





# Holy Bible

*Aionian* Edition®

Българска Библия

Bulgarian Bible

*Holy Bible Aionian Edition ®*

Българска Библия

Bulgarian Bible

Language: Bulgarian

Bulgaria, Balkans

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Bible4u.net

Source version: 10/23/2025

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

*Celebrate Jesus Christ's victory of grace!*



# Преговор

Българска at [AionianBible.org/Preface](http://AionianBible.org/Preface)

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at [eBible.org](http://eBible.org), [Crosswire.org](http://Crosswire.org), [unbound.Biola.edu](http://unbound.Biola.edu), [Bible4u.net](http://Bible4u.net), and [NHEB.net](http://NHEB.net). The Aionian Bible is copyrighted with [creativecommons.org/licenses/by/4.0/](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/), allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at [AionianBible.org](http://AionianBible.org), with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to [CoolCup.org](http://CoolCup.org).

# History

Българска at [AionianBible.org/History](https://AionianBible.org/History)

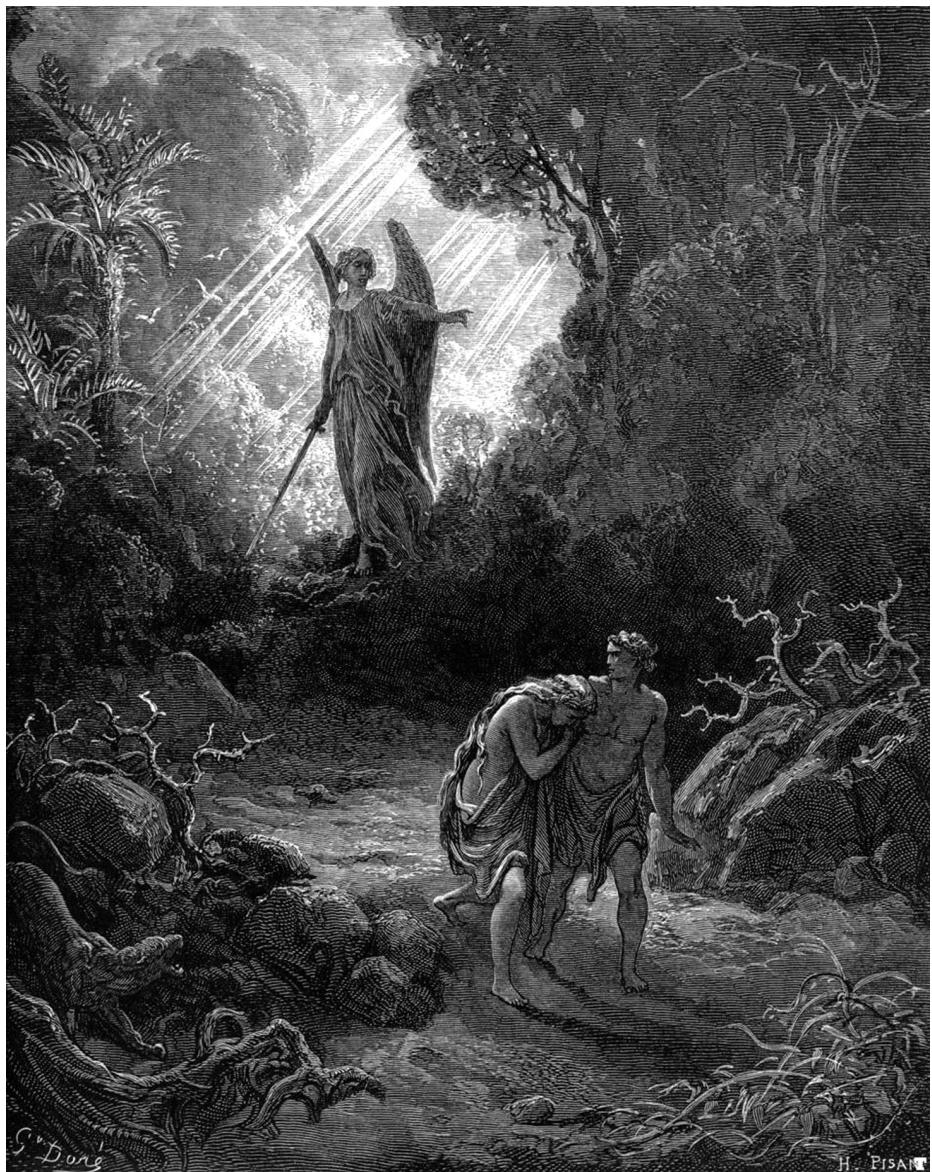
- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to [CoolCup.org](https://CoolCup.org).
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

# Съдържание

Стария Завет		Новия Завет	
Битие .....	1	Матей .....	579
Изход .....	35	Марко .....	601
Левит .....	64	Лука .....	615
Числа .....	86	Йоан .....	638
Второзаконие .....	116	Деяния .....	655
Исус Навиев .....	141	Римляни .....	678
Съдии .....	158	1 Коринтяни .....	688
Рут .....	175	2 Коринтяни .....	697
1 Царе .....	178	Галатяни .....	703
2 Царе .....	201	Ефесяни .....	707
3 Царе .....	220	Филипяни .....	710
4 Царе .....	243	Колосяни .....	713
1 Летописи .....	264	1 Солунци .....	715
2 Летописи .....	284	2 Солунци .....	717
Ездра .....	309	1 Тимотей .....	719
Неемия .....	317	2 Тимотей .....	722
Естир .....	327	Тит .....	724
Йов .....	333	Филимон .....	726
Псалми .....	351	Евреи .....	727
Притчи .....	395	Яков .....	734
Еклесиаст .....	410	1 Петрово .....	737
Песен на песните .....	416	2 Петрово .....	740
Исая .....	419	1 Йоаново .....	742
Еремия .....	453	2 Йоаново .....	745
Плач Еремиев .....	492	3 Йоаново .....	746
Езекил .....	496	Юда .....	747
Данаил .....	532	Откровение .....	748
Осия .....	543		
Иоил .....	548		
Амос .....	550		
Авдий .....	554		
Йон .....	555		
Михей .....	557		
Наум .....	560	приложение	
Авакум .....	562	ръководство за читател	
Софроний .....	564	Терминологичен речник	
Агей .....	566	Карти	
Захария .....	568	пророчество	
Малахия .....	574	илюстрации, Doré	



# Стария Завет



Така Той изпъди Адама; и поставил на изток от Едемската градина херувимите и пламенния меч, който се въртеше, за да пазят пътя към дървото на живота.

Битие 3:24

## Битие

**1** В началото Бог създаде небето и земята. **2**

А земята беше пуста и неустроена; и тъмнина покриваше бездната; и Божият Дух се носеше над водата. **3** И Бог каза: Да бъде светлина. И стана светлина. **4** И Бог видя, че светлината беше добро; и Бог раздели светлината от тъмнината. **5** И Бог нарече светлината Ден, а тъмнината нарече Нощ. И стана вечер, и стана утро, ден първи. **6** И Бог каза: Да бъде простор посред водите, който да раздели вода от вода. **7** И Бог направи простора; и раздели водата, която беше под простора. **8** И Бог нарече простора Небе. И стана вечер, и стана утро, ден втори. **9** И Бог каза: Да се събере на едно място водата, която е под небето, та да се яви сушата; и стана така. **10** И Бог нарече сушата Земя, и събраната вода нарече Морета; и Бог видя, че беше добро. **11** И Бог каза: Да произрастат земята крехка трева, трева семеносна и плодно дърво, което да ражда плод, според вида си, чието семе да е в него на земята; и стана така. **12** Земята произрасти крехка трева, трева която дава семе, според вида си, и дърво, което да ражда плод, според вида си, чието семе е в него; и Бог видя че беше добро. **13** И стана вечер, и стана утро ден трети. **14** И Бог каза: Да има светлина на небесния простор, за да разделят дения от нощта; нека служат за знаци и за показване времената, дните, годините; **15** и да бъдат за светила на небесния простор, за да осветяват земята; и стана така. **16** Бог създаде двете големи светила: по-голямото светило, за да владее деня, а по-малкото светило, за да владее нощта; създаде и звездите. **17** И Бог ги поставил на небесния простор, за да осветяват земята, **18** да владеят дения и нощта, и да разделят светлината от тъмнината; и Бог видя, че беше добро. **19** И стана вечер, и стана утро, ден четвърти. **20** И Бог каза: Да произведе водата изобилно множества одушевени влечуги, и птици да хвърчат над земята по небесния простор. **21** И Бог създаде големите морски чудовища и всяко одушевено същество, което се движи, които водата произведе изобилино, според видовете им, и всяка крилата птица според вида ѝ; и Бог видя, че беше добро. **22** И благослови Бог, казвайки: Плодете се, размножавайте се, и напълнете водите в моретата; нека се размножават и птиците по земята. **23** И стана вечер, и стана утро, ден пети. **24** И Бог каза: Да произведе земята одушевени животни, според видовете им: добитькъ, влечуги и земни зверове, според видовете им; и стана така. **25** Бог създаде земните зверове според видовете им, добитька - според видовете му, и всичко което пъзли по земята,

според видовете му; И Бог видя, че беше добро. **26**  
И Бог каза: Да създадем человека по Нашия образ, по  
Наше подобие; и нека владее над морските риби,  
над небесните птици, над добитъка, над цялата  
земя и над всяко животно, което пълзи по земята.  
**27** и Бог създаде человека по Своя образ; по Божия  
образ го създаде; мъж и жена ги създаде. **28** И  
Бог ги благослови. И рече им Бог: Плодете се и  
размножавайте, напълнете земята и обладайте я,  
и владейте над морските риби, над въздушните  
птици и над всяко живо същество, което се движи  
по земята. **29** И Бог рече: Вижте, давам ви всяка  
семеносна трева, която е по лицето на цялата земя и  
всяко дърво, което има в себе си плод на семеносно  
дърво; те ще ви бъдат за храна. **30** А на всичките  
земни зверове, на всичките въздушни птици, и на  
всичко, което пълзи по земята, в което има живот,  
давам, всяка зелена трева за храна; и стана така.  
**31** И Бог видя всичко, което създаде; и, ето, беше  
твърде добро. И стана вечер, и стана утро, ден  
шести.

**2** Така се свършиха небето и земята и цялото тяхно  
войство. **2** И на седмия ден, като свърши Бог  
делата, които беше създал, на седмия ден си почина  
от всичките дела, които беше създал. **3** И благослови  
Бог седмия ден и го освети, защото в него си почина  
от всичките си дела, от всичко, което Бог беше  
създал и сътворил. **4** Това е произходът на небето и  
на земята при сътворението им във времето, когато  
Господ Бог създаде земя и небе. **5** А никакво полско  
растение още нямаше на земята и никаква полска  
трева не беше още поникнала; защото Господ Бог не  
беше дал дъжд на земята и нямаше човек, който да  
обработва земята; **6** но пара се издигаше от земята  
та напояваше цялото лице на земята. **7** И Господ  
Бог създаде човека от пръст из земята, и вдъхна  
в ноздрите му жизнено дихание; и човекът стана  
жива душа. **8** И Господ Бог насади градината на  
изток, в Едем, и постави там човека, когото беше  
създал. **9** И Господ Бог направи да произраства от  
земята всяко дърво, що е красиво наглед и добро за  
храна, както и дървото на живота всред градината и  
дървото на познаване доброто и злото. **10** И река  
изтичаше от Едем да напоява градината, от где то  
се разклоняваше и стана четири главни реки. **11**  
Името на едната е Фисон; тя е, която обикаля цялата  
Евилатска земя, гдето има злато. **12** И златото на  
оная земя е добро там има още беделий и онников  
камък. **13** Името на втората река е Гион; тя е, която  
обикаля цялата Хуска земя. **14** Името на третата  
река е Тигър: тя е, която тече на изток от Асирия.  
А четвъртата река е Ефрат. **15** И Господ Бог взе  
човека и го засели в Едемската градина, за да я

обработва и да я пази. 16 И Господ Бог заповядва сторила? А жената рече: Змията ме подмами, та на человека, казвайки: От всяко дърво в градината ядох. 14 Тогава рече Господ Бог на змията: Понеже свободно да ядеш; 17 но от дървото на познаване си сторила това, проклета да си измежду всеки доброто и злото, да не ядеш от него; защото в деня, вид добитьк и измежду всички полски зверове; по когато ядеш от него, непременно ще умреш. 18 И корема си ще се влачиш, и пръст ще ядеш през Господ Бог каза: Не е добре за человека да бъде сам; всичките дни на живота си. 15 Ще поставя и вражда ще му създам подходящ помощник. 19 И Господ Бог между тебе и жената и между твоето потомство и създаде от земята всички полски зверове и всички нейното потомство; то ще ти нарани главата, а ти въздушни птици; и ги приведе при человека, за да ще му нараши петата. 16 На жената рече: Ще ти види как ще ги наименуваш; и с каквото име назовеше човекът всяко одушевено същество, това име му раждаш чада; и на мъжа ти ще бъде подчинено остана. 20 Така човекът даде имена на всеки вид човека рече: Понеже си послушал гласа на жена си и зверове. Но помощник, подходящ за человека не се си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: намери. 21 Тогава Господ даде на человека дълбок Да не ядеш от него, то проклета да бъде земята сън, и той заспа; и взе едно от ребрата му, и изпълни поради тебе; със скръб ще се преумножа скръбта в бременността; със скръб ще човекът през всичките дни на живота си. 18 Тръни и бодли ще реброто, което взе от человека и я приведе при человека. 22 И Господ Бог създаде жената от плътта му; тя ще се нарече Жена, защото от Мъжа бе взета. 24 Затова ще остави человека баща си и майка си и ще се привърже към жена си и те ще бъдат една плът. 25 А и двамата, човекът и жена му бяха голи и не се срамуваха.

**3** А змията беше най-хитра от всички полски зверове, които Господ Бог беше създал. И тя рече на жената: Истина ли каза Бог да не ядете от всяко дърво в градината? 2 Жената рече на змията: От плода на градинските дървета можем да ядем; 3 но от плода на дървото, което е в сред градината, Бог каза: Да не ядете от него, нито да се допрете до него, за да не умрете. 4 А змията рече на жената:

Никак няма да умрете; 5 но знае Бог, че в деня, когато ядете от него, ще ви се отворят очите и ще бъдете, като Бога, да познавате доброто и злото. 6 И като видя жената, че дървото беше добро за храна, и че беше приятно за очите, дърво желателно, за да дава знание, взе от плода му та яде, даде и на мъжа си да яде с нея, та и той яде. 7 Тогава се отвориха очите и на двамата и те познаха, че бяха голи; и съшиха смокинови листа та си направиха препаски. 8 И при вечерния ветрец чуха гласа на Господа Бога, като ходеше из градината; и човекът и жена му се скриха от лицето на Господа Бога между градинските дървета. 9 Но Господ Бог повика человека и му рече: Где си? 10 А той рече: Чух гласа Ти в градината и уплаших се, защото съм гол; и се скрих. 11 А Бог му рече: Кой ти каза, че си гол? Да не би да си ял от дървото, от което ти заповядах да не ядеш? 12 И човекът рече: Жената, която си ми дал за другарка, тя ми даде от дървото, та ядох. 13 И Господ Бог рече на жената: Що е това, което си

сторила? А жената рече: Змията ме подмами, та на человека, казвайки: От всяко дни на живота си. 15 Ще поставя и вражда ще му създам подходящ помощник. 19 И Господ Бог между тебе и жената и между твоето потомство и създаде от земята всички полски зверове и всички нейното потомство; то ще ти нарани главата, а ти въздушни птици; и ги приведе при человека, за да ще му нараши петата. 16 На жената рече: Ще ти види как ще ги наименуваш; и с каквото име назовеше човекът всяко одушевено същество, това име му раждаш чада; и на мъжа ти ще бъде подчинено остана. 20 Така човекът даде имена на всеки вид човека рече: Понеже си послушал гласа на жена си и зверове. Но помощник, подходящ за человека не се си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: намери. 21 Тогава Господ даде на человека дълбок Да не ядеш от него, то проклета да бъде земята сън, и той заспа; и взе едно от ребрата му, и изпълни поради тебе; със скръб ще се преумножа скръбта в бременността; със скръб ще човекът през всичките дни на живота си. 18 Тръни и бодли ще реброто, което взе от человека и я приведе при человека. 22 И Господ Бог създаде жената от плътта му; тя ще се нарече Жена, защото от Мъжа бе взета. 24 Затова ще остави человека баща си и майка си и ще се привърже към жена си и те ще бъдат една плът. 25 А и двамата, човекът и жена му бяха голи и не се срамуваха.

**4** А Адам позна жена си Ева; и тя значи и роди Каина; и каза: С помощта на Господа придобих човек. 2 Роди още и брата му Авела. Авел пасеше стадо, а Каин беше земеделец. 3 И след време Каин принесе от земните плодове принос на Господа. 4 Тъй също и Авел принесе от първоздните на стадото си и от тълстината му. И Господ погледна благосклонно на Авела и на приноса му; 5 а на Каина и на приноса му не погледна така. Затова Каин се огорчи твърде много и лицето му се помрачи. 6 И Господ рече на Каина: Защо си се разсърдил? и защо е помрачено лицето ти? 7 Ако правиш добро, не ще ли бъде прието? Но ако не правиш добро, грехът лежи на вратата и към тебе се стреми; но ти трябва да го владееш. 8 А Каин каза това на брата си Авела. И когато бяха на полето, Каин стана против брата си Авела и го уби. 9 И Господ рече на Каина: Где е брат ти Авел? А той рече: Не знам; пазач ли съм аз на брата си? 10 И рече Бог: Какво си сторил? Гласът на братовата ти кръв вика към Мене от земята. 11 И сега проклет си от земята, която отвори устата

си да приеме кръвта на брата ти от твоята ръка. и умря. 12 Кенан живя седемдесет години и роди 12 Корато работиши земята тя няма вече да ти дава Маалалеила. 13 А откак роди Маалалеила, Кенан силата си; бежанец и скитник ще бъдеш на земята. живя осемстотин и четиридесет години и роди синове 13 А Каин рече на Господа: Наказанието ми е толкова и дъщери. 14 И всичките дни на Кенана станаха тежко, щото не мога да го понеса. 14 Ето гониш ме деветстотин и десет години и умря. 15 Маалалеил днес от лицето на тая земя; ще съм скрит от Твоето живя шестдесет и пет години и роди Яреда. 16 А лице, и ще бъда бежанец и скитник на земята; и тъй откак роди Яреда, Маалалеил живя осемстотин и всеки, който ме намери, ще ме убие. 15 А Господ тридесет години и роди синове и дъщери. 17 И му каза: Затова, който убие Каина, него ще му се всичките дни на Маалалеила станаха осемстотин отмъсти седмократно. И Господ определи белег за деветдесет и пет години; и умря. 18 Яред живя сто Каина, за да не го убива никой, който го намери. 16 шестдесет и две години и роди Еноха. 19 А откак роди Тогава излезе Каин от Господното присъствие и се Еноха, Яред живя осемстотин години и роди синове засели в земята Нод, на изток от Едем. 17 И Каин и дъщери. 20 И всичките дни на Яреда станаха позна жена си, която зачна и роди Еноха; и Каин деветстотин шестдесет и две години; и умря. 21 Еnoch съгради град, и наименува града Еnoch, по името на живя шестдесет и пет години и роди Матусала. 22 сина си. 18 И на Еnoch се роди Ирад; а Ирад роди А откак роди Матусала, Еnoch ходи по Бога триста Мехуяила; Мехуяил роди Метусаила; и Метусаила години и роди синове и дъщери. 23 И всичките дни роди Ламеха. 19 И Ламех си взе две жени: Името на на Еnoch станаха триста шестдесет и пет години. едната беше Ада, а името на другата Села. 20 Ада 24 И Еnoch ходи по Бога и не се намираше вече, роди Явала; той беше родоначалник на ония, които защото Бог го взе. 25 Матусал живя сто осемдесет живеят в шатри и имат добитък. 21 Името пък на брат и седем години и роди Ламеха. 26 А откак роди му беше Ювал; той беше родоначалник на всички, Ламеха, Матусал живя седемстотин осемдесет и които свирят на арфа и кавал. 22 Тъй Села роди две години и роди синове и дъщери. 27 И всичките Тувал-Каина, ковач на всякакъв вид медно и желязно дни на Матусала станаха деветстотин шестдесет и сечиво; а сестра на Тувал-Каина беше Наама. 23 И девет години; и умря. 28 Ламех живя сто осемдесет Ламех рече на жените си: - Адо и Село, чуйте гласа и две години и роди син; 29 и наименува го Ној, като ми, Жени Ламехови, слушайте думите ми; Понеже думаше: Тоя ще ни утеши в умората ни от работата мъж убих, задето ме нарани, Да! юноша задето ме смаза. 24 Ако на Каина се отмъсти седмократно, То и от труда на ръцете ни, който ни иде от земята, на Ламеха ще се отмъсти седемдесет и седмократно. живя петстотин двадесет и пет години и роди синове 25 И Адам пак позна жена си и тя роди син, когото и дъщери. 31 И всичките дни на Ламеха станаха наименува Сит, защото тя думаше, Бог ми определи седемстотин и седем години; и умря. 32 А Ној беше друга рожба, вместо Авела, тъй като Каин го уби. 26 петстотин години; и Ној роди Сима, Хама и Яфета. Също и на Сита се роди син, когото наименува Енос. Тогава почнаха човеците да призовават Господното име.

**5** Ето списъкът 2 създаде ги мъж и жена, благослови ги, и наименува ги Човек, в деня когато бяха създадени. 3 Адам живя сто и тридесет години, и роди син по свое подобие по своя образ и наименува го Сит. 4 А откак роди Сита, дните на Адама станаха осемстотин години; и той роди синове и дъщери. 5 А всичките дни на Адама колкото живя станаха деветстотин и тридесет години; и умря. 6 Сит живя сто и пет години и роди Енос. 7 А откак роди Енос, Сит живя осемстотин и седем години и роди синове и дъщери. 8 И всичките дни на Сита станаха деветстотин и дванадесет години; и умря. 9 Енос живя деветдесет години и роди Кенана. 10 А откак роди Кенана, Енос живя осемстотин и петнадесет години, и роди синове и дъщери. 11 И всичките дни на Еноса станаха деветстотин и пет години;

**6** Като почнаха човеците да се размножават по лицето на земята и им се раждаха дъщери, 2 Божияте синове, като гледаха, че човешките дъщери бяха красиви, вземаха си за жени от всички, които избраха. 3 И тогава рече Господ: Духът който съм му дал не ще владееечно в човека; в блуждаенето си той е пълът; затова дните му ще бъдат сто и двадесет години. 4 В ония дни се намираха исполнините на земята; а при това, след като Божияте синове влизаха при човешките дъщери, и те им раждаха синове, тези бяха ония силни и прочути старовременни мъже. 5 И като видя Господ, че се умножава нечестието на човека по земята и че всичко, което мислите на сърцето му въображаваха, беше постоянно само зло, 6 разказа се Господ, че беше направил човека на земята, и огорчи се в сърцето Си. 7 И рече Господ: Ще изтръбя от лицето на земята човека, когото създадох, - човеци, зверове, влечуги и въздушни птици, - понеже се разкаях, че ги създадох. 8 А Ној придоби Господното благоволение. 9 Ето Ноевото

потомство. Ной беше човек праведен, непорочен между съвременниците си; той ходеше по Бога. 10 И във втория месец, на седемнадесетия ден от месеца, Ной роди три сина: Сима, Хама и Яфета. 11 И земята в същия ден всичките извори на голямата бездна се раззвари пред Бога; земята се изпълни с насилие. 12 И дъждът валя на земята четиридесет дни и всяка твар се обхождаше раззвратно на земята. 13 И четиридесет нощи. 13 В тоя същи ден влязоха в рече Бог на Ноя: Краят на всяка твар се предвижда ковчега Ной и синовете Ноеви: Сим, Хам и Яфет, от Мене, защото земята се изпълни с насилие чрез и Ноевата жена, и с тях трите му снахи 14 те и тях; затова, ето, ще ги изтребя заедно със земята. всичките животни според вида си, всички птици според вида 14 Направи си ковчег от гоферово дърво; стаи да според вида си, и всичките влечуги, които пъзят по направиш в ковчега; и да го измажеш отвътре и земята според вида си и всичките птици според вида отвън със смола. 15 Направи го така: дължината си, всяко пернато от всякакъв вид. 15 Две по две от на ковчега да бъде триста лакти, широчината му всяка твар, която има в себе си жизнено дихание, петдесет лакти, а височината му тридесет лакти. 16 влязоха в ковчега при Ноя. 16 И като влязоха, мъжки Прозорец направи на ковчега, като изкараш ковчега и женски от всяка твар влязоха, според както Бог бе без един лакът до върха, а вратата на ковчега заповядал; и Господ го затвори вътре. 17 Четиридесет постави отстрани; направи го с долн, среден и горен дни тряя потопът на земята; и водите дойдоха та етаж. 17 ето, Аз ще докарам на земята потоп от вода, подеха ковчега и той се издигна над земята. 18 за да изтребя под небето всяка твар, която има в Б водите се усилваха и прииждаха много на земята, себе си жизнено дихание; всичко що се намира на така ковчегът се носеше по повърхността на водите. земята ще измре. 18 Но с тебе ще поставя завета 19 Водите се усилваха и търде много на земята, така Си; и ще влезеш в ковчега ти, синовете ти, жена ти що се покриха всичките високи планини намиращи и снахите ти с тебе. 19 И от всичко, от всякакъв се под цялото небе. 20 Петнадесет лакти по-горе от вид твар, която живее, да вкараш в ковчега по две тях се издигнаха водите, та планините се покриха. от всеки вид, за да опазиш живота им със себе си; 21 И всяка твар, която се движеше по земята, умря, мъжко и женско да бъдат. 20 От птиците според вида - птици, добитькъ, зверове, всички животни, които им, от добитька според вида му, и от всичките земни пъзят по земята и всеки човек. 22 От всичко що животни според вида им, по две от всички да влязат беше на сушата, всичко, което имаше в ноздрите при тебе, за да им опазиш живота. 21 А ти си вземи си жизнено дихание, измре. 23 Всичко живо що се от всяка храна, която се яде, и събери я при себе намираше по лицето на земята се изтреби, - човеци, си, та да послужи за храна на тебе и на тях. 22 И добитькъ, животни и небесни птици; изтребиха се от Ной извърши всичко според както му заповяда Бог; земята; останаха само Ной и ония, които бяха с него в ковчега. 24 А водите се застоеха по земята сто и петдесет дни.

**7** Тогава Господ рече на Ноя: Влез ти и целият ти дом в ковчега; защото в това поколение тебе видях праведен пред Мене. 2 Вземи си по седем от всички чисти животни, мъжки и женските им; а от нечистите животни по две, мъжки и женските им; 3 също и от въздушните птици по седем, мъжки и женски; за да опазиш от тях разплод по лицето на цялата земя. 4 Защото още седем дни и Аз ще направя да вали дъжд по земята четиридесет дни и четиридесет нощи; и ще изтребя от лицето на земята всичко живо, що съм направил. 5 И Ной извърши всичко, според както му заповяда Господ. 6 А Ной беше на шестстотин години когато стана на земята потопът от водата. 7 И поради водите на потопа влязоха в ковчега Ной, синовете му, жена му и снахите му с него. 8 От чистите животни и от нечистите животни, от птиците, и от всичко, което пъзли по земята, 9 влязоха в ковчега две по две при Ноя, мъжки и женски, според както заповяда Бог на Ноя. 10 И след седмия ден водите на потопа заляха

**8** Тогава си спомни Бог за Ноя и за всичко живо и за всичкия добитькъ, що бяха с него в ковчега; и Бог накара вътър да мине по земята, та водите престанаха. 2 Тоже се затвориха изворите на бездната и небесните отвори, и дъждът от небето спря. 3 Малко по малко водите се оттеглиха от земята и подир сто и петдесет дни водите взеха да намаляват. 4 А на седемнадесетия ден от седмия месец ковчегът заседна върху Арапатските планини. 5 Водите намаляваха непрестанно до десетия месец; и на първия ден от десетия месец върховете на планините се показаха. 6 После, след четиридесет дни, Ной отвори прозореца на ковчега, що беше направил; 7 и изпрати гарван, който, като излезе, отиваше насам натам докато пресъхнаха водите на земята. 8 Тогава изпрати гъльбъ, за да види дали са престанали водите по лицето на земята. 9 Но гъльбът, понеже не намери почивка за нозете

си, върна се при него в ковчега, защото водата бе добитъкът и всичките земни животни, които са с вас, още по лицето на цялата земя. И той простря ръка да! с всяко земно животно от всичко, което е излязло та го взе, и внесе го при себе си в ковчега. **10** А от ковчега. **11** Поставям завета Си с вас, че няма като почака още седем дни, пак изпрати гъльба от да се изтреби вече никоя твар от водите на потопа, ковчега. **11** И надвечер гъльбът се върна при него, и нито ще настане вече потоп да опустоши земята. то, имаше в устата си пресен маслинен лист; така **12** Бог рече още: Ето белегът на завета, който Аз Ной позна, че водата е спаднала по земята. **12** След поставям до вечни поколения между Мене и вас и това той почака още седем дни, и изпрати гъльба; всичко живо, което е с вас: **13** поставям дъгата Си в но той не се върна вече при него. **13** В шестстотин облака, и тя ще бъде белег на завет между Мене и и първата година на Ноевия живот, на първия ден земята. **14** Когато докарам облак на земята, дъгата от първия месец, водата пресъхна на земята; и ще се яви в облака: **15** и ще спомня завета Си, който Ной, като дигна покрива на ковчега, погледна, и, е между мене и вас и всичко живо от всяка твар; и то, повърхността на земята бе изсъхнала. **14** А водата няма вече да стане потоп за изтреблението на двадесет и седмия ден от втория месец земята на всяка твар. **16** Дъгата ще бъде в облака: и ще съвършено изсъхна. **15** Тогава говори Бог на Ноя, я гледам, за да си напомням всегдашния завет казвайки: **16** Излез от ковчега, ти, жена ти, синовете между Бога и всичко живо от всяка твар, което е ти и жените им с тебе. **17** Изведи със себе си всичко на земята. **17** Каза Бог на Ноя: Това е белегът на живо от всяка твар, що е с тебе, - птици, добитък и завета, който установих между мене и всяка твар, всичките животни които пълзят по земята, за да се която е на земята. **18** А излезлите от ковчега Ноеви разплодяват по земята, да раждат и да се умножават синове бяха Сим, Хам и Яфет; а Хам беше баща на по земята. **18** Ной излезе, и с него синовете му, жена Ханаана. **19** Тия трима бяха Ноевите синове; и от му и снахите му; **19** излязоха от ковчега и всичките тях се насели цялата земя. **20** В това време Ной животни, всичките птици, всичко, що се движи по почна да работи земята и насади лозе. **21** като пи от земята според родовете си. **20** И Ной издигна олтар виното опи се и се разголи в шатрата си. **22** И Хам, на Господа; и взе от всяко чисто животно и от всяка Ханаановия баща, видя голотата на баща си и каза чиста птица, та ги принесе за всеизгаряне на олтара; на двамата си братя отвън. **23** А Сим и Яфет взеха **21** и Господ помириса сладко благоухание; и рече една дреха и, като я туриха двамата на рамената си, Господ в сърцето Си: Не ще проклиnam вече земята, пристъпиха заднишком та покриха голотата на баща поради човека, защото помислите на човешкото сърце са зло още от младините му, нито ще поразя си; лицата им гледаха назад, та не видяха бацината си: лице си им гледаха назад, та не видяха бацината си голота. **24** Като изтрезня Ной от виното си и се научи за онова, което му бе направил по-младият ме син, рече: **25** Проклет да е Ханаан; Слуга на слуги ще бъде на братята си. **26** Рече още: Благословен Господ, Симовия Бог; И Ханаан да му бъде слуга. **27** Бог да разшири Яфета. И да се засели в шатрите на Сима; И Ханаан да им бъде слуга. **28** И след потопа Ной живя триста и петдесет години. **29** И всичките дни на Ноя станаха деветстотин и петдесет години; и умря.

**9** В това време Бог благослови Ноя и синовете му, като им каза: Плодете се, размножавайте се и напълнете земята. **2** Ще се страхуват и ще треперят от вас всички земни животни и всички въздушни птици; те са всичко, що пълзи по земята и с всички земни риби са предадени в ръцете ви. **3** Всичко живо, що се движи ще ви бъде за храна; давам ви всичко също, както дадох зелената трева. **4** Месо обаче с живота му, тоест, с кръвта му, да не ядете. **5** А вашата кръв, кръвта на живота ви, непременно ще изискам; от всяко животно ще я изискам; и от човека, да! от брата на всеки човек, ще изискам живота на човека. **6** Който пролее човешка кръв, и неговата кръв от човек ще се пролее; защото по Своя образ направи Бог човека. **7** А вие, плодете се и се размножавайте, разплодете се по земята и умножавайте се по нея. **8** После Бог говори на Ноя и на синовете му с него, казвайки: **9** Вижте, Аз поставям завета Си с вас и с потомството ви подир вас; **10** и всичко живо, що е с вас, - птиците,

**10** Ето потомството на Ноевите синове, Сима Хама и Яфета; че и на тях се родиха синове след потопа. **2** Яфетови синове: Гомер, Магог, Мадай, Яван, Тувал, Мосох и Тира. **3** А Гомерови синове: Асханаз, Рифат и Тогарма. **4** А Яванови синове: Елисей, Тарсис, Китим и Доданим. **5** От тях се разделиха островите на народите, в техните земи, всеки според езика си, според племето си, в народите си. **6** Хамови синове: Хус, Мицраим, Фут и Ханаан. **7** А Хусови синове: Сева, Евила, Савта, Раама и Савтека; а Раамови синове: Шева и Дедан. **8** Хус роди и Нимрода. Той пръв стана силен на земята. **9** Той беше голям ловец пред Господа: затова се казва: Като Нимрода, голям Ловец пред Господа.

10 Първо той царува над Вавилон Ерех, Акад и града. 9 За това той се наименува Вавилон, защото Халне, в Сенаарската земя. 11 От тая земя излезе там Господ разбърка езика на цялата земя; и от там и отиде в Асирия, та съгради Ниневия, Роовот- Господ ги разпърса по лицето на цялата земя. 10 Ир, Халах 12 и Ресен между Ниневия и Халах Ето Симовото потомство: Сим беше на сто години, а (който е големия град). 13 А Мицраим роди Лудим, роди Арфаксада две години след потопа; 11 а откак Ананим, Леавим, Нафтухим. 14 Патрусим, Каслухим роди Арфаксада, Сим живя петстотин години, и роди (от които произлязоха филистимците) и Кафторим. синове и дъщери. 12 Арфаксад живя тридесет и пет 15 А Ханаан роди: първородния си син Сидон, после години и роди Сала; 13 а откак роди Сала, Арфаксад Хет, 16 евусейците, аморейците, гергесейците, 17 живя четиристотин и три години, и роди синове и евейците, арукейците, асенейците, 18 арвадците, дъщери. 14 Сала живя тридесет години и роди Евера; цемарейците иamatейците; и след това ханаанските 15 а откак роди Евера, Сала живя четиристотин и племена се пръснаха. 19 Пределът на ханаанците три години, и роди синове и дъщери. 16 Евер живя беше от Сидон, като се отива за Герар до Газа, и тридесет и четири години и роди Фалека; 17 а откак като се отива за Содом и Гомор, Адма и Цевоим да роди Фалека, Евер живя четиристотин и тридесет Лаша. 20 Тия са Хамовите синове в земите си, в години и роди синове и дъщери. 18 Фалек живя народите си, според племената си, според езиците тридесет години и роди Рагава; 19 а откак роди си. 21 Родиха се тъй също чада на Сима, баща Рагава, Фалек живя двеста и девет години и роди на всичките Еверовци и по-стар брат на Яфета. синове и дъщери. 20 Рагав живя тридесет и две 22 Симови синове: Елам, Асур, Арфаксад, Луд и години и роди Серуха; 21 а откак роди Серуха, Рагав Арам. 23 А Арамови синове: Уз, Ул, Гетер и Маш. 24 живя двеста и седем години и роди синове и дъщери. И Арфаксад роди Сала, а Сала роди Евера. 25 И 22 Серух живя тридесет години и роди Нахора; 23 а на Евера се родиха двама сина; името на единия откак роди Нахора, Серух живя двеста години и роди беше Фалек защото в неговите дни се разпредели синове и дъщери. 24 Нахор живя двадесет и девет земята; а името на брата му беше Иоктан. 26 Иоктан години и роди Тара; 25 а откак роди Тара, Нахор роди Алмодада, Шалефа, Хацарамавета, Яраха. живя сто и деветнадесет години и роди синове и 27 Адорама, Узала, Дикла, 28 Овала, Авимаила, дъщери. 26 Тара живя седемдесет години и роди Шева, 29 Офира, Евила и Иновава; всички тия бяхя Аврама, Нахора и Арана. 27 Ето потомството и на Иоктанови синове. 30 Техните поселения бяхя от Тара: Тара роди Аврама, Нахора и Арана; а Аран Меша, като се отива за Сефар, източната планина. роди Лота. 28 И Аран умря преди баща си Тара в 31 Тия са Симовите синове в земите си, според Ур Халдейски, в родната си земя. 29 И Аврам и племената си, според езиците си, според народите Нахор си взеха жени; името на Аврамовата жена бе си. 32 Тия са племената на Ноевите синове според Сарай, а името на Нахоровата жена Мелха, Дъщеря поколенията им, в народите им; и от тях се отделиха на Арана, който освен че беше баща на Мелха, беше народите по земята след потопа.

**11** А по цялата земя се употребяваше един език и един говор. 2 И като потегловаха човеците към изток, намериха поле в Сенаарската земя, където се и заселиха. 3 И рекоха си един на друг: Елате, да направим тухли и да ги изпечем в огъня. Тухли употребяваха вместо камъни, а смола употребяваха вместо кал. 4 И рекоха: Елате, да си съградим град, даже кула, чийто връх да стига до небето; и да си спечелим име, да не би да се разпърснем по лицето на цялата земя. 5 А Господ слезе да види града и кулата, които градяха човеците. 6 И рече Господ: Ето, едни люде са, и всички говорят един език; и това е което са почнали да правят; и не ще може вече да им се забрани, какво да било нещо, що биха намислили да направят. 7 Елате да слезем, и там да разбъркame езика им, тъй щото един други да не разбират езика си. 8 Така Господ ги разпърса от там по лицето на цялата земя; а те престанаха да градят

**12** Тогава Господ каза на Аврам: Излез от отечеството си, измежду рода си и из бащиния си дом, та иди в земята, която ще ти покажа. 2 Ще те направя голям народ; ще те благословя, и ще прославя името ти, и ще бъдеш за благословение. 3 Ще благословя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и в тебе ще се благославят всички земни племена. 4 И тъй, Аврам тръгна според както му рече Господ, и Лот тръгна с него. А Аврам беше на седемдесет и пет години, когато излезе от Харан. 5 Аврам взе жена си Сарай, братанеца си Лот, всички имот, който бяха спечелили, и хората, които бяха придобили в Харан,

та излязоха, за да отидат в Ханаанската земя. 6 надясно, аз ще ида наляво. 10 Лот, прочее, подигна И Аврам пропътува земята до местността Сихем, очи и разгледа цялата равнина на Иордан и видя, до дъба Море. В това време ханаанците живееха в земята. 7 И Господ се яви на Аврама и рече: На твоето потомство ще дам тая земя. И там издигна олтар на Господа, Който му се яви. 8 От там се разпъна шатрата си, Ветил оставаше на запад, а Гай - на изток; и там издигна олтар на Господа и призова Господното име. 9 После, като се дигна, Аврам все напредваше към юг. 10 А настана глад в земята; затова Аврам слезе в Египет да поживее в Египтяните, като те видят, ще рекат: Тя ми покрай тебе и да се опази живота ми, поради твоята жената си Сарай: Виж сега, зная, че си жена красива и мене ще убият, а тебе ще оставят жива. 11 И когато наближи да влезе в Египет, рече на Аврам всичко що имаше.

16 И заради нея той стори добро на Аврама, който достигна да има овци, говеда, осли, слуги, слугини, ослици и камили. 17 Но Господ порази Фараона и дома му с тежки язви, поради Аврамовата жена Сарай. 18 Тогава Фараон повика Аврама и рече: Що е това, което ти ми стори? Защо не ми каза, че ти е жена? 19 Защо ми каза: Сестра ми е, така че аз си взех за жена; сега, прочее, ето жена ти; вземи я и си иди. 20 И Фараон му определи човеци, които изпратиха него, жена му и всичко що имаше.

**13** Така Аврам излезе от Египет, той, жена му и всичко що имаше, и Лот с него, та замина към южната страна. 2 Аврам беше много богат с добитък, сребро и злато. 3 И от южната страна той минаваше постепенно дори до Ветил, до мястото, где от по-напред беше поставена шатрата му между Ветил и Гай. 4 до мястото, гдето първоначално беше издигнат олтара; и там Аврам призова Господното име. 5 Също и Лот, който придружаваше Аврама, имаше овци, говеда и шатри. 6 И понеже земята не ги побираше да живеят заедно, тъй като имотът им беше много, и не можеха да живеят заедно, 7 появи се спречкане между Аврамовите говедари и Лотовите говедари. (По това време ханаанците и ферезейците насялаха тая земя). 8 Тогава Аврам рече на Лота: Да няма, моля ти се, спречкане между мене и тебе между моите говедари и твоите говедари, защото ние сме братя. 9 Не е ли пред тебе земята. Моля ти се, отдели се от мене; ти ако идеш наляво, то аз ще ида надясно; или ако ти идеш

че беше добре напоявана додиге се стигне в Сигор, преди да беше разорил Господа Содома и Гомора), това си избра цялата Иорданска равнина. И премести към хълма, който е на изток от Ветил, дето разпъна шатрата си, Ветил оставаше на запад, а Гай - на изток; и там издигна олтар на Господа и призова Господното име. 9 После, като се дигна, преместваше шатрите си докато стигна до Содом. 13 Аврам се засели в Ханаанската земя; а Лот се засели между градовете на Иорданската равнина, и А содомските мъже бяха твърде нечестиви и грешни пред Господа. 14 И Господ каза на Аврама, след като се отдели Лот от него: Подигни сега очите си от земята. 15 защото мястото гдето си, та погледни към север и юг, изток и запад; 15 защото цялата земя, която виждаш, ще обходи дължината на земята, защото на теб ще я видяха, че жената беше твърде красива. 15 Видяха я и се засели при Мемриевите дъбове, които са в Хеврон; и там издигна олтар на Господа.

**14** В дните не Сенаарския цар Амарфал, Еласарският цар Ариох, Еламският цар Ходологомор и Гоимският цар Тидал, 2 тия царе отвориха война против Содомския цар Вера, Гоморския цар Верса, Адманския цар Сенав, Цевоимския цар Симовор и царя на Вала, (които е Сигор). 3 Всички тия се събраха в Сидимската долина (дето е сега Соленото Море). 4 Дванадесет години бяха се подчинявали на Ходологомора, а в тринадесетата въстанаха. 5 В четиринадесетата година дойдоха Ходологомор и царете, които бяха с него, та поразиха рафаимите в Астарот-карнаим, зузимите в Хам, енимите в Сави-кириататим и хорейците в поляната им Сиир, до Елфаран, който е при пустинята. 7 А като се върнаха, дойдоха в Ен-мишнат, (които е Кадис), и поразиха цялата страна на амаликяните, както и амореите, които живееха в Асакон-тамар. 8 Тогава Содомският цар, Гоморският цар, Адманският цар, Цевоимският цар и царят на Вала, (които е Сигор), излязоха и се опъльчиха против тях на бой в Сидимската долина: 9 против Еласарския цар Ходологомор, Гиомския цар Тидал, Сенаарския цар Амарфал и Еласарския цар Ариох. Имаше четирима царе против петимата. 10 А Сидимската долина беше пълна със смолни кладенци; и Содомският и Гоморският царе, като бягаха, паднаха в тях, а останалите избягаха на бърдото. 11 И победителите задигнаха всички имот на Содома и Гомора и всичката им храна и си отдоха. 12 Взеха и Аврамовия братанец Лот, който

живееше в Содом, заедно с имота му и си отидоха. другата, но птиците не разсече. 11 И спуснаха се 13 А един от избавилите се дойде и извести това хищни птици на труповете; но Аврам ги разпъди. 12 А на евреина Аврам; той живееше при дъбовете на около захождането на сълнцето, дълбок сън нападна Аморец Мамврий, брат на Есхола и брат на Анер, Аврама; и, ето, ужас, като страшен мрак, го обзе. 13 които бяха Аврамови съюзници. 14 А като чу Аврам, Тогава Господ каза на Аврама: Знаейки - знай, че че брат му бил пленен, изведе своите триста и твоето потомство ще бъде чуждо в чужда земя и ще осемнадесет обучени мъже, родени в неговия дом им бъдат роби; и те ще ги угнетяват четиристотин и гони неприятеля до Дан. 15 И през нощта, той и години. 14 Но Аз ще съдя народа, комуто ще робуват; слугите му, като се разделиха против тях, поразиха и подир това ще излязат с голям имот 15 А ти ще ги и ги гониха до Хова, която е от ляво на Дамаск. 16 отидеш при бащите си в мир; ще бъдеш погребан в И възвърна всички имот, върна на брата си Лота честита старост. 16 А в четвъртия род потомците с имота му, както и жените и людете. 17 И като се ти ще се върнат тук; защото беззаконието на върна Аврам от поражението на Ходологомора и на аморейците не е още стигнало до върха си. 17 А царете, които бяха с него, Содомският цар излезе да когато сълнцето залезе и настана мрак, ето димяща го посрещне в Савинската долина, (която е Царевата пещ и огнен пламък, който премина между тия части. долина). 18 Така Салимският цар Мелхиседек, който 18 И в същия ден Господ направи завет с Аврама, беше свещеник на Всемогъщия Бог, изнесе хляб и като каза: На твоето потомство давам тая земя, от вино 19 та го благослови, казвайки: Благословен да бъде Аврам от Всевишния Бог, Създател на небето и Египетската река до голямата река, реката Ефрат, 19 на земята на кенециите, кенезайциите, кадмонейциите, 20 благословен и Всевишният Бог, който хетейциите, ферезайциите, рафаимите, 21 аморейциите, предаде неприятелите ти в твоята ръка. И Аврам ханаанците, гергесейците и евсейците.

му даде десетък от всичко. 21 А Содомският цар рече на Аврама: Дай ми човеците, а имота задръж за себе си. 22 Но Аврам каза на Содомския цар: Аз дигнах ръката си пред Господа, Всевишния Бог, Създател на небето и земята, 23 и се заклех, че няма да взема нищо от твоето, ни конец ни ремък за обуща, да не би да речеш: Аз обогатих Аврама. 24 Приемам само онова, което изядоха момците; и дела на мъжете които отидоха с мене: Анер, Есхол и Мамври - те нека вземат дела си.

**15** След тия събития, дойде Господното слово на Аврама във видение и каза: Не бой се, Авраме; Аз съм твой щит, наградата ти е извънредно голяма. 2 А Аврам рече: Господи Иеова, какво ще ми дадеш, като аз си отивам бездетен и той Елизер от Дамаск ще притежава дома ми? 3 Аврам рече още: Ето Ти не ми даде чадо; и, ето, един роден в дома ми ще ми стане наследник. 4 Но, ето, дойде Господното слово и му каза: Тоя човек няма да ти стане наследник; но онъ, който ще излезе от твоите чресла, ще ти бъде наследник. 5 Тогава, като го изведе вън, каза: Погледни сега на небето и изброй звездите, ако можеш ги изброя. И рече му: Толкова ще бъде твоето потомство. 6 И Аврам повярва в Господа; и Той му го вмени за правда. 7 После му каза: Аз съм Господ, който те изведох от Ур Халдейски, за да ти дам да наследиш тая земя. 8 А той рече: Господи Иеова, по какво да позная че ще я наследя? 9 Господ му рече: Вземи ми тригодишна юница, тригодишна коза, тригодишен овен, гургулица и гъльбче. 10 И той Му взе всички тия, разсече ги през средата и постави всяка половина срещу

**16** А Сарайя, жената на Аврама, не му раждаше деца; но, като имаше слугиня египтянка, на име Агар, 2 Сарайя рече на Аврама: Виж сега, Господ не ми дава да раждам; моля ти се влез при слугинята ми; може би ще придобия чадо, чрез нея. И Аврам послуша това, което каза Сарайя. 3 И тъй, след като Аврам беше преживял десет години в Ханаанската земя, Сарайя Аврамовата жена, взе слугинята си Агар, египтянката, и я даде на мъжа си Аврама да му бъде жена. 4 И той влезе при Агар и тя знача; и като видя че знача, господарката й стана презряна в очите й. 5 Тогава Сарайя рече на Аврама: Поради тебе ми дойде тая обида. Дадох слугинята си в твоите обятия; а като видя, че знача, аз станах презряна в очите й. Господ нека съди между мене и тебе. 6 А Аврам рече на Сарайя: Ето, слугинята ти; стори с нея, както ти се вижда угодно. Прочее, Сарайя се отнасяше зле с нея, така щото тя побягна от лицето й. 7 Но ангел Господен я намери при един воден извор в пустинята, при извора на пътя за Сур; 8 и рече: Агар, Сарайна слугиньо, от где идеш? и къде отиваш? А тя рече: Бягам от лицето на господарката си Сарайя. 9 А ангелът Господен й рече: Върни се при господарката си, и покори се под властта й. 10 Ангелът Господен тоже и рече: Ще преумножиши си Сарайя. 9 А ангелът Господен й рече: Върни се при господарката си, и покори се под властта й. 10 Ангелът Господен тоже и рече: Ще преумножиши потомството ти, до толкоз, че да не може да се да го наименуваш Исмаил, защото Господ чу скръбта ти. 12 Той ще бъде между човеците, като див осел; и гъльбче. 10 И той Му взе всички тия, разсече ще дига ръката си против всекиго и всеки ще дига ръката си против него; и той ще живее независим от

всичките си братя. **13** Тогава Агар даде на Господа, утвърдя завета Си за вечен завет, който ще бъде Кийто й говореше, това име: Ти си Бог, Кийто вижда; и за потомството му след него. **20** И за Исмаила защото рече: Не видях ли тук аз Онзи, Кийто ме вижда? **14** Затова, тоя кладенец се наименува Вирлахай-рой. **15** И Агар роди син на Аврама; и Аврам наименува сина си, роден от Агар, Исмаил. **16** А Аврам беше на осемдесет и шест години когато Агар му роди Исмаила.

### **17** Когато Аврам беше на деветдесет и девет

години, Господ се яви на Аврама и му рече: Аз съм Всемогъщият; ходи пред Мене и бъди непорочен. **2** И ще направя завета си между Мене и тебе и ще те умножа търде много. **3** Тогава Аврам падна на лицето си; и Бог му говореше, казвайки: **4** Ето, Моят завет е с тебе; и ти ще станеш отец на множество народи. **5** Не ще се именуваш вече Аврам, но името ти ще бъде Авраам; защото те направих отец на множество народи. **6** Ще те наплодя търде много и ще произведа народи от тебе; и царе ще произлязат от тебе. **7** И ще утвърдя завета Си между Мене и тебе и потомците ти след тебе през всичките им поколения за вечен завет, че ще бъда Бог на тебе и на потомството след тебе. **8** На тебе и на потомството ти след тебе ще дам за вечно притежание земята, в която си пришелец, цялата Ханаанска земя; и ще им бъда Бог. **9** Бог още каза на Авраама: Пази ти завета Ми, ти и потомците ти след тебе, през всичките си поколения. **10** Ето моят завет, кийто трябва да пазите между Мене и вас и потомците ти след тебе: всеки между вас от мъжки пол да се обрязва. **11** Да обрязвате краекожието на плътта си; и това ще бъде знак на завета между Мене и вас. **12** Всяко като стане на осем дни трябва да се обрязва, както роденото у дома ти, така и онова, което не е от твоето потомство, купена с пари от някой чужденец. **13** направи пити. **7** А Авраам се завлече при чердата, Непременно трябва да се обрязва и роденият у дома ти и купеният с парите ти; и Моят завет в плътта ви, ще бъде вечен завет. **14** А необрязаният от мъжки пол, чието краекожие на плътта не е обрязано, той при тях под дървото, да се погуби измежду людете си, защото е нарушил завета Ми. **15** После Бог каза на Авраама: Не наричай вече Сарая жена си Сарая; но Сара време Аз непременно ще се върна при тебе и, да бъде името й. **16** Аз ще я благословя, още и син

те послушах. Ето, благослових го, и ще го наплодя и преумножа; дванадесет племена ще се родят от него, и ще го направя велик народ. **21** Но завета Си ще утвърдя с Исаака, когото Сара ще ти роди до година по това време. **22** А като прекрати думата Си с Авраама, Бог се възлезе от него. **23** В той същия ден Авраам взе сина си Исмаила, всичките родени у дома му и всичките купени с парите му, всеки от мъжки пол между човеците на Авраамовия дом и обряза краекожието на плътта им, според както Бог му каза. **24** Авраам беше на деветдесет и девет години когато се обряза краекожието на плътта му; **25** а син му Исмаил беше на тринадесет години, когато се обряза краекожието на плътта му. **26** В един и същи ден се обрязаха Авраам и син му Исмаил. **27** И всичките мъже от дома му както родените у дома, така и купените от чужденци с пари, се обрязаха заедно с него.

### **18** След това Господ се яви на Авраама при

Мамриевите дъбове, когато той седеше при входа на шатрата си в горещината на деня. **2** Като подигна очи и погледна, ето, трима мъже стояха срещу него; и като ги видя, затече се от входа на шатрата да ги посрещне, поклони се до земята, и рече: **3** Господарю мой, ако съм придобил твоето благоволение, моля Ти се, не отминавай слугата слугата Си. **4** Нека донесат малко вода, та си умийте нозете и си починете под дървото. **5** И аз ще донеса малко хляб, да подкрепите сърцата си, и после ще си заминете; понеже затова дойдохте при слугата мъжко дете между вас във всичките ви поколения, си. А те рекоха: Стори, както си казал. **6** Тогава като стане на осем дни трябва да се обрязва, както Авраам влезе бързо в шатрата при Сара и рече: роденото у дома ти, така и онова, което не е от твоето потомство, купена с пари от някой чужденец. **13** направи пити. **7** А Авраам се завлече при чердата, Непременно трябва да се обрязва и роденият у дома ти и Моят завет в плътта ви, кийто побърза да го сготви. **8** После влезе едно младо, добро теле и го даде на слугата, та сложи пред тях; и стоеше мляко и сготвеното тело, та сложи пред тях; и стоеше място, докато ядяха. **9** Тогава му човек, да се погуби измежду людете си, защото е нарушил завета Ми. **10** И рече Господ: До година по това време Аз непременно ще се върна при тебе и, да бъде името й. **11** А Сара слушаше както съм останяла ще има ли за мене удоволствие, **12** и тъй Сара се засмия в себе си, като думаше: Като и господаря ми е стар? **13** А Господ рече на Авраама: Защо се засмия Сара и каза: Като съм останяла, дали наистина ще родя? **14** Има ли нещо невъзможно за Господа? На определеното време

ще се върна при тебе, до година по това време моля, в къщата на слугата си, пренощувайте и си и Сара ще има син. 15 Тогава Сара, понеже се умийте нозете, и утре станете та си идете по пътя, уплаши, се отрече, казвайки: Не съм се смяла. А той А те рекоха: Не, на улицата ще пренощуваме. 3 каза: Не е тъй; ти се засмя. 16 Като станаха от там, Но, като настояваше много, те се отбиха към него и мъжете се обърнаха към Содом; и Авраам отиде с влязаха в къщата му; и той им направи угощение и тях, за да ги изпрати. 17 И Господ рече: Да открия изпече безквасни хлябове; и ядоха. 4 А преди да ли от Авраама това, което ще сторя, 18 тъй като си легнат те, градските мъже, Содомските жители, Авраам непременно ще стане велик и силен народ млади и стари, всичките люде от всякъде, обиколиха и чрез него ще се благословят всичките народи на къщата 5 и викаха на Лота, казвайки: Где са мъжете, земята? 19 Защото съм го избрали, за да заповядам които дойдоха у тебе тая нощ? Изведи ни ги да на чадата си и на дома си след себе си да пазят ги познаем. 6 А Лот излезе при тях пред вратата, Господния път, като вършат правда и правосъдие, за затвори вратата след себе си, и рече: 7 Моля ви да направи Господ да стане с Авраама онова, което се, братя мои, не правете такова нечестие. 8 Вижте е говорил за него. 20 И рече Господ: Понеже викът сега, имам две дъщери, които не са познали мъж; на Содома и Гомора е силен и, понеже грехът им тях да ви изведа вън, и сторете с тях, каквото ви се е твърде тежък, 21 ще сляза сега и ще видя дали вижда угодно; само на тия мъже не струвайте нищо, са сторили напълно според вика, който стигна до понеже затова са влезли по покрива на стрехата Мене; и ако не, ще узная. 22 Тогава мъжете, като се ми. 9 Но те рекоха: Махни се нататък. Рекоха още: обърнаха от там, отидаха към Содом. Но Авраам Той дойде тук самичък и пришелец, а иска още и още стоеше пред Господа. 23 И Авраам се приближи съдия да стане; ей сега на тебе ще сторим по-голямо и рече: Ще погубиш ли праведния с нечестивия? зло, отколкото на тях. И насилаха премного человека, 24 Може да има петдесет праведника в града; ще Лота, и приближиха се да разбият вратата. 10 Но погубиш ли местата, не ще ли го пощадиш, заради мъжете простряха ръце, дръпнаха Лота при себе си, петдесет праведника, които са в него? 25 Далеч от в къщи, и затвориха вратата. 11 Тоже и поразиха Тебе да сториш такова нещо, да убиеш праведника със слепота човеците, които бяха пред вратата на с нечестивия, така щото праведния да бъде като къщата, и малък и голям, тъй щото се умориха, като нечестивия! Далеч от Тебе това! Съдията на цялата търсеха вратата. 12 Тогава мъжете рекоха на Лота: земя няма ли да върши правда? 26 И Господ каза: Имаш ли тука друг някой: зет, синове, дъщери и които Ако намеря в Содом петдесет праведника, вътре и да било други, що имаш в града, изведи ги из това в града, ще пощадя цялото място, заради тях. 27 място; 13 защото ние ще съсипем мястото, понеже А в отговор Авраам рече: Ето сега, аз, който съм силен стана викът им пред Господа, и Господ ни прах и пепел, се осмелих да говоря на Господа; 28 изпрати да го съсипем. 14 И тъй, Лот излезе и говори може би на петдесет праведника да не достигат на зетовете си, които щяха да водят дъщерите му и пет; ще погубиш ли целия град, поради липсата на рече: Станете, излезте из това място, защото Господ пет души? Той каза: Няма да го погубя ако намеря ще съсипе града. Но не зетовете му се видя, че той там четиридесет и пет. 29 А Авраам пак Му говори, се шегува. 15 Когато се зазори, ангелите настояваха казвайки: Може да се намерят там четиридесет. Той пред Лота, казвайки: Стани, вземи жена си и двете каза: Заради четиридесет няма да сторя това. 30 А си дъщери, които са тука, за да не погинеш всред Авраам рече: Да се не разгневи Господ и ще кажа: наказанието на тоя град. 16 Но тоя се бавеше; затова Може да се намерят там тридесет. Той каза: Няма да мъжете хванаха за ръка него, жена му и двете му сторя това, ако намеря там тридесет. 31 А Авраам дъщери, изведоха го и поставиха го вън от града; рече: Ето сега, осмелих се да говоря на Господа; понеже Господ го пожали. 17 И като го изведоха може да се намерят там двадесет. Той каза: Заради вън, рече единият на Лота: Бягай за живота си; да двадесетте няма да погубя града. 32 Тогава Авраам не погледнеш назад, нито да се спреш някъде в рече: Да се не разгневи Господ и аз ще продумам цялата тая равнина; бягай на планината, за да не пак, само тоя път. И той каза: Може да се намерят погинеш. 18 А Лот им рече: Ах, Господи, не така! 19 там десет. И той каза: Заради десет няма да го Ето, слугата ти придоби Твоето благоволение, и с погубя. 33 А като престана да говори с Авраама опазването на живота ми, Ти правши още по-голяма Господ си отиде; а Авраам се върна на мястото си.

**19** Привечер дойдоха двама ангела в Содом; а  
Лот седеше в Содомската порта. И като ги  
видя, Лот стана да ги посрещне, поклони се с лице  
до земята и рече: 2 Ето, господари мои, свърнете,

милостта, която си показал към мене; но аз не мога  
да побягна на планината да не би да ме постигне  
злато и да умра. 20 Гледай, моля, твоя град е близо,  
за да побягна там, и малък е. Нека побягна там, (не  
е ли малък град?) и така животът ми ще се опази.

**21** Той му каза: Ето слушам те и за това нещо, че затова не те оставих да се докоснеш до нея. **7** Сера, няма да разоря града, за който ти говори. **22** Бързай, прочее, върни жената на человека, защото е пророк бягай там защото Аз не мога да сторя нищо, додре и ще се помоли за тебе, и ти ще останеш жив; но, ти не стигнеш там. Затова тия град се наименува ако не я върнеш, знай, че непременно ще умреш, Сигор. **23** Сълънцето изгряващо на земята, когато ти и всички твои. **8** На сутринта, като стана рано Лот влезе в Сигор. **24** Тогава Господ изля върху Авимелех повика всичките си слуги и извести всички Содом и Гомор сяра и огън от Господа от небето. **25** Тия неща в ушите им; и хората се уплашиха много. Той разори тия градове и цялата равнина, всичките **9** Тогава Авимелех повика Авраам и му рече: Що жители на градовете и земните растения. **26** Но жена ни стори ти? Какво ти съгреших, та си навляял на ми, след него, погледна назад, и стана стълб от сол. мене и на царството ми голям грех? Направил си ми **27** Сутринта Авраам подрани на мястото, дето беше работи, които не трябваше да се правят. **10** Рече стоял пред Господа; **28** и погледна към Содом и още Авимелех на Авраама: Що си видял, та стори Гомор и към цялата земя на равнината, и, ето видя, това нещо? **11** И рече Авраам: Сторих го понеже че дим, като дим от пещ, се издигаше от земята. рекох: Не ще има страх от Бога в това място, и ще **29** И тъй, когато Бог разорява градовете на тая ме убият поради жена ми. **12** А при това, тя наистина равнина, Бог си спомни за Авраама и изпрати Лота ми е сестра, дъщеря на баща ми, но не и дъщеря из сред разорението, когато разори градовете, дето на майка ми; и ми стана жена. **13** И когато Бог ме живееше Лот. **30** А Лот излезе от Сигор и живееше направи да странствува от бащиния си дом, рекох в планината, и с него двете му дъщери, понеже се й: Ще ми направиш тая добрина - На всяко място, боеше да остане в Сигор; затова живееше в една гдето отидем, казвай за мене: Брат ми е. **14** Тогава пещера, той и двете му дъщери. **31** Тогава по-старата Авимелех взе овци и говеда, слуги и слугини, та ги рече на по-младата: Баща ни е стар, и няма мъж на земята да влезе при нас, според обичая на цялата даде на Авраама и върна му жена му Сара. **15** И земя. **32** Ела, да упоим баща си с вино и да преспим рече Авимелех: Ето, земята ми е пред тебе, засели с него, за да запазим потомството от баща си. **33** И тъй, оная нощ упоиха баща си с вино; и по-старата влезе та преспа с баща си; а той не усети, нито кога легна тя, нито кога влезе. **34** На другия ден по- старата рече на по-младата: Виж, миналата нощ аз преспах с баща си; да го упоим с вино и тая нощ, та влез ти и преспи с него, за да запазим потомството от баща си. **35** И тъй, оная нощ упоиха баща си с вино, и по-младата влезе та преспа с него; а той не усети нито кога легна тя, нито кога стана. **36** Така и двете лотови дъщери зачнаха от баща си. **37** И по-старата роди син и го наименува Моав; той е до днес отец на моавците. **38** Роди и по-младата син и го наименува Бен-ами; той е и до днес отец на амонците.

**20** От там Авраам пътуващ към южната страна. Той се настани между Кадис и Сур и живееше като пришелец в Герар. **2** И понеже Авраам казваше за жена си Сара: Сестра ми е, то Герарският цар Авимелех прати та взе Сара. **3** Но Бог дойде при Авимелеха в съня му, през нощта и му рече: Ето, ти умираш поради жената, която си взел; защото тя си има мъж. **4** (А Авимелех не беше се приближил при нея). И рече: Господи, ще погубиш ли един праведен народ? **5** Не каза ли сам той: Сестра ми е? Също и сама тя рече: Той ми е брат. С право сърце и с чисти ръце сторих аз това. **6** Бог му каза в съня: Да, Аз зная, че си сторил това с праведно сърце; още Аз те въздържах да не съгрешиш против Мене, и

и ще се помоли за тебе, и ти ще останеш жив; но, ти не стигнеш там. Затова тия град се наименува ако не я върнеш, знай, че непременно ще умреш, Сигор. **23** Сълънцето изгряващо на земята, когато ти и всички твои. **8** На сутринта, като стана рано Лот влезе в Сигор. **24** Тогава Господ изля върху Авимелех повика всичките си слуги и извести всички Содом и Гомор сяра и огън от Господа от небето. **25** Тия неща в ушите им; и хората се уплашиха много. Той разори тия градове и цялата равнина, всичките **9** Тогава Авимелех повика Авраам и му рече: Що жители на градовете и земните растения. **26** Но жена ни стори ти? Какво ти съгреших, та си навляял на ми, след него, погледна назад, и стана стълб от сол. мене и на царството ми голям грех? Направил си ми **27** Сутринта Авраам подрани на мястото, дето беше работи, които не трябваше да се правят. **10** Рече стоял пред Господа; **28** и погледна към Содом и още Авимелех на Авраама: Що си видял, та стори Гомор и към цялата земя на равнината, и, ето видя, това нещо? **11** И рече Авраам: Сторих го понеже че дим, като дим от пещ, се издигаше от земята. рекох: Не ще има страх от Бога в това място, и ще **29** И тъй, когато Бог разорява градовете на тая ме убият поради жена ми. **12** А при това, тя наистина равнина, Бог си спомни за Авраама и изпрати Лота ми е сестра, дъщеря на баща ми, но не и дъщеря из сред разорението, когато разори градовете, дето на майка ми; и ми стана жена. **13** И когато Бог ме живееше Лот. **30** А Лот излезе от Сигор и живееше направи да странствува от бащиния си дом, рекох в планината, и с него двете му дъщери, понеже се й: Ще ми направиш тая добрина - На всяко място, боеше да остане в Сигор; затова живееше в една гдето отидем, казвай за мене: Брат ми е. **14** Тогава пещера, той и двете му дъщери. **31** Тогава по-старата Авимелех взе овци и говеда, слуги и слугини, та ги рече на по-младата: Баща ни е стар, и няма мъж на земята да влезе при нас, според обичая на цялата даде на Авраама и върна му жена му Сара. **15** И земя. **32** Ела, да упоим баща си с вино и да преспим рече Авимелех: Ето, земята ми е пред тебе, засели с него, за да запазим потомството от баща си. **33** И тъй, оная нощ упоиха баща си с вино; и по-старата влезе та преспа с баща си; а той не усети, нито кога легна тя, нито кога влезе. **34** На другия ден по- старата рече на по-младата: Виж, миналата нощ аз преспах с баща си; да го упоим с вино и тая нощ, та влез ти и преспи с него, за да запазим потомството от баща си. **35** И тъй, оная нощ упоиха баща си с вино, и по-младата влезе та преспа с него; а той не усети нито кога легна тя, нито кога стана. **36** Така и двете лотови дъщери зачнаха от баща си. **37** И по-старата роди син и го наименува Моав; той е до днес отец на моавците. **38** Роди и по-младата син и го наименува Бен-ами; той е и до днес отец на амонците.

**21** И Господ посети Сара, според както беше рекъл; и Господ стори на Сара както бе казал. **2** Защото Сара зачна и роди син на Авраама в старините му, в определения му от Бога срок. **3** И Авраам наименува сина, който му се роди, когото Сара му роди, Исаак. **4** И на осмия ден Авраам обряза сина си Исаака, според както Бог му беше заповядал. **5** А Авраам беше на сто години, когато се роди сина му Исаак. **6** И Сара каза: Бог ме направи за смях; всеки, който чуе, ще ми се смее. **7** Каза още: Кой би рекъл на Авраама, че Сара ще кърми чада? - Защото му родих син в старините му. **8** А като порасна детето, отбиха го; и в деня, когато отбиха Исаака, Авраам направи голямо угощение. **9** А Сара видя, че синът на египтянката Агар, когото бе родила на Авраама се присмива; **10** затова рече на Авраама: Изпъди тая слугиня и сина ѝ, защото синът на тая слугиня няма наследство с моя син Исаак. **11** Обаче тая дума се видя на Авраама търде тежка, поради сина му Исмаил. **12** Но Бог каза на Авраама: Да не ти се види тежко за момчето и за слугинята ти; относно всичко, което ти рече Сара, послушай

думите й, защото по Исаака ще се наименува твоето го там във всеизгаряне на един от хълмовете, за потомство. 13 Но и от сина на слугинята ще направя който ще ти кажа. 13 На сутрата, прече, Авраам да стане народ, понеже е твоето чадо. 14 Тогава на подрани та оседла осела си и взе със себе се двама сутринта Авраам стана рано, взе хляб и мех с вода от слугите си и сина си Исаака; и, като нацепи дърва и даде ги на Агар, като ги тури на рамото й; даде за всеизгарянето, стана та отиде на мястото, за което й още детето и я изпрати. А тя отиде и се заблуди Бог му беше казал. 4 На третия ден Авраам подигна в пустинята Вирсаве. 15 Но изчерпи се водата в очи и видя мястото надалеч. 5 Тогава рече Авраам на меха; и майка му хвърли детето под един храст слугите си: Вие останете тук с осела; а аз и момчето 16 и отиде та седна на среща, далеч колкото един ще отидем до там и, като се поклоним, ще се върнем хвърлей на стрела, защото си рече: Да не гледам, при вас. 6 И взе Авраам дървата за всеизгарянето и като умира детето. И като седна на среща, издигна натовари ги на сина си Исаака, а той взе в ръката глас и заплака. 17 И Бог чу гласа на момчето; и си огън и нож; и двамата отидаха заедно. 7 Тогава ангел Божий извика към Агар от небето и рече й: Исаак продума на баща си Авраама, казвайки: Тате! Що ти е, Агар? Не бой се, защото Бог чу гласа на А той рече: Ето ме, синко. И рече Исаак: Ето огъня момчето от мястото где е. 18 Стани, дигни момчето и дървата, а где е агнето за всеизгарянето? 8 И и крепи го с ръката си, защото ще направя от него Авраам каза: Синко, Бог ще си промисли агнето за велик народ. 19 Тогава Бог й отвори очите, и тя всеизгаряне. И двамата вървяха заедно. 9 А като видя кладенец с вода; и отиде да напълни меха стигнаха на мястото, за което Бог му беше казал, с вода и даде на момчето да пие. 20 Бог беше с Авраам издигна там жертвеник, нареди дървата и, момчето, което порасна, засели се в пустинята и като върза сина си Исаака, тури го на жертвеника стана стрелец. 21 Засели се във Фаранската пустиня; върху дърветата. 10 И Авраам простира ръката си та и майка му взе жена от Египетската земя. 22 По взе ножа да заколи сина си. 11 Тогава ангел Господен онова време Авимелех, с военачалника си Фихола, му викна от небето и рече: Аврааме, Аврааме! И говори на Авраама, казвайки: Бог е с тебе във всичко той рече: Ето ме. 12 И ангелът рече: да не вдигнеш що правиш. 23 Сега, прече, закълни ми се тук в ръката си върху момчето, нито да му сториш нещо; Бога, че не ще постъпваш неверно с мене, ни със защото сега зная, че ти се боиш от Бога, понеже на сина ми, нито с внuka ми; но, според благостта, пожали за Мене и сина си, единствения си син. 13 която съм показал към тебе, ще показваш и ти към Тогава Авраам, като подигна очи, видя, и ето зад мене и към земята, в която си пребивавал. 24 И него един овен вплетен с рогата си в един храст; и рече Авраам: Заклевам се. 25 Подир това Авраам Авраам отиде, взе овена и го принесе всеизгаряне изобличи Авимелеха за водния кладенец, който вместо сина си. 14 И Авраам наименува това място Авимелеховите слуги бяха отнели на сила. 26 Но Иеова-ире; и според това се казва и до днес: На рече Авимелех: Не знам кой е сторил това нещо; хълма Господ ще промисли. 15 Тогава втори път нито ти си ми явил за това, нито аз съм чул, освен ангел Господен викна на Авраама от небето и рече: днес. 27 Тогава Авраам взе овци и говеда и ги даде 16 В Себе Си се заклевав, казва Господ, че понеже си на Авимелеха, та двамата склучиха договор помежду сторил това нещо и не пожали сина си, единствения си. 28 А Авраам отдели седем женски агнета от си син, 17 ще те благословя премного и ще умножа и стадото. 29 И Авимелех каза на Авраама: Какви са преумножа потомството ти като небесните звезди тия женски агнета, които си отдели? 30 А той рече: и като пърська на морския бряг; и потомството ти Тия седем женски агнета ще вземеш от мене, да ще завладее портата на неприятелите си; 18 в ми бъдат за свидетелство, че аз съм изкопал тоя твоето потомство ще се благословят всичките народи кладенец. 31 Затова той наименува онова място на земята, защото си послушал гласа Ми. 19 И Вирсаве, защото там се заклеха двамата. 32 Така те тъй, Авраам се върна при слугите си, и станаха та склучиха договор във Вирсаве: и след това станаха отидаха заедно във Вирсаве; и Авраам се настани Авимелех и военачалникът Фихол и се върнаха във във Вирсаве. 20 А след тия събития, известиха на Филистимската земя. 33 И Авраам посади дъбрава Авраама, казвайки: Ето, и Мелха роди чада на брата ми Нахор: 21 първородния му Уза, брата ми Вуза, Бог. 34 И Авраам престоя във Филистимската земя Камила Арамовия баща. 22 Кеседа, Азава, Фалдеса, много дни.

**22** След тия събития Бог изпита Авраама, като му рече: Аврааме. А той рече: Ето ме. 2 И рече Бог: Вземи сега единствения си син, когото любиш, сина си Исаака, та иди в местността Мория и принесе

**23** Сара живя сто двадесет и седем години; тия бяха годините на Сариния живот. **2** И Сара Тури, моля, ръката си под бедрото ми; **3** и ще те умря в Кириат-арва, (които е Хеврон), в Ханаанската земя, между които живея; **4** но да отидеш в хетейците, казвайки: **4** Пришелец и заселник съм отечеството ми, при рода ми, и от там да вземеш аз между вас; дайте ми място за погребване между жена за сина ми Исаака. **5** А слугата му рече: Може външният Бог, Който добрата от гробниците ни; никой от нас не ще ти изведе из бащиния ми дом и от родната ми земя, откаже гробницата си, за да погребеш покойницата си излязъл? **6** Но Авраам му каза: Пази се да не ти си княз Божий; погреби покойницата си в най-външна си излязъл? **7** Господ, небесният Бог, Който добрата от гробниците ни; никой от нас не ще ти изведе из бащиния ми дом и от родната ми земя, откаже гробницата си, за да погребеш покойницата си излязъл? **8** Но, ако жената не иска да дойде след тебе, очите си, послушайте ме и станете посредници за тогава ти ще бъдеш свободен от това мое заклеване; мене пред Кааровия син Ефрон, **9** за да ми даде само да не външният Бог, Който ми говори, и Който ми се закле, казвайки: На си. **10** Тогава стана Авраам, поклони се на людете твоето потомство ще дам тая земя; Той ще изпрати на земята, на хетейците, и говори с тях, казвайки: ангела си пред тебе и ще вземеш жена за сина ми **11** Не, **12** на господаря ми Авраама, дай ми, моля, добър успех Тогава Авраам се поклони пред людете на земята **13** днес и покажи благост към господаря ми Авраама. и говори на Ефрана пред людете на земята, които **14** Ето, аз стоя при извора на водата, и дъщерите на слушаха, казвайки: Но, ако обичаш, моля, послушай града излязат да си наливат вода, той накара камилите да коленичат вън от града и пещерата, която е в нея; давам ти нивата, давам вода, и му се закле за това нещо. **15** И тъй, слугата взе собственост за гробница. **16** А Ефрон седеше в среда на събора на господаря си и тръгна, като хетейците; и Ефрон, хетеецът, отговори на Авраама **17** на господаря си Авраама, дай ми, моля, добър успех Тогава Авраам се поклони пред людете на земята, които **18** Ето, аз стоя при извора на водата, и дъщерите на слушаха, казвайки: Но, ако обичаш, моля, послушай града излязат да си наливат вода. **19** Нека момата, мене ще дам стойността на нивата; вземи я от мене на която река: Я наведи водонос си да пия; и тя и ще погреба покойницата си там. **20** А в отговор рече: Пий, и ще напоя и камилите ти; -така нека е Ефрон каза на Авраама: **21** Чуй ме, господарю: оная, която си отредил за слугата си Исаака; от това земя за четиристотин сребърни сикли, какво е между ще позная, че си показал милост към господаря ми. мене и тебе? Погреби, прочее, покойницата си. **22** Докато той още говореше, ето Ревека излизаше и Авраам прие казаното от Ефрана; и Авраам с водонос си на рамото си; тя бе се родила на претели на Ефрана парите, които определи пред Ватуила, син на Мелха, жената на Авраамовия брат хетейците, които слушаха, четиристотин сребърни Нахор. **23** Момата беше твърде красива на глед, сикли, каквото вървяха между търговците. **24** И девица, която никой мъж не беше познал; тя, като тъй, Ефроновата нива, която беше в Махпелах, слезе на извора, напълни водонос си и се изкачи. срещу Мамврий, - нивата, пещерата, която бе в **25** А слугата се завлече да я посрещне и рече: Я дай нея, и всичките дървета в нивата, в междуоколието на събора на господаря си Авраама, дай ми да пия малко вода от водонос си. **26** А тя рече: цялата нива, **27** станаха собственост на Авраама Пий, господарю; и бърже сне водонос си на ръката пред очите на синовете на Хета, пред всичките, си, и му даде да пие. **28** И като му даде доволно които влизаха в портата на неговия град. **29** След да пие, рече: И за камилите ти ще налея додче се това Авраам погреба жена си Сара в пещерата на нивата Махпелах, срещу Мамврий, (които е Хеврон), завлече се на кладенеца да налее още и наля за в Ханаанската земя. **30** Така нивата и пещерата в всичките му камили. **31** А човекът я наблюдаваше нея се утвърдила на Авраама от хетейците, като внимателно и мълчеше, за да узнае дали Господ бе собствено гробище. **32** Като направил пътуването му успешно или не. **33** Като напоиха камилите, човекът взе една златна обица, тежка половина сикъл, и две гривни за ръкете й, десет сикли злато, и рече: **34** Чия си дъщеря? -

**24** А когато Авраам беше стар, напреднал във възраст, и Господ беше благословил Авраама във всичко, **2** рече Авраам на най-стария слуга в

я ми кажи. Има ли в къщата на баща ти място за нас да пренощуваме? 24 А тя му рече: Аз съм дъщеря на Ватуила, син на Мелха, когото тя е родила на Нахора. 25 Рече му още: Има у нас и слама, и храна попитах, казвайки: Чия си дъщеря? А тя рече: Аз съм доволно, и място за пренощуване. 26 Тогава човекът дъщеря на Ватуила, Нахоровия син, когото му роди се наведе, та се поклони на Господа. 27 И рече: Мелха. Тогава турх обицата на лицето й и гривните Благословен да бъде Господ, Бог на господаря ми на ръцете й. 28 И наведох се, та се поклоних на Авраама, Който не лиши господаря ми от милостта Господа и благослових Господа, Бога на господаря си и верността си, като отправи Господ пътя ми ми Авраама, Който ме доведе по правия път, за в дома на братята на господаря ми. 29 А момата да взема за сина на господаря ми братовата му се завлече, та разказа тия неща на майка си. 30 Защото, като ако не, пак ми кажете, за да се обърна надясно или видя обицата и гривните на ръцете на сестра си наляво. 31 И рече иди; нека бъде жена на сина на господаря ти, както му: Влез, ти, благословен от Господа; защо стоиш Господ е говорил. 32 И твой, човекът влезе въкъщи; а Лаван разтовари извади сребърни и златни накити и облекла, та ги камилите му и даде слама и храна за камилите, и даде на Ревека; така също даде скъпли дарове на вода за умиване неговите нозе и нозете на хората, брат твой и на майка й. 33 И сложиха пред него да яде; които бях с него. 34 И какво ще каже. 35 И сложиха пред него да яде; които бях с него, ядоха, пиха и пренощуваха; и като но той рече: Не искам да ям, докде не кажа думата станаха сутринта, слугата рече: Изпратете ме при си. А Лаван рече: Казвай. 36 Тогава твой каза: Аз господаря ми. 37 А брат твой и майка й казаха: Нека съм слуга на Авраама. 38 Господ е благословил поседи момата с нас известно време, най-малко господаря ми премного, та стана велик; дал му е десетина дни, после нека иде. 39 Но той им каза: Не овци и говеда, сребро и злато, слуги и слугини, ме спирайте, твой като Господ е направил пътуването камили и осли. 40 И Сара, жената на господаря ми успешно; изпратете ме да ида при господаря си. ми, роди син на господаря ми, когато беше вече 41 А тя рекоха: Да повикаме момата и да я попитаме, остярала; и на него той даде всичко, що има. 42 И какво ще каже. 43 И твой, повикаха Ревека и рекоха господарят ми, като ме закле, рече: Да не вземеш за твой: Отиваш ли с той човек? А тя рече: Отивам. 44 И сина ми жена от дъщерите на ханаанците, в чиято така, изпратиха сестра си Ревека с бавачката твой и земя живея. 45 Но да отидеш в башния ми дом и в Авраамовия слуга с хората ми. 46 И благословиха рода ми, и от там да вземеш жена за сина ми. 47 Ревека, като твой рекоха: Сестро наша, да се родят И рекох на господаря ми: Може да не иска жената от тебе хиляди по десет хиляди и потомството ти да дойде след мене. 48 Но той ми каза: Господ, да завладее портата на ненавистниците си. 49 И пред Когото ходя, ще изпрати ангела си с тебе и Ревека и слугите твой станаха, възседнаха камилите и ще направи пътуването ти успешно; и ще вземеш отидаха след човека. Така, слугата взе Ревека и си жена за сина ми от рода ми и от башния ми дом. 50 Замина. 51 А Исаак идеше от Вир-лахайрои, защото Само тогава ще бъдеш свободен от заклеването живееше в южната земя. 52 И като излезе Исаак, за ми, когато отидеш при рода ми; и, ако не ти я дадат, да размишлява на полето привечер, повдигна очи тогава ще бъдеш свободен от заклеването ми. 53 И видя; и, ето камили се приближаваха. 54 Също И като пристигнах днес на извора, рекох: Господи, и Ревека повдигна очи и видя Исаака; и слезна от Боже на господаря ми Авраама, моля, ако правиш камилата. 55 Защото беше рекла на слугата: Кой е пътуването ми, по което ходя, успешно, 56 ето, аз оня човек, който иде през полето насреща ни? И стоя при водния извор; момата, която излезе да слугата беше казал: Това е господарят ми. Затова тя налие вода, и аз твой река: Я ми дай да пия малко вода взе покривалото си и се покри. 57 И слугата разказа от водоносата ти, 58 и тя ми рече: И ти пий, и ще наляя на Исаака всичко, което бе извършил. 59 Тогава и за камилите ти, - тя нека е жената, която Господ е Исаак въведе Ревека в шатъра на майка си Сара и я отредил за сина на господаря ми. 60 Докато още взе, и тя му стана жена, и твой я обикна. Така Исаак говорех в сърцето си, ето, Ревека излезе с водоносата се утеши след смъртта на майка си.

на рамото си. И като слезе на извора и наля, рекох

**25** А Авраам взе и друга жена, на име Хетура. **2** Тя нарече Яков. А Исаак беше на шестдесет години, му роди Земрана, Иоксана, Мадана, Медиама, когато тя ги роди. **27** И като порастнаха децата, Есвока и Шуаха. **3** И Иоксан роди Сава и Дедана; а Иисав стана изкусен ловец, полски човек; а Яков синовете на Дедана бях Асурим, Латусим и Лаомим. беше тих човек и живееше в шатрите. **28** И Исаак **4** А синовете на Мадиама бях Гефа, Ефер, Енох, обичаше Иисава, защото ядеше от лова му; а Ревека Авида и Елдага; всички тия бяха потомци на Хетура. обичаше Якова. **29** Един ден Яков си вареше вариво, **5** Но Авраам даде целия си имот на Исаака. **6** а Иисав дойде от полето изнемощял. **30** И Иисав А на синовете на наложниците си Авраам даде каза на Якова: Я ми дай да ям от червеното, това подаръци и, докато беше още жив, изпрати ги към червено вариво, защото съм изнемощял; (затова той изток, в източната земя, далеч от сина си Исаака). **31** И рече Яков: Най-напред продай **7** А числото на годините на живота на Авраама, ми първородството си. **32** А Иисав рече: Виж, аз съм колкото живя, беше сто седемдесет и пет години. на умиране, за какво ми е това първородство? **33** И **8** И Авраам издъхна, като умря в честита старост, Яков рече: Най-напред закълни ми се; и той му се стар и сит от дни; и прибра се при людете си. закле, и продаде първородството си на Якова. **34** **9** А синовете му Исаак и Исмаил го погребаха в Тогава Яков даде на Иисав хляб и вариво от леща; и пещерата Махпелах, в нивата на Ефрон, син на той яде и пи, и стана та си отиде. Така Иисав презя Саара, хетеца, която е срещу Мамврий, **10** нивата, първородството си.

която Авраам купи от хетеите; там беше погребан Авраам, също и жена му Сара. **11** А подир смъртта на Авраама, Бог благослови сина му Исаака; а Исаак живееше при Вир-лахай-рои. **12** Ето потомството на Авраамовия син Исмаил, когото египтянката Агар, Сарината слугиня, роди на Авраама; **13** и ето имената на Исмаиловите синове, имената им според родовете им: Исмаиловият първороден- Наваиот, после Кидар, Адвейл, Мавсам, **14** Масма, Дума, Маса, **15** Адад, Тема, Етур, Нафис и Кедиа. **16** Тия са Исмаиловите синове, тия са имената им според колибите им и според оградените им села: дванадесет племеначалници според племената им. **17** И ето годините на Исмаиловия живот, години сто тридесет и седем; и като издъхна, умря и прибра се при людете си. **18** А потомците му се наಸлиха в земите от Евила до Сур, който е срещу Египет, като се отива към Асирия; Исмаил се засели независим от всичките си братя. **19** Ето и потомството на Авраамовия син Исаак; Авраам роди Исаака, **20** а Исаак беше на четиридесет години, когато взе за жена Ревека, дъщеря на сириец Ватуил от Падан-арам, и сестра на сириец Лавана. **21** И молеше се Исаак на Господа за жена си, защото беше бездетна; Господ го послуша и жена му Ревека занча. **22** А децата се бълскаха едно друго вътре в нея; и тя рече: Ако е така, защо да живея? И отиде да се допита до Господа. **23** А Господ й рече: - Два народа са в утробата ти, И две племена ще се разделят от корема ти; Едното племе ще бъде по-силно от другото племе; И по-големият ще слугува на по-малкия. **24** И когато се изпълни времето й да роди, ето, близната имаше в утробата й. **25** Първият излезе червен, цял космат, като кожена дреха; и наименуваха го Иисав. **26** После излезе брат му, държейки с ръката си петата на Иисава; затова се

**26** И настала глад по земята, освен първия глад, който беше в Авраамовите дни, та Исаак отиде в Герар, при филистимския цар Авимелех, **2** защото Господ беше му се явил и рекъл: Не слизай в Египет; живей в земята, за която ще ти кажа; **3** остани в тая земя и Аз ще бъда с тебе и ще те благословя, защото на тебе и на потомството ти ще дам всички тия земи, в утвърждение на клетвата, с която се заклех на баща ти Авраама; **4** и ще умножа потомството ти като небесните звезди, и ще дам на потомството ти всички тия земи; и в твоето потомство ще се благославят всичките народи на земята; **5** понеже Авраам послуша гласа Ми и опази заръчването Ми, заповедите Ми, повеленията Ми и законите Ми. **6** Затова Исаак се настани в Герар. **7** И местните жители го запитаха за жена му; а той рече: Сестра ми е; защото се боеше да каже: Жена ми е, като си думаше: Да не би местните жители да ме убият поради Ревека; понеже тя беше красива на глед. **8** А след като беше преседял там дълго време, филистимският цар Авимелех, като погледна от прозореца, видя, че Исаак играеше с жена си Ревека. **9** Тогава Авимелех повика Исаака и рече: Ето, тя наистина ти е жена; а защо каза ти: Сестра ми е? Исаак му каза: Защото си рекох да не би да бъда убит поради нея. **10** И рече Авимелех: Шо е това, което си ни сторил? Лесно можеше някой от людете да лежи с жена ти и ти щеше да ни навлечеш грях. **11** Затова Авимелех заръча на всичките люде, казвайки: Който докачи тоя човек или жена му, непременно ще се умърти. **12** И Исаак пося в оная земя и събра през същото лято стократно; и Господ го благослови. **13** Човекът се възвеличаваше и продължаваше да става велик, докато стана твърде велик. **14** Той придоби овци, придоби и говеда, и много слуги; а

филистимците му завиждаха; 15 и филистимците зная кой ден ще умра; з вземи, прочее, още сега затрупаха и напълниха с пръст всичките кладенци, оръжията си, тула си и лъка си, излез на полето и които бащините му слуги бяха изкопали в дните на улови ми лов, 4 та ми сготви вкусно ястие, каквото баща му Авраама. 16 И Авимелех каза на Исаака: аз обичам и донеси ми да ям, за да те благослови Иди си от нас, защото си станал много по-сilen душата ми преди да умра. 5 А Ревека чу, когато от нас. 17 Затова Исаак си отиде от там, разпъна говореше Исаак на сина си Иисава. И Иисав отиде на шатрите си в Герарската долина и там живееше. полето да улови лов и го донесе. 6 Тогава Ревека 18 А Исаак изкопа наново водните кладенци, които продума на сина си Якова, казвайки: Виж, аз чух бяха изкопани в дните на баща му Авраама, (защото баща ти да говори на брата ти с тия думи: 7 Донеси филистимците ги бяха затрупали след Авраамовата ми лов и сготви ми вкусно ястие, за да им и да те смърт) и нарече ги по имената, с които баща му благословя пред Господа преди да умра. 8 Сега, беше ги нарекъл. 19 И Исааковите слуги копаха в прочее, синко, каквото ти поръчам, послушай думите долината и намериха там кладенец с текуща вода. ми. 9 Иди още сега в стадото и донеси ми от там 20 Но Герарските говедари се караха с Исааковите две добри ярета, и аз ще сготвя вкусно ястие за говедари, казвайки: Наша е водата. Затова Исаак баща ти, каквото той обича; 10 и ти ще го принесеш нарече кладенец Есен, понеже се караха за него. на баща си да яде, за да те благослови преди да 21 После изкопаха друг кладенец, но и за него се умре. 11 Но Яков рече на майка си Ревека: Виж, брат караха; затова го нарече Ситна. 22 Тогава той се ми Иисав е космат, а аз съм гладък. 12 Може би ще премести оттам и изкопа друг кладенец; и за него не ме попипа баща ми и аз ще се явя пред него като се караха. И нарече го Роовот 23 От там отиде във измамник, та ще навлека на себе си проклятие, а Вирсаве. 24 И Господ му се яви през същата нощ и не благословение. 13 А майка му рече: Нека твоето рече: Аз съм Бог на баща ти Авраама; не бой се, проклятие падне върху мене, синко, само послушай защото Аз съм с тебе, ще те благословя и ще умножа думите ми и иди, та ми ги донеси. 14 И тъй, той твоето потомство, заради слугата ми Авраама. 25 отиде, взе ги и ги донесе на майка си; и майка му И той издигна там олтар призова Господното име; сготви вкусно ястие, каквото баща му обичаше. 15 разпъна и шатъра си там, и там Исааковите слуги После Ревека взе по-добрите дрехи на по-стария изкопаха кладенец. 26 Тогава Авимелех отиде при си син, Иисава, които се намираха възхи при нея и него от Герар с приятеля си Оховата и военачалника с тях облече по-младия си син, Якова. 16 И зави си Фихола 27 И Исаак им рече: Защо сте дошли при ръцете му и гладкото на шията му с ярешките кожи. мене, като ме мразите и ме изпъдихте изпомежду 17 Тогава даде в ръцете на сина си Якова вкусното си? 28 А те казаха: Видяхме явно, че Господ е с ястие и хляба, които бе приготвила. 18 И тъй, той тебе и си рекохме: Нека се положи клетва между отиде при баща си и рече: Тате. А Исаак рече: Ето нас, между нас и тебе, и нека направим договор ме. Кой си ти, синко? 19 И Яков рече на баща си: с тебе, 29 че няма да ни сториш зло, както и ние Аз съм първородният ти Иисав; сторих каквото ми не те докачихме, и както само добро ти правихме поръчка; стани, моля ти се, седни и яж от лова ми, и те изпратихме с мир. Сега виждаме, че ти си за да ме благослови душата ти. 20 Но Исаак рече благословеният от Господа. 30 Тогава Исаак им на сина си: Как стана, синко, че го намери толкова даде угощение и те ядоха и пиха. 31 На сутринта скоро? А той рече: Защото Господ, твоят Бог, ми станаха рано и се заклеха един за друг; после Исаак даде добър успех. 21 Тогава Исаак рече на Якова: ги изпрати и те си отидоха от него с мир. 32 И в Моля, синко, приближи се, за да те попипам дали си същия ден Исааковите слуги дойдоха и му известиха същият ми син, Иисав, или не. 22 И приближи се Яков за кладенеца, който бяха изкопали и му рекоха: при баща си Исаака; и той, като го попипа, рече: Намерихме вода. 33 И нарече го Саве; от това Гласът е глас Яковов, а ръцете са ръце Иисавови. 23 името на града е Вирсаве до днес. 34 А когато Иисав И не го позна, защото ръцете му бяха космати, като беше на четиридесет години, взе за жена Юдита, ръцете на брата му Иисава; и благослови го. 24 И дъщеря на хетеца Веири, и Васемата, дъщеря на каза: Ти ли си същият ми син, Иисав? А той рече: Аз. хетеца Елон. 35 Те бяха горчивина за душата на 25 Тогава каза: Принеси ми и ще ям от лова на сина Исаака и Ревека.

**27** Когато останя Исаак и очите му отслабнаха, та не можеше да види, повика по-големия си син Иисав и му рече: Синко. А той му рече: Ето ме. 2 Тогава той му каза: Виж сега, аз вече останях; не

Господ. 28 Бог да ти даде от росата на небето и от И вземе жена от хетейските дъщери, каквото са тия от от тълстината на земята, И изобилие на жито и на дъщерите на тая земя, защо живея?

29 Племена да ти слугуват И народи да ти се покланят; Бъди господар на братята си, И да ти се покланят синовете на майка ти. Проклет всеки, който те кълне, И благословен всеки, който те благославя. 30 Щом като свърши Исаак да благославя Якова и Якова току що се беше разделил с баща си Исаака, дойде брат му Исав от лова си. 31 Също и той сготви вкусно ястие, принесе на баща си и му рече: Да стане баща ми и да яде от лова на сина си, за да ме благослови душата ти, 32 А баща му Исаак му рече: Кой си ти? И той каза: Аз съм син ти, първородният ти, Исав. 33 Тогава Исаак се разтрепера твърде много и каза: А кой ще е онън, който улови лов и ми принесе, та ядох от всичко преди да дойдеш ти, и го благослових? - Да! И благословен ще бъде. 34 Когато чу Исав башините си думи, извика със силен и жалостен вик, и рече на баща си: Благослови ме, ей мене, тате. 35 А той рече: Брат ти дойде с измама и взе твоето благословение. 36 И рече Исав: Право са го нарекли Яков, защото сега втори път той ме е изместил: отне първородството ми и, ето, сега е отнел и благословението ми. И рече: Не си ли задържал за мене благословение? 37 А Исаак в отговор рече на Исава: Ето, поставих го господар над тебе, направих всичките му братя негови слуги и надарих го с жито и вино; какво, прочее, да сторя за тебе, синко? 38 И Исав рече на баща си: Само едно ли благословение имаш, тате? Благослови ме, ей мене, тате. И Исав плака с висок глас. 39 Тогава баща му Исаак в отговор му каза: Ето, твоето желание ще бъде в тълстите места на земята, Наросявани от небето горе; 40 С ножа си ще живееш, а на брата си ще слагуваш; Но когато въстанеш Ще строиш ярема му от врата си. 41 И Исав мразеше Якова поради благословението, с което баща му го благослови. И думаше Исав в сърцето си: Скоро ще настанат дните, когато ще оплакваме баща си, тогава ще убия брата си Якова. 42 И казаха на Ревека думите на по-стария й син, Исав; затова тя прати да повикат по-младия й син, Якова, и му рече: Виж, брат ти Исав се утешава относно тебе, че ще те убие. 43 Сега, прочее, синко, послушай думите ми: стани, та бягай при брата му Лавана в Харан, 44 и поживей при него известно време, докога премине яростта на брата ти, 45 докога премине от тебе гнева на брата ти и той забрави това, което си му сторил; тогава ще пратя да те доведат от там. Защо да се лиша и от двама ви в един ден? 46 И Ревека каза на Исаака: Омързна ми живота поради хетейските дъщери. Ако Яков

28 Тогава Исаак повика Якова и като го благослови, поръча му, казвайки: Да не вземеш жена от ханаанските дъщери. 2 Стани, иди в Падан-арам, в дома на майчиния ти баща Ватуил, и от там вземи жена, от дъщерите на вуйчо ти Лавана. 3 И Бог Всемогъщи да те благослови и да те наплоди и умножи, така щото да произлязат от тебе редица племена; 4 и даденото на Авраама благословение да го даде на тебе и на потомството ти с тебе, за да наследиш земята, в която си пришелец, която Бог даде на Авраама. 5 Така Исаак изпрати Якова; и той отиде в Падан-арам при Лавана, син на сириец Ватуила, и брат на Ревека, майка на Якова и Исава. 6 А Исав, като видя, че Исаак благослови Якова и го изпрати в Падан-арам, да си вземе жена от там, и, че, като го благослови, поръча му, казвайки: Да не вземеш жена от Ханаанските дъщери; 7 че Яков послуша баща си и майка си, та отиде в Падан-арам; 8 и като видя Исав, че ханаанските дъщери не се нравеха на баща му Исаака, 9 то Исав отиде при Исмаила и, освен другите си жени, взе за жена и Маелета, дъщеря на Авраамовия син Исмаил, сестра на Новайта. 10 Яков, прочее, излезе от Вирсаве и отиде към Харан. 11 като стигна на едно място, пренощува там, защото слънцето беше залязло; и взе от мястото един камък, та го тури за възглавница, и легна да спи на това място. 12 И сънува, и ето стълба изправена на земята, чийто връх стигаше до небето; и Божиите ангели се качаха и слизаха по нея. 13 И Господ стоеше над нея, и каза: Аз съм Господ Бог на баща ти Авраама и Бог на Исаака; земята, на която лежиш, ще дам на тебе и на потомството ти. 14 Твоето потомство ще бъде многочислено, като земния пясък; ти ще се разшириш към запад и към изток, към север и към юг; и чрез тебе и чрез твоето потомство ще се благословят всички племена на земята. 15 Ето, Аз съм с тебе и ще те пазя, където и да идеш, и ще те върна пак в тая земя; защото няма да те оставя, доколе не извърша това, за което ти говорих. 16 А като се събуди Яков от съня си, рече: Наистина Господ е на това място, а аз не съм знаел. 17 И убоя се и рече: Колко е страшно това място! Това не е друго, освен Божий дом, това е врата небесна. 18 На сутринта, като стана Яков рано, взе камъка, който си беше турил за възглавница, изправи го за стълб и изля масло на върха му. 19 И наименува онова място Ветил; а преди името на града беше Луз. 20 Тогава Яков се обрече и каза: Ако бъде Бог с мене и ме опази в това пътуване, по което отивам, и ми даде хляб да ям и дрехи да се облека, 21 така щото да

се завърна с мир в бащиния си дом, тогава Господ ще бъде мой Бог. 22 и той камък, който изправих за стълб, ще бъде Божий дом; и от всичко, що ми дадеш, ще дам десетък на Тебе.

**29** Тогава Яков тръгна и отиде в земята на източните жители. 2 И погледна, и, ето, кладенец на полето, и там три стада овци, които почиваха при него, защото от онния кладенец напояваха стадата; и върху отвора на кладенеца имаше голям камък. 3 И когато се събраха там всичките стада, отвляха камъка от отвора на кладенеца, та напояваха стадата; после пак туряха камъка на мястото му над отвора на кладенеца. 4 И Яков каза на овчарите: Брата, от где сте? А те рекоха: От Харан сме. 5 И рече им: Познавате ли Лавана, Нахоровия син? Отговориха: Познаваме. 6 И рече им: Здрав ли е? А те рекоха: Здрав е; и ето дъщеря му Рахил иде с те. 7 А той каза: Вижте, още е много рано, не е време да се прибира добитъкът; напойте те и идете да ги пасете. 8 А те рекоха: Не можем докога не се съберат всичките стада и не отвляят камъка от отвора на кладенеца; тогава напояваме овците. 9 Докато им говореше още, дойде Рахил с бащините си, защото тя ги пасеше. 10 А като видя Яков Рахил, дъщерята на вуйка си Лавана, и овците на вуйка си Лавана, Яков се приближи, та отвали камъка от отвора на кладенеца; и напои стадото на вуйка си Лавана. 11 И Яков целуна Рахил и заплака с висок глас. 12 И Яков каза на Рахил, че е брат на баща й и, че е син на Ревека; а тя се завлече, та извести на баща си. 13 А Лаван, като чу за своя сестриник Яков, завлече се да го посрещне; и прегърна го, целуна го и го заведе у дома си. Тогава Яков разказа на Лавана всичко. 14 И Лаван му рече: Наистина, ти си моя кост и моя плът. И Яков живя при него един месец. 15 След това Лаван рече на Якова: Нима, като си ми брат, ти ще ми работиш безплатно? Кажи ми, каква да ти бъде заплатата? 16 А Лаван имаше две дъщери: името на по-старата беше Лия, а името на по-младата - Рахил. 17 На Лия очите не бяха здрави; а Рахил имаше хубава снага и хубаво лице. 18 И Яков, понеже обикна Рахил, рече: Ще ти работя седем години за по-малката ти дъщеря, Рахил. 19 И рече Лаван: По-добре да я дам на тебе, отколкото да я дам на друг мъж; живей при мене. 20 И тъй, Яков работи за Рахил седем години; но, поради любовта му към нея, тя му се видяха като няколко дни. 21 След това Яков каза на Лавана: Дай жена ми, защото дойде вече време да вляза при нея. 22 И тъй, Лаван събра всичките хора от това място и даде угощение. 23 А вечерта взе дъщеря си Лия, та му я доведе; и той влезе при нея. 24 И Лаван даде слугинята си Зелфа за слугиня на дъщеря си Лия. 25

Но на сутринта, ето, че беше Лия. И Яков рече на Лавана: Що е това, което ми стори ти? Нали за Рахил ти работих? Тогава защо ме изльга? 26 А Лаван каза: В нашето място няма обычай да се дава по-младата преди по-старата. 27 Съвърши сватбърската седмица с тая; и ще ти дам и оная за работата, която ще ми вършиш още седем години. 28 И Яков стори така; съвърши седмицата с Лия и тогава Лаван му даде дъщеря си Рахил за жена. 29 И Лаван даде слугинята си Вала за слугиня на дъщеря си Рахил. 30 И Яков влезе при Рахил, и обикна Рахил повече от Лия; и работи на Лаван още седем години. 31 А Господ, понеже видя, че Лия не беше обичана, отвори утробата ѝ; а Рахил беше бездетна. 32 И тъй, Лия зачна и роди син, и наименува го Рувим, защото си думаше: Господ погледна на неволята ми; сега мъжът ми ще обикне. 33 И пак зачна и роди син; и рече: Понеже чу Господ, че не съм любима, затова ми даде и тоя син; и наименува го Симеон. 34 Пак зачна и роди син; и рече: Сега вече мъжът ми ще се привърже към мене, защото му родих три сина; затова го наименува Левий 35 И пак зачна и роди син; и рече: Тоя път ще възхваля Господа; затова го наименува Юда. И престана да ражда.

**30** А като видя Рахил, че не раждаше деца на Якова, Рахил завидя на сестра си и рече на Якова: Дай ми чада, иначе аз ще умра. 2 А Яков се разгневи на Рахил и рече: Нима съм аз, а не Бог, Който е лишил утробата ти от плод? 3 А тя рече: Ето слугинята ми Вала; влез при нея, и тя да роди на коленете ми, та да придобия и аз деца чрез нея. 4 И тъй, тя му даде слугинята си Вала за жена; и Яков влезе при нея. 5 И Вала зачна и роди син на Якова. 6 Тогава рече Рахил: Бог отсъди за мене, послуша гласа ми, та ми даде син; затова го наименува Дан. 7 И Вала, слугинята на Рахил, пак зачна и роди втори син на Якова. 8 Тогава рече Рахил: Силна борба водих със сестра си и надвих; затова го наименува Нефталим 9 Когато видя Лия, че престана да ражда, взе слугинята си Зелфа, та я даде на Якова за жена. 10 И Зелфа, слугинята на Лия, роди син на Якова. 11 И рече Лия: Щастие дойде; затова го наименува Гад. 12 И Зелфа, слугинята на Лия, роди втори син на Якова. 13 Тогава рече Лия: Честита съм; защото честита ще ме нарекат жените; затова го наименува Асир 14 И през времето на пшеничената жетва, Рувим, като излезе, намери мандрагорови ябълки на полето и ги донесе на майка си Лия; и Рахил рече на Лия: Я ми дай от мандрагоровите ябълки на сина ти. 15 А тя ѝ рече: Малко ли ти е дето си отнела мъжа ми, та искаш да отнемеш мандрагоровите ябълки на сина ми? Тогава Рахил ѝ рече: Като е

тъй, нека лежи с тебе тая нощ за мандрагоровите и, като зачеваха, когато дохоДдаха да пият, **39** то ябълки на сина ти. **16** И така, когато дойде Яков стадата зачеваха пред пръчките; и стадата раждаха вечера от полето, Лия излезе да го посрещне и рече: нашарени с линии, капчести и пъстри. **40** И Яков При мене да влезеш, защото наистина те откупих отльчавше агнетата, и обръщаще лицата на овците мандрагоровите ябълки на сина си. И лежа с нея към нашарените и към всичките черни от Лавановото онай нощ. **17** И Бог послуша Лия; и тя знача, и роди стадо: а своите стада тури отделно и не ги тури пети син на Якова. **18** Тогава рече Лия: Бог ми даде с Лавановите овци. **41** И когато по-силните овци награда за гдeto дадох слугинята си на мъжа си, зачеваха, Яков туряше пръчките в коритата пред затова го наименува Исахар. **19** И Лия пак знача, очите на стадото, за да зачеват между пръчките. **42** и роди шести син на Якова. **20** И рече Лия: Бог ми А когато те бях по-слаби, не ги туряше; така че даде добър дар, сега мъжът ми ще живее с мене, се падаха по-слабите на Лавана, а по-силните на защото му родих шест сина; затова го наименува Якова. **43** Така човекът забогатя твърде много и Завулон. **21** И после роди дъщеря, която наименува придоби големи стада, слугини и слуги, камили и Дина. **22** След това Бог си спомни за Рахил; Бог я осли.

послуша и отвори утробата й. **23** Тя знача и роди син, и рече: Бог отне от мене позора. **24** И наименува го Иосиф. **25** А като роди Рахил Иосифа, Яков рече на Лавана: Пусни ме да си отида в моето място и в отечеството си. **26** Дай ми жените и децата ми, за които съм ти работил, за да си отида; защото ти знаеш работата, която ти свърших. **27** А Лаван му рече: Ако съм придобил твоето благоволение, остани, защото разбрах, че Господ ме е благословил заради тебе. **28** Рече още: Кажи ми каква заплата искаш и ще ти я дам. **29** А Яков му каза: Ти знаеш как съм ти работил и как е бил добитькът ти при мене. **30** Защото това, което имаше ти преди моето идване, беше малко; а сега нарасна и стана много. С моето идване Господ те благослови. Но сега, кога ще промисля и за своя си дом? **31** А той рече: Какво да ти дам? И Яков каза: Не ми давай нищо; ако направиш каквото ти кажа, аз пак ще пазя и стадото ти; **32** ще премина днес през цялото ти стадо и ще отльча от него всяка капчеста и пъстра, и всяка черникава между овците, и всяка пъстра и капчеста между козите; те ще ми бъдат заплатата. **33** И занапред, когато дойдеш да прегледаш заплатата ми, моята правота ще засвидетелствува за мене - всяка коза, която не е капчеста и пъстра, и всяка овца, която не е черна, тя, ако се намери у мене, ще се счита за крадена. **34** И рече Лаван: Нека да бъде според както си казал. **35** И тъй, в същия ден, Лаван отльчи нашарените с линии и пъстрите козли, всичките капчести и пъстри кози, всичките, на които имаше бяло и всичките черни между овците, та ги предаде в ръцете на Якововите синове **36** и постави тридневен път между себе си и Якова; а Яков пасеше останалите от Лавановите стада. **37** Тогава Яков взе зелени пръчки от топола, от леска и от явор, и изряза по тях бели ивици, така щото да се вижда бялото по пръчките. **38** Тия пръчки, по които беше изрязал белите ивици, тури пред стадата в коритата, в поилата, дето дохоДдаха стадата да пият;

**31** А Яков чу думите на Лавановите синове, които казаха: Яков отне целия имот на баща ни и от бащиния имот придоби цялото това богатство. **2** И ето, Яков видя, че лицето на Лавана не беше към него тъй както преди. **3** А Господ рече на Якова: Върни се в отечеството си и в рода си, и Аз ще бъда с тебе. **4** Тогава Яков прати да повикат Рахил и Лия на полето при стадото му; **5** и рече им: Виждам, че бащиното ви лице не е към мене тъй както преди; но Бог на баща ми е бил с мене. **6** А вие знаете, че с цялата си сила работих на баща ви. **7** Но баща ви ме изъгна и десет пъти променя заплатата ми; обаче Бог не го оставил да ми напакости. **8** Ако кажеше така: Капчестите ще ти бъдат заплатата; тогава цялото стадо раждаше капчести; а ако кажеше така: Шарените ще ти бъдат заплатата; тогава цялото стадо раждаше шарени. **9** Така Бог отне стадото на баща ви и го даде на мене. **10** И едно време, когато зачеваше стадото, подигна очи и видях насиъне, че, ето, козлите, които се качваха на стадото бяха шарени, капчести и сиви. **11** И ангел Божий ми рече в съня: Якове. И аз отговорих: Ето ме. **12** И той каза: Подигни сега очи и виж, че всичките козли, които се качват на стадото, са шарени, капчести и сиви; защото видях всичко, що ти прави Лаван. **13** Аз съм Бог на Ветил, гдето ти помаза стълб с масло и гдeto Ми се обрече. Стани сега, излез из тая земя и се върни в родината си. **14** Рахил и Лия в отговор му рекоха: Имаме ли ние още дял или наследство в бащиния си дом? **15** Не счете ли ни той като чужденки, защото ни продаде и даже изяде дадените за нас пари? **16** Защото цялото богатство, което Бог отне от баща ни, е наше и на нашите чада. Затова, стори сега, каквото Бог ти е казал. **17** Тогава Яков стана и тури децата си и жените на камилите. **18** И подкара всички си добитьк и целия си имот, що бе придобил, спечеления от него добитьк, който бе съbral в Падан-арам, за да отиде в Ханаанската земя при баща си Исаак. **19** А като

беше отишъл Лаван да стриже овците си, Рахил с мене: деня пекът ме изнуряваше, а нощя - мразът, открадна домашните идоли на баща си. 20 И тъй, и сънят бягаше от очите ми. 41 Двадесет години вече Яков побягна скришно от сириеца Лавана, без да съм бил в дома ти; четиринадесет години ти работих му извести, че си отива. 21 Побягна с целия си за двете ти дъщери и шест години за овците ти; и ти имот, стана та премина Ефрат и отправи се към десет пъти променя заплатата ми. 42 Ако не беше с Галаадската поляна. 22 А на третия ден известиха мене бациният ми Бог, Бог на Авраама, Страхът на Лавана, че Яков побягнал. 23 Тогава Лаван, като на Исаака, ти без друго би ме изпратил сега без взе със себе си братята си, гони го седем дни и нищо. Бог видя моята неволя и труда на ръцете ми, го стигна на Галаадската поляна. 24 Но Бог дойде и те изобличи нощес. 43 А Лаван в отговор рече на насьне, през нощта, при сириецът Лавана и му каза: Якова: Тия дъщери са мои дъщери и децата са мои Внимавай да не речеш на Якова ни зло, ни добро. деца, и стадата са мои стада, всичко що виждаш е 25 И така, Лаван стигна Якова. Яков беше разпънал мое; и какво да сторя днес на тия мои дъщери или шатъра си на бърдото, а Лаван с братята си разпъна на децата, които са народили? 44 Но сега ела, аз и своята на Галаадската поляна. 26 И Лаван рече ти да направим договор, който да бъде свидетелство на Якова: Шо стори ти? Защо побягна скришно и между мене и тебе. 45 Тогава Яков взе камък и го отведе дъщерите ми, като с нож запленени? 27 изправи за стълб. 46 Още Яков рече на братята си: Защо се скри, за да бягаш; и ме измами, а не ми Натрупайте камъни; и те взеха камъни и направиха яви, та да можех да те изпратя с веселие и с песни, грамада; и ядоха там край грамадата. 47 Лаван я с тъпани и с арфи, 28 нито ме остави да целуна нарече Иегар Сахадута, а Яков я нарече Галаад. 48 синовете и дъщерите си? Ти си сторил това без И рече Лаван: Тая грамада е свидетел днес между да мислиш. 29 Ръката ми е доволно силна да ви мене и тебе. Поради това тя се наименува Галаад напакости, но Бог на баща ви ми говори нощес, 49 и Масфа 50 Ако се обхождаш зле с дъщерите ми казвайки: Внимавай да не речеш на Якова ни зло, или ако вземеш други жени, освен дъщерите ми, ни добро. 30 И сега вече си тръгнал, понеже ти е няма никой човек с нас за свидетел; но виж, Бог е много домъчняло за Башиния ти дом; обаче, защо свидетел между мене и тебе. 51 Лаван още каза на си откраднал боговете ми? 31 А Яков в отговор каза Якова: Гледай тая грамада и гледай стълба, който на Лавана: Побягнах, понеже се уплаших; защото си изправих между мене и тебе, 52 тая грамада да рекох: Да не би да ми отнемеш на сила дъщерите бъде свидетел и стълбът да бъде свидетел, че аз си. 33 У когото намериш боговете си, той да не няма да премина тая грамада към тебе, нито ти ще остане жив; пред братята ни прегледай, какво твое преминеш тая грамада и тоя стълб към мене, за зло. има у мене и си го вземи (защото Яков не знаеше, 53 Бог Авраамов, Бог Нахоров, башиният им Бог, че Рахил ги бе откраднала). 33 И тъй, Лаван влезе нека съди между нас. И Яков се закле в Страха на в Якововата шатра, в Линината шатра и в шатрите баща си Исаака. 54 Тогава Яков принесе жертва на на двете слугини, но не намери боговете. Тогава, поляната и повика братята си да ядат хляб; и ядоха като излезе от Линината шатра, влезе в Рахилината хляб, и преношуваха на поляната. 55 И на утринта шатра. 34 А Рахил беше взела домашните идоли, Лаван стана рано, целуна синовете си и дъщерите турила ги в седлото на камилата и седеше на тях. А си, благослови ги; и Лаван тръгна, та се върна в Лаван пипаше из цялата шатра, но не ги намери. своето място.

35 И Рахил рече на баща си: Да не ти се зловиди, господарю, дето не мога да стана пред тебе, понеже имам обикновеното на жените. И там той търси, но не намери идолите. 36 Тогава Яков се разсърди и скара се с Лавана. Яков проговори и каза на Лавана: Какво е престъплението ми? Какъв е грехът ми, та си се затекъл подир мене толкоз разпалено? 37 Като претърси всичките ми вещи, какво намери от цялата си покъщнина? Сложи го тук пред моите братя и твоите братя, и нека отсъдят между двама ни. 38 Двадесет години вече съм бил при тебе; овците ти и козите ти не се изяловиха; и овните на стадото ти не издоха. 39 Разкъсано от зяря не ти донесох; аз теглех загубата. От мене ти изискваше откраднатото, било че се открадне деня или нощя. 40 Ето как беше

**32** Тогава Яков отиде по пътя си и ангели Божии го срещнаха. 2 А като ги видя, Яков рече: Това е Божие войнство; и наименува мястото Маханаим. 3 И Яков изпрати пред себе си вестители до брата си Иисава в Сирийската земя, на местността Едом; 4 и заръча им, казвайки: Така да речете на господаря ми Иисава: Слугата ти Яков тъй говори: Бях пришелец при Лавана и бавих се до сега; 5 придобих говеда, осли и, слуги и слугини; и изпратих да известят на господаря ми, за да придобия благоволението ти. 6 А вестителите се върнаха при Якова и казаха: Ходихме при брата ти Иисава; а и той иде да те посрещне, и четиристотин мъже с него. 7 А Яков, като се уплаши много и се смути, раздели людете, които бяха с него, и стадата, говедата и камилите, на две дружини,

казвайки: 8 Ако налети Исав на едната дружина си казваше: Видях Бога лице с лице и животът ми и я удари, останалата дружина ще се избави. 9 биде опазен. 31 Сънцето го огря, като заминаваше Тогава Яков каза: Боже на баща ми Авраам и Боже Фануил; и кукаше с бедрото си. 32 Затова и до днес на баща ми Исаака, Господи, Който си ми рекъл: Върни се в отечеството си и при рода си, и Аз ще ти израиляните не ядат сухата жила, която е върху сторя добро, 10 не съм достоен за най-малката от ставата на бедрото; защото човекът се допря до всичките милости и от всичката вярност, които си ставата на Якововото бедро при сухата жила.

**33** След това, като подигна Яков очи, видя, че идеше Исав и с него четиристотин мъже; и раздели децата си на Лия и Рахил, и на двете преминах тоя Иордан, а сега станах и два стана. 11 Избави ме, моля Ти се, от ръката на брата ми, слугините и децата им тури напред, Лия от ръката на Исава; защото се боя от него, да не и децата й подир тях, а Рахил и Иосифа най-назад. 12 А като дойде, да порази и мен, и майка с чада. 13 А Ти си казал: Наистина ще ти сторя добро и ще земята направя потомството ти като морския пъсък, който седем пъти, доде да стигне при брата си. 14 Като поради множеството си не може да се изброя. 15 И като пренощува там онай нощ, взе от онова, що му дойде под ръка, за подарък на брата си Исава: 16 двеста кози и двадесет козли, двеста овци и двадесет овни, 17 тридесет дойни камили с малките им, четиридесет крави и десет юнци, двадесет ослици и десет жречебета, 18 и предаде всяко стадо отделно, в ръцете на слугите си. И рече на слугите си: Минете пред мене и оставете разстояние между едно стадо и друго. 19 На първия заръча, като каза: Когато те срещне брат ми Исав и те попита, казвайки: Чий си? Къде отиваш? Чии са тия пред тебе? 20 Тогава ще кажеш: Те са на слугата ти Якова; подарък е, който изпраща на господаря ми Исава; и той иде подир нас. 21 Така заръча и на втория, на третия и на всичките, които вървяха подир стадата, като казваше: По тоя начин ще говорите на Исава, когато го срещнете; 22 и ще речете: Ето, слугата ти Яков иде подир нас. Защото си думаше: Ще го умилистивя с подаръка, който върви пред мене и после ще видя лицето му; може би ще ме приеме благосклонно. 23 И тъй, подаръкът мина пред него, но той остана през онай нощ в стана. 24 А като стана през нощта, взе двете си жени, двете си слугини и единадесетте си деца, и премина брода на Яков. 25 Взе ги и ги прекара през потока, прекара и всичко, що имаше. 26 А Яков остана сам. И един човек се бореше с него до зазоряване, 27 който, като видя, че не му надви, допря се до ставата на бедрото му; и ставата на Якововото бедро се измести, като се бореше с него. 28 Тогава човекът рече: Пусни ме да си отида, защото се зазори. А Яков каза: Няма да те пусна да си отидеш, докога не ме благословиш 29 А той му каза: Как ти е името? Отговори: Яков. 30 А той рече: Няма да се именуваш вече Яков, но Израил, защото си бил в борба с Бога и с човеци и си надвил. 31 А Яков го попита, като рече: Кажи ми, моля, твоето име. А той рече: Защо питаш за моето име? И благоволи го там. 32 И Яков наименува мястото Фануил, защото,

**34** А Дина, дъщеря на Лия, която тя беше родила на Якова, излезе да види дъщерите на онази земя. **2** А Сихем, син на евеца Емор, местния владетел, като я видя, взе я, лежа с нея и я изнасили. **3** И душата му се привърза за Якововата дъщеря и сина му Сихем; всеки от мъжки пол се обрязва. **4** И Сихем говори на баща си Емора, А на третия ден, когато бяха в болките си, двама от казвайки: Вземи ми тая мома за жена. **5** А Яков чу, че Якововите синове, Симеон и Левий, братя на Дина, той осквернил дъщеря му Дина; но понеже синовете взеха всеки ножа си, нападнаха дързостно града и му бяха с добитъка му на полето, Яков си замъльча избих всички от мъжки пол. **6** Убиха с острота на до завръщането им. **7** Тогава Емор, Сихемовият баща, отиде при Якова, за да се разговори с него. **8** И Сихем се разговаряше плен всичките им деца и жени, и разграбиха всичко с тях, казвайки: Душата на сина ми Сихема се е разгневиха, загдето той сторил безчестие на Израил, като изнасилил Якововата дъщеря, - нещо, което не по полето, и всичкото им богатство; **9** И сродете се с нас; давайте на нас вашите дъщери и взимайте за вас нашите дъщери. **10** ханаанците и фerezейците; и понеже аз имам малко живеите с нас и земята е пред вас; настанете се и търгувайте в нея, и придобивайте владения в нея. **11** Тоже и Сихем рече на баща й и на братята й: ли той да постъпи със сестра ни, като с блудница? Само да придобия вашето благоволение, каквото ми кажете ще дам. **12** Искайте от мене вино и дарове, колкото желаете, ще дам, според както ми речете; само ми дайте момата за жена. **13** А Якововите синове отговориха на Сихема и на баща му Емора с лукавство, понеже той беше осквернил сестра им Дина; и говориха им, казвайки: **14** Не можем да сторим това, да дадем сестра си на необрязан човек; защото това би било укор за нас. **15** Само при това условие ще се съгласим с вас: ако станете вие като нас, като обрязвате всеки от мъжки пол между вас, **16** тогава ще даваме нашите дъщери вам и ще вземаме вашите дъщери за нас, ще живеем с вас и ще станем един народ. **17** Но, ако не приемете условието ни да се обрежете, тогава ще вземем дъщеря си и ще си отидем. **18** И това, което казаха, бе угодно на Емора и на Еморовия син Сихем. **19** Момъкът не се забави да направи това, защото много обичаше Якововата дъщеря; и в целия му башин дом той беше най-почтен. **20** Тогава Емор и сина му Сихем дойдоха при портата на града си и говориха на градските мъже, казвайки: **21** Тия човеци са миролюбиви към нас; затова, нека живеят в земята и търгуват в нея; защото вижте, земята е доволно пространна и за тях. Нека вземаме дъщерите им за жени и да им даваме нашите дъщери. **22** Тия човеци се съгласиха да живеят с нас и да бъдем един народ, само с това условие, щото всеки от мъжки пол между нас да се обреже, както те се обрязват. **23** Добитъкът им, имотът им и всичките им животни не ще ли станат наши? Само да се съгласим

Бог: Името ти наистина е Яков; но не ще се именуваш вече Яков, но Израил ще ти бъде името. И наименува го Израил. **24** Тогава всичките, които излизаха от портата на града му, послушаха Емора и душата му се привърза за Якововата дъщеря и сина му Сихем; всеки от мъжки пол се обрязва, Дина; и обикна момата и говори на момата по всичките, които излизаха от портата на града му. **25** сърцето й. **4** И Сихем говори на баща си Емора, А на третия ден, когато бяха в болките си, двама от казвайки: Вземи ми тая мома за жена. **5** А Яков чу, че Якововите синове, Симеон и Левий, братя на Дина, той осквернил дъщеря му Дина; но понеже синовете взеха всеки ножа си, нападнаха дързостно града и му бяха с добитъка му на полето, Яков си замъльча избих всички от мъжки пол. **6** Убиха с острота на до завръщането им. **7** Тогава Емор, Сихемовият баща, отиде при Якова, за да се разговори с него. **8** И Сихем се разговаряше плен всичките им деца и жени, и разграбиха всичко с тях, казвайки: Душата на сина ми Сихема се е разгневиха, загдето той сторил безчестие на Израил, като изнасилил Якововата дъщеря, - нещо, което не по полето, и всичкото им богатство; **9** И сродете се с нас; давайте на нас ваши съм омразен между жителите на тая земя, между дъщери и взимайте за вас нашите дъщери. **10** ханаанците и фerezейците; и понеже аз имам малко живеите с нас и земята е пред вас; настанете се и търгувайте в нея, и придобивайте владения в нея. **11** Тоже и Сихем рече на баща й и на братята й: ли той да постъпи със сестра ни, като с блудница? Само да придобия вашето благоволение, каквото ми кажете ще дам. **12** Искайте от мене вино и дарове, колкото желаете, ще дам, според както ми речете; само ми дайте момата за жена. **13** А Якововите синове отговориха на Сихема и на баща му Емора с лукавство, понеже той беше осквернил сестра им Дина; и говориха им, казвайки: **14** Не можем да сторим това, да дадем сестра си на необрязан човек; защото това би било укор за нас. **15** Само при това условие ще се съгласим с вас: ако станете вие като нас, като обрязвате всеки от мъжки пол между вас, **16** тогава ще даваме нашите дъщери вам и ще вземаме ваши дъщери за нас, ще живеем с вас и ще станем един народ. **17** Но, ако не приемете условието ни да се обрежете, тогава ще вземем дъщеря си и ще си отидем. **18** И това, което казаха, бе угодно на Емора и на Еморовия син Сихем. **19** Момъкът не се забави да направи това, защото много обичаше Якововата дъщеря; и в целия му башин дом той беше най-почтен. **20** Тогава Емор и сина му Сихем дойдоха при портата на града си и говориха на градските мъже, казвайки: **21** Тия човеци са миролюбиви към нас; затова, нека живеят в земята и търгуват в нея; защото вижте, земята е доволно пространна и за тях. Нека вземаме дъщерите им за жени и да им даваме нашите дъщери. **22** Тия човеци се съгласиха да живеят с нас и да бъдем един народ, само с това условие, щото всеки от мъжки пол между нас да се обреже, както те се обрязват. **23** Добитъкът им, имотът им и всичките им животни не ще ли станат наши? Само да се съгласим

Бог: Името ти наистина е Яков; но не ще се именуваш вече Яков, но Израил ще ти бъде името. И наименува го Израил. **24** Тогава всичките, които излизаха от портата на града му, послушаха Емора и душата му се привърза за Якововата дъщеря и сина му Сихем; всеки от мъжки пол се обрязва, Дина; и обикна момата и говори на момата по всичките, които излизаха от портата на града му. **25** сърцето й. **4** И Сихем говори на баща си Емора, А на третия ден, когато бяха в болките си, двама от казвайки: Вземи ми тая мома за жена. **5** А Яков чу, че Якововите синове, Симеон и Левий, братя на Дина, той осквернил дъщеря му Дина; но понеже синовете взеха всеки ножа си, нападнаха дързостно града и му бяха с добитъка му на полето, Яков си замъльча избих всички от мъжки пол. **6** Убиха с острота на до завръщането им. **7** Тогава Емор, Сихемовият баща, отиде при Якова, за да се разговори с него. **8** И Сихем се разговаряше плен всичките им деца и жени, и разграбиха всичко с тях, казвайки: Душата на сина ми Сихема се е разгневиха, загдето той сторил безчестие на Израил, като изнасилил Якововата дъщеря, - нещо, което не по полето, и всичкото им богатство; **9** И сродете се с нас; давайте на нас ваши съм омразен между жителите на тая земя, между дъщери и взимайте за вас нашите дъщери. **10** ханаанците и фerezейците; и понеже аз имам малко живеите с нас и земята е пред вас; настанете се и търгувайте в нея, и придобивайте владения в нея. **11** Тоже и Сихем рече на баща й и на братята й: ли той да постъпи със сестра ни, като с блудница? Само да придобия вашето благоволение, каквото ми кажете ще дам. **12** Искайте от мене вино и дарове, колкото желаете, ще дам, според както ми речете; само ми дайте момата за жена. **13** А Якововите синове отговориха на Сихема и на баща му Емора с лукавство, понеже той беше осквернил сестра им Дина; и говориха им, казвайки: **14** Не можем да сторим това, да дадем сестра си на необрязан човек; защото това би било укор за нас. **15** Само при това условие ще се съгласим с вас: ако станете вие като нас, като обрязвате всеки от мъжки пол между вас, **16** тогава ще даваме нашите дъщери вам и ще вземаме ваши дъщери за нас, ще живеем с вас и ще станем един народ. **17** Но, ако не приемете условието ни да се обрежете, тогава ще вземем дъщеря си и ще си отидем. **18** И това, което казаха, бе угодно на Емора и на Еморовия син Сихем. **19** Момъкът не се забави да направи това, защото много обичаше Якововата дъщеря; и в целия му башин дом той беше най-почтен. **20** Тогава Емор и сина му Сихем дойдоха при портата на града си и говориха на градските мъже, казвайки: **21** Тия човеци са миролюбиви към нас; затова, нека живеят в земята и търгуват в нея; защото вижте, земята е доволно пространна и за тях. Нека вземаме дъщерите им за жени и да им даваме нашите дъщери. **22** Тия човеци се съгласиха да живеят с нас и да бъдем един народ, само с това условие, щото всеки от мъжки пол между нас да се обреже, както те се обрязват. **23** Добитъкът им, имотът им и всичките им животни не ще ли станат наши? Само да се съгласим

**35** След това Бог каза на Якова: Стани, иди на Ветил и живей там; и там издигни олтар на Бога, Който ти се яви, когато бягаще от лицето на брата си Иисуса. **2** Тогава Яков каза на домочадието си и на всичките, които бяха с него: Махнете чуждите богове, които са между вас, очистете се и променете дрехите си; **3** и да станем да отидем във Ветил, и там да издигна олтар на Бога, Който ме послуша в деня на бедствието ми и беше с мене в пътя, по който ходех. **4** И тъй, те дадоха на Якова всичките чужди богове, що бяха в ръцете им и обиците, които бяха на ушите им; и Яков ги скри под дъба, който бе при Сихем. **5** След това си тръгнаха; и страх Божий беше върху градовете, които бяха наоколо им, така че не преследваха Якововите синове. **6** И тъй, Яков дойде в Луз, (който е Ветил), в Ханаанската земя, той и всичките люде, които бяха с него. **7** И там издигна олтар и наименува мястото Ел-Ветил, защото когато бягаще от лицето на брата си, там му се яви Бог. **8** По това време умря Девора, Ревекината бавачка, и я погребаха под дъба, по-долу от Ветил; затова се наименува Дъба на Плача. **9** И Бог пак се яви на Якова, след завръщането му от Падан-арам, и го благослови. **10** Каза му Бог: Името ти наистина е Яков; но не ще се именуваш вече Яков, но Израил ще ти бъде името. И наименува го Израил. **11** Бог му рече още: Аз Съм Бог Всемогъзий; плоди се и размножавай се. Народ, даже редица народи ще

произлязат от тебе, и царе ще излязат от чреслата Сиирската поляна; 10 ето имената на Исавовите ти; 12 и земята, която дадох на Авраама и на Исаака, синове: Елифаз, син от Исавовата жена Ада; Рагуил, на тебе ще я дам; и на потомството ти след тебе син от Исавовата жена Васемата. 11 А синовете на ще дам земята. 13 Тогава Бог се възнесе от него, Елифаза бях: Теман, Омар, Сефо, Готом и Кенез. 12 от мястото, гдето му говори, каменен стълб и роди на Елифаза Амалика; тия са синовете от и принесе възлияние на него и го поля с масло. Исавовата жена Ада. 13 И ето синовете на Рагуила: 15 И Яков наименува мястото, гдето Бог говори с Нахат, Зара, Сама и Миза; тия са синовете от него, Ветил. 16 След това тръгнаха от Ветил; а като стигнаха близо до Ефрата, Рахил роди и много се Оливема, Анаевата дъщеря, Севегоновата внучка, мъчеше при раждането си. 17 А като се мъчеше Исавовата жена: тя роди на Исафа Еуса, Еглома и да роди, бабата й рече: Не бой се, защото имаш Корея. 15 Ето първенците на Исавовите синове; още един син. 18 А като предаваше душа, (защото синовете на Исавовия първороден Елифаз: главатар умря), Рахил го наименува Венони, а баща му го Теман, главатар Омар, главатар Сефо, главатар нарече Вениамин. 19 Така Рахил умря и я погребаха Кенез, 16 главатар Корей, главатар Готом, главатар край пътя за Ефрата, (която е Витлеем). 20 И над Амалик; тия са главатарите произлезли от Елифаза гроба й Яков издигна стълб; той е и до днес стълб в Едомската земя; тия са синовете от Ада. 17 И ето на Рахилиния гроб. 21 Подир това Израил тръгна и синовете на Исавовия син Рагуила; главатар Нахат, разпъна шатрата си оттък Мигдал-едер. 22 И когато главатар Зара, главатар Сама, главатар Миза; тия Израил живееше в оная земя, Рувим отиде и лежа с са главатарите произлезли от Рагуила в Едомската наложницата на баща си Вала; и Израил се научи земя; тия са синовете от Исавовата жена Васемата. за това. Якововите синове бяха дванадесет души: 18 И ето синовете от Исавовата жена Оливема: 23 синовете на Лия: Рувим, Якововия първороден, главатар Еус, главатар Еглом, главатар Корей; тия Симеон, Левий, Юда Исахар и Завулон; 24 синовете са главатарите произлезли от Анаевата дъщеря от Рахил: Иосиф и Вениамин; 25 а синовете на Оливема, Исавовата жена. 19 Тия са синовете на Рахилината слугиня Вала: Дан и Нефталим; 26 и Исафа, който е Едом, и тия са главатарите им. 20 Ето синовете на Линната слугиня Зелфа: Гад и Асир. синовете на Корееца Сиир, които живееха в оная Тия са Якововите синове, които му се родиха в земя: Лотан, Совал, Севегон, Ана, 21 Дисон, Асар и Падан-арам. 27 После Яков дойде при баща си Дисан; тия са главатарите произлезли от хорейците, Исаака в Мамврий, в Кириат-арва, (която е Хеврон), Сиировите чада, в Едомската земя. 22 А синовете на дето Авраам и Исаак бяха престояли. 28 И дните Лотана бяха Хори и Емам; и Лотанова сестра беше на Исаака станаха сто и осемдесет години. 29 И Тамна. 23 А ето синовете на Сovala: Алван, Манахат, Исаак като издъхна, умря стар и си от дни, прибра Гевал, Сефо и Онам. 24 И ето синовете на Севегона: се при людете си и; и синовете му Исаф и Яков го Ая и Ана; Ана е тоя, който намери горещите извори в пустинята, като пасеше ослите на баща си Севегона. 25 И ето Анаевите чада: Дисон и Оливема, Анаевата дъщеря. 26 И ето синовете на Дисона: Амадан, Асван, Итран и Харан. 27 Ето синовете на Асара: Валаан, Заван и Акан. 28 Ето синовете на Дисана: Уз и Аран. 29 Ето главатарите произлезли от хорейците: главатар Лотан, главатар Совал, главатар Севегон, главатар Ана. 30 Главатар Дисон, главатар Асар, главатар Дисан; тия са произлезлите от хорейците главатари, според главатарствата им в Сиирската земя. 31 Ето и царете, които царуваха в Едомската земя, преди да се възьди цар над израиляните. 32 Царува, в Едом, Вела, син на Веора; а името на града му беше Денава. 33 Като умря Вела, възьди се вместо него Иовав, син на Зара, от Восора. 34 Като умря Иовав, възьди се вместо него Хусам, от земята на теманциите. 35 Като умря Хусам, възьди се вместо него Адад, син на Вадада, който порази мадиамците на моавското поле; а името на града му

## 36 Ето потомството на Исафа, който е Едом.

Исаф си взе жена от Ханаанските дъщери: Ада, дъщеря на хетеца Елон; и Оливема, Анаевата дъщеря, внучка на еввеца Севегон; 3 и Исмаиловата дъщеря Васемата, сестра на Навиота. 4 Ада роди на Исафа Елифаза; Васемата роди Рагуила. 5 А Оливема роди Еуса, Иеглома и Корея. Тия са синовете на Исафа, които му се родиха в Ханаанската земя. 6 А Исаф взе жените си, синовете си, дъщерите си и всичките човеци от дома си, добитъка си, всичките си животни и цялото си имущество, което беше придобил в Ханаанската земя, та отиде в една земя далеч от брата си Якова. 7 Защото имуществото им беше толкова много, щото не можеха да живеят заедно; земята гдето престояваха не можеше да ги побере поради добитъка им. 8 И така, Исаф се засели на Сиирската поляна. Исаф е Едом. 9 Ето потомството на Исафа, праотец на едомците в

беше Авит. 36 Като умря Адад, възцари се вместо човек го намери като се луташе из полето; и човекът него Самла, от Марсека. 37 Като умря Самла, го попита, казвайки: Що търсиш? 16 А той рече: възцари се вместо него Саул, от Роовот, който е при Търся братята си; кажи ми, моля, где пасат стадото. Ефрат. 38 Като умря Саул, възцари се вместо него 17 И човекът рече: Заминаха оттука, защото ги чух Вааланан, син на Аховора. 39 Като умря Вааланан, да казват: Нека идем в Дотан. И тъй, Иосиф отиде Аховоровият син, възцари се вместо него Адад; а подир братята си и ги намери в Дотан. 18 А те, като името на града му беше Пау; и името на жена му беше Метавеил, дъщеря на Метреда, Мезаавова внuka. 40 Ето имената на произлезлите от Иисуса първенци, според семействата им, според местата им, според имената им: главатар Тамна, главатар Алва, главатар Етет, 41 главатар Оливема, главатар Ила, главатар Финон, 42 главатар Кенез, главатар Теман, главатар Мивсар, 43 главатар Магедиил, главатар Ирам; тия са Едомските първенци, според седалищата им в земята, която притежаваха. Това е Иисус, праотец на едомците.

**37** А Яков живееше в Ханаанската земя, земята в която баща му беше пришелец. 2 Ето словото за Якововото потомство. Иосиф, когато беше момче на седемнадесет години, пасеше овците заедно с братята си, синовете на Вала и синовете на Зелфа, жените на баща му; и Иосиф съобщаваше на баща им за лошото им поведение. 3 А Израил обичаше Иосифа повече от всичките си чада, защото беше син на старостта му; и му беше направил шарена дрешка. 4 Но братята му, като гледаха, че баща им го обичаше повече от всичките му братя, намразиха го и не можеха да му говорят спокойно. 5 А Иосифа видя сън и го разказа на братята си, и те го намразиха още повече. 6 Той им рече: Чуйте, моля, този сън, който видях: 7 Ето ние връзваме снопи на полето; и моят сноп стана и се изправи, и вашите снопи се наредиха наоколо и се поклониха на моя сноп. 8 А братята му рекоха: Ти цар ли ще станеш над нас? Или господар ще ни станеш? И намразиха го още повече, поради сънищата му и поради думите му. 9 А той видя и друг сън и го разказа на братята си, казвайки: Ето, видях още един сън, че слънцето и луната и единадесет звезди ми се поклониха. 10 Но когато разказа това на баща си и на братята си, съмърта го баща му, като му каза: Какъв е този сън, който си видял? Дали наистина аз и майка ти, и братята ти, ще дойдем да ти се поклоним до земята? 11 И завидяха му братята му; а баща му запомни тия думи. 12 А когато братята му бяха отишли да пасат стадото на баща си в Сихем, 13 Израил рече на Иосифа: Не пасат ли братята ти стадото в Сихем? Ела да те изпратя при тях. А той му рече: Ето ме. 14 И каза му: Иди, виж, добре ли са братята ти и стадото, и ми донеси известие. И тъй, изпрати го от Хевронската долина, и той дойде в Сихем. 15 И един

го видях от далеч, доде още не беше се приближил при тях, говориха се против него да го убият. 19 Рекоха си един на друг: Ето иде този съновидец. 20 Елате сега, да го убием и да го хвърлим в един от тия ровове; па ще кажем: Лют звяр го е изял; и ще видим какво ще излезе от сънищата му. 21 Но Рувим, Елате сега, да го хвърлим в един от ровът, кръв, хвърлете го в тия ров, който е в пустинята, но ръка да не дигнете на него; каза така, за да го избави от ръката им и да го върне на баща му. 23 И когато дойде Иосиф при братята си, съблякоха от Иосифа дрешката му, шарената дрешка, която носеше. 24 Тогава го взеха и го хвърлиха в рова; а ровът беше празен, нямаше вода. 25 После, като бяха седнали да ядат хляб, подигнаха очи и видяха, ето, един керван исмаилини идеше от Галаад, с камилите си натоварени с аромати, балсам и смирна, и отиваха да ги закарат в Египет. 26 Тогава Юда рече на братята си: Каква полза ако убием брата си и скрием кръвта му? 27 Елате да го продадем на исмаилияните; да не туряме ръка на него, защото е наш брат, наша плът. И братята му го послушаха. 28 И като минаваха мадиамските търговци, извлякоха и извадиха Иосифа из рова, и продадоха Иосифа на исмаилияните за двадесет сребърника; а те заведоха Иосифа в Египет. 29 А Рувим се върна при рова, и, ето, Иосиф не беше в рова. И раздра дрехите си. 30 И върна се при братята си та рече: Няма детето; а аз, аз къде да се дяна? 31 Тогава взеха Иосифовата дрешка, заклаха козел и, като натопиха дрешката в кръвта, 32 изпратиха шарената дрешка да я занесат на баща им, като рекоха: Намерихме това; познай сега дали е дрешката на сина ти, или не. 33 И той я позна и рече: Това е дрешката на сина ми; лют звяр го е изял; несъмнено Иосиф е разкъсан. 34 И Яков раздра дрехите си, тури вретище около кръста си и оплаква сина си за дълго време. 35 И всичките му синове, и всичките му дъщери станаха, за да го утешават; но той не искаше да се утеши, защото казваше: С жалеене ще сляза при сина си в гроба. И баща му го оплакваше. (Sheol h7585) 36 А мадиамците продадоха Иосифа в Египет на Петефрия, Фараонов придворен, началник на телохранителите.

**38** По онова време Юда се отдели от братята си и свърна при един одоламец на име Ира. 2 И Юда като видя там дъщерята на един ханаанец, на

име Суя, взе я и влезе при нея. 3 И тя зачна и роди извеждаха, тя изпрати до свекъра си да му кажат: От син; и той го наименува Ир. 4 И зачна пак и роди человека, чито са тия неща, съм непразна. Рече още: син; и тя го наименува Онан. 5 Пак роди и друг син и Познай, моля, чии са тия неща - печатът, ширитът и го наименува Шела. А Юда беше в Ахдив, когато тя тоягата. 26 И Юда ги позна и рече: Тя е по-права го роди. 6 След време Юда взе жена за първородния от мене, тъй като не я дадох на сина си Шела. И си Ир, на име Тамар. 7 А Ир, Юдовият първороден, не я позна вече. 27 И когато дойде времето й да беше нечестив пред Господа; и Господ го уби. 8 Тогава рече Юда на Онана: Влез при братовата роди, ето, имаше близнета в утробата й. 28 И като Тогава, когато влизаше при братовата си жена, раждаше, едното простря ръка: и бабата взе та върза си жена и извърши към нея длъжността на девер червен конец на ръката му и каза: Тоя пръв излезе. и въздиగи потомството на брата си. 9 Но Онан излезе; и тя рече: Какъв пролом си направи ти? знаеше, че потомството нямаше да бъде негово; затова, когато влизаше при братовата си жена, Затова го наименуваха Фарес. 30 После излезе брат изливаше семето си на земята, за да не въздигне му, който имаше червения конец на ръката си, и него потомство на брата си. 10 А това, което правеше, наименуваха Зара.

бе зло пред Господа; затова и него уби. 11 Тогава, Юда, рече на снаха си Тамар: Живей, като вдовица в бащиния си дом, докъде отрасне син ми Шела; защото си думаше: Да не би и той да умре като братята си. И така, Тамар отиде и живя в бащиния си дом. 12 След дълго време, Юдовата жена, дъщеря на Суя, умря; и като се утеши Юда, отиде, той и приятелят му, одоламецът Ира, при стригачите на овците си в Тамна. 13 И известиха на Тамар, казвайки: Ето, свекъртът ти отива в Тамна, за да стриже овците си. 14 Тогава тя съблече вдовишките си дрехи, покри се с покривалото си, обви се и седна при кръстопътя на Енаим, който е по пътя за Тамна; защото видя, че порасна Шела, а тя не му бе дадена за жена. 15 А Юда, като я видя, помисли, че е блудница: защото беше покрила лицето си. 16 Той, прочее, свърна към нея на пътя и рече: Остави ме, моля, да вляза при тебе; (зашото не позна, че беше снаха му). И тя рече: Какво ще ми дадеш, за да влезеш при мене? 17 А той рече: Ще ти изпратя яре от стадото. И тя отвърна: Даваш ли ми залог, докъде го изпратиш? 18 Рече той: Какъв залог да ти дам? И тя каза: Печата си, ширита си и тоягата си, която е в ръката ти. И той й ги даде. И влезе при нея, и тя зачна от него. 19 После тя стана та си отиде, свали покривалото си и облече вдовишките си дрехи. 20 А Юда изпрати ярето, чрез ръката на приятеля си одоламецъ, за да вземе залога от ръката на жената; но той не я намери. 21 Затова попита хората от онова място, казвайки: Где е блудницата, която беше на пътя при Енаим? А те рекоха: Тука не е имало блудница. 22 И той се върна при Юда и рече: Не я намерих; още и хората от онова място рекоха: Тук не е имало блудница. 23 И рече Юда: Нека си държи нещата, да не станем за присмех; ето, аз пратих това яре, но ти не я намери. 24 Около три месеца подир това, известиха на Юда, казвайки: Снаха ти Тамар блудствува; а още, ето, непразна е от блудството. А Юда рече: Изведете я да се изгори. 25 А когато я

**39** А Иосифа заведоха в Египет, и египтянинът Петефрий, Фараонов придворен, началник на телохранителите, го купи от ръката на исмаиляните, които го доведоха там. 2 И Господ беше с Иосифа, и той благоуспяваше и се намираше в дома на господаря си египтянина. 3 И като видя господарят му, че Господ бе с него, и че Господ прави да успява в ръката му всичко, което вършеше, 4 Иосиф придоби благоволение пред очите му и му служеше; и той го поставил настоятел на дома си, като предаде в ръката му всичко, което имаше. 5 И откакто го поставил настоятел на дома си и на всичко, което имаше, Господ благослови дома на египтянина заради Иосифа; Господното благословение беше върху всичко, че имаше в дома и по нивите. 6 А Петефрий оставил всичко че имаше в Иосифовата ръка, и, освен хляба, който ядеше, не знаеше нищо за онова, което притежаваше. А Иосиф беше строен и красив. 7 И след време, жената на господаря му хвърли очи на Иосифа и му рече: Легни с мене. 8 Но той отказа и рече на жената на господаря си: Виж, господарят ми не знае нищо за онова, което е с мене в дома и предаде в моята ръка всичко че има; 9 в тоя дом няма никой по-голям от мене, нито е задържал от мене друго нещо освен тебе, защото си жена; как, прочее, да сторя аз това голямо зло и да съгреша пред Бога? 10 И при все, че тя говореше на Иосифа всеки ден, той не я послуша да лежи с нея, нито да бъде с нея. 11 А един ден, като влезе Иосиф в къщи, за да върши работата си, а никой от домашните мъже не беше там в къщи, 12 тя го хвана за дрехата и му каза: Легни с мене. Но той оставил дрехата си в ръката й, избяга и излезе вън. 13 А като видя, че оставил дрехата си в ръката й и избяга вън, 14 тя извика домашните си мъже и им говори, казвайки: Вижте, доведе ни един евреин, за да се поругае с нас; той влезе при мене, за да ме изнасили; но аз извиках с висок глас. 15 А той, като чу, че извиках с висок глас, оставил дрехата си

при мене и избяга та излезе вън. 16 И тя задържа главата ти и ще те възстанови на службата ти; и дрехата му при себе си, докато си дойде господарят ще поднасяш чашата във Фараоновата ръка, както му в дома си. 17 И според тия думи му говори, преди, когато ти му беше виночерпец. 14 Но спомни казвайки: Еврейският слуга, когото ти си ни довел, си за мене, когато те постигне благополучието, смили влезе при мене, за да ми се поругае; 18 но, като се, моля, за мене, та продумай на Фараона за мене извиках с висок глас, той остави дрехата си при и избави ме от тоя дом. 15 Понеже наистина бях мене и избяга вън. 19 Като чу господарят му думите, откраднат от Еврейската земя, а пък тук не съм които му рече жена му, казвайки: Така ми стори сторил нищо, за да ме хвърлят в тая яма. 16 Като слугата ти, гневът му пламна. 20 И господарят му видя началникът на хлебарите, че той тълкува добре, взе Иосифа и го хвърли в крепостната тъмница, в рече на Иосифа: И аз сънувах; и, ето, три кошници мястото где бяха запирани царските затворници; и с бял хляб бяха на главата ми; 17 в най-горната той остана там в крепостната тъмница. 21 Но Господ кошница имаше от всякакви ястия за Фараона; и беше с Иосифа и показваше благост към него и птици ги ядяха от кошницата на главата ми. 18 А му даде благоволение пред очите на тъмничния Иосиф в отговор каза: Ето значението му: трите началник. 22 Тъй че тъмничният началник предаде кошници са трите дни. 19 След три дни Фараон ще на Иосифовата ръка всичките затворници, които ти отнеме главата, като те обеси на дърво; и птиците бяха в крепостната тъмница; и за всичко що се ще изкълват месата ти от тебе. 20 След три дни, вършеше там, той беше разпоредник. 23 Тъмничният начник не нагледваше нищо от онова, което бе в ръката на Иосифа; защото Господ беше с него и Господ правеше да благоуспява всичко, каквото той вършеше.

**40** След това, виночерпецът и хлебарят на Египетския цар се провиниха пред господаря си, Египетския цар. 2 Та Фараон, като се разгневи на двамата си придворни - началника на виночерпците и началника на хлебарите з тури ги под стража, в дома на началника на телохранителите, в крепостната тъмница, в мястото, где Иосиф бе затворен. 4 А началникът на телохранителите поставил при тях Иосифа, и той им слугуваше; и те останаха известно време в тъмницата. 5 И виночерпецът и хлебарят на Египетския цар, които бяха затворени в крепостната тъмница, сънуваха и двамата сън, всеки видя съня си в същата нощ, всеки според както щеше да се тълкува съновидението му. 6 И Иосиф, като влезе при тях на утринта и видя, че бяха смутени, 7 попита Фараоновите придворни, които бяха заедно с него в тъмницата, в дома на неговия господар, казвайки: Защото изглеждате тъй скръбни днес? 8 А те му казаха: Видяхме сън, а няма кой да го изтълкува. И Иосиф им рече: Тълкуванията не са ли от Бога? Расскажете ми го, моля? 9 Тогава началникът на виночерпците разказа своя сън на Иосифа, като му рече: В съня ми, ето лоза пред мене; 10 и на лозата имаше три пръчки, и виждаше се, като че напътваше и цветовете й цъфтяха и гроздовете на лозата узряха. 11 А Фараоновата чаша беше в ръката ми; и взех гроздeto, изстисках го във Фараоновата чаша и подадох чашата във Фараоновата ръка. 12 И Иосиф му рече: Ето значението му: трите пръчки са три дни. 13 След три дена Фараон ще издигне

на рождения си ден, Фараон направи угощение на всичките си слуги; и издигна главата на началника на виночерпците и главата на началника на хлебарите между слугите си: 21 Началника на виночерпците възстанови на служба и той подаваше чашата във Фараоновата ръка; 22 а началника на хлебарите обеси, според, както Иосиф бе изтълкувал сънищата им. 23 А началникът на виночерпците не си спомни за Иосифа, но го забрави.

**41** Като изминаха две години, Фараон сънува, че стоеше при Нил. 2 ето, седем крави, хубави и тълсти, излизаха из реката и пасяха в тръстицата. 3 ето, след тях излизаха из реката други седем крави, грозни и мършави, и стоеха при първите крави на речния бряг. 4 И грозните, мършави крави изядоха седемте хубави и тълсти крави. Тогава Фараон се пробуди. 5 А като заспа сънува втори път; и, ето, седем класа пълни и добри израснаха из едно стъбло. 6 ето, след тях израснаха други седем класа тънки и прегорели от източния вятър. 7 И тънките класове погълнаха седемте дебели и пълни класове. А като се събуди Фараон, ето, беше сън. 8 На сутринта духът му беше смутен; той, прочее, изпрати да му повикат всичките вълхви и всичките мъдреци в Египет, и Фараон им разказа сънищата си; но нямаше кой да ги изтълкува на Фараона. 9 Тогава началникът на виночерпците говори на Фараона, казвайки: Днес се сещам, че съм виновен. 10 Фараон беше се разгневил на слугите си и ме хвърли, мене и началника на хлебарите, в тъмница, в дома на началника на телохранителите. 11 И сънувахме, аз и той, в същата нощ: сънувахме, всеки според както щеше да се тълкува съновидението му. 12 А заедно с нас беше там един млад евреин, слуга на началника на телохранителите; и като му разказахме, той ни разтълкува сънищата; на всеки от

нас, според съновидението му, даде значението. 13 храната ще се запази за седемте гладни години, И според както ни изтъкува, така и стана; мене той които ще настанат в Египетската земя, за да не се възстанови на службата ми, а него обеси. 14 Тогава опустоши земята от глада. 37 Това нещо беше угодно Фараон направи да повикат Иосифа, и бързо го на Фараона и на всичките му слуги. 38 И Фараон изведоха из тъмницата; и той се обръсна, преоблече каза на слугите си: Можем ли да намерим човек, се и дойде при Фараона. 15 И Фараон каза на като тоя, в когото има Божия Дух? 39 Тогава Фараон Иосифа: Сънувах, но няма кой да изтъкува съня; но каза на Иосифа: Понеже Бог ти откри всичко това, аз чух да казват за тебе, че като чуеш съновидение, няма никой толкова умен и мъдър, колкото си ти. 40 умееш да го тълкуваш. 16 А Иосиф в отговор каза на Ти ще бъдеш над дома ми, и всичките ми люде ще Фараона: Не аз, Бог ще даде на Фараона отговор слушат твоите думи; само с престола аз ще бъда с мир. 17 Тогава Фараон каза на Иосифа: В съня по-горен от тебе. 41 Фараон още каза на Иосифа: си, ето, стоях край брега на Нил. 18 И, ето, седем Виж, поставям те над цялата Египетска земя. 42 крави тълсти и хубави излязоха из реката и пасяха в Тогава Фараон извади пръстена си от ръката си тръстиката. 19 И, ето, след тях излязоха други седем и го тури на Иосифовата ръка, облече го в дрехи крави, слаби, много грозни и мършави, каквото по от висон и окачи му златно огърлие на шията. 43 грозата никога не съм видял в цялата Египетска После нареди да го возят на втората колесница, и земя. 20 И мършавите, грозни крави излядоха първите викаха пред него: Коленичете! И така го постави над седем тълсти крави; 21 но пак, като ги излядоха не се цялата Египетска земя. 44 При това, Фараон каза на познаваше, че са ги изяли; но изгледът им беше тъй Иосифа: Аз съм владетел, но без тебе никой няма да грозен, както и в началото. Тогава се пробудих. 22 издигне ръка или нога по цялата Египетска земя. 45 После видях в съня си; и, ето, седем класа пълни и И Фараон наименува Иосифа Цафнат-панаах и даде добри израстваха из едно стъбро. 23 И, ето, след тях му за жена Асенета, дъщеря на Илиополския жрец изратнаха други седем класа, сухи, тънки и прегорели Потифер. След това, Иосиф излезе по обиколка от източния вятър; 24 тънките класове погълнаха из Египетската земя. 46 Иосиф беше на тридесет седемте добри класове. И казах съновидението на години, когато стоя пред Египетския цар Фараон; вълхвите; но нямаше кой да ми го изтълкува. 25 и, като се отдалечи от лицето на Фараона, Иосиф Тогава Иосиф каза на Фараона: Фараоновият сън обиколи цялата Египетска земя. 47 И през седемте е един; Бог е явил на Фараона това, което скоро години на плодородие земята роди преизobilno. ще направи. 26 Седемте добри крави са седем 48 И Иосиф събра всичката храна от тия седем години; и седемте добри класове са седем години, години, които бяха настанали в Египетската земя, и сънят е един. 27 А седемте мършави и грозни крави, тури храната в градовете; във всеки град прибра които излязоха след тях, са седем години, както храната от околните му ниви. 49 Иосиф събра жито и седемте празни класове, прегорели от източния твърде много, колкото морския пясък, така щото вятър; те ще бъдат седем години на глад. 28 Това престана да го мери; защото беше без мяра. 50 А е, което казах на Фараона; Бог е явил на Фараона преди да настъпят годините на глада, на Иосифа се това, което скоро ще направи. 29 Ето идат седем родиха два сина, които му роди Асенета, дъщеря на години на голямо плодородие по цялата Египетска Илиополския жрец Потифер. 51 И Иосиф наименува земя. 30 А след тях ще дойдат седем години на глад; първородния Манасия, защото си думаше: Бог ме всичкото плодородие ще се забрави в Египетската направи да забравя всичките си мъки и целия си земя, защото гладът ще опустоши земята. 31 Няма бащин дом. 52 А втория наименува Ефрем, защото да се познае плодородието на земята, поради она си думаше: Бог ме направи плодовит в земята на глад, който ще последва; защото ще бъде твърде страданието ми. 53 А като се изминаха седемте тежък. 32 А това, дето съновидението се повтори години на плодородие, които бяха настанали в на Фараона два пъти, означава, че това е решено Египетската земя 54 настъпиха седемте години от Бога и, че Бог скоро ще го иззвърши. 33 Прочее, на глад, според както Иосиф бе казал; и настана нека потърси Фараон умен и мъдър човек и нека го глад по всичките земи, а по цялата Египетска земя постави над Египетската земя. 34 Нека стори Фараон имаше хляб. 55 Защото, когато огладня цялата това и нека постави назидатели над земята; и в Египетска земя, и людете извикаха към Фараона за седемте плодородни години нека събере петата част хляб, Фараона рече на всичките египтяни: Идете от произведенията на Египетската земя. 35 Нека при Иосифа, и каквото ви каже, сторете. 56 (А съберат всичката храна на тия добри години, които гладът бе по цялото лице на земята). Иосиф, прочее, идат; и събраното жито нека бъде под Фараоновата отвори всичките житници и продаваше на египтяните, власт, за храна на градовете, и нека го пазят. 36 И защото гладът се усилиаше по Египетската земя.

57 И от всичките страни дохождаха в Египет при говорих тия думи: Не съгрешавайте против детето, Иосифа да купят жито, понеже гладът се усилваше но вие не послушахте. Затова, вижте, кръвта му се по цялата земя.

**42** А като видя Яков, че в Египет се намира жито,

Яков рече на синовете си: Защо се гледате един друг? 2 Рече още: Ето, чух, че в Египет се намира жито; слезте там та ни купете от там, за да живеем и да не изрем. 3 Тогава десетте Иосифови братя слязоха да купят жито от Египет. 4 А Яков не изпрати Вениамина, Иосифовия брат, заедно с братята му; защото думаше: Да не би да му се случи нещастие. 5 И тъй, между ония, които идеаха, дойдоха и синовете на Израил да купят; защото имаше глад и в Ханаанската земя. 6 А понеже Иосиф беше управител на земята и той беше, който продаваше на всичките люде на оная земя, затова братята на Иосифа, като дойдоха, поклониха му се с лицата си до земята. 7 А Иосиф, като видя братята си, позна ги, но се престори, като чужд на тях, говореше им грубо и им рече: От где идете? А те рекоха: От Ханаанската земя, за да купим храна.

8 (А при все, че Иосиф позна братята си, те не го познаха). 9 Тогава Иосиф, като си спомни сънищата, които беше видял за тях, рече им: Вие сте шпиони;

дошли сте да съглеждате голотата на тая земя. 10 А те му казаха: Не, господарю, слугите ти дойдоха да си купят храна. 11 Ние всички сме синове на един човек, честни човеци сме, слугите ти не са шпиони.

12 Но той им рече: Не, дошли сте да съглеждате голотата на земята. 13 А те казаха: Ние, твоите слуги, сме дванадесет братя, синове на един човек в Ханаанската земя; и, ето, най-младият е днес при баща ни, а единият го няма. 14 А Иосиф им рече:

Това е, което ви казах, когато рекох: Шпиони сте. 15 Ето как ще бъдете опитани: В името на Фараона, няма да излезете от тута, ако не дойде и по-младият ви брат тута. 16 Пратете един от вас да доведе брата ви; а вие ще останете затворени докде се проверят думите ви, дали говорите истина; и ако не, в името на Фараона, наистина вие сте шпиони. 17 И ги постави под стража за три дена. 18 А на третия ден Иосиф им рече: Това сторете и ще живеете, защото аз се боя от Бога: 19 Ако сте честни, нека остане един от вашите братя в къщата, в която сте

пазени; вие идете, закарайте жито за гладните си челяди, 20 па ми доведете най-младият си брат; така ще се докаже, че думите ви са истинни, и вие няма да умрете. И сториха така. 21 И рекоха си един на друг: Наистина сме виновни за нашия брат, гдето видяхме мъката на душата му, когато ни се молеше и ние не го послушахме; затова ни постигна туй бедствие. 22 А Рувим им отговори казвайки: Не ви ли

говорих тия думи: Не съгрешавайте против детето, но вие не послушахте. Затова, вижте, кръвта му се изиска.

23 А те не знаеха, че Иосиф разбираше, защото говореха с него чрез преводач. 24 И той се оттегли от тях и плака; после, като се върна при

тях, говореше им: и взе измежду тях Симеона та го върза пред очите им. 25 Тогава Иосиф заповяда да напълнят съдовете им с жито, да върнат парите на всекиго в чувала му, и да им дадат храна за из пътя; и сториха им така. 26 А те натовариха житото на

ослите си и си тръгнаха от там. 27 Но когато един от тях развърза чувала си на мястото за пренощуване, за да даде храна на осела си, видя, че парите му

бяха отгоре в чувала. 28 И рече на братята си: Парите ми са повърнати; наистина, вижте ги в чувала ми. Тогава сърцата им се ужасиха, и те се обръщаха с трепет един към друг и казваха: Що е това, което

ни стори Бог? 29 И като дойдоха при баща си Якова, в Ханаанската земя, разказаха му всичко, което им се бе случило. 30 Рекоха: Човекът, който е господар

на оная земя, ни говори грубо, и ни взе за човеци дошли да съглеждат страната. 31 Но ние му казахме:

Честни човеци сме, не сме шпиони; 32 дванадесет братя сме, синове на един баща; единият се изгуби, а най-младият е днес при баща ни в Ханаанската земя. 33 И човекът, господарят на земята ни каза:

Ето как ще позная дали сте честни: оставете един от вашите братя при мене и вземете жито за гладните си домочадия и си идете, 34 па ми доведете най-

младия си брат; тогава ще позная, че не сте шпиони, а сте честни, и ще пусна брата ви, и вие ще търгувате в тая земя. 35 А като изправзаха чувалите си, ето, на

всеки възела с парите му беше в чувала му; и те и баща им се уплашиха като видяха възлите с парите си. 36 Тогава баща им Яков каза: Вие ме оставихте без чада; Иосифа няма, Симеона няма, а искате и

Вениамина да заведете; върху мене падна всичко това! 37 А Рувим, като говореше на баща си, рече: Убий двамата ми сина, ако не ти го доведа; предай го в моята ръка и аз пак ще ти го доведа. 38 А Яков

каза: Син ми няма да слезе с вас, защото брат му умря, и само той остана; ако му се случи нещастие по пътя, по който отивате, тогава ще свалите бялата ми коса със скръб в гроба. (Sheol h7585)

**43** А гладът ставаше голям по земята. 2 И като изядоха житото, което донесоха от Египет, баща им рече: Идете пак, купете ни малко храна. 3 А Юда,

като му говореше, каза: Човекът строго ни заръча, казвайки: Няма да видите лицето ми, ако брат ви не бъде с вас. 4 Ако изпратиш брата ни с нас, ще

слезем и ще ти купим храна; 5 но ако не го изпратиш, няма да слезем; защото човекът ни рече: Няма да видите лицето ми, ако брат ви не бъде с вас. 6 А

Израил рече: Защо ми сторихте това зло та казахте преди да дойде на пладне; защото чуха, че там щели на человека, че имате и друг брат? 7 А те рекоха: да ядат хляб. 26 И когато дойде Иосиф у дома, Човекът разпита подробно за нас и за рода ни, като поднесоха му в къщи подаръка, който беше в ръцете ни каза: Баща ви жив ли е още? имате ли и друг им; и му се поклониха до земята. 27 И след като ги брат? И ние му отговорихме според тия негови думи. разпита за здравето им, рече: Здрав ли е баща ви, От где да знаем ние, че щеше да каже: Доведете старецът, за когото ми говорехте? Жив ли е още? 28 брата си. 8 Тогава, Юда рече на баща си, Израил: А те казаха: Здрав е слугата ти, баща ни, жив е още. Изпрати детето с мене, и да станем да отидем, за да И наведоха се та се поклониха. 29 И като подигна живеем и да не измрем - и ние, ти и чадата ни. 9 очи видя едноутробния си брат Вениамин и каза: Тоя Аз отговарям за него; от моята ръка го искай; ако ли е най-младият ви брат, за когото ми говорихте? не ти го доведа и него представя пред тебе, тогава нека съм виновен пред тебе за винаги. 10 Понеже, 30 И Иосиф бързо се оттегли, защото сърцето му ако не бяхме се бавили, без друго до сега бихме се развърнува за брат му; и като искаше да плаче, се върнали втори път. 11 Тогава, баща им Израил влезе в стаята си и плака там 31 После уми лицето каза: Ако е тъй, това сторете: вземете в съдовете си и излезе и задържайки се рече: Сложете хляб. 32 от най-хубавите плодове на нашата земя - малко балсама и малко мед, аромати и смирна, фъстъци И сложиха отделно на него, отделно за тях и отделно за египтяните, които ядяха с него; защото не биваши и бадеми - та ги занесете подарък на человека; 12 египтяните да ядат хляб с евреите, понеже това е вземете двойно повече пари в ръцете си, върнатите гнусота за египтяните. 33 И насядаха пред него, в чувалите ви пари, повърнете с ръцете си: може първородният според първородството му, и найда е станало грешка. 13 Вземете и брата си та 34 И Иосиф им пращаше от ястията станете и идете при человека. 14 А Бог Всемогъщи да помежду си. 34 И Иосиф им пращаше от ястията ви даде да придобиете благоволението на человека, та си; а Вениаминовият дял беше пет пъти по-голям да пусне другия ви брат и Вениамина. А аз, ако е от дела на когото и да било от тях. И те пиха, пиха речено да остана без чада, нека остана без чада.

15 Тогава човеците, като взеха тоя подарък, взеха двойно повече пари в ръцете си и Вениамина; и станаха та слязоха в Египет и представиха се на Иосифа. 16 А Иосиф, като видя Вениамина с тях, рече на домакина си: Заведи тия човеци у дома ми и заколи каквото трябва и пригответи; защото човеците ще обядват с мене на пладне. 17 И човекът стори, каквото поръча Иосиф, и той въведе човеците в Иосифовия дом. 18 А човеците се уплашиха, загдето ги поведоха в Иосифовия дом, и рекоха: Поради парите, върнати в чувалите ни първия път, ни повеждат, за да намери повод против нас, да ни нападне и да зароби нас и ослите ни. 19 Затова те се приближиха при Иосифовия домакин и говориха му при вратата на дома, казвайки: 20 Послушай, господарю, слязохме първия път да си купим храна; 21 а на връщане, когато дойдохме до мястото за пренощуване и отворихме чувалите си, ето, на всеки парите бяха в чувала му, парите ни напълно: затова ги донесохме обратно в ръцете си. 22 Донесохме и други пари в ръцете си, за да купим храна; не знаем, кой тури парите ни в чувалите ни. 23 А той каза: Бъдете спокойни, не бойте се; Бог ваш и Бог на баща ви, ви даде скритото в чувалите ви съкровище; аз получих парите ви. Тогава изведе при тях Симеона. 24 И домакинът въведе човеците в Иосифовия дом и им даде вода та си умиха нозете; даде и храна за ослите им. 25 А те приготвиха подаръка за Иосифа

44 После заповяда на домакина си, казвайки: Напълни чувалите на човеците с храна, колкото могат да поберат, тури парите на всекиго в чувала му 2 и тури чашата ми, сребърната чаша, отгоре в чувала на най-младия, с парите за житото му. И той стори според това, което рече Иосиф. 3 На утринта, щом съмна, изпратиха човеците и ослите им. 4 А когато бях излезли из града и не бях се отдалечили много, Иосиф рече на домакина си: Стани, тичай след човеците и, като ги стигнеш, кажи им: Защо върнахте зло за добро? 5 Не е ли тая чашата с която пие господарят ми, и с която даже гадае? Зле постъпихте като сторихте това. 6 И човекът, като ги настигна, каза им тия думи. 7 А те му рекоха: Защо говори господарят ни такива думи? Не дай, Боже, слугите ти да сторят такова нещо. 8 Ето, ние ти върнахме от Ханаанската земя, парите които намерихме отгоре в чувалите си; и как бихме откраднали сребро или злато из дома на господаря ти? 9 Този от слугите ти, у когото се намери, нека умре, теже и ние нека бъдем роби на господаря си. 10 А той рече: Нека бъде според както казахте: У когото се намери, той ще ми бъде роб, а вие не ще бъдете виновни. 11 Тогава те бързо снега чувалите си на земята, и всеки отвори чуvala си. 12 И той претърси, като почна от най-стария и свърши с най-младия; и чашата се намери във Вениаминовия чуval. 13 Тогава раздраха дрехите

си, натовариха всеки осела си, и се върнаха в града. Изведете всички отпред мене. И не остана никой 14 И дойдоха Юда и братята му в дома на Иосифа, при Иосифа, когато той се откри на братята си, гдото той още се намираше, и паднаха пред него 2 И заплака с глас, та египтяните чуха; чу още и на земята. 15 И рече им Иосиф: Какво е това що Фараоновият дом. 3 И Иосиф каза на братята си: Аз сторихте? Не знаете ли, че човек, като мене, може съм Иосиф. Баща ми жив ли е още? Но братята му да гадае безогрешно? 16 Тогава Юда каза: Що да не можаха да му отговорят, защото се смутиха от речем на господаря си? що да говорим? или как да присъствието му. 4 Тогава Иосиф рече на братята си: се оправдаем? Бог откри неправдата на слугите ти; Елате близо до мен, моля ви. И те се приближиха. И ето, роби сме на господаря си, и ние и оння у когото рече: Аз съм брат ви Иосиф, когото вие продадохте се намери чашата. 17 Но Иосиф рече: Не дай, Боже, в Египет. 5 Сега, не скърбете, нито се окайвайте, да сторя това: Оння, у когото се намери чашата, той че ме продадохте тук, понеже Бог ме изпрати пред ще ми бъде роб; а вие си идете с мир при баща си. вас, за да опази живота. 6 Защото вече две години 18 Тогава Юда се приближи до него и рече: Моля ти гладът върлува в страната; а остават още пет години, се, господарю мой, позволи на слугата си да каже в които не ще има ни оране, ни жетва. 7 Бог ме една дума на господаря си, като слушаш ти; и да не изпрати пред вас, за да съхраня от вас остатъка на пламнен гневът ти против слугата ти, защото ти си земята и да опази живота ви чрез голямо избавление. като Фараон. 19 Господарят ми попита слугите си, 8 И тъй, не ме изпратихте вие тук, но Бог, който казвайки: Имате ли баща или брат? 20 И рекохме на ме и направи отец на Фараона, господар на целия господаря ми: Имаме стар баща и малко дете на му дом и управител на цялата Египетска земя. 9 старостта му, и неговият брат умря, тъй че само той Бързайте, идете при баща ми и му речете: Така остана от майка си, и баща му го обича. 21 И ти рече синът ти Иосиф: Бог ме поставил господар над целия на слугите си: Доведете ми го, за да го видя с очите Египет; ела при мене незабавно. 10 Ти ще живееш в си. 22 И ние казахме на господаря ми: Детето не Гесенската земя и ще бъдеш близо при мене, ти, може да остави баща си, защото, ако остави баща чадата ти, и внуките ти, стадата ти, добитъкът ти си, той ще умре. 23 А ти рече на слугите си: Ако и всичко що имаш. 11 Там ще те храня, (защото не слезе с вас най-малкият ви брат, няма вече да остават още пет години на глад), за да не изпаднеш видите лицето ми. 24 И като отидохме при слугата в немотия, ти, домът ти и всичко що имаш. 12 И ти, баща ни, разказахме му това, което беше казал гледайте, вашите очи и очите на брата ми Вениамина моят господар. 25 А когато баща ни рече: Идете пак, виждат, че моите уста ви говорят. 13 И разкажете на купете ни малко храна, 26 ние казахме: Не можем баща ми всичката ми слава в Египет и всичко що да слезем. Ако най-младият ни брат е с нас, тогава видяхте; и бързо доведете баща ми тук. 14 Тогава ще слезем, защото не можем да видим лицето на падна на врата на брата си Вениамина и плака, плака человека, ако най-младият ни брат не е с нас. 27 И и Вениамина на неговия врат. 15 И целуна всичките слугата ти, баща ни, ни каза: Вие знаете, че жена си братя и плака над тях; и след това братята му ми ми роди два сина: 28 Единият излезе от мене се разговаряха с него. 16 И известие за това се и си рекох: Навсянко звяр го е разкъсал; и до сега чу във Фараоновия дом, като казаха: Иосифовите не съм го видял; 29 и ако ми отнемете и тоя, и му братя са дошли; и това стана угодно на Фараона и се случи нещастие, ще свалите бялата ми коса със скръб в гроба. (Sheol h7585) 30 И сега, когато отидем на слугите му. 17 И Фараон рече на Иосифа: Кажи на при слугата ти, баща ни, и детето не е с нас, то, братята си: Така направете: натоварете животните понеже животът му е свързан с неговия живот, 31 вземете баща си и челядите си, елате при мене; и като види, че няма детето, ще умре; и слугите ти ще аз ще ви дам благата на Египетската земя, и ще свалят бялата коса на слугата ти, баща ни, със скръб се храните с тълстината на земята. 19 А на тебе в гроба. (Sheol h7585) 32 Защото слугата ти стана заповядвам да им речеш: Така сторете: вземете коли поръчител пред баща си за детето, като казах: Ако от Египетската земя за децата си и за жените си и не ти го доведа, тогава ще бъда за винаги виновен доведете баща си и елате. 20 При това, не жалете пред баща си. 33 Сега, прочее, моля ти се, вместо вещите си, защото благата на цялата Египетска земя детето нека остане слугата ти роб на господаря ми, ще бъдат ваши. 21 И синовете на Израил сториха а детето нека отиде с братята си. 34 Защото, как да така; и Иосиф им даде коли, според Фараоновата отида аз при баща си, ако детето не е с мене? Да не заповед, даде им и храна за из пътя. 22 На всеки би да видя злото, което ще сполети баща ми. от тях даде дрехи за премяна; а на Вениамина даде триста сребърника и дрехи за пет премени.

**45** Тогава Иосиф не може вече да се стърпи пред 23 И на баща си изпрати десет осли натоварени с всички ония, които стояха пред него, и извика:

Египетски блага, десет ослици натоварени с жито и хляб, и храна за баща си за из пътя. **24** Така изпрати 22 Тия са Рахилините синове, които се родиха на братята си та си отидоха; и поръча им: Да не се Якова, всичките четиринацесет души. **23** А Данови карата по пътя. **25** И тъй, те излязоха от Египет та синове: Усим; **24** Нефталимови синове: Ясиил, Гуний, дойдоха в Ханаанската земя, при баща си Якова. Есер и Силим. **25** Тия са синовете на Вала, която **26** И известиха му, казвайки: Иосиф е още жив и е Лаван даде на дъщеря си Рахил, и тях тя роди на управител на цялата Египетска земя. А сърцето му Якова, всичките седем души. **26** Всичките човеци, примеря, защото не ги вярваше. **27** Но те му разказаха които дойдоха с Якова в Египет, които излязоха из всичко, което Иосиф им беше говорил; и като видя чреслата му, всичките бяха шестдесет и шест души, колите, които Иосиф бе изпратил да го вземат, духът освен Якововите снахи; **27** и синовете, които се на баща им Якова се съживи. **28** И рече Израил: Доволно е; син ми Иосиф е още жив, ще ида и ще го видя преди да умра.

**46** И така, Израил тръгна, с всичко що имаше; и като дойде във Вирсаве, принесе жертви на Бога на баща си Исаака. **2** И Бог говори на Израиля в нощно видение, казвайки: Якове, Якове. А той отговори: Ето ме. **3** И рече: Аз съм Бог, Бог на баща ти; не бой се да слезеш в Египет, защото ще те направя там велик народ. **4** Аз ще сляза с тебе в Египет и Аз непременно ще те върна пак; и Иосиф ще тури ръката на очите ти. **5** Тогава Яков стана от Вирсаве; и синовете на Израиля качиха баща си Якова, децата си и жените си на колите които Фараон бе пратил, за да говорят; **6** събраха и добитъка си и имота, който бяха придобили в Ханаанската земя; и Яков и цялото му семейство с него дойдоха в Египет; **7** той доведе със себе си в Египет синовете си и внуките си, дъщерите си и внуките си, - цялото си семейство. **8** Аeto имената на синовете на Израиля, които влязоха в Египет: Яков и синовете му: Рувим, първородният на Якова; **9** а Рувимови синове: Енох, Фалу, Есрон и Хармий; **10** Симеонови синове: Емуил, Ямин, Аод, Яхин, Сохар и Саул син на ханаанка; **11** Левиеви синове: Гирсон, Каат и Мерарий; **12** Юдови синове: Ир, Онан, Шела, Фарес и Зара; но Ир и Онан умряха в Ханаанската земя; и Фаресови синове бяха Ерон и Амул; **13** Исахарови синове: Тола, Фуа, Иов и Симрон. **14** Завулонови синове: Серед, Елон и Ялеил. **15** Тия са синовете, които Лия роди на Якова в Падан-арам, и дъщеря му Дина. Те всички - синовете му и дъщерите му - бяха тридесет и трима души. **16** А Гадови синове: Сифон, Агий, Суний, Есвон, Ирий, Ародий и Арилий; **17** Асирови синове: Емна, Есуа, Есуй и Верия, и сестра им Сера; и Вериеvi синове: Хевер и Малхиел. **18** Тия са синовете на Зелфа, която Лаван даде на дъщеря си Лия; и тях тя роди на Якова - шестнадесет души. **19** А синовете на Якововата жена Рахил: Иосиф и Вениамин; **20** И на Иосифа се родиха в Египетската земя Манасия и Ефрем, които му роди Асенета, дъщеря на Илиополския жрец Потифер; **21** Вениаминови синове: Вела, Вехер, Асвил, Гира, Нееман, Ихий, Рос, Мупим, Упим и Арет.

**47** И тъй, Иосиф влезе при Фараона и му извести, казвайки: Баща ми и братята ми, стадата им и добитъкът им, и всичко що имат дойдоха от Ханаанската земя, и сега са в Гесенската земя. **2** И взе петима от братята си та ги представи на Фараона. **3** И Фараон рече на братята му: Що е занятието ви? А те казаха на Фараона: Ние, слугите ти, и башите ни, сме овчари. **4** Рекоха още на Фараона: Дойдохме да поживеем в тая земя, защото няма пасище за стадата на слугите ти, понеже гладът се засили в Ханаанската земя; затова, молим ти се нека живеят слугите ти в Гесенската земя. **5** И Фараон говори на Иосифа, казвайки: Баща ти и братята ти дойдоха при тебе; **6** Египетската земя е пред тебе; настани баща си и братята си в най-добрата местност от земята; нека живеят в Гесенската земя. И ако знаеш, че някои от тях са способни мъже, постави ги надзиратели над моя добитък. **7** След това Иосиф въведе баща си Якова и го представи на Фараона; и Яков благослови Фараона. **8** И Фараон рече на Якова: Колко е числото на годините на живота ти? **9** И Яков каза на Фараона: Числото на годините на пришелствуването ми е сто

и тридесет години; малко и зло е било числото на годините на живота ми, и не достигна до числото на годините на живота на бащите ми, във времето на тяхното пришествуване. **10** И като благослови земята на жреците единствено не стана Фараонова. Фараона, Яков излезе от Фараоновото присъствие. **27** И тъй, Израил се засели в Египетската земя, **11** Тогава Иосиф настани баща си и братята си, в Гесенската страна, гдето придобиваха имения, като им даде имот в Египетската земя, в най-добрата местност от земята в Рамесийската земя, Яков живя седемнадесет години в Египетската земя, според както заповядва Фараон. **12** И Иосиф хранеше така че числото на годините на Яковия живот стана баща си, братята си и целия си бащин дом с хляб, сто четиридесет и седем години. **28** А като наближи според големината на челядите им. **13** А нямаше времето, когато Израил трябаше да умре, повика хляб по цялата земя, защото гладът дотолкова се засилваше, щото Египетската земя и Ханаанската земя се изнуриха от глада. **14** И Иосиф прибра и закълни ми се, че ще ми покажеш тая благост и всичките пари, които се намираха в Египетската земя, за житото, което купуваха; и почина с бащите си, да ме пренесеш от Египет и Иосиф донесе парите във Фараоновия дом. **15** И да ме погребеш в тяхната гробница. А той рече: като се свършиха всичките пари в Египетската земя и Ханаанската земя, всичките египтяни дойдоха при Иосифа и рекоха: Дай ни хляб; защо да умираме пред тебе, понеже се свършиха парите ни? **16** А Иосиф рече: Ако парите ви са се свършили, докарайте добитька си, и ще ви дам хляб срещу добитька ви. **17** И тъй, докарвала добитька си на Иосифа; и Иосиф им даваше хляб срещу конете, стадата, добитька и ослите им; и така, през оная година той ги прехрани с хляб срещу всички им добитьк. **18** И като се измина оная година, дойдоха при него и другата година и му казаха: Няма да скрием от господаря си, че всичките ни пари се свършиха; и добитькът стана на господаря ни; не остана друго пред господаря ни освентелата ни и земята ни. **19** Защо да изрем пред очите ти и земята ни да запустее? Купи нас и земята ни за хляб, и ние ще бъдем слуги на Фараона, и земята ни за него ще ражда. Дай ни и семе, за да останем живи да не умрем, и да не запустее земята. **20** И тъй, Иосиф закупи за Фараона цялата Египетска земя, защото египтяните продаваха всеки нивата си, понеже гладът се засилваше над тях; така земята стана Фараонова. **21** И той пресели населението в градовете от единния край до другия край на Египетските предели. **22** Само земята на жреците не закупи, защото жреците имаха определен от Фараона дял и се прехранваха от дела, който Фараон им даде; затова не продадоха земята си. **23** Тогава Иосиф каза на людете: Ето, днес закупих вас и земята ви за Фараона; на ви семе та засейте земята. **24** Затова във време на беритбата ще давате петата част на Фараона, а четирите части ще бъдат за вас да засеете нивите, и за храна за вас и за домашните ви, и за храна на децата ви. **25** И те рекоха: Ти опази живота ни; нека придобием благоволението на господаря си, и ще бъдем слуги на Фараона. **26** И Иосиф постави това за повеление в Египетската земя, както е и на лицето ти; но, ето, Бог ми показва и потомството ти. **27** И тъй, Израил се засели в Египетската земя, гдето придобиваха имения, като им даде имот в Египетската земя, в най-наплодяваха се, и твърде се размножаваха. **28** И Иосиф хранеше така че числото на годините на Яковия живот стана сина си Иосифа и му каза: Ако съм придобил твоето благоволение, моля, тури ръката си под бедрото ми, ще направя според както си казал. **29** А като наближи сина си Иосифа и му каза: Ако съм придобил твоето благоволение, моля, тури ръката си под бедрото ми, ще направя според както си казал. **30** Но когато Йаков: Закълни ми се; и той му се закле. Тогава Израил се поклони върху възглавницата на леглото.

**48** След това, известиха на Иосифа: Ето, баща ти е болен, и той поведе със себе си двата си сина, Манасия и Ефрема, да отидат при него. **2** И известиха на Якова, казвайки: Ето, син ти Иосиф иде при тебе. Тогава Израил събра силите си и седна на леглото. **3** И Яков каза на Иосифа: Бог Всемогъщи ми се яви в Луз, в Ханаанската земя, и благослови ме, като ми каза: **4** Ето, Аз ще те наплодя, ще те размножа, и ще направя да произлязат много народи от теб: и ще дам тая земя на потомството ти след теб за всегдашно притежание. **5** И сега, двата ти сина, които ти се родиха в Египетската земя, преди да дойда аз при тебе в Египет, са мои; Ефрем и Манасия ще бъдат мои също, както Рувим и Симеон. **6** А чадата, които родиш подир тях, ще бъдат твои, а колкото за наследството си, ще се наричат с името на тия свои братя. **7** А когато се връщах от Падан, умря ми Рахил на пътя на Ханаанската земя, като оставаше едно малко разстояние да стигнем до Ефрата; и погребах я там, край пътя за Ефрата, (който е Витлеем). **8** И като съгледа Иосифовите синове, рече Израил: Кои са тия? **9** А Иосиф каза на баща си: Тия са синовете, които Бог ми даде тук. А той рече: Моля, доведи ги при мене, за да ги благословя. **10** А очите на Израил бяха помрачени от старост, та не можеше да вижда. И тъй, Иосиф ги приближи при него; а той ги целуна и ги прегърна. **11** И рече Израил на Иосифа: Не се надявах да видя лицето ти; но, ето, Бог ми показва и потомството ти. **12** И Иосиф, като ги махна от между колената си, поклони се с лицето до земята. **13** После Иосиф ги взе двамата, Ефрема с дясната си ръка към лявата на Израил, а Манасия с лявата си ръка към дясната

на Израил, та ги доведе при него. **14** А Израил Нито управителев жезъл отсред нозете му. Докле простря дясната си ръка и я възложи на главата на дойде Сило; И нему ще се покоряват племената. **11** Ефрема, който беше по-младият, а лявата ръка на Като връзва за лозата оселчето си И за отборната Манасиевата глава, като нарочно кръстоса ръцете лоза жребчето на ослицата си, Ще опере с вино си; (зашто Манасия беше пъвродният). **15** И като дрехата си, И с крътъта на гроздето облеклото си. **12** благослови Иосифа рече: Бог, пред Когото ходеха Очите му ще червенеят от вино. И зъбите му ще башите ми Авраам и Исаак, Бог, Който ме е пасъл белеят от мляко. **13** Завулон ще обитава край брега през целия ми живот до тоя ден; **16** ангелът, който на езерото, И ще бъде пристанище на кораби; И ме избавя от всяко зло, нека благослови момчетата; ще граничи със Сидон. **14** Исахар е як осел, Който и нека се наричат с моето име и с името на башите се е проснал между кошарите; **15** И като видя, че ми Авраама и Исаака; и нека нарастат в множество мястото беше добро за почивка, И че страната беше всред земята. **17** Но като видя Иосиф, че баща му приятна, Подложи плащите си за товар, И стана възложи дясната си ръка на Ефремовата глава, не слуга подчинен. **16** Дан ще съди людете си, Като едно одобри; и дигна ръката на баща си, за да я премести от Израилевите племена. **17** Дан ще бъде змия на от Ефремовата глава на Манасиевата глава. **18** И пътя, Ехида на пътеката, Която хале петите на коня, Иосиф рече на баща си: Не така, тате, защото ето Тъй че ездачтът ми пада назад. **18** Твоето спасение пъвродният, възложи дясната си ръка на неговата чаках, Господи. **19** Гада ще разбият разбойници; Но глава. **19** Но баща му отказал, като рече: Зная синко, и той ще разбие петите им. **20** Хлябът от Асира ще зная; и той ще стане племе; и той ще бъде велик; бъде изряден; И той ще доставя царски сладкиши. **21** но по-младият му брат ще бъде по-голям от него, и Нефталим е елен пуснат, Който говори угодни думи. потомството му ще стане множество народи. **20** И **22** Иосиф е плодоносна вейка, Плодоносна вейка тъй, в същия ден ги благослови, казвайки: С твоето край извор; Клончетата й се простират по стената. име Израил ще благославя, като казва: Бог да те **23** Стрелците го огорчиха, И стреляха по него, и направи като Ефрема и като Манасия!- като постави преследваха го; **24** Но лъкът му запази якостта си. И Ефрема пред Манасия. **21** След това Израил рече **25** Чрез Бога на отца ти, Който ще ти помага. И на Иосифа: Ето, аз умирам; но Бог ще бъде с вас, и камък, **26** Благословенията на отца ти си и съпруга ти на **27** Вениамин е вълк грабител; който лежи отдолу С благословения на съпругите и на утробата. **26** Благословенията на отца ти превишаваха, Благословенията на праотците ми, До високите върхове на вечните планини; Те ще бъдат на Иосифовата глава, И на темето на превъзходния между братята си. **27** Вениамин е вълк грабител; **28** Заран ще поядда лов. А вечер ще дели корист. **28** Всички тия са дванадесетте Израилеви племена; и това е, което изговори баща им като ги благослови; всеки благослови според благословението, което му се падаше. **29** Още им заръча, като им каза: Аз се прибирам при людете си; погребете ме с бащите ми в пещерата, която е в нивата на хетеца Ефрана. **30** В пещерата, която е в нивата Махпелах, която е срещу Мамврий в Ханаанската земя, която пещера Авраам купи заедно с нивата от хетеца Ефрана за собствено гробище. **31** Там погребаха Авраама и жена му Сара; там погребаха Исаака и жена му Ревека; и там погребаха аз Лия. **32** Нивата и пещерата, която е в нея, бях купени от хетеите. **33** А като свърши Яков поръчките към синовете си, притегли нозете си в леглото и издъхна, и се прибра при людете си.

**49** Тогава Яков повика синовете си и рече: Съберете се, за да ви известя какво ще ви се случи в следващите дни: **2** Съберете се и слушайте, синове Яковови, И послушайте Израиля, баща си. **3** Рувим, ти си пъвродният мой, мощта моя, и първият плод на силата ми, Превъзходен по достойнство, и превъзходен по сила. **4** Извръял си като вода; не ще имаш превъзходството, Защото си се качил на леглото на баща си, И тогава си го осквернил. На леглото ми се е качил! **5** Симеон и Левий са братя; Сечива насилиствени са ножовете им. **6** В съвета им да не участвуваши, душа моя; Към събранието им да се не присъединиш, славо моя, Защото в гнева си убиха хората И в упорството си прерязаха жилите на волове. **7** Проклет гневът им, защото беше свиреп, И яростта им, защото бе жестока! Ще ги разделя в Якова, И ще ги разпърсна в Израиля. **8** Юдо, тебе ще похвалят братята ти; Ръката ти ще бъде на врата на неприятелите ти; Синовете на баща ти ще ти се кланят. **9** Млад лъв е Юда; От плячка, сине мой, си се въздигал; Легнал и разпрострял се е като лъв И като лъвица; кой ще го възбуди? **10** Не ще липства скрипътър от Юда,

**50** Тогава Иосиф падна на лицето на баща си, бойте се; аз ще храня вас и челядите ви. И утеши плака върху него и го целува. **2** И Иосиф ги и говори им любезно. **22** Така Иосиф остана да заповядва на служащите нему лекари да балсамират живее в Египет, той и бащиният му дом. И Иосиф баща му; и лекарите балсамираха Израил, **3** живя сто и десет години; **23** и Иосиф видя Ефремови като работиха над него напълно четиридесет дена; чада от третия род; също и децата на Манасиевия защото толкова е пълното време за балсамиране; и син Махира се родиха на Иосифовите колене. **24** египтяните го оплакваха седемдесет дена. **4** И като След това, Иосиф рече на братята си: Аз умирам; а преминаха дните на жалейката за него, Иосиф говори Бог непременно ще ви посети, и ще ви заведе от тая на Фараоновия дом, казвайки: Ако съм придобил земя в земята, за която се е клел на Авраама, Исака вашето благоволение, говорете, моля ви се, в ушите и Якова. **25** И Иосиф закле потомците на Израил, на Фараона и речете: **5** Баща ми ме закле, като като рече: Понеже Бог непременно ще ви посети, то каза: Виж, аз умирам; в гроба, който се приготвих в вие да изнесете костите ми от тук. **26** И тъй, Иосиф Ханаанската земя, там да ме погребеш. Сега, прочее умря, на възраст сто и десет години; и балсамираха нека отида, моля, да погреба баща; си и ще се върна. го и положиха го в ковчег в Египет.

**6** А рече Фараон: Иди, погреби баща си, според както те е заклел. **7** И така, Иосиф отиде да погребе баща си; и с него отидоха всичките служители на Фараона, старейшините на дома му, и всичките старейшини на Египетската земя, **8** също и целият дом на Иосифа, братята му, и бащиният му дом; само челядите си, стадата си и добитъка си оставиха в Гесенската земя. **9** Отидоха с него и колесници и конници, тъй че стана много голямо шествие. **10** И когато пристигнаха до Атадовото гумно, което е оттатък Иордан, там ридаха търде много и силно; и Иосиф направи за баща си седемдневна жалейка. **11** А ханаанците, тамошните жители, като видяха жалейката при Атадовото гумно, рекоха: египтяните имат голяма жалейка; затова мястото, което е оттатък Иордан, се наименува Авел-мисраим. **12** Тогава синовете на Израил му сториха, според както им беше заповядал; **13** защото синовете му го пренесоха в Ханаанската земя и го погребаха в пещерата на нивата Махпелах, срещу Мамврий, която пещера Авраам купи заедно с нивата за собствено гробище от хетеец Ефрон. **14** И Иосиф, като погреба баща си, върна се в Египет, той и братята му и всички, които бяха отишли с него да погребат баща му. **15** А като видяха Иосифовите братя, че умря баща им, думаха си: Може Иосиф да ни намрази и да ни възврне жестоко всичкото зло, що сме му сторили. **16** Затова пратиха на Иосифа да му кажат: Преди да умре баща ти ни заповяда с думите: **17** Така да кажете на Иосифа: Прости, моля ти се, престъплението на братята си и греха им за злото, което ти сториха. И тъй, прости молим ти се, престъплението на слугите на бащиния ти Бог. А Иосиф се разплака, когато му говориха. **18** После отидоха и братята му та паднаха пред него и рекоха: Ето, ние сме ти слуги. **19** А Иосиф им каза: Не бойте се; нима съм аз вместо Бога? **20** Вие наистина намислихте зло против мене; но Бог го намисли за добро, за да действува така, щото да спаси живото на много люде, както и стана днес. **21** Прочее, не

# Изход

**1** Ето имената на синовете на Израиля, които дойдоха в Египет заедно с Якова; всеки дойде с челядта си: 2 Рувим, Симеон, Левий и Юда, 3 Исахар, Завулон, и Вениамин, 4 Дан и Нефталим, Гад и Асир. 5 Всичките човеци, които излязоха из чреслата на Якова бяха седемдесет души; а Иосиф беше вече в Египет. 6 И умря Иосиф, всичките му братя, и цялото онова поколение. 7 А потомците на Израиля се наплодиха и размножиха, увеличиха се и толкова много се засилиха, щото земята се изпълни от тях. 8 Тогава се въззари над Египет нов цар, който не познаваше Иосифа. 9 И той рече на людете си: Вижте, тия люде, израилтяните са по-много и по-силни от нас; 10 елате, да постъпим разумно спрямо тях, за да се не размножават, да не би, в случай на война, да се съединят и те с неприятелите ни, да воюват против нас и да си отидат от земята. 11 Затова поставиха над тях настойници, които да ги измъчват с тежък труд; и те съзидаха на Фараона Питом и Рамесий, градове за житници. 12 Но колкото повече ги измъчваха, толкова повече те се размножаваха и се разширяваха, така че египтяните се отвращаваха от израилтяните. 13 Затова египтяните караха жестоко израилтяните да работят; 14 огорчаваха живота им с тежка работа, да правят кал и кирличи и да вършат всякакъв вид полска работа, всичките работи, с които ги караха да работят, бяха твърде тежки. 15 При това, египетският цар заръча на еврейските баби, (от които едната се именуваше Шифра, а другата Фуа), като им каза: 16 Когато бабувате на еврейките и видите, че раждат, ако родят син, убивайте го, но ако родят дъщеря, тогава нека живее. 17 Но бабите се бояха от Бога, та не правеха каквото им заръча египетския цар, а оставяха живи мъжките деца. 18 Тогава египетския цар повика бабите и им рече: Защо правите това да оставяте живи мъжките деца? 19 И бабите казаха на Фараона: Понеже еврейките не са като египтяните; защото са пъргави и раждат преди да дойдат бабите при тях. 20 Затова Бог правеше добро на бабите. А людете се размножаваха и засилваха твърде много. 21 И понеже бабите се бояха от Бога, Той им направи домове. 22 Тогава Фараон заръча на всичките си люде, като каза: Всеки син, който се роди на евреите, хвърляйте го в Нил, а всяка дъщеря оставяйте жива.

**2** В това време отиде някой си човек от Левиевия дом та взе за жена една от Левиевите жени. 2 И жената зачна и роди син; и като видя, че беше красиво дете, кри го за три месеца. 3 Но понеже не можеше вече да се крие, взе му рогозен ковчежец и

намаза го със смола и катран, тури детето в него и го положи в тръстиката край брега на реката. 4 А сестра му стоеше от далеч, за да види какво ще му се случи. 5 И Фараоновата дъщеря слезе да се окъпе в реката, а слугините й ходеха по брега на реката; и когато съгледа ковчежеца в тръстиката, тя прати слугинята си за го донесе. 6 Като го отвори, видя детето, и, ето малкото плачеше; и покажи го и каза: От еврейските деца е това. 7 Тогава сестра му рече на Фараоновата дъщеря: Да отида ли да ти повикам доилка от еврейките, за да ти донесе детето? 8 И Фараоновата дъщеря й рече: Иди. И тъй, момичето отиде да повика майката на детето. 9 И Фараоновата дъщеря й рече: Вземи това дете и ми го отдой, и аз ще ти заплатя. И жената взе детето и го доеше. 10 А когато порасна детето, донесе го на Фараоновата дъщеря, и то стана неин син. И наименува го Моисей: Понеже, каза тя, извлякох го от водата. 11 А във времето, когато Моисей порасна, излезе при братята си и гледаше теглилата им. И видя някой си египтянин, че биеше един евреин, един от братята му; 12 и като поразгледа насам натам и видя, че няма никой, уби египтянина и го скри в пясъка. 13 Излезе и на другия ден, и ето, двама евреи се препираха; и каза на обидника: Защо биеш другаря си? 14 А той рече: Кой те поставил началник и съдия над на? Искаш ли и мене да убиеш, както уби египтянина? Тогава Моисей се уплаши и си каза: Явно е, че това нещо стана известно. 15 А като чу това Фараон, търсеше случай да убие Моисея; но Моисей побягна от Фараоновото лице и се засели в Мадиамската земя. И седна до един кладенец. 16 А Мадиамският жрец имаше седем дъщери, които дойдоха и наляха вода и напълниха коритата, за да напоят бащините си овци. 17 Но овчарите дойдоха и ги изпъдиха; а Моисей стана та им помогна, и напои овците им. 18 И като дойдоха при баща си Рагуила, той им рече: Как дойдохте днес толкова скоро. 19 А те казаха: Един египтянин ни избави от ръцете на овчарите, при това и вода ни наля та напои овците. 20 И той рече на дъщерите си: А где е той? защо оставихте человека? повикайте го да яде хляб. 21 И Моисей склони да живее при человека, който е даде на Моисея дъщеря си Сепфора за жена. 22 И тя роди син; и той го наименува Герсам, защото думаше: Пришелец станах в чужда земя. 23 Подир дълго време египетският цар умря; а израилтяните пъшкаха под робството и извикаха: и викат им от робството стигна до Бога. 24 Бог чу пъшканията им; и Бог спомни завета си с Авраама, с Исаака, и с Якова. 25 И Бог погледна на израилтяните, и Бог разбра положението им.

**3** А Моисей пасеше овците на тъста си Иотора, в пустинята, за да принесем жертва на Иеова нашия мадиамския жрец; и като докара овците в задната Бог. **19** Но зная аз че, египетският цар не ще ви страна на пустинята, дойде на Божията планина оставил да отидете, нито даже под сила ръка. **20** А Хорив. **2** И ангел Господен му се яви в огнен пламък като издигна ръката Си, ще поразя Египет с всичките из сред една кълпина; и Моисей погледна, и ето Моя чудеса, които ще направя всред него; подир кълпината гореше в огнь, а кълпината не изгаряше. **3** Това той ще ви пусне. **21** И ще дам на тия люде И Моисей си рече: Да свърна и да погледам това благоволението на египтяните, та, когато тръгнете, велико явление, защо кълпината не изгаря. **4** А като видя Господ, че свърна да прегледа, Бог го извика из сред кълпината и рече: Моисее! И Той каза: Ето ме. **5** И рече: Да се не приближиш тук; изуй обущата от нозете си, защото мястото, на което стоиш, е света земя. **6** Рече още: Аз съм Бог на баща ти, Бог Авраамов, Бог Исааков, и Бог Яковов. А Моисей затули лицето си, защото се боеше да погледне към Бога. **7** И рече Господ: Наистина видях страданието на людете Ми, които са в Египет, и чух вика им поради настойниците им; защото познах неволите им. **8** И слязох за да ги избавя от ръката на египтяните, и да ги заведа от оная земя, в земя добра и пространна, в земя гдето текат мляко и мед, в земята на ханаанците, хетейците, аморейците, ферезейците, евейците и евусейците. **9** И сега, ето, вика на израилтяните стигна до Мене; още видях и притеснението, с което ги притесняват египтяните. **10** Ела, прочее, сега, и ще те изпратя при Фараона, за да изведеш людете Ми израилтяните из Египет. **11** А Моисей рече Богу: Кой съм аз та да ида при Фараона, и да изведа израилтяните из Египет? **12** И рече му Бог: Аз непременно ще бъда с теб, и ето ти знака, че аз те изпратих; когато изведеш людете из Египет, ще послужите Богу на тая планина. **13** А Моисей рече Богу: Ето, когато отида при израилтяните и им река: Бог на бащите ви ме изпрати при вас, и те ми кажат: Как My е името? що да им кажа? **14** И Бог рече на Моисея: Аз съм Оня, Който съм. Рече още: Така ще кажеш на израилтяните, Оня, Който съм, ме изпрати при вас. **15** При това, Бог рече още на Моисея: Така ще кажеш на Израилтяните: Господ Бог на бащите ви, Бог Авраамов, Бог Исааков, и Бог Яковов, ме изпрати при вас. Това е Името Ми до века, и това е Името Ми из род в род. **16** Иди, събери Израилевите старейшини и кажи им: Господ Бог на бащите ви Бог Авраамов, Исааков, и Яковов, ми се яви и рече: Наистина ви посетих и видях онова, което ви правят в Египет; **17** и рече: Отсред страданието ви в Египет ще ви заведа в земята на ханаанците, на хетейците, на аморейците, на ферезейците, на евейците и на евусейците, в земята гдето текат мляко и мед. **18** И те ще послушат думите ти; и ще отидеш ти с Израилевите старейшини, при египетския цар, и ще му речете: Иеова, Бог на евреите, ни срещна; и тъй, остави ни, молим ти се, да отидем на тридневен път и дъщерите си, и ще оберете египтяните.

**4** А Моисей в отговор каза: Но, ето, няма да ме повярват, нито да послушат думите ми, защото ще рекат: Не ти се е явил Господ. **2** Тогава Господ ме каза: Що е това в ръката ти? А той рече: Жезъл. **3** И каза: Хвърли го на земята. И той го хвърли на земята, и стана змия; и Моисей побягна от нея. **4** Но Господ каза на Моисея: Простри ръката си и хвани я за опашката; (и той простря ръката си и я хвани, а тя стана жезъл в ръката му); **5** стори това, за да повярват, че ти се яви Господ, Бог на бащите им, Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов. **6** При това му рече Господ: Тури си сега ръката в пазухата. И той си тури ръката в пазухата; а като я извади, ето ръката му прокажена, бяла като сняг. **7** Тогава рече Господ: Тури си пак ръката в пазухата; (и той пак си тури ръката в пазухата, ето, че бе станала пак като останалата му път); **8** и продължи Господ: Ако не те повярват, нито послушат гласа на първото знамение, ще повярват, поради гласа на второто знамение. **9** Но ако не повярват и поради двете тия знамения, нито послушат думите ти, тогава да вземеш от водата на реката, и да я излееш на сушата; и водата, която извадиш из реката, ще стане кръв на сушата. **10** А Моисей рече Господу: Моля ти се, Господи, аз не съм красноречив, нито до сега, нито откак си почнал да говориш на слугата си, а мъчно говоря и съм тежкоезичен. **11** Но Господ му рече: Кой е направил човешката уста? или кой прави човек да е ням или глух, да има зрение или да е слеп? не Аз ли Господ? **12** Иди прочее; и Аз ще бъда с устата ти, и ще те науча какво да говориш. **13** Тогава каза Моисей: Моля ти се, Господи, прати чрез онзи, чрез когото искаш да пратиш. **14** И гневът Господен пламна против Моисея, и рече: Нямаш ли брат левиецът Аарон? Зная, че той може да говори добре. А и, ето, той излиза да те посрещне и, когато те види ще се зарадва сърдечно. **15** Ти говори нему и тури думите в устата му; и Аз ще бъда с твоите уста и с неговите уста, и ще ви науча що трябва да правите. **16** Вместо тебе нека говори той на людете; той ще бъде на тебе вместо уста, а ти ще бъдеш на него вместо Бога. **17** И вземи в ръката си тоя жезъл, с който ще вършиш

знаменията. **18** Тогава Моисей отиде и се върна при людете, казвайки: **7** Не давайте вече, както до тъста си Итор и му рече: Моля ти се, нека отида сега плява на тия люде, за да правят тухли; нека и се завърна при братята си, които са в Египет, та идат сами и си събират плява. **8** Но колкото тухли да видя живи ли са още. И Итор рече на Моисея: са правили до сега, същото число изисквайте от Иди с мир. **19** А в Мадиам Господ рече на Моисея: тях; с нищо да го не намалите; защото остават без Иди, върни се в Египет, защото измряха всички ония, работи и затова викат, казвайки: Нека отидем да които искаха живота ти. **20** И тъй Моисей взе жена принесем жертва на нашия Бог. **9** Нека се възлагат си и синовете си, качи ги на осел, и тръгна да се още по-тежки работи на тия човеци, за да се трудят върне в Египетската земя; Моисей взе и Божия жезъл с тях; и да не внимават на лъжливите думи. **10** в ръката си. **21** И Господ каза на Моисея: Когато И тъй, настойниците и надзирателите на людете се завърнеш в Египет, внимавай да вършиш пред излязоха и говориха на людете казвайки: Така казва Фараона всичките чудеса, които дадох в ръката ти; Фараон: Не ви давам плява. **11** Вие сами идете та но Аз ще закоравя сърцето му, и той няма да пусне си събирайте плява, гдето можете да намерите; но людете. **22** А ти кажи на Фараона: Така говори Иеова: нищо няма да се намали от работата ви. **12** Затова, Израил ми е син, първородният ми; **23** и казвам ти: людете се разпърснаха по цялата Египетска земя Пусни син Ми да Ми послужи; но ако откажеш да го да събират слама вместо плява. **13** А настойниците пуснеш, ето, Аз ще заколя твоя син, първородния настояваха, като казваха: Изкарвайте работата си, ти. **24** А по пътя, в гостилиницата, Господ посрещна имаше плява. **14** И надзирателите, поставени над определената си ежедневна работа, както когато Моисея и искаше да го убие. **25** Тогава Сепфора имаше плява. **15** Тогова надзирателите на израилтяните взе кремък та обряза краекожието на сина си, допря израилтяните от Фараоновите настойници, бяха го до нозете му, и рече: Наистина ти ми си кървав бити, като им казаха: Защо не изкарахте, и вчера и младоженец. **26** След това Господ се оттегли от него. днес, определеното на вас число тухли, както по- Тогава каза тя, поради обрязването: Ти ми си кървав напред? **16** Тогова надзирателите на израилтяните младоженец. **27** А Господ беше казал на Аарона: Иди дойдоха и извикаха на Фараона, казвайки: Защо в пустинята да посрещнеш Моисея. И той, като беше постъпвате така със слугите си? **17** Плява не се дава отишъл, посрещна го в Божията планина и целува на слугите ти; а казват ни: Правете тухли; и, ето, го. **28** И Моисей извести на Аарона всичките думи, с слугите ти сме бити; а вината е на твоите люде, които Господ го беше изпратил, и всичките знамения, **18** Но той каза: Без работа останахте, без работа; за които му беше заръчал. **29** Тогава Моисей и затова казвате: Нека отидем да принесем жертва Аарон отидаха та събраха всичките старейшини Господу. **19** Идете сега та работете, защото плява на израилтяните; **30** и Аарон каза всичките думи, няма да ви се даде, но ще давате определеното които Господ беше говорил на Моисея, и извърши число тухли. **20** И надзирателите на израилтяните знаменията пред людете. **31** И людете повярваха; и видях, че положението им е лошо, когато им се когато чуха, че Господ посетил израилтяните, и че погледна на неволята им, наведоха главите си и се рече: Нищо не намалявайте от определеното на вас за всеки ден число тухли. **21** И като излизаха поклониха.

**5** След това дойдоха Моисей и Аарон и казаха на Фараона: Така говори Иеова, Израилевият Бог: Пусни людете Ми, за да Ми пазят празник в пустинята. **2** Но Фараон рече: Кой е Иеова та да послушам гласа му и да пусна Израيلا? Не познавам Иеова, и затова няма да пусна Израила. **3** А те рекоха: Бог на евреите ни срещна. Молим ти се, нека отидем на тридневен път в пустинята, за да принесем жертва на Иеова нашия Бог, да не би да ни нападне с мор или с нож. **4** Но египетския цар им каза: Защо, Моисея и Аароне, отвличате людете от работите им? Идете на определените си работи. **5** Рече още Фараон: Ето, людете на земята са сега много, а вие ги правите да оставят определените си работи. **6** И в същия ден Фараон заповядва на настойниците и на надзирателите на

**6** А Господ каза на Моисея: Сега ще видиш, какво ще сторя на Фараона: защото под силна ръка ще ги пусне и под сила ръка ще ги изпъди из земята. **2** Бог говори още на Моисея казвайки: Аз съм Иеова. **3** Явих се на Авраама, на Исаака и на Якова с името Бог Всемогъщи, но не им бях познат с името Си Иеова. **4** Поставих още и завета Си с тях, да им дам Ханаанската земя, земята в която бях пришелци

при пребиванията си. 5 При това чух пъшкането на израилтяните поради робството, което им налагат египтяните, и си спомних завета. 6 Затова, какви на израилтяните: Аз съм Иеова; ще ви изведа изпод въздигната мишица и с велики съдби. 7 Ще ви взема за Мои люде, и ще бъда ви под тях, и ще ви откупя от робството Египетската земя, ви под тях, и ще ви избавя от робството Египетската земя, ви под тях, и ще ви откупя изпод египетските товари. 8

И ще ви въведа в земята, за която съм се клел, че ще я дам на Аарона, на Исаака и на Якова; и ще я дам на вас за наследство. Аз съм Иеова. 9 И Моисей говори така на израилтяните; но поради утеснението на душите си и поради жестокото си робуване те не послушаха Моисея. 10 Подир това Господ говори на Моисея, казвайки: 11 Влез при египетския цар Фараона и му кажи да пусне израилтяните из земята си. 12 Но Моисей говори пред Господа, казвайки: Ето, израилтяните на ме послушаха; тогава как ще ме послуша Фараон, като съм с вързани устни? 13 Затова Господ говори на Моисея и на Аарона, та им даде поръчки до израилтяните и до египетския цар Фараон, да изведат израилтяните из Египетската земя. 14 Ето родоначалниците на башините домове на Аарона и Моисея; синове на Рувима, Израилевия първороден: Енох, Фалу, Есрон и Хармий; тия са Рувимови семейства. 15 Симеонови синове: Емуил, Ямин, Аод, Яхин и Сохар, и Саул, син на ханаанка; тия са Симеонови семейства. 16 Имената на Левиевите синове, според поколенията им са тия: Гирсон, Каат и Мерарий; и годините на Левиевия живот станаха сто тридесет и седем години. 17 Синовете на Гирсон са Ливний и Семей, по семействата им. 18 И синовете на Каата са: Амрам, Исаак, Хеврон и Озиил; и годините на Каатовия живот станаха сто тридесет и три години. 19 И синовете на Мерария са: Маалий и Мусий. Тия са Левиевите семейства според поколенията им. 20 И Амрам взе за жена леля си Иохаведа, която му роди Аарона и Моисея; и годините на Амрамовия живот станаха сто тридесет и седем години. 21 И синовете на Исаара са: Коре, Нефег и Зехрий. 22 И синовете на Озиила са: Мисаил, Елисафан и Ситрий. 23 И Аарон взе за жена Елисавета, Аминадавова дъщеря, Наасонова сестра, която му роди Надава, Авиуда, Елеазара и Итамара. 24 И синовете на Коре са: Асир, Елкана и Авиасаф; тия са Кореевите семейства. 25 И Аароновия син Елеазар взе за жена една от Футиловите дъщери, която му роди Финеса. Тия са родоначалниците на башините домове на Левитите според семействата им. 26

Тия са същите Аарон и Моисей, на които Господ рече: Изведете израилтяните из Египетската земя,

според войнствата им. 27 Тия са, които говориха на египетския цар Фараона, за да изведат израилтяните из Египет; тия са същите Моисей и Аарон. 28 И Господ говори на Моисея в товарите на египтяните, ще ви избавя от робството Египетската земя, 29 Господ говори на Моисея, ви под тях, и ще ви откупя изпод въздигната мишица и с казвайки: Аз съм Иеова, какви на Египетския цар Фараон всичко що ти казвам. 30 А Моисей рече пред Господа: Ето, аз съм с вързани устни; и как ще ме послуша Фараон?

7 Тогава Господ рече на Моисея: Ето, поставих те бог на Фараона; и брат ти Аарона ще ти бъде пророк. 2 Ти ще казваш всичко, което ти заповядвам, а брат ти Аарон ще говори на Фараона да пусне израилтяните из земята си. 3 Но Аз ще закоравя Фараоновото сърце, и ще умножа знаменията Си и чудесата Си в Египетската земя. 4 Но понеже Фараон не ще ви послуша, Аз ще положа ръката Си на Египет, и с велики съдби ще изведа войнства, людете Си, израилтяните из Египетската Земя. 5 И египтяните ще познаят, че Аз съм Господ, когато дигна ръката Си против Египет, и изведа израилтяните из сред тях. 6 И тъй, Моисей и Аарон сториха така; според както Господ им заповядва, така сториха. 7 А Моисей бе на осемдесет години, а Аарон на осемдесет и три години, когато говориха на Фараона. 8 И Господ говори на Моисея и на Аарона, казвайки: 9 Когато ви говори Фараон и каже: Покажете чудо в себеподкрепа, тогава кажи на Аарона: Вземи жезъла си и хвърли го пред Фараона, за да стане на змия. 10 Тогава Моисей и Аарон влязоха при Фараона и сториха, според както заповядва Господ; Аарон хвърли жезъла си пред Фараона и пред слугите му, и жезълът стана змия. 11 Но Фараон повика мъдреците и чародеите, та и те, египетските мъръсници, сториха същото с баянията си. 12 Защото хвърлиха, всеки от тях, жезъла си, и те станаха на змии; обаче Аароновият жезъл погълна техните жезли. 13 А сърцето на Фараона се закорави, и той не ги послуша, според както Господ беше говорил. 14 След това Господ рече на Моисея: Сърцето на Фараона се закорави толкова, щото той отказа да пусне людете, 15 Иди утре при Фараона; ето той излезе да отиде при водата; а ти застани при брега на реката, за да го срещнеш, и вземи в ръката си жезъла, който се беше превърнал на змия. 16 И кажи му: Господ, Бог, на евреите, ме изпрати при тебе, и казва: Пусни людете Ми, за да Ми послужат в пустинята; но, ето, до сега ти не послуша. 17 Така казва Господ: От това ще познаеш, че Аз съм Господ; ето, с жезъла, който е в ръката ми, ще удари върху водата, която е в реката, и тя ще се превърне на кръв. 18 Рибите, които са в реката ще измрат, и реката ще се усмърди та египтяните ще се гнусят

да пият вода от реката. **19** Тогава Господ рече на Господ стори според както викна Моисей; жабите Моисея: Кажи на Аарона: Вземи жезъла си и прости измряха от къщите, от дворовете и от нивите. **14** И ръката си над египетските води, над реките им, над събраха ги на купове: и земята се усмърдя. **15** А потоците им, над езерата им и над всичките им водни Фараон като видя, че му дойде облекчение, закорави локви, за да станат кръв; и по цялата египетска земя сърцето си и не ги послуша според както Господ ще има кръв, и в дървените и в каменните съдове. беше говорил. **16** След това Господ каза на Моисей: **20** И Моисей и Аарон сториха според както Господ Речи на Аарона: Прости жезъла си та да удари заповядта; и Аарон, като дигна жезъла, удари речната земната пръст, за да се превърне на въшки в цялата вода пред Фараона и пред слугите му; и всичката Египетска земя. **17** И сториха така; Аарон прости ръката си с жезъла си и удари земната пръст, и явиха бляха в реката, измряха; и реката се усмърдя, така се по човеците и по животните; всичката земна пръст щото египтяните на можеха да пият вода от реката; се превърна на въшки из цялата Египетска земя. и кръвта се намираше по цялата Египетска земя. **22** **18** И магьосниците работеха да вършат същото с Но и египетските магьосници с баянията си сториха баянията си, за да произведат въшки, но не можаха; същото; затова, сърцето на Фараона се закорави, и а въшките бляха по човеците и по животните. **19** той не ги послуша, според както беше казал Господ. Тогава рекоха магьосниците на Фараона: Божий **23** И Фараон се обърна та си отиде у дома си, без пръст е това. Но сърцето на Фараона се закорави, да вземе присърце и това. **24** А всичките египтяни и той не ги послуша, според както Господ беше копаха около реката, за да намерят вода за пиене, говорил. **20** После Господ рече на Моисея: Стани защото не можеха да пият речната вода. **25** И язвата утре рано та застани пред Фараона (ето, той излиза се продължаваше напълно седем дни, след като да отиде при водата), и кажи му: Така казва Господ: Господ удари реката.

**8** Тогава Господ рече на Моисея: Влез при Фараона и кажи му: Така казва Господ, пусни людете Ми, за да Ми послужат. **2** Но ако откажеш да ги пуснеш, ето, Аз ще поразя всичките ти предели с жаби. **3** Реката ще кипне с жаби, които като излизат ще наскачат в къщата ти, в спалнята ти, по леглото ти, в къщата на слугите ти, върху людете ти, в пещите ти и по нощните ти. **4** На тебе, на людете ти и на всичките ти слуги ще наскачат жабите. **5** И тъй, Господ рече на Моисея: Кажи на Аарона: Прости ръката си с жезъла си над реките, над потоците и над езерата, та стори да наскачат жаби по Египетската земя. **6** И Аарон прости ръката си над египетските води и възлязоха жабите и покриха Египетската земя. **7** Но и магьосниците сториха същото с баянията си, и направиха да наскачат жаби по Египетската земя. **8** Тогава Фараон повика Моисея и Аарона и рече: Помолете се Господу да махне жабите от мене и от людете ми; и ще пусна людете ви, за да пожертвуват Господу. **9** И Моисей рече на Фараона: Определи ми, кога да се помоля за тебе, за слугите ти и за людете ти, за да се изтребят жабите от тебе и от къщите ти, та да останат само в реката. **10** Фараон каза: Утре. А той рече: Ще бъде според както си казал, за да познаеш, че няма никой подобен на нашия Бог. **11** Жабите ще се махнат от тебе от къщите ти, от слугите ти и от людете ти; само в реката ще останат. **12** Тогава Моисей и Аарон излязоха отпред Фараона; и Моисей викна към Господа относно жабите, които беше пратил върху Фараона. **13** И

Пусни людете Ми, за да Ми послужат. **21** Защото, ако не пуснеш людете Ми, ето, ще изпратя рояци мухи върху тебе, върху слугите ти, върху людете ти и върху къщите ти; тъй щото къщите на египтяните и земята, на която живеят, ще се пълнят с рояци мухи. **22** Но в оня ден Аз ще отделя Гесенската земя, в която живеят людете Ми, щото да няма там рояци мухи, за да познаят, че Аз съм Господ всред земята. **23** Аз ще поставя преграда между Своите люде и твоите люде; утре ще стане това знамение. **24** И Господ стори така; навлязоха мъчителни рояци мухи във Фараоновата къща и в къщите на слугите му и в цялата Египетска земя; земята се развали от рояците мухи. **25** Тогава Фараон повика Моисея и Аарона и рече: Идете, принесете жертва на вашия Бог в тая земя. **26** Но Моисей каза: Не е прилично да направим така, защото ние ще жертвуваме на Господа нашия Бог онова, от което египтяните се гнусят; ето, ако жертвуваме пред очите на египтяните онова, от което те се гнусят, няма ли да ни избият с камъни? **27** Ще отидем на тридневен път в пустинята и ще жертвуваме на Господа нашия Бог, според както би бил казал. **28** Тогава рече Фараон: Ще ви пусна да пожертвувате на Господа вашия Бог в пустинята, само да не отидете много далеч. Помолете се Богу за мене. **29** И Моисей рече: Ето, аз излизам отпред тебе, и ще се помоля Господу да се махнат утре рояците мухи от Фараона, от слугите му и от людете му; но нека не следва Фараон да лъже и да непуска людете ни да пожертвуват Господу. **30** И тъй, Моисей излезе отпред Фараона и помоли се Господу. **31** И Господ стори според както Моисей се молеше; той

махна рояците мухи от Фараона, от слугите му и от людете му; не остана ни една. **32** Но Фараон и тоя път закорави сърцето си и не пусна людете.

**9** Тогава Господ рече на Моисея: Влез у Фараона и кажи му: Така казва Господ, Бог на евреите, пусни людете Ми, за да ми послужат. **2** Защото, ако откажеш да ги пуснеш, и око още ги държиш, **3**eto, Господната ръка ще падне на добитъка ти, който е по полето, на конете, на ослите, на камилите, на говедата и на овците, с търде тежък мор. **4** И Господ ще постави преграда между Израилевия добитък и египетския добитък; от всичкия добитък на израилтяните нищо няма да умре. **5** И Господ определи срок, като рече: Утре Господ ще стори това на земята. **6** На другия ден Господ Стори това; всичкият египетски добитък измря, а от добитъка на израилтяните нищо не умря. **7** И Фараон прати да видят, и, ето, от добитъка на израилтяните нищо не беше умряло. Но сърцето на Фараона бе упорито, и той не пусна людете. **8** Тогава Господ каза на Моисея и Аарона: Напълнете шепите си с пепел от пещ и нека я пръсне Моисей към небето пред Фараона; **9** и пепелта ще стане прах по цялата Египетска земя, и ще причини на човеците и на животните възпаление с гнойни цирки, по цялата Египетска земя. **10** И като взеха пепел от пещ и застанаха пред Фараона, Моисей я пръсна към небето; и стана възпаление с гнойни цирки на човеците и на животните. **11** И мяъсниците не можаха да стоят пред Моисея поради възпалението; защото възпалението беше на мяъсниците, както и на всичките египтяни. **12** Но Господ закорави сърцето на Фараона, та не ги послуша, според както Господ беше говорил на Моисея. **13** След това Господ рече на Моисея: Стани утре та застани пред Фараона, и речи му: Така казва Господ, Бог на евреите, Пусни людете Ми, за да Ми послужат. **14** Защото в това време Аз изпращам всичките Си язви върху сърцето ти, върху слугите ти и върху людете ти, за да познаеш, че в целия свят няма подобен на Мене. **15** Понеже сега можех да дигна ръката Си и да поразя тебе и людете ти с мор, и ти би бил изтребен от земята, **16** ако не беше, че нарочно затова те издигам, да покажа в тебе силата Си и да се прочие Името Ми по целия свят. **17** Още ли се надигаш против людете Ми та не ги пускаш? **18** Ето, утре около тоя час ще наваля много тежък град, небивал в Египет, откак се е основал, дори до днес. **19** Сега, прочее, прати да приберат скоро добитъка ти и всичко що имаш по полето; защото града ще падне на всеки човек и всяко животно, що се намери на полето и не се прибере в къщи; и те ще измрат. **20** Прочее, който от Фараоновите слуги се убоят от

това, което Господ каза, прибра бързо в къщи слугите си и добитъка си; **21** а който не даде внимание на казаното от Господа, оставил слугите си и добитъка си по полето. **22** Тогава Господ каза на Моисея: Прости ръката си към небето, за да удари град по цялата Египетска земя, по човеците, по животните и по всяка трева на полето из цялата Египетска земя. **23** И Моисей простря жезъла си към небето и Господ прати гръм, и град, и огън са спущаше по земята; Господ наваля град по Египетската земя. **24** Така имаше град, и огън размесен с града, град много тежък, небивал в цялата Египетска земя, откак е заживял там народ. **25** В цялата Египетска земя градът изби всичко що имаше по полето, и човек и животно; градът очука всичката трева по полето и изпочупи всичките дървета по полето. **26** Само в Гесенската земя, где бяха израилтяните, не удари град. **27** Тогава Фараон изпрати да повикат Моисея и Аарона и рече им: Тоя път съгреших; Господ е праведен, а аз и людете сме нечестиви. **28** Помолете се Господу: защото стига толкова от тия ужасни гръмове и град; и аз ще ви пусна, и няма вече да останете. **29** А Моисей му каза: Щом излязя от града ще простра ръцете си към Господа; и гръмовете ще престанат, и град не ще има вече, за да познаеш, че светът е Господен. **30** Обаче зная, че ти и слугите ти още не ще се убийте от Господа Бога. **31** (Ленът и еchemикът бидоха изпобити, защото еchemикът беше на класове, и ленът връзваше семе; **32** но пшенициата и блялото жито оцеляха, защото бяха късни). **33** И тъй, Моисей излезе отпред Фараона извън града и простря ръцете си към Господа; и гръмовете и градът престанаха, и дъждът не се изливаше вече по земята. **34** Но като видя Фараон, че престанаха дъждът и градът и гръмовете, той продължаваше да греши, и закорави сърцето си, той и слугите ми. **35** Сърцето на Фараона се зекорави, и той не пусна израилтяните, според както Господ бе говорил чрез Моисея.

**10** Тогава Господ каза на Моисея: Влез при Фараона; защото Аз закоравих и сърцето на слугите му, за да покажа тия Мои знамения между тях, **2** и за да разкажеш в ушите на сина си и на внука си това що направих на египтяните, и знаменията, които показвах между тях, та да познаете, че Аз съм Господ. **3** Тогава Моисей и Аарон влязоха при Фараона и му рекоха: Така говори Господ, Бог на евреите: До кога ще отказваш да се смириш пред Мене? Пусни людете Ми, за да Ми послужат. **4** Защото, ако откажеш да пуснеш людете Ми, ето, утре ще докарам скакалци в пределите ти; **5** те ще покрият лицето на земята, така щото да не може човек да види земята, и ще изпоядат останалото, което оцеля,

това, което ви остава от града, и ще поядат всичките за три дена. 23 Хората не се виждаха един друг, и дървета, които ви растат по полетата, 6 и ще се за три дена никой не се помести от мястото си; но напълнят с тях къщите ти, и къщите на всичките в жилищата на всичките израилтяни беше светло. 7 Тогава Фараон повика Моисея и рече: Идете, което не са видели, нито бащите ти, нито дедите послужете на Иеова; само овците ви и говедата ви ти, откак съществуали на земята, дори до днес. нека останат; а челядите ви нека отидат с вас. 25 Но И Моисей се обърна та излезе отпред Фараона. 8 Моисей каза: Обаче, ти трябва да допуснеш в ръцете Тогава слугите на Фараона му рекоха: До кога ще ни ни и жертви и всеизгарния, за да пожертвуваме на бъде примка тоя човек? Пусни човеците да послужат Господа нашия Бог; 26 тъй че и добитъкът ни ще на Иеова своя Бог. Още ли не знаеш, че Египет погина? 9 Тогава пак доведоха Моисея и Аарона за да пожертвуваме на Господа нашия Бог; и додгедо при Фараона, който им рече: Идете, послужете на Иеова вашия Бог; но кои и кои ще отидат? 10 Тогава Фараон им рече: Така нека е Иеова с вас, както аз ще ви пусна с старите си, със синовете и дъщерите си, с овците и с говедата си ще отидем, защото трябва да пазим празник на Иеова. 11 Не така; идете сега вие мъжете да послужете на Иеова, защото това поискахте. И изпъдиха ги от Фараоновото присъствие. 12 Тогава Господ рече на Моисея: Простри ръката си над Египетската земя, за да покрият скакалците Египетската земя и да изпоядат всичката трева на земята, всичко което оцеля от града. 13 И Моисей простря жезъла си над Египетската земя; И Господ направи да духа източен вятър на земята през целия ден и цялата нощ, и на заранта източният вятър докара скакалците. 14 И скакалците се пръснаха по цялата Египетска земя, и нападнаха по всичките египетски предели; те бяха много страшни; преди това не е имало такива скакалци, нито ще има такива след тях. 15 Защото покриха лицето на цялата земя, така че земята почерня; и изпоядоха всичката трева на земята и всичките плодове на дърветата, които бяха оцелели от града; и по цялата Египетска земя не остана нищо зелено, било дърво или трева на полето. 16 Тогава Фараон бързо повика Моисея и Аарона и рече: Съгреших на Иеова вашия Бог и на вас. 17 Но сега, прости, моля, греха ми само тоя път, и помолете се на Иеова вашия Бог да дигне от мене само тая смърт. 18 И тъй, Моисей излезе отпред Фараона и се помоли Господу. 19 И Господ промени вятъра, като докара много силен западен вятър, който дигна скакалците и ги хвърли в Червеното море; не остана ни един скакалец по всичките египетски предели. 20 Но Господ закорави сърцето на Фараона, и той не пусна израилтяните. 21 Тогава рече Господ на Моисея: Простри ръката си към небето, за да настане тъмнина по Египетската земя, тъмнина, която може да се пипа. 22 И Моисей простри ръката си към небето; и настана тъмнина по цялата Египетска земя за три дена.

23 Хората не се виждаха един друг, и

24 Тогава Фараон повика Моисея и рече: Идете, за да пожертвуваме на Господа нашия Бог; и додгедо

25 Но Господ закорави сърцето на Фараона, и той не склони да ги пусне. 26 Тогава рече на Моисея: Махни се от мене; пази се да не видиш вече лицето ми, защото в деня, когато видиш лицето ми, ще умреш. 27 А Моисей каза: Добре си решил; не ще видя лицето ти.

**11** (А Господ беше казал на Моисея: Още една язва ще нанеса на Фараона и на Египет, подир което ще ви пусне от тук; когато ви пусне, съвсем ще ви изпъди от тук. 2 Кажи, прочее, в ушите на людете, и нека поиска всеки мъж от съседа си, и всяка жена от съседката си, сребърни и златни вещи. 3 И Господ беше дал на людете да продибият благоволението на египтяните. При това, Моисей беше станал твърде величествен в Египетската земя пред Фараоновите слуги и пред людете). 4 Моисей каза на Фараона: Така казва Господ: Около средата на една нощ Аз ще мина през Египет; 5 и всички пъвроден в Египетската земя ще умре, от пъвродните на Фараона, който седи на престола си, до пъвродния на слугинята, която е зад воденицата, и до всяко пъвродно от добитъка. 6 И по цялата Египетска земя ще се нададе голям писък, какъвто никога не е имало, нито ще има вече такъв. 7 А против израилтяните, против човек или животно, нито куче няма да поклати езика си, за да познаете, че Господ прави разлика между египтяните и израилтяните. 8 И всички тия твои слуги ще дойдат при мене и ще ми припаднат и рекат: Излез ти с всичките люде, които те следват. И подир това ще изляза. И Моисей излезе от Фараоновото присъствие с голям гняв. 9 (А Господ беше казал на Моисея: Фараон няма да ви послуша, за да се умножат Моите чудеса в Египетската земя. 10 И Моисей и Аарон бяха извършили всички тия чудеса пред Фараона, и той не беше пуснал израилтяните из земята си).

**12** Тогава Господ говори на Моисея и Аарона в Египетската земя, казвайки: 2 Тоя месец ще ви бъде началният месец; ще ви бъде първият месец на годината. 3 Говорете на цялото Израилево общество,

като им кажете да си вземат, на десетия ден от Моисей повика всичките Израилеви старейшини и тоя месец, всеки по едно агне, според башините рече им: Идете та си вземете по едно агне според си домове, по едно агне за всеки дом. 4 Но ако челяйт си и заколете пасхата. 22 После да вземете домашните са малцина, за агнето, тогава домакинът китка от исоп и да я потопите в кръвта, която ще и най-ближният до къщата му съсед нека вземат, приемете в леген, и с кръвта, що е в легена, да според числото на човеците в тях; смятайте за агнето ударите по горния праг и двета стълба на къщната според онова, което всеки може да изяде. 5 Агнето врата; и никой от вас да не излиза от къщната си или ярето ви нека бъде без недостатък, едногодишно врата до утринта. 23 Защото Господ ще мине, за да мъжко; от овците или от козите да го вземете. 6 порази египтяните, и когато види кръвта на горния И да го пазите до четиринадесетия ден от същия праг и на двета стълба на вратата, Господ ще отмини месец; тогава цялото общество на израиляните, вратата, и не ще остави погубителят да влезе в събрани в домовете си да го заколят привечер. 7 къщите ви, за да ви порази. 24 И ще пазите това После нека вземат от кръвта и турят на двета стълба като вечен закон за себе си и за синовете си. 25 и на горния праг на вратата на къщите, где то го Когато влезете в земята, която Господ ще ви даде ядат. 8 През същата нощ нека ядат месото, печено според обещанието си, ще пазите тая служба. 26 И на огън; с безквасен хляб и с горчива трева да го когато чадата ви попитат: Какво искате да кажете ядат. 9 Да не ядат от него суворо нито вариено във с тая служба? 27 Ще отговорите: Това е жертва в вода, но изпечено на огън, с главата му, краката му и спомен на минаването на Господа, който отмина дреболите му. 10 И да не оставите нищо от него до къщите на израиляните в Египет, когато поразяваше утринта; ако остане нещо до утринта, изгорете го в египтяните, а избави нашите къщи. Тогава людете огън. 11 И така да го ядете; препасани през кръста се наведоха и се поклониха. 28 И израиляните си, с общущата на нозете си и тоягите в ръцете си; и отидаха та сториха, според както Господ заповядва на да го ядете набързо, понеже е време на Господното Моисея и Аарона; така направиха. 29 И по среднощ минаване. 12 Защото в онай нощ ще мина през Господ порази всяко първородно в Египетската Египетската земя, и ще порази всяко първородно в земя, от първородния на Фараона, който седеше на Египетската земя, и човек и животно; и ще извърши престола си, до първородния на пленника, който бе съдби против всичките египетски богове; Аз съм в затвора, както и всяко първородно от добитък. 30 И Иеова. 13 И кръвта на къщите, где то сте, ще ви Фараон стана през нощта, той и всичките му слуги, и служки за белег, така че, като видя кръвта, ще ви всичките египтяни; и нададе се голям писък в Египет, отмина, и когато поразя Египетската земя, няма да защото нямаше къща без мъртвец. 31 И повика нападна върху вас, погубителна язва. 14 Оня ден ще Моисея и Аарона още през нощта та рече: Станете ви бъде за спомен, и ще го пазите като празник на и вие и израиляните, излезете, изред людете ми Господа във всичките си поколения; вечен закон ще и идете, послужете на Иеова, както рекохте; 32 ви бъде, да го празнувате. 15 Седем дни да ядете подкарайте и овците си и стадата си, както рекохте, безквасен хляб; още на първия ден ще дигнете кваса да идете; па благословете и мене. 33 Тоже египтяните от къщите си; защото, който яде квасно от първия принуждаваха людете, за да ги отпратят по-скоро от ден до седмия ден, онай човек ще се изтреби от земята си, защото си рекоха: Ние всички измираме Израилия. 16 На първия ден ще имате свет събор, и 34 И людете дигнаха тестото си преди да вкисне, като на седмия ден свет събор; никаква работа да не се носеха на рамена нощните обвии в дрехите си. 35 върши в тях, освен около онова, което е нужно за А израиляните бяха постъпили както Моисей беше ядене на всеки; само това може да върши. 17 Да казал, като бяха поискали от египтяните сребърни и пазите, прочее, празника на безквасните, защото в златни вещи и дрехи; 36 и Господ беше дал на людете същия той ден изведох войнствата ви из Египетската да придобият благоволението на египтяните, тъй земя; заради което ще ви бъде вечен закон да пазите щото те бяха им дали колкото искаха. Така те обраха той ден във всичките си поколения. 18 От вечера на египтяните. 37 Прочее, израиляните се дигнаха четиринадесетия ден от първия месец до вечера на от Рамесий за Сокхот, на брой около шестстотин двадесет и първия ден от месеца ще ядете безквасни хиляди мъже пешаци, освен челядите. 38 Още с хлябове. 19 Седем дена да се не намира квас в тях излезе и голямо разноплеменно множество, къщите ви; защото който яде квасно, онай човек ще както и твърде много добитък - овци и говеда. се изтреби отред обществото на израиляните, бил 39 А от тестото, което носеха из Египет, изпекоха той пришелец или туземец. 20 Нищо квасно да не безквасни пити; защото не беше вкиснало, понеже ядете; във всичките си жилища безквасни хлябове да ги изпъдиха из Египет, и те не можаха да се бавят, ядете. 21 Тогава на четиринадесетия ден от месеца, нито да си пригответ ястие. 40 А времето, което

израилтяните прекараха като пришълци в Египет, ще откупиш с агне или яре; и ако не искаш да го беше четиристотин и тридесет години. 41 И в края на откупиш, тогава ще му пресечеш врата. Ще откупиш четиристотин и тридесетте години, дори в същия ден, и всеки първороден човек между синовете си. 14 всички войства Господни излязоха из Египетската земя. После, като те запита синът ти, казвайки: Шо е това? земя. 42 Това е нощ, която е за особено опазване ще му казваш: Със силна ръка ни изведе Господ за Господа, загдето ги изведе из Египетската земя; из Египет, из дома на робството; 15 понеже, когато това е онай нощ, която всичките израилтяни, във Фараон не скланяше да ни пусне, Господ уби всяко всичките си поколения, трябва особено да пазят първородно в Египетската земя, първородно на човек за Господа. 43 И Господ рече на Моисея и Аарона: и първородно на животно; а всеки първороден от Ето законът за пасхата: никой чужденец да не яде синовете си откупувам. 16 Това ще бъде за белег на нея; 44 обаче всеки роб купен с пари да яде от ръката ти и за надчелие между очите ти; понеже със нея тогава, когато се обреже. 45 Никой пришелец силна ръка Господ ни изведе из Египет. 17 А когато или наемник да не яде от нея. 46 В една къща да Фараон пусна людете, Бог не ги преведе през пътя за се изяде; от месото да не изнасяте вън от къщи и Филистимската земя, при все че това беше близкият кост от нея да не строшите. 47 Цялото общество път; защото Бог рече: Да не би да се разкажат людете, израилтяни ще я пазят. 48 И ако би някой чужденец като видят война и да се върнат в Египет. 18 Но да живее като пришелец между тебе и да иска да Бог поведе людете по околен път през пустинята пази пасхата Господу, нека се обрежат всичките му към Червеното море. А израилтяните излязоха от мъжки, и тогава нека да пристъпи да я пази; той ще Египетската земя въоръжени. 19 И Моисей взе със бъде като туземец. Но никой необрязан не бива да съби си костите на Иосифа; защото той беше строго яде от нея. 49 Един закон ще има за туземца и заклел израилтяните, като каза: Бог непременно ще за чужденца, който е пришелец между вас. 50 И ви посети; тогава ще занесете със себе си костите ми всичките израилтяни сториха според както Господ от тук. 20 И като тръгнаха от Сикхот, разположиха заповяда на Моисея и Аарона; така направиха. 51 И се на стан в Етам, към краищата на пустинята. 21 И тъй, в същия оня ден Господ изведе израилтяните из Господ вървеше пред тях, денем в облачен стълб, за Египетската земя според устроените им войнства. да ги управя из пътя, а нощем в огнен стълб, за да им свети, та да пътуват денем и нощем. 22 Той не отнемаше от пред людете облачния стълб денем, нито огнания стълб нощем.

## 13 Господ говори още на Моисея казвайки:

2 Посвети на Мене всяко първородно, всяко, което отваря утроба между израилтяните - и човек и животно; то е Мое. 3 Тогава рече Моисей на людете: Помнете тоя ден, в който излязохте из Египет, из дома на робството; защото със силна ръка Господ ви избави от там. Никой да не яде квасно. 4 Вие излизате днес в месец Авив. 5 И когато Господ те въведе в земята на ханаанците, хетейците, аморейците, евейците и евусейците, за която се кле на башите ти, че ще ти я даде, земя гдето текат мляко и мед, тогава ще пазиш тая служба в тоя месец. 6 Седем дни ще ядеш безквасно; и седмият ден ще бъде празник Господу. 7 Безквасно ще се яде през седем дни; и да се не намери у тебе квас, из всичките твои предели. 8 И в оня ден ще обясниш на сина си, като речеш: Това правя поради онова, което Господ ми стори, когато излязох от Египет. 9 Това ще ти бъде за белег на ръката, и за спомен между очите, за да бъде Господният закон в устата ти; защото със силна ръка Господ те изведе из Египет. 10 Прочее, ще пазиш тая наредба всяка година на времето й. 11 А когато Господ те въведе в Ханаанската земя, както се закле на тебе и на башите ти, и ти я даде, 12 тогава ще отеляш за Господа всичко, което отваря утроба, и всяко тво първородно от животно; мъжките да бъдат на Господа. 13 А всяко първородно от осел

## 14 Тогава Господ говори на Моисея, казвайки:

2 Заповядай на израилтяните да завият и да се разположат на стан пред Пиаирот, между Мигодол и морето; срещу Веелсефон ще се разположите на стан близо до морето. 3 Защото Фараон ще рече за израилтяните: Те са се впримчили в земята; пустинята ги е затворила. 4 И Аз ще закоравя сърцето на Фараона, и той ще ги погне отдире; но Аз ще се прославя над Фараона и над цялата му войска, и египтяните ще познаят, че Аз съм Господ. И израилтяните сториха така. 5 А когато се извести на египетския цар, че побягнаха людете, сърцето на Фараона и на слугите му се обръна против людете, и рекоха: Какво е това що сторихме, гдето пуснахме Израيلا да не ни работи вече? 6 Затова, Фараон впрегна колесницата си и събра людете си при себе си; 7 взе шестстотин отборни колесници, дори всичките египетски колесници, с началниците над всичките. 8 И Господ закорави сърцето на египетския цар Фараон, така че той погна отдире израилтяните. (защото израилтяните бяха излезли с издигната ръка), 9 и египтяните се спуснаха подир тях, - всичките коне и колесници на Фараона, конниците му

и войската му, - и настигнаха ги разположени на стан близо до морето, пред Пиаирот, срещу Веелсевон. 10 А когато се приближи Фараон, израиляните подигнаха очи, и, ето, египтяните идеха подир тях; и търде много уплашени, извикаха към Господа. 11 И рекоха на Моисея: Понеже нямаше гробища в Египет, затова ли ни изведе да измрем в пустинята? Защо постъпи така, та ни изведе от Египет? 12 Не е ли това, каквото ти казвахме в Египет, като рекохме: Остави ни; нека работим на египтяните? Защото по-добре би било за нас да работим на египтяните, отколкото да измрем в пустинята. 13 А Моисей каза на людете: Не бойте се; стойте и гледайте избавлението, което Господ ще извърши за вас днес; защото колкото за египтяните, които видяхте днес, няма да ги видите вече до века. 14 Господ ще воюва за вас, а вие ще останете мирни. 15 Тогава рече Господ на Моисея: Защо викаш към Мене? Кажи на израиляните да вървят напред. 16 А ти дигни жезъла си над морето та го раздели, и израиляните ще преминат през морето по сухо. 17 И Аз, ето, ще закоравя сърцето на египтяните, та ще влязат подир тях; и ще се прославя над Фараона, над цялата му войска, над колесниците му и над конниците му. 18 И когато се прославя над Фараона, над колесниците му и над конниците му, египтяните ще познаят, че Аз съм Господ. 19 Тогава ангелът Божий, който вървеше пред израилевото множество, се дигна та дойде отдире им; дигна се облачният стълб отпреде им та застана отдире им, 20 и дойде между Египетското множество и Израилевото; на едните беше тъмен облак, а на другите светеше през нощта, така щото едните не се приближаваха до другите през цялата нощ. 21 Моисей, прочее, простира ръката си над морето; и Господ направи да се оттегли морето цялата онай нощ от силен източен вятър та се пресуши морето и водите се разделиха. 22 Така израиляните влязоха всред морето по сухо; и водите бяха за тях преграда от дясната и от лявата им страна. 23 А египтяните, всичките коне на Фараона, колесниците му и конниците му, - като ги погнаха влязоха подир тях всред морето. 24 Но в утринната страж Господ погледна от огнения и облачния стълб на египетската войска и смута войската на египтяните; 25 Той извади колелата от колесниците им та те се теглеха мъчно, така щото египтяните рекоха: Да бягаме от Израиля, защото Иеова воюва за тях против египтяните. 26 Тогава Господ рече на Моисея: Простира ръката си над морето, за да се върнат водите върху египтяните, върху колесниците им и върху конниците им. 27 И тъй, Моисей простира ръката си над морето; и около зори морето се върна на мястото си; а като бяха египтяните пред него, Господ изтърси египтяните всред морето. 28 Защото водите се върнаха и покриха колесниците, конниците и цялата Фараонова войска, която беше влязла през морето по сухо; и водите бяха за тях преграда от дясната и от лявата им страна. 29 Така в онзи ден Господ избави Израиля от ръката на египтяните; и Израил видя египтяните мъртви по морския бряг. 30 Израил видя онова велико дело, което Господ извърши над египтяните; и людете се убояха от Господа, и повярваха в Господа и слугата му Моисей.

**15** Тогава запяха Моисей и израиляните тая песен Господу, като говориха с тия думи: - Ще пея Господу, защото славно възвържествува; Коня и ездача му хвърли в морето. 2 Господ е сила моя, песен моя. И стана ми Спасител; Той ми е Бог и ще Го прославя, Бащиният ми Бог, и ще Го превъзвиша. 3 Господ е силен Воевател; Името му е Иеова. 4 Колесниците Фараонови и войската му хвърли в морето; Отборните му полководци потънаха в Червеното море. 5 Дълбочините ги покриха като камък слязоха в бездните. 6 Десница Ти, Господи, се прослави в сила Десница Ти, Господи, смаза неприятеля. 7 С превъзходното Си величие изтребил си противниците Си Пратил си гнева Си, и пояде ги като слама. 8 От духането на ноздрите Ти водите се струпаха на куп, Вълните застанаха като грамада, Бездните се състиха всред морето. 9 Неприятелят рече: Ще погна, ще стигна, ще разделя користите; Похотта ми ще се насети върху тях; Ще изтръгна ножа си, ръката ми ще ги погуби. 10 Подухнал си с вътъра Си, и морето ги покри; Потънаха като олово в силните води. 11 Кой е подобен на Тебе, Господи, между боговете? Дивен та да Те възпяват, правещ чудеса? 12 Простирали си десницата Си, И земята ги погънла. 13 С милостта Си водил си людете, които си откупил; Уптил си ги със силата Си към светото Си обиталище. 14 Племената ще чуят и ще затреперят; Ужас ще обладае филистимските жители, 15 Тогава ще се уплашат едомските началници; Трепет ще обземе моавските силни; Всичките жители на Ханаан ще се стопят. 16 Страх и трепет ще нападне на тях; Чрез великата Ти мища ще станат неподвижни като камък. Догде заминат людете ти, Господи, Догде заминат людете, които си придобил. 17 Ще ги въведеш и насадиш в хълма - Твоето наследство, На мястото, Господи, което си пригответ за свое обиталище, В светилището, Господи, което ръцете Ти утвърдиха. 18 Господ ще царува до вечни векове. 19 Защото, като бяха влезли в морето Фараоновите коне с колесниците му и с конниците му, Господ беше повърнал върху тях водите на морето; а

израилтяните бяха преминали през сред морето. 20 Си към пустинята, и, ето, Господната слава се яви в Тогава пророчицата Мариам, Аароновата сестра, облака. 21 И Господ говори на Моисея, казвайки: 12 взе в ръката си тъпанче, и всички жени излязоха Чух роптанията на израилтяните. Говори им така: подир нея с тъпанчето и хороиграния, 21 а Мариам Довечера ще ядете месо и на утринта ще се наситите им пееше ответно: Пейте Господу, защото славно с хляб; и ще познаете, че Аз съм Господ вашият възържествува; Коня и ездача му хърли в морето. Бог. 13 И така, на вечерта долетяха пълдърци и 22 Тогава Моисей дигна израилтяните от Червеното покриха стана; а на утринта на всякъде около стана Море и излязоха към пустинята Сур; и като вървяха беше паднала роса. 14 И като се изпари падналата три дена в пустинята не намериха вода. 23 После роса, ето, по лицето на пустинята имаше дребно дойдоха в Мера, но не можеха да пият от водата на люспообразно нещо, тънко като слана по земята. 15 Мера защото беше горчива; (затова се наименува Като го видях израилтяните казаха си един на друг: Мера). 24 Тогава людете роптаха против Моисея, Що е това? защото не знаеха що беше. А Моисей им казвайки: Що да пием? 25 А той извика към Господа, и каза: Това е хлябът, който Господ ви дава да ядете. Господ му показва дърво; и като го хърли във водата, 16 Ето що заповядва Господ: Съберете от него, всеки водата се подслади. Там им положи повеление и толкова, колкото му трябва да яде, по гомор на глава, наредба и там ги опита, като рече: 26 Ако приложено според числото на човеците ви; всеки да вземе за слушаш гласа на Господа своя Бог, и вършиш онова, ония, които са под шатрата му. 17 Израилтяните което Му е угодно, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му повеления, то не ще ти нанеса ни една от болестите, които нанесох върху египтяните; защото Аз съм Господ, Който те изцелявам. 27 После дойдоха в Елим, където имаше дванадесет палмови дървета; и там се разположиха на стан при водите.

## 16 Като се дигнаха от Елим, цялото общество

израилтяни дойдоха в пустинята Син, която е между Елим и Синай, на петнадесетия ден от втория месец, откак излязоха из Египетската земя. 2 А в пустинята цялото общество израилтяни роптаха против Моисея и Аарона. 3 Израилтяните им казаха: По-добре да бяхме умрели от Господната ръка в Египетската земя, когато седяхме около котлите с месо и когато ядяхме хляб до сътост; защото ни доведохте в тая пустиня, за да изморите това цяло множество с глад. 4 Тогава рече Господ на Моисея: Ето, ще ви навали хляб от небето; и ще излизат людете всеки ден да събират колкото им трябва за деня, за да ги опитат, ще ходят ли по закона Ми, или не. 5 А на шестия ден нека сгответят внесеното, което да бъде два пъти, колкото събират всеки ден. 6 И тъй, Моисей и Аарон казаха на всичките израилтяни: Довечера ще познаете, че Господ ви е извел из Египетската земя; 7 а на утринта ще видите славата на Господа, понеже Той чу роптаниято ви против Господа. Защото що сме ние та да роптаете против нас? 8 Моисей още рече: Това ще стане, когато Господ ви даде довечера месо да ядете, и на утринта хляб до сътост; понеже Господ чу роптанията ви против Него. Защото що сме ние? Роптанията ви не са против нас, а против Господа. 9 И рече Моисей на Аарона: Кажи на цялото общество израилтяни: Приближете се пред Господа, защото Той чу роптанията ви. 10 А докато Аарон говореше на цялото общество израилтяни, те обърнаха погледа

на седмия ден и събраха така и събраха, кой много, кой малко. 18 И когато измериха събраното с гомора, който беше събрал много нямаше излишък, и който беше събрал малко нямаше недостиг; всеки събиравше толкова, колкото му трябваше да яде. 19 Моисей още им рече: Никой да не оставя от него до утринта. 20 При все това, те не послушаха Моисея, и някои оставиха от него до утринта; но червяса и се усмърдя; и Моисей се разгневи на тях. 21 И всяка заран го събираха, кой колкото му трябваше за ядене; а като припучеше съльцето стояваше се. 22 А на шестия ден, когато събраха двойно количество храна, по два гомора за всекиго, всичките началници на обществото дойдоха и известиха на Моисея. 23 А той им рече: Това е точно каквото каза Господ. Утре е събота, света почивка Господу; опечете колкото искате да опечете, и сварете колкото искате да сварите; и турете на страна каквото остане, да ви стои за утре. 24 И тъй, туриха го настрана до утрото, както заповядда Моисей, и не се усмърдя, нито се намери червей в него. 25 Тогава Моисей им каза: Яжте това днес, защото днес е събота Господу; днес няма да го намерите на полето. 26 Шест дена ще го събирате; но седмия ден е събота, в нея няма да се намира. 27 Обаче някои от людете излязоха да съберат на седмия ден, но не намериха. 28 Тогава рече Господ на Моисея: До кога ще отказвате да пазите заповедите Ми и законите Ми? 29 Вижте, понеже Господ ви даде съботата, затова на шестия ден ви даде хляб за два дена. Седете, всеки на мястото си; на седмия ден никой да не излиза от мястото. 30 И тъй, людете си отпочиваха на седмия ден. 31 А Израилевият дом нарече тая храна Манна; тя беше бяла и приличаше на кориандрово семе; и вкусът ѝ беше като на пита смесена с мед. 32 Тогава рече Моисей: Ето какво е заповяддал Господ: Напълнете

един гомор с нея, за да се пази за всичките ви на Амалика под небето. **15** И Моисей издигна там поколения, за да могат и те да видят хляба, с олтар, който нараче Иеова Нисий, **16** като рече: който ви храних в пустинята, когато ви изведох из Ръка се подигна против Господния престол; затова, Египетската земя. **33** И Моисей рече на Аарона: Господ ще ратува против Амалика от поколение в Вземи една стомна, и, като туриш в нея пълното на поколение.

един гомор манна, положи я пред Господа, за да се пази за идните ви поколения. **34** И така, Аарон а положи пред плочите на свидетелството, за да се пази, според както Господ заповяда на Моисея. **35** И израиляните ядоха манната четиридесет години, докато дойдоха в обитаемата земя, ядоха манна, докато пристигнаха до границите на Ханаанската земя. **36** А гоморът е една десета от ефата.

**18** И като чу Мадиамският жрец Иотор, Моисеевият тъст, за всичко, което Бог извършил а Моисея и за людете си Израиля, как Господ, извел Израиля из Египет, 2 то Моисеевият тъст Иотор взе Сепфора, Моисеевата жена, (след като я беше изпратил надире), 3 и двата ѝ сина, (от които на единия името бе Гирсон, защото Моисей беше казал: Пришелец станах в чужда земя; 4 на другия името бе Елиезер

**5** и Иотор Моисеевият тъст, дойде при Моисея със синовете му и с жена му в пустинята до Божията планина, где то се беше разположил на стан, **6** и извести на Моисея: Аз, тъстът ти Иотор, ида при тебе с жена ти и двата ѝ сина с нея. **7** Тогава Моисей излезе да посрещне тъста си, поклони се, и го целуна; и като се разпитаха един друг за здравето си влязоха в шатъра. **8** И Моисей разказа на тъста си всичко що бе сторил Господ на Фараона и на египтяните, заради Израиля, и всичките мъчнотии, които ги сполетяха из пътя, и как ги избави Господ. **9** И Иотор се зарадва много за всичкото добро, което Господ бе сторил на Израиля, като го избави от ръката на египтяните. **10** И Иотор каза: Благословен Господ, Който ви избави от ръката на египтяните и от Фараоновата ръка, който избави людете от ръката на египтяните. **11** Сега зная, че Господ е велик от всичките богове, даже и в това, с което те се гордееха, той стана по-горен от тях. **12** Тогава Моисеевият тъст Иотор взе всеизгаряне и жертви, за да принесе Богу; и Аарон и всичките Израилеви старейшини дойдоха да ядат хляб с Моисеевия тъст пред Бога. **13** На другия ден Моисей седна да съди людете; и людете стояха около Моисея от заран до вечер. **14** А Моисеевият тъст, като видя всичко, което той вършеше за людете рече: Шо е това, което правиш с людете? Защо седиш сам и всичките люде стоят около тебе от заран до вечер? **15** А Моисей рече на тъста си: Защото людете дохождат при мене да се допитват до Бога. **16** Когато имат дело дохождат при мене; и аз съдя между единния и другия, и пояснявам им Божиите повеления и закони. **17** Но Моисеевият тъст каза: Това, което правиш, не е добро. **18** Непременно и ти ще се изнушиш и тия люде, които са с тебе, защото това е много тежко за тебе; не можеш го върши сам. **19** Сега послушай думите ми; ще те посъветвам, и Бог да бъде с тебе. Та представяй между людете и Бога, за да представяш делата пред Бога; **20** и поучавай ги в повеленията и законите и показвай им пътя,

**17** След това цялото общество израилитни тръгнаха от пустинята Син, като бяха пътуванията им според Господната заповед; и разположиха стан в Рафидим, където нямаше вода да пият людете. **2** Затова людете се караха с Моисея и рекоха: Дай ни вода да пием. А Моисей им рече: Защо се карате с мене? Защо изпитвате Господа? **3** Но людете ожадняха там за вода; и людете роптаха против Моисея, като думаха: Защо ни изведе из Египет да умориш с жажда и нас, и чадата ни, и добитька ни? **4** Тогава Моисей извика към Господа казвайки: какво да правя с тия люде? още малко и ще ме убият с камъни. **5** А Господ рече на Моисея: Замиши пред людете, като вземеш със себе си някои от Израилевите старейшини; вземи в ръката си и жезъла си, с който удари реката, и върви. **6** Ето, Аз ще застана пред тебе там на канарата в Хорив; а ти удари канарата, и ще потече вода из нея, за да пият людете. И Моисей стори така пред очите на Израилевите старейшини. **7** И нараче мястото Маса, и Мерива, поради карането на израиляните, и понеже изпитаха Господа, като казаха: Да ли е Господ между нас, или не? **8** По това време дойде Амалик и воюва против Израиля в Рафидим. **9** А Моисей каза на Иисус Навиева: Избери ни мъже, и излез да се биеш с Амалика; и утре аз ще застана на върха на хълма и ще държа Божият жезъл в ръката си. **10** И Иисус стори според както му каза Моисей, и би се с Амалика; а Моисей, Аарон и Ор се качиха на върха на хълма. **11** И когато Моисей издигаше ръката си, Израил надвиваше; а когато спущаше ръката си Амалик надвиваше. **12** А като натегнаха ръцете му, взеха камък и подложиха на Моисея, и той седна на него; а Аарон и Ор, единият от едната страна и другият от другата, подпираха ръцете му, така щото ръцете му се подкрепяха до заходдането на слънцето. **13** Така Иисус порази Амалика и людете му с острото на ножа. **14** Тогава рече Господ на Моисея: Запиши в книгата за спомен, и предай в ушите на Иисуса, това, че ще излича съвсем спомена

по който трябва да ходят и делата, които трябва да се не допре до него, но той да се убие да вършат. 21 Но при това измежду всичките люде с камъни или стрели, било то животно или човек, избери си способни мъже, които се боят от Бога, който се допре, да не остане жив. Когато тръбата обичат истината и мразят несправедливата печалба, дълго тръби, тогава нека се приближат до планината. и постави над людете такива за хилядници, стотници, 14 И тъй, Моисей слезе от планината при людете петдесетници и десетници; 22 и те нека съдят людете и освети людете, а те изпраха дрехите си. 15 И всяка, всяко голямо дело нека донасят пред тебе, рече на людете: Бъдете готови за третия ден; не се а всяко малко дело нека съдят сами; така ще приближавайте при жена. 16 А сутринта на третия олекне, и те ще носят товара заедно с тебе. 23 Ако ден имаше гръмове и светковици, и гъст облак на сториш това, и ако Бог така ти заповяда, тогава планината, и много силен тръбен глас; и всичките ще можеш да утраеш; па и всички тия люде ще люде, които бяха в стана, потреперала. 17 Тогава стигнат на мястото си с мир. 24 И Моисей послуша Моисей изведе людете из стана, за да посрещнат думите на тъста си и стори всичко що му рече. Бога; и застанаха под планината. 18 А Синайската 25 Моисей избра способни мъже измежду целия планина беше цяла в дим, защото Господ слезе в Израил, които постави началници над людете - огън на нея; и димът и се дигаше, като дим от пещ, хилядници, стотници, петдесетници и десетници. 26 и цялата планина се тресеше силно. 19 И когато Те съдеха людете на всяко време; мъчните дела тръбния глас се усилваше Моисей говори, и Бог донасяха на Моисея, а всяко малко дело съдеха му отговори с глас. 20 И Господ слезе на върха на съми. 27 След това Моисей изпрати тъста си; и той Синайската планина. И Господ повика Моисея до отиде в своята земя.

**19** Три месеца подир излизането на израилтяните из Египетската земя, на същия ден дойдоха в Синайската пустиня. **2** Като се дигнаха от Рафидим дойдоха в Синайската пустиня и разположиха стан в пустинята, къде и Израил разпъни шатрите си срещу планината. **3** И като се възкачи Моисей при Бога, Господ го повика от планината и рече: Така да кажеш на Яковия дом и да известиш на потомците на Израил: **4** Вие видяхте що сторих на египтяните, а как носих вас на орлови крила и доведох ви при Себе Си. **5** Сега, прочее, ако наистина ще слушате гласа Ми и ще пазите завета Ми, то повече от всичките племена вие ще бъдете Мое собствено притежание, защото Мой е целият свят; **6** и вие още Ми бъдете царство свещеници и свет народ. Тия са думите, които трябва да кажеш на израилтяните. **7** И тъй, Моисей дойде та повика старейшините на людете, и представи пред тях всички тия думи, които Господ му заповяда. **8** И всичките люде отговориха едногласно, казвайки: Всичко, което Господ е казал, ще сторим. И Моисей отнесе Господу думите на людете. **9** Тогава Господ рече на Моисея: Ето, Аз ида при теб в гъст облак, за да чуят людете, когато говоря с тебе и да те вярват вече за винаги. И като каза Моисей Господу думите на людете, **10** Господ рече още на Моисея: Иди при людете, освети ги днес и утре, и нека изперат дрехите си; **11** и нека бъдат готови за третия ден, защото на третия ден Господ ще излезе на Синайската планина пред очите на всичките люде. **12** И да поставиш прегради наоколо за людете, и да кажеш: Внимавайте да се не качите на планината, нито да се допрете до полите му: който се допре до планината непременно ще се умъртви; **13** обаче

ръка да се не допре до него, но той да се убие с камъни или стрели, било то животно или човек, който се допре, да не остане жив. Когато тръбата дълго тръби, тогава нека се приближат до планината. 14 И тъй, Моисей слезе от планината при людете и освети людете, а те изпраха дрехите си. 15 И рече на людете: Бъдете готови за третия ден; не се приближавайте при жена. 16 А сутринта на третия ден имаше гръмове и светкавици, и гъст облак на планината, и много силен тръбен глас; и всичките люде, които бяха в стана, потрепераха. 17 Тогава Моисей изведе людете из стана, за да посрещнат Бога; и застанаха под планината. 18 А Синайската планина беше цяла в дим, защото Господ слезе в огън на нея; и димът и се дигаше, като дим от пещ, и цялата планина се тресеше сълно. 19 И когато тръбният глас се усиливаше Моисей говори, и Бог му отговори с глас. 20 И Господ слезе на върха на Синайската планина. И Господ повика Моисея до върха на планината; и Моисей се възкачи. 21 Тогава рече Господ на Моисея: Слез, заръчай на людете да се не спуснат към Господа, за да гледат и паднат мнозина от тях. 22 Така и свещениците, които се приближават при Господа, нека се осветят, за да не нападне Господ на тях. 23 А Моисей рече Господу: Людете не могат да се възкачат на Синайската планина, Защото Ти си ни заповядал, казвайки: Постави прегради около планината и освети я. 24 Но Господ ме каза: Иди, слез, после да се качиш, ти и Аарон с тебе; свещениците и людете да се не спускат и да се не качват към Господа, за да не нападне Той на тях. 25 Моисей, прочее, слезе при людете и им каза това.

**20** Тогава Бог изговори всички тия думи, като каза:  
2 Аз съм Иеова твоят Бог, Който те изведох из Египетската земя, из дома на робството. 3 Да нямаш други богове освен мене. 4 Не си прави кумир, или каквото да било подобие на нещо, което е на небето горе, или което е на земята долу, или което е във водата под земята; 5 да не им се кланяш нито да им служиш, защото Аз Господ, твоят Бог, съм Бог ревнлив, Който въздавам беззаконието на бащите върху чадата до третото и четвъртото поколение на ония, които Ме мразят, 6 а показвам милости към хиляда поколения на ония, които Ме любят и пазят Моите заповеди. 7 Не изговаряйте напразно Името на Господа твоя Бог; защото Господ няма да счита безгрешен онзи, който изговаря напразно Името Му. 8 Помни съботния ден, за да го освещаваш. 9 Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела; 10 а на седмия ден, който е събота на Господа твоя Бог, да не вършиш никаква работа, ни ти, ни слугата ти, ни слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чежденецът,

кото е отвътре вратите ни; 11 защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко що има в тях, а на седмия ден си почина; затова Господ благослови съботния ден и го освети. 12 Почитай си излезе даром, без откуп. 13 Но ако ти на земята, която ти дава Господ твоя Бог. 14 Не убивай. 15 Не прелюбодействуй. 16 Не свидетелствува лъжливо против близкия си. 17 Не пожелавай къщата на близкия си, не то и от олтара Ми ще го извадиш, за да се умъртви. 18 И всичките люде гледаха гърмежите, светкациците, гласа на тръбата и димящата планина; непременно да се умъртви. 19 И рекоха на Моисея: Ти говори на нас, и Когато се карат някои, ако единият удари другия ние ще слушаме; а Бог да не ни говори, за да не с камък или с юмрука си, и той не умре, но пази умрем. 20 Но Моисей рече на людете: Не бойте се; легло; 21 и ако последният се придигне и излиза Бог дойде да ви опита, и за да има в сред вас страх макар с тояга, тогава онън, който го е удари, ще от Него, та да не съгрешавате. 22 Така людете стояха бъде невинен, само ще плати за денгубата му и ще надалеч. А Моисей се приближи пре мрака, гдето направи да бъде съвършено изцерен. 23 Но някой беше Бог. 24 Тогава рече Господ на Моисея: Така да удари роба си или робинята си с тояга, та умре под каквеш на израилтяните: Вие сами видяхте, че ви говорих от небето. 25 Покрай Мене да не правите и сребърни богове, нито да си правите и златни богове. 26 И да се не качваш на олтара Ми по стъпала, за да се не открие голотата ти на него.

## 21 Ето съдбите, които ще представиш пред тях.

Ако купиш роб евреин, шест години ще работи, а в седмата ще излезе свободен, без откуп. 3 Ако е дошъл сам, сам да си излезе; ако е имал жена, то и жена му да излезе с него. 4 Ако господарят му е дал жена, и тя му е родила синове или дъщери, то жената и чадата ѝ ще бъдат на господаря ѝ, а той ще излезе сам. 5 Но ако робът изрично каже: Обичам господаря си, жена си и чадата си; не желая да изляза свободен, 6 тогава господарят му ще го заведе пред съдите, и, като го приведе при вратата, или при стълба на вратата, господарят му ще му промуши ухото с шило; и той ще му бъде роб за винаги. 7 Ако някой продаде дъщеря си за робиня, тя няма да излезе така както излизат робите. 8 Ако не бъде угодна на господаря си, който се е сгодил за нея, то нека я остави да бъде откупена; той не ще има власт да я продаде на чужденци, тъй като е изневерил. 9 Но ако я е сгодил за сина си, то нека постъпи с нея, както е обичайно с дъщерите.

10 Ако си вземе още една жена, да не лиши оная от храната ѝ, от дрехите ѝ и от съпружеско съжитие с нея. 11 И ако не ѝ направи тия трите, тогава тя нека съмъртоносно, непременно да се умъртви. 12 Който удари човек баща си и майка си, за да се продължават дните смъртоносно, непременно да се умъртви. 13 Но ако ти на земята, която ти дава Господ твоя Бог. 14 Не го е причаквал, но Бог го е предал в ръката му, убивай. 15 Не кради. 16 Не свидетелствува лъжливо против близкия Ако, обаче, някой от злоба убие близкия си коварно, си. 17 Не пожелавай къщата на близкия си, не то и от олтара Ми ще го извадиш, за да се умъртви. 18 И всичките люде гледаха гърмежите, или ако откраднатият се намери в ръката му, той светкациците, гласа на тръбата и димящата планина; непременно да се умъртви. 19 Който хули баща и, като видяха, людете се оттеглиха и застанаха си или майка си непременно да се умъртви. 20 Но Моисей рече на людете: Не бойте се; легло; 21 и ако последният се придигне и излиза Бог дойде да ви опита, и за да има в сред вас страх макар с тояга, тогава онън, който го е удари, ще отъдиш живот за живот, 22 око за око, зъб за зъб, ръка за ръка, нога за нога. 23 Но ако последва повреда, тогава да отъдиш живот за живот, 24 око за око, зъб за зъб, ръка за ръка, нога за нога. 25 изгаряне за изгаряне, рана за рана, удар за удар. 26 Ако някой удари роба си или робинята си в окото, и то се развали, поради окото му ще го освободи. 27 И ако избие някой зъб на роба си или някой зъб на робинята си, ще го освободи поради зъба му. 28 Ако вол убоде мъж или жена щото да умре, тогава да се убие с камъни, и да се не яде месото му; а стопанинът на вола ще бъде оправдан. 29 Но ако волът е бил бодлив от напред, и това е било известно на стопанина му, но той не го е ограничил, та е убил мъж или жена, то волът да се убие с камъни, още и стопанинът му да се умъртви. 30 Обаче, ако му се определи откуп, то за избавление на живота си нека даде, колкото му се определи. 31 Било че волът е убил мъж или е убил жена, според тая съдба ще му се направят. 32 Но ако волът убоде роб или робиня, стопанинът нека плати на господаря им тридесет сребърни сикли, и нека се убие волът с камъни. 33 Ако отвори някой яма, или изкопае яма без да я покрие, и в нея падне вол или осел, 34 притежателят на ямата ще заплати повредата; ще даде пари на стопанина им, а мършата ще бъде негова. 35 Ако

волт на някого убоде вола на другого, така щото умре, тогава да продадат живия вол и да си разделят стойността му, и мършата теже да си разделят. **36** Но ако се знаело от по-напред, че волт е бил бодлив, и стопанинът му не го е ограничил, то непременно ще плати вол за вол, а мършата ще бъде негова.

**22** Ако някой открадне вол или овца та го заколи или го продаде, то да плати пет вола за вола и четири овци за овцата. **2** (Ако се завари крадецът когато подкопава, и го ударят та умре, няма да се пролее кръв за него. **3** Но ако слънцето е било изгряло над него, тогава ще се пролее кръв за него). Крадецът трябва непременно да плати; но ако няма с какво, то да се продаде той за откраднатото. **4** И ако откраднатото, било вол, осел, или овца, се намери живо в ръката му, ще плати двойно. **5** Ако някой направи да се изяде нива или лозе, като развърже животното си и то се напасе в чужда нива, ще плати от най-доброто произведение на нивата си и от най-добрия плод на лозето си. **6** Ако избухне огън и запали тръни, така че изгорят копни или непожънати класове, или ниви, то който е запалил огъня непременно ще плати. **7** Ако някой даде на близния си пари или някакви вещи да ги пази, и те бъдат откраднати от къщата на человека, то, ако се намери крадецът той ще плати двойно, **8** Но ако не се намери крадецът, тогава стопанинът на къщата ще се заведе пред съдиите, за да се издири дали е турил ръка върху имота на близния си. **9** За всякакъв вид престъпление, - относно вол, осел, овца, дреха, или какво да било загубено нещо, за което би казал някой, че е негово, - делото между двамата ще дойде пред съдиите: и когото осъдят съдиите, той ще плати двойно на близния си. **10** Ако някой даде на близния си осел, или вол, или овца, или какво да било животно да го пази, и то умре, или се нарани, или бъде откарано, без да види някой, **11** то между двамата оня ще се закълне в Господа, че не е турил ръката си върху имота на близния си, и стопанинът му ще приеме това свидетелство, а другият няма да плаща. **12** Но ако животното бъде откраднато от него, ще плати на стопанина му. **13** Обаче ако бъде разкъсано от звяр, нека го донесе за свидетелство; за разкъсаното няма да плаща. **14** Ако заеме някой от близния си животно, и то се нарани или умре в отсъствието на стопанина му, непременно ще го заплати. **15** Но ако стопанинът му е с него, няма да плаща, ако е било наето с пари, ще отиде за наема си. **16** Ако някой излъсти несгодена девица и легне с нея, непременно ще даде вено за нея и ще я вземе за жена. **17** Но ако баща ѝ съвсем откаже да му я даде, то ще плати в пари според веното на девиците. **18** Магъсница жена да не оставиш. **19**

Всеки скотоложник непременно да се умъртви. **20** Който жертвува на кой да бил бог, освен само на Господа, ще се обрече на изтребление. **21** Чужденец да не онеправдаваш, нито да го угнетяваш; защото и вие бяхте чужденци в Египетската земя. **22** Да не угнетявате вдовица или сираче. **23** Защото ако ги угнетявате някак, и те извикат към Мене, непременно ще послушам вика им, **24** и гневът Ми ще падне, и ще ви избия с нож; и вашите жени ще бъдат вдовици и вашите чада сирачета. **25** Ако дадеш в заем пари на някой свой беден съсед между Моите люде, да не постъпваш с него като заемодател, нито да му налагаш лихва. **26** Ако вземеш в залог дрехата на близния си, до захождане на слънцето да му я върнеш; **27** защото това е едничката му завивка, това е дрехата за кожата му; с какво ще спи? и като викне към Мене, Аз ще чуя, защото съм милостив. **28** Да не хулиш съдиите, нито да кълнеш началник на людете си. **29** Да не забравиш да принесеш първака на гумното си и на жлеба си. Първородния между синовете си ще дадеш на Мене. **30** Така ще постъпиш и с говедото си и с овцата си; седем дена ще остане малкото с майка си, а на седмия ден ще го дадеш на Мене. **31** Бъдете Ми свети човеци; затова не яжте месо разкъсано от зверове на полето; хвърлете го на кучетата.

**23** Да не разнасяш лъжлив слух. Да не съдействуваш с неправедния и да не свидетелствуваш в полза на неправдата. **2** Да не следваш множеството да правиш зло; нито да свидетелствуваш в съдебно дело, така щото да се увеличиш след множеството, за да изкривиш правосъдието; **3** нито да показваш пристрастие към сиромаха в делото му. **4** Ако срещнеш забъркалия се вол или осел на неприятеля си; непременно да му го закараш. **5** Ако видиш, че оселът на неприятеля ти е паднал под товара си, и не ти се иска да му помогнеш так непременно да помогнеш заедно с него. **6** Да не изкривяваш правото на сиромаха между вас в делото му. **7** Отдалечавай се от всяка несправедлива работа, и не убивай невинния и праведния; защото Аз няма да оправдава нечестивия. **8** Да не приемаш подаръци, защото подаръците заслепяват видещите и извръщат душите на праведните. **9** И да не угнетяваш чужденца; защото вие знаете що има на сърцето на чужденца, понеже и вие сте били чужденци в Египетската земя. **10** Шест години да сееш земята си и да събиращ плодовете й; **11** а в седмата да я оставиш да си почива и да не я работиш за да се хранят сиромасите между людете ти от самораслото, и полските животни нека ядат от оставеното от тях. Така да правиш и с лозето си и с маслините си. **12** Шест дена да вършиш работата

си; а в седмия ден да си почиваш, за да се отмори тях нито с боговете им. 33 Да не живеят в земята ти, волът ти и оселът ти, и да си отдъхне синът на да не би да те накарат да съгрешиш против Мене; слугинята ти и чужденецът. 13 И внимавайте във защото ако служиш на боговете им, това непременно всичко що съм ви говорил; и име на други богове да ще ти бъде примка.

не споменавате, нито да се чува то из устата ви. 14 Три пъти в годината да Ми правиш празник. 15 Да пазиш празника на безквасните хлябове; седем дена да ядеш безквасни хлябове, както съм ти заповядал, на определеното време в месец Авив, защото в него си излязъл из Египет; и никой да не се яви пред Мене с празни ръце; 16 и празника на жертвата, на първите плодове на труда ти, на това, което си посял в нивата; и празника на беритбата при края на годината, когато прибраш плодовете си от нивата. 17 Три пъти в годината всичките твои мъжки да се явят пред Господа Иеова. 18 Да не принасяш кръвта на жертвата Ми с квасен хляб, нито тълстиста от празника Ми да остава през нощта до сутринта. 19 Най-първите плодове от земята си да принасяш в дома на Господа твоя Бог. Да не свариш яре в мякото на майка му. 20 Ето, изпращам ангел пред тебе да те пази по пътя и да те заведе на мястото, което съм ти приготвил. 21 Внимавайте на него и слушайте гласа му; не го предизвиквайте, защото той няма да прости престъпленията ви; понеже Моето Име е в него. 22 Но ако слушаш внимателно гласа му, и вършиш всичко каквото говоря, тогава Аз ще бъда неприятел на твоите неприятели и противник на твоите противници. 23 Защото ангелът Ми ще върви пред тебе и ще те въведе при аморейците, хетейците, ферезейците, ханаанците, евейците и евусейците; и ще ги изтребя. 24 Да се не кланяш на техните богове, нито да им служиш, нито да вършиш според делата им; а да ги събаряш съвсем, и да изпотрошиш стълбовете им. 25 Но да служиш на Господа вашия Бог, и Той ще благославя хляба ти и водата ти; и Аз ще отмахвам всяка болест помежду ви. 26 Не ще има пометкини или бездетна в земята ти, числото на дните ти ще направя пълно. 27 Ще изпратя пред тебе страх от Мене, и ще обезсиля всичките люде, между които отидеш, и ще направя всичките ти неприятели да обърнат гръб пред тебе. 28 Ще изпратя и стършели пред тебе, които ще изгонят от пред тебе, евейците, ханаанците и хетейците. 29 Нямам да ги изпъдя от пред тебе в една година, да не би да запустее земята и се размножат против тебе полските зверове. 30 Малко по малко ще ги изпъждам от пред тебе, докога се размножиш и завладаеш земята. 31 И ще поставя пределите ти от Червеното море до Филистимското море, и от пустинята до река Евфрат; защото ще предам местните жители в ръката ви, и ти ще ги изпъдиш от пред себе си. 32 Да не направиш завет с

**24** Рече още на Моисея: Възкачете се към Господа, ти и Аарон, Надав и Авиуд, и седемдесет от Израилевите старейшини, и поклонете се от далеч; 2 само Моисей ще се приближи при Господа, а те не ще се приближат, нито ще се възкачат людете с него. 3 Тогава Моисей дойде та каза та каза на людете всичките думи на Господа и всичките му съдби; и всичките люде единогласно отговориха казвайки: Всичко, което е казал Господ, ще вършим. 4 И Моисей написа всичките Господни думи; и на утринта, като стана рано, гдето изправи и дванадесет стълба, според дванадесетте Израилеви племена. 5 И изпрати момци от израиляните, та принесоха всеизгаряния и пожертвуваха Господу телци за примирителни жертви. 6 А Моисей взе половината от кръвта и тури я в паници, а с другата половина половина от кръвта поръси върху олтара. 7 После взе книгата за завета и я прочете, като слушаха людете; и те рекоха: Всичко, каквото е казал Господ, ще вършим, и ще бъдем послушни. 8 Тогава Моисей взе кръвта и поръси с нея върху людете, като казваше: Ето кръвта на завета, който Господ направи с вас според всички тия условия. 9 И тъй Моисей и Аарон, Надав и Авиуд и седемдесет от Израилевите старейшини се възкачиха горе. 10 И видях Израилевия Бог: под нозете му имаше като настилка от сапфир, чиято бистрота беше също като небе. 11 Но Той не тури ръка на благородните от израиляните. И те видях Бога, и там ядоха и пиха. 12 Тогава рече Господ на Моисея: Ела горе при мене на планината и стой там; и ще ти дам каменните площи, закона и заповедите, които съм написал, за да ги поучаваш. 13 И тъй Моисей стана със слугата си Иисуса, и Моисей се изкачи на Божията планина. 14 А рече на старейшините: Чакайте ни тук докога се завърнем при вас; и, ето, Аарон и Орса при вас; който има тъжба, нека иде при тях. 15 Тогава Моисей се изкачи на планината; и облакът покриваше планината. 16 И Господната слава застана на Синайската планина, и облакът я покриваше шест дена, а на седмия ден Господ извика към Моисея в сред облака. 17 И видът на Господната слава по върха на планината се виждаше на израиляните като огън появящащ. 18 И тъй Моисей влезе в сред облака и се възкачи на планината. И Моисей стоя на планината четиридесет дена и четиридесет нощи.

**25** Тогава Господ говори на Моисея казвайки: 2 Кажи на израиляните да Ми съберат принос; от

всеки човек, който на радо сърце би дал, ще приемете 28 Върлините ще направиш от ситимово дърво, и приноса за Мене. 3 И ето какъв принос ще приемете да ги обковеш със злато, и да се носи трапезата от тях; злато, сребро и мед, 4 синьо, мораво, червено, с тях. 29 И да направиш блюдата Й, темянниците висон, и козина, 5 червено боядисани овнешки Й, поливалниците Й, и тасовете Й, за употреба при кожи и язовски кожи, ситимово дърво, 6 масло за възлиянията; от чисто злато да ги направиш. 30 осветление, и аромати за мирото за помазване и за И на трапезата постоянно да слагаш хлябове за благоуханното кадене, 7 ониски, и камъни за влагане приношение пред Мен. 31 Да направиш и светилника на ефода и на нагръдника. 8 И да Ми направят от чисто злато; изкован да направиш светилника; светилище, за да обитавам между тях. 9 По всичко, стъблото му, клоновете му, чашките му, топчиците което ти показвам - образа на скринията и образа на му, и цветята му да са част от самия него. 32 От всичките Й принадлежности, - така да я направите. страните му да се издават шест клона, три клона 10 Да направите ковчег от ситимово дърво, дълъг на светилника от едната му страна, и три клона два лакътя и половина, широк лакът и половина, и на светилника от другата му страна. 33 На единия лакът и половина висок. 11 Да го обковеш с чисто клон да има три чашки, като бадеми, една топчица и злато; отвън и отвътре да го обковеш; и отгоре му да едно цвете, и на другия клон три чашки като бадеми, направиш златен венец наоколо. 12 И да излееш за и една топчица и едно цвете; така да има и на него четири златни колелца, които да поставиш на шестте клона, които се издават от светилника. 34 четирите му долни ъгъла, две колелца на едната И на стъблото на светилника да има четири чашки му страна, и две колелца на другата му страна. 13 като бадеми, с топчиците им и цветята им. 35 И на Да направиш и върлинни от ситимово дърво и да го шестте клона, които се издават от светилника, да обковеш със злато, 14 па да проврещ върлините им под първите два клона една топчица, част от през колелцата от страните на ковчега, за да се самия него, и под вторите два клона една топчица, носи ковчегът с тях. 15 Върлините да остават в част от самия него, и под третите два клона една колелцата на ковчега; да се не изваждат от него. 16 топчица, част от самия него. 36 Топчиците им и И да вложиш в ковчега плочите на свидетелството, клоновете им да са част от самия него; светилникът което ще ти дам. 17 Да направиш умилостивилище да бъде цял изкован от чисто злато. 37 И да му от чисто злато, два лакътя и половина дълго, и направиш седем светила; и да палят светилата му, за лакът и половина широко. 18 И да направиш два да светят отпреде му. 38 Щипците му и пепелниците херувими от злато, изковани да ги направиш, на му да бъдат от чисто злато. 39 От един талант чисто двета края на умилостивилището. 19 Да направиш злато да се направи той и всички тия прибори. 40 един херувим на единия край, и един херувим на Внимавай да ги направиш по образца им, който ти другия край; херувимите да направите част от самото бе показан на планината.

умилостивилище на двета му края. 20 И херувимите да бъдат с разперени отгоре крила, и да покриват с крилата си умилостивилището; и лицата им да са едно срещу друго; към умилостивилището да бъдат обрнати лицата на херувимите. 21 И да положат умилостивилището върху ковчега; а в ковчега да вложиш плочите на свидетелството, което ще ти дам. 22 Там ще се срещам с тебе; и отгоре на умилостивилището, измежду двета херувими, които са върху ковчега с плочите на свидетелството, ще говоря с тебе за всичко, което ще ви заповядам за израиляните. 23 Да направиш трапеза от ситимово дърво, два лакътя дълга, един лакът широка, и лакът и половина висока. 24 Да я обковеш с чисто злато и да Й направиш златен венец на около. 25 Да Й направиш и перваз наоколо, една длан широк, и да направиш златен венец около перваза Й. 26 Да Й направиш и четири златни колелца, и да поставиш колелцата на четирите ъгъла, които са при четирите нозе. 27 Колелцата да бъдат до самия перваз, като влагалища на върлините, за да се носи трапезата.

**26** При това да направиш скринията от десет завеси от препреден висон, и от синя, морава и червена материя; на тях да навезеш изкусно изработени херувими. 2 Дължината на всяка завеса да бъде двадесет и осем лакътя, и широчината на всяка завеса четири лакътя, всичките завеси да имат една мярка. 3 Петте завеси да бъдат скачени една с друга; и другите пет завеси да бъдат скачени една с друга. 4 И да направиш сини петелки по края на оная завеса, която е последна от първите скачени завеси; така да направиш и по края на последната завеса от вторите скачени завеси. 5 Да направиш петдесет петелки на едната завеса, и петдесет петелки да направиш по края на завесата; която е във вторите скачени завеси; петелките да са една срещу друга. 6 Да направиш и петдесет златни куки, и с куките да скочиш завесите една за друга; така скринията ще бъде едно цяло. 7 Да направиш завеси от козина за покрив над скринията; да направиш единадесет такива завеси; 8 дължината на всяка завеса да бъди тридесет лакътя, и широчината на всяка завеса

четири лакътя; единадесет завеси да имат една 32 И да я окачиш със златни куки на четири обковани мярка. 9 И да окачиш петте завеси отделно; а със злато стълба от ситимово дърво, които да стоят шестата завеса да прегънеш на две към лицето на скинията. 10 И да направиш петдесет петелки по края на четири сребърни подложки. 33 Под куките да скочиши завесата; и да внесеш там, отвътре завесата, на оная завеса, която е последна от първите скочени ковчега с плочите на свидетелството, така щото завеси, и петдесет петелки по края на завесата, завесата да ви отделя светото място от пресветото. която е последна от вторите скочени завеси. 11 И да 34 И до положиш умилостивището върху ковчега с направиш петдесет медни куки и да вкараш куките в петелките, и така да съединиш покрива та да е трапезата да положиш отвън завесата към южната едно цяло. 12 И оная част, която остава повече от завесите на покрива, половината на завесата, която остава, нека виси над задната страна на скинията. 13 И един лакът от едната страна и един лакът от другата страна от онава, което остава повече от дълбината на завесите на покрива, да виси по страните на скинията отсам и оттам, за да я покрива.

14 Тоже да направиш покрив за скинията от червено боядисани овнешки кожи, и отгоре едно покривало от язовски кожи. 15 Да направиш за скинията дъски от ситимово дърво, които да стоят изправени 16 Десет лакътя да бъде дълбината на всяка дъска и лакът и половина широчината на всяка дъска; 17 и два шила да има във всяка дъска, един срещу друг; и така да направиш на всички дъски на скинията. 18 И дъските на скинията да направиш двадесет дъски за южната страна, към пладне; 19 и под двадесетте дъски да поставиш четиридесет сребърни подложки, две подложки под една дъска за двата ѝ шила, и две подложки под друга дъска за двата ѝ шила. 20 Също за втората страна на скинията, която е северната, да направиш двадесет дъски, 21 и четиридесетте им сребърни подложки, две подложки под една дъска, и две подложки под друга дъска. 22 А за задната страна на скинията, западната, да направиш шест дъски, 23 И две дъски да направиш за ъглите на скинията от задната страна; 24 да са скочени отдолу, а отгоре да са свързани посредством едно колелце; така да бъде за двете дъски; те нека бъдат за двата ъгъла. 25 Така да бъдат осем дъски, и сребърните им подложки шестнадесет подложки, две подложки под една дъска и две подложки под друга дъска. 26 И да направиш лостове от ситимово дърво, пет за дъските от едната страна на скинията; 27 пет лоста за дъските от другата страна на скинията, и пет лоста за дъските от задната страна, към запад. 28 И средният лост, който е в средата на дъските, да преминава от край до край. 29 Дъските да обковеш със злато, и колелцата им да направиш от злато за влагалища на лостовете; да обковеш и лостовете със злато. 30 Да издигнеш скинията според образца й, който ти бе показан на планината. 31 И да направиш завеса от синьо, мораво, червено и препреден висон, и да навезеш на нея изкусно изработени херувими.

излееш за стълбовете пет медни подложки.

**27** Да направиш олтара от ситимово дърво, пет лакътя широк; четвъртият да бъде олтарът, и височината му да бъде три лакътя. 2 На четирите му ъгъла да му направиш рогове; роговете да бъдат част от самия него; и да го обковеш с мед. 3 Да му направиш и гърнета за изнасяне на пепелта и лопатите му, тасовете му, вилиците му и въгленниците му; медни да направиш всичките му прибори. 4 И да му направиш медна решетка във вид на мрежа, и на четирите ъгъла на мрежата да направиш четири медни колелца. 5 И да я положиш под полицата, която е около олтара отдолу, така щото мрежата да стигне до средата на олтара. 6 Да направиш и върлинни за олтара, върлинни от ситимово дърво, които да обковеш с мед. 7 Върлините да се проврат през колелцата, и върлините да бъдат от двете страни на олтара, за да се носи с тях. 8 Кух, от дъски, да направиш олтара посред, както ти се показа на планината, така да го направиш. 9 Да направиш двора на скинията; за южната страна, към пладне, да има за двора завеси от препреден висон; дълбината им за едната страна да бъде сто лакътя. 10 Стълбовете му да бъдат двадесет, и медните им подложки двадесет; а куките на стълбовете и и връзките им да бъдат сребърни. 11 Също на дълъж по северната страна да има завеси дълги сто лакътя, и за тях двадесет стълба и двадесетте им медни подложки; а куките на стълбовете и връзките им да бъдат сребърни. 12 После, за широчината на двора, на западната страна, да има петдесет лакътя завеси; за тях да има десет стълба и десетте им подложки. 13 Широчината на двора на предната страна, към изток, да бъде петдесет лакътя. 14 И завесите за едната страна на входа да бъдат дълги петнадесет лакътя, и в тях три стълба и трите им подложки. 15 Също и за другата страна да има завеси петнадесет лакътя дълги, и за тях три стълба

с трите им подложки. 16 А за входа на двора да има покривка, дълга двадесет лакътя, везана работа от синьо, мораво, червено и препреден висон, и за тях четирите им подложки. 17 Всичките стълбове да бъдат опасани със сребро; куките им да бъдат сребърни, а подложките им медни. 18 Дължината на двора да е сто лакътя, широчината на навсякъде петдесет лакътя, а височината пет лакътя; завесите му да са от препреден висон, и подложките на стълбовете му медни. 19 Всичките прибори на скинията, за всяка служба в нея, всичките й колове, и всичките колове на двора, да бъдат медни. 20 Ити заповядай на израилтяните да ти донесат дървено масло първоток, чисто, за осветление, за да горят винаги светилата. 21 В шатъра за срещане, извън завесата, която е пред плочите на свидетелството, Аарон и синовете му да ги нареждат да горят от вечер до заран пред Господа. Това да бъде вечен закон за израилтяните във всичките им поколания.

**28** А ти вземи при себе си измежду израилтяните брата си Аарона и синовете му с него, за да Ми свещенодействуат; Аарона, и Аароновите синове Надава, Авиуда, Елеазара и Итамара. 2 И да направиш свети одежди на брата си Аарона, за слава и великолепие. 3 И какви на всичките умни мъже, които Аз изпълних с дух на мъдрост, да направят одежди на Аарона за освещение, та да Ми свещенодействува. 4 Ето одеждите, които ще направиш: нагръдник и ефод, мантия и пъстротъкан хитон, митра и пояс; и да направят свети одежди на брата ти Аарона и на синовете му, за да Ми свещенодействуват. 5 И те нека приемат от людете приносите им от злато, синьо, мораво, червено, и препреден висон. 6 Да направят ефодът изкусна изработка от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон. 7 На двата му края да има две презрамки, които да се връзват за да се държи заедно. 8 И препаската върху ефода, която ще е над него, да бъде еднаква с него по направата му и част от самия ефод, от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон. 9 Да вземеш и два ониксови камъка, и да изрежеш на тях имената на синовете на Израил, 10 шест от имената на единия камък, и имената на останалите шестима на другия камък, по реда на раждането им. 11 С изкуството на кеменорезец, както се изрязва печат, да изрежеш на двата камъка имената на синовете на Израил.; и да ги вложиш в златни гнездица. 12 И да туриш тия два камъка на презрамките на ефода, камъни за спомен на израилтяните; и Аарон ще носи имената им за спомен пред Господа на двете си рамена. 13 И да направиш златни гнездица, 14 и двете верижки от чисто злато - изплетени от венцеобразна работа да ги направиш, и да закрешиш плетените

верижки в гнездцата им. 15 Да направиш съдебния нагръдник изкусна изработка; според направата на ефода да го направиш; от златно, синьо, мораво, червено и препреден висон да го направиш. 16 Да бъде четвъртият, двоен, една педя дълъг и една четири реда камъни, ред сард, топаз и смарганд е първият ред, 18 вторият ред: антракс, сапфир и адуамант; 19 третият ред: лигрий, агат и аметист; 20 а четвъртият ред: хрисолит, оникс и ястис; да бъдат закрепени в златните си гнездица. 21 Камъните да бъдат дванадесет, според имената на синовете на Израил, според техните имена, както се изрязва печат; да бъдат за дванадесетте племена, всеки камък според името му. 22 И на нагръдника да направиш изплетени верижки, венцеобразна работа от чисто злато. 23 И да направиш на нагръдника две златни колелца и да туриш двете колелца на двата края на нагръдника. 24 Тогава да проврещ двете венцеобразни златни верижки през двете колелца на краищата на нагръдника. 25 А другите два края на двете венцеобразни верижки да свържеш с двете гнездица, и да ги туриш на презрамките на ефода откъм външната му страна. 26 Да направиш още две златни колелца; които да туриш на другите два края на нагръдника, на оная му страна, която е откъм вътрешната страна на ефода. 27 Да направиш и други две златни колелца, които да туриш отдолу на двете презрамки на ефода, откъм вътрешната му страна, там где се събират краищата му, над изкусно изработената препаска на ефода. 28 И да връзват нагръдника през колелцата му за колелцата на ефода със син ширит, за да бъде над изкусно изработената препаска на ефода, и за да се не отделя нагръдникът от ефода. 29 Така Аарон, когато влезе в светото място, ще носи, винаги имената на синовете на Израил върху съдебния нагръдник на сърцето си, за спомен пред Господа. 30 На съдебния нагръдник да положиш и Уrima и Tummim, които да бъдат на Аароновото сърце когато влезе пред Господа; и Аарон да носи винаги съда на израилтяните на сърцето си пред Господа. 31 Да направиш мантията на ефода цяла от синьо. 32 В средата на върха ѝ да има отвор, какъвто е отворът на бронята; и ще има тъкана обтока около отвора си, за да се не съдира. 33 И по полите ѝ да направиш нарове от синьо, мораво и червено наоколо по полите ѝ, и златни звънци наоколо памежду им, 34 златен звънец и нар, златен звънец и нар, наоколо по полите на мантията. 35 И Аарон да я носи, когато служи, та звънтенето ѝ да се чува когато влезе в светото място пред Господа, и когато излиза, за да не умре. 36 Да направиш и плочица от злато, на която

да ирежеш, както се изрязва печат, Свет Господу. **37** **14** А месото на юнца, кожата му и изверженията му да я туриш на син ширит, за да бъде на митрата; в да изгориш в огън вън от стана; това е жертва за предната страна на митрата да бъде; **38** така да бъде грях. **15** При това, да вземеш единия овен; и Аарон на Аароновото чело, когато носи Аарон нечестието и синовете му да положат ръцете си на главата на светите неща, които израилтяните ще посвещават на овена. **16** И като заколиш овена, да вземеш във всичките си свети приноси; та да бъде винаги на кръвта му та с нея да поръсиши навред олтара. **17** челото му, за да бъдат те приемани пред Господа. **39** Тогава да разсечеш овена на късове, и като измиеш И да направиш пъстротъкания хитон от висон, да вътрешностите му и нозете му, да ги сложиш върху направиш митра от висон и да направиш - везана късовете му и главата му. **18** И да изгориш целия овен работа. **40** А на Аароновите синове да направиш на олтара; това е всеизгаряне Господу, благоухание, хитони, и пояси да им направиш, и гъзви да им жертва чрез огън Господу. **19** След това да вземеш направиш, за слава и великолепие. **41** С тия одежди и другият овен; и Аарон и синовете му да положат да облечеш братя си Аарона и синовете му с него, и ръцете си на главата на овена. **20** Тогава да заколиш да ги помажеш, за да ги посветиш и да ги осветиш, овена, да вземеш от кръвта му, и да туриш от нея на за да Ми свещенодействуват. **42** Да им направиш и края на дясното ухо на Аарона, и на края на дясното ленени, гащи, които да покриват голотата на тялото ухо на синовете му, и на палеца на дясната им им; нека покриват бедрата им от кръста надолу; **43** и ръка и на палеца на дясната им нога, и с кръвта да нека ги носят Аарон и синовете му, когато влизат в скинията за срещане, или когато пристъпват при олтара за да служат в светото място, да не би да се навлекат грях да да умрат. Това да е за вечен закон за него и за потомството му подир него.

**29** Ето какво да извършиш над тях, за да ги осветиш да Ми свещенодействуват. Вземи един юнец и два овена без недостатък, **2** и безквасен хляб, безквасни пити месени с дървено масло, и безквасни кори намазани с масло; от чисто пшеничено брашно да ги направиш. **3** Да ги туриш всичките в един кош и да ги принесеш в коша с юнца и двата овена. **4** Тогава да приведеш Аарона и синовете му при вратата на шатъра за срещане, и да ги умиеш с вода. **5** После да вземеш одеждите и да облечеш Аарона с хитона, с мантията на ефода, с ефода и с нагръденка, и да го опашеш с изкусно изработената препаска на ефода, **6** и да туриш митрата на главата му, и на митрата да туриш светия венец. **7** Тогава да вземеш мирото за помазване и да го излееш на главата, му и тъй да го помажеш. **8** После да приведеш синовете му и да ги облечеш с хитони. **9** И да ги опашеш с пояси, Аарона и синовете му, и да им туриш гъзви. И свещенството ще бъде тяхно по вечен закон. Така да посветиш Аарона и синовете му. **10** Тогава да приведеш юнца пред шатъра за срещане, а Аарон и синовете му да положат ръцете си на главата на юнца. **11** И да заколиш юнца пред Господа, при вратата на шатъра за срещане. **12** После, като вземеш от кръвта на юнца, с пръста си да туриш от нея на роговете на олтара и тогава да излееш всичката кръв при основата на олтара. **13** И да вземеш всичката тълстинна, която покрива вътрешностите, и булото на дроба, и двата бъбрека с тълстината около тях, и да ги изгориш на олтара.

той и одеждите му, и синовете му и одеждите на синовете му с него. **22** После да вземеш тълстината на овена, опашката и тълстината; която покрива вътрешностите, булото на дроба, двата бъбрека с тълстината, която е около тях, и дясното бедро, (зашщото е овен на посвещение), **23** и един хляб, една пита месена с дървено масло, и една кора из коша на безквасните ястия положени пред Господа. **24** Всички тия да туриш на ръката на Аарона и на ръцете на синовете му, и да ги подвижиш за движим принос пред Господа. **25** Тогава да ги вземеш от ръцете им и да ги изгориш на олтара над всеизгарянето, за благоухание пред Господа; това е жертва чрез огън Господу. **26** И да вземеш гърдите на овена на посвещението, което е за Аарона и да ги подвижиш за движим принос пред Господа; и това да бъде твой дял. **27** И да осветиш гърдите на движимия принос и бедрото на възвищаемия принос, който се е подвижил и който се е възвисил от овена на посвещението от оня, който е за Аарона, и от оня, който е за синовете му. **28** И това да бъде право на Аарона и на синовете му от израилтяните по вечен закон; защщото е възвищаем принос; и ще бъде, възвищаем принос от израилтяните из примирителните им жертви, техният възвищаем принос Господу. **29** И светите одежди на Аарона ще бъдат за синовете му подир него, за да бъдат помазани в тях и освещавани в тях. **30** Седем дена да се облича с тях оня от синовете му, който е свещеник, вместо него, когато влеза в шатъра за срещане, за да служи в светилището. **31** Тогава да вземеш овена на посвещението и да свариш месото

му на свете място. **32** И Аарон и синовете му да ядат месото на овена и хляба, който е в коша, при вратата на шатъра за срещане; **33** да ядат ония приноси, с които се е извършило умилостивение за тяхното посвещение и освещаване; но чужденец да не яде от тях, защото са свети. **34** И ако остане до утринта нещо от месото на посвещението или от хляба, тогава да изгориш останалото в огън; да се не яде, защото е свето. **35** Така, прочее, да направиш на Аарона и на синовете му според всичко що ти заповядах; пресвето Господу. **36** И всеки ден да принасяш по един юнец за умилостивение за грях; и да очистяш олтара като правиш умилостивение за него, и да го помажеш за да го осветиш. **37** Седем дена ще ги преброяваш, за да не ги нападне язва, когато дена да правиш умилостивение за олтара и да го освещаваш; и олтарът ще бъде пресвет; всичко що се докосва до олтара ще бъде свето. **38** А ето какво да правиш на олтара: Всеки ден по две едногодишни агнета, винаги. **39** Едното агне да принасяш заран, и другото агне да привечер; **40** и с едното ест, който е от двадесет години нагоре, да даде тоя агне една десета от ефа чисто брашно смесено с вино за възлияние. **41** А другото агне да принасяш привечер, и да правиш нему според стореното на умилостивение за живота си. **42** Това да бъде във всичките ви поколения всегдашно ще бъде за спомен на израилтяните пред Господа, всеизгаряне пред Господа, при вратата на шатъра за срещане, где то се срещам с вас, да говоря още на Моисея, казвайки: **43** Там ще се срещам с израилтяните; и това място ще се освещава със славата Ми. **44** Ще и да го поставиш между шатъра за срещане и олтара осветя шатъра за срещане и олтара; тоже Аарона и да налееш вода в него, **19** та Аарон и синовете му синовете му ще осветят, за да Ми свещенодействуват. **45** И ще обитавам между израилтяните и ще им бъда Бог; **46** и те ще познаят, че Аз съм Иеова техният Бог, Който ги изведох из Египетската земя, за да обитавам между тях. Аз съм Иеова техният Бог.

**30** Да направиш олтар за кадене темян, от ситимово дърво да го направиш; **2** един лакът дълъг и един лакът широк; четвъртият да бъде; и височината ме да бъде два лакъта; роговете му да са част от самия него. **3** Да обковеш с чисто злато върха му, страните му наоколо, и роговете му; да му направиш и златен венец наоколо. **4** А под венеца му да му направиш две златни колелца; близо при дватата му ъгъла на двете му страни да ги направиш; и да бъдат влагалища на върлините, за да го носят с тях. **5** Да направиш върлините от ситимово дърво, и да ги обковеш със злато. **6** Тоя олтар да туриш пред завесата, която е пред ковчега с плочите на свидетелството, где то се срещам с тебе. **7** И всяка заран Аарон нека кади над него благовонен темян; когато пригответ светилата нека кади с него. **8**

И когато запали Аарон светилата вечер, нека кади с тая темян; това ще бъде вечно кадене пред Господа на шатъра за срещане; **9** На тоя олтар да не принасяш чужд темян, нито всеизгаряне, нито хлебен посвещение и освещаване; но чужденец да не яде принос, нито да изливате на него възлияние. **10** Над роговете му веднъж в годината да направи Аарон умилостивение с кръвта на умилостивителния да изгориш останалото в огън; да се не яде, защото е свето. **11** И Господ говори на Моисея, седем дена ще ги преброяваш, за да не ги нападне язва, когато принасяш цялото им число, тогава да дадеш да очистяш олтара като правиш умилостивение за откуп Господу, всеки човек за живота си, когато агнета, винаги. **12** При преброяването на израилтяните, принасяш по един юнец за умилостивение за грях; и когато вземеш цялото им число, тогава да дадеш да очистяш олтара като правиш умилостивение за греха, за да направите привечер, и да правиш нему според стореното на умилостивение за живота си. **13** Ето какво да дават: всеки, освещаваш; и олтарът ще бъде пресвет; всичко що когато давате тоя принос Господу, за да направите привечер, и да правиш нему според стореното на умилостивение за живота си. **14** Всеки, който се причислява към преброените, половин се сримахът да не даде по-малко, от половин сикъл, според сикъла на светилището (един сикъл е сиромахът да не даде по-малко, от половин сикъл за принос Господу). **15** Богатият да не даде повече, и четвърт ин първоток дървено масло, и четвърт ин вино за възлияние. **16** А като вземеш утринния принос и според стореното на възлиянието парите за умилостивението от израилтяните, да ги му, за благоухание, жертва чрез огън Господу. **17** Господ за срещане, когато давате тоя принос Господу, за да направите привечер, и да правиш нему според стореното на възлиянието парите за умилостивението от израилтяните, да ги му, за благоухание, жертва чрез огън Господу. **18** Да направиш и там с тебе. **19** Аз съм Иеова техният Бог, Който ги изведох из Египетската земя, за да служат, като изгарят жертва чрез огън Господу, **20** Когато влизат в шатъра за срещане нека се мият с водата, **21** да умиват ръцете си и нозете си в него. **22** При това ще им бъде за спомен на израилтяните пред Господа, при вратата на шатъра за срещане нека се мият с водата, **23** Вземи си изрядни аромати, от чиста смирна петстотин сикли, от благоуханна канела половината на това, сиреч, двеста и петдесет сикли от благоуханна тръст двеста и петдесет сикли, **24** от касия петстотин, според сикъла на светилището, и от дървеното масло един ин; **25** и да ги направиш миро за свето помазване, мас пригответа според изкуството на мироварец; това да бъде моро за свето помазване. **26** И да помажеш с него шатъра за срещане, ковчега с плочите на свидетелството, **27** трапезата и всичките й прибори, светилника и приборите му, кадилния олтар, **28** олтара за всеизгарянето със всичките му прибори, и умивалника с подложката му; **29** така да ги осветиш,

за да бъдат пресвети; всичко що се докосва до тях да биде свето. **30** И да помажеш Аарона и синовете му, да ги осветиш, за да ми свещенодействуват. **31** света почивка, света Господу; всеки, който работи в И да говориш на израилтяните, казвайки: Това ще бъде за Мене свето място за помазване на всичките поколения. **32** Човешка пълт да се не помаже във всичките поколения по вечен завет. **17** То е с него; и по неговия състав подобно на него да не правите; то да е свето, и свето да бъде за вас. **33** в шест дена направи Господ небето и земята, а на Който направи подобно нему, или който тури от него чудденец, ще бъде изтребен из людете си. **34** Рече още Господ на Моисея: Вземи си аромати, - стакти, ониха, галбан, - тия аромати с чист ливан; по равни части да бъдат. **35** И от тях да направиш, темян, смесен според изкуството на мироварец, подправен със сол, чист, свет. **36** И да счукаш от него много дребно, и да туриш от него пред плочите на свидетелството в шатъра за срещане, където ще срещам с тебе; тоя темян да ви бъде пресвет. **37** А според състава на тоя темян, който ще направиш да не правите за себе си; той да ти бъде свет за Господа. **38** Който направи подобен нему, за да го мирише, да бъде изтребен из людете си.

**31** Так говори Господ на Моисея, казвайки: **2** Виж, Аз повиках по име Веселила сина на Урия, Оровия син, от Юдовото племе; **3** и изпълних го с Божия дух в мъдрост, в разум, в знание, и във всяково изкуство; **4** за да изобретява художествени изделия, да работи злато, сребро и мед, **5** и да изсича камъни за влагане, и да изрязва дърва, за изработването на всякаква работа. **6** И, ето, с него Аз определих Елиава, Ахисамахов син, от Давидовото племе; и на всеки който е с мъдро сърце, Аз турих мъдрост в сърцето му, за да направят всичко що съм ти заповядал: **7** шатъра за срещане, ковчега за плочите на свидетелството, умилостивището, което е над него, и всичките принадлежности на шатъра, **8** трапезата и приборите й, чисто златния светилник с всичките му прибори, и кадилния олтар, **9** олтара за всеизгарянето с всичките му прибори, и умивалника с подложката му; **10** служебните одежди, светите одежди на свещеника Аарона, и одеждите на синовете му, за да свещенодействуват; **11** мирото за помазване, и темяна за благоуханното кадене за светилището; според всичко, що съм ти заповядал, да го направят. **12** Господ говори още на Моисея, казвайки: **13** Говори тъй също на израилтяните, казвайки: Съботите Ми непременно да пазите; защото това е знак между Мене и вас във всичките поколения, за да знаете че Аз съм Господ, Който ви освещавам. **14** Прочее, да пазите съботата, защото ви е света: който я оскверни непременно да се умъртви; защото всеки, който работи в нея,

този човек да се изтреби из сред людете си. **15** Шест знак между Мене и израилтяните за винаги; защото правите; то да е свето, и свето да бъде за вас. **33** в шест дена направи Господ небето и земята, а на Който направи седмия ден си почина и се успокои. **18** И като свърши говоренето си с Моисей на Синайската планина, Господ му даде двете площи на свидетелството, каменни плочи, написани с Божия пръст.

**32** А като видяха людете, че Моисей се забави да слезе от планината, людете се събраха срещу Аарона и му казаха: Стани, направи ни богове, които да ходят пред нас; защото тоя Моисей, чавекът, който ни изведе из Египетската земя, не знаем че му стана. **2** Аарон им каза: Извадете златните обеци, които са на ушите на жените ви, на синовете ви, и на дъщерите ви, и донесете ми ги. **3** И тъй, всичките люде, извадиха златните обеци, които бяха на ушите им, и донесоха ги на Аарона. **4** А той, като ги взе от ръцете им, даде на златото образ с резец, след като направи ляено теле; и те рекоха: Тия са боговете ти, о Израилю, които те изведоха из Египетската земя. **5** И като видя това, Аарон издигна олтар пред него; и Аарон прогласи, казвайки: Утре ще бъде празник Господу. **6** И на следния ден, като станаха рано, покрътвуха всеизгаряне и принесоха примирителни приноси: после людете седнаха да ядат и да пият, и станаха да играят. **7** Тогава Господ каза на Моисея: Иди, слез, защото се развратиха твоите люде, които си извел из Египетската земя. **8** Скоро се отклониха от пътя, в който им съм заповядал да ходят; направиха си ляено теле, поклониха му се, покрътвуха му и рекоха: Тия са боговете ти, о Израилю, които те изведоха из Египетската земя, **9** Рече още Господ на Моисея: Видях тия люде, и, ето, коравовратни люде са; **10** сега, прочее, остави Мене, за да пламне гневът Ми против тях и да ги изтреби; а тебе ще направя велик народ. **11** Тогава Моисей се помоли на Иеова Бог, казвайки: Господи, защо пламна гневът Ти против людете Ти, които си извел из Египетската земя с голяма сила и мощната ръка? **12** Защо да говорят египтяните, казвайки: За зло ги изведе, за да ги измори в планините и да ги изтреби от лицето на земята? Повърни се от разпаления Си гняв, и разкаж се за туй зло, което възнамеряваш против людете Си. **13** Спомни си за слугата си Авраама, Исаака и Израиля, на които си се клел в Себе Си, като си им казал: Ще размножа потомството ви като небесните звезди, и тая цялата земя, за

която говорих, ще дам на потомството ви, и те ще я наследят за винаги. 14 Тогава Господ се разказа за злото, което бе казал, че ще направи на людете Си.

15 И така, Моисей се обърна и слезе от планината с двете плочи на свидетелството в ръцете си, плочи написани и от двете страни; от едната страна и от другата бяха написани. 16 Плочите бяха Божие дело; и написаното беше Божие писание начертано на плочите: 17 А като чу Исус Навиев гласа на людете, които викаха, рече на Моисей: Боен глас има в стана. 18 А той каза: Това не е глас на вик за победа, нито глас на вик за поражение; но глас на пеене чувам аз. 19 И като се приближи до стана, видя телето и игрите; и пламна Моисеевия гняв, така че хъврли плочите от ръцете си, и строши ги под планината. 20 Тогава взе телето, което бяха направили, изгори го с огън, и като го стри на ситен прах, разпърсна праха по водата и накара Израилевите чада да я изпият. 21 После рече Моисей на Аарона: Шо ти сториха тия люде та си им навлякъл голям грях? 22 И Аарон каза: Да не пламне гневът на господаря ми; ти знаеш, че людете упорствуват към злото. 23 Понеже ми рекоха: Направи ни богове, които да ходят пред нас; защото тоя Моисей, човекът, който ни изведе из Египетската земя, не знаем, що му стана. 24 И аз им рекох: Който има злато, нека си го извади; и така те ми го дадоха. Тогава го хъврлих в огъня; и излезе това тело. 25 А като видя Моисей, че людете бяха съблечени, (защото Аарон ги бе съблякъл за срам между неприятелите им), 26 застана Моисей при входа на стена и рече: Който е от към Господа нека дойде при мене. И събраха се при него всичките Левийци. 27 И рече им: Така говори Господ, Израилевият Бог: Препашете всички меча на бедрото си, минете насам натам от врата на врата през стана, и ибийте всеки братя си, и всеки другаря си и всеки близкиния си. 28 И Левийците сториха според Моисеевата дума; и в този ден паднаха от людете около три хиляди мъже. 29 Защото Моисей беше казал: Посветете себе си днес Господу, като се дигнете всеки против сина си и против брата си, за да ви се даде днес благоволение. 30 А на следния ден Моисей рече на людете: Вие сте сторили голям грех; но сега ще се възкача към Господа, дано да мога да Го умилостивя за греха ви. 31 Тогава Моисей се върна при Господа и рече: Уви! тия люде сториха голям грех, че си направиха златни богове. 32 Но сега, ако щеш прости греха им, - но ако не, моля Ти се, мене заличи от книгата, която си написал. 33 Но Господ рече на Моисея; Който е съгрешил против Мене, него ще залича от книгата Си. 34 А ти иди сега, води людете на мястото, за което съм ти говорил; ето, ангелът Ми ще ходи пред тебе; обаче в деня,

когато го посетя, ще въздам върху тях наказанието на греха им. 35 Така Господ порази людете, за гдето направиха телето, което Аарон изработи.

**33** Рече още Господ на Моисея: Иди, дигни се от тук, ти и людете, които си извел из Египетската земя, та иди в земята за която се клех на Авраама, на Исаака и на Якова, като казах: На твоето потомство ще яdam. 2 И ще изпратя пред тебе ангел, и ще изгоня ханаанец, аморееце, хетееца, ферезеца, евееца и евусеца; 3 и той ще ви заведе в земя, где текат мляко и мед; понеже Аз нямам да вървя помежду ви, (защото сте коравовратни люде), да не би да ви довърша из пътя. 4 И когато чуха людете това лошо известие, скърбиха; и никой не си тури украсенията. 5 Защото Господ беше рекъл на Моисея: Кажи на израилтяните: Вие сте коравовратни люде; една минута ако бих дошъл помежду ви, бих ви довършил; за това, снемете си сега украсенията си, та да видя какво ще сторя с вас. 6 И тъй израилтяните махнаха украсенията си, като се отклониха от планината Хорив. 7 Още Моисей взе шатъра и го постави вън от стана, далеч от стана, и нарече го Шатър за Срещане, та всеки, който търсеше Господа излизаше при шатъра за срещане, който беше вън от стана. 8 И когато Моисей излезе към шатъра, всичките люде станаха да стояха, всеки при входа на шатъра си, и гледаха след Моисея докде влезе в шатъра. 9 И когато влезеше Моисей в шатъра, облачният стълб слизаше и заставаше на входа на шатъра, и Господ говореше на Моисея. 10 И всичките люде гледаха облачният стълб, който стоеше на входа на шатъра, и всичките люде ставаха, всеки на входа на шатъра си, та се кланяха. 11 И Господ говореше на Моисея лице с лице, както човек говори с приятеля си; а, като се връщащ Моисей в стана, слугата му, младежът Исус Навиевият син, не се отдалечаваше от шатъра). 12 Моисей, прочее, рече Господу: Ето, Ти ми казваш: Води тия люде; но не си ми явил, кого ще изпратиш с мене; но пак Ти си ми рекъл: Тебе познавам по име, още си придобил Моето благоволение. 13 Сега, прочее, аз съм придобил Твоето благоволение, покажи ми Моля Ти се, пътя Си, за да Те позная и придобия благоволението Ти; и разсыждай, че тоя народ Твои люде са. 14 И Господ каза: Самият Аз ще вървя с тебе, и Аз ще те успокоя. 15 А Моисей ме рече: Ако Ти не дойдеш с мене, не ни извеждай от тука. 16 Защото как ще се познае сега, че съм придобил Твоето благоволение, аз и Твоите люде? нали чрез Твоето дохождане с нас, така щото да се отделим аз и Твоите люде, от всичките люде, които са по лицето на земята. 17 И Господ рече на Моисея: И това, което си рекъл, ще

сторя, защото си придобил Моето благоволение и те познавам по име. 18 Тогава рече Моисей: Покажи жителите на земята, та когато те блудствуват след ми, моля, славата Си. 19 А Господ му каза: Аз ще богощете си, и жертвуват на богощете си, ти, ако сторя да мине пред тебе всичката Моя благост, и те поканят, да ядеш от жертвите им; 16 и да не ще проглася пред тебе Името Иеова; и ще покажа вземеш от дъщерите им за синовете си, та тия милост към когото ще покажа, и ще пожаля, когото техни дъщери, като блудствуват след богощете си, ще пожаля. 20 Рече още: Не можеш видя лицето да направят и твоите синове да блудствуват след Ми; защото човек не може да Ме види и да остане богощете им. 17 Да не си направиш леяни богове. 18 жив. 21 Рече още Господ: Ето място при Мене; ти ще Празника на безквасен хляб, както съм ти заповядал, на Ми, ще те поставя в една пукнатина на скалата, и ще те прикрия с ръката Си додре премина; 23 после ще дигна ръката Си, и ще Ме видиш изотдире; но утроба, е Мое, и всяко мъжко първородено между Лицето Ми няма да се види.

**34** След това Господ каза на Моисея: Издялай се две каменни плочи, като първите; и ще напиши на тия плочи думите, които бях на първите плочи, които ти строши. 2 Бъди готов за утринта, и на утринта качи се на Синайската планина та застани пред Мене, там на върха на планината. 3 Но никой да не дохваща с тебе, нито да се яви някой по цялата планина: и овците и говедата да не пасат пред тая планина. 4 И така, Моисей издяла две каменни плочи, като първите; и на утринта, като стана рано, изкачи се на Синайската планина, както му заповядаш Господ, и взе в ръцете си двете каменни плочи. 5 И Господ слезе в облака, застана там до него, и прогласи Господното Име. 6 Господ замина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог жалостив и милосърд, дълготърпелив, Който изобилва с милост и с върност, 7 Който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грех, но никак не обезвинява виновния, въздава беззаконието на бащите върху чадата и върху внуките им, до третото и до четвъртото поколение. 8 Тогава Моисей бързо се наведе до земята и се поклони; 9 и рече: Господи, ако съм придобил сега Твоето благоволение, нека дойде моля Господ между нас; защото тия са корововратни люде; и прости беззаконието ни и греха ни, и вземи ни за Свое наследство. 10 И Господ ме каза: Ето, Аз правя завет; пред всичките твои люде ще извърша чудеса такива, каквито не са ставали нито в един народ по целия свят; и всичките люде, между които си ти, ще видят Господното работено; защото това, което Аз ще сторя с вас, е страшно. 11 Пази това, което ти заповядвам днес. Ето Аз изгонвам пред тебе аморееца, ханаанеца, хетееца, фerezеца, евеца и евусеца; 12 но внимавай да не направиш договор с жителите на земята, гдето, да не би да стане примка между вас. 13 Но жертвениците им да събориш, стълбовете им да строиш и ашерите им да изсечеш; 14 защото ти не бива да се кланяш на друг Бог, понеже Иеова, чието име е Ревнив, е ревнив осела да откупиш с агне; и ако го не откупиш, тогава да му пресечеш врата. Всичките си първородни синове да откупуваш. И никой да се не яви пред Мене с празни ръце. 21 Шест дена да работиш, а в седмия ден да си почиваш: даже и във време на сеита и на жетва да си почиваш. 22 И да пазиш празника на седмиците, то ест, на първите плодове на жетвата на житото, и празника на беритбата в края на годината. 23 Три пъти през годината всичките твои от мъжки пол да се явят пред Господа Иеова, Израилевия Бог. 24 Защото ще изгоня пред тебе народи, и ще разшири пределите ти; и никой не ще пожелает твоята земя, когато отиваш да се явиш пред Господа твоя Бог три пъти през годината. 25 Да не принасяш кръвта на жертвата Ми с квасни хлябове; нито да остане нещо от жертвата на пасхалния празник до утринта, 26 Най-първите плодове от земята си да принесеш в дома на Господа твоя Бог. Да не свариш яре в мялото на майка му. 27 Тогава Господ рече на Моисея: Напиши си тия думи; защото според тия думи направих Аз завет с тебе и с Израил. 28 И Моисей стоя там с Господа четиридесет дена и четиридесет нощи без да яде хляб, или да пие вода. И Господ написа на плочите думите на завета, Десетте заповеди. 29 И като слизаше Моисей от Синайската планина, държащ двете плочи на откровението в ръката си, при слизането си от планината Моисей не знаеше, че кожата на лицето му блестеше понеже бе говорил с Бог. 30 Но Аарон и всичките израилитяни, като видяха Моисея, че, ето, кожата на лицето му блестеше, бояха се да се приближат при него. 31 За това Моисей ги повика; тогава Аарон и всичките началници на обществото се върнаха при него, и Моисей говори на тях. 32 След това се приближиха и всичките израилитяни; и той им заповядал всичко що Господ му беше говорил на Синайската планина. 33 И когато Моисей свърши говоренето си с тях, тури на лицето си покривало. 34 Но когато влизаше пред Господа да говори с него, Моисей вдигаше

покривалото додре да излезе; тогава излизаше и боядисани овчи кожи и язовски кожи, принесоха говореше на израилтяните, онова, което му беше ги. 24 Всички, които можаха да направят принос от заповядано. 25 И израилтяните виждаха лицето на Моисей, че кожата на лицето му блестеше; а Моисей пак туряше покривалото на лицето си, додре да влезе да говори с Господ. 26

**35** Подир това Моисей събра цялото общество израилтяни и им каза: Ето какво заповядва Господ да правите. 2 Шест дена да се работи; а седмият ден да ви бъде свет, събота за почивка посветена Господу; всеки, който работи в този ден, да се умъртви. 3 В съботен ден да не кладате огън в никое от жилищата си. 4 Моисей още говори на цялото общество израилтяни, казвайки: Ето какво заповядва Господ, като каза: 5 Съберете помежду си принос за Господа; всеки, който е сърдечно разположен, нека принесе принос за Господа; злато, сребро и мед, 6 синьо, мораво, червено, висон и козина, 7 червено боядисани овчи кожи и язовски кожи, ситимово дърво, 8 масло за осветление, и аромати за мирото за помазване и за благоуханното кадене, 9 онискови камъни, и камъни за влагане на ефода и на нагръдника. 10 И всеки между вас, който има мъдро сърце, нека дойде, та да се направи всичко, което заповядва Господ: 11 скринията, покривката й, покривалото й, куките й, дъските й, лостовете й, стълбовете й и подложките й; 12 ковчега и върлините му, умилостивилището, и закривателната завеса; 13 трапезата и върлините й със всичките й прибори, и хлябът за постоянно приношение; 14 тозе и светилищна за осветление с приборите му, светилата му, и маслото за осветление; 15 кадилния олтар и върлините му, мирото за помазване, благоуханния темян, входната покривка за входа на скринията; 16 олтара за всеизгарянето с медната му решетка, върлините му, и всичките му прибори, умивалника и подножието му; 17 завесите за двора, стълбовете му и подложките им, и закривката за дворния вход; 18 коловете за скринията и клоновете за двора с въжетата им; 19 службните одежди за служене в светилището, светите одежди за свещеника Аарона, и одеждите за синовете му, за да свещенодействуват. 20 Тогава цялото общество на израилтяните си отиде от Моисеевото лице. 21 И пак дойдоха, всеки човек, когото сърцето подбуджаше, и всеки, когото духа разполагаше, и принесоха принос Господу за направата на шатъра за срещане и за всяка служба, и за светите одежди. 22 Дойдоха, мъже и жени, които имаха сърдечно разположение, и принесоха гравни, обеци, пръстени, мъниста и всякакви златни неща, - както и всички, които принесоха какъв да бил златен принос Господу. 23 И всеки, у когото се намираше синьо, мораво, червено, висон, козина, червено

жена, която имаше мъдро сърце, преди с ръцете си и принасяше напреденото - синьото, моравото, червеното и висона. 26 Всичките жени, чието сърце ги подбуджаше, и които умееха, предяха козината. 27 А началниците принесоха онисковите камъни и камъните за влагане на ефода и на нагръдника, 28 и ароматите, и маслото за осветление, и за мирото за помазване, и за благоуханния темян. 29 Израилтяните принесоха доброволен принос Господу, всеки мъж и жена, които имаха сърдечно разположение да принесат за каква да било работа, която Господ чрез Моисей заповядва да се направи. 30 Тогава рече Моисей на израилтяните: Вижте, Господ повика по име Веселели, син на Урия, Оровия син, от Юдовото племе, 31 и го изпълни с Божия дух в мъдрост разум, знание и всякакво изкусто работене, 32 за да изобретява художествени изделия, да работи злато, сребро, мед; 33 да изиска камъни за влагане, и да изрязва дърва, и да работи всяка художествена работа. 34 И Той тури в неговото сърце, и в сърцето на Елиава, Ахисамаховия син, от Давидовото племе, да поучават. 35 Изпълни с мъдрост сърцето им, за да работят всякаква работа на резбар, на изкусен художник, и на везач в синьо, в мораво, в червено и във висон, и на тъкач, с една дума, работа на ония, които вършат каква да било работа, и на ония, които изобретяват художествени изделия.

**36** Моисей каза още: Веселели, Елиав и всеки, който умееш, в чието сърце Господ е турил мъдрост и разум, за да знае да върши каква да била работа, за службата на светилището, нека работят според всичко, което Господ е заповядал. 2 Тогава Моисей повика Веселели, Елиава и всеки, който умееше, в чието сърце Господ беше турил мъдрост, всеки, когото сърцето подбуджаше да дойде при работата да я извърши; 3 и те приеха от Моисей всичките приноси, които израилтяните бяха принесли, за да изработят работата за службата на светилището. А като му принасяха всяка зараан още доброволни приноси, 4 всичките мъдри мъже, които работеха на цялата работа, за светилището, говориха на Моисея, казвайки: Людете донасят много повече отколкото е нужно да служи за работата, обеци, пръстени, мъниста и всякакви златни неща, - която Господ заповядва да се върши. 5 Затова Моисей заповядва та прогласиха в стана, като казаха: принос Господу. 6 И всеки, у когото се намираше Никой мъж или жена да не работи вече за принос синьо, мораво, червено, висон, козина, червено за светилището. И тъй, людете се въздържаха та

не принасяха вече. 7 Защото материалът, който дъска. 31 И направи лостове от ситимово дърво, имаха, беше им доволно, за да извършат всичката пет за дъските от едната страна на скнията, 32 пет работа, и даже повече. 8 И всичките изкуси мъже лоста за дъските от другата страна на скнията, и пет измежду ония, които работеха, направиха скнията лоста за дъските от задната страна на скнията, към от десет завеси от препреден висон и от синя, запад. 33 И направи средният лост да преминава морава и червена материя, и на тях навезаха изкусто през средата на дъските от край до край. 34 И изработени херувими. 9 Дължината на всяка завеса беше двадесет и осем лакътя, а широчината на всяка завеса четири лакътя; всичките завеси имаха една мярка. 10 И скачи петте завеси една с друга, и другите пет завеси скачи една с друга. 11 И направи сини петелки по края на онай завеса, която беше последна от първите скачени завеси; така направи и по края на последната завеса от вторите скачени завеси. 12 Петдесет петелки направи на едната завеса, и петдесет петелки направи по края на завесата, която беше във вторите скачени завеси; петелките бяха една срещу друга. 13 Направи и петдесет златни куки и скачи завесите една за друга с куките; така скнията стана едно цяло. 14 После направи завеси от козина за покрив над скнията; единадесет такива завеси направи; 15 дължината на всяка завеса бе тридесет лакътя, и широчината на всяка завеса четири лакътя; единадесетте завеси имаха една мярка. 16 И скачи петте завеси отделно и шестте завеси отделно. 17 И направи петдесет петелки по края на онай завеса, която беше последна от първите скачени завеси и петдесет петелки по края на завесата, която беше последна от вторите скачени завеси. 18 Направи и петдесет медни куки, за да съедини покрива в едно цяло. 19 И направи покрив на скнията от червено боядисани овнешки кожи, и отгоре му едно покривало от язовски кожи. 20 И направи дъските на скнията от ситимово дърво, които да стоят изправени. 21 Дължината на всяка дъска беше десет лакътя, и широчината на всяка дъска лакът и половина. 22 Във всяка дъска имаше по два шипа, един срещу друг; така направи за всичките дъски на скнията. 23 И направи дъските за скнията двадесет дъски за южната страна, към пладне; 24 и под двадесетте дъски направи четиридесет сребърни подложки, две подложки под една дъска, за двета й шипа. 25 Също за втората страна на скнията, която е северната, направи двадесет дъски, 26 и четиридесетте им сребърни подложки две подложки под една дъска, и две подложки под друга дъска. 27 А за задната страна на скнията, западната, направи шест дъски. 28 И направи две дъски за ѡглите на скнията от задната страна. 29 Те бяха скачени отдолу, а отгоре бяха свързани посредством едно колелце; така направи и за двете дъски на двета ѡгла. 30 Така бяха осем дъски, и сребърните им подложки шестнадесет подложки, по две подложки под всяка

обкова дъските със злато, и направи колелцата им от злато за влагалища на лостовете и обкова

лостовете със злато. 35 И направи завесата от синьо,

мораво, червено и препреден висон, и навеза на нея

изкусто изработени херувими. 36 И направи на нея

четири стълба от ситимово дърво, които обкова със

злато; куките им бяха златни; и изля за тях четири

сребърни подложки. 37 Направи и покривка за входа

на шатъра, везана работа, от синьо, мораво, червено

и препреден висон, 38 и петте му стълба и куките

им; и обкова върховете им и връзките им със злато;

а петте им подложки бяха медни.

**37** И направи Веселейл ковчега от ситимово дърво, дълъг два лакътя и половина, широк лакът и половина, и лакът и половина висок. 2 Обкова го отвътре и отвън с чисто злато, и направи ме златен венец наоколо. 3 Изля за него четири златни колелца за четирите му долни ѡгла, две колелца на едната му страна, и две колелца на другата ме страна. 4 Направи и върлините от ситимово дърво и обкова ги със злато. 5 И провря върлините през колелцата от страните на ковчега за да се ноши ковчегът. 6 И направи умилостивилище от чисто злато, два лакътя и половина дълго, и лакът и половина широко. 7 И направи два херувима от злато, изковани ги направи, на двета края на умилостивилището, 8 един херувим на единия край, и един херувим на другия край; част от самото умилостивилище направи херувимите на двета му края. 9 И херувимите бяха с разперени отгоре крила, и покриваха с крилата си умилостивилището; и лицата им бяха едно срещу друго; към умилостивилището бяха обрнати лицата на херувимите. 10 И направи трапезата от ситимово дърво, два лакътя дълга, един лакът, широка, и лакът и половина висока. 11 Обкова я с чисто злато, и направи й златен венец наоколо. 12 Направи й наоколо и перваз, една длан широк, и направи златен венец около перваза й. 13 И изля за нея четири златни колелца, и постави колелцата на четирите ѡгла, които бяха при четирите й нозе. 14 До самия перваз бяха колелцата, като влагалища на върлините, за да се ноши трапезата. 15 Направи върлините от ситимово дърво, и обкова ги със злато, за да се ноши трапезата с тях. 16 И направи от чисто злато приборите, които бяха на трапезата, блюдата й, темянниците й, тасовете й, и поливалниците й, за употреба при възлиянията. 17 И направи светилника

от чисто злато; изкован направи светилника; стъблото им подложки двадесет, а куките на стълбовете и му, клоновете му, чашките му, и цветята му бяха връзките им бяха сребърни. 11 И за северната страна част от самия него. 18 Шест клона се издигаха от завесите бяха сто лакътя дълги, стълбовете им страните му, три клона на светилника, от едната двадесет, и медните им подложки двадесет; а куките му страна, и три клона на светилника от другата на стълбовете и връзките им бяха сребърни. 12 му страна. 19 На единния клон имаше три чашки, После, за западната страна завесите бяха петдесет като бадеми, една топчица и едно цвете; така и на лакътя дълги, стълбовете им десет и подложките им шестте клона, които се издаваха от светилника. 20 десет; а куките на стълбовете и връзките им бяха И на стъблото на светилника имаше четири чашки сребърни. 13 И за източната страна, която гледа към като бадеми, с топчиците им и цветята им. 21 И изток, бяха петдесет лакътя завеси; 14 завесите за на шестте клона, които се издаваха от светилника, едната страна на входа бяха дълги петдесет лакътя, имаше под първите два клона една топчица, под стълбовете три и подложките им три; 15 така и на вторите два клона една топчица и под третите два другата им страна; и от двете страни на дворния вход клона една топчица. 22 Топчиците им и клоновете завесите бяха петнадесет лакътя дълги, стълбовете им бяха част от самия него; светилникът беше цял им три и подложките им три. 16 Всичките завеси изкован от чисто злато. 23 И направи седемте му около двора бяха от препреден висон. 17 Подложките светила, щипците му и пепелниците му от чисто на стълбовете бяха медни, куките на стълбовете и злато. 24 От един талант чисто злато направи него връзките им сребърни, и върховете им обковани със и всичките му прибори. 25 И направи кадилния сребро. 18 Покривката за дворния вход беше везана олтар от ситимово дърво, един лакът дълъг и един изработка от синьо, мораво, червено и препреден лакът широк, четвъртий; и височината му беше два висон; и дължината й беше двадесет лакътя, а лакътя; а роговете му бяха част от самия него. 26 височината на шир пет лакътя, както завесите на Обкова с чисто злато върха му, страните му наоколо, двора; 19 и стълбовете им бяха четири и медните и роговете му; и направи му златен венец наоколо. им подложки четири, куките им сребърни, върховете 27 А под венеца му му направи две златни колелца, им обковани със сребро, и връзките им сребърни. близо при двата му югъла, на двете му страни, за 20 Всичките колчета на скинията около двора бяха да бъдат влагалища на върлините, за да го носят медни. 21 Това е съборът на вещите за скинията, сиреч, с тях. 28 Върлините направи от ситимово дърво, за скинията за плочите на свидетелството, както, и обкова ги със злато. 29 И направи светото миро според Моисеевото повеление, се избраха чрез за помазване, и чистия благоуханен темян, според Итамара, син на свещеника Аарона, за служението изкуството на мироварец.

**38** И направи олтара за всеизгаряне от ситимово дърво, пет лакътя дълъг и пет лакътя широк, четвъртий, и три лакътя висок. 2 И на четирите му югъла направи роговете му; роговете му бяха част от самия него; и обкова го с мед. 3 Направи и всичките прибори за олтара, гърнетата, лопатите, тасовете, вилиците и въглениците; всичките му прибори направи медни. 4 И направи за олтара медна решетка във вид на мрежа, под полицата, която е около олтара отдолу, така щото да стигне до средата на олтара. 5 Изля и четири колелца за четирите края на медната решетка, които да бъдат влагалища за върлините. 6 Върлините направи от ситимово дърво, и обкова ги с мед. 7 И провря върлините през колелцата от страните на олтара, за да се носи с тях. Кух, от дъски, направи олтара. 8 Направи умивалика от мед, и подложката му от мед, от огледалата на жените, които се събираха при вратата на шатъра за срещане да прислужват. 9 И направи двора; за южната страна, към пладне, завесите на двора бяха от препреден висон, дълги сто лакътя; 10 стълбовете им бяха двадесет, и медните

изляха се подложките на светилището и подложките на стълбовете за завесата - сто подложки от сто таланта, - един талант за една подложка. 28 И от хилядата седемстотин и пет сикъла направи куките за

стълбовете, обкова върховете им и направи връзки. 29 А медта на приноса беше седемдесет таланта и две хиляди и четиристотин сикъла. 30 От нея направи подложките за входа на шатъра за срещане, медния олтар, медната решетка за него, с всичките олтарски прибори, 31 подложките за стълбовете около двора, и подложките за дворовия вход, всичките колчета на скинията, и всичките колчета за двора наоколо.

**39** И от синьото, моравото, и червеното направиха службните одежди са служене в светилището, и направиха светите одежди за Аарона, както Господ заповядва на Моисея. 2 Направи ефода от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон. 3 И изковаха златото на тънки плочи, които нарязаха на тънки нишки, за да ги работят между синьото, моравото, червеното и висона, изкусна изработка. 4 Направиха му презрамки, които да се врзват, за да се държи заедно на двата края, 5 и препаската на ефода от същата материя и според неговата направа, от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон, според както Господ заповядва на Моисея. 6 Изработиха ониксови камъни, закрепени със златни гнездица, и изрязаха на тях, както се изрязват печати, имената на синовете на Израил. 7 И тури ги на презрамките на ефода, като камъни за спомен на израилтяните, според както Господ заповядва на Моисея. 8 Направи нагръдника, според направата на ефода, изкусна изработка от злато, синьо, мораво, червено и препреден висон. 9 Четвъртият беше; направиха нагръдника двоен, една педя дълъг и една педя широк, и двоен. 10 И закрепиха на него четири реда камъни: ред сард, топаз и смарагд беше първият ред; 11 вторият ред: антракс, сапфир и адамант, 12 третият ред: лигирий, агат, аметист; 13 а четвъртият ред: хризолит, оникс и яспис; те бяха закрепени в златни гнездица на местата си. 14 И камъните бяха според имената на синовете на Израил; те бяха дванадесет според техните имена; и на всеки от тях бе изрязано, като на печат, по едно име от дванадесетте племена. 15 И на нагръдника направиха венцеобразни верижки, изплетена работа от чисто злато. 16 Направиха и две златни гнездица и две златни колелца, и туриха двете колелца на двата края на нагръдника. 17 И провряха двете изплетени златни верижки през двете колелца по краищата на нагръдника. 18 А другите два края на двете изплетени верижки ставиха с двете гнездица, и туриха ги на презрамките на ефода на външната мя страна. 19 И направиха още две златни колелца, които туриха на двата края на нагръдника, на страната му, която е от вътрешната страна на ефода. 20 И направиха още други две колелца, които положиха отдолу на

двете страни на ефода, на външната му страна, там гдето краищата му се събират, над препаската на две хиляди и четиристотин сикъла. 21 И вързаха нагръдника чрез колелцата му, за колелцата на ефода със син ширит, за да бъде олтар, медния олтар с медната решетка за него, с всичките олтарски прибори, 22 над препаската на ефода, така щото нагръдникът заповядва на Моисея. 23 Направи мантията на ефода, тъкана изработка цяла от синьо. 24 И в средата на мантията имаше отвор, като отвора на броня, с нашивка около отвора, за да се не дере. 25 По полите на мантията направи нарове от синьо, мораво, червено и препреден висон. 26 И направиха зъвнци от чисто, злато, и туриха зъвнците между наровете на полите на мантията, наоколо между наровете, 27 зъвнец и нар, зъвнец и нар, наоколо по полите на служебната мантия, според както Господ заповядва на Моисея. 28 Направиха хитоните на Аарона и за синовете му от висон, тъкана изработка; 29 и митрата от висон, великолепните гъжви от висон, ленените гащи от препреден висон; 30 и пояса, везана изработка от препреден висон, синьо, мораво, червено, според както Господ заповядва на Моисея. 31 Направиха плочицата на светия венец от чисто злато, и написаха на нея писмо като изрязване на печат, Свет Господу. 32 И туриха и син ширит, за да я привързват отгоре на митрата, според както Господ заповядва на Моисея. 33 Така се свърши всичката работа на скинията, сиреч, на шатъра за срещане; и израилтяните направиха всичко, според както Господ заповядва на Моисея; така направиха. 34 Тогава донесоха скинията на Моисея, шатъра и всичките му принадлежности, куките му, дълските му, лостовете му, стълбовете му и подложките му, покривката от червено боядисани овнешки кожи, и покривката от язовски кожи, и покривателната завеса, 35 ковчега за плочите на свидетелството, с върлините му и умилостивището, 36 трапезата, всичките и прибори, и хлябовете за приношение, 37 чисто златния светилник, светилата му - светила, които трябваше да се нагледват, всичките му прибори, и масллото за осветлението, 38 златния олтар, мирото за помазване, и благоухания темян, покривката за входа на шатъра, 39 медния олтар с медната решетка, върлините му, и всичките му прибори, умивалника и подложката му, 40 завесите за двора, стълбовете му, подложките му, покривката за дворния вход, въжата му, и колчетата му, и всичките прибори за служене в скинията, сиреч, в шатъра за срещане, 41 служебните одежди за служене в светилището, светите одежди за свещеника Аарона и одеждите за синовете му, за да свещенодействуват. 42 Напълно както Господ заповядва на Моисея, така извършиха израилтяните цялата работа. 43 И Моисей видя

цялата работа, и, ето, бяха я извършили, според страна на скинията, срещу трапезата; 25 и запали както заповядва Господ; така бяха я извършили. И светилата пред Господа, според както Господ беше заповядал на Моисей. 26 И положи златния олтар в шатъра за срещане пред завесата; 27 и накади над него с благованен темян, според както Господ беше заповядал на Моисей. 28 Окачи покривката за входа на скинията. 29 Положи олтара за всеизгарянето при входа на скинията, сиреч шатъра за срещане, и принесе на него всеизгарянето и хлебния принос, според както Господ беше заповядал на Моисей. 30 Положи и умивалника между шатъра за срещане и олтара и наля в него вода, за да се мият, 31 (и Моисей и Аарон и синовете му миеха от него ръцете си и нозете си; 32 когато влизаха в шатъра за срещане, и когато пристъпваха при олтара, миеха се, според както Господ беше заповядал на Моисей. 33 И постави двора около скинията и олтара, и окачи покривката на дворния вход. Така Моисей свърши делото. 34 Тогава облакът покри шатъра за срещане, и Господната слава изпълни скинията. 35 Моисей не можа да влезе в шатъра за срещане, защото облакът стоеше над него и Господната слава пълнеше скинията. 36 И когато облакът се дигаше от скинията, тогава израилтяните тръгваха на път, през всичките си пътувания; 37 но ако облакът не се дигаше, тогава не тръгваха до деня на вдигането му. 38 Защото Господният облак беше над скинията денем, а огън беше над нея нощем, пред очите на целия Израилев дом, през всичките им пътувания.

## 40

Тогава Господ говори на Моисея казвайки: 2 На първия ден от първия месец да издигнеш скинията, шатъра за срещане. 3 И да туриш в него ковчега за плочите не свидетелството и да закриеш ковчега с завесата. 4 Да внесеш трапезата, и да наредиш на нея каквото трябва да се нарежда; да внесеш и светилника, и да запалиш светилата му. 5 Да поставиш златния кадилен олтар пред ковчега за плочите на свидетелството, и да наместиш покривката за входа на скинията. 6 Да туриш олтара за всеизгарянето пред входа на скинията, шатъра за срещане. 7 и да туриш умивалника между шатъра за срещане и олтара, и да налееш вода в него. 8 Да поставиш околния двор, и да окачиш покривката на дворния вход. 9 Да вземеш мирото за помазване, и да помажеш скинията и всичко що е в нея; така да я осветиш и всичките нейни принадлежности; и ще бъде света. 10 И да помажеш олтара за всеизгарянето и всичките му прибори, та да осветиш олтара; така ще бъде олтарът пресвет. 11 Да помажеш и умивалника и подложката му, та да го осветиш. 12 После да приведеш Аарона и синовете му пред входа на шатъра за срещане и да ги умииш с вода; 13 и да облечеш Аарона с светите одежди, да го помажеш, та да го осветиш, за да Ми свещенодействува; 14 да приведеш и синовете му, да ги облечеш с хитони, 15 и да ги помажеш, както си помазал баща им, за да Ми свещенодействуват. От помазването им свещенството ще бъде на тях вечно, във всичките им поколения. 16 И Моисей направи всичко, според както Господ му заповядала; така направи. 17 В първия месец на втората година, на първия ден от месеца, скинията се издигна. 18 Моисей издигна скинията, като подложи подложките й, постави дъските й, намести лостовете й изправи стълбовете ѝ. 19 И разпростира шатъра върху скинията и тури покривалото на шатъра отгоре му, според както Господ беше заповядал на Моисея. 20 И като взе плочите на свидетелството, положи ги в ковчега, и провря върлините през колелцата на ковчега, и положи умилостивището върху ковчега. 21 И внесе ковчега в скинията, и окачи покривателната завеса та с нея покри ковчега с плочите на свидетелството, според както Господ беше заповядал на Моисея. 22 Положи и трапезата в шатъра за срещане откъм северната страна на скинията, отвън завесата; 23 и нареди на нея хлябовете пред Господа, според както Господ беше заповядал на Моисея. 24 Тури светилника в шатъра за срещане откъм южната

# Левит

**1** И Господ повика Моисея, и като му говореше от шатъра за срещане каза: **2** Говори на израиляните, казвайки им: Когато някой от вас принесе принос Господу, от добитька нека принесе, от чердата или от стадата. **3** Ако приносът му за всеизгаряне е от чердата, нека принесе мъжко без недостатък; да го принесе над входа на шатъра за срещане, за да бъде прието от Господ. **4** Да положи ръката си на главата на животното за всеизгаряне, и ще бъде прието за него, за да извърши умилостивение за него. **5** После да заколи телето пред Господа, и свещениците, Аароновите синове, да принесат кръвта и да поръсят с кръвта наоколо върху олтара, който е пред входа на шатъра за срещане. **6** И да одере животното за всеизгаряне и да го насече на късове. **7** А синовете на свещеника Аарона да турят огън на олтара и да наредят дърва на огъня. **8** И свещениците, Аароновите синове, да сложат тия късове, главата и тълстината, на дървата, които са върху огъня на олтара; **9** а вътрешностите му и нозете му да измие с вода, и свещеникът да изгори всичките на олтара, като всеизгаряне, жертва чрез огън, благоуханна Господу. **10** Ако пък приносът му за всеизгаряне е от стадата, от овците или от козите, нека принесе мъжко без недостатък. **11** Да го заколи пред Господа на северната страна на олтара; а свещениците, Аароновите синове, да поръсят олтара наоколо с кръвта му. **12** И да го насече на късове, с главата му и тълстините му; а свещеникът да ги нареди на дървата които са върху огъня на олтара. **13** А вътрешностите и нозете да измие с вода; и свещеникът да принесе всички тия и да го изгори на олтара; това е всеизгаряне, жертва чрез огън, благоуханна Господу. **14** Но ако приносът му за всеизгаряне Господу е от птиците, тогава да принесе от гургулиците или от гълъбчетата. **15** Свещеникът да го донесе при олтара и, като откъсне главата му, да го изгори на олтара; а кръвта му да изцеди до страната на олтара, **16** Да изтръгне гушата му с изверженията му и да ги хвърли на източната страна на олтара, към мястото за пепелта. **17** И да го разчекне между крилата, но без да го разделя на две; и свещеникът да го изгори на огъня на олтара; това е всеизгаряне, жертва чрез огън, благоуханна Господу.

**2** Когато принесе някой Господу хлебен принос, нека бъде от чисто брашно; и да го полее с дървено масло и да тури на него ливан. **2** И, като донесе на свещениците, Аароновите синове, свещеникът да вземе една пълна шепа от чистото му

брашно и от маслото му и всичкия му ливан, та да ги изгори на олтара за спомен като жертва чрез огън, благоуханна Господу. **3** А останалото от хлебния принос да бъде на Аарона и на синовете му; това е пресвето измежду Господните чрез огън жертви. **4** Когато принесеш хлебен принос печен в пещ, нека бъде безквасни пити от чисто брашно омесено с дървено масло, или безквасни кори намазани с масло. **5** Ако пък приносът ти е хлебен принос на тава, то нека бъде безквасен, от чисто брашно омесено с дървено масло. **6** Да го пречупиш на уломъци и да го полееш с масло; това е хлебен принос. **7** Но ако приносът ти е хлебен принос в гърне, нека бъде от чисто брашно с дървено масло. **8** Направеният от тях хлебен принос да донесеш Господу; и когато се представи на свещеника, той да го донесе при олтара. **9** И свещеникът, като отдели от хлебния принос, колкото е за спомен, да го изгори на олтара като жертва чрез огън, благоуханна Господу. **10** А останалото от хлебния принос да бъде и на синовете му; това е пресвето измежду Господните чрез огън жертви. **11** Никакъв хлебен принос, който принасяте Господу, да се не прави с квас; защото нито квас, нито мед не бива да изгаряте в жертва Господу. **12** Тях принасяйте Господу, като принос от първите плодове; но да се не изгарят на олтара за благоухане. **13** И от хлебните приноси да подправяш със сол всеки свой принос; да не оставаш да липсва от хлебните приноси солта на завета на твоя Бог; с всичките си приноси да принасяш и сол. **14** И ако принесеш Господу хлебен принос от първите плодове, то за хлебен принос от първите си плодове да принесеш класове пържени на огън, жито очукано от пресни класове. **15** Да го полееш с дървено масло и да му туриш ливан; това е хлебен принос. **16** И свещеникът да изгори от очуканото му жито и от маслото му, колкото е за спомен, заедно с всичкия му ливан; това е жертва чрез огън Господу.

**3** Ако приносът му е примирителна жертва и го принесе от чердата, то, било че принесе пред Господа мъжко или женско, трябва да бъде без недостатък. **2** Нека положи ръката си на главата на приноса си и нека го заколи при входа на шатъра за срещане; а свещениците, Аароновите синове, да поръсят олтара наоколо с кръвта. **3** И от примирителната жертва нека принесе в жертва чрез огън Господу тълстината, която покрива вътрешностите, и всичката тълстина, която е върху вътрешностите, **4** двета бъбреца с тълстината, която е около тях към кръста, и булото на дроба, (което ще извади до бъбреците); **5** и Аароновите синове да изгорят всичко това на олтара, над всеизгарянето, което е върху дървата на огъня; това е жертва чрез

огън, благоуханна Господу. 6 И ако приносът му за е около тях към кръста, и булото на дроба (което примирителна жертва Господу е от стадото, било да извади до бъбреците, 10 както се изважда от че принесе мъжко или женско, трябва да е без юнца, за примирителна жертва); и свещеникът да недостатък. 7 Ако принесе агне, нека го принесе ги изгори на олтара за всеизгаряне. 11 А кожата на пред Господа. 8 Като положи ръката си на главата на юнца, всичкото му мясо, с главата му и с нозете приноса си, нека го заколи пред шатъра за срещане; му, и вътрешностите му и изверженията му, 12 а Аароновите синове да поръсят олтара наоколо сиреч, целият юнец да изнесе вън от стана на чисто с кръвта му. 9 И от примирителния принос нека място, где то се изсипва пепелта, и да го изгори на принесе в жертва чрез огън Господу тълстината му, дърва с огън; где то се изсипва пепелта, там да се цялата опашка, (която да извади чак от гръбнака), изгори. 13 Ако цялото общество израилити съгрешат тълстината, която покрива вътрешностите, и всичката от незнание, като сторят нещо, което Господ е тълстина, която е върху вътрешностите, 10 двата заповядал да се не струва, та стават виновни, а бъбрека с тълстината, която е около тях към кръста, това нещо се укрие от очите на обществото, 14 и булото на дроба, (което да извади до бъбреците); когато се узнае грехът, който са сторили, тогава 11 и свещеникът да ги изгори на олтара; това е храна обществото да принесе юнец в принос за грях и да го пожертвувана чрез огън Господу. 12 А ако приносът приведе пред шатъра за срещане; 15 и старейшините му е от коза, то да я принесе пред Господа. 13 на обществото да положат ръцете си на главата Като положи ръката си на главата й, нека я заколи на юнца пред Господа; и да заколят юнца пред пред шатъра за срещане; а Аароновите синове да Господа. 16 Тогава помазаният свещеник да внесе поръсят олтара наоколо с кръвта й. 14 И от нея нека от кръвта на юнца в шатъра за срещане; 17 и принесе за жертва чрез огън Господу, тълстината, свещеникът като натопи пръста си в кръвта, да която покрива вътрешностите, и всичката тълстина, поръси пред завесата седем пъти пред Господа която е върху вътрешностите, 15 двата бъбрека с 18 Да тури от кръвта и върху роговете на олтара, тълстината, която е около тях към кръста, и булото който е пред Господа, в шатъра за срещане; после на дроба, (което да извади до бъбреците); 16 и всичката кръв да излезе в подножието на олтара свещеникът да ги изгори на олтара. Това е храна за всеизгаряне, който е при входа на шатъра за пожертвувана чрез огън за благоухане; всичката срещане. 19 Всичката му тълстина да извади и да тълстина принадлежи на Господа. 17 Вечен закон ще я изгори на олтара. 20 И с тоя юнец да направи бъде във всичките ви поколения, във всичките ви така както направи с оня, който беше принос за жилища, да не ядете нито тълстина, нито кръв.

#### 4 Господ още говори на Моисея, казвайки:

Говори на израилитите, като кажеш: Ако някой съгреши от незнание, като стори нещо, което Господ е заповядал да се не струва, 3 ако помазаният свещеник съгреши, така щото да се въведат людете в престъпление, тогава за греха що е сторил нека принесе Господу юнец без недостатък в принос за грях. 4 Нека принесе юнца при входа на шатъра за срещане пред Господа, нека положи ръката си на главата на юнца и нека го заколи пред Господа. 5 Тогава помазаният свещеник да вземе от кръвта на юнца и да я принесе три шатъра за срещане; 6 и свещеникът да натопи пръста си в кръвта, и от кръвта да поръси пред завесата на светилището седем пъти пред Господа. 7 Свещеникът да тури от кръвта и върху роговете на олтара за благоуханното кадене, който е пред Господа в шатъра за срещане; тогава всичката кръв на юнца да излезе в подножието на олтара за всеизгаряне, който е пред входа на шатъра за срещане. 8 И да извади всичката тълстина на принесения за грях юнец: тълстината, която покрива вътрешностите, и всичката тълстина, която е върху вътрешностите, 9 двата бъбрека с тълстината, която

е около тях към кръста, и булото на дроба (което примирителна жертва Господу е от стадото, било да извади до бъбреците, 10 както се изважда от че принесе мъжко или женско, трябва да е без юнца, за примирителна жертва); и свещеникът да недостатък. 11 Ако принесе агне, нека го принесе ги изгори на олтара за всеизгаряне. 12 Ако цялото общество израилити съгрешат тълстината, която покрива вътрешностите, и всичката от незнание, като сторят нещо, което Господ е тълстина, която е върху вътрешностите, 10 двата заповядал да се не струва, та стават виновни, а бъбрека с тълстината, която е около тях към кръста, това нещо се укрие от очите на обществото, 14 и булото на дроба, (което да извади до бъбреците); когато се узнае грехът, който са сторили, тогава 11 и свещеникът да ги изгори на олтара; това е храна обществото да принесе юнец в принос за грях и да го пожертвувана чрез огън Господу. 12 А ако приносът приведе пред шатъра за срещане; 15 и старейшините му е от коза, то да я принесе пред Господа. 13 на обществото да положат ръцете си на главата Като положи ръката си на главата й, нека я заколи на юнца пред Господа; и да заколят юнца пред пред шатъра за срещане; а Аароновите синове да Господа. 16 Тогава помазаният свещеник да внесе поръсят олтара наоколо с кръвта й. 14 И от нея нека от кръвта на юнца в шатъра за срещане; 17 и принесе за жертва чрез огън Господу, тълстината, свещеникът като натопи пръста си в кръвта, да която покрива вътрешностите, и всичката тълстина, поръси пред завесата седем пъти пред Господа която е върху вътрешностите, 15 двата бъбрека с 18 Да тури от кръвта и върху роговете на олтара, тълстината, която е около тях към кръста, и булото който е пред Господа, в шатъра за срещане; после на дроба, (което да извади до бъбреците); 16 и всичката кръв да излезе в подножието на олтара свещеникът да ги изгори на олтара. Това е храна за всеизгаряне, който е при входа на шатъра за пожертвувана чрез огън за благоухане; всичката срещане. 19 Всичката му тълстина да извади и да тълстина принадлежи на Господа. 17 Вечен закон ще я изгори на олтара. 20 И с тоя юнец да направи бъде във всичките ви поколения, във всичките ви така както направи с оня, който беше принос за жилища, да не ядете нито тълстина, нито кръв.

21 И да изнесе юнца вън от стана, и да го изгори както изгори първия юнец; това е принос за грях за обществото. 22 А когато някой първенец съгреши, като от незнание стори нещо, което Господ неговият Бог е заповядал да се не струва, та стане виновен, 23 ако му се посочи греха що е сторил, то за приноса си да донесе козел без недостатък; 24 и да положи ръката си на главата на козела и да го заколи на мястото, где то се изсипва пепелта пред Господа; това е принос за грях. 25 И свещеникът да вземе с пръста си от кръвта на приноса за грях и да я тури върху роговете на олтара за всеизгаряне, и тогава да излезе кръвта ме в подножието на олтара за всеизгаряне; 26 и всичката му тълстина да изгори на олтара, както тълстината на примирителната жертва; така да направи свещеникът умилиостивие за него поради греха му, и ще ме се прости. 27 Ако пък някой от простолюдието съгреши от незнание, като стори нещо, което Господ е заповядал да се не струва, та стане виновен, 28 ако му се посочи греха, който е сторил да принесе коза без недостатък; 29 и да положи ръката си на главата на приноса за грях, и да

заколи приноса за грях на мястото на всеизгарянето. подножието на олтара; това е принос за грях; **10** и **30** Тогава свещеникът да вземе с пръста си от второто да направи всеизгаряне според наредбата. кръвта му и да я тури върху роговете на олтара за Така да направи свещеникът умилостивение за него всеизгаряне, и тогава да излезе всичката му кръв поради греха що е сторил, и ще му се прости. **11** в подножието на олтара. **31** И да извади всичката Но ако му не стига ръка да донесе две гургулици му тълстинна така, както се изважда, тълстината от или две гъльбчета, тогава съгрешилият да донесе в примирителната жертва; и свещеникът да я изгори принос за себе си една десета от ефа чисто брашно на олтара за благоухане Господу; така да направи в принос за грях; да не го полива с масло, нито свещеникът умилостивение и ще му се прости. **32** да тури на него ливан, защото е принос за грях. Или ако принесе агне в принос за грях, то да принесе **12** Да го донесе на свещеника; и свещеникът да женско без недостатък; **33** и да положи ръката си на вземе от него една пълна шепа за спомен и да го главата на приноса за грях и да го заколи в принос изгори на олтара, както се изгарят приносите чрез за грях, на мястото където колят всеизгарянето. **34** огън Господу; това е принос за грях. **13** Така да И свещеникът да вземе с пръста си от кръвта на направи свещеникът умилостивение за него поради приноса за грях и да я тури върху роговете на олтара греха що е сторил в някое от тия неща, и ще му за всеизгаряне, и тогава да излезе всичката му кръв се прости; а останалото да бъде на свещеника, в подножието на олтара. **35** И да извади всичката както хлебния принос. **14** Господ още говори на му тълстинна така както се изважда тълстината от Моисея, казвайки: **15** Ако някой наруши закона, агнето на примирителната жертва; и свещеникът като от незнание съгреши относно посветените да ги изгори на олтара както си изгарят приносите Господу вещи, то за престъплението си да принесе чрез огън Господу; така да направи свещеникът Господу овен от стадото без недостатък достатъчен, според твоята оценка в сребърни сикли според сикъла на светилището, за принос за престъпление; **16** и в каквото е съгрешил относно посветените вещи нека го плати, и нака му притури една пета, която да даде на свещеника; и свещеникът да направи умилостивение за него чрез принесения за престъпление овен, и ще ми се прости. **17** И ако някой съгреши като стори какво да било нещо, което Господ е заповядал да се не струва, макар че не го е познал, пак ще бъде виновен и ще носи беззаконието си. **18** Нека принесе при свещеника овен от стадото без недостатък, достатъчен, според твоята оценка, за принос за престъпление; и свещеникът да направи умилостивение за него поради престъплението, което е извършил от незнание, и ще му се прости. **19** Това е принос за престъпление; защото човекът без съмнение е виновен пред Господа.

**5** Ако някой съгреши в това, че, като е свидетел в някое дело, и че че го попитат с думи на клетва дали е видял или знае за работата, той не обажда, това ще носи беззаконието си. **2** Или ако някой се допре до какво да е нечисто нещо, било, че е мърша на нечисто животно, или мърша на нечист, добитък, или мърша на нечиста гадина, и ако не му е известно, че е нечист, пак ще бъде виновен. **3** Или ако се прикосне до човешка нечистота; или каквато и да е причината на нечистотата, чрез която някой се осквернява, и ако това е без знанието му, то щом знае за него, ще бъде виновен. **4** Или ако някой се закълне и обяви несмислено с устните си, че ще направи някакво си зло или добро нещо, то каквото и да обяви човек несмислено с клетва, и бъде без знанието му, когато узнае, ще бъде виновен в едно от тях. **5** А когато стане виновен в едно от тия неща, нека изповядва онова, в което е съгрешил; **6** и нека принесе Господу за престъплението си, за греха, който е сторил, женско агне или яре от стадото в приноса за грях; и свещеникът да направи умилостивение за него поради греха му. **7** Но ако му не стига ръка да принесе овца или коза, то за греха що е сторил нека принесе Господу две гургулици или две гъльбчета, едното в принос за грях, а другото за всеизгаряне. **8** Да ги донесе на свещеника, който да принесе първо оня принос, който е за грях, като пречупи главата от шията му, но без да я откъсне; **9** и от кръвта на приноса за грях да поръси страната на олтара; а останалото от кръвта да изцеди в

6 Господ още говори на Моисея, казвайки: **2** Ако някой съгреши и направи престъпление против Господа, като изљъже близния си за нещо поверено нему, или за залог, или чрез грабеж, или като онеправдае близния си; **3** или намери изгубено нещо и изљъче за него, като се закълне лъжливо; в каквото и да било нещо съгреши той между всички ония неща, които прави човек та с тях съгрешава, **4** тогава, ако е съгрешил и е виновен, нека повърне това, което е вземал с грабеж, или това, което е придобил с неправда, или повереното нему нещо, или изгубеното нещо, което е намерил, **5** или какво да е нещо за което се е заклел лъжливо; нека го повърне напълно и му притури една пета; в деня когато се намери виновен, нека го даде на

онзи, на когото принадлежи. 6 При свещеника нека синовете му, като речеш, Ето законът за приноса за принесе Господу приноса си за престъпление, овен грях: на мястото, къде се коли всеизгарянето, да се от стадото без недостатък, достатъчен, според твоята закала и приноса за грях пред Господа; пресвето оценка, в принос за престъпление; 7 и свещеникът е. 26 Свещеникът, който го принася за грях, да го да направи умилостивение за него пред Господа, яде; на свето място да се яде, в двора на шатъра и ще му се прости за какво да било от всичко, за срещане. 27 Всичко, което се допре до месото което е сторил, чрез което е виновен. 8 Господ му ще бъде свето; и ако някоя дреха се опръска от още говори на Моисея, казвайки: 9 Заповядай на кръвта му опръсканото да се опере на свето място. Аарона и на синовете му, като речеш: Ето законът 28 А пръстният съд, в който е било варено, да се за всеизгарянето: всеизгарянето да гори на олтара строшава; но ако е било варено в меден съд, той да цялата нощ до заранта, и да се направи огънят се затрива и да се мие с вода. 29 Всеки от мъжки пол върху олтара да гори на него непрекъснато. 10 между свещеническите семейства да яде от него; Свещеникът да облече ленената си одежда и да то е пресвето. 30 И никой принос за грях, от чиято носи ленени гащи на тялото си; и да дигне пепелта кръв се внася в шатъра за срещане за да извърши от всеизгарянето, което огънят е изгорил на олтарът, умилостивение в светилището да се не яде; с огън и да го тури при олтара. 11 Тогава да съблече да се изгаря.

одеждите си та да облече други одежди, и да изнесе пепелта вън от стана на чисто място. 12 А да се направи огънят, който е върху олтара, да гори на него непрекъснато; не бива да угасва; всяка заран свещеникът да тури дърва на него да горят, и да нареджа всеизгарянето на него, и да изгаря на него тълстината на примирителните приноси. 13 Да се направи огънят да гори непрекъснато, на олтара; не бива да угасва. 14 Ето и законът за хлебния принос: Аароновите синове да го принасят пред Господа, пред олтара. 15 И свещеникът, като вземе от него една пълна шепа чисто брашно от хлебния принос и от дървеното му масло, и всички ливан, който е на хлебния принос, да ги изгори на олтара като негов спомен, за благоухание Господу. 16 А останалото от него да ядат Аарон и синовете му; безквасно да се яде на свето място; в двора на шатъра за срещане да го ядат. 17 Да се не пече с квас. От Моите приноси дадох им това за дял; пресвето е, както са приносът за грях и приносът за престъпление. 18 Всяко мъжко от Аароновите потомци да яде от него като свое вечно право от Господните чрез огън приноси, във всичките ви поколения; всеки, който се допре до тях, ще бъде свет. 19 Господ още говори на Моисея, казвайки: 20 Ето приносът, който Аарон и синовете му трябва да принасят Господу в деня, когато бъдат помазани: една десета от ефа чисто брашно за всегдашен хлебен принос, половината заран и половината вечер. 21 На тава да се сготви с дървено масло; сготвено да го донесеш; във вид на печени уломъци да принесеш хлебния принос за благоухание Господу. 22 Онзи от синовете му да го принесе, който ще стане помазан свещеник вместо него; вечен закон е да се изгаря цял за Господа. 23 Всеки хлебен принос, принесен от свещеника, да се изгаря цял; да се не яде. 24 Господ още говори на Моисея, казвайки: 25 Говори на Аарона и на

7 Ето и законът за приноса за престъпление; той е пресвет. 2 На мястото, къде колят всеизгарянето, да закалят и приноса за престъпление; и с кръвта му да се поръсва олтара изоколо. 3 От него да се принася всичката му тълстина: опашката, тълстината, която покрива вътрешностите, 4 двата бъбрека с тълстината, която е около тях към кръста, и булото на добра, (която да изведи до бъбреците;) 5 и свещеникът да ги изгори на олтара за жертвата чрез огън Господу; това е принос за престъпление. 6 Всеки от мъжки пол между свещеническите семейства да го яде; на свето място да се яде; той е пресвет. 7 Както е приносът за грях, така е и принос за престъпление; един закон да има за тях; който свещеник прави умилостивение чрез него, негов да бъде. 8 А който свещеник принася някому принос за всеизгаряне, той свещеник да взима за себе си кожата на всеизгарянето, което е принесъл. 9 И всеки хлебен принос, който е печен в пещ, и всичко, което е сготвено в гърне или на тава, да бъде на свещеника, който го принася. 10 А всеки хлебен принос, омесен с дървено масло или сух, да бъде на всичките Ааронови синове, по равен дял на всекиго. 11 Ето и законът за примирителната жертва, която ще се принася Господу: 12 ако я принесе някой за благодарение, то с благодарствената жртва да принесе и безквасни пити омесени с дървено масло, и с безквасни кори намазани с масло, и пити от чисто брашно омесени с масло. 13 А, освен питите, с благодарствената си примирителна жртва да принесе и квасен хляб. 14 И от приноса си да принесе по едно от всичките тия неща принос за издигане пред Господа; това да бъде на свещеника, който ръси с кръвта на примирителния принос. 15 И месото на благодарствената му примирителна жртва да се яде същия ден, в който се принася; да не оставя той от него до утринта. 16 Но ако жртвата

на приноса е обречена, или е доброволен принос, то Господ заповяда да им се дава от израилтяните в да се яде в същия ден, в който принася жертвата деня когато ги помаза. Това е тяхно вечно право си; и каквото остане от него, да се яде на другия ден; 17 но каквото остане от месото на жертвата до третия ден, да се изгаря в огън. 18 И ако се изяде нещо от месото на примирителната жртва на третия ден, то оня, който я принася, не ще бъде прием, нито ще му се счете жртвата; отвратителна ще бъде; и оня човек, който би ял от нея, да носи беззаконието си. 19 Месото, до което би се допряло нечисто нещо, да се не яде; в огън да се изгаря; а от неоскверненото месо да яде всеки, който е чист; 20 но оня човек който, като има нечистота на себе си, яде от месото на Господната примирителна жртва, той човек ще се изтреби измежду людете си. 21 Също и оня човек, който би се допрял до нечисто нещо, до човешка нечистота, или до нечисто животно, или до каква да било нечиста гнусота, и яде от месото на Господната примирителна жртва, той човек ще се изтреби измежду людете си. 22 Господ още говори на Моисея, казвайки: 23 Говори на израилтяните, като речеш: Да не ядете никаква тълсттина, нито от говедо нито от овца, нито от коза. 24 Тълстината на естествено умряло и тълстината на разкъсано от звяр може да се употреби за всяка друга нужда, но никак да не ядете от нея. 25 Защото който яде тълсттина от животно, от което се принася жртва чрез огън Господу, той човек, който би ял от нея, ще се изтреби измежду людете си. 26 И в никое от жилищата си да не ядете никаква кръв, било от птица или от животно. 27 Всеки човек, който би ял каква да е кръв, той човек ще се изтреби измежду людете си. 28 Господ още говори на Моисея, казвайки: 29 Говори на израилтяните, като речеш: Който принася примирителна жртва Господу, нека донесе приноса си Господу от примирителната си жртва. 30 Със своите ръце да донесе Господните чрез огън приноси; да донесе тълстината с гърдите, щото гърдите да се движат за движим принос пред Господа. 31 А свещеникът да изгаря тълстината на олтара; обаче гърдите да бъдат на Аарона и на синовете му.

32 И дясното бедро да давате на свещеника като принос за издигане от примирителните си жртви. 33 Който от Аароновите синове принесе кръвта на примирителния принос и тълстината, да има дясното бедро за свой дял. 34 Защото Аз взех от израилтяните, от примирителните им жртви, гърдите на движимия принос и бедрото на възвишиамия, и дадох ги на свещеника Аарона и на синовете му за тяхно вечно право от израилтяните. 35 Това е дельт от Господните чрез огън приноси за Аарона и синовете му, поради помазването им, в деня когато представи синовете си, за да свещенодействуват Господу, 36 който дял

във всичките им поколения. 37 Това е законът за всезигарянето, за хлебния принос, за приноса за грях, за приноса за престъпление, за посвещаванията и за примирителната жртва, 38 който Господ заповядва на Моисея на Синайската планина, когато заповядва на израилтяните да принасят приносите си Господу, в Синайската пустиня.

**8** Господ още говори на Моисея, казвайки: 2 Вземи Аарона и синовете му с него, и одеждите, мирото за помазване, юнца на приноса за грях, двата овена, и коша с безквасните; 3 и събери цялото общество при входа на шатъра за срещане. 4 И Моисей стори според както му заповядва Господ; и събра се обществото пред входа на шатъра за срещане. 5 Тогава рече Моисей на обществото: Ето какво заповядва Господ да направим: 6 Моисей, прочее, доведе Аарона и синовете му и ги изми с вода. 7 После го облече с хитона и го опаса с пояса, облече го с мантията, тури му ефода, препаса го с препаската на ефода, и го стегна с нея. 8 Тогава му тури нагръдника, и в нагръдника положи Уrima и Tummim. 9 Положи и митрата на главата му, и отпреде на митрата закачи златната плочица, сиреч, светия венец, според както Господ бе заповядал на Моисея. 10 След това Моисей взе мирото за помазване, и като помаза скинията и всичко в нея, освети ги. 11 С него поръси и върху олтара седем пъти, и помаза олтара с всичките му прибори, и умивалника с подложката му, за да ги освети. 12 Тогава от мирото за помазване изля на главата на Аарона та го помаза, за да го освети. 13 После Моисей приведе Аароновите синове, облече ги с хитони, опаса ги с пояси, и тури им гъзви, според както Господ бе заповядал на Моисея. 14 След това приведе юнца на приноса за грях; и Аарон и синовете му положиха ръцете си на главата на принесения за грях юнец. 15 И закла го; и Моисей взе кръвта и с пръстта си тури я на роговете на олтара наоколо та очисти олтара, а останалото от кръвта изля в подножието на олтара; така го освети за да направи умилостивение за него. 16 После взе всичката тълсттина, която е върху вътрешностите, булото на дроб, и двата бъбрека с тълстината им, и Моисей ги изгори на олтара. 17 А юнца, кожата му, месото му, и изверженията му изгори на огън вън от стана, според както Господ бе заповядал на Моисея. 18 След това приведе овена за всезигаряне; и Аарон и синовете му положиха ръцете си на главата на овена. 19 И закла го; и Моисей поръси олтара наоколо с кръвта. 20 И насече овена на късове; и Моисей изгори главата, късовете, и тълстината. 21

А вътрешностите и нозете изми с вода; и Моисей за всеизгаряне, без недостатък, та ги принеси пред изгори на олтара целия овен; това беше всеизгаряне Господа. 3 И да говориш на израиляните, казвайки: за благоухание, жертва чрез огън Господу, според Вземете козел в принос за грях, и за всеизгаряне както Господ бе заповядал на Моисея. 22 Тогава теле и агне, едногодишни, без недостатък, 4 и приведе другия овен, овенът на посвещението; и за примирителен принос юнец и овен, за да ги Аарон и синовете му положиха ръцете си на главата пожертвувате пред Господа, и хлебен принос омесен на овена. 23 И закла го; и Моисей взе от кръвта му и с дървено масло; защото днес ще ви се яви Господ, тури я на края на дясното ухо на Аарона, на палеца 5 И тъй, донесоха пред шатъра за срещане онова, на дясната му ръка, и на палеца на дясната му нога, което заповяда Моисей; и цялото общество се 24 Приведе и Аароновите синове; и Моисей тури приближи и застана пред Господа. 6 И Моисей от кръвта на края на дясното им ухо, на палеца на каза: Това е, което Господ заповяда да направите; дясната им ръка, и на палеца на дясната им нога; и и Господната слава ще ви се яви. 7 Тогава рече с кръвта Моисей поръси олтара наоколо. 25 После Моисей на Аарона: Пристъпи при олтара та принеси взе тълстината и опашката, всичката тълстина върху приноса си за грях и всеизгарянето си, и направи вътрешностите, булото на дроба, двата бъбрека умилостивение за себе си и за людете; принеси с тълстината им, и дясното бедро; 26 взе и от и приноса за людете и направи умилостивение коша с безквасните, който беше пред Господа, една за тях, според както заповяда Господ. 8 Аарон, безквасна пита, един хляб омесен с дървено масло, прочее, пристъпи при олтара та закла телето на и една кора, та ги тури на тълстината и на дясното приноса за грях, което беше за него. 9 А синовете бедро; 27 и като тури всичкото това в ръцете на на Аарона му донесоха кръвта; и той след като Аарона и в ръцете на синовете му, подвижи ги за натопи пръста си в кръвта и я тури върху роговете движим принос пред Господа. 28 После Моисей на олтара, изля кръвта в подножието на олтара; ги взе от ръцете им и ги изгори на олтара върху 10 а тълстината, бъбреците, и булото на дроба от всеизгарянето; това беше жертва на посвещение за приноса за грях изгори на олтара, според както благоухание; това беше жертва чрез огън Господу. Господ беше заповядал на Моисея. 11 А месото 29 Моисей взе и гредите та ги подвижи за движим и кожата изгори на огън вън от стана. 12 Закла и принос пред Господа; това беше Моисеевия дял всеизгарянето; и синовете на Аарона му представиха от овена на посвещаването, според както Господ кръвта, с която поръси олтарът наоколо. 13 Тогава беше заповядал на Моисея. 30 После Моисей взе от му донесоха всеизгарянето, къс по къс, с главата; мирото за помазване и от кръвта, която беше върху и ги изгори на олтара; 14 и изми вътрешностите и олтара, та поръси Аарона и одеждите му, и синовете нозете, и изгори ги на олтара, върху всеизгарянето. му и одеждите на синовете му, с него; така освети 15 Тогава принесе приноса за людете, като взе Аарона и одеждите му, и синовете му и одеждите козела на приноса за грях, който беше за людете, на синовете му с него. 31 Тогава каза Моисей на закла го, и го принесе за грях, както и първото. 16 Аарона и на синовете му: Сварете месото при входа И представи всеизгарянето и го принесе според на шатъра за срещане, и там го яхте с хляба, който е наредбата. 17 Принесе и хлебния принос, напълни в коша на посвещаването, както ми биде заповядано ръката си от него, и го изгори на олтара, освен когато Господ ми рече: Аарон и синовете му да ги утринното всеизгаряне. 18 Закла още юнца и овена ядат. 32 А колкото остава от месото и от хляба да на примирителната жертва, която беше за людете; изгорите в огъня. 33 И да не излизате от входа на и синовете на Аарона му представиха кръвта, (с шатъра за срещане за седем дена, преди да са се която поръси олтарът наоколо), 19 и тълстините от изпълнили дните на посвещаването ви; защото през юнца, а от овена - опашката, тълстината, която седем дена ще става посвещаването ви. 34 Според покрива вътрешностите, бъбреците и булото на както Господ заповяда да се върши, така и е било дроба; 20 и като туриха тълстините върху гърдите, извършено днес, за да стане умилостивение за вас. той изгори тълстините върху олтара. 21 А гърдите и 35 И през тия седем дена да седите пред входа на дясното бедро подвижи Аарон за движим принос шатъра за срещане, денем и нощем, та да пазите пред Господа, според както Моисей беше заповядал. Господните заръчвания, за да не умрете; защото 22 Тогава Аарон подигна ръцете си към людете и ги така ми биде заповядано. 36 И Аарон и синовете му извършиха всичко що Господ заповяда чрез Моисея. благослови; и, както беше вече принесъл приноса

**9** На осмия ден Моисей повика Аарона и синовете му и Израилевите старейшини; 2 и рече на Аарона: Вземи си мъжко тело в принос за грях, и овен

огън излезе от пред Господа и пойде всеизгарянето тълстините върху олтара; и като видях това, всичките люде издадоха силен вик и паднаха на лице.

## 10 А Аароновите синове, Надав и Авиуд, взеха

всеки кадилница си, и като туриха в тях огън и на него туриха темян, принесоха чужд огън пред Господа, - нещо което им беше запретил. 2 За това огън излезе от пред Господа и ги пойде; и умряха пред Господа. 3 Тогава рече Моисей на Аарона: Това е, което говори Господ, като каза: Аз ще се осветя в ония, които се приближават при Мене, и ще се прославя пред всичките люде. А Аарон мълчеше.

4 И Моисей повика Мисаила и Елисафана, синовете на Аароновия стрика Озиил и рече им: Пристълете, вдигнете братята си отпред светилището и изнесете ги вън от стана. 5 Те, прочее, пристъпиха и ги изнесоха с хитоните им вън от стана, според както рече Моисей. 6 Тогава каза Моисей на Аарона и на синовете му Елеазара и Итамара: Главите си да не откриете, и дрехите си да не раздерете, за да не умрете и да не дойде гняв на цялото общество; но за изгарянето, което подклади Господ, нека плачат братята ви, целият Израилев дом. 7 И да не излезете от входа на шатъра за срещане, за да не умрете;

да защото мирото за Господното помазване е на вас. И те направиха според както каза Моисей. 8 След това Господ говори на Аарона, казвайки: 9 Когато влизате в шатъра за срещане, да не пиете вино или спиртни напитки, ни ти ни синовете ти с тебе, за да не умрете; това ще бъде вечен закон във всичките ви поколения, 10 както за да разпознавате между свето и мярко и между нечисто и чисто, 11 така и за да учите израиляните всичките повеления, които Господ им е говорил чрез Моисея. 12 После

Моисей каза на Аарона и на останалите му синове Елеазара и Итамара: Вземете хлебния принос, които е останал от Господните чрез огън жертви, защото този е бедрото ти за издигане трябва да ядете на чисто място, ти, синовете ти и дъщерите ти с тебе; защото това е дадено като твоето право и право на синовете ти от жертвите на примирителните приноси на израиляните. 15 Бедрото на приноса за издигане на тълстината, за да ги подвикат за чрез огън на тълстината, за да ги подвикат за движимия принос пред Господа; и ще бъде твоето вечно право и право на синовете ти с тебе, според както заповядва Господ. 16 И Моисей търсеше грижливо

козела на приноса за грях, но ето че беше изгорен; за това той се разгневи на Елеазара и Итамара, Аароновите останали синове, и рече: 17 Защо не ядохте приноса за грях на светото място, тъй като е пресвето, и ви е дадено за да отнемате беззаконието на обществото и да правите умилостивение за тях пред Господа? 18 Ето, кръвта му не се внесе вътре в светилището. Трябваше непременно да го ядете в светилището, както заповядах. 19 Но Аарон каза на Моисея: Ето, те принесоха днес приноса си за грях и всеизгарянето си пред Господа; и, като ми се случиха такива работи, ако бях ял днес приноса за грях, щеше ли да се види угодно на Господа? 20 И като чу това Моисей видя му се задоволително.

## 11 И Господ говори на Моисея и Аарона, като им

каза: 2 Говорете на израиляните, казвайки: Ето животните, които можете да ядете измежду всичките животни, които са по земята. 3 Измежду животните всяко що има раздвоени копита и е с разцепени копита, и преживя, него да ядете. 4 Обаче от ония, които преживят, или от ония, които имат раздвоени копита, да не ядете следните: камилата, защото преживя, но няма раздвоени копита; тя е нечиста за вас; 5 питомния заек, защото преживя, но няма раздвоени копита; той е нечист за вас; 6

дивия заек, защото преживя, но няма раздвоени копита; той е нечист за вас; 7 и свинята, защото има раздвоени копита, и е с разцепени копита, но не преживя; тя е нечиста за вас; 8 От тяхното мясо да не ядете, и до мършата им да не се допирате; те са нечисти за вас. 9 Измежду всичките, които са във водите, да ядете следните: всички във водите,

които имат перки и люспи, в моретата и в реките, тях да ядете. 10 А измежду всичко, което се движи във водите, и измежду всяко одушевено животно, което е във водите, всички в моретата и в реките, които имат перки и люспи, в моретата и в реките, тях да ядете. 11 Непременно да бъдат отвратителни за вас. 12 Всичко във водите, което има перки и люспи, да бъде отвратително за вас. 13 Измежду птиците да се отвръщавате от следните: да се не ядат, понеже са отвратителни: орелът, грифата, морският орел, 14 пиякът, соколът по видовете му, 15 всяка врана по видовете й, 16 орелът, грифата, морският орел, 14 пиякът, соколът по видовете му 17 малкият бухал, рибарят, ибисът 18 камилоптицата, бухалът, кукувицата, ястребът по видовете му 17 малкият бухал, рибарят, ибисът 18

лебедът, пеликанът, лешоядът, 19 щъркът, цаплята по видовете й, папунякът и прилепът. 20 Всички крилати

пълзящи крилати, които ходят на четири нозе, да бъдат

движим принос пред Господа за вас. 21 Обаче измежду всичките

право и право на синовете ти с тебе, според както заповядва Господ. 16 И Моисей търсеше грижливо

ходят на четири нозе, имат пищли над нозете си за

да скачат с тях по земята. 22 Измежду тях можете да ядете следните: скакалеца по видовете му, солама гадини, които пълзят по земята, - тях да не ядете, по видовете му, харгола по видовете му, и акридата защото са отвратителни. 43 Да се не омърсите с по видовете й. 23 А всички други крилати пълзящи, никакви пълзящи гадини, нито да се оскверните с които имат четири нозе, да бъдат отвратителни за тях, та да бъдете нечисти чрез тях. 44 Защото Аз съм вас. 24 От тях ще бъдат нечисти: всеки, който се допира до мършата им, ще бъде нечист до вечерта; и да се не оскверните с 25 и всеки, който понесе нещо от мършата им, да никаква гадина пълзяща по земята. 45 Защото Аз изпере дрехите си, и да бъде нечист до вечерта. 26 съм Господ, който ви изведох из Египетската земя за Всяко животно що има раздвоени копита, но не е с да ви бъда Бог; бъдете, прочее, свети, защото Аз разцепени копита нито преживя, е нечисто за вас; 27 И измежду всичките четвероноги животни, ония, за всяко одушевено, което се движи във водите, и за всеки, който се допира до такова, ще бъде нечист. 28 И който понесе мършата им за всяко одушевено, което пълзи по земята, 47 за да които ходят на лапите си, ще бъдат нечисти за вас; правите разлика между чистото и нечистото, и между 29 Измежду пълзящите, които пълзят по земята, следните да бъдат нечисти за всеки, който се допира до мършата им, ще бъде нечист до вечерта. 30 Ящерът, ящерицата, саврата, самиамитът, и хамелионът. 31 Тия са, които са нечисти за вас измежду всичките пълзящи; всеки, който се допира до мършата им, ще бъде нечист до вечерта. 32 И всяко нещо, върху което те биха паднали мъртви, ще бъде нечисто: било дървен съд, дреха, кожа, вретище, или какъв да е съд, който се употребява в работа, всеки трябва да тури във вода, и ще бъде нечист до вечерта; тогава ще бъде чист. 33 И ако някое от тях падне в някой пръстен съд, то всичко що е вътре в него ще бъде нечисто; а него да строшите. 34 Всяка храна в него, която се яде, върху която се сипва вода, когато се сготви, ще бъде нечиста; и всяко питие, което се пие, във всеки такъв съд ще бъде нечисто. 35 Каквото и да било нещо, върху което би паднало нещо от мършата им, ще бъде нечисто; било пещ или огнище, трябва да се строшат; нечисти са и нечисти ще бъдат за вас. 36 Обаче извор или кладенец, където има събрала вода, ще си бъде чист; но каквото се допре до мършата на тия животни ще бъде нечисто. 37 Но ако падне нещо от мършата им върху някое семе за сеене, което ще се посее, то си е чисто. 38 Обаче, ако са полели семето с вода, и падне нещо от мършата им на него, тогава е нечисто за вас. 39 Ако умре някое от животните, които бива да ядете, който се допре до мършата му, ще бъде нечист до вечерта. 40 И който яде от мършата му трябва да изпере дрехите си, и ще бъде нечист до вечерта; и който понесе мършата му нека изпере дрехите си, и ще бъде нечист до вечерта. 41 Всяка гадина, която пълзи по земята, е отвратителна; да ги не ядете. 42 Всичко, което се влачи по корема си, и всичко, което ходи на четири

нозе, или всичко, което има много нозе, сиреч, всички ядете следните: скакалеца по видовете му, солама гадини, които пълзят по земята, - тях да не ядете, по видовете му, харгола по видовете му, и акридата защото са отвратителни. 43 Да се не омърсите с по видовете й. 23 А всички други крилати пълзящи, никакви пълзящи гадини, нито да се оскверните с 25 и всеки, който понесе нещо от мършата им, да никаква гадина пълзяща по земята. 45 Защото Аз изпере дрехите си, и да бъде нечист до вечерта. 26 съм Господ, който ви изведох из Египетската земя за Всяко животно що има раздвоени копита, но не е с да ви бъда Бог; бъдете, прочее, свети, защото Аз разцепени копита нито преживя, е нечисто за вас; 27 И измежду всичките четвероноги животни, ония, за всяко одушевено, което се движи във водите, и за всеки, който се допира до такова, ще бъде нечист. 28 И който понесе мършата им за всяко одушевено, което пълзи по земята, 47 за да които ходят на лапите си, ще бъдат нечисти за вас; правите разлика между чистото и нечистото, и между 29 Измежду пълзящите, които пълзят по земята, следните да бъдат нечисти за всеки, който се допира до мършата им, ще бъде нечист до вечерта. 30 Ящерът, ящерицата, саврата, самиамитът, и хамелионът. 31 Тия са, които са нечисти за вас измежду всичките пълзящи; всеки, който се допира до мършата им, ще бъде нечист до вечерта. 32 И всяко нещо, върху което те биха паднали мъртви, ще бъде нечисто: било дървен съд, дреха, кожа, вретище, или какъв да е съд, който се употребява в работа, всеки трябва да тури във вода, и ще бъде нечист до вечерта; тогава ще бъде чист. 33 И ако някое от тях падне в някой пръстен съд, то всичко що е вътре в него ще бъде нечисто; а него да строшите. 34 Всяка храна в него, която се яде, върху която се сипва вода, когато се сготви, ще бъде нечиста; и всяко питие, което се пие, във всеки такъв съд ще бъде нечисто. 35 Каквото и да било нещо, върху което би паднало нещо от мършата им, ще бъде нечисто; било пещ или огнище, трябва да се строшат; нечисти са и нечисти ще бъдат за вас. 36 Обаче извор или кладенец, където има събрала вода, ще си бъде чист; но каквото се допре до мършата на тия животни ще бъде нечисто. 37 Но ако падне нещо от мършата им върху някое семе за сеене, което ще се посее, то си е чисто. 38 Обаче, ако са полели семето с вода, и падне нещо от мършата им на него, тогава е нечисто за вас. 39 Ако умре някое от животните, които бива да ядете, който се допре до мършата му, ще бъде нечист до вечерта. 40 И който яде от мършата му трябва да изпере дрехите си, и ще бъде нечист до вечерта; и който понесе мършата му нека изпере дрехите си, и ще бъде нечист до вечерта. 41 Всяка гадина, която пълзи по земята, е отвратителна; да ги не ядете. 42 Всичко, което се влачи по корема си, и всичко, което ходи на четири

**12** И Господ говори на Моисея, казвайки: 2 Говори на израилтяните, като речеш: Ако зачне жена и роди мъжко дете, тя ще бъде нечиста седем дни; както в дните, когато е разълчана поради месечините си, ще бъде нечиста. 3 А на осмия ден да се обреже краекожието на детето. 4 Но тя да остава тридесет и три дена за очистването си от кръвта си; до никоя света вещ да се не допира, и в светилището да не влиза, преди да се свършат дните на очистването й. 5 Но ако роди женско дете, тя ще бъде нечиста две седмици, както когато е разълчана; и да остава шестдесет и шест дена за очистването си от кръвта си. 6 А когато се свършат дните на очистването й, за син или за дъщеря, нека донесе при свещеника едингодишно агне за всеизгаряне, и гъльбче или гургулица в принос за грях, до входа на шатъра за срещане; 7 и той да го принесе пред Господа и да направи умилостивение за нея, и тя ще бъде чиста от кръвта си. Това е законът за оная, която ражда мъжко или женско дете. 8 Но ако не е стига ръка да донесе агне, нека донесе две гургулици или две гъльбчета, едното за всеизгаряне, а другото в принос за грях; и свещеникът да направи умилостивение за нея, и тя ще бъде чиста.

**13** Господ още говори на Моисея и на Аарона, казвайки: 2 Когато човек има по кожата на месата си оток, или краста, или лъскаво петно, и се обърне на рана от проказа върху кожата на месата му, тогава да се заведе при свещеника Аарона, или при един от свещениците, негови синове. 3 И свещеникът да прегледа раната върху кожата на месата: ако влакната на раната са побелели, и раната се вижда по-дълбоко от кожата на месата му, това е рана от проказа; и свещеникът, като го прегледа, нека го обяви за нечист. 4 Но ако лъскавото петно върху кожата на месата му е бяло, и не изглежда да е

по-дълбоко от кожата, и влакната му не са побелели, стане лъскаво, бяло червеникаво, или бяло петно, тогава свещеникът да затвори за седем дена онзи, 25 тогава свещеникът да го прегледа, и, ето, ако който има раната. 5 А на седмия ден свещеникът да влакната на лъскавото петно са побелели, и то го прегледа; и, ето, ако види, че раната е в застой, изглежда да е по-дълбоко от кожата, това е проказа, и раната не се е разпростряла по кожата, тогава която е избухнала в изгореното; свещеникът да го свещеникът да го затвори за още седем дена; 6 и на обяви за нечист; това е язва на проказа. 26 Но ако, седмия ден свещеникът пак да прегледа; и, ето, ако като го прегледа свещеникът, ето, няма бели влакна раната е завехнала, и раната на се е разпростряла по в лъскавото петно, и не е по-дълбоко от кожата, кожата, тогава свещеникът да го обяви за чист; това но е завехнало, тогава свещеникът да го затвори е краста; болният нека изпере дрехите си, и ще бъде за седем дена; 27 и не седмия ден свещеникът чист. 7 Но ако, подир явяването му пред свещеника да го прегледа; ако то се е разпростряло много по за очистването си, крастата се разпростира много по кожата, тогава свещеникът да го обяви за нечист; кожата, той трябва да се яви пак при свещеника, 8 и това е язва на проказа. 28 Но ако лъскавото петно ако види свещеникът, че крастата се е разпростряла си стои на мястото, и не се е разпростряло по по кожата, тогава свещеникът да го обяви за нечист; кожата, но е завехнало, това е оток от изгореното; това е проказа. 9 Когато човек има рана от проказа, свещеникът да го обяви за чист, понеже е белег нека бъде заведен при свещеника; 10 и свещеникът от изгореното. 29 Ако мъж или жена има рана да прегледа, и, ето, ако има бял оток на кожата и на главата или на брадата, 30 то свещеникът да влакната са побелели, и има живо месо в отока, прегледа раната; и, ето, ако тя изглежда да е по- 11 тогава е стара проказа по кожата на месата му; дълбоко от кожата, и в нея има тънки руси влакна, свещеникът трябва да го обяви за нечист; да не го то свещеникът да го обяви за нечист; това е кел, затвори, защото е нечист. 12 Но ако, до колкото се проказа на главата или на брадата. 31 Но ако, като вижда на свещеника, проказата се е разпростряла прегледа свещеникът раната от кела, ето, тя не много по кожата, и проказата е покрила цялата кожа изглежда да е по-дълбока от кожата, и няма черни на болния с раната, от главата до нозете му, 13 влакна по нея, тогава свещеникът да затвори за тогава свещеникът да прегледа, и, ето, ако проказата седем дена онзи, който има раната от кела; 32 и е покрила всичките му меса, нека обяви за чист, онзи, на седмия ден свещеникът да прегледа раната; и, който има раната; понеже тя цяла е побеляла, той е ето, ако не се е разпрострял келът, и няма в него чист. 14 Но щом се появи на него живо месо, ще бъде руси влакна, и келът не изглежда да е по-дълбоко от нечист; 15 свещеникът, като прегледа живото месо, кожата, 33 такъв да се обръсне, но без да обръсне нека го обяви за нечист; живото месо е нечисто; келевото, и свещеникът да затвори келевия още това е проказа. 16 Или пък ако живото месо пак се седем дена. 34 А на седмия ден свещеникът да промени и побелее, нека дойде при свещеника; 17 прегледа кела; и, ето, ако келът не се е разпрострял и, ето, когато го прегледа свещеникът, ако раната е по кожата, и изглежда да не е по-дълбок от кожата, побеляла, тогава свещеникът да обяви за чист онзи, тогава свещеникът да го обяви за чист; и такъв да който има раната; той е чист. 18 Ако на кожата на изпере дрехите си, и ще бъде чист. 35 Обаче, ако някого по месата му има цирей, който е оздравял, 19 подир очистването му, келът се разпростира много по и ако на мястото на цирея се е появил бял оток, или кожата, 36 тогава свещеникът да го прегледа; и ако лъскаво бяло червеникаво петно, такъв да се покаже келът се е разпрострял по кожата, свещеникът да не на свещеника; 20 и свещеникът да прегледа, и ето, търси руси влакна, човекът е нечист. 37 Но ако му ако изглежда да е по-дълбоко от кожата, и влакната се вижда, че келът е в застой, и черни влакна са му са побелели, тогава свещеникът да го обяви за поникнали по него, келът е оздравял, човекът е чист; нечист: това е рана от проказа, която е избухнала свещеникът да го обяви за чист. 38 Ако мъж или жена в цирея. 21 Но ако, като я прегледа свещеникът, има по кожата на месата си бели лъскави петна, 39 ето, няма бели влакна в нея, и не е по-дълбоко то свещеникът да прегледа; и, ето, ако лъскавите от кожата, и е завехнала, тогава свещеникът да го петна по кожата на месата им са белезници, лишай затвори за седем дена; 22 и ако се разпростира е избухнал по кожата; човекът си е чист. 40 Ако много по кожата, тогава свещеникът да го обяви някому е окапала косата от главата, такъв е плешив, за нечист; това е язва 23 Но ако лъскавото петно но пак е чист. 41 Ако е окапала косата му от предната остава на мястото си, и не се е разпростирало, това е част на главата му, той е полуплешив, но пак е чист. белег от цирея; свещеникът нека го обяви за чист. 42 Но ако по плешивото или по полуплешивото място 24 Или, ако на кожата на месата на някого има бяла, червеникава рана, това е проказа, която място изгорено от огън, и живото месо на изгореното е избухнала в плешивото или полуплешивото му

място. 43 Свещеникът нека го прегледа; и, ето, ако се очиства: да се заведе при свещеника; 3 и отокът на раната в плешивото или полуулешивото свещеникът, като излезе вън от стана да прегледа; и му място е бял червенникав, подобен на изгледа на ако прокаженият е оздравял от раната на проказата, проказата по кожата на месата, 44 той е прокажен 4 тогава свещеникът да заповядва да вземат за човек, нечист е; свещеникът непременно да го обяви очищаемия две живи чисти птичета, кедрово дърво, за нечист; той има раната на главата си. 45 Дрехите червена вълна и исоп; 5 и свещеникът да заповядва на прокажения, който има тая рана, да се раздерат, и да заколят едното птиче в пръстен съд над текущата главата му да бъде непокрита, а нека покрие устните вода. 6 После да вземе живото птиче, кедровото си и нека вика: Нечист! нечист! 46 През всичкото дърво, червената вълна и исопа и да напоти тях и време до когато бъде раната на него той ще бъде живото птиче в кръвта на закланото над текущата нечист; нечист е той; нека седи отъжен; вън от стана вода птиче; 7 и седем пъти да поръси очищаемия от да бъде жилището му. 47 Ако заразата на проказата проказата и да го обяви за чист, а да пусне живото бъде в дреха, във вълнена дреха или в ленена дреха, птиче на полето. 8 Тогава очищаемия да изпере 48 било в основата или във вътъка, ленен или вълнен, дрехите си, да обръсне всичката си коса и да се или в кожа, или в какво да е кожено нещо, 49 и ако окъпе във вода и ще бъде чист. След това нека дойде заразата е зеленикова или червеникова в дрехата, в стана, но да живее вън от шатъра си седем дена. или в кожата, било в основата или във вътъка, или 9 И на седмия ден да да обръсне всичката коса на в коя да е кожена вещ, това е зараза от проказа и главата си, брадата си и веждите си; всичките си трябва да се покаже на свещеника. 50 Свещеникът косми да обръсне, и за изпере дрехите си, и да окъпе нека прегледа заразата и затвори за седем дена тялото си във вода, и ще бъде чист. 10 А на осмия онова, което има заразата; 51 а на седмия ден да ден да вземе две мъжки агнета без недостатък, и прегледа заразата; ако заразата се е разпростряла едно едногодишно женско аgne, и три десети от ефа по дрехата, било по основата или по вътъка, или по чисто брашно за хлебен принос омесен с дървено кожата, в кожата, заразата е люта проказа; това е масло, и един лог дървено масло; 11 и свещеникът, нечисто. 52 Да изгори дрехата, в която е заразата, който го очиства, да представи очищаемия и тия било в основата или във вътъка, вълнена дреха неща пред Господа на входа на шатъра за срещане. или ленена, или каква да е заразена кожена вещ; 12 Тогава свещеникът да вземе едното мъжко аgne защото е люта проказа; с огън да се изгори. 53 Но и да го принесе в принос за престъпление, и лога ако, като прегледа свещеникът, ето, заразата не се дървено масло, и да ги подважи за движим принос е разпростряла по дрехата, било по основата, или пред Господа; 13 и да заколи агнето на мястото, по вътъка, или по каква да е кожена вещ, 54 то гдето колят приноса за грях и всеизгарянето, на свещеникът да заповядва да изперат онова, което е свето място; защото приносът за престъпление, заразено, и да го затвори още за седем дена. 55 както и приносът за грях, принадлежи на свещеника; Тогава, след изпирането, нека прегледа свещеникът той е пресвет. 14 После свещеникът да вземе от заразата; ако заразата не се е разпростряла, тая вещ кръвта на приноса за престъпление, и свещеникът е нечиста; с огън да я изгориш; проказата е люта, да я тури на края на дясното ухо на очищаемия, била тя от вътрешната страна или от външната. 56 на палеца на дясната му ръка, и на палеца на Но ако прегледа свещеникът, и, ето, след изпирането, дясната му нога. 15 След това, свещеникът да вземе заразата е завехнала, то да я отдере от дрехата, от лога дървено масло и да го излее в дланта или от кожата, било от основата или от вътъка. на лявата си ръка; 16 и свещеникът да напоти 57 Ако пък заразата още се яви на дрехата, било десния си пръст в маслото, което има в лявата на основата или вътъка, или на кой да е кожена си длан, и с пръста си седем пъти да поръси от вещ, проказа е избухнала; с огън да изгориш онова, маслото пред Господа; 17 и от останалото масло, което е заразено. 58 И ако заразата се заличи от което има в дланта си, свещеникът да тури края на дрехата, било основата или вътъка, или от коя да дясното ухо на очищаемия, на палеца на дясната е кожена вещ, която ще изпереш, тогава нека се му ръка, и на палеца на дясната му нога, върху изпере още веднъж, и ще бъде чиста. 59 Това е кръвта на приноса за престъпление; 18 а останалото законът за заразата на проказата във вълнена или масло, което е в дланта на свещеника, да тури на ленена дреха, било в основата или вътъка, или в главата на очищаемия, и свещеникът да направи коя да е кожена вещ, според който да се обявява за умилостивление за него пред Господа. 19 Тогава чиста или нечиста. свещеникът да принесе приноса за грях и да направи умилостивление за очищаемия от нечистотата му и

**14** Господ говори още на Моисея, казвайки: 2 после да заколи и всеизгарянето; 20 и свещеникът да Ето законът за проказения в деня, когато

принесе всеизгарянето и хлебния принос на олтара; затвори къщата за седем дена. 39 А на седмия ден така да направи свещеникът умилостивение за него свещеникът да се върне и да прегледа; и, ето, ако и ще бъде чист. 21 Но ако очищаемият е сиромах та заразата се е разпростряла по стените на къщата, 40 не му стига ръка, то нека вземе едно мъжко агне в тогава свещеникът да заповядва да извадят камъните, движим принос за престъпление, за да се извърши на които е язвата и да ги хвърлят вън от града на умилостивение за него, и една десета от ефа чисто нечисто място; 41 и да накара да остьржат къщата брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос, навсякъде извърте и да изхвърлят остьрганата вар и един лог дървено масло, 22 и две гургулици вън от града на нечисто място; 42 и да вземат други или две гълъбчета, както би намерил; едното да камъни, които да вложат вместо онния камъни, и да бъде принос за грях, а другото всеизгаряне; 23 и вземат друга вар и да измажат къщата. 43 Но ако на осмия ден да ги донесе за очистването си при пак дойде заразата и се появи в къщата, след като свещеника на входа на шатъра за срещане пред извадят камъните и остьржат къщата и я измажат, Господа. 24 Тогава свещеникът да вземе агнето на 44 тогава свещеникът да влезе и да прегледа: ако приноса за престъпление и лога дървено масло, се е разпростряла язвата в къщата; тя е нечиста. и свещеникът да ги подвижи за движим принос 45 Нека съборят къщата, камъните й, дърветата й пред Господа; 25 и да заколи агнето на приноса за и всичката вар на къщата, и да ги изнесат вън от престъпление и свещеникът да вземе от кръвта на града на нечисто място. 46 При това, който влезе приноса за престъпление и да я тури на края на в къщата през цялото време, през което тя е била дясното ухо на очищаемия, на палеца на дясната му затворена, да бъде нечист до вечерта. 47 А който ръка и на палеца на дясната му нога. 26 След това, спи в къщата, нека изпере дрехите си; и който яде в свещеникът да излее от дървеното масло в длантата къщата, нека изпере дрехите си. 48 Но, ако влезе на лявата си ръка; 27 и от маслото, което има в свещеникът та прегледа, и, ето язвата в къщата лявата си ръка, свещеникът да поръси с десния си не се е разпростряла след измазването и, тогава пръст седем пъти пред Господа; 28 и свещеникът да свещеникът да обяви къщата за чиста, защото язвата тури от маслото, което има в длантата си, на края на е изцеляла. 49 А за очистването на къщата нека дясното ухо на очищаемия, на палеца на дясната вземе две птичета, кедрово дърво, червена вълна и му ръка и на палеца на дясната му нога, на туй исоп; 50 и да заколи едното птиче в пръстен съд над място, где е кръвта от приноса за престъпление; текуща вода; 51 да вземе кедровото дърво, исопа, 29 а останалото от маслото, което е в длантата на червената вълна и живото птиче, и да ги натопи в свещеника, да тури на главата на очищаемия, за кръвта на закланото птиче и в текущата вода, и да да извърши умилостивение за него пред Господа. поръси къщата седем пъти. 52 Така да очисти къщата 30 После да принесе едната от гургулиците или с кръвта на птичeto, с текущата вода, с живото птиче, от гълъбчетата, каквото би намерил; 31 каквото с кедровото дърво, с исопа и с червената вълна. 53 А би намерил: едното в принос за грях, а другото да пусне живото птиче вън от града на полето. Така за всеизгаряне, заедно с хлебния принос; така да да направи умилостивение за къщата, и тя ще бъде направи свещеникът умилостивение за очищаемия чиста. 54 Това е законът за всяка рана от проказа и пред Господа. 32 Това е законът за онзи, който има от кел, 55 и за проказа на дреха и на къща, 56 и за рана от проказа, и не му стига ръка да достави оток, за краста и за лъскави петна, 57 за да учи, кога всичко за очистването си. 33 Господ говори още на е нещо нечисто и кога е чисто; това е законът за Моисея и Аарона, казвайки: 34 Когато влезете в проказата.

Ханаанската земя, която Аз ви давам за владение, и тури зараза от проказа в някая къща в земята, която притежавате, 35 тогава оня, чиято е къщата, нека дойде и заяви на свещеника, като каже: Струва ми се, че има язва в къщата. 36 И свещеникът, преди да влезе да прегледа язвата, да заповядва да изпразнят къщата, за да не стане нечисто всичко що е в къщата; и след това свещеникът да влезе да прегледа къщата. 37 Като разгледа заразата, ако язвата се явява по стените на къщата със зеленикави или червеникави трапчинки, които изглеждат да са по-дълбоко от повърхността на стената, 38 тогава свещеникът да излезе из къщата до вратата й и да

**15** Господ говори още на Моисея и на Аарона, казвайки: 2 Говорете на израиляните, като им кажете: Ако човек има течение из тялото си, той е нечист поради течението си. 3 Нечистотата му в течението му е тая: или има течение от тялото му, или се е спряло течението в тялото му; това е неговата нечистота. 4 Всяка постелка, на която лежи оня, който има течението, ще бъде нечиста; и всяко нещо, на което седне, ще бъде нечисто. 5 Също и който се допре до постелката му трябва да изпере дрехите си и да се окъпле с вода и ще бъде нечист до вечерта; 6 и който седне на нещо, върху което е седял оня, който има течението, да

изпере дрехите си и да се окъпне с вода, и ще бъде чиста по-дълго от обикновеното време на нечистотата нечист до вечерта. 7 И който се допре до тялото си, то през всичките дни, когато тече нечистотата на онзи, който има течението, да изпере дрехите си, и да се окъпне във вода, и ще бъде чист до нечистота; тя е нечиста. 26 Всяка постелка, на която вечерта. 8 Оня, който има течението, ако плюе върху лежи през цялото време на течението й, ще бъде чистия, този да изпере дрехите си и да се окъпне както постелката, на която лежи в обикновената във вода и да бъде чист до вечерта. 9 И всяко си нечистота; и всяко нещо, на което седне, ще седло, на което би седнал оння, който има течението, ще бъде нечисто, както с нечистотата на обикновената й ще бъде нечисто. 10 И който се допре до какво нечистота. 27 Всеки, който се допре до тия неща, да е нещо, което е било под него, ще бъде нечист ще бъде нечист; нека изпере дрехите си и се окъпне до вечерта; и който понесе това нещо нека изпере във вода, и да бъде чист до вечерта. 28 Но ако дрехите си и се окъпне във вода, и ще бъде чист до тя се очисти от течението си, тогава да си изброя вечерта. 11 И ако оння, който има течението, се допре седем дена, и след тях ще бъде чиста. 29 А на осмия до някого, без да е умил ръцете си с вода, този да ден да си вземе две гургулици или две гъльбчета и изпере дрехите си и да се окъпне във вода и ще е да ги донесе при свещеника при входа на шатъра нечист до вечерта. 12 И пръстният съд, до който се за срещане; 30 и свещеникът да принесе едното в допрял, оння, който има течението, да се строши; а принос за грях, а другото за всеизгаряне; така да всеки дървен съд да се измие с вода. 13 А когато направи свещеникът умилостивение за нея пред се очисти от течението си оння, който има течение, Господа поради течението на нечистотата й. 31 тогава за очистването си да си изброя седем дена и Така да отльчите израилтяните от нечистотите им, да изпере дрехите си, и да окъпне тялото си в текуща за да не умрат в нечистотата си, като оскверняват вода и ще бъде чист. 14 И на осмия ден да си вземе скинията Ми, която е в сред тях. 32 Това е законът за две гургулици или две гъльбчета и да дойде пред онзи, който има течение, и за онзи, от когото излезе съвъкупително семе и се осквернява чрез него, 33 и даде на свещеника; 15 и свещеникът да ги принесе, за оная, която е болна от кръвотечението си, и за едното в принос за грях, а другото за всеизгаряне; човека който има течение, бил той мъж или жена, и така да направи свещеникът умилостивение за него за онзи, който легне с оная, която е нечиста.

16 И Господ говори на Моисея, след смъртта на пред Господа поради течението му. 16 Оня човек, от когото излезе съвъкупително семе, да окъпне цялото си тяло във вода и да бъде чист до вечерта. 17 Всяка дреха и всяка кожа, на която се намира съвъкупително семе, да се изпере с вода и ще бъде нечиста до вечерта. 18 А и жената, с която се е съвъкупил мъж, и тя и той да се окъпнат във вода и да бъдат нечисти до вечерта. 19 Оная жена, който има течение, и течението от тялото й е кръв, да бъде нечиста седем дена; и всеки, който се допре до нея, ще бъде нечист до вечерта. 20 Всяко нещо, на което е лежала в нечистотата си, ще бъде нечисто; също и всяко нещо, на което е седнала, ще бъде нечисто. 21 И всеки, който се допре до постелката й, да изпере дрехите си и да се окъпне във вода и ще бъде нечист до вечерта. 22 И всеки, който се допре до нещо, на което тя е седнала, да изпере дрехите си и да се окъпне във вода и ще бъде нечист до вечерта. 23 И ако има нещо върху постелката или върху това, на което тя е седнала, и той се допре до това нещо, ще бъде нечист до вечерта. 24 А ако някой легне с нея, и кръвотечението й дойде на него, ще бъде нечист седем дена; и всяка постелка, на която той би легнал, ще бъде нечиста. 25 Ако някоя жена има кръвотечение за много дни, не във времето на нечистотата си, или ако има течение

двамата Ааронови синове, когато пристъпиха с чужд огън пред Господа и умряха. 2 Господ каза на Моисея: Кажи на брата си Аарона да не влеза на всяко време в светилището, което е отвътре завесата, пред умилостивилището, което е върху ковчега, за да не умре; защото Аз ще се явявам в облак върху умилостивилището. 3 Ето как да влезе Аарон в светилището: с юнец, в принос за грях и овен за всеизгаряне. 4 Да се облече в осветения ленен хитон, да има ленените гащи на тялото си, да се опаше с ленения поят и да носи ленената митра на главата си; те са светите облекла; и след като окъпне тялото си във вода, нека се облече с тях. 5 И от обществото на израилтяните да вземе два козела в принос за грях и един овен за всеизгаряне. 6 И Аарон да приведе принесения за грях юнец, който е за него, и да направи умилостивение за себе си и за дома си. 7 Също да вземе двата козела и да ги представи пред Господа до входа на шатъра за срещане. 8 Тогава да хъръли Аарон жребий за двата козела, един жребий за Господа, и другия жребий за отпуштане; 9 и да приведе Аарон козела, на който е паднал жребият в Господа, и да го принесе в принос за грях; 10 а да представи жив пред Господа козела, на който е паднал жребият за

отпращане, за да направи с него умилостивение и олтара. 26 И оня, който откарা отпущаемия козел, да го изпрати в пустинята за отпращане. 11 После нека изпере дрехите си и окъпе тялото си във вода и Аарон да приведе юнца на приноса за грях, който е след това да влезе в стана. 27 А юнецът на приноса за него, и да направи умилостивение за себе си и за грях, и козелът на приноса за грях, чиято кръв за дома си, като заколи принесения за грях юнец, се е внесла, за да се извърши умилостивение във който е за него. 12 След това да вземе кадилница светилището, да изнесат вън от стана и да изгорят пълна с разгорени въглища от олтара, който е пред в огън кожата им, месото им и изверженията им. Господа, и две пълни шепи с благоуханен темян 28 А оня, който ги изгори, да изпере дрехите си и счукан дребно, и да го внесе отвътре завесата; да окъпе тялото си с вода и, след това, да влезе в 13 и да тури темян на огъня пред Господа, за да стана. 29 Това да бъде вечен закон; в седмия месец, покрие дима от темяна умилостивилището, което е на десетия ден от месеца, да смирите душите си и върху плочите на свидетелството, за да не умре. да не вършите никаква работа, нито туземец нито 14 Също да вземе от кръвта на юнца и с нея да пришелец, който се е заселил между вас; 30 защото поръси с пръста си умилостивилището откъм изток; а в този ден ще се направи умилостивение за вас, за пред умилостивилището да поръси от кръвта седем да се очистите от всичките си грехове, та да сте пъти с пръста си. 15 Тогава да заколи козела на чисти пред Господа. 31 Това да ви бъде събота за приноса за грях, който е за людете, и да внесе тържествена почивка и да смирите душите си; това кръвта му да направи както направи с кръвта на е вечен закон. 32 Оня свещеник, който бъде помазан юнца, като поръси с нея над умилостивилището и посветен да свещенодействува, вместо баща си, и пред умилостивилището. 16 Така да направи той да направи умилотивението, като се облече в умилостивение за светилището, поради нечистотите ленените одежди, светите одежди; 33 и да направи на израилтяните, и поради престъплението им и умилостивение за светото светилище, и да направи всичките им грехове; така да направи и за шатъра за умилостивение за шатъра за срещане, и да направи срещане, който стои помежду им всред нечистотите умилостивение за свещениците и за всичките люде им. 17 И никой да се не намира в шатъра за на обществото. 34 Това ще ви бъде за вечен закон, срещане, когато влиза той във светилището да веднъж в годината да правите умилостивение за направи умилостивение, докде излезе, след като израилтяните поради всичките им грехове. И Аарон направи умилостивение за себе си, за дома си и за цялото общество израилтяни. 18 Тогава да излезе към олтара, който е пред Господа, и да направи умилостивение за него, като вземе от кръвта на юнца и от кръвта на козела и я тури по роговете на олтара наоколо; 19 и седем пъти да поръси върху него от кръвта с пръста си, и така да го очисти от нечистотите на израилтяните, и за го освети. 20 А като съвърши да прави умилостивение за светилището, за шатъра за срещане и за олтара, нека приведе живия козел; 21 и като положи Аарон двете си ръце на главата на живия козел нека изповядва над него всичките беззакония на израилтяните, всичките им престъпления и всичките им грехове, и нека ги възложи на главата на козела; тогава да го изпрати в пустинята чрез определен човек; 22 и като пусне козела в пустинята, козелът ще понесе на сабе си всичките им беззакония в необитаема земя. 23 Тогава да влезе Аарон в шатъра за срещане, да съблече ленените одежди, в които се е облякъл, когато е възлязъл в светилището, и да ги остави там; 24 и, като окъпе тялото си във вода на свето място, да облече дрехите си, да излезе и да принесе своето всеизгаряне и всеизгарянето на людете, и така да направи умилостивение за себе си и за людете. 25 А тълстината на приноса за грях да изгори на

**17** Господ говори още на Моисея, казвайки: 2 Говори на Аарона и на синовете му и на всичките израилтяни, като им кажеш: Ето какво заповядва Господ, като рече: 3 Всеки човек от Израилевия дом, който заколи.goveto, агне, или коза в стана, или който заколи вън от стана, 4 без да го е привел до входа на шатъра за срещане, за да го принесе Господу пред Господната скиния, той ще се счете виновен за кръв; кръв е проплял; този човек ще се изтреби из сред людете си; 5 с цел израилтяните да довеждат жертвите, които колят на полето и да ги принасят Господу до входа на шатъра за срещане, при свещеника, та да ги колят за примирителни жертвии Господу. 6 И свещеникът да поръси с кръвта Господния олтар при входа на шатъра за срещане и да изгори тълстината за благоухане Господу. 7 Да не принасят вече жертвите си на бесовете, след като те блудствуват; това да им бъде вечен закон във всичките им поколения. 8 Кожи им още: Който човек от Израилевия дом, или от заселените между тях пришелци, принесе всеизгаряне или жертва, 9 без да я приведе до входа на шатъра за срещане, за да я принесе Господу, този човек ще се изтреби между людете си. 10 Ако някой от Израилевия дом, или от заселените между тях пришелци, яде каква

да е кръв, ще насоча лицето Си против онът човек, не откриеш. 16 Голотата на братовата си жена да който яде кръвта, и ще го изтребя изред людете не откриеш; тя е голотата на брата ти 17 Голотата му. 11 Защото живота на тялото е в кръвта, която на жена и на дъщеря й да не откриеш, нито да Аз ви дадох да правите умилостивение на олтара вземеш дъщерята на сина й, или дъщеря на дъщеря за душите си; защото кръвта е, която, по силата на й, за да откриеш голотата й; те са нейни близки живота, който е в нея, прави умилостивение. 12 За роднини; това е нечестие. 18 И да не вземаш жена това казах на израилтяните: Ни един човек от вас да заедно със сестра й докато е жива другата, за да не яде кръв, и пришелецът, който е заселен между откриеш голотата й, та да й стане съперница. 19 вас, да не яде кръв. 13 И ако някой от израилтяните, При жена, когато е разльчена, поради нечистотата или от заселените между тях пришелци, отиде на си, да не приближиш да откриеш голотата й. 20 И с лов и улови животно или птица, що бива да се яде, жената на ближния си да се не съвъкупиши да се нека излезе кръвта й, па да я покрие с пръст. 14 оскверниши с нея. 21 Никак да не посветиш от семето Защото, колкото за живота на всяка твар, кръвта й - си на Молоха; нито да оскверниши името на своя тя е животът й; за това казах на израилтяните: Да Бог. Аз съм Иеова. 22 С мъжко да не легнеш като с не ядете кръвта на никаква твар, защото животът женско; това е гнусота. 23 И с никое животно да се не на всяка твар е кръвта й; всеки, който я яде, ще се съвъкупиши да се оскверниши с него, нито жена да изтреби. 15 И всеки човек, който яде мърша или застане пред животно, за да се съвъкупи с него; това разкъсано от звяр, бил той туземец или пришелец, е мърсота. 24 Не се осквернявай ни с едно от тия нека изпере дрехите си и да се окъпе във вода, и ще неща, защото с всички тия се оскверниха народите, бъде нечист до вечерта: а след това да бъде чист. 16 които Аз изпъдих от пред вас. 25 Оскверни се и И ако не ги изпере и не окъпе тялото си, тогава ще земята; за това въздавам върху нея беззаконието й, и носи беззаконието си. 26 Вие, прочее, пазете земята избълва жителите си. 27 (защото всички тия гнусоти вършеха повеленията Ми и съдбите Ми, и не правете ни една от тия гнусоти, ни туземец, ни заселен между вас пришелец, 27 (защото всички тия гнусоти вършеха човеците, които са били преди вас на тая земя, та се оскверни земята) 28 за да не избълва и вас земята, когато я осквернявате, както избълва населението, което беше преди вас. 29 Защото, всеки който върши коя да е от тия гнусоти, - човеците, които ги вършат, ще се изтребят изред людете си. 30 И тъй, пазете заръчванията Ми, и не вършете никой от тия гнусни обичаи, които са се вършили преди вас, та да се не осквернят в тях. Аз съм Иеова вашият Бог.

## 18 Господ говори още на Моисея, казвайки: 2

Говори на израилтяните, като им кажеш: Аз съм Иеова вашият Бог. 3 Да не правите, както правят в Египетската земя, където сте живели, и да не правите както правят в Ханаанската земя, в която Аз ви завеждам; и да не ходите по техните повеления. 4 А Мойте съдиби да правите, и Мойте повеления да пазите, да ходите в тях. Аз съм Иеова вашият Бог. 5 Затова, пазете повеленията Ми, и съдбите Ми, чрез които, ако човек прави това, ще живее. Аз съм Иеова. 6 Никой да не приближи при никоя своя кръвна роднина, за да открие голотата й. Аз съм Иеова. 7 Голотата на баща си, тоест, голотата на майка си, да не откриеш; тя ти е майка; да не откриеш голотата й. 8 Голотата на бащината си жена да не откриеш; тя е голотата на баща ти. 9 Голотата на сестра си, бащината ти дъщеря, или майчината ти дъщеря, родена у дома или родена вън, - голотата на такива да не откриеш. 10 Голотата на синовата си дъщеря, или на дъщеря на дъщеря ти - тяхната голота да не откриеш; защото тяхната голота е твоя. 11 Голотата на дъщерята на бащината ти жена, родена от баща ти, (сестра ти е), - нейната голота да не откриеш. 12 Голотата на бащината си сестра да не откриеш; тя е близка роднина на майка ти. 13 Голотата на бащиния близка роднина на майка ти. 14 Голотата на бащиния Господната светиня. Тоя човек ще се изтреби изред си брат да не откриеш, тоест, при жена му да се не приближиш; тя ти е стрина. 15 Голотата на снаха си не дожнеш краищата на нивата си и да не събереши да не откриеш; жена е на сина ти; нейната голота да

## 19 Господ говори още на Моисея, казвайки: 2

Кажи на цялото общество израилтяни, като им речеш: Свети бъдете, защото Аз Господ, вашият Бог, съм свет. 3 Да се боите всеки от майка си и от баща си; и съботите Ми да пазите. Аз съм Господ вашият Бог. 4 Да се не върнете към идолите, нито да си направите излеяни богове. Аз съм Господ вашият Бог. 5 Когато принесете примирителна жертва Господу, да прinesете такащото да бъдете приети. 6 В същия ден, когато я принесете, или на следния, трябва да се яде; и ако остане нещо до третия ден, да се изгори в огън. 7 И ако някой яде от нея на третия ден, тя е гнусна; не ще бъде приета; 8 а всеки, който я яде, ще носи беззаконието си, защото е осквернил Господната светиня. Тоя човек ще се изтреби изред людете си. 9 Когато жънете жертвата на земята си, да не дожнеш краищата на нивата си и да не падналите в жертвата си класове. 10 Да не обираш

повторно лозето си, нито да събиращ пабирък от лозето; да го оставиш на сиромаха и на чужденца. Аз съм Господ вашият Бог. **11** Да не крадете нито мамите и никой да не лъже близния си. **12** И да се не кълнете на лъжа в Моето Име, нито да осъверняваш Името на Бога си. Аз съм Господ. **13** Да не притесняваш близния си, нито да го ограбиш; да не престои у тебе заплатата на надничаря ти през нощта до сутринта. **14** Да не хулиш глухия, нито да туриш препънка пред слепия, но да се боиш от Бога си. Аз съм Господ. **15** Да не извършиш неправда в съд; да не покажеш лицеприятие към сиромаха, нито да се стесниш от личността на големеца; но по правда да съдиш близния си. **16** Да не обикаляш между людете си като одумник, нито да се подигнеш в покушение против кръвта на близния си. Аз съм Господ. **17** Да не мразиш брата си в сърцето си; да изобличиш смело близния си, та да се не натовариш с грях поради него. **18** Да не отъщаваш, нито да храниш злоба против ония, които са от людете ти; но да обичаш близния си както себе си. Аз съм Господ. **19** Да пазите повеленията Ми. Да не пущаш добитька си с добитък от друга порода; да не сееш разнородни семена в нивата си; нито да обличаш дреха тъкана от разновидна прежда. **20** Ако някой се съвърши с жена, която е робиня, годена за мъж, а не откупена нито освободена, те да се накажат, но не със смърт, защото тя не е била свободна. **21** Той да приведе Господу приноса си за престъпление, при входа на шатъра за срещане, - освен в принос за престъпление. **22** И за греха му, що е сторил, свещеникът да направи умилостивение за него пред Господ с принесения за престъплението овен; и ще му се прости греха, що е сторил. **23** Когато влезете в земята и посадите от всякакъв вид плодно дърво, то да имате плода му като необрязан; три години да ви бъде като необрязан; да се не яде. **24** А в четвъртата година всичкия му плод да бъде свет, за да хвалите с него Господа. **25** И в петата година яхте плода му, за да ви се умножава раждането му. Аз съм Господ вашият Бог. **26** Да не ядете месо с кръвта му, нито да си служите с гадания нито с предвещания. **27** Да не стрижете косата на главата си кръло; и никой да не разваля краищата на брадата си. **28** Заради мъртвец да не правите порязвания по месата си, нито да начертавате белези по себе си. Аз съм Господ. **29** Да не осъверниш дъщеря си, като й допунеш да стане блудница, да не би земята да изпадне в блудодеяние, и земята да се напълни с беззаконие. **30** Съботите Ми да пазите, и светилището ми да почитате. Аз съм Господ. **31** Да се не отнесете към запитвачите на зли духове нито към врачовете; не ги издирайте да се осъверняват чрез тях. Аз съм Господ вашият Бог. **32**

Пред белокосия да ставаш, и старческото лице да почиташ, и от Бога си да се боиш. Аз съм Господ, **33** Когато някой чужденец се засели при тебе в земята ти, да заселил при вас, да ви бъде като ваш туземец, и да го обичаш като себе си; защото и вие бяхте чужденци в Египетската земя. Аз съм Господ вашият Бог. **35** Да не извършиш неправда в съд, в мярка, във везни, или в мерило. **36** Верни везни, верни теглики, верна ефа и верен ин да имате. Аз съм Господ вашият Бог, Който ви изведох из Египетската земя. **37** Да пазите всичките Ми повеления и всичките Ми съди, и да ги извършвате. Аз съм Господ.

**20** Господ говори още на Моисея, казвайки: **2** Да речеш на израилтяните: Който от израилтяните, или от заселените в Израиля чужденци, даде от семето си на Молоха, непременно да се умъртви; людете на земята да го убият с камъни. **3** Също Аз ще насоча лицето Си против оня човек и ще го изтребя из сред людете му, защото е дал от семето си на Молоха, та е омърсил светилището Ми и е осъвернил светото Ми Име. **4** И ако по какъв да е начин людете на земята затворят очите си, за да не видят тоя човек, когато дава от семето си на Молоха, и не го погубят, **5** тогава Аз ще насоча лицето Си против тия човек и против семейството му, и ще изтребя из сред людете им него и всички, които го последват в блудството, за да блудствуват след Молоха. **6** И човек, който се отнесе към запитвачите на зли духове и към врачовете за да блудствуват след тях, против оня човек Аз ще насоча лицето Си и ще го изтребя из сред людете му. **7** И тъй, осветете се и бъдете свети, защото Аз съм Господ вашият Бог; **8** и да пазите повеленията Ми и да ги вършите. Аз съм Господ, Който ви освещавам. **9** Всеки, който прокълне баща си или майка си, непременно да се умъртви; баща си или майка си е проклел; кръвта му да бъде върху него. **10** Ако прелюбодействува някой с чужда жена, тоест, ако прелюбодействува някой с жената на близния си, непременно да се умъртви и прелюбодеецът и прелюбодейката. **11** Който легне с жената на баща си, бащината голота е открил; непременно и двамата да се умъртвят; кръвта им да бъде върху тях. **12** И ако някой легне със снаха си, непременно и двамата да се умъртвят; кръвта им да бъде върху тях. **14** Ако някой вземе жена и майка й, това е беззаконие; с огън да се изгорят и той и те, за да няма беззаконие между вас. **15** Ако някой се съвърши с животно, той непременно да се умъртви, и животното да убиете. **16** И ако се

приближи жена при какво да е животно, за да се или осквернена, нито да вземат жена напусната от съвърши с него, да убиеш и жената и животното; мъжъ си; защото свещеникът е свет на Бога си. 8 непременно да се умъртвят; кръвта им да бъде Прочее, да го накараш да бъде свет, защото той върху тях. 17 Ако някой вземе сестра си, дъщеря на принася хляба на твоя Бог; свет да ти бъде; защото баща си, или дъщеря на майка си, и види голотата Аз Господ, Който ви освещавам, съм свет. 9 И ако й, и тя види неговата голота, това е нечестие, да дъщерята на някой свещеник се омърси с блудство, се изтребят пред очите на людете си; голотата на тя омърсява баща си; с огън да се изгори. 10 Но сестра си е открил; ще носи беззаконието си. 18 оня, който между братята си е велик свещеник, И който легне с жена, която е в нечистотата си, и на чиято глава се е изляло мирото за помазване, открие голотата й, той е открил течението и, и тя и който се е посветил, за да облича свещените е открила течението на кръвта си; за това, да се одежди, да не ткрива главата си, нито да раздира изтребят и двамата изсрд людете си. 19 Голотата дрехите си, 11 нито да влеза при някой умрял, нито на майчината си сестра или на башината си сестра да се осквернява за баща си или за майка си; 12 да не откриеш; защото, който е сторил това, открил нито да излиза от светилището или да осквернява е голотата на близките си роднини; те ще носят светилището на Бога си; защото посвещаването беззаконието си. 20 И ако някой легне със стрина си, чрез помазване с мирото на Бога му е станало на голотата на стрина си е открил; те ще носят греха си; него. Аз съм Господ. 13 И тий, да не осквернява всичките Ми повеления и всичките Ми съдби та ги потомството си между людете си; защото Аз съм извършвайте, за да не ви избълва земята, гдето Аз Господ, Който го освещавам. 16 Господ говори още ви завеждам да живеете в нея. 23 И да не ходите на Моисея, казвайки: 17 Говори на Аарона, като му по общичите на населението, което Аз изпъждам речеш: Който от твоето потомство, във всичките им отпред вас; защото те извършиха всички тия гнусоти, поколения, има недостатък, той да не пристъпва да и затова Аз се погнусих от тях. 24 А на вас съм казал: принася хляб на Бога си. 18 Защото никой, който Вие ще наследите земята им, и Аз ще я дам на вас има недостатък, не бива да пристъпва: човек сляп, за притежание, земя гдето текат мляко и мед. Аз съм или куч, или със сплескан нос, или с нещо излишно, Господ вашият Бог, който ви отделих от племената. 19 или човек със строшена нога, или строшена ръка, 25 За това, правете разлика между чистите животни и 20 или гърбав, или завързляк, или с повредени нечистите, и между нечистите птици и чистите; и да очи, или със суха краста, или с лишии, или килав. не осквернявате себе си с животно, или с птица, или 21 Ни един човек от потомството на свещеника с какво да е що пълзи на земята, които Аз ви отделих Аарона, който има недостатък, да не пристъпва за да като нечисти. 26 И бъдете свети на Мене; защото Аз, принесе Господните чрез огън приноси; понеже има Иеова съм свет, и ви отделих от племената за да недостатък, ни бива да пристъпи да принесе хляба бъдете Мои. 27 Също мъж или жена, която запитва на Бога си. 22 От пресветите и от светите приноси зли духове, или е врач, непременно да се умъртви; с нека яде хляба на Бога си; 23 но да не влеза до камъни да ги убият; кръвта им да бъде върху тях. завесата нито да се приближава при олтара, понеже има недостатък, за да не омърсява светилищата Ми; защото Аз съм Господ, Който ги освещавам. 24 И тий, Моисей каза това на Аарона и на синовете му, и на всичките израилитяни.

**21** Господ рече още на Моисея: Говори на свещениците, Аароновите синове, и какви им: Никой от вас да се не оскверни между людете си, заради мъртвец, 2 освен за близък сродник, сиреч, за майка си, за баща си, за сина си, за дъщеря си, или за брата си; 3 също и за сестра си девица, която е близка нему, и която не е била омъжена, заради нея може да се оскверни. 4 Като началник на людете си да се не оскверни така щото да стане мръсен. 5 Име. Аз съм Господ. 3 Кажи им, че всеки човек от Да не оплешат главата си, нито да бърснат краищата на брадата си, нито да правят порязвания по месата си. 6 Свети да бъдат на Бога си, и да не осквернят Името на Бога си; защото те принасят Господните чрез огън приноси, хляба на Бога си; затова, да бъдат свети. 7 Да не вземат жена, която е блудница

Господ говори още на Моисея, казвайки: 2 Речи на Аарона и на синовете му, кога да се въздържат от светите приноси, които израилитяните Ми посвещават, за да не омърсяват Моето свето цялото ви потомство, във всичките ви поколения, които има нечистота на себе си, и пристъпи до светите приноси, които израилитяните посвещават Господу, тия човек ще се изтреби от пред Мене. Аз чрез огън приноси, хляба на Бога си; затова, да съм Господ. 4 Като от Аароновото потомство е бъдат свети. 7 Да не вземат жена, която е блудница прокажен, или има течение, да не яде от светите

неша, додре се очисти. И който се допре до какво или с недостатък в частите можеш да принесеш да било нещо, което е нечисто от мърша, или до за доброволен принос: обаче срещу обрек не ще човек, из когото излиза съвъкупително семе, 5 или бъде приет. 24 Животно превито, или със смазани който се допре до каквото да е животно, от което или изтръгнати мъди, или скопено да не принасяте може да стане нечист, или до човек, от когото можа Господу, нито да правите така в земята си. 25 Нито да стане нечист, каквато и да е нечистотата му, 6 от страна на чужденец да принасяте едно от всички оня човек, който се допре до кое да е от такива, тия за храна на вашия Бог, защото разтление има в ще бъде нечист до вечерта, и да не яде от светите тях, недостатък има в тях; не ще ви бъдат приети. 26 неща додгето не окъпне тялото си във вода. 7 Когато Господ още говори на Моисея, казвайки: 27 Когато залезе слънцето ще бъде нечист, и подир това нека се роди теле, или агне, или яре, тогава нека бъде яде от светите неща, защото това му е храната. 8 седем дена с майка си; а от осмия ден нататък ще Мърш или звероразкъсано да не яде, за да се не бъде прието за жертвен чрез огън принос Господу. оскверни от тях. Аз съм Господ. 9 Да пазят, прочее, 28 А крава или овца да не заколите в един ден с заръзването Ми, за да ни си навлекат грях и умрат малкото й. 29 И когато принесете благодарствена поради това, ако са се омърсили. Аз съм Господ, жертва Господу, да я принесете така щото да ви Който ги освещавам. 10 Ни един чужденец да не бъде приета. 30 В същия ден да се изяде; да не яде от светите неща: гост на свещеника ако е, или оставяте нищо от нея до сутринта. Аз съм Господ. 31 наемник, пак да не яде от светите неща. 11 Но ако И тъй, да пазите заповедите Ми и да ги вършите. Аз някой свещеник купи някого с пари, той може да яде съм Господ. 32 И да не осквернявате Моето Име; от тях, както и оня, който се е родил у дома му; те но Аз ще съм осветен между израилтяните. Аз съм могат да ядат от хляба му. 12 Дъщеря на свещеник, Господ, Който ги освещавам, 33 Който ги изведох из Египетската земя, за да бъда вашият Бог, Аз съм ако е омъжена за чужденец, да не яде от приноса Иеова.

на свещеник овдовее или бъде напусната и няма дете, и се върне в бащиния си дам, както е била в младостта си, тя може да яде от хляба на баща си. Обаче никоя чужденец да не яде от него. 14 И ако някой от незнание яде нещо свето, тогава да даде на свещеника равното на светото нещо и да му притури петата му част. 15 Свещениците да се не отнасят със светите неща, които израилтяните принасят Господу, като с просто нещо, 16 за да не навлекат на себе си беззаконието на престъпление, когато ядат техните свети неща; защото Аз съм Господ, Който ги освещавам. 17 Господ още говори на Моисея, казвайки. 18 Говори на Аарона, на синовете му и на всичките израилтяни, като им кажеш: Всеки човек от Израилевия дом, или от чужденците в Израилия, който принесе принос срещу какви да са обреди, или като какви да са доброволни приноси, които принасят Господу за всеизгаряне, 19 за да ви бъде приет, трябва да принесе мъжко, без недостатък, от говедата, от овците, или от козите. 20 Нищо с недостатък да не принасяте, защото не ще ви бъде прието. 21 Който, за изпълнение на обрек, или за доброволен принос, принесе от говедата или от овците в примирителна жертва Господу, нека я принесе без недостатък, за да бъде приета; никакъв недостатък да няма в нея. 22 Животно сляпо, или със строшена или изкълчена част, или което има оток, суха краста, или лишай, такива да не принасяте Господу, нито да правите от тях жертва Господу чрез огън на олтара. 23 Но юнец или овце с нещо излишно

или с недостатък в частите можеш да принесеш за доброволен принос: обаче срещу обрек не ще 24 Животно превито, или със смазани който се допре до каквото да е животно, от което или изтръгнати мъди, или скопено да не принасяте може да стане нечист, или до човек, от когото можа Господу, нито да правите така в земята си. 25 Нито да стане нечист, каквато и да е нечистотата му, 6 от страна на чужденец да принасяте едно от всички оня човек, който се допре до кое да е от такива, тия за храна на вашия Бог, защото разтление има в ще бъде нечист до вечерта, и да не яде от светите тях, недостатък има в тях; не ще ви бъдат приети. 26 неща додгето не окъпне тялото си във вода. 7 Когато Господ още говори на Моисея, казвайки: 27 Когато залезе слънцето ще бъде нечист, и подир това нека се роди теле, или агне, или яре, тогава нека бъде яде от светите неща, гост на свещеника ако е, или оставяте нищо от нея до сутринта. Аз съм Господ. 31 наемник, пак да не яде от светите неща. 11 Но ако И тъй, да пазите заповедите Ми и да ги вършите. Аз някой свещеник купи някого с пари, той може да яде съм Господ. 32 И да не осквернявате Моето Име; от тях, както и оня, който се е родил у дома му; те но Аз ще съм осветен между израилтяните. Аз съм могат да ядат от хляба му. 12 Дъщеря на свещеник, Господ, Който ги освещавам, 33 Който ги изведох из Египетската земя, за да бъда вашият Бог, Аз съм Иеова.

**23** Господ още говори на Моисея, казвайки: 2 Говори на израилтяните, като им кажеш: Господните празници, в които ще свиквате свети събрания, Моите празници, са следните: 3 Шест дена да се работи; а на седмия ден е събота за тържествена почивка, за свето събрание: в нея да не работите никаква работа; във всичките ви жилища е събота Господу. 4 Ето Господните празници, свети събрания, които ще свиквате във времената им: 5 В първия месец, на четиридесетия ден от месеца, привечер, е Пасха Господна; 6 и на петнадесетия ден от същия месец е Господният празник на безквасните; седем дена да ядете безквасни хлябове. 7 На първия ден да имате свето събрание, и никаква слугинска работа да не вършите. 8 И седем дена да принасяте по една жертва чрез огън Господу; на седмия ден е свето събрание, и никаква слугинска работа да не вършите. 9 Господ говори още на Моисея, казвайки: 10 Говори на израилтяните, като им кажеш: Когато влезете в земята, която Аз ви давам, и пожънете жетвата й, тогава да донесете на свещеника един сноп от първите плодове на жетвата си; 11 и той да подвижи снопа пред Господа, за да ви бъде приет; на другия ден подир съботата да го подвижи свещеникът. 12 И в деня, когато подвижите снопа, да принесете за всеизгаряне Господу едно единогодишно агне без порок; 13 и хлебния му принос, две десети от ефа чисто брашно омесено с дървено масло, в жертва чрез огън Господу за благоухание; и възлиянието му, един четвърт ин вино. 14 А хляб или

пържено жито, или пресни класове да не ядете до този ден, до деня, когато принесете приноса на вашия Бог. Това да бъде вечен закон във всичките ви поколения, във всичките ви жилища. 15 От другия ден след съботата, в която принесохте спона на движимия принос, да си избройте седем цели седмици; 16 до следващия ден подир седмата събота да избройте петдесет дена, и тогава да принесете новохлебен принос Господу. 17 Да донесете от жилищата си за движим принос два хляба, които да бъдат две десети от ефа чисто брашно, изпечени с квас, като първи плодове Господу. 18 И заедно с хляба да принесете им, в принос чрез огън за благоухане Господу. 19 Да принесете и един козел в принос за грях, и две едногодишни агнета за примирителна жертва. 20 И свещеникът да ги подвижи заедно с хляба на първите плодове и заедно с двете агнета за движим принос пред Господа; та да бъдат свети Господу за свещеника. 21 И на седмия ден да свикате свето събрание и никаква слугинска работа да не вършите: това да бъде вечен закон във всичките ви жилища във всичките ви поколения. 22 И когато жънете нивите на земята си, да не жънеш краищата на нивата си, и да не събиращ падналите в жетвата ти класове; за сиромаха и за чужденца да ги оставиш. Аз съм Господ вашият Бог. 23 Господ още говори на Моисея, казвайки: 24 Говори на израилтяните, като речеш: В седмия месец, на първия ден от месеца, да ви бъде тържествена почивка, спомен с тръбно възклищание, свето събрание. 25 В него да не вършите никаква слугинска работа и да принесате жертва чрез огън Господу. 26 Господ говори още на Моисея, казвайки: 27 Десетият ден на тоя седми месец да бъде ден на умилостивение; да имате свето събрание, и да смирите душите си, и да принесете жертва чрез огън Господу. 28 Никаква работа да не вършите в този ден, защото е ден на умилостивение, за да се извърши умилостивение за вас пред Господа вашия Бог. 29 Защото всеки човек, който не се смири в този ден, ще се изтръби измежду людете си. 30 И всеки човек, който извърши каква да е работа в този ден, този човек ще изтръби изред людете му. 31 Никаква работа да не вършите; това да бъде вечен закон във всичките ви поколения във всичките ви жилища. 32 Ще ви бъде събота за тържествена почивка и за да смирите душите си; на деветия ден от месеца, вечерта, от вечер до вечер, да пазите съботата си. 33 Господ говори още на Моисея, казвайки: 34 Говори на израилтяните, като речеш: От петнадесетия ден на този месец да пазите за седем дена Господния празник на скинопигията. 35 На първия ден да има свето събрание, и никаква слугинска работа да не вършите. 36 Седем дена да принесате по една жертва чрез огън Господу, а на осмия ден да имате свето събрание и да принесете жертва чрез огън Господу: това е да не вършите. 37 Тия са Господните празници, в които да свиквате свети събрания, за да принесате принос Господу. 38 освен Господните съботи, и освен всичките обреди, и освен всичките доброволни приноси които давате Господу. 39 А на петнадесетия ден от седмия месец, когато ще сте прибрали произведенията на земята, да празнувате Господния празник седем дена; първият ден да бъде тържествена почивка, и осмият ден тържествена почивка. 40 И на първия ден да си вземете плод от хубави дървета, палмови клони, клони от широколистни дървета и речни върби, и седем дена да се веселите пред Господа вашия Бог. 41 Да празнувате този празник за Господа седем дена в годината; това да бъде вечен закон във всичките ви поколения; в седмия месец да го празнувате. 42 В колиби да седите седем дена; всички туземци израилтяни да седят в колиби, за да познаят бъдещите ви поколения, че в колиби направих израилтяните да седят, когато ги изведох из Египетската земя. Аз съм Господ вашият Бог. 44 И тъй, Моисей обяви Господните празници на израилтяните.

## 24 Господ говори още на Моисея, казвайки: 2

Заповядай на израилтяните да ти донесат първоток чисто дървено масло за осветление, за да свети постоянно светило. 3 Аарон да го пригответя отвън завесата, която е пред плочите на свидетелството в шатъра за срещане, за да свети от вечер до заран пред Господа винаги; това да бъде вечен закон във всичките ви поколения. 4 На чистозлатния светилник да пригответя светилата пред Господа винаги. 5 И да вземеш чисто брашно, от което да опечеш дванадесет пити; всяка пита да бъде две десети от ефа. 6 И да ги сложиш на два реда, по шест на вски ред, върху чистозлатната трапеза пред Господа. 7 И на вски ред да туриш чист ливан; и това ще бъде върху хляба за спомен в принос чрез огън Господу. 8 Всеки съботен ден свещеникът да слага това винаги пред Господа; това е от страна на израилтяните вечен завет. 9 И те ще бъдат за Аарона и за синовете му, които да ги ядат на свето място; защото са пресвети нему от жертвите принасяни чрез огън Господу; това е вечен закон. 10 И синът на една израилтянка, на когото бащата беше египтянин, излезе между израилтяните: и синът на

израилтянката и един израилтянин се караха в стана. и да прогласите освобождение из цялата земя на 11 И синът на израилтянката похули Господното Име всичките ѝ жители; това ще ви бъде юбилей, когато и прокле. И доведоха го при Моисея. (А името на ще се върнете, всеки на на притежанието си, и ще се майка му беше Саломита, дъщеря на Даврия, от върнете, всеки при семейството си. 11 Петдесетата Дановото племе). 12 И туриха го под стража, додре година да ви бъде юбилейна година; през нея да им се обяви от Господа, какво да му сторят. 13 И не сеете, нито да жънете самораслото, нито да Господ говори на Моисея, казвайки: 14 Изведи вън берете нерязаното лозе. 12 Защото това е юбилей; от стана онзи, който прокле; и всички, които са го той нека ви бъде свет; от полето да се храните с чули, нека турят ръцете си на главата му, и цялото произведеното от него. 13 В тая юбилейна година общество нека го убие с камъни. 15 И говори на да се върнете, всеки на притежанието си. 14 И ако израилтяните, като речеш: Който прокълне своя Бог продадеш нещо на близния си, или купиш нещо от ще носи греха си. 16 Който похули Господното име близния си, да се не онеправдавате един други; 15 но непременно да се умъртви; цялото общество да според числото на годините след юбилея да купуваш го убие с камъни; бил той чужденец или туземец, от близния си, и според числото на годините на когато похули Господното име, да се умъртви. 17 плодосьбирането да ти продава. 16 Според колкото Който убие някой човек, непременно да се умъртви. са по-много годините, ще повиши цената му, и 18 А който убие животно, да го плати, Живот за според колкото са по-малко годините, ще понижиш живот. 19 И ако някой причини повреда на близния цената му; защото той ти продава според числото на си, нека се направи нему така, както е направил плодосьбиранията. 17 Да се не онеправдавате един той: 20 строшено за строшено, око за око, зъб за други; но да се боиш от своя Бог; защото Аз съм зъб; според повредата, която причини той на човека, Иеова вашият Бог. 18 И тъй, да държите повеленията така да се направи и нему. 21 Който убие животно, Ми, да пазите съдбите Ми и да ги вършите, та да го плати; а който убие човек, да се умъртви. 22 да живеете безопасно на земята. 19 Земята ще Един закон да имате, както за чужденца така и за дава плодовете си; и вие ще ядете до насата и ще туземеца; защото Аз съм Господ вашият Бог. 23 И живеете безопасно на нея. 20 И ако речете: Какво тъй, Моисей каза на израилтяните; и те изведоха ще ядем в седмата година, като не посееем, нито вън от стана онзи, който бе проклел, и го убиха с съберем плодовете си? 21 Тогава ще заповядам така камъни; израилтяните сториха, според както Господ да се благослови за вас шестата година, щото ще заповядва на Моисея.

**25** Господ говори още на Моисея на Синайската планина, казвайки: 2 Говори на израилтяните, като им кажеш: Когато влезете в земята, която Аз ви давам, тогава земята да пази една събота за Господа. 3 Шест години да сееш нивите си и шест години да режеш лозето си и да събираща плода му; 4 а седмата година да бъде събота за тържествена почивка на земята, събота на Господа; в нея да не сееш нивата си и да не режеш лозето си. 5 Да не жънеш и саморасла жетва, нито да обираш гроздето от нерязано лозе: година за тържествена почивка да бъде на земята. 6 Произведеното през тая събота на земята ще ви бъде за храна: на тебе, на слугата ти, на слугинята ти, на наемника ти и на чужденеца, който се е заселел при тебе; 7 на добитъка ти, и на животните, които са в земята ти, всичкото нейно произведение ще бъде за храна. 8 Да си изброяши седем седмици от години, седем пъти по седем години, та, като ти мине времето на седем седмици от години, 9 тогава, на десетия ден от седмия месец, да накараш да се затръби с възклищание; в деня на умилостивението да накарате да се затръби из цялата ви земя. 10 И да осветите петдесетата година

сеете и ще ядете от старите плодове до деветата година; додгдeto се съберат нейните плодове ще ядете старите запаси. 23 Земята да се не продава за всегда, понеже земята е Моя; защото вие сте чужденци и пришелци при Мене. 24 За това в цялата земя, която притежавате, позволявате откупуване на земята. 25 Ако осиромаше брат ти и продаде нещо от притежанието си, нека дойде на-близкият му сродник и да купи онова, което брат му е продал. 26 Но ако човекът няма сродник да го откупи, и, като се улесни, сам намери с какво да го откупи, 27 тогава нека сметне годините от продажбата му, и нека повърне излишъка на онзи, комуто го е продал, и нека се върне на притежанието си. 28 Но ако не може да намери колкото трябва да плати, тогава продаденото да остане в ръката на купувача му до юбилейната година; и в юбилейната година; и в юбилея да се освободи, и той да се върне на притежанието си. 29 Ако някой продаде къщата за живееене в ограден град, тогава може да я откупи в разстояние на една година от продажбата й; за една цяла година от продажбата й; за една цяла година той ще има право да я откупи. 30 Но ако се не откупи до изтичането на една цяла година

тогава онай къща, който е в ограден град, да се година, така, че цената, за която се е продал, да бъде потвърди за всегда на купувача й във всичките му поколения в юбилей да се не освобождава. 31 Но сързано с времето на наемник. 51 Ако остават същите в неоградените села да се считат, както полетата на земята; те може да се откупват и да се освобождават в юбилей. 32 Обаче в левитските градове, лавитите могат когато да е да откупват къщите в градовете, които притежават. 33 И ако някой купи къща от левитите, тогава продадената къща вътре в града, който притежава да се освободи защото им е вечно притежание. 34 А полето на пасбището на градовете им да се не продава, защото им е сързано с времето на наемника.

35 Ако осиромаше брат ти, и видиш, че ръката му трепери, тогава да му помогнеш, като на чужденец или пришелец, за да живее при тебе. 36 Да не му вземеш лихва или печалба, но да се боиш от своя Бог та да живеете брат ти при тебе. 37 Парите си да не му дадеш с лихва, нито храната си да му дадеш за печалба. 38 Аз съм Господ вашият Бог, Който ви изведох из Египетската земя, за да ви дам Ханаанската земя, и да бъда ваш Бог. 39 Ако осиромаше брат ти при тебе и ти се продаде, да го не натовариш с робска работа. 40 Нека бъде той като наемник или пришелец при тебе; нека ти работи до юбилейната година; 41 тогава да си излезе от тебе, той и чадата му с него, и да се върне при семейството си, и нека ти работи до юбилейната година; 42 Защото те са Мои слуги, които изведох из Египетската земя; да се не продават като роби; 43 да не господаруваш над него жестоко, но да се боиш от своя Бог. 44 А колкото за робите и робините, които ще имаш, - от народите, които са около вас, от тях да купуваш роби и робини. 45 Още и от чадата на чужденците, които са пришелци между вас, от тях да купувате, и от техните семейства, които са между вас, които те са родили в земята ви; те да ви бъдат притежание. 46 И да ги оставите в наследство на чадата си; те да ги наследяват подир вас, като притежание; винаги от тях да бъдат вашите роби; но над братята си, израилтяните, да не господаруват един над друг жестоко. 47 Ако чужденец или пришелецът, който живее при тебе, се замогне, а брат ти осиромаше при него, та се продаде на чужденца или на пришелца при тебе, или на кого да е от семейството на чужденца, 48 то, след като се продаде, той може да се откупи; един от братята му може да го откупи; 49 или стрикът му или стриковият му син може да го откупи, или някой близък сродник от семейството му може да го откупи, или ако той се е улеснил, може сам да откупи сабе си. 50 Тогава нека сметне с купувача си от годината, когато му се е продал до юбилейната

година, нека пресметне и сързано с времето на наемника, да откупването си от парите, с които е бил купен. 52 Но ако остават малко години до юбилейната година, нека пресметне и сързано с годините да възвърне за откупването си. 53 Като годишен наемник да бъде при него; той да не господарува над него жестоко пред тебе. 54 Но ако така се не откупи, тогава да си излезе в юбилейната година, той и чадата му с него, 55 защото израилтяните са Мои слуги; те са Мои слуги, които изведох из Египетската земя. Аз съм Господ вашият Бог.

**26** Да не си правите идоли или кумири, нито да си издигате стълбове, нито да поставяте в земята си камък с изображения, за да му се кланяте: защото Аз съм Господ вашият Бог. 2 Съдбите Ми да пазите и светилището Ми да почитате. Аз съм Господ. 3 Ако ходите по повеленията Ми, и пазите заповедите Ми и ги вършите, 4 тогава ще ви дам дъждовете на времето им, и земята ще даде плодовете си, и полските дървета ще дадат плода си. 5 Вършитбата ви ще трае до гроздобер и гроздоберът ще трае до сенита; и ще ядете хлябът си до насита и ще живеете безопасно в земята си. 6 Ще дам мир на земята и ще си лягате, и никой няма да ви плаши; и ще изтребя лошите зверове от земята, и нож няма да замине през земята ви. 7 Ще гоните неприятелите си, и те ще падат пред вас от нож. 8 Петима от вас ще гонят стотина, а стотина от вас ще гонят десет хиляди; и неприятелите ви ща падат пред вас от нож. 9 Аз ще погледна благоприятно към вас, ще ви направя да нарастете, ще ви размножя и ще утвърдя завета Си с вас. 10 Ще ядете стари хита, да! ще извадите старите за да наместите новите. 11 Още ще поставя скринията Си между вас; и душата Ми ще се погнуши от вас. 12 Ще ходя между вас и ще съм вашият Бог, и вие ще бъдете Мои люде. 13 Аз съм Господ вашият Бог, Който ви изведох из земята на египтяните, за да не им робувате; и строихи жеглата на ярема ви и ви направих да ходите изправени. 14 Но ако не Ме послушате и не извършите всичките тия заповеди, 15 и ако отхвърлите повеленията Ми, и ако душата ви се погнуши от съдбите Ми, та да не вършите всичките Ми заповеди, и нарушиште завета Ми, 16 тогава ето какво Аз ще ви направя: ще изпратя върху вас ужас, охтика и треска, които ще развалият очите ви и ще стопят душата ви; и ще сеете семето си напразно, защото неприятелите ви ще го ядат. 17 Ще насоча лицето Си против вас, и ще бъдете избити пред неприятелите и; ония, които ви мразят, ще владеят над вас, и ще бягате, когато никой не ви гони. 18 И

ако при всичко това не Мe послушате, тогава ще неприятелите си; а още за беззаконията на башите ви накажа седмократно повече от греховете ви. **19** Си ще се стопят заедно с тях. **40** Но ако изповядват Ще строша гордата ви сила и ще направя небето ви беззаконието си и беззаконието на башите си в като желязо и земята ви като мед. **20** Силата ви ще престъплениято, което са извършили против Мене, се иждивява напразно, защото земята ви няма да и още, че са ходили противно на Мене, **41** и че Аз дава плодовете си и дърветата на земята ви няма да ходих противно на тях и ги отведох в земята на дават плода си. **21** И ако ходите противно на Мене неприятелите им, - ако тогава се смири езическото и не склоните да Мe слушате, ще наложа върху им сърце, и приемат наказанието на беззаконието си, вас седмократно повече язви според греховете ви. **42** тогава ще спомня завета Си с Якова; още завета **22** Ще изпратя между вас диви зверове, които ще Си с Исаака и завета Си с Авраама ще спомня; ви лишат от чадата ви, ще изтребят добитъка ви и ще спомня и земята. **43** И земята като ще бъде ще ви направят да намалявате, та пътищата ви ще напусната от тях, ще се радва на съботите си, както запустеят. **23** И ако от това не се поправите и не се стои пуста без тях; и те ще приемат наказанието за обърнете към Мене, но ходите противно на Мене, **24** беззаконието си, за гдето отхвърлиха съдбите Ми и тогава ще ходя и Аз противно на вас и ще ви поразя, за гдето душата им се отврати от повеленията Ми. да! Аз, седмократно поради греховете ви. **25** И ще **44** Но и така, както са в земята на неприятелите си, докарах на вас нож, който ще извърши отмъщение няма да ги отхърля, нито ще се отвратя от тях до за завета; и когато се съберете в градовете си, ще там щото да ги изтребя и да наруша завета Си с тях; изпратя между вас мор; и ще бъдете предадени защото Аз съм Господ тихен Бог; **45** но заради тях в ръката на неприятеля. **26** И когато ви строша ще си спомня завета, който направих с праотците подпорката от хляба, десет жени ще пекат хляба ви им, които съм извел из Египетската земя пред очите в една пещ и ще ви върнат хляба с теглилка; и ще народите, за да бъда тихен Бог Аз съм Иеова. ядете, но няма да се насищате. **27** Но ако и след **46** Тия са повеленията, съдбите, и законите, които това не Мe послушате, а ходите противно на Мене, Господ направи между Себе Си и израилтяните, чрез **28** то и Аз ще ходя противно на вас с ярост и ще ви Моисея, на Синайската планина.

**27** Господ говори още на Моисея, казвайки: **2** Говори на израилтяните, като им кажеш: Когато някой направи обрек, ти да направиш оценката на лицата за Господа. **3** Ето каква трябва да бъде оценката ти: на мъжко лице от двадесет години до шестдесет години оценката ти да бъде петдесет сребърни сикли, според сиклата на светилището. **4** И ако е женско лице, оценката ти да бъде тридесет сикли. **5** А ако е лице от пет години до двадесет години, оценката ти да бъде за мъжко двадесет сикли, а за женско десет сикли. **6** Ако е лице от един месец до пет години, оценката ти да бъде за мъжко пет сребърни сикли; а за женско оценката ти да бъде три сребърни сикли. **7** И ако е лице от шестнадесет години нагоре, оценката ти да бъде петнадесет сикли, ако е мъжко, и десет сикли, ако е женско. **8** Но-ако човекът е по-сиромах отколкото си го оценил, да се представи пред свещеника, и свещеникът да го оцени изново; нека го оцени свещеникът според средствата на онзи, който е направил обрека. **9** Ако обрекът е за животно от онния, които се принасят Господу, всичко що дава някой Господу от тях ще бъде свето. **10** Да го не промени, нито да замени добро животно с по-лошо или лошо с добра; и ако някога замени животното с животно, тогава и едното и другото, което го е заменило, ще бъдат свети. **11** Но ако обрекът е за някое нечисто животно, от онния, които не се принасят Господу, тогава да представи

животното пред свещеника; **12** и свещеникът да го оцени според както е добро или лошо; по твоята оценка, о свещениче, така ще бъде. **13** Но ако поискаша всичко що минава при преброяване под жезъла, да човекът да го откупи, то върху твоята оценка да придаде петата й част. **14** Когато някой посвети но ако го промени нито да го промени; оцени свещеникът, така ще остане. **15** Но ако онът, заповядана Моисея за израиляните на Синайската който я посвети, поискаша да си откупи къщата, нека планина.

придаде на парите, с които си я оценил, петата им част, и ще бъде негова. **16** Ако някой посвети Господу част от нивата, която съставлява притежанието му, оценката ти да бъде според семето, което може да се засее в нея; един корен еchemично семе да се оцени за петнадесет сребърни сикли. **17** Ако посвети нивата си от юбилейната година, то по твоята оценка ще остане. **18** Но ако посвети нивата си след юбileя, свещеникът да му пресметне парите според годините, които остават до юбилейната година, и според това да се спадне от оценката ти. **19** Но ако тоя, който е посветил нивата, поискаша да я откупи, нека придаде на парите, петата им част, и ще стане негова. **20** Обаче, ако не откупи нивата, или ако е продал нивата другому да се не откупва вече; **21** а когато се освободи нивата в юбileя, ще бъде Света Господу като нива обречена; ще бъде притежание на свещеника. **22** И ако някой посвети Господу нива, която е купил, която, обаче, не е част от нивата съставляваща притежанието му, **23** свещеникът да му пресметне цената й до юбилейната година, според твоята оценка; и в същия ден нека даде оцененото от тебе, като свето Господу. **24** В юбилейната година нивата да се върне на онзи, от когото е била купена, сиреч, на онзи, комуто се пада земята като притежание. **25** И всичките твои оценки да стават според сикъла на светилището; сикъльт да е равен на двадесет гори. **26** Но никой да не посвещава първородното между животните, което, като първородно, принадлежи Господу; говедо или овца, Господно е. **27** И ако е от нечистите животни, нека го откупи според твоята оценка, като придаде върху нея петата й част; или, ако се не откупува, нека се продаде според твоята оценка. **28** Но нито да се продаде, нито да се откупи нещо обречено, което би обрекъл някой Господу от онова що има, било човек или животно или нива от притежанието си; всяко нещо обречено е пресвято Господу. **29** Никое обречено нещо, обречено от човек, да не се откупи; то трябва непременно да се умъртви. **30** Всеки десетък от земята, било от посевите на земята, или от плода на дърветата, е Господен; свет е Господу. **31** Ако някой поискаша да откупи нещо от десетъка си, нека придаде петата част на цената му.

# Числа

**1** И Господ, говорейки на Моисея в Синайската пустиня, в шатъра за срещане, на първия ден от втория месец на втората година откак излязаха от Египетската земя, каза: 2 Преброите цялото общество израилити по семействата им, по башините им домове, като броите по име всеки от мъжки пол един по един. 3 Всеки в Израил от двадесет години нагоре, които могат да излизат на бой, ти и Аарон преброите ги според установените им войнства. 4 И заедно с вас да има по един човек от всяко племе, от които всеки да бъде глава на башния си дом. 5 И ето имената на мъжете, които ще стоят заедно с вас: от Рувима, Елисур, Седиуровият син; 6 От Симеона, Селумиил, Сурисадаевият син; 7 от Юда, Наасон, Аминадавовият син; 8 от Исахара, Натаанаил, Суаровият син; 9 от Завулона, Елиав, Хелоновият син; 10 от Иосифовите потомци: от Ефрема, Елисама, Амиудовият син, а от Манасия, Гамалиил, Федасуровият син; 11 от Вениамина, Авидан, Гедеониевият син; 12 от Дана, Ахиезар, Амисадаевият син; 13 от Асира, Фагеил, Охрановият син; 14 от Гада, Елиасаф, Деуиловият син; 15 от Нефталима, Ахирей, Енановият син. 16 Тия бяха избраните от обществото, началници на башините си племена, глави на Израилевите хиляди. 17 И тъй, Моисей и Аарон, като взеха тия мъже, които са били споменати по име, 18 свикаха цялото общество на първия ден от втория месец; и те се записаха един по един по семействата си, по башините си домове, според числото на имената на мъжете от двадесет години и нагоре. 19 Както заповяда Господ на Моисея, така той ги изброя в Синайската пустиня. 20 Потомците на Рувима, първородния на Израил, поколенията им по семействата им, по башините им домове, по числото на имената, един по един по семействата им, по башините им домове, които се пребраха по числото на имената, един по един, всички от мъжки пол от двадесет години и нагоре, всички, които, можеха да излизат на бой, 21 преброени от Рувимовото племе, бяха четиридесет и шест хиляди и петстотин души. 22 От симеонците, поколенията им по семействата им, по башините им домове, които се пребраха по числото на имената, един по един, всички от мъжки пол от двадесет години и нагоре, всички, които, можеха да излизат на бой, 23 преброени от Симеоновото племе, бяха петдесет и девет хиляди и триста души. 24 От гадците, поколенията им по семействата им, по башините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, 25 преброени от Гадовото племе, бяха четиридесет и пет хиляди шестстотин и петдесет души. 26 От юдейците, поколенията им по семействата им, по

башините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, 27 преброени от Юдовото племе, бяха седемдесет и четири хиляди и шестстотин души. 28 От исахарците, поколенията им по семействата им, по башините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, 29 преброени от Исахаровото племе, бяха петдесет и четири хиляди и четиристотин души. 30 От завулонците, поколенията им по семействата им, по башините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, 31 преброени от Завулоновото племе, бяха петдесет и седем хиляди и четиристотин души. 32 От Иосифовите потомци: сиреч, от ефремците, поколенията им по семействата им, по башините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, 33 преброени от Ефремовото племе, бяха четиридесет хиляди и петстотин души; 34 а от манасийците, поколенията им по семействата им, по башините им домове, по числата на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, 35 преброени от Манасиевото племе, бяха тридесет и две хиляди и двеста души. 36 От вениаминците, поколенията им по семействата им, по башините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, 37 преброени от Вениаминовото племе, бяха тридесет и пет хиляди и четиристотин души. 38 От данците, поколенията им по семействата им, по бещините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, 39 преброени от Дановото племе, бяха шестдесет и две хиляди и седемстотин души. 40 От асирците, поколенията им по семействата им, по башините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, 41 преброени от Асировото племе, бяха четиридесет и една хиляда и петстотин души. 42 От Нефталимците, поколенията им по семействата им, по башините им домове, по числото на имената от двадесет години и нагоре, всички, които можеха да излизат на бой, 43 преброени от Нефталимовото племе, бяха петдесет и три хиляди и четиристотин души. 44 Тия са изброените, които пребраха Моисей, Аарон и дванадесетте мъже Израилеви първенци, всеки един за башния си дом. 45 И тъй, всичките преброени от израиляните по башините им домове, от двадесет години и нагоре, всички между Израил, които можеха да излизат на бой, 46 всичките преброени бяха шестстотин и три хиляди петстотин и петдесет души. 47 А левитите не

бяха преброени помежду им по бащиното им племе. бяха петдесет и девет хиляди и триста души) 14  
48 Защото Господ, говорейки на Моисея, беше рекъл: и Гадовото племе; и началник на гадците да бъде  
49 Само Левиевото племе да не преброиш, нито да Елисаф, Деуиловият син; 15 (а неговото войнство,  
вземеш числото им между израилтяните; 50 но да сиреч, преброените от тях, бяха четиридесет и пет  
поставиш левитите за настоятели на скнията, за хиляди шестстотин и петдесет души. 16 Всичките  
плочите на свидетелството, и на всичките нейни преброени в Рувимовия стан бяха сто и петдесет и  
принадлежности, и на всичките нейни вещи; те да една хиляда и петдесет души, според устроените им  
носят скнията и всичките нейни принадлежности, и войнства). Те да се вдигат втори. 17 После да се  
те да вършат служението около нея, и да поставят вдига шатъра за срещане, със стана на левитите  
стана си около скнията. 51 И когато трябва да стана си и всеки при знамето поставят ефремците да бъде Елисама, Амиудовият син. 19  
шатрите си, всеки в стана си и всеки при знамето (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях,  
си, според установените си войнства. 53 А левитите бяха четиридесет хиляди и петстотин души). 20 До  
да поставят шатрите си около скнията за плочите него да бъде Манасиевото племе; и началникът на  
на свидетелството, за да не падне гняв върху манасийците да бъде Гамалиил, Федасуровият син;  
обществото на израилтяните; и левитите да пазят 21 (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях,  
заръчаното за скнията на свидетелството. 54 И бяха тридесет и две хиляди и двеста души); 22 и  
израилтяните сториха така; напълно както Господ Вениаминовото племе; и началник на вениаминците  
заповядва на Моисея, така направиха.

**2** И Господ говори на Моисея и Аарона, казвайки:

2 Израилтяните нека поставят шатрите си, всеки при знамето си, със знаковете на бащиния си дом; срещу шатъра за срещане да поставят шатрите си изоколо. 3 Тия, които поставят шатрите си от предната страна, към изток, да бъдат от знамето на Юдовия стан, според установените си войнства; и началникът на юдейците да бъде Наасон, Аминадавовият син. 4 (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха седемдесет и четири хиляди и шестстотин души). 5 До него да поставят шатрите си Исахаровото племе; и началник на исахарците да бъде Натанаил, Суаровият син; 6 (а неговото множество, сиреч, преброените от тях, бяха петдесет и четири хиляди и четиристотин души); 7 и Завулоновото племе; и началникът на завулонците да бъде Елиав, Хелоновият син; 8 (а неговото множество, сиреч, преброените от тях, бяха петдесет и седем хиляди и четиристотин души). 9 Всичките преброени в Юдовия стан бяха сто и осемдесет и шест хиляди и четиристотин души, според устроените им войнства). Те да се дигат първи. 10 Към юг да бъде знамето на Рувимовия стан, според устроените им войнства; и началник на рувимците да бъде Елисур, Седиуровият син. 11 (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха четиридесет и шест хиляди и петстотин души). 12 До него да поставят шатрите си Симеоновото племе; и началник на симеонците да бъде Селумиил, Сурисадаевият син; 13 (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях,

бяха петдесет и девет хиляди и триста души) 14  
14 Елисаф, Деуиловият син; 15 (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха четиридесет хиляди и петстотин души). 16 Всичките преброени в Ефремовия стан бяха сто и петдесет и девет хиляди и триста души) 17  
17 Амиудовият син; 18 Към запад да бъде знамето на Ефремовия стан бяха сто и петдесет и девет хиляди и триста души) 19  
19 Ефремците да бъде Елисама, Амиудовият син. 20 До него да поставят шатрите си Ахиазер, Амисадаевият син. 21 (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха тридесет и две хиляди и двеста души); 22 и Вениаминовото племе; и началник на вениаминците да бъде Авидан, Гедеоновият син; 23 (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха тридесет и пет хиляди и четиристотин души). 24 Всичките преброени от Ефремовия стан бяха сто и осем хиляди и сто души, според устроените си войнства). Те да се дигат трети. 25 Към север да бъде знамето на Дановия стан, според устроените им войнства; и началник на данциите да бъде Ахиезер, Амисадаевият син. 26 (А неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха шестстотин и две хиляди и седемстотин души). 27 До него да поставят шатрите си Асировото племе; и началник на асирците да бъде Фагеил, Охрановият син; 28 (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях, бяха четиридесет и една хиляда и петстотин души); 29 и Нефталимовото племе; и началник на нефталимците да бъде Ахирей, Енановият син; 30 (а неговото войнство, сиреч, преброените от тях бяха петдесет и три хиляди и четиристотин души). 31 Всичките преброени в Дановия стан бяха сто и петдесет и седем хиляди и шестстотин души). Те да се дигат последни при знамената си. 32 Тия са преброените от израилтяните по бащините им домове; всички, които бяха преброени в становете по устроените им войнства, бяха шестстотин и три хиляди петстотин и петдесет души. 33 А левитите бяха преброени между израилтяните, според както Господ заповядва на Моисея. 34 И тъй, израилтяните правеха напълно това що Господ заповядва на Моисея; така поставяха шатрите си при знамената си, така се и дигаха, всеки според семействата си, по бащините си домове.

**3** А ето поколенията на Аарона и Моисея във входа на шатъра за срещане, 26 дворните завеси, времето, когато Господ говори на Моисея на закривката на входа на двора, който е около скнията Синайската планина. 2 Ето и имената на Аароновите и олтарът и въжетата му за цялата мята служба. 27 синове: Надав, първородният му, Авиуд, Елеазар и От Каата произлезе семейството на Амрамовците, Итамар. 3 Тия са имената на Аароновите синове, и семейството на Хевроновците, и семейството на помазаните свещеници, които Моисей посвети, за да Озииловците: тия са семействата на Каатовците, свещенодействуващи. 4 А Надав и Авиуд умряха пред 28 Според числото на всичките мъжки от един Господ, като принасяха чужд огън пред Господа месец и нагоре, имаше осем хиляди и шестстотин в Синайската пустиня; и нямаха чада; а Елеазар души, които пазеха поръчаното за светилището. 29 и Итамар свещенодействуваха в присъствието на Семейството на Каатовците да поставят шатрите си баща си Аарона. 5 И Господ говори на Моисея, откъм южната страна на скнията. 30 И началник на казвайки: 6 Приведи Левиевото племе и представи бащиния дом от семействата на Каатовците да бъде ги пред свещеника Аарона, за да му слугуват. 7 Елисафан, Озииловият син. 31 А под тяхната грижа Нека пазят заръчаното от него и заръчаното от да бъдат ковчегът, трапезата, светилникът, олтарите, цялото общество пред шатъра за срещане, за да принадлежностите на светилището, с които служат, вършат служенето около скнията. 8 И нека пазят закривката и всичко, което принадлежи на службата всичките принадлежности на шатъра за срещане, и му. 32 И Елеазар, син на свещеника Аарона, да бъде заръчаното от израилтяните, за да вършат служенето началник над левитските началници и да надзирава около скнията. 9 И да дадеш левите на Аарона ония, които пазят заръчаното за светилището. 33 От и на синовете му: те са дадени всецяло нему от Мерария произлезе семейството на Маалиевците и страна на израилтяните. 10 А Аарона и синовете му семейството на Мусиевците; тия са Мерариеците да поставиш да вършат свещеническите си служби; семейства. 34 Които от тях се пребрали, според а чужденецът, който би се приближил, да се умъртви. числото на всичките мъжки от един месец и нагоре, 11 Господ още говори на Моисея, казвайки: 12 Ето, бяха шест хиляди и двеста души. 35 И началник Аз взех левите измежду израилтяните, вместо на бащиния дом от семействата на Мерариеците всичките първородни от израилтяните, които отварят да бъде Сурил, Авихаиловият син. Те да поставят утроба; левите ще бъдат Мои. 13 Защото всяко шатрите си откъм северната страна на скнията първородно е Мое; в деня, когато поразих всяко 36 И под грижата, назначена на мерарийците, да първородно в Египетската земя, Аз осветих за Себе бъдат дълките на скнията, лостовете Й, стълбовете Си всяко първородно в Израил, и човек и животно; Й, подложките Й, всичките Й прибори, всичко, което Мои ще бъдат. Аз съм Иеова. 14 И Господ говори принадлежи на службата Й, 37 стълбовете на околния на Моисея в Синайската пустиня, казвайки: 15 двор, подложките им, колчетата им и въжетата им. Преброй левийците според бащините им домове, по 38 Тия, които ще поставят шатрите си пред лицето на семействата им; да преброяш всичките мъжки от скнията към изток, пред шатъра за срещане към един месец и нагоре. 16 И тъй, Моисей ги преброя изгрев слънце, да бъдат Моисей и Аарон и синовете според Господното слово, както му беше заповядано. му, които да имат грижа за светилището, сиреч, 17 А синовете на Леви, по имената си, бяха тия: грижа за израилтяните; и чужденец, който бе се Гирсон, Каат и Мерарий. 18 И ето имената на приближил, да се умъртви. 39 Всичките преброяни гирсонците по семействата им: Левий и Семей; 19 и от левитите, които Моисей и Аарон пребрали по каатците по семействата им: Амрам, Исаар, Хеврон и семействата им, по Господната заповед, всичките Озиил; 20 и мерарийците по семействата им: Маалий мъжки от един месец и нагоре, бяха двадесет и две и Мусий. Тия са семействата на левийците, според хиляди души. 40 И Господ рече на Моисея: Преброй бащините им домове. 21 От Гирсона произлезе всичките мъжки първородни от израилтяните от един семейството Левиево и семейството Семеево; тия месец и нагоре и вземи числото на имената им. 41 са семействата на гирсонците. 22 Преброяните И да вземеш левитите за Мене, (Аз съм Господ) от тях по числото на всичките мъжки от един вместо всичките първородни между израилтяните, и месец и нагоре, които се пребрали от тях, бяха добитька на левите вместо всичките първородни седем хиляди и петстотин души. 23 Семействата на между добитька на израилтяните. 42 И тъй Моисей гирсонците да поставят шатрите си зад скнията преброя всичките първородни между израилтяните, към запад. 24 И началник на бащиния дом на според както Господ му заповяд; 43 и всичките гирсонците да бъде Елисафан, Лайлловият син. 25 А мъжки първородни като се избрали по име от един под грижата на гирсонците в шатъра за срещане да месец и нагоре, според преброяването им, бяха бъдат скнията, шатърът, покривът му, закривката за двадесет и две хиляди двеста и седемдесет и три

души. 44 Господ говори още на Моисея, казвайки: 45 върлините му. 15 И като свършат Аарон и синовете Вземи левитите, вместо всичките първородни между му с покриването на светите вещи и всичките свети израилтяните, и добитька на левитите, вместо техния прибори, когато трябва да се дига станът, тогава добитьк; и левитите ще бъдат Моя. Аз съм Господ. да пристъпват каатците; за да ги носят: но да се 46 А за откупуване на двестата седемдесет и три не докосват до светите неща, за да не умрат. Тия души, с които първородните измежду израилтяните неща от шатъра за срещане ще носят каатците. 16 И са повече от левитите, 47 да вземеш по пет сикли на Елеазар, син на свещеника Аарона, ще има надзор глава; според сикъла на светилището да ги вземеш над маслото за осветлението, благоухания темян, (един сикъл е равен на двадесет гери); 48 и парите на постоянния хлебен принос и мирото за помазване, - откупа от ония, които са повече, да дадеш на Аарона надзор над цялата скния и над всичките неща, които и на синовете му. 49 И така, Моисей взе парите на 17 Господ говори още на Моисея и Аарона, казвайки: откупа от ония, които бяха повече от изкупените през размяна с левитите; 50 от първородните на 18 Да не изтребите измежду левитите племето на израилтяните взе парите, хиляда триста и шестдесет семействата на Каатовците; 19 но, за да останат и пет сикли според сикъла на светилището. 51 живи левитите и да не умрат, когато пристъпват при И Моисей даде парите от откупа на Аарона и на пресветите неща, правете им така: Аарон и синовете синовете му, според Господното слово, както Господ му да влизат и да ги поставят всекиго на службата заповяда на Моисея.

#### 4 И Господ говори на Моисея и Аарона, казвайки:

2 Измежду левийците преброй каатците по семействата им, по бащините им домове, 3 от тридесет години и нагоре до петдесет години, всички, които влизат в отреда да вършат работа в шатъра за срещане. 4 Ето, службата на каатците в шатъра за срещане ще бъде около пресветите неща; 5 когато се дигна станът, Аарон и синовете му ще пристъпват и ще снемат закривалната завеса, ще закрият с няя ковчега за плочите на свидетелството, 6 и ще турят на него покрива от язовски кожи, а отгоре ще разпрострат плат цял от синьо и ще проврат върлините му. 7 Върху трапезата на присъствените хлябове ще разпрострат син плат, на който ще турят блюдата, темянниците, тасовете и поливалките за поливането; и постоянните хлябове ще бъдат на нея; 8 и върху тях ще разпрострат червен плат, и него ще покрият с покрив от язовски кожи, и ще проврат върлините й. 9 После ще вземат син плат и ще покрият светилника за осветлението, светилата му, щипците му, пепелниците му и маслениците му, с които си служат около него; 10 и ще турят него и всичките му прибори вътре в покрива от язовски кожи и ще го окачат на лост. 11 А върху златния олтар ще разпрострат син плат, и него ще покрият с покрив от язовски кожи, и ще проврат върлините му. 12 Ще вземат и всичките му служебни прибори, с които служат в светото място, и ще ги турят в син плат, ще ги покрият с покрив от язовски кожи и ще ги окачат на лост. 13 Тогава, като очистят пепелта от олтара, ще разпрострат на него морав плат, 14 и ще положат на него всичките му прибори, с които си служат около него, - въгленниците, вилиците, лопатите и легените, всичките прибори на олтара, - и ще разпрострат върху него покрив от язовски кожи и ще проврат

Господ говори още на Моисея и Аарона, казвайки: 17 Господ говори още на Моисея и Аарона, казвайки: 18 Да не изтребите измежду левитите племето на израилтяните взе парите, хиляда триста и шестдесет семействата на Каатовците; 19 но, за да останат и пет сикли според сикъла на светилището. 51 живи левитите и да не умрат, когато пристъпват при И Моисей даде парите от откупа на Аарона и на пресветите неща, правете им така: Аарон и синовете синовете му, според Господното слово, както Господ му да влизат и да ги поставят всекиго на службата заповяда на Моисея.

21 Господ говори на Моисея, казвайки: 22 Така също преброй гирсонците по бащините им домове, по семействата им; 23 от тридесет години и нагоре до петдесет години да ги преброиш, всички, които влизат в отреда, за да вършат службата на шатъра за срещане. 24 Ето службата на семействата на гирсонците при слугуването им и при носенето им на товари: 25 ще носят завесите на скнията и шатъра за срещане, покрива му, покрива от язовски кожи, който е отгоре му, и закривката на входа на шатъра за срещане, 26 и дворните завеси, закривката на вратата при входа на двора, който е около скнията и олтара, въжата им, всичките прибори за службата им и каквото е потребно за тия неща; така те ще слугуват. 27 Всичкото служение на Гирсоновците, относно всичкото им носене на товари и всичкото им слугуване, ще бъде според повелението на Аарона и на синовете му; и вие ще им определяте всяко нещо, което те са длъжни да носят. 28 Това е службата на семействата на Гирсоновците в шатъра за срещане; и заръчаното на тях ще бъде под надзора на Итамара, сина на свещеника Аарона. 29 Ще преброиш и мерарийците по семействата им, по бащините им домове; 30 от тридесет години и нагоре до петдесет години ще ги преброиш, всички, които влизат в отреда, за да вършат службата на шатъра за срещане. 31 И ето нещата, които са длъжни да носят през всичкото си слугуване в шатъра за срещане: дължките на скнията, лостовете й, стълбовете й, подложките й 32 и стълбовете на околнния двор, подложките им, колчетата им, въжетата им, заедно с всичките им прибори и всичко що им принадлежи; и да определяте по име вещите, които те са длъжни да носят. 33 Това е службата на семействата на

мерарийците във всичкото им слугуване в шатъра за срещане, под надзора на Итамара, син на свещеника Аарона. **34** И тъй, Моисей и Аарона и първенците на обществото преброиха Каатовците по семействата им и по бещините им домове, **35** от тридесет години нагоре до петдесет години, всички, които влизаха в отреда, за да вършат службата на шатъра за срещане; **36** и преброените от тях по семействата им бяха две хиляди седемстотин и петдесет души. Господа, нека бъде на свещеника, заедно с овена на Тия се преброени от семействата на Каатовците, умилостивение за него. **9** Всеки възвишаеши принос всички, които слугуваха в шатъра за срещане, от всичките осветени неща на израилтяните, който който Моисей и Аарона преброиха, според както донасят на свещеника, нека бъде негов. **10** Негови Господ заповядва чрез Моисея. **38** А преброените да бъдат и посветените неща от всеки човек; всичко, от гирсонците по семействата си и по бащините си каквото два някой на свещеника, нека бъде негово. домове, **39** от тридесет години и нагоре до петдесет години, всички, които влизаха в отреда, за да вършат службата на шатъра за срещане, **40** преброените от тях по семействата им, по бащините им домове, като лежи някой с нея и излее семе, и това се укрие бяха две хиляди шестстотин и тридесет души. **41** от очите на мъжа й, и тя се оскверни тайно, без да Тия са преброените от семействата на гирсонците, има свидетел против нея, и без да бъде хваната всички, които слугуваха в шатъра за срещане, в делото, **14** и дойде на него духа на ревност и които Моисей и Аарон преброиха по Господното ревнува жена си, а тя е осквернена, или му дойде повеление. **42** А преброените от семействата на дух на ревнивост и ревнува жена си, а тя не е мерарийците по семействата им, по бащините им осквернена, **15** тогава този човек да доведе жена домове, **43** от тридесет години и нагоре до петдесет години, всички, които влизаха в отреда да слугуват за срещане, **44** преброени от тях по семействата им бяха три хиляди и двеста души. **45** защото за спомен, който напомня за беъзаконие. Тия са преброените от семействата на мерарийците, **16** Тогава свещеникът да я приведе и да я постави пред Господ заповядва чрез Моисея. **46** Всички, които бяха в пръстен съд; и свещеникът да вземе от преброени от левитете, които Моисей и Аарон и пръстта, която е по пода на скринията и да я тури във Израилевите първенци преброиха, по семействата им бяха осем десета от ефа еchemично брашно; но с дървено във шатъра за срещане, **47** от тридесет години Господа, да открие главата на жената и да тури във и нагоре до петдесет години, всички, които влизаха в ръцете й приноса за спомен, приноса за ревнивост; и шатъра за срещане да слугуват и да носят товари, свещеникът да има в ръката си горчивата вода, която **48** ония от тях, които бяха преброени, бяха осем докарва проклетия. **19** И свещеникът да я закълне, хиляди петстотин и осемдесет души. **49** Преброиха като рече на жената: Ако не е легнал някой с тебе и се, според както Господ заповядва чрез Моисея, ти не си се отклонила в нечистота, като си под закона всички според службата си и според товара си. Така на мъжа си, бъди неповредена от тая горчива вода, се преброиха от него, според както Господ заповядва на Моисея.

**5** И Господ говори на Моисея, казвайки: **2** Заповядай на израилтяните да извеждат вън от стана всеки, който е прокажен, и всеки, който има течение, и всеки, който е нечист от мъртвец. **3** Както от мъжки, така и от женски пол изваждайте ги; вън из стана ги изваждайте, за да не мърсят становете си, всред които Аз обитавам. **4** И израилтяните сториха така, и изведоха ги вън от стана; както рече Господ на Моисея, така сториха израилтяните. **5** Господ говори още на Моисея, казвайки: **6** Кажи на израилтяните: Когато мъж или жена, като човек,

и, ако е лежал с тебе някой освен мъжа ти, **21** (тогава свещеникът да закълне жената с клетва на проклетия, и свещеникът да рече на жената:) Господ да те постави за проклинане и клетва в народа ти, като направи Господ да изсъхне бедрото ти и да се надуе коремът ти; **22** и да влезе тая вода, която докарва проклетия, във вътрешностите ти, и да надуе корема ти и да изсущи бедрото ти; и жената нека рече: Амин, амин. **23** После свещеникът да напише тия клетви на книга и да ги заличи с горчивата вода; **24** и да даде на жената да изпие горчивата вода,

която докарва проклетия; и като влезе в нея водата, донесе едногодишно агне в принос за престъпление; която докарва проклетия, да стане горчива. 25 Тогава а по-предишните дни няма да се считат, защото се е свещеникът да вземе от ръката на жената приноса осквернило назирейството му. 13 Иeto законът за на ревнивостта, да подвижи тоя принос пред Господа назирея, когато се изпълни времето на назирейството и да го принесе на олтара; 26 и свещеникът да вземе му: да се приведе при входа на шатъра за срещане; една шепа от приноса за спомен, да го изгори на 14 и той да принесе в принос за себе си Господу едно олтара и след това да даде на жената да изпие мъжко едногодишно агне без недостатък в принос водата. 27 А когато я напои с водата, тогас, ако за грях, един овен без недостатък за примирителен е осквернена и е направила престъпление против принос, 15 кош с безквасни пити от чисто брашно, мъжа си, водата, която докарва проклетия, като смесени с дървено масло, безквасни кори, намазани влезе в нея ще стане горчива и ще надуе корема с масло и хлебния им принос с възлиянието им. Й, и бедрото й ще изсъхне; и тая жена ще бъде 16 И свещеникът да ги представи пред Господа, за проклетия в народа си. 28 Но ако жената не е и да принесе приноса му за грях и всеизгарянето осквернена и е чиста, тогава ще остане неповредена му; 17 и да принесе овена за примирителна жертва и ще значува, 29 Това е законът за ревнивостта, Господу, с коша на безквасните хлябове; свещеникът когато някоя жена, като е под закона на мъжа си, да принесе още хлебния принос с възлиянието му. се оскверни, 30 или когато дойде дух на ревнивост върху някой мъж и ревнува жена си, тогава нека постави жената пред Господа, и свещеникът нека постъпи с нея във всичко според този закон. 31 Така мъжът ще бъде чист от беззаконие, а жената ще носи беззаконието си.

**6** Господ говори още на Моисея, казвайки: 2 Говори на израилтяните, казвайки им: Когато мъж или жена направи изричен обрек на назирейство, за да посвети себе си Господу, 3 тогава да се откажа от вино и от спиртни питиета, да не пие оцет от вино или оцет от спиртни питиета, нито да пие какво да е питие направено от грозде, нито да яде прясно или сухо грозде. 4 През всичкото време на назирейството си да не яде нищо, което се прави от лозе, от зърното до ципата. 5 През всичкото време на назирейския си обрек да не тури бръснач на главата си; докато се изпълни времето, което е обрекът Господу, ще бъде свет, и нека остави да растат космите на главата му. 6 През всичкото време на обрека си, че ще бъде назирей Господу, да не се приближи при мъртвец; 7 да се не оскверни, заради баща си или майка си, брата си или сестра си, когато умрат; понеже назирейският обрек на Бога му е на главата му. 8 През всичкото време на назирейството си той е свет Господу. 9 И ако някой умре ненадейно при него, и главата на назирейството му се оскверни, тогава, в деня на очищението си, той да обръсне главата си; на седмия ден да я обръсне. 10 А на осмия ден да донесе две гургулици или две гъльбчета при свещеника при входа на шатъра за срещане; 11 и свещеникът да принесе едното в принос за грях, а другото за всеизгаряне; и да направи умилиостивение за него, понеже е съгрешил поради мъртвеца, и в същия ден да освети главата му. 12 След това изново да посвети Господу дните на назирейството си и да

**7** И когато Моисей съврши поставянето на скинията и помаза и свети я с всичките й принадлежности, и олтара с всичките му прибори, и ги помаза и ги освети, 2 тогава Израилевите първенци, началниците на бащините им домове, които бяха първенци на племената и поставени главни надзиратели при преброяването, донесоха принос; 3 и поставиха приносите си пред Господа, шест покрити коли и дванадесет вола, по една кола от двама първенци, и по един вол от всекиго, и представиха ги пред скинията. 4 Тогава Господ говори на Моисея, казвайки: 5 Приеми тия неща от тях, и нека служат за вършенето работата на шатъра за срещане; и

дай ги на левитите, на всекиго според работата му. 6 един сребърен леген от седемдесет сикли, според И тъй, Моисей взе колите и воловете и ги даде сикъла на светилището; и двете пълни с чисто на лавитите; 7 двете коли и четирите вола даде на брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос; гирсонците, според работата им; 8 и четирите коли 32 един златен темянник от десет сикли, пълен с и осемте вола даде на на мерарийските синове, темян; 33 един юнец, един овен, едно едногодишно според работата им, под надзора на Итамара, син агне за всеизгаряне; 34 един козел в принос за грях; на свещеника Аарона. 9 А на каатците не даде; 35 и за примирителна жертва два вола, пет овена, защото тяхната работа в светилището беше до пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше носят на рамена. 10 И в деня, когато олтарът биде приносът на Елисура, Седиуровият син. 36 На петия помазан, първенците принесоха за освещаването ден принесе първенецът на симеонците, Селумиил, му; и първенците принесоха приносите си пред Сурисадаевият син. 37 Приносът му беше едно олтара. 11 И Господ рече на Моисея: Нека принасят сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един приносите си за освещаването на олтара по един сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла първенец на ден. 12 И тоя, който принесе приноса на светилището; и двете пълни с чисто брашно, си на първия ден, беше Наасон, Аминадавовият син, смесено; с дървено масло, за хлебен принос 38 от Юдовото племе; 13 и приносът му беше едно един златен темянник от десет сикли, пълен с темян; сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един 39 един юнец, един овен, едно едногодишно агне сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла за всеизгаряне; 40 един козел в принос за грях; на светилището; и двете пълни с чисто брашно, 41 и за примирителна жертва два вола, пет овена, смесено с дървено масло, за хлебния принос; 14 пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше един златен темянник от десет сикли, пълен с темян; приносът на Селумиила, Сурисадаевият син. 42 15 един юнец, един овен, едно едногодишно агне за На шестия ден принесе първенецът на гадците, всеизгаряне; 16 един козел в принос за грях; 17 и за Елиасаф, Деуиловият син. 43 Приносът му беше примирителна жертва два вола, пет овена, пет козела едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; и пет едногодишни агнета. Това беше приносът на един сребърен леген от седемдесет сикли, според Наасона, Аминадавовият син. 18 На втория ден сикъла на светилището; и двете пълни с чисто принесе Натаанаил, Суаровият син, първенецът на брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос; Исахаровото племе; 19 и за приноса си принесе едно 44 един златен темянник от десет сикли, пълен с сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; един темян; 45 един юнец, един овен, едно едногодишно сребърен леген от седемдесет сикли, според сикъла агне за всеизгаряне; 46 един козел в принос за на светилището; и двете пълни с чисто брашно, грях; 47 и за примирителна жертва два вола, пет смесено с дървено масло за хлебен принос; 20 един овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това златен темянник от десет сикли, пълен с темян; 21 беше приносът на Елиасафа, Деуиловият син. 48 един юнец, един овен, едно едногодишно агне за На седмия ден принесе първенецът на ефремците, всеизгаряне; 22 един козел в принос за грях; и един Елисама, Амиудовият син. 49 Приносът му беше козел в принос за грях; 23 и за примирителна жертва един сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; два вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни един сребърен леген от седемдесет сикли; и двете агнета. Това беше приносът на Натаанаила, Суаровият пълни с чисто брашно, смесено с дървено масло, за син. 24 На третия ден принесе първенецът на хлебен принос; 50 един златен темянник от десет завулонците, Елиав, Хелоновият син. 25 Приносът сикли, пълен с темян; 51 един юнец, един овен, едно му беше едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет един сребърен леген от седемдесет сикли; и двете сикли; един сребърен леген от седемдесет сикли, принос за грях; 53 и за примирителна жертва два според сикъла на светилището; и двете пълни с чисто вола, пет овена, пет козела и пет едногодишни агнета. брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос; Това беше приносът на Елисама, Амиудовият син. 54 26 един златен темянник от десет сикли, пълен с На осмия ден принесе първенецът на манасийците, темян; 27 един юнец, един овен, едно едногодишно Гамалиил, Федасуровият син. 55 Приносът му беше агне за всеизгаряне; 28 един козел в принос за един сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; грях; 29 и за примирителна жертва два вола, пет един сребърен леген от седемдесет сикли, според овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това сикъла на светилището; и двете пълни с чисто беше приносът на Елиава, Хелоновият син. 30 На брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос; четвъртия ден принесе Елисур, Седиуровият син, 56 един златен темянник от десет сикли, пълен с първенецът на рувимците. 31 Приносът му беше темян; 57 един юнец, един овен, едно едногодишно едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; агне за всеизгаряне; 58 един козел в принос за грях;

59 и за примирителна жертва два вола, пет овена, сребърни блюда, дванадесет сребърни легена и пет козела и пет едногодишни агнета. Това беше дванадесет златни темянника; 85 всяко сребърно приносът на Гамалила, Федасуровият син. 60 На блюдо беше от сто и тридесет сикли; всичкото сребро деветия ден принесе първенецът на вениаминците, на съдовете беше две хиляди и четиристотин сикли; Авидан, Гедеониевият син. 61 Приносът му беше всичкото сребро на съдовете беше две хиляди и едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; четиристотин сикли, според сикъла на светилището; един сребърен леген от седемдесет сикли, според 86 дванадесет златни темянника пълни с темян; сикъла на светилището; и двете пълни с чисто (всеки темянник беше от десет сикли, според сикъла брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос; на светилището; всичкото злато на темянниците 62 един златен темянник от десет сикли, пълен с беше сто и двадесет сикли); 87 всичкият добитък за темян; 63 един юнец, един овен, едно едногодишно всеизгаряне беше дванадесет юнца, дванадесет агне за всеизгаряне; 64 един козел в принос за овена, дванадесет едногодишни агнета, заедно с грях; 65 и за примирителна жертва два вола, пет хлебния им принос, и дванадесет козела в принос за овена, пет козела и пет едногодишни агнета. Това грях; 88 и всичкият добитък за примирителна жртва беше приносът на Авидана, Гедеониевият син. 66 беше двадесет и четири юнца, шестдесет овена, На десетия ден принесе първенецът на данците, шестдесет козела и шестдесет едногодишни агнета. Ахиезер, Амисадаевият син. 67 Приносът му беше Така стана освещаването на олтара, след като биде едно сребърно блюдо тежко сто и тридесет сикли; помазан. 89 И когато влезе Моисей в шатъра за един сребърен леген от седемдесет сикли, според срещане, за да говори с Бога, тогава чу гласа; който сикъла на светилището; и двете пълни с чисто му говореше отгоре на умилостивилището, което брашно, смесено с дървено масло, за хлебен принос; беше върху ковчега за плочите на свидетелството 68 един златен темянник от десет сикли, пълен с между двета херувими; и говореше му.

**8** И Господ говори на Моисея, казвайки: 2 Говори на Аарона, казвайки му: Когато палиш светилата, седемте светила да светят на предната страна на светилника. 3 И Аарон направи така; запали светилата на светилника така щото да светят на предната му страна, според както Господ заповяда на Моисея. 4 И ето каква беше направата на светилника: изкован от злато, от стъблото до цветята си беше изкован, според образца, който Господ показа на Моисея, така направи той светилника. 5 Господ говори още на Моисея, казвайки: 6 Вземи левитите измежду израилтяните, и ги очисти. 7 И така да им направиш за очистването им; поръси ги с очистителна вода, и нека обръснат цялото си тяло, и изперат дрехите си, и се очистят. 8 После да вземат един юнец заедно с хлебния му принос от чисто брашно смесено с дървено масло; а ти да вземеш друг юнец в принос за грях. 9 И да приведеш левитите пред шатъра за срещане, и да събереш цялото общество израилтяни; 10 и когато приведеш левитите пред Господа, нека израилтяните положат ръцете си на лавитите; 11 и Аарон да принесе левитите пред Господа, като принос от страна на израилтяните, за да вършат те Господната служба. 12 И като положат левитите ръцете си на главите на юнците, ти да принесеш единия в принос за грях, а другия за всеизгаряне Господу, за да направиш умилостивение за левитите. 13 И да поставиш левитите пред Аарона и пред синовете му, и да ги принесеш като принос Господу. 14 Така да отделиш левитите измежду

израилтяните; и левитите ще бъдат Мои. 15 А рекоха: Ние сме нечисти, поради мъртво човешко след това левитите да влязат за да слугуват в тяло, защо да ни спират да не принесем между шатъра за срещане, когато си ги очистил и си ги израилтяните Господния принос на времето му? принесъл като принос. 16 Понеже те Ми са всецяло 8 А Моисей им рече: Постойте, за да чуя какво дадени измежду израилтяните; вместо всичките ще заповядва Господ за вас. 9 И Господ говори първородни от израилтяните, всички, които отварят на Моисея, казвайки: 10 Говори на израилтяните, утроба, съм ги взел за Себе Си. 17 Защото всичките казвайки: Ако някой човек от вас или от потомците първородни измежду израилтяните са Мои, и човек и ви ще бъде нечист, поради мъртво тяло, или е далеч животно; в деня, когато поразих всичките първородни на път, нека и той направи пасхата Господу; 11 в Египетската земя, осветих ги за Себе Си. 18 А нека я направят на четиринаесетия ден на втория левитите взех вместо всичките първородни измежду месец привечер, и нека я ядат с безквасни хлябове израилтяните. 19 Левитите нарочно дадох на Аарона и горчии треви; 12 да не оставят от нея до утринта, и на синовете му измежду израилтяните, за да вършат нито да трошат кост от нея; да я направят, според служението на израилтяните в шатъра за срещане, всичките повеления за пасхата. 13 А който е чист, и и да правят умилостивение за израилтяните, за не е на път, ако пренебрегне да направи пасхата, той да се не появи язва между израилтяните, когато човек ще бъде изтребен измежду людете си; понеже израилтяните се приближават при светилището. не е принесъл Господния принос на времето му, той 20 Тогава Моисей и Аарон и цялото общество човек ще носи греха си. 14 И ако някой чужденец, израилтяни постъпиха с левитите напълно, както който е пришелец между вас, желае да направи Господ заповядва на Моисея за левитите; така им пасхата Господу, нека я направи, според повеленията сториха израилтяните. 21 И тъй, левитите се очистиха за пасхата и според наредбата за нея; един закон от греховете си, и изпраха дрехите си; и Аарон ги ще имате и за чужденца и за туземца. 15 И в принесе като принос пред Господа, и Аарон направи деня, когато се постави скинията, облакът покри за тях умилостивение, за да ги очисти. 22 И след скинията, шатъра за плочите на свидетелството; това левитите влязоха в шатъра за срещане, за да и от вечер до заран над скинията имаше като вършат службата си пред Аарона и пред синовете огненоявление. 16 Така ставаше всяка година: облакът я му; според както Господ заповядва на Моисея за покриваще, и нощем имаше огненоявление. 17 И левитите, така им сториха. 23 Господ говори още на когато се дигаше облакът от шатъра, тогава, след Моисея, казвайки: 24 Ето определеното за левитите: това, израилтяните тръгваха; и дадо заставаше от двадесет и пет години и нагоре да възлизат облакът, там израилтяните разполагаха стан. 18 По в отреда, за да вършат слугуването в шатъра за Господно повеление тръгваха израилтяните, и по срещане; 25 а от петдесет години да престават да Господно повеление разполагаха стан; до тогаз, до вършат слугуване и да не слугуват вече, 26 но да когато облакът стоеше над скинията, те си оставаха помагат на братята си в шатъра за срещане, да в стана. 19 И когато облакът стоеше над скинията пазят заръчаното; а слугуване да не вършат. Така много дни, тогава израилтяните пазеха Господното да постъпваш с левитете, колкото за дадените им заръчвания.

**9** И в първия месец на втората година, откак излязоха из Египетската земя, Господ говори още на Моисея в Сенайската пустиня, казвайки: 2 Нека направят израилтяните пасхата на определеното й време. 3 На четиринаесетия ден от този месец привечер да я направите, на определеното й време; според всичките закони за нея и според всичките наредби за нея да я направите. 4 И тъй, Моисей каза на израилтяните да направят пасхата. 5 Направиха пасхата на четиринаесетия ден от първия месец привечер, в Синайската пустиня; напълно според както Господ заповядва на Моисея, така направиха израилтяните. 6 А имаше някои, които бяха нечисти, поради мъртво човешко тяло, та не можаха да направят пасхата в онзи ден; и в същия ден те дойдоха при Моисея и пред Аарона, 7 и тия мъже

**10** И Господ говори на Моисея, казвайки: 2 Направи си две сребърни тръби; изковани да ги направиш; и да ти служат за свикване на

обществото и за дигане на становете. 3 Когато множеството му беше Ахиезер Амисадаевият син. засвирят с тях, нека се събере цялото общество 26 Над множеството на племето на асирците беше с тебе до входа на шатъра за срещане. 4 Ако Фагеил Охрановият син. 27 А над множеството на засвирят само с едната тръба, тогава да се събират племето на нефталимците беше Ахирей Енановият при тебе първенците, Израилевите хилядници. 5 син. 28 Така ставаше пътуването на израилтяните А когато засвирите тревога, тогава да се дигат според устроените им множества, когато се дигаха. становете, които са разположени към изток; 6 и 29 В това време Моисей каза на Оава, син на когато засвирите тревога втори път, тогава да се мадиамеца Рагул, Моисеевият тъста: Ние сме на дигат становете, които са разположени към юг. Да онова място, на което рече Господ: Ще ви го дам. свирят тревога, за да се дигат. 7 А когато има Ела заедно с нас, и ще ти сторим добро; защото да се събере събранието, да свирите, обаче, без Господ е обещал добро на Израил. 30 Но той му да засвирите тревога. 8 И тръбачите да бъдат рече: Няма да дойда, но ще отида в своята си земя и свещениците, Аароновите синове; това ще ви бъде при рода си. 31 А Моисей каза: Не ни оставяй, моля, вечен закон в поколенията ви. 9 И когато излезете понеже ти знаеш где трябва да разполагаме стан в на война в земята си против неприятеля, който би ви пустинята, и ще бъдеш око за нас. 32 И ако дойдеш притеснил, тогава да засвирите тревога; и ще бъдете с нас, то доброто, което Господ ще направи на нас, спомнени пред Господа вашият Бог, и ще бъдете същото добро ще направим и ние на тебе. 33 И тъй, избавени от неприятелите си. 10 И на увеселителните пропътуваха тридневен път от Господната планина; си дни, и на празниците си, и на новолунията си и ковчегът на Господния завет се движеше пред тях да свирите с тръбите над всеизгарянията си и над тридневен път, за да им търси място за почивка. примирителните си жертви; и това ще ви бъде 34 И Господният облак беше над тях денем, когато за спомен пред вашия Бог. Аз съм Иеова вашият тръгваха от стана. 35 И когато ковчегът се дигаше Бог. 11 Във втората година, на двадесетия ден на път, Моисей казваше: Стани Господи, и да се от втория месец, облакът се издигна от скинията разпръснат враговете Ти, и да побягнат от пред Тебе за плочите на свидетелството. 12 И израилтяните ония, които Те мразят. 36 А когато се спираше, той се дигнаха от синайската пустиня според реда на пътуванието си; и облакът застана във Фаранская пустиня. 13 Дигнаха се първите пет, според както Господ заповъда чрез Моисея. 14 Първо се дигна знамето на стана на юдейците според устроените им множества; и над множеството му беше Наасон Аминадавовият син. 15 Над множеството на племето на исахарците беше Натанаил Суаровият син. 16 А над множеството на племената на завулонците беше Елиав Хелоновият син. 17 Тогава, като се сне скинията, дигнаха се гирсонците и мерарийците, които носеха скинията. 18 После се дигна знамето на Рувимовия стан, според устроените им множества; и над множеството му беше Елисур Седиуровият син. 19 Над множеството на племето на симеонците беше Селумиил Сурисадаевият син. 20 А над множеството на племето на гадците беше Елиасаф Деуиловият син. 21 Тогава се дигнаха Каатовците, които носеха светилището, до пристигането на които скинията се поставяше. 22 После се дигна знамето на стана на ефремците според устроените им множества; и над множеството му беше Елисама Амиудовият син. 23 Над множеството на племето на манасийците беше Гамалиил Федасуровият син. 24 А над множеството на племето на вениаминците беше Авидан Гедеоновият син. 25 После се дигна знамето на стана на данците, последни от всичките станове, според устроените им множества; и над

**11** И людете зле роптаха в ушите на Господа; и Господ чу, и гневът му пламна; и огън от Господа се запали между тях та пояддаше неколцина в края на стана. 2 Тогава людете извикаха към Моисея; и Моисей се помоли Господу, и огънят престана. 3 И нарече се онова място Тавера, защото огън от Господа гореше между тях. 4 И разноплеменното множество, което беше между тях, показа голямо лакомство; също и израилтяните пак плакаха и рекоха: Кой ще ни даде месо да ядем? 5 Ние помним рибата, която ядохме даром в Египет, краставиците, дините, праза и червения и чесновия лук; 6 а сега душата ни е изсъхнала; нищо няма; няма на какво да гледаме освен тая манна. 7 (А манната приличаше на кориандрово семе и беше на вид като бделий. 8 И людете се пръскаха наоколо та я събираха, мелеха я в мелници, или я чукаха в кутли, и вариха я в гърнета, и правеха пити от нея; а вкусът ѝ беше като вкус на пити пържени в масло. 9 Когато падаше росата в стана нощем, падаше с нея и манна). 10 И Моисей чу как людете плачеха в семействата си, всеки при входа на шатъра си; и Господният гняв пламна силно; стана мъчно и на Моисея. 11 Моисей рече на Господа: Защо си осърбил слугата Си? и защо не съм придобил Твоето благоволение, та си турил върху мене товара на всички тия люде? 12 Аз

ли съм зачнал всички тия люде? или аз съм ги родил, тях! 30 И Моисей отиде в стана, той и Израилевите та ми казваш: Носи ги в лоното си, както гледач-старейшини. 31 Тогава излезе вятрът от Господа баща носи бозайничето, до земята, за която Си се и докара от морето пъдпъдъци, и оставил ги да клел на бащите им? 13 От где у мене месо да дам на слитат долу над стана, до един ден път от едната всички тия люде? защото плачат пред мене и казват: страна, и до един ден път от другата страна, около Дай ни месо да ядем. 14 Аз сам не мога да нося страна: а те летяха до два лакътя над повърхността всички тия люде, защото са много тежки за мене. 15 на земята. 32 Тогава людете станаха да събираха Ако постъпиши Ти така с мене, то убий ме още сега, пъдпъдъците целия онзи ден и цялата нощ и целия моля, ако съм придобил Твоето благоволение, за следен ден; она, който събра на-малко, събра десет да не видя злочестината си. 16 Тогава Господ рече кора; и те си ги простираха около стана. 33 А като на Моисея: Събери ми седемдесет мъже измежду беше месото още в зъбите им, и не беше още Израилевите старейшини, които познаваш, като сдъвкано, Господният гняв памна против людете, старейшини, които познаваш, като старейшини на и Господ порази людете с много голяма язва. 34 И людете и техни надзиратели, и доведи ги при шатъра нареекоха това място Киврот-атаава, защото там бяха за срещане, за да застанат там с тебе. 17 И Аз като погребани лакомите люде. 35 А от Киврот-атаава сляза ще говоря там с тебе; и ще взема от духа, людете се дигнаха за Асирот, и останаха в Асирот. който е на тебе, и ще го тури на тях; и те ще носят товара на людете заедно с тебе, за да не го ношишти сам. 18 И каки на людете: Очистете си за утре, и ще ядете месо; защото плачехте в ушите на Господа и казвахте: Кой ще ни даде месо да ядем? защото добре ни беше в Египет. Затова Господ ще ви даде месо, и ще ядете. 19 Няма да ядете един ден, ни два дена, ни пет дена, ни десет дена, ни двадесет дена, 20 но цял месец, докога ви излезе из ноздрите иви омръзне; защото отхвърлихте Господа, Който е между вас, и плакахте пред Него, думайки: Защо излязохме из Египет? 21 И Моисей рече: Людете, всред които съм, са шестстотин хиляди пещари; и Ти рече: Ще им дам да ядат месо цял месец. 22 Да се изколят ли за тях овците и говедата, за да им бъдат достатъчни? или да им се съберат всичките морски риби, за да им бъдат достатъчни? 23 А Господ каза на Моисея: Скъсила ли се е Господната ръка? Сега ще видиш, ще се обърне ли с тебе думата Ми, или не. 24 И тъй, Моисей излезе та каза на людете Господните думи; и събра седемдесет мъже от старейшините на людете, и поставил ги около шатъра. 25 Тогава Господ слезе в облак и говори с него, и като взе от духа, който беше на него, тури го на седемдесет старейшини; и като застана на тях духът, пророкуваха, но не повториха. 26 Обаче двама от мъжете бяха останали в стана, името на единия от тях беше Елداد, а името на другия Модад, та и на тях застана духът; те бяха от записаните, но не бяха отишли до шатъра; и пророкуваха в стана. 27 И завече се едно момче да извести на Моисея, казвайки: Елداد и Модад пророкуват в стана. 28 И Иисус Навиевият син, слугата на Моисея, един от неговите избрани, проговори и рече: Господарю мой, Моисея, запрети им. 29 А Моисей му рече: Завиждаш ли за мене? Дано всичките Господни люде бъдат пророци, та да тури Господ Духа Си на

**12** В това време Мариам и Аарон говориха против Моисея поради етиопянката, която бе взел за жена, (защото беше взел една етиопянка); и рекоха: 2 Само чрез Моисея ли говори Господ? не говори ли и чрез нас? И Господ чу това. 3 А Моисей беше човек много кротък, повече от всичките човеци, които бяха на земята. 4 И веднага Господ рече на Моисея, на Аарона и на Мариам: Излезте вие трима към шатъра за срещане. И тъй, излязоха и тримата. 5 Тогава Господ слезе в обланчен стълб, застана пред входа на шатъра и повика Аарона и Мариам, и те двамата излязоха. 6 И рече: Слушайте сега думите Ми. Ако има пророк между вас, Аз Господ ще му стана познат чрез видение, на сън ще му говоря. 7 Но слугата Ми Моисей не е така поставен, той, който е верен в целия Ми дом; 8 с него Аз ще говоря уста с уста, ясно, а не загадъчно; и той ще гледа Господния Образ. Как, прочее, не се убояхте вие да говорите против слугата Ми Моисея? 9 И гневът на Господа памна против тях, и Той си отиде. 10 И като се оттегли облакът от шатъра, ето, Мариам беше прокажена, бяла като сняг; като погледна Аарон на Мариам, ето, тя беше прокажена. 11 Тогава Аарон рече на Моисея: Моля ти се, господарю мой, не ни възлагай тоя грях, с който сторихме безумие и съгрешихме. 12 Да не бъде тя като мъртво дете, на което половина от тялото е изтляло, когато излиза из утробата на майка си. 13 И Моисей викна към Господа, казвайки: О Боже, моля Ти се, изцели я. 14 А Господ каза на Моисея: Ако би я заплюл баща й в лицето, не щеше ли да бъде посръмена седем дена? Нека бъде затворена вън от стана седем дена, и след това да се приbere. 15 И тъй, Мариам бе затворена седем дена вън от стана, и людете не се дигнаха, докато не се прибра Мариам. 16 Подир това людете се дигнаха от Асирот, и разположиха стан в Фаранска пустиня.

**13** И Господ говори на Моисея, казвайки: 2 градовете укрепени и много големи; там видяхме Изпрати мъже, за да съгледат Ханаанската още и Енаковите синове. 29 Амаличаните живеят в земя, която Аз давам на израилтяните; да изпратите земята към юг; хетейците, евусейците и аморейците по един мъж от всяко племе на башите им, живеят по планините; а ханаанците живеят при и всички да са от първенците между тях. 3 з морето и край бреговете на Иордан. 30 Но Халев И тъй, според Божието повеление Моисей ги успокояваше людете пред Моисея, като казваше: изпрати от Фаранска пустиня; всичките мъже бяха Да вървим напред незабавно и да я завладеем, главни между израилтяните. 4 Ето имената им: защото можем да я превземем. 31 А мъжете, които от Рувимовото племе, Самуй Закхуровият син; 5 бяха дошли заедно с него, рекоха: Не можем да от Симеоновото племе, Сафат Хориевият син; 6 излезем против онния люде, защото са по-силни от Юдовото племе, Халев Ефрониевият син; 7 от от нас. 32 И зле представяха пред израилтяните Исахаровото племе, Игал Иосифовият син; 8 от земята, която бяха съгледали, казвайки: Земята, Ефремовото племе, Осия Навиевият син; 9 от която обходихме, за да я съгледаме, е земя, която Вениаминовото племе, Фалтий Рефуевият син; 10 изпояжда жителите си; и всичките люде, които от Завулоновото племе, Гадиил Содиевият син; видяхме в нея, са превисоки мъже. 33 Там видяхме 11 от Иосифовото племе, от Манасиевото племе, исполините, Енаковите синове, от исполинския род; Гадий Сусиевият син; 12 от Дановото племе, Амиил и пред тях нам се виждаше, че сме като скакалци; Гамалиевият син; 13 от Асировото племе, Сетур такива се виждахме и на тях.

Михаиловият син; 14 от Нефталимовото племе, Наавий Вопсиевият син; 15 от Гадовото племе, Геул Махиевият син; 16 Тия са имената на мъжете, които Моисей изпрати, за да съгледат земята; и Моисей наименува Осия Навиевия син Исус. 17 Като ги изпрати да съгледат Ханаанската земя, Моисей им рече: Качете се по южната страна и изкачете се на бърдата, 18 та вижте каква е земята, и людете, които живеят в нея, силни ли са или слаби, малко ли са или много; 19 и каква е земята, на която те живеят, добра ли е или лоша; и какви са градовете, в които те живеят, от шатри ли са или са укрепени; 20 и каква е земята, плодовита ли е или постна, има ли по нея дървета или не. И бъдете смели, и донесете от плодовете на земята. А тогава беше времето на първозрялото грозде. 21 И така, те се качиха и съгледаха земята от Цинската пустиня до Роов при прохода на Емат. 22 После се изкачиха на южната страна и дойдоха до Хеврон, гдето живееха Енаковите синове Ахиман, Сесай и Талмай. (А Хеврон беше построен седем години преди Египетския Зоан). 23 И като дойдоха до долината Есхол, от там отрязаха една лозова пръчка с един грозд, който двама носеха на върлина; взеха и нарове и смокини. 24 Онова място се нарече долина Есхол по причина на грозда, който израилтяните отрязаха от там. 25 А на края на четиридесетте дена те се върнаха от съгледването на земята. 26 И отивайки дойдоха при Моисея, при Аарона и при цялото общество израилтяни в Фаранска пустиня, в Кадис; и дадоха отчет на тях и на цялото общество, и показаха им плода на земята. 27 И разказаха му, думайки: Ходихме в земята, в която ни изпрати; и наистина там текат масло и мед; ето плода ѝ. 28 Людете обаче, които живеят в земята, са силни, и

**14** Тогава цялото общество извика с висок глас, и людете плакаха през оная нощ. 2 И всичките израилтяни роптаха против Моисея и Аарона; и цялото общество им рече: Да бяхме измрели в Египетската земя! или в тая пустиня да бяхме измрели! 3 И защо ни води Господ в тая земя да паднем от нож, и жените ни и децата ни да бъдат разграбени? Не щеше ли да ни е по-добре да се върнем в Египет? 4 И рекоха си един на друг: Да си поставим началник и да се върнем в Египет. 5 Тогава Моисей и Аарон паднаха на лицата си пред цялото множество на обществото израилтяни. 6 И Исус Навиевият син и Халев Ефрониевият син, от онния, които съгледаха земята, раздраха дрехите си, 7 и говориха на цялото общество израилтяни, казвайки: Земята, през която минахме, за да я съгледаме, е много добра земя. 8 Ако бъдете благоволението на Господа към нас, тогава Той ще ни въведе в тая земя и ще ни я даде, - земя гдето текат мляко и мед. 9 Само недейте въстava против Господа, нито се бойте от людете на земята, защото те са ястие за нас; защитата им се оттегли от върху тях; а Господ е с нас; не бойте се от тях. 10 Но цялото общество рече да ги убият с камъни. Тогава Господната слава се яви в шатъра за срещане пред всичките израилтяни. 11 И Господ рече на Моисея: До кога ще Мe презират тия люде? и до кога няма да Мe вярват, въпреки всичките знания, които съм извършил пред тях? 12 Ще ги поразя с мор и ще ги изтребя; а тебе ще направя народ по-голям и по-сilen от тях. 13 Но Моисей рече на Господа: Тогава египтяните ще чутат; защото Ти със силата Си си извел тия люде из сред тях; 14 и ще кажат това на жителите на тая земя, които са чули, че Ти, Господи, си между тия люде, - че Ти, Господи, се явяваш лице с лице, и че облакът Ти стои

над тях, и че Ти вървиш пред тях денем в облачен пустиня ще се довършат, и в нея ще измрат. **36** И ония стълб, а нощем в огнен стълб. **15** И ако изтребиши мъже, които Моисей изпрати да съгледат земята, тия люде, като един човек, тогава народите, които които, като се върнаха, направиха цялото общество са чули за Тебе, ще говорят казвайки: **16** Понеже да роптае против него, и зле представиха земята, **37** не можа Иеова да въведе тия люде в земята, за тия мъже, които зле представиха земята, измряха която им се kle, за това ги побуди в пустинята от язвата пред Господа. **38** А Исус Навиевият син и **17** И сега, моля Ти се, нека се възвеличи силата Халев Ефрониевият син останаха живи измежду ония на Господа мой, както си говорил, казвайки; **18** мъже, които ходиха да съгледат земята. **39** Тогава Господ е дълготреплив и многомилостив, прощаща Моисей каза тия думи на всичките израилити; и беззаконие и престъпление, и никак не обезвинява людете плакаха горчиво. **40** И сутринта, като станаха виновния, и въздава беззаконието на башите върху рано, изкачиха се на планинския връх и казаха: Ето чадата до третия и четвъртия род. **19** Прости, моля ни; и ще вървим напред на мястото, което Господ ни Ти се, беззаконието на тия люде, и според както е обещал; защото съгрешихме. **41** А Моисей рече: си прощавал на тия люде от Египет до тук. **20** И Защо престъпвате така Господното повеление, тъй рече Господ: Прощавам им, според както си казал; като това няма да успее? **42** Не вървете напред, **21** но наистина заклевав се в живота Си, че ще се защото Господ не е между вас, да не би да ви изпълни целия свят с Господната слава. **22** Понеже поразят неприятелите ви. **43** Защото амаличаните и от всички тия мъже, които са виждали славата Ми и ханаанците са там пред вас, и вие ще паднете от нож. знаменията, които извърших в Египет и в пустинята, Понеже отстъпихте и не следвахте Господа, затова и са Ме раздрязвали до сега десет пъти, и не Господ няма да бъде с вас. **44** Обаче те дръзнаха послушаха гласа Ми, **23** наистина ни един от тях да се изкачат на планинския връх; но ковчегът на няма да види земята, за която се клех на башите им, Господният завет и Моисей не излязоха из среда наста. **45** Тогава амаличаните и ханаанците, които живееха на оная планина, слязоха ти разбиха, и поразяваха ги дори до Хорма.

въведе в земята, в която влезе, и потомството му ще я наследва. **25** (А амаличаните и ханаанците живеят в долината). Утре се върнете та идете в пустинята към Червеното море. **26** Господ говори още на Моисея и Аарона, казвайки: **27** До кога ще търпя това нечестиво общество, което роптае против Мене? Чух роптанията на израиляните, с които роптаят против Мене. **28** Каки им: Заклевав се в живота Си, казва Господ, невърно ще направя на вас така, както вие говорихте в ушите Ми; **29** труповете ви ще паднат в тая пустиня; и от преоброените между вас, колкото сте на брой от двадесет години и нагоре, които сте роптали против Мене, **30** ни един не ще влезе в земята, за която се клех да ви заселя в нея, освен Халев Ефрониевият син и Иисус Навиевият син. **31** Но децата ви, за които рекохте, че ще бъдат разграбени, тях ще въведа; и те ще познаят земята, която вие презряхте. **32** А вашите трупове ще паднат в тая пустиня. **33** И децата ви ще скитат по пустинята четиридесет години, и ще теглят поради вашите блудствования, докато се изпоядат труповете ви в пустинята. **34** Според числото на дните, през които съгледахте земята, четиридесет дена, всеки ден за една година, четиридесет години ще теглите поради беззаконията си, и ще познаете какво значи Аз да съм неблагоразположен. **35** Аз Господ говорих; наистина така ще направя на цялото това нечестива общество, което се е събрало против Мене; в тая

**15** И Господ говори на Моисея, казвайки: **2** Говори на израиляните, казвайки им: Когато влезете в земята, която Аз ви давам да живеете в нея, **3** и пренесете жертва чрез огън Господу, било всеизгаряне, или жертва за изпълнение на обрек, или доброволен принос, или на празниците си, за да направите благоухание Господу от говедата или от овците, **4** тогава оня, който принася приноса си Господу, нека принесе за хлебен принос една десета от ефа чисто брашно, смесено с четвърт ин дървено масло. **5** И за всяко агне на всеизгарянето или на жертвата да притуриш четвърт от ин вино за възлияние, **6** или за всеки овен да притуриш за хлебен принос две десети от ефа чисто брашно, смесено с една трета от ин дървено масло; **7** и за възлияние да принесеш една трета от ин вино за благоухание Господу. **8** И ако принесеш от говедата за всеизгаряне, или жертва за изпълнение на обрек, или примирителен принос Господу, **9** тогава с жертвата от говедата да принесеш за хлебен принос три десети от ефа чисто брашно, смесено с половин ин дървено масло; **10** и за възлияние да принесеш половин ин вино в жертва чрез огън за благоухание Господу. **11** Така трябва да се прави за всяко говедо, или за всеки овен, или за всяко агне или яре. **12** Според числото, което ще принесете, така да направите за всяко според числото им. **13** Всеки туземец да прави така, когато принесе жертва

чрез огън за благоухание Господу. 14 Ако някой дърва в съботен ден. 33 И ония, които го намериха чужденец е пришелец между вас, или ако каквото и като събираще дърва, доведоха го при Моисея и да е бил е между вас във всичките ви поколения, и Аарона и при цялото общество. 34 И туриха го под принася жертва чрез огън за благоухание Господу, то стража, понеже не беше още изявено що трябаше както правите вие, така да направи и той. 15 Един да сторят с него. 35 И Господ каза на Моисея: закон да има за вас, които сте от обществото, и Човекът непременно трябва да се умърти; цялото за чужденца, който е пришелец между вас, един общество да го убие с камъни вън от стана. 36 И вечен закон във всичките ви поколения; както сте тъй, цялото общество го изведе вън от стана и го вие така ще бъде и чужденецът пред Господа. 16 уби с камъни, та умря, според както Господ заповядда Един закон и една наредба да има за вас и за на Моисея. 37 Тогава Господ говори на Моисея, чужденца, който е пришелец между вас. 17 Господ казвайки: 38 Говори на израилтяните и заповядай говори още на Моисея, казвайки: 18 Говори на им да правят, във всичките си поколения, ресни по израилтяните, казвайки им: Когато влезете в земята, краищата на дрехите си, и да турят син ширит по в която Аз ви въвеждам, 19 и ядете от хляба на ресните на всичките краища. 39 И това да ви бъде земята, тогава да принесете Господу възвишащ за ресни, та като ги гледате, да помните всичките принос; 20 от първото си тесто да принесете пита за Господни заповеди и да ги изпълнявате, и да не възвишащ принос; да го възвишиште, както правите с дириите неща по своите си сърца и по своите си възвишащия принос от гумно. 21 От първото си тесто да давате Господу възвишащ принос във всичките и помните и изпълнявате всичките Ми заповеди, и да си поколения. 22 И ако прегрешите и не изпълните бъдете свети на вашия Бог. 41 Аз съм Господ вашият всичките тия заповеди, които Господ каза на Моисея, Бог, Който ви изведох из Египетската земя, за да ви 23 то ест, всичко, което Господ ви заповядва чрез бъда Бог. Аз съм Иеова вашият Бог.

Моисея, от деня когато Господ даде заповед и нататък във всичките ви поколения, 24 то, ако е сторено от незнание, без да знае обществото - цялото общество нека принесе един юнец за всеизгаряне за благоухание Господу, заедно с хлебния му принос и с възлиянието му, според наредбата, и един козел в принос за грях. 25 И свещеникът да направи умилостивение за цялото общество израилтяни, и ще им се прости; защото е станало от незнание, и те са принесли приноса си в жертва чрез огън Господу, и приноса си за грях пред Господа за несъзнателната си погрешка; 26 и ще се прости на цялото общество израилтяни и на чужденеца, който е пришелец между тях, защото колкото за всичките люде стореното е станало от незнание. 27 Но ако един човек съгреши от незнание, той трябва да принесе едногодишна коза в принос за грях. 28 И свещеникът да направи умилостивение пред Господа за человека, който е съгрешил от незнание; когато съгреши от незнание, да направи умилостивение за него, и ще му се прости. 29 Един закон да има за вас, както за туземца от израилтяните, така и за чужденца, който е пришелец между тях, когато съгреши от незнание. 30 Но ако някой съгреши с надменна ръка, бил той туземец или чужденец, той показва презрение към Господа; той човек ще бъде изтребен измежду людете си. 31 Понеже е презрял словото на Господа и престъпил заповедта му, той човек непременно ще се изтреби, беззаконието му ще бъде върху него. 32 Когато израилтяните бяха в пустинята, намериха един човек, който събираще

**16** А Корей син на Исаара, син на Каата Левиевият син, и Датан и Авирон синове на Елиава, и Он син на Фалета, Рувимуви потомци, като си взеха човеци, 2 дигнаха се против Моисея, с двеста и петдесет човеци от израилтяните, първенци на обществото, избрани за съветници, именити мъже. 3 Събраха се, прочее, против Моисея и против Аарона и рекоха им: Стига ви толкоз! Цялото общество е свето, всеки един от тях, и Господ е в сред тях. А защо възвишивате себе си над Господното общество? 4 А Моисей, като чу това, падна на лицето си, 5 и говори на Корея и на цялата му дружина, казвайки: Утре Господ ще покаже кои са Негови, и кой е свет, и кого ще направи да се приближи при Него. Онзи, който Той избере ще направи да се приближи при Него. 6 Това направете: ти, Корее, и цялата ти дружина, вземете си кадилници, 7 турете в тях огън, и турете в тях темян пред Господа утре; и когато Господ избере, той ще бъде свет. Стига толкоз и вам, левийци! 8 И Моисей рече на Корея: Чуйте сега, вий левийци: 9 малко ли ви е това, гдето Израилевият Бог отдели вас от Израилевото общество, та ви направи да се приближавате при Него, за да вършите службата на Господната скния и да стоите пред обществото, за да им служите? 10 Той те направи да се приближиши при Него, и заедно с тебе всичките ти братя левийците; а искате ли и свещенството? 11 Така, че ти и цялата ти дружина сте се събрали против Господа; защото кой е Аарон, та да роптаете против него? 12 И Моисей изпрати да повикат Датана

и Авиона, Елиавовите синове; а те отговориха: всичко тяхно слязоха живи в ада, земята ги покри, Няма да дойдем. 13 Малко ли е това, где си ни и те погинаха отсред обществото. (Sheol h7585) 34 извел из земя, в която текат мляко и мед, за да ни А целият Израил, който бяха около тях, погинаха, измориш в пустинята, та още и владетел ли искаш като извикаха, думайки: Да не погълне земята и нас да направиш себе си над нас? 14 При това, ти не си 35 И огън излезе от Господа и пояде ония двеста ни довел в земя, где то текат мляко и мед, нито си ни и петдесет мъже, които принесоха темян. 36 След дал да наследим ниви и лозя. Ще извърташ ли очите това Господ говори на Моисея, казвайки: 37 Кажи на на тия хора? Няма да дойдем. 15 Тогава Моисей Елеазар, син на свещеника Аарона, да приbere се разсырди много, и рече Господу: Не погледвай кадилниците отсред изгарянето; а ти разпръсни благосклонно на приноса им; аз не съм взел нито огъня нататък; защото свети са 38 кадилниците един осел от тях, и никому от тях не съм сторил на тия човеци, които съгрешиха против своя си зло. 16 И Моисей рече на Корея: Утре ти и всичките, живот, и нека ги направят на плочи за обковаване които си събрали, да се намерите пред Господа, - ти, на олтара; понеже те ги принесоха пред Господа, и те, и Аарон; 17 и вземете всеки кадилницата си, и за това са свети; и те ще бъдат за знамение турете в тях темян, и занесете пред Господа всеки на израилтяните. 39 И тъй, свещеникът Елеазар кадилницата си, двеста и петдесет кадилници; също прибра медните кадилници, които изгорелите бяха и ти и Аарон, - всеки своята кадилница. 18 Прочее, принесли; и направиха ги на плочи за обковаване те взеха всеки кадилницата си, туриха огън в тях, на олтара, 40 да напомняват на израилтяните, туриха в тях и темян, и застанаха пред входа на че никоя чужд човек, който не е от Аароновото шатъра за срещане заедно с Моисея и Аарона. 19 потомство, не бива да пристъпва да принася темян Корея събра против тях и цялото общество пред пред Господа, за да не остане като Корея и дружината входа на шатъра за срещане; и Господната слава се му. Това стори Елеазар, както Господ му рече чрез явии на цялото общество. 20 Тогава Господ говори Моисея. 41 А на следния ден цялото общество на Моисея и на Аарона, казвайки: 21 Отделете се израилтяни възроптаха против Моисея и Аарона, отсред това общество, за да ги изтръбя в един миг. 22 като казваха: Вие избихте Господните люде. 42 Но А те паднаха на лицата си и рекоха: О Боже, Боже на когато обществото се беше събрало против Моисея духовете на всяка твар! ако един човек е съгрешил, и Аарона погледнаха към шатъра за срещане, и ето, ще се разгневиш ли на цялото общество? 23 Тогава облакът го покри, и Господната слава се явии. 43 И Господ говори на Моисея, казвайки: 24 Говори Моисей и Аарон дойдоха пред шатъра за срещане. на обществото, казвайки: Отстъпете от жилищата 44 И Господ говори на Моисея, казвайки: 45 Оттеглете на Корея, Датана и Авиона. 25 И тъй, Моисей се отсред това общество, за да ги погубя в един стана та отиде при Датана и Авиона; подир него миг. Но те паднаха на лицата си. 46 Тогава Моисей отидаха и Израилевите старейшини. 26 И говори рече на Аарона: Вземи кадилницата си, тури в на обществото, казвайки: Отстъпете, моля ви се от нея огън от олтара, и тури на него темян та иди шатрите на тия нечестиви човеци, и не се допирайте скоро в обществото и направи умилиостивение за до нищо тяхно, за да не погинете всред всичките тях; защото гняв излезе от Господа, язвата почна. техни грехове. 27 И тъй, те навред отстъпиха от 47 Аарон, прочее, взе кадилницата си, както рече жилищата на Корея, Датана и Авиона; а Датан Моисей, и завлече се сред обществото; и ето, язвата и Авион излязоха та застанаха при входовете на беше почнала между людете; и той тури темяна шатрите си с жените си и малките си деца. 28 И направи умилиостивение за людете. 48 А като рече Моисей: От това ще познаете, че Господ ме е изпратил да извърши всички тия дела, и че не ги застана между мъртвите и живите, язвата престана. правя от себе си; 29 ако тия човеци умрат, както и Умрелите от язвата бяха четиридесет хиляди умирят всичките човеци, или ако им се въздаде, и седемстотин човеци, освен ония, които умряха в според както се въздава на всичките човеци, то Кореевата работа. 50 И Аарон се върна при Моисея Господ не ме е изпратил; 30 но ако Господ направи до входа на шатъра за срещане, защото язвата престана.

**17** Тогава Господ говори на Моисея, казвайки:  
2 Говори на израилтяните, и вземи от тях дванадесет жезли, по един жезъл за всеки дом, от всичките им първенци, според домовете на бащите им, и напиши името на всекиго на жезъла му. 3 На Левиевия жезъл напиши името на Аарона; понеже ще има по един жезъл за всеки началник на бащините

им домове. 4 Положи ги в шатъра за срещане пред тебе надзора на Моите възвишиаеми приноси, сиреч, плочите на свидетелството, где Аз се срещам на всичките неща посвещавани от израилтяните; на с вас. 5 И жезълът на човека, когото избира, ще те и на синовете ти ги дадох като ваше вечно право процъфти. Така ще направя да престанат пред Мене поради това, че сте били помазани. 9 От пресветите роптанията на израилтяните, с които те роптаят неща, това, което не се тури на огъня, ще бъде твое; против вас. 6 Моисей, прочее, каза на израилтяните: всичките им приноси, всичките им хлебни приноси, и всичките им първенци му дадоха дванадесет всичките им приноси за грях, и всичките им приноси жезъла, всеки първенец по един жезъл, според за престъпление, които те дават на Мене, ще бъдат бащините си домове; и Аароновият жезъл беше пресвети за тебе и за синовете ти. 10 Но пресвето между жезлите им. 7 И Моисей положи жезлите пред място да ги ядете; всеки от мъжки пол да яде от тях; Господа в шатъра за плочите на свидетелството. 8 И свети да ти бъдат. 11 И ето що е твое: възвишиаемият на следния ден Моисей влезе в шатъра за плочите на свидетелството; и ето, Аароновият жезъл за Левиевия израилтяните; давам ги на тебе, на синовете ти и на дом беше покарал и произрастил пъпки, цъфнал, и дъщерите ти с тебе, като ваше вечно право. Които е завързал зрели бадеми. 9 И Моисей изнесе всичките чист у дома ти да ги яде. 12 Всичко що е най-добро жезли от пред Господа при всичките израилтяни; и от дървеното масло, и всичко що е най-добро от те, като ги прегледаха, взеха всеки жезъла си. 10 виното и от житото, първите им плодове, които те Тогава Господ каза на Моисея: Върни Аароновия дават Господу, на тебе го давам. 13 Първите плодове жезъл пред плочите на свидетелството, за да се от всичките произведения на земята им, които те ще пази за знак против бунтовническия род; и така да донесат Господу, ще бъдат твои; които е чист у дома направиш да престанат роптанията им против Мене, ти да ги яде. 14 Всяко обречено нещо в Израили ще та да не измрат. 11 И Моисей направи така: според бъде твое. 15 Всяко първородно от всяка вид, както Господ му заповядва така направи. 12 Тогава което принасят Господу, било човек или животно, ще израилтяните говориха на Моисея, казвайки: Ето, бъде твое; но за първородното от човека непременно ние загиваме, погубени сме, всички сме погубени; да вземеш откуп, и за първородното от нечисти 13 всеки, който се приближава, който се приближи животни да вземаш откуп. 16 Като станат на един до Господната скиния, умира; ще измрем ли ние месец подлежащите на откупуване да вземаш откуп за тях по твоята оценка, пет сребърни сики, според сикъла на светилището, които е двадесет гери. 17 А за първородните от говедата, или за първородните от овците, и за първородните от козите да не вземаш откуп; те са свети; с тълстината им да изгаряш, като жертва чрез огън, за благоухане Господу. 18 А месото им да бъде твое, както са твои движимите гърди и дясното бедро. 19 Всичките възвишиаеми приноси от светите неща, които израилтяните принасят Господу, давам на тебе, на синовете ти и на дъщерите ти с 20 Господ рече още на Аарона: Ти да нямаш наследство в тяхната земя, нито да имаш дял между тях; Аз съм твоят дял и твоето наследство между израилтяните. 21 А на левийците, ето, Аз давам в наследство всичките десетъци в Израили, заради службата, която вършат, службата в шатъра за срещане. 22 Израилтяните да не пристъпят вече при шатъра за срещане, да не би да се натоварят с грях и да измрат. 23 Но левитите да вършат службата в шатъра за срещане, и те да носят виновността си; вечен завет ще бъде във всичките ви поколения да нямате наследство между израилтяните. 24 Защото десетъците, които израилтяните принасят за възвишиаем принос Господу, давам в наследство на

**18** И Господ каза на Аарона: Ти, синовете ти и домът на баща ти с тебе ще носите виновността за светилището; и ти и синовете ти с тебе ще носите виновността за свещенството си. 2 А приближи при себе си и братята си, Левиевото племе, племето на баща ти, за да са свързани с тебе и да ти слугуват; а ти и синовете ти с тебе да бъдете при шатъра за плочите на свидетелството. 3 И левитите ще пазят заръчаното от тебе, и заръчаното за целия шатър; само до принадлежностите на светилището и до олтара да се не приближават, за да не умрат, те и вие. 4 Нека бъдат свързани с тебе, и да пазят заръчаното за шатъра за срещане във всяка служба на шатъра; и чужд човек да се не приближи при вас. 5 Така да пазите заръчаното за светилището и заръчаното за олтара, щото да не падне вече гняв върху израилтяните. 6 И, ето, Аз взех братята ви левитите отсред израилтяните; те ви са всециля дар, дадени Господу, да вършат службата на шатъра за срещане. 7 А ти и синовете ти с тебе ограничавайте свещенодействието си във всичко, което се отнася до олтара и което е извънте завесата, и около тях да служите. Вам подаявам службата на свещенството; а чуждият човек, който би се приближил, да се умъртви. 8 Господ рече на Аарона: Ето, Аз дадох на

левитите; затова рекох за тях: Те да нямат наследство 12 С тая вода тоя да се очисти на третия ден, и на между израилтяните. 25 И Господ говори на Моисея, седмия ден ще бъде чист; но ако не се очисти на казвайки: 26 Говори на левитите, казвайки им: Когато третия ден, то и на седмия ден не ще бъде чист. 13 вземате от израилтяните десетък, който ви дадох Който се допре до мъртвото тяло на умрял човек, и от тях за ваше наследство, тогава да принасяте не се очисти, той осквернява Господната скния; тоя от него десетък от десетъка за възвишащ принос човек ще се изтреби измежду Израил; той ще бъде Господу. 27 И тия ваши възвишиаем приноси ще ви нечист, понеже не е поръсен с очистителната вода; се считат като жито от гумното, и като изобилие на нечистотата му е още на него. 14 Ето и законът, вино от лина. 28 Така и вие да принасяте възвишащ принос Господу от всичките десетъци, които вземате шатъра и всички, които се намира в шатъра, да от израилтяните; и от тях да давате на свещеника бъдат нечисти седем дена; 15 И всеки непокрит съд, Аарона възвишиаем принос Господу. 29 От всичките който е без привързана покривка, е нечист. 16 И си дарове да принасяте всеки възвишащ принос който се допре на полето до някой убит с нож, или Господу, то ест, осветената част от всичко ще е до мъртво тяло, или до човешка кост, или до гроб, най-добро от тях. 30 За това, да им речеш: Когато да бъде нечист седем дена. 17 А за очистване на принасяте на-добрата част от тях, останалото ще нечистия нека вземат в съда от пепелта на юницата се счита за левитите, като доход от гумното и като изгорена в жертва за грях, и да полеят на нея текуща доход от лина. 31 Можете да го ядете на всяко място, вода. 18 Тогава чист човек да вземе исоп, и, като вие и домочадията ви; защото това ви е заплата го напоти във водата, да поръси шатъра, всичките за служението ви в шатъра за срещане. 32 Няма вещи и човеците, които се намират там и онзи, да понасяте грях поради това, ако принасяте във който се е допрял до кост, или до убит човек, или възвишащ принос най-добрата част от тях; и да не оскверняват светите неща на израилтяните, за да до умрял, или до гроб. 19 И чистият да поръси нечистия на третия ден и на седмия ден; и на седмия не умрете.

## 19 И Господ говори на Моисея и Аарона, казвайки:

2 Ето повелението на закона, който Господ заповядва, като каза: Говори на израилтяните да ти доведат червеникава юница без недостатък, която няма повреда и на която не е турян ярем; 3 и да я дадете на свещеника Елеазара, и той да я изведе вън от стана, та да я заколят пред него. 4 Тогава свещеникът Елеазар, като вземе от кръвта с пръста си, да поръси седем пъти от кръвта към предната част на шатъра за срещане. 5 И да изгорят юницата пред него: кожата й, месото й и кръвта й с изверженията й да изгорят. 6 После свещеникът да вземе кедрово дърво, исоп и червена прежда, и да ги хвърли в сред горящата юница. 7 Тогава свещеникът да изпера дрехите си, да окъпе тялото си във вода, и подир това да влезе в стана; и свещеникът да бъде нечист до вечерта. 8 Така и оня, който я е изгорил, нека изпера дрехите си във вода, и да окъпе тялото си във вода, и да бъде нечист до вечерта. 9 Тогава един чист човек да събере пепелта от юницата и да тури вън от стана на чисто място; и пепелта да се пази за обществото израилтяни, за да се направи с нея вода за очищение от грях. 10 И оня, който събере пепелта от юницата, да изпера дрехите си, и да бъде нечист до вечерта; и това ще бъда вечен закон за израилтяните и за пришелците, които живеят между тях. 11 Който се допре до някое мъртво, човешко тяло, да бъде нечисто седем дена.

третия ден, то и на седмия ден не ще бъде чист. 13 Който се допре до мъртвото тяло на умрял човек, и не се очисти, той осквернява Господната скния; тоя нечест, понеже не е поръсен с очистителната вода; нечистотата му е още на него. 14 Ето и законът, когато някой умре в шатър: всеки, който влезе в шатъра и всички, които се намира в шатъра, да се изтреби измежду Израил; той ще бъде нечист, понеже не е поръсен с очистителната вода; нечистотата му е още на него. 15 И всеки непокрит съд, който се допре на полето до някой убит с нож, или до човешка кост, или до гроб, е нечист. 16 И чистият да поръси нечистия на третия ден и на седмия ден; и на седмия нечист да го очисти. Тогава нека изпера дрехите си и нека се окъпе във вода и вечерта ща бъде чист. 20 А оня, който, като е нечист, не се очисти, оня човек ще се изтреби измежду обществото, понеже е осквернил Господното светилище; той не е поръсен с очистителната вода; нечист е. 21 И това да им бъде вечен закон, че тоя, който е поръсал с очистителната вода, да изпера дрехите си; и че който се допре до очистителната вода да бъде нечист до вечерта; 22 и че всичко, до което се допре нечистият да бъде нечисто; и че тоя, който се допре до това нещо, да бъде нечист до вечерта.

20 И в първия месец дойдоха израилтяните, цялото общество, в Циската пустиня; и людете останаха в Кадис. Там умря Мариам, и там бе погребана. 2 А вода нямаше за обществото, тъй че те се събраха против Моисея и против Аарона. 3 Людете се скараха с Моисея, като говореха казвайки: О да бяхме измрели и ние, когато братята ни измръха пред Господа! 4 Защо изведохте Господното общество в тая пустиня да измрим в нея, ние и добитъкт ни? 5 И защо ни изведохте из Египет, за да ни доведете на това лоша място, което не е място за сеене, ни за смокини, ни за лозя, ни за нарове, нито има вода за пие? 6 Тогава Моисей и Аарон отидоха от присъствието на обществото при входа на шатъра за срещане, где то и паднаха на лицата си; и Господната слава им се яви. 7 И Господ говори на Моисея, казвайки: 8 Вземи жезъла и свикай обществото, ти и брат ти Аарон, и пред очите из говорете на канарата,

и тя ще даде водата си; така ще им извадите вода из канарата, и ще напоиш обществото и добитъка им. **9** И тъй, Моисей взе жезъла, който беше пред Господа, според както Той му заповяда; **10** и, като свика Моисей и Аарон обществото пред канарата, той им каза: Чуйте сега, вий бунтовници! да ви извадим ли вода из тая канара? **11** Тогава Моисей дигна ръката си и жезъла си и удари канарата два пъти; и потече много вода, та обществото и добитъкът им пиха. **12** Но Господ каза на Моисея и Аарона: Понеже не Ме вървахте за да Мене осветите пред израилтяните, за това вие няма да въведете това общество в земята, която им давам. **13** Това е водата на Мерива, защото израилтяните се препираха с Господа, и Той се освети всред тях. **14** След това Моисей изпрати посланици от Кадис до едомския цар да му кажат: Ти знаеш всичките трудности, които не сполетяха, **15** как бащите ни слязоха в Египет, и живееха дълго време в Египет, и как египтяните се отнасяха зле към нас и бащите ни, **16** и как, когато ние иззвиквахме към Господа, Той чу гласа ни, и изпрати един ангел та ни изведе из Египет; и ето ни в Кадис, град в края на твоите предели. **17** Нека минем, моля, през земята ти. Няма да минем през нивите или през лозята, нито ще пием вода от кладенците; но ще вървим през целия друм; няма да се отбием ни надясно ни наляво, докато не преминем твоите предели. **18** Но Едом му отговори: Няма да минеш през земята ми, да не би да изляза с нож против тебе. **19** А израилтяните пак му рекоха: Ние ще минем през друма; и ако аз и добитъкът ми пием от водата ти, ще я платим; остави ме само с нозете си да премина и нищо друго. **20** А той пак отговори: Няма да преминеш. И Едом излезе против него с много люде и със силна ръка. **21** Така Едом отказал да пусне Израилия да мине през пределите му; за това Израил се отвърна от него. **22** И така, израилтяните, цялото общество, отпътуваха от Кадис, и дойдоха при планината Ор. **23** Тогава Господ говори на Моисея и Аарона на планината Ор, при границите на Едомската земя, казвайки: **24** Аарон ще се прибере при людете си, защото няма да влезе в земята, която съм дал на израилтяните, понеже не се покорихте на думата Му при водата на Мерива. **25** Вземи Аарона и сина му Елеазара и изведи ги на планината Ор; **26** и съблечи от Аарона одеждите му, и облечи с тях сина му Елеазара; и Аарон ще се прибере при людете си и ще умре там. **27** И Моисей стори, според както Господ заповяда; те се качиха на планината Ор пред очите на целото общество. **28** И Моисей съблече от Аарона одеждите му и облече с тях сина му Елеазара; и Аарон умря там на върха на планината; а Моисей и Елеазар слязоха от планината. **29** И като

видя цялото общество, че Аарон умря, то целият Израилев дом оплакваха Аарона за тридесет дена.

**21** А арадският цар, ханаанецът, който живееше към юг, като чу, че Израил иде през пътя Атарим воюва против Израиля, и хвана от тях пленници. **2** И Израил направи обрек Господу, като каза: Ако наистина предадеш тия люде в ръката ми, то съвсем ще разоря градовете им. **3** И Господ послуша гласа на Израиля и му предаде ханаанците; и те ги погубиха и разориха градовете им. И мястото се нарече Хорма. **4** А когато отпътуваха от планината Ор, по пътя към Червеното море, за да обиколят Едомската земя, людете излязоха от търпение в душата си поради пътя. **5** И людете говориха против Бога и против Моисея, казвайки: Защо ни изведохте из Египет да изремп в пустинята? защото няма ни хляб ни вода, и душата ни се отвращава от тоя никакъв хляб. **6** За това Господ изпрати между людете горителни змии, които хапеха людете, та измряха много люде от Израиля. **7** Тогава людете дойдоха при Моисея и казаха: Съгрешихме за дадо говорихме против Господа и против тебе; помоли се Господу да махне змии от нас. И Моисей се помоли за людете. **8** И Господ рече на Моисея: Направи си една горителна змия, и тури я на висока върлина; и всеки ухапан, като погледне на нея, ще остане жив. **9** И тъй, Моисей направи медна змия и я тури на най-високата върлина; и когато змия ухапеше някого, той, като погледнеше на медната змия, оставаше жив. **10** Тогава израилтяните отпътуваха и разположиха стан в Овот. **11** И като отпътуваха от Овот, разположиха стан в Е-Аварим, в пустинята, която е към Моав, към изгрева на слънцето. **12** От там отпътуваха и разположиха стан в долината Заред. **13** От там отпътуваха и разположиха стан оттък реката Аррон, която е в пустинята и изтича от пределите на аморейците; защото Аррон е моавска граница между моавците и аморейците. **14** За това е казано в книгата на Господните войни: - Ваев в Суфа И потоците на Аррон, **15** И течението на потоците, Което се простира до селището Ар И допира границата на Моав. **16** А от там дойдоха при Вир. Тоя е кладенецът, за който Господ рече на Моисея: Събери людете, и ще им дам вода. **17** Тогава Израил изля тая песен: - Бликая, о кладенче; пейте за него; **18** Кладенец изкопаха първенците, Благородните от людете изкопаха, Чрез заповедта на законодателя; с жезлите си. А от пустинята отдоха в Матана, **19** и от Матана в Наалил, и от Наалил във Вамот, **20** а от Вамот в долината, която е в моавското поле, при върха на Фасга, която гледа към Есимон. **21** Тогава Израил изпрати посланици при аморейския цар Сион да кажат: **22** Остави ме да замина през

земята ти; няма да свръщаме ни по нивите ни по лозята; не ще да пием вода от кладенците; през царевия друм ще вървим, докато преминем твоите предели. **23** А Сион не пусна Израил да мина през излезе та се опълни срещу Израил в пустинята, и дойде в Яса да воюва против Израил. **24** Но Израил с острото на ножа, и завладя земята му от амонците беше крепка. **25** Израил завладя всички тия градове; и Израил се засели във всичките градове моавските първенци останаха у Валаама. **9** И Бог на аморейците, в Есевон и във всичките му села. **26** дойде при Валаама и рече: Какви са тия човеци у Понеже Есевон бе град на аморейския цар Сион, тебе? **10** И Валаам рече на Бога: Валак Сепфоровият който беше воювал с предишния моавски цар и беше син, цар на моавците, ги е пратил до мене да кажат: отнел от ръката му всичката му земя до Арнон. **27** За това, ония, които говорят с притчи, казват: - Дойдете лицето на земята; дойди сега, прокълни ми ги, негли в Есевон; Да се съгради и да се закрепи града бих могъл да се бия с тях и да ги изпърда. **12** А Сионов; **28** Защото огън излезе от Есевон, Пламък Бог рече на Валаама: Да не отидеш с тях, нито из града Сионов; Пояде Ар моавски, И първенците на високите места на Арнон. **29** Горко ти Моаве! **13** И тъй, Валаам, като стана сутринта, каза на Погина ти, Хамосови люде! Даде синовете си на Валаковите първенци: Идете в земята си, защото бяг И дъщерите си на плен При Сиона аморейския Господ отказа да ме пусне да дойда с вас. **14** Тогава цар. **30** Ние го застреляхме Есевон погина до Девон; моавските първенци станаха да дойдоха при Валака И запустихме ги до Нофа, Която се простира до рекоха: Валаам отказа да дойде с нас. **15** А Валак Медева. **31** Така Израил се засели в земята на пак изпрати първенци, по-много и по-почтени от ония. Аморейците. **32** После Моисей изпрати човеци да съгледат Язир; и, като превзеха селата му, изпъдиха аморейците, които бяха в тях. **33** Тогава се върнаха и отидаха по пътя към Васан; а васанският цар Ог излезе против тях, той и всичките му люде, на бой въздигна до голяма почит, ище сторя все що би ми излезе против тях, той и всичките му люде, на бой рекъл; прочее, дойди, моля, прокълни ми тия люде. в Едрай. **34** Но Господ рече на Моисея: Не бой се от Него, защото Аз ще предам в ръцете ви него, както направи на аморейския цар Сион, който живееше в Есевон. **35** И тъй, поразиха него, синовете ми видя всичките му люде, на бой рекъл; прочее, дойди, моля, прокълни ми тия люде. **16** И те, като дойдоха при Валаама, му казаха: Така казва Валак Сепфоровият син: Моля ти се, нищо да не спре да не дойдеш до мене; **17** защото ще те и отидаха по пътя към Васан; а васанският цар Ог въздигна до голяма почит, ище сторя все що би ми излезе против тях, той и всичките му люде, на бой рекъл; прочее, дойди, моля, прокълни ми тия люде. **18** А Валаам отговори на Валаковите слуги, казвайки: Ако би ми дал Валак и къщата си пълна със сребро и злато, аз не мага да престъпя думата на Господа моя Бог, да направя по-малко или повече. **19** За това, живееше в Есевон. **20** И Бог дойде при Валаама моля, пренощувайте и вие туха, за да се науча какво още ще ми каже Господ. **21** И Бог дойде при Валаама през нощта, та му рече: Щом са дошли човеците да те повикат, стани иди с тях; но само онова, което ти река, него да направиш. **22** Но Божият гняв пламна за стана на сутринта, оседла ослицата си, и отиде с моавските първенци. **23** И понеже ослицата видя, че ангелът Господен стоеше на пътя с гол нож в ръка, ослицата се отби от пътя и отиваше към полето; а Валаам удари ослицата, за да я оправи в пътя. **24** Тогава ангелът Господен застана на един нисък път между лозята, дето имаше преграда от сам и преграда от там край пътя. **25** И понеже ослицата видя ангела Господен, облегна се към зида и притисна Валаамовата нога до зида; и той я удари пак. **26** После ангелът Господен отиде

**22** Подир това израиляните отпътуваха и разположиха стан на моавските полета оттатък Иордан, срещу Ерихон. **2** А Валак Сепфоровият син видя всичко че стори Израил на аморейците. **3** И Моав се уплаши много от людете, защото бяха многочислени; и Моав се обезпокояваше поради израиляните. **4** И Моав рече на мадиамските старейшини: Сега това множество ще пойде всичко около нас, както говоредо поядка полската трева. И Валак Сепфоровият син, който в това време беше цар на моавците, **5** изпрати посланици до Валаама Веоровия син във Фатур, който е при реката Евфрат, в земята на ония, които бяха людете му, за да го повикат като му кажат: Ето, народ излезе из Египет; ето, покриват лицето на земята, и са разположени срещу мене; **6** Ела сега, прочее, моля

още напред и застана на едно тясно място, гдето Валаама, и рече: Върни се при Валака и според тоя нямаше къде да си отбие ни надясно ни наляво. 27 дума говори. 6 Върни се, прочее, при него; и, ето, И понеже ослицата видя ангела Господен, тя падна той стоеше при всеизгарянето си, той и всичките под Валаама; а Валаам се разлюти и удари ослицата моавски първенци. 7 Тогава почна беседата си, с тоягата си. 28 Тогава Господ отвори устата на казвайки: - Валак ме доведе от Арам, Моавският цар ослицата, и тя рече на Валаама: Що съм ти сторила от източните планини, и каза ми: Дойди, прокълни ми та ме биеш вече три пъти? 29 А Валаам рече на Якова, И дойди, хвърли презрение върху Израили. ослицата: Защо се подигна с мене. Ах, да имах нож 8 Как да прокълна, когато Бог не проклина? Или в ръката си! сега бих те заклал. 30 И ослицата рече как да хвърля презрение върху когото Господ не на Валаама: Не съм ли аз твоята ослица, на която хвърля? 9 Защото от връх канарите го виждам, И от си яздил през целия си живот до днес? Имала ли хълмовете го гледам; Ето люде, които ще се заселят съм навик друг път да ти правя така? А той рече: отдельно, И няма да се считат между народите. 10 Не. 31 Тогава Господ отвори очите на Валаама, и Кой може да преброи пясъка Яковов, Или да изчисли той видя ангела Господен стоящ на пътя с гол нож в четвъртата част от Израия? Дано умра както умират ръката си; и преклони глава и падна на лицето си. 32 праведните, И сетнините ми да бъдат както техните! И ангелът Господен му каза: Ти защо би ослицата си 11 Тогава Валак рече на Валаама: Що ми направи ти? вече три пъти? Ето, аз излязох да ти се съпротивя, Взех те, за да прокълнеш неприятелите ми; а, ето, защото пътят ти не е прав пред мене; 33 и ослицата ти напълно си ги благословил! 12 А той в отговор ме видя и се отби от мене, ето, три пъти; ако да не каза: Не трябва ли да внимавам да говоря онова, бе се отбила от мене, до сега да съм те убил, а нея което Господ туря в устата ми? 13 Тогава Валак му да съм оставил жив. 34 Тогава Валаам рече на рече: Дойди, моля, с мене на друго място, откъдето ангела Господен: Съгреших, защото не знаех, че ти ще ги видиш; само крайната им част ще видиш а стоеше на пътя против мене; и сега, ако това не ти е всички тях няма да видиш; и прокълни ми ги от там. угодно, аз ще се върна. 35 А ангелът Господен рече 14 И тъй, доведе го на полето Зофим, на върха на на Валаама: Иди с човеците; но само словото, което Фасга, и издигна седем жертвеника, и принесе по ти кажа, него да говориш. И тъй, Валаам отиде с юнец и овен на всеки жертвеник. 15 Тогава Валаам Валаковите първенци. 36 А като чу Валак, че иде рече на Валака: Застани туха при всеизгарянето си, Валаам, излезе да го посрещне до един моавски аз ще срещна Господа там. 16 И Господ срещна град разположен там, гдето Аррон е границата, в Валаама, тури дума в устата му, и рече: Върни се при най-далечната част на границата. 37 Тогава Валак Валака и според тая дума говори. 17 Той, прочее, рече на Валаама: Не пратих ли до тебе усърдно да дойде при него; и, ето, той стоеше при всеизгарянето те повикат? Защо не дойде при мене? Не мога ли да си, и моавските първенци с него. И Валак му рече: те въздишка до почит? 38 А Валаам рече на Валака: Що говори Господ? 18 Тогава той почна притчата Ето, дойдох при тебе; но имам ли сега власт да си, казвайки: - Стани, Валаче, та слушай; Дай ми говоря нещо? Каквато дума тури Бог в устата ми, нея ухо, ти сине Сепфоров! 19 Бог не е човек та да ще говоря. 39 И Валаам отиде с Валака, и дойдоха в лъже, Нито човешки син та да се разкае; Той каза, Кириатузот. 40 И Валак жертвуваша говеда и овци, и и няма ли да извърши? Той говори и няма ли да изпрати от тях и на Валаама и на първенците, които го тури в действие? 20 Ето, аз получих заповед да бяха с него, 41 А на сутринта Валак взе Валаама и благославям; И Той като благослови, аз не мога да го заведе на високите Ваалови места откъдето, той го отменя. 21 Не гледа беззаконие в Якова, Нито видя людете до крайната им част.

**23** Тогава Валаам каза на Валака: Издигни тук седем жертвеника, и пригответи ми тук седем юнца и седем овена. 2 И Валак стори, както рече Валаам; и Валак и Валаам принесоха по юнец и овен на всеки жертвеник. 3 После Валаам рече на Валака: Застани близо при всеизгарянето си, и аз ще отидя; може би да дойде Господ да ме посрещне; а каквото ми ще ти кажа. И отиде на гола височина. 4 И Бог срещна Валаама; а Валаам му рече: Пригответих седемте жертвеника, и принесох по юнец и овен на всеки жертвеник. 5 И Господ тури дума в устата на

пак рече на Валаама: Дойди, моля, ще те заведа потомци. 18 Едом ще бъде притежаван, Още Сиир още на друго място, негли бъде угодно Богу да ми ще бъде притежаван от неприятелите си; А Израил ги прокълнеш от там. 28 И Валак заведе Валаама ще действува мощно. 19 Един произлязъл от Якова на върха на Фегор, който гледа към Иесимон. 29 ще завладее И ще погуби останалите от града. 20 А Тогава Валаам рече на Валака: Издигни ми тук седем като видя Амалика, продължи притчата си и каза: - жертвеника, и приготви ми тук седем юнца и седем Амалик е пръв между народите; Но най-сетне съвсем овена. 30 И Валак направи както рече Валаам, и ще се изтреби. 21 А като видя кенейците продължи принесе по юнец и овен на всеки жертвеник.

**24** Валаам, като видя, че беше угодно на Господа да благославя Израиля, не отиде както друг път да търси гадания, но обърна лицето си към пустинята. 2 И като подигна очи, Валаам видя Израиля заселен според племената си; и Божият Дух слезе на него. 3 И почна притчата си, казвайки: - Валаам син Веоров каза: И човекът, който има отворени очи, каза: 4 Каза оня, който чу Божиите думи, Който видя виденето от Всесилния, Който падна в изстъпление, но очите му бяха отворени:

5 Колко са красиви твоите шатри, Якове, Твоите скинии, Израилю! 6 Като долини са разпрострени, Като градини по речни брегове, Като алоини дървета, които Господ е насадил, Като кедри покрай водите. 7 Ще се излива вода из ведрата му, И потомството му ще се простира в много води; Царят му ще бъде повисок от Агара, И царството му ще се възвеличи. 8 Бог го изведе из Египет; Има сила както див вол; Ще пойде неприятелските нему народи, Ще строши костите им, и ще ги удари със стрелите си. 9 Легнал е и лежи като лъв И като лъвица; кой ще го възбуди? Благословен, който те благославя! И проклет, който те проклина! 10 Тогава гневът на Валака пламна против Валаама, и изплеска с ръце: и Валак рече на Валаама: Аз те повиках да прокълнеш неприятелите ми; а, ето, три пъти ти все ги благославяш. 11 Сера, прочее, бягай на мястото си, рекох си да те въздигна до голяма почит; но, ето, Господ те въздържа от почит. 12 А Валаам рече на Валака: Не говорих ли аз и на твоите посланици, които ми прати, като казах: 13 Ако би ми дал Валак и къщата си пълна със сребро и злато, не мога да престъпя Господното повеление и да направя добро или зло от себе си, но онова, което Господ проговори, него ще кажа? 14 И сега, ето, аз си отивам при своите люде; ела да ти кажа какво ще направят тия люде на твоите люде в последните дни. 15 И като почна притчата си, рече: - Валаам син Веоров каза, И човекът с отворени очи каза: 16 Каза оня, който чу думите Божии, Който има знание за Всевишния, Който падна в изстъпление, но очите му бяха отворени: 17 Виждам го, но не сега; Гледам го, но не отблизо; Ще излезе звезда от Якова, И ще се въздигне скрипът от Израиля; Ще порази моавските първенци, И ще погуби всичките Ситови

потомци. 18 Едом ще бъде притежаван, Още Сиир

ще бъде притежаван от неприятелите си; А Израил

ще действува мощно. 19 Един произлязъл от Якова

на върха на Фегор, който гледа към Иесимон. 20 А

Тогава Валаам рече на Валака: Издигни ми тук седем

като видя Амалика, продължи притчата си и каза: -

жертвеника, и приготви ми тук седем юнца и седем

овена. 30 И Валак направи както рече Валаам, и

ще се изтреби. 21 А като видя кенейците продължи

притчата си и каза: - Яко е твоето жилище, И положил

си гнездото си на канарата, 22 Но кенейците ще се

разорят Догде те заплени Асур. 23 Още продължи

притчата си и каза: - Уви! кой ще остане жив, Когато

Бог извърши това? 24 Но кораби ще дойдат от

крайморията на Китим, И ще смирят Асура, и ще

смирят Евера; Но и дошлите съвсем ще се изтребят.

25 Тогава, като стана Валаам, тръгна и се върна на

мястото си; също и Валак отиде по пътя си.

**25** А докато Израил оставаше в Ситим, людете почнаха да блудствуват с моавките; 2 защото те канеха людете на жертвите на боговете си, и людетеядяха и се кланяха на боговете им. 3 Израил се привърза за Ваалфегора; и Господният гняв пламна против Израиля. 4 Тогава Господ рече на Моисея: Хвани всичките първенци на людете и обеси ги за Господа пред сънцето, за да се отвърне от Израиля Господният яростен гняв. 5 И Моисей рече на Израилевите съдии: Убийте всеки подчинените си човеци, които се привързаха за Ваалфегора. 6 И, ето, един от израиляните дойде и доведе на братята си една мадиамка пред очите на Моисея и пред цялото общество израилитни, когато те плачеха пред входа на шатъра за срецане. 7 А Финеес, син на Елеазара син на свещеника Аарона, като видя

стана изред обществото, взе копие в ръката си, 8 и

влезе подир израилитина в спалнята та прободе и

двамата - израилитина и жената в корема й. Така

язвата престана от израилитните. 9 А умрелите от язвата бяха двадесет и четири хиляди души.

10 Тогава Господ говори на Моисея, казвайки: 11

Финеес, син на Елеазара, син на свещеника Аарона,

отвърна яростта Ми от израилитните; понеже показа

ревността в сред тях подобна на Моята, така щото Аз

не изтребих израилитните в ревността си. 12 За това

кажи му: Ето, Аз му давам Моя завет на мир; 13 ще

бъде нему и на потомството му подир него завет на

вечно свещенство, защото беше ревностен за своя

Бог и направи умилостивение за израилитните. 14 А

името на убитият израилитин, който беше убит с

мадиамката, беше Зимрий син на Салу, първенец

на един бащин дом от симеонците. 15 И името на

убитата мадиамка беше Хазвия, дъщеря на Сура,

началник на людете, от един бащин дом в Мадиам.

16 След това Господ говори на Моисея, казвайки: 17

Измъчвайте мадиамците и поразете ги; 18 защото те

ви измъчват с коварствата, с които ви примамиха по семействата си бяха: от Тола, семейството на чрез Фегора и чрез сестра си Хазвия, дъщеря на Толовците; от Фуа, семейството на Фуавците; 24 един мадиамски първенец, която беше убита в деня от Ясуга, семейството на Ясувовците; от Симрон, на язвата наложена поради Фегора.

**26** А подир язвата Господ говори на Моисея и Елеазара син на свещеника Аарона, казвайки: 2

Пребройте цялото общество израилтяни от двадесет години и нагоре, според бащините им домове, всички в Израїля, които могат да излизат на бой. 3 За това, Моисей и свещеникът Елеазар говориха на людете на моавските полета, при Иордан срещу Ерихон, казвайки: 4 Пребройте людете от двадесет години и нагоре, според както Господ заповядва на Моисея и на израилтяните, които излязоха из Египетската земя. 5 Рувим, първородният на Израїля. Рувимците бяха: от Еноха, семейството на Еноховците; от Фалу, семейството на Фалуевците; 6 от Есрона, семейството на Есроновците; от Хармия, семейството на Хармиевците. 7 Тия са семействата на рувимците; а преобрените от тях бяха четиридесет и три хиляди седемстотин и тридесет души. 8 Синовете на Фалу бяха Елиав; 9 и синовете на Елиава: Намуил, Датан и Авирон. Това са ония Датан и Авирон, избранны от обществото, които се подигнаха против Моисея и против Аарона между дружината на Корея, когато се подигнаха против Господа; 10 и земята разтвори устата си та ги погълна заедно с Корея при изтръблението на дружината му, когато огънят пойде двеста и петдесет човеки, и те станаха за знамение; 11 а синовете на Корея не умряха. 12 Симеонците по семействата си бяха: от Намуила, семейството на Намуиловците; от Ямина, семейството на Яминовците; от Яхина, семейството на Яхиновците; 13 от Зара, семейството на Заровците; от Саула, семейството на Сауловците. 14 Тия са семействата на Симеоновците, двадесет и две хиляди и двеста души. 15 Гадците по семействата си бяха: от Сафона, семейството на Сафоновците; от Агия, семейството на Агиеците; от Суния, семейството на Суниевците; 16 от Азения, семейството на Азениевците; от Ирия, семейството на Ириевците; 17 от Арода, семейството на Ародовците; от Арилия, семейството на Арилиевците; 18 Тия са семействата на гадците; и преобрените от тях бяха четиридесет хиляди и петстотин души. 19 Юдовите синове бяха Ир и Онан; но Ир и Онан умряха в Ханаанската земя. 20 А юдейците по семействата си бяха: от Села, семейството на Селаевците; от Фареса, семейството на Фаресовците; от Зара, семейството на Заровците. 21 И Фаресовите потомци бяха: от Есрона, семейството на Амуловците. 22 Тия са Юдовите семейства; и преобрените от тях бяха седемдесет и шест хиляди и петстотин души. 23 Исахарците

по семействата си бяха: от Тола, семейството на чрез Фегора и чрез сестра си Хазвия, дъщеря на Толовците; от Фуа, семейството на Фуавците; 24 един мадиамски първенец, която беше убита в деня от Ясуга, семейството на Ясувовците; от Симрон, семейството на Симроновците. 25 Тия са Исахаровите семейства; и преобрените от тях бяха шестдесет и четири хиляди и триста души. 26 Завулонците по семействата си бяха: от Середа, семейството на Середовците; от Елона, семейството на Елоновците; от Ялеила, семейството на Ялеиловците. 27 Тия са семействата на завулонците; и преобрените от тях бяха шестдесет хиляди и петстотин души.

28 Иосифовите синове по семействата си бяха Манасия и Ефрем. 29 Манасийците бяха: от Махира, семейството на Махировците. И Махир роди Галаада; а от Галаада, семейството на Галаадовците. 30 Ето Галаадовите потомци: от Ахиезера, семейството на Ахиезеровците; от Хелека, семейството на Хелековците; 31 от Асирила, семейството на Асириловците; от Сихема, семейството на Сихемовците; 32 от Семида, семейството на Семидовците; и от Ефера, семейството на Еферовците. 33 А Салпаад Еферовият син нямаше синове, но дъщери; а имената на Салпаадовите дъщери бяха Маала, Нуя, Егла, Мелха и Терса. 34 Тия са Манасиевите семейства; и преобрените от тях бяха петдесет и две хиляди и седемстотин души. 35 А ето ефремците по семействата им: от Сутала, семейството на Суталовците; от Вехера, семейството на Вехеровците; от Тахана, семейството на Тахановците.

36 Ето и Суталовите потомци: от Ерана, семейството на Ерановците. 37 Тия са семействата на ефремците; и преобрените от тях бяха тридесет и две хиляди и петстотин души. Тия са Иосифовите потомци по семействата си. 38 Вениаминците по семействата си бяха: от Вела, семейството на Веловците; от Асвила, семейството на Асвиловците; от Ахирара, семейството на Ахирамовците; 39 от Суфама, семейството на Суфамовците; от Уфама, семейството на Уфамовците. 40 А Веловите синове бяха Аред и Неeman; от Ареда, семейството на Аредовците; от Неемана, семейството на Неемановците. 41 Тия са вениаминците по семействата си; и преобрените от тях бяха четиридесет и пет хиляди и шестстотин души.

42 Ето данците по семействата им: от Суама, семейството на Суамовците. Тия са Дановите семейства по семействата си. 43 Преобрените от всичките семейства на Саумовците бяха шестдесет и четири хиляди и четиристотин души. 44 Асирците по семействата си бяха: от Емана, семейството на Емновците; от Есун, семейството на Есуневците; от Верия, семейството на Вериевците. 45 От

Вериевите потомци бяха: от Хевера, семейството Махира, син на Манасия, от семействата на Манасия на Хеверовците; от Малхиила, семейството на Иосифовия син. А ето имената на дъщерите му: Малхииловците. **46** А името на Асировата дъщеря Маала, Нуа, Егла, Мелха и Терса. **2** Те застанаха беше Сара. **47** Тия са семействата на асирците; и пред Моисея, пред свещеника Елеазара, и пред преброените от тях бяха петдесет и три хиляди и първенците и цялото общество, при входа на шатъра четиристотин души. **48** Нефталимците по семействата за срещане, и рекоха: з Баща ни умря в пустинята; а си бяха: от Ясиила, семейството на Ясиловците; той не беше от дружината на ония, които се събраха от Гуния, семейството на Гуниевците; **49** от Есера, против Господа в Кореевата дружина, но умря поради семейството на Есеровците; от Силима; семейството своя си грях; и нямаше синове. **4** Защо да изчезне на Силимовците. **50** Тия са Нефталимовите името на баща ни отслед семейството му по причина, семейства по семействата си; и преброените от тях че не е имал син? Дай на нас наследството между бяха четиридесет и пет хиляди и четиристотин души. братята на башите ни. **5** И Моисей представи делото **51** Числото на преброените от израилтяните беше им пред Господа. **6** Тогава Господ говори на Моисея, шестстотин и една хиляда седемстотин и тридесет казвайки: **7** Право говорят Салпаадовите дъщери; души. **52** Тогава Господ говори на Моисея, казвайки: **53** непременно да им дадеш да притежават наследство На тях нека се раздели земята за наследство, според между братята на баща си, и да направиш да мине числото на имената им. **54** На по-многобройните дай върху тях наследството на баща им. **8** И говори на по-голямо наследство, а на по-малобройните дай израилтяните, казвайки: Ако умре някой без да има по-малко наследство: на всяко племе да се даде син, тогава да прехвърлите наследството му върху наследството му, според числото на преброените дъщерите му. **9** И ако няма дъщеря, тогава да дадете от него. **55** При все това, обаче, земята ще се наследството му на братята му. **10** И ако няма братя, раздели с жребие; и ще наследяват според имената на тогава да дадете наследството му на бащините му бащините си племена. **56** С жребие да се раздели братя. **11** Но ако баща му няма братя, тогава да наследството им между мнозината и малцината. дадете наследството му на най-близкия му сродник **57** А ето числото на преброените от левийците от семейството му, и той да го притежава. Това да по семействата им: от Гирсона, семейството на бъде съдебен закон за израилтяните, според както Гирсоновците; от Каата, семейството на Каатовците; Господ заповядва на Моисея. **12** След това Господ от Мерария, семейството на Мерариевците. **58** Ето рече на Моисея: Възкачи се на тая планина Аварим и Левиевите семейства: семейството на Левиевците, прегледай земята, която съм дал на израилтяните; **13** семейството на Хевроновците, семейството на и като я прегледаш, ще се прибереш и ти при людете на Маалиевците, семейството на Мусиевците, си, както се прибра брат ти Аарон; **14** защото в семейството на Кореевците; а Каат роди Арама. **59** пустинята Цин, когато обществото се противеше, вие Името на Арамовата жена беше Иохавед, Левиева не се покорихте на повелението Ми, да Ме осветите дъщеря, която се роди на Левия в Египет; и тя при водата пред тях. (Това е водата на Мерива при роди на Арама Аарона и Моисея и сестра им Кадис в пустинята Цин). **15** А Моисей говори на Мариам. **60** А на Аарона се родиха Надав, Авиуд, Господа, казвайки: **16** Господ, Бог на духовете на Елеазар и Итамар. **61** Но Надав и Авиуд умряха, всяка твар, нека постави над обществото човек, **17** когато принесоха чужд огън пред Господа. **62** А който да излиза пред тях и който да влезе пред преброените от Левийците бяха двадесет и три тях, който да ги извежда и който да ги въвежда, за хиляди, всичките мъжки от един месец и нагоре; те не да не бъде Господното общество като овци, които бяха преброени между израилтяните, понеже на тях нямат пастир. **18** И Господ каза на Моисея: Вземи не се даде наследство между израилтяните. **63** Тия при себе си Иисус Навиевия син, човек в когото са преброените през Моисея и свещеника Елеазар, е Духът, и положи на него ръката си; **19** и като го които преброиха израилтяните на моавските полета представиш пред свещеника Елеазара и пред цялото при Иордан, срещу Ерихон. **64** Но между тях не се общество, дай му поръчка пред тях. **20** И възложи на намираше човек от ония, които бяха преброени от него част от твоята почетна власт, за да го слуша Моисея и свещеника Аарон, когато те преброиха цялото общество израилтяни. **21** И той да стои израилтяните в Синайската пустиня; **65** защото за тях пред свещеника Елеазара, който ще се допитва до Господ бе казал: непременно ще измрат в пустинята. Господа за него според съда на Урима; и по неговата От тях не остана ни един, освен Халев Ефониевият дума да влизат, той и всичките израилтяни с него, и син и Иисус Навиевият син.

**27** Тогава дойдоха дъщерите се Салпаада Еферовия син, а Ефер син на Галаада, син на

като положи ръцете си на него, даде му поръчка, за всяко от седемте агнета; 22 и един козел в според както Господ заповядва чрез Моисея.

## 28 Господ говори още на Моисея, казвайки:

Заповядай на израиляните, като им кажеш: Внимавайте да Ми принасяте на определеното им време Моите приноси, хляба Ми за благоуханна чрез огън жертва на Мене. 3 И кажи им: Ето приносът чрез огън, който ще принасяте Господу: две едногодишни агнета на ден, без недостатък, за всегдашно всеизгаряне. 4 Едно агне да принасяш заран, а другото агне да принасяш вечер; 5 а за хлебен принос една десета от ефа чисто брашно, смесено с четвърт ин първоток дървено масло. 6 Това е всегдашно всеизгаряне, определено на Синайската планина, за благоуханна жертва чрез огън Господу. 7 И възлиянието му да бъде четвърт ин за едното агне; в светилището да възлияваш силно питие за възлияние Господу. 8 А другото агне да принасяш привечер: както утринния хлебен принос, и както възлиянието му, така да го принасяш за благоуханна жертва чрез огън Господу. 9 А в съботен ден да принасяте две две едногодишни агнета, без недостатък, и две десети от ефа чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос с възлиянието му. 10 Това е всеизгарянето за всяка събота, освен всегдашното всеизгаряне с възлиянието му. 11 В новолунията си да принасяте за всеизгаряне Господу два юнца, един овен, седем едногодишни агнета без недостатък; 12 и за всеки юнец три десети от ефа чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос; и за единия овен две десети от ефа чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос; 13 и за всяко агне по една десета от ефа чисто брашно, смесено с дървено масло за хлебен принос. Това е всеизгаряне, за благоуханна жертва чрез огън Господу. 14 И възлиянието им да бъде вино, половин ин за юнца, една трета от ин за овена и четвърт ин за агнето. Това е всеизгарянето за един месец през месеците на годината. 15 И освен всегдашното всеизгаряне да се принася Господу един козел в принос за грях, с възлиянието му. 16 На четиридесетия ден от първия месец е Господната пасха. 17 А на петнадесетия ден от тоя месец е празник; седем дена да се яде безквасен хляб. 18 На първия ден да има свето събрание, и да не работите никаква слугинска работа; 19 а да принесете жертва чрез огън, за всеизгаряне Господу: два юнца, един овен и седем едногодишни агнета, които да бъдат без недостатък. 20 А хлебният им принос да бъде чисто брашно, смесено с дървено масло; три десети от ефа за юнца, две десети за единия овен, 10 и по една десета за всяко от седемте агнета; 11 един козел в принос за грях, в прибавка на приноса в умилостивение за грях и всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянията им.

принос за грях, за да се извърши умилостивение за вас. 23 Тия да принесете в прибавка на утринното всеизгаряне, което е всегдашно всеизгаряне. 24

Така да принасяте храната всеки ден през седемте дена за благоуханна жертва чрез огън Господу: това да се принася с възлиянието му, в прибавка на всегдашното всеизгаряне. 25 А на седмия ден да имате свето събрание и да не работите никаква слугинска работа. 26 Също и в деня на първите плодове, когато принасяте нов хлебен принос Господу през празника ви на седмиците, да имате свое то събрание, и да не работите никаква слугинска работа. 27 И за благоухане Господу да принесете във всеизгаряне два юнца, един овен и седем едногодишни агнета. 28 А хлебният им принос да бъде от чисто брашно, смесено с дървено масло, - три десети от ефа за всеки юнец, две десети за единия овен, 29 и по една десета за всяко от седемте агнета; 30 и един козел, за да се извърши умилостивение за вас. 31 Тия да принесете (без недостатък да бъдат) с възлиянието им, в прибавка на всегдашното всеизгаряне с хлебния му принос.

## 29 В седмия месец, на първия ден от месеца, да

имате свето събрание и да не работите никаква слугинска работа; той да ви бъде ден на тръбно възклищание. 2 Да принесете във всеизгаряне, за благоухане Господу, един юнец, един овен, седем едногодишни агнета без недостатък; за хлебният им принос да бъде чисто брашно, смесено с дървено масло, - три десети от ефа за юнца, две десети за овена, 4 и по една десета за всяко от седемте агнета; 5 и един козел в принос за грях, за да се извърши умилостивение за вас; 6 в прибавка на новолунното всеизгаряне и хлебния му принос, и всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянията им, според определеното за тях, за благоуханна жертва чрез огън Господу. 7 И на десетия ден от тоя седми месец да имате свето събрание, и да смирите душите си, и да не работите никаква слугинска работа; 8 а да принесете във всеизгаряне Господу, за благоухане, един юнец, един овен, седем едногодишни агнета, които да бъдат без недостатък; 9 а хлебният им принос да бъде чисто брашно, смесено с дървено масло, - три десети от ефа за юнца, две десети за единия овен, 10 и по една десета за всяко от седемте агнета; 11 един козел в принос за грях, в прибавка на приноса в умилостивение за грях и всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянията им.

12 И на петнадесетия ден от седмия месец да имате свето събрание, и да не работите никаква слугинска работа, а да пазите празник Господу седем дена.

13 Да принесете във всеизгаряне, за благоуханна

жертва чрез огън Господу, тринадесет юнца, два недостатък; 37 хлебния им принос с възлияниета им овена, четиринадесет едногодишни агнета, които за юнца, за овена и за агнетата, според числото им, да бъдат без недостатък. 14 А хлебният им принос както е определено; 38 и един козел в принос за грях, да бъде чисто брашно, смесено с дървено масло, - в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния три десети от ефа за всеки от тринадесетте юнца, му принос, с възлиянието му. 39 Тия да принасят две десети за всеки от двата овена. 15 и по една Господу на празниците си, - в прибавка на обреците десета за всяко от четиринадесетте агнета; 16 и един си и доброволните си приноси, - за всеизгаряниета козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното си, за хлебните си приноси, за възлияниета си, и всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му. 40 И Моисей каза

17 На втория ден да принесете дванадесет юнца, тия неща на израилтяните напълно, както Господ заповяда на Моисея.

недостатък; 18 хлебния им принос с възлияниета им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено; 19 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието им. 20 На третия ден, единадесет юнца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък; 21 хлебния им принос с възлияниета им за юнците, за овните, и за агнетата според числото им, както е определено; 22 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му. 23 На четвъртия ден, десет юнца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък; 24 хлебният им принос с възлияниета им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено; 25 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му. 26 На петия ден, девет юнца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета без недостатък; 27 хлебния им принос с възлияниета им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено; 28 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му. 29 На шестия ден, осем юнца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък; 30 хлебният им принос с възлияниета им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено; 31 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос, с възлиянието му. 32 На седмия ден, седем юнца, два овена, четиринадесет едногодишни агнета, без недостатък; 33 хлебният им принос с възлияниета им за юнците, за овните и за агнетата, според числото им, както е определено за тях; 34 и един козел в принос за грях, в прибавка на всегдашното всеизгаряне и хлебния му принос с възлиянието му. 35 На осмия ден да имате тържествено събрание и да не работите никаква слугинска работа; 36 и да принесете във всеизгаряне, за благоуханна жертва чрез огън Господ, един юнец, един овен, седем едногодишни агнета, без

**30** Така също Моисей говори на началниците от племената на израилтяните, казвайки: Ето що заповяда Господ: 2 Когато някой мъж направи обрек Господу, или се закълне с клетва та обвързва душата си със задължение, нека не наруши думата си, но нека извърши, според всичко що е излязло из устата му. 3 Тоже, ако някая жена направи обрек Господу, и обвърже себе си със задължение, в младостта си, в башиния си дом, 4 и баща ѝ чуе обрека и задължението, с което е обвързала душата си, и баща ѝ не ѝ каже нищо, тогава всичките й обреци си остават в сила, и всяко нейно задължение, с което е обвързала душата си, си остава в сила. 5 Но ако ѝ забрани баща ѝ, в деня когато чуе, то никой от обреците ѝ или от задълженията, с които е обвързала душата си, няма да остане в сила; и Господ ще ѝ прости понеже ѝ е забранил баща ѝ. 6 Но ако се омъжи, като има на себе си обрека си, или нещо необмислено изговорени с устните ѝ, с което е обвързала душата си, 7 и мъжът ѝ, като чуе, не ѝ каже нищо, в деня когато чуе, тогава обреците и си остават в сила, и задълженията, с които е обвързала душата си, си остават в сила. 8 Но ако ѝ забрани мъжът ѝ, в деня когато чуе, тогава той ще унищожи обрека, който е взела върху себе си, и онова, което е необмислено изговорила с устните си, с което е обвързала душата си; и Господ ще ѝ прости. 9 Обрек направен от вдовица или напусната жена, всичко, с което би обвързала душата си остава върху нея. 10 Но ако една жена е направила обрек в къщата на мъжа си, или е обвързала душата си с клетвено задължение, 11 и мъжът ѝ е чул и не ѝ е казал нищо, нито ѝ е забранил, тогава всичките й обреци си остават в сила, и всичките задължения, с които е обвързала душата си, си остават в сила. 12 Но ако, в деня, когато е чул, мъжът ѝ ги е съвсем унищожил, тогава онова, което е излязло из устните ѝ относно обреците ѝ относно обвързването на душата ѝ не ще остане в сила; мъжът ѝ ги е унищожил, и Господ ще и прости. 13 Мъжът ѝ може да утвърди, и мъжът ѝ може да унищожи всеки обрек и всяко клетвено задължение за смиряването на душата

й; 14 Но ако мъжът твой ден след ден продължава да от стана седем дена; вие и пленниците ви, всеки мълчи, тогава той потвърждава всичките твои обреци и от вас, който е убил човек, и който се е допрял всичките задължения, които са върху нея; той ги е до убит, очистете се на третия ден и на седмия потвърдил защото не е казал нищо в деня, когато ден; 20 очистете и всичките дрехи, всичките кожени ги е чул. 15 Но ако ги унищожи някак по-после, след вещи, и всичко, което е направено от козина, и като ги е чул, тогава той ще носи нейния грях. 16 Тия всичките дървени съдове. 21 Също и свещеник Елеазар рече на войниците, които бяха ходили на война: Това е повелението, което Господ заповядва на Моисея като закон. 22 Само че златото, среброто, медта, желязото, оловото и калая, 23 всичко, което може да устои на огън, прекарайте през огън, и ще бъде чисто; обаче, трябва да се очисти и с очистителна вода; и всичко що не може да устои на огън прекарай през вода. 24 Тогава на седмия ден да изперете дрехите си, и ще бъдете чисти; и подир това да влезете в стана. 25 И Господ говори на Моисея, казвайки: 26 Ти и свещеникът Елеазар и началниците на башините домове от обществото преборите плячката и пленниците, и човек и животно, 27 и раздели плячката на две, между войниците, между войниците, които ходиха на война и цялото общество. 28 От дела на войниците, които ходиха на бой, отдели като данък за Господа то една душа от петстотин - от човеци, от говеда, от осли и от овци; 29 от тяхната половина да вземеш това и да го дадеш на свещеника Елеазара, като възвиши принос Господу. 30 А от половината, която се дава на израилтяните, да вземеш по един дял от петдесет - от човеци, от говеда, от осли и от овци - от всеки добитък, - и да ги дадеш на лавитите, които пазят заръчаното за Господната скиния. 31 И тъй Моисей и свещеникът Елеазар сториха, според както Господ заповядва на Моисея. 32 А плячката, то ест, това, което остана в плен, което войниците заплениха, беше: овци, шестстотин седемдесет и пет хиляди; 33 говеда, седемдесет и две хиляди: 34 осли, шестдесет и една хиляда 35 и човеци - жени, които не бяха познали мъж, чрез лягане с такъв - всичко тридесет и две хиляди души. 36 Половината, дельт на ония, които бяха ходили на бой, беше на брой: овци, триста и тридесет и седем хиляди и петстотин; 37 а данъкът за Господа от овците беше шестстотин седемдесет и пет; 38 говедата бяха тридесет и шест хиляди, от които данъкът за Господа беше седемдесет и две; 39 ослите бяха тридесет хиляди и петстотин, от които данъкът за Господа беше шестдесет и един; 40 и човеците бяха шестнадесет хиляди, от които данъкът за Господа беше тридесет и двама души, 41 И Моисей даде данъка, като възвиши принос Господу, на свещеника Елеазара, както Господ заповядва на Моисея. 42 А половината, която се даде на израилтяните, които Моисей отдели от войниците, 43 то ест, половината за обществото, беше: овци,

## 31 След това Господ говори на Моисея, казвайки:

2 Въздай на мадиамците за израилтяните, и след това ще се прибереш при людете си. 3 Моисей, прочее, говори на людете, казвайки: Нека се въоръжат от вас мъже за бой и нека отидат против Мадиама за да извършат въздаяние върху Мадиама за Господа. 4 По хиляда души от всяко племе от всичките Израилеви племена да изпратите на войната. 5 И така, от Израилевите хиляди се преброяха по хиляда души от всяко племе, дванадесет хиляди души, въоръжени, за бой. 6 И Моисей ги изпрати на войната, по хиляда души от всяко племе, тях и Финееса, сина на свещеника Елеазара, със светите вещи и с тръбите за тревога в ръцете му. 7 Те воюваха против Мадиама според както Господ заповядва на Моисея, и убиха всяко мъжко. 8 И между убитите убиха и мадиамските царе: Евия, Рекема, Сура, Ура и Рава, петима мадиамски царе; убиха с нож и Валаама Веоровия син. 9 А израилтяните плениха жените на мадиамците, децата им, всички им добитък и всичките им стада; и разграбиха всички им имот. 10 А всичките им градове, в местата населени от тях, и всичките им станове изгориха с огън. 11 И взеха всичките користи и всичкото плячка, и човек и животно. 12 И докараха пленниците, плячката и користите на Моисея, на свещеника Елеазар и на обществото израилтяни в стана, на моавските полета при Иордан, срещу Ерихон. 13 Тогава Моисей, свещеникът Елеазар и всичките първенци на обществото излязоха да ги посрещнат вън от стана. 14 Но Моисей се разгневи на военачалниците, на хилядниците и на стотници, които се връщаха от военния поход; 15 и Моисей им рече: Оставихте ли живи всичките жени? 16 Ето, те, по съвета на Валаама, накараха израилтяните да беззаконстват против Господа в делото на Фегора, тъй че язвата се яви всред Господното общество. 17 За това, убийте сега всичките мъжки от децата, и убийте всяка жена, която е познала мъж, като е лежала с него. 18 А всичките момичета, които не са познали мъж, които не са лежали с такъв, оставете живи за себе си. 19 И вие останете вън

триста и тридесет и седем хиляди и петстотин; **44** направи да се скитат из пустинята за четиридесет годева, тридесет и шест хиляди; **45** осли, тридесет години, докде се довърши изцяло онова поколение, хиляди и петстотин; **46** и човеци - шестнадесет което беше сторило зло пред Господа. **14** И, ето, хиляди. **47** От тия половината за израилтяните вместо бащите си, издигнахте се вие, прибавка на Моисей взе по един дял от петдесет от човеци и грешни човеци, и ще разпалите повече пламъка на от животни, и ги даде на левитите, които пазеха Господния гняв против Израиля. **15** Защото, ако вие заръчаното за Господната скиния, според както се отвърнете от Него, Той ще остави тях още еднъж в Господ заповядя на Моисей. **48** Тогава се приближиха пустинята; и така вие ще станете причина да погинат при Моисей началниците, които бяха над хилядите на всички тия люде. **16** Но те пристъпиха при Моисей и войската, хилядниците и стотниците, **49** и рекоха на рекоха: Ще съградим тук огради за добитъка си и Моисей: Слугите ти преброиха войниците, които са градове за челядите си; **17** а сами ние сме готови под ръката ни; и не липсва ни един от нас. **50** За това да вървим въоръжени пред израилтяните, докде ги принасяме дар Господу, всеки каквото е намерил, заведем до мястото им; и челядите ни ще седят златни неща, верижки, гривни, пръстени, обеци и в укрепените градове в безопасност от местните мъниста, за да се извърши умилостивение за душите жители. **18** Няма да се върнем в домовете си докде ни пред Господа. **51** И Моисей и свещеникът Елеазар израилтяните не наследят, всеки наследството си. **19** взеха златото от тях, всичко в изработени украсения. Защото ние няма да наследим с тях отвъд Иордан и **52** И всичкото злато от възвишаemia принос, който хилядниците и стотниците принесоха Господу, беше по-нататък, понеже нашето наследство ни се падна отсам Иордан на изток. **20** Тогава Моисей им рече: шестнадесет хиляди седемстотин и петдесет сикли. Ако направите това, ако отидете въоръжени на бой **53** (Защото войниците бяха грабили, всеки за себе пред Господа, **21** ако всички въоръжени преминете си пред Господа, **22** и земята се завладее пред Иордан пред Господа, докде изгони Той враговете си от пред Себе си, **23** и земята се завладее пред Господа, а подир това се върнете, тогава ще бъдете невинни пред Господа и пред Израиля, и ще имате тая земя за притежание пред Господа. **24** Но ако не направите така, ето, ще съгрешите пред Господа; и да знаете, че грехът ви ще ви намери. **25** Съградете градове за челядите си и гради за овците си, и сторете това, което излезе из устата ви. **26** И гадците и рувимците говориха на Моисей, казвайки: Слугите ти ще стоят, както господарят ни каза. **27** Децата ни, жените ни, стадата ни и всичкият ни добитък ще останат тук в галаадските градове; **28** а слугите ти, всички въоръжени и опълчени, ще отидат пред Господа на бой, както господарят ни каза. **29** Тогава Моисей даде поръчка за тях на свещеника Елеазара, на Иисуса Навина, и на началниците на бащините домове от племената на израилтяните. **30** Моисей им рече: Ако гадците и рувимците преминат с вас Иордан, всички въоръжени за бой пред Господа, и се завладеят земята пред вас, тогава ще им дадете Галаадската земя за притежание. **31** Но ако не щат да преминат с вас въоръжени, тогава да вземат наследство между вас в Ханаанската земя. **32** И гадците и рувимците в отговор рекоха: Както рече Господ на слугите ти, така, ще сторим. **33** Ние ще заминем въоръжени пред Господа в Ханаанската земя, за да притежаваме наследството си оттатък Иордан. **34** И тъй, Моисей им даде, то ест, на гадците, на рувимците и на половината от племето на Иосифия син Манасия, царството на аморейския цар Сион и царството на васанския цар Ог, земята

**32** А рувимците и гадците имаха твърде много добитък; и когато видяха Язирската земя и Галаадската земя, че, ето, мястото беше място за добитък, **2** то гадците и рувимците дойдоха да говориха на Моисей, на свещеника Елеазар, и на първенците на обществото, казвайки: **3** Атарот, Девон, Язир, Нимра, Есевон, Елеала, Севама, Нево и Веон, **4** земята, която Господ порази пред Израилевото общество, е земя за добитък; а слугите ти имат добитък. **5** За това, рекоха, ако сме придобили твоето благоволение, нека се даде тая земя на слугите ти имат добитък. **6** А Моисей рече на гадците и на рувимците: Да идат ли братята ви на бой, а вие тук да седите? **7** Защо обезсърчавате сърцата на израилтяните, та да не преминат в земята която Господ им е дал? **8** Така сториха бащите ви, когато ги изпратиха от Кадис-варни, за да видят земята; **9** отидаха до долината Есхол, и, като видяха земята, обезсърчиха сърцата на израилтяните, та да не възлязат в земята, която Господ им бе дал. **10** И в онъ ден гневът на Господа пламна, и той се закле казвайки: **11** Ни един от ония мъже, които излязоха из Египет, от двадесет години и нагоре, няма да види земята, за която съм се клел на Авраама, Исаака и Якова, защото не Ме последваха напълно, **12** освен Халева син на Ефрония Кенезов и Иисус Навиевият син, защото те напълно последваха Господа. **13** Гневът на Господа пламна против Израиля, и той ги

заедно с градовете в пределите ѝ, градовете на Римот-Фарес, 20 Като отпътуваха от Римот-Фарес, околната земя. 24 И гадците съградиха Девон, Атарот, разположиха стан в Ливна. 21 Като отпътуваха от Ароир, 25 Атротсофан, Язир, Иогвея, 26 Ветнимира и Ливна, разположиха стан в Риса. 22 Като отпътуваха Ветаран, укрепени градове и огради за овци. 27 А от Риса, разположиха стан в Кеелата. 23 Като рувимците съградиха Есевон, Елеала, Кириатайм, отпътуваха от Кеелата, разположиха стан в хълма 28 Нево и Ваалмеон (с променени имена) и Севама; Сафер. 24 Като отпътуваха от хълма Сафер, и преименува градовете, които съградиха. 29 И разположиха стан в Харада. 25 Като отпътуваха потомците на Манасиевия син Махир отидаха в от Харада, разположиха стан в Макилот. 26 Като Галаад, завладяха го и изпъдиха аморейците, които отпътуваха от Макилот, разположиха стан в Тахат. бяха в него. 40 За това Моисей даде Галаад на 27 Като отпътуваха от Тахат, разположиха стан в Махира Манасиевия син, и той се засели в него. 41 Тара. 28 Като отпътуваха от Тара, разположиха А Манасиевият син Яир отиде да завладя градовете стан в Митка. 29 Като отпътуваха от Митка, му и ги наименува Авот-Яир. 42 И Нова отиде да разположиха стан в Асемона. 30 Като отпътуваха превзе Кенан и селата му и го наименува Нова по от Асемона, разположиха стан в Масирот. 31 своето име.

**33** Ето пътуванията на израилтяните, които излязоха из Египетската земя по устроените си войнства под Моисеева и Ааронова ръка. 2 Моисея по Господно повеление написа тръгванията им според пътуванията им; и ето пътуванията им според тръгванията им. 3 В първия месец, на петнадесетия ден от първия месец, отпътуваха от Рамесий; на сутринта на пасхата израилтяните излязоха с издигната ръка пред очите на всичките египтяни, 4 когато египтяните погребваха всичките си първородни, които Господ беше поразил помежду им. (И над богощите им Господ извърши съдби). 5 И израилтяните, като отпътуваха от Рамесий, разположиха стан в Сикхот. 6 Като отпътуваха от Сокхот, разположиха стан в Етам, който е в края на пустинята. 7 Като отпътуваха от Етам върнаха се към Пиаирот, който е срещу Веелсефон, и разположиха стан срещу Мигдол. 8 А когато отпътуваха от Пиаирот, преминаха през морето в пустинята, та пътуваха тридневен път през пустинята Етам и разположиха стан в Мера. 9 А като отпътуваха от Мера, дойдоха в Елим; а в Елим имаше дванадесет водни извори и седемдесет палмови дървета, и там разположиха стан. 10 Като отпътуваха от Елим, разположиха стан при Червеното море. 11 Като отпътуваха от Червеното море, разположиха стан в пустинята Син. 12 Като отпътуваха от пустинята Син, разположиха стан в Дофка, 13 Като отпътуваха от Дофка, разположиха стан в Елус. 14 Като отпътуваха от Елус, разположиха стан в Рафидим, където имаше вода да пият людете. 15 Като отпътуваха от Рафидим, разположиха стан в Синайската пустиня. 16 Като отпътуваха от Синайската пустиня, разположиха стан в Киврот-атаава. 17 Като отпътуваха от Киврот-атаава, разположиха стан в Асирот. 18 Като отпътуваха от Асирот, разположиха стан в Ритма, 19 Като отпътуваха от Ритма, разположиха стан в

27 Като отпътуваха от Тахат, разположиха стан във Венеякан. 28 Като отпътуваха от Венеякан, разположиха стан в Хоргадгад. 29 Като отпътуваха от Хоргадгад, разположиха стан в Иотвата. 30 Като отпътуваха от Иотвата, разположиха стан в Еврона. 31 Като отпътуваха от Еврона, разположиха стан в Есион-гавер. 32 Като отпътуваха от Есион-гавер, разположиха стан в пустинята Цин, която е Кадис. 33 Като отпътуваха от Кадис, разположиха стан в планината Ор, при края на Едомската земя. 34 И по Господно повеление свещеникът Аарон се изкачи на планината Ор, и умря там, в четиридесетата година от излизането на израилтяните от Египетската земя, в петия месец, на петия ден от месеца. 35 Като отпътуваха от Еврона, разположиха стан в Есион-гавер. 36 Като отпътуваха от Есион-гавер, разположиха стан в пустинята Цин, която е Кадис. 37 А като отпътуваха от Кадис, разположиха стан в планината Ор, при края на Едомската земя. 38 И по Господно повеление свещеникът Аарон се изкачи на планината Ор, и умря там, в четиридесетата година от излизането на израилтяните от Египетската земя, в петия месец, на петия ден от месеца. 39 Аарон беше на сто и двадесет и три години, когато умря на планината Ор. 40 И арадският цар, ханаанецът, който живееше на юг от Ханаанската земя, чу за идването на израилтяните. 41 А те, като отпътуваха от планината Ор, разположиха стан в Салмона. 42 Като отпътуваха от Салмона, разположиха стан в Финон. 43 Като отпътуваха от Финон, разположиха стан в Овот. 44 Като отпътуваха от Овот, разположиха стан в Е-аварим, на моавската граница. 45 Като отпътуваха от Иим, разположиха стан в Девонград. 46 Като отпътуваха от Девонград, разположиха стан в Алмон-дивлатайм. 47 Като отпътуваха от Алмон-дивлатайм, разположиха стан на планината Аварим, срещу Нево. 48 А като отпътуваха от планината Аварим, разположиха стан на моавските полета при Иордан, срещу Ерихон. 49 При Иордан разположиха стан, от Ветиесимот до Авел-ситим, на моавските полета. 50 Тогава Господ говори на Моисея на моавските полета при Иордан, срещу Ерихон, казвайки: 51 Говори на израилтяните, като им кажеш: Когато минете през Иордан в Ханаанската земя, 52 изгонете от пред себе си всичките жители на земята, изтребете всичките им изображения, унищожете всичките им леяни идоли, и съборете всичките им оброчища. 53 И завладейте земята

и заселете се в нея; защото на вас съм дал тая имената на тия мъже: от Юдовото племе: Халев земя за наследство. 54 И да разделите земята с Ефрониевият син; 20 от племето на симеонците: жребие между семействата си за наследство на по- Самуил Амиудовият син; 21 от Вениаминовото племе: многобройните да дадете по-голямо наследство, а Елиад Хислоновият син; 22 от племето на данците: на по-малобройните да дадете по-малко наследство. първенец Вуйий Иоглиевият син; 23 от Иосифовите На всекиго наследството да бъде там, където му потомци, от племето на манасийците: първенец падне жребието. Според бащините си племена да Аниил Ефодовият син; 24 а от племето на ефремците: наследите. 55 Но ако не изгоните от пред себе първенец Камуил Сафтановият син; 25 от племето си жителите на земята, тогава ония от тях, които на завулонците: първенец Елисафан Фарнаховият оставите, ще бъдат тръни в очите ви и болди в син; 26 от племето на исахарците: първенец Фалтиил ребрата ви и ще ви измъчват в земята, в която Азановият син; 27 от племето на асирците: първенец живеете. 56 А при туй, онова, което мислеха да Ахиуд Шеломиевият син; 28 и от племето на сторя на тях, ще го сторя на вас. нефталимците: първенец Федаил Амиудовият син.

## **34** Господ говори още на Моисея, казвайки: 2 Заповядай на израилтяните като им кажеш:

Когато влезете в Ханаанската земя, (земята, която ще ви се падне в наследство, Ханаанската земя според границите й), 3 тогава южните ви земи да бъдат от пустинята Цин покрай Едом: и южната ви граница да бъда от края на Соленото море на изток.

4 Южната ви граница да завива към нагорнището на Акравим и да отида до Цин, и да продължава от южната страна до Кадис-варни, да излиза на Асарадар и да отива до Асмон. 5 И границата да завива от Асмон до египетския поток и да стигне до морето. 6 А за западна граница да имате Голямото море; 7 Северните ви граници да слизат до Соленото море. Това да ви бъде западната граница. 8 И границата да слизи до половината Ор; 9 и да слизи до Асаренан. 10 А източната си граница да слизи до Емат; 11 и да слизи до Ривла на изток от Аин; 12 и да слизи до Седад. 13 И границата да слизи до Зифрон и да излиза на Асаренан. 14 Защото племето на рувимците, според

## **35** Господ говори още на Моисея в моавските

полета при Иордан срещу Ерихон, казвайки: 2 Заповядай на израилтяните да дадат на левитите от наследственото си притежание градове, в които да се зеселят; дайте на левитите и пасбища около имота им и за всичките им животни. 4 Пасбищата около градовете, които ще дадете на левитите, да се простират хиляда лакътя навън от градската стена наоколо. 5 Да измерите извън града, на източната страна, две хиляди лакътя, на южната граница да бъдат тия: от Голямото море да прокарате границата до половината Ор; 6 от планината Ор да прокарате границата до прохода на Емат; 7 и да слизат до Седад. 8 И границата да слизи до Зифрон и да излиза на Асаренан. 9 И границата да слизи до Седад. 10 А източната си граница да слизи до Емат; 11 и да слизи до Ривла на изток от Аин; 12 и да слизи до Седад. 13 И границата да слизи до Зифрон и да излиза на Асаренан. 14 Защото племето на рувимците, според

15 Тия градове за прибежище, за да може да прибяга ви според окръжаващите я граници. 16 И границата да слизи до Иордан и осем града; 17 и да се определите, за да може да прибягнете от градовете от притежанието на Господ заповяд да се даде на деветте и половина племена, което е наследило. 18 Също които ще дадете, шест да ви бъдат градове за да оттатък Иордан, срещу Ерихон, на изток. 19 А ето

и три града да дадете в Ханаанската земя, да бъдат градове за прибягване. 15 Тия шест града да бъдат прибежище за израилтяните и за чужденеца, и за онзи, който е пришелец помежду им, за да може да прибягват там всеки, който би убил човек по погрешка. 16 Ако някой удари някого с желязно оръдие, та умре, убиец е; убиецът непременно да се умърти. 17 Ако го е ударил с камък из ръката си, от който може да умре, та умре, убиец е; убиецът непременно да се умърти. 18 Или ако го е ударил с дървено оръжие в ръката си, от което може да умре, та умре, убиец е; убиецът непременно да се умърти. 19 Мъздовъздателят за кръвта сам да умърти убиеща; когато го срещне, да го умърти. 20 И ако го тласне от омраза, или из засада хъврли нещо върху него, та умре, 21 или от омраза го удари с ръката си, та умре, тоя, който го е ударил, непременно да се умърти убиец е; мъздовъздателят за кръвта да умърти убиеща, когато го срещне. 22 Но ако го тласне внезапно, без да го е намразил, или хъврли нещо върху него без да го е причаквал, 23 или ако, без да види, направи да падне на него някакъв камък, от който може да умре, та умре, без да му е бил неприятел, или да е искал да му стори зло, 24 тогава обществото да отсъди между убиеща и мъздовъздателя за кръвта според тия съдиби; 25 и обществото да избави убиеща от ръката на мъздовъздателя за кръвта, и обществото да го върне в града, където бе прибягнал за прибежище; и той да живее в него до смъртта на първосвещеника, който е помазан със светото миро. 26 Но ако убиецът излезе кога да е вън от пределите на прибяжищия град, в който бе прибягнал, 27 и мъздовъздателят за кръвта го намери вън от пределите на прибяжищия град, и мъздовъздателят за кръвта умърти убиеща, тоя няма да бъде виновен за кръвопролитие; 28 защото убиецът трябва да стои в прибяжищия си град до смъртта на първосвещеника. А след смъртта на първосвещеника нека се върне убиецът в земята, която му е притежание. 29 Това да ви бъде съдебен закон във всичките ви поколения по всичките ви заселища. 30 Който убие някого, тоя убиеща да се умърти при думите на свидетели: обаче не бива само един свидетел да свидетелствува против някого, за да се умърти. 31 Нито да взимате някакъв откуп за живота на убиеща, който като виновен заслужава смърт; но непременно той да се умърти. 32 Да не взимате откуп и за онзи, който е прибягнал в прибяжищия град, за да се върне да живее на мястото си преди смъртта на свещеника. 33 Така няма да осквернят земята, в която се намирате; защото кръвта, тя е, която осквернява земята; и земята не може да се очисти от кръвта, която се проляла на нея, освен с кръвта на онзи, който я пролял. 34 Нито един от вас да не осквернява земята, в която живеете, всред която Аз обитавам; защото Аз Иеова обитавам всред израилтяните.

**36** Тогава началниците на бащините домове от семействата на потомците на Галаада, син на Махира, Манасиевият син, от семействата на Иосифовите потомци, се приближиха и говориха пред Моисея и пред първенците, началниците на бащините домове на израилтяните казвайки: 2 Господ заповядва на господаря ни да даде земята за наследство на израилтяните с жребие; и господаря ни получи заповед от Господа да даде наследство на брата ни Салпаада на дъщерите му, 3 Но ако те се омъжат за някои от синовете на другите племена на израилтяните, тогава наследството им ще се отнеме от наследството на нашите бащи, и ще се приложи към наследството на към наследството на онова племе, което ще ги вземе за жени; така то ще се отнеме от наследството, което ни дава жребието. 4 Даже, когато дойде юбилеят на израилтяните, тогава наследството им ще се приложи към наследството на онова племе, което ще ги е взело; и така, наследството им ще се отнеме от наследството на отеческото ни племе. 5 Прочее, по Господното слово, Моисей заповядва на израилтяните, като каза: Племето на Иосифовите потомци говори право. 6 Ето какво заповядва Господ за Салпаадовите дъщери; Той казва: Нека се омъжват, за когото им се види добре, стига само да се омъжат за мъже от отеческото си племе. 7 По тия начин, никое наследство на израилтяните няма да премине от племе на племе; защото израилтяните трябва да се привързват, всеки за наследството на отеческото си племе. 8 Всяка дъщеря, която има наследство в някое племе на израилтяните, трябва да се омъжи за един от семейството на отеческото си племе, тъй щото израилтяните да притежават всички отеческото си наследство. 9 Да не преминава наследството от едно племе на друго племе, но племената на израилтяните да се привързват, всяко за своето наследство. 10 И Салпаадовите дъщери сториха според както Господ заповядва на Моисея; 11 защото Маала, Терса, Егла, Мелха и Нуя, Салпаадовите дъщери, се омъжиха за синовете на чиковете си; 12 омъжиха се за мъже от семействата на потомците на Манасия Иосифовия син; и така наследството им остана в племето на бащиното им семейство. 13 Тия са заповедите и съдбите, които Господ заповядва на израилтяните чрез Моисея на моавските полета при Иордан срещу Ерихон.

# Второзаконие

**1** Ето думите, които Моисей говори на целия Израил оттатък Иордан, в пустинята, на полето срещу Суф, между Фаран, Тофол, Лаван, Асирот и Дизаав. **2** (Има единадесет дена разстояние от Хорив през пътя на поляната Сиир до Кадисварни). **3** В четиридесетата година, в единадесетия месец на първия ден от месеца, Моисей говори на израиляните според всичко що Господ му заповядва за тях, **4** след като беше поразил аморейския цар Сион, който живееше в Есевон и васанския цар Ог, който живееше в Астарот, в Едраи. **5** Оттатък Иордан в Моавската земя, почна Моисей да изяснява този закон, като казваше: **6** Господ нашият Бог ни говори на Хорив, казвайки: Доволно сте седели на тая планина. **7** Обърнете се, тръгнете по пътя си и да идете към планинските страни на аморейците и към всичките им съседни места в полето, в поляната на долината, и към юг, и към крайморията в земята на ханаанците, и към Ливан до голямата река, реката Ефрат. **8** Ето, Аз турям пред вас тая земя; влезте та завладейте земята, за която Господ се е клел на башите ви, на Авраама, Исаака и Якова, че ще я даде на тях и на потомството им подир тях. **9** В онова време ви говорих, казвайки: Аз сам не мога да ви нося. **10** Господ вашият Бог ви е умножил; и, ето, днес по множество вие сте като звездите на небето. **11** (Господ Бог на башите ви да ви умножи хиляди пъти повече от колкото сте сега, и да ви благослови според както ви е обещал!) **12** Как ще мога аз сам да нося тая тегоба - вас, и товара от вас и вашите препирни? **13** Изберете измежду племената си мъже мъдри, разумни и познати; и аз ще ги поставя началници над вас. **14** И вие в отговор ми рекохте: Това, което каза ти, добре е да го направим. **15** Прочее, взех началниците на племената ви, мъдри и познати мъже, и ги поставих началници над вас, хилядници, стотници, петдесетници, десетници и надзоратели на племената ви. **16** И в онова време заръчах на съдите ви, като казах: Изслушвайте съдебните дела на братята си, и съдете правилно между человека и брата му и чужденеца, който е при него. **17** В съда да не гледате на лице; да изслушвате малкия, както големия; да се не боите от човешко лице, защото съдът е Божий. И всяко дело, което е много мъчно за вас, отнасяйте се до мене, и аз ще го изслушвам. **18** И в онова време заповядах ви всичко, което трябваше да вършите. **19** Като отпътувахме от Хорив, преминахме цялата оная голяма и страшна пустиня, която видяхте, и се отправихме към планинските страни на аморейците, според както Господ нашият Бог ни заповядва, и

дойдохме на Кадис-варни. **20** И рекох ви: Дойдохте до планинските страни на аморейците, които ви дава Господ нашият Бог. **21** Ето, Господ твой Бог туря пред тебе тая земя; върви напред, завладей я както ти е говорил Господ Бог на башите ти; не бой се и да не те е страх. **22** Тогава всички вие дойдохте при мене и рекохте: Да изпратим мъже пред нас, за да съгледат за нас земята, и да ни донесат известие, по кой път да отидем в нея, и в кои градове да идем. **23** Това ми беше угодно: за това избрах от вас дванадесет мъже, по един мъж от всяко племе. **24** И те като тръгнаха възкачиха се на поляната, и, пристигнали до долината Есхол, я съгледаха. **25** И взеха в ръцете си от плодовете на земята, та ни донесоха: донесоха ни и известие, като казаха: Земята, която Господ нашият Бог ни дава, е добра. **26** Но вие отказахте да вървите напред, а се възпротивихте на повелението на Господа вашия Бог. **27** Роптахте в шатрите си и рекохте: Понеже ни мразеше Господ, за това ни изведе из Египетската земя, за да ни предаде в ръцете на аморейците и да ни изтреби. **28** Къде да вървим ние напред? Нашите братя ни обезсърчиха, понеже рекоха: Людете са поломли и по-високи от нас; градовете са големи и укрепени до небето; още и видяхме там Енаковите потомци. **29** Но аз ви рекох: Да се не ужасявате и да се не боите от тях. **30** Господ вашият Бог, Който върви пред вас, Той ще се бие за вас, също както стори за вас пред очите ви в Египет **31** и в пустинята, където ти видя как Господ твой Бог те е носил, както човек носи сина си, през целия път, по който ходихте, докъде стигнахте на това място. **32** А относно това вие не повярвахте Господа вашия Бог. **33** Който вървеше пред вас в пътя, за да ви търси място, где да поставите стан, нощем с огън, за да ви показва пътя, по който трябваше да вървите, а денем с облак. **34** А Господ чу гласа на думите ви, и като се разгневи закле се, казвайки: **35** Ни един от човеците на това зло поколение няма да види добрата земя, за която се клех, че ще я дам на башите ви, **36** освен Халев Ефрониевият син; той ще я види, и нему и на потомците му ще дам земята, на която стъпи, защото напълно последва Господа. **37** Па и на мене се разгневи Господ, поради вас, като каза: Нито ти ще влезеш там; **38** Иисус Навиевият син, който ти служува, той ще влезе там. Насърчи го, защото той ще даде земята за наследство на Израيلا. **39** При това, малките ви, за които казахте, че ще бъдат разграбени и чадата ви, които днес не познават още добро или зло, те ще влязат там, и на тях ще дам земята и те ще я владеят. **40** Вие се върнете та идете в пустинята по пътя за Червеното море. **41** Тогава в отговор ми рекохте:

Съгрешихме против Господа; ние ще вървим напред Господ. 15 Още Господната ръка беше против тях, и ще воюваме според всичко, каквото ни заповядва за да ги изтреби изред стана додре се довършиха. Господ нашият Бог. И препасахте всеки войнишките 16 А като се довършиха и измряха всички воюващи си оръжия и се надпреварвахте да се изкачвате на мъже изред людете, 17 Господ ми говори казвайки: поляната. 42 А Господ ми рече: Кажи им: Да се не 18 Днес ти ще преминеш Ар, моавската граница; 19 и изкачвате нито да воювате, защото Аз не съм всред като се приближиш срещу амонците, не им досаждай вас, да не би да бъдете поразени пред неприятелите нито да воюаш с тях, защото няма да владееш нищо си. 43 Така ви говорих; но вие не послушахте, от земята на амонците, понеже на Лотовите потомци а престъпихте Божията заповед и надменно се я дадох за владение. 20 (Също и тя се считаше изкачихте на поляната. 44 Тогава аморейците, които земя на исполните: исполни по-напред живееха живееха на оная поляна, излязоха против вас, гониха там, а амонците ги наричаха замзумими; 21 люде ви, както правят пчелите, и поразиха ви в Сиир и до велики и многочислени и високи, като енакимите; но Орма, 45 И като се върнахте плакахте пред Господа; Господ ги изтреби от пред тях; и те ги заместиха и Но Господ не послуша гласа ви нито ви даде ухо. 46 Така стояхте в Кадис дълго време, според колкото заселиха се на мястото им; 22 за тях направи, както дни прекарахте там.

**2** Тогава се върнахме та пътувахме в пустинята през пътя за Червено море, след както Господ беше ми говорил; и дълго време обикаляхме поляната Сиир. 2 После Господ ми говори казвайки: 3 Доволно се обикаляли тая поляна; върнете се към север. 4 И заповядай на людете, като им кажеш: Ще минете през пределите на братята си исавците, които живеят в Сиир, и те ще се убоят от вас. За това, внимавайте добре; 5 да се не биете с тях, понеже няма да ви дам от земята им ни една стъпка от нога, защото на Исава дадох поляната Сиир за владение. 6 С пари да купувате от тях храна за ядене, още и с пари да купувате от тях вода за пие; 7 защото Господ твой Бог те благослови във всичките дела на ръцете ти; познал е пътуването ти през тая голяма пустиня; през тия четиридесет години Господ твой Бог е бил с тебе; не си останал лишен от нищо. 8 Така минахме покрай братята си исавците, които живееха в Сиир, през пътя по полето от Елат и от Есион-гавер. Върнахме се та минахме през пътя по Моавската пустиня. 9 Тогава Господ ми каза: Да не досаждате на моавците, нито да воювате с тях, защото няма да ти дам да владееш нищо от земята им, понеже на Лотовите потомци дадох Ар за владение. 10 (А по-напред живееха там енимите, люде велики и многочислени и високи като енакимите. 11 И те, като енакимите, се считаха исполнии; но моавците ги наречаха еими. 12 Също и хорейците живееха по-напред в Сиир; но исавците ги заместиха, изтребиха ги от пред себе си и се заселиха на мястото им, както направи Израил в земята на своето наследство, която им даде Господ.) 13 Станете сега та преминете потока Заред. И така, преминахме потока Заред. 14 Времето, през което пътувахме от Кадис-варни додре преминахме потока Заред, беше тридесет и осем години, додре се довърши изред стана цялото поколение на воюващите мъже, както им се кле

на амонците ти не си се приближил, ни към местата край потока Явок, ни към планинските градове, ни към коя да е страна, която Господ нашият Бог ни бе запретил.

**3** Тогава вззвихме та отидохме към Васан; и васанският цар Ог излезе против нас, той и всичките му люде, на бой в Едраи. **2** А Господ ми рече: Не бой се от него, защото предадох в ръката ти него, всичките му люде и земята му; ще му направиш както направи на аморейския цар Сион, който живееше в Есевон. **3** И така, Господ нашият Бог предаде в ръката ни и васанския цар Ог и всичките му люде; и поразихме го така, че не му оставихме никого да оцелее. **4** В онова време превзехме всичките му градове; нямаше град, който не превзехме от тях; шестдесет града, цялата Арговска област, царството на Ога във Васан.

**5** Всичките тия градове бяха укрепени с високи стени, с порти и лостове; и освен тях имаше твърде много неукрепени градове. **6** Тях изтребихме, както сторихме на есевонския цар Сион; изтребихме всеки град, с мъжете, жените и децата. **7** А всички добитък и користите на градовете разграбихме за себе си. **8** Така, в онова време, взехме от ръцете на двамата аморейски царе земята, която оттатък Иордан, от потока Аррон до планината Ермон; **9** (Ермон сидонците наричат Сирион, а аморейците го наричат Санир); **10** всичките градове на поляната, целия Галаад и целия Васан, до Салха и Едраи, градове от царството на Ога във Васан, **11** (Зашто само васанският цар Ог беше останал от оцелелите от исполините; ето, леглото му беше желязно легло; не е ли то в Рава на амонците? Дълбината му беше девет лакътя, и широчината му четири лакътя.) **12** И дадох на рувимците и на гадците земята, който превзехме в онова време, тях, за да пазите заповедите на Господа нашият от Ароир, който е при потока Аррон и половината от планинските страни на Галаад с градовете му; **13** направи Господ, поради Ваалфегора; защото Господ а останаха на Галаад и целия Васан, царството на Ога, дадох на половината от манаасиевото племе, които се поведоха по Ваалфегора. **14** Манаасиевият потомец Яир взе цялата Арговска област до границите на на гадците дадох от Галаад до потока Аррон, до средата на потока, за граница, и до потока Явок, границата на амонците, **17** и полето, и Иордан, който им е граница от Хинерот до морето в полето, то ест,

вие храбри мъже минете въоръжени пред братята си израиляните. **19** Само жените ви, децата ви и добитъкът ви (зашто знае, че имат много добитък)

нека останат в градовете, които ви дадох, **20** додре Господ успокои братята ви както е успокоил и вас, и превземат и те земята, която Господ нашият Бог ще им даде оттатък Иордан; тогава да се върнете всеки в наследството, което ви дадох. **21** В онова време заръчах на Иисуса, като му казах: Очите ти видях всичко що стори Господ вашият Бог на тия двама царе; така ще направи Господ и на всичките царства, към които преминаваш. **22** Да се не боите от тях; защото Господ вашият Бог, Той воюва за вас.

**23** В онова време се молих Господу, казвайки: **24** Господи Иеова, Ти си почнал да показваш на слугата Си величието Си и крепката Си ръка; защото кой и тия бог, на небето или на земята, който може да работи, както Ти работиш и според Твоите мощнни дела? **25** Нека премина, моля Ти се, и видя добрата земя оттатък Иордан, оная добра планинска страна и Ливан. **26** Но Господ понеже бе се разгневил на мене поради вас, не ме послуша; и Господ ми рече: Стига ти; да Ми не продумаш вече за това.

**27** Възкачи се на върха на Фасага, и дигни очи към запад и север, към юг и изток, та гледай земята с очите си; защото няма да преминеш тоя Иордан. **28** И заръчай на Иисуса, насырчи го и укрепи го; защото той ще мине пред тия люде, и той ще им раздели за наследство земята, който ще видиш. **29** И така, седяхме в долината срещу Вет-фегор.

**4** Сера слушай, Израилю, повеленията и съдбите, които ви уча да вършите, за да живеете, и да влезете и наследите земята, която ви дава Господ Бог на бащите ви. **2** Да не притурите нищо на според лакътя на мъж.) **12** И дадох на рувимците и думите, които ви заповядвам, нито да отнемате от

на гадците земята, който превзехме в онова време, тях, за да пазите заповедите на Господа нашият от Ароир, който е при потока Аррон и половината от планинските страни на Галаад с градовете му; **13** направи Господ, поради Ваалфегора; защото Господ а останаха на Галаад и целия Васан, царството на Ога, дадох на половината от манаасиевото племе, които се поведоха по Ваалфегора. **14** А вие, които сте цялата Арговска област, с целия Васан, който се се привързали при Господа вашият Бог, всички сте нарича земя на исполините. **14** Манаасиевият потомец живи днес. **5** Ето, аз ви научих повеления и съдби, Яир взе цялата Арговска област до границите на на гадците дадох от Галаад до потока Аррон, до според както Господ моят Бог ми заповядва, за да гесуците и маахатците, и нарече земите по свое вършите според тях в земята, в която влизате да я име Васан-авот-яир, както се наричат и до днес. **15** наследите. **6** И тъй, пазете и вършете ги; защото това А на Махира дадох Галаад. **16** Но на рувимците и е мъдростта ви и благоразумието ви пред очите на на гадците дадох от Галаад до потока Аррон, до племената, които, като чут за всички тия повеления, велик народ. **7** Защото кой народ е толкова велик им е граница от Хинерот до морето в полето, то ест, щото да има бог тъй близо при себе си, колкото е Соленото море, под Асдот-фасага на изток. **18** В онова Иеова нашият Бог близо при нас всеки път, когато време ви заповядах, казвайки: Господ вашият Бог ви даде тая земя да я притежавате; затова всички щото да има такива справедливи повеления и съдби,

какъвто и целият той закон, който излагам пред вас днес? 9 Само внимавай на себе си и пази добре душата си, да не би да забравиш делата, които очите ти са видели, и да не би да се изгубят от сърцето ти, през всичките дни на живота ти; но предавай ги на чадата си и на внуките си; 10 предавай им за съветчици ръце, на дърво и камък, които нито виждат деня, в който ти застана пред Господа твоя Бог на Хорив, когато Господ ми каза: Събери Ми людете, и там потърсите Господа твоя Бог, всеки от вас ще ще ги направя да чуят думите Ми, за да се научат го намири, ако го потърси с цялото си сърце и с да се боят от Мене през всичкото време докато цялата си душа. 11 всичко това те постигне, ако най-после се обрнат Вие се приближихте и застанахте под планината; и към Господа твоя Бог и послушат гласа Му, 12 Тогава Господ ви говори да те остави, нито ще те изтреби, нито ще забрави изред огъня; вие чухте гласа на думите, но не завета, за който се е клел на бащите ти. 13 И Той попитай сега за миналите времена, които бяха преди ви изяви завета Си, който ви заповядва да вършите, тебе, от деня когато Бог създаде человека на земята, и сиреч, десетте заповеди; и написа ги на две каменни плочи. 14 И в онова време Господ ми заповядва да ли е такова нещо, като това велико дело, или чувало ви научи повеления и съдби, за да ги вършите в ли се е подобно на него? 15 Божия глас да говори изред огън, както ти си чул, Прочее, внимавайте добре на себе си, (зашто в и да останат живи? 16 да не би да се чрез изпитни, знамения и чудеса, и чрез бой, чрез развратите и си направите идол, подобие на някой сила ръка, чрез издигната мишица, и чрез големи образ, подобие на мъж или на жена, 17 подобие на ужаси, според всичко, което Господ вашият Бог е някое животно, което е на земята, подобие на някоя сторил за вас в Египет пред очите ви? 18 На тебе се крилата птица, която лети на небето, 19 и да не би, те направи да чуеш гласа Му от небето, и показва както подигнеш очи към небето, и видиш слънцето на земята великия Си огън, и ти чу думите Му изред и луната, звездите и цялото небесно множество, огъня. 20 А вас взе Господ и ви да изгони от пред тебе народи по-големи и по-изведе из железарската пещ, из Египет, да Му бъдете силни от тебе, да те въведе в земята им и да ти я люде за наследство, както сте и днес. 21 При това, даде в наследство, както прави днес. 22 Но пази повеленията Му и заповедите Му, които днес ти да умра в тая земя; аз няма да премина Иордан; заповядвам, за да благоденствуваш, ти и потомците ти вие ще преминете и ще завладеете оная добра земя, на небето горе и на земята долу; няма друг. 23 Внимавайте на себе си да не забравяте завета, който Господ вашият Бог направи с вас, да Моисей отдели от града оттатък Иордан към изгрева на слънцето, 24 защото Господ убие близния си по погрешка, без да го е мразил твой Бог е огън появляващ, Бог ревнлив. 25 Когато по-напред, и като побегне в един от тия градове, ти се родят чада и внучи, ако, като живеете дълго да остане жив. 26 Те бяха: Восор в пустинята, в време на земята, се развратите и направите идол, полянската земя на рувимците, Рамот в Галаад, в образ на нещо и вършите зло пред Господа твоя Бог земята на гадците и Голан във Васан, в земята на и Го разгневите, 27 днес викам небето и земята да манасийците. 28 И то е законът, който Моисей изложи свидетелствуват против вас, че непременно скоро ще пред израилтяните; 29 и то, заявленията, повеленията изчезните от земята, за превземането на която вие и съдбите, които Моисей изказа на израилтяните,

когато бяха излезли из Египет 46 оттатък Иордан, в свидетелство. 21 Не пожелавай жената на близния долината срещу Вет-фегор, в земята на аморейския си; ни да пожелаваш къщата на близния си, ни цар Сион, който живееше в Есевон, когото Моисей нивата му, ни слугата му, ни слугинята му, ни вола и израиляните поразиха, след като бяха излезли му, ни осела му, нито какво да е нещо, което е из Египет, 47 като превзеха земята му и земята на на близния ти. 22 Тия думи Господ изговори на васанския цар Ог, двамата аморейски царе, които планината на всички вас събрани, изред огъня, бяха оттатък Иордан към изгрева на слънцето, 48 облака и мрака, със силен глас; и друго не притури. от Ароир, който е при устието на реката Арнон, до После ги написа на две каменни плочи, които даде планината Сион (която е Ермон), 49 и цялото поле на мене. 23 А като чухте гласа изред тъмнината, оттатък Иордан на изток, до морето на полето, под когато планината гореше в огън, тогава вие, всичките началници на племената ви и старейшините ви, Асдот-фасга.

**5** Моисей повика целия Израил и рече им: Слушай, Израилю, повеленията и съдбите, които изказвам на всеослушание днес, за да ги научите и да внимавате да ги вършите. 2 Господ нашият Бог направи завет с нас на Хорив. 3 Тоя завет Господ не направи с бащите ни, но с нас, които всички сме живи тук днес. 4 Лице в лице говори Господ с вас на планината изред огъня, 5 (а в онова време аз стоях между Господа и вас, за да ви известя Господните думи; защото се уплашихме от огъня, и не се възкачихме на планината), като казваше: 6 Аз съм Иеова твой Бог, Който те изведох им Египетската земя, из дома на робството. 7 Да нямаш други богове освен Мене. 8 Не си прави кумир, подобие на нещо, което е на небето горе, или което е на земята доле, или което е във водите под земята; 9 да не из се кланяш нито да им служиш; защото Аз Господ, твой Бог, съм Бог ревнлив, Който въздавам беззаконието на бащите върху чадата до третото и четвъртото поколение на ония, които Ме мразят, 10 и Които показвам милост хиляда поколения на ония, които Ме любят и пазят Моите заповеди. 11 Не изговаряй напр亚洲 Името на Господа твоя Бог; защото Господ няма да счита за безгрешен онзи, който изговаря напр亚洲 Името Му. 12 Пази съботния ден, за да го освещаваш, според както Господ твой Бог ти заповядва. 13 Шест дена да работиш и да вършиш всичките си дела; 14 а седмият ден е събота на Господа твоя Бог; в него да не вършиш никаква работа, ни ти, ни синът ти, ни дъщеря ти, ни слугата ти, ни слугинята ти, ни волът ти, ни оселът ти, нито който е отвътре портите ти, за да си почива слугата ти и слугинята ти, както и ти. 15 И помни, че ти беше роб в Египетската земя, и че Господ твой Бог те изведе от там със сила ръка и издигната мишка; за това Господ твой Бог ти заповядва да пазиш съботния ден. 16 Почитай баща си и майка си, според както ти заповядва Господ твой Бог, за да се продължат дните ти и да благоденствуваш на земята, който Господ твой Бог ти дава. 17 Не убивай. 18 Не прелюбодействуй. 19 Не кради. 20 Не свидетелствуваши против близния си лъжливо

началници на племената ви и старейшините ви, дойдохте при мене и думахте: 24 Ето, Господ нашият Бог ни показа славата Си и величието Си, и чухме гласа Му изред огъня; днес видяхме, че Бог говори с човека, и той остава жив. 25 А сега, защо да измрем? - понеже тоя голям огън ще ни пойде; ако чуем още еднъж гласа на Господа нашият Бог, ще измрем. 26 Защото кой от всичките смъртни е чул гласа на живия Бог, говорещ изред огъня, както ние чухме, и е останал жив? 27 Пристъпи ти и слушай всичко, което ще рече Господ нашият Бог; а ти ни казвай всичко, що ти говори Господ нашият Бог, и ние ще слушаме и ще изпълняваме. 28 И Господ чу гласа на думите ви, когато ми говорехте, и Господ ми рече: Чух гласа на думите, които тия люде ти говориха; добре рекоха всичко що казаха. 29 Дано да има у тях такова сърце щото да се боят от Мене и винаги да пазят всичките Ми заповеди, та за благоденствува вечно, те и чадата им! 30 Иди, какви им: Върнете се в шатрите си. 31 А ти остани тук при Мене и ще ти кажа всичките заповеди, повеления и съдби, които ще ги научиш, за да ги извършват в земята, която им давам за притежание. 32 Да внимавате, прочее, да вършите така, както Господ вашият Бог ви заповядва; да се не отклонявате ни надясно ни наляво. 33 Да ходите по всичките пътища, които Господ вашият Бог ви заповядва, за да живеете и да благоденствуваши, и да се продължат дните ви на земята, който ще притежавате.

**6** Аeto заповедите, повеленията и съдбите, които Господ вашият Бог заповядва да ви научи, за да ги вършите в земята, към която преминавате, за да я притежавате, 2 за да се боиш от Господа твоя Бог, да пазиш всичките Му повеления и заповедите Му, които ти заповядвам, ти, синът ти, и внукът ти през всичките дни на живота си, за да ти се продължат дните. 3 Чуй, прочее, Израилю, и внимавай да ги вършиш, за да ти бъде добрее, и да се размножите много в земята, където текат мляко и мед, според както Господ, Бог на бащите ти, ти е обещал. 4 Слушай, Израилю; Иеова нашият Бог е един Господ;

5 и да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкото си сила. 6 Тия думи,

които ти заповядвам днес, нека бъдат в сърцето на Бога обречени; да не правиш договор с тях, ти; 7 и на тях да учиш прилежно чадата си, и за нито да ги пожалиш; 3 да се не жениши между тях да говориш, когато седнеш в дома си, когато тях, и да не даваш дъщеря си на сина му, нито да ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаш. 8 Да вземаш неговата дъщеря за своя син; 4 защото ги връзваш за знак на ръката си, и да бъдат като ще отвърнат синовете ти от да Ме следват, за да надчелия между очите ти. 9 И да ги написаш на служат на други богове, и така ще пламне против стълбовете на вратите на къщата си и на портите си. вас гневът на Господа, който скоро ще те изтреби.

10 А когато Господ твой Бог те въведе в земята, за 5 Но така да им направите: жертвениците им да която се е клел на бащите ти, на Авраама, Исаака и разорите, кумирите им да изпотрошите, ашерите Якова, да ти даде големи и хубави градове, които им да исечете и изваяните им идоли да изгорите с ти не си съградил, 11 и къщи пълни с всякакви огън. 6 Понеже вие сте люде свети на Господа вашия блага, които не си напълнил, и изкопани кладенци, Бог; вас избра Господ вашият Бог да бъдете Нему които не си изкопал, лозя и маслини, които не си собствен народ измежду всичките племена, които са насадил, - като ядеш и се наститиш, 12 внимавай по лицето на земята. 7 Господ не ви предпочете нито на себе си да не забравяш Господ, Който те изведе ви избра, за гдето сте по-многочислени от всичките из Египетската земя, из дома на робството. 13 От други племена; защото вие сте най-многочислени от Господа твоя Бог да се боиш, Нему да служиш, и всичките племена. 8 Но понеже ви възлюби Господ и в Неговото Име да се кълнеш. 14 Да не следвате за да опази клетвата, с който се е клел на бащите други богове, от боговете на племената, които са ви, за това Господ ви изведе със силна ръка и ви около вас, 15 (защото Господ, твой Бог всред тебе, изкупи от дома на робството, от ръката на египетския е Бог ревнлив), за да не пламне гневът на Господа цар Фараона. 9 И тъй, да знаеш, че Господ твой Бог против тебе и те изтреби от лицето на Бог, Той е Бог, верният Бог. Който пази до хиляда земята. 16 Да не изпитвате Господа вашия Бог, поколения завета и милостта към ония, които Го както го изпитвахте в Маса. 17 Да пазите прилежно любят и пазят заповедите Му; 10 а на ония, които заповедите на Господа вашия Бог, заявленията Му и Го мразят, въздава им в лице и ги изтребва; няма повеленията Му, които ти заповядва. 18 И да вършиш да забавя наказанието на онзи, който Го мрази, но това, което е право и добро пред Господа, за да ще му въздаде в лице. 11 За това, пази заповедите, ти бъде добре и да влезеш и завладееш добрата повеленията и съдбите, които днес ти заповядвам, земя, за която Господ се е клел на бащите ти, 19 за да ги вършиш. 12 И ако слушате тия съди и ги като изгониш всичките си неприятели от пред себе пазите и вършите, Господ твой Бог ще пази за тебе си, според както Господ каза. 20 Когато в идните завета и милостта, за която се е клел на бащите времена синът ти те попита, казвайки: Що значат ти; 13 и ще те възлюби, ще те благослови и ще те заявленията, повеленията и съдбите, които Господ умножи; ще благослови и плода на утробата ти и нашият Бог ви е заповядал? 21 Тогава да кажеш на плода на земята ти, житото ти, виното ти и маслото сина си: Бяхме роби на Фараона в Египет; а Господ ти, и рожбите от говедата ти и малките от овците ти, в ни изведе из Египет със силна ръка; 22 и Господ земята, за която се е клел на бащите ти да я даде на покана пред очите ни големи и страшни знамения и тебе. 14 Ще бъдеш благословен повече от всичките чудеса над Египет, над Фараона и над целия му дом; племена; не ще има неплоден или неплодна между 23 а нас изведе от там, за да ни въведе в земята, за вас или между добитъка ви. 15 Господ ще отстрани която се е клел на бащите ни и да ни я даде. 24 от тебе всяка болест и няма да докара върху тебе ни Господ ни заповядва да вършим всички тия повеления една от злите египетски болести, които познаваш; но и да се боим от Господа нашия Бог, за да ни бъде ще ги наложи върху всички ония, които те мразят. всяка добра, и за да пази Той живота ни, както 16 За това, да изтребиш всичките племена, които прави и днес. 25 И това ще ни се счита за правда, Господ твой Бог ти предава; окото ти да ги не ако внимаваме да вършим всички тия заповеди пред Господа нашия Бог, както ни заповядва.

**7** Когато Господ твой Бог те въведе в земята, в която отиваш да я притежаваш, и изгони много народи от пред тебе, хетейците, гергесейците, аморейците, ханаанците, ферезейците, евейците и евусейците, седем народа по-големи и по-силни от тебе, 2 и когато Господ твой Бог ги предаде на тебе та ги поразиши, тогава ги изтреби, като

на всичките племена, от които ти се плашиш. **20** и като се умножат говедата и овците ти и се умножат Още Господ твойт Бог ще изпрати и стършели върху среброто ти и златото ти, и се умножи всичко що тях, додре бъдат изтребени останалите, които са се имаш, **14** тогава да се надигне сърцето ти и да скрили от тебе. **21** Да са не уплашиш от тях, защото забравиш Господа твоя Бог, Който те е извел из Господ твойт Бог е всред, тебе, Бог велик и страшен. Египетската земя, из дома на робството; **15** Който **22** И Господ твойт Бог малко по малко ще изгони те преведе през голямата и страшна пустиня, гдето тия народи от пред тебе; не бива да ги изтребиш имаше горителни зми, скорпии и суhi безводни изведнъж, за да се не умножат върху тебе полските зми; Който ти извади вода из кременливия камък; зверове. **23** Но Господ твойт Бог ще ти ги предаде и **16** Който те храни в пустинята с манна, храна която ще ги разстройва с голямо разстройство, додре се не знаеха башите ти, за да те смири и да те изпита, изтребят. **24** Ще предаде и царете им в ръката ти, да ти направи добро в сетнините ти; **17** и да не би да и ще заличиш името им под небето; никой не ще речеш в сърцето си: Моята мощ и силата на моята може да устои пред тебе додре не ги изтребиш. **25** ръка ми спечелиха това богатство. **18** Но да помниш Кумирите на боговете им изгаряйте с огън; да не Господа твоя Бог, защото Той е, Който ти дава сила пожалиш да вземеш на себе си среброто или златото, да придобиваш богатство; за да утвърди завета, за което е върху тях, за да се не впримчиш в него, който се е клел на башите ти, както прави днес. **19** Но понеже това е мерзост пред Господа твоя Бог. **26** И ако забравиш Господа твоя Бог и отидеш след други да не внасяш в дома си никаква мерзост, за да не становеш обречен на изтребление като нея; съвършено искрено да я мразиш и съвършено да се отвращаваш от нея, изтребени както народите, които Господ изтребва от защото е обречена на изтребление.

## **8** Внимавайте да вършите всичките заповеди,

които днес ви заповядвам, за да живеете, да се умножите и да влезете да завладеете земята, за която се е клел Господ на башите ви. **2** И да помниш целия път, по който Господ твойт Бог те е водил през тия четиридесет години из пустинята, за да те смири и да те изпита, за да узнае що има в сърцето ти, дали ще пазиш заповедите Му, или не. **3** И те смири, и като те остави да огладнееш, храни те с манна, (която беше храна непозната на тебе и непозната на башите ти), за да те научи, че човек не живее само с хляб, но че човек живее с всяко слово, което излиза из Господната уста. **4** Облеклото ти не овехтя на тебе нито ногата ти отече през тия четиридесет години. **5** Да вземеш, прочее, в съображение в сърцето си, че както човек наказва сина си, така и Господ твойт Бог наказва тебе. **6** За това, да пазиш заповедите на Господа твоя Бог, да ходиш в пътищата Му и да се боиш от Него. **7** Защото Господ твойт Бог те завежда в добра земя, в земя богата с водни потоци, които извират в долини и планини; **8** в земя богата с жито, ечемик, лозя, смокини и нарове; в земя богата с маслинини и мед; **9** в земя где не ще ядеш хляб осъкъдно и в който не ще си в нужда от нищо; в земя чиито камъни са желязо, и от чиито планини ще копаеш мед. **10** Ще ядеш и ще се наситиш, и ще благословиш Господа твоя Бог за добрата земя, която ти е дал. **11** Внимавай да не забравиш Господа твоя Бог и да не престъпваш заповедите Му, съдбите Му и повеленията Му, които днес ти заповядвам, **12** да не би, като ядеш и се наситиш и построиш добри къщи и живееш в тях, **13**

**16** Който те храни в пустинята с манна, храна която ще ги разстройва с голямо разстройство, додре се не знаеха башите ти, за да смири и да те изпита, изтребят. **17** и да не би да и ще заличиш името им под небето; никой не ще речеш в сърцето си: Моята мощ и силата на моята може да устои пред тебе додре не ги изтребиш. **18** Но да помниш Кумирите на боговете им изгаряйте с огън; да не Господа твоя Бог, защото Той е, Който ти дава сила пожалиш да вземеш на себе си среброто или златото, да придобиваш богатство; за да утвърди завета, за което е върху тях, за да се не впримчиш в него, който се е клел на башите ти, както прави днес. **19** Но понеже това е мерзост пред Господа твоя Бог. **20** Це бъдете изтребени както народите, които Господ изтребва от пред вас, защото не послушахте гласа на Господа вашия Бог.

## **9** Слушай, Израилю; днес ти преминаваш да завладееш народи по-големи и по-силни от тебе, градове големи и укрепени до небето, **2** люде велики и високи, Енаковите потомци, които познаваш, и за които си слушал да се казва: Кой може да устои пред Енаковите потомци? **3** Знай, прочее, днес, че Иеова твойт Бог е, Който върви пред тебе; като огън появяващ Той ще ги изтреби и ще ги свали пред тебе; така ще ги изгониш и скоро ще ги погубиш, според както Господ ти каза. **4** А след като Господ твойт Бог ще ги е изгонил от пред тебе, да не говориш в сърцето си като казваш: Поради моята правда ме въведе Господ да завладея тая земя; защото поради нечестието на тия народи Господ ги изгонва от пред тебе. **5** Не поради твоята правда, нито поради правдата на твоето сърце, влизаш ти да притежаваш земята им; но поради нечестието на тия народи Господ твойт Бог ги изгонва от пред тебе и за да утвърди думата, за която Господ се е клел на башите ти, на Авраама, Исаака и Якова. **6** Знай, прочее, че Господ твойт Бог не ти дава да притежаваш тая добра земя поради твоята правда; защото сте коравовратни люде. **7** Помни и да не забравиш, колко си раздразнявал Господа твоя Бог в пустинята; от деня, когато излязохте из Египетската земя, додре стигнахте на това място, вие сте били непокорни Господу. **8** А на Хорив раздразниихте Господа; и Господ, като се разгневи на вас, щеше да ви изтреби. **9** Когато се качих на планината, за да взема каменните площи, плочите на завета, който

Господ направи с вас, тогава преседях на планината четиридесет дена и четиридесет нощи, без да ям или да пия вода. **10** И Господ ми даде две каменни плочи, написани с Божия пръст; всичките думи, които Господ ви изговори на планината изсреща огъня, в деня, когато се събрахте там, бяха написани на тях. **11** (В края на четиридесетте дена и четиридесетте нощи Господ ми даде двете каменни плочи, плочите на завета). **12** А Господ ми рече: Стани, слез скоро от тук; защото твоите люде, които ти изведе из Египет, се развратиха, скоро се отклониха от пътя, който им зоповядах; направиха си изваян идол. **13** Господ още ми говори, казвайки: Видях тия люде, и, ето, те са коравовратни люде; **14** остави Мe, за да ги изтребя и да излича името им под небето, а тебе ще направя народ по-силен и по-голям от тях. **15** И тъй, като се обърнах слязох от планината; а планината гореше в огън, и двете плочи на завета бяха в двете ми ръце. **16** Погледнах, и, ето, бяхте съгрешили против Господа вашия Бог, бяхте си направили излеяно тело, бяхте се отклонили скоро от пътя, който Господ беше ви заповядал. **17** Тогава взех двете плочи та ги хвърлих из двете ми ръце, и ги строших пред очите ми. **18** После припаднах пред Господа, както първия път, четиридесет дена и четиридесет нощи; хляб не ядох и вода не пих поради всичкия грях, чрез който съгрешихте като извършихте зло пред Господа та Го раздразнихте. **19** Защото се уплаших от гнева и яростта, с които Господ се беше разгневил на вас да ви изтреби. Но тоя път Господ ме послуша. **20** Господ много се разгневи и на Аарона, когото щеше да погуби; но аз същевременно се помолих и за Аарона. **21** И взех гнева ви, телето, което направихте, изгорих го с огън, счуках го и го стрих додче стана ситно като прах; и хвърлих праха му в потока, който тече от планината. **22** Също в Тавера, в Маса и в Киврот-атаава разгневихте Господа. **23** После, когато Господ ви изпрати от Кадис-варни и рече: Вървете наред та завладейте земята, която ви давам, тогава вие не се покорихте на заповедта на Господа вашия Бог, и не Му повярвахте, нито послушахте гласа Му. **24** От първия ден, откак ви познавам, вие сте били непокорни Господу. **25** И тъй, припадах пред Господа през ония четиридесет дена и четиридесет нощи, през които бях припаднал; защото Господ възнамеряваше да ви изтреби. **26** Молех се Господу, както казвах: Господи Иеова, не изтребвай людете Си и наследството, което си изкупил с величието Си и което си извел из Египет със сила ръка. **27** Спомни слугите си Авраама, Исаака и Якова; не се взирай в упоритостта на тия люде, нито в нечестието им, нито в греха им, **28** да не би да рекат жителите на земята, из която си ни извел: Понеже Господ не можа да ги въведе в земята, която им бе обещал и понеже ги мразеше, за това ги изведе да ги погуби в пустинята.

**29** А пък те са Твои люде и Твоето наследство, които си извел с голямата Си сила и с издигнатата Си мища.

**10** В нова време Господ ми каза: Издялай си две каменни плочи, като първите, и възкачи се при Мене на планината; направи си и дървен ковчег. **2** И Аз ще напиша на плочите думите, които бях на първите плочи, които ти строши; а ти да ги туриш в ковчега. **3** Прочее, направих ковчега от ситимово дърво, издялах две каменни плочи, като първите и се възкачих на планината с двете плочи в ръцете си. **4** И Той написа на плочите, както бе написано по-напред, десетте заповеди, които Господ ви изговори на планината изсреща огъня, в деня когато се събрахте там; и Господ ги даде на мене. **5** Тогава се обърнах и слязох от планината, и турих плочите в ковчега, който направих; и там те се намират, според както Господ ми заповяда. **6** (След това израиляните отпътуваха от Вирот-Венеякан до Мосера. Там умря Аарон, и там бе погребан; а синът му Елеазар свещенодействува вместо него. **7** От там отпътуваха до Гадгад, и от Гадгад до Иотвата, земя богата с водни потоци. **8** В нова време Господ отдели Левиевото племе да носи ковчега за плочите на Господния завет, да стои пред Господа, за да Му слугува и да благославя в Името Му, както прави до днес; **9** по която причина левийците нямат дял или наследство между братята си; Господ им е наследство, според както Господ, твоят Бог им обеща). **10** А аз преседях на планината, както първия път, четиридесет дена и четиридесет нощи; па и тоя път Господ ме послуша, като склони Господ да не те погуби. **11** Тогава Господ ми каза: Стани, предвождай тия люде, за да влязат да притежават земята, за която съм се клел на бащите им да я дам на тях. **12** А сега, Израилю, какво иска от тебе Господ твоят Бог, освен да се боиш от Господа твоя Бог да ходиш във всичките Му пътища да Го любиш и да слугуваш на Господа твоя Бог с цялото си сърце и с цялата си душа, **13** та да пази заповедите на Господа и повеленията Му, които днес ти заповядвам за твоето добро? **14** Ето, небето на небесата, земята и всичко що е на нея принадлежи на Господа твоя Бог, **15** обаче само бащите ти предпочете Господ и ги възлюби, и измежду всичките племена избра вас, потомството им по тях, както виждате днес. **16** Обрежете, прочее, краекожието на сърцето си и не бивайте вече коравовратни. **17** Защото Иеова вашият Бог е Бог на боговете и Господ на господарите, великият, мощният и страшният Бог, Който не гледа на лице, нито приема дар; **18** Който извършва съдба за сирачето и за вдовицата и

обща чужденеца, като му дава храна и облекло. **19** ще се наситиш. **16** Внимавай на себе си, да не би да Обичайте, прочее, чужденеца, защото и вие сте били се измами сърцето ви, и престъпите като служите на чужденци в Египетската земя. **20** От Господа твоя други богове и им се кланяте, **17** та пламне против Бог да се боиш, Нему да слугуваш, Нему да бъдеш вас гневът на Господа, и Той да затвори небето, за привързан и в Неговото име да се кълнеш. **21** Той е с да не вали дъжд и да не дава на земята плода си, та Когото трябва да се хвалиш и Той е твой Бог, Който скоро да бъдете изтребени от добрата земя, която извърши за тебе тия велики и страшни дела, които Господ ви дава. **18** Вложете, прочее, тия мои думи очите ти видяха. **22** Башите ти слязоха в Египет в сърцето си и в душата си, вържете ги за знак на брой седемдесет души; а сега Господ твой Бог те ръката си, и нека бъдат като надчелия между очите направи многочислен, като звездите на небето.

**11** Люби, прочее, Господа твоя Бог и пази винаги заръзванията Му, повеленията Му, съдбите Му и заповедите Му. **2** И признайте днес, - (защото не говоря на чадата ви, които не познаха и които не видяха наказанието нанесено от Господа вашия Бог, величията Му, силната Му ръка и издигнатата Му мишица, з знаменията Му и делата, които извърши всред Египет против египетския цар Фараон и против цялата му земя, **4** и що направи на войската на египтяните, на конете им и на колесниците им, когато ви гонеха изподире, как направи да ги потопят водите на Червеното море, и как Господ ги погуби, та остават погубени и до днес, **5** и що направи за вас в пустинята, докде да дойдете на това място, **6** и що направи на Датана и Авиона, синовете на Елиава Рувимовия син, как земята отвори устата си, та ги погълна всред целия Израил, със семействата им, шатрите им и всичко живо, което им принадлежеше; **7** но на вас говоря, чито очи видяха всичките велики дела, които Господ извърши), **8** за това признайте и пазете всичките заповеди, които днес ви заповядвам, за да бъдете дръзвени и да влезете да завладеете земята, към която преминавате да я притежавате, **9** и да се продължат дните ви на земята, за която Господ се е клел на башите ви да я деде на тях и на потомството им, земя в която текат мляко и мед. **10** Защото земята, в която влизаш да я притежаваш, не е както Египетската земя, из която излязохте, гдето, като сееше ти семето си, напояваше го с ногата си, като зеленчукова градина. **11** Но земята, към която преминавате да я притежавате, е земя богата с гори и долини, която пие вода от дъжд на небето, **12** земя, за която Господ твой Бог се грижи. Очите на Господа твоя Бог са винаги върху нея, от началото на годината и до края на годината. **13** И, казва Господ: Ако слушате прилежно заповедите Ми, които днес ви заповядвам, да любите Господа вашия Бог и да му слугувате с цялото си сърце и с цялата си душа, **14** тогава ще давам на земята ви дъжд на времето му - и ранния и късния, за да събиращ житото си, виното си и дървеното си масло. **15** И ще давам трева на полетата ти за добитъка ти; и ще ядеш и

други богове и им се кланяте, **17** та пламне против вас гневът на Господа, и Той да затвори небето, за да не вали дъжд и да не дава на земята плода си, та Господ ви дава. **18** Вложете, прочее, тия мои думи в сърцето си и в душата си, вържете ги за знак на ръката си, и нека бъдат като надчелия между очите ви. **19** Да учите на тях чадата си, като говорите за тях, когато седиш в къщата си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаш. **20** Да ги написваш на стълбовете на вратите на къщата си и на портите си, **21** за да се умножат дните ви и дните на чадата ви на земята, за която Господ се е клел на башите ви да им я даде, колкото време небето и над земята. **22** Понеже, ако пазите прилежно всичките тия заповеди, които ви заповядвам, и ги вършите, - да любите Господа вашия Бог, да ходите във всичките Му пътища и да сте привързани Нему, **23** тогава Господ ще изгони от пред вас всички тия народи, и ще завладеете народи по-велики и по-силни от вас. **24** Всяко място, где то стъпи стъпалото на нозете ви, ще бъде ваше; от пустинята и ливан, от реката, сиреч, реката Евфрат, дори до западното море ще бъде пределът ви. **25** Никой не ще може да устои пред вас; Господ вашият Бог ще всява страх и трепет от вас по цялата земя, на която стъпвате, според както ви е говорил. **26** Ето, днес поставям пред вас благословение и проклетия; **27** благословението, ако слушате заповедите на Господа вашия Бог, които днес ви заповядвам; **28** и проклетията, ако не слушате заповедите на Господа вашия Бог, но се отклонявате от пътя, който днес ви заповядвам и следвате други богове, които не сте познавали. **29** А когато Господ твой Бог те въведе в земята, към която отиваш, за да я притежаваш, тогава да положиш благословението на хълма Гаризин, а проклетията на хълма Гевал. **30** Не са ли те оттатък Иордан, зад пътя към заходянето на сълнцето, в земята на ханаанците, които живеят в полето срещу Галгал, при дъбовете Море? **31** Защото вие преминавате Иордан, за да влезете да завладеете земята, която Господ вашият Бог ви дава: и ще я притежавате и ще се заселите в нея. **32** Внимавайте, прочее, да вършите всичките си повеления и съди, които днес поставям пред вас.

**12** Ето повеленията и съдбите, на които трябва да внимавате, за да ги вършите, през всичкото време, колкото живеете на света, в земята, която Господ Бог на башите ти дава да притежаваш: **2** Да разорите всичките места гдето народите, които ще завладеете, са служили на боговете си, по високите

планини, по хълмовете и под всяко зелено дърво; себе си да не пренебрегваш левитина до тогаз, до 3 и да съсипете жертвениците им, да строшите когато живееш на земята си. 20 Когато Господ твоят стълбовете им, да изгорите с огън ашерите им, Бог разшири пределите ти, според както ти се е да съсечете изваяните образи на божествата им и обещал, а ти речеш: Ще ям месо, защото душата да изличите имената им от онава място. 4 А ти желае да яде месо, то бива да ядеш месо до спрямо Господа вашия Бог да не постъпвате така; колкото желае душата ти. 21 Ако е много далеч от 5 но да търсите мястото, което Господ вашият Бог тебе мястото, което Господ твоят Бог избере, за да избере между всичките ви племена, за да настани настани Името Си там, тогава да колиш от говедата там Името Си, да бъде жилището Му, и там да и от овците, които Господ ти е дал, според както идете; 6 там да принасяте всеизгарянията си, ти заповядах, и да ядеш в жилищата си до колкото жертвите си, десетъците си, възвишащите приноси желае душата ти. 22 Както се яде сърна и елен, така на ръцете си, обреците си, доброволните си приноси да ядеш и тия; нечистият и чистият могат еднакво да и първородните от говедата и от овците си; 7 и там, ядат от тях. 23 Само строго да се вардиш да не ядеш пред Господа вашия Бог, да ядете; и да се веселите, кръвта: защото кръвта е животът, и не бива да ядеш вие и челядите ви, във всичките си предприятия, живота с месото. 24 Да я не ядеш: да я изливаш на и в коквото те е благословил Господ твоят Бог. 8 земята като вода. 25 Да я не ядеш, за да бъде добре Да не правите никак, както ние днес правим тук, - и на тебе и на чадата ти след тебе, когато вършиш всеки каквото му се вижда за добро. 9 Защото още онова, което е право пред Господа. 26 Само колкото не сте дошли в почивката и в наследството, което неща си посветил и обреците си да взимаш, та да Господ вашият Бог ви дава. 10 Но когато преминете отиваш на мястото, което избере Господ, 27 и да Иордан и се заселите в земята, която Господ вашият принасяш всеизгарянията си, месото и кръвта, върху Бог ви дава да наследите, и ви успокои от всичките олтара на Господа твоя Бог. Кръвта на жертвите ти неприятели около вас, та живеете безопасно, 11 да се излива върху олтара на Господа твоя Бог, а тогава на мястото, което Господ вашият Бог избере, месото ти да ядеш. 28 Внимавай и слушай всички за да настани Името Си, там принасяйте всичко тия думи, които ти заповядвам, за да бъде добре що ви заповядвам: всеизгарянията си, жертвите си, на тебе и на чадата ти след тебе до века, когато десетъците си, възвишащите приноси на ръцете вършиш онова, което е добро и право пред Господа си и всичките отборни обреци, които сте обрекли твоя Бог. 29 Когато Господ твоят Бог изтреби от Господу; 12 и да се веселите пред Господа вашия Бог, пред тебе народите на земята, где то отиваш да вие, синовете ви, дъщерите ви, слугите ви, слугините ги завладаеш, и ти ги завладяваш и се заселиш в ви, и левитинът, който е отвътре портите ви (защото земята им, 30 внимавай на себе си да се не улавяш той няма нито наследство с вас). 13 Внимавай на в примка да ги последваш, когато бъдат изтребени себе си да не би да принасяш всеизгарянията си на от пред тебе; и да не изпитваш за божествата им, като кое да било място, което виждаш; 14 но на мястото, казваш: Как служат тия народи на божествата си? - което Господ избере в едно от племената ти, там за да направя и аз така. 31 Да не постъпваш така да принасяш всеизгарянията си, и там да вършиш спрямо Господа твоя Бог; защото те са извършили всичко що ти заповядвам. 15 Бива обаче да колиш и за божествата си всяка мерзост, която Господ мрази; да ядеш месо във всичките си жилища до колкото понеже за божествата си са изгаряли с огън и синовете желаете душата ти, според колкото Господ твоят Бог си и дъщерите си. 32 Внимавайте да вършиш всичко ще те е благословил; нечистият и чистият могат да що ви заповядвам; да не притуряш на него, нито да ядат от него, както от сърна и както от елен. 16

Само кръвта да не ядете; да я изливате на земята като вода. 17 А не бива да ядеш в жилищата си десетъца от житото си, или от виното си, или от дървеното си масло, или първородните от говедата си, или от овците си, или кой да било от обреците, които си обрекъл, или доброволните си приноси, или възвишащите приноси на ръцете си; 18 но пред Господа твоя Бог да ги ядеш, на мястото, което Господ твоят Бог избере, ти, синът ти, дъщерята ти, слугата ти, слугинята ти и левитинът, който е отвътре портите ти; и да се веселиш пред Господа твоя Бог във всичко на каквото туриш ръка. 19 Внимавай на

**13** Ако се въздигне в среда тебе пророк или съновидец и ти означи знамение или чудо, 2 и се събудне знамението или чудото, поради което той ти говори, казвайки: Да идем след други божества, (които ти не си знаел), и да им служим, 3 да не слушаш думите на оня пророк или на оня съновидец; защото Господ вашият Бог ви изпитва, за да узнае дали любите Господа вашия Бог с цялото си сърце и с цялата си душа. 4 Господа вашия Бог да следвате, от Него да се боите, Неговите заповеди да пазите, Неговия глас да слушате, Нему да слагувате и

Нему да сте привързани. 5 А ония пророк или оня бива да ядете: говедото, овцата и козата, 5 елена, съновидец да се умъртви; защото е проповядвал, сърната, бивола, дивата коза, кошутата, дивия вол и отстъпление от Господа вашия Бог, Който ви е извел камилопарда. 6 Всяко животно между четвероногите, из Египетската земя и ви е изкупил от дома на което има раздвоено нога и разцепено на два нокътя робството, за да те отклони от пътя в който Господ копито и което преживя, тях да ядете. 7 Но да не твоят Бог ти заповядва да ходиш. Така да отмахнеш ядете от ония, които само преживят, или които само злото отсред себе си. 8 Брат ти, син на майка ти, имат раздвоено и разцепено копито, като камилата, или синът ти, или дъщеря ти, или жената, която заекът и питомният заек; понеже те преживят, но почива на пазухата ти, или приятелят, който ти е нямат раздвоено копито, те са нечисти за вас; 8 като душата ти, ако те изкуси тайно, като рече: Да и свинята, понеже има раздвоено копито, но не идем да служим на други богове, - които нито ти преживя, е нечиста за вас; от месото на тия да не си знаел, нито бащите ти, 7 измежду боговете на ядете, и до мършата им да се не допирате. 9 От племената, които са около вас, близо пре тебе, или всички що са във водите, ето кои да ядете: всички, далеч от тебе, от единия край на света до другия, 8 които имат перки и люспи да ядете; 10 но да не ядете да не се съгласиш с него нито да го слушаш, нито никои, които нямат перки и люспи; те са нечисти за да го пощади окото ти, нито да го пожалиш нито вас. 11 От всичките чисти птици можете да ядете. 12 да го укриеш; 9 но непременно да го умъртвиш; А ето тия, които не бива да ядете: орела, грифа, твоята ръка да бъде първа на него, за да го убиеш, морския орел, 13 пияка, сокола, съпа по ведовете и после ръката на всичките люде. 10 Да го убиеш с му; 14 всяка врана по видовете й; 15 камилоптицата, камъни, за да умре, защото поиска да те отклони от бухала, кукувицата, ястреба по видовете му, 16 Господа твоя Бог, Който те изведе из Египетската малкия бухал, ибиса, лебеда, 17 пеликан, лешояда, земя, из дома на робството. 11 И целият Израил рибара, 18 щърка, цаплята по видовете й, папуняка, като чуе ще се убии и няма да върши вече зло всред и прилепа. 19 Всичките крилати пълзящи са нечисти тебе. 12 Ако, между градовете, които Господ твоят за вас: не бива да се ядат. 20 От всички чисти Бог ти дава, за да се заселиши в тях, чуеш да се птици можете да ядете. 21 Никаква мърша да не казва за един от тях: 13 Някои подлеци, излезли ядете; (на чужденеца, които е отвътре портите ти, изред тебе, са отклонили жителите на града си, можеш да даваш да яде, или да продаваш на като са казали: Да идем да служим на други богове, чужденец); защото вие сте люде свети на Господа които вие не сте знаели, 14 тогава да изследваш, да вашия Бог. Да не вариш яре в млякото на майка изпиташ и добре да издириш; и, ето, ако това неща му. 22 Непременно да даваш десетък от всичките е истинно и е вярно, че такава мерзост е сторена си произведения, които си посял, които нивата ти всред тебе, 15 то непременно да поразиш жителите произвежда всяка година. 23 И десетъкът от житото на онът град с острото на ножа, и с острото на ножа си, от виното си и от маслото си, и пъвродните от да обречеш на изтребление него и всички, които говедата си и от овците си да ядеш пред Господа са в него, и добитька му. 16 Тогава, като събереш твоя Бог, на мястото, което избере за да настани всичките користи от него всред площада му, съвсем Името, Си там; за да се научиш да се боиш всяка да изгориш с огън града и всичките користи от него от Господа твоя Бог. 24 Но ако, когато те благослови за Господа твоя Бог; и той ще бъде могила до века, Господ твоят Бог, пътят е много дълъг за тебе, щото да се не съгради вече. 17 Нищо от обреченото на да не можеш да ги занесеш, понеже е много далеч изтребление да се не залепи за ръката ти; за да се от тебе мястото, което избере Господ твоят Бог, за върне Господ от яростния Си гняв и да ти покаже да настани Името Си там, 25 тогава да разменяш милост, да те пожали, и да те умножи, както се е десетъкът си с пари и да вържеш парите в ръката клел на бащите ти, 18 ако послушаш гласа на Иеова си, па да идеш на мястото, което избере Господ твоя Бог, да пазиш всичките Му заповеди, които днес твоят Бог; 26 и да дадеш парите за какво да е нещо, което пожелае душата ти, за говеда или за овци, или за вино, или за спиртни пития, или за какво да е нещо, което би пожелала душата ти; и там, пред Господа, твоя Бог, да ядеш и да се развеселиш, ти, домът ти 27 и левитинът, който е отвътре портите ти; него да не пренебрегваш, защото той няма дял нито наследство с тебе. 28 В края на всяка трета година да изваждаш целия десетък от произведението си през оная година и да го складираш отвътре градските

**14** Вие сте чада на Господа вашия Бог; да не правите по тялото си нарязвания, нито да се бърснете между очите си поради мъртвец. 2 Защото сте люде свети на Господа вашия Бог, и вас избра Господ измежду всичките племена, които са по лицето на земята, за да Му бъдете собствени люде. 3 Да не ядеш нищо мръсно. 4 Ето животните, които

си порти, 29 тъй щото левитинът, (защото той няма обича тебе и дома ти, защото е добре при тебе, 17 дял нито наследство с тебе), чужденецът, сирачето и тогава да вземеш шило и да промушиш ухото му вдовицата, които са отвътре портите ти, да дохаждат, върху вратата, и ще ти бъде роб за винаги. Подобно да ядат и да се насищат; за да те благославя Господ да сториш и на робинята си. 18 Да ти се не види твой Бог във всичките дела на ръцете ти, които ще тежко, когато го изпращаш свободен от при себе си: вършиш.

**15** В края на всяка седма година да правиш опрощаване. 2 И ето правилото за опрощаването: всеки заемодавец да опрости заема, който е дал на близния си: да го не изисква от близния си или от брата си; защото се провъзгласява опрощаване заради Господа. 3 От чужденца можеш да го изискаш; но каквото твоето име е брата ти, ръката ти да го оставя. 4 Обаче няма да се намери клетник между вас; (защото Господ ще те благославя много в земята, който Господ твой Бог ти дава в наследство, за да я притежаваш); 5 ако само прилежно слушаш гласа на Господа твой Бог та внимаваш да изпълняваш всички тия заповеди, които днес ти заповядвам. 6 Защото Господ твой

Бог ще те благославя според както ти се обеща; и ще заемеш на много народи, но няма да вземаш на заем; и ще владееш над много народи, но те няма да владеят над тебе. 7 Ако в земята ти, която Господ твой Бог ти дава, има у тебе сиромах от братята ти, извънте някои от градовете ти, да не закоравяваш сърцето си, нито да затваряш ръката си от бедния си брат; 8 но непременно да отваряш ръката си към него и непременно да му заемаш доволно за нуждата му от каквото има потреба. 9 дни на живота си дения на излизането си и Египетската Внимавай да не би да влезе подла мисъл в сърцето ти, та да си речеш: Наближава седмата година, годината на опрощаването; и да не погледнеш лошо против бедния си брат и му не дадеш, та извика към сърцето, когато му даваш; понеже за това Господ против теб, и това ти се счете за грях. 10 в кой да е от градовете ти, които ти дадеш, и да ти не е тежко на твой Бог; 6 но на мястото, което избере Господ сърцето, когато му даваш; твоят Бог, за да настани Името Си там, да жертвуваши пасхата твой Бог, твоят Бог, за да настани Името Си там, да жертвуваши пасхата привечер, около захождането на слънцето, във всичките ти предприятия. 11 Защото сиромасите във времето, когато си излязъл из Египет. 7 Да я няма да липсват от земята ти; за това ти изличаш и ядеш на мястото, което избере Господ заповядвам, като казвам: Непременно да отваряш твой Бог; и на сутринта да се връщаши и да идеш ръката си към бедния си и към осъдения си брат от в шатрите си. 8 Шест дена да ядеш безквасни; и земята си. 12 Ако ти се продаде брат ти, евреин или на седмия ден да има тържествено събрание на еврейка, нака ти служува шест години; а в седмата Господ твой Бог, в който ден да не работиш никаква година да го изпратиш свободен от при себе си. 9 Седем седмици да си изброяваш; почвай да 13 И когато го изпратиш свободен от при себе си, броиш седемте седмици, от когато за пръв път туриш да го не изпратиш празен; 14 непременно да му сърп на жетвата. 10 И да празнуваш празника на подариш изобилино от стадото си, от гумното си от лина си; както Господ твой Бог ще ти е благословил, така да му дадеш. 15 Да си спомниш, че и ти беше роб в Египетската земя, и че Господ твой Бог те изкупи; за това Аз днес ти заповядвам това нещо. 16 ти, дъщеря ти, слугата ти, слугинята ти, и левитинът, Но ако той ти рече: Не излизам от тебе, - понеже

изброяваш свободен от при себе си: защото за шест години той ти е изработил двойно повече от един наемник; а Господ твой Бог ще те благославя във всичко що вършиш. 19 Всичките мъжки първородни, които се раждат от говедата ти и овците ти, да посвещаваш на Господа твой Бог; да не употребиш в работа първородното на говедото си, нито да стрижеш първородните на овците си. 20 Всяка година да ги ядеш, ти и домът ти, пред Господа твой Бог на мястото, което избере Господ. 21 Но ако има някакъв недостатък, ако е куло или сляпо, или има какъв да е лош недостатък, да го не принесеш жертва на Господа твой Бог. 22 Да го ядеш отвътре вратите си; нечистият и чистият еднакво да го ядат, както ядат сърна и елен. 23 Само кръвта му да не ядеш; да я изливаш на земята като вода.

**16** Пази месец Авив да правиш в него пасхата на Господа твой Бог; защото в месец Авив Господ твой Бог ти е извел из Египет през нощ. 2 Да жертвуваши пасхата на Господа твой Бог, от овците и говедата, на мястото, което избере Господ, за да настани Името Си там. 3 Да не ядеш с нея нищо квасно; седем дена да ядеш с нея безквасни хлябове, хляб на печал, (защото набързо си излязъл из Египетската земя); за да помниш през всичките дни на живота си дения на излизането си и Египетската земя. 4 Седем дена да се не вижда квас никъде във всичките ти предели; и от месото, което ще жертвуваши на първия ден надвечер, да не остане нищо до сутринта. 5 Не бива да жертвуваши пасхата твой Бог; за да настани Името Си там, да жертвуваши пасхата привечер, около захождането на слънцето, във времето, когато си излязъл из Египет. 7 Да я седмичите на Господа твой Бог като Му възвръщаши доброволен принос от ръката си, който ще принасяш, според както Господ твой Бог ще ти е благословил. 11 Да се веселиш пред Господа твой Бог, ти, синът седмиците на Господа твой Бог като

и вдовицата, които са в сред вас, на мястото, което е за тебе много мъчна, да отсъдиш спорни дела избере Господ твой Бог, за да настани Името Си отвътре местожителствата си между кръв и кръв, там. 12 И като помниш, че ти си бил роб в Египет, между съдба и съдба, или между побой и побой, да внимаваш да вършиш тия повеления. 13 Да тогава да станеш и да отидеш на мястото, което празнуваш за седем дена празника на скинолигията, избере Господ твой Бог, 9 и да идеш при левитските след като прибереш житото си и виното си; 14 свещеници и при онзи, който ще бъде съдия в онова и да се веселиш на празника си, ти, синът ти, време, и да ги попиташи; и те ще ти кажат решението дъщеря ти, слугата ти, слугинята ти, левитинът и на съда. 10 А ти да постъпиш според присъдата, чужденецът, сирачето и вдовицата, които са отвътре която ти кажат от мястото, което избере Господ; и да портите ти. 15 Седем дена да празнуваш на Господа внимаваш да сториш по всичко, което те научат. 11 твоя Бог на мястото, което избере Господ; защото Да постъпиш според изяснението на закона, както те Господ твой Бог ще те благославя във всичките ти научат, и според присъдата, която ти рекат; да се не произведения и във всичките дела на ръцете ти; и отклоняваш надясно или наляво от присъдата, която ти всецяло да се веселиш. 16 Три пъти в годината ти кажат. 12 А човекът, който би постъпил надменно, всеки твой от мъжки пол да се явява пред Господа като не послуша свещеника, който стои да служи там твоя Бог на мястото, което избере Той: в празника на пред Господа твоя Бог, или не послуша съдията, тоя безквасните, в празника на седмиците и в празника човек да умре; и така да отмахнеш злото от Израил. на скинолигията; но да се не явяват пред Господа с 13 Всичките люде, като чуят, ще се убоят и не ще празни ръце. 17 Всеки да дава по силата си, според бъдат вече надменни. 14 Когато влезеш в земята, благословението, което Господ твой Бог ще ти е която Господ твой Бог ти дава, и я завладееш и се дал. 18 Да си поставиш между племената си съдии и заселиши в нея, ако речеш: Ще си поставя цар, както надзиратели във всичките си градове, които ти дава всичките народи, които са около мене, 15 тогава Господ твой Бог; и те да съдят людете справедливо. да си поставиш за цар онзи, когото избере Господ 19 Да не изкривиш съд, да не гледаш на лице, нито твоят Бог; от братята си да си поставиш цар; не бива да приемаш дар; защото дарът заслепява очите на да поставиш над себе си чужденец, който не ти е мъдрите и превъръща думите на справедливите. 20 брат. 16 Но той да не си събира много коне, нито По правдата, по правдата да се водиш, за да живееш да върща людете в Египет с цел да умножава коне; и да наследиш земята, която Господ твой Бог ти да защото Господ ви е казал: Да се не връщате вече дава. 21 Да си не садиш дъбрава от какви да било през оня път. 17 Нито да си взема той много жени, дървета при олтара на Господа твоя Бог, който ще за да се не отклони търде много сребро и злато. си издигнеш; 22 нито да си поставиш стълб, нещо, 18 А когато седне на царския си престол, нека си което Господ твой Бог мрази.

**17** Да не принасяш на Господа твоя Бог говедо или овца с недостатък или с каква да било недъгавост; понеже това е мерзост на Господа твоя Бог. 2 Ако се намери в сред вас, в някой от градовете ти, които Господ твой Бог ти дава, мъж или жена да стори зло пред Господа твоя Бог, като престъпи завета Му, 3 и отиде да послужи на други богове и им се поклони, - на слънцето, или на луната, или какво да било от небесното множество, - нещо което съм запретил, 4 тогава, когато ти се извести това и чуеш, да изпитваш добре, и, ето, ако това нещо е истинно, ако е вярно, че такава мерзост се върши в Израил, 5 то да изведеш вън при портите си мъжа на Господа и с Неговото наследство. 2 За това, или жената, които са сторили това зло, и да убиеш да нямат наследство между братята си; тяхното мъжа или жената с камъни, за да умрат. 6 Чрез наследство е Господ, както им е казал. 3 Ето какво думите на двама или на трима свидетели да се убива она, който е за смърт; а чрез думите само на един свидетел да се не убива. 7 Ръцете на свидетелите да бъдат първи на него, за да го убият, и после на свещеника плешката, челюстите и търбуха. 4 да изред съдебният съд да отмажне злото от виното си и от дървеното си масло, и първото изред съдебният съд да отмажне злото от виното си и от дървеното си масло, и първото

направи в една книга препис на този закон, от книгата която е пред левитските свещеници. 19 Преписът да се намира при него, и да прочита в него през всичките дни на живота си, за да се научи да се бои от Господа своя Бог, да пази всичките думи на този закон и тия повеления да ги върши; 20 за да се не надигне сърцето му над братята му и да се не отклонява от заповедта надясно или наляво; за да остане много години на царството си, той и чадата му, в сред Израила.

**18** На левитските свещеници, ни цялото Левиево племе да нямат дял или наследство с Израил: нека се хранят с жертвите принасяни през огън на Господа и с Неговото наследство. 2 За това, да нямат наследство между братята си; тяхното наследство е Господ, както им е казал. 3 Ето какво ще бъде правото на свещениците от людете, от ония, които принасят в жертва говедо или овца: да дават на свещеника плешката, челюстите и търбуха. 4 Нему да даваш и първите плодове от житото си, от виното си и от дървеното си масло, и първото

руно от овците си. 5 Защото, измежду всичките и да остане жив: онът, който без намерение удари ти племена, него избра Господ твой Бог да стои ближния си, когото по-напред не е мразел, 5 както, до служи в Името на Господа, той и потомците му когато отива някой с другаря си в гората, за да сече винаги. 6 И ако дойде левитин из някой от градовете дърва, и ръката му, като удари със секира, за ти в целия Израил, където е бил пришелец, и дойде с да пресече дървото, желязото изскочи от дръжката всичкото желание на душата си на мястото, което и улучи другаря му, та умре, - такъв нека бяга в избере Господ, 7 тогава да служи в Името на Господа един от тия градове, и ще остане жив; 6 да не би своя Бог, както всичките му братя левити, които мъздовъздателят за кръвта в пламването на сърцето служат там на Господа. 8 Нека имат равни дяволове си да се завлече след убиеца и го застигне (ако пътят да ядат, в прибавка на полученото от продажбата на е дълъг) та го убие, без да е заслужил той за смърт, бащиния му имот. 9 Когато влезеш в земята, която понеже не го е мразил от по-напред. 7 За това, аз Господ твой Бог ти дава, недей се учи да правиш ти заповядвам, като кажа: Отдели си три града; 8 според мерзостите на тамошните народи. 10 Да не се (а когато Господ твой Бог разшири пределите ти, намери между тебе някой, който да прекара сина си както се е клел на бащите ти, и ти даде цялата или дъщеря си през огън, никой чародей, астролог, земя, която се обеща да даде на бащите ти, 9 ако гадател, или омаятел, 11 никой баляч, запитвач на зли пазиши и вършиши всички тия заповеди, които днес духове, врач, или запитвач на мъртвите; 12 защото ти заповядвам, да любиш Господа твоя Бог и да всеки, който прави тия дела, и омразен на Господа, и ходиш всяка в Неговите пътища, тогава при тия поради тия мерзости Господ твой Бог изгонва тия три града да си притуриш още три;) 10 за да се не народи от пред тебе. 13 Съвършен да бъдеш пред пролеен невинна кръв в земята, която Господ твой Господа твоя Бог. 14 Защото тия народи, които ще Бог ти дава за наследство, и да няма върху тебе завладееш, слушат астрологите и чародейте; но на виновност за кръв. 11 Но човек, ако има омраза тебе Господ твой Бог не е позволил това. 15 Господ към ближния си и го причака, и, като се спусне на твой Бог ще ти въздигне от сред тебе, от братята ти, него, удари го, та умре, и той побегне в един от порок както е въздигнал мене; него слушайте, 16 тия градове, 12 тогава старейшините на града му според всичко, което ти просеше от Господа своя Бог да пратят и го вземат от там, и да го предадат в при Хорив, в деня, когато се събрахте, като казваше ръката на мъздовъздателя за кръвта, за да умре. ти: Да не чуя вече гласа на Господа моя Бог и да не 13 Окото ти да го не пожали, но да отмахнеш от видя вече твоя голям огън, за да не умра. 17 Тогава Израилия проливането на невинна кръв, за да ги бъде Господ ми каза: Добро е това, което рекоха. 18 Аз добре. 14 Да не преместваш междите на ближния ще им въздигна от сред братята им пророк, както съм си, които дедите ти са поставили в наследство, въздигнал тебе, и ще туря думите Си в устата му; и което ще наследиш, в земята, който Господ твой той ще им говори всичко, което Аз му заповядам. 19 Бог ти дава, за да я притежаваш. 15 Само един А който не послуша думите Ми, които той ще говори свидетел да се не подига против някого за какво в Мое Име, Аз ще искам ответ от него. 20 Но пророк, да е беззаконие или за какво да е престъпление, с който дръзне да каже от Мое Име дума, който Аз каквото престъпление би съгрешил; а чрез думите не съм му заповядал да говори, или който говори на двама свидетели, или чрез думите на трима от името на други богове, тоя пророк да умре. 21 И свидетели, да се установява всяко дело. 16 Ако ако речеш в сърцето си: Как ще познаем коя дума се подигне неправеден свидетел против человека Господ не е казал? 22 Когато някой пророк говори от да свидетелствува против него за беззаконие, 17 Господното име, и думата му не се събудне нито се тогава и двамата, между които е спорът, да застанат изпълни, тая дума Господ не е говорил; пророкът я е пред Господа, пред свещениците и съдиите, които говорил надменно; да се не боиш от него.

**19** Когато Господ твой Бог погуби народите, чиято земя Господ твой Бог ти дава, и ти ги наследиш и се заселиш в градовете им и в къщите им. 2 тогава да отделиш три града всред земята, която Господ твой Бог ти дава да притежаваш. 3 Да си пригответи пътя за тях, и да разделиш на три части земите на страната, която Господ твой Бог те прави да наследиш, за да прибягва там всеки убиец. 4 И ето правилото за убиеца, който може да побегне там

20 Когато излезеш на бой против неприятелите си, и видиш коне, колесници и люде повече от

тебе, да се не убиши от тях; защото с тебе е Господ твой Бог, Който те е извел из Египетската земя. 2 И като пристъпиш в боя, свещеникът да се приближи и да говори на людете, като им каже: з Слушай, Израил! вие пристъпвате днес да се биете против неприятелите си; да не премалеете сърцето ви; не бойте се, нито се смущавайте, нито се ужасявайте от тях; 4 защото Господ вашият Бог, Той е, Който ходи с вас да се бие за вас против неприятелите ви, за да ви спаси. 5 И военачалниците нека говорят на людете, като рекат: Кой е построил нова къща и не я е посветил? - Нека си иде и се върне у дома си, да не би да умре в боя, и друг да я посвети. 6 И кой е насадил лозе и не е ял от плода му? - Нека си иде и се върне у дома си, да не би да умре в боя и друг да яде плода му. 7 И кой се е сгодил за жена и не я е взел? - Нека си иде и се върне у дома си, да не би да умре в боя, и друг да я вземе. 8 Военачалниците да говорят още на людете, като рекат: Кой е страхлив и малодушен? - Нека си иде и се върне у дома си, да не би да премалеят сърцата на братята му, както неговото сърце. 9 И военачалниците, като свършат да говорят на людете, нека поставят полководци над полковете за водители на людете. 10 Когато се приближиш при някой град, за да воюаш против него, предложи му мир. 11 Ако ти отговори мирно и ти отвори портите, тогава всичките люде, които се намират в него, да ти станат поданици и да ти работят. 12 Но ако не направи мир с тебе, но воюва против тебе, тогава да го обсадиш; 13 и когато го предаде Господ твой Бог в ръцете ти, тогава да поразиш всичките му мъжки с острото на ножа; 14 а жените, децата, добитъкът и всичко що се намира в града, всичките користи от него да вземеш за себе си; и да ядеш користите от неприятелите си, които Господ твой Бог ти даде. 15 Така да постъпваш с всичките градове, които са много далеч от тебе, които не са от градовете на тухашните народи. 16 А от градовете на тия люде, които Господ твой Бог ти дава за наследство, да не оставиш живо нищо, което диша, 17 но да ги обречеш на изтребление; хетейците, аморейците, ханаанците, ферезийците, евейците и евусейците, според както Господ твой Бог ти заповядва; 18 за да не ви научат да правите според всичките мерзости, които те са правили за боговете си, и така да съгрешите против Господа вашия Бог. 19 Когато обсаждаш някой град за дълго време и воюаш против него, за да го превземеш, да не унищожаваш дърветата му, нито да дигаш на тях секира; да не ги насичаш, защото от тях можеш да се храниш. Човек ли е полското дърво та да се обсаждаш от тебе? 20 Само дърветата, които знаеш, че не са хранителни дървета, тях можеш да унищожаваш и изсичаш; и с тях да правиш кули против града, който ти се противи, докде бъде превзет.

**21** Ако в земята, която Господ твой Бог ти дава да притежаваш, се намери някой убит, паднал на полето, и не се знае, кой го е убил, 2 тогава старейшините ти и съдиите ти да излязат и измерят разстоянието до градовете, които са около убийтия; 3 и старейшините на града, който е най-близо до убийтия, да вземат юница, с която не е работено и която не е теглила ярем; 4 и старейшините на ония град да докарат юницата в някоя долина, где има текуща вода, долина която не е орана нито е сеяна, и там в долината да пресекат врата на юницата. 5 Тогава да пристъпят свещениците, Ливиевите потомци, (понеже тях избра Господ твой Бог да Му служат, и да благославят в Господното име, и по тяхното обяснение да се съди всеки спор и всеки побой), 6 и всичките старейшини от ония град, който е най-близо до убийтия, да умият ръцете си над закланата в долината юница, 7 и да проговорят, казвайки: Нашите ръце не са пролели тая кръв, нито са видели проливането нашите очи; 8 бъди милостив, Господи, на людете си Израил, които си изкупил и не вменявай, на людете си Израил кръв проляна без тяхна вина И кръвта ще им се прости. 9 Така да заличиш изред себе си проляната без твоя вина кръв, когато сториш това, което е право пред Господните очи. 10 Когато излезеш да воюаш против неприятелите си, и Господ твой Бог ги предаде в ръцете ти, и вземеш от тях пленници, 11 ако видиш между пленниците красива жена, и като я залюбиш пожелаеш да я вземеш за своя жена, 12 тогава да я заведеш у дома си; и тя да обръсне главата си, да изреже ноктите си 13 и, като съблече дрехите, в които е била пленена, да седи у дома ти да оплаква баща си и майка си цял месец; и подир това да влезеш при нея и да й бъдеш мъж, и тя да ти бъде жена. 14 Но ако не останеш довolen от нея, тогава да я изпратиш свободна; но да не я продаваш за пари, нито да я правиш робиня, защото си я обезчестил. 15 Ако има някой две жени, едната любима, а другата нелюбима, и му народят деца - любимата и нелюбимата, и ако първородният син е на нелюбимата, 16 тогава в деня, когато дели между синовете си имота си, не бива да направи първороден сина на любимата заместо сина на нелюбимата, който е истинският първороден; 17 но да признае за първороден сина на нелюбимата и да му даде двоен дял от всичкия си имот; защото той е пръв плод на първодоството. 18 Ако има някой упорит и непокорен син, който не слуша думите на баща си или думите на майка си, и при все, че те го наказват, пак той ще да ги

слуша, 19 тогава баща му и майка му да го хванат и да рече на старейшините: Дадох дъщеря си на тоя да го заведат при старейшините на града му и при човек за жена; но той я мрази, 17 и, ето, момата портата на местожителството му, 20 и да кажат на наклеветил я е в срамотни работи, като е казал: старейшините на града му: Тоя наш син е упорит Не намерих дъщеря ти девица; но ето белезите от и непокорен; не слуша думите ни, разблуден е и девството на дъщеря ми. И да разгънат дрехата пред пияница. 21 Тогава всичките мъже от града му да градските старейшини. 18 Тогава старейшините на го убият с камъни, та да умре; така да отмажнеш оня град да вземат човека да го накажат, 19 като злото от сред себе си; и целият Израил ще чуе и ще го глобят сто сребърни сикли; той да ги даде на се убоя. 22 Ако някой извърши престъпление, което башата на момата, защото е навлякъл лошо име на заслужава смърт, и бъде умъртвен като го обесиш на Израилска девица. И тя да му бъде жена; не бива да дърво, 23 да не остане тялото му през цялата нощ я напуска през целия си живот. 20 Но ако е истинно на дървото, но непременно да го погребеш в същия това нещо, че не се е намерило девство у момата, ден; защото обесеният е проклет от Бога; така да не 21 тогава да изведат момата и да я поставят пред оскорвиш земята, която Господ твой Бог ти дава в вратата на бащиния и дом, и мъжете от града ѝ да наследство.

**22** Когато водиш изгубено говедото или овцата на брата си, да не ги изоставиш непременно да ги върнеш на брата си. **2** И ако братът ти не е близо при тебе, или ако не знаеш кой е, тогава ги прибери у дома си, и да стоят при тебе, докато ги потърси брат ти; тогава да му ги дадеш. **3** Така да постъпваш и с осела му; така да постъпваш и с дрехата му; така да постъпваш и с всяко изгубено нещо на брата си, което е изгубил и ти го намериш; не бива да ги изоставиш. **4** Когато видиш осела на брата си или говедото му паднало на пътя, да не ги изоставиш непременно да ги дигнеш заедно с него. **5** Жена да не носи мъжко облекло, нито мъж да се облича с женска дреха; понеже всички, които правят така, са мерзост на Господа твоя Бог. **6** Ако се случи птиче гнездо да бъде на пътя ти, на някое дърво или на земята, и в него пилета или яйца, и майката лежи на пилетата или на яйцата, да не вземаш майката заедно с малките. **7** Непременно да пуснеш майката, а малките бива да вземеш за себе си; за да ти бъде добре и да се продължат дните ти. **8** Когато строиш нова къща, да правиш ограда около стreichите си, за да не навлечеш на къщата си виновност за кръв, в случай, че падне някой от покрива. **9** Да не сееш лозето си с разнородни семена, за да се не изгуби цялото му произведение, - семето, което си сял и плодът на лозето. **10** Да не ореш с вол и осел заедно. **11** Да не обличаш дреха направена от вълна и лен смесени заедно. **12** Да си правиш песни по четирите краища на дрехата, с която се покриваш. **13** Ако някой вземе жена и, след като влезе при нея, я намрази, **14** и я наклевети в срамотни работи, и навлече на нея лошо име, като рече: Взех тая жена, и като се приближих при нея, не я намерих девица, **15** тогава бащата и майката на момата да вземат и занесат белезите от девството на момата при градските старейшини в портата; **16** и бащата

да рече на старейшините: Дадох дъщеря си на тоя човек за жена; но той я мрази, 17 и, ето, момата наклеветил я е в срамотни работи, като е казал: Не намерих дъщеря ти девица; но ето белезите от девството на дъщеря ми. И да разгънат дрехата пред градските старейшини. 18 Тогава старейшините на оня град да вземат човека да го накажат, 19 като го глобят сто сребърни сикли; той да ги даде на башата на момата, защото е навляъкъл лошо име на Израилска девица. И тя да му бъде жена; не бива да я напуска през целия си живот. 20 Но ако е истинно това нещо, че не се е намерило девство у момата, 21 тогава да изведат момата и да я поставят пред вратата на башиния и дом, и мъжете от града ѝ да я убият с камъни, та да умре; защото е сторила безчестие в Израїя, като е блудствува в башиния си дом. Така да отмахнеш злото изсрд себе си. 22 Ако се намери някой лежащ с омъжена жена, тогава и двамата да бъдат убити, мъжът, който е лежал с жената и жената. Така да отмахнеш злото от Израїя. 23 Ако някой намери в града някоя млада девица, сгодена за мъж, и лежи с нея, 24 тогава да изведете и двамата пред портата на оня град, и да ги убияте с камъни, та да умрат, - момата, защото не е извикала, като е била в града, и мъжа, защото е обезчестил жената на близния си. Така да отмахнеш злото изсрд себе си. 25 Но ако някой намери на полето сгодена мома и я изнасили, тогава само мъжът, който е лежал с нея, да бъде убит; 26 а на момата да не направиш нищо; в момата няма грях, който заслужава смърт; защото това нещо е, както кога някой се спусне върху близния си и го убие, 27 понеже, както я е намерил на полето, сгодената мома е извикала, но не е имало, кой да я отърве. 28 Ако някой намери млада несгодена девица и като я хване лежи с нея, и ги намерят, 29 тогава оня, който е лежал с нея, да даде на башата на момата петдесет сребърни сикли; и тя да му стане жена понеже я е обезчестил; не бива да я напуска през целия си живот. 30 Никой да не взима жената на баша си, нито да открива полата на баша си.

**23** Оня, който е скопец, или чиито детероден член е отрязан, да не влиза в Господното събрание.  
**2** Никой незаконороден да не влиза в Господното събрание; никой и от потомците му до десетото поколение да не влиза в Господното събрание. **3** Амонецът и моавецът да не влизат в Господното събрание; потомците им и до десетото поколение да не влизат в Господното събрание никога; **4** защото не ви посрещнаха с хляб и вода по пътя, когато излизахте из Египет, и защото наеха против тебе Валаама Веоровия син от Фатур месопотамски, за

да те прокълни. 5 Но Господ твой Бог не склони да послуша Валаама; а Господ твой Бог промени проклетията в благословение за тебе, понеже Господ той намира в нея нещо грозно, тогава да й напише твой Бог те обикна. 6 Да не им благопожелаваш разводно писмо, и, като го даде в ръката ѝ, да я мир или благополучие през всичките си дни до века. изпрати из къщата си. 2 А тя, като излезе из къщата 7 Да се не отврещаваш от едомец, защото ти е му, може да иде и да се омъжи за друг мъж. 3 Но брат; да се не отврещаваш от египтянин, защото ако я намрази и вторият мъж, та й напише разводно ти си бил пришелец в земята му. 8 Деца, които писмо, и като го даде в ръката ѝ я изпрати от дома се родят от тях в третото поколение, нека влизат си, или ако умре вторият мъж, който я е взел за своя в Господното събрание. 9 Когато отиваш на война жена, 4 то първият мъж, който я е напуснал, не против неприятелите си, пази се от всяка лоша може да я вземе пак за жена, понеже е осквернена; работа. 10 Ако име сред тебе човек, станал нечист защото това е мерзост пред Господа. Така да не от нещо, което му се е случило през нощта, нека направиш грях на земята, която Господ твой Бог излезе вън от стана, и да не влезе в стана; 11 а ти дава в наследство. 5 Ако някой се е оженил привечер да се окъпе във вода, и когато залезе насъкоро, да не отива на война, и нищо да се не сълнцето да влезе в стана. 12 Да имаш тъй също натоваря на него; нека бъде свободен у дома си място вън от стана, гдето да излизаш по нужда; 13 една година и нека весели жената която си е взел. 6 и да имаш между оръжията си малка лопатка, та Никой да не взема в залог мелница, нито горният ѝ когато клекнеш вън, да се обърнеш и да изровиш с камък; защото с това той взема живот в залог. 7 Ако нея и да покриеш онова, което излиза из тебе. 14 се намери някой, че е откраднал човек от братята Защото Господ твой Бог ходи през сред стана ти, за си от израиляните, та го е направил роб или го е да те избави и да предава неприятелите ти пред продал, тогава той крадец да умре; така да отмахнеш тебе; за това станът ти трябва да бъде свет; за да злото изсреща себе си. 8 Внимавай относно язвата не види Господ нещо нечисто в тебе и се отвърне проказа да пазиш добре и да вършиш според всичко от тебе. 15 Да не предадеш на господаря му слуга, каквото ви учат левитските свещеници; внимавайте който е избигал при тебе от господаря си. 16 При да правите така както съм им заповядал. 9 Помни тебе да живее, сред вас, на мястото, което избере що направи Господ твой Бог на Мариам по пътя, отвътре някой твой град, гдето му е угодно; да го не когато излязохте из Египет. 10 Когато заемаш нещо притесняваш. 17 Да няма блудница от Израилевите на близния си, да не влизаш в къщата му, за да дъщери, нито да има мъжеложник от Израилевите вземеш залог за него. 11 Вън да заставаш, и човекът, синове. 18 Срещу никакъв обрек да не принасяш на когото заемаш, нека ти изнесе залога. 12 И ако заплата от блудницата нито цена от мъжеложник в човекът е сиромах, да не лягаш да спиш със залога дома на Господа твоя Бог, защото тия и двете са му при тебе. 13 Непременно да му върнеш залога при мерзост на Господа твоя Бог. 19 Да не заемаш на захождането на сълнцето, за да спи той с дрехата си братя си с лихва, било пари с лихва, храна с лихва, и да те благослови; и това ще ти се счете за правда или какво да е друго нещо, което се заема с лихва. пред Господа твоя Бог. 14 Да не онеправдаваш някой 20 На чужденец бива да заемаш с лихва, а на брата наемник, беден и сиромах, бил той от братята ти си да не заемаш с лихва; за да те благославя Господ или от отвътре градовете ти. 15 В същия ден му твой Бог във всичките ти предприятия на земята, в дай заплатата, преди да дойде сълнцето, защото която отиваш да я притежаваш. 21 Когато направиш е сиромах и на нея се надява; за да не извика обрек на Господа твоя Бог, да не забравяш да го против тебе към Господа, и това да ти се счете за изпълниш; защото Господ твой Бог непременно ще грях. 16 Башите да се не умъртвяват поради чадата, го изиска от тебе, и неизпълнението му ще ти се нито чадата да се умъртвяват поради башите; всеки счете за грях. 22 Но ако се въздържаш от да се поради собствения си грях да бъде умъртвян. 17 обричаш, няма да ти се счита за грях. 23 Каквото Да не изкривяваш съдбата на чужденца, нито на излиза из устните ти, пази го и го върши според както сирачето, и да не вземаш дрехата на вдовицата в си обрекъл на Господа твоя Бог, сиреч, доброволния залог; 18 но да помниш, че ти си бил роб в Египет и, принос, който се обрекъл с устата си. 24 Когато че Господ твой Бог те избави от там; за това Аз ти влезеш в лозето на близния си, бива да ядеш грозде, заповядвам да вършиш това нещо. 19 Когато жънеш колкото искаш додче се наситиш; но в съда си да не жетвата на нивите си, ако забравиш някой сноп на туряш. 25 Когато влезеш в сейнтите на близния си, нивата, да се не връщаш да го вземеш; нека бъде бива с ръката си да откъснеш класове; но не бива на чужденца, за сирачето и за вдовицата; за да простиш сърп до сейнтите на близния си. те благославя Господ твой Бог във всичките дела

на ръцете ти. 20 Когато брулиш маслините си, да човеци, всичките останали надире от слабост, когато не претърьсваш повторно клоните; останалото нека ти беше запретил и уморен; и той не се убои от бъде за чужденца, за сирачето и за вдовицата. 21 Бога. 19 Поради това, когато те успокои Господ твойт Когато обираш лозето си, да се не връща да го Бог от всичките неприятели около тебе в земята, пребираш; останалото нека бъде за чужденца, за която Господ твойт Бог ти дава в наследство да сирачето и за вдовицата. 22 Помни, че ти си бил роб я притежаваш, заличи спомена да я притежаваш, в Египетската земя; за това Аз ти заповядвам да заличи спомена на Амалика изпод небето; да не вършиш това нещо. забравиш.

**25** Ако се појви разпра между човеци, и дойдат **26** Когато влезеш в земята, която Господ твойт пред съда, и съдиите ги съдят, тогава нека Бог ти дава за наследство, и я завладееш и се оправдаят правия и осъдят виновния. 2 И ако заселиш в нея, 2 тогава да вземеш от първите на виновният е заслужил за бой, съдиията да заповядва всичките земни плодове, които събереш от земята, да го повалят долу и да му ударят удари пред него, която Господ твойт Бог ти дава и, като ги туриш с брой, според престъплението му. 3 Четиридесет в кошницата, да отидеш на мястото, което избере удара може да му се ударят, а не повече; да не Господ твойт Бог, за да установи Името Си там. 3 Да би, като превишават и му ударят много повече отидеш при онъ, който е свещеник в онова време и удари, брат ти да бъде унижен пред очите ти. 4 да му речеш: Признавам днес пред Господа твоя Бог, Да не обвързваш устата на вола когато вършее. че влязох в земята, за която Господ се е клел на 5 Ако живеят братя заедно, и един от тях умре бащите ни, че ще ни я даде. 4 Тогава свещеникът бездетен, жената на умрелия да не се омъжи вън от да вземе кошницата от ръката ти и да я тури пред семейството ме за чужд; братът на мъжа ю да влезе олтара на Господа твоя Бог. 5 А ти да проговориш, при нея и да я вземе за своя жена, и да изпълни към казвайки пред Господа твоя Бог: Праотец ми, когато нея длъжността на девер. 6 И първородният, когото беше скитник сириец, слезе в Египет, гдето престоя, тя роди, да наследи в името на умрелия му брат, за на брой малко човеци, а там стана народ голям, да се не изличи името на умрелия му от Израил. 7 силен и многочислен. 6 Но египтяните се отнасяха Но ако човекът не желае да вземе жената на брат зле с нас и ни притесниха, и ни натовариха с тежка си, тогава братовата му жена да отиде на градските работи; 7 а като извикахме към Господа Бога на порти при старейшините и да рече: Деверът ми бащите ни, Господ послуша гласа ни и погледна на отказа да възстанови името на брата си в Израил; унижението ни, труда ни и угнетението ни. 8 Господ не иска да изпълни към мене длъжността на девер. ни изведе из Египет със силна ръка, с издигната 8 Тогава старейшините на града му да го повикат и мишка, с голям ужас, със знамения и с чудеса; 9 и ни да му говорят; и ако той постоянно съществува и казва: Не е въвел в това място, и ни е дал тая земя, земя где то желая да я взема, 9 тогава братовата му жена да текат мляко и мед. 10 За това, ето, донесох сега пристъпи при него пред старейшините, и като изуе първите от плодовете на земята, която си ми дал Ти, обувката от ногата му да плюе на лицето ми, и да Господи. Тогава да ги поставиш пред Господа твоя проговори и рече: Така ще се прави на човек, който Бог и да се поклони пред Господа твоя Бог. 11 И да не иска да въздига дома на брата си. 10 И той да се се развеселиши ти, левитинът и пришелецът, който е наречена в Израил с името: Домът на изутия. 11 Ако всред вас, във всичките блага, които Господ твойт се сбият човеци помежду си, и жената на единия, Бог е дал на тебе и на дома ти. 12 Когато в третата като пристъпи да освободи мъжа си от ръката на година, годината за плащане десетъците, свършиш тогава, който го бие, простира ръката си да го хване отделянето на всичките десетъци на рожбите си, и за срамните му части, 12 тогава да отсечеш ръката ги дадеш на левитина, на пришелеця, на сирачето й; окото ти да я не пожали. 13 Да нямаш в торбата и на вдовицата, за да ядат отвътре градовете ти и си различни теглилки, тежки и леки. 14 Да нямаш се насилят, 13 тогава да речеш пред Господа твоя в къщата си различни ефи, голяма и малка. 15 Бог: Напълно изнесох от къщата си посветените Вярна и права теглилка да имаш; вярна и права ефа десетъци и дадох ги на левитина, на пришелеця, на да имаш; за да се продължат дните ти на земята, сирачето и на вдовицата, според всичките заповеди, която Господ твойт Бог ти дава. 16 Защото всички, които си ми заповядал; аз не съм престъпил ни една които вършат това, всички, които вършат неправда, от заповедите Ти, нито съм ги забравил; 14 не съм с мерзост на Господа твоя Бог. 17 Помни какво ти ял от десетъците във време на жалейката си, нито направи Амалик по пътя, когато излязохте из Египет, съм ги иждивил за нечисто нещо, нито съм дал от 18 как ти се противи по пътя и поради задните ти тях за мъртвец; послушах гласа на Господа моя

Бог; сторих според всичко, което си ми заповядал. постави на скрито място. И всичките люде в отговор 15 Погледни от светото Си жилище, от небето, и да кажат: Амин! 16 Проклет, който се присмива благослови людете Си Израил, и земята, която си на баща си или на майка си. И всичките люде да ни дал според както си се клел на бащите ни, земя кажат: Амин! 17 Проклет, който премести междуте гдeto текат мляко и мед. 18 Днес Господ твой Бог ти на ближния си. И всичките люде да кажат: Амин! заповядва да изпълниш тия повеления и съди: за 18 Проклет, който отбие слепия от пътя. И всичките това, пази ги и ги изпълнявай с цялото си сърце и с люде да кажат: Амин! 19 Проклет, който изкриви цялата си душа. 17 Днес ти си заявил, че Иеова е съда на пришелца, на сирачето и на вдовицата. И твой Бог и, че ще ходиш в Неговите пътища, ще всичките люде да кажат: Амин! 20 Проклет, който пазиш повеленията Му, заповедите Му и съдбите лежи с жената на баща си; защото открива полата Му и ще слушаш Неговия глас; 18 а Господ днес на баща си. И всичките люде да кажат: Амин! 21 е заявил, че ти ще бъдеш Негов собствен народ, Проклет, който лежи с какво да е животно. И всичките както ти се е обещал, за да пазиш всичките Негови люде да кажат: Амин! 22 Проклет, който лежи със заповеди, 19 и за да те постави по-високо от всичките сестра си, дъщеря на баща си, или дъщеря на майка народи, които е направил, за похвала, за именитост си. И всичките люде да кажат: Амин! 23 Проклет, и за слава, и за да сте люде свети на Господа твоя който лежи със тыща си. И всичките люде да кажат: Бог, според както Той е говорил.

Амин! 24 Проклет, който скришно удари близния си. И всичките люде да кажат: Амин! 25 Проклет, който приеме подарък, за да убие невинно лице. И всичките люде да кажат: Амин! 26 Проклет, който не потвърждава думите на тия закон, като ги изпълнява. И всичките люде да кажат: Амин!

## 27 Тогава Моисей с Израилевите старейшини

заповядва на людете, казвайки: Пазете всичките заповеди, които днес ви заповядвам. 2 И в деня, когато минете през Иордан към земята, която Господ

твой Бог ти дава, постави си големи камъни, измажи ги с вар, 3 и напиши на тях всичките думи на тия закон, като преминеш Иордан, за да влезеш в земята, която Господ твой Бог ти дава, земя гдeto текат мляко и мед, както ти се е обещал Господ Бог

на бащите ти. 4 За това, като преминете Иордан, на хълма Гевал тия камъни, за които поставете на хълма Гевал тия камъни, за които

6 да издигнеш олтар на Господа твоя Бог от цели камъни и да принесеш на него всеизгаряния на Господа твоя Бог; 7 да принесеш и примирителни нощвати. 6 Благословен ще бъдеш в града,

да издигнеш олтар на Господа твоя Бог, олтар от камъни. Желязно сечиво да не издигнеш върху тях; ще бъде плодът на утробата ти, плодът на земята ти

и да принесеш на него всеизгаряния на Господа твоя Бог; 7 да принесеш и примирителни нощвати. 6 Благословен ще бъдеш при влизането жертвии, да ядеш там и да се развеселиши пред

7 Господа твоя Бог. 8 А на камъните да напишеш много Господ ще направи да бъдат поразени пред тебе ясно всичките думи на тия закон. 9 Тогава Моисей с неприятелите, които се повдигат против тебе; през левитските свещеници говори на целия Израил, като един път те ще излизат против тебе, а през седем каза: Мълчи и слушай, Израил, днес вие станахте пътища ще бягат от пред тебе. 8 Господ ще заповядва люде на Господа вашия Бог. 10 За това, слушай да дойде благословение на тебе в житниците ти и гласа на Господа твоя Бог и върши заповедите Му във всичките ти предприятия, и ще те благославя в и повеленията Му, които днес ти заповядвам. 11 И земята, която Господ твой Бог ти дава. 9 Господ Моисей заръча на людете в същия ден, казвайки: 12 ще те утвърди като свет народ за Сабе Си, според

Когато преминете Иордан, ето кои да застанат на както ти се е клел, ако пазиш заповедите на Господа

хълма Гаризин, за да благословят людете: Симеон, твой Бог и ходиш в Неговите пътища; 10 И всичките

Левий, Юда, Исахар, Иосиф и Вениамин; 13 и ето племена на света ще видят, че ти се наричаш с

кои да застанат на хълма Гевал за да прокълнат: Господното име, и ще се боят от тебе. 11 Господ

Рувим, Гад, Асир, Завулон, Дан и Нефталим. 14 ще те направи да изобилваш с блага, в плода на

Тогава левитите да проговорят и с висок глас да утробата ти, в плода на добитъка ти и в плода на

какат на всичките Израилеви мъже: 15 Проклет земята ти, върху земята, за която Господ се е клел

да е оня, който направи извяни или излеян кумир, на бащите ти да ти я даде. 12 Господ ще ти отвори

мерзост на Господа, дело на художнически ръце, и го добрата Си съкровище, небето, за да дава дъжд на

## 28 Ако слушаш добре гласа на Господа твоя Бог и внимаваш да вършиш всичките Негови

заповеди, които днес ти заповядвам, тогава Господ твой Бог ще те въздигне над всичките народи на света. 2 И всички тия благословения ще дойдат на

тебе и ще почиват на тебе, ако слушаш гласа на Господа твоя Бог. 3 Благословен ще бъдеш в града,

да благословен ще бъдеш на полето. 4 Благословен ще бъде плодът на утробата ти, плодът на земята ти

и да малките от овците ти; 5 благословен кошът ти и Господа твоя Бог; 6 Благословен ще бъдеш при влизането

и благословен ще бъдеш при излизането си. 7 Господа твоя Бог. 8 А на камъните да напишеш много Господ ще направи да бъдат поразени пред тебе

ясно всичките думи на тия закон. 9 Тогава Моисей с неприятелите, които се повдигат против тебе; през

левитските свещеници говори на целия Израил, като един път те ще излизат против тебе, а през седем

каза: Мълчи и слушай, Израил, днес вие станахте пътища ще бягат от пред тебе. 8 Господ ще заповядва

люде на Господа вашия Бог. 10 За това, слушай да дойде благословение на тебе в житниците ти и гласа на Господа твоя Бог и върши заповедите Му във всичките ти предприятия, и ще те благославя в и повеленията Му, които днес ти заповядвам. 11 И земята, която Господ твой Бог ти дава. 9 Господ

Моисей заръча на людете в същия ден, казвайки: 12 ще те утвърди като свет народ за Сабе Си, според

Когато преминете Иордан, ето кои да застанат на както ти се е клел, ако пазиш заповедите на Господа

хълма Гаризин, за да благословят людете: Симеон, твой Бог и ходиш в Неговите пътища; 10 И всичките

Левий, Юда, Исахар, Иосиф и Вениамин; 13 и ето племена на света ще видят, че ти се наричаш с

кои да застанат на хълма Гевал за да прокълнат: Господното име, и ще се боят от тебе. 11 Господ

Рувим, Гад, Асир, Завулон, Дан и Нефталим. 14 ще те направи да изобилваш с блага, в плода на

Тогава левитите да проговорят и с висок глас да утробата ти, в плода на добитъка ти и в плода на

какат на всичките Израилеви мъже: 15 Проклет земята ти, върху земята, за която Господ се е клел

да е оня, който направи извяни или излеян кумир, на бащите ти да ти я даде. 12 Господ ще ти отвори

мерзост на Господа, дело на художнически ръце, и го добрата Си съкровище, небето, за да дава дъжд на

земята ти на времето му, и да благославя всичките ги избави. 32 Синовете ти и дъщерите ти ще бъдат дела на ръцете ти; и ти ще заемаш на много народи, предадени на друг народ, и очите ти ще гледат и а няма да вземаш на заем. 13 Господ ще те постави ще чезнат за тях всеки ден, но нещо не ще бъде глава, а не опашка, та ще бъдеш само отгоре и в силата на ръката ти да им помогне. 33 Народ, няма да бъдеш отдолу, ако слушаш заповедите на който не познаваш, ще изяде плода на земята ти Господа твоя Бог, които днес ти заповядвам, да и на всичките ти трудове; и ти ще бъдеш винаги ги пазиш и вършиш. 14 От думите, които днес ви само притесняван и измъчван. 34 Ще полуدهеш, като заповядвам, да се не връщащ надясно или наляво, гледаш това, което ще виждат очите ти. 35 Господ за да отидеш след други богове да им служиш. 15 ще те поразява с лошо възпаление в колената и в Но ако не слушаш гласа на Господа твоя Бог, и пищалите, тъй щото не ще можеш да се изцелиш, не внимаваш да вършиш всичките My заповеди и от стъпалата на нозете си до темето си. 36 Господ повеленията My, които днес ти заповядвам, то всички ще заведе тебе и царя, когото ще си поставил над тия проклетии ще дойдат на тебе и ще почиват на себе си, при народ, когото не си познавал, нито ти тебе. 16 Проклет ще бъдеш в града и проклет ще нито бащите ти; и там ще служиш на други богове, бъдеш на полето. 17 Проклети ще бъдат кошът на дърво и камък. 37 И ще станеш за учудване, ти и нощвати ти; 18 проклети ще бъдат плодът за поговорка и за поругание на всичките племена, на утробите ти и плодът на земята ти, рожбите от между които Господ ще те отведе. 38 Много семе ще говедата ти и малките от овците ти. 19 Проклет изнасяш на полето, а малко ще събираш, защото ще бъдеш при влизането си и проклет ще бъдеш скакалците ще го появят. 39 Лозя ще посаждаш при излизането си. 20 Господ ще изпраща върху и обработваш, а вино няма да пиеш от тях, нито тебе проклетия, смущение и разорение във всичките ще събираш грозде, защото червей ще ги изяде. предприятия, които предприемаш да вършиш додре 40 Маслини ще имаш във всичките си предели, а бъдеш изтребен и погинеш скоро, поради злите дела, с масло няма да се помазваш, защото маслините чрез които си Me оставил. 21 Господ ще направи да ти ще окапват. 41 Синове и дъщери ще раждаш, се залепва за тебе мор, додре те довърши от земята, но те не ще бъдат за тебе, защото ще отиват в която отиваш да я завладееш. 22 Господ ще те плен. 42 Всичките ти дървета и плода на земята ти, поразява с охтика, с треска, с огнища, с възпаление, щурецът ще ги пойде. 43 Чужденецът, който е всред със суша, с искушителен вятър и с мана; и те ще тебе, ще се издига горе и по-горе над тебе; а ти ще те гонят додре погинеш. 23 Небето над главата ти пропадаш долу и по-долу. 44 Той ще заема на тебе, ще бъде мед и земята под тебе желязо. 24 Господ а ти не ще заемаш на него; той ще бъде глава, а ще обръща дъжда на земята ти на прах и пепел; ти ще бъдеш опашка. 45 Всички тия проклетии ще слизат на тебе от небето додре бъдеш изтребен. дойдат върху тебе, та ще те гонят и ще те застигат, 25 Господ ще направи да бъдеш поразяван пред додре бъдеш изтребен; защото ти не послуша гласа неприятелите си; през един път ще излизаш против на Господа твоя Бог, за да пазиш заповедите My и тях, а през седем пътища ще бягаш от пред тях; и повеленията, които ти заповядва. 46 Това ще бъде за ще бъдеш тласкан по всичките царства на света. винаги знамение и чудо върху тебе и потомството 26 Трупът ти ще бъде храна на всичките въздущни ти. 47 Понеже не си служил на Господа твоя Бог с птици и на земните зверове; и не ще има кой да ги веселие и със сърдечна радост поради изобилието отпъжда. 27 Господ ще те поразява с египетския на всичко, 48 за това ще слугуваш на неприятелите струпей, с кръвотечения, с краста и със сърбеж, от си, които Господ ще прати против тебе, в глад, в които да не можеш да се изцелиш. 28 Господ ще те жажда, в голота и в лишение от всичко; и Той ще поразява с умопобъркане, със слепота и с омайване тури на шията ти железен ярем додре те погуби. 49 на сърцето; 29 и ще ходиш пипайки всред пладне, Господ ще навлече против тебе народ от далеч, от както слепият пипа в тъмнината, и не ще имаш успех земния край, като с орлово летене; народ чийто език в пътищата си; а ще бъдеш само притесняван и не разбираш; 50 народ със свиреп поглед, който обира всеки ден, и не ще има кой да те избави. не ще почете стар нито ще пожали млад; 51 и ще 30 Ще се сгодиш за жена, но друг мъж ще лежи с яде плода на добитька ти и плода на земята ти нея; къща ще построиш, но няма да живееш в нея; додре починеш; който не ще ти остави ни жито, ни лозе ще насадиш, но няма да ядеш от плода му. 31 вино, ни масло, нито рожбите от говедата ти, нито Говедото ти ще бъде заклано пред очите ти, и няма малките от овците ти, додре те погуби. 52 Ще те да ядеш от него; оселът ти ще бъде грабнат пред обсади във всичките градове, додре по цялата ти тебе, и няма да ти се върне; овците ти ще бъдат земя изполадат високите ти и укрепени стени, на предадени на неприятелите ти, и не ще имаш, кой да които се надяваше; и ще те обсади във всичките ти

градове из цялата земя, която Господ твой Бог ти даде. 53 И тогава, при обсадата и притеснението, с което ще те притесни неприятелят ти, ще ядеш плода на утробата си, месата на синовете си и на дъщерите си, които Господ твой е дал. 54 Оня мъж между вас, който е изъччен и изнежен, ще гледа с немилостиво око на брата си, на жената, която почива на пазухата му и на останалите чада, които му оцелеят, 55 та няма да даде ни на единого от тях от месото на чадата си, които ще яде; защото не ще му остани нищо при обсадата и притеснението, с което неприятелят ти ще те притесни във всичките градове. 56 Жената между вас, която е изъччена и изнежена, която не би дръзнала да тури на земята стъпалото на ногата си по причина на изъчченост и изнеженост, ще гледа с немилостиво око на мъжа, който почива на пазухата й, на сина си, на дъщеря си, 57 и на малкото си дете, което е излязло измежду краката й, да! на чадата, които е родила; защото ще ги яде тайно поради лишението от всичко при обсадата и притеснението, с което неприятелят ти ще те притесни в градовете ти. 58 Ако не внимаваш да изпълниш всичките думи на този закон, който са написани в тая книга, и не се боиш от това славно и страшно име ИЕОВА ТВОЯ БОГ, 59 тогава Господ ще направи ужасни язвите върху тебе и язвите върху потомството ти, язви големи и непрестанни, и болести зли и непрестанни. 60 И ще навлече върху тебе всичките египетски болести, от които ти се боеше, и те ще се залепят за тебе; 61 още и всяка болест и всяка язва, която не е написана в книгата на този закон, Господ ще ги нанесе на тебе докога бъдеш изтребен. 62 Ще останете малцина на брой, - докато по множество бяхте като звездите на небето; защото ти не послуша гласа на Господа твоя Бог. 63 И както бе драго на Господа да ви струва добро и да ви умножава, така ще бъде драго на Господа да ви изтребва и да ви погубва; и ще бъдете изкоренени от земята, в която отивате да я завладеете. 64 Господ ще те разпръсне между всичките племена от единния край на света до другия край на света; и там ще служиш на други богове, които нито ти си познавал нито бащите ти, на дърво и камък. 65 Но и сред тия народи не ще намериш покой, нито ще има почивка за стъпалото на ногата ти; но там Господ ще ти даде треперене на сърцето, помрачаване на очите и изнемогване на душата. 66 Жivotът ти ще бъде в неизвестност пред тебе; и ти ще се боиш денем и нощем, и не ще бъдеш уверен за живота си. 67 Заран ще думаш: О да мръкнеше! и вечер ще думаш: О да съмнеше! поради страхъ, с който в сърцето си ще се страхуваш, и поради зрелищата, които с очите си ще видиш. 68 И Господ ще те върне в Египет с кораби през пътя, за който ти рекох: Вече няма да го видиш; и там ще искате да се продадете на неприятелите си за роби и за робини; но не ще има кой да ви купува.

**29** Ето думите на завета, който Господ заповядва на Моисея да направи с израиляните в Моавската земя, освен завета, който направи с тях в Хорив. 2 Моисей повика целия Израил и им каза: Вие видяхте всичко що направи Господ пред очите ви в Египетската земя, на Фараона и на всичките му слуги, и на цялата му земя; 3 големите изпитни, които очите ти видяха, знаменията и ония големи чудеса; 4 но до тоя ден Господ не ви даде сърце за да разбираете, очи за да виждате и уши за да слушате. 5 А за да дадох за четиридесет години по пустинята, през което време дрехите ви не овехтяха на вас, и общущата ни на един от вас не овехтяха на ногата ти, 6 хляб не ядохте, и вино и спиртни пития не пихте, за да знаете, че Аз съм Господ вашият Бог. 7 И когато дойдохте на това място есевонският цар Сион и васанският цар Ог излезе против нас на бой; а ние ги поразихме, 8 завладяхме земята им, и я дадохме за наследство на рувимците, на гадците и на половината от Манасиевото племе. 9 Пазете, прочее, думите на тоя завет и изпълнявайте ги, за да успявате във всичко що правите. 10 Днес вие всички стоите пред Господа вашия Бог, - началниците на племената ви, старейшините ви, надзирателите ви, всичките Израилеви мъже, 11 чадата ви, жените и чужденецът, който е в среда стана ти, от дървесечата до водоносеща ти, 12 за да встъпиш в завета на Господа твоя Бог и в клетвата, която Господ твой Бог прави днес с тебе, 13 за да те утвърди днес на Свои люде, и Той да ти бъде Бог, според както ти е рекъл и както се е клел на бащите ти, на Авраама, на Исаака и на Якова. 14 И аз не правя тоя завет и тая клетва само с вас, 15 но както с ония, които днес стоят тук с нас пред Господа нашия Бог, така и с ония, които днес не са тук с нас; 16 (защото вие знаехте как живяхме в Египетската земя, и как минахме сред народите през които пропътувахме; 17 и видяхме мерзостите им, и дървените им и каменни, сребърни и златни кумири, които са между тях); 18 тъй щото да няма между вас мъж или жена, семейство или племе, чието сърце да се отклонява днес от Господа нашия Бог, за да иде да служи на боговете на ония народи; тъй щото да няма между вас корен, който да ражда отрова и пелин, 19 та, когато чуе думите на тая клетва, да ласкае себе си в сърцето си и да рече: Аз ще имам мир, ако и да ходя с упорито сърце и притурям пиянство на жаждата. 20 Бог няма да се умилиостиши на него, но изведнъкът гневът на Господа и ревността му ще

пламнат против тоя човек; и всяка проклетия, която е написана в тая книга, ще падне на него, и Господ отели от всичките Израилеви племена за погибел, според всичките проклетии на завета написан в тая книга на закона. 22 А идещото поколение, чадата както се е зарадвал на баштите ви, които ще изнастанат подир вас, и чужденецът, който дойде от далечна земя, ще видят язвите на Господа твоя Бог, и пазиш заповедите Му и се нанесени на оная земя и болестите, с които Господ законът, - ако се обърнеш към Господа твоя Бог с я е направил да боледува, ще кажат: 23 Цялата земя е изгорена със сяра и със сол, та нито се сее нито произраства, и никаква трева не никне на нея, както при съсипването на Содом и Гомор, на Адам и Севоим, които Господ съсипа в гнева Си и в яростта Си. 24 Всичките народи ще кажат: Защо направи Господ така на тая земя? Що значи яростта на тоя голям гняв? 25 Тогава ще им думат: Но думата е много близо при тебе, в устата ти и в Защото оставиха завета на Господа Бога на баштите си, който Той направи с тях, когато ги изведе из Египетската земя, 26 и отидаха та служиха на други богове и им се поклониха, богове, които не знаеха, и които Той не бе им дал, 27 за това пламна яростта на Господа против тая земя, за да докара на нея всичките проклетии, които са написани в тая книга. 28 И Господ ги изкорени от земята им с гняв, с ярост и с голямо негодувание, и ги хвърли в друга земя където са днес. 29 Скритото принадлежи на Господа нашия Бог, а откритото принадлежи на нас и на чадата ни до века, за да изпълняваме всичките думи на тоя закон.

**30** Когато дойдат на тебе всички тия неща, благословението и проклетията, които положих пред тебе, ако ти си ги припомниш всред всичките народи, между които Господ твоят Бог ще те изгони, 2 и се обърнеш към Господа твоя Бог и с цялото си сърце и цялата си душа послушаш, ти и чадата си, гласа Му, според всичко що днес ти заповядвам, 3 тогава Господ твоят Бог ще те върне от плен, ще ти покаже милост, и пак ще те събере от всичките народи, между които Господ твоят Бог ще те е разпръснал. 4 До небесните краища, ако бъдеш изгонен, даже от там ще те събере Господ твоят Бог, и от там ще те вземе; 5 и Господ твоят Бог ще те въведе в земята, която баштите ти притежаваха, и ти ще я притежаваш; Той ще ти струва добро, и ще те умножи повече от баштите ти, 6 Господ твоят Бог ще обреже сърцето ти и сърцето на потомството ти, за да любиш Господа твоя Бог с цялото си сърце и с цялата си душа, та да живееш. 7 И Господ твоят Бог ще излезе всички тия проклетии върху неприятелите ти и върху ония, които те ненавиждат и те гонят. 8 А ти наново ще слушаш гласа на Господа, и ще изпълняваш всичките Му заповеди,

които днес ти заповядвам. 9 И Господ твоят Бог в благост ще те направи да изобилваш във всичките ще изличи името му под небето. 21 Господ ще го дела на ръцете ти, в плода на утробата ти, в плода отдал от всичките Израилеви племена за добитъка ти и в рожбите на земята ти; защото според всичките проклетии на завета написан в тая книга на закона, - ако се обърнеш към Господа твоя Бог с я е направил да боледува, ще кажат: 23 Цялата земя е изгорена със сяра и със сол, та нито се заповед, която днес ти заповядвам, не е много мъчна се за тебе, нито е далеч. 12 Не е на небето да та кажеш: Кой ще се възкачи за нас на небето да ни я донесе, за да я чуем и да я изпълняваме? 13 Нито е оттатък Защо направи Господ така на тая земя? Що значи да ни я донесе, за да я чуем и да я изпълняваме? 14 Египетската земя, 26 и отидаха та служиха на други богове, които не знаеха, и да ходиш в Неговите пътища и да пазиш заповедите които Той не бе им дал, 27 за това пламна яростта на Господа против тая земя, за да докара на нея всичките проклетии, които са написани в тая книга. 28 И Господ ги изкорени от земята им с гняв, с ярост и с голямо негодувание, и ги хвърли в друга земя където са днес. 29 Скритото принадлежи на Господа нашия Бог, а откритото принадлежи на нас и на чадата ни до века, за да изпълняваме всичките думи на тоя закон.

17 Но ако се отвърне сърцето ти та не слушаш, но се заблудиш та се кланяш на други богове и им 18 аз ви заявявам днес, че непременно ще служиш, 19 днес викам небето и земята за свидетели против вас, че положих пред вас живота и смъртта, благословението и проклетията; за това, изберете живота, за да живееш, ти и потомството ти; 20 избери да любиш Господа твоя Бог да слушаш гласа Му, и да бъдеш привързан Нему, (защото това е животът ти и дължината на дните ти), за да живееш на земята, за която Господ се е клел на баштите ти, на Авраама, Исаака и Якова, че ще им я даде.

**31** След това Моисей, като изговори тия думи на целия Израил, прибави та им каза: 2 На сто и двадесет години съм аз днес; не мога вече да излизам и да влизам; и Господ ми е казал: Няма да преминеш тоя Иордан. 3 Господ твоят Бог Той ще върви пред тебе; Той ще изтръби тия народи от пред тебе, и ти ще ги завладееш; и Иисус, той ще върви пред тебе, според както Господ говори. 4 И Господ ще им направи така както направи на аморейските царе Сион и Ог, и на земята им, които изтръби. 5 Господ ще ги предаде вам; и вие да им сторите според всичките заповеди, които съм ви заповядал. 6 Бъдете силни и дързостни, не бойте се нито да се страхувате от тях; защото Господ твоят Бог Той е, Който върви пред теме; не ще отстъпи от тебе

нито ще те остави. 7 Тогава Моисей повика Иисуса няма да се забрави от устата на потомството им; и му каза, пред целия Израил: Бъди силен и смел, понеже Аз зная мислите, които те размишляват още защото ти ще въведеш тия люде в земята, за която сега, преди да съм се клел. 22 И тъй Моисей написа Господ се е клел на башите им, че ще им я даде, тая песен в същия ден, и научи израиляните на и ти ще им я разделиш за наследство. 8 Господ, нея. 23 А Господ заръча на Иисуса Навиевия син, Той е, Който ходи пред тебе, Той ще бъде с тебе; казвайки: Бъди силен и дързостен, защото ти ще не ще отстъпи от тебе нито ще те остави; не бой въвредиш израиляните в земята, за която съм им се нито се страхувай. 9 А Моисей написа този закон се клел; и Аз ще бъда с тебе. 24 А когато Моисей и го предаде на свещениците, Левиевите потомци, написа на книга думите на този закон дори до край, 25 които носеха ковчега за плочите на Господния завет, тогава Моисей заповядва на левитите, които носеха и на всичките Израилеви старейшини. 10 Моисей им ковчега за плочите, на Господния завет, като каза: заповядва, казвайки: В края на всяка седма година, в 26 Вземете тая книга на закона и турете я край годината определена за оправдането, в празника на ковчега за плочите на завета на Господа нашия Бог; скинопигията, 11 когато целия Израил се събира да и там ще бъде за свидетелство против тебе. 27 се явява пред Господа твоя Бог на мястото, което Той Защото аз зная непокорството ти и коравината на избере, да прочиташи този закон пред целия Израил на врата ти. Ето, додре съм още жив между вас днес, всеослушание. 12 Събирай людете, мъжете, жените, вие сте били непокорни Господу; а колко повече децата и чужденеца, който е отвътре градовете ти, ще бъдете след като умра! 28 Съберете при мене за да чуят и се научат, та да се боят от Господа всичките старейшини на племената си и първенците вашия Бог, и да внимават да изпълняват всичките си, за да говорят тия думи на всеослушание и да думи на този закон; 13 да чуят и чадата им, които призовават небето и земята за свидетели против тях. не знаят, та да се научат да се боят от Господа 29 Понеже знам, че подир смъртта ми непременно вашия Бог до тогава, до когато живеете в земята, към ще се развратите и отклоните от пътя, за който която преминавате през Иордан, за да я завладеете. 14 Тогава Господ каза на Моисея: Ето, наближават ви заповядах; и в последните дни злини ще ви застигнат, понеже ще вършите зло пред Господа и дните ти да умреш; повикай Иисуса, и представете ще Го разгневите с делата на ръцете си. 30 Моисей, се в шатъра за срещане, за да му дам поръчка. прочее, изговори до край, на всеослушание пред Моисей, прочее, отиде и Иисус, и се представи в цялото Израилово общество, думите на тая песен: шатъра за срещане. 15 И Господ се яви в шатъра в облачен стълб; и облачният стълб застана до върха на шатъра. 16 И Господ рече на Моисея: Ето, ти ще запиш с башите си; а тия люде ще се подигнат да блудстват след чуждите богове на земята, гдето отиват да се намират между тях, а ще оставят Мене, и ще престъпват завета, който направих с тях. 17 И в онзи ден гневът на Ми ще пламне против тях, а Аз ще ги оставя и ще скрия лицето Си от тях; и ще бъдат разграбвани, и много злини и скърби ще ги постигнат; та ще кажат в онзи ден; Не постигнали ни тия злини понеже нашият Бог не е в сред нас? 18 И в онзи ден Аз непременно ще скрия от тях лицето Си поради всичките злини, които ще са сторили, като се обърнат към чужди богове. 19 И сега, напишете си тая песен и научете израиляните на нея; турете я в устата им, тъй щото тая песен да Ми бъде за свидетелство против израиляните. 20 Защото, като ги въведа в земята, за която съм се клел на башите им, земя гдето текат мляко и мед, и те ядат и се насятят и затъсят, тогава ще се обърнат към чужди богове и ще им служат, а Мене ще отхвърлят с презрение и ще нарушаат завета Ми. 21 И като ги постигнат много злини и скърби, тая песен ще говори против тях като свидетел защото

**32** Слушай, небе, и ще говоря; И да чуе земята думите на устата ми. 2 Учението ми ще капе като дъжд; Думата ми ще слезе като роса, Като тънък дъжд на зеленище, И като пороен дъжд на трева. 3 Понеже ще провъзглася името на Господа, Отдайте величие на нашия Бог. 4 Той е Канара; делата му са съвършени, Защото всичките Му пътища са прави, Бог на верността е, и няма неправда в Него; Справедлив и прав е Той. 5 Те се развратиха; Порокът им не подобава на Неговите чада; Те са поколение извратено и криво. 6 Така ли въздавате Господу, Люде глупави и неразумни? Не е ли Той Отец ти, Който те е усвоил? - Той, Който те е създал и утвърдил. 7 Сломни си предишните дни, Смисли годините на много поколения; Попитай баща си, и той ще ти извести, - Старците си, и те ще ти кажат. 8 Когато Всевишният давеше наследство на народите, Когато разпръсна Адамовите потомци, Постави границите на племената Според числото на израиляните. 9 Защото дъл на Господа са Неговите люде, Яков е падащото Му Се с жребие наследство. 10 Намери го в пуста земя, Да! в пуста, дива и виеща; Огради го, настави го, Опази го като зеницата на окото Си. 11 Както орел разбутва гнездото си. Трепери над пилетата си, Разпростира крилата си

Та ги подема, и вдига ги на крилата си, 12 Така време ще се подпъзне; Защото близо е денят на Господ сам го води, И нямаше с него чужд бог. 13 погиването им, И приготвеното за тях наближава. 36 Издигна го на високите места на света, И той яде Защото Господ ще съди людете Си И ще покали произведенията на нивете; И кърми го с мед от слугите Си, Когато види, че изчезна силата им, И камък И с масло от скала кременлива. 14 С краве че не остана никой, затворен или свободен. 37 И масло и с овче мляко, С тълстина от агнета И от овни ще рече: Где са богощете им, Канараката, на която васански и от козли, С тълстина от пшеница; И ти пи уповаваха, 38 Които ядяха тълстината на жертвите вино - кръв гроздова. 15 А Иесурун затлъстя и ритна; им, Пиеха виното на възлиянията им? Та нека станат Затлъстял си, оголил си се, Надебелял си; Тогава иви помогнат Нека ви бъдат закрила. 39 Вижте сега, забрави Бога, Който го създаде, И презря Канараката че Аз съм Аз, И освен Мене няма Бог; Аз убивам на спасението си. 16 С чужди богощете Го раздразниха и Аз съживявам, Аз наранявам и Аз изцелявам; И до ревнуване, С мерзости Го раздразниха до гняв. няма кой да избавя от ръката Ми. 40 Защото дигам 17 Пожертуваха на бесове, които не бяха Бог, На ръката Си към небето И казвам: Заклевам се във богощете, които не бяха знаели, На нови богощете насокро вечния Си живот. 41 Че, ако изостря лъскавия си меч въведени От които бащите ви не се бояха; 18 А ти И туря ръката Си на съдба, Ще възdam на враговете не помисли за Канараката, Която те роди, И забрави Си, И ще сторя възмездие на ненавистниците Си. Бога Създателя твой. 19 Видя Господ и огорчи се, 42 Ще упоя стрелите си с кръв, И мечът Ми ще Защото Го разгневиха синовете Му и дъщерите Му; яде меса С кръвта на убитите и на пленените, 20 И рече: Ще скрия лицето Си от тях, Ще видя каква На чело с вражеските първенци. 43 Развеселете ще бъде сетнината им; Защото те са поколение се, народи, с людете Му; Защото ще въззаде на развратено, Чада, в които няма вярност. 21 Те Ме противниците Си, И ще направи умилостивение за раздразниха до ревнуване с онава, което не е Бог, С кумирите си Мe разгневиха; За това и Аз ще ги раздразня до ревнуване с ония, които не са люде, С народ несмислен ще ги разгневя. 22 Защото огнь се накладе в гнева Мi, И ще пламне дори до най-дълбокия ад; Ще пойде земята с произведенията й, И ще изгори основите на планините. (Sheol h7585) 23 Ще натрупам на тях зло; Всичките Си стрели ще изхвърля върху тях. 24 Ще изтлеят от глад, Ще бъдат изпоядени от възпалителна болест И ще се продължи животът ви на земята, към която от лют мор; Зверски зъби ще изпратя върху тях, минавате през Иордан, за да я завладеете. 48 В И отрова от пълзящи по земята. 25 Извън нож а същия ден Господ говори на Моисея, казвайки: 49 извърте ужас Ще погуби децата им, И младежка и Възкачи се на тая аваримска планина, планината девицата, Бозайниче и белокосия старец. 26 Рекох: Нево, която е в Моавската земя срещу Ерихон, и Разпръснал бих ги, Изличил бих спомена им из сред разгледай Ханаанската земя, който Аз давам на човеците, 27 Ако не се боях от гнева на неприятели. израилтяните за притежание; 50 и умри на планината, Да не би да високоумствуват противниците им И на който се възкачаш, и прибери се при людете кажат: Мощната наша ръка Направи всичко това, си, както брат ти Аарон умря на планината Ор и се а не Господ. 28 Защото те са народ неразбран, И прибра при людете си; 51 защото не Мi се покорихте няма в тях разум. 29 О да бяха мъдри, да разбираят между израилтяните при водите на Мериива Кадис това, Да смиляха сетнината си! 30 Как би могъл в пустинята Цин, понеже не Мe осветихте всред един да прогони хиляда, И двама да обърнат в бяг израилтяните. 52 За това, отсреща ще видиш земята; десет хиляди, Ако канарата им не би ги предала, И но в нея няма да влезеш, в земята, който давам на Господ не би ги предал! 31 Защото тяхната канара израиляните.

не е като нашата Канарака; И самите ни неприятели нека съдят за това. 32 Понеже тяхната лоза е от содомската лоза И от гоморските ниви; Гроздето им е грозде отровно, Гроздовете им са горчиви; 33 Виното им е отрова змийска И мъчителна отрова аспидова. 34 Това не е ли скрито у Мене? Не е ли запечатано в съкровищата Мi? 35 На Мене принадлежи възмездietо и въздаянието; Ногата им с

**33** И ето благословението, с което Божият човек Моисей благослови израилтяните преди смъртта си. 2 Рече: - Господ дойде от Синай, И яви им се от Сири; Осия от планината Фаран, И дойде с десетки хиляди светии; От десницата Мi излезе огнен закон за тях. 3 Ей, възлюби племената; Всичките Мi светии са под ръката ти; И седяха при нозете ти За да приемат думите ти. 4 Закон заповядва

нам Моисей, Наследство на Якововото общество. благоугоден на братята си, И да натопи ногата си 5 И той беше цар в Есурун Когато първенците на людете се събраха, Всичките Израилеви племена. силата ти да бъде според дните ти. 26 Няма подобен 6 Да е жив Рувим, и да не умре; И да не бъдат на Есуруновия Бог, Който за помощ на тебе се носи мъжете му малочисленi. 7 И ето какво каза за Юда: на небесата, И на облациите във великолепието Си. Послушай, Господи, гласа на Юда, И доведи го при 27 Вечния Бог е твоето прибежище; И подпорка ти са людете му; Ръцете му нека бъдат достатъчни за вечните мищи: Ще изгони неприятеля от пред тебе, него; И бъди му помош срещу противниците му. 8 И и ще рече: Изтреби! 28 Тогава Израил ще се засели за Левия рече: Тумимът ти и Уримът ти да бъдат с сам в безопасност; Източникът Яковов ще бъде в оня твой благочестив човек, Когото си опитал в Маса. земя богата с жито и с вино; И небесата му ще капят И в когото си се препирал при водите на Мерива; 9 роса. 29 Блажен си ти Израилю; Кой е подобен на Който рече за баща си и за майка си: Не гледай на тебе, народе спасяван от Господа, Който ти е щит тях; Който не признае братята си, Нито позна своите за помощ, И меч за твоето превишаване? Ще ти чада; Защо съблудаваха Твоята дума И опазиха се покорят неприятелите ти; И ти ще стъльваш по Твоя завет. 10 Ще учат Якова на съдбите Ти, И височините им.

Израил на закона Ти; Ще турят темян пред тебе, И всеизгаряния на олтара Ти. 11 Благослови, Господи, притежанията му. И бъди благословен към делата на ръцете му; Порази чреслата на ония, които въстават против него. И на ония, които го мразят, та да не станат вече. 12 За Вениамина рече: Възлюбеният от Господа ще живее Безопасно при него; Господ ще го закриля всеки ден, И той ще почива между рамената му. 13 И за Иосифа рече: Благословена да бъде от Господа земята му Със скъпоценни небесни дарове от лежащата долу бездна, 14 Със скъпоценни плодове от слънцето, И със скъпоценни произведения от месеците, 15 С изрядни неща от старите планини, Със скъпоценни неща от вечните гори, 16 Със скъпоценни неща от земята и всичко що има в нея. Благоволението на Онзи, Който се яви в къчината, Да дойде на главата Иосифова, И на темето на оня, който се отдели от братята си. 17 Благоволението му е като на първородния му юнец, И роговете му като роговете на див вол; С тях ще избоде племената до краищата на земята; Те са Ефремовите десетки хиляди, И те са Манасиевите хиляди. 18 И за Завулона рече: Весили се, Завулоне, в излизането си, И ти, Исахаре, в шатрите си. 19 Ще свикат племената на планината; Там ще принесат жертва с правда; Защото ще сучат изобилието на морето И съкровищата скрити в крайморския пясък. 20 И за Гада рече: Благословен да бъде оня, който разширява Гада. Седи като лъвица, и разкъсва мишици и глава. 21 Промисли за себе си първия дял, Защото там се узна дела на управителя; А дойде с първенците на людете Ти извърши правда на Господа И Неговите съдби са Израил. 22 И за Дана рече: Дан е млад лъв, Който скача от Васан. 23 И за Нефталима рече: О Нефталиме, наситен с благоволение, И изпълnen с благословение Господно, Завладей ти запад и юг. 24 А за Асира рече: Благословен да си с чада Асир; Нека бъде

**34** Тогава Моисей се възкачи на моавските полета на планината Нево, на върха Фасга, който е срещу Ерихон. И Господ му показва цялата Галаадска земя до Дан, 2 цялата Нефталимова земя, Ефремовата и Манасиева земя, и цялата Юдова земя до Западното море, 3 южната страна, и околността на долината Ерихон, град на палми, до Сигор. 4 И Господ му каза: Тая е земята, за която съм се клел на Авраама, на Исаака и на Якова, като рекох: На твоето потомство ще я дам. Аз те направих да я видиш с очите си, но в нея няма да минеш. 5 И тъй, Господният слуга Моисей умря там, в Моавската земя, според казаното от Господа. 6 И Господ го погреба в долината в Моавската земя срещу Вет-фегор; а до днес никой не знае где е гробът му. 7 Моисей беше на сто и двадесет години, когато умря; очите му не се помрачиха, нито силата му намала. 8 И израилтяните плакаха за Моисея тридесет дена в моавските полета; така се изпълниха дните на плача и жалейката за Моисея. 9 А Иисус Навиевият син беше пълен с мъдър дух, защото Моисей беше възложил ръцете си на него; та израилтяните го слушаха, и вършеха според както Господ беше заповядал на Моисея. 10 Не се издигна вече в Израил пророк като Моисея, когото Господ познаваше лице с лице 11 относно всичките знания и чудеса, които Господ го изпрати да извърши в Египетската земя върху Фараона, върху всичките му слуги и върху цялата му земя, 12 и относно всичкия голям ужас, които Моисей прояви пред очите на целия Израил.

# Исус Навиев

**1** Подир смъртта на Господния раб Моисея, Господ говори на Иисуса Навиевия син, Моисеевия слуга, казвайки: 2 Слугата ми Моисей умря; сега, проче, стани та мини през тоя Иордан, ти и всички тия люде, в земята, която Аз давам на тях, на израилтяните. 3 Всяко място, на което стъпи стъпалото на нозете ви, давам ви го, според както казах на Моисея. 4 От пустинята и тоя Ливан до голямата река, реката Ефрат, цялата земя на хетейците, и до голямото море към захождането на сълнцето, ще бъдат пределите ви. 5 Никой не ще може да устои против тебе през всичките дни на живота ти; като бях с Моисея, така ще бъда и с тебе; няма да отстъпя то тебе, нито ще те оставя. 6 Бъди силен и смел; защото ти ще разделиш в наследство на тия люде земята, за която съм се клел на башите им, че ще им я дам. 7 Само бъди силен и твърде дързостен, та да постъпваш внимателно според целия закон, за който слугата Ми Моисей ти даде заповед; не се отклонявай от него и нито надясно нито наляво, за да имаш добър успех където и да идеш. 8 Тая книга на закона да се не отдалечава от устата ти; но да размишляваш върху етапа ти; защото ти ще съглеждаш земята.

**2** Тогава Иисус Навиевият син изпрати от Ситим двама мъже да съглеждат тайно, и каза: Идете, разгледайте земята и Ерихон. И отидаха, и като влязоха в къщата на една блудница на име Раав, престояха там. 2 Но известиха на ерихонския цар, казвайки: Ето, нощес дойдоха тук мъже от израилтяните, за да съглеждат земята. 3 И тъй, ерихонският цар прати в Раав да кажат: Изведи мъжете, които дойдоха при тебе, и които влязоха в къщата ти; защото са дошли да съглеждат цялата земя. 4 Но жената взе двамата мъже та ги скри; и рече: Наистина мъжете дойдоха при мене, но не знаех от где бях; 5 и като щяха да се затворят портите, на мръкване, мъжете излязоха. Не знай къде отидаха мъжете; тичайте скоро след тях и ще ги стигнете. 6 Но тя ги беше качила на къщния покрив, и бе ги скрила в ленените гръсти, които покрив, и бе ги скрила в ленените гръсти, които беше наредила на къщния покрив. 7 И изпратените мъже ги гониха по пътя, който отива за Иордан, отдалечава от устата ти; но да размишляваш върху гониха ги до бродовете; и щом тръгнаха ония, които няя денем и нощем, за да постъпваш внимателно, ги подгониха, затвориха портата. 8 А преди те да си според всичко каквото е написано в нея, защото легнат, тя се качи при тях на къщния покрив 9 и рече тогава ще напредваш в пътя си, и тогава ще имаш на мъжете: Зная, че Господ ви даде тая земя и страх добър успех. 9 Ето, заповядвам ти: бъди силен и добър успех. 9 Ето, заповядвам ти: бъди силен и смел; да не се плашиш и да не се страхуваш; защото на мъжете: Зная, че Господ ви даде тая земя и страх се стопиха пред вас; 10 понеже чухме как Господ Господ твойт Бог е с тебе гдето и да идеш. 10 Тогава пресуши водата на Червеното море пред вас, когато Иисус заповядва на началниците на людете, като каза: излязохте от Египет, и какво направихте на двамата 11 Преминете през сред стана и заповядайте на аморейски царе, които бяха оттатък Иордан, - на людете, казвайки: Пригответе си храна за път, защото Сиона и на Ога, които изтребихте. 11 Като чухме след три дена ще минете през тоя Иордан, да за сърцата ни се стопиха, и в никого не остана вече влезете да завладеете земята, която Господ вашият душа поради вас; защото Господ вашият Бог, Той Бог ви даде да притежавате. 12 А на рувимците е Бог на небето горе и на земята долу. 12 И сега, на гадците и на половината от Манаасиевото племе моля, закълнете ми се в Господа, че както аз показах Иисус говори, казвайки: 13 Помните думата, която Господният слуга Моисей ви заповядва, като каза: ще запазите живота на баща ми, на майка ми, на Жените ви, чадата ви и добитъкът ви нека останат милост към вас, ще покажете и вие милост към земята, която Моисей ви даде оттатък Иордан, а башния ми дом; и дайте ми знак за уверение, 13 че Господ вашият Бог ви успокои и ви даде тая земя. 14 ще запазите живота на баща ми, на майка ми, на братята ми и на сестрите ми, и всичко що имат, и ще в земята, която Господ вашият Бог им дава; тогава избавите живота ни от смърт. 14 Мъжете й рекоха: вие, всичките юнаци, да преминете пред братята Вместо вас ние сме готови да умрем, ако само не си въръжени и да ми помогате, 15 доколе Господ издадете тая наша работа: и когато Господ ни даде успокои и братята ви както вас, та притежават и те земята, ще ти покажем милост и вярност. 15 Тогава земята, която Господ вашият Бог им дава; тогава тя ги спусна с въже през прозореца; защото къщата да се върнете в земята на наследството си, която й беше на градската стена, и на стената живееше. Господният слуга Моисей ви даде оттатък Иордан 16 И рече им: Идете в гората, за да не ви срещнат към изгряването на сълнцето, и да я притежавате. гонителите и крийте се там три дена доколе се върнат 16 И те в отговор казаха на Иисуса: Всичко що ни гонителите; и после си идете по пътя. 17 И мъжете й заповядаш ще извършим, и където и да ни пращащ рекоха: Ето как ще бъдем свободни от тая клетва, с ще идем. 17 Както слушахме във всичко Моисея, която ти ни направи да се закълнем: 18 ето, когато така ще слушаме и тебе; само Господ твойт Бог да е влезем в земята, да вържеш това въже от червена

с тебе; както беше с Моисея. 18 Всеки, който би се възпротивил на твоите заповеди и не би послушал думите ти във всичко що му заповядаш, ще се умърти само ти бъди силен и смел.

**2** Тогава Иисус Навиевият син изпрати от Ситим двама мъже да съглеждат тайно, и каза: Идете, разгледайте земята и Ерихон. И отидаха, и като влязоха в къщата на една блудница на име Раав, престояха там. 2 Но известиха на ерихонския цар, казвайки: Ето, нощес дойдоха тук мъже от израилтяните, за да съглеждат земята. 3 И тъй, ерихонският цар прати в Раав да кажат: Изведи мъжете, които дойдоха при тебе, и които влязоха в къщата ти; защото са дошли да съглеждат цялата земя. 4 Но жената взе двамата мъже та ги скри; и рече: Наистина мъжете дойдоха при мене, но не знаех от где бях; 5 и като щяха да се затворят портите, на мръкване, мъжете излязоха. Не знай къде отидаха мъжете; тичайте скоро след тях и ще ги стигнете. 6 Но тя ги беше качила на къщния покрив, и бе ги скрила в ленените гръсти, които покрив, и бе ги скрила в ленените гръсти, които беше наредила на къщния покрив. 7 И изпратените мъже ги гониха по пътя, който отива за Иордан, отдалечава от устата ти; но да размишляваш върху гониха ги до бродовете; и щом тръгнаха ония, които няя денем и нощем, за да постъпваш внимателно, ги подгониха, затвориха портата. 8 А преди те да си според всичко каквото е написано в нея, защото легнат, тя се качи при тях на къщния покрив 9 и рече тогава ще напредваш в пътя си, и тогава ще имаш на мъжете: Зная, че Господ ви даде тая земя и страх добър успех. 9 Ето, заповядвам ти: бъди силен и смел; да не се плашиш и да не се страхуваш; защото на мъжете: Зная, че Господ ви даде тая земя и страх се стопиха пред вас; 10 понеже чухме как Господ Господ твойт Бог е с тебе гдето и да идеш. 10 Тогава пресуши водата на Червеното море пред вас, когато Иисус заповядва на началниците на людете, като каза: излязохте от Египет, и какво направихте на двамата 11 Преминете през сред стана и заповядайте на аморейски царе, които бяха оттатък Иордан, - на людете, казвайки: Пригответе си храна за път, защото Сиона и на Ога, които изтребихте. 11 Като чухме след три дена ще минете през тоя Иордан, да за сърцата ни се стопиха, и в никого не остана вече влезете да завладеете земята, която Господ вашият душа поради вас; защото Господ вашият Бог, Той Бог ви даде да притежавате. 12 А на рувимците е Бог на небето горе и на земята долу. 12 И сега, на гадците и на половината от Манаасиевото племе моля, закълнете ми се в Господа, че както аз показах Иисус говори, казвайки: 13 Помните думата, която Господният слуга Моисей ви заповядва, като каза: ще запазите живота на баща ми, на майка ми, на Жените ви, чадата ви и добитъкът ви нека останат милост към вас, ще покажете и вие милост към земята, която Моисей ви даде оттатък Иордан, а башния ми дом; и дайте ми знак за уверение, 13 че Господ вашият Бог ви успокои и ви даде тая земя. 14 ще запазите живота на баща ми, на майка ми, на братята ми и на сестрите ми, и всичко що имат, и ще в земята, която Господ вашият Бог им дава; тогава избавите живота ни от смърт. 14 Мъжете й рекоха: вие, всичките юнаци, да преминете пред братята Вместо вас ние сме готови да умрем, ако само не си въръжени и да ми помогате, 15 доколе Господ издадете тая наша работа: и когато Господ ни даде успокои и братята ви както вас, та притежават и те земята, ще ти покажем милост и вярност. 15 Тогава земята, която Господ вашият Бог им дава; тогава тя ги спусна с въже през прозореца; защото къщата да се върнете в земята на наследството си, която й беше на градската стена, и на стената живееше. Господният слуга Моисей ви даде оттатък Иордан 16 И рече им: Идете в гората, за да не ви срещнат към изгряването на сълнцето, и да я притежавате. гонителите и крийте се там три дена доколе се върнат 16 И те в отговор казаха на Иисуса: Всичко що ни гонителите; и после си идете по пътя. 17 И мъжете й заповядаш ще извършим, и където и да ни пращащ рекоха: Ето как ще бъдем свободни от тая клетва, с ще идем. 17 Както слушахме във всичко Моисея, която ти ни направи да се закълнем: 18 ето, когато така ще слушаме и тебе; само Господ твойт Бог да е влезем в земята, да вържеш това въже от червена

прежда на прозореца, през който ти ни спусна; а един мъж от всяко племе. 13 И щом стъпят във водата баша си и майка си братята си и целия си башин дом на Иордан стъпалата на нозете на свещениците, да събереш при себе си в къщи. 19 Всеки, който би които носят ковчега на Иеова, Господа на целия свят, излязъл из вратата на къщата ти кръвта му ще бъде Иорданската вода, водата, която слиза от горе, ще на главата му, а ние ще бъдем невинни; на всеки, се раздели и ще застане на куп. 14 И тъй, щом се който остане с тебе в къщи, неговата кръв ще бъде дигнаха людете от шатрите си, като бяха пред людете на нашата глава, ако се издигне ръка против него. 20 свещениците, които носеха ковчега на завета, за Обаче, ако издадеш тая наша работа, тогава пак ще да преминат Иордан, 15 и щом дойдоха до Иордан бъдем свободни от клетват, с която ти ни направи ония, които носеха ковчега, и нозете на свещениците, да се закълнем. 21 А тя каза: Да бъде според както които носеха ковчега, се намокриха в края на водата, сте казали. И изпрати ги та си отидоха; и тя върза (зашпото Иордан наводнява всичките си брегове през червеното въже на прозореца. 22 И като тръгнаха цялото време на жетвата), 16 водата, която слизаше отидоха в гората, и там останаха три дена додре от горе застана и се издигна на куп много надалеч, се върнаха гонителите; а гонителите ги търсиха по пред града Адам, който е край Царетан: а водата, целия път, но не ги намериха. 23 Тогава двамата която течеше надолу към полското море, то ест, мъже се върнаха и като слязоха от гората, преминаха Соленото море, се свърши и изчезна; и людете и дойдоха при Иисус Навиевия син; и казаха му преминаха срещу Ерихон. 17 А свещениците, които всичко ще се бе случило. 24 И рекоха на Иисуса: носеха ковчега на Господния завет, стояха търди на Наистина Господ предаде в ръцете ни цялата земя; сухо в сред Иордан; и целият Израил преминаваха по а при това, всичките местни жители се стопиха пред сухо додете целият народ съвсем премина Иордан. нас.

**3** Тогава Иисус стана рано; и като се дигна от Ситим,

той и всичките израилтяни, дойдоха до Иордан, и там пренощуваха преди да преминат. 2 А след три дена началиците преминаха през стана 3 и заповядаха на людете като казаха: Когато видите ковчега за плочите на завета на Господа вашия Бог, и че левитските свещеници го носят, тогава и вие да се дигнете от местата си и да вървите след него. 4 Но между вас и него да има около две хиляди лакътя разстояние по мярка; да се не приближите при него, за да знаете пътя, по който трябва да вървите; защото до сега не сте минавали през тоя път. 5 Иисус каза още на людете: Осветете се, защото утре Господ ще извърши в сред вас чудни дела. 6 Иисус говори и на свещениците, казвайки: Дигнете ковчега за плочите на завета и заминете пред людете. Те, прочее, дигнаха ковчега на завета и вървяха пред людете. 7 И Господ рече на Иисуса: Днес почвам да те възвеличавам пред целия Израил, за да познаят, че както бях с Моисея, така ще бъда и с тебе. 8 А ти заповядай на свещениците, които носят ковчега за плочите на завета, като кажеш: Когато стигнете при брега на Иорданската вода, застанете в Иордан. 9 Тогава Иисус каза на израилтяните: Приближете се тук и слушайте думите на Господа вашия Бог. 10 И рече Иисус: От това ще познаете, че живият Бог е в сред вас, и че съвсем ще изгони отред вас ханаанците, хетейците, евейците, ферезейците, гергесейците, евейците, аморейците и евусейците. 11 Ето, ковчега на завета на Господа на целия свят върви пред вас в Иордан. 12 Сега, прочее, изберете си дванадесет мъже от Израилевите племена, по

**4** А когато целият народ съвсем беше преминал Иордан, Господ говори на Иисуса, казвайки: 2

Вземете си дванадесет човека от людете, по един човек от всяко племе, 3 и заповядайте им като кажете: Вземете си дванадесет камъни от тук, от сред Иордан, от мястото гдето нозете на свещениците стоеха търди, и занесете ги със себе си и турете ги на мястото, гдето ще пренощувате тая нощ. 4 Тогава Иисус повика дванадесетте човека, които беше определил от израилтяните, по един човек от всяко племе; 5 и Иисус им каза: Заминете пред Ковчега на Господа вашия Бог в сред Иордан и дигнете всеки от вас по един камък на рамената си, според числото на племената на израилтяните, 6 за да бъде това белег между вас. И утре, когато чадата ви попитат, казвайки: Защо ви са тия камъни? 7 - Тогава ще изкажете: Понеже водата на Иордан се раздели пред ковчега на Господния завет; когато ковчегът преминаваше Иордан, водата на Иордан се раздели. И тия камъни ще бъдат за спомен до века на израилтяните. 8 Тогава израилтяните сториха така както заповяда Иисус; взеха дванадесет камъни от сред Иордан, според както рече Господ на Иисуса, според числото на племената на израилтяните; и донесоха ги със себе си на мястото гдето пренощуваха, и там го положиха. 9 Още Иисус постави дванадесет камъни сред Иордан, на мястото гдето стояха нозете на свещениците, които носеха ковчега на завета; и те са там до днес. 10 А свещениците, които носеха ковчега, стояха в сред Иордан додре се свърши всичко що Господ заповяда на Иисуса да говори на людете, според всичко, което Моисей беше заповядал на Иисуса. И людете побързаха да преминаха. 11 А

когато всичките люде бяха съвсем преминали, Господ се kle, че не ще ги остави да видят земята, мина и Господният ковчег и свещениците пред за която Господ беше се клел на бащите им, че людете. **12** И рувимците, гадците и половината от ще ни я даде, земя гдето текат мляко и мед. **7** А Манасиевото племе преминаха въоръжени пред вместо тях Той издигна синовете им, които Исус израилтяните, според както Моисея им бе казал; обряза; защото бяха необрязани, понеже не бяха ги **13** около четиридесет хиляди въоръжени ратници обрязали по пътя. **8** И като се обрязаха всичките преминаха пред Господа на бой към ерихонските люде, седяха на местата си в стана додре оздравяха. полета. **14** В онъ ден Господ възвеличи Исуса пред **9** Тогава Господ рече на Исуса: Днес отнек от вас очите на целия Израил; и те се бояха от него, както египетския позор. За това нова място се нарича се бояха от Моисея, през всичките дни на живота Галгал, както се казва и до днес. **10** А израилтяните му. **15** Тогава Господ говори на Исуса, казвайки: **16** разположиха стан в Галгал, и направиха пасхата Заповядай на свещениците, които носят ковчега на на четиринадесетия ден от месеца, привечер, на свидетелството, да излязат от Иордан. **17** И тъй, ерихонските полета. **11** И на сутринта на пасхата, в Иисус заповядва на свещениците, като рече: Излезте същия ден, ядоха безквасни хлябове от житото на от Иордан. **18** А щом свещениците, които носяха земята и изпържено жито. **12** А на сутринта, като ковчега на Господния завет, излязоха изред Иордан, ядоха от житото на земята, манната престана; и и стъпалата на свещеническите нозе стъпиха на сухо, израилтяните нямаха вече манна, но през тая година водата на Иордан се върна на мястото си и преля **13** И когато ядяха от рожбите на Ханаанската земя. **14** И когато всичките му брегове както по-напред. **19** На десетия беше Иисус при Ерихон, подигна очи и видя, и, ето, ден от първия месец людете излязоха от Иордан, и **20** И Иисус поставил в Галгал, на източната страна от на камъни, които взеха от Иордан. **21** Тогава говори Иисус падна с лицето си на земята и се поклони; и попитат бащите си, думайки: Какви са тия камъни? **22** (Тогава да разправите на чадата си, като речете: Иисус рече: Що заповядва Господарят ми на слугата си? **23** Защото **15** А военачалникът на Господното войнство сега дойдох аз. **24** за да знаят всички племена Иисус: Изуй обущата си от нозете, защото мястото, Господ вашият Бог пресуши Иорданската вода пред на което стоиш, е свето. И Иисус стори така.

**5** А когато всичките аморейски царе, които бяха оттатък Иордан на запад, и всичките ханаански царе, които бяха при морето, чуха, че Господ пресуши водата на Иордан пред израилтяните додре преминаха, сърцата им се стопиха, и душа не остана в тях поради израилтяните. **2** В това време Господ рече на Иисуса: Направи си кремъчни ножове и обрежи пак израилтяните, втори път. **3** И тъй, Иисус си направи кремъчни ножове и обряза израилтяните на мястото Хълм на краекожията. **4** А ето причината, Тогава Иисус Навиевия син повика свещениците по която Иисус извърши обрязването: всичките мъжки, и рече им: Дигнете ковчега на завета, и седем които излязоха из Египет, всичките военни мъже, свещеници нека държат седем гръмливи тръби измряха в пустинята по пътя, след като бяха излезли пред Господния ковчег. **7** Рече на людете: Минете из Египет; **5** и всичките люде, които излязоха, та обиколете града; а въоръжените нека заминат бяха обрязани; а всичките люде, които се родиха пред Господния ковчег. **8** И тъй, след като говори в пустинята по пътя, след като бяха излезли из Иисус на людете, седемте свещеници, които държаха Египет, не бяха обрязани. **6** Защото израилтяните седемте гръмливи тръби пред Господа минаха, и ходиха четиридесет години по пустинята, додре се свиреха с тръбите; и ковчегът на Господния завет изтребиха всичките люде, излезли из Египет военни вървеше подире им. **9** И въоръжените вървяха пред мъже, които не послушаха Господния глас, на които свиреха с тръбите, и задната

стража следваше зад ковчега, докато свещениците свиреха с тръбите като вървяха. **10** А Иисус заповядва смъртта на първородния си син ще тури основите на людете, като каза: Да не викате, нито да се чуе гълъсат ви, нито да излезе дума из устата ви, до деня, когато ще ви кажа да извикате; тогава извикайте. **11** И тъй, направи да обиколи Господният ковчег около града еднъж; и дойдоха в стана и пренощуваха в стана. **12** И на сутринта Иисус стана рано, и свещениците дигнаха Господния ковчег, **13** И седемте, свещеника, които държаха седемте гръмливи тръби., вървяха пред Господния ковчег, като ходеха и свиреха с тръбите; и пред тях и свиреха с тръбите; и пред тях вървяха въоръжените, а задната стража следваше подир Господния ковчег, докато свещениците свиреха с тръбите като вървяха. **14** И тъй на втория ден обиколиха града еднъж и се върнаха в стана така правеха шест дена. **15** А на седмия ден станаха рано, при пукването на зората, и обиколиха града седем пъти по същия начин; само тоя ден обиколиха града седем пъти. **16** И на седмия път, като свиреха свещениците с тръбите, Иисус рече на людете: Извикайте, защото Господ ви предаде града. **17** И градът и всичко що е в него ще бъдат обречени на Господа; само блудницата Раав, да остане жива, тя и всички, които са в къщата с нея, защото скри пратениците, които проводихме. **18** Но вие се пазете във всеки случай от всичко обречено, да не би, като го обречете, да вземете от обреченото, и така да нанесете проклетия върху стана на Израил и да го смутите. **19** Всичкото сребро и злато, и медните и железните съдове, са посветени Господу; да се внесат в Господното съкровище. **20** И тъй, людете извикаха и свещениците свиреха с тръбите; и като чуха людете тръбния глас, и като издадоха людете гръмлив вик, стената падна на мястото си; и людете влязоха в града, всеки право напред, и превзеха града. **21** И обрекоха на изтребление с острото на ножа всичките в града, мъже и жени, млади и стари, и говеда, овци и осли. **22** Тогава Иисус каза на двамата мъже, които бяха съгледали земята: Влезте в къщата на блудницата и изведете от там жената и всичко коквото има, според както й се заклехте. **23** И тъй, като влязоха младежите, шпионите, изведоха Раав, баща й, майка й, братята й и всичките й роднини, и туриха ги вън от Израилевия стан. **24** И града и всичко в него изгориха с огън; само среброто и златото и медните и железните съдове туриха в съкровището на Господния дом. **25** А блудницата Раав и бащиното й семейство, и всичко що имаше тя, Иисус оставил живи и тя живее сред Израеля до днес, защото скри пратениците, които Иисус проводи да съгледат Ерихон. **26** В нова време Иисус се закле, като каза: Проклет пред Господа

човек, който стане да съгради този град Ерихон; със смиртта на първородния си син ще тури основите на людете, като каза: Да не викате, нито да се чуе гълъсат ви, нито да излезе дума из устата ви, до деня, когато ще ви кажа да извикате; тогава се прочу по цялата земя.

**7** А израиляните извършиха престъпление относно обреченото: защото Ахан син на Хармия, син на Завдия, син на Зара, от Юдовото племе, взе от обреченото, така че Господният гняв пламна против израиляните. **2** Между това Иисус прати човеците от Ерихон в Гай, който е близо при Витавен, на източната страна от Ветил; и говори им, казвайки: Изкачете се та съгледайте земята. И тъй, човеците се изкачиха та съгледаха Гай. **3** И като се върнаха при Иисуса рекоха му: Да не се изкачат всичките люди, но до две или три хиляди мъже да се изкачат и да поразят Гай; да не вкарват в труда всичките люди да отиват там, защото ония са малцина. **4** И така, изкачиха се там от людете около три хиляди мъже; но побягнаха пред гайските мъже. **5** Гайските мъже поразиха от тях около тридесет и шест мъже, и прогониха ги от портата до Сиварим, и поразиха ги в надолнището; поради което сърцата на людете се стопиха и станаха като вода. **6** Тогава Иисус раздразни си и падна на лицето си на земята пред Господния ковчег, където лежа до вечерта, той и Израилевите старейшини; и туриха пръст на главите си. **7** И рече Иисус: Аз! Господи Иеова, защо преведе тия люде през Иордан, за да ни предадеш в ръцете на аморейците да ни погубят? О да бяхме били доволни да си седим оттатък Иордан! **8** О Господи, що да река като Израил обръна гръб пред неприятеля си? **9** И като чуят ханаанците и всичките други жители на земята, ще ни обиколят и ще на правят да изчезне името ни от земята; и какво ще сториш за великото Си Име? **10** А Господ рече на Иисуса: Стани, защо си паднал така на лицето си? **11** Израил е съгрешил, а именно, престъпили са завета Ми, за който им дадох заповед; да! те са взели от обреченото, още са откраднали, още са изльгали, още са турили откраднатото между своите вещи. **12** По тая причина израиляните не могат да устоят пред неприятелите си, но обръщат гръб пред неприятелите си, защото станаха проклети; и Аз не ще бъда вече с вас, ако не изтребите проклетия човек изсреща вас. **13** Стани та освети людете, и речи: Осветете се за утре; защото така говори Господ Израилевият Бог: Нещо обречено има в сред тебе, Израил; не можеш да устоиш пред неприятелите си докога не махнеше обреченото изсреща вас. **14** И тъй, приближете се утре според племената си; и племето, което хване Господ, да се приближи според семействата си; и семейството, което хване Господа,

да се приближи според домовете си; а домът, който всичките люде, които са с мене, ще се приближим до хване Господ, да се приближи според мъжете. 15 И града; и когато излязат против нас, както изпърво, който се хване с обреченото ще се изгори с огън, тогава ние ще побегнем от тях. 6 Те ще излязат след той и всичко що има, понеже е престъпил Господния завет, и понеже е сторил безумие в Израиля. 16 Те бягат от нас, както по-напред; и ние ще побегнем Тогава Иисус, като стана рано на сутринта, приведе от тях. 7 Тогава вие станете от засадата и превземете Израиля според племената им; и хвана се Юдовото града; защото Господ вашият Бог ще го предаде в племе. 17 И като приведе Юдовите семейства, ръката ви. 8 И като превземете града да запалите хвана се семейството на Заровците. И като приведе града, да сторите според Господното повеление; семейството на Заровците, мъж по мъж, хвана се то, заповядах ви. 9 И тъй, Иисус ги изпрати; и те Завдий. 18 А като приведе неговия дом, мъж по мъж, отидоха в засада, като седнаха между Ветил и Гай, хвана се Ахан син на Хармия, сина на Завдия, сина на Зара, от Юдовото племе. 19 Тогава Иисус рече наянощ всред людете. 10 И Иисус, като стана Ахана: Чадо мое, въздай сега слава на Господа рано на сутринта и прогледа людете, отиде, той и Израилевия Бог и изповядай Му се; и кажи ми що Израилевите старейшини, пред людете за Гай. 11 И си сторил, не скривай от мене. 20 И Ахан в отговор всичките военни люде, които бяха с него, отидоха и на Иисуса каза: Наистина аз съгреши на Господа се приближиха, дойдоха срещу града, и разположиха Израилевия Бог, като сторих така и така: 21 Когато стан на северната страна от Гай; а между тях и видях между користите една хубава вавилонска Гай имаше долина. 12 И той взе около пет хиляди дреха двеста сикли сребро, и една златна плочка мъже и ги постави в засада между Ветил и Гай тежка петдесет сикли, пожелаха ги и ги взех; и, ето, на западната страна от града. 13 И като наредиха те са скрити в земята всред шатъра ми, и среброто людете - цялото войнство, което беше на север от отдолу. 22 Иисус, прочее, прати човеци, които се града, и засадата му на запад от града - Иисус отиде завтекоха в шатъра; и ето, откраднатото беше скрито през оная нощ всред долината. 14 А гайският цар, в шатъра му, и среброто отдолу. 23 И взеха ги отсред като видя това, побърза, той и всичките му люде, шатъра и донесоха ги при Иисуса и при всичките мъжете на града, та станаха рано, и в определен израилтяни; и те ги положиха пред Господа. 24 Тогава час излязоха на полето на бой против Израиля; но Иисус и целият Израил с него взеха Ахана Заровия той не знаеше, че имаше засада против него зад син, със среброто, дрехата и златната плоча, и града. 15 А Иисус и целият Израил се престориха на синовете му, дъщерите му, говедата му, ослите му, разбити пред тях и бягаха през пътя за пустинята. 16 овците му, шатъра му и всичко каквото имаше, и И всичките люде, които бяха в Гай, бяха свикиани, заведоха ги в долината Ахор. 25 И рече Иисус: Защо за да го гонят; и гониха Иисуса, и отдалечиха се от си ни смутил? Господ ще смuti тебе днес. Тогава града. 17 Така в Гай и Ветил не остана човек, който целият Израил уби Ахана с камъни, и изгориха не излезе след Израиля; и те оставиха града отворен го с огън след като го убиха с камъни. 26 После и гониха Израиля. 18 Тогава Господ каза на Иисуса: натрупаха на него голяма грамада камъни, която Прости към Гай копието, което държиш в ръката си; стои и до днес. Така се върна Господ от яростния Си гняв. Затуй онова място се нарича и до днес долина Ахор. 19 И щом простира ръката си засадата стана бързо от мястото си, завтекоха се изведнъж и влязоха в града и го превзеха; и побързаха та запалиха града. 20 А когато гайските мъже се огледаха надире, видяха, и, ето че дим се издигаше от града към небето; и нямаха где да бягат ни тук ни там, понеже людете, които бягаха към пустинята, се обърнаха назад против гонителите. 21 А Иисус и целият Израил, като видяха, че засадата беше превзела града, и че се издигаше дим от града, обърнаха се назад и поразиха гайските мъже. 22 Другите също излязоха из града против тях; и тъй, те се намериха всред израилтяните, които бяха един от сам а един оттам; и тия ги поразиха така щото не оставиха никой от тях да живее или да побегне. 23 А царя на Гай хванаха

**8** Подир това Господ рече на Иисуса: Не бой се нито се ужасявай; вземи със себе си всичките военни мъже, и стани та се изкачи в Гай; ето, Аз предадох в ръката ти гайския цар, людете му, града му и земята му; 2 и да сториш на Гай и на царя му, както стори на Ерихон и на царя му; само че ще заплените за себе си користите му и добъръка му. Постави против града засада от задната му страна. 3 Тогава Иисус стана с всичките военни люде, за да отидат в Гай; и Иисус избра тридесет хиляди мъже силни и храбри изпрати ги нощем, 4 и заповядах им, казвайки: Гледайте, поставете засада против града от задната страна на града; да се не отдалечите много от града, и да бъдете всички готови; 5 а аз и

жив, о го доведоха при Иисуса. 24 И като изби Израил стари дрехи на сабе си, и всичкият хляб, който си всичките жители на Гай в полето и пустинята, гдете доставиха за храна, беше сух и плесенясал. 6 Та ги гониха, и те всички паднаха от острото на ножа дойдоха при Иисуса в стана в Галгал, та рекоха нему додре се изтребиха, тогава целият Израил се върна в и на Израилевите мъже: От далечна страна сме Гай и поразиха го с острото на ножа. 25 И всичките дошли; сега, прочее, направете договор с нас. 7 Но паднали в оня ден, мъже и жени, бяха дванадесет Израилевите мъже рекоха на евейците: Да не би вие хиляди души, всичките гайски люде. 26 Защото Иисус да живеете всред нас; и как ще направим договор с не оттегли ръката си, с който бе простиля копието, вас? 8 А те казаха на Иисуса: Твои слуги сме. И Иисус додре не изтреби като обречени, всичките жители на им рече: Кои сте? и от где идете? 9 А те му казаха: Гай. 27 Само че Израил плени за себе си добитък и От много далечна земя дойдоха слугите ви поради користите на оня град, според думата, която Господ името на Иеова твоя Бог; защото чухме славата Му и заповядва на Иисуса. 28 И така, Иисус изгори Гай и всичко що извършил в Египет, 10 и всичко що сторил го направи всегдашен куп развалини, както е до на двамата аморейски царе, които бяха оттатък днес. 29 А царя на Гай обеси на дърво и го оставил Иордан, на есевонския цар Сион и на васанския цар да виси до вечерта; и като зайде сълнцето, Иисус Ог, който живееше в Астарот. 11 За това ни говориха заповядва та снеха трупа от дървото, хвърлиха го старейшините ни и всичките жители на нашата земя, във входа на градската порта, и натрупаха на него казвайки: Вземете в ръката си храна за из пътя та голяма грамада камъни, която стои и до днес. 30 Идете да ги посрещнете, и речете им: Ваши слуги Тогава Иисус издигна олтар на Господа Израилевия сме; и тъй, сега направете договор с нас. 12 Този наш Бог на хълма Гевал, 31 както Господният слуга хляб беше топъл, когато си го доставихме от къщите Моисей беше заповяддал на израилтяните, според си за храна в деня, когато излязохме, за да дойдем написаното в книгата на Моисеевия закон, олтар при вас; а, ето, сега е сух и плесенясал. 13 Тия от цели камъни, по които желязно сечиво не се мехове за вино бяха нови, като ги напълнихме, а ето, бе издигнало; и принесоха на него всеизгаряния съдриани са; и тия наши дрехи и обущата ни овехтяха Господу, и пожертвуваха примирителни приноси. 32 И от много дългия ни път. 14 Тогава израилтяните там написа на камъните един препис на Моисеевия приеха мъжете по причина на храната им; а до закон, който написа пред израилтяните. 33 И целият Господа не се допитаха. 15 Иисус сключи мир с тях, Израил, със старейшините им, първенците и съдииите и свърза договор с тях, че ще се опази живота им: им, чужденци и туземци, застанаха отсам и оттам и началниците на обществото им се заклеха. 16 А ковчега, срещу левитските свещеници, които държаха три дена след като свързаха договор с тях чуха, че ковчега на Господния завет, - едната им половина им били съседи и че живеели между тях; 17 и като към хълма Гаризин, и другата им половина към пътуваха израилтяните, пристигнаха в градовете хълма Гевал, - както Господният слуга Моисей беше им на третия ден. А градовете им бяга Гаваон, заповядал по-напред, за да благославят Израилевите Хефира, Вирот и Кириатиарим. 18 Но израилтяните люде. 34 И след това прочее всичките думи на не ги поразиха, защото началниците на обществото закона, благословията и проклетиите, според всичко бяха им се заклели в Господа Израилевия Бог. А каквото бе писано в книгата на закона. 35 От всичко цялото общество роптаеше против началниците, що заповядва Моисей нямаше дума, която Иисус 19 Всичките началници, обаче, рекоха на цялото не прочете пред всичките събрани израилтяни, с общество: Ние им се заклехме в Господа Израилевия жените, децата и чужденците, които се събраха Бог; и тъй, сега не можем да се допрем до тях. 20 между тях. Ето какво ще сторим с тях: ще запазим живота им, за да не бъде Божият гняв на нас поради клетвата, с който им се заклехме. 21 Началниците им казаха още: нека останат живи; но да бъдат дървесечци и водоносци на цялото общество, - според както началниците бяха им говорили. 22 Тогава Иисус ги свика та им говори, казвайки: Защо ни изльгахте като рекохте: Много далеч сме от вас, - когато вие сте живеели между нас? 23 Сега, прочее, проклети сте; и никога няма да липсва от вас слуги, които да бъдат дървесечци и водоносци за дома на мяня Бог. 24 А те в отговор на Иисуса казаха: Понеже слугите бяха добре предизвестени за онова, което Иеова

**9** А когато чуха това всичките царе оттатък Иордан, в хълмистите места и в полетата и във всичките крайбрежия на голямото море до срещу Ливан сиреч, хетейците, аморейците, ханаанците, ферезейците, евейците и евусейците, 2 събраха се единодушно да се бият с Иисуса и Израيلا. 3 А жителите на Гаваон, като чуха що бе сторил Иисус на Ерихон и Гай, 4 постъпиха хитро, като отидоха та се престориха на посланици и взеха стари вретища та ги туриха на ослите си и стари и раздрани и вързани мехове за вино, 5 и стари и кърпени обуща на нозете си, и

твойт Бог заповядал на слугата Си Моисей, да ви даде цялата земя, и да изтреби от пред вас всичките жители на земята, за това много се уплашихме от вас за живота си, и сторихме това нещо. 25 Сега, ето, в ръцете ти сме; каквото ти се вижда добро и право да ни сториш, стори. 26 Той, прочее, стори воюващ за Израил, и с тях така, и ги избави от ръката на израилтяните, та не ги убиха. 27 И в същия ден Исус ги направи на дървесечи и водоносци на обществото и на олтара на Господа в мястото, което Той би изbral, както са и до днес.

**10** А като чу ерусалимският цар Адониседек, че Исус превезел Гай и го обрекъл на изтребление, и че както сторил на Ерихон и на царя му така сторил на Гай и на царя му, и че жителите на Гаваон склучили мир с Израил и останали между тях, 2 уплашиха се много, той и людете му, защото Гаваон беше голям град, като един от царските градове, и защото беше по-голям от Гай, и всичките му мъже бяха силни. 3 Затова, ерусалимският цар Адониседек прати до хевронския цар Оам, до ярмутския цар Пирам, до лахийския цар Яфий и до еглонския цар Девир, да рекат: 4 Дойдете при мене та ми помогнете, и нека поразим Гаваон, защото сключи мир с Исуса и с израилтяните. 5 И така, събраха се тия петима аморейски царе: ерусалимският цар, хевронският цар, ярмутския цар, лахийският цар и еглонският цар, та отидоха, те и всичките им войнства, и разположиха стана си пред Гаваон и воюваха против него. 6 Тогава гаваонците пратиха до Исус в стана у Галгал да рекат: Да не оттеглиш ръка от слугите си; скоро дойди пре нас и избави ни и помогни ни, защото се събраха против нас всичките аморейски царе, които живеят в хълмистите места. 7 И тъй, Исус се качи от Галгал, той и всичките военни люде с него, и всичките силни и храбри мъже. 8 И Господ каза на Исуса: Да се не убоиш от тях, защото ги предадох в ръката ти; никой от тях няма да устои пред тебе. 9 Исус, прочее, дойде върху тях внезапно, като беше се качвал цяла нощ от Галгал. 10 И Господ ги смути пред Израил; и Исус ги порази с голямо поражение в Гаваон, и гони ги из нагорнището, по което се отива за Веторон, и поразяваше ги до Азика и до Мекида. 11 А като бягаха от Израил и бяха в надолнище то при Веторон, Господ хвърляше на тях големи камъни от небето до Азика, та измряха; умрелите от камъните на градушката бяха по-много от ония, които израилтяните убиха с нож. 12 Тогава говори Исус Господу, в деня когато Господ предаде аморейците на израилтяните, като рече пред очите на Израил: Застани сълнцето, над Гаваон, И ти, луно, над долината Еалон. 13 И сълнцето застана и луната и спря, Догдето мъздовъздадоха людете на

неприятелите си. Това не е ли записано в Книгата на Праведния? Сълнцето застана всред небето, и не побърза да дойде почти цял ден. 14 Такъв ден не е имало ни по-напред ни после, щото така целият Израил с него, в стана у Галгал. 16 А ония петимата царе побягнаха та се скриха в пещерата при Макида. 17 Известиха, прочее, на Исуса, казвайки: Петимата царе се намериха скрити в пещерата при Макида. 18 И Исус каза: Привалете големи камъни на входа на пещерата и поставете часови при нея да ги пазят; 19 а вие не стойте; гонете неприятелите си и поразете най-последните от тях; не ги оставяйте да влязат в градовете си, защото Господ вашият Бог ги предаде в ръцете ви. 20 И когато Исус и израилтяните ги поразиха с твърде голямо клане, докато бяха изтребени, и останалите от тях, които оцеляха, влязоха в укрепени градове, 21 тогава всичките люде се върнаха с мир в стана при Исуса у Мекида; никой не поклати език против никого от израилтяните. 22 Тогава рече Исус: Отворете входа на пещерата та изведете пи мене ония петима царе и пещерата. 23 И сториха така, и изведоха при него ония петима царе из пещерата: ерусалимският цар, хевронският цар, ярмутския цар, лахийския цар и еглонския цар. 24 И като изведоха при Исуса ония царе, Исус повика всичките Израилеви мъже и рече на началниците на военните мъже, които бяха ходили с него: Приближете се, турете нозете си на вратовете на тия царе, и те се приближиха и туриха нозете си на вратовете им. 25 Иисус още им каза: Не бойте се, нито се страхувайте, бъдете силни и дръзновени, понеже така ще стори Господ на всичките ви неприятели, против които воювате. 26 А подир това Исус ги порази, уби ги и ги обеси на пет дървета; и висяха на дърветата до вечерта. 27 А при заходянето на сълнцето Исус заповядва, та ги снеха от дърветата, хвърлиха ги във входа на пещерата туриха големи камъни, които стоят там и до днес. 28 В същия ден Исус превезе Макида и порази няя и царя й с острото на ножа; изтреби като обречени, тях и колкото души имаше в нея, не оставил никого да избега; стори на макидския цар както бе сторил на ерихонския цар. 29 След това Исус и целият Израил се него премина от Макида в Ливан и воюващ против Ливна. 30 И Господ предаде и няя и царя й в ръката на Израил; и порази с острото на ножа си няя и колкото души имаше в нея; не оставил никого да избега и стори на царя й както бе сторил на ерихонския цар. 31 После Исус и целият Израил с него премина от Лина в Лахис, разположи стан срещу него, и воюващ против него. 32 И Господ

предаде Лахис в ръката на Израил; и превзеха го Израил; и те ги поразиха ги до големия на втория ден, и поразиха с острото на ножа него Сидон и до Мисрефот-маим, и до долината на Масфа и колкото души имаше в него, според всичко що на изток, и поразяваха ги докато не оставиха от тях сториха на Ливна. **33** Тогава гезерският цар Орам останъкът. **9** Иисус из стори, според както Господ му дойде да помогне на Лахис; но Иисус поразяваше заповядта: преряза жилите на конете им, и изгори с него и людете му, докато не му остави останъкът. **34** огън колесниците из. **10** В същото време Иисус, като И от Лахис, Иисус и целият Израил с него, премина се върна, превзе Асор и уби царя им с нож; защото в Еглон, разположиха стан срещу него, и воюваха по-напред Асор държеше първенство между всички против него; **35** и в същия ден го превзеха и поразиха с острото на ножа; в същия ден Иисус изтреби, като с острото на ножа и ги изтребиха като обречени; не обречени, колкото души имаше в него, според всичко, остана нищо, което дишаше; и изгори Асор с огън. що стори в Лахис. **36** После Иисус и целият Израил с **12** Иисус превзе и всичките градове на ония царе, и него отиде от Еглон в Хеврон, и воюваха против него; всичките им царе хвана и ги уби с острото на ножа; **37** и като го превзеха, поразиха с острото на ножа изтреби ги според както бе заповядал Господният него, царя му, всичките му градове и колкото души слуга Моисей. **13** Но Израил не изгори никой от имаше в него; не оставил никого да избяга, според градовете, които стояха върху хълмовете си, освен всичко, що стори на Еглон, но изтреби него и колкото един Асор; него Иисус изгори. **14** Всичките користи души имаше в него. **38** А според това Иисус и целият на тия градове и добитькът израилтяните плениха Израил с него се върна в Девир и воюва против него; за себе си, а всичките човеци убиваха с острото **39** и превзе него, царя му и всичките му градове; и на ножа, докато ги изтребиха; не оставиха нищо, поразиха ги с острото на ножа, и изтребиха колкото което дишаше. **15** Както Господ беше заповядал души имаше в него; не оставил никого да избяга; на слугата Си Моисея, така заповядта Моисей на стори на Девир и на царя му както стори на Хеврон, Иисуса, така и стори Иисус; не престъпи нищо от и както бе сторил на Ливна и на царя й. **40** Така Иисус всичко, което Господ беше заповядал на Моисея. **16** порази цялата хълмиста, южна и полянска земя, и Така Иисус превзе цялата онай хълмиста и цялата подгорията, и всичките из царе; не оставил никого да южна земя, и цялата Гесанска земя, равнината и избяга, но изтреби всичко, що дишаше, според както полето, хълмистата и равна земя на Израил, **17** Господ Израилевият Бог беше заповядал. **41** И Иисус от нагорницето Халак, което отива към Сир, до ги порази от Кадис-варни до Газа, и цялата Гесенска Ваалгад в Ливанска долина под планината Ермон; земя до Гаваон. **42** Всички тия царе и земята им и хвана всичките им царе, порази ги и ги уби. **18** Иисус превзе изведенъж, защото Господ Израилевият Дълго време воюваше Иисус против всички тия царе. Бог воюваше за Израилия. **43** Тогава Иисус и целият **19** Нямаше град, който склучи мир с израилтяните, Израил с него се завърна в стана у Галгал.

**11** А асирийският цар Явин, като чу това, прати до мадонския цар Иовава, до символонския цар, до ахсафския цар **2** и до царете, които бяха на север в хълмистата и в полянската земя на юг от Хинерот, и в долината, и в Нафат-дор на запад, **3** и до ханаанците, които бяха на изток и на запад, и до аморейците, хетейците, ферезейците и еврейците, под Ермон в земята Масфа. **4** И те, и всичките им войнства с тях, люде много, по множество както е пъськът, който е покрай морето, излязоха с твърде много коне и колесници. **5** И като се събраха всички тия царе, дойдоха и заедно разположиха стана си близо при водата Мером, за да се бият с Израилия. **6** Тогава Господ каза на Иисуса: Да се не убоиш от тях; защото утре, около тоя час, Аз ще ги предам всички избити пред Израил; и ще прережеш жилите на конете им, и ще изгориш с огън колесниците им. **7** Иисус, прочее, и всичките военни люде с него, отидаха внезапно против тях при водата Мером, и ги нападнаха. **8** И Господ ги предаде в ръката на

всичките с бой. **20** Защото от Господа стана да се закоравят сърцата им та да излязат против Израил на бой, за да го обрече Иисус на изтреление, за да не им се покаже милост, но за да ги изтреби, според както Господ беше заповядал на Моисея. **21** В нова време дойде Иисус и изтреби енакимите от планинската земя, от Хеврон, от Девир, от Анав, и от цялата Израилска хълмиста земя; Иисус ги обрече на изтреление заедно с градовете им. **22** Не оставиха енакими в земята на израилтяните; някои от тях останаха само в Газа, Гет и Азот. **23** Така Иисус превзе цялата земя, според всичко що Господ беше казал на Моисея; Иисус я даде на Израилия за наследство според както бяха разделени по племената си. И земята утихна от война.

**12** А то царете на земята оттатък Иордан, към изгрева на слънцето, които израилтяните поразиха и чиято земя превзеха, от потока Ар non до Ермонската планина, и цялото поле на изток: **2**

аморейският цар Сион, който живееше в Есевон и която е на авейците; 4 на южната страна, цялата владееше от Ароир, който е при брега на потока земя на ханаанците, и Меара, която е на сидонците, Аррон, и е в средата на долината, и владееше до Афек, до аморейските граници; 5 и земята на половината на Галаад до потока Явок, който е граница гевалците, и целият Ливан към изгрева на слънцето, на амонците, 3 и на изток, дори до езерото Хинерот и от Ваалгад под Ермонската планина до прохода на до полското море, сиреч, Соленото море, на изток, до Емат; 6 всичките планински жители от Ливан до пътя към Вет-есимот, и на южната страна под Асдот-Мисрефот-маим, то ест, всичките сидонци; тях Аз фасага: 4 и пределите на васанския цар Ог, който ще изтребя отпред израилтяните; а ти раздели тая беше от останалите исполнини и живееше в Астарот и земя в наследство на Израиля, според както съм в Едраи; 5 който владееше в Ермонската планина, в ти заповядал. 7 Сера, прочее, раздели тая земя в Салха и в целия Васан, до границата на гесурците и наследство на деветте племена и на половината на мааханците, и половината от Галаад до границата от Манасиевото племе. 8 А заедно с другата му на есевонския цар Сион. 6 Тях поразиха Господния половина рувимците и гадците взеха наследството на слуга Моисей и израилтяните; и Господният слуга си, което Моисея из даде оттатък Иордан, на изток, Моисей даде земята им за притежание на рувимците, както Господният слуга Моисей им даде, 9 от Ароир, на гадците и на половината от Манасиевото племе. който е при брега на потока Аррон, и града, който е в 7 И ето царят на земята оттатък Иордан, на запад, средата на долината, и цялата медеванска равнина който Иисус и израилтяните поразиха, от Ваалгад в до Девон, 10 и всичките градове на аморейския цар Ливанската долина до нагорницето Халак, което отива Сион, който царуваше в Есевон до границите на към Сири; и Иисус даде земята им за притежание амонците, 11 и Галаад, и пределите на гесурците на Израилевите племена, според както щяха да й на мааханците, и цялата Ермонска планина, и бъдат разделени: 8 в хълмистата земя, в равнините, целия Васан до Салха, 12 цялото царство на Ога във в полето, в подгорията, в пустинята и в южната Васан, който царуваше в Астарот и в Едраи, и който страна. Царете бяха от хетейците, аморейците, бе оцелял от останалите от исполнините; защото тях ханаанците, ферезейците, евейците и евусейците, Моисей порази и ги изгони. 13 Обаче, израилтяните а именно: 9 ерихонският цар, един; царят на Гай, не изгониха гесурците и мааханците, та гесурците и град близо до Ветил, един; 10 ерусалимският цар, мааханците живееха между Израиля, както живеят един; хевронският цар, един; 11 ярмутският цар, и до днес. 14 Само на Левиевото племе той не един; лахийският цар, един; 12 еглонският цар, даде наследство: жертвите, принесени чрез огън на един; гезерският цар, един; 13 девирският цар, Господа Израилевия Бог са тяхно наследство, според един; гедерският цар, един; 14 хорманският цар, както им е казал. 15 А Моисей даде на племето на един; арадският цар, един; 15 ливанският цар, рувимците наследство според семействата им. 16 един; одоламският цар, един; 16 макиданският цар, Пределите им бяха от Ароир, който е при брега на един; ветилският цар, един; 17 тапфуанският цар, потока Аррон и града, който е в среда долината, и един; еферският цар, един; 18 афекският цар, един; цялата равнина до Медева, 17 Есевон и всичките ласаронският цар, един; 19 мадонският цар, един; му градове в равнината: Девон, Вамотваал, Ветасорският цар, един; 20 симрон-меронският цар, ваалмеон, 18 Яса, Кедимот, Мафаат, 19 Кириатайм, един; ахсафският цар, един; 21 таанахският цар, Сивма, Зарет-Саар, в хълма на Емак, 20 Вет-фегор, един; магедонският цар, един; 22 кедеският цар, Асдот-фасага, Вет-есимот, 21 и всичките градове на един; царят на Иокнеам в Кармил, един; 23 царят на равнината, и цялото царство на аморейския цар Дор в Нафатдор, един; царят на Гоим в Галгал, един; Сион, който царуваше в Есевон, когато Моисей 24 тирзанският цар, един; всичките царе тридесет и порази заедно с мадиамските първенци: Евия, един. Рекема, Сура, Ура, и Рева, Сионови първенци, които живееха в оная земя. 22 И между убитите от тях, израилтяните убиха с нож Валаама Веоровия син, чародееца. 23 А границата на рувимците беше Иордан и пределите му. Това е наследството на рувимците според семействата им, с градовете му и техните села. 24 И на Гадовото племе, Моисей даде наследство на гадците, според семействата им. 25 Пределът им беше Язир и всичките Галаадски градове, и половината от земята на амонците до Ароир срещу Рава, 26 и от Есевон до Рамат-масфа и

**13** А Иисус беше стар напреднал на възраст; и Господ му рече: Ти си стар, напреднал на възраст, а остава още много земя да се превзема. 2 Ето земята, която остава още: всичките околности на филистимците и цялата Гесурска земя, 3 от Сиор, който е към Египет, до границата на Акарон на север, която се счита на ханаанците, - петте околии на филистимците: на газяните, на азотците, на аскalonците, на гетците и на акаронците; и земята,

Ветоним, о от Маханаим, до границата на Девир, години, от времето когато Господ говори това на 27 и, в долината, Ветарам, Вет-нимра, Сокхот и Моисея, когато Израил ходеше по пустинята; и сега, Сафон, останалото от царството на есевонския ето, днес аз съм на осемдесет и пет години. 11 Днес цар Сион оттък Иордан на изток, имайки за аз съм тъй силен, както в деня, когато ме прати граница Иордан до края на езерото Хинерот. 28 Моисей; както беше тогава силата ми, така е и сега Това е наследството на гадците според семействата силата ми да воювам и да излизам и да влизам. 12 им, с градовете му и техните села. 29 Моисей Сера, прочее, дай ми тая поляна, за която Господ даде наследство и на половината от Манасиевото говори в онъ ден; защото ти чу в онъ ден, че имало племе; и то стана притежание на половината от там енакими и големи укрепени градове; та дано племето на манасийците според семействата им. бъде Господ с мене, и аз ще ги изгоня, според както 30 Пределът им беше от Маханаим, целия Васан, Господ каза. 13 Тогава Иисус го благослови; и даде цялото царство на васанския цар Ог, и всичките Хеврон за наследство на Халева, Ефрониевия син. зеселища на Яир, които са у Васан, шестдесет 14 За това Хеврон стана притежание на Халева, син града. 31 И половината от Галаад, и Астарат и на Ефрония Кенезов, както е и до днес, защото той Едраи, градове на Оговото царство във Васан, последва напълно Господа Израилевия Бог. 15 А са дадоха на потомците, на Махира Манасиевия изпърво името на Хеврон беше Кириат-арва; а Арва син, на половината от Махировите потомци според беше голям човек между енакимите. И земята утихна семействата им. 32 Тия са наследствата, които

Моисей раздели в моавските полета оттък Иордан, срещу Ерихон, на изток. 33 А на Левиевото племе Моисей не даде наследство; Господ Израилевият Бог беше наследството им, според както и беше казал.

## 14 И ето наследствата, които израиляните взеха

в Ханаанската земя, които им разделиха свещеникът Елеазар и Иисус Навиевият син, и Кадис-варни, и минаваше край Ерон, възлизаше в началниците на башините домове от племената на израиляните. 2 С жребие се раздели наследството и излизаше при египетския поток; и границата на тия девет и половина племена, според както Господ беше заповядал на Моисея. 3 Защото Моисей беше дал наследството на двете и половина племена оттък Иордан; но на левитите на деде наследство между тях. 4 Защото Иосифовите потомци бяха две племена: Манасиевото и Ефремовото; но на левитите не даде дял в тая земя, а само градове за им. 5 Според както бе заповядал Господ на Моисея, така сториха израиляните, като разделиха земята. 6 В това време, като се приближиха юдейците при Иисуса в Галгал, Халев, сина на Ефрония Кенезов, му каза: Ти знаеш какво е говорил Господ на Божия сина на Еномовия син, на южната страна на Евус човек Моисей за мене и за тебе в Кадис-варни. 7 Аз (това е Ерусалим); и границата се възкачваше на бях на четиридесет години, когато Господният слуга върха на хълма, който е на запад срещу еномската Моисей ме прати Кадис-варни, за да разгледам земята; и донесох му известие според както ми беше рефаймите; 9 и от върха на хълма границата на сърце. 8 Братята ми, обаче, които отидоха с мене, обезсырчиха людете; но аз последвах напълно в градовете на ефронската гора; и границата се Господа моя Бог. 9 За това, в същия ден Моисей отправяше към Ваала (който е Кириат-иарим); 10 и се закле, казвайки: Земята, на която са стъпили от Ваала границата завиваше западно към сибирската нозете ти, непременно ще бъде наследство на тебе гора, и минаваше край северната страна на гората и на потомците ти за винаги, защото ти напълно Ярим (който е Хасалон), и слизаше у Ветсемес, и последва Господа моя Бог. 10 И сега, ето, Господ минаваше през Тамна; 11 после границата излизаше ме е опазил жив, както каза, тия четиридесет и пет

15 А на племето на Юдейците, според семействата им, се падна по жребие земята до едомската граница; пустинята Цин на юг беше южният край. 2 И южната им граница беше от най-далечния край на Соленото море, от залива, който се простира към юг; 3 и простираше се към юг до нагорнището на

Акраив, преминаваше в Цин, възлизаше на юг от свършваше при морето. Това ще ви бъде южна граница. 5 А южната граница беше Соленото море до устието на Иордан. И границата на северната част почваше от залива на морето при устието на Иордан;

6 и границата възлизаше до Ветагла и минаваше на север от Ветара; и границата възлизаше до камъка на Воана Рувимовия потомък; 7 и от долината Ахор живеене, с пасбищата за добитъка им и за стоката им. 8 Според както бе заповядал Господ на Моисея, север към Галгал срещу нагорнището на Адумим, така сториха израиляните, като разделиха земята. 9 Който е на южната страна на потока; после границата при преминаваше към водата на Енсемес и свършваше Иисуса в Галгал, Халев, сина на Ефрония Кенезов, му до извора Рогил; 8 и границата възлизаше през долината на Еномовия син, на южната страна на Евус човек Моисей за мене и за тебе в Кадис-варни. 7 Аз (това е Ерусалим); и границата се възкачваше на върха на хълма, който е в северния край на долината на земята; и донесох му известие според както ми беше рефаймите; 9 и от върха на хълма границата на сърце. 8 Братята ми, обаче, които отидоха с мене, обезсырчиха людете; но аз последвах напълно в градовете на ефронската гора; и границата се Господа моя Бог. 9 За това, в същия ден Моисей отправяше към Ваала (който е Кириат-иарим); 10 и се закле, казвайки: Земята, на която са стъпили от Ваала границата завиваше западно към сибирската нозете ти, непременно ще бъде наследство на тебе гора, и минаваше край северната страна на гората и на потомците ти за винаги, защото ти напълно Ярим (който е Хасалон), и слизаше у Ветсемес, и последва Господа моя Бог. 10 И сега, ето, Господ минаваше през Тамна; 11 после границата излизаше ме е опазил жив, както каза, тия четиридесет и пет

отправяше до Сикрон, и минаваше в гората Ваала, Акаин, Гаваа и Тамна, десет града със селата им; 58 и свършваше при морето. 12 А западната граница Алул, Ветсур, Гедор, 59 Маарат, Ветанот и Елтекон, беше край голямого море и пределите му. Тия шест града със селата им; 60 Кириат-ваал (който е бяха границите околовръст, на юдейците според Кириатиарим) и Рава, два града със селата им, семействата им. 13 И според заповяданото от Господа на Иисуса, той даде на Халева Ефониевия града на солта, и Енгади, шест града със селата им, син за дял между юдейците града на Арва, Енаковия 63 А юдейците не можеха да изгонят евусейците, бща, който град е Хеврон. 14 И Халева изпъди които населяваха Ерусалим; но евусейците живееха от там тримата Енакови сина: Сесая, Ахимана и в Ерусалим с юдейците, и така живеят до днес.

Талмая, Енакови чада. 15 И от там отиде против жителите на Девир (а името на Девир по-напред беше Кириат-сефер). 16 И рече Халев: Който порази Кириат-сефер и го превземе нему ще дам дъщеря си Ахса за жена. 17 И превзе го Готониил син на Кенеза, Халевовия брат; и той му даде дъщеря си Ахса за жена. 18 И като отиваше тя му внуши щото да поисква от баща й нива; и тъй, като слезе от осела, Халев й рече: Що ти е? 19 А тя каза: Дай ми благословение: понеже си ми дал южна страна, дай ми и водни извори. И той и даде горните извори и долните извори. 20 Това е наследството на племето на юдейците според семействата им. 21 А най-крайните градове в племето на юдейците към едомските граници на юг бяха: Кавсейл, Едар, Ягур, 22 Кина, Димона, Адада, 23 Кадес, Акор, Итнан, 24 Зиф, Телем, Ваалот, 25 Акор-адата, Кириот, Ерон (който е Акор), 26 Амам, Сема, Молада, 27 Асаргад, Есемон, Ветфалет, 28 Асар-сувал, Вирсаве, Визиотия, 29 Ваала, Иим, Асем, 30 Елтолад, Хесил, Хорма, 31 Сиклаг, Мадмана, Сансана, 32 Леваот, Силем, Аин и Римон; всичките градове със селата си бяха двадесет и девет. 33 В равнината бяха: Естаол, Сараа, Асна, 34 заноа, Енганим, Тапфуа, Инам, 35 Ярмут, Одолам, Сохо, Азика, 36 Сагарим, Адитайм, Гедира и Гедиротайм; четиринадесет града със селата им; 37 Сенан, Адаса, Мигдалгад, 38 Далаан Масфа, Иоктеил, 39 Лахис, Васкат, Еглон, 40 Хавон, Лахмас, Хитлис, 41 Гедирот, Вет-дагон, Наама и Макида; шестнадесет града със селата им; 42 Ливна, Етер, Асан, 43 Ефта, Асеня, Несив, 44 Кеила, Ахзив и Мариса; девет града със селата им; 45 Акарон и заселищата му със селата му; 46 От Акарон до морето всичките градове, които са близо пре Азот, със селата им; 47 Азот и заселищата му със селата му, Газа и заселищата му със селата му, до египетския поток и голямого море с пределите му. 48 А в хълмистите места: Самир, Ятири, Сохо, 49 Дан, Кириат-сана (който е Девир), 50 Анав, Естемо, Аним, 51 Гесен, Олон и Гило; единадесет града със селата им; 52 Арав, Дума, Есан, 53 Янум, Вет-тапфуа, Афека, 54 Хумата, Кириат-арва (който е Хеврон) и Сиор; девет града и селата им; 55 Маон, Кармил, Зиф, Юта, 56 Езраел, Иокдеам, заноа, 57

16 На Иосифовите потомци се падна по жребие земята от Иордан при Ерихон при ерихонските води на изток в пустинята, земята, която възлиза от Ерихон през хълмистата страна до Ветил; 2 и границата се простираше от Ветил до Луз, и минаваше през околността на Архиатарот, 3 и слизаше на запад в околността на Яфлети до околността на долния Веторон и до Гезер и свършваше при морето. 4 И Иосифовите потомци, племената на Манасия и Ефрема, взеха наследството си. 5 Пределите на ефремците, според семействата им, ето какъв беше: границата на наследството им към изток беше Атарот-адар до горния Веторон; 6 и на север от Михметат границата се простираше към запад; и границата завиваше към изток до Танат-сило, и от там преминаваше на изток от Янох; 7 и слизаше от Янох до Атарот и до Наарат, и достигаше до Ерихон и свършваше при Иордан. 8 От Тапфуа границата отиваше към запад до потока Кана и свършваше при морето. Това е наследството на племето на ефремците според семействата им. 9 Имаше и градове отделени за ефремците между наследството на манасийците, - всички тия градове със селата им. 10 Но те не изгониха ханаанците, които живееха в Гезер; но ханаанците живееха между ефремците, както живеят и до днес, и станаха подани роби.

17 Хвърлено беше жребие и за племето на Манасия, защото той беше първородният на Иосифа. Колкото за Махира, Манасиевият първороден, баща на Галаада, понеже той беше военен мъж, за това Галаад и Васан станаха негови. 2 Така че хвърленото жребие беше за другите Манасиеви потомци според семействата им; за потомците на Авиезера, за потомците на Хелека, за потомците на Асирия, за потомците на Сихема, за потомците на Ефера и за потомците на Семида. Тия бяха мъжките чада на Иосифовия син Манасия според семействата им. 3 Обаче, Салпаад, сина на Ефера, сина на Галаада, син на Махира, син на Манасия, нямаше синове, но дъщери; и ето имената на дъщерите му: Маала, Нуя, Егла, Мелха и Терса. 4

Навиевия син, о пред първенците та казаха: Господ срецане; защото земята вече беше завладяна от заповядя на Моисея да ни даде наследство между тях. 2 Обаче, между израилтяните останаха седем братята ни, За това, според Господното повеление, племена, които още не бяха взели наследството си. той им даде наследство между братята на баща им. 3 Иисус, прочее, каза на израилтяните: До кога ще 5 И тъй, на Манасия се паднаха десет дяла, освен немарите да отидете и завладеете земята, която земята Галаад и Васан, която е оттатък Иордан; 6 ви е дал Господ Бог на бащите ви? 4 Изберете си защото дъщерите на Манасия получиха наследство по трима мъже от всяко племе, и аз ще ги пратя; и между синовете му, а Галаадската земя беше на като станат, нека обходят земята и я опишат, според другите потомци на Манасия. 7 Манасиевата граница както трябва, да я наследят, и нека дойдат при мене. беше от Асир до Михметат, който е срещу Сихем; и 5 Нека я разделят на седем дяла, като си остане границата се простираше надясно до жителите на Юда в пределите си, на юг, и Иосифовият дом си Ентапфуя. 8 Земята на Тапфуя принадлежеше на остане в пределите си на север. 6 И като опишете Манасия; а самият Тапфуя, на Манасиевата граница, земята на седем дяла и донесете описание тоук при принадлежеше на ефремците. 9 И границата слизаше мене, аз ще хвърля жребие за вас тук пред Господа до потока Кана, на юг от потока. Тия градове между нашият Бог. 7 Защото левитите нямат дял между вас, Манасиевите градове принадлежаха на Ефрема; и понеже Господното свещенство е тяхно наследство; Манасиевата граница беше на север от потока и а Гад и Рувим и половината от Манасиевото племе свършваше при морето. 10 Земята на юг беше на получиха оттатък Иордан, на изток, наследството си, Ефрема, а на север на Манасия, и морето беше което Господният слуга Моисей им даде. 8 И тъй, границата му; и земите им допираха на север до мъжете станаха та отидоха; и на ония, които отидоха Асир и на изток до Исахар. 11 И в земята на Исахара да опишат земята, Иисус даде поръчка, като рече: и Асира, Манасия притежаваше Ветсан и заселищата Идете, обходете земята, за да я опишете, и върнете му; Ивлеам и заселищата му, жителите на Дор и се при мене; и аз ще хвърля жребие за вас, тук в заселищата му, жителите на Ендор и заселищата му, Сило пред Господа. 9 Мъжете, прочее, отидоха и жителите на Таанах и заселищата му и жителите обходиха земята, и описаха я в книга по градове на на Маледон и заселищата му, три околии. 12 Но седем дяла, и дойдоха при Иисуса в стана в Сило. манасийците не можаха да изгонят жителите на тия 10 Тогава Иисус хвърли жребие за тях в Сило пред градове, а ханаанците настояваха да живеят в онай Господа; и там Иисус раздели земята на израилтяните земя. 13 А когато се закрепиха израилтяните, те според дяловете им. 11 Излезе жребието на племето наложиха на ханаанците данък, без да ги изгонят на вениаминците по семействата им; и като излезе съвсем. 14 Тогава Иосифовите потомци говориха на жребието, пределът им се падна между юдейците Иисуса, казвайки: Защо даде ти да се хвърли само и Иосифовите потомци. 12 На север границата им едно жребие за нас, и само един дял да наследим, беше от Иордан; и границата отиваше към северната тогаз когато сме много люде, понеже Господ ни е страна на Ерихон, и възлизаше през хълмистата земя благословил до сега? 15 А Иисус им каза: Ако сте на запад, и свършваше при ветавенската пустиня; много люде, възкажете се на леса и си изсечете 13 и от там границата минаваше към Луз, край една част от него в земята на ферезейците и на южната страна на Луз (който е Ветил); и границата рафаимите, тъй като хълмистата част на Ефрема е слизаше в Атарот-адар, до хълма, който е на юг от тясна за вас. 16 Но Иосифовите потомци казаха: Тая долния Ветерон. 14 От там границата се простираше хълмиста част не е сгодна за нас; при това, всичките и завиваше на западната страна и завиваше на ханаанци, които живеят в долинската земя, имат западната страна към юг, на юг от хълма, който е железни колесници, както ония, които са в Ветсан и срещу Ветерон, и свършваше с Кириат-ваал (който заселищата му, така и ония, които са в Езраелската е Кириатиарим), град на юдейците. Това беше долина. 17 Тогава Иисус говори на Иосифовия дом западната страна. 15 А южната страна беше от края - на Ефрема и на Манасия - казвайки: Наистина на Кириатиарим, от гдето границата минаваше към вие сте много люде и имате голяма сила; не ще запад и свършваше при извора на водата Нефтоя; имате само едно притежание чрез жребие; 18 но 16 и границата слизаше до края на хълма, който хълмистата част ще бъде ваша, макар че е залесена, е срещу долината на Еномовия син, и който е защото ще я изсечете; ще бъде ваша и до краищата на север от долината на рафаимите, и слизаше си, понеже ще изпъдите ханаанците, при все, че през долината на Енома до южната страна на имат железни колесници и са силни.

Евус, и слизаше при извора Рогил, 17 и като се разпростираше от север минаваше в Енсемес, и излизаше в Галил, който е срещу нагорнището

**18** След това, цялото общество израилтяни се събра в Сило, гдето и поставиха шатъра за

при Адумим, и слизаше при камъка на Рувимовия Сахасима и Ветсемес; и границата им свършваше син Воана, **18** и минаваше в страната, която е при Иордан; шестнадесет града със селата им на север срещу Арава, и слизаше в Арава; **19** **23** Това е наследството за племето на исахарците и границата минаваше към северната страна на по семействата им, - градовете със селата им. Ветагла; и границата свършваше при северния залив **24** Петото жребие излезе за племето на асириците на Соленото море, при южния край на Иордан. Това семействата им. **25** Предельт им беше Хелкат, беше южната граница. **20** А границата му на източната Али, Ветен, Ахсаф, **26** Аламелех, Амад и Мисал, страна беше Иордан. Това беше според границите си и достигаше, до Кармил на запад и до Сихор-околовръст, наследството на вениаминците, според ливнат; **27** и границата им завиваше към изгрева семействата им. **21** А градовете за племето на на слънцето при Вет-дагон, и досягаше Завулон и вениаминците по семействата им бяха: Ерихон, долината Ефтаил на север от Ветемек и Наил, и Ветагла, Емек-кесис, **22** Ветарава, Семараим, Ветил, излизаше при Хаул на ляво, **28** и Еврон, Роов, Амон **23** Авим, Фара, Офра, **24** Хефар-амона, Афни, и и Кана, до големия Сидон; **29** и границата завиваше Гава; дванадесет града със селата им; **25** Гаваон, към Рама и към укрепения град Тир; и границата Рама, Вирот, **26** Масфа, Хефира, Моса, **27** Рекем, завиваше към Оса, и свършваше при морето край Ерфайл, Тарала, **28** Сила, Елеф, Евус (които е страната на Ахзив, **30** и Ама, Афен и Роов; двадесет Ерусалим), Гаваот и Кириат; четиридесет града със идва града със селата им. **31** Това е наследство селата им. Това е наследството на вениаминците, според семействата им.

## **19** Второто жребие излезе за Симеона, за племето

на Симеоновците според семействата им; и наследството им беше всред наследството на юдейците. **2** За своето наследство те имаха; Вирсавее (или Савее), Молада, **3** Асур-суал, Вала, Асем, **4** Елтолад, Ветул, Хорма, **5** Сиклаг, Вет-маркавот, Асаруса, **6** Ветловот и Саруен; тринадесет града със селата им; **7** Аин, Римон, Етер и Асан; четири града със селата им; **8** и всичките села, които бяха около тия градове, до Ваалат-вир (които е южният Рамат). Това е наследството за племето на симеонците според семействата им. **9** От дяла на юдейците се даде наследството на симеонците, защото делът на юдейците беше голям за тях; за това, симеонците наследиха дял всред тяхното наследство. **10** Третото жребие излезе за завулонците, според семействата им; и предельт на наследството им беше до Сарид; **11** и границата им отиваше западно до Марала, и досягаше Давасес и досягаше потока, който е срещу Иокнеам; **12** и от Сарид завиваше към изгрева на слънцето до междата на Кислот-тавор, и излизаше на Даврат, и възлизаше на Яфия, **13** и от там минаваше към изток в Гетефер, в Итакасин, и излизаше в Римон-метоар към Нуя; **14** и от север границата завиваше в Анатот, и свършваше в долината Ефтаил, **15** като включваше Катат, Наадал, Симрон, Идала и Витлеем, дванадесет града със селата им. **16** Това е наследството на завулонците по семействата им, - тия градове със селата им. **17** Четвъртото жребие излезе за Исахара, за исахарците по семействата им. **18** Предельт им беше Езраил, Кесулот, Сунам, **19** Афераим, Сеон, Анахарат, **20** Равит, Кисион, Авес, **21** Ремет, Енганим, Енада и Вет-фасис; **22** и границата досягаше Тавор,

жребие в Сило пред Господа, при входа на шатъра за срещане. Така свършиха подялбата на земята.

## 20 Тогава Господ говори на Иисуса, казвайки:

2 Говори на израилтяните, като им речеш: Определете си прибежищните градове, за които съм ви рекъл чрез Моисея, 3 за да приягва там оня убиец, който убие човек без намерение, по незнание; и те да ви бъдат прибежище от мъздовъздателя за кръвта. 4 И когато оня, които побегне в един от тия градове, застане във входа на градската порта и каже работата си на всеослушание пред старейшините от оня град, те нека го приемат в града при себе си, и нека му дадат място, и той да живее между тях. 5 И ако мъздовъздателят за кръвта го подгони, та да не предават убиеца в ръката му; защото по незнание е убил ближния си, без да го е мразил от по-напред. 6 И да живее в оня град, докде се представи на съд пред обществото, и до смъртта на онзи който е първосвещеник в онова време; тогава убиецът да се върне и да отиде в града си, и в дома си, в града, от който е побягнал. 7 И тъй, отделиха Кадес в Галилея, в хълмистата земя на Нефталима, Сихем в хълмистата земя на Ефрема, Кириат-арва (която е Хеврон) в хълмистата земя на Юда. 8 А оттък Иордан срещу Ерихон, на изток, определиха Восор в полската пустиня на Рувимовото племе, Рамот в Галаад от Гадовото племе, и Голан във Васан от Манасиевото племе. 9 Тия бяха градовете определени за всичките израилляни, и за чужденците, които живеят между тях, тъй щото всеки, който би убил някого без намерение, за бяга там, та да не бъде убит от мъздовъздателя за кръвта, докде се представи пред обществото.

## 21 След това, началниците на левитските башини

домове дойдоха при свещеника Елеазара, при Иисус Навиевия син и при началниците на башините домове от племето на израилтяните, 2 та им говориха в Сило, в Ханаанската земя, като казваха: Господ заповяда чрез Моисея да ни се дадат градове за живееене и пасбищата им за добитъка ни. 3 И ето градовете с пасбищата им, които израилтяните дадоха на левитите от наследството си според Господната заповед: 4 Излезе жребието за семействата на каатовците; и потомците на свещеника Аарона, които бяха от левитите, получиха чрез жребие тринаесет града от Юдовото племе, от Симеоновото племе и от Вениаминовото племе. 5 А останалите Каатови потомци получиха чрез жребие десет града от семействата на Ефремовото племе, от Дановото племе и от половината на Манасиевото племе. 6 И Гирсоновите потомци получиха чрез жребие

тринаесет града от семействата на Исахаровото

племе, от Асировото племе, от Нефталимовото племе и от половината на Манасиевото племе у Васан. 7 Марариевите потомци, според семействата си получиха дванадесет града от Рувимовото племе, от Гадовото племе и от Завулоновото племе. 8 Тия градове, прочее, и пасбищата и израилтяните дадоха чрез жребие на левитите, според както Господ заповяда чрез Моисея. 9 От племето на юдейите и от племето на симеонците дадоха тия градове, които по-долу се споменават по име, 10 и които се получиха от Аароновите потомци, бидейки от семействата на каатовците, които са от левийците; защото първото жребие се хърли за тях: 11 дадоха им града на Арва Енаковия баща (който град е Хеврон) с пасбищата му около него, в Юдовата хълмиста земя; 12 (а нивите на града и селата му дадоха на Халева Иефониевия син за негова собственост); 13 Хеврон, прочее, с пасбищата му, прибежищния град за убиец, дадоха на потомците на свещеника Аарона, също и Ливна с пасбищата му, 14 Ятир с пасбищата му, Естемой с пасбищата му, 15 Олом с пасбищата му, Девир с пасбищата му, 16 Аин с пасбищата му, Юда с пасбищата му и Ветсемес с пасбищата му; девет града от тия две племена; 17 а от Вениаминовото племе, Гаваон с пасбищата му, Гава с пасбищата му, 18 Анатон с пасбищата му и Алмот с пасбищата му; четири града. 19 Всичките градове на Аароновите потомци, свещениците, бяха тринаесет града с пасбищата им. 20 И семействата на Каатовите потомци, левитите които оставаха от Каатовите потомци, получиха градовете на своето притежание по жребие от Ефремовото племе. 21 Дадоха им прибежищния за

убиец град Сихем с пасбищата му в хълмистата земя на Ефрема, също и Гезер с пасбищата му, 22 Кивзайм с пасбищата му и Веторон с пасбищата му; четири града; 23 от Дановото племе, Елтеко с пасбищата му, Гиветон с пасбищата му. 24 Еалон с пасбищата му и Гетримон с пасбищата му; четири града; 25 а от половината на Манасиевото племе, Таанах с пасбищата му; два града. 26 Всичките градове за семействата на останалите Каатови потомци бяха десет с пасбищата им. 27 А на Гирсоновите потомци, от семействата на левитите, дадоха от другата половина на Манасиевото племе, прибежищния за убиец град Голан у Васан с пасбищата му и Веестера с пасбищата му; два града; 28 от Исахаровото племе, Кисион с пасбищата му, Даврат с пасбищата му, 29 Ярмут с пасбищата му и Енганим с пасбищата му; четиридесет града; 30 от Асировото племе, Мисаал с пасбищата му, Авдон с пасбищата му, 31 Хелкат с пасбищата му и Роов с пасбищата му,

Авдон с пасбищата му, 32 а от Нефталимовото даде наследство между братята им оттатък Иордан, племе, прилежащия за убиец град Кедес в Галилея на запад). Исус, прочее, когато ги разпускаше по с пасбищата му, Амот-дор с пасбищата му и Картан шатрите им, благослови ги 8 като им говори казвайки: с пасбищата му; три града. 33 Всичките градове на Върните се с много богатство по шатрите си, с Гирсоновите според семействата им бяха тридесет твърде много добитък, със сребро и злато, с мед града с пасбищата им. 34 И на семействата и желязо, и с твърде много дрехи; и разделете Мерариевите потомци, останалите от левитите, с братята си користите взети от неприятелите дадоха от Завулоновото племе Иокнеам с пасбищата ви. 9 И тъй, рувимците, гадците и половината му, Карта с пасбищата му, 35 Димна с пасбищата от Манасиевото племе се върнаха и заминаха му и Наалон с пасбищата му; четири града; 36 от от израилтяните от Сило, което е в Ханаанската Рувимовото племе, Восор, с пасбищата му, Яса земя, за да отидат в Галаадската земя, в земята, с пасбищата му, 37 Кедимот с пасбищата му и която бе притежанието им, която придобиха според Мефаят с пасбищата му, Маханаим с пасбищата Господното слово чрез Моисея. 10 И когато дойдоха му; 38 а от Гадовото племе, прилежащия за убиец в Иорданската околност, която е в Ханаанската земя, град Рамот в Галаад се пасбищата му, Маханаим с рувимците, гадците и половината от Манасиевото пасбищата му; 39 Есевон с пасбищата му и Язир племе издигнаха там олтар при Иордан, олтар с пасбищата му; всичко четири града. 40 Всичките забележително голям. 11 А израилтяните чуха да градове, които дадоха чрез жребие на Манасиевите се говори: Ето, рувимците, гадците и половината от потомци, според семействата им, на останалите от Манасиевото племе издигнали олтар в преднината семействата на левитите, бяха дванадесет града. 41 на Ханаанската земя, в околността на Иордан, на Всичките градове на левитите всред притежанието страната, която принадлежи на израилтяните. 12 на израилтяните бяха четиридесет и осем града с И когато израилтяните чуха това, цялото общество пасбищата им. 42 Тия градове бяха всеки с околните израилтяни се събра в Сило, за да отидат да воюват си пасбища; така бяха всичките тия градове. 43 против тях. 13 Израилтяните пратиха до рувимците, Така Господ даде на Израиля цялата земя, за която до гадците и до половината от Манасиевото племе, беше се клел на бащите им, че ще им я даде; и в Галаадската земя, Финееса син на свещеника завладяха я и заселиха се в нея. 44 И Господ им даде Елеазара, 14 и с него десет първенци, по един спокойствие от всяка страна, според всичко що беше първенец на бащиния дом за всяко Израилово племе, се клел на бащите им; и от всичките им неприятели всеки от които беше глава на бащиния си дом между никоя не можа да устои против тях; Господ предаде всичките им неприятели в ръката им. 45 Не пропадна израилевите хиляди. 15 И те дойдоха при рувимците, ни едно от всичките добри неща, които Господ беше в Галаадската земя, та им говориха, казвайки: 16 говорил на Израилевия дом; всички се събраха.

**22** Тогава Исус повика рувимците, гадците и половината от Манасиевото племе та им каза: 2 Вие изпълнихте всичко що ви заповядва Господният слуга Моисей; послушахте и моя глас във всичко, що съм ви заповядал. 3 През това дълго време до днес не оставихте братята си, но изпълнихте поръчката, която Господ вашият Бог ви заповядда. 4 И сега Господ вашият Бог успокои братята ви, според както им се бе обещал; за това, върнете се сега та идете по шатрите си в земята, която е притежанието ви, която Господният слуга Моисей ви даде оттатък Иордан. 5 Но внимавайте добре да изпълнявате заповедите и закона, който Господният слуга Моисей ви заповядда, да любите Господа вашият Бог, да ходите във всичките му пътища, да пазите заповедите му, да се прилепяте за Него, и да му слугувате с цялото си сърце и с цялата си душа. 6 И тъй, Исус ги благослови и ги разпусна; и те си отидоха по шатрите. 7 (На половината от Манасиевото племе Моисей беше дал наследство във Васан; а на другата му половина Исус

половината от Манасиевото племе в отговор рекоха на Израилевите хилядоначалници: 22 Могъщият Бог ще узнае; ако сме сторили това за отстъпление, или за престъпление против Господа, то не ни избавяй, им, та из каза: Аз останах и съм в напредната Господи, днес. 23 Ако сме си издигнали олтар, за възраст; з а вие видяхте всичко, що Господ вашият да се отвърнем от да следваме Господа, или за Бог извърши за вас на всички тия народи; защото да принасяме върху него всеизгаряне или, за да Господ вашият Бог, Той е, Който е воювал за вас. принасяме върху него примириителни жертви, то сам 4 Ето, разделих между вас с жребие в наследство Господ нека издири това, 24 и види дали, напротив, на племената ви земята на тия останали народи, и не сторихме това от предпазливост и нарочно, като на всичките народи, които погубих, от Иордан до си думахме: Утре е възможно вашите чада да говорят голямото море, към заходът на слънцето. 5 И на нашите чада, казвайки: Каква работа имате вие Господ вашият Бог, Той ще ги изпъди от пред вас и с Господа Израилевия Бог? 25 Защото Господ е ще ги изгони от пред очите ви; и вие ще завладеете положил Иордан за граница между нас и вас, рувимци земята им, според както Господ вашият Бог ви се е и гадци; вие нямаете дял в Господа. Така щяха вашите чада да говорят обещал. 6 Бъдете, прочее, много храбри, да пазите чада да направят нашите чада да престанат да се и да вършите всичко, що е написано в книгата на боят от Господа. 26 Затова рекохме: Нека се заемем Моисеевия закон, без да се отклонявате от него да си издигнем олтар, не за всеизгаряне, нито за ни на дясно ни на ляво, 7 за да се не смесвате с жертвата, 27 но за да бъде свидетелство между нас тия народи, които останаха помежду ви, нито да и вас, и между поколенията ни подир нас, че ние споменавате имената на боговете им, нито да се имаме право да вършим пред Господа службата му с кълните в тях, нито да им служите, нито да им всеизгарянията си, с жертвите си и с примириителните се кланяте; 8 но към Господа вашия Бог да сте си приноси, та да не могат утре вашите чада да привързани, както сте били до днес. 9 Защото Господ кажат на нашите чада: Вие нямаете дял в Господа. е изгонил от пред вас големи и силни народи; и до 28 Затова рекохме, ако се случи утре да говорят днес никой не може да устои пред вас. 10 Един от така нам или на поколенията ни, тогава ще речем: вас е гонил хиляда, защото Господ вашият Бог, Той е Ето подобието на Господния олтар, който бащите ни Който воюва за вас, според както ви се е обещал. издигнаха, не за всеизгаряне, нито за жертвта, но за 11 За това, внимавайте добре да любите Господа да бъде свидетелство между нас и вас. 29 Не дай, вашия Бог. 12 Иначе, ако се върнете някога назад Боже, да отстъпим ние от Господа и да се отвърнем та се привържете към останъка на тия народи, към днес от да следваме Господа като издигнем олтар за останалите между вас, и правите сватовство с тях, и всеизгаряне, за принос и за жертвта, освен олтара на се смесвате с тях и се с вас, 13 да знаете добре, Господа нашия Бог, който е пред скинията Му. 30 че Господ вашият Бог не ще вече да изгони от пред А свещеникът Финеес, първенците на обществото очите ви тия народи; но те ще бъдат клопка и примка и Израилевите хилядници, които бяха с него, като бичове по ребрата ви и тръне в очите ви, докато чуха думите, които говориха рувимците, гадците и изчезните из тая добра земя, която Господ вашият манасийците, останаха твърде доволни. 31 И Финеес, Бог ви е дал. 14 И, ето, днес аз отивам по пътя на син на свещеника Елеазара, каза на рувимците, целия свят; и вие знаете с цялото си сърце и цялата на гадците и на манасийците: Днес познахме, че си душа, че не пропадна ни едно от тия добри неща, Господ е в среда нас, защото не извършихме това които Господ вашият Бог говори за вас; всичките се престъпление против Господа; чрез това избавихме събъднаха за вас; ни едно от тях не пропадна. 15 израиляните от Господната ръка. 32 Тогава Финеес, Но, ще стане, че, както се събъднаха за вас всичките син на свещеника Елеазара и първенците се върнаха добри неща, които Господ вашият Бог говори на вас, от рувимците и от гадците, из Галаадската земя, така Господ ще докара на вас всичките зли неща, в Ханаанската земя при израиляните, и донесоха докато ви изтреби из тая добра земя, която Господ им известие. 33 И това нещо стана угодно на вашият Бог ви е дал, 16 когато престъпите завета на израиляните; и израиляните благословиха Бога, и Господа вашия Бог, който Той ви заповядда, отидете и не говореха вече за отиване против тях на бой; за да служите на други богове та им се кланяте; тогава разорят земята, гдето живееха рувимците и гадците. гневът на Господа ще пламне против вас, и вие скоро 34 И рувимците и гадците наименуваха олтара така: ще изчезнете из добрата земя, която Той ви е дал. Той е свидетел помежду ни, че Иеова е Бог.

## 24

След това Исус събра всичките Израилеви племена в Сиех и свика старейшините на

Израиля, началниците им, съдиите им надзирателите Тоже Господ изгони от пред нас всичките племена, им; и те се представиха пред Господа. 2 И Исус каза аморейците, които живееха в тая земя. За това и на всичките люде: Така говори Господ Израилевият ние ще служим Господу, защото Той е нашият Бог. 19 Бог: В старо време оттатък реката живееха башите Но Исус каза на людете: Не ще можете да служите ви, Тара, Авраамовият баща и Нахаровият баща, Господу; защото Той е Бог пресвет; Той е Бог ревнив; и служеха на други богове. 3 И Аз взех баща ви не ще да прости престъпленията и греховете ви. 20 Авраама от оная страна на реката, водих го през Защото, ако оставите Господа и служите на чужди цялата Ханаанска земя, и умножих потомството му Богове тогава Той ще се обърне и ще ви стори зло и и му дадох Исаака; 4 а на Исаака дадох Якова ще ви изтреби, въпреки добрата, което ви е сторил. и Иисава. И на Иисава дадох половината Сиир за 21 А людете казаха на Иисус: Не, но Господу ще притежание; а Яков и синовете му слязоха в Египет. служим. 22 Тогава Исус каза на людете: Вие сте 5 И против Моисея и Аарона, и поразиха Египет с свидетели против себе си, че си избрахте Господа, за язви, които извърших всред него, и после ви изведох. да Му служите; (и те рекоха: Свидетели сме); 23 сега, 6 И като извеждах башите ви из Египет, вие дойдохте прочее, махнете чуждите богове, които са всред вас, на морето; и Египтяните се спуснаха след башите ви и преклонете сърцата си към Господа Израилевия с колесници и коне в Червеното море. 7 Тогава те Бог. 24 И людете казаха на Иисус: На Господа нашия извикаха към Господа, и Той тури мрак между вас и Бог ще служим, и Неговия глас ще слушаме. 25 И египтяните, и навлече върху тях морето та ги покри; и тъй, в същия ден Иисус направи завет с людете, и очите ви видяха що сторих в Египет; и вие живяхте в им поставил закон и постановление в Сихем. 26 И пустинята дълго време. 8 После ви доведох в земята Иисус написа тия думи в книгата на Божия закон; на аморейците, които живееха оттатък Иордан, и те и взе голям камък та го изправи там подир дъба, воюваха против вас; но Аз ги предадох в ръцете ви, и който е близо при Господното светилище. 27 И Исус вие завладяхте земята им, и Аз ги изтребих от пред каза на всичките люде: Ето тоя камък ще ни бъде въас. 9 Тогава моавският цар Валаак, Сепфоровият за свидетел, защото той чу всичките думи, които син, стана и воюва против Израиля; и прати да Господ ни говори, и той ще ви бъде за свидетел, в повикат Валаама Веоровия син, за да ви прокълне. случай, че се откажете от вашия Бог. 28 Така Иисус 10 Но Аз не склоних да послушам Валаама, и той разпусна людете, да отидат всеки в наследството даже ви благослови; и Аз ви избавих от ръката му. си. 29 След това, Господният слуга Иисус Навиевият 11 И вие преминахте Иордан та дойдохте в Ерихон; и син, умря на възраст сто и десет години. 30 И воюваха против вас ерихонските мъже; амонците, погребаха го в предела на наследството му в Тамнат-ферезийците, ханаанците, хетейците, гергесийците, сарах, който е в хълмистата земя на Ефрема, на евейците и евусейците; и Аз ги предадох в ръцете север от хълма Гаас. 31 И Израил служи на Господа ви. 12 И изпратих пред вас стършили, които изгониха през всичките дни на Иисуса, и през всичките дни от пред вас двамата аморейски царе, - не с твоя на старейшините, които преживяха Иисуса, и които нож, нито с твоя лък. 13 И дадох ви земя на която знаеха всичките дела, които Господ бе извършил за не бяхте положили труд, и градове, които не бяхте Израиля. 32 И в Сихем погребаха Иосифовите кости, съградили, и вие живеете в тях; и ядете от лозя които израилитяните изнесоха из Египет, в местността и маслини, които не сте садили. 14 Сега, прочее, на нивата, която Яков купи за сто сребърника от бойте се от Господа, и служете Му с искреност синовете на Емора, Сихемовия баща; и тя стана и истина; и махнете боговете, на които служеха наследство на Иосифовите потомци. 33 И Елеазар башите ви оттатък реката и в Египет, и служете Аароновият син умря; и погребаха го на хълма на Господа. 15 Но ако ви се види тежко да служите сина му Финееса, който му бе даден в хълмистата Господа, изберете днес кому искате да служите, - на земя на Ефрема.

боговете ли, на които служиха башите ви оттатък реката, или на боговете на аморейците, в чиято земя живеете; но аз и моят дом ще служим Господу. 16 И людете в отговор казаха: Не дай, Боже, да оставим Господа, за да служим на други богове! 17 защото Господ нашият Бог, Той е, Който изведе нас и башите ни из Египетската земя, от дома на робството, и Който извърши пред нас онния големи знамения, и ни опази през целия път, по който пътувахме, и между всичките племена, през сред които минахме. 18

# Съдии

**1** Подир смъртта на Иисуса, израилтяните се допитаха до Господа, казвайки: Кой пръв ще възлезе за нас против ханаанците да воюва против тях? **2** И Господ каза: Юда ще възлезе, ето, предадох земята в ръката му. **3** Тогава Юда каза на брата си Симеона: Възлез с мене в моя предел, за да воюваме против ханаанците, и аз ще отида с тебе в твоя предел. И Симеон отиде с него. **4** Юда, прочее възлезе; и Господ предаде ханаанците и ферезейците в ръката им; и те поразиха от тях в Везек десет хиляди мъже. **5** И намериха Адонивезека във Везек, воюваша против него и поразиха ханаанците и ферезейците. **6** А Адонивезек побягна; но те го погнаха и хванаха го, и отсякоха палците на ръцете му и на нозете му. **7** И рече Адонивезек: Седемдесет царе с отсечени палци на ръцете и на нозете си са събрали трохи под трапезата ми; както съм аз правил, така ми въздаде Бог. И доведоха го в Ерусалим, къде и умря. **8** И юдейците воюваша против Ерусалим, и, като го завлякоха, поразиха го с острото на ножа и предадоха града на огън. **9** Подир това, юдейците слязоха, за да воюват против ханаанците, които живееха в хълмистата, и в южната и в полската страна. **10** Юда отиде и против ханаанците, които живееха в Хеврон (а по-напред името на Хеврон беше Кириат-арва), и убиха Сесая, Ахимана и Талмая; **11** и от там отиде против жителите на Девир (а по-напред името на Девир беше Кириат-сефер). **12** И рече Халев: Който порази Кириат-сефер и го превземе, нему ще дам дъщеря си Аса за жена. **13** И превзе го Готониил, син на Кенеза, по-малкия брат на Халева; и той му даде дъщеря си Ахса за жена. **14** И като отиваше тя му внуши щото да поисква от баща ѝ нива; и тъй, като слезе от осела, Халев ѝ рече: Що ти е? **15** А тя му рече: Дай ми благословение; понеже си ми дал южна страна, дай ми и водни извори. И Халев ѝ даде горните извори и долните извори. **16** И потомците на кенеца, Моисевия тъст, отидаха от Града на палмите, заедно с юдейците, в Юдовата пустиня, която е на юг от Арад; и отидаха та се заселиха между людете. **17** Тогава Юда отиде с братята си Симеона, та поразиха ханаанците, които живееха в Сепнат; и обрекоха града на изтребление; и градът се нарече Орма. **18** Юда завладя и Газа с околностите му, Аскалон с околностите му и Акарон с околностите му. **19** Господ беше с Юда; и той изгони жителите на хълмистата страна, обаче, не изгони жителите и на долната, защото имаха железни колесници. **20** И дадоха Хеврон на Халева, според както Моисей беше казал; и той изгони от там тримата Енакови

синове. **21** А вениаминците не изгониха евусейците, които населяваха Ерусалим но евусейците живееха в Ерусалим заедно с вениаминците, както живеят и до днес. **22** Също и Иосифовият дом, и те отидаха против Ветил; и Господ беше с тях. **23** И Иосифовият дом прати да съгледат Ветил (а по-напред името на града беше Луз). **24** И съгледателите видяха един човек, който излизаше из града, и рекоха му: Покажи ни, молим, входа на града, и ще ти покажем милост. **25** И той им показа входа на града, и те поразиха града с острото на ножа, а човека оставиха да излезе с цялото си семейство. **26** И човекът отиде в Хетейската земя, къде и съгради град и нарече го Луз, както е името му и до днес. **27** Манасия не изгони жителите на Ветсан и селата му, нито на Таанах и селата му, нито жителите на Дор и селата му, нито жителите на Ивреам и селата му, нито жителите на Магедон и селата му; но ханаанците настояваха да живеят в оная земя. **28** А Израил, когато стана силен наложи на ханаанците данък, без да ги изгони съвсем. **29** Нито Ефрем изгони ханаанците, които живееха в Гезер; но ханаанците живееха в Гезер помежду им. **30** Завулон теже не изгони жителите на Китрон, нито жителите на Наалол; но ханаанците живееха между тях и бяха обложени с данък. **31** Асир не изгони жителите на Акхо, нито жителите на Сидон, нито на Ахлав, нито на Ахзив, нито на Хелва, нито на Афек, нито на Роов; **32** но асириците обитаваха между ханаанците, местните жители, защото не ги изгониха. **33** Нефталим не изгони жителите на Ветсемес, нито жителите на Ветенат, но живееше между ханаанците, местните жители; обаче жителите на Ветсемес и на Ветенат му плащаха данък. **34** И аморейците принудиха данците да се оттеглят в хълмистата страна, защото не ги оставиха да слизат в долината; **35** но аморейците настояваха да живеят в гората Ерес, в Еалон, и в Саалвим. Но при все това, ръката на Иосифовия дом преодоля, така щото ония бяха обложени с данък. **36** А пределите на аморейците беше от нагорницето на Акрашим, от скалата и нагоре.

**2** И ангел Господен дойде от Галгал у Бохим та каза: Изведох ви из Египет и доведох ви в земята, за която бях се клел на бащите ви, като рекох: Няма да наруша завета Си с вас до века. **2** Вие да не правите договор с жителите на тая земя, а да съсипете олтарите им; но вие не послушахте гласа Ми. Защо сторихте това? **3** За това и Аз рекох: Няма да ги изгоня от пред вас; но те ще се намират между ребрата ви, и богощето им ще ви бъдат примка. **4** И когато ангелът Господен изговори тия думи на всички израилтяни, людете плакаха с

висок глас. 5 За туй нарекоха онова място Бохим; и там пренесоха жертва Господу. 6 И когато Иисус разпузна людете, израилтяните отидоха всеки в наследството си, за да притежават земята, 7 и людете служиха на Господа през всичките дни на Иисуса и през всичките дни на старейшините, които преживяха Иисуса, които видяха всичките велики дела, които Господ беше извършил за Израилия. 8 И Господният слуга, Иисус Навиевият син, умря, на възраст сто и десет години. 9 И погребаха го в предела на наследството му в Тамнат-арес, в хълмистата земя на Ефрема, на север от хълма Гаас. 10 Също и цялото това поколение се прибра при бащите си; а след тях настана друго поколение, което не знаеше Господа, нито делото, което беше извършил за Израилия. 11 И израилтяните сториха зло пред Господа, като се поклониха на ваалимите, 12 и оставиха Господа Бога на бащите си, Който ги беше извел из Египетската земя, та последваха други богове, от боговете на племената, които бяха около тях, и, като им се поклониха, разгневиха Господа. 13 Те оставиха Господа та служиха на Ваала и на астартите. 14 И гневът на Господа пламна против Израилия, и Той ги предаде в ръката на грабителите, които ги ограбиха; и предаде ги в ръката на околните им неприятели, така, щото не можаха вече да устоят пред неприятелите си. 15 Където и да излизаха, Господната ръка беше против тях за зло, както Господ беше говорил, и според както Господ им се беше клел; и те изпаднаха в голямо утеснение. 16 Тогава Господ въздигаше съдии, които ги избавяха от ръката на грабителите им. 17 Но те и съдиите си не слушаха, а блудствуваха след други богове и кланяха им се; скоро се отклониха от пътя, в който ходиха бащите им, които слушаха Господните заповеди: те, обаче, не направиха така. 18 И когато Господ им въздигаше съдии, тогава Господ беше със съдията и ги избавяше от ръката на неприятелите им през всичките дни на съдията; защото Господ се смиляваше поради охнанията им от ония, които ги угнетаваха и притесняваха. 19 А когато умреше съдията, те се връщаха и се развръщаваха по-зле от бащите си, като следваха други богове, за да им служат и да им се кланят; не преставаха от делата си, нито от да ходят упорито в пътя си. 20 От това гневът на Господа пламна против Израилия, и Той каза: Понеже тоя народ престъпи завета Ми, който съм заповядал на бащите им, и не послушаха гласа ми, 21 то и Аз няма да изгоня вече от пред тях ни един от народите, които Иисус оставил, когато умря, 22 за да изпитам чрез тях Израилия да ли ще пазят Господния път и ходят в него, както го пазеха бащите им, или не. 23 И тъй, Господ оставил тия народи, без да ги изгони скоро, и не ги предаде в ръката на Иисуса.

**3** А ето народите, които Господ оставил, за да изпита чрез тях Израилия, всички от тях, които не знаеха всичките ханаански богове: 2 само за да знаят и да се научат на бой поне тия от поколенията на израилтяните, които най-напред не са знаели; именно: 3 петте началници на филистимците, и всичките ханаанци, сидонци и евейци, които живеят в Ливанска планина, от планината Баалермон до прохода на Емат. 4 Те служеха, за да се изпита Израил чрез тях та да се знае, ще слушат ли заповедите, които Господ заповядва на бащите им чрез Моисея. 5 Така също израилтяните се заселиха между ханаанците, хетейците, аморейците, фerezейците, евейците и евусейците; 6 и вземаха си дъщерите им за жени, и даваха дъщерите си на синовете им, и служеха на боговете им. 7 И израилтяните сториха зло пред Господа, като забравиха Господа своя Бог и служеха на ваалимите и на ашерите. 8 Затова гневът на Господа пламна против Израилия, и Той ги предаде в ръката на месопотамския цар Хусанрисатайма; и израилтяните бяха подчинени на Хусанрисатайма осем години. 9 А когато израилтяните извикаха към Господа, Господ въздигна избавител на израилтяните, който ги спаси, Готониила син на Кенеза, по-младият брат на Халева. 10 Дух Господен дойде върху него, и той съди Израилия. Излезе и на бой, и Господ предаде в ръката му месопотамския цар Хусанрисатайма; и ръката му преодоля против Хусанрисатайма. 11 Тогава земята имаше спокойствие четиридесет години. И Готониил Кенезовият син умря. 12 Пак израилтяните сториха зло пред Господа; и Господ укрепи моавския цар Еглон против Израилия, по причина, че сториха зло пред Господа. 13 И той събра при себе си амонците и амаличаните и отиде та порази Израилия, и завладя Града на палмите. 14 И израилтяните бяха подчинени на моавския цар Еглон осемнадесет години. 15 А когато израилтяните извикаха към Господа, Господ им въздигна избавител, Аода син на вениаминецца Гира, мъж левак. Чрез него израилтяните пратиха подарък на моавския цар Еглон; 16 но Аод си направи меч остръ и от двете страни, дълъг един лакът, и опаса го под горната си дреха на дясното си бедро. 17 Той, прочее, принесе подаръка на моавския цар Еглон. А Еглон беше човек твърде тълст. 18 И като свърши да принесе подаръка, и изпрати човеците, които носеха подаръка, 19 той се върна от пограничните камъни които са при Галгал, и каза: Имам тайна дума за тебе, царю. А той му рече: Мълчи. И излязоха от него всичките, които стояха при него. 20 Тогава Аод дойде при него; и той

седеше сам в лятната си горна стая. И рече Аод: ако не дойдеш с мене, няма да отида. **9** А тя рече: Имам дума от Бога за тебе. Тогава той стана от стола. Непременно ще отида с тебе; но няма да придобиеш си. **21** А Аод простира лявата си ръка и, като измъкна чест от похода, на който отиваш, защото в ръката меча от дясното си бедро, заби го в корема му **22** на жена Господ ще предаде Сисара. И тъй, Девора толкоз, щото и дръжката влезе след желязото; и стана та отиде с Варака в Кадис. **10** И Варак свика тълпината до там стисна желязото, щото не можеше Завулона и Нефталима в Кадис; и вървяха подир да изтрягне из корема му меча, който излезе отзад, него десет хиляди мъже; и Девора отиде с него. **23** Тогава Аод излезе през трема и затвори след **11** А кенеецът Хевер, от потомците на Моисеевия себе си вратата на горната стоя, и я заключи. **24** Тъст Овав, беше се отделил от кенециите и беше А когато излезе той, дойдоха слугите на Еглона, и, поставил шатъра си до дъба при Саанaim, който като видяха, че, ето, вратата на горната стая беше е близо да Кадис. **12** И известиха на Сисара, че заключена, рекоха: Без съмнение по нуждата си е в Варак Авиноамовият син се изкачил на хълма Тавор. лятната стая. **25** Но макар че чакаха додре ги хвана **13** Затова, Сисара свика, от Аросет езически, пре срам, ето, той не отваряше вратата на горната стая, реката Кисон, всичките си колесници, деветстотин затова, взеха ключа та отвориха, и, ето, господарят железни колесници, и всичките люде, които бяха им лежеше мъртъв на земята. **26** А докато те се с него. **14** Тогава Девора каза на Варака: Стани, бавеха, Аод избяга; и премина пограничните камъни, защото той е денят, в който Господ предаде Сисара та се отърва в Сеирота. **27** И когато дойде, засвири с в ръката ти. Не излезе ли Господ пред тебе? И тъй, тръба в Ефремовата хълмиста земя, та израилтяните Варак слезе от хълма Тавор, и десет хиляди мъже слязоха с него от хълмистата земя, и той бе на чело. подир него. **15** И Господ разби Сисара с острото **28** И рече им: Вървете подир мене, защото Господ на ножа пред Варака, с всичките му колесници и предаде неприятелите ви моавците в ръката ви. И цялата му войска; и Сисара слезе от колесницата си та побягна пеш. **16** И Варак преследва колесницата на Иордан към моавската страна, не оставиха да и войската до Аросет езически; и цялата войска премине ни един човек. **29** И в онова време поразиха на Сисара падна чрез острото на ножа; не остана от моавците около десет хиляди мъже, всички едри ни един. **17** А Сисара побягна пеш в шатъра на и всички яки; не се избави ни един човек. **30** Така в Яил, жената на кенеца Хевер; защото имаше мир онова време Моав се покори под ръката на Израил. между асорския цар Явин и дома на кенеца Хевер. Тогава земята имаше спокойствие осемдесет години. **18** И Яил излезе да посрещне Сисара и рече му: Свърни, господарю мой, свърни у мене; не бой се. И син, който с един волски остен порази шестстотин мъже от филистимците; също и той избави Израилia.

**4** И подир смъртта на Аода израилтяните пак сториха зло пред Господа. **2** Затова Господ ги предаде в ръката на ханаанския цар Явин, който царуваше в Асор, на чито войски началник беше Сисара, който живееше в Аросет езически. **3** И израилтяните извикаха към Господа; защото Явин имаше деветстотин железни колесници и жестоко притесняваше израилтяните двадесет години. **4** В онова време пророчица Девора, Лафидотова жена, съдеше Израилia. **5** И тя живееше под Деворцината палма между Рама и Ветил, в Ефремовата хълмиста земя; и израилтяните възлизаха при нея за съд. **6** И тя прати да повикат Варака Авиноамовия син от Нефталимовия Кадис и му рече: Не заповядва ли Господ Израилевият Бог, като каза: Иди, оттегли се в хълма Тавор и вземи със себе си десет хиляди мъже от нефталимците и от завулонците; **7** и Аз ще прекарам при тебе, при реката Кисон, Сисара, началник на Явиновата войска, с колесниците му и множеството му, и ще го предам в ръката ти? **8** А

**5** В онния ден Девора и Варак Авиноамовият син пееха, говорейки: **2** За гдето взеха водителството в Израилia военачалниците, За гдето доброволно се предадоха людете, Хвалете Господа. **3** Чуйте, Варак ѝ каза: Ако дойдеш ти с мене, ще отида; но

царе! дайте ухо, първенци! Ще пея, аз ще пея, нека бъде повече от всички жени Яил, жената на Господу; На Господа Бога Израилева ще пея хвала. Хевера кенеца; Повече от всички жени живеещи в 4 Господи, когато излезе Ти от Сиир, Когато тръгна шатри нека бъде благословена. 25 Вода поиска той; от полето Едом Земята се потресе, също и небето тя му мляко даде, Масло принесе във великолепна покала, Ей, облаците покапаха вода. 5 Планините чаща. 26 Ръката си простря към кола, И десницата се разтолиха от присъствието Господно, Самият си към работническия млат; И с млат удари Сисара и Синай от присъствието на Господа Бога Израилева. промуши му главата, Ей, проби и прониза слепите му очи. 27 При нозете й се повали, падна; простря се; Яил, пътищата бяха напуснати, И пътниците вървяха При нозете й се повали, падна; Дето се повали, там по пътеки на страна. 7 Престанаха управниците и падна мъртъв. 28 Сисаровата майка надничаше в Израиля, престанаха До като се въздигнахаз през прозореца И викаше през решетката: Защо се Девора, Въздигнах се майка в Израиля. 8 Избраха бави да дойде колесницата му? Защо закъсняха си нови богове; Тогава настана бой в портите; Но колелата на колесницата му? 29 Мъдрите нейни видя ли се щит или копие Между четиридесетте госпожи й отговаряха, Даже и тя давеше отговор на хиляди в Израиля? 9 Сърцето ми е към началиците себе си: 30 Не са ли намерили да делят користи? По на Израиля, Които между людете предадоха себе мома, по две моми, на всеки мъж; На Сисара користи си доброволно. Хвалете Господа! 10 Вие, които от пъстрошарени дрехи, Користи от пъстрошарени яздите на бели осли, Вие, които седите на меки везани дрехи, От пъстрошарени дрехи везани от постелки, И вие, които ходите по път, възвестете двете страни, за шиите на момите взети в корист. това! 11 Далеч от кипежа на стрелците, На места 31 Така да погинаят всички твои врази, Господи; гдето черпят вода, Там да възваляват правдините А ония, които Те любят, да бъдат като слънцето, на Господа, Праведните дела на владичеството когато изгрява в силата си. След това, земята имаше My в Израиля. Тогава людете Господни слязоха спокойствие четиридесет години.

12 Събуди се, събуди се, Деворо! 6 И Израилтяните сториха зло пред Господа; и Събуди се, събуди се, излей песен! Стани, Вараче, И Господ ги предаде в ръката на Мадиама за заплени пленниците си, сине Авиноамов! 13 Тогава седем години. 2 И ръката на Мадиама преодоля направи остатък от людете да владеят благородните; Господ ме направи да владея силните. 14 Които над Израиля; и поради мадиамците, израилтяните са от корена Ефремов, слязоха против Амалика си направиха ония ровове, които са по горите, и След тебе, Вениамине, между твоите племена; От пещерите и укрепленията. 3 И след като Израил Махира слязоха началници. И от Завулона ония, посееше, мадиамците, амаличаните и източните които държат жезъл на повелител. 15 И първентите жители дохождаха и нападаха против него; 4 и, като Исахарови бяха с Девора, Исахар още с Варака, разполагаха стан против тях, унищожаваха рожбите Спуснаха се подир него в долината. При потоците на земята чак до Газа, и не оставяха храна за Рувимови Велики бяха сърдечните решения. 16 Защо Махира, нито овца, нито говедо, нито осел. 5 Защото си седнал между оградите Да слушаш блеянията дохождаха с добитъка си и с шатрите си, и влизаха на стадата? При потоците Рувимови Големи бяха в страната многобройни като скакалци; безбройни сърдечните изпитания. 17 Галаад мируваше оттък бяха и те и камилите им, и навлизаха в земята, за Иордан; И Дан защо стоеше в корабите? Аシリ да я опустошават. 6 Така Израил изпадна в голямо седеше в крайморията И мируваше в заливчетата изниние поради мадиамците; затова, израилтяните си. 18 Завулон са люде, които изложиха живота си извикаха към Господа. 7 И когато израилтяните на смърт. Също и Нефталим, по опасните места на извишиха към Господа поради мадиамците, 8 тогава полето, 19 Дойдоха царете, воюваха; Тогас воюваха Господ изпрати на израилтяните един пророк, който ханаанските царе в Таанах, близо при водите на им каза: Така говори Господ Израилевият Бог: Аз Магедон; Парична корист не взеха. 20 О небето ви изведох от Египет, и ви изведох от дома на воюваха; Звездите от пътищата си воюваха против рабството; 9 И избавих ви от ръката на египтяните Сисара. 21 Реката Кисон ги завлече, Старата река, и от ръката на всички, които ви насилаха, и като реката Кисон, Стъпкала си мощ, душа моя. 22 Тогаз ги изпъдих от пред вас, дадох ви земята им. 10 И се строиха конските копита От стремливото тичане, рекох ви: Аз съм Господ вашият Бог; да не почитате стремливото тичане на силните им. 23 Кълнете Боговете на аморейците, в чиято земя живеете. Мироза, рече ангелът Господен, Горчива кълнете Обаче вие не послушахте гласа Ми. 11 И ангелъ жителите му, Защото не дойдоха на помощ Господу, Господен дойде та седна под дъба, който е в Офра, и На помощ Господу против силните. 24 Благословена принадлежеше на авиезереца Иоас; а син му Гедеон чукаше жито в лина, за да го скрие от мадиамците.

12 И ангелът Господен му се яви и му каза: Господ син е извършил тая работа. 13 Тогава градските се с тебе, мъжко силни и храбри. 14 А Гедеон ме жители казаха на Иоаса: Изведете сина си да се рече: О господине, ако Господ е с нас, то защо ни умъртви, понеже той е съборил Вааловия жертвеник, постигна всичко това? и къде са всичките Му чудеса, и понеже е съсякъл ашерата, която беше при него, за които бащите ни ни разказваха, като думаха: Не 15 А Иоас рече на всички, които бяха се дигнали изведе ли ни Господ от Египет? Но сега Господ ни е против него: Вие ли ще защитите делото на Ваала? оставил и ни е предел в ръката на мадиамците. 16 или вие ще го спасите? Който защити неговото дело, И Господ погледна към него и му каза: Иди с тая нека бъде умъртвен докато е още заран. Ако той е твоя сила, и ще освободиш Израиля от ръката на бог, нека сам защити делото си, като са съборили мадиамците; не те ли изпратих Аз? 17 А той My жертвеника му 18 За това в същия ден той нарече рече: О Господи! с какво ще освободя аз Израиля? сина си Ероваал, като казваше: Нека се съди Ваал Ето, моето семейство е най-долно между Манаисия, и с него, като е съборил жертвеника му. 19 Тогава аз съм най-малък в бащиния си дом. 20 Но Господ всичките мадиамци и амаличани и източните жители му рече: Непременно Аз ще бъда с теб; и ти ще се събраха заедно та преминаха и разположиха стан поразиши мадиамците като един човек. 21 Сетне в долината Езраел. 22 А Господният Дух дойде на той му каза: Моля Ти се, ако съм придобил Твоето Гедеона, и той засвири с тръба; и авиезерците се благоволение, покажи ми знамение, за да зная Кой събраха да го последват. 23 После изпрати вестители си Ти, Който говориш с мене; 24 моля Ти се, не си до целия Манаисия, та и той се събра да го последва; отивай от тук, докато не дойда при Тебе и изнеса прати вестители и до Асира, до Завулона и до приноса си и го положа пред Тебе. И Той ме рече: Нефталима, а те дойдоха та ги посрещнаха. 25 Ще чакам докато се върнеш. 26 Тогава Гедеон слезе И Гедеон рече на Бога: Ако искаш да освободиш та приготви яре и пресни пити от една ефа брашно; Израиля с моята ръка, според както си казал. 27 ето, месото тури в кошница, а чорбата тури в гърне, и аз ще туря руно вълна на гумното; ако падне роса изнесе ги вън при него под дъбъа, та го представи. 28 само на руното, а цялата почва остане суха, тогаз И ангелът Божия му каза: Вземи месото и пресните ще позная, че ще освободиш Израиля с моята ръка, пити та ги сложи на тоя камък, а чорбата излей. според както си казал. 29 Така биде; защото, като И стори така. 30 Тогава ангелът Господен простира стана рано на утринта, той изстиска руното, и роса края на жезъла, който беше в ръката му, та досега потече из руното, пълен леген вода. 31 И Гедеон месото и пресните пити; и излезе огън из камъка та рече на Бога: Да не пламне гневът Ти против мене, и пойде месото и пресните пити; а след това ангелът аз ще продумам само тоя път; да опитам моля Ти се, Господен си отиде отпред очите му. 32 И като видя Гедеон, че това бе ангел Господен, Гедеон каза: Горко руното, а по цялата почва нека падне роса. 33 И Бог ми, Господи Иеова! защото видях ангела Господен стори така през онай нощ: само руното остана сухо, лице с лице. 34 А Господ му каза: Мир на тебе, не а по цялата почва падна роса.

бой се; няма да умреш. 35 И Гедеон издигна там олтар на Господа и нараче го Иеовашалом; той е до днес в Офра на авиезерците. 36 И в същата нощ Господ му каза: Вземи бащиния си вол, втория вол седемгодишния, та съслипи Вааловия жертвеник, който се намира у баща ти, и съсечи ашерата, която е при него. 37 После на върха на тая скала издигни олтар на Господа твоя Бог, според наредбата, и вземи втория вол та го принеси за всеизгаряне с дървата на ашерата, която ще съсечеш. 38 И тъй, Гедеон взе десетина души от слугите си та стори както Господ му каза; а, понеже се боеше от бащиния си дом и от градските жители, затова не го стори денем, но го стори нощем. 39 А когато градските жители станаха на утринта, ето, Вааловият жертвеник беше съборен, и ашерата, която беше при него, съсечена, и вторият вол цял изгорен на издигнатия олтар. 40 И казаха си един на друг: Кой е извършил тая работа? И като разпитаха и издириха, рекоха: Гедеон Иоасовият

7 Тогава Ероваал (който е Гедеон) стана рано, и всичките люде, които бяха с него, та разположиха стана си при извора Арод; а стана на мадиамците беше на север от тях, в долината до хълма Море. 2 И Господ каза на Гедеона: Людете, които са с тебе, са твърде много, за да предам мадиамците в ръката им, да не би да се възгордее Израил против Мене и да каже: Моята ръка ме избави. 3 Сега, прочее, иди, прогласи на всеослушание пред людете тия думи: Който се страхува е трепери, нека се върне и си отиде от галаадската гора. И върнаха се от людете двадесет и две хиляди души, и останаха десет хиляди. 4 Но Господ каза на Гедеона: Людете пак са много; заведи ги при водата, и там ще ти ги пресея; и за когото ти кажа: Той да отиде с тебе, той нека отиде с тебе; а за когото ти кажа: Той да не отиде с тебе, той нека не отиде. 5 И тъй, заведе людете при водата; и Господа каза на Гедеона:

Всеки, който полочи с езика си от водата, както лочи Гедеонова! 21 Всеки застана на мястото си около куче, него да поставиш отделно, така и всеки, който стана; и целият стан се разтича, като викаха и бягаха. се наведе на коленете си, за да пие. 6 И числото 22 Защото, като засвириха с трристата тръби, Господ на ония, които полочиха, като поднесоха ръка до обърна сабята на всеки човек против близкия му устата си, беше триста мъже; а всичките останали в целия стан; и войската избяга до Ветасета към люде се наведоха на коленете си, за да пият вода. Зерерат, до околностите на Авелмеола при Тават. 23 7 Тогава Господ каза на Гедеона: Чрез тия триста Тогава израилтяните от Нефталима, от Асира и от мъже, които полочиха, ще ви избавя, и ще предам целия Манасия се събраха та преследваха Мадиама. мадиамците в ръката ти; а всичките останали люде 24 И Гедеон прати вестители по цялата Ефремова нека си отидат, всеки на мястото си. 8 И тъй людете хълмиста земя да кажат: Слезете против Мадиама взеха храна в ръцете си, и тръбите си; и той изпрати и ловете пред тях водите на Иордан до Вет-вара. И тъй, всичките ефремци се събраха та заловиха всичките израилтяни, всеки в шатъра му, а трристата беше под него в долината. 9 И в същата нощ Господ мадиамски начальници, Орива и Зива, Орива убиха му каза: Стани слез в стана, защото го предадох в ръката ти. 10 Но ако те е страх да слезеш, слез при скалата Орив, а Зива убиха при лина Зив. И със слугата си Фура в стана, 11 и ще чуеш какво гониха Мадиама. И донесоха главите на Орива и говорят; и след това ръцете ти ще се подкрепят, за Зива на Гедеона оттатък Иордан.

8 Тогава ефремците казаха на Гедеона: Какво ни стори ти, че не ни повика, когато отиде да воюаш против Мадиама? И караха се силно с него. 2 А той им рече: Що съм извършил аз сега в сравнение с вас? Ефремовият лабирък не е ли по-желателен от Авиезеровия гроздобер? 3 В нашите ръце Бог предаде мадиамските начальници, Орива и Зива; и що съм могъл аз да извърша в сравнение с вас? Тогава гневът им се укроти към него, когато каза това. 4 И като дойде Гедеон при Иордан, той премина с трристата мъже, които бяха с него, уморени, но пак преследвайки. 5 И рече на сокхотските жители: Дайте, моля, няколко хляба на людете, които вървят подир мене защото са изнемощели; а аз гоня мадиамските царе Зевей и Салман. 6 А сокхотските първенци му казаха: Ръцете на Зевея и на Салмана в ръката ти ли са вече та да дадем хляб на войската ти? 7 А Гедеон рече: Затова, когато Господ предаде Зевея и Салмана в ръката ми, тогава аз ще разкъсам месата ви с пустинните тръни и с глоговете. 8 От там отиде във Фануил и каза на жителите му същото; а фануилските мъже му отговориха, както бяха отговорили сокхотските мъже. 9 А той говори на фануилските мъже, казвайки: Когато се върна с мир, аз ще съборя тая кула. 10 А Зевей и Салман бяха в Каркор и войските им с тях, около петдесет хиляди души, всичките колкото бяха оцелели от цялата войска на източните жители; защото бяха паднали сто и двадесет хиляди мъже, които теглеха нож. 11 И Гедеон отиде през пътя на ония, които живееха в шатри на изток от Нова и на Иогвея, та порази множеството; защото множеството беше в безгрижност. 12 А Зевей и Салман побягнаха; но той ги гони, и хвана двамата мадиамски царе Зевея и Салмана, и разби цялото множество. 13

Тогава Гедеон Иоасовият син се върна от войната  
през нагорнището на Херес. 14 И като хвана един  
момък от сокхотските мъже, разпита го, и той му  
описа първенците на Сокхот и старейшините му,  
седемдесет и седем мъже. 15 И Гедеон дойде при  
сокхотските мъже та рече: Ето Зевея и Салмана, за  
които ми се подиграхте като казахте: Ръцете на Зевея  
и на Салмана в ръката ти ли са вече та да дадем

хляб на човеците ти, че били изнемощели? 16 И взе  
градските старейшини, и пустинните тръни и глогове,  
та наказа с тях сокхотските мъже. 17 Също и събори  
кулата на Фануила и изби градските мъже. 18 Тогава  
каза на Зевея и на Салмана: Какви бяха ония човеци,  
които убихте в Тавор? А те отговориха: Къквто си  
ти, такива бяха и те; всеки приличаше на царски син.  
19 А той каза: Мои братя бяха, синовете на моята  
майка; заклевам се в живота на Господа, ако бяхте  
опазили живота им, аз не бих ви убил. 20 И рече на  
първородния си, Етер: Стани, убий ги. Но младежът  
не изтегли меча си, защото се боеше, бидейки още  
млад. 21 Тогава Зевей и Салмана казаха: Стани ти,  
та не нападни; защото според человека е силата  
му. И тъй Гедеон стана та уби Зевея и Салмана, и  
взе полумесцеобразните украшения, които бяха на  
вратовете на камилите им. 22 Тогава израилевите  
мъже казаха на Гедеона: Владей над нас, и ти, и  
синът ти, и внукът ти, защото ти ни освободи от  
ръката на Мадиама. 23 А Гедеон каза: Нито аз ще  
владея над вас, нито синът ми ще владее над вас;  
Господ ще владее над вас. 24 Гедеон, обаче, им рече:  
Едно нещо ще поискам от вас, - да ми дадете всеки  
обещите от користите си. (Защото неприятелите,  
понеже бяха исмаиляни, носеха златни обеци). 25 И  
те отговориха: На драго сърце ще ги дадем. И като  
простряха дреха, всеки хъръляше там обещите от  
користите си. 26 И теглото на златните обеци, които  
поиска, беше хиляда и седемстотин златни сикли,  
освен полумесцеобразните украшения, огърлията  
и моравите дрехи, които бяха върху мадиамските  
царе, и освен веригите, които бяха около вратовете  
на камилите им. 27 И от тях Гедеон направи ефод,  
който положи в града си, в Офра; а там целият  
Израил блудствува след него; и той стана примка на  
Гедеона и на дома му. 28 Така Мадиам се покори  
пред израиляните, и не дигна вече глава. И земята  
имаше спокойствие четиридесет години в дните на  
Гедеона. 29 Тогава Ероваал, Иоасовият син, отиде и  
седна в дома си. 30 И Гедеон имаше седемдесет  
сине, родени от самия него, защото имаше много  
жени. 31 Също и наложницата му, която беше в  
Сихем, му роди син, когото той нарече Авимелех. 32  
И Гедеон, Иоасовият син, умря в честита старост, и  
биде погребан в гроба на баща си Иоаса, в Офра на

авиерците. 33 А когато умря Гедеон, израиляните пак  
поставиха си Ваалверита за бог. 34 И израиляните  
не си спомниха Господа своя Бог, Който ги бе избавил  
от ръката на всичките им оконни неприятели; 35 нито  
Гедеон съответно на всичките добрини, които той бе  
сторил на Израили.

**9** След това, Авимелех, Еровааловият син, отиде в  
Сихем при братята на майка си, та говори на тях  
и на цялото семейство на бащиния дом на майка си,  
като рече: 2 Кажете, моля, на всеослушание пред  
всичките сихемски мъже; Кое е по-добре за вас,  
да владеят над вас всичките Ероваалови синове,  
седемдесет мъже, или да владее над вас един  
мъж? Помните още, че аз съм ваша кост и ваша  
плът. 3 Братята, проче, на майка му изказаха  
всички тия думи за него на всеослушание пред  
всичките сихемски мъже; и сърцата им склониха  
към Авимелеха, защото рекоха: Той ни е брат. 4  
И дадоха му седемдесет сребърници от капището  
на Ваалверита; и с тях Авимелех нае едни никакви  
и развалени мъже, които вървяха подир него. 5  
И, като отиде в бащиния си дом в Офра, изкла  
върху един камък братята си Еровааловите синове,  
седемдесет души; само, че най-младият Ероваалов  
син, Иотам, оцеля, защото се скри. 6 Тогава всичките  
сихемски мъже и целият дом Милов се събраха,  
и отивайки, поставиха Авимелеха цар, близо при  
дъба на гарнизона, който бе в Сихем. 7 А когато  
се извести това на Иотама, той отиде и застана  
на върха на хълма Гаризин, и като издигна гласа  
си, извика и каза им: Послушайте ме, сихемски  
мъже, за да ви послуша и Бог: 8 единъж дърветата  
отшли да помажат цар, който да ги владее, и рекли  
на маслината: Царувай над нас. 9 Но маслината  
им отговорила: Да оставя ли аз тъстината си,  
чрез която отдавам почит на Бога и на человека, та  
да ида да се разявам над дърветата? 10 Тогава  
дърветата рекли са смокинята: Дойди и царувай  
над нас. 11 Но смокинята им отговорила: Да оставя  
ли сладостта си и добрия си плод, та да ида да  
се разявам над дърветата? 12 После дърветата  
рекли на лозата: Дойди та царувай над нас. 13 Но  
лозата им отговорила: Да оставя ли виното, което  
весели Бога и човечите, та да ида да се разявам  
над дърветата? 14 Сетне всичките дървета рекли  
на трънта: Дойди, та царувай над нас. 15 А трънът  
рекъл на дърветата: Ако наистина ме помазвате цар  
над вас, дойдете, прибегнете под сянката ми; но ако  
не, нека излезе огън из трънта и изplode ливанските  
кедри. 16 Сега, проче, ако сте постъпили вярно и

справедливо, като сте поставили Авимелеха цар, люде, които бяха с него, и поставиха четири дружини и ако сте се обходили добре с Ероваала и с дома в засада против Сихем. 35 И Гаал, Еведовият син, му, и ако сте му сторили, според както извършеното излезе та застана във входа на градската порта; и от ръцете му заслужава, 17 (зашо баща ми воюва Авимелех и людете, които бяха с него, станаха от за вас и тури в опасност живота си та ви избави от засадата. 36 А когато видя людете, Гаал рече на ръката на Мадиама: 18 а днес сте въстанали против Зевула: Ето, люде слизат от върховете на хълмовете. бащиния ми дом, и сте изклали върху един камък А Зевул му каза: Сянката на хълмовете ти се вижда синовете му, седемдесет мъже, и сте поставили като човеци. 37 Пак Гаал проговори, казвайки: Виж, Авимелеха, син на слугинята му, цар на сихемските люде слизат посрещ местността и една дружина иде мъже, защото ви е брат, 19 ако, прочее, днес сте покрай дъба Маоненим. 38 Тогава Зевул му каза: Где постъпили вярно и справедливо с Ероваала и дома е сега хвалението ти, Гдето рече: Кой е Авимелех му, то радвайте се на Авимелеха, па нека се радва та да му слугуваме? Не са ли тия людете, които ти и той с вас! 20 Но ако не, нека излезе огън из презираше? Излез, прочее, сега, та се бий с тях. 39 Авимелеха и изпояде сихемските мъже и Миловия Тогава Гаал излезе на чело на сихемските мъже, та дом; и нека излезе огън из сихемските мъже и из се би с Авимелеха. 40 И Авимелех го погна; и той Миловия дом и изпояде Авимелеха! 21 Тогава Иотам побягна пред него, и мнозинападаха мъртви чак до се спусна и побягна, и като отиде във Вир, живееше върху на портата. 41 И Авимелех остана в Арума; а там, поради страха от брата си Авимелеха. 22 И Зевул изпъди Гаала и братята му, за да не живеят в Авимелех началствува над Израиля три години. Сихем. 42 А на утринта людете излязоха на полето; 23 А Бог прати злобен дух между Авимелеха и това се извести на Авимелеха. 43 Тогава той взе сихемските мъже, та сихемските мъже измениха на людете си та ги раздели на три дружини, и постави Авимелеха, 24 за да дойде наказание за насилието, засади на полето; и когато видя, че, ето, людете извършено над седемдесетте Ероваалови синове, излизаха из града, стана против тях та ги порази. върху Авимелеха брата им, който ги изкла, за да се 44 И Авимелех и дружината, която беше с него, се наложи кръвта им върху него и върху сихемските спуснаха и застанаха във входа на градската порта, мъже, които подкрепиха ръцете му, за да изколи а двете дружини се хвърлиха върху всичките, които братята си. 25 Сихемските мъже, прочее, поставиха бяха по полето та ги порази. 45 И Авимелех, като се засади против него по върховете на хълмовете, та биеши против града през целия ден, превзе града обираха всички, които минаваха край тях по пътя. и изби людете, които бяха в него, разори града и И това се извести на Авимелеха. 26 В това време пося го със сол. 46 А всичките мъже на сихемската дойде Гаал, Еведовият син и братята му, та заминаха кула, като чуха това, влязоха в укреплението на в Сихем; и сихемските мъже се довериха на него. капището на бога си Верита. 47 И извести се на 27 И като излязоха на полето, обраха лозята си, Авимелех, че всичките мъже от сихемската кула изтъпкаха гроздето и се развеселиха, и отидоха се били събрали. 48 Тогава Авимелех се качи на в капището на бога си, ядоха и пиха, и проклеха гората Салмон, той и всичките люде, които бяха с Авимелеха. 28 Тогава Гаал, Еведовият син, каза: Кой него; и Авимелех взе брадвата в ръка та отсече клон е Авимелех, и кой е Сихем, та да му слугуваме? Не от дърво, дигна го, и като го тури на рамото си, каза е ли той Ероваалов син? и не е ли Зевул настойника на людете, които бяха с него: Каквото видяхте, че му? Слугите на мъжете на Сихемия баща Емора; а направих аз, побързайте да направите и вие като нему защо да слугуваме ние? 29 Дано бяха тия люде мене. 49 И така, всичките люде отсякоха, всеки под моята ръка! тогава аз бих изгонил Авимелеха. И клона си, и като отидоха подир Авимелеха натрупаха рече на Авимелеха: Увеличи войската си и излез! 30 ги на укреплението, и, като бяха човеците вътре, И когато чу Зевул, управителят на града, думите на запалиха укреплението, тъй щото и всичките мъже от Гаал Еведовия син, гневът му пламна. 31 И прати сихемската кула умряха, около хиляда мъже и жени. тайно вестители до Авимелеха да кажат: Ето, Гаал 50 След това Авимелех отида в Тевес та разположи Еведовият син и братята му са дошли в Сихем; и, стан против Тевес и го превзе. 51 Но всред града ето, те подигат града против тебе. 32 Затова, стани имаше яка кула, гдето прибягнаха всичките мъже и през нощта, ти и людете, които са с тебе, та постави жени, и всичките градски жители, та се затвориха, и засади по полето. 33 И на утринта, щом изгрее качиха се на покрива на кулата. 52 Но Авимелех, като сълнцето, стана рано и спусни се върху града; и, ето, стигна до кулата, би се против нея, и се приближи до когато Гаал и людете, които са с него, излязат против вратата на кулата, за да я изгори с огън. 53 Тогава тебе, тогава ти му направи, каквото ти дойде отръка. една жена хвърли един горен воденичен камък на 34 И тъй, през нощта Авимелех стана и всичките Авимелеховата глава та му строши черепа. 54 И той

бърже извика към момъка, оръженосеца си, и му каза: Изтегли меча си та ме убий, за да не рекат израиляните та разположиха стан в Галаад. Събраха се за мене: Жена го уби. И момъкът му го прободе, людете и галаадските началници си рекоха едни на та умря. 55 И Израилевите мъже, като видяха, че други: Който започне да се бие с амонците, той ще Авимелех умря, разотидаха се, всеки на мястото си.

56 Така Бог въздаде на Авимелеха злодеянието, което стори на баща си, като уби седемдесетте си братя.

57 Тоже Бог въздаде на главите на сихемските мъже всичките им злодеяния; и дойде на тях проклетията, произнесена от Иотама Еровааловия син.

**10** А след Авимелеха издигна се да избави Израиля един Исахаров мъж Тола, син на Фуя, син на Додо; и той живееше в Самир у Ефремовата хълмиста земя. 2 И като съди Израия двадесет и три години, умря, и бе погребан в Самир. 3 А подир него се издигна галаадецът Яир, който съди Израия двадесет и две години. 4 Той имаше тридесет сина, които яздаха на тридесет осела; и имаха тридесет града, намиращи се в галаадската земя, които и до днес се наричат Ярови паланки. 5 И Яир умря и бе погребан в Камон. 6 И израиляните пак сториха зло пред Господа, като служеха на ваалимите, на астартите, на сирийските богове, на сидонските богове, на моавските богове, на боговете на амонците и на боговете на филистимците, и оставиха Господа и не служиха Нему. 7 Затова гневът на Господа пламна против Израия и Той ги предаде в ръцете на филистимците и в ръцете на амонците. 8 О тая година те измъчваха и притесняваха израиляните осемнадесет години, всичките израиляни, които бяха оттък Иордан в земята на аморейците, която е в Галаад. 9 При това, амонците преминаха Иордан, за да воюват против Юда, против Вениамина и против Ефремовия дом; така че Израил се намираше в крайно утеснение. 10 Тогава израиляните извикаха към Господа, като казаха: Съгрешихме Ти, защото оставихме нашия Бог та служихме на ваалимите. 11 А Господ каза на израиляните: Не избавих ли ви от египтяните, от аморейците, от амонците и от филистимците? 12 Също и когато сидонците, амаличаните и маонците ви притесняваха, и извикахте към Мене, Аз ви избавих от ръката им. 13 А въпреки това, вие Ме оставихте та служихте на други богове; за туй няма да ви избавям вече. 14 Идете, викайте към боговете, които сте си избрали; те нека ви избавят във време на утеснението ви. 15 А израиляните казаха на Господа: Съгрешихме; стори ни каквото Ти е угодно; само избави ни днес, молим Ти се. 16 И те отмахнаха от пред себе си чуждите богове та служиха на Господа; и Неговата душа се смили за окаянието на Израил. 17 Тогава Амонците се

събраха та разположиха стан в Галаад. Събраха се израиляните та разположиха стан в Масфа. 18 И людете и галаадските началници си рекоха едни на стане началник на всичките галаадски жители.

**11** И галаадецът Ефтай беше силен и храбър мъж; той беше син на една блудница; а Ефтаевият баща беше Галаад. 2 И жената на Галаад му роди синове; а когато пораснаха синовете на жена му, те изпъдиха Ефтая, като му казаха: Ти няма да наследиш в бащиния ни дом, защото си син на чужденка. 3 Затова Ефтай побягна от братята си, та живееше в земята Тов; и при Ефтая се събраха бездelenци, които и излизаха с него. 4 А след известно време амонците воюваха против Израия. 5 И когато се биеха амонците против Израия, галаадските старейшини отидаха да доведат Ефтая от земята Тов, 6 като казаха на Ефтая: Дойди та ни стани началник, за да се бием против амонците. 7 А Ефтай рече на галаадските старейшини: Не ме ли намразихте, и не ме ли изпъдихте им бащиния ми дом? А защо сте дошли при мене сега, когато сте на тясно? 8 И галаадските старейшини казаха на Ефтая: За това сме се върнали сега при тебе, за да дойдеш с нас и да се биеш против амонците; и ти ще станеш за нас началник над всичките галаадски жители. 9 И Ефтай каза на галаадските старейшини: Ако ме върнете у дома, за да воювам против амонците, и Господ ми ги предаде, наистина ли ще стана началник над вас? 10 И галаадските старейшини казаха на Ефтая: Господ нека бъде свидетел помежду ни! сигурно ще направим според както си казал. 11 Тогава Ефтай отиде с галаадските старейшини, и людете го поставиха глава и началник над себе си. И Ефтай изговори всичките си думи пред Господа в Масфа. 12 Тогава Ефтай прати посланици до царя на амонците да кажат: Каква работа имаш с мене, та си дошъл при мене да се биеш против земята ми? 13 И царят на амонците отговори на Ефтаевите посланици: Защото Израил, когато идеше от Египет, отне земята ми от Ар non до Явок и до Иордан; сега, прочее, върни тия земи по мирен начин. 14 Тогава Ефтай пак прати посланици до царя на амонците да му рекат: 15 Така казва Ефтай: Израил не е отнел моавската земя, нито земята на амонците; 16 но когато Израил идеше от Египет и отиваше през пустинята към Червеното море, и беше дошъл в Кадис, 17 тогава Израил прати посланици до едомския цар да рекат: Нека премина, моля през земята ти. А едомският цар не послуша. Прати още и до моавския цар; но и той не склони. Затова Израил остана в Кадис. 18 Тогава отиде през пустинята, та обиколи едомската земя и моавската земя, и,

като мина по източната страна на моавската земя, каза: Тате, понеже си изговорил думи към Господа, разположи стан оттък Аррон; но не възлезе вътре стори с мене според това, тъй като Господ извърши в моавските предели, защото Аррон беше моавската граница. **19** След това Израил прати посланици до аз и другарките ми, и да оплача девството си. **38** Каза още на баща си: Нека ми се направи това: амойския цар Сион есевонския цар, та Израил му остави ме два месеца да ида да ходя по хълмовете, каза: Нека преминем, молим те, през земята ти до нашето място. **20** Но Сион не се довери на Израия И той рече: Иди, И пусна я за два месеца. И тя да го пусне да мине през пределите му; а напротив отиде с другарките си, та оплака девството си по Сион събра всичките си люде и, като разположи хълмовете. **39** И в края на двата месеца се върна стан в Яса, воюва против Израия. **21** И Господ при баща си; и той стори с няя според обрека, който Израилевият Бог предаде Сиона и всичките му люде бе направил. И тя не беше познала мъж. От това в ръката на Израия, и те ги поразиха; и така Израил стала обичай в Израил, **40** да ходят Израилевите завладя цялата земя на амойците, жителите на дъщери всяка година, четири дена в годината, за да оплакват дъщерята на галаадеца Ефтай.

**12** Тогава Ефремовите мъже се събраха и, като преминаха към север, рекоха на Ефтай: Ти защо отиде да воюаш против амонците, а нас не повика да дойдем с тебе? Ние ще изгорим къщата ти с огън, и тебе в нея. **2** А Ефтай им рече: Аз и людете ми имахме голям спор с амонците; и аз ви повиках, вие не ме избавихте от ръката им. **3** И като видях, че не ме избавихте, турих в опасност живота си, като отдох против амонците; и Господ ги предаде в ръката ми. И сега защо сте дошли при денес да се бийете против мене? **4** Тогава Ефтай събра всичките галаадски мъже, та се би против Ефрема; и галаадските мъже поразиха ефремците, защото тия рекоха: Бежанци от Ефрема сте вие, галаадци, живеещи между ефремците и манасийците! **5** Галаадците взеха бродовете на Иордан към Ефремовата земя; и когато някой от ефремските бежанци кажеше: Оставете ме да премина, тогава галаадските мъже му казваха: Ти ефремец ли си? **6** Ако речеше: Не съм, тогава му думаха: Речи Шиболет, а той казваше: Сиболет, защото не можеше да го произнесе право. Тогава го хващаха, та го заколоваха при бродовете на Иордан. И в нова време паднаха от Ефрема четиридесет и две хиляди души. **7** И Ефтай съди Израия шест години. Тогава Ефтай, галаадецът, умря, и бе погребан в един от галаадските градове. **8** А подир него, Ивцан от Витлеем стана съдия в Израия. **9** Той имаше тридесет сина, и тридесет дъщери, които омъжиха навън; и все от вън тридесет дъщери за синовете си. И съди Израия седем години. **10** И Ивцан умря, и бе погребан във Витлеем. **11** След него, завулонецът Елон стана съдия в Израия, и съди Израия десет години. **12** И Елон завулонецът умря, и бе погребан в Еалон в Завулоновата земя. **13** А след него, Авдон, син на пиратонеца Илела, стана съдия в Израия. **14** Той имаше четиридесет сина и тридесет внуци, които яздаха на седемдесет ослата; и съди Израия осем години. **15** И Авдон, син на пиратонеца Илела,

умря, и бе погребан в Пиратон в Ефремовата земя, на амаликската хълмиста страна.

**13** И израилтяните пак сториха зло пред Господа; и Господ ги предаде в ръката на филистимците за четиридесет години. **2** И имаше един човек от Сарака, от Дановото племе, по име Маное, чиято жена бе бездетна, която не раждаше. **3** И ангел Господен се яви на жената и каза й: Ето, сега си бездетна и не раждаш; но ще зренеш и ще родиш син. **4** Затова, пази се сега да не пиеш вино или спиртно питие, и да не ядеш нищо нечисто. **5** Защото, ето, ще зренеш и ще родиш син; и бръснач да не мине през главата му, защото още от раждането си детето ще бъде Назирей Богу; той ще почне да избавя Израилия от ръката на филистимците. **6** Тогава жената отиде та яви на мъжа си, казвайки: Един Божий човек дойде при мене, чието лице беше като лицето на ангела Божий, много страшно; и аз не го попитах от къде е, нито той ми яви името си. **7** Но рече ми: Ето, ще зренеш и ще родиш син; затова, да не пиеш вино, нито спиртно питие, и да не ядеш нищо нечисто; защото, от рождението си, до деня на смъртта си, детето ще бъде Назирей Богу. **8** Тогава Маное се помоли Господу, казвайки: Моля ти се, Господи, нека дойде пак при нас Божият човек, когото си пратил и нека ни научи що да сторим с детето, което ще се роди. **9** И Бог послуша Маноевия глас: и ангелът Божи пак дойде при жената, като седеше на нивата; а мъжът й Маное не беше с нея. **10** И жената се завлече та побърза да яви на мъжа си, като му каза: Ето, яви ми се онът човек, който дойде при мен завчера. **11** Тогава Маное стана та отиде подир жена си, и, като дойде при человека, каза му: Ти ли си онът човек, който си говорил на тая жена? И той рече: Аз. **12** И рече Маное: Когато вече се събъдне това, което ти каза, как трябва да се направлява детето, и какво да прави то? **13** И ангелът Господен рече на Маноя: Нека се пази жената от всичко, за което й говорих; **14** да не яде от нищо, що произлиза от лозе, нито да пие вино или спиртно питие, и да не яде нищо нечисто: всичко що й заповядах нека опази. **15** Тогава Маное каза на ангела Господен: Моля, нека те задържим, за да ти сгответим яре. **16** Но ангелът Господен каза на Маноя: И да ме задържиш няма да ям хляба ти; и ако искаш да направиш всеизгаряне, принеси го Господу. (Защото Маное не позна, че това беше ангелът Господен). **17** Тогава Маное каза на ангела Господен: Как ти е името, за да те почетем, когато се събъдне това, което ти каза? **18** А ангелът Господен му рече: Защо питаш за името ми, то е тайно. **19** Тогава Маное взе ярето и хлебния принос та ги принесе Господу на камъка; и, като гледаха Маное и жена му, ангелът постъпваше чудно; **20**

защото, когато се издигаше пламък от олтара към небето, то и ангелът Господен се издигна в пламъка на олтара: а Маное и жена му, като гледаха, паднаха с лице не земята. **21** Но ангелът Господен беше невидим вече за Маноя и за жена му; и тогава Маное позна, че това беше ангел Господен. **22** И Маное каза на жена си: Непременно ще умрем, защото видяхме Бога. **23** А жена му рече: Ако Господ иска да ни умори, не щеше да приеме всеизгаряне и хлебен принос от ръката ни, нито щеше да ни изяви всичко това, нито би ни съобщил такива неща в това време. **24** И жената роди син и нарече го Самсон; и детето порасна и Господ го благослови. **25** И Господният Дух почна да го подбужда в Маханедан, между Сарака и Естаол.

**14** И Самсон слезе в Тамнат и видя в Тамнат една жена от филистимските дъщери. **2** И отиде да извести на баща си и на майка си, казвайки: Видях в Тамнат една жена от филистимските дъщери; сега, прочее, вземете ми я за жена. **3** А баща му и майка му му рекоха: Няма ли някоя жена между дъщерите на братята ти, или между всичките ми люде, та отиваш да вземеш жена от необрязаните филистимци? А Самсон рече на баща си: Няя ми вземи; защото тя ми е угодна. **4** Но баща му и майка му не знаеха, че това беше от Господа, и че той търсеше причина против филистимците; защото по онова време филистимците владееха над Израилия. **5** Тогава Самсон слезе с баща си в Тамнат; а като стигнаха до тамнатските лозя, ето, едно лъвче ревеше против него. **6** И Господният Дух дойде със сила на него; и той го разкъса както би разкъсал яре, и то без да има нищо в ръката си; но не каза на баща си и на майка си що бе сторил. **7** И слезе та говори с жената: и тя бе угодна на Самсона. **8** И след няколко дни, като се върна да я вземе, той се отби от пътя, за да види трупа на лъвъ; и ето рой пчели в лъвовия труп, и мед. **9** И взе от него в ръцете си, па вървеше и ядеше, и като застигна баща си и майка си даде и на тях, па ядоха; но не им каза, че беше взел мед от лъвовия труп. **10** И баща му слезе при жената; и там Самсон направи угощение, защото така правеха момците. **11** И като го видяха филистимците доведоха тридесет другари, за да бъдат с него. **12** И рече им Самсон: Сега ще ви предложа една гатанка. Ако можете да ми я отгатнете през седемте дена на угощението, и да я намерите, тогава аз ще ви дам тридесет ленени ризи и тридесет дрехи за премяна; **13** но ако не можете да ми я отгатнете, тогава вие ще ми дадете тридесет ленени ризи и тридесет дрехи за премяна. И те му казаха: Предложи гатанката си, за да я

чуем. 14 И той им рече: - От ядящия излезе ястие, Затова, три хиляди мъже от Юда слязоха в разцепа И от силния излезе сладост. А до третия ден те не на скалата Итам, та рекоха на Самсон: Не знаеш можаха да отгатнат гатанката. 15 Тогава на седмия ли, че филистимците ни станаха господари? Що е, ден казаха на Самсоновата жена: Предумай мъжа прочее, това, което ти си сторил? А той им рече: си да ни каже гатанката, за да не би да изгорим тебе Както ми сториха те, така им сторих и аз. 12 А те и башиния ти дом с огън. За това ли ни поканихте, му рекоха: Ние сме слезли да те вържем, за да те да ни оберете? не е ли така? 16 И тъй, жената на предадем в ръката на филистимците. И Самсон Самона заплака пред него, като каза: Ти само ме им каза: Закълнете ми се, че вие няма сами да ме мразиш, и не ме обичаш; предложил си гатанка на нападнете. 13 А те приказваха с него и рекоха: Не, ония, които са от людете, ми, а на мене не си я само ще те вържем и ще те предадем в ръката им; казал. А той рече: Ето, нито на баща си и на майка но да те убием, това никак няма да направим. И си не съм я казал, та на тебе ли ща я кажа? 17 Но тъй вързаха го с две нови въжета и го изведоха от тя плачеше пред него през седемте дена, в които скалата. 14 Когато дойде в Лехий, филистимците го ставаше угощението им; а на седмия ден й откри, посрещнаха с възхищение. А Господният Дух дойде защото му бе много досадила и тя каза гатанката със сила на него; и въжетата, които бяха на мищите на мъжете от людете си. 18 Тогава на седмия ден, му, станаха като лен прегорен с огън, и вързките преди да зайде слънцето, градските мъже му рекоха: му като че ли се разтопиха от ръцете му. 15 И като - Що е по-сладко от мед? И що е по-яко от лъв? А намери оселова челюст още прясна, простира ръката той им рече: Ако не бяхте орали с моята юница, не си та я взе и уби с нея хиляда мъже. 16 Тогава бихте отгатнали гатанката ми. 19 И Господният Дух рече Самсон: - С оселова челюст купове, купове, дойде със сила на него; и той слезе в Аскалон та С оселова челюст убих хиляда мъже. 17 И като изби тридесет мъже от тях, и като взе облеклата им, престана да говори, хвърли челюстта от ръката си, даде премените на ония, които отгатнаха гатанката. 18 А подире той ожадня премного; и извика към Господа, И гневът му пламна, и отиде в башиния си дом. 20 А Самсоновата жена се омъжи за другаря му, който му беше приятел.

**15** И след известно време, когато се жънеше пшеницата, Самсон посети жена си с едно яре и рече: Ще вляза при жена си в спалнята. Но баща ѝ не го остави да влезе. 2 И баща ѝ каза: Наистина аз си рекох, че ти съвсем си я намразил; затова я дадох на другаря ти. По-малката ѝ сестра не е ли по-хубава от нея? Вземи нея, моля, вместо другата.

3 А Самсон им каза: Този път ще бъда невинен спрямо филистимците като из сторя и аз зло. 4 И тъй, Самсон отиде та хвана триста лисици, и, като взе главни, обърна опашка към опашка, и тури по една главня в средата между двете опашки. 5 И като запали главните, пусна лисиците по сеитбите на филистимците и изгори колните и непокънатите класове, теже и маслините. 6 Тогава филистимците рекоха: Кой стори това? И думаха: Самсон зетят на тамнатеца, за гдето този взе жена му та я даде на другаря му. Затова, филистимците дойдоха та изгориха нея и баща ѝ с огън. 7 А Самсон им каза: Щом правите така, аз ще си отмъстя на вас, и само тогава ще престана. 8 И порази ги с голямо клане на скалата Итам. 9 Тогава филистимците възлязоха та разположиха стан в Юда и се разпростряха в Лехий.

**16** След това, Самсон отиде в Газа, гдето видя една блудница, и влезе при нея. 2 И каза се на газяните: Самсон доде тук. А те го обиколиха и цяла нощ седяха в засада за него при градската порта; и таеха се цяла нощ, като казаха: Преди да съмне утре ще то убием. 3 А Самсон спа до среднощ; и, като стана в полунощ, хвана вратите на градската порта и ддвата стълба, та ги изкърти заедно с лоста, тури ги на рамената си си, и изнесе ги на върха на хълма, който е срещу Хеврон. 4 След това, той залюби една жена в долината Сорик на име Далила. 5 И филистимските началници, като дойдоха при нея, рекоха ѝ: Предумай го и виж в що се състои голямата му сила, и как можем му надви та да го вържем, за да го осърбим; а ние ще ти дадем всеки по хиляда и сто сребърника. 6 Далила, прочее, каза на Самсона: Яви ми, моля, в що се състои голямата ти сила, и с какво трябва да те нас? И те казаха: Дойдохме да вържем Самсона, вържат, за да те осърбят. 7 И рече ѝ Самсон: Ако ме за да му направим както направи и той на нас. 11 вържат със седем пресни тетиви, още не изсъхнали,

тогава ще стана безсилен, и ще бъда като всеки видяха людете, хвалеха бога си, казвайки: Нашият друг човек. 8 Тогава филистимските началници й бог предаде в ръката ни неприятеля ни, разорителя донесоха седем пресни тетиви, още не изсъхнали; и на земята ни, който е убил множество от нас. 25 И тя го върза с тях. 9 (А в спалнята й имаше засада). когато се развеселиха сърцата им, рекоха: Повикайте И тя мие рече: Филистимците връх тебе, Самсоне! Самсона, за да му се подиграваме. И тъй, повикаха А той скъса тетивите, както би се скъсала връв от Самсона из тъмницата, та стана за подигравка пред кълчища, когато се допре до огъня. И силата му не тях; след което го поставиха между стълбовете на се узна. 10 После Далила каза на Самсона: Ето, ти къщата. 26 Тогава Самсон каза на момченцето, си ме подиграл и си ме изльгал; какви ми сега, моля, което го държеше за ръката: Остави ме да напипам с какво трябва да те вържат. 11 А той й рече: Ако ме стълбовете, на които се крепи къщата, за да се вържат яко с нови въжета, още не употребявани, подпра на тях. 27 А къщата бе пълна с мъже и тогава ще стана безсилен, и ще бъда като всеки жени; там бяха всичките филистимски началници, и друг човек. 12 Далила, прочее, взе нови въжета та го на покрива около три хиляди мъже и жени, които върза с тях, и рече му: Филистимците връх тебе, гледаха Самсона, като беше станал за подигравка. Самсоне! (А засадата седеше в спалнята). А той ги 28 Тогава Самсон извика към Господа, казвайки: скъса от мишните си като нишка. 13 Тогава Далила Господи, Иеова, помни ме, моля; и подкрепи ме, рече на Самсона: До сега си ме подигравал и си моля, само тоя път, Боже, за да отмъстя поне еднъж ме лъгал; какви ми с какво трябва да те вържат. А на филистимците за двете си очи. 29 И Самсон той й рече: Ако вътчеш седемте плитки на главата прегърна двата средни стълба, на които се крепеше ми в тъкането. 14 И тя ги втъка и завря колчето; къщата, и опря се на тях, на единия с дясната си тогава ме рече: Филистимците връх тебе, Самсоне! ръка, и на другия с лявата. 30 И рече Самсон: Нека А той се събуди от съня си, и изтрягна колчето на умра с филистимците. И наведе се с всичката си стана с тъкането. 15 Тогава тя мие рече: Как можеш сила; и къщата падна върху началниците и върху да казваш: Обичам те, като сърцето ти не е с мене? всичките люде, които бяха в нея. Така, умрелите, Ето, тия три пъти ти ме изльга и не ми яви в що се които той уби при смъртта си, бяха повече от ония, състои голямата ти сила. 16 И понеже му досаждаше които бе убил през живота си. 31 Тогава братята всеки ден с думите си, и толко настояваше пред му и целият му бащин дом слязоха и като го взеха, него, щото душата му се притесни до смърт. 17 той й занесоха го та го погребаха в гроба на баща му откри всичкото си сърце като й рече: Бръснач не е Маноя, между Сарая и Естаол. И той съди Израия минавал през главата ми, защото аз съм Назиер. и двадесет години.

Богу още от утробата на майка си; ако се обръсна, тогава силата ми ще се оттегли от мене, та ще стана безсилен, и ще бъда като всеки друг човек. 18 А като видя Далила че й откри цялото си сърце, прати да повикат филистимските началници, като каза: Дойдете и тоя път, защото той ми откри цялото си сърце. Тогава филистимските началници дойдоха при нея, та донесоха и парите в ръцете си. 19 И тя го приспа на коленете си, па повика човек та обръсна седемте плитки на главата му; и тя започна да го осърбява. И силата му се оттегли от него. 20 Тогава тя рече: Филистимците връх тебе, Самсоне! И той се събуди от съня си и си каза: Ще изляза както друг път и ще се отърся. Но той не знаеше, че Господ беше се оттеглил от него. 21 И тъй, филистимците го хванаха и избodoха очите му, и като го отведоха в Газа, вързаха го с медни окови; и той мелеше в тъмницата. 22 Но космите на главата му почнаха пак да растат след като бе обръснат. 23 И филистимските началници се събраха, за да принесат голяма жертва на бога си Дагона и да се развеселят, защото си рекоха: Нашият бог предаде в ръката ни неприятеля ни Самсона. 24 И когато го

17 Имаше един човек от Ефремовата хълмиста земя на име Михей. 2 Той каза на майка си: Хилядата и сто сребърника, които ти бяха отнети, за които ти и прокълна, още изговори клетвата като слушах аз - ето, среброто е у мене; аз го взех. А майка му рече: Благословен да е мият син от Господа. 3 И като върна хилядата и сто сребърника на майка си, майка му каза: Действително бях посветила от ръката си среброто Господу за сина ми, за да направи изваян идол и леян кумир; и той, сега ще го върне на тебе. 4 Но той върна среброто на майка си; затова майка му взе двеста сребърника и даде ги на златаря, който направи от тях изваян идол и леян кумир; и те бяха поставени в дома на Михея. 5 И той Михей, като имаше капище за богове, направи ефод и домашни идоли, и посвети един от синовете си, който му стана свещеник. 6 В ония дни нямаше цар в Израия; всеки правеше каквото му се виждаше угодно. 7 И имаше един момък от Витлеем Юдов, град на Юдовите семейства, който беше левитин, и е бил там прищелец. 8 Той човек замина от града, от Витлеем Юдов, за да пришелствува, гдето намери място, и като пътуваше, дойде до Михеевата къща

в Ефремовата хълмиста земя. 9 И Михей му каза: дойдоха до Михеевата къща. 14 Тогава петимата От где идеш? А той му рече: Аз съм левитин, от мъже, които бяха ходили да съгледат местността Витлеем Юдов, и отивам да пришелствувам, гдето Лаис, проговориха, казвайки на братята си: Знаете намеря място. 10 И Михей му каза: Седи у мене ли, че в тия къщи има един и домашни идоли, извяян и стани ми отец и свещеник; и аз ще ти давам по идол и леян кумир? Сега, прочее, размислете, какво десет сребърника на годината, една премяна дрехи трябва да направите. 15 И така, те се отбиха там, и храната ти. И тъй, левитинът влезе у него. 11 та отидаха в къщата на младия левитин (ще каже, И левитинът беше благодарен да седи у человека, в Михеевата къща) и ги поздравиха. 16 И шестте и тия момък му стана като един от синовете му. 12 И Михей посвети левитина и момъкът му стана стотин мъже, които бяха от данците, застанаха, препасани с войнишките си оръжия, във входа на свещеник; и остана в Михеевата къща. 13 Тогава вратата. 17 Тогава петимата мъже, които бяха отишли каза на Михей: сега знае, че Господ ще ми стори добра, защото имам левитин за свещеник. извяния идол, ефода, домашните идоли, и леянния кумир; а свещеникът стоеше във входа на вратата с шестте стотин мъже, които бяха препасани с войнишки оръжия. 18 И като влязоха те в Михеевата къща и изнесоха извяния идол, ефода, домашните идоли и леянния кумир, свещеникът им рече: Що правите вие? 19 А те му рекоха: Мълчи! тури ръката си на устата си, та дойди с нас и бъди ни отец и свещеник. По-добре ли ти е да бъдеш свещеник на дома на един човек, или да бъдеш свещеник на едно племе и на един род в Израил? 20 На това свещеникът сърдечно се зарадва, и, като взе ефода, домашните идоли, и извяния идол, отиваше си всред людете. 21 И те се обрънаха та потеглиха, като туриха пред себе си децата и добитька и по-скъпите си вещи. 22 Когато се бяха отдалечили Михеевата къща, човеците от къщата съседни с Михеевата къща, се събраха и застигнаха данците. 23 И като извикаха на данците, тия обрънаха лицата си на рекоха на Михея: Що ти е та си събрал при себе си такова множество? 24 А той каза: Взехте ми боговете, които си направих, и свещеника, и трънхате; и що повече ми става? Как, прочее, ми казвате: Що ти е? 25 А данците му рекоха: Да се не чуе гласът ти между нас, да не би да ни нападнат разгневени мъже, та изгубиш живота си и живота на домашните си. 26 И данците вървяха по пътя си; а Михей, като видя, че те са по-силни от него, върна се та дойде у дома си. 27 Те, прочее, взеха това, що бе направил Михей, и свещеника когото имаше, та дойдоха в Лаис, при людете спокойни и живеещи без страх; и поразиха ги с острото на ножа и изгориха града с огън. 28 И нямаше кой да го избави, защото беше далеч от Сидон, и те нямаха сношения с никого. Градът бе в долината до Ветреов; и те го съградиха изново и се зеселиха в него. 29 И нарекоха града Дан, по името на баща си Дан, който се е родил на Израил; а по-напред името на града беше Лаис. 30 Тогава данците си поставиха извяния идол; а Иоанатан, син на Гирсона, син на Моисея, - той и потомците му бяха свещеници на

**18** В нова време нямаше цар в Израил; и в онния дни Дановото племе си търсеше притежание, гдето да се зесели, защото до оння ден не беше им се паднало наследство между Израилевите племена. 2 И Данците изпратиха от рода си петима мъже от цялото си число, храбри мъже, от Сарая и от Естаол, за да съгледат земята и да я изследват, като им казаха: Идете, изследвайте земята. И те дойдоха до Михеевата къща, в Ефремовата хълмиста земя и там пренощуваха, защото, като се приближиха до Михеевата къща, познаха гласа на младия левитин и свърнаха там та му казаха: Кой те доведе тук? и що правиш на това място? и какво ти се пада тук? 4 А той им рече: Така и така ми направи Михей, и пазари ме, та му станах свещеник. 5 И те му рекоха: Молим, допитай се до Бога, за да узнаем дали ще бъде благополучно пътешествието, по което отиваме. 6 А свещеникът им каза: Идете с мир; пътешествието, по което отивате, е пред Господа. 7 Тогава петимата мъже тръгнаха: и като дойдоха в Лаис, видяха, че людете в него живееха безгрижно, както сидонците, спокойно и без страх, защото нямаше в земята властелин, който да ги притеснява в нищо; и те бяха далеч от сидонците, и нямаха сношение с никого. 8 Те, прочее, се върнаха при братята си в Сарая и Естаол; и братята им рекоха: Какво ще кажете вие? 9 А те рекоха: Станете, нека отидем против тях; защото видяхме земята, и, ето, много е добра. Вие още седите ли? Не се обленявайте да идете и влезете, за да завладеете земята. 10 Като от дете ще намерите люде, които живеят безгрижно и на обширна земя, (защото Бог я даде в ръката ни), земя, в която няма осъдност от нищо, каквото има на света. 11 И тъй, потеглиха от там, от Дановия род, от Сарая и от Естаол, шестотин мъже препасани с войнишки оръжия. 12 И отивайки, те разположиха стан у Кириатиарим в Юда; за това нарекоха онова място Маханедан, както се казва и до днес; ето то се намира зад Кириатиарим. 13 И от там преминаха в Ефремовата хълмиста земя та

Дановото племе до времето, когато земята се плени.  
31 Така те си поставиха изваяния идол, който Михей  
бе направил, и който оставаше там през цялото  
време, когато Божият дом беше в Сило.

**19** В онни дни, когато нямаше цар в Израиля,  
имаше един левитин, който живееше на  
отвъдната страна на Ефремовата хълмиста земя, и  
който се беше взел наложница от Витлеем Юдов. 2  
Но наложницата му блудствува против него, и отиде  
си от него в бащината си къща във Витлеем Юдов,  
где остана около четири месеца. 3 И мъжът й  
стана та отиде подир нея, за да й говори любезно  
и да я върне, като водеше със себе си слугата си  
и два осела. И тя го въвведе в бащината си къща;  
и когато го видя бащата на младата, посрещна го  
с радост. 4 И тъстът му, бащата на младата го  
задържа, та преседя с него три дена; и ядоха и  
пренощуваха там. 5 На четвъртия ден, като станаха  
рано, той се дигна да си иде; но бащата на младата  
рече на зетя си: Подкрепи сърцето си с малко хляб  
и после ще си отидеш. 6 И така, седнаха та ядоха  
и пиха двамата заедно; после бащата на младата  
рече на мъжа: Склони, моля, да пренощуваш, и  
нека се развесели сърцето ти. 7 Обаче, човекът се  
дигна да си иде; но понеже тъстът му настояваше  
пред него, той пак пренощува там. 8 А на петия  
ден стана рано да си иде; но бащата на младата  
рече: Подкрепи, моля, сърцето си. И остана докато  
превали денят, като ядоха двамата. 9 Сетне, когато  
човекът стана да си отиде - той и наложницата му  
и слугата му, рече тъстът му, бащата на младата:  
Ето, сега денят превала към вечер; пренощувайте,  
моля. Ето, денят е на свършване; пренощувайте тук  
и нека се развесели сърцето ти; а утре тръгнете  
рано на път, за да отидеш у дома си. 10 Но човекът  
не склони да пренощува, а като стана, тръгна и  
дойде срещу Евус (който е Ерусалим), като водеше  
със себе си два оседлани осела; и наложницата  
му беше с него. 11 Когато се приближиха до Евус,  
денят беше много преминал; и слугата рече на  
господаря си: Дойди, моля, нека се отбием в този  
град на евусите, за да пренощуваме в него. 12 Но  
господарят му рече: Нямам да се отбием в град на  
чужденци, където не се намират от израилтяните, но  
ще заминем за Гавая. 13 Рече още на слугата си:  
Дойди, нека се приближим до едно от тия места, и  
ще пренощуваме в Гавая или в Рама. 14 И тъй, те  
заминаха та вървяха; а зайде им сълнцето близо при  
Гавая, която принадлежи на Вениамина. 15 И там се  
отбиха, за да влязат да пренощуват в Гавая; и когато  
влезе, седна край градската улица, защото никой не  
ги прибираще в къщата си, за да пренощуват. 16  
И, ето, един старец идеше вечерта от работата си

на полето, и той човек беше от хълмистата земя  
на Ефрема и пришелствуваше в Гавая, а местните  
човеци бяха вениаминци. 17 И като подигна очи и  
видя пътника на градската улица, старецът му каза:  
Къде отиваш? и от где идеш? 18 А той му рече: Ние  
заминаваме от Витлеем Юдов към отвъдната страна  
на хълмистата земя на Ефрема, откъде съм аз.  
Ходих до Витлеем Юдов, и сега отивам за Господния  
дом; а никой не ме прибра в къщата си. 19 А пък  
ние си имаме плява и храна за ослите си, също и  
хляб и вино за мене и за слугинята ти и за момчето,  
което е със слугите ти; нямаме нужда от нищо. 20 И  
старецът рече: Бъди спокоен; обаче, всичките ти  
нужди нека понеса аз; само да не пренощуваш на  
улицата. 21 И така, той го въвведе в къщата си, и  
даде зоб на ослите; а те си умиха нозете и ядоха и  
пиха. 22 Като веселяха сърцата си, ето, един градски  
мъже, развратници, обиколиха къщата, бълскаха на  
вратата, и говориха на стареца домакин, казвайки:  
Изведи човека, който влезе в къщата ти, за да го  
познаем. 23 А човекът, то ест, домакинът, излезе при  
тях та им каза: Не, братя мои! моля, недейте прави  
това зло; тъй като този човек е мой гост, недейте  
струва това безумие. 24 Ето дъщеря ми, девица,  
и неговата наложница; тях ще изведа вън сега;  
опозорете ги, и сторете им каквото ви е угодно; но  
на този човек да не сторите едно такова безумно  
дело. 25 Но мъжете не искаха да го послушат; за  
това, човекът взе наложницата му та им я изведе  
вън; и те я познаха и обезчестяваха я цялата нощ  
дори до утринта, а като се зазори пуснаха я. 26 И  
тъй призори жената дойде и падна при вратата на  
къщата на човека, където беше господарят й, и там  
лежаха до съмване. 27 И на утринта господарят й стана  
та отвори вратата на къщата и излезе, за да си отиде  
по пътя, и ето наложницата му паднала при врата на  
къщата, и ръцете й на прага. 28 И рече й: Стани да си  
отидем. Но нямаше отговор. Тогава човекът я дигна  
на осела, и стана та отиде на мястото си. 29 И като  
дойде в дома си, взе нож, хвана наложницата си, и я  
разсече член по член на дванадесет части, и прати  
ги във всичките предели на Израиля. 30 И всички,  
които видяха това, думаха: Не е ставало, нито се е  
виждало такова нещо от деня, когато израилтяните  
излязоха из Египетската земя, до днес; размислете,  
прочее, затова, съветвайте се, и изказвайте се.

**20** Тогава всичките израилтяни излязоха, и цялото  
общество, от Дан до Вирсаве, заедно с  
Галаадската земя, се събра като един човек пред  
Господа в Масфа. 2 И людете от всичките краища,  
всички Израилеви племена, четиристотин хиляди  
мъже пешаци, които теглеха меч, се представиха в  
събранието на Божиите люде. 3 И вениаминците чуха,

че израилтяните отишли в Масфа. И израиляните се пак на бой, на мястото, където бяха се опълчили казаха: Разправете ни как стана това зло. 4 И първия ден, 23 Защото израилтяните бяха възлезли левитинът, мъжът на убитата жена, в отговор рече: и плакали пред Господа до вечерта, и бяха се Дойдох в Гавая Вениаминова, аз и наложницата допитали до Господа, казвайки: Да възлезем ли пак ми, за да пренощуваме. 5 А гавайските мъже се на бой против потомците на брата ни Вениамина? подигнаха против мене, и през нощта обиколиха И Господ беше казал: Възлезте против него. 24 И къщата в който бях; мене искаха да убият, а така, на втория ден израилтяните се приближиха наложницата ми изнасилваха, та умря. 6 Затова при вениаминците. 25 А на втория ден Вениамин взех наложницата си та я разсякох и я изпратих излезе из Гавая против тях та повали на земята още по всичките предели на Израилевото наследство; осемнадесет хиляди мъже от израилтяните; всички защото те извършиха разврат и безумие в Израиля. 7 тия теглеха меч. 26 Тогава всичките израилтяни Гледайте, вие израилтяните, всинца вие, съветвайте и всичките люде влязоха та дойдоха във Ветил и се тук помежду си, и дайте мнението си. 8 Тогава плакаха, и седнаха там пред Господа, и постиха всичките люде станаха като един човек и казаха: в оня ден до вечерта; и принесоха всеизгарния Никоя от нас няма да отиде в шатъра си, нито ще се и примирителни жертви пред Господа. 27 После върне някой от нас в къщата си, 9 но ето сега какво израилтяните се допитаха до Господа, (защото ще направим на Гавая, ще отидем против нея по през ония дни ковчегът на Божия завет беше там, жребие; 10 и ще вземем по десет мъже на сто от 28 и Финеес, син на Елеазара, Аароновият син, всичките Израилеви племена, и по сто на хиляда, служеше пред него през ония дни), и запитаха: които да донесат храна на людете, та, като стигнат в Да възлезем ли пак на бой против потомците на Гавая Вениаминова, да им сторят според всичкото брата ни Вениамина? или да престанем? И Господ безумие, което те извършиха в Израиля. 11 И тъй, каза: Възлезте, защото утре ще ги предам в ръката събраха се против града всичките Израилеви мъже, ви. 29 Тогава Израил постави засада около Гавая. обединени като един човек. 12 Тогава Израилевите 30 И на третия ден израилтяните излязоха против племена пратиха мъже по цялото Вениаминово вениаминците, та се опълчиха против Гавая както в племе да казват: Какво е това нечестие, което се е предишните дни. 31 А вениаминците излязоха против извършило помежду ви? 13 Сега, прочее, предайте людете, отвлякоха се от града, и почнаха както в човеците, ония развратници, които са в Гавая, за предишните дни да поразяват людете по пътищата, да ги избием, и да отмахнем това зло от Израиля. (от които единият отива към Ветил, а другият към Но Вениамин отказа да послуша гласа на братята Гавая), и убиха в полето около тридесет мъже от си израилтяните; 14 и вениаминците се събраха от Израиля. 32 Затова вениаминците си казаха: Те градовете си на Гавая, за да излязат на бой против падат пред нас както по-напред. А израилтяните израилтяните. 15 И в оня ден вениаминците, излезли рекоха: Да побегнем и да ги отвлечем от града от градовете, като се преброиха, бяха двадесет към пътищата. 33 Тогава всичките Израилеви мъже и шест хиляди мъже, които теглеха меч, освен станаха от мястото си, та се опълчиха във Ваал-жителите на Гавая, които се преброиха седемстотин тамар, и засадата на Израили иззочи от мястото отборни мъже. 16 Между всички тия люде имаше си, от Гавайската ливада. 34 И дойдоха против седемстотин отборни мъже леваци, които всички Гавая десет хиляди отборни мъже от целия Израил, можеха с прашка да хвърлят камъни на косъм и всеки и битката ставаше ожесточена; но вениаминците път да улучат. 17 А без Вениамина, Израилевите не знаеха, че бедата ги застигаше. 35 Защото мъже, които се преброиха, бяха четиристотин хиляди Господ порази Вениамина пред Израил; и в оня ден мъже, които теглеха меч; всички тия бяха военни израилтяните погубиха от вениаминците двадесет и мъже. 18 Тогава израилтяните станаха, възлязоха пет хиляди и сто мъже; те всички теглеха меч. 36 във Ветил, та се допитаха до Бог, казвайки: Кой И вениаминците видяха, че бяха поразени. Защото от вас да възлезе пръв против вениаминците? А израилевите мъже отстъпиха пред вениаминците, Господ каза: Юда да излезе пръв. 19 И тъй, на като разчитаха на засадата, която бяха поставили утринта израилтяните станаха та разположиха стан против Гавая. 37 Тогава засадата побърза та се против Гавая. 20 И Израилевите мъже излязоха на спусна върху Гавая; и засадата дебнеше напред, бой против Вениамина; и опълчиха се Израилевите и поразиха целия град с острото на ножа. 38 А мъже на бой против тях в Гавая. 21 А вениаминците Израилевите мъже бяха определили знак с ония, излязоха из Гавая, та в оня ден повалиха на земята които бяха в засадата, да направят да се издигне от двадесет и две хиляди мъже от Израиля. 22 Но града голям стълб дим. 39 И когато израилтяните людете, Израилевите мъже, се ободриха и опълчиха отстъпиха в битката, Вениамин почна да поразява, и

уби от израилтяните около тридесет мъже, защото си рекоха: Наистина те падат пред нас както при първата битка. **40** Но когато облакът почна да се издига от града в димен стълб, вениаминците погледнаха на небето. **41** Тогава се повърнаха Израилевите мъже; и ето какво ги притисна: и те побягаха всред градовете им да говорят на вениаминците, които излизаха из тях. **42** Заобиколиха вениаминците, бяха в канарата Римон, и да им прогласят мир. **43** Заобиколиха вениаминците, бяха в канарата Римон, и да им прогласят мир. **44** И паднаха от Вениамина им дадоха за жени ония, които бяха останали живи осемнадесет хиляди мъже, - всички храбри мъже. **45** от Явис галаадските жени; но пак не изстигнаха. Прочее, те се обрънаха да побягнат към пустинята **15** И людете се смилиха за Вениамина, защото в канарата Римон; а израилтяните набраха от тях пабирък по пътищата, пет хиляди мъже, после ги племена. **16** Тогава старейшините на обществото гониха до Гидом и там убиха от тях две хиляди казаха: Шо да сторим за оцелелите, за да имат мъже. **17** Така всичките, които паднаха в онния ден от Вениамина, бяха двадесет и пет хиляди мъже, които **18** И рекоха: Наследство е потребно за оцелелите теглят меч, - всички храбри мъже. **19** А шестстотин от Вениамина, за да не изчезне едно племе от Израили; **20** а пак ние не можем да им дадем жени от дъщерите си, защото израилтяните се заклеха, месеца. **21** А Израилевите мъже се обрънаха върху вениаминците, та го поразиха с острото на ножа, **22** и се разселиха върху Господу в Сило, което е на север от Ветил на изток намираще; и предадоха на огън всичките градове, **23** Тогава рекоха: Ето, всяка година става празник от пътя, който отива от Ветил в Сихем, и на юг от Левона. **24** И така, заповядаха на вениаминците, **25** казвайки: Проклет, който даде жена на Вениамина. **26** Тогава рекоха: Ето, всяка година става празник Господу в Сило, което е на север от Ветил на изток намираще; и предадоха на огън всичките градове, **27** от пътя, който отива от Ветил в Сихем, и на юг от Левона. **28** И така, заповядаха на вениаминците, **29** казвайки: Идете, крийте се в лозята; **30** и гледайте, и, ето, ако силоенските дъщери излязат да играят **31** и, ето, ако силоенските дъщери излязат да играят **32** хоро, тогава излезте из лозята та си грабнете всеки **33** за себе си жена от силоенските дъщери, па си идете във Вениаминовата земя. **34** И когато бащите им или братята им, дойдат при вас, за да се оплатят, **35** ние ще им речем: Бъдете благосклонни към тях **36** заради нас, понеже в битката ние не задържахме жена за всекиго; а сега вие не сте им ги дали, та да сте виновни. **37** И вениаминците сториха така, и според числото си взеха жени от играещите хоро; **38** после си тръгнаха и се върнаха в наследството си, и съградиха изново градовете и живееха в тях. **39** Тогава израилтяните тръгнаха от там, всеки за в племето си и в рода си, и излязоха от там всеки **40** за в наследството си. **41** В онния дни нямаше цар в Израил; всеки правеше каквото му се виждаше угодно.

**21** А Израилевите мъже бяха се заклели в Месфа, **22** казвайки: Ни един от нас да не даде дъщеря си на вениаминец за жена. **23** И людете дойдоха във Ветил та седяха там до вечерта пред Бога, и те с висок глас плакаха горко. **24** И рекоха: Защо, Господи Израилеви Бог, стана това в Израил, та липса днес едно племе от Израил? **25** И на утрешния ден, людете станаха рано та издигнаха олтар, и принесоха всеизгаряния и примирителни жертви. **26** Тогава израилтяните казаха: Кой измежду всичките Израилеви племена не възлезе на събранието при Господа? Защо бяха направили голяма клетва относно онзи, който не би дошъл при Господа в Масфа, като бяха рекли: Непременно да се умъртви. **27** И израилтяните се разказаха за брата си Вениамина, **28** казвайки: Днес се отне едно племе от Израил. **29** Какво да сторим за оцелелите от тях, за да имат жени, тъй като се заклехме в Господа да им не дадем жени от дъщерите си? **30** Затова казаха: Кой измежду Израилевите племена не възлезе в Масфа при Господ? И, ето, от Явис галаадски не беше дошъл никой на събранието в стана. **31** Защото, като се преброиха людете, ето, нямаше там ни един от жителите на Явис галаадски. **32** За това, обществото прати там дванадесет хиляди от най-

# Рут

**1** В дните когато съдиите съдеха, настана глад на земята. И един човек от Витлеем Юдов отиде да престои в Моавската земя, той, и жена му, и двамата му сина. **2** Името на человека беше Елимелех, а името на жена му Ноемин, а имената на двамата му сина Маалон и Хелеон; те бяха ефратци от Витлеем Юдов. И дойдоха в Моавската земя и там останаха. **3** И Елимелех, мъжът на Ноемин, умря; и тя остана с двамата си сина. **4** И те си взеха жени моавки, на които името на едната беше Орфа, а името на другата Рут; и живяха там около десет години. **5** Тогава умряха Маалон и Хелеон, и двамата, тъй че жената се лиши от двамата си сина и от мъжа си. **6** След това тя стана със снахите си да се върне от Моавската земя, защото беше чула в Моавската земя, че Господ посетил людете Си и им дал хляб. **7** И тъй, тя излезе от мястото, гдето беше, и двете и снахи с нея, и вървяха по пътя да се върнат в Юдовата земя. **8** Сетне Ноемин каза на двете си снахи: Идете, върнете се всяка в дома на майка си. Господ да постыпва с благост към вас, както вие постъпихте към умрелите и към мене. **9** Господ да ви даде да намерите спокойствие, всяка в дома на мъжа си. Тогава ги целуна; а те плакаха с висок глас. **10** И рекоха ѝ: Не, но с тебе ще се върнем при твоите люде. **11** Но Ноемин каза: Върнете се, дъщери мои, защо да дойдете с мене? Имам ли още синове в утробата си, за да ви станат мъже? **12** Върнете се, дъщери мои, идете защото оstarях и не съм вече за мъж. Ако бих рекла: Имам надежда; даже ако се омъжех тая нощ, па и родих синове, **13** вие бихте ли ги чакали докъде пораснат? Бихте ли се въздържали заради тях да се не омъжите? Не, дъщери мои; върнете се, понеже съм много огорчена заради вас, гдето Господната ръка се е простириала против мене. **14** А като плакаха пак с висок глас, Орфа целуна свекърва си, а Рут се привързала при нея. **15** Тогава рече Ноемин: Ето, етьра ти се върна при людете си и боговете си; върни се и ти подир етьра си. **16** А Рут каза: Не ме умоляват да те оставя и да не дойда подир ти; защото, гдето идеш ти, и аз ще ида, и гдето останеш и аз ще остана; твоите люде ще бъдат мои люде, и твой Бог мой Бог; **17** гдето умреш ти, и аз ще умра, и там ще се погреба; така да ми направи Господ, да! и повече да притури, ако друго, освен смъртта, ме разльчи от тебе. **18** И Ноемин, като видя, че тя настояваше да иде с нея, престанала да й говори. **19** И тъй, двете вървяха докато дойдоха във Витлеем. И когато стигнаха във Витлеем, целият град се раздвижи поради тях; и жените думаха: Това ли е Ноемин? **20** А тя им каза: Не ме наричайте

Ноемин наричайте ме Мара защото Всесилният ме твърде огорчи. **21** Пълна излязоха; а Господ ме доведе празна. Защо ме наричате Ноемин, тъй като Господ е заявил против мене, и Всесилният ме е осърбил? **22** Така се върна Ноемин, и със снаха ѝ Рут, моавката, която дойде от Моавската земя. Те стигнаха във Витлеем в началото на еchemичната жътва.

**2** А Ноемин имаше един сродник по мъжа си, много имотен човек, от рода на Елимелеха, на име Вооз. **2** И моавката, Рут, каза на Ноемин: Да отида на нивата да събирам класове подир онзи, чието благоволение придобия. И тя й рече: Иди, дъщеро моя. **3** И тя отиде, и като стигна, събиращ класове в нивата подир жътварите; и случи се да попадне на нивата, която беше дал на Вооз, човекът от рода на Елимелеха. **4** И, Ето, Вооз дойде от Витлеем та рече на жътварите: Господ с вас! И те му отговориха: Господ да те благослови! **5** Тогава Вооз рече на слугата си, настойника на жътварите: Чия е тая млада жена? **6** И слугата, настойникът на жътварите, рече в отговор: Тая млада жена е моавката, която се върна с Ноемин от Моавската земя; **7** и тя рече: Да бера, моля, класове, и да събера нещо между снопите подир жътварите. И тъй, тя дойде та стоя от сутринта до сега, само че си почина малко в къщи. **8** Тогава Вооз рече на Рут: Чуеш ли ме, дъщеро моя? не ходи да събириш класове на друга нива, и да си не отидеш от тук, но стой тук при момичетата ми. **9** Нека очите ти бъдат в нивата, гдето ще жънат, и ходи подир тях; ето, аз заръчах на момчетата да се не досягат до тебе; и когато си жадна, иди при съдовете та пий от онова, което момчетата са налели. **10** И тя падна на лице та се поклони до земята, и рече му: Как придобих аз твоето благоволение, та да ме пригледаш, като съм чужденка? **11** А Вооз в отговор и рече: Каза ми се напълно всичко, че се сторила на свекърва си подир смъртта на мъжа си, и как си оставила баща си и майка си и родината си, та си дошла между люде, които по-преди не си познавала. **12** Господ да ти отплати за делото ти, и пълна награда да ти се даде от Господа Израилевия Бог, под чиито крила си дошла да се подслониши. **13** И тя рече: Да придобия твоето благоволение, господарю мой; понеже ти ме утеши и понеже говори благосклонно на слугинята си, ако и да не съм като някоя от твоите служени. **14** И когато настана времето за ядене, Вооз й рече: Дойди тука, та яж от хляба, и натопи залька си в оцета. Тя, прочее, седна до жътварите; а той ѝ подаде пържена пшеница, та яде и се насити и остави нещо. **15** А като стана да бере класове, Вооз заповяда на момчетата си,

като каза: И между снопите нека събира класове; утре, ако иска той да изпълни към тебе длъжността не я мърпете; **16** и даже изваждайте нещо за нея на сродник, добрее, нека я изпълни; но, ако не иска от ръкоките и оставяйте го, и нека го събира без да изпълни към тебе длъжността на сродник, тогава да ѝ забранявате. **17** Така тя береше класове в заклевам се в живота на Господа, аз ще изпълня нивата до вечерта; па очука събраното, и то беше тая длъжност към тебе. Пренощувай тук. **14** И тя около една ефа ечемик. **18** И взе това та влезе в лежа при нозете му до сутринта, и стана преди да града, и свекърва й видя колко класове бе събрала; може човек да разпознае человека, защото той рече: и Рут извади та ѝ даде онова, което беше оставила Нека не се знае, че жена е дохождала на гумното. **15** след като се бе наситила. **19** И свекърва й рече: Где Рече още: Донеси покривалото, което е върху тебе, събира днес класове? и где работи? Благословен да и дръж го. И като го държеше, той премери шест бъде она, който те пригледа. И тя яви на свекърва си мери ечемик, та го натовари на нея; и ти си отиде в чия нива бе работила, като каза: Името на человека, града. **16** И като дойде при свекърва си, тя ѝ каза: у когото работих днес, е Booz. **20** И Ноемин рече: Да си отиде във всичко, на снаха си: Благословен от Господа она, който не ѝ стори човекът. **17** Каза още: Да даде ми тия шест лиши от милостта си ни живите, ни умрелите. Рече мери ечемик, защото ми рече: Да не идеш празна и още Ноемин: Тоя човек е от нашия род, близък при свекърва си. **18** А тя рече: Седни, дъщерю моя, нам сродник. **21** И Рут моавката каза: При това, той даде ми рече: Да не се делиш от момчетата ми докато човекът няма да се спре, докато не свърши работата още днес.

**3** След това, свекърва й Ноемин й рече: Дъщерю моя, да не потърся ли спокойствие за тебе та да благоденствуваш? **2** И сега, не е ли от нашия род Booz, с чито момчета беше ти? Ето, тая нощ той ве ечемика на гумното. **3** Умий се, прочее, и помажи се, и облечи се с дрехите си и слез на гумното; но да се не покажеш на человека, даде не е свършил яденето и пиенето си. **4** И като си ляга, забележи мястото где ляга, и иди та подигни покривката из към нозете му и легни; и той ще ти каже що трябва да направиш. **5** А тя ѝ рече: Всичко що ми каза, ще сторя. **6** И тъй слезе на гумното, та стори всичко, що ѝ заповядва свекърва й. **7** А Booz, като яде и пи и сърцето му се развесели, отиде да си легне край купа ечемик; а тя дойде тихо та подигна покривката откъм нозете му и легна. **8** И около среднощ човекът се стресна и обръна; и ето жена лежеше при нозете му. **9** И рече: Коя си ти? И тя отговори: Аз съм слугинята ти Рут; прости, прочее, полата си над слугинята си, защото си ми близък сродник. **10** А той каза: Благословена да си от Господа, дъщерю; тая последна доброта, която се показала, е по-голяма от предишната, где ти не отиде след млади, били те сиромаси или богати. **11** И сега, дъщерю, не се бой; аз ще сторя за тебе всичко що казваш; защото целият град на людете ми знае, че си добродетелна жена. **12** И сега, вярно е, че аз съм близък сродник; има обаче друг сродник по-близък от мене. **13** Остани тая нощ и

**4** И Booz възлезе на портата и седна там; и, ето, минаваше близкият сродник, за когото беше говорил Booz. И рече: Господине, свърни, седни тук. И той свърна и седна. **2** Тогава Booz събра десет мъже от градските старейшини и рече: Седнете тук. И те седнаха. **3** После рече на сродника: Ноемин, която се върна от Моавската земя, продава нивата, дяла, който принадлежеше на брата ни Елимелеха; **4** а аз рекох да ти известя и да ти кажа: Купи го пред седящите тута, пред старейшините на людете ми. Ако щеш да го откупиш като сродник, откупи го; но, ако не щеш да го откупиш, кажи ми, за да знам; защото освен тебе, няма друг да го откупи, като сродник; и аз съм подир тебе. И той рече: Аз ще го откупя. **5** И рече Booz: В деня, когато купиш нивата от ръката на Ноемин, трябва да я купиш и от моавката Рут, жена на умрелия, за да възстановиш името на умрелия над наследството му. **6** Тогава сродникът рече: Не мога да изпълня длъжността на сродник, да не би да напакостя на свето си наследство; ти приеми върху себе си моето право да откупи, защото не мога да откупа нивата. **7** А в старо време, за да се утвърди всяко дело по откупване и размяна в Израил, ето що беше обичаят: човекът изуваше обувката си, та я даваше на ближния си: и така се свидетелствуващ в Израил. **8** За това, сродникът като каза на Booz: Купи го ти за себе си, изу си обувката. **9** Тогава Booz каза на старейшините и на всичките люде: Днес сте свидетели, че купувам от ръката на Ноемин всичко, що беше Елимелехово и всичко що беше Хелеоново и Маалоново. **10** А още и моавката Рут Маалоновата жена, придобих за жена, за да възстановя името на умрелия над наследството му, за да се не изличи името на умрелия измежду

братята му и из града на обитаването му; вие сте свидетели днес. 11 И всичките люде, които бяха в портата, и старейшините рекоха: Свидетели сме. Господ да направи жената, която влеза в дома ти, като Рахил и като Лия, двете, които са съградили Израилевия дом; и да станеш силен в Ефрага, и да бъдеш знаменит във Витлеем; 12 и от потомството, което Господ ще ти даде от тая млада жена, нека бъде домът ти като дома на Фареса, когото Тамар роди на Юда. 13 И така, Вооз взе Рут, и тя му стана жена; и като влезе при нея, Господ й даде зачатие, и тя роди син. 14 И жените казаха на Ноемин: Благословен Господ, Който днес не те оставил без сродник; нека бъде прочуто Името Му в Израил. 15 Тоя син ще ти бъде обнова на живота и прехрана в старините ти; защото го роди снаха ти, която те обича, която е за тебе по-желателна от седем сина. 16 И Ноемин взе детето и тури го в пазухата си, и стана му кърмилница. 17 И съседките ме дадоха име казвайки: Син се роди на Ноемин. И рекоха го Овид; той е баща на Есая, Давидовия баща. 18 И ето Фаресовото родословие: Фарес роди Есрона, 19 Есрон роди Арама, Арам роди Аминадава, 20 Аминадав роди Наасона, Наасон роди Салмона, 21 Салмон роди Вооза, Вооз роди Овида, 22 Овид роди Есая, а Есей роди Давида.

# 1 Царе

**1** Имаше един човек от Раматаим-софим, от Ефремовата хълмиста земя, на име Елкана, син Ероавов, син Елиуев, син Тоуев, син на Суфа ефратец. 2 Той имаше две жени; името на едната бе Анна, а името на другата Фенина. И Фенина имаше деца, а Анна нямаше деца. 3 Той човек отиваше от града си всяка година, за да се поклони и да принесе жертва на Господа на Силите в Сило, където двамата Илиеви синове, Офний и Финеес бяха свещеници пред Господа. 4 И една година, когато настъпи денят, в който Елкана принесе жертва, той даде дялове на жена си Фенина; на всичките й синове, и на дъщерите й; 5 а на Анна даде двоен дял, защото обичаше Анна. Но Господ беше заключил утробата й.

6 А съперницата й я дразнеше много, за да я направи тъжи, загдето Господ беше затворил утробата й. 7 (Така ставаше всяка година; колкото пъти отиваше в Господния дом, така Фенина я дразнеше; а тя плачеше и не ядеше). 8 Но мъжът й Елкана й каза: Анно, защо плачеш? защо не ядеш? и защо е нажалено сърцето ти? Не съм ли ти аз по-желателен

от десет сина? 9 А като ядоха в Сило и като пиха, Анна стана. (А свещеникът Илий седеше на стол близо при стълба на вратата при Господния храм). 10 Тя, прочее, преогорчена в духа си, се молеше Господу, и плачеше твърде много. 11 А направи обрек, казвайки: Господи на Силите, ако наистина погледнеш благосклонно към скръбта на слугинята Си, и ме спомниши, и не забравиш слугинята Си, но дадеш на слугинята Си мъжко дете, то ще го

дам Господу за през всичките дни на живота му, и бръснач няма да мине през главата му. 12 А като продължаваше да се моли пред Господа, Илий забелязваше устата й.

13 Защото Анна говореше в сърцето си; само устните й мърдаха, а гласът и не се чуваше; затова, на Илия се стори, че беше пияна. 14 За туй Илий й рече: До кога ще си

в пияна? Остави се от това твоето вино. 15 А Анна в отговор рече: Не, господарю мой, аз съм жена преоскърбена в духа си; нито вино, нито спиртно питие съм пила, но излях душата си пред Господа.

16 Не считай слугинята си за лоша жена; защото от голямото си оплакване от скръбта си съм говорила до сега. 17 Тогава Илий в отговор рече: Иди с мир; и като станаха рано сутринта, та се поклониха пред Господа, върнаха се та отидоха в дома си в Рама. И Елкана позна жена си Анна, и Господ я спомни.

когато се изпълни времето, откак Анна зачна, роди син; и нарече го Самуил; защото, каза: От Господа го изпросих. 21 И Елкана с целия си дом отиде за да принесе Господу годишната жертва и обрека си. 22 Но Анна не отиде, защото рече на мъжа си: Не ще да отида докато не се отбие детето; тогава ще го занеса, за да се яви пред Господа и да живее там за винаги. 23 И мъжът й Елкана й рече: Стори каквото ти се вижда добро; седи докато го отбиеш; само Господ да утвърди словото Си! И тъй, жената седеше и доеше сина си докато го отби. 24 И когато го отби, заведе го със себе си, заедно с един тригодишен юнец, и с една ефа брашно, и с един мех вино, и донесе го в Господния дом в Сило. А детето беше малко. 25 И като заклаха юнца, донесоха детето при Илия. 26 И Анна рече: О, господарю мой, заклевав се в живота на душата ти, господарю мой, аз съм жената, която бе застанала тук близо при тебе, та се молеш Господу. 27 За това дете се молех: и Господ ми изпълни прошението, което отправих към Него. 28 Затова и аз го доведох на Господа; през всичките дни на живота си ще бъде посветен на Господа. И той се поклони там на Господа.

**2** Тогава Анна се помоли, като казваше: - Развесели се сърцето ми в Господа; Въздигна се рога ми чрез Господа; Разшириха се устата ми срещу неприятелите ми. Защото се развеселих в спасението Ти. 2 Няма свет какъвто е Господ; Защото няма друг освен Тебе, Нито канара като нашия Бог. 3 Не продължавайте да говорите горделиво; Да не излезе високомерие из устата ви; Защото Господ е Бог на знания, И от него се претеглят делата. 4 Лъковете на силните се строшиха; И немощните се препасаха със сила. 5 Ситите се пазариха за

6 Господ умъртвява, и съживява; Свали в ад, и възвежда. (Sheol h7585) 7 Господ осиромашава

човека, и обогатява; Смирява человека, и въздига. 8

Въздига бедния от пръстта, И възвиши си сиромаха от бунището, За да ги направи да седнат между князете, И да наследят славен престол; Защото

стълбовете на земята са на Господа, Който и постави на тях вселената. 9 Ще пази нозете на светите Си; А нечестивите ще погинат в тъмнината; Понеже

10 Противниците на Господа ще се сломят; Ще гръмне от небето пред свещеника Илия. 12 А Илиевите синове бяха лоши човеци, които не познаваха Господа. 13 Тия

свещеници постъпваха към людете така: когато някой принасяше жертва, като се вареше месото, слугата на свещеника дохаждаше с тризъбна вилица в ръка и забождаше я в тенджерата или в котела, или в котлето, или в гърнето; и каквото издигаше вилицата, презрени. **31** Ето, идат дните, когато ще пресека свещеникът го вземаше за себе си. Така постъпваха в Сило с всичките израилтяни, които дохаждаха там.

**14** Даже и преди да изгорят тълстината, слугата на свещеника дохаждаше та казваше на човека, който принасяше жертвата: Дай на свещеника месото за печене, защото няма да приеме от тебе варено месо, но сурово. **16** И ако човекът му речеше: Нека изгорят първо тълстината, и сегне си вземи колкото желае душата ти, тогава казваше: Не, но сега ще дадеш, и ако не, ще взема на сила. **17** Така грехът на тия младежи беше твърде голям пред Господа; защото човеците се отвращаваха от Господната жертвата. **18** постъпва според това, което е в сърцето Ми и в А Самуил слугуваше пред Господа, дете препасано с ленен ефод. **19** И майка му правеше за него горна дрешка та му донасяше всяка година, когато дохаждаше с мъжа си, за да принесе годишната жертвта. **20** И Илий благослови Елкана и жена му, като каза: Господ да ти даде рожба от тая жена вместо заместника, който дадохте на Господа. И те отидаха на мястото си. **21** И Господ посети Анна; и тя зачна и роди три сина и две дъщери. А детето Самуил растеше пред Господа. **22** А като беше Илий много стар, че всичко, що прави синовете му на целия Израил, и как лежали с жените, които слугували при входа на шатъра за срещане. **23** И той им рече: Защо правите такива работи? понеже слушам лоши работи за вас от всички тия люде. **24** Недейте, чада мои; защото не е добър слухът, който чувам; вие правите Господните люде да стават престъпници. **25** Ако сгреши човек на човека ще стане моление Богу за него; но ако съгреши някой Господу, кой ще се моли за него? Но те не послушаха гласа на баща си, защото Господ щеше да ги погуби. **26** А детето Самуил растеше и придобиваше благоволението и на Господа и на човеците. **27** Тогава дойде един Божий човек при Илия та му рече: Така казва Господ: Не съм ли Се открил явно на бащиния ти дом когато те бях в Египет У Фараоновия дом? **28** И не съм ли избрал него измежду всичките Израилеви племена за Мой свещеник, за да принесе жертвата на олтара Ми, да гори темян и да носи ефод пред Мене? И не съм ли дал на бащиния ти дом всичките приноси чрез огън от израилтяните? **29** Защо, прочее, ритате жертвата Ми и приноса Ми, който съм заповядал да принасят в жилището Ми, и почитат синовете си повече от Мене, за да се гоите с по-доброто от всичките приноси на людете Ми Израил? **30** Затова Господ Израилевият Бог каза: Аз наистина

думах, че твоят дом и домът на баща ти ще да ходят пред Мене до века; но сега Господ каза: Далеч от Мене! защото ония, които славят Мене, тях ще ще се дадат на Израиля, в жилището Ми ще видиш утеснение; и не ще има старец в дома ти до века. **33** И оня от твояте, когото не отсека от олтара Си, ще бъде за изнурияване на очите ти и за огорчаване на душата ти; и всичките внучи на дома ти ще умират в средна възраст. **34** И това, което ще дойде върху душата Ми; и ще съградя непоколебим дом; и той ще ходи пред помазаника Ми до века. **35** А всеки, който остане в твоя дом, ще дохжа да му се кланя за малко пари и за един хляб, и ще казва: Назначи ме, моля, на някоя от свещеническите служби, за да ям едно късче хляб.

**3** А в ония дни, когато детето Самуил слугуваше Господу пред Илия, слово от Господа беше рядкост, и нямаше явно видение. **2** И в нова време, когато Илий лежеше на мястото си, (а очите бяха почнали да ослабват та не можеше да вижда), з и Божият светилник не беше още изгаснал в Господния храм, гдето беше Божият ковчег, и Самуил си беше легнал, **4** Господ повика Самуила; и той рече: Ето ме. **5** И завлече се при Илия та рече: Ето ме, защо ме повика. А той рече: Не съм те повикал; върни се та си легни. И той отиде и си легна. **6** А Господ извика още втори път: Самуил! И Самуил стана та отиде при Илия и рече: Ето, ме, защо ме повика? А той отговори: Не съм те викал, чадо мое; върни се та си легни. **7** Самуил не познаваше още Господа; и слово от Господа не беше му се откривало. **8** И Господ повика Самуила още трети път. И той стана та отиде при Илия и рече: Ето ме, защото ме повика. Тогава Илия разбра, че Господ е повикал детето. **9** Затова, Илий каза на Самуила: Иди та си легни; и ако те повика, кажи: Говори, Господи, защото слугата Ти слуша. И тъй, Самуил отиде та си легна на мястото си. **10** И Господ дойде та застана и извика както напред: Самуил! Самуил! Тогава Самуил каза: Говори, защото слугата Ти слуша. **11** Тогава Господ каза на Самуила: Ето, Аз ще извърша в Израиле едно такова дело, щото на всеки, който го чуе, ще му писнат двете уши. **12** В онъ ден ще извърша против Илия всичко, що говорих за дома му; ща почна и ще свърша. **13** Защото му известих, че ще съдя дома му

до века поради беззаконието което той знае; понеже с тях. 10 Тогава филистимците се биха; и Израил синовете му навлякоха проклетия на себе си, а той беше поразен, и всеки побягна в шатъра си; и стана не ги възпра. 14 За това се заклех за Илиевия дом, много голямо поражение, защото паднаха тридесет че беззаконието на Илиевия дом няма да се очисти хиляди пешаци от Израиля, 11 и Божият ковчег бе до века с жертва, нито с принос. 15 И Самуил лежа хванат; и двамата Илиеви сина, Офний и Финеес, до утринта; после отвори вратата на Господния дом. бяха убити. 12 Тогава един човек от Вениамина Но Самуил се боеше да каже видението на Илия. 16 се завтече от битката, та отиде в Сило, в същия А Илия повика Самуила, казвайки: Самуил! чадо ден, с раздрани дрехи и с пръст на главата си. 13 мое! А той рече: Ето ме. 17 И каза: Какво слово ти И като стигна, ето, Илий седеше на стола си край говори Господ? не крий го, моля, от мене. Така да ти пътя та пазеше, защото сърцето му трепереше за направи Бог, да! и повече да притури, ако скриеш от Божия ковчег. И когато дойде човекът в града, та мене някоя от всичките думи, които ти е говорил. извести това, целият град извика. 14 А Илий, като чу 18 Тогава Самуил му каза всичко, и не скри нищо шума на викането каза: Що значи тоя шум и гълч? И от него. И рече Илий: Господ е; нека стори каквото човекът дойде бързо та извести на Илия. 15 Илий Му е угодно. 19 И Самуил растеше; и Господ бе с беше тогава на деветдесет и осем години; и очите него, и не оставаше да падне на земята ни една му бяха ослабнали та не можеше да вижда. 16 И от неговите думи. 20 И целият Израил, от Дан до човекът каза на Илия: Аз дойдох от сражението; Вир-саве, позна, че Самуил беше потвърден за Господен пророк, 21 И Господ пак се явяваше в Сило; защото Господ се откриваше на Самуила в Сило чрез словеса от Господа. И Самуиловите думи се разнасяха по целия Израил.

**4** В това време Израил излезе на бой против филистимците и разположиха стан близо при Евен-езер; а филистимците разположиха стан в Афек. 2 И филистимците се опълчиха против Израиля; и когато започнаха битката, Израил се пръсна пред филистимците, и около четири хиляди мъже бяха убити на полесражението. 3 А като дойдоха людете в стана. Израилевите старейшини казаха: Защо ни порази Господ днес пред филистимците? Нека донесем при себе си ковчега за плочите на Господния завет от Сило, тъй щото, като дойде сред нас, да ни избави от ръката на неприятелите ни. 4 И така, людете пратиха в Сило, та донесоха от там ковчега на завета на Господа на Силите, Който обитава между херувимите; и двамата Илиеви сина, Офний и Финеес, бяха там с ковчега на Божия завет. 5 И като дойде ковчегът на Господния завет в стана, целият Израил възклика с голям глас, тъй щото земята проехтя. 6 А филистимците като чуха шума на възклицинието, рекоха: Що значи това шумно и голямо възклициние в стана на евреите? и научиха се, че Господният ковчег дошъл в стана. 7 Тогава филистимците се уплашиха, защото казваха: Бог е дошъл в стана. И рекоха: Горко ни! Защото такова нещо не е ставало до сега. 8 Горко ни! Кой ще ни избави от ръката на тия мощнни богове? Тия са боговете, които поразиха египтяните с всякакви язви в пустинята. 9 Укрепете се, филистимци, бъдете мъжествени, за да не станете слуги на евреите, както те станаха на вас; бъдете мъжествени, та се бийте

с тях. 10 Тогава филистимците се биха; и Израил синовете му навлякоха проклетия на себе си, а той беше поразен, и всеки побягна в шатъра си; и стана не ги възпра. 14 За това се заклех за Илиевия дом, много голямо поражение, защото паднаха тридесет че беззаконието на Илиевия дом няма да се очисти хиляди пешаци от Израиля, 11 и Божият ковчег бе до века с жертва, нито с принос. 15 И Самуил лежа хванат; и двамата Илиеви сина, Офний и Финеес, до утринта; после отвори вратата на Господния дом. бяха убити. 12 Тогава един човек от Вениамина Но Самуил се боеше да каже видението на Илия. 16 се завтече от битката, та отиде в Сило, в същия А Илия повика Самуила, казвайки: Самуил! чадо ден, с раздрани дрехи и с пръст на главата си. 13 мое! А той рече: Ето ме. 17 И каза: Какво слово ти И като стигна, ето, Илий седеше на стола си край говори Господ? не крий го, моля, от мене. Така да ти пътя та пазеше, защото сърцето му трепереше за направи Бог, да! и повече да притури, ако скриеш от Божия ковчег. И когато дойде човекът в града, та мене някоя от всичките думи, които ти е говорил. извести това, целият град извика. 14 А Илий, като чу 18 Тогава Самуил му каза всичко, и не скри нищо шума на викането каза: Що значи тоя шум и гълч? И от него. И рече Илий: Господ е; нека стори каквото човекът дойде бързо та извести на Илия. 15 Илий Му е угодно. 19 И Самуил растеше; и Господ бе с беше тогава на деветдесет и осем години; и очите него, и не оставаше да падне на земята ни една му бяха ослабнали та не можеше да вижда. 16 И от неговите думи. 20 И целият Израил, от Дан до човекът каза на Илия: Аз дойдох от сражението; Вир-саве, позна, че Самуил беше потвърден за Господен пророк, 21 И Господ пак се явяваше в Сило; защото Господ се откриваше на Самуила в Сило чрез словеса от Господа. И Самуиловите думи се разнасяха по целия Израил.

**5** А филистимците, като хванаха Божия ковчег, занесоха го от Евен-езер в Азот. 2 И филистимците взеха Божия ковчег та го внесоха в капището на Дагона, и поставиха го до Дагона. 3 И на следния ден, когато азотяните станаха рано, ето Дагон паднал с лицето си на земята пред Господния ковчег. И взеха Дагона та го поставиха на мястото му. 4 И на филистимците се уплашиха, защото казваха: Бог е другия ден като станаха рано сутринта, ето Дагон пак паднал с лицето си на земята пред Господния ковчег, и главата на Дагона и двете длани на ръцете му, остечени върху прага; само трупът на Дагона беше останал. 5 (За това, нито Дагоновите жреци, нито някои от ония, които влизат в Дагоновото капище, не стъпват на прага му в Азот до днес). 6 Но ръката на Господа натегна над азотяните, и Той ги изтреби, и порази с хемороиди тях и Азот и околностите му. 7 И

като видяха азотските мъже, че такава е работата, тогава Той ни е сторил това голямо зло; но ако не, рекоха: Ковчегът на Израилевия Бог няма да стои тогава ние ще знаем, че не е Неговата ръка, която между нас, защото ръката Му тежи върху нас и върху ни е поразила, но това ни е постигнало случайно. бога ни Дагона. **8** За това, пратиха та събраха при **10** И мъжете сториха така: взеха две дойни крави, себе си всичките филистимски началници и рекоха: та ги впрегнаха в колата, а телците им затвориха у Що да сторим с ковчега на Израилевия Бог? А те дома. **11** И положиха на колата Господния ковчег, отговориха: ковчегът на Израилевия Бог нека се и ковчежеца със златните мишки и подобията на принесе в Гет. И тъй пренесоха в Гет ковчега на хемороидите си. **12** И кравите се отправиха по Израилевия Бог. **9** Но като го пренесоха, ръката пътя направо за Ветсемес; все по друма вървяха, на Господа беше против града с много голямо и ревяха, като отиваха, без да се обръщат ни на поражение; и Той удари градските мъже от малък до дясно, ни на ляво; а филистимските началници голям, та избухнаха по тях хемороиди. **10** Затова, идеха подир тях до границата на Ветсемес. **13** А пратиха Божия ковчег в Акарон. А като дойде Божият ветсемесците жънеха пшеницата си в долината; и ковчег в Акарон, акаронците извикаха, казвайки: като подигнаха очи, видяха ковчега, и като го видяха, Донесоха ковчега на Израилевия Бог у нас, за да зарадваха се. **14** И колата влезе в нивата на Иисуса измори нас и людете ни. **11** И тъй, пратиха да ветсемесеца та застана там, гдето имаше голям съберат всичките филистимски началници, и рекоха: камък; и нацепиха дървата на колата, та принесоха Изпратете ковчега на Израилевия Бог, и нека се кравите във всеизгаряне Господу. **15** Тогава левитите върне на мястото си, за да не измори нас и людете ни; защото имаше смъртно поражение по целия си; защото имаше смъртно поражение по целия град; Божията ръка тежеше там търде много. **12** И големия камък; и в същия ден ветсемеските мъже принесоха всеизгаряния и пожертвуваха жертви Господу. **16** А петимата филистимски началници, като видяха това, върнаха се в Акарон в същия ден. **17** А златните хемороиди, които филистимците отдаха Господу в принос за престъпление, бяха следните: един за Азот, един за Газа, един за Аскалон, един за Гет, един за Акарон; **18** а златните мишки бяха според числото на всичките филистимски градове принадлежащи на петимата началници, както оградените градове, така и неоградените села, дори до големия камък, на който положиха Господния ковчег, - камък, който стои до днес в нивата на Иисуса ветсемесеца. **19** Но Господ порази ветсемеските мъже за гдето погледнаха в Господния ковчег, като порази от людете петдесет хиляди е седемдесет мъже; и людете плакаха, защото Господ порази людете с голямо изтребление. **20** И ветсемеските мъже казаха: Кой може да застане пред Господа, пред светия той Бог? и при кого да отиде Той от нас? **21** Сетне изпратиха вестители до кириатиаримските жители да кажат: Филистимците донесоха назад Господния ковчег; слезте и изкачете го при себе си.

**6** Господният ковчег стоя във Филистимската земя седем месеца; **2** и тогава филистимците повикаха жреците и чародеите и казаха: Що да сторим с Господния ковчег? Кажете ни как да го изпратим на мястото му? **3** А те рекоха: Ако изпратите ковчега на Израилевия Бог, не го изпращайте празен, но непременно му отдайте принос за престъпление; тогава ще оздравеете, и ще узнаете защо ръката Му не се е отделила от вас. **4** И казаха: Какъв принос за престъпление трябва да му отдадем? А те рекоха: Пет златни хемороиди и пет златни мишки, според числото на филистимските началници; защото същата язва беше върху всички вас и върху началниците ви. **5** Затова, да направите подобия на хемороидите си, и подобия на мишките, които повреждат земята ви; и да отدادете слава на Израилевия Бог, та дано би олекчил ръката Си над вас, над богощете ви, и над земята ви. **6** Защо, прочее, закоравявате сърцата си, както египтяните и Фараон закоравяваха сърцата си? След като извърши чудеса в сред тях, те не пуснаха ли людете да си отидат, и те тръгнаха? **7** И тъй сега, вземете си една кола, та я пригответе, вземете и две дойни крави, на които хомот не е турият, и впрегнете кравите в колата, а телците им вземете отподир тях и върнете ги у дома. **8** Тогава вземете Господния ковчег та го турете на колата; и златните неща, които Му отдавате в принос за престъпление, турете в ковчежец от страната му; и изпратете ги да иде. **9** И гледайте: ако тръгне по пътя към своята граница у Ветсемес,

**7** Тогава кириатиаримските мъже дойдоха та дигнаха Господния ковчег, и донесоха го в Авинадавовата къща на хълма; и осветиха сина му Елеазара, за да пази Господния ковчег. **2** И то деня, когато ковчегът бе положен в Кириатиарим, мина се много време - двадесет години; и целият Израилев дом въздишаше за Господа. **3** И Самуил говори на целия Израилев дом, казвайки: Ако се обръщате от все сърце към Господа, махнете отсред

себе си чуждите богове и астартите, та пригответе народи. 6 Обаче на Самуила не бе угодно гдето сърцата си за Господа и само Нему служете; и Той рекоха: Дай ни цар, който да ни съди. И Самуил се ще ви избави от ръката на филистимците. 4 Тогава помоли на Господа. 7 А Господ каза на Самуила: израилтяните махнаха ваалимите и астартите та Послушай гласа на людете за всичко, що ти говорят, служеха само на Господа. 5 После Самуил каза: защото не отхвърлиха тебе, но Мене отхвърлиха, Съберете целия Израил в Масфа, и ще се помоля за за да не царувам над тях. 8 Според всичките дела, вас Господу. 6 И тъй събраха се в Масфа, и наляха които те са вършили от деня, когато съм ги извел от вода, която изляха пред Господа, и постиха през Египет дори до тоя ден, като са Мене оставили и са онъ ден, и рекоха там: Съгрешихме на Господа. И служили на други богове, така правят и на тебе. 9 Самуил съдеше израилтяните в Масфа. 7 А като Сега, прочее, слушай гласа им, обаче тържествено чуха филистимците, че израилтяните се събрали в протестирай пред тях, и покажи им как ще постъпва Масфа, филистимските началници излязоха против царят, който ще царува над тях. 10 Самуил, прочее, Израиля. Като чуха това израилтяните уплашиха се от каза всичките Господни думи на людете, които искаха филистимците. 8 И израилтяните рекоха на Самуила: цар от него. 11 Каза още: Така ще постъпва царят, Не преставай да викаш за нас към Господа нашия който ще се въззари над вас; ще взема синовете ви Бог, за да ни избави от ръката на филистимците. и ще ги определя за колесниците си, и да му бъдат 9 За това, Самуил взе едно млечниче агне, та го конници, и за да тичат пред колесницата му. 12 И ще принесе цяло всеизгаряне Господу; и Самуил извика си ги назначава хилядници и петдесетници, и ще към Господа за Израиля, и Господ го послуша; 10 ги поставя да работят земята му, да жънат жетвата защото, когато принасяше Самуил всеизгарянето, му, и да правят военните му оръжия и приборите понеже филистимците се приближиха да се бият с за колесниците му. 13 Ще взема и дъщерите ви за Израиля, в същия ден Господ гръмна със силен гръм мироварици и готвачки и хлебарки. 14 И ще взема върху филистимците и ги смущи; и те бяха поразени по-добрите от нивите ви, лозята ви и маслините ви и пред Израиля. 11 Израилевите мъже излязоха от ще ги дава на слугите си. 15 Ще взема и десетък Масфа, та гониха филистимците, и поразиха ги до от посевите ви и от лозята ви и ще ги дава на под Вет-хар. 12 Тогава Самуил взе един камък та скопците си и на слугите си. 16 И ще взема слугите го постави между Масфа и Сен, и нарече го Евен-ви, слугините ви, по-добрите момчета, и ослите ви езер, като казваше: До тука ни помогна Господ. 13 и ще ги употребява в своите работи. 17 Ще взема Така филистимците бяха покорени и не дойдоха десетък от стадата ви; и вие ще му бъдете слуги. 18 вече в Израилевите предели; и Господната ръка В оня ден ще викате поради церя си, когото ще сте беше против филистимците през всичките дни на си избрали; но Господ няма да ви послуша в оня ден. Самуила. 14 И градовете, които филистимците бяха 19 Обаче, людете не искаха да послушат Самуиловия превезли от Израиля, бяха повърнати на Израиля, от глас, а рекоха: Не, но цар нека има над нас, 20 за да Акарон до Гет; и Израил освободи техните околности бъдем и ние както всичките народи, и нашият цар да от ръката на филистимците. А между Израиля и ни служи, и да ни предвожда, и да воюва в боевете аморейците имаше мир. 15 И Самуил съдеше ни. 21 И Самуил, като изслуша всичките думи на Израиля през всичките дни на живота си. 16 И всяка людете, каза ги в ушите на Господа. 22 А Господ каза година той отиваше да обикаля Ветил, Галгал и на Самуила: Послушай гласа им и постави им цар. Масфа, и съдеше Израиля във всички тия места; 17 Тогава Самуил каза на Израилевите мъже: Идете а после се връщащ в Рама, защото домът му беше всеки в града си.

там, па и там съдеше Израиля. Там издигна и олтар на Господа.

**9** Имаше човек от Вениамина на име Кис, син на Авиила, Сина на Серора, син на Вехората, син на

**8** Самуил, когато оstarя, поставил синовете си Афия, човек вениаминец, силен и храбър. 2 А той съдии над Израиля. 2 Името на първородния имаше син не име Саул, отборен и твърде красив; му беше Иоил, а името на втория му Авия; те между израилтяните нямаше човек по-красив от него; бяха съдии във Вир-савее. 3 Но синовете му не от рамената си и нагоре беше по-висок от всичките ходеха в неговите пътища, но се отклониха та люде. 3 И ослиците на Сауловия баща се изгубиха; отиваха след сребролюбietо, и вземаха подкуп, затова Кис каза на сина си Саула: Вземи сега със и извръщаща правосъдието. 4 Тогава всичките себе си един от слугите и стани та иди да търсиш Израилеви старейшини се събраха, та дойдоха при ослиците. 4 И тъй, той мина през Ефремовата Самуил в Рама и му рекоха: 5 Ето, ти оstarя, и хълмиста земя, мина и през земята Салиса, но не ги синовете ти не ходят в твоите пътища; поставил си, намериха; после мина през земята Саалим, но и там прочее, цар, който да ни съди, както е у всичките ги нямаше; и заминаха през Вениаминовата земя, но

не ги намериха. 5 А когато дойдоха в земята Суф, Саул в отговор рече: Не съм ли аз Вениаминец, от Саул каза на слугата, който беше с него: Ила да се най-малкото от Израилевите племена? и не е ли върнем; да не би баща ми да престане да се грижи семейството ми най-малко от всичките семейства на за ослиците, и да започне да мисли за нас. 6 А той Вениаминовото племе? Защо, прочее, ми говориш му рече: Ето в този град има Божий човек, човек, по този начин? 22 А Самуил взе Саула и слугата му който е на почит; всичко що казва непременно се та ги въведе в гостната стая, и даде им първото събъдва; да идем, прочее, там, негли би могъл да ни място между поканените, които бяха около тридесет какъв нещо за това, поради което пътуваме. 7 И Саул души. 23 Тогава Самуил каза на готвача: Донеси каза на слугата си: Но ако отидем, какво да занесем дела, който ти дадох, за който ти рекох: Пази това на човека? защото хлябът в съдовете ни се свърши, при себе си. 24 И така, готвачът дигна бедрото и и няма подарък да занесем на Божия човек. Що онова, що беше върху него та го сложи пред Саула. имаме? 8 И слугата пак отговори на Саула, казвайки: И Самуил рече: Ето запазеното; тури го пред себе Ето в ръката ми се намира четвърт сребърен сикъл, си та яж, защото за този час то е било запазено за който ще дам на Божия човек, за да ни каже пътя. тебе след като рекох, че ще поканя людете. И тъй 9 (В старо време в Израил, когато някой отиваше Саул яде със Самуила в онъ ден. 25 И като слязоха да се допита до Бога, думаше така: Елате, да идем от високото място в града, Самуил се разговори при гледача; защото она, който се нарича пророк, се със Саула на къщния покрив. 26 И станаха рано; и изкачваха по нагорнището към града, намериха около зазоряване Самуил повика Саула на къщния моми излезли да налеят вода и казаха им: Тук ли е покрив, казвайки: Стани да те изпратя. И Саул стана, гледачът? 12 А те в отговор казаха им: Тук е; ето та излязоха вън двамата, той и Самуил. 27 А като слизаха към градския край, Самуил каза на Саула: Заповядай на слугата да замине пред нас, (и той замина); а ти постой малко, за да ти известя Божието слово.

10 Тогава Самуил взе съда с миро та го изля на главата му, целуна го и каза: Не помаза ли те Господ за княз над наследството Си? 2 Като си заминеш днес от мене, ще намериш двама човека близо при Рахилиния гроб, във Вениаминовата земя у Селса; и те ще ти рекат: Намериха се ослици, които ти отиде да търсиш; и, ето, баща ти престана да се грижи за ослиците, та много скърби за вас, като казва: Какво да правя за сина си? 3 И като идеш по-нататък, от там ще дойдеш до дъбъ на Тавор, и там ще те посрещнат трима човека, които отиват към Бога във Ветил, от които един носи три ярета, а друг носи три хляба, а друг носи мех с вино; 4 и те ще те поздравят и ще ти дадат две хляба, които да приемеш от ръцете им. 5 После ще стигнеш до Божия хълм, где е филистимският гарнизон; и като стигнеш там, в града, ще срещнеш дружина пророци, слизщи от високото място, предшествувани от псалтир, тъпанче, свирка и китара, и те пророкуващи. 6 Тогава ще дойде Господният Дух върху тебе, та ще пророкуваш заедно с тях, и ще се промениш в друг човек. 7 А когато тия знамения дойдат на тебе, прави каквото случаят позволява; защото Бог е с тебе. 8 После слез ти пред мене в Галгал; и, ето, аз ще сляза при тебе, за да принеса всеизгаряния и да по жертвувам примирителни жертви; чакай седем дена, докато дойда при тебе и ти кажа що да сториш. 9 И когато обърна гърба си да си замине от Самуила,

Бог му даде друго сърце; и всички ония знамения се събраха в същия ден. 10 Като дойдоха там на хълма, ето, дружина пророци ги посрещнаха: мъже казаха на Нааса: Направи договор с нас, и Божият Дух дойде със сила върху него, и той ще ти слугуваме. 2 И амонецът Наас из каза: С пророкува между тях. 11 И като видяха всички, които това условие ще направя договор с вас: да извъртя го познаваха по-напред, че, ето, пророкуваше между десните очи на всички ви; и ще положа това за пророците, тогава людете казаха едни на други: позор върху целия Израил. 3 И явиските старейшини Що е станало с Кисовия син? и Саул ли е между му казаха: Дай ни седем дена срок, за да пратим пророците? 12 А един от ония, които бяха от там, вестители по всичките предели на Израиля; и тогава, проговори казвайки: Но кой е тежният баща? От това ако няма кой да ни избави, ще излезем към тебе. 4 стана поговорка: И Саул ли е между пророците? 13 И тъй вестителите дойдоха в Сауловия град Гавая И като свърши пророкуването си, дойде на високото та казаха тия думи на всеослушание пред людете; място. 14 И стриката на Саула рече на него и на и всичките люде плакаха с висок глас. 5 А, ето, слугата му: Къде ходите? И той каза: Да търсим Саул идеше подир воловете от полето: и Саул ослите; и когато видяхме, че ги няма, отидохме при рече: Какво е на людете та плачат? И съобщиха му Самуила. 15 И Сауловият стрик рече: Я ми кажи думите на явиските мъже. 6 Тогава дойде Божият що ви рече Самуил. 16 И Саул рече на стрика си: Дух със сила върху Саула, когато чу ония думи, и Каза ни положително, че ослиците се намериха. гневът му пламна твърде много. 7 И взе два вола, Но не му яви това, което Самуил беше казал за и като ги наряза на части прати ги по всичките царството. 17 След това Самуил събра людете при предели на Израиля чрез вестителите, за да кажат: Господа в Масфа 18 и рече на израилтяните: Така Който не излезе подир Саула и подир Самуила, говори Господ Израилевият Бог: Аз изведох Израиля така ще се направи на воловете му. И страх от из Египет, и ви избавих от ръката на египтяните и от Господа обзе людете; и излязоха като един човек. 8 ръката на всичките царства, които ви притесняваха. И като ги преброя у Везек, израилтяните бяха триста 19 А вие днес отхвърлихте вашия Бог, Който сам ви хиляди души, а Юдовите мъже тридесет хиляди избави от всичките ви бедствия и скърби, и рекохте души. 9 И рекоха на вестителите, които бяха дошли: Му: Непременно да поставиш цар над нас. Сега, Така да кажете на явис-галаадските мъже, утре прочее, застанете пред Господа според племената като припече сълнцето, ще ви дойде избавление. А си и според хилядите си. 20 И когато Самуил накара когато вестителите дойдоха и известиха на явиските да се приближат всичките Израилеви племена, мъже, те се зарадваха. 10 И явиските мъже рекоха хвана се с жребие Вениаминовото племе. 21 И на амонците: Утре ще излезем към вас, и вие ни като накара да се приближи Вениаминовото племе направете всичко, що ви се виджа угодно. 11 И на според семействата си, хвана се семейството на утринта Саул раздели людете на три полка; и във Матри; и хвана го се Кисовият син Саул, но като го време на утринната стража те навлязоха всред стана, потърсиха, той не се намери. 22 Затова, допитаха и поразяваха амонците докато се стопли денят; и се пак до Господа: Човекът дошъл ли е вече тук? И оцепелите от тях се разпилиха до толкоз, щото нито Господ отговори: Ето, той се е скрил между вешите. двама от тях не останаха заедно. 12 Тогава людете 23 Тогава се завтекоха та го взеха от там; и като казаха на Самуила: Кой е онзи що рече: Саул ли ще застана между людете, беше по-висок от всичките се въззвари над нас? Доведете тия мъже, за да ги люде от рамената си и нагоре. 24 Тогава Самуил каза избием. 13 Но Саул каза: Никой няма да бъде убит на всичките люде: Виждате ли онзи, когото Господ тоя ден; защото Господ днес извърши избавление избра, че няма подобен на него между всичките в Израил. 14 Тогава Самуил каза на людете: люде? И всичките люде извикаха, казвайки: Да живее Дойдете да идем в Галгал и там да възобновим царят! 25 После Самуил съобщи на людете как ще царството. 15 И така, всичките люде отидаха в се реди царството, и като го написа в книга, положи Галгал, и поставиха Саула Цар пред Господа там в я пред Господа. Тогава Самуил разпусна всичките Галгал; там и покертуваха примирителни жертви люде, всеки у дома му. 26 Също и Самуил отиде пред Господа; и Саул и всичките Израилеви мъже се у дома си в Гавая, и с него отиде един полк силни развеселиха там твърде много.

мъже, до чиито сърца Бог беше се докоснал. 27 Но някои лоши човеци рекоха: Как ще ни избави той? И презираха го, и не му принасяха дарове; а той се правеше на глух.

**12** Тогава Самуил каза на целия Израил: Ето, послушах гласа ви за всичко, що ми казахте, и поставих цар над вас. 2 И сега, ето, царят ви предвожда; а аз съм стар и белокос, и, ето, синовете

ми са с вас; и обходата ми от младостта ми до днес е пред вас. 3 Ето ме: свидетелствайте против мене пред Господа и пред помазаника Му - Кому съм взел воля? или кому съм взел осела? или кого съм онеправдал? кого съм притеснил? или из ръката на кого съм взел подкуп, за да ослепя очите си с него, та да ви го върна? 4 А те рекоха: Не си ни онеправдал, нито си ни притеснил, нито се взел нещо от ръката на някого. 5 И рече им: Свидетел ви е Господ, свидетел Самуил на людете: Господ е, Който постави Моисея и Аарона и изведе бащите ви от Египетската земя. 6 И рече Самуил: Господ, възлюбленни ми бащи, защо разсъждават с вас Сега, прочее, застанете, за да разсъждавам с вас пред Господа за всичките справедливи дела, които Господ направи вам и на бащите ви. 8 Когато Яков дойде в Египет, и бащите ви извикаха към Господа, тогава Господ прати Моисея и Арон, които изведоха бащите ви из Египет и заселиха ги на това място. 9 Те обаче забравиха Господа своя Бог; затова ги предаде в ръката на Сисара, асорския военачалник, в ръката на филистимците и в ръката на моавския цар, които воюваха против тях. 10 Тогава те извикаха към Господа, казвайки: Съгрешихме, понеже оставихме Господа да служихме на ваалимите и на астартите; но сега избави ни от ръката на неприятелите ни, и ще Ти служим. 11 И Господ изпрати Ероваала, Водана, Ефтая и Самуила та ви избави от ръката на неприятелите ви от всячъде; и вие живеете в безопасност. 12 Но когато видяхте, че Наас, царят на амонците, дойде против вас, рекохте ми: Не, но цар да царува над нас, - когато Господ вашият Бог ви беше цар. 13 Сега, прочее, его царят, когото избрахте, когато искахте! и, ето Господ постави цар над вас. 14 Ако се боите от Господа и Му служите, и слушате гласът Му, и не въставате против Господното повеление, и следвате Господа вашия Бог, както вие, така и царят, който царува над вас, добре; 15 но, ако не слушате Господния глас, а въставате против Господното повеление, тогава Господната ръка ще бъде против вас, както беше против бащите ви. 16 Сега, прочее, застанете та вижте това велико дело, което Господ ще направи пред очите ви. 17 Не е ли днес жетва на пшеницата? Ще призова Господа; и Той ще прати гръмове и дъжд, за да познаете и видите, че злото, което направихте, като си поискахте цар, е голямо пред Господа. 18 Тогава Самуил призова Господа; и Господ прати гръмове и дъжд през същия ден; и всичките люде се уплашиха търде много от Господа и от Самуила. 19 И всичките люде казаха на Самуила: Помоли се за слугите си на Господа твоя Бог, за да не измрем; защото върху всичките си грехове притурихме и това зло, да искаме за себе си цар. 20 И Самуил каза на людете: Не бойте се; вие наистина сторихте всичко това зло; но да се не отклоните та да не следвате Господа, а служете Господу от все сърце; 21 и да се не отклоните, защото тогава ще идете след суетностите, които не могат да ползват, или да избавят, понеже са суетни. 22 Защото Господ няма да остави людете Си заради великото Си Име, понеже Господ благоволи да ви направи Свои люде. 23 А колкото за мене, да не даде Бог да съгреша на Господа, като престана да се моля за вас! но ще ви уча добрия и правия път. 24 Само бойте се от Господа, и служете Му искрено от все сърце; защото помислете колко велики дела извърши Той за вас. 25 Но ако следвате да струвате зло, това и вие и царят ви ще погинете.

**13** До това време Саул беше царувал една година; а като царува две години над Израил, 2 Саул си избра три хиляди мъже от Израил, от които две хиляди бяха със Саула в Михмас и в хълма Ветил, а хиляда бяха с Ионатан в Гавая Вениаминова; а останалата част от людете изпрати, всеки в шатъра му. 3 И Ионатан порази филистимския гарнизон, който беше в Гава и филистимците чуха. 4 И така, целият Израил чу да говорят, бе Саул поразил филистимския гарнизон, и че Израил станал омразен на филистимците. И людете се събраха в Галгал да следват Саула. 5 А филистимците се събраха да се бият с Израил, тридесет хиляди колесници и шест хиляди конници и люде по множество, като пясъка край морския бряг; и възлязоха та разположиха стан в Михмас, на изток от Ветавен. 6 Когато Израилевите мъже видяха, че бяха поставени на тясно, (защото людете бяха на тясно), тогава людете се скриха в пещерите, в гъсталациите, в скалите, в канарите и в рововете. 7 И някои от евреите преминаха Иордан към Гадовата и Галаадската земя. А колкото за Саула, той беше още в Галгал; и всичките люде вървяха подир него с трепет. 8 И чака седем дена, според определеното от Самуила време; а понеже Самуил не беше дошъл в Галгал, и людете се разпръсваха от него, 9 затова рече Саул: Донесете тук при мене всеизгарянето и примирителните приноси. И той принесе всеизгарянето. 10 И щом свърши принасянето на всеизгарянето, ето, Самуил дойде; и Саул излезе да го посрещне и да го поздрави. 11 А Самуил каза: Що стори ти? И Саул рече: Понеже видях, че людете се разпръсваха от мана, и че ти не дойде на определеното време, а филистимците се събраха в Михмас, 12 затова си рекох, сега филистимците ще нападнат върху мене в Галгал, а пък аз не съм отправил молба към Господа; и тъй, дръзнах та принесох всеизгарянето.

**13** И Самуил каза на Саула: Безумие си сторил ти, с тебе според сърцето ти. **8** Тогава рече Ионатан: где не опази повелението, което Господ твоят Ето, ще преминем към тия мъже и ще им се явим. Бог ти заповядя; защото Господ щеше сега да **9** Ако ни говорят така: Стойте докато дойдем при утвърди царството ти над Израиля до века. **14** Но вас, тогава ще застанем на мястото си и няма да се сега царството ти няма да трае; Господ си потърси възкачим при тях. **10** Но ако говорят така: качете човек според сърцето Си, и него определи да бъде се при нас, тогава ще се възкачим, защото Бог ги княз над людете Му, понеже ти не опази онова, предаде в ръката ни. Това ще ни служи за знак. което Господ ти заповядя. **15** Тогава Самуил стана **11** И тъй, и двамата се появиха на филистимския та отиде от Галгал в Гавая Вениаминова. А Саул гарнизон; и филистимците рекоха: Ето, евреите преброи людете, които се намираха с него; и те бяха излизат из дупките, гдето бяха се скрили. **12** И около шестотин мъже. **16** Саул и син му Ионатан мъжете на гарнизона проговориха на Ионатана и на людете, които се намираха с тях, седяха в Гавая оръженосца му казвайки: Качете се при нас и ще видите Вениаминова; а филистимците бяха разположили покажем нещо. Тогава Ионатан каза на оръженосца стан в Михмас. **17** И от филистимския стан излязоха си: Възкачи се след мене, защото Господ ги предаде три чети грабители; една чета се отправи по пътя за в Израилевата ръка. **13** И тъй, Ионатан пълзя Офра към земята Согал; **18** друга чета се отправи по нагоре с ръцете си и с нозете си, и оръженосецът пътя за Веторон; а друга чета се отправи по пътя му след него. И те паднаха пред Ионатана; и за околността, който гледа към долината Севоим оръженосецът му ги убиваше след него. **14** И в това къде пустинята. **19** А в цялата Израилева земя не се първо поражение, което Ионатан и оръженосецът намираше ковач, защото филистимците рекоха: Да му нанесоха, паднаха около двадесет мъже, в едно не би евреите да си направят мечове или копия, **20** пространство от половин уврат земя. **15** И стана но всичките израилитни слизаха при филистимците, трепет в стана, по нивите, и между всичките люде; за да наклепят всеки търнокопа си, палешника си, гарнизона и грабителите също потрепераха, и земята брадвата си и мотиката си. **21** Обаче, имаха пила за се тресеше, така щото стана твърде голям трепет. търнокопите, палешниците, тризъбците и брадвите, **16** И като наблюдаваха Сауловите стражи в Гавая и за да острят останите. **22** Затова, в деня на боя разотиваши се разотиваши тук таме. **17** Тогава Саул каза на людете, не се намираше нито нож, ни копие в ръката на които бяха с него: Пребройте сега, та вижте, кой някого от людете, които бяха със Саула и Ионатана; в Саула, обаче, и в сина му Ионатана намериха се. **23** А филистимския гарнизон излезе към прохода от нас е отишъл. И като преброиха, ето, Ионатан и оръженосецът му ги нямаше. **18** И Саул каза на Ахия: Донеси тук Божия ковчег, (защото в това време Божият ковчег беше там с израиляните). **19** А докато говореше Саул на свещеника, смущението във филистимския стан продължаваше да се увеличава; затова Саул каза на свещеника: Оттегли ръката си. **20** И Саул и всичките люде, които бяха с него, се събраха та дойдоха до сражението; и, ето, мечът на всеки бе против другаря му, и имаше твърде голямо поражение. **21** И евреите, които по-напред бяха с филистимците, и които бяха дошли с тях в стана от околните местности, те също е обрънаха да помогнат на израиляните, които бяха със Саула и Ионатана. **22** Тоже и всичките Израилеви мъже, които бяха се крили в Ефремовата хълмиста земя, като чуха, че филистимците бягали, завтекоха се и те в сражението да ги преследват. **23** Така в онния ден Господ избави Израиля; и битката се простира до Ветавен. **24** А Израилевите мъже се измъчиха в онния ден, защото Саул закле людете, казвайки: Проклет онзи, който вкуси храна до вечерта, докато отмъстя на неприятелите си. Затова никой от людете не вкуси храна. **25** А като дойдоха всичките люде в един гъстала克, гдето имаше мед по земята, **26** и като

**14** А един ден Сауловият син Ионатан каза на момъка оръженосца си: Дойди да преминем към филистимския гарнизон, който е насреща. Но на баща си не каза това. **2** А Саул седеше при Гавайския край, под наровото дърво, което е в Мигрон; и людете, които бяха с него възлизаха на около шестотин мъже. **3** И Ахия син на Ахитова, брат на Ихавода, син на Финееса, син на Илия, бе Господният свещеник в Сило и носеше ефод. И людете не знаеха, че Ионатан е преминал. **4** А между проходите, през които Ионатан искаше да мине към филистимския гарнизон, имаше остра скала от едната страна, и остра скала от другата страна; името на едната беше Восес, а името на другата Сене. **5** Едната скала се издигаше на север спрещу Михмас, а другата на юг от Гавая. **6** Ионатан, прочее, каза на момъка оръженосца си: Дойди да преминем към гарнизона на тия необрязани, негли Господ подействува за нас; защото нищо не пречи на Господ да спаси чрез мнозина или чрез малцина. **7** И рече му оръженосецът му: Стори все що ти е на сърце; върви напред; ето, аз съм

влязоха людете в гъсталака, ето, медът покапваше; Саул каза на Ионатана: Кажи ми какво си сторил. И но никой не приближи ръка до устата си, защото Ионатан му яви, като рече: Наистина вкусих малко людете се бояха от клетвата. 27 Ионатан, обаче, не мед с края на тоягата, който имах в ръката си; беше чул че баща му заклел людете, затова простири и, ето, трябва да умра! 44 И рече Саул: Така да края на тоягата, която беше в ръката му, та я натопи направи Бог да! и повече да притури; непременно в медената пита, и тури ръката си в устата си; и ще умреш, Ионатане. 45 А людете рекоха на Саула: светна му на очите. 28 А един от людете проговори, Ионатан ли ще умре, който извърши това велико казвайки: Баща ти строго закле людете, като каза: избавление в Израил? Да не бъде Бог! Заклевавме Проклет оня, който вкуси храна днес, - макар че се в живота на Господа, нито един косъм от главата людете бяха изнемощели. 29 А Ионатан каза: Баща му няма да падне на земята; защото той действува с ми смущи света. Я вижте как ми светна на очите, Бога днес. Така людете избавиха Ионатана, та не защото вкусих малко от тоя мед; 30 колко повече, ако умря. 46 Тогава Саул се върна от преследването на людете бяха яли днес свободно от користите, които филистимците; а филистимците отидоха на мястото намериха у неприятелите си! защото не щеше ли си. 47 А Саул, като бе поел царуването над Израил, сега да стане по-голямо клане на филистимците? 31 воюва против всичките си оконни неприятели: против И през онъ ден те поразиха филистимците от Михмас Моава, против амонците, против Едома, против до Еалон; но людете бяха много изнемощели. 32 совските царе и против филистимците; и на където Затова людете се нахвърлиха върху користите, и като и да се обръщаше, все побеждаваше; 48 и като взеха овци, говеда и телци заклаха ги по земята; и действуваше бързо порази и Амалика, и избави людете ядоха с кръвта. 33 Тогава известиха на Саула Израилия от ръката на ония, които ги разграбаха. 49 А като му казаха: Ето, людете съгрешават на Господа, синовете на Саула бяха: Ионатан, Иисус и Мелхисе: защото ядат с кръвта. А той каза: Престъпници и имената на двете му дъщери бяха Мерава, името станахте; търколете голям камък към мене преди на първородната, и Михала, името на по-младата. да се свърши денят. 34 И рече Саул: Разотивайте 50 А името на жената на Саула беше Ахиноама, се между людете та им кажете: Докарайте ми тук беше Ахимаасова дъщеря; и името на военачалника му всеки говедото си и всеки овцата си, та заколете тук и яжте; и не съгрешавайте на Господа като ядете с Кис Сауловият баща и Нир Авенировият баща, бяха кръвта. И тъй, оная нощ всичките докараха всеки Авиилови синове. 52 И през всичките дни на Саула говедото си със себе си и ги заклаха там. 35 И се водеше силна война против филистимците; и Саул издигна олтар на Господа; това беше първият олтар, който той издигна на Господа. 36 Тогава Саул вземаше го при себе си.

каза: Да слезем подир филистимците през нощта, и да ги разграбим преди да се развидели и да не оставим ни един от тях. А те казаха: Направи каквото ти се вижда добро. Тогава рече свещеникът: Да се приближим тук при Бога. 37 И Саул се допита до Бога: Да сляза ли против филистимците? ще ги предадеш ли в ръката на Израил? Но не му отговори онъ ден. 38 Тогава рече Саул: Приближете се тук всички краища на людете та се научете и вижте у кого е било прегрешение днес; 39 защото заклевав се в живота на Господа, Който избавя Израил, даже и в сина ми Ионатана ако бъде; непременно ще се умъртви. Но не му отговори ни един между всичките люде. 40 И рече на целия Израил: Застанете вие на едната страна, и аз и синът ми Ионатан ще застанем на другата страна. И людете казаха на Саула: Стори каквото ти се вижда добро. 41 Тогава рече Саул на Господа Израилевия Бог: Покажи чрез жребието истината. И хванаха се Ионатан и Саул, а людете бяха отпуснати. 42 И рече Саул: хвърлете жребие между мене и сина ми Ионатана. И хвана се сина му Ионатан. 43 Тогава

**15** След това Самуил каза на Саула: Господ ме изпрати да те помажа цар над людете Му, над Израил; сега, прочее, послушай гласа на Господните думи. 2 Така казва Господ на Силите: Забелязал съм онова, което стори Амалик на Израиля, как му се възпротиви на пътя, когато идеше от Египет. 3 Иди сега та порази Амалика, обречи на изтребление всичко, що има, и не го пожали; но избий мъж и жена, дете и бозайниче, говедо и овца, камила и осел. 4 Прочее, Саул повика людете та ги преброи в Телаам и бяха двеста хиляди пешаци израилтяни и десет хиляди Юдови мъже. 5 И Саул дойде до един амаликов град и поставил засада в долината. 6 А Саул каза на кенейците: Идете, оттеглете се, слезте отсред амаличаните, за да не ви изтребя с тях: защото вие постъпвате с благост към всичките израилтяни, когато идеха от Египет. И така, кенейците се оттеглиха отсред амаличаните. 7 И Саул порази амаличаните от Евила до прохода на Сур, срещу Египет. 8 И хвана жив амаличия цар Агар, а изтреби всичките люде с острото на ножа. 9 Саул, обаче, и людете пощадиха Агара, и по-добрите от овците и от говедата

и то угоените, и агнетата и всичко, което беше добро, и не искаха да ги обрекат на изтребление; царство от тебе и го даде на един твой ближен, но всичко, което беше изхабено и нямаше стойност, който е по-добър от тебе. **29** Па и Силният Израилев него изтребиха. **10** Тогава Господното слово дойде няма да излъже, нито да се разкае; защото Той не е към Самуила и каза: **11** Разказах се, гдето поставих човек та да се разкажива. **30** А той каза: Съгреших; Саул цар, понеже той се отвърна от да Мен следва, и но сега стори ми чест, моля пред старейшините на не извърши повеленията Ми. А това нещо възмути людете ми и пред Израия, и върни се с мене, за да Самуила, и той викаше към Господа цялата нощ. **12** И се поклоня на Господа твоя Бог. **31** И тъй, Самуил се на уринта, като стана Самуил рано, за да посрещне върна и отиде след Саула; и Саул се поклони на Саула, известиха на Самуила казвайки: Саул дойде Господа. **32** Тогава рече Самуил: Доведете ми тук в Кармил, и, ето, като си издигна паметник, обърна амаличия цар Агар. И Агар дойде при него весело, се та замина и слезе в Галгал. **13** И когато Самуил защото си казваше: Непременно горчивината на дойде при Саула, Саул му каза: Благословен да смъртта ще е преминала. **33** А Самуил рече: Както си от Господа! изпълних Господната заповед. **14** мечти ти е обезчадил жени, така и твоята майка ще Но Самуил каза: Що значи тогава това блеене се обезчади между жените. И Самуил съсече Агара на овци в ушите ми?, и тоя рев на говеда, що пред Господа в Галгал. **34** Тогава Самуил си отиде в слушам? **15** И Саул отговори: От амаличаните ги Рама, а Саул отиде у дома си в Гавая Саулова. **35** И докараха; защото людете пощадиха по-добрите от Саул не видя вече Саула до деня на смъртта си; обаче Самуил плачеше за Саула. И Господ се разкая, твоя Бог; а другите обрекохме на изтребление. **16** за гдето беше поставил Саула цар над Израилия.

Тогава Самуил каза на Саула: Почакай, и ще ти известя какво ми говори Господ нощес. А той му рече: Казвай. **17** И рече Самуил: Когато ти беше малък пред собствените си очи, не стана ли глава на Израилевите племена? Господ те помаза цар над Израилия, **18** и Господ те изпрати на път и рече: Иди та изтреби грешните амаличаните и воювай против тях докато се довършат. **19** Защо, прочее, не послуша ти Господния глас, но се нахвърли на користите, та стори това зло пред Господа? **20** А Саул каза на Самуила: Да! послушах Господния глас, и отидох в пътя, който Господ ме изпрати, и доведох амаличия цар Агар, а амаличаните обрекох на изтребление. **21** Но людете взеха от користите овци и говеда, по-добрите от обречените неща, за да пожертвуват на Господа твоя Бог в Галгал. **22** И рече Самуил: Всезигарянинията и жертвите угодни ли са тъй Господу, както слушането на Господния глас? Ето, послушанието е по-приемливо от жертвата, и покорността - от тълстината на овни. **23** Защото непокорността е като греха на чародейството, и упорството като нечестието и идолопоклонството. Понеже ти отхвърли словото на Господа, то и Той отхвърли тебе да не си цар. **24** Тогава Саул каза на Самуила: Съгреших; защото престъпих Господното повеление и твоите думи, понеже се убоях от людете и послушах техния глас. **25** Сега, прочее, прости, моля, съгрешението ми, и върни се с мене, за да се поклоня Господу. **26** А Самуил каза на Саула: Няма да се върна с тебе, защото ти отхвърли Господното слово, и Господ отхвърли тебе, да не бъдеш цар над Израилия. **27** И като се обърна Самуил да си отиде, той хвана полата на мантията му, и тя се раздра. **28**

**16** Тогава Господ каза на Самуила: До кога ще плачеш за Саула, тъй като Аз съм го отхвърлил да не царува над Израия? Напълни рога си с миро та иди; Аз те изпращам при витлеемец Есей; защото Си промислих цар измежду неговите синове. **2** А Самуил каза: Как да ида? ако чуе Саул, ще ме убие. И Господ каза: Вземи със себе си юница и речи: Дойдох да пожертвувам Господу; **3** и покани Есей на жертвата. Тогава Аз ще ти покажа какво да правиш; и ще Ми помажеш, когото ти посоча по име. **4** И Самуил стори каквото Господ каза, и дойде във Витлеем. А градските старейшини го посрещнаха разтреперани, и рекоха: С мир ли идеш? **5** И той рече: С мир. Ида да пожертвувам Господу; осветете се и дойдете с мене на жертвата. И той освети Есей и синовете му и ги покани на жертвата. **6** И като влизаха и видя Елиава, каза си: Несъмнено пред Господа е помазаникът му. **7** Но Господ каза на Самуила. Не гледай на лицето му, нито на високия му ръст, понеже съм го отхвърлил; защото не е както гледа човек, понеже човек гледа на лице, а Господ гледа на сърце. **8** Тогава Есей повика Авинадава да го направи да мине пред Самуила; а Самуил каза: И тогава не е изbral Господ. **9** Тогава Есей направи да мине Сана; а той каза: Нито тогава е изbral Господ. **10** И Есей направи да минат седемте му сина пред Самуила; но Самуил каза на Есей: Господ не е изbral тия. **11** Тогава Самуил рече на Есей: Присъствува ли тук всичките ти чада? И той рече: Остава още най-младият; и, ето, пасе овцете. И Самуил каза на Есей: Прати да го доведат; защото няма да седнем около трапезата докато не дойде тук. **12** И прати та го доведоха. И той беше рус, с хубави

очи, и красив на глед. И Господ каза: Стани, помажи аз и го убия, тогава вие ще ни бъдете слуги и ще го, защото той е. 13 Тогава Самуил взе рога с мирото ни се подчинявате. 10 Филистимецът рече още: Аз да го помаза в сред братята му; и Господният Дух хвърля презрение днес върху Израилевите редове; дойде със сила на Давида от същия ден и после. дайте ми мъж да се бием двама. 11 А Саул и целият Тогава Самуил стана та си отиде в Рама. 14 А Израил, когато чуха тия думи на филистимеца, Господният Дух беше се оттеглил от Саула, и зъл смаяха се и се уплашиха търде много. 12 А Давид дух от Господа го смущаваше. 15 И така, слугите беше син на оня ефратянин от Витлеем Юдов, на Саула му рекоха: Ето сега, зъл дух от Бога те който се именуваше Есей, и имаше осем сина; и в смущава; 16 затова нека заповядаш господарят ни на Сауловите дни той човек имаше старейшински чин слугите си, които са пред тебе, да потърсят човек между хората. 13 И тримата по-големи сина на Есия който знае да свири на арфа; и когато злият дух от бяха отишли подир Саула във войната; и имената на Бога е на тебе, той ще свири с ръката си, и ще ти тримата му сина, които отидоха на войната, бяха - на стане добре. 17 И Саул каза на слугите си: Намерете първородния Елиав, на другия след него, Авинадав ми човек, който свири добре, и доведете го при мене. и на третия Сама. 14 Давид беше най-младият; 18 Тогава едно от момчетата проговори казвайки: Ето а тримата по-големи следваха Саула. 15 А Давид видях един от синовете на витлеемца Есей, който отиваше от Саула, за да пасе овците на баща си знае да свири и е силен и храбър военен мъж, в във Витлеем и се връщаше. 16 И филистимецът слово разумен, и красив човек: и Господ е с него. 19 се приближаваше заран и вечер и се представяше Тогава Саул проводи пратеници до Есия да рекат: четиридесет дена. 17 В това време Есей каза на Прати ми сина си Давида, който е с овците. 20 И тъй сина си Давида: Вземи сега за братята си една ефа Есей взе осел натоварен с хляб, и мех вино, и едно пържено жито и тия десет хляба та ги занеси бърже яре, та го прати на Саула със сина си Давида. 21 И Давид дойде пре Саула, та застана пред него; и той го обикна много; и Давид му стана оръженосец. 22 И Саул прати да кажат на Есия: Нека стои Давид пред мене, моля, защото придоби моето благоволение. 23 с филистимците. 20 Прочее, на сутринта Давид И когато злият дух от Бога беше на Саула, Давид вземаше арфата и свиреше с ръката си; тогава Саул се освежаваше и ставаше му добре, и злият дух се оттеглюваше от него.

**17** След това, като свикаха филистимците войските си за война, събраха се в Сокхот Юдин, и разположиха стан в Ефес-дамим, между Сокхот и Азика. 2 А Саул и Израилевите мъже се събраха та разположиха стан в долината Ила, и се опълчиха за бой против филистимците. 3 Филистимците стояха на хълма от едната страна, а Израил стоеше на хълма от другата страна, и долината беше помежду им. 4 И от филистимския стан излезе юнак на име Голиат, от Гет, шест лакътя и една педя висок. 5 Той имаше меден шлем на главата си, и бе облечен с люстеста броня, тежината на бронята беше пет хиляди сикли мед, 6 и с медни ногавки на пищялите си и медно щитче между рамената си. 7 Дръжката на копието му беше като кросно на тъкач; и острите на копието му тежеше шестотин сикли желязо; и щитоносецът му вървеше пред него. 8 И той застана та извика към Израилевите редове, като им каза: Защо излязахте да се опълчите за бой? Не съм ли аз филистимец, и вие Саулови слуги? Изберете си един мъж, па нека слезе при мене. 9 Ако може да се бие с мене и да ме убие, тогава ние ще ви бъдем слуги; но ако му надвия

да се опълчи, извикваше гръмогласно за битката. 21 И Израил и филистимците се опълчиха войска срещу войска. 22 А Давид оставил товара си под прижата на товаропазача, и като се завлече към войската, дойде та попита братята си за здравето им. 23 И като се разговаряше с тях, ето юнакът, филистимецът от Гет, на име Голиат, излизаше от филистимските редове та говореше според същите думи; и Давид го чу. 24 А всичките Израилеви мъже, като видяха този мъж, побягнаха от него и много се уплашиха. 25 И Израилевите мъже думаха: Видяхте ли този мъж, който възлиза? Наистина той възлезе да хвърли презрение върху Израиля; обаче, който го убие, него царят ще обогати с голямо богатство, и ще му даде дъщеря си и ще направи бащиния му дом свободен в Израил. 26 И Давид проговори на стоящите при него мъже като каза: Какво ще се направи на онзи, който порази този филистимец и отмахне укора, от Израиля? защото коя е тоя необрязан филистимец та да хвърли презрение върху войските на живия Бог? 27 И людете му отговориха според казаните думи, като рекоха: така ща се направи на мъжа, който би го поразил. 28 А като чу Елиав, най-големият му брат, как говореше на мъжете, гневът на Елиава

пламна против Давида, и рече: Защо си слязъл тук? познае целият свят, че има Бог в Израиля, 47 и да и кому си оставил онези малко овци в пустинята? Аз познай всички тук събрани, че Господ не избавя зная гордостта ти и лукавщината на сърцето ти; ти с меч и копие; защото боят е на Господа, и Той си слязъл, за да видиш битката. 29 И Давид каза: ще ви предаде в нашата ръка. 48 И като стана Що съм сторил сега? няма ли причина? 30 И обърна филистимецът та идваше и се приближаваше да се от него към другого и говори по същия начин: посрещне Давида, Давид побърза и се завлече към и людете пак му отговориха според първите думи. редовете да посрещне филистимеца. 49 И Давид 31 И когато се чуха думите, които говори Давид, тури ръката си в торбата си та взе от там камък, известиха ги на Саула; и той го повика при себе си. и като го хвърли с прашката, удари филистимеца 32 И Давид каза на Саула: Да не отпада сърцето на в челото му; и той падна по лицето си на земята. никого поради този. Слугата ти ще иде и ще се бие с 50 Така Давид надви филистимеца с прашка и с тоя филистимец. 33 Но Саул каза на Давида: ти не камък, и удари филистимеца и го уби. Но нямаше можеш да идеш против тоя филистимец да се биеш меч в ръката на Давида; 51 затова Давид се завлече с него; защото ти си дете, а той е войнствен мъж та застана над филистимеца, и хвана меча му и още от младостта си. 34 А Давид рече на Саула: го изтръгна из ножницата му и като го уби отсече Слугата ти пасеше овците на баща си; и когато главата му с него. А филистимците, като видяха, че дойдеше лъв или мечка та грабнеше агне от стадото, юнакът им умря, побягнаха. 52 Тогава Израилевите 35 аз го подгонвах та го поразявах, и отървавах и Юдовите мъже станаха, извикаха и подгониха грабнатото от устата му; и когато се дигнеше върху филистимците до прохода на Гая и до портите на мене, хващах го за брадата, поразявах го, и го Акарон. И ранените филистимци паднаха из пътя за убивах. 36 Слугата ти е убивал и лъв и мечка, и той Саараим до Гет и до Акарон. 53 А израиляните, необрязан филистимец ще бъде като едно от тях, като се върнаха от преследването на филистимците, понеже хвърли презрение върху войската на живия разграбиха стана им. 54 И Давид взе главата на Бог. 37 Рече още Давид: Господ, Който ме отърва филистимеца та я занесе в Ерусалим, а оръжията от лапата на лъв и от лапата на мечка, Той ще ме му тури в шатъра си. 55 А Саул, когато видя отърве и от ръката на тоя филистимец. И Саул каза Давида, че излизаше против филистимеца, каза на Давида: Иди: и Господ да бъде с тебе. 38 Тогава на военачалника Авенира: Авенире, чий син е той Саул облече Давида с облеклото си, и тури меден момък? А Авенир рече: Заклевам се в живота на шлем на главата му, и облече го с броня. 39 И Давид душата ти, царю не зная. 56 И царят каза: Политай препаса неговия меч над облеклото му и се постара чий син е той момък. 57 И като се връщаше Давид да походи, защото не беше навикнал с тях. И Давид от поражението на филистимеца, Авенир го взе та каза на Саула: Не мога да ходя с тия оръжия, защото го доведе пред Саула; и главата на филистимеца не съм навикнал. И така Давид ги съблече. 40 И беше в ръката му. 58 И Саул му рече: Чий син си, взе тоягата си в ръка, и като си избра пет гладки младежо? А Давид отговори: Аз съм син на слугата камъка от потока и ги тури в овчарската си торба, ти витлеемец Есей.

той се приближаваше към филистимеца с прашката си в ръка. 41 И филистимецът напредваше и се приближаваше към Давида; и щитоносецът вървеше пред него. 42 И когато филистимецът погледна наоколо и видя Давида, презря го, защото беше дете и рус и красив на лице. 43 И филистимецът каза на Давида: Куче ли съм аз, та идеш против мене с тояга? И филистимецът прокле Давида с бговете си. 44 Филистимецът още каза на Давида: Дойди при мене, и ще дам месата ти на въздушните птици и на земните зверове. 45 А Давид каза на филистимеца: Ти идеш против мене с меч и копие и сулища; а аз ида против теб в името на Господа на Силите, Бога на Израилевите войски, върху които ти хвърли презрение. 46 Днес Господ ще те предаде в ръката ми; и като те поразя ще ти отнема главата, и днес ще предам труповете на филистимското множество на въздушните птици и на земните зверове; за да

**18** И като престана Давид да говори със Саула, душата на Ионатана се свърза с душата на Давида, и Ионатан го обикна както Собствената си душа. 2 И в същия ден Саул го взе при себе си, и не го оставил да се върне вече в бащиния си дом. 3 Тогава Ионатан направи завет с Давида, защото го общаше като собствената си душа. 4 Още Ионатан съблече мантията, който беше с него, та я даде на Давида, и дрехите си, и собствения си меч, лъка си и пояса си. 5 И Давид излизаше навсякъде, дадено го пращаше Саул, о обхождаше се разумно; и Саул го постави над военните мъже; и това беше угодно пред очите на Сауловите служители. 6 А като идеха по случай завръщането на Давида от поражението на филистимците, жените излизаха от всичките Израилеви градове та пееха на царя Саула, с тъпанчета, с радост и с кимвали. 7 И жените, като играеха, пееха отвечно и думаха: Саул порази

хилядите си, А Давид десетките хиляди. 8 А Саул се разсырди много, и тия думи му бяха осърбителни, двеста мъже; и Давид донесе краекожията им и даде и каза: На Давида отдоха десетки хиляди, а на мене дадоха хиляди; и какво му липсва още освен царството? 9 И от същия ден и нататък Саул гледаше на Давида с лошо око. 10 И на следния ден зъл дух от Бога нападна Саула, и той лудееше всред къщата си; и Давид свиреше с ръката си, както всеки ден, а Саул държеше копието си в ръка. 11 И Саул хвърли копието, като каза: Ще закова Давида дори до стената. Но Давид се отклони от присъствието

му два пъти. 12 И Саул се страхуваше от Давида, понеже Господ беше с него, а от Саула беше се оттеглил.

13 Затова Саул го отстраняваше от при себе си, и постави го хилядник; и той излизаше и влизаше пред людете. 14 И Давид се обхождаше разумно във всичките си пътища; и Господ беше с него. 15 Затова Саул, като гледаше, че Давид се обхождаше твърде разумно, страхуваше се от него. 16 А целият Израил и Юда обичаха Давида, понеже излизаше и влизаше пред тях. 17 Тогава Саул каза на Давида: Ето по-голямата ми дъщеря Мерава; нея ще ти дам за жена; само служи ми храбро, и воювай в Господните войни. Защото Саул си каза: Нека моята ръка не се дигне върху него, но ръката на филистимците нека се дигне върху него.

18 И Давид каза на Саула: Кой съм аз, и какъв е животът ми, и какво е бащиното ми семейство между Израилия, та да стана аз царски зет? 19 Обаче, във времето, когато Сауловата дъщеря Мерава трябваше да се даде на Давида, тя бе дадена на меолатянина Адриил за жена. 20 А Сауловата дъщеря Михала обичаше Давида, и като известиха това на Саула, стана му угодно. 21 И рече Саул: Ще му я дам, за да му бъде примка, и за да се дигне върху него ръката на филистимците. Затова Саул каза на Давида втори път: Днес ще ми станеш зет. 22 И Саул заповядва на

слугите си, казвайки: Говорете тайно на Давида и кажете: Ето, благоволението на царя е към тебе, и всичките му служители те обичат; сега, прочее, стани зет на царя. 23 И тъй, Сауловите служители говориха тия думи в ушите на Давида. Но Давид рече: Лесно нещо ли ви се вижда да стане някой царски зет? А аз съм човек сиромах и нищожен. 24 И служителите на Саула му известиха, казвайки: Така и така казва Давид. 25 А Саул каза: Така да говорите на Давида: Царят не ще вино, но сто филистимски краекожия, за да си отмъсти на царевите неприятели. Но Саул замислюваше да направи Давида да падне чрез ръцете на филистимците. 26 А когато служителите му известиха на Давида тия думи, угодно беше на Давида да стане зет на царя; за туй, и преди да изминат определените за това дни. 27 Давид стана

та отиде, той и мъжете му, и уби от филистимците ги напълно на царя, за да стане царски зет. И Саул му даде дъщеря си Михала за жена. 28 И Саул видя и позна, че Господ беше с Давида; а Сауловата дъщеря Михала го обичаше. 29 И тъй, Саул още повече се страхуваше от Давида; и Саул стана Давидов враг винаги. 30 И филистимските началници пак излизаха на бой; но колкото пъти излизаха, Давид успяващо повече от всичките Саулови служители, така щото името му беше на голяма почит.

**19** Между това Саул каза на сина си Ионатана и на всичките си служители да убият Давида.

2 Но Сауловият син Ионатан се радваше много на Давида, казвайки: Баша ми Саул търси случай да те убие; и тъй, пази се, моля, до утрe, и стой на тайно място и крий се; 3 а аз ще изляза и ще застана при баша си на нивата, где то бъдеш ти, и ще говоря с баша си за тебе: и ако видя нещо, ще ти известя.

4 И Ионатан говори добре за Давида на баша си Саула, като му каза: Да не съгреши царят против слугата си, против Давида; понеже не ти е съгрешил, и делата му са били много полезни за тебе; 5 защото изложи живота си на опасност та униши филистимец, и Господ извърши голямо избавление за целия Израил. Ти видя и се зарадва; защо, прочее, искаш да съгрешиш против невинна кръв, като униши Давида без причина? 6 И Саул послуша Ионатановите думи; и Саул се закле в живота на Господа: Давид няма да бъде убит. 7 Тогава Ионатан повика Давида и му извести всичко това. И Ионатан доведе Давида при Саула; и той стоеше пред него както по-напред.

8 И пак избухна война; и Давид излезе та се би с филистимците, и порази ги с голямо клане, и те бяха пред него. 9 А злят дух от Господа дойде върху Саула като седеше в къщата си с копието си в ръка; а Давид свиреше с ръката си. 10 И Саул поиска да закове Давида с копието до стената; но той се отклони от Сауловото присъствие, и Саул удари копието в стената; а Давид побягна та се избави през онай нощ.

11 Тогава Саул изпрати човеци в дома на Давида, за да го дебнат и да го убият на утринта; а Михала, жената на Давида, му извести, казвайки: Ако не избавиш живота си тая нощ, утре ще бъдеш убит. 12 И Михала спусна Давида през прозореца; и той отиде, побягна и се избави. 13 Тогава Михала взе един домашен идол та го положи на леглото; тури под главата му възглавница от козина, и покри го с дреха. 14 И когато Саул прати човеците, за да хванат Давида, тя каза: Болен е. 15 Но Саул пак прати човеците, за да видят Давида, и каза: Донесете ми го на леглото, за да го убия. 16 А когато влязоха човеците, ето домашният идол беше на леглото с

възглавница от козина под главата му. **17** И Саул узнал наистина, че от баща ми е решено да дойде каза на Михала: Ти защо ме изльга така, и пусна зло върху тебе, нямаше ли да ти го известя? **10** врага ми та се отърва? И Михала отговори на Саула: Тогава Давид рече на Ионатана: Кой ще ми извести, Той ми рече: Пусни ме, защо да те убия? **18** Така ако ти отговори баща ти сърдито? **11** А Ионатан рече Давид побягна и се отърва; и дойде при Самуила в на Давида: Дойди, да излезем на полето. И тъй, Рама та му извести всичко, що му беше сторил Саул. двамата излязоха на полето. **12** И Ионатан каза на Тогава той и Самуил отидоха та седяха в Навиот. Давида: Господ Израилевият Бог да бъде свидетел **19** След това, известиха на Саула, казвайки: Ето, ако, като изпитам баща си, утре около тоя час, или Давид е в Навиот у Рама. **20** И Саул прати човеци на третия ден, и, ето, има нещо добро за Давида, да хванат Давида; но като видяха дружината на не изпратя тогава до тебе да ти го известя. **13** Така пророците, че пророкуваха, с Божият Дух дойде на да направи Господ на Ионатана, да! и повече да Сауловите пратеници, та пророкуваха и те. **21** И като притури, ако, в случай, че баща ми е решил да ти се извести това на Саула, той прати още човеци; стори зло, не ти известя това, и не те отпратя, за да но и те пророкуваха. И пак трети път, Саул прати отидеш с мир; и Господ да бъде с тебе, както е бил с човеци; но и те пророкуваха. **22** Тогава и сам той баща ми! **14** И не само докато съм жив показвай отиде в Рама; и като стигна до големия кладенец в към мене милост Господна, **15** но и като умра, до Сокло, попита казвайки: Где са Самуил и Давид? века не отсичай милостта си от дома ми, даже и И казаха: Ето, та са в Навиот у Рама. **23** И отиде тогава, когато Господ ще е изтребил от лицето на там към Навиот у Рама; и Божият Дух дойде и на земята всички от Давидовите неприятели. **16** И така, него, та като вървеше по пътя пророкуваше по пътя Ионатан направи завет с Давидовия дом; и рече: пророкуваше, докато стигна в Навиот у Рама. **24** Господ да изиска това чрез Давидовите неприятели! Съблече и той дрехите си, и пророкуваше и той **17** И Ионатан накара Давида да се закълне още пред Самуила, и лежеше гол през целия онзи ден и веднъж, поради любовта, която имаше към него; цялата оная нощ. Затова казват: И Саул ли е между защото го обичаше, както обичаше собствената си пророците.

**20** Тогава Давид побягна от Навиот у Рама, та дойде и рече на Ионатана: Що съм сторил? Каква е неправдата ми? и какъв е грехът ми пред баща ти, та иска живота ми? **2** А той каза: Не дай, Боже! ти няма да умреш; ето баща ми не върши нищо, ни голямо ни малко, без да ми яви; и защо би скрил баща ми това нещо от мене? Не е така. **3** Обаче Давид се закле и рече: Баща ти знае добре, че аз съм придобил твоето благоволение, затова си казва: да не знае това Ионатан, за да се не насърби, но заклевам се в живота на Господа и в живота на душата ти, само една крачка има между мене и смъртта. **4** Тогава Ионатан каза на Давида: Каквото поиска душата ти, аз ще сторя за тебе. **5** И Давид каза на Ионатана: Ето, утре е новолуние, когато съм длъжен да седя с царя на ядене; но позволи ми да ида да се крия на полето до вечерта на третия ден. **6** Ако баща ти забележи, че ме няма, тогава кажи: Давид настоятелно поиска пъзваление от мене да отиде бърже в града си Витлеем, защото там става годишната жертва за цялото му семейство. **7** Ако рече така: Добре, тогава слугата ти ще има мир; но ако се разгневи много, да знаеш, че злото е решено от него. **8** И тъй, покажи милост към слугата си; защото ти си въвел слугата си в завет Господен със себе си. Но ако има неправда в мене, убий ме сам ти; защото да ме водиш при баща си? **9** И рече Ионатан: Да ти не стане това никога; защото, ако бих

Ако река нарочно на момчето: Ето стрелите са отсам тебе, вземи ги: тогава ти дойди, защото има мир за тебе, и няма никаква беда - заклевам се за това в живота на Господа. **22** Но ако река на момчето така: Ето, стрелите са оттък тебе, тогава иди в пътя си, защото Господ те е отпратил. **23** А относно работата, която аз и ти сме говорили, ето, Господ да бъде свидетел между мене и тебе до века. **24** И тъй, Давид се скри на полето; и когато дойде новолунието, царят седна на трапезата да яде. **25** И като седна царят на мястото си, както винаги, на едно място при стената, Ионатан стана, и Авенир седна при Саула, а Давидовото място беше празно. **26** Саул, обаче, не каза нищо през оння ден, защото си каза: Ще му се е случило нещо, та не е чист; без друго ще е нечист. **27** А на следния ден, вторият на месеца, Давидовото място пак беше празно; затова Саул рече на сина си Ионатана: Защо Есеевият син не дойде да яде ни вчера, ни днес? **28** И Ионатан отговори на Саула: Давид настоятелно поиска пъзваление от мене да отиде във Витлеем, като каза: **29** Пусни ме, моля,

зашото семейството ни има жертва в града, и брат хлябове, - ако момците са се въздържали поне то ми ми заръча да ида; сега, прочее, ако съм придобил жени. 5 И Давид отговори на свещеника, като му твоето благоволение, позволи ми, моля, да отида и каза: Наистина жените са били далеч от нас около да видя братята си. Затова не дойде на царската тия три дена откак тръгнах; и съдовете на момците трапеза. 30 Тогава гневът на Саула пламна против са чисти; и хлябът е някак си общ, още повече Ионатана, и той му каза: Развратени и отстъпни понеже друг хляб се освещава днес в съда. 6 И тъй сине, не зная ли, че ти си избрал Есеевия син за свещеникът му даде осветените хлябове; защото срам на тебе и за срам на майчината ти голота? 31 нямаше там друг хляб освен присъствените хлябове, Защото, докато Есеевият син живее на земята, ни ти, които бяха дигнали от пред Господа, за да положат ни царството ти, ще се утвърди. Затова прати сега та топли хлябове в деня, когато се дигнаха другите. 7 го доведи при мене, защото непременно ще умре. 32 (А същия ден имаше там, задържан пред Господа, А Ионатан отговори на баща си Саула като му каза: един от Сауловите слуги на име Доик, едомец, Защо да се убие? що е сторил? 33 А Саул хвърли началник на Сауловите овчари) 8 Давид още каза копието на него, за да го удари, от което Ионатан на Ахимелеха: А нямаш ли тук на ръка някое копие разбра, че баща му беше решил да убие Давида. или меч? защото не взех в ръката си ни меча си, ни 34 И така Ионатан стана от трапезата разърен от оръжията си, понеже царевата работа беше спешна. гняв, и не яде никаква храна втория ден на месеца; 9 И рече свещеникът: Мечът на филистимеца Голиат, защото беше наскърен за Давида, понеже баща му когото ти уби в долината Ила, ето, обвйт е в кърпа го беше опозорил. 35 И на утринта Ионатан излезе на зад ефода; ако искаш да го вземеш, вземи го, защото полето, на мястото, което беше определил с Давида, тук няма друг освен него. И рече Давид: Няма друг и водеше със себе си едно малко момче. 36 И рече като него, дай ми го. 10 Така в онъ ден Давид стана, на момчето си: Тичай, намери стрелите, които ще изстрелям. И като тичаше момчето, той изстреля една стрела по-нататък от него. 37 И когато дойде момчето на мястото, където беше стрелата, която Ионатан изстреля, Ионатан викна след момчето си: А Давид десетките си хиляди? 12 И Давид като казвайки: Не е ли стрелата по-нататък от тебе? 38 И пазеше тия думи в сърцето си си, много се уплаши Ионатан извика след момчето: Скоро побързай, не от гетския цар Анхус. 13 Затова измени поведението стой. И Ионатановото момче, като събра стрелите, си пред тях, като се престори на луд в ръцете им, и дойде при господаря си. 39 Но момчето не знаеше дракаше по вратите на портата, и оставяше лигите нищо; само Ионатан и Давид знаеха работата. 40 си да текат по брадата му. 14 Тогава Анхус каза на Тогава Ионатан даде оръжията си на момчето, което слугите си: Ето, виждате, че този човек е луд; тогава му служуваше, и му каза: Иди занеси ги в града. 41 защо го доведохте при мене? 15 Малко ли са моите А щом отиде момчето. Давид стана от едно място луди, та сте довели тогава да прави лудории пред към юг, и като падна с лицето си на земята, поклони мене? Ще влезе ли той в дома ми?

се три пъти; и целуваха се един друг и плакаха и двамата - а Давид тървде много 42 И Ионатан каза на Давида: Иди с мир, както се заклехме ние двамата в Господното име, като казахме: Господ да бъде свидетел между мене и тебе, и между моето потомство и твоето потомство до века! И Давид стана та си отиде; а Ионатан влезе в града.

**21** Тогава Давид дойде в Ноб при свещеника Ахимелех; и Ахимелех посрещна Давида с трепет, като му каза: Защо си сам, и няма никой с тебе? 2 И Давид рече на свещеника Ахимелех: каквото съм ти заповядал; и определих на момците, съм ти заповядал; и определих на момците, живяха с него през цялото време, докато Давид Царят ми възложи една работа и каза: Никой да не знае за тая работа, по която те изпращам, нито каквото съм ти заповядал; и определих на момците, живяха с него през цялото време, докато Давид беше в крепостта. 5 А пророк Гад каза на Давида: Не оставай в крепостта; излез, та иди в Юдовата земя, Тогава Давид отиде и влезе в дъбравата Арев. 6 А като чу Саул, че Давид и мъжете, които бяха с Дай в ръката ми пет хляба, или каквото се намира. 4 него, се явили (в което време Саул седеше в Гавая И свещеникът отговори на Давида казвайки: Нямам под дъба в Рама, с копието си в ръка, и всичките на ръка ни един обикновен хляб, но има свещени му слуги стояха около него), 7 тогава Саул каза

на слугите си, които стояха около него: Чуйте сега, вениаминци; Есеевият син ще даде ли на всички ви хилядници и стотници, **8** та вие всички да направите разграбват гумната. **23** След това известиха на Давида казвайки: Ето, филистимците воюват против Кеила и заговор против мене, и да няма кой да ми открие, до Господа, като каза: Да ида ли да поразя тия че син ми е направил завет с Есеевия син, и да филистимци? И Господ каза на Давида: Иди та няма ни един от вас да го боли сърцето за мене, порази филистимците и избави Кеила. **3** А мъжете или да ми открие, че син ми е подигнал слугата на Давида му рекоха: Ето, нас тук в Юдея ни е ми против мене, да постави засада, както днес? **9** страх, а колко повече ако отидем в Кеила против Тогава едомецът Доик, който стоеше при Сауловите филистимските войски! **4** Затова Давид пак се допита слуги, проговори, казвайки: Видях Есеевият син, че до Господа. И Господ пак се допита до Господа. И дойде в Ноб при Ахимелеха Ахитововия син, **10** който Господ му отговори казвайки: Стани слез в Кеила, се допита до Господа за него и му даде храна, даде защото ще предам филистимците в ръката ти. **5** му и меча на филистимеца Голиат. **11** Тогава царят Тогава Давид отиде с мъжете си в Кеила, воюва прати да повикат свещеника Ахимелеха, Ахитовия против филистимците, взе добитъка им, и порази син и целият му бащин дом, свещениците, които ги с голямо клане. Така Давид избави Кеилските бяха в Ноб; и те всички дойдоха при царя. **12** И рече жители. **6** А когато Авиатар Ахимелеховият син Саул: Слушай сега, сине Ахитовов. А той отговори: прибягна при Давида в Кеила, той слезна с ефод Ето ме, господарю мой. **13** И рече му Саул: Защо в ръката си. **7** И извести се на Саула, че Давид заговорихте против мене, ти и Есеевият син, та си е дошъл в Кеила. И рече Саул: Бог го предаде в му дал хляб и меч и си се допитал до Бога за него, ръката ми, защото, щом е влязъл в град, който има за да се подигне против мене и да постави засада, порти и лостове, той е затворен. **8** Затова Саул както днес? **14** А Ахимелех в отговор рече на царя: свика всичките люде на война, да слязат в Кеила А кой между всичките ти слуги е тъй верен както за да обсадят Давида и мъжете му. **9** Но Давид Давида, който е зет на царя, и има свободен вход като се научи, че Саул кроил зло против него, рече при тебе и който е почитан в дома ти? **15** Днес ли на свещеника Авиатара: Донеси тук ефода. **10** И съм почнал да се допитвам до Бога за него? Далеч Давид каза: Господи Боже Израилев, слугата Ти чу от мене! Нека не приписва царят нищо на слугата положително, че Саул възнамерявал да дойде Кеила си, нито на целия ми бащин дом; защото слугата ти да съсипе града поради мене. **11** Ще ме предадат не знае нищо за всичко това, ни малко ни много. **16** ли Кеилските мъже в ръката му? Ще слезе ли Саул Но рече царят: Непременно ще умреш, Ахимелехе, според както чу слугата Ти? Господи Боже Израилев, ти и целият ти бащин дом. **17** И царят заповяда моля Ти се, яви на слугата Си. И рече Господ: Ще на стражата, който стоеше около него: Обърнете слезе. **12** Тогава каза Давид: Кеилските мъже ще се та убийте Господните свещеници, понеже са предадат ли мене и мъжете ми в Сауловата ръка? И знаели, че той бягал, а не ми известиха. Но царевите рече Господ: Ще предадат. **13** Тогава Давид и мъжете слуги отказаха да дигнат ръцете си, за да нападнат му, около шестотин души, се дигнаха та излязоха Господните свещеници. **18** Тогава царят каза на от Кеила, и отидаха гдето можеха. И извести се на Доика: Обърни се ти, та нападни свещениците. И Саула, че Давид се избавил от Кеила; затова той се едомецът Доик се обрна, нападна свещениците, и отказа да излезе. **14** А Давид живееше в пустинята в уни същия ден осемдесет и пет мъже, които носеха недостъпни места, и седна в хълмистата част на ленен ефод. **19** И Ноб, града на свещениците поради пустинята Зиф. И Саул го търсеше всеки ден; но с острото на ножа; мъже и жени, деца и бозайничета, Бог не го предаде в ръката му. **15** И тъй Давид, говеда, осли и овци поради с остирието на ножа, като видя, че Саул бе излязъл да иска живота му, **20** Но един от синовете на Ахимелеха Ахитововия остана в пустинята Зиф, вътре в дъбравата. **16** син, не име Авиатар, си избави, та побягна при Тогава Ионатан, Сауловият син, стана та отиде при Давида. **21** И Авиатар извести на Давида, че Саул Давида в дъбравата та укрепи ръката му в Бога. изби Господните свещеници. **22** И Давид каза на **17** И рече му: Не бой се; защото ръката на баща Авиатара: Оня ден, когато едомецът Доик беше ми Саула няма да те намери; и ти ще царуваш над там, знаех, че непременно щеше да яви работата Израимя, а аз ще бъда втория след тебе; да! и баща на Саула. Аз станах причина за смъртта на всички ми Саул знае това. **18** И те двамата направиха завет човеци от бащиния ти дом. **23** Остани с мене, но бой пред Господа; и Давид остана вътре в дъбравата, а се; защото, който иска моя живот, онзи е който иска и Ионатан отиде у дома си. **19** Тогава зифците дойдоха твоя; но заедно с мене ти ще бъдеш в безопасност при Саула в Гавая и рекоха: Не се ли крие Давид у нас в недостъпни места вътре в дъбравата, на

хълма Ехела, който е на юг от Есимон? 20 Сега, наведе с лице до земята, та се поклони. 9 И Давид прочее, царю, слез според всичкото желание на каза на Саула: Защо слушаш думите на човеци, душата си да слезеш; а нашата работа ще бъде да го които казват: Ето, Давид иска злото ти? 10 Ето, днес предадем в ръката на царя. 21 И рече Саул: Да сте очите ти виждат как Господ те предаде в ръката благословени от Господа, защото ме пожалихте. 22 ми този ден в пещерата: и едни рекоха да те убия; Идете, прочее, уверете се още по-точно, научете се, но аз те пожалих, защото рекох: Не ща да дигна и вижте мястото, гдето е свърталището му, и коя го е видял там; защото ми казаха, че бил много хитър. 23 И тъй, вижте и научете се, в кое от всичките скришни места се крие, а когато се върнете при мене полата на мантията ти, но не убих, познай и с положително известие, ще отида с вас; и, ако е виж, че няма ни злоба, ни престъпление в ръката в тая земя, ще го издиря измежду всичките Юдови ми, и че не съм съгрешил против тебе, при все че хиляди. 24 И те станаха та отидоха в Зиф преди ти гониш живота ми, за да го отнемеш. 12 Господ Саула. А Давид и мъжете му бяха в пустинята Маон, нека съди между мене и тебе, и Господ нека ми на полето на юг от Иесимон. 25 И тъй, Саул и мъжете въздаде за тебе: обаче моята ръка не ще се дигне му отида да го търсят; защото беше слязъл от против тебе. 13 Както казва поговорката на древните: скалата и седеше в пустинята Маон; и Саул, като От беззаконните произхожда беззаконие, но моята чу, завтече се след Давида в пустинята Маон. 26 И ръка не ще се дигне против тебе. 14 Подир кого е Саул ходеше от едната страна на хълма, а Давид излязъл Израилевият цар? Кого преследваш ти? и мъжете му от другата страна на хълма; и Давид Подир умряло куче, подир една бълха. 15 Господ, побърза да побегне от Саула, защото Саул и мъжете нека, бъде съдия и нека съди между мене и тебе, му обикаляха Давида и мъжете му, за да ги хванат. 27 нека види, нека се застъпи за делото ми, и нека Но дойде вестител при Саула та рече: Побързай да ме избави от ръката ти. 16 И като изговори Давид дойдеш, защото филистимците нападнаха земята. 28 тия думи на Саула, рече Саул: Това твоят глас ли Затова, Саул се върна от преследването на Давида е, чадо мое Давида? И Саул плака с висок глас. и отиде против филистимците, по която причина 17 И рече на Давида: Ти си по-праведен от мене, нарекоха онова място Селаамалекот. 29 След това защото ти ми въздаде добро, а аз ти въздадох зло. Давид излезе от там и седна в недостъпните места 18 И ти показа днес, че си ми сторил добро, защото, на Ен-Гади;

**24** и като се върна Саул от преследването на филистимците, известиха му, казвайки: Ето, Давид е в пустинята Ен-Гади. 2 И тогава Саул взе три хиляди мъже избрани, измежду целия Израил, та отиде да търси Давида и мъжете му по скалите на дивите кози. 3 И дойде при кошарите на овците край пътя, гдето имаше пещера; там Саул влезе по нуждата си, а Давид и мъжете му седяха понавътре в пещерата. 4 И мъжете на Давида му рекоха: Ето денят, за който Господ ти каза: Ето Аз ще предам неприятеля ти в ръката ти, и ще му сториш както ти се вижда за добро. Тогава Давид стана да отряза скришно полата на Сауловата мантия. 5 А по-после Давид се смути в сърцето си, за гдето отряза Сауловата пола. 6 И рече на мъжете си: Да ми не даде Господ да сторя това на господаря си, Господния помазаник, да дигна ръка против него; защото е Господният помазаник. 7 С тия думи Давид спря мъжете си, и не ги оставил да се подигнат против Саула. А Саул стана от пещерата и отиде по пътя си. 8 После стана Давид та излезе из пещерата и извика подир Саула казвайки: Господарю мой, царю! И когато Саул погледна отдире си, Давид се

**25** В това време Самуил умря; и целият Израил се събра та го оплакаха, и погребаха го в къщата му в Рама. И Давид стана та слезе в пустинята Фаран. 2 И имаше в Маон един човек, чиято работа беше на Кармил; и този човек беше много богат, и имаше три хиляди овци и хиляда кози; и стрижеше овците си на Кармил. 3 Името на человека беше Навал, а името на жена му Авигея; и жената беше благоразумна и красива, а мъжът опак и нечестив в делата си; и той беше от Халевовия род. 4 И като чу Давид в пустинята как Навал стрижел овците си, 5 изпрати десет момъка; и Давид каза на момците: Качете се на Кармил та идете при Навала, и поздравете го от

мое име като кажете: 6 Здравей! мир и на тебе, мир и нека говори, моля, слугинята ти в ушите ти; и и на дома ти, мир и на всичко що имаш! 7 И сега чух, послушай думите на слугинята си. 25 Моля, нека че си имал стригачи; ето, не повредихме овчарите господарят ми не обръща никакво внимание на тоя ти, които бяха с нас, нито им се изгуби нещо през злонрав човек Навала; защото каквото е името му цялото време, което бяха на Кармил. 8 Попитай такъв е и той; Навал е името му, и безумие обитава момците си, и ще ти кажат. Прочее, нека придобият в него; а пък аз, твоята слугиня, не видях момците моите момци твоето благоволение, защото в добър на господаря си, които си пратил. 26 Сега, прочее, ден дойдохме; дай, моля, на слугите си и на сина си господарю мой, в името на живия Господ и на живота Давида каквото ти дава ръка. 9 И тъй, Давидовите на душата ти, понеже Господ те е въздържал от момци дойдоха та говориха на Навала според всички кръвопролитие и от самоотмъщаване с ръката ти, то тия думи от името на Давида, - и мълкнаха. 10 Но вразите ти, и тия, които искат зло на господаря ми, Навал отговори на Давидовите слуги, казвайки: Кой нека бъдат като Навала. 27 И сега тоя подарък, който е Давид? и кой е Есеевият син? Много са станали твоята слугиня донесе на господаря си, нека се даде днес слугите, които бягат всеки от господаря си. 11 И на момците, които следват господаря ми. 28 Прости, така, да взема ли хляба си, и водата си, и закланото, моля, грешката на слугинята си, защото Господ което заклахи за стригачите си, та да ги дам на непременно ще направи за господаря ми твърд дом, човеци, които не знам от къде са? 12 И Давидовите понеже господарят ми воюва в Господните войни. момци се върнаха по пътя си, та си отидоха, и като И зло не се намери в тебе никога. 29 И при все, дойдоха известиха на Давида всичките тия думи. 13 че се е дигнал човек да те гони и да иска живота Тогава Давид каза на мъжете си: Препашете всеки ти, пак животът на господаря ми ще бъде вързан меча си; и препасаха всеки меча си; и излязоха във вързопа на живите при Господа твоя Бог; а подир Давида около четиристотин мъже, а двеста животът на неприятелите ти Той ще изхвърли като останаха при вещите. 14 А един от момците извести отсред прашка. 30 И когато Господ постъпи към на Наваловата жена Авигея, казвайки: Ето, Давид господаря ми според всичките благости, които е прати човеци от пустинята за да поздравят нашия говорил за тебе, и те постави управител за тебе, господар; а той се спусна върху тях. 15 Но тия мъже и те постави управител над Израиля, 31 тогава бяха много добри към нас; ние не бяхме повредени, това не ще ти бъде причина за съжаление, нито нито изгубихме нещо, докато дружехме с тях, когато причина да се съльва сърцето на господаря ми, где то бяхме в полето; 16 те бяха като стена около нас и си пролял невинна кръв, или где то господарят ми е денем и нощем през всичкото време, докато бяхме отмъстил сам за себе си; но когато Господ направи с тях и пасяхме овците. 17 Прочее, знай това и добро на господаря ми, тогава спомни слугинята размисли, какво ще направиш; защото зло е решено си. 32 Тогава Давид каза на Авигея: Благословен против господаря ни и против целия му дом; понеже да бъде Господ Израилевия Бог, Който те изграти той е толкоз злонрав човек, щото никой не може днес да ме посрещнеш; 33 и благословен съвета да му продума. 18 Тогава Авигея побърза та взе ти; и благословена ти, която ме въздържа днес от двеста хляба, два меха вино, пет сготвени овни, кръвопролитие и от самоотмъщаване с ръката ми. пет мери пържено жито, сто грозда сухо грозде и 34 Защото действително, заклевам се в живота на двеста низаници смокини, и ги натовари насли. 19 Господа Израилевия Бог, Който ме въздържа да не И рече на момчетата си: Вървете пред мене; ето ти сторя зло, ако не беше побързала да дойдеш да аз ида след вас. Но на мъжа си Навала не каза ме посрещнеш, то до утрешната зора нямаше да нищо. 20 И като седеше тя на осела и слизаше под остани на Навала нито едно мъжко. 35 И така Давид сянката на гората, ето, Давид и мъжете му слизаха взе от ръката й онова, що му бе донесла; и рече към нея; и тя ги срещна. 21 А Давид беше казал: Й: Иди в дома си с мир; виж, послушах думите ти Наистина напразно съм пазил всичко що имаше тоз и те приех. 36 А Авигея дойде при Навала, и, ето, човек в пустинята, и нищо не се изгуби от всичко що той имаше в дома си гощавка, като царска гощавка; имаше; но пак той ми въздаде зло за добро. 22 Така и Наваловото сърце беше весело в него, понеже да направи Бог на Давидовите неприятели, да! и той беше крайно пиян, затова, до утрешната зора тя повече да притури, ако до утрешната зора оставя не му извести нищо, ни малко, ни много. 37 Но на едно мъжко от всичко що е негово. 23 А Авигея, като утринта, като изтрезня Навал, жена му му разказа видя Давида побърза та слезе от осела, и падна тия работи; и сърцето му премря в него, и той стана пред Давида на лицето си, та се поклони до земята. като камък. 38 И около десет дена подир това Господ 24 И, като припадна при нозете му, рече: На мене, порази Навала, та умря. 39 А когато чу Давид, че господарю мой, на мене нека бъде това нечестие; умрял Навал, рече: Благословен да бъде Господ,

Който отсъди съдбата ми за обидата ми от Навала, и не се събуди; защото всичките спяха, понеже дълбок въздържа слугата Си да не стори зло; защото Господ сън от Господа бе паднал на тях. **13** Тогава Давид обрна злобата на Навала върху главата му. И Давид мина насреща та застана на върха на хълма от прати да говорят на Авигея, за да я вземе за жена. **14** далеч, като имаше между тях голямо разстояние, и Давид извика към людете и към Авенира Нировия Кармил, говориха й казвайки: Давид ни прати при син, като каза: Не отговаряш ли, Авенире? И Авенир тебе да те вземе за жена. **15** И тя стана та се поклони в отговор рече: Кой си ти, що викаш към царя? **16** И с лицето си до земята и рече: Ето, слугинята ти Давид каза на Авенира: Не си ли ти доблестен мъж? е служителка да мие нозете на господаревите си и кой е подобен на тебе между Израилия? Защо, слуги. **17** Тогава Авигея побърза та стана и се качи прочее, не пазиш господаря си царя? понеже един на осел, заедно с пет нейни момичета, които отиваха от людете влезе да погуби господаря ти царя. **18** подир нея; и отиде след пратениците на Давида, Не е добро това, което стори ти; в името на живия и му стана жена. **19** Давид взе още и Ахиноам от Господ вие заслужавате смърт, понеже не опазихте Езраел; и тия двете му станаха жени. **20** А Саул беше дал дъщеря си Михала, Давидовата жена, на Господаря си, Господния помазаник. И сега, вижте, Фалтия Лайсовия син, който беше от Галим.

**26** Тогава дойдоха зифцитите при Саула в Гавая и рекоха: Не се ли крие Давид в хълма Ехела срещу Есимон? **2** И тъй Саул стана та слезе в зифската пустиня, като водеше със себе си три хиляди мъже избрани от Израил, та търси Давида в зифската пустиня. **3** И Саул разположи стана си на върха Ехела, който е срещу Есимос, край пътя. **4** Давид се намираше в пустинята; и като се научи, че Саул идваше от дясната страна, че Саул наистина бе дошъл. **5** И Давид стана та дойде не мястото, гдето Саул беше разположил стана си, и Давид съгледа мястото, гдето лежеше Саул и Авенир Нировият син, военачалникът му. А Саул лежеше в оградата от коли, и людете бяха разположени около него. **6** Тогава Давид проговори и рече на хетеца Ахимелех и на Ависея Саруиният син, Иоавовия брат: Кой ще слезе с мене при Саула в стана. И рече Ависей: Аз ще сляза с тебе. **7** И тъй, Давид и Ависей дойдоха през нощта при людете; и, ето, Саул лежеше заспал в оградата от коли и копието му беше забито в земята при главата му; а Авенир и людете лежаха около него. **8** Тогава Ависей каза на Давида: Бог предаде днес врага ти в ръката ти; сега, прочее, нека ги поразя с копието до земята с един удар и няма да повторя. **9** А Давид рече на Ависея: Да го не погубиш; защото кой може да дигне ръка против Господния помазаник и да бъде невинен? **10** Рече още Давид: Бъди уверен, както си в живота на Господа, че Господ ще го порази; или денят му ще дойде и ще умре; или ще влезе в сражение и ще загине. **11** Да ми не даде Господ да дигне ръка против Господния помазаник! Но вземи сега, моля, копието което е при главата му, и стомната с водата, па да си отидем. **12** И тъй, Давид взе копието и стомната с водата, които бяха при Сауловата глава, и няма вече да ме търси по всичките предели на та си отидоха; никой не видя, никой не усети, и никой Израил; така ще се отърва от ръката му. **2** Затова,

не се събуди; защото всичките спяха, понеже дълбок въздържа слугата Си да не стори зло; защото Господ сън от Господа бе паднал на тях. **13** Тогава Давид обрна злобата на Навала върху главата му. И Давид мина насреща та застана на върха на хълма от прати да говорят на Авигея, за да я вземе за жена. **14** далеч, като имаше между тях голямо разстояние, и Давид извика към людете и към Авенира Нировия Кармил, говориха й казвайки: Давид ни прати при син, като каза: Не отговаряш ли, Авенире? И Авенир тебе да те вземе за жена. **15** И тя стана та се поклони в отговор рече: Кой си ти, що викаш към царя? **16** И с лицето си до земята и рече: Ето, слугинята ти Давид каза на Авенира: Не си ли ти доблестен мъж? е служителка да мие нозете на господаревите си и кой е подобен на тебе между Израилия? Защо, слуги. **17** Тогава Авигея побърза та стана и се качи прочее, не пазиш господаря си царя? понеже един на осел, заедно с пет нейни момичета, които отиваха от людете влезе да погуби господаря ти царя. **18** подир нея; и отиде след пратениците на Давида, Не е добро това, което стори ти; в името на живия и му стана жена. **19** Давид взе още и Ахиноам от Господ вие заслужавате смърт, понеже не опазихте Езраел; и тия двете му станаха жени. **20** А Саул беше дал дъщеря си Михала, Давидовата жена, на Господаря си, Господния помазаник. И сега, вижте, Фалтия Лайсовия син, който беше от Галим.

**27** Тогава Давид каза в сърцето си: Най-сетне ще загина един ден от Сауловата ръка: няма по-добро за мене отколкото да избягам по-скоро във филистимската земя; тогава Саул ще се отчая

Давид стана с шестте стотин мъже, които бяха с него и отиде при гетския цар Анхуса Маоховия син. И така, Саул се предрещи като облече други дрехи, и Давид остана да живее при Анхуса в Гет, той и отиде, той и двама мъже с него, та дойдоха при мъжете му, всеки със семейството си, и Давид с жената през нощта; и Саул й рече: Почародействуй двете си жени, езраелката Ахиноам, и кармилката Наваловата жена. 4 И когато известиха на кого го казва, че Давид побягнал в Гет, той не го потърси направи Саул, как изтреби от земята запитвачите вчеше. 5 И Давид каза на Анхуса: Ако съм придобил на зли духове и врачовете; тогава защо впримчваш сега твоето благоволение, нека ми се даде място в живота ми да ме умъртвят? 10 Но Саул й се някой от полските градове, да живея там: защо да закле в Господа, казвайки: Заклевам се в живота същия ден Анхус ми даде Сиклаг; затова, Сиклаг 11 Тогава жената рече: Кого да ти възведи? А той принадлежи на Юдовите царе и до днес. 7 А времето, каза: Самуила ми възведи. 12 И когато жената видя което Давид прекара в земята на филистимците бе Самуила, извика със силен глас; и жената говори на една година и четири месеца. 8 И Давид и мъжете Саула и рече: Защо ме измами? Ти си Саул. 13 И му възлязоха та нападнаха гесурийците, гезерийците рече и царят: Не бой се; но ти какво видя? И жената и амаличаните (защото те бяха жителите на земята) каза на Саула: Видях един бог който възлизаше из от старо време), до Сур и дори до Египетската земя. 9 Давид опустошаваше земята, и не оставаше жив ни мъж, ни жена; и грабеше овци, говеда, осли, камили и като се връщаше, дохоядва при Анхуса. 10 И Анхус казваше на Давида: Где нападнахте днес? 11 Давид не оставаше жив ни мъж ни жена, които да бъдат доведени в Гет, понеже си думаше: Да не би да долагат против нас, казвайки: Така направи Давид, и такъв е бил обичаят му през цялото време откак живял във филистимската земя. 12 И Анхус вярваше на Давида и си казваше: Той е направил себе си съвсем омразен на людете си Израиля; затова ще ми бъде слуга за винаги.

**28** В тия дни филистимците събраха войските си за война, за да воюват против Израиля. И Анхус каза на Давида: Знай положително, че ще отидеш с мене в множеството, ти и мъжете ти. 2 И Давид рече на Анхуса: Ти наистина ще познаеш какво може слугата ти да извърши. А Анхус каза на Давида: Затова ще те направя пазач на главата ми за всегда. 3 А Самуил беше умрял, и целият Израил беше го оплакал и беше го погребал в града му Рама. А Саул беше отстранил от земята запитвачите на зли духове и врачовете. 4 И тъй, филистимците се събраха и дойдоха да разположиха стана си в Сунам; също и Саул събра целият Израил, и разположиха стана си в Гелве. 5 А Саул, когато видя стана на филистимците, уплаши се, и сърцето му се разтрепера твърде много. 6 И Саул се допита до Господа; но Господ не му отговори, нито чрез сънища, нито чрез Урима, нито чрез пророци. 7 Тогава Саул каза на слугите си: Потърсете ми някая запитвачка на зли духове, за да ида при нея и да направя допитване чрез нея. И слугите му рекоха:

брашно та замеси и изпече от него безквасни пitti; малък, ни голям, но бяха ги откарали и бяха отишли 25 и го донесе пред Саула и пред слугите му, та в пътя си. 3 А когато Давид и мъжете му дойдоха ядоха. Тогава те станаха та си отидаха през същата нощ.

## 29 Филистимците, прочее, събраха всичките си

войски в Афек; а израиляните разположиха

стана си при извора, който е в Езраел. 2

И филистимските началници заминаваха със стотините си и с хилядите си войници; а Давид и мъжете му идеаха отдире с Анхуса. 3 Тогава рекоха филистимските началници: Що търсят тук тия евреи? И Анхус каза на филистимските военачалници: Това не е ли Давид, слугата на Израилевия цар Саула, който е бил с мене през тия дни или години? и аз не съм намерил в него никаква грешка откакто е преминал откъм мене до днес. 4 Обаче, филистимските военачалници

му се разгневиха, и филистимските военачалници му рекоха: Изпрати този човек и нека се върна на мястото, което си му определил и да не слизи с нас в битката, да не би в боя да ни стане противник; защото как би се примирил този с господаря си, ако не с главите на тия мъже? 5 Той не е ли Давид, за когото пееха ответно в хороигранията, като казваха: - Саул порази хилядите си, А Давид десетките си хиляди? 6 Тогава Анхус повика Давида, та му рече: В името на живия Господ, ти си бил честен, и излизането ти и влизането ти с мене във войската е угодно пред очите ми; защото не съм намерил зло в тебе от дения, когато си дошъл при мене до днес; обаче началниците не са добре разположени към тебе. 7 Сега, прочее, върни се та си иди с мир, да не би да причиниш незадоволство у филистимските началници и господаря си царя? 8 А Давид каза на Анхуса: Но що съм сторил? и що си намерил ти в слугата си откак съм пред тебе до днес, та да не мога да воювам против неприятелите на господаря си царя? 9 И Анхус в отговор каза на Давида: Зная, че си угоден пред очите ми, като Божия ангел; все пак, обаче, филистимските военачалници рекоха: Да не отива той с нас в битката. 10 Сега, прочее, стани утре рано със слугите на господаря си, които дойдоха с тебе; и като станете утре рано, щом се развидели, идете си. 11 И тъй, на утринта Давид и мъжете му станаха рано, за да си идат и да се върнат във филистимската земя. А филистимците отидаха в Езраел.

## 30 И когато на третия ден Давид и мъжете му

влязоха в Сиклаг, амаличаните бяха нападнали южната страна и Сиклаг, и бяха опустошили Сиклаг и бяха го изгорили с огън. 2 Бяха запленени и жените, които се намираха в него; не бяха убили никого, ни

в града, ето, беше изгорен с огън, и жените им,

синовете им и дъщерите им пленени. 4 Тогава Давид

и людете, които бяха с него, плакаха с висок глас,

докато не им остана вече сила да плачат. 5 Също

и двете Давидови жени бяха пленени, езраелката

Ахионам и Ативея жената на кармилеца Навал. 6 И

Давид се наскърбъ много, защото людете говореха

да го убият с камъни, понеже душата на всички люде

беше преогорчена, всички за синовете си и дъщерите

си; а Давид се укрепи в Господа своя Бог. 7 Тогава

Давид каза на свещеника Авиатара, Ахимелеховия

син: Донеси ми тук, моля, ефода. И Авиатар донесе

ефода при Давида. 8 И Давид се допита до Господа,

казвайки: Да преследвам ли тоя полк? ще ги стигна

ли? А Той му отговори: Преследвай, защото без

друго ще ги стигнеш, и непременно ще отървеш

всичко. 9 Тогава Давид отиде с шестте стотин мъже,

които бяха с него, и дойдоха до потока Восор,

дето се спряха изостаналите надире; 10 понеже

останаха надире двеста души, които бяха до там

уморени, щото не можеха да преминат потока Восор.

А Давид и четиристотин мъже преследваха; 11 и на

полето намериха един египтянин, когото доведоха

при Давида; и дадоха му хляб та яде, и напиха го с

вода, 12 дадоха му и част от низаница смокини и два

грозда сухо грозде; и като яде, духът му са върна в

него, защото три дена и три нощи не беше ял хляб,

нито беше пил вода. 13 И Давид му каза: Чий си? и

от где си? И той рече: Аз съм младеж египтянин,

слуга на един амаличанин; и господарят ми ме

остави понеже се разболя преди три дена. 14 Ние

нападнахме южната земя на херетците, и Юдовите

земи, и южната земя на Халева, и изгорихме Сиклаг

с огън. 15 Тогава Давид му каза: Завеждаш ли ме

при тоя полк? А той рече: Закълни ми се в Бога, че

няма да ме убиеш, нито ще ме предадеш в ръката

на господаря ми, и ще те заведа при тоя полк. 16

И когато го заведе, ето, те бяха разпръснати по

цялата местност та ядяха, пияха и се веселяха

поради всичките големи користи, които бяха взели

от филистимската земя и от Юдовата земя. 17 И

Давид ги поразяваше от зората дори до вечерта

срещу другия ден, тъй че ни един от тях не се

избави, освен четиристотин момци, които се качиха

на камили и побягнаха. 18 Така Давид отърва всичко

що бяха взели амаличаните; също и двете си жени

отърва Давид. 19 Не им се изгуби нищо, ни малко

ни голямо, ни синове, ни дъщери, ни користи, ни

каквото да било нещо, което бяха заграбили от тях;

Давид върна всичко. 20 Също Давид взе всичките

овци и говеда; и като караха тая чарда пред него,

казваха: Тия са Давидовите користи. **21** И когато и тримата му сина паднали на хълма Гелве. **9** дойде Давид при двестата мъже, които бяха до там И отсякоха главата му и снеха оръжията му, и уморени, щото не можеха да следват Давида, и изпратиха човеци навред из филистимската земя, които бяха оставили при потока Восор, те излязоха за да разнесат известие в капищата на идолите да посрещнат Давида и да посрещнат людете, които си и между людете. **10** И оръжията му положиха бяха с него; и когато се приближи Давид при людете, в капището на астартите, а тялото му обесиха на поздрави ги. **22** А всичките лоши и развратени мъже стената на Ветсан. **11** А като чуха жителите на от ония, които бяха ходили с Давида, проговориха Явис-галаад това, което филистимците направиха казвайки: Понеже тия не дойдоха с нас, не ще им на Саула, **12** всичките храбри мъже станаха и, като дадем от користите, които отървахме, освен на ходиха цялата нощ, снеха тялото на Саула и телата всеки жена му и чадата му; тях нека вземат и да на синовете му от стената на Ветсан, и като дойдоха си отидат. **23** Но Давид каза: Не бива да постъпите в Явис, там ги изгориха. **13** И взеха костите им та ги така, братя мои, с ония неща, които ни даде Господ, закопаха под дървото в Явис, и постиха седем дена. Който не опази и предаде в ръката ни полка що бе дошъл против нас. **24** И кой би послушал тия ваши думи? Но какъвто е дельт на участващия в боя, такъв ще бъде делтът и на седящия пре вещите; по равно ще се делят користите помежду им. **25** И така ставаше от оня ден и нататък; той направи това закон и повеление в Израиля, както е и до днес. **26** А когато Давид дойде в Сиклаг, изпрати от тия користи на Юдовите старейшини, на приятелите си, и рече: Ето ви подарък от користите взети от Господните врагове. **27** Изпрати на ония, които живееха във Ветил, на ония в южния Рамот, на ония в Ятири, **28** на ония в Ароир, на ония в Сифмот, на ония в Естемо, **29** на ония в Рахал, на ония в градовете на ерамеилците, на ония в градовете на кенециите, **30** на ония в Хорма, на ония в Хорасан, на ония в Атах, **31** на ония в Хеврон, и на ония във всичките места, гдето Давид и мъжете му се навъртаяха.

**31** А филистимците воюваха против Израиля; и Израилевите мъже побягнаха от филистимците и паднаха убити в хълма Гелве. **2** И филистимците настигнаха Саула и синовете му; и филистимците убиха Сауловите синове Ионатана, Авинадава и Мелхусия. **3** И битката се засилваше против Саула, и стрелците го улучиха; и той бе тежко ранен от стрелците. **4** Тогава Саул каза на оръженосеца си: Изтегли меча си, та ме прободи с него, за да не дойдат тия необрязани та ме прободат и се поругаят с мене. Но оръженосецът му не прие, защото много се боеше. Затова Саул взе меча си та падна върху него. **5** И като видя оръженосецът му, че Саул умря, падна и той на меча си и умря с него. **6** Така умря Саул, тримата му сина, оръженосецът му, и всичките му мъже заедно в същия онзи ден. **7** Тогава Израилевите мъже, които бяха оттатък долината и отвъд Иордан, като видяха, че Израилевите мъже бягаха, и че Саул и синовете му измряха, напуснаха градовете, та побягнаха; а филистимците дойдоха и се заселиха в тях. **8** А на следния ден, когато филистимците дойдоха да съблекат убитите, намериха Саула

2 Царе

**1** След смъртта на Саула, като се върна Давид от поражението на амаличаните, и Давид беше престоял в Сиклаг два дена, 2 на третия ден, ето, дойде един човек из стана, от Саула, с раздрани дрехи и пръст на главата си; и като влезе при Давида, падна на земята та се поклони. 3 И Давид рече: От где идеш? А той му каза: От Израилевия стан се отървах. 4 И рече Му Давид: Какво стана? Кажи ми, моля. А той отговори: Людете побягнаха от сражението, даже и мнозина от людете паднаха мъртви; умряха още и Саул и син му Ионатан. 5 Тогава Давид рече на момъкът, който му съобщаваше това: От къде знаеш, че Саул и син му Ионатан са мъртви? 6 И момъкът, който му съобщаваше това рече: Намерих се случайно в хълма Гелве, и, ето, Саул беше се подпрял на копието си, и, ето, колесниците и коннициите го застигнаха. 7 И като погледна отдире си, той ме видя, и повика ме. И отговорих: Ето ме. 8 И рече ми: Кой си ти? И отговорих му, амаличанин съм. 9 Пак ми рече: Застани, моля, над мене та ме убий, защото помрачение ме обзе; понеже целият ми живот е още в мене. 10 И тъй, застанах над него и го убих, понеже бях уверен, че не можеше да живее, като беше вече паднал; и взех короната, която беше на главата му, и гривната, която беше на ръката му, та ги донесох тук при господаря си. 11 Тогава Давид хвана дрехите си, та ги раздра: така направиха и всичките мъже, които бяха с него 12 И жалиха и плакаха и постиха до вечерта за Саула и за сина му Ионатана, и за Господните люде и за Израилевия дом, за гдето бяха паднали от меч. 13 А Давид рече на момъкът, който му съобщаваше това: От где си ти? И отговори: Аз съм син на един чужденец, амаличанин. 14 И рече му Давид: Ти как се не убоя да дигнеш ръка да убиеш Господния помазаник? 15 И Давид повика един от момците и рече: Пристъпи, нападни го. И той го порази та умря. 16 И Давид му рече: Кръвта ти да бъде на главата ти; защото устата ти свидетелствуваха против тебе, като рече: Аз убих Господния помазаник 17 Тогава Давид оплака Саула и сина му Ионатана с тоя плач; 18 (и заръча да научат юдейците тая Песен на лъка; ето, написана е в Книгата на Праведния): 19 Славата ти, о Израилю, е застреляна на опасните места на полето ти! Как паднаха Силните. 20 Не възвествявайте това в Гет, Не го прогласявайте по улиците на Аскалон, За да не се зарадват филистимските дъщери, За да не се развеселят дъщерите на необрязаните. 21 Хълми гелвуиски, да няма роса нито дъжд на вас, Нито ниви доставяйки първи плодове за жертви;

Защото там бе захвърлен щитът на силните, Щитът на Саула, като да не е бил той помазан с миро. 22 От кръвта на убитите, От лоя на силните, Лъкът Ионатанов не се връщаше назад. И мечът Саулов не се връщаше празен. 23 Саул и Ионатан Бяха любезни и рагителни в живота си, И в смъртта си не се разделиха; По-леки бяха от орлите, По-силни от лъзовете. 24 Израилеви дъщери, плачете за Саула, Който ви обличаше в червено с украсения, Който туряше златни украсения по дрехите ви. 25 Как паднаха силните всред боя! Ионатан, поразен на опасните места на полето ти 26 Пресръбен съм за тебе Ионатане, брате мой! Рачителен ми беше ти; Твоята любов към мене беше чудесна, Превъзхождаше любовта на жените. 27 Как паднаха силните, И погинаха бойните оръжия!

**2** След това Давид се допита до Господа като каза:  
Да възляза ли в някой от Юдовите градове? И Господ му каза: Възлез. Пак рече Давид: Где да възляза? А Той му каза: в Хеврон. 2 И тъй, Давид възлезе там с двете си жени, израелката Ахиноам и Авигея жената на кармилеца Навал. 3 Давид заведе и мъжете, които бяха с него, всеки със семейството му; и заселиха се в хевронските градове. 4 Тогава Юдовите мъже дойдоха и помазаха там Давида за цар над Юдовия дом. И известиха на Давида, казвайки: явис-галаадските мъже бяха, които погребаха Саула. 5 Затова Давид прати човеци до явис-галаадските мъже да им кажат: Благословени да сте от Господа, за гдето показвате тая благост към господаря си, към Саула, и го погребахте. 6 Сега Господ нека покаже и към вас милост и вярност; така и аз ще ви въздам за тая добрина, понеже сторихте това нещо. 7 Сега, прочее, нека се укрепят ръцете ви, и бъдете мъжествени; защото господарят ви Саул умря, а Юдовият дом си помаза мене за цар. 8 Обаче, Авенир Нировият син, Сауловият военачалник, взе Известия, Сауловия син, та го заведе в Маханаим, 9 и направи го цар над Галаад, над асурците, над израелците, над Ефрема, над Вениамина и над целия Израил; 10 (Известият Сауловият син беше на четиридесет години, когато стана цар над Израили и царува две години); но Юдовият дом последва Давида. 11 А времето, през което Давид царува в Хеврон над Юдовия дом, беше седем години и шест месеца. 12 И тъй, Авенир Нировият син, и слугите на Известия Сауловия син, отидоха от Маханаим в Гаваон. 13 Също и Иоав Саруният син и Давидовите слуги излязоха та се срещнаха близо при гаваонския водоем; и едините седнаха от сам водоема, а другите оттатък водоема. 14 Тогава Авенир каза на Иоава: Нека станат сега момците да поиграйт пред нас. И рече Иоав: Нека станат. 15 И тъй, те

станаха та преминаха на брой дванадесет души от **3** А войната между Сауловия дом и Давидовия Вениамина, от страната на Известия Сауловия син и дом трая дълго време; и Давид непрестанно дванадесет от Давидовите слуги. **16** И хванаха всеки се засилваше, а Сауловият дом непрестанно съперника си за главата, та заби ножа си в ребрата ослабаваше. **2** И народиха се синове на Давида в на съперника си, и паднаха заедно; за туй, нова Хеврон; първородният му беше Амnon, от израелката място се нарече Хелкат-асурим, което е в Гаваон. **17** Ахиноам; **3** вторият му, Хилев, от Авигея, жената на И в оня ден сражението стана много ожесточено; кармилеца Навал; третият, Авесалом, син на Мааха, и Авенир и Израилевите мъже бяха победени от дъщеря на гесурския цар Талмай; **4** четвъртият, Давидовите слуги. **18** И там бяха тримата Саруини Адония, син на Агита; петият Сефатия, син на синове: Иоав, Ависей и Асаил; а Асаил бе лек в Авитала; **5** и шестият, Итраам, от Давидовата жена нозете като полска сърна. **19** И Асаил се спусна Егла. Тия се родиха на Давида в Хеврон. **6** А докато подир Авенира; и като тичаше не се отби ни надясно, продължаваше войната между Сауловия дом и ни наляво от преследването на Авенира. **20** А Авенир Давидовия дом Авенир беше подпорка на Сауловия погледна надире и рече: Ти ли си, Асаил? А той дом. **7** А Саул имаше наложница на име Ресфа, отговори: Аз. **21** Тогава Авенир му каза: Отбий се дъщеря на Аия; и Известия каза на Авенира: Ти защо надясно или наляво си та хвани някого от момците и си влязъл при бащината ми наложница? **8** Тогава вземи оръжието му. Но Асаил отказа да се отбие Авенир много се разяри за думите на Известия, от преследването му. **22** И Авенир пак каза на и рече: Кучешка глава ли съм аз откъм Юдовата Асаила: Отбий се от да ме преследваш; защо да те страна? Днес показвам благост към дома на баща ти повала до земята? тогава как ще погледна братя Саула, към братята му и към приятелите му, като не ти Иоава в лицето? **23** Но той отказа да се отбие; те предадох в Давидовата ръка, и пак ме обвиняваш затова Авенир го порази в корема със задния край днес за тая жена! **9** Така да направи Бог на Авенира, на копието си, така че копието излезе отзад; и да! повече да му притури, ако не сторя за Давида той падна там и умря на самото място. И всички тъй, както Господ му се е клел, **10** като направя да които дохождаха на мястото, гдето Асаил падна и премине царството от Сауловия дом, и като поставя умря, спираха се. **24** А Иоав и Ависей преследваха Давидовият престол над Израиля, както е и над Авенира; и сълнцето захождаше когато стигнаха Юда, от Дан до Вирсаве. **11** И Известия не можеше до хълма Амма, който е срещу Гия, край пътя за вече да отговори ни дума на Авенира, понеже се гаваонската пустиня. **25** И вениаминците като се боеше от него. **12** Тогава Авенир изпрати човеци до събраха около Авенира, съставиха една дружина и Давида да кажат от негова страна: Чия е земята? застанаха на върха на един хълм. **26** Тогава Авенир Думаше още: Направи договор с мене; и, ето, моята извика към Иоава и рече: Непременно ли ще поядка ръка ще бъде с тебе, щото да доведе под твоята мечът? не знаеш ли, че сетнината ще бъде горчива? власт целия Израил. **13** А той каза: Добре, аз ще Тогава, до кога не щещ да заповядаш на людете да направя договор с тебе; но едно нещо искам аз се върнат от преследването на братята си? **27** И от тебе, а именно, че няма да видиш лицето ми, рече Иоав: заклевам си в живота на Бога, че ако ако не доведеш предварително Сауловата дъщеря не беше говорил ти да поиграйт момците, тогава Михала, когато дойдеш да видиш лицето ми. **14** още в зори людете непременно щяха да се оттеглят И Давид прати човеци до Сауловия син Известия всеки от преследването на братята си. **28** И тъй, Иоав да кажат: Предай жена ми на Михала, която съм засвири с тръбата, та всичките люде се спряха, и не взел за жена срещу сто филистимски краекожия преследваха вече Израиля, нито се биеха вече. **29** **15** Известия, прочее, прати та я взе от мъжа й Тогава Авенир и мъжете му вървяха през цялата оная Фалатиila Лайсовия син. **16** И мъжът й дойде с нея, нощ им полето, преминаха Иордан та пропътуваха и като вървеше плачеше, и я последва до Ваурим. целия Витрон, и дойдоха в Маханаим. **30** А Иоав Тогава Авенир му каза: Иди, върни се; и той се се върна от преследването на Авенира; и като върна. **17** А Авенир влезе във връзка с Израилевите събра всичките люде, от Давидовите слуги липсваха старейшини и рече: В миналото време вие сте деветнадесет мъже и Асаил. **31** Но Давидовите слуги искали Давида да царува над вас; **18** сега, прочее, бяха поразили от вениаминците и от Авенировите сторете това, защото Господ е говорил за Давида, мъже триста и шестдесет мъже, които умряха. **32** казвайки: Чрез ръката на слугата Си Давида ще И дигнаха Асаила та го погребаха в бащиния му избавя людете Си от ръката на филистимците и от гроб, който бе във Витлеем. А Иоав и мъжете му, ръката на всичките им неприятели. **19** Авенир говори като вървяха цяла нощ, стигнаха в Хеврон около още и в ушите на вениаминците; също Авенир отиде да говори и в ушите на Давида в Хеврон всичко, що

бе угодно на Израиля и на целия Вениаминов дом. беше угодно на всичките люде и все що правеше 20 И тъй, Авенир дойде при Давида в Хеврон, и с царят. 21 Защото в он ден, всичките люде и целият него двадесет мъже. И Давид направи угощение на Израил познаха, че не беше от царя да бъде убит Авенира и на мъжете, които бяха с него. 22 Тогава Авенир Нировият син. 23 И царят каза на слугите си: Не знаете ли, че велик военачалник падна днес в Израил? 24 Днес аз съм слаб, ако и да съм помазан според желанието на душата си. И Давид изпрати жестоки за мене. Господ да въздаде на злодеяца Авенира, и той отиде с мир. 25 А като дойде Иоав и събра цяла войска, който беше с него, известиха на Иоава казвайки: Авенир Нировият син дойде при царя; и той го изпрати, та си отиде с мир. 26 Тогава Иоав влезе при царя и рече: Що си сторил? Ето Авенир е дохождал при тебе; защо си го изпратил та си е отишъл? 27 Знаеш какъв е Авенир Нировият син; той е дохождал за да те измами, и да научи излизането ти и влизането ти, и да научи всичко, що правиш. 28 И Иоав, като излезе от при Давида, прати човеци подир Авенира, които го върнаха от кладенца Сира; Давид, обаче, не знаеше това. 29 И когато се върна Авенир в Хеврон, Иоав го отведе на страна в портата, за да му говори уж тайно; и там го удари в корема за кръвта на брата си Асаила; и той умря. 30 А по-после, като чу Давид, рече: Невинен съм аз и царството ми пред Господа до века за кръвта на Авенира Нировия син; 31 нека остане тя на Иоавовата глава и на целия му бащин дом; и нека не липсва от Иоавовия дом такъв, който има семетечение, или е прокажен, или който се подпира на тояга, или пада от меч, или е лишен от хляб. 32 Така Иоав и брат му Ависей убиха Авенира, защото беше убит брат им Асаила в сражението при Гаваон. 33 Тогава Давид каза на Иоава и на всичките люде, които бяха с него: Раздерете дрехите си, и препашете се с вретище, та плачете пред Авенира. И цар Давид вървеше след носилото. 34 И погребаха Авенира в Хеврон; и царят плака с висок глас над Авенировия гроб; също и всичките люде плакаха. 35 И царят плака над Авенира, и каза: - Трябаше ли Авенир да умре, както умира безумен? 36 Ръцете ти не бяха вързани, Нито нозете ти турнати в окови; Както пада човек пред тези, които вършат неправда, Така падна ти. И всичките люде плакаха над него. 37 Сетне дойдоха всичките люде, за да предумрат Давида да яде хляб, докато беше още видело; но Давид се закле, казвайки: Така да ми направи Бог, да! и повече да притури, ако вкуса хляб, или какво да било нещо, преди да зайде слънцето. 38 И всичките люде се научиха за това, и им стана угодно, както

4 А когато чу Исвостей Сауловият син, че Авенир умрял всичките израилити се смущиха. 5 А той Саулов син имаше двама мъже пълководци, от които името на единия беше Ваана, а името на другия Рихав, синове на виротянина Римон от вениаминците; (защото и Вирот се числеше към Вениамина; за виротяните бяха побояни в Гетайим, дето са били пришелци до днес). 6 А Сауловият син Ионатан имаше син повреден в нозете. Беше на пет годишна възраст, когато дойде известие от Езраел за Саула и Ионатана, и гледачката му беше го дигнала и побоянила; и като бързаше да бяга, той паднал и окуцял. Името му беше Мемфистей. 7 И Рихав и Ваана, синовете на виротянина Римон, отдоха и в горещината на дения влязоха в къщата на Исвостея, който лежеше на легло по пладне; 8 и влязоха там до сред къщата уж да вземат жито и удариха го в корема; а Рихав и брат му Ваана избягаха. 9 Защото, когато влязоха в къщата, и той лежеше на леглото в спалнята си, удариха го, убиха го и му отсякоха главата. И като взеха главата му, вървяха през полето цялата нощ, 10 и донесоха главата на Исвостея при Давида в Хеврон, и рекоха на царя: Ето главата на Исвостея, син на врага ти Саула, който търсеше живота ти; днес Господ въздаде на Саула и на потомците му за господаря ни царя. 11 А Давид отговори на Рихава и на брата му Ваана, синовете на виротянина Римон, като им рече: Заклевам се в живота на Господа, който избави душата ми от всяко бедствие, 12 когато един ми извести, казвайки: Ето, Саул умря, като мислеше, че носи добро известие, хванах го та го убих в Сиклаг, - което беше наградата, що му дадох за известието му. 13 а колко повече, когато нечестиви мъже са убили праведен човек в собствената му къща, на леглото му, не ще ли да изискам сега кръвта му от ръката ви иви изтребя то земята! 14 Тогава Давид заповяда на момците си, и те ги убиха, и като отсякоха ръцете им и нозете им, обесиха ги при вододема в Хеврон. А главата на Исвостея взеха та я заровиха в Авенировия гроб в Хеврон.

5 Тогава всичките Израилеви племена дойдоха при Давида в Хеврон и говориха, казвайки: Ето, твоя

кост и твоя плът сме ние. 2 И по-напред, още докато Саул царуваше над нас, ти беше, който извеждаше Израиля; а на тебе рече Господ: Ти срещу черниците. 23 А когато Давид се допита до Господа, Той каза: Не възлизай; обиколи изотзаде им та ги нападни и въвеждаше Израиля; а ти ще бъдеш марширане по върховете на черниците, тогава вожд над Израиля. 3 И така, всичките Израилеви да се подвижиш, защото тогава Господ ще излезе старейшини дойдоха при царя в Хеврон, и цар Давид пред тебе да порази филистимското множество. 24 И когато чуеш шум, като от ще пасеш людете Ми Израиля, и ти ще бъдеш марширане по върховете на черниците, тогава вожд над Израиля. 4 И Давид стори както му заповяда Господ, и порази филистимците от Гава до входа на Гезер.

на тридесет години, когато се възцари, и царуваше четиридесет години. 5 В Хеврон царува над Юда седем години и шест месеца; а в Ерусалим царува над целия Израил и Юда тридесет и три години. 6 След това царят отиде с мъжете си в Ерусалим против евусците, жителите на земята; а те говориха на Давида казвайки: Няма да влезеш тук; но и слепите и кучите ще те отблъснат; защото си думаха: Давид не ще може да влезе тута. 7 Обаче Давид превзе крепостта Сион; това е Давидовият град. 8 И в онъ ден Давид каза: Който удари евусците, нека хвърли във водата слепите и кучите, които са омразни на Давидовата душа; понеже и слепите и кучите бяха казали, че той няма да влезе в жилището им. 9 И Давид се засели в крепостта, която и нарече Давидов град. И Давид построи здания около Мило и навътре. 10 Така Давид преуспяваше и ставаше по-велик; и Господ Бог на Силите беше с него. 11 В това време тирският цар Хiram прати посланици при Давида, и кедрови дървета, дърводелци, и зидари, и построиха къща за Давида. 12 И Давид позна, че Господ го бе утвърдил за цар над Израиля, и че беше възвисил царството му заради людете Си Израиля. 13 И Давид си взе още наложници и жени от Ерусалим, след като дойде от Хеврон; и родиха се на Давида още синове и дъщери. 14 Ето имената на онния, които му се родиха в Ерусалим: Самуа, Совав, Натан, Соломон, 15 Евар, Елисуа, Нефег, Яфия, 16 Елисама, Елиада и Елифалет. 17 А когато филистимците чуха, че помазали Давида за цар над Израиля, всичките филистимци дойдоха да търсят Давида; а Давид като чу за това, слезе в крепостта. 18 И тъй, филистимците дойдоха да се разпростираха в долината Рафаил. 19 Тогава Давид се допита до Господа, казвайки: Да възлязя ли против филистимците? ще ги предадеш ли в ръката ми? И Господ каза на Давида: Възlez, защото непременно ще предам филистимците в ръката ти. 20 И тъй, Давид дойде във Ваал-ферасим; и Давид ги порази там, като рече: Господ избухна пред мене върху неприятелите ми както избухват водите. За туй, онова място се нарече Ваал-ферасим. 21 Там филистимците оставиха идолите си; а Давид и мъжете му ги дигнаха. 22 И филистимците пак дойдоха да се разпростираха по долината Рафайим.

6 След това Давид пак събра всичките отборни мъже от Израиля, на брой тридесет хиляди души. 2 И Давид стана от Ваала Юдова та отиде, и всичките люде, които бяха с него, за да пренесе от там, дето се намираше, Божия ковчег, който се нарича с името на Господа на Силите, Който обитава между херувимите. 3 И положиха Божия ковчег на нова кола, и дигнаха го от Авинадавовата къща, която бе на хълма; а Оза и Ахио, Авинадавовите синове, караха новата кола с Божия ковчег, 4 като Ахия вървеше пред ковчега, а Оза край него. 5 А Давид и целият Израилев дом свиреха пред Господа с всякакви видове инструменти от елхово дърво, с арфи, с псалтири, с тъпанчета, с цитри и с кимвали. 6 А когато стигнаха до Нахоновото гумно, Оза простира ръката си към Божия ковчег та го хвана; защото воловете го раздрусаха. 7 И Господният гняв пламна против Оза, и Бог го порази там за грешката му; и той умря там при Божия ковчег. 8 И Давид се наскърби за дадено място Фарез-Оза, както се нарича и до днес. 9 И в онъ ден Давид се уплаши от Господа, и рече: Как ще дойде Господният ковчег при мене? 10 Затова Давид отказа да премести Господния ковчег при себе си в Давидовия град; но Давид го отстрани в къщата на гетеца Овид-едом. 11 И Господният ковчег престоя в къщата на гетеца Овид-едома три месеца; и Господ благослови Овид-едома и целия му дом. 12 Известиха, прочее, на цар Давида, казвайки: Господ е благословил дома на Овид-едома и целия му имот заради Божия ковчег. Тогава Давид отиде та пренесе с веселия Божия ковчег от къщата на Овид-едома в Давидовия град. 13 И когато тия, които носеха Господния ковчег, преминаха шест крачки, той пожертвува говеда и угоени телци. 14 И Давид играеше пред Господа с всичката си сила; и Давид беше препасан с ленен ефод. 15 Така Давид и целият Израилев дом пренесоха Господния ковчег с възклицание и с тръбен звук. 16 А като влизаше Господният ковчег в Давидовия град, Михала, Сауловата дъщеря, погледна от прозореца на, и като видя, че цар Давид скачаше и играеше пред Господа, презря го в сърцето си. 17 И донесоха Господния ковчег та го положиха на мястото му,

в сред шатъра, който Давид принесе всеизгаряния и Когато се навършат дните ти и заспиши с башите примириителни приноси пред Господа. **18** И когато си, ще въздигна потомеца ти подир тебе, който ще Давид свърши принасянето на всеизгарянията и излезе из чреслата ти, и ще утвърдя царството му. примириителните приноси, благослови людете в името **19** Той ще построи дом за името Ми; и Аз ще утвърдя на Господа на Силите. **20** И раздаде на всичките престола на царството му до века. **21** Аз ще му бъда люде, сиреч, на цялото множество израилитяни, мъже Отец, и той ще Ми бъде син: ако стори беззаконие, и жени, на всеки човек, по един хляб и по една ще го накажа с тояга каквато е за мъже и с биения мера вино и по една низаница сухо грозде. Тогава каквите са за човешкия род; **22** но Моята милост всичките люде си отидаха, всеки в къщата си. **23** няма да го остави, както я отнех от Саула, когото А когато Давид се връщаше, за да благослови отмахнах от пред тебе. **24** И домът ти и царството дома си, Михала, Сауловата дъщеря, излезе да ти ще се утвърдят пред тебе до века. **25** И Натан посрещне Давида, и рече: Колко славен беше днес говори на Давида точно според тия думи и напълно Израилевият цар, който се съблече днес пред очите според това видение. **26** Тогава цар Давид влезе на слугините на служителите си, както се съблича та седна пред Господа и рече: Кой съм аз, Господи безсрамно един никакъв човек! **27** А Давид каза на Иеова, и какъв е моят дом, та си ме довел до това Михала: пред Господа, Който предпочете мене пред положение? **28** Но даже и това бе малко пред очите баща ти и пред целия негов дом, за да ме постави Ти, Господи Иеова; а Ти си говорил още за едно вожд над Господните люде, над Израиля, да! пред дълго бъдеще за дома на слугата Си, и даваш това Господа играх. **29** И ще се унижа още повече, и ще като закон на човеците, Господи Иеова! **30** И какво се смири пред собствените си очи; а то слугините, за които ти говори, от тях ще бъда почитан. **31** Затова Иеова, познаваш слугата Си. **32** Заради Своето Михала Сауловата дъщеря остана бездетна до деня слово и според Своето сърце Ти си сторил всички на смъртта си.

**7** И като се настани царят в къщата си, и Господ беше го успокоил от всичките неприятели около него, **2** царят каза на пророк Натана: Виж сега, аз живея в кедрова къща, а Божият ковчег стои под завеси. **3** И Натан каза на царя: Иди, стори всичко, което е в сърцето ти; защото Господ е с тебе. **4** Но през същата нощ Господното слово дойде на Натана и рече: **5** Иди каки на слугата Ми Давида: Така говори Господ: Ти ли ще Ми построиш дом, в който да обитавам? **6** Защото от деня, когато изведох израилитяните от Египет дори до днес, не съм обитавал в дом, но съм ходил в шатър и в скиния. **7** Където и да съм ходил с всичките израилитяни, говорих ли някога на някое от Израилевите племена, на което заповядах да пасе людете Ми Израиля, да кажа: Защо не Ми построихте кедров дом? **8** Сега, прочее, така да кажеш на слугата Ми Давида: Така казва Господ на Силите: Аз те взех от кошарата, от подир стадото, за да бъдеш вожд на людете Ми, на Израиля; **9** и съм бил с тебе навсякъде, гдето си ходил и изтребил всичките ти неприятели пред тебе, и направих името ти велико, както името на великите, които са на земята. **10** И ще определя място за людете Си Израиля и ще ги насадя, та ще обитават на свое собствено място, и няма да се преместват вече; и тези които, вършат нечестие няма вече да ги притесняват, както по-напред, **11** и както от деня, когато поставих съдии над людете Си Израиля; и ще те успокоя от всичките ти неприятели. При това, филистимците. **12** Порази и моавците, и измери ги с Господ ти явява, че Господ ще ти съгради дом.

**8** След това Давид порази филистимците и ги покори; и Давид отне Метег-ама от ръката на филистимците. **2** Порази и моавците, и измери ги с въжета, като ги накара да легнат на земята; и отмири

две въжета, за да ги погуби, и едно цяло въже, за да царя: Ето, той е в къщата на Махира, Амииловия син, ги оставил живи. Така моавците станаха Давидови в Лодавар. 5 Тогава цар Давид изпрати да го вземат слуги, и плащаха данък. 6 Давид още порази совския от къщата на Махира Амииловия син, от Лодавар. 7 цар Ададезер, син на Реова, когато последният И когато Мемфивостей, син на Ионатана, Сауловия отиваше да утвърди властта си на реката Евфрат. син, дойде при Давида, падна на лице та се поклони. 8 Давид му отне хиляда колесници и седемстотин И рече Давид: Мемфивосте! А той отговори: Ето конници и двадесет хиляди пешаци; и Давид пресече слугата ти. 9 И Давид му показа: Не бой се; защото жилите на всичките колеснични коне, запази от тях непременно ще покажа благост към тебе заради само за сто колесници. 10 И когато дамаските сирийци баша ти Ионатана, и ще ти възвърна всичките земи дойдоха да помогнат на совския цар Ададезер, Давид на баща ти Саула; и ти всяко ще ядеш хляб на порази от сирийците двадесет и две хиляди мъже. 11 моята трапеза. 12 А той му се поклони и рече: Кой е Тогава Давид постави гарнизони в дамаска Сирия; слугата ти та да пригледаш такова умряло куче като и сирийците станаха Давидови слуги, и плащаха мене? 13 Тогава царят повика Сауловия слуга Сива данък. И Господ запазваше Давида където и да та му каза: Всичко, що принадлежи на Саула и на отиваше. 14 И Давид взе златните щитове, които целия му дом, дадох на сина на господаря ти. 15 Ти, бяха върху слугите на Ададезера, та ги донесе в прочее, ще му обработваш земята, ти и синовете Ерусалим. 16 И от Ветах и от Веротай, Ададезерови ти и слугите ти, и ще донасяш доходите, за да има градове, цар Давид взе твърде много мед. 17 А синът на господаря ти хляб да яде; но Мемфивостей, ематският цар Той, когато чу, че Давид поразил синът на господаря ти, всяко ще се храни на всичката сила на Ададезера, 18 тогава Той изпрати моята трапеза. (А Сива имаше петнадесет сина и сина си Иорама при цар Давида, за да го поздрави и двадесет слуги). 19 И Сива рече на царя: Според да го благослови, понеже се бил против Ададезера и всичко, що заповяда господарят ми царят на слугата го поразил; защото Ададезер често воюваше против си, така ще направи слугата ти. А Мемфивостей, Тоя. И Иорам донесе със себе си сребърни съдове, рече царят, ще яде на моята трапеза, като един златни съдове и медни съдове; 20 па и тях цар Давид от царевите синове. 21 И Мемфивостей имаше посвети на Господа, заедно със среброто и златото, малък син на име Миха. А всички, които живееха в що беше посветил взето от всичките народи, които къщата на Сива, бяха слуги на Мемфивостея. 22 беше покорил: 23 от Сирия, от Моав, от амонците, Така Мемфивостей живееше в Ерусалим; защото от филистимците, от амаличаните, от користите винаги ядеше на царската трапеза. И той куцаше и с взети от совенския цар Ададезер, Реовия син. 24 И Сива рече на царя: Според да го благослови, понеже се бил против Ададезера и всичко, що заповяда господарят ми царят на слугата го поразил; защото Ададезер често воюваше против си, така ще направи слугата ти. А Мемфивостей, Тоя. И Иорам донесе със себе си сребърни съдове, рече царят, ще яде на моята трапеза, като един златни съдове и медни съдове; 25 па и тях цар Давид от царевите синове. 26 И Мемфивостей имаше посвети на Господа, заедно със среброто и златото, малък син на име Миха. А всички, които живееха в що беше посветил взето от всичките народи, които къщата на Сива, бяха слуги на Мемфивостея. 27 беше покорил: 28 от Сирия, от Моав, от амонците, Така Мемфивостей живееше в Ерусалим; защото от филистимците, от амаличаните, от користите винаги ядеше на царската трапеза. И той куцаше и с взети от совенския цар Ададезер, Реовия син.

29 И Давид си придоби име, когато се върна от поражението на осемнадесет хиляди сирийци в долината на солта. 30 И постави гарнизони в Едом; в целия Едом постави гарнизони, и всичките едомци се подчиниха на Давида. И Господ запазваше Давида където и да отиваше. 31 Така Давид царува над целия Израил; и Давид съдеше всичките си люде и им раздаваше права. 32 А Иоав, Сарунийт син, беше над войската; а Иосафат, Ахилудовият син, летописец; 33 а Садок, Ахитововият син и Ахимелех, Авиатаровият син, свещеници; а Сарая, секретар; 34 А Ванаия, Иодаевият син, беше над херетците и фелетците; а Давидовите синове бяха придворни началници.

35 След това Давид каза: Остава ли още някой от Сауловия дом, комуто да покажа благост заради Ионатана? 36 И имаше един слуга от Сауловия дом на име Сива. И повикаха го при Давида; и царят му каза: Ти ли си Сива? И той рече: Слугата ти е. 37 И царят каза: Не остава ли още някой от Сауловия дом, комуто да покажа Божия благост? И Сива рече на царя: Има още един Ионатанов син повреден в

10 След това, царят на амонците умря, и вместо него се възцари син му Анун. 2 Тогава Давид каза: Ща покажа благост към Ануна Наасовия син, както баща му показва благост към мене. И така Давид прати чрез слугите си да го утешат за баща му. А когато Давидовите слуги дойдоха в земята на амонците, 3 първенците на амонците рекоха на господаря си Ануна: Мислиш ли, че от почит към баща ти Давид ти е изпратил утешител? Не е ли пратил Давид слугите си при тебе, за да разузнай града и да го съгледат та да го съсипе? 4 Затова Анун хвана Давидовите слуги та обръсна половината от брадите им, и отряза дрехите им до половина - до бедрата им, и ги отпрати. 5 А когато известиха

това на Давида, той изпрати човеци да ги посрещнат, (понеже мъжете се крайно срамуваха), и да им рекат от царя: Седете в Ерихон докъде пораснат брадите ви, и тогава се върнете. 6 А като видяха амонците, че станаха омразни на Давида, амонците пратиха сирийци и совенските сирийци, и хиляда мъже от наеха двадесет хиляди пешаци от вет-реовските нозете. 7 И когато чу това Давид, прати Иоава и цялото

множество силни мъже. И амонците излязоха та се строиха за бой при входа на портата; а сирийците от Сова и Реов, и мъжете от Тов и Мааха бяха отделно за бой против него отпред и отзад, избра измежду против сирийците; а останалите люде даде в ръката на брата си Ависей, който ги опъльчи против сирийците. И каза: Ако сирийците надделеят над мене, тогава ти ще ми дойдеш на помощ; а ако амонците надделеят над тебе, тогава аз ще ти дойда на помощ. 12 Дерзай, и нека бъдем мъжествени за людете си и за градовете на нашия Бог; а Господ нека извърши каквото Му се вижда угодно. 13 И тъй, Иоав и людете, които бяха с него, стъпиха в сражение против сирийците; а те побягнаха от него. 14 А когато амонците видяха, че сирийците побягнаха, тогава и те побягнаха от Ависея и влязоха в града. Тогава Иоав се оттегли от амонците та дойде в Ерусалим. 15 А сирийците, като видяха, че бяха поразени от Израил, пак се събраха всички заедно. 16 И Адарезер прати да известят сирийците, които бяха оттатък реката; и те дойдоха в Елам, с Совак, им Совак, и той умря там. 19 И така, всичките царе, подвластни на Адарезера, като видяха, че бяха победени от Израил, сключиха мир с Израил и им се подчиниха. И сирийците не смееха вече да помогат на амонците.

8 После Давид каза на Урия: Слез у дома си умий нозете си. И Урия излезе из царската къща, а след него отиде дял от царската трапеза. 9 Но Урия спа при вратата на царската къща с всичките слуги на господаря си, и не слезе у дома си. 10 И всичките отборни Израилеви мъже, та ги опъльчи когато известиха на Давида, казвайки: Урия не слезе против сирийците; 11 а останалите люде даде в у дома си, Давид каза на Урия: Не си ли дошъл от път? Защо не слезе у дома си? 11 И Урия каза на Давида: Ковчегът и Израил и Юда прекарват в шатри; и господарят ми Иоав и слугите на господаря ми са разположени в стан на открито поле; а аз ли на Давида: заклевам се в твоя живот и в живота на душата ти, не направям аз това нещо. 12 Тогава Давид каза на Урия: Престой тук и днес, па утре ще те изпратя. И тъй, Урия престоя в Ерусалим през онъ ден и през другия. 13 И Давид го покани, та яде пред него и пи; и опи го. Но вечерта Урия излезе да спи на леглото си със слугите си, а у дома си не слезе. 14 Затова, на утринта Давид писа писмо на Иоава и го прати через Уриева ръка. 15 А в писмото написа, казвайки: Поставете Урия там, където сражението е най-люто; сетне се оттеглете от него, за да бъде ударен и военачалника на Адарезера, на чело. 17 И когато се извести на Давида, той събра целия Израил и премина Иордан та дойде в Елам. А сирийците се опъльчиха против Давида и се биха с него. 18 Но сирийците побягнаха пред Израил; и Давид изби от сирийците мъжете на седемстотин колесници и от сирийците мъжете на четиридесет хиляди конници, и порази военачалника им Совак, и той умря там. 19 И така, всичките царе, заповядва на вестителя, казвайки: Когато разкажеш на царя всичко, що се е случило във войната, 20 ако пламне гневът на царя и той ти рече: Защо се приближихте толко до града да се биете? не знаехте ли, че щяха да стрелят от стената? 21 Кой порази

**11** След една година, във времето когато царете отиват на война, Давид прати Иоав и слугите си с него и целия Израил; и те разбиха амонците, и обсадиха Рава. А Давид остана в Ерусалим. **2** И надвечер стана от леглото си и се разхождаше по покрива на царската къща; и от покрива видя една жена, която се къпеше; а жената бе много красива на глед. **3** И Давид прати да разпитат за жената; и рече един: Не е ли това Витсаве, дъщеря на Елиама, жена на хетеца Урия? **4** И Давид прати човеци да я вземат, и когато дойде при него лежа с нея, (защото се бе очистила от нечистотата си); и тя се върна у дома си. **5** А жената знача; и прати да известят на Давида, казвайки: Непразна съм. **6** Тогава Давид прати до Иоав да кажат: Изпрати ми хетеца Урия. И Иоав изпрати Урия при Давида. **7** И когато дойде Урия при него, Давид го попита как е Иоав, как са людете и как успява войната.

**8** После Давид каза на Урия: Слез у дома си та умий нозете си. И Урия излезе из царската къща, а след него отиде дял от царската трапеза. **9** Но Урия спа при вратата на царската къща с всичките слуги на господаря си, и не слезе у дома си. **10** И когато известиха на Давида, казвайки: Урия не слезе у дома си, Давид каза на Урия: Не си ли дошъл от път? защо не слезе у дома си? **11** И Урия каза на Давида: Ковчегът и Израил и Юда прекарват в шатри; и господарят ми Иоав и слугите на господаря ми са разположени в стан на открито поле; а аз ли да ида у дома си, за да ям и да пия и да спя с жена си? заклевам се в твоя живот и в живота на душата ти, не направям аз това нещо. **12** Тогава Давид каза на Урия: Престой тук и днес, па утре ще те изпратя. И тъй, Урия престоя в Ерусалим през ония ден и през другия. **13** И Давид го покани, та яде пред него и пи; и опи го. Но вечерта Урия излезе да спи на леглото си със слугите си, а у дома си не слезе. **14** Затова, на утринта Давид писа писмо на Иоава и го прати чрез Уриева ръка. **15** А в писмото написа, казвайки: Поставете Урия там, где сражението е най-люто; сегне се оттеглете от него, за да бъде ударен и да умре. **16** И така, Иоав, като държеше града в обсада, определи Урия на едно място, где знаеше, че има храбри мъже. **17** И когато мъжете излязоха от града та се биха с Иоава, паднаха неколцина от людете, ще каже, от Давидовите слуги; умря и хетеецът Урия. **18** Тогава Иоав прати да известят на Давида всичко, що се бе случило във войната. **19** И заповядва на вестителя, казвайки: Когато разкажеш на царя всичко, що се е случило във войната, **20** ако пламне гневът на царя и той ти рече: Защо се приближихте толко до града да се биете? не знаехте ли, че щяха да стрелят от стената? **21** Кой порази Авимелеха син на Ерувесета? Една жена не хърли ли върху него от стената горен воденичен камък, та умря в Тевес? Защо се приближихте толко при стената? Тогава ти кажи: Умря и слугата ти хетеецъ Урия. **22** И така, вестителят замина и, като дойде, извести на Давида всичко, за което Иоав го беше изпратил. **23** Вестителят рече на Давида: Мъжете надделяха над нас та излязоха против нас на полето; а ние ги прогонихме дори до входа на портата; **24** но стрелците стреляха от стената върху слугите ти, и неколцина от слугите на царя, умряха; умря и слугата ти хетеецът Урия. **25** Тогава Давид каза на вестителя: Така да кажеш на Иоава: Да те не смущава това нещо, защото мечтът поядва никога единого и никога другого; зависи още повече нападението си против града и съсили го Също и ти го наасърчи. **26** И когато чу Уриевата жена, че мъжът й Урия умрял, плака за мъжа си. **27** И като премина жалейката, Давид прати

та я взе у дома си, и тя му стана жена, и му роди защото думаха: Ето, докато детето бе още живо син. Но делото, което Давид бе сторил, беше зло говорехме му, и той не слушаше думите ни; колко, пред Господа.

**12** Тогава Господ прати Натана при Давида. И той като дойде при него, каза му: В един град имаше двама човека, единият богат, а другият сиромах. 2 Богатият имаше овци и говеда тъвърde много; 3 а сиромахът нямаше друго освен едно малко женско агне, което бе купил и което хранеше; а то бе пораснало заедно с него и чадата му, от залъка му ядеше, от чашата му пиеше, и на пазухата му лежеше; и то ме беше като дъщеря. 4 И един пътник дойде у богатия; и нему се посвида да вземе своите овци и от своите говеда да скотви за пътника, който бе дошъл у него, но взе агнето на сиромаха та го скотви за човека, който бе дошъл у него. 5 Тогава гневът на Давида пламна силно против тоя човек; и той каза на Натана: В името на живия Господ, човекът, който е сторил това, заслужава смърт; 6 и ще плати за агнето четверократно, понеже е сторил това дело, и понеже не се е смирил. 7 Тогава Натан каза на Давида: Ти си тия човек. Така казва Господ Израилевият Бог: Аз те помазах за цар над Израيلا, и те избавих от Сауловата ръка; 8 и дадох ти дом на господаря ти, и жените на господаря ти в пазухата ти, и дадох ти Израилевия и Юдовия дом; и ако това беше малко, приложил бих ти това и това. 9 Защото презя ти словото на Господа, та стори зло пред очите Му? Ти порази с меч хетеца Урия, и си взе за жена неговата жена, а него ти уби с меча на амонците. 10 Сега, прочее, няма никога да се оттегли меч от дома ти, понеже ти Ме презя, та взе жената на хетеца Урия, за да ти бъде жена. 11 Така казва Господ: Ето, отсред твоя дом ще подигна против тебе злини, и ще взема жените ти пред очите ти, та ще ги дам на ближния ти; и той ще лежи с жените ти пред това слънце. 12 Защото ти си извършил това тайно; но Аз ще извърша туй нещо пред целия Израил и пред слънцето. 13 Тогава Давид каза на Натана:

Съгреших Господу, А Натан каза на Давида: И Господ отстрани греха ти; няма да умреш. 14 Но понеже чрез това дело ти си дал голяма причина на Господните врагове да хулят, затова детето което ти се е родило, непременно ще умре. 15 И Натан си отиде у дома си. А Господ порази детето, което Уриевата жена роди на Давида, и то се разболя. 16 Давид, прочее, се моли Богу за детето; и Давид пости, па влезе та на дома му станаха и дойдоха при него, за да го дигнат от земята; но той отказа, нито вкуси хляб с тях. 18 И на седмия ден детето умря. И слугите на Давида се бояха да му явят, че детето бе умряло,

защото думаха: Ето, докато детето бе още живо говорехме му, и той не слушаше думите ни; колко, прочее, ще се измъчва, ако му кажем, че детето е умряло! 19 Но Давид, като видя че слугите му шепнаха помежду си, разбра, че бе умряло детето; затова Давид каза на слугите си: Умря ли детето? А ти рекоха: Умря. 20 Тогава Давид стана от земята, уми се и се помаза, и като промени дрехите си, влезе в Господния дом та се помоли. После дойде у дома си; и, понеже поиска, сложиха пред него хляб, и той яде. 21 А слугите му му казаха: Що е това, което ти стори? Ти пости и плака за детето, докато беше живо; а като умря детето, ти стана и яде хляб! 22 А той рече: Докато детето беше още живо, постих и плаках, защото си рекох: Кой знае? може Бог да ми покаже милост, и детето да остане живо. 23 Но сега то умря. Защо да постя? Мога ли да го върна надире? Аз ще ида при него, а то няма да се върне при мене. 24 След това, Давид утеши жена си Витсавее, и влезе при нея та лежа с нея; и тя роди син, и нарече го Соломон. И Господ го възлюби, 25 и прати чрез пророка Натана та го нараче Едидия, заради Господа. 26 А Иоав воюва против Рава на амонците и превзе царския град. 27 И Иоав прати вестители до Давида, да кажат: Воювах против Рава, и даже превзех града на водите. 28 Сега, прочее, събери останалите люде та разположи стана си против града и завладей го, да не би аз да завладея града, и той да се нарече с моето име. 29 Затова Давид събра всичките люде та отиде в Рава, би се против нея, и я завладя. 30 И взе от главата на царя им короната му, която тежеше един златен талант, и бе украсена със скъпоценни камъни; и положиха я на главата на Давида. И той изнесе из града тъвърde много користи. 31 Изведе и людете, които бяха в него, та го тури под триони и под железни дикани и под железни брадви, и преведе ги през пещта за тухли; и така постыпи с всички градове на амонците. Тогава Давид се върна с всичките люде в Ерусалим.

**13** След това, Амnon Давидовият син, залюби сестрата, която имаше Авесалом, Давидовият син, - една хубавица на име Тамар. 2 А Амnon до толкоз се измъчваше, щото се разболя поради сестра си Тамар; защото беше девица, и на Амnonа се виждаше тъвърde мъчно да стори нещо с нея. 3 Но Амnon имаше един приятел на име Ионадав, син на Давидовия брат Сама: а Ионадав беше много хитър човек. 4 И рече на Амnonа: Защо ти, сине на царя, slabеesh толкоз от ден на ден? не щеш ли ми яви причината? И Амnon му каза: Обичам Тамар сестрата на брата ми Авесалома. 5 А Ионадав му рече: Легни на леглото си, та се престори на болен; и когато доде баща ти да те види, кажи му: Нека дойде,

моля, сестра ми Тамар, и нека ми даде хляб да ям, каза: Ето, слугата ти има сега стригачи; нека дойде, и нека сготви ястието пред мене за да видя, и да ям моля царят и слугите му със слугата ти. 25 А царят от ръката й. 6 И тъй, Амnon легна та се престори на каза на Авесалома: Не, сине мой, да не идем всички; болен, и като дойде царят да го види, Амnon каза на за да не те отечаваме. И той го молеше настойчиво; царя: Нека дойде, моля, сестра ми Тамар, и нека но царят отказа да иде, а го благослови. 26 Тогава направи пред мене две мекици, за да ям от ръката рече Авесалом; Ако не, то нека дойде с нас поне й. 7 И Давид прати у дома да кажат на Тамар: Иди брат ми Амnon. И царят му каза: Защо да иде с сега в къщата на брата си Амnon та му сготви ястие. тебе? 27 Но понеже Авесалом настоя, той позволи 8 И Тамар отиде в къщата на брата си Амnon, който да отидат с него Амnon и всичките царски синове. 28 беше легнал; и като взе та замеси тесто и направи Тогава Авесалом заповядъда на слугите си, казвайки: мекици пред него, изпържи мекиците. 9 Сетне взе Гледайте когато Амноновото сърце се развесели от тавата и ги изиспа пред него; но той отказа да яде. И виното и аз ще ви кажа: Поразете Амнона, тогава рече Амnon: Изведете вън всичките човеци, що са го убийте. Не бойте се; не ви ли заповядвам аз? при мене. И всичките излязоха от него. 10 Тогава бъдете дръзвени и храбри. 29 И Авесаломовите Амnon каза на Тамар: Донеси ястието в спалнята, слуги сториха на Амнона според както Авесалом за да ям от ръката ти. И тъй, Тамар взе мекиците, заповядъда. Тогава всичките царски синове станаха и които бе направила, та ги донесе в спалнята при възседнаха всеки на мъската си та побягнаха. 30 И брата си Амнона. 11 А като ги донесе близо при него докато те бяха още по път, слух стигна до Давида, и за да яде, той я хвана и рече й: Ела, легни с мене, се казваше: Авесалом избил всичките царски синове, сестро моя. 12 Но тя му отговори: Не, брате мой, и не останал ни един от тях. 31 Тогава царят стана, не ме насиливай, защото не е прилично да стане раздра дрехите си, и легна на земята; и всичките такова нещо в Израил; да не сториш това безумие. му слуги, които предстояха, раздраха дрехите 13 И аз де да скрия срама си? па и ти ще бъдеш си. 32 А Ионадав, син на Сама, Давидовия брат, като един от безумните в Израил. Сега, прочее, проговори, казвайки: Да не мисли господарят ми, че моля, говори на царя; защото той няма да ме откаже са избили всичките младежи царски синове, защото на тебе. 14 Но той отказа да послуша гласа й: и само Амnon е умрял: понеже с дума от Авесалома понеже бе по-як от нея, насили я и лежа с нея. 15 това е било решено от деня, когато изнасили сестра Тогава Амnon я намрази с много голяма омраза, така му Тамар. 33 Сега, прочее, господарят ми царят да щото омразата, с който я намрази бе по-голяма от нея. 16 А тя му рече: Не така, защото това Амnon е умрял. 34 А Авесалом побягна. В това зло, гдето ме пъдиш е по-голямо от другото, което време момъкът, който пазеше стража, като подигна ми стори. Но той отказа да я послуша. 17 И викна очи видя, и ето, много люде идеха из пътя зад момъкът, който му прислужваше, и рече: Изведи сега него край хълма. 35 И Ионадав каза на царя: Ето, тази вън от мене, и заключи вратата след нея. 18 А царските синове идат; според както каза слугата тя бе облечена в шарена дреха, защото царските ти, така е станало. 36 И като изговори това, ето, дъщери, девиците, в такива дрехи се обличаха. И царските синове дойдоха и плакаха с висок глас; тъй, слугата му я изведе вън та заключи вратата също и царят и всичките плакаха търдре много. 37 след нея. 19 Тогава Тамар тури пепел на главата Но Авесалом побягна и отиде при гесурския цар си, раздра шарената дреха, която бе на нея, и като Талмая Амиудовия син; а Давид жалееше за сина си положи ръка на главата си отиваше си и викаше всеки ден. 38 Авесалом, прочее, побягна и отиде в като вървеше. 20 А брат й Авесалом й каза: Брат ти Гесур, и там преживя три години. 39 И душата на Амnon ли се поруга с тебе? Но мълчи сега, сестро цар Давида излезе и чезнеше по Авесалома, защото моя; брат ти е; не осърбявай сърцето си за това беше се утешил за Амноновата смърт.

**14** И Иоав Саруиният син позна, че сърцето на царя беше наклонено към Авесалома. 2 Затова Иоав прати в Текое та доведоха от там една умна жена, и рече й: Престори се, моля, че си в жалейка и облечи траури дрехи, и не се помазвай с масло, но бъди като жена, която жалее дълго време за мъртвец; 3 и иди при царя та му говори според тия думи. И Иоав тури думите в устата й. 4 И когато текойката дойде да говори на царя, падна с лице на земята та

се поклони, и рече: Помогни ми царю. 5 И царят е мъдър с мъдростта на един Божий ангел, за да й рече: Шо имаш? А тя рече: Ax! аз съм вдовица; познава всичко, що има на света. 21 Тогава царят мъжът ми умря. 6 Слугинята ти имаше двама сина, каза на Иоава: Ето сега, сторих това нещо; иди и те двамата се сбиха на полето; и като нямаше кой прочее, доведи младежа Авесалом. 22 И Иоав падна да ги раздели, единият удари другият и го уби. 7 И, с лице на земята та се поклони и благослови царя. И ето, всичките роднини станаха против слугинята ти и рече Иоав: Днес слугата ти познава, че придобих рекоха: Предай оногова, който удари брата си, за да твоето благоволение, господарю мой царю, тъй като го убиеш за живота на брата му, когото уби, и така царят изпълни желанието на слугата си. 23 И така да изтребим и наследника. Така ще угасят въглената, Иоав стана и отиде в Гесур, и доведе Авесалома в който ми е останал, и не ще оставят на мъжа ми ни Ерусалим. 24 А царят рече: Нека се отбие в своята име, ни остатък по лицето на света. 8 И царят каза къща, а моето лице да не види. Затова Авесалом се на жената: Иди у дома си; аз ще разпоредя за тебе. отби в своята си къща и не видя лицето на царя. 9 А текойката каза на царя: Господарю мой царю, 25 А в целия Израил нямаше човек толкова много беззаконието нека бъде на мене и на бащиния ми хвален за красотата си колкото Авесалома; от петата дом; а царят и престолът му нека бъдат невинни. 10 на ногата му, дори до върха на главата му нямаше в И рече царят: Който проговори против тебе, доведи него недостатък. 26 И когато оstriжеше главата си, го при мене, и няма вече да те докачи. 11 И тя (защото всяка година я стрижеше, понеже косата му рече: Моля, нека помни царят Господа своя Бог, натегваше, затова я стрижеше), претегляше косата за да не продължава вече отмъстителят за кръвта на главата си, и тя тежеше двеста сикли според да изтребва, и да не погуби сина ми. А той рече: царската теглилка. 27 И родиха се на Авесалома заклевав се в живота на Господа, ни един косъм тряма сина и една дъщеря на име Тамар, която на сина ти няма да падне на земята. 12 Тогава беше красива. 28 И Авесалом седя в Ерусалим жената рече: Нека каже, моля, слугинята ти една цели две години без да види лицето на царя. 29 дума на господаря си царя. Той рече: Кажи. 13 И Тогава Авесалом повика Иоава, за да го изпрати при жената рече: Тогава защо си помислил такова нещо царя; но той отказа да дойде при него. И повика го против Божиите люде? понеже царят, като каза това, втори път; но пак отказа да дойде. 30 Затова, каза излиза виновен за гдето царят не възвръща своя на слугите си: Вижте, Иоавовата нива е близо до заточеник. 14 Защото е неизбежно ние да умрем, моята, и там има еchemик; идете запалете го. И тъй и сме като вода разляна по земята, която не се Авесаломовите слуги запалиха нивата. 31 Тогава събира пак; па и Бог не отнема живот, но изнамерва Иоав стана та отиде при Авесалома в къщата му и средства, щото заточеният да не остане отдалечен му каза: Защо са запалили слугите ти нивата ми? от Него. 15 Сега по тая причина дойдох да кажа това 32 А Авесалом отговори на Иоава: Ето, пратих до на господаря си царя, че людете ме уплашиха; и тебе да кажат: Дойди тук за да те пратя при царя да слугинята ти рече:Ще говоря сега на царя; може-кажеш: Защо съм дошъл от Гесур? по-добре щеше би царят да изпълни просбата на слугинята си. 16 да е за мене да бях още там; сега, прочее, нека Защото царят ще послуша, за да избави слугинята си видя лицето на царя; и ако има неправда в мене, от ръката на човека, който иска да погуби и мене и нека ме убие. 33 Тогава Иоав дойде при царя та му сина ми из сред Божието наследство. 17 И слугинята извести това; и той повика Авесалома, който като ти рече: Думата на господаря ми нека бъде сега дойде при царя, поклони се с лица до земята пред утешителна; защото господарят ми царят е като царя; и царят целуна Авесалома.

Божий ангел за да разсъждава за доброто и злото; и Господ твой Бог да бъде с тебе. 18 Тогава царят в отговор каза на жената: Моля, да не скриеш от мене това, за което ще те попитам. И рече жената: Нека проговори, моля, господарят ми царят. 19 И рече царят: С тебе ли е във всичко това ръката на Иоава? И жената в отговор рече: Заклевав се в живота на душата ти господарю мой царю, никоя не може да се отклони ни на дясното ни на ляво от нищо що изрече господарят ми царят; защото слугата ти Иоав, той ми заповядва, и той тури всички тия думи в устата на слугинята ти. 20 Слугата ти Иоав стори това, за да измени лицето на работата; и господарят ми

15 След това Авесалом си приготви колесници и коне и петдесет мъже, които да тичат пред него. 2 И Авесалом ставаше рано, та стоеше край пътя до портата; и когато някой имаше дело, за което трябваше да дойде пред царя за съдба, тогава Авесалом го викаше и думаше: От кой си град? А той казваше: Слугата ти е от еди-кое Израилево племе. 3 И Авесалом му казваше: Виж, твоята работа е добра и права; но от страна на царя няма кой да те слуша. 4 Авесалом още казваше: Да бях само поставен съдия на тая страна, за да идва при мене всеки, който име спор или дело, та да го оправдавам! 5 И когато някой се приближаваше да

му се поклони, той простираше ръка та го хващаше и Садок и с него всичките левити, който носеха и го целуваше. 6 Така постъпваше Авесалом с всеки ковчег за плочите на Божия завет; и сложиха Божия израилтянин, който дохождаше при царя за съд; ковчег (при който се качи Авиатар) додже всичките и по този начин Авесалом подмамваше сърцата на люде излязоха от града. 25 Тогава царят каза на Израилевите мъже. 7 И като се свършиха четири Садока: Върни Божия ковчег в града; ако придобия години, Авесалом каза на царя: Да отида, моля, благоволението на Господа, Той ще ме възвърне за в Хеврон, за да изпълня обрека, който направих да видя Него и обиталището му; 26 но ако рече така: Господу; 8 защото слугата ти направи обрек, когато Нямам благоволение в тебе, - ето ме, нека ме стори живееше в Гесур у Сирия, и казах: Ако наистина ме каквото му се вижда за добро. 27 Царят още каза на върне Господ в Ерусалим, тогава ще послужа Господу. свещеника Садока: Ти, гледаче, върни се в града с 9 И царят му каза: Иди с мир. И така, той стана да мир; и с вас нека се върнат и двамата ви сина: твоите отиде в Хеврон. 10 А Авесалом разпрати шпиони син Ахимаас, и Авиатаровият син Ионатан. 28 Вижте, по всичките Израилеви племена да казват: Щом аз ще се бавя при бродовете в пустинята, докато чуете тръбния звук, кажете: Авесалом се въззари дойде дума от вас да ми извести какво да направя. в Хеврон. 11 А с Авесалома отидоха от Ерусалим 29 И тъй, Садок и Авиатар върнаха Божия ковчег в двеста мъже, поканени, които отидоха простодушно, Ерусалим, и там останаха. 30 А Давид се възкачваше без да знаят нищо. 12 После, докато принасяше по нагорницето на маслинения хълм и плачеше, жертвите, Авесалом покани Давидовия съветник, като се изкачваше, с покрита глава и вървейки гilonеца Ахитофел, от града му Гило. И заговорът бос; и всичките люде що бяха с него покриваха бе силен, понеже людете постоянно се умножаваха всеки главата си, и плачеха като се изкачваша. 31 И около Авесалома. 13 Тогава дойде вестител при известиха на Давида, казвайки: Ахитофел е между Давида и каза: Сърцата на Израилевите мъже се заговорниците с Авесалома. И рече Давид: Господи, обърнаха към Авесалома. 14 А Давид каза на моля Ти се, осуети съвета на Ахитофела. 32 И когато всичките си слуги, които бяха с него в Ерусалим: стигна Давид на върха на хълма, където ставаше Станете да бягаме, иначе никой от нас не ще може богопоклонение, ето архиепископ Хусей посредна да се опази от Авесалома; побързайте да отидем, с дрехата си раздрана и с пръст на главата си. да не би да ни застигне скоро, та да докара зло 33 И Давид му каза: Ако дойдеш с мене, ще ми върху нас, и порази града с острото на ножа. 15 бъдеш товар; 34 но ако се върнеш в града и речеш И царските слуги рекоха на царя: Ето, слугите ти на Авесалома: Царю, ще ти бъда слуга; както бях са готови да вършат все що избере господарят ни слуга на баща ти до сега, така ще бъда слуга на царят. 16 И тъй, царят излезе, и целият му дом подир тебе, - тогава можеш да осуетиш за мене съвета на него. А царят оставил десетте жени, наложници, да Ахитофела. 35 Не са ли там с тебе свещениците пазят къщата. 17 Царят, прочее, излезе, и всичките Садок и Авиатар? всичко, прочее, каквото би чул люде подир него, и спряха се на едно далечно от царския дом, съобщи на свещениците Садока място. 18 И всичките му слуги вървяха близо до него; и Авиатара; 36 ето, там с тях са двамата ум сина, а всичките херетци, всичките фелетци и всичките Ахимаас Садоков и Ионатан Авиатаров; чрез тях гетци, шестстотин мъже, които бяха го последвали ми съобщавайте всичко, каквото чуете. 37 И така, от Гет, вървяха пред царя. 19 Тогава царят каза на Давидовия приятел Хусей, влезе в града; също и гетеца Итай: Защо идеш и ти с нас? върни се и Авесалом влезе в Ерусалим.

остани с церя, защото си чужденец и преселен от мястото си. 20 Ти вчера дойде; и днес да те направя ли да се скиташи с нас? Ето, аз ще ида където мога; ти се върни, заведи още и братята си; милост и вярност да бъдат с тебе! 21 А Итай в отговор рече на царя: Заклевам се в живота на Господа и в живота на господаря ми царя, гдето и да бъде смърт, било за живот, непременно там ще бъде и слугата ти. 22 Тогава Давид каза на Итай: Иди та премини. И тъй, премина гетецът Итай, и всичките мъже, и всичките деца що бяха с него. 23 А цялата местност плачеше със силен глас като преминаваха всичките люде; а царят премина потока Кедрон, и всичките люде преминаха през пътя за пустинята. 24 А ето дойде

**16** И когато Давид беше преминал малко върха на хълма, ето, Мемфивостеевият слуга Сива го срещна с два оседлани осела, на които имаше двеста хляба, сто грозда сухо грозде, сто низинци летни овощия и мех вино. 2 И царят каза на Сива: Защо носиш това? А Сива рече: Ослите са, за да яздят царското семейство, а хлябовете и летните овощия, за да ги ядат момците, а виното, за да пият ония, които изнемощят в пустинята. 3 Тогава рече царят: А где е синът на господаря ти? И Сива каза на царя: Ето, остава в Ерусалим, защото рече: Днес Израилевият дом ще ми възвърне башиното ми царство. 4 И царят каза на Сива: Ето, твой е целият Мемфивостеев имот. И рече Сива: Кланям ти се;

нека придобия твоето благоволение, господарю мой царю. 5 А когато царят Давид стигна у Вауим, ето, излезе от там човек от семейството на Сауловия дом на име Семей, Гираев син; и като излезе, вървеше и кълнеше. 6 И хъръляше камъни върху Давида и върху всичките слуги на цар Давида: а всичките люди и всичките силни мъже бяха отдясно му и от ляво му. 7 И Семей като кълнеше говореше така: Излез, излез, мъжо кръвниче и мъжо злосторниче! 8 Господ докара върху тебе всичката кръв на дома на Саула, вместо когото ти се въззари, и Господ предаде царството в ръката на сина ти Авесалома; и ето те в нещастието ти, защото си кръвник. 9 Тогава Ависей Саруиният син каза на царя: Защо да кълне това мъртво куче господаря ми царя? позволи ми, моля, да мина насреща и да му отсека главата. 10 А царят рече: Какво общо има между мене и вас, Саруини синове? Когато кълне, и когато Господ му е казал: Прокълни Давида, който ще му рече: Защо правиш така? 11 Давид още каза на Ависея и на всичките си слуги: Ето, син ми който е излязъл из чреслата ми, търси живота ми, а колко повече сега тоя вениаминец! Остави го нека кълне, защото Господ му е заповядал. 12 Може би Господ ще погледне онеправданието ми, и Господ ще ми въздаде добро вместо неговото проклинане днес. 13 И така, Давид и мъжете му вървяха по пътя; а Семей вървеше край хълма срещу него и кълнеше като вървеше, хъръляше камъни върху него, и хъръляше прах. 14 И царят и всичките люде що бяха с него пристигнаха уморени, та си починаха там. 15 Между това, Авесалом и всичките люде, сиреч, Израилевите мъже дойдоха в Ерусалим; и Ахитофел с него. 16 И когато архиепископ Хусей, Давидовият приятел дойде при Авесалома, Хусей каза на Авесалома: Да живее царят! Да живее царят! 17 А Авесалом каза на Хусая: Това ли е благостта ти към приятеля ти? защо не отиде с приятеля си? 18 И Хусей каза на Авесалома: Не, но когато Господ и тия люде и всичките Израилеви мъже избраха, негов ще бъда и с него ще остана. 19 При това кому ще бъде служенето ми? не ли на сина на приятеля ми? Когато съм служил пред баща ти, така ще бъда и пред тебе. 20 Тогава Авесалом каза на Ахитофела: Дайте си съвета какво да правим. 21 И Ахитофел каза на Авесалома: Влез при бащините си наложници, които е оставил да пазят къщата; и като чуе целият Израил, че си станал омразен на баща си, ще се усилат ръцете на всичките, които са с тебе. 22 Поставиха, прочее, шатъра за Авесалома върху къщния покрив; и Авесалом влезе при бащините си наложници пред целия Израил. 23 А в нова време съветът, който даваше Ахитофела, бе считан като че ли някой бе търсил съвет от слово на Бога; такъв се считаше всеки Ахитофелов съвет и от Давида и от Авесалома.

**17** Ахитофел каза още на Авесалома: Да избера съговете си дванадесет хиляди мъже, и да стана да преследвам Давида още тая нощ. 2 Ще налетя върху него като е уморен и ръцете му ослабнали, и ще го уплаша; и всичките люде, що са с него, ще побягнат, и ще поразя само царя. 3 Така ще възврънна всичките люде към тебе, защото убиването на мъжа, когото ти търсиш, значи възвръщането на всичките; всичките люде ще се помирят. 4 И тая дума бе угодна на Авесалома и на всичките Израилеви старейшини. 5 Тогава рече Авесалом: Повикай сега и архиепископ Хусей, и нека чуем какво ще каже и той. 6 И когато Хусей влезе при Авесалома, Авесалом му говори, казвайки: Така е говорил Ахитофел. Да постъпим ли според неговия съвет? ако не, говори ти. 7 И Хусей каза на Авесалома: Не е добър съветът, който Ахитофел даде тоя път. 8 Хусей рече още: Ти знаеш баща си и неговите мъже, че са силни мъже, и че са преогорчени в душа, както мечка лишена от малките си в полето; и баща ти, като военен мъж, няма да пренощува с людете; 9 ето, сега скрит в някой трап или в някое друго място, и когато нападне някой от тия свои люде в началото на сражението, всеки, който чуе ще рече: Поражение става между людете, които следват Авесалома. 10 Тогава даже юначият, чието сърце е като лъвско сърце, съвсем ще премре; защото целият Израил знаеше, че баща ти е юнак, и че ония, които са с него, са храбри мъже. 11 Аз съветвам по-добре да се събере при тебе целият Израил, от Дан до Вирсаве, по множество както пътска край морето, и ти лично да идеш в боя. 12 Така ще налетим върху него в някое място, където се намери, и ще го нападнем, както пада росата на земята, тъй щото от него и от всичките човеци, които са с него, няма да оставим ни един. 13 Или, ако прибегне в някой град, тогава целият Израил ще донесе до онът град въжета, та ще го завлечем до потока, тъй щото да не остане там ни едно камъче. 14 Тогава Авесалом и всичките Израилеви мъже казаха: Съветът на архиепископ Хусей е по-добър от съвета на Ахитофела. (Зашто Господ беше рекъл да осусти добрия Ахитофелов съвет, за да нанесе Господ зло на Авесалома). 15 Тогава Хусей каза на свещениците Садоха и Авиатара: Така и така съветът Ахитофел Авесалома и Израилевите старейшини; а така и така съветвах аз. 16 Сега, прочее, пратете скоро да известят на Давида, казвайки: Не оставай тая нощ при бродовете в пустинята, но непременно да преминеш Иордан, за да не погинат царят и всичките люде, които са с него. 17 А Иоанатан и Ахимаас стояха при извора Рогил, защото не смееха да влизат явно

в града: затова, една слугина отиде да им извести добро ще сторя. И тъй, царят застана на едната това, и те отидоха та известиха на цар Давида. **18** страна на портата, а всичките люде излязоха по А един момък ги видя и обади на Авесалома; но стотини и по хиляди. **5** Тогава царят заповядва на двамата отида бърже та влязоха в къщата на един Иоава, на Ависея и на Итай, казвайки: Пощадете ми човек във Ваурим, който имаше кладенец в двора младежа Авесалома. И всичките люде чуха, когато си, и спуснаха се в него. **19** И жена му взе една царят заповядваща на всичките военачалници за покривка та я простира върху отвора на кладенеца, и Авесалома. **6** И тъй, людете, излизаха на полето насипа върху нея чукано жито, така щото нищо не се против Израил; и сражението стана в Ефремовия позна. **20** И когато Авесаломовите слуги дойдоха лес. **7** И там Израилевите люде бидоха разбити от при жената в къщата и казаха: Где са Ахимаас и Давидовите слуги, и в оня ден там стана голямо клане Ионатан? Жената им рече: Преминах водния поток. на двадесет хиляди души; **8** защото сражението в И те ги потърсиха, но като не ги намериха, върнаха тая местност се разпростря по лицето на цялата се в Ерусалим. **21** А след заминаването им, ония страна, и в оня ден лесът погълна повече люде излязоха от кладенеца и отидаха та известиха на отколкото погълна ножа. **9** И случи се Авесалом да цар Давида. Рекоха на Давида: Станете преминете се срещне с Давидовите слуги. А Авесалом язделе скоро водата, защото Ахитофел така съветва против на мъска; и като влезе мъската под гъстите клони на вас. **22** Тогава Давид и всичките люде, що бяха един голям дъб, главата му се хвана в дъба, и той с него, станаха та преминаха Иордан; до зори не увисна между небето и земята: а мъската мина изпод остана ни един, който не беше преминал Иордан. **23** него. **10** И един човек го видя та извести на Иоава, А Ахитофел, като видя, че съветът му не се възприе, казвайки: Ето, видях Авесалома увиснал на дъб. **11** оседла осела си и стана та отиде у дома си, в своя А Иоав каза на човека, който му извести: Ето, ти град; и като нареди домашните си работи, обеси си го видял; а защо не го порази там до земята? и се. Така умря; и погребан бе в бащиния си гроб. аз бих ти дал десет сребърника и един пояс. **12** А **24** Тогава Давид дойде в Механаим; а Авесалом човекът рече на Иоава: И хиляда сребърника, ако премина Иордан, той и всичките Израилеви мъже с бяха претеглени в шепата ми, не бих дигнал ръката него. **25** И Авесалом постави Амаса за военачалник си против царския син; защото ние слушахме царят вместо Иоава. А Амаса бе син на един човек на име как заповядва на тебе, на Ависея и на Итай, казвайки: Итра, израилтянин, който беше влязъл при Агивея Внимавайте всички, никой да се не докосне до Наасовата дъщеря, сестра на Саруя Иоавовата младежа Авесалома. **13** Иначе, ако бяха постъпили майка). **26** И Израил и Авесалом разположиха стана невърно против живота му, нищо не се укрива от си в галаадската земя. **27** А когато дойде Давид царя, и тогава сам ти би се обърнал против мене. **14** в Маханаим, Совей Наасовият син, от Рава на Тогава рече Иоав: Не трябва да губя време така с амонците, и Махир Аминиловият син, от Лодевар, тебе. И като взе в ръката си три стрели, прониза с и галаадецът Верзелай, от Рогелим, **28** донесоха тях сърцето на Авесалома, като беше още жив всред постелки, легени и пръстени съдове, жито, ечемик, брашно, пържено жито, боб, леща и други печени храни, **29** мед, масло, овци и говеждо сирене на Тогава Иоав засвири с тръбата, и людете се върнаха Давида и на людете с него за да ядат; защото от преследването на Израил; защото Иоав спря рекоха: Людете са гладни и изнемощели и жадни в людете. **17** И взеха Авесалома та го хъврлиха в един голям ров, вътре в леса, и натрупаха на него много голям куп камъни. И целият Израил побягна, всеки в шатъра си. **18** А Авесалом, когато беше още жив, бе взел и издигнал за себе си стълба, който е в царската долина; защото си рече: Нямам син, който да опази паметта на името ми; затова нарече стълба по своето име; и той се нарича и до днес Авесаломов паметник. **19** Тогава рече Ахимаас, Садоковият син: Да се завтека сега да занеса на царя известие, че Господ въздаде за него на неприятелите му. **20** А Иоав му рече: Няма да занесеш днес известия; друг ден ще бъдеш известител; а днес няма да занесеш известия, понеже царският син умря. **21** Тогава рече Иоав на Хусина: Иди, извести на царя

**18** След това Давид събра людете, които бяха с него, и поставил над тях хилядници и стотници. **2** И Давид изпрати людете, една трета под началството на Иоава, една трета под началството на Иоава, една трета под началството на Ависея Саруния син, Иоавовия брат, и една трета под началството на гетеца Итай. И царят каза на людете: Непременно ще изляза и аз с вас. **3** Людете, обаче, отговориха: Да не излезеш; защото, ако ние се обърнем на бяг, няма да ги е грижа за нас; ако щат умра и половината от нас, пак няма да ги е грижа за нас; а ти си като десет хиляди от нас, затова сега е по-добре ти да си готов да ни помагаш от града. **4** И царят им каза: Каквото ви се вижда

каквото си видял. И Хусина се поклони на Иоава и живота на синовете ти и на дъщерите ти, живота на се завтеше. 22 Тогава Ахимаас, Садоковият син, рече жените ти и живота на наложниците ти. 6 Понеже пак на Иоава: Но каквото и да стане, нека тичам и обичаш ония, които те мразят, а мразиш ония, които аз, моля след Хусина. А Иоав му рече: Защо искаш те обичат; защото ти показа днес, че за тебе не са да тичаш, синко, като не ще имаш възнаграждение нищо военачалници и слуги; защото днес познах, за известията? 23 Но той пак рече: Но каквото и да че ако беше останал Авесалом жив, а ние всички стане, нека се завтешка. Тогава му рече: Тичай. И бяхме измрели днес, тогава щеше да ти е угодно. 7 така Ахимаас се завтеше през полския път, и замина Сера, прочее, стани, излез та говори насьчително Хусина. 24 А Давид седеше между двете порти; и на слугите си; защото се заклевам в Господа, че ако стража се изкачи на покрива на портата към стената, не излезеш, няма да остане с тебе тая нощ ни един и като подигна очи видя, и, ето, един човек тичаше човек; а това ще бъде по-лошо за тебе от всички сам. 25 И стражът извика и извести на царя. А царят злини, които са те сполетели от младостта ти до рече: Щом е сам, има известия в устата му. И той сега. 8 Тогава царят стана та седна в портата. И притичваше и се приближаваше. 26 После стражът известиха на всичките люде, казвайки: Ето, царят видя друг човек, който тичаше; и стражът извика седи в портата. И всичките люде дойдоха при царя. А към вратаря, казвайки: Ето още един човек, който Израил беше побягнал, всеки в шатъра си. 9 Тогава тича сам. И рече царят: И той носи известия. 27 И всичките люде на всичките Израилеви племена се рече стражът: струва ми се, че тичането на първия препираха, казвайки: Царят ни е избавил от ръката прилича на тичането на Ахимаас, Садоковия син. на неприятелите ни, и той ни е освободил от ръката И рече царят: Добър човек е той, и иде с добри на филистимците, а сега побягна от земята поради известия. 28 А Ахимаас извика та рече на царя: Авесалома; 10 сега, прочее, като умря в сражението Радвай се! И поклони се на царя с лице до земята и Авесалом, когото помазахме за цар над нас, защо не рече: Благословен да бъде Господ твоят Бог, Който говорите нищо за възвръщането на царя? 11 Тогава предаде човеците, които подигнаха ръка против цар Давид прати до свещениците Садока и Авиатара, господаря ми царя. 29 И царят рече: Здрав ли е да им кажат: Говорете на Юдовите старейшини, като младежът Авесалом? А Ахимаас отговори: Когато кажете: Защо сте вие последни да възвърнете царя Иоав изпрати царския слуга, мене слугата ти, видях в дома му, тъй като думите на целия Израил (според едно голямо смущение, но не знаех що беше. 30 донесенията до царя) са да ги възвърнат в къщата И рече царят: Обърни се та застани тук. И той му? 12 Вие сте мои братя, вие сте моя кост и моя се обърна та застана. 31 И, ето, дойде Хусина. И плът; защо, прочее, сте последни да възвърнете рече Хусина: Известия, господарю мой царю! защото царя? 13 А най-вече на Амаса речете: Не си ли днес Господ въздаде за тебе на всички, които се ти моя кост и моя плът? Така да ми направи Бог, подигнаха против тебе. 32 И царят рече на Хусина: да! и повече да притури, ако не бъдеш ти винаги Здрав ли е младежът Авесалом? А Хусина отговори: военачалник пред мене вместо Иоава. 14 И той Неприятелите на господаря ми царя, и всички, които склони сърцата на всичките Юдови мъже, като на се подигат против тебе за зло, дано станат като един човек; тъй че те пратиха до царя да му кажат: она младеж! 33 И царят се смути много, и възкачи Върни се ти и всичките твои слуги. 15 И тъй, царят се се в стаята над портата та плака; и като отиваше върна та дойде до Иордан; а Юда дойде до Галгал, говореше така: Сине мой Авесаломе, сине мой, за да иде да посрещне царя, да преведе царя през сине мой Авесалом! да бих умръял аз вместо тебе, Иордан. 16 Тогава вениаминецът Семей, Гираевият Авесаломе, сине мой, сине мой!

**19** И извести се на Иоава: Ето, царят плаче и жалее Авесалома. 2 И в онъ ден победата се обърна в печал между целия народ; защото в онъ ден людете чуха да казват: Царят бил печален за сина си. 3 И през онъ ден людете влизаха в града скришно, както посрамени лице, които се спотайват, когато бягат изред сражението. 4 А царят покри лицето си; и царят викаше със силен глас: Сине мой Авесаломе! Авесаломе, сине мой, сине мой! 5 Тогава Иоав влезе при царя в къщата та рече: Ти посрами лицата на всичките си слуги, които опазиха днес живота ти и

17 И с него бяха хиляда мъже от Вениамина, тоже и слугата на Сауловия дом Сива и петнадесетте му сина и двадесет негови слуги с него; и бързо преминаха Иордан да отидат при царя. 18 После премина ладия, за да преведе семейството на царя и да върши каквото би му се видяло за добре. И Семей, Гираевият син, падна пред царя, когато той щеше да премине Иордан, и рече на царя: 19 Нека не ми вменява господарят ми беззаконие, и нека не помни това, в което се провини слугата ти в деня, когато господарят ми царят излизаше из Ерусалим, та да го тури царят в сърцето си;

20 защото аз слугата ти, познавам, че съгреших, ти се вижда угодно. 38 И царят рече: Хамаам ще затова, ето, дойдох днес пръв от целия Иосифов премине с мене; и аз ще му сторя каквото на тебе се дом за да сляза и посрещна господаря си царя. 21 Но Ависей Саруиният син, проговаряйки рече: вижда угодно; па и за тебе ще сторя всичко, каквото Не трябва ли да бъде убит Семей, за гдето прокле Иордан. И когато беше преминал царят, царят целуна Господния помазаник? 22 А Давид рече: Какво има Верзелая и го благослови; и той се върна на мястото между мен и вас, Саруини синове, та да ми ставате си. 40 Царят, прочее, продължи пътя си до Галгал, днес противници? Бива ли да бъде убит днес човек и Хамаам замина с него; и всичките Юдови люде, в Израил? защото не зная ли, че аз съм днес цар както и половината от Израилевите люде, преведоха над Израил? 23 И царят рече на Семея: Няма да умреш. И царят му се закле. 24 Също и Сауловият син Мемфивостей слезе да посрещне царя. Той нито братята ни Юдовите мъже, та преведоха царя и нозете си беше умил, нито брадата си пригладил, семейството му през Иордан и всичките Давидови нито дрехите си изпрали от деня, когато царят беше мъже с него? 42 А всичките Юдови мъже отговориха заминал, до деня когато се върна с мир. 25 А когато на Израилевите мъже: Защото царят е наш сродник; дойде от Ерусалим да посрещне царя, царят му и защо се сърдите за това нещо? дали изядохме рече: Защо не дойде с мене, Мемфивосте? 26 А нещо от царя? или даде ли ни той никакъв дар? 43 той отговори: Господарю мой, царю, слугата ми ме А Израилевите мъже, в отговор на Юдовите мъже, измами; защото слугата ти рече: Ще си оседлай един рекоха: Ние имаме десет части в царя, и даже имаме осел за да се кача на него та да ида с царя, понеже по-голямо право на Давида от вас; защо, прочее, слугата ти куца. 27 И той е наклеветил слугата ти на господаря ми царя; но господарят ми царят е като Божий ангел; стори, прочее, коквото ти се вижда възвърнем царя си? Но думите на Юдовите мъже бяха по-остри от думите на Израилевите мъже.

**20** А случи се да има там един лош човек на име Семей, Вихриевия син, вениаминец; и той засвири с тръбата и рече: Ние нямаме дял в Давида, нито имаме наследство в Иесеевия син! в шатрите си, Израилю, всеки човек! 2 И тъй, всичките Израилеви мъже се оттеглиха от Давида и последваха Савея Вихриевия син; а Юдовите мъже останаха привързани към царя си, от Иордан до Ерусалим. 3 И Давид дойде у дома си в Ерусалим. И царят взе десетте си наложници, които бе оставил да пазят къщата, та ги тури в една къща под стража и хранеше ги, но не влизаше при тях; и те останаха затворени до деня на смъртта си, живеещи като вдовици. 4 Тогава царят рече на Амаса: Събери ми Юдовите мъже в три дена, и тогава ти да се явиш тук. 5 И тъй, Амаса отиде да събере Юда; забави се, обаче повече от назначеното време, което бе му определил. 6 Затова Давид каза на Ависея: Сера, Савея Вихриевият син, ще ни стори по-голяма пакост от Авесалома. Вземи ти слугите на господаря си та го преследвай, да не би да си намери укрепени градове и избегне от очите ни. 7 Излязоха, прочее, подир него Иоавовите мъже, и херетците, фелетците и всички силни мъже излязоха от Ерусалим за да преследват Савея Вихриевия син. 8 Когато стигнаха до голямата скала в Гаваон, Амаса дойде насреща им. А Иоав носеше препасана дрехата, с която беше облечен, а върху нея меч в ножницата му, вързан около кръста му с пояс; и като излезе той към него, мечът падна. 9 И рече Иоав на Амаса: Здрав ли

си, брате мой? И Иоав хвана Амаса за брадата с **21** В Давидовите дни стана глад три години дясната си ръка за да го целуне. **10** А Амаса не наред; и когато Давид се допита до Господа за се предпази от меча, който беше в другата ръка причината, Господ каза: Поради Саула е и поради на Иоава; и така Иоав го удари с него в корема, и кръвожадния му дом, где то изля червата му, на земята без да го удари втори царят повика гаваонците та им рече: - (а гаваонците път; и той умря. Тогава Иоав и брат му Ависей не бяха от израилтяните, но от останалите аморейци; продължаваха да преследват Савея Вихриевия син. и израилтяните бяха им се заклели да ги оставят **11** А един от Иоавовите момци застана при Амаса и да живеят, а Саул от ревност към израилтяните казаше: Който благоприятства на Иоава, и който и юдейците беше поискал да ги избие) **3** Давид, е за Давида, нека върви подир Иоава. **12** А Амаса прочее, рече на гаваонците: Шо да ви сторя? и с лежеше овалян в кръвта си всред пътя. И когато видя какво да направя умилостивение, за да благословите този човек, че всички люде се спираха, отвлече Амаса Господното наследство? **4** А гаваонците му казаха: от пътя в нивата; и понеже видя, че всеки, който Не е въпрос за сребро или злато между нас и Саула, идеше при него, се спираше, хвърли върху него една или неговия дом, нито е наша работа да убием дреха. **13** И като беше преместен от пътя, всички човек в Израил. И той рече: Каквото кажете ще люде отидаха подир Иоава за да преследват Савея ви сторя. **5** И те рекоха на царя: От синовете на Вихриевия син. **14** А Савей мина през всичките човека, който ни е погубвал, и който е изхитрувал Израилеви племена до Авел и до Вет-мааха; и против нас с цел да бъдем изтребени, така щото всичките отборни момци, те също се събраха заедно да не оставаме в никой от Израилевите предели, та го последваха. **15** Тогава дойдоха та обсадиха в **6** от тях нека ни се дадат седем човека, и ще ги Авел на Вет-мааха, и издигнаха могила против града, обесим пред Господа в Гавая, града на Саула, като я поставиха срещу вала; и всичките люде, които Господния избранник. И рече царят: Ще ги предам. **7** бяха с Иоава, удряха стената със стеноломи за да я Обаче, царят покали Мемфивостея, син на Ионатана съборят. **16** Тогава една благоразумна жена извика от Сауловия син, поради Господната клетва помежду града: Слушайте, слушайте! Моля, кажете на Иоава: им, между Давида и Ионатана, Сауловия син. **8** Но Приближи се тук, за да ти поговоря. **17** И когато се царят взе Армония и Мемфивостея, двамата сина приближи до нея, жената рече: Ти ли си Иоав? А на Ресфа, дъщерята на Аия, когото беше родила той отговори: Аз. Тогава ме рече: Слушай думите на Саула, и петимата сина на Михала Сауловата на слугинята си. А той отговори: Слушам. **18** И тя дъщеря, които беше родила на Адриила, син на продума, казвайки: В старо време имаха обичай да меолатянинъ Верзелай, **9** та ги предаде в ръцете говорят, казвайки: Нека се допитат до Авел, и така да на гаваонците; и те ги обесиха на бърдото пред решат работата. **19** Аз съм от мирните и верните на Господа. И седмината паднаха заедно, като бяха Израил; ти искаш да съсипеш град и даже столица погубени в първите дни на жътвата, в началото на в Израил. Защо искаш да погълнеш Господното жътвата на еchemика. **10** Тогава Ресфа, дъщерята на наследство? **20** А Иоав в отговор каза: Далеч от Аия, взе вретище та си го постла на канарата, и от мене, далеч от мене да погълна или да съсиша! началото на жътвата до като падна на тях дъжд от **21** Работата не е така; но един мъж от хълмистата небето не оставаше въздушните птици да се допрат земя на Ефрема, на име Савей Вихриевият син, е до тях денем, нито полските зверове нощем. **11** И подигнал ръка против царя, против Давида; предайте извести се на Давида онова, което стори Ресфа, само него, и ще си отида от града. И жената рече дъщерята на Аия, Сауловата наложница. **12** Тогава на Иоава: Ето, главата му ще ти се хвърли през Давид отиде та взе костите на Саула и костите стената. **22** Тогава жената отиде при всичките люде на сина му Ионатана от мъжете на Явис-галаад, та им говори с мъдростта си. И те отсякоха главата които го бяха грабнали от улицата на Ветасан, на Савея, Вихриевия син, та я хвърлиха на Иоава. где ги бяха обесили филистимците в деня, когато Тогава той засвири с тръбата, и людете се оттеглиха филистимците убиха Саула в Гелве; **13** и изнесе от от града, всеки в шатъра си. И Иоав се върна при там костите на Саула и костите на сина му Ионатана; царя в Ерусалим. **23** И Иоав беше над цялата събраха и костите на обесените. **14** И погребаха Израилева войска; а Венаия Иодаевият син, над костите на Саула и на сина му Ионатана в Сила херетците и над фелетците. **24** Адорам беше над у Вениаминовата земя, в гроба на баща му Кис; и данъка; Иосафат Ахилудовият син, летописец; **25** изпълниха всичко, що заповяда царят. След това Бог Сева, секретар; а Садок и Авиатар, свещеници; **26** се умилостиви към земята. **15** А филистимците пак също и ярецът Ирас беше първенец при Давида. воюваха против Израил; и Давид и слугите му с него слязоха та се биха против филистимците; и умори се

Давид. 16 А Иисус-венов, който беше от синовете на мене. 19 Стигнаха ме в деня на бедствието ми; исполнина, чието копие тежеше триста медни сикли, Но Господ ми стана подпорка. 20 И извади ме на и който беше опасан с нов меч, се надяваше да убие широко, Избави ме, защото има благоволение към Давида. 17 Ависей обаче, Саруиният син, му помогна мене. 21 Въздаде ми Господ според правдата ми; та порази филистимците и го уби. Тогава Давидовите Според чистотата на ръцете ми възнагради ме. 22 мъже му се заклеха, като рекоха: Ти няма вече да Защото съм опазил пътищата Господни, И не съм се излезеш с нас на бой, да не би да изгасиш светилото отклонил от Бога мой в нечестие. 23 Защото всичките на Израиля. 18 След това, настана пак война с Му съдби са били пред мене; И от повеленията филистимците в Гов, когато хусатеца Сивехай уби Му не съм се отдалечил. 24 Непорочен бях пред Сафа, който беше от синовете на исполнина. 19 И пак Него, И опазих се от беззаконието си. 25 Затова настана война с филистимците Гов, когато Елханин, ми въздаде Господ според правдата ми, Според син на витлеемеца Яреорегим уби брата на гетеца чистотата ми пред очите Му. 26 Към милостивия, Голиат, на чието копие дръжката бе като кросно на Господи, милостив ще се явиш, Към непорочния, тъкач. 20 Настана пак война в Гет где то имаше един непорочен ще се явиш, 27 Към чистия, чист ще се високоснажен мъж с по шест пръста на ръцете си и явиш, А към развратния противен ще се явиш, 28 по шест пръста на нозете си, двадесет и четири на Оскърбени люде ти ще спасиш; А над горделивите с брой; също и той бе се родил на исполнина. 21 а когато очите Ти за да ги смириш. 29 Защото Ти, Господи, хвърли презрение върху Израиля, Ионатан, син на Давидовия брат Самай, го уби. 22 Тия четирима бяха си светилник мой; И Господ ще озари тъмнината се родили на исполнена в Гет; и паднаха чрез ръката ми. 30 Защото чрез Тебе разбивам полк; Чрез Бога на Давида и чрез ръката на слугите му.

**22** Тогава Давид изговори Господу думите на тая песен, в деня, когато Господ го беше избавил от ръката на всичките му неприятели и от ръката на Саупа; 2 и рече: - Господ е скала моя, крепост моя, и Избавител мой; 3 Бог е канара моя, на Когото се надявам, Щит мой, и рога на избавлението ми; Висока моя кула е, и приблизище ми е, Спасител мой е; Ти ме избавяш от насилие. 4 Ще призовам Господа, Който е достохвален; Така ще бъда избавен от неприятелите си. 5 Защото вълните на смъртта ме окръжиха, Порои от беззаконие ме уплашиха; 6 Връзките на ада ме обвиха, Примките на смъртта ме стигнаха (*Sheol h7585*) 7 В утеснението си призовах Господа, И към Бога мой викнах; И от храма Си Той чу гласа ми, И викането ми стигна в ушите Му. 8 Тогава са поклати и потресе земята; Основите на небето се разлюляха И поклатиха се, защото се разгневи Той. 9 Дим се издигаше из ноздрите Му, И огън из устата Му погълъща; Въглица се разпалиха от Него. 10 Той сведе небето и слезе, И мрак бе под нозете Му. 11 Възседна на херувими и летя, И яви се на ветрени крила. 12 Положи за скиния около Си тъмнината. Събраниите води, гъстите въздушни облаци. 13 От святкането пред Него Огнени въглица са разпалиха. 14 Гръмна Господ от небето, Всевишният даде гласа Си; 15 И прати стрели та ги разпърсна, Светкавици та ги смути. 16 Тогава се явиха морските дълбини, Откриха са основите на света От изобличението на Господа, От духането на духа на ноздрите Му. 17 Прати от височината, взе ме, Извлече ме из големи води; 18 Избави ме от силния ми неприятел, От ония, които ме мразеха, Защото бяха по-силни от

27 Защото съм опазил пътищата Господни, И не съм се излезеш с нас на бой, да не би да изгасиш светилото отклонил от Бога мой в нечестие. 28 Защото всичките на Израиля. 19 След това, настана пак война с Му съдби са били пред мене; И от повеленията филистимците в Гов, когато хусатеца Сивехай уби Му не съм се отдалечил. 20 Към милостивия, Голиат, на чието копие дръжката бе като кросно на Господи, милостив ще се явиш, Към непорочния, тъкач. 21 а когато хвърли презрение върху Израиля, Ионатан, син на Давидовия брат Самай, го уби. 22 Тия четирима бяха си светилник мой; И Господ ще озари тъмнината се родили на исполнена в Гет; и паднаха чрез ръката ми. 23 Защото чрез Тебе разбивам полк; Чрез Бога на Давида и чрез ръката на слугите му. 24 Непорочен ще се явиш, 25 Затова очите Ти за да ги смириш. 26 Към чистия, чист ще се явиш, 27 Защото кой е бог освен Господа? И кой е канара освен нашият Бог? 28 Защото Ти, Господи, си светилник мой; И Господ ще озари тъмнината ми. 29 Защото чрез Тебе разбивам полк; Чрез Бога мой прескачам стена. 30 Колкото за Бога, Неговият път е съвършен; Словото на Господа е опитано; Той е щит на всички, които уповават на Него. 31 Защото кой е бог освен Господа? И кой е канара освен нашият Бог? 32 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 33 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 34 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 35 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 36 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 37 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 38 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 39 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 40 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 41 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 42 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 43 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 44 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 45 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 46 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 47 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 48 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 49 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми; 50 Защото Бог е силната моя крепост, И прави съвършен пътя ми;

на името Ти ще пея. 51 Ти си, Който даваш велико избавление на царя Си, И показваш милосърдие към помазаника Си. Към Давида и към потомството му да века.

## 23 А тия са последните Давидови думи: - Давид

Есеевият син рече: Мъжът, който бе издигнат на високо, Помазаникът на Бога Яковов И сладкият Израилев псалмопевец, рече: 2 Духът на Господа говори чрез мене, И словото Му дойде на езика ми. 3 Бог Израилев рече, Скалата Израилева ми говори: Оня, който владее над човеци нека бъде праведен, Нека бъде един, който владее със страх от Бога; 4 И ще бъде като утринна виделина, Когато изгрява слънцето В безоблачна зора, Като зеле що никне из земята От сиянието, което блъсва след дъжд. 5 Ако домът ми и да не е такъв пред Бога, Пак Той е направил с мене завет вечен. Нареден във всички и търъл, Който е всичкото ми спасение и всичкото ми желание; И не ще ли го направи да процъфти? 6 А всичките беззаконни ще бъдат като тръни, които се изхвърлят, Защото с ръце не се хващат. 7 А който се допре до тях Трябва да е въоръжен с желязо и с дръжка на копие; И ще бъдат изгорени с огън на самото си място. 8 Ето имената на силните мъже, които имаше Давид: техмонецът Иосев-весесет, главен военачалник, който уби в една битка осемстотин души. 9 След него беше Елеазар, син на Додо, син на един ахоец, един от тримата силни мъже с Давида; когато Израилевите мъже се оттеглиха, след като бяха се заканили на събраниите там на бой филистимци. 10 той стана да поразяваше филистимците, докато изнемощя ръката му и се залепи ръката му за ножа; така щото в онъ ден Господ извърши голямо избавление, и людете се върнаха само за да съберат користи подир него. 11 И след него беше Сама, син на арапеца Агей; когато филистимците се бяха събрали в Лехий, гдето имаше частича земя пълна с леща, и людете побягнаха от филистимците, 12 той застана всред нивата та я защити и порази филистимците; и Господ извърши голямо Избавление. 13 А още трима от тридесетте военачалници слязоха та дойдоха при Давида при Одоломската пещера в жетвено време; и филистимският стан бе разположен в Рафаймската долина. 14 И като беше Давид в това време в канарата, а филистимският гарнизон бе тогава във Витлеем, 15 и Давид пожелавайки рече: Кой би ми дал да пия вода от витлеемския кладенец, който е при портата? 16 тия трима силни мъже пробиха филистимския стан та наляха вода от витлеемския кладенец, който е при портата, и взеха та донесоха на Давида. Но той отказал да я пие, а я възля Господу, като рече: 17 Далеч да бъде от мене, Господи, да

сторя аз това! Да пия ли кръвта на мъжете, които против ходиха с опасност за живота си? Затова отказал да я пие. Това сториха тия трима силни мъже. 18 А Иоавовият брат Ависея, Серуиният син, беше първият от тримата: той, като махаше копието си против триста души неприятели, уби ги, и си придоби име между тримата. 19 Не беше ли той най-славният от тримата? затова из стана началник; обаче, не стигна до първите трима. 20 И Ванаия, син на Иодая, син на един храбър мъж от Кавсейл, който беше извършил храбри дела, уби двамата лъвовидни моавски мъже; той слезе та уби лъва в сред рова в многоснежния ден; 21 при това той уби египтянина, едрия мъж, египтянинът който държеше в ръката си копие; но той слезе при него само с тояга, и като грабна копието от ръката на египтянина, уби го със собственото му копие. 22 Тия неща стори Венаия Иодаевият син, и си придоби име между тия трима силни мъже. 23 По-славен бе от тридесетте, но не достигна до първите трима. И Давид го поставил над телохранителите си. 24 Асаил, Иоавовият брат, беше между тридесетте; също бяха и Елханан, син на Додо от Витлеем; 25 Сама ародеца; Елика ародеца; 26 Хелис фалтянинът; Ирас, син на текоеца Екис; 27 Авиезер анатонецът; Мевунай кусатеца; 28 Салмон ахоецът; Маарай нетофатеца; 29 Хелев, син на нетофатеца Ваана; Итай, син на Ривай от Гавая на вениаминските; 30 Ванаия пиратонецът; Идай от долината на Гаас; 31 Ави-алрон арветеца; Азмавет варумецът; 32 Елиава саалвонецът; Ионатан от Ясиновите синове; 33 Сама арореца; Ахайм, син на маахате; Елиам, син на гilonеца Ахитофел; 34 Елифелет, син на Аасве, син на маахате; Елиам, син на гilonеца Ахитофел; 35 Есрай кармилецът; Фаарай арвиеца; 36 Игал, син на Натана от Сова; Ваний гадеца; 37 Силек амонецът; оръженосец на Иоава Саруиния син; Наарай виротеца; 38 Ирас етереца; Гарив етереца; 39 Урия хетееца; всичко, тридесет и седем души.

24 Подир това гневът на Господа пак пламна против Израиля, и Той подбуди Давида против тях, казвайки: Иди, пребой Израиля и Юда. 2 Царят, прочее каза на началника на войската Иоав, който бе с него: Мини сега през всичките Израилеви племена, от Дан до Вирсае, та пребой людете, за да узнае броя на людете. 3 А Иоав каза на царя: Господ твой Бог дано притури на людете стократно повече отколкото са, и очите на господаря ми царя дано видят това; но защо господарят ми царят намира наслада в това нещо? 4 Обаче царската дума надделя над Иоава и над началниците на войската излязоха от царя за да преброят Израилевите люде. 5 Като преминаха Иордан, разположиха се при Ароир,

към Гад и към Язир, отдясно на града, който е сред долината. 6 После дойдоха в Галаад и в земята Тахтим-одси; дойдоха и в Дан-янан и наоколо до Сидон; 7 тогава дойдоха в Тирската крепост и във излязоха в Вирсавее в южна Юда. 8 И тъй, като преминаха през цялата земя, дойдоха в Ерусалим в края на девет месеца и двадесет дни. 9 И Иоав доложи на царя броя на преброените люде; те които можеха да теглят нож; и от Юдовите мъже, бяха: от Израил, осемстотин хиляди силни мъже, сребърни сикли. 10 И след това като преброи Давид 11 И когато стана Давид на утринта, Господното слово дойде към пророка Гад, Давидовия гадач, казвайки: 12 Иди, кажи на Давида. Така казва Господ: Три неща ти предлагам; избери си едно от тях, за да го извърша над тебе. 13 Дойде, прочее, Гад при Давида та му извести това; после му рече: Дали за седем години да има върху тебе глад по земята ти? или три месеца да бягаш от неприятелите си, като те преследват? или три дни да има мор в земята ти? Размисли сега и виж какъв отговор да възвърна на Оногова, Който ме е пратил. 14 И Давид рече на Гада: Намирам се много на тясно; обаче нека паднем в ръката на Господа, защото Неговите милости са много; но в ръката на човека да се изпадна. 15 И тъй, Господ прати мор върху Израил от оная утрин до определеното време; и измряха от людете, от Дан до Вирсавее, седемдесет хиляди мъже. 16 А когато ангелът простря ръката си към Ерусалим, за да го погуби, Господ се разкая за злото, и рече на ангела, който погубваше людете: Стига вече, оттегли сега ръката си. И ангелът Господен бе близо до гумното на евусеца Орна. 17 И когато видя ангела, който поразяваше людете, Давид проговори Господу, казвайки: Ето, аз съгреших, аз извърших беззаконие; но тия овци що са сторили? Над мене, моля Ти се, нека бъде ръката Ти, и над мя бащин дом. 18 В същия ден Гад дойде при Давида та му рече: Възлез, издигни олтар Господу на гумното на евусеца Орна. 19 И така, Давид възлезе според Гадовата дума, както заповядва Господ. 20 И Орна, като погледна, видя, че царят и слугите му идат към него; и Орна излезе та се поклони на царя с лице до земята. 21 Тогава рече Орна: Защо е дошъл господарят ми царят при слугата си? А Давид каза: Да купя гумното от тебе та да издигна олтар Господу, за да престане язвата между людете. 22 А Орна рече на Давида: Господарят ми царят нека вземе и принесе

в жертва каквото му се вижда за добре; ето воловете

за дърва; 23 всички тези, о царю, дава Орна на царя.

Орна каза още на царя: Господ твой Бог да има

всичките градове на евейците и на ханаанците; и благоволение към тебе. 24 А царят рече на Орна: излязоха в Вирсавее в южна Юда. 8 И тъй, като Не, но непременно ще го купя от тебе за определена

преминаха през цялата земя, дойдоха в Ерусалим цена; защото не ща да принеса на Господа моя

в края на девет месеца и двадесет дни. 9 И Иоав Бог всеизгаряния, за които не съм похарчил. И тъй,

долови на царя броя на преброените люде; те Давид купи гумното; а воловете купи за петдесет

бяха: от Израил, осемстотин хиляди силни мъже, сребърни сикли. 25 И там Давид издигна олтар

които можеха да теглят нож; и от Юдовите мъже, Господу, и принесе всеизгаряния и примирителни

петстотин хиляди. 10 И след това като преброи Давид приноси. И Господ прие молбата за земята, та язвата

людете, сърцето му го изобличи. И Давид рече на людете, сърцето му го изобличи. И Давид рече на

Господа: Съгреших тежко като извърших това нещо; но сега, моля Ти се, Господи, отмахни беззаконието

на слугата Си, защото направих голяма глупост. 11 И

когато стана Давид на утринта, Господното слово

дойде към пророка Гад, Давидовия гадач, казвайки:

12 Иди, кажи на Давида. Така казва Господ: Три

неща ти предлагам; избери си едно от тях, за да го

извърша над тебе. 13 Дойде, прочее, Гад при Давида

та му извести това; после му рече: Дали за седем

години да има върху тебе глад по земята ти? или

три месеца да бягаш от неприятелите си, като те

преследват? или три дни да има мор в земята ти?

Размисли сега и виж какъв отговор да възвърна на

Оногова, Който ме е пратил. 14 И Давид рече на

Гада: Намирам се много на тясно; обаче нека паднем

в ръката на Господа, защото Неговите милости са

много; но в ръката на човека да се изпадна. 15 И

тъй, Господ прати мор върху Израил от оная утрин

до определеното време; и измряха от людете, от

Дан до Вирсавее, седемдесет хиляди мъже. 16 А

когато ангелът простря ръката си към Ерусалим, за

да го погуби, Господ се разкая за злото, и рече на

ангела, който погубваше людете: Стига вече, оттегли

сега ръката си. И ангелът Господен бе близо до

гумното на евусеца Орна. 17 И когато видя ангела,

който поразяваше людете, Давид проговори Господу,

казвайки: Ето, аз съгреших, аз извърших беззаконие;

но тия овци що са сторили? Над мене, моля Ти се,

нека бъде ръката Ти, и над мя бащин дом. 18 В

същия ден Гад дойде при Давида та му рече: Възлез,

издигни олтар Господу на гумното на евусеца Орна.

19 И така, Давид възлезе според Гадовата дума,

както заповядва Господ. 20 И Орна, като погледна,

видя, че царят и слугите му идат към него; и Орна

излезе та се поклони на царя с лице до земята.

21 Тогава рече Орна: Защо е дошъл господарят

ми царят при слугата си? А Давид каза: Да купя

гумното от тебе та да издигна олтар Господу, за да

престане язвата между людете. 22 А Орна рече на

Давида: Господарят ми царят нека вземе и принесе

# 3 Царе

**1** А когато цар Давид бе остарял, в напреднала възраст, при все, че го покриваха с дрехи, не се стоплюваше. **2** Затова, слугите му казаха: Нека потърсят за господаря ни царя млада девица за да престоява пред царя и да му пригаждада, и да спи на пазвата му, за да се топли господарят ни царят. **3** И тъй, потърсиха по всичките Израилеви предели красива девица, и намериха сунамката Ависага, и доведоха я при царя. **4** Девицата бе много красива, и пригаждаше на царя и му слугуваше; но царят не я позна. **5** Тогава Адония, Агитиният син, надуто си каза: Аз ще царувам. И приготви си колесници и конници и петдесет мъже, които да тичат пред него. **6** А баща му никога не беше му досаждал с думите: Ти защо правиш това? А той беше и много хубав на глед; и роди се на Давида подир Авесалома. **7** Той се сворори с Иоава Саруиния син и със свещеника Авиатара, и те последваха Адония и му помагаха. **8** Но свещеник Садок, Ванаия Иодаевият син, пророк Натан, Семей и Рей и Давидовите силни мъже не бяха с Адония. **9** И Адония закла овци, говеда и угоени телци при скалата на Зоелет, която е при извора Рогих, и покани всичките си братя царските синове, и всичките Юдови мъже царските слуги. **10** Обаче пророк Натана, Ванаия и силните мъже и брата си Соломона не покани. **11** Тогава Натан говори на Соломоновата майка Витсавее, казвайки: Не си ли чула, че се е възцарил Адония Агитиният син, а господарят ни Давид не знае това? **12** Сега, прочее, ела, моля, да те съветвам, за да избавиш своя живот и живота на сина си Соломона. **13** Иди, влез при цар Давида и кажи му: Господарю мой царю, не закле ли се ти на слугинята си, казвайки: Синът ти Соломон непременно ще царува подир мене, и той ще седи на престола ми? Защо, прочее, се възцари Адония? **14** И ето, докато ти още говориш там с царя, ще дойда и аз подир тебе и ще потвърдя думите ти. **15** И така, Витсавее възлезе при царя, в спалнята, като беше царят много стар, и сунамката Ависага му слугуваше. **16** И Витсавее се наведе да се поклони на царя. И царят рече: Какво желаеш? **17** А тя му каза: Господарю мой, ти се закле в Господа твоя Бог на слугинята си и каза: Твой син Соломон непременно ще царува подир мене, и той ще седи на престола ми. **18** Но сега, ето, Адония се е възцарил; а ти, господарю мой царю, не знаеш това. **19** И той е заклал говеда, угоени телци и овци в изобилие, и е поканил всичките царски синове, и свещеника Авиатара, и военачалника Иоава; обаче, слугата ти Соломона не е поканил. **20** Но към тебе, господарю мой царю, към тебе са обърнати очите на целия

Израил, за да им известиш кой ще седне на престола на господаря ми царя подир него. **21** Иначе, когато господарят ми царят заспа с бащите си, аз и синът ми Соломон ще се считаме за осърбители. **22** А докато тя още говореше с царя, ето, дойде и пророк Натан. **23** И известявайки на царя, рекоха: Ето пророк Натан. И той, като влезе пред царя, поклони му се с лице до земята. **24** И Натан каза: Господарю мой царю, рекъл ли си ти, Адония ще царува подир мене, и той ще седи на престола ми? **25** Защото той слезе днес та закла говеда, угоени телци, и овци в изобилие, и покани всичките царски синове, и военачалниците, и свещеника Авиатара; и, ето, ядат и пият пред него, и думат: Да живее цар Адония! **26** А мене, мене слугата ти, и свещеника Садока, и Ванаия Иодаевия син, и слугата ти Соломона не покани. **27** От господаря ми царя ли стана това нещо, без да си обявил на слугите си, кой ще седне на престола на господаря ми царя подир него? **28** Тогава цар Давид в отговор рече: Повикайте ми Витсавее. И тя влезе при царя и застана пред него. **29** И царят се закле, казвайки: В името на живия Господ, Който е избавил душата ми от всяко бедствие, **30** непременно, както ти се заклех в Господа Израилевия Бог и рекох, че синът ти Соломон ще царува подир мене, и че той ще седи вместо мене на престола ми, непременно така ще направя днес. **31** Тогава Витсавее се наведе с лице до земята та се поклони на царя, и каза: Да живее господарят ми цар Давид до века! **32** Тогава рече цар Давид: Повикайте ми свещеника Садока, пророка Натана и Ванаия Иодаевия син. И те дойдоха пред царя. **33** И царят им рече: Вземете със себе си слугите на вашия господар, качете сина ми Соломона на моята мъска, и заведете го долу в Гион; **34** и свещеник Садок и порок Натан нека го помажат там за цар над Израил; и засвирете с тръба и кажете: Да живее цар Соломон! **35** Тогава качете се тук подир него, и нека дойде и седне на престола ми, защото той ще царува вместо мене, и аз го назначих да бъде вожд на Израил и на Юда. **36** А Ванаия Иодаевият син, в отговор на царя, рече: Амин! така да повели и Господ Бог на господаря ми царя! **37** Както е бил Господ с господаря ми царя, така да бъде и със Соломона, и да направи престола му още по-велик от престола на господаря ми цар Давида. **38** И така, свещеник Садок пророк Натан и Ванаия Иодаевият син, с херетците и фелетците, слязоха та качиха Соломона на цар Давидовата мъска и доведоха го в Гион. **39** И свещеник Садок взе рога с мирото от шатъра, за срещане та помаза Соломона. И засвириха с тръба, и всичките люде рекоха: Да живее цар Соломон! **40** И всичките люде отидоха нагоре подир него; и людете свиреха с

кавали и веселяха се с голямо веселие, така че Израилевите войски, - на Авенира Нировия син и земята се цепеше от виковете им. 41 А Адония и на Амаса Етеровия син, - който уби, като проля всичките му гости чуха шума, като свършиха яденето боева кръв в мирно време и обагри с боева кръв си. И когато Иоав чу тръбният звук рече: Защо е тоя пояса, който бе около кръста му, и обущата, които шум и градът развълнуван? 42 Докато още говореше, бяха на нозете му. 6 Постъпвай, прочее, според ето, Ионатан, син на свещеника Авиатара дойде: мъдростта си, и не оставай белите му коси да слязат и Адония рече: Влез, защото ти си достоен мъж и с мир в гроба. (Sheol h7585) 7 Но покажи благост носиш дори известия. 43 А Ионатан в отговор рече на към синовете на галаадеца Верзелай, и нека бъдат Адония: Наистина господарят ни цар Давид направи между ония, които ядат на трапезата ти; защото Соломона цар; 44 и царят прати с него свещеника така с храна те дойдоха при мене, когато бягах от Садока, пророка Натана и Ваная Иодаевия син, с брата ти Авесалома. 8 И ето с тебе вениаминецът херетците и фелетците, та го възкачиха на царевата Семей Гираевият син, от Ваурим, който ме прокле с мъска; 45 И свещеникът Садок и пророк Натан го горчива клетва в деня, когато отидох в Маханаим; помазаха за цар в Гион; и от там отидоха нагоре слезе обаче да ме посрещне при Иордан, и заклех веселящи се, така щото градът екна. Това е шумът, му се в Господа, като рекох: Няма да те убия с който сте чули. 46 При това, Соломон седна на меч. 9 Сега, прочее, да го не считаш за невинен; престола на царството. 47 Освен туй, и царските защото си мъдър човек и ще знаеш, що трябва слуги влязоха да честитят на господаря ни цар да му направиш за да сведеш белите му коси с мъска, и рекоха: Бог да направи името на Соломона кръв в гроба. (Sheol h7585) 10 И така, Давид заспа с по-светло и от твоето име, и да направи престола башите си, и биде погребан в Давидовия град. 11 му по-велик и от твоя престол. И царят се поклони А времето, през което Давид царува над Израилия, както беше на леглото си. 48 Царят още говори беше четиридесет години: седем години царува в така: Благословен да бъде Господ Израилевият Хеврон, и тридесет и три години царува в Ерусалим. Бог, Който ми даде днес син да седи на престола 12 И Соломон седна на престола на баща си Давида; ми, докато очите ми го гледат. 49 Тогава всичките и царството му се закрели твърдо. 13 Тогава Адония, гости на Адония се уплашиха, и ставайки отидоха Агитиният син, дойде при Витсавее, Соломоновата всеки в пътя си. 50 А Адония, понеже се уплаши от майка. А тя каза: С мир ли идеш? И рече: С мир. 14 Соломона, стана и отиде да се хване за роговете на После рече: Имам да ти кажа една дума. И тя рече: олтара. 51 И известиха на Соломона, казвайки: Ето, Казвай. 15 Тогава той каза: Ти знаеш, че на мене Адония се бои от Цар Соломона, и, ето, хванал се е принадлежеше царството, и че към мене целият за роговете на олтара и казва: Нека ми се закълне Израил беше обърнал лицето си с ожидане за да днес цар Соломон, че няма да убие слугата си с меч. царувам; обаче царството се отклони, та се падна 52 И рече Соломон: Ако се покаже достоен мъж, ни на брата ми, защото от Господа му дойде. 16 Сега, един от космите му няма да падне на земята; но ако прочее, имам една просба към тебе: не ми я отричай. се намери зло в него, ще се умъртви. 53 И тъй, цар И тя рече: Казвай. 17 И рече: Кажи, моля, на цар Соломон прати, та го свалиха от олтара; и той дойде Соломона (защото не ще да ти откаже това) да ми да се поклони на цар Соломона. А Соломон му рече: даде за жена сунамката Ависага. 18 А Витсавее Иди у дома си.

**2** И когато наближи на Давида времето да умре, заръча на сина си Соломона, казвайки: 2 Аз отивам в пътя на целия свят; ти, прочее, се крепи и бъди мъжествен. 3 Пази заръзванията на Господа твоя Бог, ходи в пътищата Му и пази повеленията Му, заповедите Му, съдбите Му и заявлениятия Му, според както е писано в Моисеевия закон, за да успяваш във всичко, каквото правиш и на където и да се обръщаш; 4 За да утвърди Господ думата, с който е говорил за мене, като е казал: Ако внимават чадата ти в пътя си, да ходят пред Мене в истина, от цялото си сърце и от цялата си душа, няма да липсва от тебе мъж върху Израилевия престол. 5 Освен това, ти знаеш какво и стори Иоав Саруиният син, и какво направи на двамата военачалници на

думи против живота си. 24 Сега, прочее, заклевам та оседла осела си, отиде в Гет при Анхуса за да се в живота на Господа, Който ме утвърди и ме потърси слугите си; и Семей отиде та доведе слугите тури да седна на престола на баща ми Давида, и си от Гет. 41 И извести се на Соломона, че Семей Който ми направи дом, според както се е обещал, ходил от Ерусалим в Гет и се върнал. 42 Тогава днес непременно Адония ще бъде умъртвен. 25 царят прати да повикат Семея, и му рече: Не те ли И тъй, цар Солomon прати да изпълни заповедта заклех в Господа и те предупредих, като рекох: Знай му Ванаия Иодаевият син, който го нападна и той положително, че в деня, когато излезеш и отидеш умря. 26 А на свещеника Авиатара царят каза: Иди вън, где и да е, непременно ще умреш; и ти ми в Анатот, на нивите си, защото заслужаваш смърт; рече: Добра е думата, която чух? 43 Защо, прочее, но няма сега да те умъртвя, понеже ти си носил не огари Господната клетва и заповедта, която ти ковчега на Господа Иеова пред баща ми Давида, и дадох? 44 Царят още каза на Семея: Ти знаеш понеже си страдал всичко, което е страдал и баща всичкото зло сторено на баща ми Давида, което ми. 27 Така Соломон отблъсна Авиатара да не бъде се таи в сърцето ти; затова, Господ ще възвърне свещеник Господу, за да се изпълни словото, което злото ти на твоята глава; 45 а цар Соломон ще бъде Господ бе говорил в Сило за Илиевия дом. 28 И благословен, и Давидовият престол утвърден пред когато за това стигна слух до Иоава, (защото Иоав Господа до века. 46 Тогава царят заповядва на Ванаия клонеши след Адония, ако и да не беше клонил след Иодаевия син; и той излезе та го нападна; и той Авесалома), Иоав побягна в Господния шатър и се хвана за роговете на олтара. 29 И извести се на цар Соломона: Иоав побягна в Господния шатър, и то, той е при олтара. Тогава Соломон прати Ванаия Иодаевият син, като каза: Иди, нападни го. 30 И тъй, Ванаия дойде в Господния шатър та му рече: Така казва царят: Излез. А той рече: Не, но тук ще умра. И Ванаия извести на царя, казвайки: Така каза Иоав, о такъв отговор ми даде. 31 А царят му рече: Направи според както е рекъл; нападни го и погреби го, за да изгладиш от мене и от бащиния ми дом невинната кръв, която Иоав е пролял. 32 Господ ще възвърне проляната от него кръв на неговата глава, понеже той нападна двама мъже по-праведни и по-добри от него, та ги уби с меч, без да знае баща ми Давид, - Авенира Нировия син, Израилевия военачалник, и Амаса Етеровия син, Юдовия военачалник. 33 Така ще се възвърне кравта им на Иоавовата глава и на главата на потомството му до века; а на Давида, на потомството му, на дома му и на престола му ще бъде мир от Господа до века. 34 Тогава Ванаия, Иодаевият син, влезе да го нападна и го уби; и погребан бе у дома си в пустинята. 35 И вместо него царят постави свещеника Садока. 36 Тогава царят прати да повикат Семея, и рече му: Построй си къща в Ерусалим и живей там и да не излезеш от там на никъде; 37 защото, знай положително, че в деня, когато излезеш и преминеш потока Кедрон, непременно ще бъдеш убит; кръвта ти ще бъде на твоята глава. 38 И Семей рече на царя: Добра е думата; според както каза господарят ми царят, така ще стори слугата ти. И Семей живя в Ерусалим доволно време. 39 А след три години, двама от Семеевите слуги побягнаха при гетския цар Анхуса, Мааховия син; и известиха на Семея, казвайки: Ето, слугите ти са в Гет. 40 Тогава Семей, като стана

**3** А Соломон се сроди с египетския цар Фараона, като взе Фараоновата дъщеря; и доведе я да живее в Давидовия град додре да съврши съграждането на своя дом, и на Господния дом и не стената около Ерусалим. 2 Но людете жертвуваха по високите места, понеже до онова време нямаше дом съграден за Господното име. 3 И Соломон възлюби Господа, и ходеше в повеленията на баща си Давида; само че жертвуваше и кадеше по високите места. 4 И царят отиде в Гаваон, за да принесе там жертва, защото това бе главното високо място; хиляда всеизгаряния принесе Соломон на оня олтар. 5 А в Гаваон Господ се яви на Соломона на сън през нощта; и рече Бог: Искай какво да ти дам. 6 А Соломон каза: Ти показва голяма милост към слугата Си баща ми Давида, понеже той ходи пред Тебе във вярност, в правда и в сърдечна правота с Тебе; и Ти си запазил за него тая голяма милост, че си му дал син да седи на престола му, както е днес. 7 И сега, Господи Боже мой, Ти си направил слугата Си цар вместо баща ми Давида; а аз съм малко момче; на зная как да се обхождам. 8 И слугата Ти е всред Твоите люде които Ти си избрали, люде много, които поради множеството си не могат да се изброят, нито да се пресметнат. 9 Дай, прочее, на слугата Си разумно сърце, за да съди людете Ти, за да различава между добро и зло; защото кой може да съди тоя Твой голям народ; 10 И тия думи бяха угодни Господу, понеже Соломон иска това нещо. 11 И Бог му каза: Понеже ти иска това нещо, и не иска за себе си дълъг живот, нито иска за себе си богатство, нито иска смъртта на неприятелите си, но иска за себе си разум за да разбираш правосъдие, 12 ето, сторих според както си казал; ето, дадох ти мъдро и разумно сърце, така щото преди тебе не е имало подобен на тебе,

нито подир тебе ще се издигне подобен на тебе. Адонирам, Авдовия син, над набора. **7** А Соломон **13** А при това ти дадох каквото не си поискал - и имаше из целия Израил дванадесет надзиратели; богатство и слава, така щото между царете не ще които доставяха храните на царя и за дома му; всеки има подобен на тебе през всичките ти дни. **14** И ако доставяше за един месец в годината. **8** И ето имената ходиш в Моите пътища, и пази повеленията Ми и им: Оровия син, надзирател в Ефремовата гора; **9** заповедите Ми, както ходи баща ти Давид, тогава Декеровият син, в Макас-Саавим, Ветсемес и Елон-ще продължа дните ти. **15** И събуди се Соломон; и, Ветанан. **10** Еседовият син, в Арупот; под него бе ето, бе сън. След това, дойде в Ерусалим и като Сохо и цялата страна Ефер; **11** Авинадавовият син, в застана пред ковчега на Господния завет, пожертвува целия Нафат-дор; той имаше за жена Соломоновата всеизгаряния и принесе примирителни приноси; дъщеря Тафата; **12** Ваана Ахилудовият син, в Таанах направи и угощение на всичките си слуги. **16** Тогава и Магедон, и в целия Ветсан, който е при Церетан дойдоха при царя две блудници та застанаха пред под Езраил, от Ветсан до Авел-меола до отвъд него. **17** И едната жена рече: О, господарю мой! аз Иокмеам; **18** Геверовият син, в Рамот-галаад; той и тая жена живеем в една къща; и аз родих като имаше градовете на Яира Манаасиевият син, които живеех с нея в къщата. **19** И на третия ден, откак са в Галаад; той имаше и областта Аргов, която е родих аз, роди и тая жена; и ние бяхме сами заедно, във Васан, - шестдесет големи градове със стени нямаше външен човек с нас в къщата, само ние и медни лостове; **20** Ахинадав Иодовият син, в двете бяхме в къщата. **21** И през нощта умря синът Маханайм; **22** Ахимаас, в Нефталим; и той взе за жена на тая жена, понеже го налегнала. **23** А тя, като Соломоновата дъщеря Васемата; **24** Ваана, Хусевият станала посред нощ, взела сина ми от при мене, син, в Асир и в Алот; **25** Иосафат, Фаруевият син, в когато слугинята ти спеше, та го турила на своята Исахар; **26** Семей, Илаевият син, във Вениамин; **27** пазуха, а своя мъртъв син турила на моята пазуха. и Гевер, Уриевият син, в галаадската земя, в земята **28** И в зори, като станаха, за да накърмя сина си, ето, на аморейския цар Сион и на васанския цар Ог; и в той бе мъртъв; но на утринта, като го разгледах, тая земя той бе единственият надзирател. **29** Юда ето, не бе моят син, когото бях родила. **30** А другата и Израил бях многообразни, по множество както жена рече: Не, но живият е моят син, и мъртвият е крайморския пясък; ядра, пиеха и веселяха се. **31** И твоят син. А тая рече: Не, но мъртвият е твоят син, Соломон владееше над всичките царства от реката а живият е моят син. Така говориха пред царя. **32** Евфрат до филистимската земя и до египетската Тогава царят рече: Едната казва: Тоя живият е моят граница; и те донасяха подаръци, и бях подчинени син, а мъртвият е твоят син; а другата казва: Не, на Соломона през всичките дни на неговия живот. но мъртвият е твоят син, а живият е моят син. **33** И 22 А продоволствието за Соломона за един ден царят рече: Донесете ми нож. И донесоха нож пред бе тридесет кора чисто брашно и шестдесет кора царя. **34** И царят рече: Разделете на две живото друго брашно, **35** десет угояни говеда и двадесет дете, и дайте половината на едната и половината на охранени говеда, и сто овци, освен елени, сърни, другата. **36** Тогава оная жена, чието беше живото биволи и тълсти птици. **37** Защото той владееше дете, говори на царя (защото сърцето й я заболя за над цялата земя от сам реката, от Тапса дори до сина й), казвайки: О господарю мой! дай й живото Газа, - над всички царе от сам реката; и той имаше дете, и недей го убива. А другата рече: Нито мое мир навсякъде около себе си. **38** Юда и Израил да е, нито твое; разделете го. **39** Тогава царят в живееха безопасно, всеки под лозята си и под отговор рече: Дайте на тая живото дете, и недейте смоковницата си, от Дан до Вирсавеев, през всичките го убива; тая е майка му. **40** И целият Израил чу за съда който царят от съди; и боях се от царя, защото видях, че Божия мъдрост имаше в него, за да раздава правосъдие.

**4** Цар Соломон, прочее, царуваше над целия Израил; **2** и ето началниците, които той имаше: Азария, Садоковия син, свещеник; **3** Елиореф и Ахия, синовете на Сиса, секретари; Иосафат, Ахилудовия син, летописец; **4** Ванаия, Иодаевия син, над войската; Садок и Авиатар, свещеници; **5** Азария, Натановия син, над надзирателите на храната; Завуд, Натановия син, главен чиновник и приятел на царя. **6** Ахисар, домоуправител; а

човеци, - от езраец Етан, и от Емана, Халкола и души на месец; един месец бяха в Ливан и два Дарда, синовете на Маола; и името му се прочу месеца у домовете си; а над набора беше Адонирам, между всичките околни народи. **32** Той изрече три хиляди поговорки; а песните му бяха хиляда и пет на брой. **33** Той говори за дърветата, от ливанския на брой. **34** И от всичките народи, и от всичките царе на света, които бяха чули за мъдростта на Соломона, доходаха да слушат неговата мъдрост.

**5** А Тирският цар Хiram, като чу, че помазали Соломона за цар вместо баща му, прати слугите си до него; защото Хiram бе всяка приятел на Давида. **2** И Соломон прати на Хiram да кажат: **3** Ти знаеш, че баща ми Давид не можа да построи дом за името на Господа своя Бог по причина на боевете, които го обикаляха от всякъде, докато Господ не положи неприятелите му под стъпалата на нозете му. **4** Но сега, Господ моят Бог, ми даде спокойствие навред; нямам противник нито злополука. **5** И, ето, аз възнамерявам да построя дом за името на Господа моя Бог според както Господ говори на баща ми Давида, като рече: Стани ти, когото ще поставя вместо тебе на престола ти, той ще построи дом за името Ми. **6** Сега, прочее, заповядай да ми наскат кедри от Ливан; моите слуги ще бъдат с твоите слуги; и ще ти дам заплата за слугите ти напълно според както ще речеш; защото ти знаеш, че между нас няма човек, който знае да сече дървета, толкова изкусно, колкото сидонците. **7** Тогава Хiram, като чу Соломоновите думи, много се зарадва и рече: Благословен да бъда днес Господ, Който даде на Давида мъдър син да царува над той велик народ. **8** И Хiram прати до Соломона да кажат: Чух известието, което ти ми прати; аз ще сторя все що искаш за кедровите дървета и за елховите дървета. **9** Моите слуги ще ги снемат от Ливан до морето; и аз ще ги свържа на салове, за да се превозват по море до мястото, което би ми посочил, и там да се развържат и ти да ги прибереш. Също и ти ще сториш каквото искам, да продоволствуваш моя дом. **10** И тъй, Хiram даваше на Соломона кедрови дървета и елхови дървета, колкото той искаше. **11** А Соломон даде на Хiramа двадесет хиляди кора пшеница за храна на дома му, и двадесет кора първоток дървено масло; така даваше Соломон на Хiram всяка година. **12** И Господ даде на Соломона мъдрост, според както му беше обещал; и имаше мир между Хiram и Соломона, и те двамата направиха договор помежду си. **13** И цар Соломон събра набор от целия Израил, и събраните мъже бяха тридесет хиляди души. **14** И изпращаше ги в Ливан на смени, по десет хиляди

**15** Соломон имаше и седемдесет хиляди бременосци и осемдесет хиляди каменоделци в планините, **16** освен три хиляди и триста Соломонови настойници, които бяха над работите, надзиращи людете, които работеха тая работа. **17** И по царската заповед изкараха големи камъни, камъни с голяма стойност, за да положат основите на дома с дялани камъни. **18** И Соломоновите зидари, и Хiramовите зидари, и гевалците ги издялаха, и приготвиха дърветата и камъните, за да построят дома.

**6** В четиристотин и осемдесетата година от изхода на израиляните из Египетската земя, в четвъртата година на царуването си над Израиля, в месец Зив, който е вторият месец, Соломон почна да строи Господния дом. **2** И дължината на дома, който Цар Соломон построи за Господа, беше шестстотин лакътя, широчината му двадесет, а височината му тридесет лакътя. **3** А предхрамието, откъм лицето на храма на дома, беше двадесет лакътя дълго, според широчината на дома, а десет лакътя широко пред дома. **4** И направи за дома неподвижни прозорци с решетки. **5** И пристрои етаж изоколо до стената на дома, изоколо до стените на дома, както на храма, така и на светилището; така направи странични стаи изоколо. **6** На по-долния етаж широчината бе пет лакътя, на средния широчината бе шест лакътя, а на третия широчината бе седем лакътя; защото на външната страна не стената на дома той направи стеснения изоколо, за да не влизат гредите в стените на дома. **7** И като се строеше домът изизда се с камъни пригответи на кариерата; така щото нито чук, нито топор, нито какво да е желязно сечиво не се чу в дома, кат се строеше. **8** Вратата за средните странични стаи беше в дясната страна на дома; и чрез витлообразна стълба се въз качвала в средния етаж, и от средния в третия. **9** Така построи дома и го свържи; и покри дома с кедрови гради и дъски. **10** Пристрои дома и го свържи; и покри дома с кедрови греди и дъски. **11** Тогава Господното слово дойде до Соломона, и рече: **12** Относно тоя дом, който строиш, казвам ти: Ако ходиш в повеленията Ми, изпълняваш съдбите Ми, и пазиш всичките Ми заповеди да ходиш в тях, тогава Аз ще утвърдя с тебе думата, която говорих на баща ти Давида; **13** И ще обитавам всред израиляните, и няма да оставя людете Си Израил. **14** Така Соломон построи дома и го свържи. **15** И облече стените на дома извътре с кедрови дъски; облече стените с дърво извътре от пода на дома до покрива, а пода на дома покри с елхови дъски. **16** Още в по-вътрешната част на дома облече едно място от двадесет лакътя с кедрови

дъски от пода до върха на стените; облече го извътре година, в месец Бул, който е осмият месец, домът се за светилището - най-светото място. 17 А домът, то свърши във всичките си части и съвършено по плана ест, предхрамието, бе четиридесет лакътя дълъг. 18 И си. Така, за седем години той го построи.

19 Той приготви светилище в по-вътрешната част на дома, за да положи там ковчега на Господния завет. 20 Отвътре светилището беше двадесет лакътя дълго, двадесет лакътя широко и двадесет лакътя високо; и го обкова с чисто злато, обкова и кедровия олтар. 21 Така Соломон обкова дома извътре с чисто злато; и прокара завесата на златни верижки пред светилището, и покри я със злато. 22 Обковаваше със злато и целия дом, докато свърши целия дом; обкова със злато и целия олтар, който бе при светилището. 23 И в светилището направи два херувима от маслинено дърво, по десет лакътя високи. 24 Едното крило на единия херувим беше пет лакътя дълго, и другото крило на единия херувим пет лакътя; от края на едното му крило, до края на другото му крило, имаше десет лакътя. 25 Така и другият херувим имаше десет лакътя между краищата на крилата си; защото двата херувима имаха една мярка и една направа. 26 Височината на единия херувим беше десет лакътя, така и на другия херувим. 27 И той положи херувимите в средата на вътрешния дом; и крилата на херувимите бяха разперени, така щото крилото на единия достигаше едната стена, и крилото на другия херувим достигаше другата стена; и крилата им се допираха едно с друга в средата на дома. 28 И обкова херувимите със злато. 29 А по всичките стени на дома изоколо изряза образи на херувими и палми и цъфнали цветове, извътре и извън. 30 Също и пода на дома обкова със злато извътре и извън. 31 За входа на светилището направи врата от маслинено дърво; и горният праг със стълбовете на вратата бяха една пета от дължината на стената. 32 И двете крила на вратата бяха от маслинено дърво; и по тях Соломон изряза херувими и палми и цъфнали цветове, и обкова ги със злато, като разстла златото върху херувимите и върху палмите. 33 Така и за храмовата врата направи вратни стълбове от маслинено дърво, ограждайки отверстие широко една четвърт от дължината на стената. 34 И две врати от елхово дърво; двете крила на едната врата се сгъваха и двете крила на другата врата се сгъваха. 35 И изряза на тях херувими и палми и цъфнали цветове; и покри ги със злато натъкмено върху изрязаното, 36 Съгради вътрешния двор с три реда дялани камъни и с един ред кедрови греди. 37 През четвъртата година, в месец Зив, се положиха основите на Господния дим; 38 И през единадесетата

7 А Соломон строеше своята къща тринадесет години, докато свърши цялата си къща. 2 Защото построи къщата Ливански лес, на която дължината му сто лакътя, широчината петдесет лакътя, и височината тридесет лакътя, върху четири реда кедрови стълбове, с кедрови греди върху стълбовете. 3 И тя биде покрита с кедър отгоре на четиридесет и петте стаи които се подпираха на стълбовете, по петнадесет в един етаж. 4 И имаше решетки в трите етажа, така че светене беше поставено срещу светене в трите етажа. 5 И всичките врати и вратни стълбове, и решетките, бяха четириъгълни; и светене беше поставено срещу светене в трите етажа. 6 Направи и трем от стълбове, на които дължината беше петнадесет лакътя; и тремът беше пред стълбовете на къщата, така щото стълбовете и стъпалата му бяха към лицето на тия. 7 Направи още престолния трем, където щеше да седи, то ест, съдилищния трем; и той беше облечен с кедър от пода до върха. 8 А къщата му, в която жевееше, поставена в един друг двор по-навътре от трема, имаше същата направа. И подобна на тоя трем Соломон направи къща и за Фараоновата дъщеря, която бе взел за жена. 9 Всички тия постройки, от вътрешното и от външното им лице, от основата до върха им, а отвън дори до големия двор, бяха от скъпи камъни, от камъни дялани според мярка, претрети с трион. 10 Тоже и основата му от скъпи камъни, големи камъни, камъни, от десет лакътя и камъни от осем лакътя. 11 И отгоре имаше скъпи камъни, камъни дялани според мярка, и кедрови греди. 12 Също и около големия двор имаше три реда дялани камъни и един ред кедрови греди, подобно на вътрешния двор на Господния дом и подобно на трема на къщата. 13 А цар Соломон бе пратил да доведат Хирама от Тир. 14 Той бе син на една вдовица от Нефталимото племе, а баща му беше тириянин, който работеше мед; и той бе твърде изкусен, разумен, вещ да изработва всяка възможна работа. И така, той дойде при цар Соломона та му изработи всичката му работа. 15 Защото изля двата медни стълба, всеки стълб осемнадесет лакътя висок; и окръжността на всеки стълб се измерваше с връв от дванадесет лакътя. 16 И направи от леяна мед два капитела, за да ги тури на върховете на стълбовете; височината на единия капитал беше пет лакътя и височината на другия капитал пет лакътя. 17 Направи още мрежи от плетена изработка и венцеобразни верижки за капиталите, които бяха на

върховете на стълбовете, седем за единия капител и 35 На върха на подножието имаше кръгла препаска седем за другия капител. 18 Така направи стълбовете половин лакът висока; а отверстието и страничните и два реда нарове, изоколо върху всяка мрежа, плочи на върха на подножието съставляваха едно за да покрие с нарове капителите, които бяха на цяло с него. 36 И по плочите на отверстието му и върховете на стълбовете: направи същото на другия по страничните му площи Хiram издълба херувими, капител. 19 И капителите, които бяха на върховете лъзове и палми, съразмерно големината на всяко, с на стълбовете в трима, бяха от по четири лакътя, ресни наоколо. 37 Така направи десет подножия, изработени във вид на кремове. 20 И капителите, които имаха всички същото леяне, същата мярка които бяха на двата стълба, имаха нарове и отгоре, и същия образ. 38 Направи още десет медни близо до изпъкналата част, която бе при мрежата; умивалници; всеки умивалник побираше четиридесет и наровете бяха двеста, наредени изоколо върху вати вода; всеки умивалник беше четири лакътя всеки капител. 21 И Соломон изправи стълбовете широк; и върху всяко от десетте подножия се постави за трима на храма; и като изправи десния стълб, един умивалник. 39 И постави подножията, пет от нарече го Яхин; а като изправи левия стълб, нарече дясната страна на дома, и пет от лявата страна го Воаз. 22 И на върховете на стълбовете имаше на дома; а морето постави от дясната страна на изработени кремове. Така се свърши направата дома, към изток, къде юг. 40 Хiram направи и на стълбовете. 23 Направи още и леянето море, умивалниците, лопатите и легените. Така Хiram с устие десет лакътя широко, кръгло изоколо, а с свърши изработването на всичките работи, които височина пет лакътя; и връв от тридесет лакътя направи на цар Соломона за Господния дом. 41 го измерваше околовръст. 24 Наоколо под устието Двата стълба; изпъкналата част на капителите, му имаше цветни пъпки, които го обикаляха, по които бяха на върховете на двата стълба; двете десет на един лакът; те обикаляха морето изоколо; мрежи, които да покриват двете изпъкналости на пъпките бяха на два реда, излеяни в едно цяло с капителите, които бяха на върховете на стълбовете; него. 25 И морето стоеше на дванадесет вола, три 42 Четирите стотин нарове за двете мрежи - два реда гледащи към север, три гледащи към запад, три нарове за всяка мрежа, които да покриват двете гледащи към юг, и три гледащи към изток; а морето изпъкналости на капителите; 43 Десетте подножия, и стоеше върху тях; и задните части на всичките десетте умивалници върху подножията; 44 едното бяха навътре. 26 Дебелината му беше една длан; море и дванадесетте вола под морето; 45 котлите, а устието му беше направено като устие на чаша, лопатите и легените - всички тия вещи, които Хiram във вид на кремов цвят; и побираше две хиляди направи на цар Соломона за Господния дом, бяха вати вода. 27 Направи още и десет медни подножия, от лъскава мед. 46 На Иорданското поле царят ги всяко подножие четири лакътя дълго, четири лакътя изля, в глинената земя между Сокхот и Царетан. 47 широко и три лакътя високо. 28 А ето каква беше И Соломон оставил всички тия вещи непретегленi, направата на подножията: имаха странични площи, и защото бяха тъвърде много; теглото на медта не страничните площи бяха между стълбчетата. 29 А върху можеше да се пресметне. 48 И Соломон направи страничните площи, които бяха между стълбчетата, всичките принадлежности, които бяха за Господния имаше лъзове, волове и херувими; и над стълбчетата дом, - златния олтар; златната трапеза, на която се беше подпорката; а под лъзовете и воловете имаше полагаха присъствените хлябове; 49 светилниците, висящи ресни. 30 Всяко подножие имаше четири пет от дясно и пет отляво пред светилището, от медни колела и медни оси, и четирите му крака имаха чисто злато; с цветята, светилата и клещите от рамена; рамената, които бяха леяни, се намираха под злато; 50 часците, щипците, легените, темянниците и умивалницата всяко срещу ресните. 31 Отверстието кадилниците, от чисто злато и резета от злато, за на подножието, извътрешните капитела и нагоре, беше вратата на най-вътрешния дом, то ест, пресветото един лакът, а отверстието му имаше ваяния; а място, и за вратата на дома, сиреч, на храма. 51 страничните площи бяха четвърти, а не кръгли. Така се свърши всичката работа, която цар Соломон 32 Под страничните площи имаше четири колела; и направи за Господния дом. И Соломон внесе нещата, осите на колелата се съединяваха с подножието; а посветени от баща му Давида, - среброто, златото височината на всяко колело бе лакът и половина. и вещите, - и ги положи в съкровищницата на 33 Направата на колелата бе като направата на Господния дом.

колеснично колело; осите им, наплатите им, спиците им и главините им, - всичките бяха леяни. 34 При четирите ъгъла на всяко подножие имаше четири рамена, и рамената бяха част от самото подножие.

**8** Тогава Соломон събра при себе си в Ерусалим Израилевите старейшини, и всичките началници на племената, началниците на башините домове на израилтяните, за да възнесат ковчега на Господния

завет от Давидовия град, който е Сион. 2 И тъй Господа Израилевия Бог. 21 И в него приготвих място всичките Израилеви мъже се събраха при цар за ковчега, в който е заветът, който Господ направи с Соломона на празника в месец Етаним, който башите ни, когато ги изведе из Египетската земя. 22 е седмият месец. 3 А когато дойдоха всичките Тогава Соломон застана пред Господния олтар, пред Израилеви старейшини, свещениците вдигнаха цялото Израилово общество, и като простря ръцете ковчега. 4 Те занесоха Господния ковчег и шатъра за си към небето рече: 23 Господи Боже Израилев, няма срещане с всичките свети принадлежности, които гора на небето или долу на земята бог подобен на бяха в шатъра; свещениците и левитите ги занесоха. Тебе, Кийто пазиш завета и милостта към слугите Си, 5 А цар Соломон и цялото Израилово общество, които ходят пред Тебе с цялото си сърце; 24 Кийто колкото се бяха събрали при него, бяха с него си изпълнил към слугата Си Давида, баща ми, това, пред ковчега, и жертвуваха овци и говеда, които по което си му обещал; да! каквото си говорил с устата множеството си не можеха да се пресметнат или да Си, това си свършил с ръката Си, както се вижда се изброят. 6 Така свещениците внесоха ковчега на днес. 25 Сега, Господи Боже Израилев, изпълни към Господния завет на мястото му, в светилището на слугата Си Давида, баща ми, онова, което си му дома, в пресветото място, под крилата на херувимите. обещал, като си рекъл: Няма да ти липсва мъж, 7 Защото херувимите бяха с крилата си разперени кийто да седи пред Мене на Израилевия престол, над мястото на ковчега и херувимите покриваха ако само внимават чадата ти в пътя си, за да ходят отгоре ковчега и върлините му. 8 И върлините пред Мене, както ти си ходил пред Мене. 26 Сега, се издадоха така щото се виждаха краищата на прочее, Боже Израилев, нека се потвърди, моля, върлините от светото място пред светилището, словото, което си говорил на слугата Си Давида но извън не се виждаха; и там са до днес. 9 В баща ми. 27 Но Бог наистина ли ще обитава на ковчега нямаше друго освен двете каменни плочи, земята? Ето, небето и небето на небесата не са които Моисей положи там на Хорив, гдето Господ достатъчни да Ти поберат; колко по-малко тоя дом, направи завет с израиляните, когато бяха излезли от кийто построих! 28 Но пак погледни благосклонно Египетската земя. 10 А щом излязоха свещениците към молитвата на слугата Си и към молението му, из светилището, облакът изпълни Господния дом; 11 Господи Боже мой, тъй щото да послушаш вика и така щото поради облака свещениците на можеха молитвата, с която слугата Ти се моли днес пред да застанат, за да служат, защото Господната слава Тебе, 29 за да бъдат очите Ти, нощем и денем, изпълни Господния дом. 12 Тогава Соломон говори: отворени към Твоя дом, към мястото, за което Ти Господ е казал, че ще обитава в мрак. 13 Аз Ти си казвал: Името Ми ще бъде там, за да слушаш построих дом за обитаване, място, в което да молитвата, с която слугата Ти ще се моли на това пребиваваш вечно. 14 После царят обърна лицето място. 30 Слушай молението на слугата Си и на си та благоволи цялото Израилово общество, докато людете Си Израил, когато се молят на това място цялото Израилово общество стоеше на крака, като да! слушай Ти от мястообиталището Си, от небето, каза: 15 Благословен да бъде Господ Израилевият и като слушаш бивай милостив. 31 Ако съгреши Бог, Кийто извърши с реката Си онова, което говори някой на близния си, и му се наложи клетва за да с устата Си онова, което говори с устата Си на баща се закълне, и той дойде та се закълне пред олтара ми Давида, като рече: 16 От деня, когато изведох Ти в тоя дом, 32 тогава послушай Ти от небето и людете Си Израил из Египет, не избрах измежду подействувай, извърши правосъдие за слугите Си, и всичките Израилеви племена ни един град, гдето да осъди беззаконния, така щото да възвършеш делото се построи дом за да се настани името Ми там; но му върху главата му, а оправяй праведния като му избрах Давида, за да бъде над людете Ми Израил. отдалеш според правдата му. 33 Когато людете Ти 17 И в сърцето на баща ми Давида дойде да построи Израил бъдат разбити пред неприятеля по причина, дом за името на Господа Израилевия Бог; 18 но че са Ти съгрешили, ако се обърнат към Тебе та Господ рече на баща ми Давида: Понеже дойде в изповядат Твоето име, и принесат молитва, като сърцето ти да построиш дом за името Ми, добре Ти се помолят в тоя дом, 34 тогава Ти послушай си сторил, че е дошло това в сърцето ти. 19 Ти, от небето, и прости греха на людете Си Израил, обаче, няма да построиш дома; но синът ти, кийто и възвърни ги в земята, която си дал на башите ще излезе из чреслата ти, кий ще построи дома им. 35 Когато се затвори небето та не вали дъжд за името Ми. 20 Господ, прочее, изпълни словото, по причина, че са Ти съгрешили, ако се помолят на което говори; и като се издигнах аз вместо баща си това място и изповядат Твоето име, и се обърнат Давида, и седнах на Израилевия престол, според от греховете си, понеже ги съкрушаваш, 36 тогава както говори Господ, построих дома за името на Ти послушай от небето и прости греха на слугите

Си и на людете Си Израия, и покажи им добрия от сред железарската пещ. 52 Нека прочее, бъдат път, в който трябва да ходят, и дай дъжд на земята отворени очите Ти към молението на слугата Ти и към Си, която си дал в наследство на людете Си. 37 молението на людете Ти Израия, за да ги слушаш Ако настане глад на земята, ако настане мор, ако за каквото и да Те призоват; 53 защото Ти, Господи се появят изсушителен вятър, мана, скакалци, или Иеова, си ги отделил от всичките племена на света, гъсеници, ако неприятелят им ги обсади в градовете за да бъдат Твоето наследство, според както говори на земята им, - каквато и да е язвата, каквато и да е чрез слугата Си Моисея, когато изведе башите ни из болестта, 38 тогава всяка молитва, всяко моление, Египет. 54 И като свърши Соломон да принася цялата което би се прinesло от кой да бил човек, или от тая молитва и това моление към Господа, стана всичките Ти люде Израия, който ще познае всеки от пред Господния олтар, където бе коленичил с ръце раната на своето сърце, и простре ръцете си към тоя прострени към небето. 55 И застана та благослови дом, 39 Ти послушай от небето, от мястообиталището с висок глас цялото Израилово общество, като Си, и прости и действува та въздай на всеки каза: 56 Благословен да бъде Господ, Който успокои според всичките му постъпки, като познаваш сърцето людете Си Израия според всичко що е обещал. Не му, (зашото Ти, само Ти, познаваш сърцата на целия пропадна ни едно от всичките добри обещания, които човешки род), 40 за да Ти се боят през всичкото даде чрез слугата Си Моисея. 57 Дано бъде Господ време, когато живеят на земята, която си дал на наш Бог с нас както е бил с башите ни, да не ни башите ни. 41 Още за чужденца, който не е от оставил, нито да ни отхвърли! 58 да преклони сърцата людете Ти Израия, но иде от далечна страна, заради ни към себе Си, тъй щото да ходим във всичките Твоето име, 42 (зашото ще чут за великото Ти Му пътища, и да пазим заповедите, повеленията и име, и за Твоята мощната ръка, и за Твоята издигната съдбите, които е заповядал на башите ни! 59 И тия мишица), - когато дойде та се помоли в тоя дом, 43 мои думи, с които се помолих пред Господа, нека Ти послушай от небето, от мястообиталището Си, и бъдат денем и нощем близо при Господа нашия Бог, действува според всичко, за което чужденецът за да защищава правото на слугата Си и правото на Ти призове; за да познаят името Ти всичките люде людете Си Израия според всекидневната нужда; 60 на света, да Ти се боят както людете Ти Израил, така щото всичките племена на света да познаят, и да познаят, че с Твоето име се нарече тоя дом, че Иеова Той е Бог; няма друг. 61 Прочее, вашите който построих. 44 Ако людете ти излязат на бой сърца нека бъдат съвършени спрямо Господа нашия против неприятеля си, където би ги пратил Ти, и се Бог, за да ходите в повеленията Му и да пазите помолят на Господа като се обърнат към града, който заповедите Му, както правите днес. 62 Тогава царят Ти си избрали, и към дома, който построих за Твоето и целият Израил с него принесоха жертви пред име, 45 тогава послушай от небето молитвата им Господа. 63 За примирителни жертви, които принесе и защити правото им. 46 Ако Ти съгрешат, (зашото Господу, Соломон пожертвував двадесет и две хиляди няма човек, който да не греши), и Ти се разгневиш говеда и сто и двадесет хиляди овци. Така царят и на тях та ги предадеш на неприятеля, и пленилите всичките израилити посветиха Господния дом. 64 В им ги заведат пленици в неприятелската земя, същия ден царят освети средата на двора, който е далеч или близо, 47 все пак, ако дойдат на себе си в към лицето на Господния дом; защото там принесе земята, где са отведени пленици, та се обърнат всеизгарянето и хлебния принос и тълстината на Ти се помолят в земята на пленилите си, и примирителните приноси, понеже медният олтар, рекат: Съгрешихме, беззаконствахме, сторихме който бе пред Господа, бе твърде малък, за да побере неправда, 48 и се обърнат към Тебе с цялото си всеизгарянето и хлебния принос и тълстината на сърце и с цялата си душа в земята на неприятелите, примирителните приноси. 65 По тия начин Соломон които са ги запленили, и Ти се помолят като се и целият Израил с него, голям събор събран из обърнат към земята си, която си дал на башите местностите от прохода на Емат до египетския им, към града, който си избрали, и към дома, който поток пазеха в онова време празника пред Господа построих за Твоето име, 49 тогава Ти послушай нашия Бог седем дена и седем дена, четиринаесет от небето, от мястообиталището Си, молитвата им дена. 66 А на осмия ден разпуна людете: и те и молението им, защити правото им, 50 и прости благословиха царя, и отидаха си в шатрите си с на людете Си, които са Ти съгрели, всичките радостни и весели сърца поради всичкото добро, им прегрешения, чрез които станаха престъпници което Господ бе показал към слугата Си Давида и против Тебе, и умилостиви към тях пленилите им, към людете Си Израил.

за да им покажат милост; 51 защото те са Твои люде и Твое наследство, които си извел из Египет,

**9** Когато Соломон беше свършил градежа на Господния дом и на царската къща, и беше

извършил всичко, което желаеше Соломон да всичките люде, които останаха от аморейците, направи. 2 Яви се Господ на Соломона втори път, хетейците, ферезейците, евейците и евусейците, както бе му се явил в Гаваон. 3 Господ му каза: Чух които не бяха от израилтяните, 21 от техните потомци, молитвата ти и молението, с което се моли пред останали подир тях в земята, които израилтяните не Мене. Тоя дом, който ти построи, Аз го осветих за да можаха да изтребят, от тях Соломон събра набор настания там името Си до века: и очите Ми и сърцето за задължителни работници, каквито са и до днес. Ми ще бъдат там за винаги. 4 А колкото за тебе, ако 22 Но от израилтяните Соломон не направи никого ходиш пред Мене, както ходи баща ти Давид, с цяло задължителен работник: а те бяха военни мъже, и сърце и с правота, тъй щото да постъпваш според неговите служители, неговите първенци, неговите всичко, което ти заповядах, като пазиш повеленията военачалници и началниците на колесниците му Ми и съдбите Ми, 5 тогава ще утвърди престола на и на коннициите му. 23 Главните началници, които царството ти над Израилия до века, както се обещах надзираваха Соломоновите работи, бяха петстотин и на баща ти Давида, като казах: Няма да липсва петдесет души; те началствуваха над людете, които мъж седящ на Израилевия престол. 6 Но ако се вършаха работите. 24 А Фараоновата дъщеря се отклоните от Мене, вие или чадата ви, и не опазите пренесе от Давидовия град в своята къща, който заповедите Ми и повеленията, които поставих пред Соломон беше построил за нея, тогава когато той вас, но отидете та послужите на други богове и им съгради Мило. 25 И три пъти в годината Соломон се поклоните, 7 тогава ще отсека Израилия от земята, принасяше всеизгаряния и примирителни приноси която съм им дал, и ще отхвърля отпред очите Си тоя върху олтара, който издигна Господ, и кажеше върху дом, който осветих за името Си; и Израил ще бъде оня олтар, който бе пред Господа, след като свърши за поговорка и поругание между всичките племена. 8 дома. 26 Цар Соломон построи и кораби в Есион-А за тоя дом, който стана толкова висок, всеки който гавер, който е при, Елот, на брега на Червеното море, минава покрай него, ще се зачуди и ще съскса: и ще в едомската земя. 27 А в корабите Хiram прати от кажат: Защо направи Господ така на тая земя и на слугите си, опитни морски корабници, да бъдат със Соломоновите слуги. 28 Те отиваха в Офир, от где то взеха четиристотин и двадесет таланта злато, и го донесоха на цар Соломона.

**10** И Савската царица, като чу, че Соломон се прочува като служител на Господното име, дойде да го опита с мъчни за нея въпроси. 2 Дойде в Ерусалим с една твърде голяма свита, с камили натоварени с аромати, и с твърде много злато и скъпоценни камъни; и като дойде при Соломона, говори с него за всичко що имаше на сърцето си. 3 И Соломон отговори на всичките й въпроси; нямаше нищо скрито за царя, което на можа да й обясни. 4 А като видя Савската царица всичката мъдрост на Соломона, и къщата който бе построил, 5 ястията на трапезата му, седенето на слугите му, и прислужването на служителите му, и облеклото им, и виночерпците му, и нагорнището, с което отиваше в Господния дом, не остана дух в нея. 6 И рече на царя: Верен беше слухът, който чух в земята си, за твоето състояние и за мъдростта ти. 7 Аз не вярвах думите, докато не дойдох и не видях с очите си; но, ето, нито половината не ми е била казана; мъдростта ти о благоденствието ти надминават слуха, който бях чула. 8 Честити мажете ти, честити тия твои слуги, които стоят всяка пред тебе та слушат мъдростта ти. 9 Да бъде благословен Господ твойт Бог, Който има благоволение към тебе да те постави на Израилевия престол. Понеже Господ е възлюбил Израилия за винаги, затова те е поставил цар, за

да раздаваш правосъдие и да вършиш правда. **10** И тя даде на царя сто и двадесет таланта злато, докарвала из Египет; и царските търговци ги купуваха и търди много аромати и скъпоценни камъни; не дойде вече такова изобилие от аромати, каквото излизаше из Египет и възхождаше в Ерусалим за онния, които Савската царица даде на Соломона. **11** И Още и Хирамовите кораби, които донасяха злато от Офир, донасяха от Офир и голямо изобилие алмугови дървета и скъпоценни камъни. **12** А от алмуговите дървета царят направи преградки в Господния дом и в царската къща, тоже и арфи и псалтири за певците; такива алмугови дървета не са дохождали нито са били виждани до днес. **13** И цар Соломон даде на Савската царица всичко що тя желаше, каквото искаше, освен онова, което цар Соломон й даде доброволно. И тъй тя се върна със слугите си да си отиде в своята земя. **14** А теглото на златото, което донасяше на Соломона всяка година, беше шестстотин и шестдесет и шест златни таланта, **15** освен онова, което се внасяше от купувачите, от товарите на търговците, от всичките арабски царе и от управителите на страната. **16** И цар Соломон направи две стотини щита от ковано злато; шестстотин сикли злато се изждви за всеки щит: **17** и триста щитчета от ковано злато; три фунта злато се изждви за всяко щитче; и царят ги положи в къщата Ливански лес. **18** Царят направи и един великолепен престол от слонова кост, който позлати с най-чисто злато. **19** Престолът имаше шест стъпала, и върхът на престола беше кръгъл отзаде; и имаше облегалки от двете страни на седалището, и два лъва стояха край облегалките. **20** А там, върху шестте стъпала, от двете страни, стояха дванадесет лъва; подобно нещо не се е направило в никакво царство. **21** И всичките цар Соломонови съдове за пиене бяха златни, и всичките съдове в къщата Ливански лес от чисто злато; ни един не бе от сребро; среброто се считаше за нищо в Соломоновото време. **22** Защото царят имаше на морето кораби, като тарсийските, заедно с корабите на Хирама; еднъж в три години тия тарсийски кораби донасяха злато и сребро, слонова кост, маймуни и пауни. **23** Така цар Соломон надмина всичките царе на света по богатство и мъдрост. **24** И целият свят търсеше Соломоновото присъствие, за да чуят мъдростта, която Бог бе турил в сърцето му. **25** И всяка година донасяха всеки от тях подаръка си, сребърни вещи, златни вещи, облекла, оръжия и аромати, коне и мъски. **26** Тоже Соломон събра колесници и конници; имаше хиляда и четиристотин колесници, и дванадесет хиляди конници, които настани в градовете за колесниците и при царя в Ерусалим. **27** И царят направи среброто да изобилва в Ерусалим, като камъни, а кедрите направи, като полските черници. **28** И конете, които имаше Соломон, се по стада с определена цена. **29** А всяка колесница излизаше из Египет и възхождаше в Ерусалим за шестстотин сребърни сикли и всеки кон за сто и петдесет; така също за всичките хетейски царе, и за сирийските царе, те се доставяха чрез тия търговци.

**11** А цар Соломон залюби, освен Фараоновата дъщеря, много чужденки, моавки, амонки, еdomки, сидонки, хетейки, **2** от народите за които Господ каза на израиляните: Не влизайте при тях, нито те да влизат при вас, за да не преклонят сърцата ви към боговете си. Към тях Соломон се страстно прилепи. **3** Имаше седемстотин жени княгини и триста наложници; и жените му отвърнаха сърцето му. **4** Защото, когато останя Соломон, жените му преклониха сърцето му към други богове; и сърцето му не беше съвършено пред Господа неговия Бог, както сърцето на баща му Давида. **5** Защото Соломон отиде след Астарта, богинята на сидонците, и след Мелхома, мерзостта на амонците. **6** Така Соломон стори зло пред Господа, и не следваше съвършено Господа, както беше сторил баща му Давид. **7** В това време Соломон издигна високо място на Хамоса, мерзостта на Моава, и на Молоха, мерзостта на амонците, в хълма, който е срещу Ерусалим. **8** Така направи и за всичките си чужденки жени, които кадяха и жертвуваха на боговете си. **9** Така направи и за всичките си чужденки жени, които кадяха и жертвуваха на боговете си. **10** А Господ се разгневи на Соломона, понеже сърцето му се отвърна от Господа Израилевия Бог, Който му се яви два пъти. **11** Затова, Господ каза на Соломона: Понеже това е сторено от тебе, и ти не опази завета Ми о повеленията, които ти заповядах, непременно ще откъсна царството от тебе, и ще го дам на слугите ти. **12** Но заради баща ти Давида, в твоите дни няма да направя това; от ръката на сина ти що го откъсна. **13** Обаче, няма да откъсна цялото царство; едно племе ще дам на сина ти, заради слугата Ми Давида и заради Ерусалим, който избрах. **14** След това, Господ подигна противник на Соломона, едомец Адад, който бе от царското потекло в Едом. **15** Защото, когато Давид бе в Едом, и военачалникът Иоав възлезе да погребе избитите, като беше убил всеки от мъжки пол в Едом, **16** (понеже Иоав седя там с целия Израил шест месеца, докато изтреби всеки от мъжки пол в Едом), **17** Адад побягна, и с него няколко едомци от слугите на баща му, за да отидат в Египет; а Адат беше още малко дете. **18** Като станаха от Мадиам, дойдоха във Фаран; и вземайки със себе си мъже от Фаран, дойдоха в Египет при египетския цар Фараон, който му даде

къща, определи му храна и му даде земя. 19 И Адад и ще го дам на тебе, сиреч, десет племена; 36 А придоби голямо благоволение пред Фараона, така на сина му ще дам едно племе, тъй щото слугата щото той му даде за жена балдъза си, сестра на Ми Давид да има всяка светилник пред мене в царицата Тахпенеса, 20 И Тахпенесината сестра Ерусалим, в града, който избрах за себе Си, за да му роди сина му Генуват, когото Тахпенеса отби настаня там името Си. 37 А тебе ще взема, и ти във Фараоновата къща; и Генуват бе в дома на ще царуваш над всичко, което желае душата ти, Фараона между неговите синове. 21 И когато Адад и ще бъдеш цар над Израиля. 38 И ако слушаш чу в Египет, че Давид заспал с бащите си, и че всичко, което ти заповядвам, и ходиш в пътищата военачалникът Иоав умрял, Адад каза на Фараона: Ми, и вършиш всичко, което е право пред Мене, Отпусни ме да си отида в моята страна. 22 А Фараон като пазиш повеленията Ми и заповедите Ми, както му каза: Ами от що си лишен при мене та искаш правеше слугата Ми Давид, тогава ще бъда с тебе, и да отидеш в страната си? И отговори: От нищо; но ще ти съградя непоклатим дом, както съградих на както и да е, отпусни ме. 23 Бог му подигна и друг Давида, и ще ти дам Израиля. 39 И чрез това ще противник, Резона Елиадевия син, който бе побягнал осъбръя Давидовия род, но не за винаги. 40 Затова, от господаря си Ададзера, софския цар. 24 И кийто, Соломон поиска да убие Еровоам. А Еровоам, като събра около себе си мъже, стана главатар на като стана, побягна в Египет при египетския цар чета, когато Давид порази совците; и те отидоха в Сисак, и остана в Египет до Соломоновата смърт. Дамаск та се зеселиха там, и царуваха в Дамаск. 41 А останалите дела на Соломона, всичко, което 25 Той бе противник на Израиля през всичките той извърши, и мъдростта му, не са ли записани Соломонови дни; и освен пакостите които направи в книгата на Соломоновите дела? 42 А времето Адад, Резон досаждаше на Израиля като царуваше на Соломоновото царуване в Ерусалим, над целия над Сирия. 26 Също и Еревоам Наватовия син, ефремец от Сарида, Соломонов слуга, чиято майка, една вдовица, се наричаше Серуа, и той дигна ръка Израил, беше четиридесет години. 43 Така Соломон против царя. 27 А ето причината, по която той дигна заспа с бащите си, и беше погребан в града на баща си Давида; а вместо него се възпри син му Ровоам.

**12** И Ровоам отиде в Сихем; защото в Сихем беше се стекъл целият Израил, за да го направи цар. 2 И Еровоам, Наватовият син, кийто бе още в Египет, гдето бе побягнал от присъствието на цар Соломона, когато чу това, остана в Египет. 3 Но пратиха та го повикаха. Тогава Еровоам и цялото Израилово общество дойдоха та говориха на Ровоама, като рекоха: 4 Баща ти направи непоносим хомота ни; сега, прочее, ти олекчи жестокото ни работене на баща ти и тежкия хомот, кийто наложи върху нас, и ще ти работим. 5 А той им рече: Идете си, чакайте за три дена; после се върнете при мене. И людете си отидоха. 6 Тогава цар Ровоам се съветва със старейшините, които бяха служители пред баща му Соломона, когато беше още жив, и им каза: Как ме съветвате да отговоря на тия люде? 7 Те му говориха казвайки: Ако станеш днес слуга на тия люде, да им слушуваш, и им отговориш като им продумаш благи думи, тогава те ще ти бъдат слуги за винаги. 8 Но той отхвърли съвета, кийто старейшините му дадоха, та се съветва с младите си служители, които бяха пораснали заедно с него. 9 Рече им: Как ме съветвате вие да отговорим на тия люде, които ми говориха, казвайки: Олекчи хомота, кийто баща ти наложи върху нас? 10 И младежите, които бяха пораснали заедно с него, му отговориха, казвайки: Така да кажеш на тия люде, които ти говориха казвайки: Баща ти направи тежък хомота ни, но ти

да ни го олекчиш, - така да им речеш: Малкият ми цар Ровоам, а мене ще убият; и ще се върнат пръст ще бъде по-дебел от бащиния ми кръст. **11** при Юдовия цар Ровоам. **28** Затова, царят като Сера, ако баща ми ви е товарил с тежък хомот, то се посъветва, направи две златни телата: и рече аз ще направя още по-тежък хомота ви; ако баща на людете: Трудно ви е да възлизате в Ерусалим; ми ви е наказвал с бичове, то аз ще ви наказвам ето, боговете ти, Израилю, които те изведоха от със скорпии. **12** Тогава Еровоам и всичките люде Египетската земя; **29** И единия идол постави и във дойдоха при Ровоам на третия ден, според както Ветил, а другия постави в Дан. **30** А това нещо беше царят бе говорил, казвайки: Върнете се при мене на грях; защото людете, за да се кланят пред всеки от третия ден. **13** И царят отговори на людете остро, тях, отиваха дори до Дан. **31** Царят направи и капища като остави съвета, който старейшините му дадоха, на високите места, и постави жреци от всякахи **14** и говори им по съвета на младежите та каза: Баща люде, които не бяха от Левиевите потомци. **32** ми направи тежък хомота ви, но аз ще приложа на Тогава Еровоам установи празник в осмия месец, на хомота ви; баща ми ви наказа с бичове, но аз ще петнадесетия ден от месеца, подобен на празника, ви накажа със скорпии. **15** Така царят не послуша който става в Юда, и принесе жертва на жертвеника. людете; защото това нещо стана от Господа, за **16** Така направи и във Ветил, като пожертвува на да изпълни словото, което Господ бе Говорил чрез телетата, които бе направил; и настани във Ветил силенеца Ахия на Еровоам Наватовия син. **17** А като жреците на високите места, които бе направил. **33** видя целият Израил, че царят не ги послуша, людете И на петнадесетия ден от осмия месец, в месеца, в отговор на царя рекоха: Какъв дял имаме ние в който бе измислил от сърцето си, принесе жертва на Давида? Никакво наследство нямаме в Есеевия син! жертвеника, който бе издигнал във Ветил; и установи **18** Тогава цар Ровоам прати при израиляните шатрите си Израилу! Промишиявай сега, Давиде празник за израиляните, и възкачи се на жертвеника за дома си. **19** А колкото за израиляните, които за покади.

**13** И, ето, един Божий човек дойде от Юда във Ветил чрез Господното слово; а Еровоам стоеше при жертвеника за да покади. **2** И човекът извика против жертвеника чрез Господното слово, казвайки: Жертвениче, жертвениче, така говори Господ: Ето, син ще се роди на Давидовия дом, на име Иосия, и ще заколи върху тебе жреците от високите места, които кадят върху тебе; и човешки кости ще се изгорят върху тебе. **3** И в същия ден той даде знамение, като рече: Ето знамението, което изговори Господ: Ето, жертвеникът ще се разцепи, и пепелта, която е на него, ще се разсипе. **4** А когато цар Еровоам чу думите, които Божият човек извика против жертвеника във Ветил, простира ръката си от жертвеника и рече: Хванете го. И ръката му, която простира против него, изсъхна, така щото не можа да я потегли надире към себе си. **5** Също и жертвеникът се разцепи и пепелта се разсипа от жертвеника, според знамението, което Божият човек даде чрез Господното слово. **6** Тогава царят проговаряйки, каза на Божия човек: Изпроси, моля, благоволението на Господа твоя Бог, и моли се за мене, за да ми се възстанови ръката. И тъй, Божият човек се помоли Господу; и ръката на царя му се възстанови и стана както беше по-напред. **7** Тогава царят каза на Божия човек: Дойди с мене у дома и обядвай, и ще ти дам подарък. **8** Но Божият човек рече на царя: Ако щеш да ми дадеш половината от дома си, няма да вляза с тебе, нито ще ям хляб, нито ще пия вода на това място; **9** защото така ми

бе заръчано чрез Господното слово, което ми каза: на Божия човек та го качи на осела и занесе го; и Не яж хляб там, нито пий вода, и не се връщай през старият пророк дойде в града си за да го оплаче пътя, по който бе отишъл. **10** Така той си тръгна и да го погребе. **30** И положи тялото му в своя; и по друг път, и не се върна през пътя по който бе плакаха над него, казвайки: Уви, брате мой! **31** И като дошъл във Ветил. **11** А във Ветил живееше един го погреба, говори на синовете си казвайки: Когато стар пророк; и синовете му дойдоха та му разказаха умра, погребете и мене в гроба, гдето е погребан всичките дела, които Божият човек бе сторил онзи Божият човек; турете костите ми при неговите кости; ден във Ветил; разказаха още на баща си и думите, **32** защото непременно ще се изпълни това, което той които бе говорил на царя. **12** И баща им каза: През извика чрез Господното слово против жертвеника кой път си отиде? А синовете му бяха видели през във Ветил, и против всичките капища по високите места, които са в самарийските градове. **33** Но след това Еровоам не се върна от лошия си път, но пак правеше от всякакви люде жреци за високите места, които се в самарийските градове. **34** И това нещо бе грях за Еровоамовия дом, поради което да бъде изтребен и погубен от лицето на земята.

каза: Дойди с мене у дома и яж хляб. **16** А той рече: Не мога да се върна с тебе, нито да слъзя у тебе, нито ще ям хляб, нито ще пия вода с тебе на това място; **17** защото ми се каза чрез Господното слово: Да не ядеш хляб, нито да пиеш вода там, нито, като се върнеш, да отидеш през пътя по който си дошъл. **18** А той му каза: И аз съм пророк както си ти; и ангел ми говори чрез Господното слово, казвайки: Върни го със себе си у дома си за да яде хляб и да пие вода. Обаче той го лъжеше. **19** И тъй, човекът се върна с него та яде хляб в къщата му и пи вода. **20** А като седяха на трапезата, Господното слово дойде към пророка, който беше го върнал. **21** та извика към Божия човек, който беше дошъл от Юда, и рече: Така говори Господ, понеже ти не послуша Господното слово, и не опази заповедта, която ти даде Господ твоят Бог, **22** но се върна та яде хляб и пи вода на мястото, за което Той ти рече да не ядеш хляб, нито да пиеш вода там, затова тялото ти няма да се положи в гроба на бащите ти. **23** И след като човекът беше ял хляб и пил, старият пророк оседла осела на пророка, когото бе върнал. **24** А като си отиде той, лъв го намери по пътя и го уби; и тялото му бе простряно на пътя, и оселът стоеше при него; също и лъвът стоеше при тялото. **25** И, ето, човеци като минаваха видяха тялото простряно на пътя и лъва стоящ при тялото; и като дойдоха, известиха това в града, гдето живееше старият пророк. **26** А когато пророкът, който го беше върнал чу, рече: Това е Божият човек, който не послуша Господното слово; затова го предаде Господ на лъва, та го разкъса и го уби, според словото, което Господ му говори. **27** Тогава говори на синовете си, казвайки: Оседлайте ми осела. И те го оседлаха. **28** И той отиде та намери тялото му простряно на пътя, и оселът и лъвът стоящи при тялото; лъвът не бе изял тялото, нито бе разкъсал осела. **29** И пророкът дигна тялото

**14** В онова време се разброя Авия, Еровоамовият син. **2** И Еровоам каза на жена си: Стани, моля, предрещи се така, щото да не познаят, че си Еровоамовата жена, иди в Сило; ето там е пророк Ахия, който ми каза, че ще царувам над тия люде. **3** Вземи със себе си десет хляба, сухари и едно гърне мед та иди при него; той ще ти яви какво ще стане на детето. **4** И тъй, Еровоамовата жена стори така; тя стана та отиде в Сило, и дойде в Ахиевата къща. А Ахия не можеше да вижда, защото очите му бяха се помрачили от старостта му. **5** А Господ беше рекъл на Ахия: Ето, Еровоамовата жена иде да се допита до тебе за сина си, защото е болен. Така и така да й кажеш; защото, когато влезе, ще се престори на друга. **6** И тъй, като чу Ахия стъпването на нозете й като влизаше във вратата, рече: Влез, Еровоамова жено; защо се преструваш на друга? Но аз съм пратен при тебе с тежки известия. **7** Иди, каки на Еровоама: Така казва Господ Израилевият Бог: Понеже Аз те издигнах от сред людете, и те поставих вожд на людете Си Израиля, **8** и, като откъснаха царството от Давидовия дом, дадоха го на тебе, но пак ти не биде както слугата Ми Давида, който опази заповедите Ми и като Ме следва с цялото си сърце, за да върши само онова, което е пред Мене, **9** но ти надмина в зло всички, които са били пред тебе, защото отиде и си направи други богове и ляени идоли, та Ме разгневи и отхърли зад гърба си, **10** затова, ето, ще докарам зло на Еровоамовия дом, и ще изтребя от Еровоамовия род всеки от мъжки пол, както малолетния, така пълнолетния в Израиля, и ще измета Еровоамовия дом, както някой измита тора, додре не остане нищо. **11** Който от Еровоамовия род умре в града, него кучетата ще изядат; а който умре в полето, въздушните птици ще го изядат; защото Господ каза това. **12** Ти, проче, остани, иди у дома си; и като влязат нозете ти в града, детето ще умре.

**13** Целият Израил ще го оплаче, и ще го погребат; защото само то от Еровоамовия род ще се положи в гроб, понеже в него измежду Еровоамовия дом се намери нещо добро пред Господа Израилевия Бог. **14** А Господ ще си въздигне цар над Израيلا, който ще изтреби Еровоамовия дом в онзи ден; но що? даже и сега! **15** И Господ ще порази Израила като тръст, която се клати у водата; и ще изкорени Израила из тая добра земя, която е дал на башите им, и ще ги разгръбне оттатък реката Евфрат, понеже направиха ашерите си да разгневиха Господа. **16** И ще предадете Израила поради греховете, с които Еровоам съгреши, и с които направи Израила да съгреши. **17** Тогава Еровоамовата жена стана да си отиде, и дойде в Терса; и като стъпи на прага на къщната врата, детето умря. **18** И целият Израил го оплака, и погребаха го, според словото, което Господ говори чрез слугата Си пророка Ахия. **19** А останалите дела на Ровоама, как воюва и как царува, ето, те са написани в Книгата на летописите на Израилевите царе. **20** Времето, през което Еровоам царуваше, беше двадесет и две години; и той заспа с башите си, и вместо него се възцари син му Надав. **21** А Ровоам, Соломоновият син царуваше над Юда. Ровоам бе на четиридесет и една година, когато стана цар, и царува седемнаесет години в Ерусалим, града, който Господ бе изbral измежду всичките Израилеви племена за да настани името Си там. Името на майка му, амонката, бе Наама. **22** А Юда върши зло пред Господа; и раздразниха Го до ревнуване с извършените си грехове, които бяха повече от всичко, що бяха извършили башите им. **23** Защото и те си издигнаха високи места и кумири и ашери на всеки висок хълм и под всяко зелено дърво. **24** Още в земята имаше мъжеложци, които постыгваха според всичките мерзости на народите, които Господ беше изгонил от пред израилтяните. **25** И в петата година от Ровоамовото царуване, египетският цар Сисак дойде против Ерусалим, **26** та отнесе съкровищата на Господния дом и съкровищата на царската къща; отнесе всичко; отнесе още всички златни щитове, които Соломон бе направил. **27** А вместо тях цар Ровоам направи медни щитове и ги предаде в ръцете на началниците на телохранителите, които пазеха вратата и царската къща. **28** И когато влизаше царят в Господния дом, телохранителите ги държаха: после пак ги занасяха в залата на телохранителите. **29** А останалите дела на Ровоама, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? **30** А между Ровоама и Еровоама имаше постоянна война. **31** И Ровоам заспа с башите си, и погребан биде с башите си в Давидовия град.

Името на майка му, амонката, бе Наама. А вместо него се възцари син му Авия.

**15** В осемнадесетата година от царуването на Еровоама Наватовия син, Авия се възцари над Юда; **2** и царува три години в Ерусалим. Името на майка му бе Мааха, Авесаломова дъщеря. **3** Той ходи във всичките грехове, които баща му бе сторил преди него; и сърцето му не бе съвършено пред Господа неговия Бог, както сърцето на баща му Давида. **4** Но заради Давида Господ неговият Бог му даде светилник в Ерусалим, като издигна сина му подир него и утвърди Ерусалим; **5** защото Давид стори онova, което бе право пред Господа, и през всичките дни на живота си, не се отклоняваше от нищо, което му заповяда, освен в делото относно хетеца Урия. **6** И между Ровоама е Еровоама имаше война през всичките дни на Ровоамовия живот. **7** А останалите дела на Авия, и всичко що извърши, не са ли написани в книгата на Юдовите царе? Имаше война и между Авия и Еровоама. **8** И Авия заспа с башите си, и погребаха го в Давидовия град; и вместо него се възцари син му Аса. **9** Аса се възцари над Юда в двадесетата година на Израилевия цар Еровоама, **10** и царува в Ерусалим четиридесет и една година. Името на майка му бе Мааха, Авесаломова дъщеря. **11** И Аса върши това, което бе право пред Господа, както баща му Давид. **12** Той отмахна мъжеложците от земята, и дигна всичките идоли, които бяха направили башите му. **13** А още свали и майка си Мааха да не бъде царица, понеже тя бе направила отвратителен идол на Ашера; и Аса съсече нейния идол та го изгори при потока Кедрон. **14** Но високите места не се премахнаха; сърцето обаче на Аса бе съвършено пред Господа през всичките му дни. **15** И Той донесе в Господния дом посветените от баща му вещи, и посветените от самия него вещи, сребро, злато и съдове. **16** И между Аса и Израилевия цар Вааса имаше война през всичките им дни. **17** И Израилевият цар Вааса като възлезе против Юда, съгради Рама, за да не оставя никого да излиза от Юдовия цар Аса, нито да влиза при него. **18** Тогава Аса все всичкото сребро и злато, останало в съкровищата на Господния дом и в съкровищата на царската къща, та ги даде в ръцете на слугата си; и цар Аса ги прати при сирийския цар Венадад, син на Тавримона, син на Есиона, който живееше в Дамаск, да рекат: **19** Нека има договор между мене и тебе, както е имало между баща ми и твоя баща; ето, пратих ти подарък сребро и злато; иди, развали договора си с Израилевия цар Вааса, за да се оттегли от мене. **20** И Венадад послуша цар Аса та прати началниците на силите си против Израилевите градове, и порази, Ион, Дан, Авел-

вет-мааха и целия Хинерот с цялата Нефталимова земя. 21 А Бааса, като чу това, престана да гради в Терса; а вместо него се възцари син му Ила. 7 Рама, и установи се в Терса. 22 Тогава цар Аса При това, Господното слово дойде чрез пророка възгласи на целия Юда, без никакво изключение Ииуй, Ананиевия син, против Бааса и против рода та дигнаха камъните на Рама и дърветата й, с му, както поради всичките злини, които извърши които Бааса градеше; и с тях цар Аса съгради Гава пред Господа та Го разгневи с делата на ръцете Вениаминова и Масфа. 23 А всичките останали дела си и стана подобен на рода на Еровоама, така и на Аса, всичкото му юначество, всичко що извърши, понеже порази тоя род. 8 В двадесет и шестата и градовете, които съгради, не са ли написани в година на Юдовия цар Аса, Ила Баасовият син се Книгата на летописите на Юдовите царе? А във възцари над Израил в Терса, и царува две години. времето на старостта си той се разболя от болест в 9 А слугата му Зимрий, началник на половината от нозете. 24 И Аса заспа с башите си, и биде погребан военните му колесници, направи заговор против с башите си в града на баща си Давида; а вместо него, когато беше в Терса, та пиеше и се опиваше него се възцари син му Иосафат. 25 А във втората в къщата на домоуправителя си Арса в Терса. 10 година на Юдовия цар Аса, над Израил се възцари Зимрий влезе, та като го порази уби го, в двадесет Надав Еровоамовия син, и царува над Израил две и седмата година на Юдовия цар Аса, и възцари години. 26 Той върши зло пред Господа, като ходи се вместо него. 11 А щом се възцари и седна на в пътя на баща си, и в греховете му, чрез които престола си, веднага порази целия Баасов род; не направи Израил да греши. 27 А Бааса, Ахииевият му остави никого от мъжки пол, нито сродниците му, син, от Исахаровия дом, направи заговор против нито приятелите му. 12 Така Зимрий изтреби целия него; и Бааса го уби в Гиветон, който принадлежеше Баасов род, според словото, което Господ говори на филистимците; защото Надав и целият Израил против Бааса чрез пророка Ииуй, 13 за всичките обсадиха Гиветон. 28 А Бааса го уби в третата грехове на Бааса, и за греховете на сина му Ила, с година на Юдовия цар Аса, и се възцари вместо него. които те съгрешиха, и чрез които направиха Израил 29 И щом се възцари, изби целия Еровоамов род; не да съгреши, та разгневиха Господа Израилевия Бог оставил на Еровоама нищо живо, което не изтреби, със суетите си. 14 А останалите дела на Ила, и според словото, което Господ говори чрез слугата всичко, което извърши, не са ли написани в Книгата Си Ахия сilonеца, 30 поради греховете, с които на летописите на Израилевите царе? 15 В двадесет Еровоам съгреши, и чрез които направи Израил да и седмата година на Юдовия цар Аса, Зимрий царува грехи, и поради раздразнението, с което предизвика седем дена в Терса. А людете бяха разположени гнева на Господа Израилевия Бог. 31 А останалите в стан против Гиветон, който принадлежеше на дела на Надава, и всичко що извърши, не са ли филистимците. 16 И людете, които бяха в стана, написани в Книгата на летописите на Израилевите като чуха да казват: Зимрий направил заговор, при царе? 32 И между Аса и Израилевия цар Бааса това убил и царя, то същия ден, в стана, целият имаше война през всичките им дни. 33 В третата Израил направи военачалника на войската Амрий година на Юдовия цар Аса се възцари в Терса Бааса цар над Израил. 17 Тогава Амрий и целият Израил Ахииевият син над целия Израил и царува двадесет и четири години. 34 Той върши зло пред Господа, като ходи в пътя на Еровоама, и в греха му, чрез който направи Израил да греши.

**16** Тогава дойде Господното слово към Ииуй Ананиевия син против Бааса, и рече: 2 Понеже, като те издигнах от пръстта и те поставих вожд на людете Си Израил, ти ходи в пътя на Еровоама, и направи людете Ми Израил да съгрешат та да Ме разгневят с греховете си, 3 ето, изтребвам съвършено Бааса и рода му, и ще направя твоя род както рода на Еровоама Наватовия син. 4 Който от Баасовия род умре в града, него кучетата ще изядат; а който негов умре в полетата, него въздушните птици ще изядат. 5 А останалите дела на Бааса, и онова, което извърши, и юначеството му, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите

и царува дванадесет години. И когато беше царувал шест години в Терса, 24 купи самарийския хълм от вдовица, която събираще дърва; и той извика към Семера за два таланта сребро; и съгради град на нея и рече: Донеси ми, моля, малко вода в съд хълма и нарече града, който съгради, Самария, по да пия. 11 И като отиваше да донесе, той извика името на Семера, притежателя на хълма. 25 Амрий към нея и рече: Донеси ми, моля и зальк хляб върши зло пред Господа, даже вършеше по-зле от ръката си. 12 А тя рече: Заклевам се в живота на всичките що бяха преди него; 26 защото ходеше във Господа твоя Бог, нямам ни една пита, но само една всичките пътища на Еровоама Наватовия син, и в шепа брашно в делватата и малко дървено масло в неговия грях, чрез който направи Израиля да греши стомната и, ето, събирам две дръвчета, за да ида и та да разгневи Господа Израилевия Бог със суетите да го пригответя за мене и за сина ми да го изядем си. 27 А останалите дела, които Амрий направи, и да умрем. 13 А Илия рече: Не бой се; иди, и юначествата, които показа, не са ли написани в стори както каза; но омеси от него първо за мене Книгата на летописите на Израилевите царе? 28 една малка пита та ми донеси, а после пригответи за И Амрий заспа с бащите си, и биде погребан в себе си и за сина си; 14 защото така назва Господ Самария; а вместо него се въззари син му Ахаав. Израилевият Бог: Делватата с брашното няма да се 29 И в тридесет и осмата година на Юдовия цар изрази, нито стомната с маслото ще намалее, до Аса, се въззари над Израиля Ахаав Амриевият деня, когато Господ даде дъжд на земята. 15 И тя син; и Ахаав Амриевият син царува над Израиля отиде та стори според каквото каза Илия; и тя и той в Самария двадесет и две години. 30 А Ахаав, и домът ѝ ядоха много дни. 16 Делватата с брашното Амриевият син, върши зло пред Господа повече не се изрази, нито стомната с маслото намаля, от всичките, които бяха преди него. 31 И като, според словото, което Господ говори на Илия. 17 А че беше малко това, че ходеше в греховете на след това, синът на жената, домакинята, се разболя; Еровоама Наватовия син, при това той взе за жена и болестта му бе тъй тежка, щото не остана дишане Езавел, дъщеря на сидонския цар Етваал, и отиде в него. 18 Тогава тя рече на Илия: Какво има между да служи на Ваала и да му се покланя. 32 И издигна мене и тебе, Божий човече? Дошъл ли си при мене, жертвеник на Ваала във Вааловото капище, което за да ми припомниш греховете и да умориш сина построи в Самария. 33 Ахаав направи и ашера; тъй ми? 19 А той каза: Дай ми сина си. И като го взе че от всичките Израилеви царе, които бяха преди от пазухата ѝ та го изнесе на горната стая, где то него, Ахаав извърши най-много да разгневи Господа живееше, положи го на леглото си. 20 И извика към Израилевия Бог. 34 В неговите дни ветилемецът Хиил Господа и рече: Господи Боже мой! нанесъл ли си съгради Ерихон; тури основите му със смъртта на зло и на вдовицата, при която живея, като си уморил първородния си син Авирон, и постави вратите му със смъртта на най-младия си син Селув, според детето, и извика към Господа, казвайки: Господи Боже мой, моля Ти се, нека се върне душата на това дете в него. 22 И Господ послуша Илиевия глас, та се върна душата на детето в него и то оживя. 23 Тогава Илия взе детето та го занесе от горната стая в къщата и даде го на майка му; и Илия рече: Виж, синът ти е жив. 24 И жената каза на Илия: Сега познавам, че си Божий човек, и че Господното слово, което говориш, е истина.

**17** А тесвиецът Илия, който бе от галаадските жители, рече на Ахава: В името на живия Господ, Израилевия Бог, Комуто служа, заявявам ти че през тия години няма да падне роса или дъжд освен чрез дума от мене. 2 И Господното слово дойде към него и рече: 3 Иди от тука, обърни се към изток, и скрий се при потока Херит, който е срещу Иордан. 4 Ще пиеш от потока; а на враните заповядах да те хранят там. 5 И той отиде та стори според Господното слово; защото отиде и седна при потока Херит, който е срещу Иордан. 6 И враните му донасяха хляб и мясо заран, и хляб и мясо вечер; а той пиеше от потока. 7 А след известно време потокът пресъхна, понеже на валя дъжд по земята. 8 Тогава Господното слово дойде към него и рече: 9 Стани, иди в Сарепта сидонска и седи там; ето, заповядах на една вдовица там, да те храни. 10 И тъй, той стана та отиде в Сарепта.

**18** А след дълго време, в третата година, Господното слово дойде към Илия и рече: Иди, яви се на Ахава; и ще дам дъжд на земята. 2 Илия, прочее, отиде да се яви на Ахава. А гладът бе тежък в Самария. 3 А Ахав беше повикал домоуправителя Авдия. (А Авдия се боеше много от Господа; 4 защото, когато Езавел изтребваше Господните пророци, Авдия бе взел сто пророка та бе ги скрил, петдесет в една пещера и петдесет в друга, и беше ги хранил с хляб и вода). 5 И Ахаав беше казал на Авдия: Обиколи земята и иди към

всичките водни извори и към всичките потоци, дано бог, който отговори с огън, той нека е Бог. И всичките намерим трева за да запазим живота на конете и люде в отговор казаха: Добро е каквото си казал. **25** на мъските, и да не се лишим от животните. **6** И тъй, Илия каза на Вааловите пророци: Изберете си тъй, те бяха разделили земята помежду си, за да я единия юнец та го пригответе вие първо, защото сте обиколят: Ахаав беше отишъл съм по един път, а мнозина; и призовете името на бога си, огън обаче Авдия беше отишъл сам по друг път. **7** И като беше не туяйте отдолу. **26** И те взеха юнца, който им се Авдия на пътя, ето, Илия го срещна; и той го позна и даде, та го пригответиха, и призоваха името на Ваала падна на лице и рече: Ти ли си, господарю мой Илие: от сутрата дори до пладне, като викаха: Послушай **8** А той каза: Аз съм. Иди, кажи на господаря си: Ето ни, Ваал! Но нямаше глас, нито кой да отговори; и Илия. **9** А той каза: В що съм съгрешил, та искаш те скакаха около жертвеника, който бяха издигнали. да предадеш слугата си в ръката на Ахаава, за да **27** А около пладне Илия им се присмишавше като ме убие? **10** Заклевав ти се в живота на Господа казваше: Викайте със силен глас, защото е бол! той твоя Бог, че няма народ или царство, где то да не е или размишлява, или има някаква работа, или е праща големият ти господарят ми да те търси; и когато кажеха: на път, или - може би - спи и трябва да се събуди. Няма го тук, той зеклеваше царството и народа, че **28** И те викаха със силен глас и режеха се според не са те намерили. **11** А сега ти казваш: Иди, кажи обичая си с мечове и с ножове, докато бликна кръв на господаря си: Ето Илия. **12** А щом се отделя от тях. **29** И като мина пладне, те пророкуваха до тебе, Господният дух ще те отведе, где то аз не знай; часа на вечерния принос; но нямаше глас нито кой и така, когато отида да известя на Ахаава, че си тук, да отговори, нито кой да внимава. **30** Тогава Илия и той не те намери, ще ме убие. Но аз, твоят слуга, каза на всичките люде: Приближете се при мене. се боя от Господа още от младостта си. **13** Не е ли И всичките люде се приблишиха при него. И той известно на господаря ми що сторих, когато Езавел поправи Господния олтар, който беше съборен; **31** убиваше Господните пророци, как скрих сто души защото Илия взе дванадесет камъни, според числото от Господните пророци, петдесет в една пещера и на племената на синовете на Якова, към когото дойде петдесет в друга, и храних ги с хляб и вода? **14** А Господното слово и рече: Израил ще бъде името сега ти казваш: Иди, кажи на господаря си: Ето Илия; ти. **32** И с камъните издигна олтар в Господното и той ще ме убие! **15** Но Илия рече: Заклевав ти се име; и около олтара направи окоп, доволно голям да в живота на Господа на Силите, Комуто служа, днес побира две сати семе. **33** И като нареди дървата, ще му се явя. **16** И тъй, Авдия отиде да посрещне насече юнца на късове та го положи на дървата, и Ахаава и му извести. А Ахаав отиде да посрещне каза: Напълнете четири бъчви с вода, та излейте на Илия. **17** А като видя Илия, Ахаав му рече: Ти всеизгарянето и на дървата. **34** И рече: Повторете. И ли си, смутителю на Израиля? **18** А той отговори: повториха. **35** И водата обикаляше около олтара, още Не смущавам аз Израиля, но ти и твоят бащин и окопът се напълни с вода. **36** А в часа на вечерния дом; защото вие оставихте Господните заповеди, принос, пророк Илия се приближи и каза: Господи, и ти последва ваалимите. **19** Сера, прочее, прати Боже Авраамов, Исаков и Израилев, нека стане та събери при мене целия Израил на планината известно днес, че Ти си Бог в Израиля, и аз Твой Кармил, и четиристотин и петдесет Ваалови пророци, слуга, и че според Твоето слово аз сторих всички и четирите стотин пророци на Ашера, които ядат тия неща. **37** Послушай ме, Господи, послушай ме, на Езавелината трапеза. **20** И така, Ахаав прати за да познаят тия люде, че Ти, Господи, си Бог, и до всичките израилити та събра пророците на че Ти си възвърнал сърцата им надире. **38** Тогава планината Кармил. **21** Тогава Илия дойде при огън от Господа падна та изгори всеизгарянето, всичките люде та рече: До кога ще се колебаете дървата, камъните и пръстта, и облиза водата, която между две мнения? Иеова, ако е Бог, следвайте бе в окопа. **39** И всичките люде, когато видяха Го; но ако е Ваал, следвайте него. А людете не му това, паднаха на лицата си и рекоха: Иеова, Той е отговориха ни дума. **22** Тогава Илия рече на людете: Бог; Иеова, Той е Бог. **40** И Илия им каза: Хванете Само аз останах Господен пророк; а Вааловите Вааловите пророци; ни един от тях да не изяга. И пророци са четиристотин и петдесет мъже. **23** Те, хванаха ги; и Илия ги заведе при потока Кисон и там прочее, нека ни дадат две юнца; и нека изберат ги изкла. **41** Тогава Илия каза на Ахаава: Качи се, единия юнец за себе си, нека го разsekат и го туяят на яж и пий, защото се чува глас на изобилен дъжд, дървата, но огън да не туяят отдолу; и аз ще пригответя **42** И тъй, Ахаав възлезе да яде и да пие: а Илия другия юнец и ще го туя на дървата, но огън няма се възкачи на връх Кармил, и като се наведе до да туя отдолу. **24** Тогава вие призовете името на земята тури лицето си между коленете си, **43** и рече вашия бог, и аз ще призовава името на Господа; и она на слугата си: Възлез сега, погледни към морето. И

той възлезе та погледна и рече: Няма нищо. А Илия Дамаск, и когато пристигнеш, помажи Азаила за рече: Иди пак, до седем пъти. 44 И седем пъти той цар над Сирия; 16 а Ииуя Намесиевия син помажи рече: Ето, малък облак колкото човешка длан, се за цар над Израил: и Елисей Сафатовия син, от издига от морето. Тогава Илия каза: Иди, какви на Авелмеола, помажи за пророк вместо тебе. 17 И ще стане, че който се избави от Азаиловия меч него спре дъждът. 45 А между това небето се помрачи Ииуи ще убие; и който се избави от Ииуевия меч, от облаци и вятър, и завали силен дъжд. И Ахаав, Ииуи ще убие. 18 Оставил съм Си, обаче, в возейки се, отида в Езраил. 46 И Господната ръка, Израил седем хиляди души, всички ония, които не бидейки върху Илия, той стегна кръста си, та се са преклонили колена пред Баала, и всички, чии то завтече пред Ахаава до входа на Езраел.

**19** И Ахаав съобщи на Езавел всичко, що бе сторил Илия, и как бе избил с меч всичките пророци. 2 Тогава Езавел прати човек до Илия да каже: Така да ми направят боговете, да! и повече да притурят, ако утре, около тоя час, не направя твоя живот както живота на един от тях. 3 А като видя това, Илия стана и отиде за живота си, и като дойде във Вирсавею Юдово, оставил слугата си там. 4 А сам той отиде на еднодневен път в пустинята, и дойде та седна под една смрика: и поиска за себе си да умре, казвайки: Доволно, е, сега, Господи, вземи душата ми, защото не съм по-добър от бащите си. 5 Тогава легна и заспа под смриката; после, ето, ангел се допря до него и му рече: Стани, яж. 6 И погледна, и ето при главата му пита печена на жаравата и стомна с вода. И яде и пи, и пак легна. 7 А ангелът Господен дойде втори път та се допря до него, и рече: Стани, яж, защото пътят е много дълъг за тебе. 8 И той стана та яде и пи, и със силата от нова ястие пътува четиридесет да не и четиридесет нощи до Божията планина Хорив. 9 И там слезе в една пещера, където се зесели; и ето, Господното слово дойде към него та му рече: Шо правиш тук, Илие? 10 А той каза: Аз съм бил много ревнлив за Господа Бога на Силите; защото израиляните оставиха завета Ти, събориха олтарите Ти и избиха с меч пророците Ти; само аз останах, но и моя живот искат да отнемат. 11 И словото му каза: Излез та застани на планината пред Господа. И, ето, Господ минаваше и голям силен вятър цепеше бърдата и сломяваше скалите пред Господа, но Господ не бе във вятъра; а подир вятъра земетръс, но Господ не бе в земетръса; 12 И подир земетръса огън, но Господ не бе в огъня; а подир огъня тих и тънък глас. 13 И Илия, като го чу, покри лицето си с кожуха си, излезе и застана при входа на пещерата. И, ето, глас дойде към него, който рече: Шо правиш тук Илие? 14 И той каза: Аз съм бил много ревнлив за Господа Бога на Силите; защото израиляните оставиха завета Ти, събориха олтарите Ти, и избиха с меч пророците Ти; само аз останах но и моя живот искат да отнемат. 15 Но Господ му рече: Иди, върни се по пътя си през пустинята в

там и намери Елисей Сафатовия син, който ореше с дванадесет двойки волове пред себе си; и сам бе с дванадесетата; и Илия мина към него и хвърли кожуха си върху него. 20 А той оставил воловете та се завтече подир Илия и рече: Нека целуна, моля, баща си и майка си, и тогава ще те последвам. А Илия му каза: Иди, върни се, защото какво съм ти сторил? 21 И той се върна отподире му, та взе двойката волове и ги закла, а с приборите на воловете опече месото им, и даде на людете, та ядоха. Тогава стана та последва Илия, и му служуваше.

**20** Тогава сирийският цар Венадад, събра цялата си войска; (а имаше с него тридесет и двама царе, и коне и колесници); и влезе та обсади Самария и воюваше против нея. 2 И прати човеци на Израилевия цар Ахаава, в града, да му кажат: Така казва Венадад: з Среброто и златото ти е мое; тоже и жените ти и най-добрите от чадата ти са мои. 4 И Израилевият цар в отговор рече: Според както казваш, господарю мой царю, твой съм аз и все що имам. 5 А пратениците пак дойдоха та рекоха: Така говори Венадад, казвайки: Наистина пратих до тебе да кажат: Ще дадеш на мене среброто си, златото си, жените си и чадата си; 6 обаче утре, около тоя час, ще пратя слугите си при тебе, които да претърсят къщата ти и къщите на слугите ти; и все що ти се вижда желателно ще го турят в ръцете си и ще го отнемат. 7 Тогава Израилевият цар повика всичките старейшини на страната та рече: Забележете, моля и вижте, че тоя човек търси повод за зло; защото прати до мене за жените ми, за чадата ми, за среброто ми и за златото ми, и не му отказах нищо. 8 А всичките старейшини и всичките люде му рекоха: Да не го послушаш, нито да склониш. 9 Затова, той каза на Венададовите пратеници: Кажете на господаря ми царя: Всичко каквото ти заръча на слугата си изпърво ще го направя, но това нещо не мога да направя. И тъй, пратениците си отидоха та му занесоха отговор. 10 Тогава Венадад прати до него да кажат: Така да ми направят боговете, да! и повече да притурят, ако пръстта на Самария бъде достатъчна по за една шепа на всичките люде, които ме следват. 11 Но Израилевият цар в отговор

рече: кажете му: Ония, който опасва оръжия, нека не а не Бог на долините, затова ще предам в ръката се хвали както оня, който ги разпасва. **12** А когато ти цялото това голямо множество; и ще познаете, Венадад чу тая дума, той и царете, които бяха с него, че Аз съм Иеова. **29** И стояха разположени в стан пиеха в шатрите: и рече на слугите си: Опълчете един срещу други седем дена, а на седмия ден се. И те се опълчили против града. **13** И, ето, един завързаха бой; и израиляните избиха от сирийците пророк дойде против Израилевия цар Ахаав и каза: сто хиляди пешаци в един ден. **30** А останалите, Така казва Господ, виждаш ли цялото това голямо като побягнаха до Афек, в града, стената падна множество? ето, Аз днес го предавам в ръцете ти; и върху двадесет и седем хиляди от останалите мъже. ще познаеш, че Аз съм Господ. **14** А Ахаав рече: Чрез Побягна и Венадад та влезе в града, гдето се криеше кого? А той каза: Така казва Господ. Чрез слугите на из клет в клет. **31** Тогава слугите му му казаха: областните управители. Тогава рече: Кой ще почне Ето, сега, чули сме, че царете от Израилевия дом сражението? И той отговори: Ти. **15** Тогава Ахаав били милостиви царе; нека турим, прочее, вретища събра слугите на областните управители, които бяха на кръстовете си и върхета на главите си, и нека двеста и тридесет и двама души, и след тях събра излезем при Израилевия цар, дано би ти пощадил всичките люде, всичките израилитни, които бяха живота. **32** И тъй, като се препасаха с вретища седем хиляди души; **16** и те излязоха около пладне. около кръстовете си и туриха върхета на главите си, А Венадад пиеше и се опиваше в шатрите, той и дойдоха при Израилевия цар та рекоха: Слугата ти царете, тридесет и двамата съюзници с него царе. **17** Венадад казва: Моля ти се, остави ме да живея. А Първи излязоха слугите на областните управители; той каза: Жив ли е още? брат ми е. **33** А мъжете и когато прати Венадад да се научи, известиха му взеха това за добър знак, и побързаха да го уловят от казвайки: Мъже излязоха из Самария. **18** А той рече: него, и казаха: Брат ти Венадад. И той каза: Идете, Било, че са излезли с мир, хванете ги живи, или доведете го. И когато дойде Венадад при него, той ако са излезли за бой, пак ги живи хванете. **19** И го качи на колесницата си. **34** Тогава Венадад му тъй, слугите на областните управители и войската, рече: Градовете, които баща ми превзе от твоя която ги следваше, излязоха из града. **20** И всеки уби баща, ще ти ги върна; и ти си направи улици в човека насреща си; и сирийците побягнаха, и Израил Дамаск както си направи баща ми в Самария. А ги преследва; а сирийският цар Венадад се отвърва на Ахаав отговори: И аз ще те пусна с тоя договор. Така кон с конниците. **21** Тогава Израилевият цар излезе направи договор с него и го пусна. **35** Тогава един та порази блягащите на конете и в колесниците, и човек от пророческите ученици рече на другаря си нанесе на сирийците голямо поражение. **22** След чрез Господното слово: Удари ме, моля. Но човекът това, пророкът дойде при Израилевия цар и му отказа да го удари. **36** Затова, той му рече: Понеже рече: Иди, укрепи се: размисли, и внимавай какво ти не послуша Господния глас, ето, щом си тръгнеш да направиш; защото, след като се измине една от мене, лъв ще те убие. И щом тръгна от него, година, сирийският цар ще дойде против тебе. **23** А намери го лъв и го уби. **37** Сетне той намери друг слугите на сирийския цар му рекоха: Техният бог е човек и рече: Удари ме, моля. И човекът го удари и планински бог, затова израиляните надделяха над с удара го нарани. **38** Тогава пророкът си отиде и нас; но ако се бием с тях на полето, непременно чакаше на пътя за царя, като бе се предрещил с ние ще надделеем над тях. **24** Затова, ето какво покривало на очите си. **39** И когато минаваше царят, да направиш: отмахни всеки от царете от мястото той извика към царя и рече: Слугата ти отиде всред му, и вместо тях постави военачалници. **25** После сражението; и ето, един човек, като се отби на страна ти си събери войска колкото войската, която ти доведе едного при мене и рече: Пази тоя човек; ако изгуби, кон вместо кон, колесница вместо колесница; побегне някак, тогава твоят живот ще бъде вместо и нека се бием с тях на полето, и непременно ще неговия живот, или ще платиш един талант сребро. надделеем над тях. И той послуша гласа им та **40** И като се занимаваше слугата ти тук-таме, той се направи така. **26** Тогава, след като се измина една изгуби. А Израилевият цар му каза: Ето присъдата година, Венадад събра сирийците и възлезе в Афек, ти: Ти сам си я изрекъл. **41** Тогава той побърза та за да се бие с Израиля. **27** И израиляните, като дигна покривалото от очите си; и Израилевият цар го бяха събрани и продоволствувани, отдоха насреща позна, че беше един от пророците. **42** А той му рече: им; и израиляните разположиха стана си срещу тях, Така казва Господ, понеже ти пусна от ръката си като две малки коzi стада, а сирийците изпълниха човека, когото Аз бях обрекъл на погубване, затова страната. **28** Тогава Божият човек дойде та говори твоят живот ще бъде вместо неговия живот, и твоите на Израилевия цар, казвайки: Така говори Господ, люде вместо неговите люде. **43** И Израилевият цар понеже сирийците рекоха: Иеова е Бог на планините, дойде в Самария и отиде у дома си тъжен и огорчен.

**21** След тия събития, понеже израелецът Навутей Така казва Господ: На мястото, где то кучетата лизаха имаше лозе в Езраил, близо до палата на Навутеевата кръв, кучетата ще лижат твоята кръв, самарийския цар Ахаава, **2** Ахаав говори на Навутея да! твоята. **20** А Ахаава каза на Илия: Намери ли ме, казвайки: Дай ми лозето си да го имам за бостан, враже мой? А той отговори: Намерих те, защото ти си понеже е близо до къщата ми; и вместо него ще ти продал себе си да вършиш зло пред Господа. **21** Ето дам лозе по-добро от него, или, ако ти се види добре, казва Господ: Аз ще докарам зло върху тебе, ще те ще ти дам стойността му в пари. **3** А Навутей рече на измета, и ще изтребя от Ахаава всеки от мъжки пол, Ахаава: Да ми не даде Господ да ти дам бащиното както малолетния, така и пъолнолетния в Израилия; си наследство. **4** И Ахаав дойде у дома си тъжен и **22** и ще направя дома ти като дома на Еровоама огорчен поради думата, която израелецът Навутей Навутеев син, и като дома на Вааса Ахивеев син, му каза, като рече: Не ща да ти дам бащиното си поради раздръзнението, с което Мъти разгневи, наследство. И като легна на леглото си, отвърна като направи Израил да съгреши. **23** Също и на лицето си и не яде хляб. **5** Тогава жена му Езавел Езавел говори Господ, казвайки: Кучетата ще изядат дойде при него та му рече: Защо е духът ти тъжен, Езавел при рова на Езраел. **24** Който от Ахаавовията не ядеш хляб? **6** А той каза: Понеже говореят на род умре в града, него кучетата ще изядат; а който израелецът Навутей рекох му: Дай ми лозето си с умре в полето, него въздушните птици ще изядат. пари, или, ако обичаш, ще ти дам друго лозе вместо **25** (Никой, наистина, не биде подобен на Ахаава, него; а той отговори: Не ща да ти дам лозето си. **7** А който продаде себе си да върши зло пред Господа, жена му Езавел му рече: Царуваш ли ти наистина като го подбуждаше жена му Езавел, **26** и който над Израил? Стани, яж хляб, и нека е весело извърши много мерзости, като следваше идолите, на сърцето ти; аз ще ти дам лозето на израелеца **27** (Никой, наистина, не биде подобен на Ахаава, него) съвсем, както върсеха аморейците, които Господ Навутей. **8** И така, тя писа писма от Ахаавово име, бе изгонил пред израилтяните). **27** А Ахаав, като и като ги запечата с печата му, прати писмата до чу тия думи, раздра дрехите си, тури вретище на старейшините и благородните, които бяха в града снагата си, пости и лежеше обвит във вретище, и му, живеещи с Навутея. **9** В писмата писа, казвайки: ходеше внимателно. **28** Тогава Господното слово Прогласете пост, и поставете Навутея на видно място дойде към тесвиеца Илия и рече: **29** Видя ли как пред людете; **10** и срещу него поставете двама лоши се смири Ахаав пред Мене? Понеже той се смири човеци да засвидетелствуват против него казвайки: пред Мене, няма да докарам злото в неговите дни; в Ти похули Бога и царя. Тогава го изведете вън и дните на сина му ще докарам злото върху дома му. убийте го с камъни, и нека умре. **11** И мъжете от града му, старейшините и благородниците, които живееха в града му, сториха според заповедта, която Езавел им бе пратила, според написаното в писмата, които им бе пратила; **12** прогласиха пост, и поставиха Навутея на видно място пред людете. **13** И двамата лоши човеци влязоха и седнаха пред него; и лошите човеци свидетелствуваха против него, против Навутея, пред людете, казвайки: Навутей похули Бога и царя. Тогава го изведоха вън от града, та го убиха с камъни; и умря. **14** После пратиха да Езавел да кажат: Навутей е убит с камъни и умрял. **15** И като чу Езавел, че Навутей бил убит с камъни и умрял, Езавел рече на Ахаава: Стани, присвои си лозето, което израелецът Навутей отказа да ти даде с пари; защото Навутей не е жив, но е умрял. **16** И като чу Ахаав, че Навутей е умрял, Ахаав стана та слезе в лозето на израелецъ Навутей за да го присвои. **17** Но Господното слово дойде към тесвиеца Илия и рече: **18** Стани, слез да посрещнеш Израилевия цар Ахаава, който живее в Самария; ето, той е в Навутеевото лозе, где то слезе да го присвои. **19** И да му говориш казвайки: Така казва Господ: Уби ли ти, а още присвои ли ти? Да му говориш още казвайки:

**22** И минаха се три години без война между Сирия и Израил. **2** А в третата година, когато Юдовият цар Иосафат слезе при Израилевия цар, **3** рече Израилевият цар на слугите си: Знаете ли, че Рамот-галаад е наш; а ние немарим да си го вземем от ръката на сирийския цар? **4** Рече и на Иосафата: Доходаш ли с мена на бой в Рамот-галаад? И Иосафат каза на Израилевия цар: Аз съм както си ти, моите люде както твоите люде, моите коне както твоите коне. **5** Иосафат каза още на Израилевия цар: Моля, допитайте се сега до Господното слово. **6** Тогава Израилевият цар събра прорците си, около четиристотин мъже, та из каза: Да ида ли на бой против Рамот-галаад, или да не ида? А те казаха: Възлез и Господ ще го предаде в ръката на царя. **7** Обаче Иосафат каза: Няма ли тук освен тия, някой Господен пророк, за да се допитаме чрез него? **8** И Израилевият цар рече на Иосафата: Има още един човек, Михей, син на Емла, чрез когото можем да се допитаме до Господа; но аз го мразя, защото не пророкува добро за мене, но зло. А Иосафат каза: Нека не говори така царят. **9** Тогава Израилевият цар повика

един скопец и рече: Доведи скоро Михея син на Иосафат отидаад в Рамот-галаад. **30** И Израилевият Емла. **10** А Израилевият цар и Юдовият цар Иосафат цар рече на Иосафата: Аз ще се предреша като седяха, всеки на престола си, облечени в одеждите вляза в сражението, а ти облечи одеждите си. си, на открито място при входа на самарийската Прочее, Израилевият цар се предреши та влезе порта: и всичките пророци пророкуваха пред тях. **11** в сражението. **31** А сирийският цар бе заповядал А Седекия, Ханаановият син, си направи железни на тридесет и двамата свои колесниченачалници, рогове, и рече: Така казва Господ: С тия ще буташ казвайки: Не се бийте нито с мальк, нито с голям, но сирийците додче ги довършиш. **12** Също и всичките само с Израилевия цар. **32** А колесниченачалниците, пророци така пророкуваха, казвайки: Иди в Рамот-галаад, и ще имаш добър успех; защото Господ ще видяха Иосафата, рекоха: Несъмнено тоя ще е галаад, и ще имаш добър успех; защото Господ ще Израилевия цар; и отклониха се, да го ударат; но го предаде в ръката на церя. **13** А пратеникът, който Иосафат извика. **33** И колесниченачалниците, като отиде да повика Михея, му говори казвайки: Ето сега, видяха, че не беше Израилевият цар, престанаха да думите на пророците, като из едни уста са добри за го преследват и се върнаха. **34** А един човек стреля царя; моля, и твоята дума да бъде като думата на без да мери, и удари Израилевия цар между ставите един от тях, и ти говори доброто. **14** А Михей рече: В на бронята му; за това той рече на колесничаря името на живия Господ заявявам, че каквото ми рече си: Обърни ръката си та ме изведи из сражението, Господ, това ще говоря. **15** И тъй, дойде при царя. И защото съм тежко ранен. **35** И в онъ ден сражението царят му каза: Михе, да идем ли на бой в Рамот-галаад, или да не идем? А той му говори: Възlez и си спрещу сирийците, но привечер умря; и кръвта ще имаш добър успех; защото Господ ще го предаде течеше от раната в дъното на колесница. **36** И в ръката на царя. **16** А царят му каза: Колко пъти ще около захождането на слънцето, нададе се в стана те заклевам да ми не говориш друга освен истината в вик, който казваше: Всеки да иде в града си и всеки Господното име! **17** А той рече: Видях целият Израил на мястото си! **37** Така царят умря, и донесоха в пръснат по планините, като овци, които нямат овчар; Самария, и погребаха царя в Самария. **38** И като и Господ рече: Тия нямат господар; нека се върнат миеха колесницата в самарийския водоем, гдео всеки у дома си с мир. **18** Тогава Израилевият цар се миеха и блудниците, кучетата лижеха кръвта каза на Иосафата: Не рекох ли ти, че не ще прорече му, според словото, което Господ бе говорил. **39** А добро за мене, но зло? **19** А Михей рече: Чуй, останалите дела на Ахаава, и всичко що върши, и прочее, Господното слово. Видях Господа седящ на къщата която построи от слонова кост, и всичките престола Си, и цялото небесно множество стоящо градове, които съгради, не са ли написани в Книгата около него отдясно и отляво. **20** И Господ рече: Кой на летописите на Израилевите царе? **40** Така Ахаав ще примами Ахаава, за да отиде и да падне в Рамот-галаад? И един каза едно, а друг каза друго. **21** А Охозия. **41** А над Юда се възцари Иосафат, син Сетне излезе един дух та застана пред Господа и на Аса, в четвъртата година на Израилевия цар рече: Аз ще го примамя. **22** И Господ му рече: Как? А Ахаав. **42** Иосафат бе тридесет и пет години на той каза: Ще изляза и ще бъда лъжлив дух в устата ти, когато се възцари, и царува двадесет и пет на всичките му пророци. И Господ рече: Примамвай години в Ерусалим; а името на майка му беше Азува, го, още и ще сполучиш; излез, стори така. **23** Сега, дъщеря на Силя. **43** Той ходи съвършено в пътя на прочее, ето, Господ е турил лъжлив дух в устата на баща си Аса: не се отклони от него а вършеше това, всички тия твои пророци; обаче Господ е говорил което бе право пред Господа. Високите места, обаче, зла за тебе. **24** Тогава Седекия, Ханаановият син, се не се отмахнаха; людете още жертвуваха и кадяха приближи та плесна Михея по бузата и каза: През по високите места. **44** И Иосафат сключи мир с кой път мина Господният Дух от мене, за да говори Израилевия цар. **45** А останалите дела на Иосафата, на тебе? **25** А Михей рече: Ето, ще видиш в онъ ден, юначествата, които показа, и как воюваше, не са когато ще отиваш из клет за да се криеш. **26** ли написани в Книгата на летописите на Юдовите Тогава Израилевият цар каза: Хванете Михея та го царе. **46** Също той изтреби от земята останалите върнете при градския управител Амон и при царския мъжеложци, които бяха останали от времето на баща син Иоас. **27** И речете: Така казва царят: Турете му Аса. **47** В това време нямаше цар в Еdom, но тогава в тъмницата, и хранете го със затворническа наместник царуваше. **48** Иосафат построи кораби порция хляб и вода додче си дойда с мир. **28** И рече като тарсийските, които да идат в Офир за злато; Михей: Ако някога се върнеш с мир, то Господ не е обаче не отидаха, защото корабите се разбиха в говорил чрез мене. Рече още: Слушайте вие, всички Есевон-гавер. **49** Тогава Охозия Ахаавовият син каза племена. **29** И така, Израилевият цар и Юдовият цар на Иосафата: Нека отидат моите слуги с твоите

слуги в корабите. Но Иосафат отказа. 50 И Иосафат заспа с бащите си, и биде погребан с бащите си в града на баща си Давида; и вместо него се възцари син му Иoram. 51 Охозия, Ахаавовия син, се възцари над Израиля в Самария, в седемдесетата година на Юдовия цар Иосафат, и царува две години над Израиля. 52 Той върши зло пред Господа, като ходи в пътя на баща си, и в пътя на майка си, и в пътя на Еровоама, Наватовия син, който направи Израил да грещи; 53 защото служи на Ваала и му се поклони, и разгневи Господа Израилевия Бог според всичко, което бе вършил баща му.

# 4 Царе

**1** След смъртта на Ахаава, Моав въстана против Израиля. **2** И Охозия падна през решетката на своята горна стая, която бе в Самария и се разболя; и прати човеци, на които рече: Идете, допитайте се до акаронския бог Ваал-зевув дали ще оздравея от тая болест. **3** Но ангел Господен каза на тесвиеца Илия: Стани, иди да посрещнеш пратениците на самарийския цар, и какви им: Няма ли Бог в Израиля, та отивате да се допитвате до акаронския бог Ваал-зевува? **4** Сега, прочее, така казва Господ: Няма да слезеш от леглото, на което си се качил, но непременно ще умреш. Тогава Илия се отиде. **5** А като се върнаха пратениците при Охозия, той им рече: Защо се върнахте? **6** Те му казаха: Един човек излезе да ни посрещне и рече ни: Идете, върнете се при царя, който ви е пратил, та му кажете: Така се допитат до акаронския бог Ваал-зевува? Няма, прочее, да слезеш от леглото, на което си се качил, но непременно ще умреш. **7** И рече им: Какъв беше пактът, който излезе да ви посрещне и ви каза тия думи? **8** И те му отговориха: Беше човек облечен в кожух и препасан около кръста си с кожен пояс. А той рече: Това е тесвиецът Илия. **9** Тогава царят прати при него един петдесетник с петдесетте петдесетника: Ако съм аз Божий човек, нека слезе огън от небето да изгори тебе и петдесетте войници. И той се възкачи при него; и, ето, Илия излезе от леглото и се слезе огън от небето да изгори него и петдесетте войници. **10** А Илия в отговор рече на царят: Слез. **11** Пак царят прати при него друг петдесетник с петдесетте войници. И той проговори: Божий човече, така казва Божият огън от небето да изгори него и петдесетте войници. **12** А Илия в отговор им рече: Ако аз съм Божий човек, нека слезе огън от небето да изгори тебе и петдесетте войници. И слезе огън от небето да изгори него и петдесетте войници. **13** Пак прати царят трети петдесетник с петдесетте войници. И третият петдесетник, като се възкачи дойде да коленичи пред Илия и го помоли, казвайки му: Божий човече, моля ти се, нека бъде скъпоценен пред очите ти животът ми и животът на тия петдесет твои слуги. **14** Ето, огън слезе от небето да изгори първите двама петдесетници с петдесетте им войници; а сега нека бъде моят живот скъпоценен пред очите ти. **15** И ангульт Господен рече на Илия: Слез с него; не бой се от него. И тъй, той стана да слезе с него при царя. **16** И рече Му: Така казва

в Израиля, за да се допиташ до Неговото слово, затова няма да слезеш от леглото, на което си се качил, но непременно ще умреш. **17** И така, той умря според Господното слово, което Илия беше говорил. И вместо него се възцари Иoram във втората година на Юдовия цар Иoram Иосафатовия син; понеже Охозия нямаше син. **18** И останалите дела, които Охозия извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе?

**2** И когато Господ щеше да възнесе Илия на небето с вихрушка, Илия отиде с Елисей от Голгал. **3** И Илия рече на Елисей: Седи тук, моля, защото Господ ме прати до Ветил. А Елисей рече: Заклевам се в живота на Господа и в живота на душата ти, че се върнах при Елисей та му рекоха: Знаеш ли, че И пророческите ученици, които бяха във Ветил, излязоха при Елисей та му рекоха: Знаеш ли, че днес Господ ще ти вземе господаря, който е бил над тебе? А той каза: Да, зная това, мълчете. **4** И Елисей се в живота на Господа и в живота на душата ти, че се върнах при Елисей та му рекоха: Знаеш ли, че Господ ме прати в Ерихон. А той рече: Заклевам се в живота на Господа и в живота на душата ти, че се върнах при Елисей та му рекоха: Знаеш ли, че Господ ще ти вземе господаря, който е бил над тебе? А той отговори: Да, зная това мълчете. **5** И Тогава Илия каза: Седи тук, моля, защото Господ ме прати до Ерихон, дойдоха пророческите ученици, които бяха в Ерихон, дойдоха се при царя, който ви е пратил, та му кажете: Така се върнах при Елисей та му рекоха: Знаеш ли, че Господ ще ти вземе господаря, който е бил над тебе? А той каза: Да, зная това мълчете. **6** Тогава Илия се възкачи при Елисей та му рекоха: Знаеш ли, че Господ ще ти вземе господаря, който е бил над тебе? А той отговори: Да, зная това мълчете. **7** И петдесет мъже от Ерихон, дойдоха пророческите ученици отидаха да застанаха на място, където Илия излязъл, и тъй, отидаха и двамата. **8** И петдесет мъже от Ерихон, дойдоха пророческите ученици отидаха да застанаха на място, където Илия излязъл, и тъй, отидаха и двамата. **9** И когато Илия излязъл, и тъй, отидаха и двамата. **10** А Илия се възкачи при Елисей та му рекоха: Знаеш ли, че Господ ще ти вземе господаря, който е бил над тебе? А той каза: Да, зная това мълчете. **11** И докато те още ходеха и се възкачи дойде да коленичи пред Илия и го помоли, разговоряха, ето огнена колесница и огнени коне, извика: Тако мой, татко мой, колесницата Израилева и конница негова! И не го видя вече. И хвана дрехите си да ги разкъса на две части. **12** А Елисей, като гледаше, вихрушката на небето. **13** И като дигна пред очите ти животът ми и животът на тия петдесетте войници. И третият петдесетник, като се възкачи дойде да коленичи пред Илия и го помоли, разговоряха, ето огнена колесница и огнени коне, извика: Тако мой, татко мой, колесницата Израилева и конница негова! И не го видя вече. И хвана дрехите си да ги разкъса на две части. **14** И като дигна пред очите ти животът ми и животът на тия петдесетте войници. И третият петдесетник, като се възкачи дойде да коленичи пред Илия и го помоли, разговоряха, ето огнена колесница и огнени коне, извика: Тако мой, татко мой, колесницата Израилева и конница негова! И не го видя вече. И хвана дрехите си да ги разкъса на две части. **15** И като дигна пред очите ти животът ми и животът на тия петдесетте войници. И третият петдесетник, като се възкачи дойде да коленичи пред Илия и го помоли, разговоряха, ето огнена колесница и огнени коне, извика: Тако мой, татко мой, колесницата Израилева и конница негова! И не го видя вече. И хвана дрехите си да ги разкъса на две части. **16** И като дигна пред очите ти животът ми и животът на тия петдесетте войници. И третият петдесетник, като се възкачи дойде да коленичи пред Илия и го помоли, разговоряха, ето огнена колесница и огнени коне, извика: Тако мой, татко мой, колесницата Израилева и конница негова! И не го видя вече. И хвана дрехите си да ги разкъса на две части.

премина. 15 А пророческите ученици, които бяха в седем дневна обиколка; но нямаше вода за войската Ерихон, като го видяха отсреща рекоха: Илиевият и за животните, които бяха с тях. 10 Тогава рече дух остава на Елисей. И дойдоха да го посрещнат, и Израилевият цар: Уви! наистина Господ свика тия му се поклониха до земята. 16 Тогава му рекоха: трима царе, за да ги предаде в ръката на Моава! Ето сега, между слугите ти има петдесет силни 11 А Иосафат рече: Няма ли тук Господен пророк, мъже; нека отидат, молим, да потърсят господаря за да се допитаме до Господа чрез него? И един ти, да не би да го е дигнал Господният Дух и го от слугите на Израилевия цар в отговор рече: Тук е хвърлил на някое бърдо или в някоя долина. А е Елисей, Сафатовият син, който поливаше вода той каза: Не изпращайте. 17 Но като настояваха на Илиевите ръце. 12 И Иосафат рече: Господното пред него толкоз щото се засрами, рече: Изгратете. слово е у него. И тъй, Израилевият цар и Иосафат, и Изпратиха, прочее, петдесет мъже, които търсиха едомският цар слязоха при него. 13 А Елисей рече три дена, но не го намериха. 18 И когато се върнаха на Израилевия цар: Какво има между мене и тебе? при него, (зашто той беше останал в Ерихон); Иди при пророците на баща си и при пророците на рече им: Не ви ли казах: Не отивайте? 19 След майка си. А Израилевият цар му каза: Не, защото това, гражданите казаха на Елисей: Виж, молим ти Господ свика тия трима царе за да ги предаде в се, местоположението на тоя град е добро, както ръката на Моава. 14 А Елисей рече: Заклевам се вижда господарят ни; но водата е лоша, а земята е в живота на Господа на Силите, Комуто слугувам, базплодна. 20 А той рече: Донесете ми ново блъдо, и наистина, ако не почитах присъствието на Юдовия турете в него сол. И донесоха му. 21 Тогава слезе при цар Иосафата, не бих погледнал на тебе, нито бих те извора на водата та хвърли солта в него, като рече: видял; 15 но сега, доведете ми един свирач. И като Така казва Господ: Изцерих тая вода; не ще има вече свиреше свирачът, Господната ръка дойде върху от нея ни смърт ни базпловие. 22 Така водата биде него. 16 И той рече: Така казва Господ: Направи изцерена, каквато е и до днес, според словото, което цялата тая долина на трапове; 17 защото така казва Елисей говори. 23 И от там той възлезе във Бетил; и Господ: Без да видите вятър и без да видите дъжд, като се качваше по пътя, излязоха из града малки пак тая долина ще се напълни с вода; и ще пияте деца та му се присмиваха, като му казваха: Качи вие, добитъкът ви и животните ви. 18 Но това е се, плешиве! качи се, плешиве! 24 А той, като се малко нещо пред очите на Господа; Той, при това, ще озърна назад и ги видя, прокле ги в Господното име. предаде и Моава в ръката ви; 19 и ще поразите всеки И излязоха из дъбравата две мечки та разкъсаха от укрепен град и всеки отборен град, ще повалите тях четиридесет и две деца. 25 И от там отиде на всяко добро дърво, ще захушите всичките водни извори, и ще запушите с камъни всяка добра площ земя. 20 И на сутрента, когато се принасяше принос, ето, дойдоха води от едомския път, и земята се напълни с вода. 21 А като чуха всичките моавци, че царете са дошли да се бият с тях, събраха се всичко, които можеха да опасват нож и нагоре, та застанаха на границата. 22 И като станаха на сутринта и изгря слънцето върху водите и моавците видяха водите отсреща чарвени като кръв, рекоха: 23 Това е кръв; непременно царете са се били помежду си и са поразили един един други; сега, прочее, на користите Моаве! 24 А когато дойдоха в Израилевия стан, израиляните станаха да поразиха моавците, тъй щото побягнаха пред тях; и като поразяваха моавците влязоха в земята им. 25 И събориха градовете, и на всяка добра площ земя хвърлиха всеки камък си та я напълниха, запушиха всичките водни извори, и отсякоха всяко добро дърво; само на Кир-арасет оставиха камъните му, но пращниците го забиколиха та го поразиха. 26 И моавският цар, когато видя, че сражението се засилваше против него, взе си седемстотин сабленици, за да пробият път, до едомския цар; но не можаха. 27 Тогава Той

**3** А в осемнадесетата година на Юдовия цар Иосафат, Иорам Ахаавовият син се възцари над Израил в Самария; и царува дванадесет години. 2 Той върши зло пред Господа, но не както баща му и майка му, защото дигна Бааловия кумир, който бе направил баща му. 3 Обаче беше привързан за греховете на Еровоама Наватовия син, който направи Израил да греши; не се оставил от тях. 4 А моявският цар Миса имаше стада, и даваше данък на Израилевия цар вълната от сто хиляди агнета и от сто хиляди овни. 5 Но когато умря Ахаав моавският цар въстана против Израилевия цар. 6 Затова, цар Иорам излезе в нова време от Самария та събра целия Израил. 7 И отивайки той прати до Юдовия цар Иосафата да кажат: Моавският цар въстана против мене; ще дойдеш ли с мене на бой против Моава? И той каза: Ще възлеза; аз съм както си ти, моите люде както твоите люде, моите коне както твоите коне. 8 Попита още: Праз кой път да възлезем? А той отговори: През пътя за едомската пустиня. 9 И така, Израилевият цар, и Юдовият цар, и едомският цар отдоха и направиха

взе първородния си син, който щеше да се възцари вместо него, та го принесе всеизгаряне на стената. Затова стана голямо възмущение между Израїя; и оттеглиха се от него и се върнаха в земята си.

#### 4 А една от жените на пророческите ученици извика

към Елисей и каза: Слугата ти мъж ми умря; и ти знаеш, че слугата ти се боеше от Господа; а заимодавецът дойде да вземе за себе си двата ми сина за роби. 2 И Елисей й каза: Що да ти сторя? Кажи ми що имаш в къщи? А тя рече: Слугинята ти няма нищо в къщи, освен един съд с дървено масло. 3 И рече: Иди, вземи на заем вън, от всичките си съседи, съдове празни съдове, вземи не малко. 4 Сетне влез и затвори вратата зад себе си и зад синовете си, и наливай от маслото във всички тия съдове, и пълните туряй на страна. 5 И тъй, та си отиве от него та затвори вратата зад себе си и зад синовете си; и те донасяха съдовете при нея, а тя наливаше. 6 И като се напълниха съдовете, рече на един от синовете си: Донеси ми още един съд. А той рече: Няма друг съд. И маслото престана. 7 Тогава тя дойде да извести на Божия човек. И той рече: Иди, продай маслото та плати дълга си, и живей с останалото, ти и синовете ти. 8 И един ден Елисей замина в Сунам, гдето имаше една богата жена; и тя го задържа да яде хляб. И колкото пъти заминаваше свръщащо там, за да яде хляб. 9 Сетне жената рече на мъжа си: Ето сеха, познавам че този, който постоянно наминава у нас, е свет Божий човек. 10 Да направим, моля една малка стаичка на стената, и да турим в нея за него легло и маса и стол и светилник, за да свръща там, когато дохожда при нас. 11 И един ден, като дойде там и свърна в стаичката та лежеше в нея, 12 рече на слугата си Гиеzia: Повикай тая сунамка. И повика я, и тя застана пред него. 13 И рече Гиеzia: Кажи й сега: Етой, ти си положила всички тия грижи за нас; що да се говори за тебе на царя или на военачалника. А тя отговори: Аз живея между своите люде. 14 Тогава рече: Що, прочее, да сторим за нея? А гиезий отговори: Наистина тя няма син, а мъжът й е стар. 15 И рече: Повикай я. И когато я повика, тя застана при вратата. 16 И Елисей й рече: Не, господарю мой, Божий човече, не лъжи слугинята си. 17 Но жената зачна и роди син на другата година по същото време, както й рече Елисей. 18 И когато порасна детето, излезе един ден към баща си при жетварите. 19 И рече на баща си: Главата ми! главата ми! А той рече на един от момците: Занеси го при майка му. 20 И като го взе занесе го при маяка му; и детето седна на коленете й до пладне, и тогава умря. 21 И тя се качи та го положи на леглото на Божия човек, и като зетвори вратата след него, излезе. 22 Тогава повика мъжа

си и рече: Изпрати ми, моля, един от момците и една от ослиците, за да тичам при Божия човек и да се върна. 23 А той рече: Защо да отидеш днес при него? не е нито нов месец, нито събота. А тя рече: Бъди спокоен. 24 Тогава оседла ослицата, и рече на слугата си: Карай и бързай; не забравяй карането заради мене освен ако ти заповядвам. 25 И тъй, стана та отиде при Божия човек на планината Кармил. А Божият човек, като я видя от далеч, рече на слугата си Гиеzia: Ето там сунамката! 26 Сега, прочее, тичай да я посрещнеш и кажи й: Добрее ли си? добре ли е мъжът ти? Добрее ли е детето? А тя отговори: Добрее. 27 А когато дойде при Божия човек на планината, хвана се за нозете му; а Гиезий се приближи, за да я отгласне. Но Божият човек рече: Остави я, защото душата ѝ е преогорчена в нея: А Господ е скрил причината от мене, и не ми я е явил. 28 А тя рече: Искала ли съм син от господаря си? Не рекох ли: Не ме лъжи? 29 Тогава Елисей рече на Гиеzia: Препаши кръста си, вземи тоягата ми в ръка, та иди; ако срещнеш човек, да го не поздравиш, а ако те поздрави някой, да ме не отговаряш; и положи тоягата ми върху лицето на детето. 30 А майката на детето рече: Заклевам се в живота на Господа и в живота на душата ти, няма да те оставя. И така, той стана та отиде подир нея. 31 А Гиеzia мина пред тях и положи тоягата върху лицето на детето; но нямаше ни глас, нито слушане. Затова се върна да го посрещне и му извести казвайко: Детето не се събуди. 32 И когато влезе Елисей в къщата, ето детето умряло, положено на леглото му. 33 Влезе, прочее, та затвори вратата зат тях двамата, и помоли се Господу. 34 Тогава се качи та легна върху детето, и като тури устата си върху неговите уста, и рацете си върху неговите ръце простря се върху него; и стопли се тялото на детето. 35 После се оттегли та ходеше насам натам из къщата, тогава пак се качи та се простря върху него; и детето кихна седем пъти, и детето отвори очите си. 36 И Елисай извика Гиеzia и рече: Повикай тая сунамка. И повика я; и когато влезе при него, рече й: Вземи сина си. 37 И тя влезе, падна на нозете му та се поклони до земята, и дигна сина си те излезе. 38 Пак дойде Елисей в Галгал, когато имаше глад в земята; и като седяха пред него пророческите ученици, та го слушаха, рече на слугата си: Тури големия котел та свари вариво за пророческите ученици. 39 Затова, един излезе на полето за да набере зеленище, и като намери диво растение, набра от него диви тиквички, та напълни дрехата си, и се върна и ги наряза в котела с варивото, понеже не знаеха, че са отровни. 40 После сипаха на човеците да ядат; а като ядоха от варивото извикаха, казвайки: Божий

човече, смърт има в котела! И не можаха да ядат от него. 41 А той рече: Тогава донесете брашно. И като говориха, казвайки: Татко мой, ако ти беше заръчал го хъврли в котела рече: Сили на людете да ядат. И нямаше нищо отровно в котела. 42 В това време повече, прочее, като ти казва! Окъпи се и очисти един човек от Ваалселиса дойде та донесе на Божия хляб от първите плодове, двадесет еchemичени на людете да ядат. 43 И слугата му рече: Що! да сложи ли това пред стотина человека? А той каза: Да на людете да ядат, защото така казва Господ: Ще се нахранят и ще остане излишък. 44 Тогава той сложи пред тях, та се нахраниха, и остана излишък, според Господното слово.

13 А слугите му се приближиха та му пророкът нещо голямо, не би ли го извършил? Колко Иордан, според думите на Божия човек; и месата му се обновиха, като месата на малко дете, и очисти се. 14 Тогава той слезе та се потопи седем пъти в 15 Тогава той се върна при Божия човек с цялата си дружина, и като дойде та застана пред наго рече: Ето, сега узнах, че няма Бог в целия свет освен в Израиля; затова, моля, приеми сега подарък от слугата си. 16 А той каза: Заклевам се в живота на Господа, Комуто слугувам, не ща да приема. А той го принуждаваше да приеме; но отказал.

17 Тогава Нееман рече: Ако не то нека се даде, моля, на слугата ти товар за две мъски от тая пръст; защото слугата ти не ще вече да принася ни всеизгаряне, нито жертва на други богове освен на Господа. 18 Господ да прости това нещо на слугата ти, ако, когато влеза господарят ми в къщището на Ромона, за да се поклони там, и се подпира на ръката ми, се навеждам и аз в къщището на Римона; като се навеждам в къщището на Римона, Господ да прости това нещо на слугата ти! 19 И рече му: Иди с мир. И така, той отиде от него известно разстояние. 20 Но Гиезий, слугата на Божия човек Елисей, си рече: Ето, господарят ми си посвени, та не взе от ръката на тоя сириец Нееман това, което донесе; но в името на живия Господ, аз ще се завтека подер него и ще взема нещо от него. 21 И тъй, Гиезий се завтече подир Неемана. А нееман, когато видя, че тича подир него, скочи от колесницата да го посрещне и рече: Добре ли и с всички ви? 22 Той рече: Добре. Господарят ми ме прати да река: Ето тъкмо сега дойдоха у мене от хълмистата земя на Ефрема двама младежи от пророческите ученици; дай им, моля, един талант сребро и премени дрехи. 23 И рече на Нееман: Благоволи да вземеш два таланта. И като го принуди, върза двата таланта сребро в два мешеца заедно с две премени дрехи, и натовари ги на двама от слугите си, които ги носеха пред него. 24 И когато стигна до хълма, взе ги от ръцете им та ги скри в къщата; и отпусна човеците, та си отидаха. 25 Тогава влезе та застана пред господаря си. И Елисей му рече: От где идеш, Гиезий? А той рече: Слугата ти не е ходил никъде. 26 А Елисей му каза: Не отиде ли сърцето ми с тебе, когато се върна човекът от колесницата си за да те посрещне? Време ли е да приемеш пари и да приемеш дрехи, маслини и лозя, овци и говеда, слуги и слугини? 27 Затова Неемановата проказа ще се засили за тебе и за рода ти до века. И той излезе от присъствието му прокажен, бял като сняг.

**6** И пророческите ученици казаха на Елисей: Ето онния, които би пленил с меча си и с лъка си? Сложи сега, мястото, където живеем та внимаваме пред им хляб и вода, за да ядат и пият; и нека отидат при тебе е тясно за нас. **2** Нека отидам, молим, до господаря си. **23** И така, той им сложи много ястия; Иордан, и от там да вземем всеки по една греда и след като ядоха и пиха, пусна ги, та отдоха при да живеем. А той отговори: Идете. **3** И един от тях господаря си. И сирийските чети не дойдоха вече каза: Благоволи, моля, да дойдеш и ти със слугата в Израилевата земя. **24** А след това, сирийският си. И той отговори: Ще дойда. **4** Отиде, прочее, с цар Венадад събра цялата си войска и дойде та тях. И като отдоха до Иордан, сечяха дървета. **5** обсади Самария. **25** И стана голям глад в Самария; А един от тях като сечеше среда, желязото падна защото, ето, обсаждаха я докле една оселова глава във водата; и той извика и рече: Ах, господарю мой! се продаваше за осемдесет сребърника, и четвърт то беше взето на заем! **6** А Божият човек рече: Где кав гъльбова тор, за пет сребърника. **26** И като падна? И показа му мястото. Тогава той отсече едно заминаваше Израилевият цар по стената, една жена дръвце та го хвърли там; и желязото изплава. **7** И извика към него и каза: Помогни, господарю мой, рече: Вземи си го. И той простира ръка та го взе. **8** царю! **27** А той рече: Ако Господ не ти помогне, от А сирийският цар, като воюваше против Израил, где ще ти помогна аз? от гумното ли, или от лина? съветваше се със слугите си, та каза: На еди-кое- **28** И царят рече: Що имаш? А тя отговори: Тая жена си място ще разположа стана си. **9** Тогава Божият ми рече: Дай твоя син да го изядем днес, а утре човек прати до Израилевия цар да кажат: Пази се ще изядем моя син. **29** И тъй сварихме моя син да не минеш през това място, защото сирийците са та го изядохме; и на следния ден рекох: Дай твоя слезли там. **10** И Израилевият цар прати до мястото, син да го изядем; а тя скри сина си. **30** И като чу за което Божият човек му каза и го предупреди; и царят думите на жената, раздра дрехите си; и като опази се от там не еднъж, нито дважд. **11** И сърцето минаваше по стената, людете видяха, и, ето, извърте на сирийския цар се смути поради това нещо; за имаше вретище върху снагата му. **31** Тогава рече: туй свика слугите си та из каза: Не щете ли да ми Така да ми направи Бог, да! и повече да притури, обадите, кой от нашите е за Израилевия цар? **12** А ако главата на Елисей, Сафатовия син, остане на един от слугите му каза: Никой, господарю мой царю; него днес. **32** А когато изпрати мъж от служещите му, но пророкът, който е в Израиля, Елисей, известява на Елисей седеше в къщата си и старейшините седяха Израилевия цар думите, които говориш в спалнята с него; но преди да стигне пратеникът при него, той си. **13** И рече: Идете, научете се где е, зада пратя да рече на старейшините: Виждате ли как тоя син на го заловят. И известиха му казвайки: Ето, в Дотан е. убийцата прати да ми отнемат главата? Гедайт, **14** Тогава той прати там коне, колесници и голяма щом дойде пратеникът, затворете вратата и спрете войска, които дойдоха през нощта и обиколиха града. го при вратата: тропота на нозете на господаря му не **15** И на слутринта, когато слугата на Божия човек е ли подир него? **33** И докато още говореше с тях, стана та излезе, ето, войска с коне и колесници ето, пратеникът слезе при него; а царят го предвари беше обиколила града. И рече му слугата му: Ах, и каза: Ето, от Господа е това зло; какво има да се господарю мой! Какво ще правим? **16** А той отговори: надея вече на Господа?

Не бой се, защото онния, които са с нас, важат повече от онния, които са с тях. **17** И помоли се Елисей, казвайки: Моля Ти се, Господи, отвори му очите за да види. И Господ отвори очите на слугата та видя, и, ето, хълмът бе пълен с огнени коне и колесници около Елисей. **18** И когато слязоха към врага, Елисей се помоли Господу казвайки: Моля Ти се, порази тия люде със слепота. И порази ги със слепота, според както каза Елисей. **19** Тогава Елисей им рече: Не е тоя пътят, нито е тоя градът: дойдете подир мене, и ще ви заведа при човека, когото търсите. И отведе ги в Самария. **20** И когато стигнаха в Самария, Елисей рече: Господи, отвори очите на тези за да видят. И Господ отвори очите им, та видяха; и, ето, бяха всред Самария. **21** А когато ги видя, Израилевият цар рече на Елисей: Да ги поразя ли, татко? да ги поразя ли? **22** А той отговори: Не ги поразявай. Поразил ли би ти

**7** Тогава рече Елисей: Слушайте Господното слово. Така казва Господ: Утре, по това време, при портата на Самария една сата чисто брашно ще се продаде за един сикъл. **2** А сановникът на чиято ръка се подпираше царят, отговори на Божия човек, казвайки: Ето сега, и прозорци, ако би направил Господ на небето, били могло да стане това нещо? А той каза: Ето, ще видиш с очите си, но няма да ядеш от него. **3** А във входа на портата имаше четири прокажени; и рекоха си един на друг: Защо да седим тук докле умрем? **4** Ако речем да влезем в града, гладът е в града, и ще умрем там; и ако седим тук, пак ще умрем. Сега, прочее, да идем та да се предадем в сирийския стан. Ако ни оставят живи, ще живеем; но ако ни убият, само ще умрем. **5** И така, на мръкване станаха за да отидат към сирийския

стан, а като стигнаха до края на сирийския стан, ето, да ядеш от него, 20 така му се случи, защото людете нямаше никой там. 6 Защото Господ беше направил го стъпка в портата, та умря.

да се чуе в стана на сирийците тропот от колесници и тропот от коне, тропот от голяма войска; и те бяха с рекли един на друг: Ето, Израилвият цар е наел против нас хетейските царе и египетските царе, за да дойдат върху нас. 7 Затова, бяха станали и побягнали в полу светлината, като оставиха шатрите си, конете си и ослите си, - целия стан, както си беше, - и бяха пиягнали за живота си. 8 И когато тия прокажени стигнаха до края на стана, влязоха в един шатър та ядоха и пиха, и взеха от там сребро, злато и дрехи, и отидоха та ги скриха; после, връщайки се, влязоха в друг шатър, взеха и от там и отидоха та скриха взетото. 9 Тогава рекоха помежду си: Ние не правим добре; тоя ден е ден на добри вести, а ние мълчим; ако чакаме докле съмне, възмездietо ни ще ни постигне; нека, прочее, отидем да известим това на царския дом. 10 И тъй, дойдоха та известиха към градските врати, и известиха им казвайки: Отидохме в стана на сирийците, и, ето, нямаше там ни човек ни човешки глас, само коне вързани и осли вързани, и шатрите както са си били. 11 И вратарите извишиха и известиха това вътре в царския дом. 12 А царят, като стана, през нощта, каза на слугите си: Сега ще видите какво ще ни направиха сирийците. Те знаят, че сме гладни, и за това са излезли из стана, за да се скрият по нивите, като си казват: Когато излязат из града ще ги заловим живи, и ще възлезем в града. 13 А един от слугите му в отговор рече: Нека вземат, моля, пет от останалите коне, които са оцелели в града, (ето те са като цяло множество от израилтяните, които се изнуриха), и нека пратим да видим. 14 Вързаха, прочее, две колесници с конете, и царят ги прати по дирята на сирийската войска, и рече: Идете и вижте. 15 И отидоха подир тях до Иордан; и, ето, целият път беше пълен с дрехи и вещи, които сирийците бяха хвърлили в бързането си. И пратениците се върнаха та явиха това на царя. 16 Тогава людете излязоха та разграбиха стана на сирийците. Така, една сата чисто брашно се продаваше за един сикъл, и две сати еchemик за един сикъл, според Господното слово. 17 И за пазенето на портата церят поставил сановника, на чиято ръка се подпираще; но людете го стъпкаха в портата, та умря, както беше казал Божият човек, който говори, когато церят слезе при него 18 И както беше говорил Божият човек на царя, казвайки: Утре, по това време, в самарийската порта две сати еchemик ще се дават за сикъл, и една сата чисто брашно за сикъл, 19 а сановникът беше отговорил на Божия човек, казвайки: И прозорци ако би направил Господ на небето, би ли могъло да стане такова нещо? а той беше казал: Ето, ще видиш това очите си, но няма

8 А Елисей беше говорил на жената, чийто син беше съживил, като беше казал: Стани та иди, ти и домът ти, и поживей гдето можеш поживя; защото Господ повика глада, и ще дойде на земята и ще продължи седем години. 2 И жената беше станала и постъпила според думите на Божия човек, и беше отишла тя и домът ѝ, и беше поживяла във филистомската земя седем години. 3 А в края на седемте години жената се върна от филистимското зия; и излезе да вика към царя за къщата си и за нивите си. 4 А царят се разговаряше със слугата на Божия човек, Гиезий, и казваше: Ями разкажи всичките големи дела, които Елисай извърши. 5 И като разказваше на царя как бе съживил мъртвия, ето, че жената, чийто син беше съживил, извика към царя за къщата си и за нивите си. И рече Гиезий: Господарю мой царю, тази е жената и този е синът, когото Елисей съживи. 6 И царят запита жената, и тя му разказа работата. Тогава церят й определи един чиновник, комуто каза: Повърни всичко, което е било нейно, и всичките произведения от нивите й от деня, когато е напуснала страната до сега. 7 А Елисай отиде в Дамаск. А сирийският цар Венадад бе болен; и известиха му, казвайки: Божият човек дойде тук. 8 И царят рече на Азаила: Вземи подарък в ръката си та иди да посрещнеш Божия човек и допитай се чрез него до Господа, като кажеш: Ще оздравея ли от тая болест? 9 И тъй, Азаил отиде да го посрещне, като взе със себе си подарък от всяко благо от Дамаск, четиридесет камилски товари; и дойде та застана пред него и рече: Синът ти Венадад, сирийският цар, ме прати при тебе, и казва: Ще оздравея ли от тая болест? 10 И Елисей му рече: Иди, какви му: Непременно ще оздравееш от болестта. Обаче, Господ ми яви, че непременно ще умре друго-яче. 11 И втречни погледа си в Азаила без да мръдне, докде се засрами той; и Божият човек заплака. 12 А азаил каза: Защо плачеш, господарю мой? А той отговори: Защото знам колко зло ще сториш на израилтяните: укрепленията им ще предадеш на огън, младежите им ще избияш с меч, малките им дада ще ще смажеш и бременните им жени ще разпориш. 13 И рече Азеил: Но ще е слугата ти, кучето, та да извърши това голямо нещо? И Елисей отговори: Господ ми яви, че ти ще царуваш над Сирия. 14 Тогава той тръгна от Елисей и дойде при господаря си и той му рече: Шо ти каза Елисей? И отговори: Каза ми, че непременно ще оздравееш. 15 А на другия ден взе завивката и като я наполи във вода, разпрострня я на лицето му, така че той умря. А вместо него Азаил се въззвари. 16 И в петата година

на Израилевия цар Иорам, син на Ахаава, възцари къщата. Тогава пророкът изля мирото на главата се Иорам, син на Юдовия цар Йосафат. **17** Той бе му и му рече: Така казва Господ Израилевият Бог: тридесет и две години на възраст, когато се възцари, Помазах те цар над Господните люде, над Израилия. и царува осем години в Ерусалим. **18** И ходи по пътя **7** И ти да поразиш дома на господаря си Ахаава, за на Израилевите царе, както постъпваше Ахавовият да отмъстя върху Езавел за кръвта на слугите Си дом, защото жена му беше Ахаавова дъщеря; и пророците, за кръвта на всичките Господни слуги. върши зло пред Господа. **19** При все това, Господ не **8** Защото целият Ахаавов дом ще бъде изтребен, иска да изтреби Юда, заради слугата Си Давида, и ще погубя от Ахаава всеки от мъжки пол, както както му бе обещал, че ще даде светилник нему и малолетния, така и пълнолетния в Израил; **9** и ще на потомците му до века. **20** В неговите дни Едом направя дома на Ахаава както дома на Еровоама, отстъпи озпод ръката на Юда, и си поставиха свой Наватовия син и както дома на Бааса, Ахиевия син. цар. **21** Затова, Иорам замина за Саир, и всичките **10** А Езавел - кучетата ще я изядат в градския край колесници с него; и като стана през нощта, порази на Езраел, и не ще да има кой да я погребе. И като едомците, които го обкръжаваха, и началниците отвори вратата, побягна. **11** Тогава Ииуй излезе при на колесниците; а людете побягнаха в шатрите си. слугите на господаря си, и един от тях ме каза: **22** Обаче, Едом отстъпи изпод ръката на Юда, и Всичко добре ли е? Защо е дошъл този луд при тебе? остана независим до днес. Тогава, в същото време, А той им рече: Вие знаете человека и това, което отстъпи и Ливна. **23** А останалите дела на Иорама, каза. **12** А те рекоха: Не е вярно; я ни кажи. А той и всичко каквото извърши, не са ли написани в рече: Така и така ми говори, като рече: Така казва Книгата на летописите на Юдовите царе? **24** И Иорам Господ: Помазах те цар над Израиля. **13** Тогава заспа с бащите си, и биде погребан с бащите си в побързаха, и като взеха всеки дрехата си туриха ги Охозия. **25** Охозия, син на Юдовия цар Иорам, се и рекоха: Ииуй се възцари. **14** Така Ииуй, син на възцари в дванадесетата година на Израилевия цар Йосафата, Немесиевият син, направи заговор против Иорам, Ахаавовия син. **26** Охозия бе двадесет и две Иорама. (А Иорам с целия Израил пазеше Рамотгодини на възраст, когато се възцари, и царува една галаад от сирийския цар Азаил; **15** а цар Иорам година в Ерусалим. Името на майка му бе Готолия, беше се върнал в Езраел за да се цери от раните внучка на Израилевия цар Амрий. **27** Той ходи в пътя които сирийците му баха нанесли, когато войваше на Ахаавовият дом, и извърши зло пред Господа, против сирийския цар Азаил). И рече Ииуй: Ако това Ахаавовия дом; защото бе зет на Ахаавовия дом. **28** е вашето мнение, то да не излезе никой да побегне И отиде на война с Иорама Ахаавовия син против из града за да отиде и извести това в Езраел. **16** сирийския цар Азаил за Рамот-галаад; а сирийците Тогава Ииуй се качи на колесницата та отиде в Езраел, раниха Иорама. **29** И тъй, цар Иорам се върна в защото Иорам лежеше там. И Юдовият цар Охозия Езраел, за да се цери от раните, които му нанесоха бе слязъл да види Иорама. **17** И стражът, който сирийците в Рама, когато воюваше против сирийския стоеше на кулата в Езраел, когато съгledа дружината цар Азаил. И Юдовият цар Охозия, Иорамовият син, на Ииуй, като идеше, рече: Виждам една дружина. И слезе в Езраел, за да види Иорама, Ахаавовия син, рече Иорам: Вземи конник и прати да ги посрещне; защото бе болен.

**9** Тогава пророк Елисей повика един от пророческите ученици та му раче: Препаши кръста си и вземи в ръката си тоя съд с миро та иди в Рамот-галаад; **2** и като стигнеш там, подири в същото място Ииуй, син на Йосафата, Намесиевия син; тогава влез при него, дигни го от сред братята му, и въведи го в една вътрешна стая. **3** После вземи съда с мирото та го излей на главата му, и речи: Така казва Господ: Помазах те цар над Израиля. Тогава отвори вратата и бягай без да се забавиш. **4** И тъй, младежът, младият пророк, отиде в Рамот-галаад. **5** И като стигна, ето, военачалниците седяха заедно; и рече: Имам дума към тебе, о военачалниче. И Ииуй рече: Към кого от всички нас? А той каза: Към тебе военачалниче. **6** И той стана та влезе в

Иорам, като вия, Ииуя, рече: С мир ли идеш, Ииуе? поставете на башния му престол, и бийте се за дома А той отговори: Какъв мир докле са толкоз вного на господаря си. 4 Но те твърде много се уплашиха, блудствата и чародействата на майка ти Езавел? 23 и рекоха: Ето, двамата царе не устояха пред него; Тогава Иорам обърна юзда та побягна, като думаше и как ще устоим ние? 5 И така, домоуправителят, на Охозия: Предателство, Охозия! 24 А Иий дръпна градоначалникът, старейшините и възпитателите на лъка си с пълна сила та устреми Иорама между децата пратиха до Ииуя да рекат: Ние сме твои племенити му така щото стрелата излезе през сърцето слуги, и ще сторим всичко, каквото ни кажеш; няма му; а той се пригърби в колесницата си. 25 Тогава да направим никого цар; стори каквото ти се вижда рече Ииуя на военачалника си Видкар: Вземи та го угодно. 6 Тогава им писа второ писмо, в което хвърли в оназ част от нивата, която принадлежи на рече: Ако сте откъм мене, и ако послушате моя езраелеца Навутей; защото спомни си, че, когато аз и глас, отнемете главите на тия човеци, синовете на ти язделхме подир баща му Ахаава, Господ произнесе господаря ви, и утре по това време, дойдете при мене против него това пророчество: 26 Не видях ли вчера в Езраел. (А царските синове, седемдесетте човека, кръвта на Навутей и кръвта на синовете му, казва бях при градските голези, които ги възпитаваха). Господ? И в тая част от нивата ще ти въздам, казва 7 И като стигна писмото до тях, хванаха царските Господ. Сега, прочее, дигни, хвърли го в тая част, синове, седемдесетте човека, та го изклаха, и туриха според Господното слово. 27 А Юдовият цар Охозия, главите им в кошници та му ги пратиха в Езраел, като видя това побягна през пътя на градинската 8 И един пратеник дойде та му извести, казвайки: къща. И ииу се спусна подир него и рече: Поразете Донесоха главите на царските синове. А той рече: тогова в колесница. И поразиха го в негорището Турете ги на два купа във входа на портата да на Гер, близо до Ивлеам; и той побягна в Магедон и стоят до утре. 9 И на сутрента излезе та застана умря там. 28 И слугите му го докараха на колесница и рече на всичките люде: Вие сте праведни; ето, ва Ерусалим, погребаха го в гроба му с башите му в аз направих заговор против господаря си и го убих; Давидовия град. 29 А Охозия бе се възцарил над но кой изби всички тези? 10 Знайте сега, че няма Юда в единадесетата година на Иорама Ахаавовия да падне на земята нищо от Господното слово, сен. 30 Тага Ииу дойде в Езраел и Езавел като чу което Господ говори против Ахаавовия дом; защото начерни клепачите на очите си, накти главата си и Господ извести онова, което говори чрез слугата Си надникна през прозореца. 31 И, като влизаше Ииу Илия. 11 Тъй, Ииу порази всичките останали от в портата, те рече: С мир ли идеш, ти Зимриевце, Ахаавовия дом в Езраел, и всичките му големци, убиецо на господаря си? 32 А той подигна лицето близките му приятели и свещениците му, докле си към прозореца и рече: Кой е от към мене? Кой? не му остави остатък. 12 Сетне стана та тръгна и И надникнаха към него двама трима скопци. 33 дойде в Самария. И по пътя, като бягаше близо при И рече: Хвърлете я долу. И те я хвърлиха долу; и овчарската стригачница, 13 Ииу срещна братята на пръсна от кръвта й по стената и по конете; и той я Юдовия цар Охозия, и попита: Кои сте вие? А те скази. 34 И като влезе та яде и пи, рече: Идете сега и отговориха: Ние сме братя на Охозия, и слизаме да виждате тая проклета и погребете я, защото е царска поздравим чадата на царя и чадата на царицата. 14 дъщеря. 35 И отида да я погребат, но не намериха И рече: Хванете ги живи. И хванаха ги живи та ги от нея освен черепа, нозете и дланите на ръцете. изклаха при рова на стригачницата, четиридесет и 36 И когато се върнаха та му явиха това, той рече: двама човека; не остави ни един от тях. 15 И като Това е словото, което Господ говори чрез слугата тръгна от там събра се с Ионадава Рихавовия сен, Си тесвиеца Илия, като рече: В градския край на който идеше да ги посрещне; Ииу го поздрави и Езраел кучетата ще изядат месата на Езавел; 37 му рече: Право ли е тво то сърце към мене, както и трупът на Езавел в градския край на Езраел ще е моето сърце към твоето? И Ионадав отговори: бъде като гной по лицето на полето, така щото не ще Право е. Ако е тъй, каза Ииу, дай ръката си. И да рекат: Това е Езавел.

## 10 А Ахаав имаше седемдесет сина в Самария.

И Ииу написа писма та прати в Самария до езраелските началници, до старейшините и до възпитателите на Ахаавовите деца, в които рече: 2 Шом пристигне до вас това писмо, понеже синовете на господаря ви са при вас, и имате колесници и коне, укрепен град и оръжия, з то виждате кой е най-добър и на способен от синовете на господаря ви та го

16 Дойди с мене та виж ревността ми за Господа.

Така го качиха в колесницата му. 17 И когато стигна в Самария, поразяваше всичките останали от Ахаава в Самария докде го изтреби, според словото, което Господ говори на Илия. 18 Тогава Ииу събра всичките люде та им рече: Ахаав е малко служил на Баала; Ииу ще му служи много. 19 Сега, прочее, повикайте ми всичките пророци на Баала, всичките

му служители и всичките му жреци; никой де не отсъства, защото имам да принеса голяма жертва на Баала; никой, който отсъства, нама да остане жив. Но Ииуй направи това с хитрост, с намарение да изтреби Бааловите служители. 20 И тъй, Ииуй рече: Прогласете тържествено събрание за Баала. И те прогласиха. 21 И Ииуй прати на целия Израил, та дойдоха всичките Баалови служители, така че не остана никой, който да не дойде. Дойдоха в капището на Баала; и Бааловото капище се напълни от край до край. 22 И каза на одеждопазителя: Извади одежди за всичките Баалови служители. И той им извади одежди. 23 Тогава Ииуй и Ионадав, Рихавовият син, влязоха във Бааловото капище; и рече на Бааловите служители: Прегледайте и внимавайте да няма някой между вас някой от слегите на Иеова, но да мъдат само служители на Баала. 24 И когато влязоха да принесат жертви и всеизгаряния, Ииуй нареди от дън осемдесет мъже, на които рече: Който остава да избяга някой от тия човеци, които доведоха в ръцете ви, животът му ще се вземе вместо неговия живот. 25 И като свърши принасянето на всеизгарянето, Ииуй рече на телохранителите и на полководците: Влезте, избийте ги; никой да не избяга. И телохранителите и полководците ги избиха с острото на ножа и ги изхвърлиха вън. После, когото отидаха в града на Бааловото капище, 26 извадиха кумирите на Бааловото капище та ги озгориха, 27 строшиха идола на Баала, съсилаха Бааловото капище, и направиха го бунище, както е до днес. 28 Така Ииуй изтреби Баала от Израиля. 29 Но Ииуй не са естови от греховете на Еровоама, Наватовия син, който непреви Израиля да греши, то ест, от златните телета, които бяха във Ветил и в Дан. 30 Тогава Господ рече на Ииуя: Понеже ти добре стори, като извърши това, което е право пред очите Ми, и направи на Ахаавовия дом напълно според това, което бе в сърцето Ми, затова твоите синове до четвъртото поколение ще седят на Израилевия престол. 31 Обаче, Ииуй не внимаваше да ходи с цялото си сърце в закона на Господа Израилевия Бог; не се оставил от греховете на Еровоама, с които направи Израиля да греши. 32 В това време Господ почна да кастри Израиля; защото Азаил ги порази във всичките Израилеви предели, 33 от Иордан на изток цялата галаадска земя, гадците, рувимците и манасийците, от Ароир при потока Аррон и Галаад и Васан. 34 А останалите дела на Ииуя, всичко що извърши и всичките му юначества, не са ли написани в Книгата на лутописите на Израилевите царе? 35 И Ииуй заспа с бащите си; и погребаха го в Самария. И вместо него се възцари син му Иоахаз. 36 И времето, през което Ииуй царува над Израиля в Самария, бе двадесет и осем години.

**11** А Готолия Охозиевата майка, като видя, че синът ѝ умря, стана та погуби целия царски род. 2 Но Иосавета, дъщеря на цар Иорама, сестра на Охозия, взе Иоаса, Охозиевия син, та го открадна из сред царските синове, като ги убиваха; и скриха го от Готолия в спалнята, заедно с дойката му, та не биде убит. 3 И беше при нея, скрит в Господния дом, шест години; а Готолия царуваше над земята. 4 Но в седмата година Иодай прати и, като взе стотниците на палачите и на телохранителите, доведе ги при саба си в Господния дом; после, като направи договор с тях и ги закле в Господния дом, показва им царския син. 5 И заповядва им казтайки: Ито какво трябва да направите: една трета от вас, които постъпвате на служба в събота, нека пази стража при царската къща, 6 една трета при портата Сур и една трета при портата, който е зад телохранителите; така да пазите стражата при къщата, за да не влезе никой. 7 И всички от вас, и от двата от дела, които оставяте службата в събота, нека пазят стражата при Господния дом около царя. 8 И да окръжавате царя от всука страна, като всеки държи оръжиета си в ръка; а който би влязъл в редовете да бъде убит; и да бъдете с царя при излизането му и при влизането му. 9 И тъй, стотниците извършиха всичко според както заповядва свещеник Иодай, и взеха всеки мъжете си - ония, които щяха да постъпят на служба в събота, и ония, които щаха да оставят службата в събота - та дойдоха при свещеника Иодай. 10 И свещеникът даде на стотниците цар Даводовите копия и щитове, които бяха в Господния дом. 11 И телохранителите, всеки с оръжиета си в ръка, стояха около церя, от дясната страна на дома до лявата му страна, край олтара и край дома. 12 Тогава Иодай изведе царския син та положи на него короната и му връчи божественото заявление; и направиха го цар и помазаха го; после изплескаха с ръце и казаха: Да живее церят! 13 А Готолия, като чу вика от телохранителите и от людете, дойде при людете в Господния дом, 14 и погледна, и, ето, царят стоеше при стълба, според общая, и военачалниците и тръбите при царя и всичките лиде от страна се радваха и свиреха с тръбите. Тогава Готолия раздразни дрехите си и извика: Заговор! заговор! 15 И свещеник Иодай заповядва на стотниците, поставени над силите, та им рече: Изведете я вън от редавете, и който би я последвал, убийте го с меч; защото свещеникът беше казал: Да не бъде убита в Господния дом. 16 И така отстъпиха място; и тя отиде през пътя на конския вход в царската къща; и там биде убита. 17 Тогава Иодай направи завет между Господа и царя и людете, че ще

бъдат Господни люде - също и между царя и людете. Но от парите, които се внасяха в Господния дом, 18 И всичките люде от земята влязоха във Вааловото не се направиха сребърни чаши, щипци, легени, капища та го събориха, жертвениците му и кумирити тръби, нито какви да било златни съдове или му изпотрошиха съвсем, и Вааловия жрец Матан сребърни съдове; 14 но даваха ги на работниците, убиха пред жертвениците. И свещеникът поставил и поправяха с тях Господния дом. 15 Освен това, надзоратели над Господния дом. 19 Тогава, като взе не търсеха сметка от човеци, на които даваха стотниците, палачите, телохранителите и всичките парите за да се разпределят на работниците, защото люде от страната, изведоха царя от Господния дом; постъпваха честно. 16 Обаче, парите принасяни за и дойдоха в църската къща през пътя към портата на престъпление и парите принасяне за грях, не се телохранителите, и той седна на царския престол. 20 Така всичките люде от страната се зарадваха, внасяха в Господния дом; те бяха за свещениците. 17 Тогава дойде сирийският цар Азаил та воюва против Гет и го превзе; и Азаил обърна лицето си за да дойде и градът се успокои; а Готолия убиха с меч при царската къща. 21 Иоас беше на седем години, против Ерусалим. 18 Затова Юдовият цар Иоас взе всичките посветени неща, които бащите му Иосафат, Иорам и Охозия, Юдовите царе, бяха посветили, и посветените от него неща, и всичкото злато, което се намери в съкровищата на Господния дом и на църската къща, та го прати на сирийския цар Азаил; и той се оттегли от Ерусалим. 19 А останалите дела на Иоаса, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? 20 И слугите му се подигнаха и, като направиха заговор, убиха Иоаса в къщата Мило, в надолнището към Сила. 21 Защото слугите му Иозахар Семеатовият син, и Иозавад, Сомировият син, го поразиха, та умря; и погребаха го с бещите му в Давидовия град; и вместо него се въззари син му Амасия.

**12** В седмата година на Ииуя се въззари Иоас, и царува четиридесет години в Ерусалим; а името на майка му бе Савия, от Вирсаве. 2 И Иоас вършеше това, което бе право пред Господа, през всичкото време, когато го наставляваше свещеник Иодай. 3 Обаче високите места не се отмъхнаха; людете още жертвуваха и кадъха по високите места. 4 А Иоас рече на свещениците: Всичките пари от посветените неща, които се внасят в Господния дом, и парите от всекиго, който преминава преоброението, и парите от всукого според оценката му, и всичките пари, които би дошло някому в сърцето да принесе в Господния дом, 5 свещениците нека ги вземат у себе си, всеки от познатия си, и нека поправят разваленото на дома, където се набери развалено.

6 Но понеже до двадесет и третата година на цар Иоас свещениците не бяха поправили разваленото на дома, 7 затова цар Иоас повика свещеник Иодай и другите свещеници та им рече: Защо не поправихте разваленото на дома? Сера, прочее, не вземайте вече пари от познатите си, но дайте събраното за разваленото на дома. 8 И свещениците склониха нито да вземат вече пари от людете, нито да бъдат отговорни за поправяне разваленото на дома. 9 А свещеник Иодай взе един котвчег и като отвори дупка на капака му, тури го при олтара от дясното на входа в Господния дом; и свещениците, които пазеха вратата, туриха в него всичките пари, които се внасяха в Господния дом. 10 И когато виждаха, че имаше много пари в ковчега, царският секретар и първосвещеникът отиваха та завързваха в мешци намерените в Господния дом пари, като ги брояха. 11 И даваха преоброените пари в ръцете на ония, които вършеха делото, които надзираха Господния дом; а те ги иждивяваха по дърводелците и строителите, които работеха в Господния дом, 12 и по зидарите и по каменоделците, и за купуване на дървета и дялани камъни за поправяне разваленото на Господния дом, и за всяко иждивение за поправката на дома. 13

**13** В двадесет и третата година на Юдовия цар Иоас, Охозиевия син, се въззари Иоахаз, Ииуевият син, над Израиля в Самария, и царува седемнадесет години. 2 Той върши зло пред Господа, като последва греховете на Еровоама, Наватовия син, с които направи Израил да греши; не се оставил от тях. 3 Затова гневът на Господа пламна против Израил, и Той постоянно ги предаваше в ръката на сирийския цар Езалия, и в ръката на Венадада, Азаиловия син. 4 Тогава Иоахаз се помоли Господу; и Господ го послуша, защото видя притеснението на Израил, как сирийският цар ги притесняваше. 5 (И Господ даде избевител на Израил, така щото се отърваха изпод ръката на сирийците, та израиляните живееха в жилищата си, както по-напред; 6 обаче не се оставиха от греховете на дома на Еровоама, с които направи Израил да греши, а в тях ходиха; и ашерата още стоеше в Самария). 7 Защото сирийският цар не беше оставил на Иоахаза от людете повече от петдесет конници, десет колесници и десет хиляди пешаци; защото сирийският цар беше ги погубил и беше ги направил като стъпкана пръст. 8 А останалите дела на Иоахаза, и всичко що извърши и юначествата му, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе? 9 И Иоахаз заспа с бящите си, и

погребаха го в Самария; а вместо него се възцари години в Ерусалим. И името на майка му бе Иоадана, син му Иоас. **10** В тридесет и седмата година на Ерусалим, от Той върши това, което бе право пред Юдовия цар Иоас, се възцари Иоас, Иоахазовият Господа, но не както баща си Давида; той постъпващ син, над Израиля в Самария, и царува шестнадесет съвсем според както бе постъпвал баща му Иоас. години. **11** Той върши зло пред Господа; не оставил **4** Обаче високите места не се отмехнаха; людете ни от един от греховете на Еровоама, Наватовия жертвуваха и кадяха по високите места. **5** И щом се син, с които направи Израиля да греши, а в тях закрепи царството в ръката му, той умъртви слугите ходи. **12** А останалите дела на Иоаса, и всичко си, които бяха убили баща му царя. **6** Но чадата що извърши и юначеството, с което воюва против на убийците не умъртви, според писаното в книгата Юдовия цар Амасия, не са ли написани в Книгата на Моисеевия закон, где Господ заповядвайки, летописите на Израилевите царе? **13** И Иоас заспа **7** Той изби **14** В това време Елисей се разболя от болестта, от десет души от Едома в долината на солта, и, като която умря. И Израилевият цар слезе при него да превзе град Села с бой, нарече го Иокнеил, както плака над него, като рече: Татко мой! татко мой! **8** Тогава Амасия прети човеци колесница Израилева и конница негова! **15** А Елисей до Израилевия цар Иоас, син на Иоахаза, Ииуевия му каза: Вземи лък и стрели. И той си взе лък и син да кажат: Ела да се погледнем един други в стрели. **16** Тогава рече на Израилевия цар: Тури лице. **9** А Израилевият цар Иоас прати до Юдовия ръката си на лъка. И като тури ръката си, Елисей цар Амасия да рекат: Ливанският трън пратил до положи ръцете си върху ръцете на царя и рече: **17** ливанския кедър да кажат: Дай дъщеря си на сина ми Отвори источния прозорец. И той го отвори. И рече за жена. Но един звяр, който бил в Ливан, заминал Елисей: Стрелай. И той устрели. И рече: Стрелата на та стъпкал тръна. **10** Ти наистина порази Едома, и Господното спасение! да! стрелата на избавлението надигна се сърцето ти; радвай се на славата си и то сирийците! защото ще поразиш сирийците в Афек седи у дома си; защо да се заплатиш за своята си докле ги довършиш. **18** Рече още: Вземи стрелите. И вреда та да паднеш, ти и Юда с теб? **11** Но Амасия той ги взе. Тогава рече на израилевия цар: Удряй не послуша. Прочее, Израилевият цар Иоас отиде, на земята. И той удари три пъти, и престана. **19** А та се погледнаха един други в лице, той и Юдовият Божият човек се разсърди на него, и рече: Трябаше цар Амасия, във Витсемес, който принадлежи на да удариш пет или шест пъти; тогава щеше да Юда. **12** И Юда биде поразен пред Израиля; и удариш сирийците докле ги довършиш; но сега побягнаха всеки в шатъра си. **13** И Израилевият цар само три пъти ще порази сирийците. **20** И Елисей Иоас хвана във Ветсемес Юдовия цар Амасия, син умря, и погребаха го. А в следната година някой на Иоаса Охозиевия син; и дойде в Ерусалим та моавски четиристотин лакти от Ерусалимската стена, израилтяни като погребваха един човек, ето, видяха от Ефремовата порта до портата на ъгъла. **14** И като чета: затова хърлиха човека в гроба на Елисей. А взе всичкото злато и сребро, и всичките съдове, щом стигна човекът та досегна Елисевите кости, които се намираха в Господния дом и в скъровищата оживя и се изправи на краката си. **22** И сирийският на царската къща, тоже и заложници, върна се в цар Азаил притесняващ Израиля през всичките дни Самария. **15** (А останалите дела, които извърши на Иоахаза. **23** Но Господ им показва милост, пожали Иоас и Юначествата му, и как войва с Юдовия цар ги и ги прегледа заради завета Си с Авраама, Исаака Амасия, не са ли написани в Книгата на летописите и Якова; и отказа да ги изтреби, и не ги отхвърли още на Израилевите царе? **16** И Иоас заспа с бащите си, от присъствието Си; **24** защото, като умря сирийският и биде погребан в Самария с Израилевите царе; цар Азаил, и вместо него се възцари син му Венадад. и вместо него се възцари син му Еровоам). **17** А **25** Иоас, Иоахазовият син, взе обратно от ръката на след смъртта на Израилевия цар Иоас, Иоахазовия Венадада, Азаиловия син, градовете, които Азаил син, Юдовият цар Амасия, Иоасовият син, живя беше отнет от ръката на баща му Иоахаза във война. петнадесет години. **18** А останалите дела на Амасия Три пъти го порази Иоас, и взе обратно Израилевите не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? **19** И понеже направиха заговор против него в Ерусалим, той побягна в Лахис; но пратиха след него в Лахис та го убиха там. **20** И докараха го на коне; и биде погребан в Ерусалим с бащите си в Давидовия град. **21** Тогава всичките

**14** Във втората година на Израилевия цар Иоас, Иоахазовия син, се възцари Амасия, син на Юдовия цар Иоас. **2** Той бе двадесет и пет години на възраст когато се възцари, и царува двадесет и девет

Юдови люде взеха Азария, който бе шестнадесет години на възраст, та го направиха цар вместо баща му Амасия. **22** Той съгради Елат и го възвърна като рече: Твоите синове ще седят на Израилевия Юда след като баща му царят заспа с бащите си. престол до четвъртото поколение. Така и стана. **13** **23** В петнадесетата година на Юдовия цар Амасия, Салум, Явисовият син, се възцари в тридесет и син на Иоаса, се възцари в Самария Еровоам, син деветата година на Юдовия цар Озия, и царува един на Израилевия цар Иоас, и царува четиридесет и месец в Самария. **14** Защото Манаим, Гадиният една година. **24** Той върши зло пред Господа; не син, като излезе от Терса, дойде в Самария, и като се остави ни от един от греховете на Еровоама порази Самума, Ависовия син в Самария и го уби, Наватовия син, с които направи Израيلا да греши. сам се възцари вместо него. **15** А останалите дела на **25** Той възстанови границата на Израيلا от прохода Салума, и заговорът, който направи, ето, написани на Емат до полското море, според словото, което са в Книгата на летописите на Израилевите царе. **16** Господ Израилевият Бог говори чрез слугата Си Иона Тогава Манаим порази Тапса и всичко що ме в нея, Аматиевия син, пророкът, който бе от Гетефер. **26** и околностите й, от Терса. Порази я понеже не му Защото Господ видя, че притеснението на Израила отвориха; и разпра всички бременни жени в нея. **17** В беше много горчиво, понеже нямаше нито малолeten, тридесет и деветата година на Юдовият цар Азария, нито пълнолeten, който да помогне на Израила. **27** И се възцари над Израила Манаим, Гадиният син, и Господ не рече да изличи изпод небето името на Израила, но ги избави чрез ръката на Еровоама царува десет години в Самария. **18** Той върши зло подчинени на Юда, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе? **28** А останалите дела на Еровоама, и пред Господа; през целия си живот не се оставяше Иоасовия син. **29** А останалите дела на Еровоама, и от греховете на Еровоама, Наватовия син, с които всичко що извърши, и юначествата му, как воюва, и направи Израила да греши. **19** Тогава асирийският как възвърна на Израила Дамаск и Емат, които бяха цар Фул дойде против земята; а Манаим даде на подчинени на Юда, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе? **20** И Манаим с заспа с бащите си Израилевите царе; и вместо него несилне събра среброто от Израила, от всичките големи богаташи по петдесет сребърни сикли, за да даде на асирийския цар. И така асирийският цар се върна, и не остана там в земята. **21** А останалите дела на Манаим, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Израилевите царе? **22** И Манаим заспа с бащите си; и вместо него се възцари син му Факия. **23** В петдесетата година на Юдовия цар Азария, се възцари над Израила в Самария Факия, Манаимовият син, и царува две години. **24** Той върши зло пред Господа; не се оставил от греховете на Еровоама, Наватовия син, с които направи Израила да греши. **25** И полководецът му Факей, Ромелиевият син, направи заговор против него та го порази в Самария, във вътрешната царска къща, с Аргова и Арие, като имаше със себе си и петдесет мъже от галаадците; и уби го та сам се възцари вместо него. **26** А останалите дела на Факия, и всичко що извърши, ето, написани са в Книгата на летописите на Израилевите царе. **27** В петдесет и втората година на Юдовия цар Азария, се възцари над Израила в Самария Факей, Ромелевият син, и царува двадесет години. **28** Той върши зло пред Господа; не се оставил от греховете на Еровоама, Наватовия син, с които направи Израила да греши. **29** В дните на Израилевия цар Факей, дойде асирийският цар Теглат-феласар та превзе Ион, Авел-вет-мааха, Янох, Кадес, Асор, Галаад и Галилея цялата Нефталимова земя, и заведе дела на Захария, ето, написани са в Книгата на

**15** В двадесет и седмата година на Израилевия цар Еровоама, се възцари Азария, син на Юдовия цар Амасия. **2** Той беше шестнадесет години на възраст когато се възцари, и царува петдесет и две години в Ерусалим; и името на майка му бе Ехолия, от Ерусалим. **3** Той върши това, което бе право пред Господа, напълно според както беше сторил баща му Амасия. **4** Но високите места не се отмахнаха; людете още жертвуваха и кадяха по високите места. **5** Но Господ порази царя, така щото той остана прокажен до деня на смъртта си, та живееше в отделна къща. А царският син Иотам бе домовладетел, и съдеше людете на земята. **6** А останалите дела на Азария, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? **7** И Азария заспа с бащите си, и погребаха го с бащите му в Давидовия град; и вместо него се възцари син му Иотам. **8** В тридесет и осмата година на Юдовия цар Азария, се възцари над Израила в Самария Захария Еровоамовия син, и царува шест месеца. **9** Той върши зло пред Господа, както сториха бащите му; не се оставил от греховете на Еровоама Наватовия син, с които направи Израили да греши. **10** А Салум, Явисовият син, направи заговор против него, и порази го пред людете и го уби; и вместо него сам се възцари. **11** А останалите дела на Захария, ето, написани са в Книгата на

жителите им пленници в Асирия. **30** А Осия, син на Ила, направи заговор против Факея Ромелиевия син в Дамаск; и цар Ахаз изпрати на свещеника Урия в образа на жертвеника, и рисунка на него, точно и като го порази, уби го, и сам се възцари вместо него според направата му. **31** И свещеник Урия направи в двадесетата година на Иотама, Озиевия син. **32** А жертвеник точно според това, което цар Ахаз прати останалите дела на Факея, и всичко що извърши, ето от Дамаск; така го направи свещеник Урия додре се написани са в Книгата на летописите на Израилевите върна цар Ахаз от Дамаск. **32** И когато се върна царят царе. **33** Във втората година на Израилевия цар от Дамаск, видя жертвеника; и царят се приближи при Факей, Ромелиевия син, се възцари Иотам, син на жертвеника та направи принос върху него. **13** И върху Юдовия цар Озия. **34** Той беше двадесет и пет години от мястото му между жертвеника и Господния дом, и на възраст, когато се възцари и царува шестнадесет години в Ерусалим; а името на майка му бе Еруса примириителните си приноси. **14** А медният олтар, Садокова дъщеря. **35** Той върши това, което бе право пред Господа; постъпваше съвсем както бе от мястото му между жертвеника и Господния дом, и направил баща му Озия. **36** Но високите места не го постави на северната страна от жертвеника. **15** И се отмахнаха; людете още жертвуваха и кадяха цар Ахаз заповяд да свещеник Урия, казавки: На по високите места. Той построи горната порта на великия жертвеник принасят утрешното всеизгаряне, Господния дом. **37** А останалите дела на Иотама, и вечерния хлебен принос, царското всеизгаряне всичко що извърши, не са ли написани в Книгата и хлебен принос, с всеизгарянето принасято на летописите на Юдовите царе? **38** В онова време всичките люде на земята и хлебния им принос и Господ почна да праща против Юда сирийския цар възлиянията им, и ръси върху него всичката кръв Расин и Факея, Ромелиевия син. **39** А Иотам заспа с на всеизгарянето и всичката кръв на жертвата; а башите си и биде погребан с бъщите си в града на баша си Давида; и вместо него се възцари син ме Ахаз.

**16** В седемнадесетата година на Факея, Ромелевия син, се възцари Ахаз, син на Юдовия цар Иотам. **2** Ахаз бе двадесет години на възраст, когато се възцари, и царува шестнадесет години в Ерусалим; но не върши това, което бе право пред Господа своя Бог, както баща му Давид. **3** Но ходи в пътя на Израилевите царе, и даже преведе сина си през огъня според мерзостите на народите, които Господ изпъди пред израиляните. **4** Той жертвуваше и кадеше по високите места, и по върховете и под всяко зелено дърво. **5** Тогава сирийският цар Расин и Израилевият цар Факея, Ромелевият син, дойдоха в Ерусалим да воюват, и обсадиха Ахаза, но не можаха да му надвият. **6** В онова време сирийският цар Расин възвърна Елат под Сирия, и изпъди юдеите из Елат; асирийците дойдоха в Елат да живееха там, гдето са и до днес. **7** Затова Ахаз прати човеци до асирийския цар Теглат-фаласар да кажат: Аз съм твой слуга и твой син; възлез да ме избавиш от ръката на сирийския цар и от ръката на на Израилевия цар, който се подигна против мене. **8** А Ахаз взе среброто и златото, което се набери в Господния дом и дъськовищницата на царската къща, та ги прости подарък на асирийския цар. **9** И Ахаз отиде в Дамаск да посрещне асирийския цар Теглат-фаласар, видя жертвеника

и според направата му. **10** И свещеник Урия направи върна цар Ахаз от Дамаск. **11** И свещеник Урия направи върху Юдовия цар Озия. **12** И когато се върна царят царе. **13** И върху Юдовия цар Озия. **14** И когато се върна царят царе. **15** И върху Юдовия цар Озия. **16** И свещеник Урия стори така, точно според както му заповяд цар Ахаз. **17** А цар Ахаз отсече страничните плочи на подноожията, и дигна от там умивалника; и свали морето от медните волове, които бяха под него, та го тури на каменен под. **18** И покрития път за съботата, който бяха построили в къщата, и външния вход за царя, премести в Господния дом, поради асирийския цар. **19** А останалите дела, които извърши Ахаз, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? **20** И Ахаз заспа с башите си, в Давидовия град; а вместо него се възцари син му Езекия.

**17** В двадесетата година на Юдовия цар Ахаз, се възцари в Самария над Израил Осия, син на Ила, и царува девет години. **2** Той върши зло пред Господа, обаче, не както Израилевите царе, които бяха преди него. **3** Против него възлезе асирийският цар Салманасар, комуто Осия стана слуга, като му даваше данък. **4** А след време асирийският цар откри заговор в Осия, защото той бе пратил човеци до египатския цар Сав, и не беше дал данък на асирийския цар, както беше правил всяка година; затова асирийският цар го затвори и върза в тъмница. **5** И асирийският цар опустошаваше цялата земя, и като отиде в Самария обсаждаше я три години. **6** В деветата година на Осия, асирийският цар превзе Самария, отвежда Израил в плен в Асирия, и засели ги в Ала и в Авир при реката Гозан и в мидските градове. **7** А това стана, защото израиляните бяха съгрешили на Господа своя Бог, Който ги изведе

от Египетската земя, изпод ръката на египетския Елат и от Сафаруим та ги засели в самарийските цар Фараона, като бяха почитали други богове, 8 и градове вместо израилтяните; и те усвоиха Самария бяха ходили в наредбите на народите, които Господ и населиха се в градовете й. 25 А в началото на изпъди пред израилтяните, и в наредбите, които зеселването си там, те не се бояха от Господа; затова Израилевите царе узакониха. 9 И израилтяните бяха Господ прети между тях лъвове, които убиваха някои вършили скришно работи, които не бяха прави пред от тях. 26 По тая причина те говориха на асирийския Господа техния Бог, и бяха си сторили високи места цар, казвайки: Людете, които ти преселе и постави в във всичките си градове, от стражарска кула до самарийските градове, не знаете начина на служение укрепен град. 10 Също бяха си издигнали кумири и на местния Бог затова Той прати лъвове между тях, ашери върху всеки висок хълм и под всуко зелено и, ето, убиват ги, понеже не знаете начина на служение дърво; 11 и там бяха ходили по всичките високи на местния Бог. 27 Тогава асирийският цар заповядва, места, както народите, които Господ изпъди пред казвайки: Заведете там един от свещениците, които тях, и бяха вършили зли дела, с които разгневиха запленихме от там; и нека идат пак и да се заселят Господа, 12 и бяха служили на идолите, за които там, и свещеникът нека ги научи начина на служение Господ им беше казал: Не вършете това нещо. 13 Но на местния Бог. 28 И така, един от свещениците, пак чрез всичките пророци и всичките гледачи Господ които бяха запленили от Самария, дойде та се беше предупреждавал Израили и Юда, казвайки: засели във Ветил, и поучаваше ги как да се боят от Върнете се от злите си пътища, и пазете Моите Господи. 29 Обаче людете от всеки народ поставиха заповеди и Моите повеления, съвършено според свои богове, людете от всеки народ в градовете, где закона, който дадох на башите ви, и който ви пратох живееха, и туриха ги в капицата по високите места, чрез слугите Си пророците. 14 При все това, те не които самаряните бяха построили. 30 Вавилонските бяха послушали, но бяха закоравили врата си както мъже поставиха Сокхот-венот, а хутайските мъже врата на башите им, които не повярваха в Господа поставиха Нергал, ематските мъже поставиха Асима, своя Бог. 15 Бяха отхвърлили повеленията Му и 31 авците поставиха Наваз и Гартак, и сефарумците завета, който направи с башите им, и заявлениета, с горяха децата си на огън за сефарумските богове които им заявяваше, и бяха последвали идолите и Адрамелех и Анамелех. 32 Така те се бояха от станали суетни, и бяха последвали народите около Господа, и си поставиха свещеници за високите тях, за които Господ им беше заповядал да не правят места от всичките люде между тях, които служеха както тях. 16 И бяха оставили всичките заповеди на в тях в капицата по високите места. 33 Бояха се Господа своя Бог та си бяха направили две леяни от Господа, и на съботите си боговете служеха телата, направили бяха ашери, и се кланяли на според общая на народите, измежду които бяха цялото небесно множество, и бяха служили на Ваала. преселени. 34 Дори до днес постъпват според по- 17 Те бяха превеждали синовете си и дъщерите си предишните обичаи: не се боят от Господа, а нито през огъння, чародействуващи и гадаели, и продавали постъпват според своите съдби, нито според себе си да вършат зло пред Господа та бяха Го закона и заповедта, която Господ даде на потомците разгневили. 18 Затова, Господ се разгневи много на Якова, когото нарече Израил, 35 с които Господ против Израили и ги отхвърли от лицето Си; остана бе направил завет, като им заповядва казвайки: Да се само едното Юдово племе. 19 Па и Юда не беше не боите от други богове, нито да им се кланяте, опазил заповедите на Господа своя Бог, но бяха нито да им служите, нито да им жертвувате; 36 но ходили в наредбите, които Израил беше узаконил. 20 от Господа, Който ви изведе из Египетската земя Господ, прочее, отхвърли целия Израилев род, унижи с голяма сила и с издигната мишца, от Него да се ги, и ги предаде в ръката на разграбителите, докле ги боите, Нему да се кланяте и Нему да принасяте отхвърли от лицето Си. 21 Защото отцепи Израيلا от жертва. 37 И да внимавате да изпълнявате всяка Давидовия дом; и те направиха Еровоама, Наватовия повеленията, съдбите, закона и заповедта, които Той син, цар; и Еровоам оттегли Израила та да не написа за вас; а от други богове да се не боите. 38 И следват Господа и направи ги де извършват голям да не забравяте завета, който направих с вас; и да грях. 22 И израилтяните бяха ходили във всичките не се боите от дрехи богове. 39 Но от Господа вашия грехове, които Еровоам извърши; не се оставиха то Бог да се боите; и Той ще ви избави от ръката на тях 23 докле Господ не отхвърли Израила от лицето всичките ви неприятели. 40 Те, обаче, не послушаха, Си, както беше говорил чрез всичките Си слуги но постъпваха според по-предишните си обичаи. 41 пророците. Така Израил беде отведен от своята земя И така, тия народи се бояха от Господа, и служеха в Асирия, где е и до днес. 24 Тогава асирийският на своите идоли; също и чадата им и внуките им цар доведе люде от Вавилон, от Хута, от Ава, от постъпват до днес както постъпваха башите им.

**18** В третата година на Израилевия цар Осия, летописецът Иоах, Асафовият син. **19** Тогава Рапсак Иловия син, се възцари Езекия, син на Юдовия им рече: Кажете сага на Езекия: Така казва великият цар, Ахаз. **2** Той беше двадесет и пет години на цар, асирийският цар, каква е тая увереност, на възраст, когато се възцари, и царува двадесет и която уповаваш? **20** Ти казваш: Имам благоразумие девет години в Ерусалим; а името на майка му беше и сила за воюване. Но това са само лицемерни Авия, Захариева дъщеря. **3** Той върши това, което бе думи. На кого, прочее, се надяваш та си въстанил право пред Господа, напълно както извърши баща против мене? **21** Виж, ти се надяваш, като че ли му Давид; **4** събори високите места, изпотроши на тояга, на оная строшена тръстика на Египет, на кумирите, изсече ашерите и сломи медната змия, която, ако се опре някой, ще се забучи в ръката му която Моисей беше направил, защото дори до онова та ще я промуши. Такъв е египетският цар Фараон време израиляните й кадяха; и нарече я Нехуштан. **5** за всички, които се надяват на него. **22** Но ако би На Господа Израилевия Бог упова. Нямаше подобен речете: На Господа нашия Бог, поваваме, то Той не е нему между всичките Юдови царе, ни между ония, ли Оня, Чито високи местаи жертвеници премахна които бяха подир него, нито преди него; **6** защото Езекия, като рече на Юда и на Ерусалим: Пред тоя се прилипи към Господа, не престана да Го следва, олтар в Ерусалим се покланяйте? **23** Сега, прочее, но опази заповедите, които Господ даде на Моисея. дай човеци в залог на господаря ми асирийския **7** И Господ бе с него; където и да излизаше, той цар; а аз ще ти дам две хиляди коне, ако можеш благоусъпяващо; и въстани против асирийския цар, и от своя страна да поставиш на тях ездачи. **24** Как не му слугуваше вече. **8** Той порази филистимците тогава ще отблъснеш един военачалник измежду до Газа и до околностите й, от стражарска кула най-ниските слуги на господаря ми? Но пак уповаваш до укрепен град. **9** А в четвъртата година на цар на Египет за колесници и за конници! **25** Без волята Езекия, която бе седмата година на Израилевия цар на Господа ли възлязох сега на това място за да го Осия, син на Ила, асирийският цар Салманасар съсипя? Господ ми рече: Възлез против тая земя възлезе против Самария и я обсаджаше. **10** След та я съсипи. **26** Тогава Елиаким, Хелкиевият син, три години я превзе; в шестата година на Езекия, Шевна и Иоах рекоха на Рапсака: Говори, молим, която бе деветата година на Израилевия цар Осия, на слугите си на сирийски, защото го разбираме: Самария бе превзета. **11** И асирийският цар отведе недей ни говори на юдейски, та да чутят людете, Израиля в плен в Асирия, и ги настани в Ала и в които са на стената. **27** Но Рапсак им рече: Да ли ме Авир при реката Гозан и в Мидските градове; **12** е пратил господарят ми само при твоя господар и защото не послушаха гласа на Господа своя Бог, но при тебе да говоря тия думи? не ме ли е изпратил престъпиха завета Му, - всичко, което Господният при мъжете, които седят на стената, за да ядат с слуга Моисей заповядва, - и не послушаха, и нито го вас заедно изпражненията си и да пият пикочта извършиха. **13** А в четириенадесетата година на цар си? **28** Тогава Рапсак застана та извика на юдейски Езекия, асирийският цар Сенахирим възлезе против със силен глас, като говори, казвайки: Слушайте всичките укрепени Юдови градове и ги превзе. **14** думата на великия цар, асирийският цар: **29** така Тогава Юдовият цар Езекия прати до асирийския цар казва царят: Да ви не мами Езекия. Защото той не в Лахис да кажат: Съгрешихме; върни се от мене; ще може да ви избави от ръката ми. **30** И да ви не каквото ми наложиши ще го нося. И тъй, асирийският прави Езекия да уповавате на Господа, като казва: цар наложи на Юдовия цар Езекия триста таланта Господ непременно ще ни избеви, и тоя град няма сребро и тридесет таланта злато. **15** И Езекия му да бъде предаден в ръката на асирийския цар. **31** даде всичкото сребро, което се намери в Господния Не слушайте Езекия, защото така казва асирийският дом и в съкровищницата на царската къща. **16** В цар: Направете спогодбе с мене и излезте при мене, това време Езекия откова златото от вратите на и яхте всеки от лозето си, и всеки от смокината си, и Господния храм и от стълбовете, които той, Юдовият пийте всеки от водата на щерната си **32** докле дойда цар Езекия, бе обковал със злато, и го даде на и ви заведа в земя подобна на вашата земя, зимя есирийския цар. **17** Но асирийският цар прати от изobilваща с жито и вино, земя изobilваща с хляб Лахис Тартана, Рапсариса и Рапсака с голява мойске и лозя, земя изobilваща с дървено масло и мед, за при цар Езекия в Ерусалим. А те възлязоха и дойдоха да живеете и да не умрете; и не слушайте Езекия, в Ерусалим. И когато стигнаха, дойдоха та застанаха когато би ви убеждавал, като казва: Господ ще ни при водопровода на горния водоем, който е по друма избави. **33** Някой от боговете на народите избавил към тепавичарската нива. **18** И когато извикаха към ли е земята си от ръката на асирийския цар? **34** царя, излязоха при тях управителят на двореца Где са боговете на Емат и Аршад? Где са боговете Елиаким, Хелкиевият син и секретарят Шевна, и на Сефаруйм, на Ена и на Ава? Избавиха ли те

Самария от ръката ми? 35 Кой измежду всичките думите, с които Сенахирим изпрати тогоз да похули богове на разните страни са избавили земята си от живия Бог. 17 Наистина, Господи, асирийските царе моята ръка, та да избави Иеова Ерусалим от ръката запустиха народите и земите им; 18 и хвърлиха в ми? 36 А людете мълчаха, и не му отговориха ни огън боговете им, защото не бяха богове, но дело на дума, защото царят беше заповядал, казвайки: Да човешки ръце, дървета и камъни; затова ги погубиха. му не отговаряте. 37 Тогава управителят на двореца 19 Сега, прочее, Господи Боже наш, отарви ни, моля Елиаким, Хелкиевият син, и секретарят Шевна, и Ти се, от ръката му, за да познаят всичките земни летописецат Иоах, Асафовият син, дойдоха при царства, че Ти си Господ, единственият Бог. 20 Тогава Езекия с раздрани дрехи та му известиха Рапсаковите Исаия, Амосовият син, прати до Езекия да кажат: деми.

**19** А когато цар Езекия че думите му, раздра дрехите си, покри се с вретище и влезе в Господния дом. 2 И прати управителя на двореца Елиаким, секретаря Шевна и старшите свещеници, покрити с вретища, при пророк Исаия Амосовия син. 3 И рекоха му: Така казва Езекия: Ден на скраб, на изобличение и на осърблечение е тия ден, защото настана часа да се родят децата, но няма сила за раждане. 4 Може би Господ твойт Бог ще чуе всичките думи на Рапсака, когото господарят му асирийският цар прати да укорява живия Бог, и ще изобличи думите, които Господ твойт Бог чу; затова, възнеси молба за останътка що е ицелял. 5 И тай слугите на цар Езекия отидаха при Исаия. 6 И Исаия им рече: Така да кажете на господаря си: Така казва Господ: Не бой се от думите, които си чул, с които слегите на асирийския цар Меса похулиха. 7 Ето, Аз ще туря в него такъв дух, щото, като чуе слух, ще се върне в своята земя; и ще го направя да падне от нож в своята земя. 8 И така, Рапсак, като се върна, намери, че асирийският цар воюваше против Ливна; защото бе чул, че той земинал от Лахис. 9 И царят, когато чу да казват за етиопския цар Тирак: Ето, излязъл да воюва против тебе, прати пак посланици до Езекия, казвайки: 10 Така да городите на Юдовия цар Езекия, да речете: Твойт Бог, на Когото уловаваш, да те не мами, като казва: Ерусалим няма да бъде предаден в ръката на асирийския цар. 11 Ето, чи какво направили асирийските царе на всичките земи, как ги обрекли на изтребление; та ли ще се избавиш? 12 Боговете на народите избавиха ли ония, които башите ми изтребиха, Гозан, Харан, Ресеф и еденяните, които бяха в Таласар? 13 Где е ематският цар, ерфадският цар и царят на града Сеифаум, на Ена и на Ава? 14 А когато Езекия взе писмото от ръката на посланиците та го прочете, Езекия влезе в Господния дом и го разгъна пред Господа. 15 И Езекия се помоли пред Господа, като каза: Господи Боже Израилев, Кийто седиш между херудимите, Ти и само Ти си Бог на всичките земни царства; Ти си направил небето и замята. 16 Приклони, Господи ухото Си и чуй; отвори Господи очите Си и виж; и чуй

запустиха народите и земите им; 18 и хвърлиха в огън боговете им, защото не бяха богове, но дело на човешки ръце, дървета и камъни; затова ги погубиха. 19 Сега, прочее, Господи Боже наш, отарви ни, моля Ти се, от ръката му, за да познаят всичките земни царства, че Ти си Господ, единственият Бог. 20 Тогава Исаия, Амосовият син, прати до Езекия да кажат: Така казва Господ Израилевият Бог: Чух това, за което си се помолил на Мене против асирийския цар Сенахирим. 21 Ето словото, което Господ изговори за него: - Презяръ те, присмя ти се, девицата, соиновата дъщеря; Зад гърба ти поклати глава ерусалимската дъщеря. 22 Кого си обидил и похулил ти? И против Кого си говорил с висок глас И си ногднал нагоре очите си? Против Светия Израилев. 23 Господа си обидил ти чрез посланиците си, като си рекъл: С множеството на колесниците си възлязох аз Върху височината на планините, Върху уединенията на Ливан: И ще изсека високите му кедри, Отборните му Елхи; И ще възляза в най-крайното помещение по него, В леса на неговия Кармил. 24 Аз изкопах и пих чеджи води; И със стапалото на нозете си ще пресуша всичките реки на Египет. 25 Не си ли чул, че Аз съм наредил това отдавна, и от древни времена съм начертал това? А сего го изпълних, Така щото ти да обръщаш укрепени градове в купове развалини. 26 Затова жителите им станаха безсилни, Уплашиха се и посрамиха се; Бяха като трева на полето, като зеленина, Като трева на къщния покрив, И жито препълнено преди да стане стъбло. 27 Но Аз зная жилището ти, Излизането ти и влизането ти, И убийството ти против Мене, 28 Панеже буйството ти против Мене, И надменността ти стигнаха до ушите Ми, Затова ще туря куката Си в ноздрите ти, И юздата Си в устните ти, Та ще те върна през пътя, по който си дошъл. 29 И това ще ти бъде знамението: Тая година ще ядете това, което е саморасло, Втората година това, което израства от същото; А третата година посейте и пожънете, Насадете лозя и язже плода им. 30 И оцелялото от Юдовия дом, Което е останало, пак ще пуска корени долу, И ще дава плод горе. 31 Защото из Ерусалим ще излезе останък, И из хълма Сион оцелялото. Ревнивостта на Господа на Силите ще извърши това. 32 Затова, така казва Господ за асирийския цар: Няма да влезе в тия град, Нито ще хвърли там стрела, Нито ще дойде пред него с щит, Нито ще издигне против него могила. 33 По пътя, през който е дошъл, по него ще се върне, И в тия град няма да възлезе, казва Господ; 34 Защото ще защитя тия град за да го избавя, Заради Себе Си и заради слугата Ми Давида. 35 И в същата нощ

ангел Господен слезе та порази сто осемдесет и пет хиляди души в асирийския стан; и когато станаха хора на сутрента, ето, всички ония бяха мъртви, което не им показах. **16** Тогава Исаия рече на трупове. **36** И тъй, асирийският цар Сенахирим си тръгна та отиде, върна се, и живееше в Ниневия. **37** А като се кланяше в капището на бога си Нисрох, неговите синове Адрамелех и Сарасар го убиха с нож; и побягнаха в ааратската земя. А вместо него се възцари син му Есарадон.

**20** В това време Езекия се разболя до смърт; и пророк Исаия, Амосовият син, дойде при него та му рече: Така казва Господ, нареди за дома си, понеже ще узреш и нама да живееш. **2** Тогава церят обърна лицето си към стената та се помоли Господу, казвайки: **3** Моля Ти се, Господи, спомни си сега как ходих пред Тебе с вярност и с цяло сърце, и върших това, което е угодно пред Тебе. И Езекия плака горко. **4** А преди да беше излязъл Исаия до средната част на града, Господното слово дойде към него и рече: **5** Върни се та кажи на вожда на Моите люде, Езекия, така казва Господ, Бог на баща ти Давида: Чух молитвата ти, видях сълзите ти; ето Аз ще те изцеля; след три дена ще възлезеш в Господния дом. **6** Ще приложа на живота ти петнадесет години; и ще избавя тебе и тоя град от ръката на асирийския цар; и ще защитя тоя град заради Себе Си и заради слугата Ми Давида. **7** Тогава Исаия каза: Вземете низаница смокини. И взеха та я туриха на цирея; и циреят оздравя. **8** А Езекия беше казал на Исаия: Какво ще бъде знанието, че Господ ще ме изцели, и че след три дена ще отида в Господния дом? **9** И Исаия беше рекъл: Ето какво ще ти бъде знанието от Господа, че Господ ще извърши това, което каза: избери - да напредне ли сянката десет стъпала, или да се върне надире десет стъпала? **10** И Езекия отговори: Лесно нещо е да слезе сянката десет стъпала; не, но нека се върне сянката десет стъпала надире. **11** И пророк Исаия извика към Господа; и Той върна сянката десет стъпала надире, по които беше слязла в сълничения часовник на Ахаза. **12** В онова време вавилонският цар Веродах-валадан, Валадановият син, прати писмо и подарък на Езекия, защото чу, че Езекия бил се разболял. **13** И Езекия ги изслуша, и показа им цялата къща със скъпоценните си вещи - среброто и златото, ароматите и скъпоценните масла, целия си оръжеен склад, и всичко каквото се намираше между съкровищата му; в къщата му и в цялото му владение не остана нищо, което Езекия не им показа. **14** Тогава дойде пророк Исаия при цар Езекия та му рече: Какво казаха тия човеци? и от где дойдоха при тебе? И Езекия рече: От далечна земя идат, от Вавилон. **15** Тогава каза: Що видяха в

къщата ти? И Езекия отговори: Видяха всичко що има в къщата ми; няма нищо между съкровищата ми, което не им показах. **16** Тогава Исаия рече на Езекия: Слушай Господното слово: **17** Ето, идат дни, когато всичко що е в къщата ти, и каквото бащите ти събрали до този ден, ще се пренесе у Вавилон; няма да остани нищо, казва Господ. **18** И ще отведат от синовете, които излязат от тебе, които ще родиш; и те ще станат скопци в палата на вавилонския цар. **19** Тогава Езекия рече на Исаия: Добро е Господното слово, което ти изрече. Прибави още: Не е ли тъй, щом в моите дни ще има мир и вярност? **20** А останалите дела на Езекия, и всичкото му юначество, и как направи водоема и водопровода та доведе вода в града, не сали написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? **21** И Езекия заспа с бащите си: и вместо него се възцари син му Манасия.

**21** Манасия бе дванадесет години на възраст, когато се възцари, и царува петдесет и пет години в Ерусалим; а името на майка му бе Ефсива. **2** Той върши зло пред Господа според мерзостите на народите, които Господ изпъди пред израилтяните. **3** Устрои изново високите места, които баща му Езекия бе съборил, издигна жертвеници на Баала и направи ашера, както Израилевият цар Ахав беше сторил, и се кланяше на цялото небесно множество и им служеше. **4** Тоже издигна жертвеници в Господния дом, за който Господ беше казал: В Ерусалим ще настаня името Си. **5** Издигна жертвеници и на цялото небесно множество вътре в двата двора на Господния дом. **6** И преведе сина си през огъня, още упражняваше предвещания и употребяваше гадания, и си служеше със запитвачи на зли духове и с връчове; той извърши голямо зло пред Господа та го разгневи. **7** И ваяният идол на ашерата, който направи, поставил в дома, за който Господ каза на Давида и на сина му Соломона: В тоя дом, и в Ерусалим, който избрах от всичките Израилеви племена, ще настаня името Си до века; **8** и няма вече да направя нозете на Израиля да блуждаят вън от земята, която дадох на бащите им, само ако внимават да вършат всичко що им заповядах, напълно според закона, който слугата Ми Моисей им даде. **9** Но не послуша; а Манасия го подмами да вършат по-лошо от народите, които Господ погуби пред израилтяните. **10** Тогава Господ говори чрез слугите Си пророците, казвайки: **11** Понеже Юдовите царе Манасия стори тия мерзости, и извърши повече зло от всичко, което извършиха аморейците, които бяха преди него, и чрез идолите си направи и Юда да съгреши, **12** затова, така казва Господ Израилевият Бог: Ето Аз нанасям такова зло на Ерусалим и на

Юда, щото на всеки, който чуе за него, ще му писнат и 6 на дърводелците, на строителите и на зидарите, - двете уши. 13 И ще простира върху Ерусалим същата за да купят дървета и дялани камъни за да поправят мерилина връв, която простира върху Самария, и дома. 7 Обаче, не държаха с тях никаква сметка за същия отвес, който простира върху Ахавовия дом; и предаваните в ръцете им пари, защото постъпваха ще избръша Ерусалим както избръсва някой едно честно. 8 Тогава първосвещеникът Хелкия каза на блюдо, и като го избръше, обръща го наопаки. 14 секретаря Сафан: Намерих книгата на закона в И ще отхвърля останалите от наследството Си, и Господния дом. И Хелкия даде книгата на Сафана, ще ги предам в ръката на неприятелите им; и те който я прочете. 9 И секретарят Сафан отиде при царя ще бъдат разграбени и пленявани от всичките си и доложи на царя, казвайки: Слугите ти иждивиха неприятели, 15 защото вършеха зло пред Мене и парите, които намериха в дома, като ги предадоха в Мене разгневиха от деня, когато бащите им излязоха ръката на работниците, които надзирават Господния из Египет, до днес. 16 При това, освен греха, с дом. 10 Тоже секретарят Сафан извески на царя, който направи Юда да съгреши като върши зло пред казвайки: Свещеник Хелкия ми даде една книха. Господа, Манасия проля и търде много невинна И Сафан я прочете пред царя. 11 А царят, като чу кръв, докле напълни Ерусалим от единия край до думите на книгата на закона, раздра дрехите си другия. 17 А останалите дела на Манасия, и всичко 12 Тогава царят заповядя на свещеника Хелкия, на що извърши, и грехът, който стори, не са ли написани Ахикама Сафандия син, на Аховора Михеевия син, в Книгата на летописите на Юдовите царе? 18 И на секретаря Сафан, и на царския слуга Асаия, Манасия заспа с бащите си, и биде погребан в казвайки: 13 Идете, допитайте се до Господа за градината на своята къща, в градината на Оза; и мене, за людете и за целия Юда, относно думите вместо него се въззари син му Амон. 19 Амон бе на тая книга, който се намери; защото голям е двадесет и две години на възраст, когато се въззари, Господният гняв, който е пламнал против нас, понеже и царува две години в Ерусалим; а името на майка бащите ни не послушаха думите на тая книга та му бе Месулемета, дъщеря на Аруса от Иотева. 20 да постъпват напълно според както е писано за Той върши зло пред Господа, както стори баща му нас. 14 И така, свещеник Хелкия, Ахикам, Аховор, Манасия. 21 Ходи напълно в пътя, в който ходи баща Сафан и Асаия отида при пророчицата Олда, жена му, и служи на идолите, на които служеше баща на одеждопазителя Селум, син на Текуя, Арасовия ме, та им се поклони. 22 И остави Господа Бога на син. А тя живееше в Ерусалим, във втория участък; бащите си, и не ходи в Господния път. 23 А слугите и те говориха с нея. 15 И тя им рече: Така казва на Амона направиха заговор против него та убиха Господ Израилевият Бог: Кажете на человека, който царя в собствената му къща. 24 Обаче, людете от ви е пратил до Мене: 16 Така казва Господ: Ето, страната избиха всичките, които бяха направили Аз ще докарам злото на това място и на жителите заговор против цар Амона; и людете от страната му, според всичко което е писано в книгата, която направиха сина му Иосия цар вместо него. 25 А 17 Понеже Ме оставиха и останалите дела, които извърши Амон, не са ли кадяха на други богове, та Мене разгневиха с всичките написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? 26 И погребаха го в гроба му в градината на Оза; и дала на ръцете си, затова гневът Ми ще пламне вместо него се въззари син му Иосия.

**22** Иосия бе осем години на възраст когато се въззари, и царува в Ерусалим тридесет и една година; а името на майка му бе Иедида, дъщеря на Адая от Васкат. 2 Той върши това, което бе право пред Господа, като ходи напълно в пътя на баща си Давида, баз да се отклони на дясно или на ляво. 3 И в осемнадесетата година на цар Иосия, царят прати в Господния дом секретаря Сафан, син на Азалия, Месуламовия син, и му каза: 4 Иди при първосвещеника Холкия та му речи да изброй внесените в Господния дом пари, които врътърите са сбрали от людете, 5 и нека ги предадат в ръката на работниците; които надзирават Господния дом; а а те нека ги дадат на работниците, които са в Господния дом, за да поправят разваленото на дома,

да му кажете: Така казва Господ Израилевият Бог: Относно думите, които ти си чул: 19 Понеже сърцето ти е омекнало, и ти си се смирил пред Господа, когато си чул това, което говорих против това място и против жителите му, че ще запустеят и ще станат за проклетия, и ти раздра дрехите си и плака пред Мене, затова и Аз те послушах, казва Господ. 20 Ето, прочее, Аз ще те приberа при бащите ти, и ще се прибереш в гроба си с мир; и твоите очи няма да видят нищо от всичкото зло, което ще докарам на това място. И те доловиха на царя.

**23** Тогава царят прати, та събраха при него всичките Юдови и ерусалимски старейшини. 2 И царят възлезе в Господния дом, и с него всичките Юдови мъже и всичките ерусалимски жители -

свещениците, пророците и всичките люде от малък бе във Ветил, и восокото място, което бе построил до голям; и прочете на всеослушание пред тях Еровоам, Наватовият син, който направи Израиля всичките думи от книгата на завета, която се намери да греши, да! оня жертвеник и онова високо място, в Господния дом. 3 И царят застана до стълба, та и като изгори високото място, стри го на прах, и направи завет пред Господа да следва Господа, да изгори ашерата. 16 И като се обрна и съгледа пази заповедите Му и заявлението Му, и повеленията гробовете, които бяха там в хълма, Иосия прати та Му с целото си сърце и с цялата си душа, та да взе костите из гробовете, изгори ги на жертвеника, и изпълняват думите, но тоя завет, който са написани го оскверни, според Господното слово прогласено в тая книга. И всичките люде потвърдиха завета. 4 от Божия човек, който прогласи тия неща. 17 Какъв Тогава царят заповяда на първосвещеник Хелкия, на е тоя стълб, който виждам? А градските мъже му свещениците от втория чин и на вратарите да издават разправиха: Това е гробът на Божия човек, който из Господния храм всичките ваши направени за дойде от Юда та прогласи тия дела, които ти извърши Баала, за ашерите и за цялото небесно множество; против ветилския жертвеник. 18 Тогава царят каза: и изгори ги вън от Ерусалим, в полетата на Кедрон, Оставете го; никой да не поклати костите му. И и отнесе пепелта им във Ветил. 5 И премахнаха така оставиха костите му непоклатени, заедно с идолопоклонническите жертвии, които Юдовите царе костите на пророка, който дойде от Самария. 19 бяха, апределили да кадят по високите места в Иосия отмахна и всичките капища на високите Юдовите градове и околностите на Ерусалим, както и места, които се намираха в сирийските градове, и тия, които кадяха на Баала, на слънцето, на луната, които Израилевите царе бяха направили та бяха на дванадесетте съзвездия, на цялото небесно разгневили Господа, и постъпи с тях точно според множество. 6 Занесе ашерата из Господния дом делата, които беше извършил във Ветил. 20 И като вън от Ерусалим на потока Кедрон, стри я на прах, изкла на жертвениците всичките жреци от високите и хвърли праха й по общенародните гробища. 7 масти, които бяха там, и изгори върху тях човешки Събори и къщите на мъжеложниците, които бяха в кости, той се върна в Ерусалим. 21 След това, царят Господния дом, гдето жените тъчаха завеси за ашера. заповяда на всичките люде, казвайки: Направете 8 И доведе всичките свещеници от Юдовите градове, пасхата на Господа вашия Бог, както е писано в и оскверни високите места, гдето тия свещеници тая книга на завета. 22 Навсярно ни във времето на бяха кадили, от Гава до Вирсаве; и събори високите съдии, които съдиха Израия, нито във времето на места на портата, които бяха във входа на портата никой от Израилевите царе или Юдовите царе, не на градоначалника Исус, който вход беше отляво е ставала такава пасха, 23 както стана тая пасха на градската порта. 9 Но свещениците от високите Господу в Ерусалим в осемнадесетата година на цар места не възлизаха да служат при Господния олтар Иосия. 24 При това, Иосия премахна запитвачите в Ерусалим, но ядяха безквасни хлябове между на зли духове и врачовете, домашните идоли и братята си. 10 Царят оскверни и Тофета, който е кумирите, и всичките мерзости, които се намериха в в долината на Еномовите потомци, за да не може Юдовата земя и в Ерусалим, за да изпълни думите на никой да преведе сина си или дъщеря си през огъна закона, написани в кнегата, която свещеник Хелкия на Молоха. 11 И отмахна конете, които Юдовите царе намери в Господния дом. 25 Цар подобен наму не е бяха посветили на слънцето във входа на Господния имало преди него, който да се е обрнал към Господа дом, при жилището на скопеца Натанмелех, което бе с цялото си сърце, с цялата си деша и с всичката в храмовите предели, и изгори с огън колесниците си сила, напълно според Моисеевия закон; нито на слънцето. 12 Царят събори и жертвениците, които след наго настана подобен нему. 26 При все това, бяха върху покрива на Ахазовата горна стая, които обаче, Господ не се върна от яростния Си и голам Юдовите царе бяха направили, и жертвениците, гняв; защото гневът Му пламна против юда поради които Монасия бе направил в двора на Господния всичките предизвикателства, с които Монасия беше дом, и като ги срина от там, хвърли праха им в Го разгневил. 27 И рече Господ: Ще отхвърля и Юда потока Кедрон. 13 Царят оскверни и високите места, от лицето Си, както отхвърлих Израиля; ще отхвърля които бяха пред Ерусалим, които бяха отдясно на и тоя гред Ерусалим, който избрах, и дома, за който хълма на разврата, който израилевият цар Соломон рекох: Името Ми ще бъде там. 28 А останалите дела беше построил за Астарта, мерзостта на сидонците, на Иосия, и всичко що извърши, не са ли написани и за Хамоса, мерзостта на моавците, и за Мелхома, в Книгата на летописите на Юдовите царе? 29 В мерзостта на амонците. 14 И сломи изтуканите, неговите дни египетския цар Фараон-нехао възлезе съсече ашерите и напълни местата им с човешки против асирийския цар при реката Евфрат. Затова кости. 15 При това царят събори жертвеника, който цар Иосия отиде против него; а той, като го видя,

уби го в Магедон. **30** И слугите му го закараха Ерусалим та обсадиха града. **11** И докато слугите мъртвъв в колесницата от Магедон и докараха го в му го обсаждаха, вавилонският цар Навуходоносор Ерусалим, където го погребаха в собствения му гроб. **12** и Юдовият цар Иоахин излезе А людете от земята взеха Иоахаза, Иосиевия син, към вавилонския цар, той, майка му, слугите му, и като го помазаха, направиха го цар вместо баща началниците му и скопците му; и вавилонският цар му. **31** Иоахаз бе двадесет и три години на възраст го хвана в осмата година на царуването си. **13** И той когато се въззари, и царува три месеца в Ерусалим; отнесе от там всичките съкровища на Господния дом а името на майка му беше Амитала, дъщеря на и съкровищата на царската къща, и съсече всичките Еремия от Ливна. **32** Той върши зло пред Господа, златни вещи в Господния храм, които Израилевия напълно както бяха направили бащите му. **33** А цар Соломон беше направил, според както Господ Фараон-некао го затвори в Ривла, в земята Емат, беше казал. **14** И пресели целия Ерусалим, всичките за да не царува в Ерусалим; и наложи на земята първенци и всичките юначни мъже, десет хиляди данък от сто таланта сребро и един талант злато. **34** пленници, и всичките дърводелци и ковачи; останаха И Фараон-некао постави Елиакима, Иосиевия син, само по-соромашката част от людете на земята. **15** цар вместо баща му Иосия, като промени името Пресели Иохима във Вавилон; и заведе пленници му на Иоаким, а Иоахаза отпрати; и той дойде в от Ерусалим във Вавилон майката на царя, жените Египет и там умря. **35** А Иоаким даде на Фараона на царя, скопците на царя и първенците от земята. среброто и златото, обаче обложи с данък земята, **16** Всичките юначни мъже - седем хиляди души, и за да даде парите според Фараоновата заповед; дърводелците и ковачите - хиляда души, всичките с несилие събра среброто и златото от людете на храбри войници, - тях вавилонският цар заведе земята, от всекиго, според, както беше състоянието пленници във Вавилон. **17** И вавилонският цар ме, за да ги даде на Фараон-некао. **36** Иоаким бе поставил чича си Матания цар вместо него, като двадесет и пет години на възраст, когато се въззари, промени името му на Седекия. **18** Седекия бе и царува единадесет години в Ерусалим; а името на двадесет и една гидина на възраст, когато се въззари, майка му бе Зевуда, дъщеря на Федаия от Рема. **37** и царува единадесет години в Ерусалим; а името на Той върши зло пред Господа, напълно както бяха направили бащите му.

**24** В неговите дни възлезе въвилонският цар Навуходоносор; и Иоаким му стана подчинен за три години; септе се отмества и въстана против него. **2** Но Господ прати против него халдейските чети, сирийските чети, моавските чети и четите на амонците, и прати ги против Юда за да го съкрушат, според словото, което Господ говори чрез слугите Си пророците. **3** Наистина по заповед от Господа стана това на Юда, за да го отхвърли от лицето Си поради греховете на Манафия, според всичко що бе извършил, **4** а още пореди невинната кръв, която бе пролял, като напълни Ерусалим с невинна кръв, така че Господ отказа да му прости. **5** А останалите дела на Иоакима, и всичко що извърши, не са ли написани в Книгата на летописите на Юдовите царе? **6** И Иоаким запса с бащите си; и вместо него се въззари син му Иоахин. **7** И египетският цар не излезе вече от земята си, защото вавилонският цар бе превзел всичко, което принадлежеше на египетския цар, от египетската река до реката Евфрат. **8** Иоахин бе осемнадесет години на възраст, когато се въззари, и царува три месеца в Ерусалим; а името на майка му бе Науста, дъщеря на Елнатана от Ерусалим. **9** Той върши зло пред Господа, съвсем както бе направил баща му. **10** В онова време слегите на вавилонския цар Навуходоносор възлязоха против

**19** Той върши зло пред Господа, съвсем както беше направил Иаким. **20** Защото от гнева на Господа, който пламна против Ерусалим и Юда, докато ги отхвърли от лицето Си, стана, че Седекия въстана против вавилонският цар.

**25** И тъй, в деветата, година на Седекиевото царуване, в десетия месец, на десетия ден от месеца, вавилонският цар Навуходоносор дойде, той и цялата му войска, против Ерусалим, и като разположи стана си против него, издигнаха укрепления наоколо против него; **2** и градът бе обсаден до единадесетата гидина на цар Седекия. **3** А на деветия ден от четвъртия месец, когато гладът се усили в града, тъй що нямаше хляб за людете на мястото, **4** отвори се пролов в градската стена, поради което всичките военни мъже побягнаха през пътя на портата, която е между двете стени, при царската градина, (а халдейците бяха близо около града), и царят отиде по пътя за полето. **5** А халдейската войска преследва царя та го стигна в ерихонските полета; и цялата му войска се разбяга от него. **6** И хванаха царя та го въведоха при вавилонския цар в Ривла; и издахда присъда против него, именно, **7** заклаха синовете на Седекия пред очите му, избодоха очите на Седекия, и като го вързаха в окови заведоха го във Вавилон. **8** А в петия месец, на седмия ден от месеца, в деветнадесетата година на вавилонския

цар Навуходоносор, дойде в Ерусалим началникът заселете се в земята та работете на вавилонския на телохранителите Навузардан, служител на цар, и ще ви бъде добре. 25 Но в седмия месец вавилонския цар, 9 та изгори Господния дом и Исмаил, син на Натания, Елисамовия син, от царския царския дворец; дори всичките къщи в Ерусалим, род, дойде, заедно с десетина мъже, та поразиха сиреч, всяка голяма къща, изгори с огън. 10 И Годолия (тъй че умря) и юдентите и халдейците, които цялата халдейска войска, който бе с началника на бях с него в Масфа. 26 Тогава всичките люде от телохранителите, събори стените около Ерусалим. малък до голям и военачалниците станаха та отидоха 11 Тогава началникът на телохранителите Навузардан в Египет; защото се уплашиха от халдейците. 27 заведе в плен останалите от людете, които бях А в тридесет и седмата година, от плениването оцелели в града, и бежанците, които прибягнаха при на Юдовия цар Иоахин в дванадесетия месец на вавилонския цар, както и останалото множество. 12 двадесет и седмия ден от месеца, вавилонският Обаче, началникът на телохранителите оставил някои цар Евилмеродах, в годината на възцаряването от победените в земята за лозари и замаделци. 13 си, възвиси от тъмницата главата на Юдовия цар А медните съдове, които бях в Господния дом, и Иоахин; 28 и говори бу любезно, постави неговия подноожията и медното море, които бях в Господния престол по-горе от престола на царете, които бях дом, халдейците сломиха и пренесоха медта им с него във Вавилон, 29 и промени тъмничните му във Вавилон; 14 отнесоха и котлите, лопатите, дрехи; и Иоахин се хранеше всяка пред него, щипците, темянниците и всичките медни прибори, с през всичките дни на живота си. 30 А колкото за които се извършваше службата. 15 Началникът на храната му, даваше му се от церя постоянна храна, телохранителите отнесе и кадилниците и тасовете, - ежедневен дял, през всичките дни на живота му. каквото беше златно като злато, и каквото сребърно като сребро. 16 Колкото за двета стълба, едното море и подноожията, които Соломон беше направил за Господния дом, медта на всички тия вещи превишаваше всяко тегло; 17 височината на единия стълб беше осемнадесет лакътя; и меден капител беше върху него, височината на който капител бе три лакътя; а върху капителята наоколо имаше мрежа и нарове, всичките медни. Подобни на тия бях размерите и на втория стълб с мрежата. 18 Началникът на телохранителите взе и първосвещеник Сараия, и втория свещеник Софония, и тримата вратари; 19 и от града взе един скопец, който беше надзирател на военните мъже, и петима мъже от имашите достъп при царя, които се намериха в града, и на военачалника секретаря, който събиравше войски от людете на земята, и шестдесет мъже от людете на земята, които се немериха в града; 20 и като ги взе началникът на телохранителите Навузардан ги заведе при вавилонския цар в Ривла. 21 И вавилонският цар ги порази, и уби ги в Ривла, в земята Емат. Така Юда биде закаран в плен от земята си. 22 А колкото за людете, които останаха в Юдовата земя, които вавилонският цар Навуходоносор беше оставил, над тях той поставил за управител Годолия, син на Ахикама, Сафановия син. 23 А като чуха всичките военачалници, те и войниците им, че вавилонският цар поставил зе управител Годолия, дойдоха при Годолия в Масфа, именно, Ионан син на Кария, Сараия син на нетофатеца Танумет, и Язания син на един маахатец, те и войниците им. 24 И Годолия се закле на пях и на мъжете им, като им каза: Не бойте се от слугите на халдейците;

## 1 Летописи

**1** Адам, Сит, Енос, **2** Каинан, Маалалеил, Яред, **3** Енох, Матусал, Ламех, **4** Ное, Сим, Хам и Яфет; **5** Яфетови синове: Гомер, Магог, Мадай, Яван, Тувал, Мосох, и Тирас; **6** а Гомерови синове: Асханаз, Дибрат, и Тогарма; **7** а Яванови синове: Елиса, Тарсис, Китим и Родамим. **8** Хамови синове: Хус, Мицраим, Фут и Ханаан; **9** а Хусови синове: Сева, Евила, Савта, Раама и Савтека; а Раамови синове: Шева и Дедан. **10** И Хус роди Нимрод; той пръв стана силен на земята; **11** а Мицраим роди лудимите, анамимите, леавимите, нафтухимите, **12** патрусимите, каслухимите (от които произлязоха филистимците), и кафторимите; **13** а Ханаан роди първородния си Сидон и Хета, **14** и евусейците, аморейците, гергесейците, **15** евейците, арукейците, асенейците, **16** арвадците, цемарейците и аматейците. **17** Симови синове: Елам, Асур, Арфаксад, Луд и Арам; а Арамови синове: Уз, Ул, Гетер и Мосох. **18** а Арфаксад роди Сала, а Сала роди Евера. **19** И на Евера се родиха два сина: името на единия бе Фалек, защото в неговите дни се разпредели земята; а името на брата му бе Иоктан. **20** А Иоктан роди Алмодада Шалефа, Хацармавета, Яраха, **21** Адорама, Узала, Дикла, **22** Гевала, Авимила, Шева, **23** Офира, Евила, и Иовава; всички тия бяха Иоктанови синове, **24** Сим, Арфаксад, Сала, **25** Евер, Фалек, Рагав, **26** Серух, Нахор, Тара, **27** Аврам, който е Авраам, **28** а Авраамови синове: Исаак и Исмаил. **29** Ето техните поколения: първородният на Исмаила, Наваиот; после Кидар, Адвейл, Мавсам, **30** Масма, Дума, Маса, Адад, Тема, **31** Етур, Нафис и Кедма; тия бяха Исмаиловите синове. **32** А Ето синовете на Авраамовата наложница Хетура: тя роди Земрана, Иоксана, Мадана, Мадиама, Есвока и Шуаха; а Иоксанови синове: Шева и Дедан; **33** а Мадиамови синове: Гефа, Ефер, Енох, Авида и Елдага; всички тия бяха потомци на Хетура. **34** И Авраам роди Исаака: а Исааковите синове бяха Иисав и Израил, **35** Иисавови синове: Елифаз, Рагуил, Еус, Еглом и Корей; **36** а Елифазови синове: Теман, Омар, Сефи, Готом, Кенез, Тамна и Амалик; **37** Рагуилови синове: Нахат, Зара, Сама и Миза. **38** А Сириови синове: Лотан, Совал, Севегон, Ана, Дисон, Асар и Дисан; **39** а Лотови синове: Хори и Омам. **40** Совалови синове: Алиан, Манахат, Гевал, Сефи и Онам; а Севегонови синове: Ана и Ана. **41** Анов син, Дисон; а Дисонови синове: Амадан, Асван, Итрам и Харан; **42** Асарови синове: Валаан Заван и Акан; Дисанови синове: Уз и Аран. **43** А ето царете, които царуваха в едомската земя, преди да се възьзари цар над израилитите: Вела Веоровият син; и името на града

му бе Денава. 44 А като умря Вела, вместо него се възцари Иовав, Заровият син, от Восора. 45 А като умря Иовав, вместо него се възцари Хусам, от земята на теманците. 46 А като умря Хусам, вместо него се възцари Адад Вададовият син, който порази мадиамците на моавското поле; и името на града му бе Авит. 47 А като умря Адад, възцари се Самла, от Масрека. 48 А като умря Самла, вместо него се възцари Саул, от Роовот при Евфрат 49 А като умря Саул, вместо него се възцари Вааланан, Аховоровият син. 50 А като умря Вааланан, вместо него се възцари Адад; и името на града му бе Пау, а името на жена му Метавеил, дъщеря на Метреда, Мезаавова внuka. 51 А като умря Адад, едомските първенци бяха: първенец Тамна, първенец Алия, първенец Етет, 52 първенец Оливема, първенец Ила, първенец Финон, 53 първенец Кенез, първенец Теман, първенец Мивсар, 54 първенец Магедиил и първенец Ирам. Тия бяха едомските първенци.

**2** Ето синовете на Израиля: Рувим, Симеон, Левий,  
Юда, Исахар, Завулон, 2 Дан, Иосиф, Вениамин,  
Нефатим, Гад и Асир. 3 Юдови синове: Ир, Онан и  
Шела: тримата му се родиха от ханаанката, дъщерята  
на Суя. А първородният на Юда, Ир, бе лош пред  
Господа, та Той го умърти. 4 И снаха му Тамар  
му роди Фареса и Зара, Всичките Юдови синове  
бяха петима. 5 Фаресови синове: Есрон и Амул.  
6 А Зарови синове: Зимрий, Етан, Еман, Халкол  
и Дара(; всичко петима. 7 А Хармииев син: Ахар  
8 А Етанов син - Азария. 9 А синове, които се  
родиха на Есрона: Ерамеил, Арам и Халев 10 И  
Арам роди Аминадава: а Аминадав роди Наасона,  
първенец на Юдовите потомци. 11 А Наасон роди  
Салмона: Салмон роди Вооза; 12 Вооз роди Овида:  
Овид роди Есея; 13 а Есей роди първородния си  
Елиав, втория Авинадав, третия Сама, 14 четвъртия  
Натаанайл, петия Радай, 15 шестия Осем и седмия  
Давид. 16 А техни сестри бяха Саруя и Авигея; а  
Саруните синове бяха трима: Ависей, Иоав и Асайл;  
17 и Авигея роди Амаса; а баща на Амаса беше  
исмаилецът Иетер. 18 И Халев, Есроновият син,  
роди синове от жена си Азува и от Ериота: синовете  
му бяха Есер, Совав и Ардон. 19 И като умря Азува,  
Халев си взе Ефрата, която му роди Ора. 20 А Ор  
роди Урия; а Урия роди Веселелия. 21 И после Есрон  
влезе при дъщерята на Махира Галаадовия баща;  
той я взе като беше на шестдесет години на възраст,  
и тя му роди Сегува; 22 А Сегув роди Яира, който  
имаше двадесет и три града в галаадската земя. 23  
И Гесур и Арам превзеха от тях Яировите паланки,  
с Кенат и селата му, шестдесет града, Всички тия  
бяха синове на Махира, Галаадовия баща. 24 А след  
като умря Есрон в Халев-ефрата, тогава Есроновата

жена Авия му роди Асхора бащата на Текуе. 25 2 третият Авесалом, син на Мааха, дъщеря на И синовете на първородния на Есрона, Ерамеила, гесурския цар Талмай; четвъртият Адония, син на бяха: първородният Арам и Вуна, Орен, Осем и Агита; 3 петият Сефатия, от Авитала; шестият Ахия. 26 Ерамеил взе и друга жена, чието име бе Итраам, от жена му Егла, 4 Шестимата му се родиха Атара: тя бе майка на Онана. 27 А синовете на в Хеврон, където царува седем години и шест месеца; първородния на Ерамеила, Арам, бяха: Маас, Ямин а Ерусалим царува тридесет и три години. 5 А тия и Екер. 28 И синовете на Анама бяха: Самай и му се родиха в Ерусалим: Сима, Совав, Натан и Ядай; а синовете на Самая: Надав и Ависур. 29 Соломон, четирима, от Витсавеев, дъщеря на Амиила; И името на Ависуровата жена бе Авиахаила, която 6 и Евар, Елисама 7 Ногах, Нефес, Яфия, 8 Елисама, му роди Аавана и Молида. 30 А Надавови синове Елиада и Елифалет, девет души; 9 всички тия бяха бяха: Селед Анаим; и Селед умря бездетен. 31 А син Давидови синове освен синовете от наложниците; и на Анаима беше Есия; а син на Есия, Сисан; а син Тамар беше тяхна сестра. 10 А Соломонов син бе на Сисана, Аалай. 32 А синове на Ядая Самаевия Ровоам; негов син, Авия; негов син, Аса; негов син, брат бяха: Етер и Ионатан; и Етер умря бездетен; Иосафат; 11 негов син, Иорам; негов син, Охозия; 33 а синовете на Ионатана: Фалет и Зиза. Тия бяха негов син, Иоас; 12 негов син, Амасия; негов син, потомците на Ерамеила. 34 А Сисан нямаше синове, Азария; негов син, Иотам; 13 негов син, Ахаз; негов но дъщери. А Сисан имаше слуга египтянин на син, Езекия; негов син, Иотам; 14 негов син, Амон; име Яраа; 35 и Сисан даде дъщеря си на слугата негов син Иосия. 15 А синовете на Иосия бяха: си Яраа за жена; и тя му роди Атая; 36 а Атая първородният Иоанан, вторият Иоаким, третият роди Натана; Натан роди Завада; 37 Завад роди Седекия, четвъртият Селум. 16 А Иоакимови синове: Ефлала; Ефлал роди Овида; 38 Овид роди Ииуя; Ехония син му, Седекия негов син. 17 А Ехониев син Ииуй роди Азария; 39 Азария роди Хелиса; Хелис бе Асир; негов син Салатиил, 18 и Малхирам, Федаиев, роди Елеаса; 40 Елеас роди Сисамая; Сисамай Сенасар, Екамия, Осама и Недавия. 19 А Федаиеви роди Селума; 41 Селум роди Екамия; а Екамия роди синове: Зоровавел и Семей; а Зоровавелови синове: Елисама. 42 А синовете на Халева Ерамеиловия Масулам и Анания, и сестра им Саломита, 20 и брат, бяха: първородният му Миса, който бе баща Асува, Оел, Варахия, Асавия и Юсав-есед, петима. на Зиф; и син на Мариса бе Ави-хеврон. 43 А 21 А Ананиеви синове: Фелатия и Исаия, синовете на Хевронови синове: Корей, Тапфуа, Рекем и Сема; 44 Рафаия, синовете на Арнана, синовете на Авдия, А Сема роди Раама, Иоркоамовия баща; а Рекем синовете на Сехания. 22 А Сехания син, Семаев; роди Самая. 45 И Самаев син беше Маон; а Маон и Семаеви синове: Хатус, Игал, Вария, Неария и беше Ветсурският баща. 46 А наложницата на Сафат, шестима. 23 А Неарииеви синове: Елиоинай, Халева, Гефа, роди Харана, Мося и Газера; а Харан Езекия и Азрикам, трима. 24 А Елиоинаеви синове: роди Газера. 47 А Ядаеви синове: Регем, Иотам, Одая, Елиасив, Фалаия, Акув, Иоанан, Далаия и Гисан, Фелет, Гефа и Сагаф. 48 И наложницата на Ананий, седмина.

Халева, Мааха, роди Севера и Тирхана; 49 роди още Сагафа, Мадмановия баща, Сева Махвановия баща и бащата на Гавая; и Халевова дъщеря бе Ахса. 50 Ето синовете на Халева, син на първородния на Ефрата, Ор: Совал Кириатиаримовият баща, 51 Салма Витлеемовият баща, и Ареф Вет-гадеровият баща, 52 А на Сovala Кириатиаримовия баща синове бяха Аре и половината от манахатците. 53 А Кириатиаримовите семейства бяха: етерците, футиците, суматците и мисрайците от тях произлязоха сарайците и естаолците. 54 Салмови синове: Витлеем, нетофатците, Атарот-вят-Иоав, половината от манахатците, сарайците, 55 семействата на писците, които живеят в Явис, тиратците, симеатците и сухатците. Това са кенейците, които произлязоха от Амата, прадед на Рихавовия дом.

**3** А ето синовете, които се родиха на Давида в Хеврон: първородният, Ам non, от езраелката Ахиноама; вторият Даниил, от кармилката Авигея;

**4** Юдови синове: Фареса, Ерон, Хармий, Ор и Совал. 2 И Реяия Соваловият син роди Яата; и Яат роди Ахумая и Лаада. Тия са семействата на сарайците. 3 И ето синовете на Итамовия баща: Езраел, Есма и Едвас; и името на сестра им бе Асепелфония, 4 и Фануил Гедеровият баща и Езер Хусовият баща. Тия са потомците на Орна първородния на Ефрата, Витлеемовия баща. 5 А Асхор, Текуевият баща, имаше две жени, Хала и Наара. 6 Наара му роди Ахузам, Ефера, Темания и Ахастара; тия бяха синове на Наара. 7 А синовете на Хала: Серет, Есуар и Етнан. 8 И Кос роди Анува, Савива и семействата на Ахарила Арумовия син. 9 А Явис беше най-много почитан между братята си; и майка му го нарече Явис, като думаше: Понеже го родих в скръб. 10 И Явис призова Израилевия Бог, казвайки: Дано действително ме благословиш, и дано разшириш пределите ми, и ръката Ти да бъде с

мене, и да ме пазиш от зло, та да нямам скръб! И тълста и добра паша; и земята бе широка, спокойна  
Бог муг даде това, което поиска. 11 А Хелуви, Суевият и мирна, защото тия, които по-напред живееха там,  
брат, роди Махира; той бе Естоновият баща. 12 А бяха Хамови потомци. 41 И тия написани по име  
Естон роди Ветрафа, Фасея и Техина основател на дойдоха в дните на Юдовия цар Езекия та разрушиха  
град Наас; тия са мъжете на Риха. 13 И Кенезови шатрите им и поразиха моавците, които намериха  
синове бяха: Готониил и Сараия; а Готониилов син, там, и погубиха ги така щото не остана ни един от тях  
Атат. 14 А Меонтай роди Офра; а Сараия роди до днес, и на тяхното място сами се заселиха, защото  
Иоава начинателя на долината на дърводелците, там имаше паша за стадата им. 42 И някои от тях,  
защото бяха дърводелци. 15 А синовете на Халева, именно, петстотин мъже от Симеоновите потомци,  
Ефониевия син: Иру, Иле и Наам; а Илевият син отидоха в хълмистата земя Сиир, като имаха за  
беше Кенез. 16 И Ялелеилови синове: Зиф, Зифа, свои водители, Есиевите синове: Фелатия, Неария,  
Тирия и Асарейл. 17 А Езраеви синове: Етер, Меред, Рафаия и Озиила, 43 та поразиха останалите от  
Ефер и Ялон: а жената на Мереда роди Мариама, амаличаните, които бяха оцелели, и се заселиха  
Самая и Есва Естемовия баща; 18 а другата му жена, там, гдето са и до днес.

Юдея, роди Яреда Гедоровия бща, Хевера Соховия бща и Екутила Заноевия бща. И тия са синовете на Вития Фараоновата дъщеря, която взе Меред; 19 И синовете на Одиевата жена, сестра Нахамова, бяха башата на гармиеца Кеила и маахатеца Естемо. 20 А Симови синове бяха: Амион, Рина, Венанан и Тилон. И Есиеви синове: Зохет и Вензехет. 21 Синове на Шела, Юдовия син, бяха Ир бща на Лиха, и Лаада, бща на Мариса, и семействата от дома на тия, които работеха висон, от Асвеевия дом, 22 и Иоаким, и мъжете на Хозива, и Иоас, и Сараф, които владееха в Моав и в Ясувилехем. Това според стари записи. 23 Те бяха гърнчари и жителите в Нетаим и в Гедира; там живееха с церя за да му работят. 24 Симеонови синове бяха: Намуил, Ямин, Ярив, Зара и Саул; 25 негов син, Селум; негов син, Мавсам; негов син, Масма. 26 А Масмови синове: син му Амуил; негов син, Закхур; негов син, Семей. 27 А Семей роди шестнадесет сина и шест дъщери; братята му обаче нямаха много синове, нито се умножи цялото им семейство като Юдовите потомци. 28 Те се заселиха във Вирсавее, Молада и Асар-суал, 29 във Вела, Есем и Толад(, 30 във Ватуил, Хорма, и Сиклаг, 31 във Вет-мархавот, Асар-сусим, Вет-вирей и в Саарам; тия бяха техни градове до царуването на Давида. 32 И селищата им бяха: Итам, Аим, Римон, Тохен и Асан, пет града, 33 и всичките села, които бяха около тия градове до Баал; тия бяха местожителствата им родословията им. 34 А Месовав, Ямлих, Иоса, Амасиевият син, 35 Иоил, Ииуй син на Иосивия син на Сараия, син на Асиила, 36 и Елиоинай, Якова, Есохая, Асаия, Адиил, Есимиил, Ванаия 37 и Зиза, син на Сифия, син на Алона, син на Едаия, син на Симрия, син на Семаия, 38 тия споменати по имена бяха първенци на семействата им; и бащините им домове нараснаха търде много. 39 И Симеоновите потомци отидоха дори до прохода на Гедор, на изток от долината, за да търсят паша за стадата си. 40 И намериха

**5** И синовете на първородния на Израиля, Рувим,  
(зашто той бе първородният; но, понеже оскверни  
леглото на баща си, неговото първородство се  
даде на синовете на Израилевия син Иосифа, а  
родословието не се смята според първородството; 2  
зашто Юда превъзмогна над братята си, и от него  
се определи да произлезе вождът; първородството,  
обаче, беше на Иосифа.) 3 синовете на първородния  
на Израиля, Рувим, бяха Енох, Фалу, Есрон и Хармий.  
**4** Синове на Иоила: негов син, Семаия; негов син,  
Гог; негов син, Семей; 5 негов син, Михей; негов син  
Реания; негов син, Ваал; 6 негов син, Веера, когото  
асирийския цар Теглат-Фелнасар заведе в плен; той  
бе първенец на рувимците. 7 А началник на братята  
му, според семействата им, когато родословието на  
поколенията им се изброя, бяха Енил, Захария 8 и  
Вела, син на Азаса, син на Сема, син на Иоила; той  
се засели в Ароир и до Нево и Ваалмеон; 9 и към  
изток се засели дори до входа на пустинята от река  
Евфрат, защото добитъкът им беше се умножил в  
галаадската земя. 10 А в дните на Саула воюваха  
против агаряните, които паднаха от ръката им; и те  
се заселиха в шатрите им по цялата източна страна  
на Галаад. 11 И Гадовите потомци се заселиха срещу  
тях във васанска земя до Салха, 12 от които  
Иоил беше началникът, а Сафам вторият, и Янай,  
и Сафат във Васан. 13 И братята им, от бащините  
им домове, бяха: Михаил, Месулам, Сева, Иорай,  
Яхан, Зия и Евер, седмина. 14 Тия бяха синовете на  
Авихайла, син на Урия, син на Яроя, син на Галаада,  
син на Михаила, син на Есисая, сина на Ядо, син на  
Вуза. 15 Ахия, син на Авилила Гуниевият син, беше  
началник на бащиния им дом. 16 Те се заселиха  
в Галаад, във Васан, в селата му, и във всичките  
околности на Сарон до пределите им. 17 Всички  
тия се изброяха според родословията си в дните  
на Юдовия цар Иотам и в дните на Израилевия  
цар Еровоам. 18 От Рувимовите потомци, гадците  
и половината от Манасиевото племе, юначите

мъже, които носеха щит и нож, стреляха с лъкове и бяха обучени на бой, възлизаха на четиридесет и четири хиляди седемстотин и шестдесет души, които можеха да излизат на война. **19** И те воюваха против агаряните, етуряните, нафисците и нодавците. **20** И те бидоха подпомогнати против тях, тъй че агаряните послуша, понеже уповаваха на Него. **21** И плениха синовете: първородният Иоил, а вторият Авия. **22** добъръка им: петдесет хиляди от камилите им, Мерариеви синове: Маалий; негов син, Ливний; негов двеста и петдесет хиляди от овците им, и две хиляди син, Семей; негов син, Оза; **23** и от ослите им, също и сто хиляди души човеци; **24** син, Агия; негов син, Асаия. **25** И ето ония, които защото мнозина паднаха убити, понеже изходът поставил Давид над пеенето в службата в Господния на боя беше от Бога. И заселиха се на мястото дом, когато се намери трайно място за ковчега, **26** им, и там живяха до пленението. **27** А потомците които слугуваха с пеене пред скринията, шатъра за на половината Манасиево племе се заселиха в срещане, докле Соломон построи Господния дом в оная земя; те нараснаха от Васан до Баал-ермон и Ерусалим, и стоеха на службата си според чина си; Санир и планината Ермон. **28** И ето началниците на башините им домове: Ефер, Есий, Елиил, Азрил, потомци - певецът Еман, син на Иоила, син на Еремия, Одудия и Адиил, мъже силни и храбри, мъже Самуила, **29** син на Елкана, син на Ероама, син именити, началници на башините си домове. **30** на Елиила, сина на Тоя, **31** син на Суфа **32** син Но понеже те престъпваха против Бога на башите на Елкана, син на Иоила, син на Азария, син на си, като блудствуваха след боговете на народите Софония, **33** син на Тахата, син на Асира, син на на оная земя, които Бог беше погубил пред тях, **34** Авиасафа, син на Корея, **35** син на Исаара, син на затова, Израилевия Бог подбуди духа на асирийския Каата, син на Левия, син на Израиля. **36** И брат му цар Фул, и духа на асирийския цар Теглат-Фелнасар, Асаф, който стоеше отясно нему: Асаф, син на та плени рувимците и гадците и половината от Манасиевото племе, и заведе ги в Ала, в Авор, в Зараия; **37** син на Адаия, **38** син на Етана, син на Зима, син на Ара и до реката Гозан, гдето са и до днес.

**6** **Левиеви синове бяха Гирсон, Каат и Мерарий.** **2** А Каатови синове: Амрам, Исаар, Хеврон и Озиил; **3** а Амрамови чада: Аарон, Моисей и Мариам; а Ааронови синове: Надав, Авиуд, Елеазар и Итамар. **4** Елеазар роди Финеес; Финеес роди Ависуся; **5** Ависуся роди Вукия; Вукия роди Озия; **6** Озий роди Зараия; Зараия роди Мераиота; **7** Мераиот роди Амария; Амария роди Ахитова; **8** Ахитов роди Садока; Садок роди Ахимааса; **9** Ахимаас роди Азария; Азария роди Ионатана; **10** Ионатан роди Азария (той е оня, който Соломон построи в Ерусалим); **11** а Азария роди Амария: Амария роди Ахитова; **12** Ахитов роди Садока; Садок роди Селума; **13** Селум роди Хелкия; Хелкия роди Азария; **14** Азария роди Сараия; а Сараия роди Иоседека. **15** А Иоседек отиде в плен, когато Господ закара в плен Юда и Ерусалим чрез ръката на Навуходоносора. **16** Левиеви синове: Гирсон, Каат и Мерарий. **17** А ето имената на Гирсовите синове: Ливний и Семей. **18** А Каатови синове бяха: Амрам, Исаар, Хеврон и Озиил. **19** Мерариеви синове бяха: Маалий и Мусий. И ето семействата на лавитите, според башините им домове: **20** на Гирсона: негов син, Ливний: негов син, Яат; негов син, Зима; **21** негов син, Иоах **22** Синовете на Каата: син му Аминадав **23** негов син, Елканы; син, Суфай; негов син, Нахат **27** негов син, Елиав; им; защото в битката те извикаха към Бога, и Той ги негов син Ероам; негов син, Елкана. **28** А Самуилови послуша, понеже уповаваха на Него. **29** И плениха синовете: първородният Иоил, а вторият Авия. **30** добъръка им: петдесет хиляди от камилите им, Мерариеви синове: Маалий; негов син, Ливний; негов двеста и петдесет хиляди от овците им, и две хиляди син, Семей; негов син, Оза; **31** и от ослите им, също и сто хиляди души човеци; **32** син, Агия; негов син, Асаия. **33** И ето ония, които защото мнозина паднаха убити, понеже изходът поставил Давид над пеенето в службата в Господния на боя беше от Бога. И заселиха се на мястото дом, когато се намери трайно място за ковчега, **34** им, и там живяха до пленението. **35** А потомците които слугуваха с пеене пред скринията, шатъра за на половината Манасиево племе се заселиха в срещане, докле Соломон построи Господния дом в оная земя; те нараснаха от Васан до Баал-ермон и Ерусалим, и стоеха на службата си според чина си; Санир и планината Ермон. **36** И ето началниците на башините им домове: Ефер, Есий, Елиил, Азрил, потомци - певецът Еман, син на Иоила, син на Еремия, Одудия и Адиил, мъже силни и храбри, мъже Самуила, **37** син на Тахата, син на Асира, син на на оная земя, които Бог беше погубил пред тях, **38** Авиасафа, син на Корея, **39** син на Исаара, син на затова, Израилевия Бог подбуди духа на асирийския Каата, син на Левия, син на Израиля. **40** И брат му цар Фул, и духа на асирийския цар Теглат-Фелнасар, Асаф, който стоеше отясно нему: Асаф, син на та плени рувимците и гадците и половината от Манасиевото племе, и заведе ги в Ала, в Авор, в Зараия; **41** син на Адаия, **42** син на Етана, син на Зима, син на Ара и до реката Гозан, гдето са и до днес.

Аароновите потомци дадоха тия Юдови градове: Рафаия, Ериил, Ямай, Евсам и Самуил, началници на Хеврон прибежищния град, Ливна с пасбищата му, бащиния им Толов дом, силни и храбри в поколенията  
58 Илен с пасбищата му, Девир с пасбищата му, 59 им; в дните на Давида, числото им бе двадесет Асан с пасбищата му, и Витсемес с пасбищата му, и две хиляди и шестстотин; з а Озиеви синове:  
60 а от Вениаминовото племе, Гава с пасбищата Езраия; и Езраиеви синове; Михаил, Авдия, Иоил и му, Алемет с пасбищата му, и Анатот с пасбищата Есия, петима, всички началници. 4 И с тях, според му; всичките им градове, според семействата им, поколенията им, според бащините им домове, имаше бяха тринацсет града. 61 И на Каатовите потомци, полкове войска за бой, тридесет и шест хиляди души; останали от семейството на племето, дадоха се с защото имаха много жени и синове. 5 А братята жребие десет града от половината Манасиево племе. им, между всичките Исахарови семейства, силни и  
62 А на Гирсоновите потомци, според семействата храбри, всичките преброени според родословията им, от Исахаровото племе, от Асировото племе, си, бяха осемдесет и седем хиляди души. 6 от Нефталиевото племе и от Манасиевото племе Вениаминови синове: Вела, Вехер и Едиил, трима; във Васан се дадоха тринацсет града. 63 На 7 а Велови синове: Есвон, Озий, Озиил, Еримот и Мерариевите потомци, според семействата им, Ирий, петима, началници на бащини домове, силни дадоха се с жребие от Рувимовото племе, от Гадовото и храбри, които се преброиха според родословията племе и от Завулоновото племе дванадесет града. си; и бяха двадесет и две хиляди и тридесет и  
64 Израиляните дадоха на левитите тия градове четири души; 8 а Вехерови синове: Земира, Иоас, и пасбищата им. 65 Дадоха с жребие тия градове, Илиезер, Елиоинай, Амрий, Еримот, Авия, Анатот и споменати по име, от племето на Юдовите потомци, и Аламет; всички тия бяха Вехерови синове. 9 А броят от племето на Симеоновите потомци, и от племето на на родословието им, според поколенията им, бе Симеоновите потомци, и от племето на Симеоновите двадесет хиляди и двеста началници на бащините потомци, и от племето на Вениаминовите потомци. из домове, силни и храбри. 10 А Едиилов син бе  
66 А някои от семействата на Каатовите потомци Валаан; а Валаанови синове: Еус, Вениамин, Аод, получиха градове за притежанията си от Ефремовото Ханаана, Зитан, Тарсис и Ахисаар; 11 всички тия племе. 67 Дадоха им прибежищните градове: Сихем Едиилови потомци, началници на бащини домове, с пасбищата му, в Ефремовата хълмиста земя; Гезер силни и храбри, бяха седемнадесет хиляди и двеста с пасбищата му. 68 Иокмеам с пасбищата му, Веторон души, които можеха да излизат на война. 12 А с пасбищата му, 69 Еалон с пасбищата му, Гетримон Суфим и Уфим бяха Ирови синове; а Ахиров 13 с пасбищата му, 70 а, от половината на Манасиевото Нефталиеви синове; Ясиил, Гуний, Есер и Селум племе, Анир с пасбищата му, и Вилеам с пасбищата внуци на Вала. 14 Манасиеви синове: Асриил, когото му; тях дадох на семействата на останалите Каатови му роди жена му; (а наложницата му сирианката роди потомци 71 На Гирсоновите потомци дадоха, от Махира Галаадовия баща; 15 а Махир взе за жена семействата на половината Манасиево племе, Голан сестрата на Уфама и Суфама, и името на сестра им във Васан с пасбищата му, и Астарот с пасбищата бе Мааха); а името на втория бе Салпаад; и Салпаад му; 72 от Исахаровото племе Кедес с пасбищата му, роди дъщеря. 16 А Махировата жена Мааха роди Даврат с пасбищата му, 73 Рамот с пасбищата му и син и нарече го Фарес; а името на брат му бе Сарес, Аним с пасбищата му; 74 от Асировото племе, Масал а името на брата му бе Сарес, е синовете му: Улам и с пасбищата му, Авдон с пасбищата му. 75 Хукок Раким; 17 и Уламов син бе Ведан. Тия бяха синовете с пасбищата му, и Роов с пасбищата му; 76 а, от на Галаада, син на Махира, Манасиевия син. 18 А Нефталиевото племе, Кедес в Галилея с пасбищата сестра му Амолехет роди Исада, Авиезера и Маала. му, Амон с пасбищата ме, и Кириатaim с пасбищата 19 А Семидови синове бяха Ахиан, Тихем, Ликхий и му. 77 А на останалите Мерариеви потомци дадоха, Аниам. 20 А Ефремови синове: Сутала; негов син, от Завулоновото племе, Римон с пасбищата му и Веред; негов син, Тахат; негов син, Елеада; негов Тавор с пасбищата му; 78 а оттатък Иордан при син, Тахат; 21 негов син, Завад; негов син, Сутала; Ерихон, на изток от Иордан, дадоха, от Рувимовото и Езер и Елеад; а гетските мъже, ги убиха защото племе, Восор в пустинята с пасбищата му, Яса с бяха слезли да отнемат добитъка им. 22 А баща пасбищата му, 79 Кедимот с пасбищата му, и Мефаат им Ефрем жали много дни; и братята му дойдоха с пасбищата му; 80 а, от Гадовото племе, Рамот в да го утешат. 23 Сетне влезе при жена си, която Галаад с пасбищата му, Маханайм с пасбищата му, зачна и роди син; и нарече го Верия, по причина 81 Есевон с пасбищата му и Язир с пасбищата му. на нещастietо, което се бе случило в дома му;  
24 (а дъщеря му бе Сеера, която съгради долния и горния Веторон и Узен-сеера); 25 и негов син  
**7** А Исахарови синове бяха: Тола, Фуа, Ясув и Симрон, четирима; 2 а Толови синове: Озий,

бе Редфа; негови синове, Ресеф и Тела; негов син, **семействата им**; те се заселиха в Ерусалим. **29** Е Тахан; **26** негов син, Ладан; негов син, Амиуд; негов в Гаваон се засели Гаваоновият баща Еил, името син, Елисама; **27** негов син, Нави; и негов син, Иисус. на чиято жена бе Мааха; **30** а първородният му син **28** А притежанията им и жилищата им бяха Ветил бе Авдон, сестре Сур, Кис, Ваал, Надав, **31** Гедор, със селата му, и към изток Нааран и към запад Ахио, Захер **32** и Макелот, който роди Сама **33** А Нир Гезер със селата му, и Сихем със селата му, до Газа роди Киса; Кис роди Саула; а Саул роди Ионатана, със селата му; **29** а, в пределите на Манасиевите Мелхисе, Авинадава и Ес-ваала. **34** А Ионатановият потомци, Ветсан със селата му, Таанах със селата му, Магедон със селата му, и Дор със селата му. В Мелех, Тарея и Ахаз. **36** А Ахаз роди Иоада, Иоада тях се заселиха потомците на Иосифа Израилевия роди Алемета, Азмавета и Зимрия; а Зимрия роди син **30** Асирови синове: Емна, Есуа, Есуй и Верия, Моса; **37** Моса роди Винея; негов син бе Рафа; негов тяхна сестра Сера; **31** а Вериеvi синове бяха: Хевер син, Елеаса; негов син, Асиил. **38** А Асиил имаше и Малхиил, който е баща на Вирзвит. **32** А Хевер шест сина, чито имена са тия: Азрикам, Вожеру, роди Яфлета, Сомира и Хотама, и тяхна сестра Исмаил, Сеария, Авдия и Анан; всички тия бяха Суя; **33** а Яфлетови синове бяха: Фасах, Вимал и Асиилови синове. **39** А синовете на брата му Иск Асует; тия са Яфлетови синове; **34** а Семирови **35** а бяха: първородният му Улам, вторият Еус и третият синовете на брата му Елам: Софа, Емна, Селис и Елифалет. **40** А Уламовите синове бяха силни и Амал; **36** Софови синове бяха: Суа, Арнепер, Согал, храбри мъже, които стреляха с лък, и имаха много Верий, Емра, **37** Восор, Од, Сама, Силса, Итран и синове и внуци, сто и петдесет души. Всички тия Веера. **38** А Етерови синове бяха: Ефоний, Фасфа и бяха от Вениаминовите потомци.

Ара. **39** А Улови синове: Арах, Аниил и Рисия. **40**

Всички тия бяха Асирови потомци, началници на бащини домове, отборни, силни и храбри, главни първенци. И броят им, според родословието им, за военна служба, възлизаше на двадесет и шест хиляди мъже.

**8** А Вениамин роди първородния си Вела, втория Асивил, третия Аара, **2** четвъртия Ноя и петия Рафа, **3** А Велови синове бяха: Адар, Гира, Авиуд, **4** Ависуй, Неемана, Ахоя, **5** Гира, Сефуфан и Урам. **6** И ето Аодовите синове, които бяха началници на бащините домове на ония, които живееха в Гава, а бидоха заведени в Манаат; **7** с Нееман, Ахия и Гира който ги заведе, и роди Аза и Ахиуда. **8** А Саараим роди синове в моавската земя след като напусна жените си Усима и Ваара: **9** от жена си Одеса роди Иоавава, Савия, Миса, Малхама, **10** Еуса, Сахия и Мирма; тия бяха синовете му, началници на бащини домове. **11** А от Усима беше родил Авитова и Елфаала. **12** А Елфаалови синове бяха: Евер Мисаам, Самер, (който съгради Оно, Лод и селата му), **13** и Верия и Сема. **14** А Ахио, Сасак, Еримот, **15** Зевадия, Арад, Адер, **16** Михаил, Есна и Иоах бяха Вериеvi синове; **17** и Зевадия, Масулам, Езекий, Хевер, **18** Есмерай, Езлия и Иовав бяха Елфаалови синове; **19** Яким, Зехрий, Завдий, **20** Елиний, Силатай, Елиил, **21** Адаия, Вераия и Симрат бяха Симееви синове; **22** а Есфан, Евер, Елиил, **23** Авдон, Зехрий, Анан, **24** Анания, Елам, Анатотия, **25** Ефадия и Фануил бяха Сасакови синове: **26** а Самсерай, Сеария, Готолия, **27** Яресия, Илия и Зехрий бяха Ероамови синове, **28** те бяха началници на бащини домове, началници според

**9** Така целият Израил се преоброи по родословия; и, ето, записани са в Книгата на Израилевите и Юдовите Царе. Те бидоха пленени у Вавилон поради беззаконията си. **2** А първите жители, които се настаниха в притежанията им, в градовете им, бяха израиляните, свещениците, левитите и нетинимите.

**3** И в Ерусалим се заселиха от Юдейците, от вениаминците, от ефремците и от манасийците: **4** Утай, син на Амиуда, син на Амрия, който бе син на Имрия Ваниевия син, от синовете на Фареса Юдовия син; **5** и от Шелаевците: първородният Асая и синовете му; **6** от Заровите синове: Еуил и братята им, шестстотин и деветдесет души; **7** а от вениаминците: Салу, син на Месулама, син на Одия, Асенуевия син, **8** Евния Ероамовият син, Ила син на Озия, Михриевият син и Месулам, син на Сефатия, син на Рагуила, Евниевия син; **9** и братята им, според семействата им, деветстотин и петдесет и шест души; всички тия мъже бяха началници на бащини домове, според бащините им домове. **10** А от свещениците: Едаия, Иоариив, Яхин **11** и Азария син на Хелкия, син на Месулама, който бе син на Садока, син на Мераюта, син на Ахитова, началник на Божия дом; **12** и Адаия, син на Ероама, син на Пасхора Мелхиевия син, и Маасай син на Адиила, син на Язира, който бе син на Месулама, син на Месилемита Емировия син, **13** и братята им, началници на бащините им домове, хиляда и седемстотин и шестдесет души, мъже много способни за делото на службата на Божия дом. **14** А от левитите: Семаия, син на Асуга, син на Азрикама Асавиевия син от Мерариевите потомци; **15** и Ваквакар, Ерес, Галал и Матания

син на Михея, син на Зехрия Асафовия син; 16 и син бе Мерив-ваал: а Мерив-ваал роди Михея. 41 А Авдия син на Сомаия 17 А вратарите бяха: Селум, Михееви синове бяха: Фитон Мелех, Теря 42 и Ахаз, Акув, Талмон, Ахиман и братята им; Селум беше който роди Яра; а Яра роди Алемета, Азмавета и началник; 18 те до сега бяха вратари при царската Зимрия; а Зимрий роди Моса: 43 и Моса роди Винея; източна врата за полковете на Левиевите потомци; а негов син бе Рафаия; негов син, Елеаса; и негов 19 а Селум син на Коре, който бе син на Авиасафа, син, Асил. 44 А Асил имаше шест сина, чито имена Коревия син, и братята му от бащиния му дом, са тия: Азрикам, Воехеру, Исаиа, Сеария, Авдия и Киреевците, бяха над работата на службата, пазачи Анан; те бяха Асилови синове.

на входовете на скинията; и баштите им са били стражи на входа на Господния стан; 20 по-напред началник над тях беше Финеес Елеазеровият син, с когото бе Господ; 21 а Захария, Меселемииевият син, беше пазач при входа на шатъра за срещане; 22 всички ония избрани за пазачи при входовете, бяха двеста и дванадесет души. Те, които Давид и гледачът Самуил бяха поставили на службата им, бяха преоброени по родословия в селата си. 23 И така те и потомците им надзираха портите на Господния дом, на дома на скинията като вардеха по ред. 24 Вратарите бяха на четирите страни, на изток, на запад, на север и на юг. 25 А братята им, които бяха по селата си, трябаше да дохождат в определени времена за да бъдат с тях по седем дни. 26 Защото тия левити, четиридесет главни вратари, оставаха в службата си, и надзираха стаите и съкровищата на Божия дом. 27 Те и нощуваха около Божия дом, защото грижата за него бе възложена на тях, и те трябваше да го отварят всяка зоран. 28 И някои от тях бяха над служебните съдове, защото по брой ги внасяха и по брой ги изнасяха. 29 Още някои от тях бяха определени над другите вещи, над всичките свещени съдове, и над чистото брашно, виното, дървеното масло, ливана и ароматите. 30 А някои от свещеническото съсловие приготвляваха благоуханното миро. 31 А Мататия, който бе от левитите, първородният на кореца Серум, надзираше печените в тава жертви. 32 И други от братята им, от потомците на каатците, бяха над присъствените хлябове за да ги приготвяват всяка събота. 33 И от тях бяха певците, началиците на бащините домове на левитите, които живееха в стаите свободни от друго служение, защото са упражняваха в работата си денем и нощем, 34 Тия бяха началици на бащините домове на левитите, началици според семействата им; те живееха в Ерусалим. 35 А в Гаваон се засели Гаваоновият баща Еил, името на чиято жена бе Мааха: 36 а първородният му син бе Авдон, после Сур, Кис, Ваал, Нир, Надав, 37 Гедор, Ахию, Захария и Макелот; 38 а Макелот роди Симеама: също и те се заселиха с братята си в Ерусалим, срещу братята си. 39 А Нир роди Киса; Кис роди Саула; а Саула роди Ионатана, Мелсисуя, Авинадава и Есваала. 40 А Ионатановият

**10** А филистимците воюваха против Израил; и Израилевите мъже побягнаха от филистимците, и паднаха убити в хълма Гелве. 2 И в преследването филистимците настигнаха Саула и синовете му; и филистимците убиха Сауловите синове Ионатана, Авинадава и Мелхусия. 3 И като се засилваше боят против Саула, стрелците го улучиха, и той биде наранен от стрелците. 4 Тогава Саул каза на оръженосеца си: Изтегли меча си та ме прободи с него, да не би да дойдат тия необрязани и се поругаят с мене. Но оръженосецът му не искаше, защото много се боеше. За това Саул взе меча си та падна върху него. 5 И оръженосецът му като видя, че Саул умря, падна и той на меча си та умря. 6 Така умря Саул и тримата му сина; и целият му дом умря едновременно. 7 Тогава всичките Израилеви мъже, които бяха в долината, като видяха, че побягнаха, и че Саул и синовете му умряха, напуснаха градовете си и побягнаха; а филистимците дойдоха та се заселиха в тях. 8 А на следния ден, когато филистимците дойдоха да съблекат убитите, намериха Саула и синовете му паднали на хълма Гелве. 9 И като го събраха, взеха главата му и оръжията му, та ги разпратиха наоколо из филистимската земя за да разнесат известие на идолите си и на людете. 10 И положиха оръжието му в капището на боговете си, а главата му приковаха в Дагоновото капище. 11 А когато чуха всичките жители на Явис-галаад все що направили филистимците на Саула, 12 всичките храбри мъже станаха да дигнаха тялото на Саула и телата на синовете му, донесоха ги в Явис, и погребаха костите им под дъба на Явис; и постиха седем дена. 13 Така умря Саул за престъплението, което извърши против Господа, против Господното слово, което не опази, а още, понеже бе се съвещал със запитвачка на зли духове, за да се допита до тях, 14 а до Господа не се допита, затова Той го умърти, и обърна царството към Давида, Есевия син.

**11** Тогава целият Израил се събра при Давида в Хеврон и рекоха: Ето, ние сме твоя кост и твоя плът, 2 И по-напред още, и докато Саул царуваше, ти беше, който извеждаше и въвеждаше Израия, и на тебе Господ твоят Бог каза: Ти ще пасеш людете

Ми Израил, и ти ще бъдеш вожд над людете Ми 22 Ванаия, Иодаевият син, син на един храбър мъж Израил. З и така, всичките Израилеви старейшини от Кавсейл, който беше извършил храбри дела, - дойдоха при царя в Хеврон; и Давид направи завет с той уби двамата лъвовидни моавски мъже; тоже той тях пред Господа в Хеврон; и те помазаха Давида слезе та уби лъва в сред рова в многоснежния ден; 23 цар над Израил, според Господното слово чрез при това, той уби египтянина, мъж с голям ръст, пет Самуила. 4 Тогава Давид и целият Израил отидоха в лакътя висок; в ръката на египтянина имаше копие Ерусалим (който бе Евус), дадено бяха жителите на като красно на тъкач; а Ванаия слезе при него само с земята, евусците. 5 А жителите на Евус рекоха на тоя, и като грабна копието от ръката на египтянина, Давида: Няма да влезеш тук. Обаче, Давид превзе уби го със собственото му копие. 24 Тия неща стори крепостта Сион; това е Давидовият град. 6 И рече Ванаия, Иодаевият син, и си придоби име между тия Давид: Който пръв удари евусците, той ще бъде трима силни мъже. 25 Ето, той стана по-славен от военачалник и вожд. И Иоав, Саруиният син, се качи тридесетте, но не стигна до първите трима. И Давид пръв; и стана военачалник. 7 Тогава Давид се зесели го постави над телохранителите си. 26 А силните в крепостта; затова тя се нарече Давидов град. 8 И мъже между войските бяха: Асаил, Иоавовият брат, той съгради града околовръст от Мило и наоколо; а Елханан, син на Додо от Витлеем. 27 Самот аорецът, Иоав поправи останалата част от града. 9 И Давид Хелис фелонецът, 28 Ирас, сина на текоеца Екис, преуспяваше и ставаше по-велик, защото Господ на Авазер анатонецът, 29 Сивехай хустанецът, Илай Силите бе с него. 10 А ето началниците на силните ахохицът, 30 Марай нетофатецът, Хелед, син мъже, които имаше Давид, които заедно с целия на нетофатеца Ваана, 31 Итай, син на Риваия Израил се подвизаваха с него за царството му, за да от Гавая, която принадлежеше на Вениаминовите го направляват цар, според Господното слово относно потомци, Ванаия пиратонецът, 32 Урай от долините Израил. 11 А ето изчислението на силните мъже, Гаас, Авиил арватецът, 33 Азмавет варумецът, които имаше Давид: Ясовеам, Ахмоновия син, главен Елиава саалвонецът, 34 синовете на Асима гизонеца, военачалник; той като махаше копието си против Ионатан син на аарреца Сагий, 35 Ахиам син на триста души неприятели, уби ги в едно сражение. аарреца Сахар, Елифал Уровият син, 36 Ефер 12 И след него бе ахохицът Елеазар Додовият мехиратецът, Ахия фелонецът, 37 Есро кармилецът, син, който бе един от тримата силни мъже. 13 Той Наарай Есвеевият син, 38 Иоил, Натановият брат, бе с Давида във Фас-дамим, когато филистимците Мивар Аргиевият син, 39 Селек амонецът, Нахарай се събраха за бой там, дадено имаше частица земя виротецът, оръженосецът на Иоава Саруния син, пълна с еchemик; и когато людете побягнаха пред 40 Ираз иетерецът, Гарив етерецът, 41 Урия хетеецът, филистимците, 14 те застанаха в сред нивата и я Завад Аалаевият син, 42 Адина син на рувимеца защитаваха и поразиха филистимците; и Господ Сиза, началник на рувимите, и тридесет души с извърши голямо избавление. 15 После, трима от него, 43 Анан, син на Мааха, Иосафат митнецът, 44 тридесетте военачалници слязоха до скалата при Озия астеротецът, Сами и Еиил синове на Хотама Давида в одоламската пещера; а филистимският ароирецът, 45 Един син на Симрия, брат му Иоха стан бе разположен в рафаимската долина. 16 И тисецът, 46 Елиил маавецът, Еривай и Иосавия Елаамови синове, Етема моавецът, 47 Елиил, Овид и Ясиил месовачецът.

**12** И ето ония, които дойдоха при Давида в Сиклаг, докато още се затваряше, за да се крие от Саула, Кисовия син; те бяха от силните мъже, които му помагаха във война. 2 Те бяха въоръжени с лъкове, и можеха да си служат и с дясната и с лявата ръка за хвърляне камъни с прашка и за стреляне с лък, и бяха от Сауловите братя, от Вениамина. 3 Началник беше Ахиезер, после Иоас, синове на гаваатеца Сами; Езиил и Филет, Азмаветови синове; Вераха, анатотецът Ииуй, 4 гаваонецът Исмаия, силен между тридесетте, и над тридесетте; Еремия, Язайл, Иоанан, гедиротецът Иозавад, 5 Елузай, Еримот, Ваалия, Семария, еруфецът Сафатия, 6 Елкана, Есия, Азареил, Иозер и Ясовеам, Кореовците; 7 и Иоила и Зевадия, синове

на Ероама от Гедор. 8 И някои от гадците се отделиха част от тях бяха поддържали Сауловия дом; 30 от та дойдоха при Давида в канарата в пустинята, ефремците, двадесет хиляди и осемстотин души, мъже силни и храбри, обучени за бой, които знаеха силни и храбри, именити мъже от бащиния си дом; 31 да употребяват щит и копие, чиито лица бяха като от половината на Манасиевото племе, осемнадесет лъвови лица, и които бяха бързи като сърните по хиляди души, които се определиха по име да хълмовете. 9 Те бяха: Езер, първият; Авдия, вторият; дойдат и направят Давида цар; 32 от исахарците, Елиав, третият; 10 Мисмана, четвъртият; Еремия въже, които разбираха времената, та знаеха как петият; 11 Атай, шестият; Елиил, седмият; 12 Иоанан, трябваше да постъпва Израил, с двадесетте им осмият; Елзавад, деветият; 13 Еремия, десетият; и началници, и всичките им братя действуващи под Махваний, единадесетият. 14 Тия от гадците бяха тяхна заповед; 33 от Завулона, петдесет хиляди военачалници; който беше най-долен, между тях, души, които можеха да излизат с войската, да го беше над сто войници, а който беше най-горен, беше поставят в строй с всякакви военни оръжия, и да над хиляда. 15 Тия бяха, които преминаха Иордан в управляват сражението, с непоколебимо сърце; 34 първия месец, когато реката заливаше всичките си от Нефталима, хиляда началници, и с тях тридесет брегове и разгониха всичките жители на долините и седем хиляди щитоносци и копиеносци; 35 от към изток и към запад. 16 Също и от вениаминците данците, двадесет и осем хиляди и шестстотин и юдейците дойдоха при Давида в канарата. 17 мъже, които можеха да се строят за бой; 36 от Асира, А Давид излезе да ги посрещне та им проговори, четиридесет хиляди души, които можаха да излизат казвайки: Ако идете при мене с мир, за да ми с войската, да я поставят в строй; 37 а оттатък помогнете, сърцето ми ще се привърже към вас; но Иордан, от рувимците, от гадците и от половината ако сте дошли за да ме предадете на неприятелите племе на Манасия, стои двадесет хиляди души ми, като няма насилие в ръцете ми, Бог на бащините с всякаакви военни оръжия за бой. 38 Всички тия ни нека види и нака изобличи това. 18 Тогава дойде военни мъже нареддани в строй, дойдоха с цяло дух на Амасия, гладния между началниците, и рече: сърце в Хеврон за да направят Давида цар над Твои сме, Давиде, и от към твоя страна, Есевине! 39 И там бяха с целия Израил; така всички други в Израилия бяха с Мир, мир на тебе! мир и на помощниците ти! защото едно сърце да направят Давида цар. 40 И там бяха с твоят Бог ти помага. Тогава Давид ги прие, и постави Давида три дни та ядяха и пиеха, защото братята ги началници на дружината си. 19 и от Манасия се им бяха приготвили за тях. 41 Освен това, и ония, присъединиха някои към Давида, когато дойде с им бяха близо до тях, дори до Исахара, Завулона и Нефталима донесоха им храна с осли, с камили, филистимците на бой против Саула; обаче не им с мъски и с волове, - храни от брашно, низаници помагнаха, защото филистимските управители, като смокини, сухо грозде, вино, дървено масло, говеда и мине към господаря си Саула с опасност за главите изобилно овце; защото беше веселie в Израила.

**13** Тогава Давид се съветва с хилядниците, стотниците и всичките началници; 2 и Давид каза на цялото Израилово общество: Ако ви е угодно и ако е от Господа нашия Бог, нека пратим навсякъде до братята си, останали по цялата Израилева земя, и освен тях, и до свещениците и левитите, които са в градовете им и околностите, за да се съберат при нас; 3 и нека донесем при нас ковчега на нашия Бог, защото не го потърсихме в Сауловите дни. 4 И целият събор каза, че ще направят така, защото това се видя право на всичките лице. 5 Тогава Давид събра целия Израил от египетския поток Сихор дори до прохода на Емат, за да донесат Божия ковчег от Кириатиарим. 6 И Давид отиде с целия Израил във Ваала, то ест, в Юдов Кириатиарим, за да дигне от там Божия ковчег, който се нарича с името на Господа, Който обитава между херувимите. 7 И като изнесоха Божия ковчег от Авинадавовата къща, туриха го на нова кола; и Оза и Ахио караха колата. 8 И Давид и целият Израил играеха пред Господа

с всичката си сила, с песни, с арфи, с псалтири, с тъпанчета, с кимвали и с тръби. 9 А когато стигнаха до Хидоновото гумно, Оза простира ръката си на ковчега, защото воловете го раздрусаха. 10 И Давид: Не бива да дигат Божия ковчег други освен гневът на Господа пламна против Оза и го порази за левитите, защото тях избра Господ да носят Божия гдето простира ръката си на ковчега; и умря там пред ковчег и да му слугуват винаги. 3 И Давид събра Бога. 11 И Давид се насърби за гдето Господ нанесе поражение на Оза; и нарече онова място Фарез-оза, както се казва и до днес. 12 И в онния ден Давид се уплаши от Бога, и каза: Как ще донеса при себе си Божия ковчег? 13 Затова Давид не премести при себе си ковчега в Давидовия град, но го отпрати в къщата на гетеца Овид-едома. 14 И Божият ковчег престоя със семейството на Овид-едома в къщата му три месеца; и Господ благослови дома на Овид-едома и всичко що имаше.

**14** Подир това тирският цар Хирам прати посланици при Давида и кедрови дървета, зидари и дърводелци, за да му построят къща. 2 И Давид позна, че Господ го бе утвърдил цар над Израил, защото царството му се възвиси на високо заради людете му Израил, 3 И Давид си взе още жени в Ерусалим; и Давид роди още синове и дъщери. 4 И ето имената на чадата, които му се родиха в Ерусалим: Самуа, Савав, Натан, Соломон, 5 Евар, Елисуса, Елфалет, 6 Ногах, Нефег, Авия, 7 Елисама, Веелиада и Елифалет. 8 А когато филистимците чуха, че Давид бил помазан за цар над целия Израил, всичките филистимци възлязоха да търсят Давида; а Давид, като чу за това, излезе против тях. 9 И тъй филистимците дойдоха да нахлуха в долината Рафаим. 10 Тогава Давид се допита до Бога, казвайки: Да възляза ли против филистимците? ще ги предадеш ли в ръката ми? И Господ му отговори: Възlez, защото ще ги предам в ръката ти. 11 И тъй, те отидоха на Баал-ферасим, и там Давид ги порази, Тогава рече Давид: Бог избухна чрез моята ръка върху неприятелите ми, както избухват водите. За туй, онова място се нарече Баал-ферасим. 12 И филистимците, оставиха там боговете си; а Давид заповяда, та ги изгориша с огън. 13 И филистимците пак нахлуха в долината. 14 Затова Давид пак се допита до Бога; и Бог му каза: Не възлизай против тях, но ги заобиколи, та ги нападни отсреща черниците. 15 И когато чуеш шум, като от маршируване по върховете на черниците, тогава да излезеш пред на бой, защото Бог ще излезе пред тебе да порази филистимското множество. 16 И Давид стори според както му заповяда Бог; и поразяваха филистимското множество от Гаваон дори до Гезер. 17 И Давидовото име се прочуло по всичките земи; и Господ нанесе страх от него върху всичките народи.

**15** След това Давид си построи и други къщи в Давидовия град; приготви и място за Божия целия Израил в Ерусалим за да принесат Господния ковчег на мястото, което беше ковчег на мястото, което беше приготвил за него. 4 Давид събра Аароновите потомци и левитите; 5 от Каатовите потомци, началника Уриил и братята му, сто и двадесет души; 6 от Марариеовите потомци началника Асая и братята му, двеста и двадесет души; 7 от Гирсоновите потомци, началника Иоил и братята му, сто и тридесет души; 8 от Елисафановите потомци, началника Семаия и братята му, двеста души; 9 от Хевроновите потомци, началника Семаия и братята му, двеста души; 10 от Озииловите потомци, началника Аминадав и братята му, сто и двадесет души. 11 И Давид повика свещениците Садок и Авиатар и левитите Уриил, Асая, Иоил, Семаия, Емиил и Аминадав, та им рече: 12 Вие сте началници на башините домове на левитите, осветете се вие и братята ви за да пренесете ковчега на Господа Израилевия Бог на мястото, което съм приготвил за него. 13 Защото, понеже първия път вие не го дигнахте, Господ нашият Бог нанесе поражение върху нас, защото не Го потърсихме според както е заповядано. 14 И той, свещениците и левитите осветиха себе си за да пренесат ковчега на Господа Израилевия Бог. 15 (Левийците бяха, които носеха Божия ковчег с върлините горе на рамената си, както заповядда Моисей, според Господното слово). 16 И Давид каза на левитските началници да поставят братята си певците с музикалните инструменти, псалтири и арфи и кимвали, за да свирят весело със силен глас. 17 И така левитите поставиха Емана, Иоилевия син, а от братята му Асафа Варахиния син; а от братята им, Мерариеовите потомци, Етана Кисиевия син; 18 и с тях братята им от втория чин, вратарите Захария, Вена, Язиил, Семирамот, Ехиил, Уний, Елиав, Ванаия, Маасия, Мататия, Елифалей, Микнея, Овид-едом и Еиил. 19 Така певците Еман, Асаф и Етан се определиха да дръжат с медни кимвали; 20 а Захария, Азиил, Семирамот, Ехиил, Уний, Елиав, Маасия и Ванаия с псалтири по Аламот; 21 а Мататия, Елифалей, Минея, Авид-едом, Еиил и Азазия, с арфи по Семинит, за да ръководят пеенето. 22 А Ханания, главен певец на левитите, ръководеше пеенето, понеже бе изкусен. 23 А Варахия и Елкана бяха вратари за ковчега. 24 А свещениците на Севания, Иосафата, Натанайл, Амасий, Захария, Ванаия и Елиезер свиреха с тръбите пред Божия

ковчег; а Овид-едом и Ехия бяха вратари за ковчега. малцина на брой, Малцина и пришелци в нея, 20  
25 И тъй, Давид и Израилевите старейшини и И когато преходжаха от народ в народ. И от едно хилядниците отидоха да дигнат с веселие ковчега царства в други люде. 21 Не остави никого да на Господния завет от Овид-едомовата къща. 26 им напакости; Ей, заради тях царе изобличи, 22 И понеже Бог помагаше на левитите, които носеха Казвайки: Да не се допирате до помазаните Ми, И да ковчега на Господния завет, те пожертвуваха седем не сторите зло на пророчите Ми. 23 Пейте Господу, юнца и седем овена. 27 И Давид бе облечен с жители на целия свят; Благовествувайте от ден в одежда от висон както и всичките левити, които ден спасението Му. 24 Възвестете между народите носеха ковчега и певците, и Ханания ръководител на славата Му, Между всичките племена чудните Му певци; а Давид носеше ленен ефод. 28 Така целият дела. 25 Защото е велик Господ и търде достоен Израил възвеждаше ковчега на Господния завет с за хвала, И за страхопочитание повече от всички възклициние с глас от рог, с тръби и с кимвали, като богове. 26 Защото всичките богове на племената свиреха с псалтири и с арфи. 29 А когато ковчегът на са суетни, А Господ направи небесата, 27 Слава Господния завет влизаше в Давидовия град, Михала, и великолепие са пред Него, Сила и радост на Саулова дъщеря, погледна от прозорец, и като мястото Му. 28 Отдайте Господу вие семейства видя, че цар Давид скачаше и играеше, презя го в на племената. Отдайте Господу слава и сила. 29 сърцето си.

**16** Така внесоха Божия ковчег та го положиха в сред шатъра, който Давид беше поставил за него; и принесоха всеизгаряния и примирителни приноси пред Бога. 2 И когато Давид съврши принасянето на всеизгарянията и примирителните приноси, благослови людете в Господното име. 3 И даде на всеки човек, мъж и жена, от Израيلا, на всекиго по един хляб, по една маръвка месо и по една низаница сухо грозде. 4 И определи известни левити, да служат пред Господния ковчег, да възпоменават, да благодарят и да хвалят Господ Израилевия Бог: 5 първият, Асаф; вторият, Захария; после, Еиил, Семирамот, Ехиил, Мататия, Елиав, Ванаия, Овид-едом и Еиил с псалтири и арфи; Асаф с дрънкане на кимвали; 6 а свещениците Ванаия и Язиил с тръби, винаги пред ковчега на Божия завет. 7 Тогава, в оня ден, Давид за пръв път нареди славославенето на Господа чрез Асафа и братята му, с тия думи: 8 Славословете Господа: призовавайте името Му, Възвестявайте между народите делата Му. 9 Пейте Му, и псалмопейте Му; Говорете за всичките Му чудни дела. 10 Хвалете Го с неговото Свето име; Нека се весели сърцето на ония, които търсят Господа. 11 Търсете Господа и Неговата сила. Търсете лицето Му винаги. 12 Помните преучудните дела, които е извършил. Знаменията Му и съдбите на устата Му. 13 Вие, потомство на неговия слуга Израил, Чада Яковови, избрани Негови. 14 Той е Господ Бог наш; Съдбите Му са по целия свят. 15 Помните всяка завета Му, Словото, което заповядва на хиляда поколения, 16 Завета, който направи с Авраама, И клетвата Му към Исаака, 17 Която и утвърди на Якова за повеление, На Израيلا за вечен завет, 18 Като рече: На тебе ще дам ханаанската земя За дял на наследството ви, 19 Когато бяха

Отдайте Господу славата дължима на името Му; Донесете принос и влезте пред Него; Поклонете се Господу с великолепие свето. 30 Треперете пред Него, жители на целия свят; Защото вселената е утвърдена, та не може да се поклати. 31 Да се веселят небесата, и да се радва светът: И да казват между народите: Господ царува. 32 Да бучи морето и всичко що има в него: Нека се радват полетата и всичко що е в тях. 33 Тогава ще се радват пред Господа дърветата на дъбравата; Защото иде да съди света, 34 Славословете Господа, защото е благ, Защото милостта Му е до века; 35 И речете: Спаси ни, Боже на спасението ни, Събери ни, и избави ни от народите, За да славословим светото Твое име, И да тържествуваме в Твоята хвала. 36 Благословен да бъда Господ Бог Израилев От века и до века. И всичките люде рекоха: Амин! и възхвалиха Господа. 37 Тогава Давид оставил там, пред ковчега на Господния завет, Асафа и братята му за да служат постоянно пред ковчега, според както беше нужно за вски ден; 38 оставил и Овид-едома и братята му, шестдесет и осем души; тоже и Овид-едома Едутуновия син и Оса за вратари; 39 и свещеника Садок и братята му свещеници, пред Господната скния на високото място, което бе в Гаваон, 40 за да принасят всеизгаряне Господу върху олтара за всеизгарянията винаги заран и вечер, точно според както е писано в закона, който Господ даде на Израил; 41 и са тях постави Емана, Едутуна, и другите по име определени, които бяха избрани да славословят Господа, защото неговата милост е до века; 42 и при тях, то ест, при Емана и Едутуна, имаше тръби и кимвали за ония, които трябваше да свирят с висок глас, и инструменти за Божиите песни. А Едутуновите синове бяха вратари. 43 И така, всичките люде си отидоха, всеки в къщата си; и Давид се върна да благослови дома си

**17** А като се настани Давид в къщата си, рече както Твоите люде Израил, при когото Бог дойде да Давид на пророк Натана: Виж, аз живея в го откупи за Свои люде, за да придобиеш име чрез кедрова къща, а ковчегът на Господния завет стои велики и ужасни дела, като изпъди Ти народите пред под завеси. **2** И Натаан каза на Давида: Стори всичко, людете Си, които си откупил от Египет? **22** Защото що е в сърцето ти, защото Бог е с тебе. **3** Но през си направил Людете Си Израиля Свои люде до века; същата нощ Господното слово дойде към Натаана и Ти, Господи, им стана Бог. **23** И сега, Господи, рече: **4** Иди, какви на слугата Ми Давида: Така говори нека се утвърди до века думата, която си говорил за Господ: Ти няма да Ми построиш дом, в който да обитавам, **5** защото от деня, когато изведох Израиля от Египет, дори до днес, не съм обитавал в дом, но името Ти до века, та да казват: Господ на Силите, съм ходил из шатър в шатър и из скния в скния. **6** Израилевият Бог, е Бог на Израиля; и нека бъде В кое от всичките места, гдето съм ходил с целия утвърден пред Тебе домът на слугата Ти Давида. **25** Израил, говорих Аз някога на някой от Израилевите съдии, на които заповядах да пасат людете Ми, като съградиши дом; затова слугата Ти намери сърцето си казах: Защо Ми не построихте кедров дом? **7** Сега, разположено да се помоли пред Тебе. **26** И сега, прочее, така да кажеш на слугата Ми Давид: Така Господи, Ти си Бог, и си обещал тия блага на слугата каза Господ на Силите: Аз те взех от кошарата, от Израиля; **8** и съм бил с тебе на всякъде, гдето си ходил, и изтребих, всичките ти неприятели пред тебе, и направих името ти да е както името на великите, които са на земята. **9** И ще определя мястото за людете Си Израиля и ще ги насадя, то ще обитават на своето собствено място и няма да се преместят вече; и тези които вършат неправда няма вече да ги притесняват, както по-напред, **10** и както от времето, когато поставих съдии над людете Си Израиля; и ще покоря всичките ти неприятели. При това ти явявам, че Господ ще ти съгради дом. **11** Когато се навършат дните ти, та трябва да отидеш при бащите си, ще въздигна потомеца ти подир тебе, който ще бъде един от твоите синови, и ще утвърдя царството му. **12** Той ще Ми построи дом; и Аз ще утвърдя престола му до века. **13** аз ще му бъда отец, и той ще Ми бъде син; и няма да отнема милостта Си от него, както я отнек от оногова, който бе преди тебе; **14** но ще го закрепя в Моя дом и в Моето царство до века; престолът му ще бъде утвърден до века. **15** И Натаан говори на Давида точно според тия думи и напълно според това видение. **16** Тогава цар Давид влезе та седна пред Господа и рече: Кой съм аз, Господи Боже, и какъв е моят дом, та си ме довел до това положение? **17** Но даже и това бе малко пред очите Ти, Боже; а Ти си говорил още за едно дълго бъдеще за дома на слугата Си, и благосклонно си погледнал на мене, като на човек от висока степен, Господи Боже. **18** Какво повече може да Ти рече Давид за честта сторена на слугата Ти? защото Ти познаваш слугата Си. **19** Господи, заради слугата Си и според Своето сърце, Ти си сторил всичко за това велико дело, за да явиш всички тия велики дела. **20** Господи, няма подобен на Тебе, според всичко, що сме чули с ушите си. **21** И кой друг народ на света е

**18** След това Давид порази филистимците и ги покори, и отне Гет и селата му от ръката на филистимците. **2** Порази и моавците; и моавците станаха Давидови слуги и плащаха данък. **3** Давид още порази совския цар Ададезер в Емат, като последният отиваше да утвърди властта си на реката Евфрат. **4** Давид му отне хиляда колесници, седем хиляди конници и двадесет хиляди пешаци и Давид пресече жилите на всичките колеснични коне, само че запази от тях за сто колесници. **5** И когато дамаските сирийци дойдоха за да помогнат на совския цар Ададезер, Давид порази от сирийците двадесет и две хиляди мъже. **6** Тогава Давид постави гарнизон в дамаска Сирия; и сирийците станаха Давидови слуги и плащаха данък. И Господ запазваше Давида където и да отиваше. **7** И Давид взе златните щитове, които бяха върху слугите на Ададезера, та ги донесе в Ерусалим. **8** И от Тиват и от Хун, Ададезериви градове, Давид взе твърде много мед, от която Соломон направи медното море, стълбовете и медните съдове. **9** А ематският цар Той, когато чу, че Давид порази всичката сила на совския цар Ададезер, **10** прати сина си Адорам при цар Давида за да го поздрави и да го благослови понеже се бил против Ададезера и го поразил, защото Ададезер често воюваше против Тоя. И Адорам донесе със себе си всякакви златни, сребърни и медни съдове; **11** па и тях цар Давид посвети на Господа, заедно със среброто и златото, което беше отнет от всичките народи, от Еdom, от Моав, от амонците, от филистимците и от Амалика. **12** При това, Ависей, Саруиният син, порази осемнадесет хиляди едомци в долината на солта. **13** И постави

гарнizonи в Едом, и всичките едомци се подчиниха на Давида. И Господ запазваше Давида където и да отиваше. **14** Така Давид царува над целия Израил, и съдеше всичките си люде и им раздаваше правда. **15** А Иоав, Саруиният син беше над войската; а Иосафат, Ахилудовият син, летописец; **16** а Садок, Ахитововият син и Авимелех, Авиатаровият син, свещеници; а Суса, секретар; **17** а Ваная, Иодаевият син, беше над херетците и фелетците; а Давидовите синове бяха първенци около царя.

**19** След това, царят на амонците, Наас, умря, и вместо него се въззари син му Ануун. 2 Тогава Давид каза: Ще покажа благост към Ануна Наасовия син, понеже баща му показва благост към мене. И така, Давид прати посланици да го утешат за баща му. А когато Давидовите слуги дойдоха при Ануна в земята на амонците за да го утешат, з първенците на амонците рекоха на Ануна: Мислиш ли, че от почит

към баща ти, Давид ти е изпратил утешители? Не дойдоха ли слугите му при тебе за да разунаят да разорят и да съгледат земята? 4 Затова, Анунахвани Давидовите слуги та ги обръсна, отряза дрехите им до половина - до бедрата им, и ги отпрати. 5 И някои отидоха та известиха на Давида за стореното на мъжете; и той изпрати човеци да ги посрещнат, (понеже мъжете се крайно срамуваха), и да им рекат от царя: Седете в Ерихон, докъде пораснат брадите ви, и тогава се върнете. 6 А като видях амонците, че бяха станали омразни на Давида, Анунах и амонците пратиха хиляда таланта сребро за да си наемат колесници и конници от Месопотамия, от Сириямаах и от Сова. 7 И наеха си тридесет и две хиляди колесници, също и царя на Мааха с людете му, които дойдоха та разположиха стан срещу Медева. И амонците, като се събраха от градовете си, дойдоха да воюват. 8 И когато чу това Давид, прати Иоава и цялото множество силни мъже. 9 А амонците излязоха та се строиха за бой при градската порта; а надолшите царе бяха отделно на полето. 10 А Иоав, като видя, че бяха се строили за бой против него отпред и отзад, избра между всичките отбранни Израилеви мъже, та ги опълчи против сирийците; 11 а останалите люде даде в ръката на брата си

Ависея; и те се опълчиха против амонците. 12 И рече: ако сирийците надделят над мене, тогава ще ми помогнеш; а ако амонците надделят над тебе, тогава аз ще ти помогна. 13 Дързай, и нека бъдем мъжествени за людете си и за градовете на нашия Бог; а Господ нека извърши каквото Му се вижда угодно. 14 И тъй, Иоав и людете, които бяха с него, стъпиха в сражение против сирийците; и те побягнаха пред него. 15 А когато амонците видяха,

че сирийците побягнаха, тогава и те побягнаха пред брата му Ависей и влязоха в града. Тогава Иоав си дойде в Ерусалим. **16** А сирийците, като видяха, че бидоха победени пред Израиля, пратиха посланици да изведат сирийците, които бяха оттатък реката Евфрат, със Соварка, военачалника на Ададезера, на чело. **17** И когато се извести на Давида, той събра целият Израил, и като премина Иордан, дойде до тях и се опълчи против тях. И тъй, като се опълчи Давид на бой против сирийците, те се биха с него. **18** Но сирийците побягнаха пред Израиля; и Давид изби от сирийците мъжете на седем хиляди колесници и четиридесет хиляди пешаци; уби и военачалника Соварак. **19** И слугите на Ададезера, като видяха, че бяха победени от Израиля, сключиха мир с Давида и му се подчиниха. И сирийците отказаха да помагат вече на амонците.

**20** След една година, във времето когато царят отиват на войната, Иоав изведе всичките сила на войската, и, като опустоши земята на амонците, дойде да обсади Рава; Давид остана в Ерусалим. И Иоав порази Рава и я съсипа. **2** И Давид взе от главата на царя им короната му, и намери, че тежеше един златен талант, и по нея имаше скъпоценни камъни; и положиха я на главата на Давида; и той изнесе из града твърде много користи. **3** Изведе и людете, които бяха в него, та ги пресече с железни дикани и с брадви. И така постъпи Давид с всичките градове на амонците. Тогава Давид се върна с всичките люде в Ерусалим. **4** След това настана война с филистимците в Гезер, когато хусатецът Сивехай уби Сифая, от синовете на исполнина; и филистимците бяха победени. **5** И пак настана война с филистимците, когато Елханан, Яировият син, уби Лаамия, брата на гетеца Голиат, на чието копие дръжката бе като красно на тъкач. **6** Настана пак война в Гет, где имаше един високоснажен мъж с по шест пръста на ръцете си и по шест пръста на нозете си, всичко двадесет и четири; също и кой бе се родил на исполнина; **7** а когато се закани на Израиля Ионатан, син на Давидовия брат Самай, го уби. **8** Тия бяха се родили на исполнина в Гет; и паднаха чрез ръката на слугите му.

**21** Но Сатана се подигна против Израиля, и подбуди Давида да преброи Израиля. **2** И тъй, Давид каза на Иоава и на първенците на людете: Идете, пребройте Израиля от Вирсаве до Дан, и доловете ми, за да науча броя им. **3** А Иоав рече: Господ дано притури на людете Си стократно повече отколкото са! но господарю мой царю, те всички не са ли слуги на господаря ми? защо господарят ми желае това? защо да стане причина на вина у Израиля? **4**

Обаче, царската дума надделя над Иоава. И тъй, Давид каза на Орна: Дай ми мястото, где то е това Иоав тръгна, и като обходи целия Израил, върна гумно, за да издигна на него олтар Господу; дай ми го се в Ерусалим. **5** И Иоав дложи на Давида броя на преброените люде. И целият Израил беше един милион и сто хиляди, мъже, които можеха да теглят нож; а Юда, четиристотин седемдесет хиляди мъже, които можеха да теглят нож. **6** А между тях той не видя зло пред Бога; затова Той, порази Израيلا. **7** Но това нещо се извършило това, което е твоето, нито ще принеса жертва Господу това, защото не ща да взема за възгаряне без да платя. **25** И така, Давид даде на Орна за мястото шестстотин сикили злато по беззаконието на слугата Си, защото направих голяма теглилка. **26** И там Давид издигна олтар Господу, и глупост. **9** И Господ говори на Давидовия гледач Гад, принесе всеизгаряния и примирителни приноси, и казвайки: **10** Иди, говори на Давида, казвайки: Така призоваш Господа; и Той му отговори от небето с огън казва Господ: Три неща ти предлагам; избери си паднал върху олтара за всеизгарянето. **27** Тогава едно от тях за да го извърши над тебе. **11** Дойде, Господ заповядаш на ангела, та повърна меча си в прочее, Гад при Давида та му рече: Така казваш ножницата му. **28** В онова време, когато видя Давид, Господ: **12** Избери си или тригодишен глад, или три месеца да гинеш пред неприятелите си като те стига ножът на неприятелите ти, или три дни да поразява Господният меч, сиреч, мор по земята, като погубва ангелът Господен по всичките Израилеви предели. **13** Сега, прочее, виж какъв отговор да възвърна на Оногова, Който ме е пратил. **14** И Давид рече на Гада: Намирам се много на тясно; обаче, да падна в ръката на Господ, защото Неговите милости са твърде много; но в ръката на човека да не изпадна.

**15** И тъй, Господ прати мор върху Израиля; и паднаха седемдесет хиляди мъже от Израиля. **16** И Бог прати ангела в Ерусалим за да го погуби; но, като щеше да го погубва, Господ погледна и се разказа за злото, и рече на ангела, който погубващ юдете: Стига вече; оттегли ръката си. И ангелът Господен стоеше при гумното на евусеца Орна. **17** И Давид, като подигна очи, и видя че ангелът Господен стоеше между земята и небето с гол меч в ръката си, прострян над Ерусалим, тогава Давид и старейшините облечени във вретища, паднаха на лицето си. **18** И Давид рече на Бога: Не аз ли заповядах да преброят людете? и наистина аз съм, който съгреших и извършил голямо зло; но тия овце що са сторили? Над мене, моля Ти се, Господи Боже, нека бъде ръката Ти, и над моя бащин дом, а не над Твоите люде, за да ги погуби. **19** Тогава ангелът Господен заповядаш на Гада да рече на Давида да отиде и издигне олтар Господу на гумното на Евусеца Орна. **20** И така Давид възлезе според думата, която Гад говори в Господното име. **21** И като се обърна Орна и видя ангела, четиридесет синове, които бяха с него, се скриха. (А Орна вършееше жито). **22** И Като идеше Давид към Орна, Орна погледна и го видя; и излезе из гумното та се поклони на Давида с лице до земята. **23** А Орна рече на Давида: Вземи си го, и нека направи господарят ми царят, каквото му се вижда за дърва и житото за принос; всичкото давам. **24** А Давид рече на Орна: Не, но непременно ще дадам възгаряне без да платя. **25** И така, Давид даде на Орна за мястото шестстотин сикили злато по

време Господната скиния, която Моисей направи в пустинята, и олтарът за всеизгарянето, бяха на високото място в Гаваон. **30** Но Давид не можа да иде пред скинията да се допита до Бога, понеже се боеше от меча на ангела Господен.

**22** Тогава рече Давид: Това е домът на Господа Бога, и това е олтарът за всеизгаряне за Израиля. **2** И Давид заповядаш да съберат чужденците, които бяха в Израилевата земя; и накара каменосечци да насекат и издялят камъни за построяването на Божия дом. **3** Давид приготви много желязо за гвоздеи, за вратите на портите и за скобите, и мед толко много, щото превишаваше теглото, **4** и кедрови дървета без брой; защото сидонците и тирияните донасяха на Давида много кедрови дървета. **5** Защото Давид си казваше: Понеже син ми Соломон е млад и нежен, и домът, който ще се построи Господу, трябва да бъде извънредно великолепен, прочут и славен в цялата вселена, затова ще направя приготовление за него. И тъй, Давид направи голямо приготовление преди смъртта си. **6** Тогава повика сина си Соломона, та му заръча да построи дом за Господа Израилевия Бог. **7** И Давид каза на Соломона: Сине мой, аз похрелах в сърцето си да построя дом за името на Господа моя Бог; **8** но Господното слово дойде до мене, което каза: Много кръв си пролял, и големи войни си водил; ти няма да построиш дом за името Ми, защото си пролял много кръв на земята пред мене. **9** Ето, че ти се роди син, който ще бъде спокоен човек, защото ще го успокоя от всичките неприятели около него; понеже Соломон ще му бъде името, и в неговите дни ще дам мир и тишина на Израиля; **10** той ще

построи дом за името Ми; и той ще Ми бъде син, Исаар, Хеврон и Озиил, четирима. **13** Амрамови и Аз ще му бъда Отец, и ще утвърдя престола на синовете: Аарон и Моисей. А Аарон бе отделен, той царството му над Израиля до века. **11** Сега, сине и синовете му, за да освещават пресветите неща моя, Господ да бъде с тебе; а ти да благоуспеш, та за всяка, да кадят пред Господа, да Му служат, да построиш дома на Господа твоя Бог, както Той е и за благославя в Неговото име за винаги. **14** говорил за тебе. **12** Само да ти даде Господ мъдрост. А синовете на Божия човек Моисей, се числяха и разум, и да те упътва за управлението на Израиля, между Левиевото племе. **15** Синовете на Моисея за да пази законя на Господа твоя Бог. **13** Ако бях: Гирсам и Елиезер. **16** От Гирсамовите синове, внимаваш да изпълняш повеленията и съдбите, Суваил бе главният. **17** И Елиезеровият син беше които Господ заповяд на Моисея за Израиля, тогава Равия - главният. Елиезер нямаше други синове; а ще благоуспеш. Бъди силен и храбър, не бой се, Равиевите синове бяха премного. **18** От Исааровите и не се страхувай. **14** И, ето, аз, в смиренето си, синове, Селомит бе главният. **19** Хевроновите синове: приготвил съм за Господния дом сто хиляди таланта Ерия, първият; Амария, вторият; Язиил, третият; и злато, и един милион таланта сребро, а мед и желязо Екамеам, четвъртият. **20** Азииловите синове: Михей, без тегло, защото е много; приготвил съм и дървета първият; и Есия, вторият. **21** Мерариеви синове и камъни, на които може ти да притуриш. **15** А имам бяха: Маалий и Мусий. Маалиеви синове: Елеазар и и доста много работници - каменоделци, зидари, Кис. **22** А Елеазар умря без да има синове, а само дърводелци и работници изкуси във всякакъв вид дъщери; затова братовчедите им, Кисовите синове, работа. **16** Златото, среброто, медта и желязото са ги взеха за жени. **23** Мусиеви синове бяха: Маалий, без брой. Стани та действувай; и Господ да бъде с Едер и Еримот трима. **24** Тия бяха левийците, според тебе! **17** Давид заповяд и на всичките Израилеви башините си домове, началници на башините си първенци да помагат на сина му Соломона, като каза: **18** Не е ли с вас Господ вашият Бог? и не даде ли ви един по име, които извършва работите по службата спокойствие от всякъде? защото предаде в моята на Господния дом, от двадесет годишна възраст и ръка жителите на тая земя; и земята се подчини на Господния за службата й; **25** Защото Давид рече: Господ Израилевият пред Господа и пред Неговите люде. **19** Утвърдете, Бог успокои людете Си, за да живеят в Ерусалим прочее, сърцето си и душата си да търсите Господа за винаги. **26** При това, не ще има нужда вече вашия Бог; и станете та постройте светилището на левитите да носят скринията и всичките нейни вещи Господа Бога, за да донесете ковчега на Господния за службата й; **27** защото, според последните думи завет и светите Божии вещи в дома, който ще се на Давида, левийците бяха преброяни от двадесет построи за Господното име.

**23** Така Давид, като остана и се настани с дни, направи сина си Соломона цар над Израиля. **2** И събра всичките Израилеви първенци, и свещениците и левитите. **3** А левийците бяха преброяни от тридесет годишна възраст нагоре; и като се преброяха мъжете един по един, броят им бе тридесет и осем хиляди души, **4** от които двадесет и четири хиляди да надзирват делото на Господния дом, а шест хиляди да бъдат управлятели и съдии, **5** четири хиляди вратари, и четири хиляди да хвалят Господа с инструменти, които направих, рече Давид, за да хвалят с тях Господа. **6** И Давид ги раздели на отреди според Левиевите синове, Гирсона, Каата и Мерария. **7** От Гирсоновците бяха Ладан и Семей. **8** Ладанови синове бяха: Ехиил - главният, Зетам и Иоил, трима. **9** Семееви синове: Селомит, Азиил и Аран, трима. Тия бяха началници на Ладановите башини домове. **10** А Семееви синове: Ят, Зиза, Еус и Верия. Тия четирима бяха Семееви синове. **11** А Ят бе главният и Зиза вторият: а Еус и Верия нямаха много синове, затова бяха преброяни заедно като един башин дом. **12** Каатови синове бяха: Амрам,

и Аран, трима. Тия бяха началници на Аароновите синове бяха: Надав, Авиуд, Елеазар, и Итамар. **2** А Надав и Авиуд умряха преди баща си и нямаха чада; за това, Елеазар и Итамар свещенодействуваха. **3** И Давид заедно със Садока и Елеазаровите потомци, ги разпредели според

**24** Ето отредите на Аароновите потомци, Ааронови синове бяха: Надав, Авиуд, Елеазар, и Итамар. **2** А Надав и Авиуд умряха преди баща си и нямаха чада; за това, Елеазар и Итамар свещенодействуваха. **3** И Давид заедно със Садока

наредената за тях работа. 4 А от Елеазаровите тая служба беше: 2 от Асафовите синове: Закхур, потомци се намериха повече началници отколкото от Иосиф, Натания и Асарила, Асафови синове, който Итамаровите потомци, според башчините им домове, пророкуваше по наредба на царя; 3 от Едутуна, осем началника. 5 Разпределиха и едните и другите Едутуновите синове: Годолия, Езрий, Исаия, Семей, с жребий; защото имаше управители на светилището Асавия и Мататия, шестима, под наставлението и управители на Божия дом, както от Елеазаровите на баща си Едутуна, който пророкуваше с арфа потомци, така и от Итамаровите потомци. 6 И славословеше Господа; 4 от Емана, Емановите секретарят Семаия, Натаналовият син, който бе синове: Вукия, Матания, Озиил, Суваил, Еримот, от левитите, ги записа в присъствието на царя, на Анания, Ананий, Елиата, Гидалтий, Роматтиезер, първенците, на свещеника Садока, на Ахимелеха, Иосекаса, Малотий, Отир и Маазиот; 5 всички тия Авиатаровия син и на началниците на башчините бяха синове на царския гледач в Божиите слова домове на свещениците и на левитите, като се Еман, определен да свири високо с рог. И Бог даде вземеше един башин дом от Елеазара и един от на Емана четиринадесет сина и три дъщери. 6 Итамара. 7 А първият жребий излезе за Иоиарива, Всички тия, под наставлението на баща си, бяха вторият за Едаия, 8 третият за Харима, четвъртият за певци в Господния дом с кимвали, псалтири и арфи Сеорима, 9 петият за Мелхия, шестият за Менамина, за службата на Божия дом; а Асаф, Едутун и Еман 10 седмият за Акоса, осмият за Авия, 11 деветият за бяха под нареддането на царя. 7 И броят им, заедно Иисуя, десетият за Сехания, 12 единадесетият за братята им, обучени в Господните пеения, всичките Елиасива, дванадесетият за Якима, 13 тринадесетият изкусти, беше двеста и осемдесет и осем души. 8 А за Уфа, четиринадесетият за Есевава, 14 те хвърлиха жребия за реда на служението си, малък петнадесетият за Петая, шестнадесетият за Емира, и глям, учител и ученик, наравно. 9 И първият 15 седемнадесетият за Изира, осемнадесетият за жребий излезе за Асафа, тоест за сина му Иосифа; Афисиса, 16 деветнадесетият за Петая, двадесетият вторият за Годолия, - той, братята му и синовете за Езекиила, 17 двадесет и първият за Яхайна, му бяха дванадесет души; 10 третият за Закхура, - двадесет и вторият за Гамула, 18 двадесет и той, синовете му и братята му дванадесет души; 11 третият за Делаия, и двадесет и четвъртият за четвъртият, за Езрий, - той, синовете му и братята Маазия. 19 Тоя беше редът на служението им, според му дванадесет души; 12 петият, за Натания, - той, който да влизат в Господния дом, по наредбата синовете му и братята му дванадесет души; 13 дадена им чрез баща им Аарона, според както шестият, за Вукия, - той, синовете му и братята му му бе заповядал Господ Израилевият Бог. 20 А дванадесет души; 14 седмият, за Асарила, - той, останалите левици бяха: от Амрамовите потомци, синовете му и братята му дванадесет души; 15 Суваил; от Суваиловите синове, Ядаия; 21 от осмият, за Исаия, - той, синовете му и братята му Равия, от Равиевите синове, Есия първият; 22 от дванадесет души; 16 деветият, за Матания, - той, исаарците, Селомот; от Селомотовите синове, Яят; синовете му и братята му дванадесет души; 17 23 за Хевронови синове Ерия, първият; Амария, десетият, за Семея, - той, синовете му и братята му вторият; Язиил, третият; Екамеам, четвъртият; 24 дванадесет души; 18 единадесетият, за Азареила, от Озииловите синове, Михей; от Михеевите синове, - той, синовете му и братята му дванадесет души; Самир; 25 Михеев брат бе Есия; от Есиевите синове, 19 дванадесетият, за Асавия, - той, синовете му и Захария; 26 Мерариеви синове бяха: Маайя и братята му дванадесет души; 20 тринадесетият, за Мусий; Язииевият син, Вено; 27 Мерариеви потомци Суваила, - той, синовете му и братята му дванадесет чрез Язия: Вено, Соам, Закхур и Иврий. 28 от души; 21 четиринадесетият, за Мататия, - той, Маалия бе Елеазар, който нямаше синове; 29 от синовете му и братята му дванадесет души; 22 Киса, Кисовият син Ерамеил; 30 И Мусиеви синове: петнадесетият, за Еримота, - той, синовете му и Маалий, Едер и Еримот. Тия бяха левиевите потомци братята му дванадесет души; 23 шестнадесетият, за според башчините им домове. 31 Както братята им, Анания, - той, синовете му и братята му дванадесет Аароновите потомци, така и те хвърлиха жребия души; 24 седемнадесетият, за Иосекаса, - той, в присъствието на цар Давида, на Садока, на синовете му и братята му дванадесет души; 25 Ахимелеха и на началниците на башчините домове, осемнадесетият, за Анания, - той, синовете му и така и за по-малките си братя.

**25** При това, Давид и военачалниците определиха за службата някои от Асафовите, Емановите и Едутуновите синове да пророкуват с арфи, с псалтири и с кимвали; а броят на ония, които се занимаваха с

братьята му дванадесет души; 26 деветнадесетият, за Малотия, - той, синовете му и братята му дванадесет души; 27 двадесетият, за Елиата, - той, синовете му и братята му дванадесет души; 28 двадесет и първият, за Отира, - той, синовете му и братята му дванадесет

души; 29 двадесет и вторият, за Гидалтия, - той, Хевроновците и Озииловците, син синовете му и братята му дванадесет души; 30 на Гирсама, Моисеевия син, бе надзирател над двадесет и третият, за Маазиота, - той, синовете му и братята му дванадесет души; 31 и двадесет и четвъртият, за Ромамтиезера, - той, синовете му и братята му дванадесет души.

## **26** За отредите на вратарите: от Кореевите бе

Меселемия, Кореевият потомец, от Асафовите синове. 2 А Меселемииеви синове бяха: Захария, първородният; Едиил, вторият; Зевадия, третият; Ятниил, четвъртият; 3 Елам, петият; Иоанан, шестият; и Елиоинай, седмият. 4 И Овид-едомови синове: Семаия, първородният; Изавад, вторият; Иоах третият; Сахар четвъртият; Натаанаил, петият; 5 Амиил, шестият; Исахар, седмият; и Феулатай, осмият; защото Бог го благослови. 6 А на сина му Семаия се родиха синове, които властвуваха над бащиния си дом, защото бяха силни и храбри мъже: 7 Семаевите синове бяха: Офний Рафаил, Овид, Елзавад, чито братя, Елиу и Семахия, бяха шестдесет и двама души. 8 Всички тия от Овид-едомовите потомци, те, синовете им и братята им от Овид-едома, силни и способни за службата, бяха шестдесет и двама души. 9 А Меселемия имаше осемнадесет храбри синове и братя. 10 А синовете на Оса от Мерариевите потомци бяха: Симрий, първият, (защото, ако и да не беше първороден, пак баща му го направи пръв); 11 Хелкия, вторият; Тевалия, третият; и Захария четвъртият, Всичките синове и братя на Оса бяха тринадесет души. 12

От тия се образуваха отредите на вратарите, ще каже на главните мъже, имащи заръчвания наравно с братята си да слугуват в Господния дом. 13 И за всяка порта хърълиха жребий, малък и голям за Селемия падна към изток. Тогава хърълиха жребий за сина му Захария, мъдър съветник; и на него жребият излезе към север; 15 за Овид-едома към юг, а за синовете му влагалището; 16 за Суфима и Оса към запад, с портата Салехет, при пътя, който върви нагоре, стража слещу стража. 17 Към изток бяха шестима левити, към север четирима на ден, към юг четирима на ден, и към влагалището по двама; 18 в Първото към запад, четирима към пътя, отред; също и в неговия отряд имаше двадесет който върви на горе, и двама в Парвар. 19 Тия бяха и четири хиляди души. 5 Третият военачалник отредите на вратарите между кореевите потомци и за третия месец беше Ванаия, син на свещеник Мерариевите потомци. 20 А от левитите Ахия бе над Иодай, главен; и в неговия отред имаше двадесет и съкровищата на Божия дом и над съкровищата на четири хиляди души. 6 Това е оня Ванаия, който посветените неща. 21 Ладанови синове: синовете на гирсонеца Ладан, началници на бащини домове и на Гирсонеца Ладан, бяха Ехиил; 22 а Ехииловите синове, Зетан и брат му Иоил, бяха над съкровищата на гирсонеца Ладан, бяха Ехиил; 23 От Амрамовците, Исааровците,

Суваил, син съкровищата. 25 А братята му от Елиезера, чийто син бе Равия, а негов син Исаия, негов син Иорам, негов син Зехрий, а негов син Селомит; 26 тоя

Селомит и братята му бяха над всичките съкровища на посветените неща, които посветиха цар Давид, първенците на бащините домове, хилядниците, стотниците и военачалниците. 27 От користите, вземани в боевете, бяха посветили за построяването на Господния дом. 28 Също и всичко, каквото бяха посветили гледачът Самуил, Саул Кисовият син, Авенир Нировият син, и Иоав Саруиният син, - всичко посветено от кого да било, - бе под ръката на Селомита и на братята му. 29 От Исааровците: Ханания и синовете му бяха надзиратели и съдии над Израيلا за външните дела. 30 От Хевроновците: Асавия и братята му, хиляда и седемстотин храбри мъже, бяха надзиратели над Израيلا от сам Иордан, на запад, за всичките Господни дела и за слугуването на царя. 31 Между Хевроновците Ерия беше началник, между Хевроновците, според поколенията им, според бащините им домове. В четиридесетата година на Давидовото царуване те бяха прогледани, и между тях се намериха силни и храбри мъже в Язир Галаад. 32 И братята му, храбри мъже, бяха две хиляди и седемстотин началници на бащини домове, които цар Давид постави над Рувимците, гадците и половината Манасиево племе за всяко божие дело и за царските работи.

## **27** А според преброяването им израилтяните,

то ест, началниците на бащините домове, хилядниците, стотниците, и чиновниците им, които слугуваха на царя във всичко, що се касаеше до отредите, които влизаха в служба и излизаха от месец на месец през всичките месеци на годината, бяха двадесет и четири хиляди във всеки отред. 2 Над първия отред, за първия месец, бе Ясовеам, Завдииловият син; и в неговия отред имаше двадесет и четири хиляди души. 3 Той беше от Фаресовите потомци първенец на всички военачалници, за първия месец. 4 И над отреда за втория месец беше ахоехът Додай, с Макелот за първенец на неговия отред; също и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души. 5 Третият военачалник отред, също и в неговия отряд имаше двадесет и тридесетте, и над тридесетте; за третия месец беше Ванаия, син на свещеник Иодай, главен; и в неговия отред имаше двадесет и съкровищата на Божия дом и над съкровищата на четири хиляди души. 6 Това е оня Ванаия, който посветените неща. 7 Иоавовият брат Асаил, и с него син му Зевадия; и на Господния дом. 23 От Амрамовците, Исааровците,

души. 8 Петият военачалник за петия месец бе пасяха в Сарон, саронецът Ситрай; над говедата, езраецът Самот; и в неговия отряд имаше двадесет които бяха в долините, Сафат Адлаиевият син; и четири хиляди души. 9 Шестият военачалник за шестия месец, бе Ирас, син на текоеца Екис; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души. 10 Седмият военачалник, за седмия месец бе фелонецът Хелис, от ефремците; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души. 11 Осмият военачалник, за осмия месец, бе хусатецът Сивехай, от Заровците; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души. 12 Деветият военачалник, за деветия месец, бе анатотецът Авиезер, от вениаминците; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души. 13 Десетият военачалник, за десетия месец, бе нетофатеца Маарай, от Готовнила; и неговият отряд имаше двадесет и четири хиляди души. 14 Единадесетият военачалник, за единадесетия месец, бе пиратонецът, Ванаия от ефремците; и в неговия отряд имаше двадесет и четири хиляди души. 15 Дванадесетият военачалник, за дванадесетия месец, бе нетофатецът Хелдай, от Езраилевите племена; първенец на Рувимците бе Елиезер, Зехриевият син; на Симеонците, Сафатия, Мааховият син; 17 на левийците, Асавия, Кемуиловият син; на Аароновците, Садок; 18 на Юда, Елиу, от Давидовите братя; на Исахара, Амрий, Михаиловият син; 19 на Завулона, Исмая Авидиевият син; на Нефталима, Еримот Азрииловият син; 20 на ефремците, Осия Азазиевият син; на половината Манасиево племе, Иоил Федаиевият син; 21 на другата половина на Манасиевото племе в Галгал, Идо Захариевият син; на Вениамина, Ясиил Авенировият син; 22 на Дана, Азареил Ероамовият син. Тия бяха първенци на Израилевите племена. 23 Но между тях Давид не преброи ония, които бяха на двадесет годишна възраст и по-долу; защото Господ беше казал, че ще умножава Израيلا както небесните звезди. 24 Иоав, Саруиният син, почна да брои, но не свърши; и поради това преброяване падна гняв на Израила, и броят не се вписа между работниците записани в летописите на цар Давида. 25 А над царските съкровища бе Азмавет, Адииловият син; над съкровищата на полетата, на градовете, на селата и на крепостите, Ионатан Озиевият син; 26 над полските работници, които обработваха земята, Езрий Хелувовият син; 27 над лозята, раматецът Семей; над плода от лозята влаган във винените влагалища, Завдий Сифамиевият син; 28 над маслините и чернициите, които бяха на полето, гедерецът Вааланан; над влагалищата за дървено масло, Иоас; 29 над говедата, които

на над камилите, исмаилецът Овил; над ослите, Всички тия бяха надзиратели на цар Давидовия имот.

**28** Тогава Давид събра в Ерусалим всичките Израилеви първенци, първенците на племената, началниците на отредите, които слугуваха на царя на ред, и хилядниците, стотниците и надзирателите на царя и на синовете му, както и скопците му, юнаците му и всичките силни и храбри мъже. 2 И цар Давид се изправи на нозете си и рече: Чуйте ме, братя мои и люде мои. Аз имах в сърцето си желание да построя успокоителен дом за ковчега на Господния завет и за поднозието на нашия Бог; и бях направил приготовление за построяването. 3 Но Бог ми каза: Ти няма да построиш дом на името Ми, защото си войнствен мъж и си пролял много кръв. 4 А Господ Израилевият Бог избра мене, измежду целия ми бащин дом, за да бъда цар над Израيلا до века; защото избра Юда за вожд, а от Юдовия дом избра моя бащин дом, и между синовете на баща ми благоволи да направи мене цар над целия Израил. 5 А измежду всичките ми синове, (защото Господ ми даде много синове), Той избра сина ми Соломона да седи на престола на Господното царство над Израيلا; 6 и рече ми: Син ти Соломон, той ще построи дома Ми и дворовете Ми; защото него избрах да бъде Мой син, и Аз ще бъда негов Отец. 7 И ако постоянствува да изпълнява заповедите Ми и съдбите Ми, както прави днес, Аз ще утвърдя царството му до века. 8 Сега, прочее, пред целия Израил - Господното общество, и при слушането на нашия Бог, заръзвам ви: Пазете и изпитвайте всички заповеди на Господа вашия Бог, за да продължавате да владеете тая добра земя и да я оставите след себе си за наследството на потомците си за винаги. 9 И ти, сине мой Соломоне, познавай Бога на баща си, и служи Му с цяло сърце и с драговолна душа; защото Господ изпитва всичките сърца; и знае всичките помисли на ума; ако Го търсиш, Той ще бъде намерен от тебе; но ако Го оставиш, ще те отхвърли за винаги. 10 Внимавай сега; защото Господ избра тебе да построиш дом за светилище; бъди твърд и действуй. 11 Тогава Давид даде на сина си Соломона чертежа на трема на храма, на обиталищата му, на съкровищниците

му, на горните му стаи, на вътрешните му стаи и сърцето към дома на моя Бог, освен всичко що съм на мястото на умилостивилицето, 12 и чертежа приготвил за светия дом, частното си съкровище на всичко, което прие чрез Духа за дворовете от злато и сребро, 4 а именно, три хиляди таланта на Господния дом, за всичките околни стаи, за злато от о菲尔ското злато и седем хиляди таланта съковищниците на Божия дом и съковищниците на пречистено сребро, с което да облекат стените на посветените неща, 13 и разписанието за отредите обиталищата, 5 златото за златните вещи, и среброто на свещениците и левитите и за всяка работа по за сребърните вещи, и за всякаква работа, която ще службата в Господния дом, и чертежа на всичките се изработи с ръцете на художниците. Кой, прочее, ще вещи за службата в Господния дом. 14 Даде му направи днес доброволен принос Господу? 6 Тогава наставления и за златото, по колко на тегло да се първенците на башините домове, първенците на употреби за златните вещи, за всичките вещи, за Израилевите племена, на хилядниците, стотниците всякакъв вид служба; и за среброто, по колко на и надзирателите на царските работи пожертвуваха тегло за всичките сребърни вещи, за всичките вещи, усърдно; 7 и дадоха за работата на Божия дом за всякакъв вид служба; 15 също наставления за пет хиляди таланта и десет хиляди драхми злато, теглото на златните светилници и на златните им десет хиляди таланта сребро, осемнадесет хиляди светила, с теглото на всеки светилник и на светилата таланта мед и сто хиляди таланта желязо. 8 И му; и теглото на сребърните светилници, с теглото у които се намериха скъпоценни камъни, и тях на светилника и на светилата му, според употребата дадоха за съковищницата на Господния дом чрез на всеки светилник. 16 Даде му наставления и ръката на гирсонеца Ехиил. 9 Тогава людете се за златото, по колко на тегло да се употреби за зарадвала, защото жертвуваха усърдно, понеже с трапезите на присъствените хлябове, колко за всяка цялото сърце принасяха доброволно Господу; също трапеза; и за среброто за сребърните трапези; 17 и цар Давид се зарадва търде много. 10 Затова и за чистото злато, за вилиците, за легените и за Давид благослови Господа пред цялото събрание; и поливалниците, и за златните паници с теглото Давид каза: Благословен си, Господи, от века и до на всяка паница; също и за сребърните паници века, Бог на наша баша Израил. 11 Твое, Господи, е с теглото на всяка паница; 18 и за пречистеното величието, и силата, и великолепието, и сиянието, и злато, колко на тегло да се употреби за кадилния славата; защото сичко е Твое що е на небето и на олтар; и колко злато за начертаната колесница, то земята; Твоето царството, Господи, и Ти си на високо, ест, херувимите, ковчега на Господния завет. 19 като глава над всичко. 12 Богатствата и славата Всичко това каза Давид, Господ ми даде да разбера, са от Тебе, и Ти владееш над всичко; в Твоята като написа с ръката Си всичките подробности на ръка е магьшеството и силата и в Твоята ръка е чертежа. 20 Давид още каза на Сина си Соломона: да възвеличаваш и да укрепяваш всички. 13 Сега, Бъди търд и настърен и действуй; не бой се, прочее, Боже наш, ние Ти благодарим, и хвалим нито се страхувай; защото Господ Бог, моят Бог, Твоето славно име. 14 Но кой съм аз, и кои са людете е с теб; няма да те остави, нито да те напусне ми, та да можем да принесем доброволно принос докле съвршиш всичката работа за службата на като тоя? защото всичко е от Тебе, и от Твоето славно Господния дом. 21 И, ето, определени са отредите име. 15 Защото сме чужденци пред Тебе, и пришелци, на свещениците и левитите за всяка служба на както всичките ни бащи; дните ни на земята са Божия дом; и с тебе ще бъдат, за всякаква работа, като сянка, и трайност няма. 16 Господи Боже наш, всичките усърдни люде, изкуси за всяка работа; целият той куп материал, който сме приготвили също първенците и всичките люде ще бъдат всецило за да Ти построим дом за Твоето свето име, иде от Твоята ръка, и всичко е Твоето. 17 И зная, Боже мой, че Ти изпитваш сърцето и че благоволението Ти е в правдата. С правотата на сърцето си аз принесох доброволно всичко това; и сега с радост видях, че и Твойте люде, които присъствуват тук, принасят на Тебе доброволно. 18 Господи Боже на бащите ни Авраама, Исаака и Израиля, опази това за винаги в сърдечните размишления на людете Си, и оправи сърцето им към Себе Си; 19 и дай на сина ми Соломона съвршено сърце за да пази заповедите Ти, изявленията Ти, и повеленията Ти, и да върши всичко това, и да построи палата, за

## 29 Тогава цар Давид каза на цялото събрание:

Син ми Соломон, когото сам Бог избра, е още млад и нежен, а работата е голяма; защото тоя палат не е за человека, но за Господа Бога. 2 Аз, прочее, приготвих, с всичката си сила, за дома на моя Бог златото за златните вещи, среброто за сребърните вещи, желязото за железните вещи, и дърветата за дървените вещи, тоже ониксови камъни, камъни за влагане, камъни лъскави и разноцветни, и всякакви скъпоценни камъни, и голямо количество мрамори. 3 При това, понеже утвърдиха

който направих пригответение. 20 Тогава Давид каза на цялото събрание: Благословете сега Господа вашия Бог. И тъй, цялото събрание благослови Господа Бога на бащите си, и като се наведоха поклониха се Господу и на царя. 21 И на следния ден пожертвуваха жертви Господу, като принесоха във всеизгаряния Господу хиляда юнца, хиляда овни, и хиляда агнета, с възлиянията им, също и голямо количество жертви за целия Израил; 22 и на същия ден ядоха и пиха пред Господа с голяма радост. И втори път прогласиха Давидовия син Соломона за цар, и помазаха го Господу за управител, а Соломона за свещеник. 23 Тогава Соломон седна на Господния престол като цар, вместо баща си Давида, и благоуспяваше; и целият Израил му се покори. 24 Също и всичките първенци, и силните мъже, още и всичките цар Давидови синове се покориха на цар Соломона. 25 И Господ възвеличи Соломона твърде много пред целия Израил, и даде му такова царско величие, каквото никой цар не бе имал преди него в Израиля. 26 Така Давид, Есеевият син, царува над целия Израил. 27 И времето, през което царува над Израиля, бе четиридесет години<sup>7</sup> седем години царува в Хеврон, и тридесет и три в Ерусалим. 28 И умря в честите старост, сит от дни, богатство и слава; и вместо него се възцари син му Соломон. 29 А делата на цар Давида, първите и последните, ето, написани са в Книгата на гледача Самуил, и в Книгата на пророка Натан, и в Книгата на гледача Гад, 30 с всичките събития на царуването му, и с могъществото му, и с времената, които преминаха над него, над Израиля, и над всичките царства на околните страни.

## 2 Летописи

царе и за сирийските царе конете им се доставяха чрез тия търговци.

**1** Соломон, Давидовият син, се закрепи на твърде много го възвеличи. **2** Тогава Соломон, като реши да построи дом на царството си; и Господ неговият Бог бе с него и на целия Израил, на хилядниците и стотниците, на съдииите и на всичките първенци от целия Израил, хиляди и шестстотин на началниците на башините домове; **3** и така, Соломон прати до тирския цар Хiram да кажат: Както и цялото общество с него, отидаха на високото място, си сторил на баща ми Давида, и си му пратил кедри, което е в Гаваон; защото там беше Божият шатър за да си построи къща, в която да живее, стори така за срещане, който Господният слуга Моисей беше и на мене. **4** Ето, аз строя дом за името на Господа направил в пустинята. **4** А Давид беше пренесъл моя Бог, да го посветя Нему, за да се принася пред Божия ковчег от Кариатиарим на мястото, което му Него благоуханен темян и постоянните присъствени бе приготвил; защото Давид бе поставил за него хлябове, и утринните и вечерните всеизгарния, в шатър в Ерусалим. **5** При това, медният олтар, съботите, на новолунията, и в празниците на Господа който Везелеил, син на Урия, Оровият син, беше нашия Бог; това е всегдашна наредба в Израил. направил, бе там пред Господната скния; и Соломон **5** А домът, който строя, е голям, защото нашият и обществото се обърнаха ревностно към него. **6** Бог е велик повече от всичките богове. **6** Но кой Там отиде Соломон, при медния олтар пред Господа, може да Му построи дом, когато небето и небето който олтар бе пред шатъра за срещане, та принесе на небесата на са достатъчни да Го поберат? кой на него хиляда всеизгарния. **7** В същата нощ Бог се прочее съм аз, та да Му построй дом, освен само за яви на Соломона и му рече: Искай какво да ти дам. да кадя пред Него? **7** Затова прати ми сега човек **8** А Соломон каза на Бога: Ти си показал голяма изкусен да работи злато и сребро, мед и желязо, милост към баща ми Давида, като си ме поставил цар мораво, червено и синьо, който знае да прави ваяни вместо него. **9** Сега, Господи Боже, нека се утвърди работи, и нека работи с изкусните човеци, които са с обещанието, което Ти даде на баща ми Давида; мене в Юда и в Ерусалим, който баща ми Давид е защото Ти ме направи цар над люде многочислени промислил. **8** Изпрати ми и кедрови дървета, елхови като праха на земята. **10** Дай ми, прочее, мъдрост и дървета и алмугови дървета от Ливан; защото зная, разум за да се обхождам прилично пред тия люде; че твоите слуги умеят да секат дървета в Ливан; и, защото кой може да съди тоя Твой голям народ? ето, моите слуги ще бъдат с твоите слуги, **9** за да ми **11** И Бог каза на Соломона: Понеже си имал това в пригответ изобилно дървета; защото домът, който сърцето си, и не поискава богатство, имоти и слава, строя, ще бъде голям и чудесен. **10** И ето, ще дам на нито живота на ония, които те мразят, нито поискава твоите слуги, дървесечците, двадесет хиляди кора дълъг живот, но поискава за себе си мъдрост и разум чукано жито, двадесет хиляди кора ечемик, двадесет за да съдиш людете Ми, над които те направих хиляди вати вино и двадесет хиляди вати дървено цар, **12** дават ти се мъдрост и разум; при това масло. **11** Тогава тирският цар Хiram отговори с ще ти дам богатство, имоти и слава, каквото не писмо, което прати на Соломона: Понеже Господ са имали царете, които са били преди тебе, нито люби людете Си, за това те е поставил цар над тях. ще имат някои след тебе. **13** Тогава Соломон се **12** Рече още Хiram: Благословен да бъде Господ върна в Ерусалим от високото място, което е в Израилевият Бог, създател на небето и на земята, Гаваон от пред шатъра за срещане; и царуваше над Който даде на цар Давида мъдър син, надарен с Израилия. **14** И Соломон събра колесници и конници, остроумие и разум, който да построи дом Господу и имаше хиляда и четиристотин колесници, които и царска къща. **13** Сега, прочее, пращам ти човек настани по градовете за колесниците и при царя в изкусен и разумен, майстора си Хiram, **14** син Ерусалим. **15** И царят направи среброто и златото на една жена от Давидовите дъщери и на баща да изобилват в Ерусалим като камъни, а кедрите тиранин, изкусен и да изработва злато и сребро, направи по множество като полските черници. **16** И мед и желязо, камъни и дърва, и мораво, синьо, за Соломона докарваша коне из Египет; кервани от висон и червено, тоже да прави всякакви ваяни царски търговци ги купуваша по стада с определена работи и да изработва всякакво измишление каквото цена. **17** А извеждаха и докарваша из Египет всяка от господаря ми баща ти Давида. **15** Сега, прочее, нека господарят ми изпрати на слугите си житото и

ечемика, дървено масло и виното, който е обещал; на стълбовете; и направи сто нара, които окачи на 16 а ние ще насечим дърветата от Ливан, колкото ти верижките. 17 И изправи стълбовете пред храма, са потребни, и ще ти ги докараме на салове по море единият отдясно, а другият отляво; и нарече оня, до Иопия, а ти ще ги превозиш в Ерусалим. 17 И които беше отдясно, Яхин, а оня, който беше отляво, Соломон преброи всичките чужденци, които бяха Воаз.

в Израилевата земя, след преброяването, с което баща му Давид ги бе преброял; и намериха се сто и петдесет и три хиляди и шестстотин души. **18** И от тях назначи седемдесет хиляди за бременосци, и осемдесет хиляди за каменоделци в планините, и три хиляди и шестстотин за надзиратели върху работенето на людете.

**3** Тогава Соломон почна да строи Господният дом

в Ерусалим на хълма Мория, где се яви Господ на баща му Давида, на мястото, което Давид беше приготвил на гумното на евусеца Орна, 2 Той почна да строи на втория ден от втория месец на четвъртата година от възцаряването си. 3 А основата, която Соломон положи, за да построи Божия дом, имаше тия мерки: дължината в лакти, според старата мярка, бе шестдесет лакътя, и широчината двадесет лакътя. 4 А тремът, който бе пред лицето на дома, имаше дължина според широчината на дома, двадесет лакътя, а височината сто и двадесет; и обкова го извънре с чисто злато. 5 И облече великия дом с елхови дървета, които обкова с чисто злато, и светилника, според наставлението за тях, и тури извая по него палми и верижки. 6 И украси дома със скъпоценни камъни за красота; а златото бе от Фарум. 7 Обкова още със злато дома, гредите, стълбовете и стените му; и извая херувими по стените. 8 И направи пресветото място на дома, с дължина, според широчината на дома, двадесет лакътя, и с широчина двадесет лакътя; и обкова го с шестстотин таланта чисто злато. 9 А теглото на гвоздите беше петдесет сикли злато. Обкова и горните стани със злато. 10 И в пресветото място на дома направи два херувима ваяна изработка, и обкова ги със злато. 11 А крилата на херувимите имаха, заедно, дължина двадесет лакътя; едното крило, на единия херувим, имаше пет лакътя и досягаше стените на дома; и другото крило имаше пет лакътя и досягаше крилото на другия херувим, 12 Така и едното крило на другия херувим имаше пет лакътя и досягаше стената на дома; и другото крило имаше пет лакътя и досягаше крилото на другия херувим, 13 Крилата на тия херувими се простираха на двадесет лакътя; и те стояха на нозете си, и на всяки от тях пет лакътя висок. 14 И направи завесата на нея херувими. 15 Направи пред дома и два стълба тридесет и пет лакътя високи, с капител на върха на всяки от тях пет лакътя висок. 16 Направи и верижки, както в светилището, и тури ги на върховете

реда, излеяни в едно цяло с него. 4 То стоеше на дранадесет вола; три гледаха към север, три гледаха към запад, три гледаха към юг, и три гледаха към изток, а морето стоеше върху тях; и задните части на всички бяха навътре. 5 Дебелината му беше една длан; а устието беше направено като устие на чаша, във вид на кремов цвят; и побираше, когато бе пълно, три хиляди вати вода, 6 Направи още десет умивалници, от които тури пет от дясно и пет от ляво на дома, за да мият в тях; там миеха това, което беше за всенизгаряне; морето обаче бе за да се мият в него свещениците. 7 Направи и десет златни статуи и сто златни легена. 8 При това вратите, стълбовете и стените му; и извая херувими по стените. 9 А теглото на легените Така Хiram съврши изработването на дома: 12 двета стълба; изпъкналите части; двете източни порти за двора, и покри вратите им с зад. 10 И постави морето от дясната страна на дома, към изток, къде юг. 11 Хiram направи и котлите, лопатите и работите, които направи на цар Соломона за Божия дом: 12 двета стълба; изпъкналите части; двете източни мрежи за покриване двете изпъкнали части на крилата, които бяха на върховете на стълбовете; 13 четиристотинте нарове за двете мрежи - два досягаше стените на дома; и другото крило имаше реда нарове за всяка мрежа - за да покриват двете изпъкнали части на капителите, които бяха върху стълбовете. 14 Тоже направи подножията; направи и лопатите, вилиците и всичките им прибори майсторът с дванадесетте вола под него. 16 Също и котлите, и лопатите, вилиците и всичките им прибори майсторът си изля в глинената земя между Сокхот и Середата. 17 На Иорданското поле царят Така Соломон направи всички вещи, толкоз много, щото теглото на медта не можеше да се пресметне. 18 Така Соломон направи всички вещи, които бяха за Божия дом; и златния олтар; и трапезите, на

**4** При това направи меден олтар, с дължина двадесет лакътя, а височина десет лакътя. 2 Направи още леяно море, с устие десет лакътя широко, кръгло изоколо, а с височина пет лакътя; и връв от тридесет лакътя го измерваше околовръст. 3 И под устието му имаше образи на волове, които го обикаляха наоколо, по десет на един лакът; те обикаляха малко и много; всичкото баху на два

обикаляха морето изоколо; воловете бяха на два реда, излеяни в едно цяло с него. 4 То стоеше на дванадесет вола; три гледаха към север, три гледаха към запад, три гледаха към юг, и три гледаха към изток, а морето стоеше върху тях; и задните части на всички бяха навътре. 5 Дебелината му беше една длан; а устието беше направено като устие на чаша, във вид на кремов цвят; и побираше, когато бе пълно, три хиляди вати вода. 6 Направи още десет умивалници, от които тури пет от дясно и пет от ляво на дома, за да мият в тях; там миеха това, което беше за всеизгаряне; морето обаче бе за да се мият в него свещениците. 7 Направи и десет златни светилника, според наставлението за тях, и тури ги в храма, пет от дясно и пет отляво. 8 И направи десет трапези, които тури в храма, пет от дясно и пет отляво. Направи и сто златни легена. 9 При това направи двора за свещениците, и големия двор, и порти за двора, и покри вратите им с зад. 10 И постави морето от дясната страна на дома, към изток, къде юг. 11 Хiram направи и котлите, лопатите и легените Така Хiram свърши изработването на работите, които направи на цар Соломона за Божия дом: 12 двата стълба; изпъкналите части; двата капитела, които бяха на върха на стълбовете; двете мрежи за покриване двете изпъкнали части на капителите, които бяха на върховете на стълбовете; 13 четиристотинте нарове за двете мрежи - два реда нарове за всяка мрежа - за да покриват двете изпъкнали части на капителите, които бяха върху стълбовете. 14 Тоже направи подножията; направи и умивалниците върху подножията; 15 и едното море с дванадесетте вола под него. 16 Също и котлите, лопатите, вилиците и всичките им прибори майсторствът му Хiram направи на цар Соломона за Господния дом от лъскава мед. 17 На Иорданското поле царят ги изля в глинената земя между Сокхот и Середата. 18 Така Соломон направи всички вещи, толкоз много, щото теглото на медта не можеше да се пресметне. 19 Също Соломон направи всички вещи, които бяха за Божия дом; и златния олтар; и трапезите, на

които се полагаха присъствените хлябове; 20 и поради облака свещениците не можаха да застанат светилиниците със светилата им, от чисто злато, за да служат, защото Господната слава изпълни за да горят пред светилището според наредбата; Божия дом.

21 и цветята, светилата и клещите, от злато, и то чисто злато; 22 и щипците, легените, темянниците и кадилниците, от чисто злато. А колкото за входа на дома, вътрешните му врати за в пресветото място, и вратите на дома, то ест, на храма, бяха от злато.

**5** Така се свърши всичката работа, която Соломон

направи за Господния дом. И Соломон внесе да бъде Господ Израилевият Бог, Който извършва с нещата посветени от баща му Давида, - среброто ръцете Си онова, което говори с устата Си на баща златото и всичките вещи, - и ги положи в ми Давида, като рече: 5 От деня, когато изведох съкровищниците на Божия дом. 2 Тогава Соломон людете Си из Египетската земя, не избрах измежду събра в Ерусалим Израилевите старейшини, и между всичките Израилеви племена ни един град, всичките началници на племената, началниците на бащините домове на израилтяните, за да пренесат гдето да се построи дом, за да се настани името Ми там, нито избрах мъж за да бъде вожд на людете Ми ковчега на Господния завет от Давидовия град, който Израيلا; 6 но избрах Ерусалим за да се настани е Сион. 3 И тъй всичките Израилеви мъже се събраха името Ми там, и избрах Давида за да бъде над пред царя на празника в седмия месец. 4 А когато людете Ми Израила; 7 И в сърцето на баща ми дойдоха всичките Израилеви старейшини, левитите Давида дойде да построи дом за името на Господа дигнаха ковчега. 5 Те пренесоха ковчега и шатъра за Израилевия Бог; 8 но Господ рече на баща ми срещане с всичките свети принадлежности, които Давида: Понеже дойде в сърцето ти да построиш бяха в шатъра; свещениците и левитите ги пренесоха. дом за името Ми, добре си сторил, че е дошло това

**6** А цар Соломон и цялото Израилево общество, в сърцето ти. 9 Ти, обаче, няма да построиш дома; които се бяха събрали пред него, бяха пред ковчега, но синът ти, който ще излезе из чреслата ти, той и жертвуваха овци и говеда, които по множеството ще построи дом за името Ми. 10 Господ прочее, си не можеха да се пресметнат или да се изброят.

изпълни словото, което говори; и като се издигнах аз 7 Така свещениците внесоха ковчега на Господния вместо баща си Давида, и седнах на Израилевия завет на мястото му, в светилището на дома, в престол, според както говори Господ, построих дома пресветото място, под крилата на херувимите. 8 за името на Господа Израилевия Бог. 11 И там турих Защото херувимите бяха с крилата си разперени ковчега, в който е заветът, който Господ направи над мястото на ковчега, и херувимите покриваха с израилтяните. 12 Тогава Соломон застана пред отпоре ковчега и върлините му. 9 И върлините Господния олтар, пред цялото Израилево общество, се издадоха така, щото се виждаха краищата на и простря ръцете си. 13 (Защото Соломон беше върлините издадени от ковчега пред светилището, но направил медна платформа, която беше пет лакътя извън не се виждаха; и там са до днес. 10 В ковчега дълга, пет лакътя широка и пет лакътя висока, нямаше друго освен двете плочи, които Моисей която беше положил всред двора, и като застана на положи там на Хорив, гдето Господ направи завет ная, падна на коленете си пред цялото Израилево със израилтяните, когато бяха излезли из Египет. общество). Той, прочее, простря ръцете си към

**11** А щом излязоха свещениците из светилището, небето и рече: 14 Господи Боже Израилев, няма (защото всичките свещеници, които се намираха на небето и на земята Бог подобен на Тебе, Който там, бяха се осветили без да чакат реда на отредите пазиш завета и милостта към слугите Си, които ходят си; 12 е всичките певци левити - Асаф, Еман, Едуун пред Тебе с цялото си сърце; 15 Който си изпълнил и синовете им и братята им облечени във висон, и към слугата Си Давида, баща ми, това, което си му държащи кимвали, псалтири и арфи стояха на изток обещал; да! това, което си говорил с устата Си, него от олтара, и с тях сто и двадесет свещеника, които си и съвршил с ръката Си, както се вижда днес. 16 свиреха с тръби), 13 и като възгласиха тръбачите и Сега, Господи Боже Израилев, изпълни към слугата певците заедно, пеещи и славословещи Господа с Си Давида баща ми, онова което си му обещал, един глас, и като издигнаха глас с тръби и кимвали и като си рекъл: Няма да ти липсва мъж, който да музикални инструменти та хвалеха Господа, защото седи пред Мен на Израилевия престол, ако само е благ, защото милостта Му е до века, тогава домът, внимават чадата ти в пътя си, за да ходят в закона Господният дом, се изпълни с облак, 14 така щото Ми, както ти си ходил пред мене. 17 Сега, прочее,

**6** Тогава Соломон говори: Господ е казал, че ще обитава в мрак; 2 но аз Ти построих дом за обитаване, място, в което да пребиваваш вечно. 3 После царят обърна лицето си та благослови цялото Израилево общество, докато цялото Израилево общество стоеше на крака, като каза: 4 Благословен

Господи Боже Израилев, нека се потвърди словото, не е от людете Ти Израиля, но иде от далечна което си говорил на слугата си Давида. 18 Но Бог страна, заради Твоето велико име, и заради Твоята наистина ли ще обитава с човека на земята? Ето, мощна ръка, и заради Твоята издигната мищца, - небето и небето на небесата не са достатъчни да Те когато дойдат та се помолят в тоя дом, 33 тогава поберат; колко по-малко тоя дом, който построих! послушай от небето, от мястообиталището Си, и 19 Но пак погледни благосклонно към молитвата подействуй според всичко, за което чужденецът Ти на слугата Си и към моленето му, Господи Боже призове; да познаят името Ти всичките племена мой, тъй щото да послушаш вика и молитвата, с на света, и Ти се боят както людете Ти Израил, и да която слугата Ти се моли пред Тебе, 20 за да бъдат познаят, че с Твоето име се нарече тоя дом който очите Ти денем и нощем отворени към тия дом, построих. 34 Ако людете Ти излязат на бой против към мястото, за което Ти си казал, че ще настаниш неприятелите си, където би ги пратил Ти, и Ти се името Си там, за да послушаш молитвата, с която помолят като се обърнат към тия град, който Ти си слугата Ти ще се моли на това място. 21 Слушай избрали, и към дома, който построих на Твоето име, 35 моленията на слугата Си и на людете Си Израиля, тогава послушай от небето молитвата им и моленето когато се молят на това място; да! послушай Ти от им, и защити правото им. 36 Ако Ти съгрешат, мястообиталището Си от небето, и като слушаш (защото няма човек, който да не греши), и Ти се бивай милостив. 22 Ако съгреши някой на близкия разгневиш на тях та го предадеш на неприятеля, и си, и му се наложи клетва, за да се закълне, и той пленилите им ги заведат пленници в земя далечна дойде та се закълне пред олтара Ти в тия дом, 23 или близка, 37 и дойдат на себе си в земята, тогава слушай Ти от небето и подействуй, извърши гдето са отведени пленници, та се обърнат и Ти правосьдие за слугите Си, и въздай на беззаконния, се помолят в земята, гдето са запленени, и рекат: така щото да възвърнеш делото му върху главата му, а оправдай праведния като му отدادеш според 38 и се обърнат към Тебе с цялото си сърце и с правдата му. 24 Ако людете Ти Израил бъдат разбити цялата си душа в земята, гдето са запленени, гдето пред неприятеля по причина, че са Ти съгрешили, са ги завели пленници, и се помолят, като се обърнат и се обърнат та изповядат Твоето име, и принесат към земята си, която се дал на бащите им към града, молитва като се помолят пред Тебе в тия дом, който си избрали, и към дома, който построих за 25 тогава Ти послушай от небето, и прости греха Твоето име, 39 тогава Ти послушай от небето, от на людете Си Израиля, и възвърни ги в земята, мястообиталището Си, молитвата им и моленията която си дал на тях и на бащите им. 26 Когато се им, защити правото им, и прости на людете Си, които затвори небето, та не вали дъжд по причина, че са Ти съгрешили. 40 Сега, моля Ти се, Боже мой, съгрешили, ако се помолят на това място и изповядат нека бъдат отворени очите Ти, и внимателни ушите Твоето име, и се обърнат от греховете си понеже ги съкрушаваш, 27 тогава Ти послушай от небето и 41 Стани, прочее, сега, Господи Боже, влез в покоя прости греха на слугите Си и на людете Си Израиля, Си, Ти и ковчегът на Твоята сила; свещениците Ти, и покажи им добрия път, в който трябва да ходят, и Господи Боже, да бъдат облечени със спасение, и дай дъжд на земята Си, която си дал в наследство светите Ти нака се веселят в блага. 42 Господи на людете Си. 28 Ако настане глад на земята, ако Боже, недей отблъсва лицето на помазаника Си: настане мор, ако се появят изсушителен вятър, помни милостта, която си показал към слугата Си мана, скакалци или гъсеници, ако неприятелите им давида.

ги обсадят в градовете на земята им, - каква да е язва или каква да е болест ако се появи между тях, 29 тогава всяка молитва, всяко моление, което би се принесло от кой да бил човек или от всичките Ти люде Израиля, когато всеки познае раната си и болката си и простре ръцете си към Твоя дом, 30 Ти послушай от небето, от мястообиталището Си, и прости, и въздай на всеки според всичките постъпки, като познаваш сърцето му, (защото Ти, само Ти, познаваш сърцата на човешкия род), 31 за да Ти се боят, като ходят в Твоята пътища, през цялото време, когато живеят на земята, която си дал на бащите ни. 32 А чужденецът, още който

7 Като свърши Соломон молитвата си, огън излезе от небето та изгори всеизгарянието и жертвите, и Господната слава изпълни дома. 2 И свещениците не можаха да влязат в Господния дом, защото славата на Господа изпълни дома Му. 3 И всичките израилити, като видяха, че отгънят слезе, и че Господната слава бе над дома, наведоха се с лице до земята върху постланите камъни та се поклониха, прославящи Господа, защото е благ защото милостта Му е до века. 4 Тогава царят и всичките люде принесоха жертви пред Господа. 5 Цар Соломон принесе в жертви двадесет и две хиляди говеда и сто и двадесет хиляди овци. Така царят и всичките люде посветиха Божият

дом. 6 И свещениците стояха според службите си, също и левитите с инструментите за песнопение славословят Господа, защото милостта му е до века, когато Давид въздаваше хвала чрез тяхното служение; а свещениците тръбяха срещу тях, докато целият Израил стоеше. 7 Соломон освети и средата на двора, който е към лицето на Господния дом; защото там принесе всеизгарянието и тълстината на примириелните приноси, понеже медният олтар, който Соломон бе направил, не можеше да побере всеизгарянието и хлебния принос и тълстината. 8 По този начин Соломон и целият Израил с него, търдеда голям събор събрани из местностите от прохода на Емат до Египетския проток, пазеха в онова време празника седем дни. 9 А на осмия ден държаха тържествено събрание; защото пазеха посвещението на олтара седем дни и празника седем дни. 10 И на двадесет и третия ден от седмия месец царят изпрати людете в шатрите им с радостни и весели сърца за благостите, които Господ бе показал към Давида, към Соломона и към людете Си Израиля. 11 Така Соломон свърши Господния дом и царската къща; всичко, каквото дойде в сърцето на Соломона да направи в Господния дом и в своята къща, свърши го благополучно. 12 Тогава Господ се яви на Соломона през нощта и му каза: Чух молитвата ти и избрах това място да Ми бъде дом за жертви. 13 Ако заключа небето да не вали дъжд, или ако заповядам на скакалците да изпоядат земята, или ако изпратя мор между людете Си, 14 и людете Ми, които се наричат с Моето име, смирят себе си та се помолят и потърсят лицето Ми, и се върнат от нечестивите си пътища, тогава ще послушам от небето, ще прости греха им и ще изцеля земята им. 15 Сега очите Ми ще бъдат отворени и ушите Ми внимателни, към молитвата, която се принася на това място. 16 Защото сега избрах и осветих този дом за да бъде името Ми в него до века; и очите Ми и сърцето Ми ще бъдат там за винаги. 17 А колкото за тебе, ако ходиш пред мене както ходи баща ти Давид, и постъпваш напълно според както съм ти заповядал, и пазиш повеленията Ми и съдбите Ми, 18 тогава ще утвърдя престола на царството ти според завета, който направих с баща ти Давида, като рекох: Няма да ти липсва мъж да управлява Израиля. 19 Но ако се отклоните, ако оставите повеленията и заповедите, които поставил пред вас, и отидете да послужите на други богове и им се поклоните, 20 тогава ще ги изкореня от земята Си, която съм им дал, и ще отхвърля от пред очите Си този дом, който осветих за името Си, и ще го направя за поговорка и поругание между всичките племена.

21 А за този дом, който стана толкова висок, всеки, който минава край него, ще се зачуди и ще рече: Защо направи Господ така на тая земя и на този дом? 22 И ще отговорят: Понеже оставиха Господа Бога на баща си, Който ги изведе из Египетската земя, та се хванаха за други богове и им се поклониха и им послужиха, за това нанесе на тях всичкото това зло.

**8** А когато се свършиха двадесетте години, в които Соломон построи Господния дом и своята къща, 2 Соломон съгради изново градовете, които Хiram му бе дал, и засели в тях израилтяни. 3 И Соломон отиде в Ематска и пределите над него. 4 И съгради Тадмор в пустата част на Юдовата земя, и всичките градове за житниците, които съгради в Емат. 5 Съгради още горния Веторон и долния Веторон, градовете укрепени със стени, порти и лостове, 6 и Ваалат и всичките градове, в които Соломон имаше житници, и всичките градове за колесниците, и градовете за конниците, и все що пожела Соломон да съгради в Ерусалим, в Ливан и в цялата земя на царството си. 7 А относно всичките люде, които останаха от хетейците, аморейците, фerezейците, евейците и евусейците, които не бяха от Израиля, 8 от техните потомци, останали подир тях в земята, които израилтяните не бяха изtrieбли, от тях Соломон събра набор за задължителни работници, каквito са и до днес. 9 Но от израилтяните Соломон не направи никого слуга за работата си; а те бяха военни мъже, и главните му военачалници, и началниците на колесниците му и на конниците му; 10 тоже те бяха главните началници, които имаше цар Соломон (двеста и петдесет души), които началствуваха над людете. 11 Тогава Соломон възведе Фараоновата дъщеря от Давидовия град в къщата, която беше построил за нея; защото рече: Жена ми да не живее в къщата на Израилевия цар Давида, понеже местата, в които е влизал Господният ковчег, са свети. 12 Тогава Соломон почна да принася всеизгаряния Господу на Господния олтар, който бе издигнал пред трема, 13 като принасяше потребното за всеки ден според Моисеевата заповед, съботите, на новолунията и на празниците, които ставаха три пъти в годината, - на празника на безквасните хлябове, на празника на седмиците и на празника на шатроразпъването. 14 И според наредбата на баща си Давида, постави отредите на свещениците на службата им, и левитите на заръчаното за тях, да пеят и да служат пред свещениците, според както беше потребно за всеки ден, и вратарите според отредите им на всяка порта; защото така бе заповедта от Божия човек Давид. 15 И в нищо не се отклониха от царската заповед относно свещениците и левитите, нито относно съкровищата. 16 А цялата

Соломонова работа беше предварително пригответа, и шест златни таланта, 14 освен онова, което се от дена, когато се положи основата на Господния внасяше от купувачите, от търговците, от всичките дом докле се свърши. Така се свърши Господния арабски царе, и от управителите на страната, които дом. 17 Тогава Соломон отиде в Есион-гавер, и в донасяха на Соломона злато и сребро. 15 И цар Елот, на морския бряг в едомската земя. 18 И Хiram Соломон направи двеста щита от ковано злато; му прати, под грижата на слугите си, кораби и опитни шестстотин сикли злато се иждиви за всеки щит; 16 и морски слуги, та отидаха със Соломоновите слуги в Офир; и от там взеха четиристотин и петдесет щитчета от ковано злато; три фунта злато се иждиви за всяко щитче; и царят ги положи в къщата Ливански лес. 17 Царят направи и един великолепен таланта злато та го донесоха на цар Соломона.

## 9 И савската царица, като слушаше да се прочува

Соломон, дойде в Ерусалим да опита Соломона с мъчни за нея въпроси; дойде с една твърде голяма свита, с камили натоварени с аромати, и с много злато и скъпоценни камъни, и като дойде при Соломона, говори с него за всичко что имаше на сърцето си. 2 И Соломон отговори на всичките въпроси; нямаше нищо скрито за Соломона, което не можа да й обясни. 3 А като видя савската царица мъдростта на Соломона и къщата, която бе построил, 4 ястията на трапезата му, сяденето на слугите му, и прислужването на служителите му и облеклото им, също и виночерпците му и тяхното облекло, и нагорнището, с което отиваше в Господния дом, не остана дух в нея. 5 И рече на царя: Верен беше слухът, който чух в земята си, за твоето състояние и за мъдростта ти. 6 Аз не вярвах думите им докато не дойдох и не видях с очите си; но, ето, нито половината от величието на мъдростта ти не ми е била казана; ти надминаваш слуха, който бях чула. 7 Честити мъжете ти, и честити тия твои слуги, които стоят всякога пред тебе, та слушат мъдростта ти. 8 Да бъде благословен Господ Бог, който има благоволение към тебе да те постави на престола Си цар за Господа твоя Бог. Понеже твойт Бог е възлюбил Израиля за да го утвърди до века, за това те е поставил цар над тях, за да раздаваш правосъдие и да вършиш правда. 9 И тя даде на царя сто и двадесет таланта злато и твърде много аромати и скъпоценни камъни; не е имало никога такива аромати, каквото савската царица даде на цар Соломона. 10 (Още и Хiramовите слуги и Соломоновите слуги, които донасяха злато от Офир, донасяха и алмугови дървета и скъпоценни камъни. 11 А от алмуговите дървета царят направи подпорки за Господния дом и за царската къща, тоже и арфи и псалтири за певците; такива дървета не бяха се виждали по-напред в Юдовата земя). 12

И цар Соломон даде на савската царица всичко, что тя желаше, каквото иска, освен равното на онова, което тя беше донесла на царя. И тъй, тя се върна със слугите си та си отиде в своята си земя. 13 А теглото на златото, което донасяше на когато чу това, Еровоам се върна от Египет; 3 Соломона всяка година, беше шестстотин шестдесет

шестстотин сикли злато се иждиви за всеки щит; 16 и триста щитчета от ковано злато; три фунта злато се иждиви за всяко щитче; и царят ги положи в къщата

Ливански лес. 17 Царят направи и един великолепен

престол от слонова кост, който позлати с чисто злато.

18 Престолът имаше шест стъпала и едно златно подножие закрепени за престола, и облегалки от

двете страни на седалището, и два лъва стоящи край облегалките. 19 А там, върху шестте стъпала, от

двете страни стояха дванадесет лъва; подобно нещо не се е направило в никако царство. 20 И всичките цар

Соломонови съдове за пиене бяха златни, а всичките съдове в къщата Ливански лес от чисто злато; ни

един не бе от сребро; среброто се считаше за нищо в Соломоновите дни. 21 Защото царят имаше, заедно

с Хiramовите слуги, кораби като ония, които отиваха в Тарсис; еднък в три години тия тарсийски кораби

доносили и донасяха злато и сребро, слонова кост, маймуни и пауни. 22 Така цар Соломон надмина

всичките царе на света по богатство и мъдрост. 23

И всичките царе на света търсеха Соломоновото присъствие, за да чуят мъдростта, която Бог бе турил в сърцето му. 24 И всяка година донасяха всеки от

подаръка си, сребърни вещи, златни вещи, облекла, оръжия и аромати, коне и мъски. 25 Соломон имаше

тоже четири хиляди обора за коне и за колесници и дванадесет хиляди конници, които настани в

градовете за колесниците и при царя в Ерусалим. 26

И владееше над всичките царе от реката Евфрат до филистимската земя и до границите на Египет. 27 И

царят направи среброто да изобилва в Ерусалим като камъни, а кедрите направи като полски черници.

28 И докарваша коне за Соломона от Египет и от

всичките страни. 29 А останалите дела на Соломона, първите и последните, не са ли написани в Книгата

на пророк Натана, и в пророчеството на силенец Ахия, и във Виденията на гледача Идо, които изрече

против Еровоама, Наватовия син? 30 И Соломон царува в Ерусалим над целия Израил четиридесет

години. 31 Така Соломон заспа с бащите си, и биде погребан в града на баща си Давида; и вместо него

се възпри син му Ровоам.

10 И Ровоам отиде в Сихем; защото в Сихем беше се стекъл целият Израил за да го направи цар.

2 И Еровоам, Наватовият син, който бе в Египет,

где бе побягнал от присъствието на цар Соломона, когато чу това, Еровоам се върна от Египет; 3

защото пратиха та го повикаха. Тогава Еровоам и

целият Израил дойдоха та говориха на Ровоама, хиляди отборни войници, за да се бият против като рекоха: 4 Баща ти направи непоносим хомота Израيلا, та дано възвърнат царството пак на ни; сега, прочее, ти олекчи жестокото ни работене Ровоама. 2 Но Господното слово дойде към Божия на баща ти и тежкия хомот, който наложи върху човек Самаия, и рече: 3 Говори на Ровоама нас и ще ти работим. 5 А той им рече: Върнете се Соломоновия син, Юдовия цар, и на целия Израил при мене подир три дена. И людете си отидаха. 6 в Юда и във Вениамин, като речеш: 4 Така казва Тогава цар Ровоам се съветва със старейшините, Господ: Не възлизайте, нито се бийте против братята които бяха служили пред баща му Соломона, когато си; върнете се всеки у дома си, защото от Мене беше още жив, като каза: Как ме съветвате да става това нещо. И те послушаха Господните думи отговоря на тия люде? 7 Те му отговориха казвайки: та се върнаха, и не отидаха против Еровоама. 5 Ако се отнесеш благосклонно към тия люде, та им А Ровоам, като се установи, в Ерусалим, съгради угодиш, и им говориш благи думи, тогава те ще ти укрепени градове в Юда; 6 съгради Витлеем, Итам, бъдат слуги за винаги. 8 Но той отхвърли съвета, Текуе, 7 Ветсур, Сохо, Одолам, 8 Гет, Мариса, който старейшините му дадоха, та се съветва с Зиф, 9 Адораим, Лахис, Азика, 10 Сафая, Еалон младите си служители, които бяха пораснали заедно и Хеврон, които са укрепени градове в Юда и във с него. 9 Рече им: Как ме съветвате вие да отговорим Вениамин, 11 Укрепи тия крепости, и тури в тях на тия люде, които ми говориха казвайки: Олекчи военачалници и запаси от храна, дървено масло и хомота, който баща ти наложи върху нас? 10 И вино. 12 Още във всеки град тури щитове и копия, младите, които бяха пораснали заедно с него, му и укрепи ги твърде много. Така Юда и Вениамин отговориха казвайки: Така да кажеш на людете, които останаха под него. 13 И всичките свещеници и ти говориха, казвайки: Баща ти направи тежък хомота левити, които бяха в Израил, се събраха при него от ни, но ти да ни го олекчиш, - така да им речеш: всичките си краища. 14 Защото левитите оставиха Малкият ми пръст ще бъде по-дебел от бащиния ми пасбищата си и притежанията си та дойдоха в кръст. 11 Сега, ако баща ми ви е товарил с тежък Юда и в Ерусалим; понеже Еровоам и синовете хомот, то аз ще направя още по-тежък хомота ви; му бяха ги изпъдили, за да не свещенодействуват ако баща ми ви е наказвал с бичове, то аз ще ви Господу, 15 и Еровоам беше си поставил жреци за наказвам със скорпии. 12 Тогава Еровоам и всичките високите места, за бесовете и за телетата, които бе люде дойдоха при Ровоама на третия ден, според направил. 16 И след тях, колкото души от всичките както царят бе говорил, казвайки: Върнете се при Израилеви племена утвърдиха сърцата си да търсят мене на третия ден. 13 И царят им отговори остро, Господа Израилевия Бог, дойдоха в Ерусалим за да като остави цар Ровоам съвета на старейшините, 14 жертвуват на Господа Бога на бащите си. 17 Така и отговори им по съвета на младежите, та каза: Баща за три години те подкрепиха Юдовото царство и ми направи тежък хомота ви, но аз ще му приложа; поддържаха Ровоама Соломоновия син; защото три баща ми ви наказа с бичове, но аз ще ви накажа със години ходиха в пътя на Давида и на Соломона. скорпии. 15 Така царят не послуша людете: защото 18 И Ровоам си взе за жена Меалетя, дъщеря на това нещо стана от Бога, за да изпълни словото, Давидовия син Еримот, и Авихаила, дъщеря на което Господ бе говорил чрез силонеца Ахия на Есеевия син Елиав, 19 която му роди синове: Еуса, Еровоам Наватовия син. 16 А като видя целият Самария и Заама. 20 А подир нея взе Авия, Атай, Израил, че царят не ги послуша, людете в отговор Зиза и Селомита. 21 И Ровоам възлюби Мааха на царя рекоха: Какъв дял имаме ние в Давида? Авесаломовата дъщеря повече от всичките си жени Никакво наследство нямаме в Есеевия син! Всеки в и наложници: (защото взе осемнадесет жени и шатрите си, Израил! Промишлавай сега, Давиде, за шест наложници, и роди двадесет и осем сина и дома си. И така целият Израил си отиде в шатрите. 17 шестдесет дъщери); 22 и Ровоам постави Маахиния А колкото за израиляните, които живееха в Юдовите син Авия за княз да началствува над братята си, градове, Ровоам царуваше над тях. 18 Тогава цар защото мислеше да го направи цар. 23 И постъпваше Ровоам прати при другите израилитни Адорама, разумно, като разпръсна всичките си синове, по който бе над набора; но израиляните го биха с неколцина във всеки укрепен град, по всичките камъни, та умря. Затова цар Ровоам побърза да се Юдови и Вениаминови земи, и даваше им изобилна качи на колесницата си за да побегне в Ерусалим. храна. И за тях потърси много жени.

19 Така Израил въстана против Давидовия дом, и остана въстанил до днес.

**12** Но след като се закрепи царството на Ровоама, и той стана силен, оставил Господния закон,

**11** Тогава Ровоам, като дойде в Ерусалим, събра а заедно с него и целия Израил. 2 И понеже бяха Юдовия и Вениаминовия дом, сто и осемдесет престъпили пред Господа, затова, в петата година

на Ровоамовото царуване, египетския цар Сисак силни и храбри. 4 Тогава Авия застана на хълма възлезе против Ерусалим 3 с хиляда и двеста Семараим, който е в Ефремовата хълмиста земя, и колесници и шестдесет хиляди конници; и людете, каза: Слушайте ме, Еровоаме и целий Израилю. 5 които дойдоха с него от Египет, ливийци, сукияни и Не трябва ли да знаете, че Господ Израилевият Бог, етиопяни, бяха безбройни. 4 И като превзе Юдовите даде за винаги на Давида да царува над Израиля, укрепени градове, дойде до Ерусалим. 5 Тогава той и потомците му, чрез завет със сол? 6 При все пророк Семаия дойде при Ровоама и при Юдовите това, Еровоам, Наватовият син, слуга на Давидовия първенци, като се бяха събрали в Ерусалим, поради син Соломона, стана и се повдигна против господаря нахлуването на Сисака, та им рече: Така казва си; 7 и при него се събраха нищожни и лоши човеци, Господ: Вие оставихте Мене; затова и Аз оставил та се засилиха против Ровоама, Соломоновия син, вас в ръцете на Сисака. 6 По това Израилевите когато Ровоам бе млад и с крехко сърца и не можеше първенци и царят се смириха, и казаха: Праведен да им противостои. 8 И сега вие замислювате да се е Господ. 7 А когато видя Господ, че се смириха, противите на Господното царство, което е в ръцете на Господното слово дойде към Семаия и каза: Те се Давидовите потомци, защото сте голямо множество, смириха; няма да ги изтребя, но ще им дам някакво и между вас има златни телета, които Еровоам ви е избавление; и гневът Ми няма да се излее върху направил за богове. 9 Не изпъдихте ли Господните Ерусалим чрез Сисака. 8 Обаче те ще му станат свещеници, Аароновите потомци и левитите, и не слуги, за да познаят, що е да слугуват на Мене и що направихте ли си жреци, както правят людете на да слугуват на земните царства. 9 И тъй, египетския другите земи, така щото всеки, които иде да се освети цар Сисак възлезе против Ерусалим, та отнесе с теле и седем овена, той може да стане жрец на съкровищата на Господния дом и съкровищата на ония, които не са богове? 10 А колкото за нас, Иеова царската къща; отнесе всичко; отнесе още златните е нашият Бог, и ние не Го оставяме; и ние имаме за щитове, които Соломон бе направил. 10 (А вместо свещеници, които служат Господу, Ааронови потомци тях цар Ровоам направи медни щитове и ги предаде и левити на службата им, 11 които всяка заран в ръцете на началниците на телохранителите, които и всяка вечер горят пред Господа всеизгаряния и пазеха вратата на царската къща. 11 И когато благоуханен темян, и нареждат присъствени хлябове влизаше царят в Господния дом, телохранителите върху чисто - златната трапеза, и златния светилник доходжаха та ги вземаха; после пак ги занасяха в и светилата му, за да гори всяка вечер; защото залата на телохранителите). 12 И като се смири ние пазим заръчаното от Господа нашия Бог; вие Ровоам, гневът на Господа се отвърна от него, та обаче Го оставихте. 12 И, ето, с нас е Бог начело, да не го погуби съвсем; па и в Юда се намираше и свещениците Му с гърмливи тръби, за да свирят някакво добро. 13 Така цар Ровоам се закрепи в тревога против вас. Чада на Израиля, не воювайте Ерусалим и царуваше; защото, когато се въззари, против Господа Бога на башите си, защото няма да Ровоам бе четиридесет и една година на възраст; успеете. 13 Обаче, Еровоам накара една засада и царува седемнаесет години в Ерусалим, града да обиколи и да иде зад тях, така щото те бяха който Господ бе изbral измежду всичките Израилеви пред Юдовите мъже, а засадата зад тях. 14 И когато племена за да настани името Си там. Името на Юда назърна надире, ето, боят бе и отпреде им и майка му, амонката, бе Наама. 14 А той стори зло, отзаде; затова извикаха към Господа, и свещениците като не оправи сърцето си да търси Господа. 15 А засвириха с тръбите. 15 Тогава Юдовите мъже делата на Ровоама, първите и последните, не са ли нададоха вик; и като извикаха Юдовите мъже, Бог написани в книгите на пророка Семаия и на гледача порази Еровоама и целия Израил пред Авия и Юда. Идо за архивите? А между Ровоама и Еровоама имаше постоанни войни. 16 И Ровоам заспа с башите си и погребан биде в Давидовия град. И вместо него се въззари син му Авия.

**13** В осемнадесетата година от царуването на Еровоама, Авия се въззари над Юда, 2 и царува три години в Ерусалим. Името на майка му бе Михая, дъщеря на Uriila от Гавая. И имаше война между Авия и Еровоама. 3 И Авия се опълчи за войска от силни войници, на брой четиристотин хиляди отборни мъже; а Еровоам се опълчи за бой против него са осемстотин хиляди отборни мъже,

дъщери. 22 А останалите дела на Авия, и постъпките му, и изреченията му са написани в повестите на пророк Идо.

**14** Така Авия заспа с бащите си и погребаха го в Давидовия град; и вместо него се възцари син му Аса. В неговите дни земята беше спокойна десет години. 2 И Аса върши това, което бе добро пред Господа своя Бог; 3 защото махна жертвениците на чуждите богове и високите места, изпотроши идолите и изсече ашерите; 4 и заповяда на Юда да търсят Господа Бога на бащите си, и да изпълняват закона и заповедите му. 5 Махна още от всичките Юдови градове високите места и кумирите на слънцето. И царството утихна пред него. 6 И тъй като утихна, земята и нямаше война в ония години, той съгради укрепените градове в Юда; понеже Господ му даде покой. 7 Затова той каза на Юда: Да съградим тия градове, и да направим около тях стени и кули, порти и лостове, докато земята е още свободна пред нас; понеже потърсихме Господа нашия Бог, потърсихме Го, и Той ни е дал покой от всяка страна. И тъй, съградиха и благоуспляха. 8 А Аса имаше войска: от Юда, триста хиляди мъже, които носеха щитове и копия; а от Вениамина, двеста и осемдесет хиляди, които носеха щитчета и запъваха лъкове; всички тия бяха силни и храбри. 9 След това етиопянинът Зара излезе против тях с една войска от един милион мъже и с триста колесници и стигна до Мариса. 10 И Аса излезе против него; и се опълчи за бой в долината Сефата, при Мариса. 11 Тогава Аса извика към Господа своя Бог и рече: Господи, безразлично е за Тебе да помагаш на мощния или на ония, който няма никаква сила; помогни нам, Господи Боже наш, защото на Тебе уповаваме, и в Твоето име идем против това множество, Господи, Ти си нашият Бог; да не надделее човек против Тебе. 12 И Господ порази етиопяните пред Аса и пред Юда; и етиопяните побягнаха. 13 А Аса и людете, които бяха с него, ги преследваха до Герар; и от етиопяните паднаха толко много, щото не можаха вече да се съзвземат, защото бидоха смазани пред Господа и пред Неговото множество. И Юдовите мъже взеха търде много користи. 14 И поразиха всичките градове около Герар, защото страх от Господа ги обзе; и ограбиха всичките градове, защото имаше в тях много користи. 15 Нападнаха още и шатрите на добитъка, и като взеха много овци и камили, върнаха се в Ерусалим.

**15** Тогава Божият дух дойде на Азария, Одидовия син, 2 и излезе да посрещне Аса и му рече: Слушай ме, Аса и целий Юдо и Вениамино: Господ е с вас докато сте вие с Него; и ако Го търсите,

ще бъде намерен от вас, но ако Го оставите, Той ще ви остави. 3 Дълго време Израил остана без истинския Бог, без свещеник, който да поучава, и без закон; 4 но когато в бедствието си се обърнаха към Господа Израилевия Бог и Го потърсиха, Той биде намерен от тях. 5 И в ония времена не е имало мир нито за излизация, нито за влизация, но големи смутове върху всичките жители на земите. 6 Народ се сломяваше от народ, и град от град; защото Бог ги смущаваше с всякакво бедствие. 7 А вие се усилвате, и да не ослабват ръцете ви; защото делото ви ще се възнагради. 8 И когато чу Аса тия думи и предсказанието на пророк Одида, ободри се, и отмахна мерзостите от цялата Юдова и Вениаминова земя, и от градовете, които бе отнел от Ефремовата хълмиста земя; и поднови Господния олтар, който бе пред Господния трем. 9 И събра целия Юда и Вениамина, и живеещите между тях пришелци от Ефрема, Манасия и Симеона; защото мнозина от Израиля прибягваха при него като виждаха, че Господ неговият Бог бе с него. 10 Те се събраха в Ерусалим в третия месец, в петнадесетата година от царуването на Аса. 11 В това време принесоха жертви Господу от донесените користи, седемстотин говеда и седем хиляди овци. 12 И стъпиха в завет да търсят Господа Бога на бащите си от цялото си сърце и от цялата си душа, 13 и да се умъртвява всеки, малък или голям, мъж или жена, който не би потърсил Господа Израилевия Бог. 14 И заклеха се Господу със силен глас, с възкличание, с тръби, и с рогове. 15 И целият Юда се развесели поради клетвата; защото се заклеха от цялото си сърце, и потърсиха Бога с цялата си воля, и Господ им даде покой от всякъде. 16 А още и майка си Мааха цар Аса свали да не бъде царица, понеже тя бе направила отвратителен идол на Ашера; и Аса съсече нейния идол, стри го, та го изгори при потока Кедрон. 17 Но високите места не се премахнаха от Израиля; сърцето, обаче, на Аса бе съвършено през всичките му дни. 18 И той донесе в Божия дом посветените от баща му вещи, и посветените от самия него, сребро, злато и съдове. 19 И нямаше вече война до тридесет и петата година от царуването на Аса.

**16** В тридесет и шестата година от царуването на Аса, Израилевият цар Бааса, като възлезе против Юда, съгради Рама, за да не остави никого да излиза от Юдовия цар Аса, нито да влези при него. 2 Тогава Аса извади сребро и злато из съкровищницата на Господния дом и на царската къща та прати при сирийския цар Венадад, който живееше в Дамаск, да рекат: з Нека има договор между мене и тебе, както е имало между баща ми и твоя баща; ето

пратих ти сребро и злато; иди, развали договора си с Израилевия цар Вааса, за да се оттегли от мене. 4 И Семаия, Натаания, Зевадия, Асаила, Семирамота, Венадад послуша цар Аса та прати началниците на Ионатана, Адония, Товия и Товадония, левитите, силите си против Израилевите градове; и те поразиха и заедно с тях свещениците Елисама и Иорама. Иион, Дан, Авел-маим и всичките Нефталимови 9 И те поучаваха в Юда, като имаха със себе си житници-градове. 5 И Вааса, като чу това, престана книгата на Господния закон; и обхождаха всичките да гради Рама, и преустанови работата си. 6 Тогава Юдови градове та поучаваха людете. 10 И страх цар Аса взе целия Юда, та дигнаха камъните на Рама и дърветата й, с които Вааса градеше; и бяха около Юда, та не воюваха против Иосафата. 11 с тях съгради Гава и Масфа. 7 А в това време Някои и от филистимците донесоха подаръци на гледачът Ананий отиде при Юдовия цар Аса та му Иосафата, и сребро като данък; арабите още му рече: Понеже си уповал на сирийския цар, а не си докараха стада: седем хиляди и седемстотин овена, уповал на Господа своя Бог, затова войската на сирийския цар избегна и ръката ти. 8 Етоипяните и ливийците не бяха ли огромно множество, с твърде съгради в Юда крепости и житници-градове. 13 И много колесници и конници? Но пак, понеже ти упова имаше много работи в Юдовите градове, и военни на Господа, Той ги предаде в ръката ти. 9 Защото мъже, силни и храбри, в Ерусалим. 14 А ето броят очите на Господа се обръщат насам-натам през им, според бащините им домове: от Юда хилядници: целия свят, за да се показва Той мощн в помощ Адна, началникът, и с него триста хиляди души силни на ония, чиито сърца са съвършенно разположени и храбри; 15 след него, Иоанан, началникът, и с към Него. В това ти си постъпил безумно, защото него двеста и осемдесет хиляди души; 16 след него, от сега нататък ще имаш войни. 10 По това, Аса се Амасия Захриевият син, който драговолно принесе разгневи на гледача та го тури в затвор, защото се себе си Господу, и с него двеста хиляди силни и разсърди против него за туй нещо. И в същото време храбри мъже; 17 а от Вениамина: Елиада, силен и тридесет и деветата година от царуването си, Аса се храбър, и с него двеста хиляди души въоръжени с разболя от болест в нозете; обаче, макар болестта лъкове и щитчета; 18 а след него, Иозавад, и с него Книгата на Юдовите и Израилевите царе. 12 А в сто и осемдесет хиляди души въоръжени за война. 19 Тия бяха мъжете, които слугуваха на царя, освен на Аса, първите и последните, ето, написани са в Книгата на Юдовите и Израилевите царе. 12 А в тридесет и деветата година от царуването си, Аса се разболя от болест в нозете; обаче, макар болестта на ония, които царят постави в укрепените градове в целия Юда.

**17** А вместо Аса се възцари син му Иосафат, който се засили против Израиля; 2 защото тури военни сили във всичките укрепени градове на Юда, и постави гарнизони в Юдовата земя и в Ефремовите градове, които баща му Аса бе превезел. 3 И Господ бе с Иосафата, понеже той ходи в първите пътища на баща си Давида и не потърси ваялимите, 4 но потърси Бога на бащите си, и в Неговите заповеди ходи, а не по делата на Израиля. 5 Затова Господ, утвърди царството в ръката му; и целият Юда даде подаръци на Иосафата; и той придоби богатство и голяма слава. 6 При това, като се поощри сърцето му в Господните пътища, той отмахна от Юда високите места и ашерите. 7 Тоже в третата година от царуването си прати първенците си Венхайла, Авдия, Захария, Натаанайла и Михаия

да поучават в Юдовите градове, 8 и с тях левитите да поучават в Юдовите градове, 8 и с тях левитите Иона, Адония, Товия и Товадония, левитите, силите си против Израилевите градове; и те поразиха и заедно с тях свещениците Елисама и Иорама. Иион, Дан, Авел-маим и всичките Нефталимови 9 И те поучаваха в Юда, като имаха със себе си житници-градове. 5 И Вааса, като чу това, престана книгата на Господния закон; и обхождаха всичките да гради Рама, и преустанови работата си. 6 Тогава Юдови градове та поучаваха людете. 10 И страх цар Аса взе целия Юда, та дигнаха камъните на Рама и дърветата й, с които Вааса градеше; и бяха около Юда, та не воюваха против Иосафата. 11 с тях съгради Гава и Масфа. 7 А в това време Някои и от филистимците донесоха подаръци на гледачът Ананий отиде при Юдовия цар Аса та му Иосафата, и сребро като данък; арабите още му рече: Понеже си уповал на сирийския цар, а не си докараха стада: седем хиляди и седемстотин овена, уповал на Господа своя Бог, затова войската на сирийския цар избегна и ръката ти. 8 Етоипяните и ливийците не бяха ли огромно множество, с твърде съгради в Юда крепости и житници-градове. 13 И много колесници и конници? Но пак, понеже ти упова имаше много работи в Юдовите градове, и военни на Господа, Той ги предаде в ръката ти. 9 Защото мъже, силни и храбри, в Ерусалим. 14 А ето броят очите на Господа се обръщат насам-натам през им, според бащините им домове: от Юда хилядници: целия свят, за да се показва Той мощн в помощ Адна, началникът, и с него триста хиляди души силни на ония, чиито сърца са съвършено разположени и храбри; 15 след него, Иоанан, началникът, и с към Него. В това ти си постъпил безумно, защото него двеста и осемдесет хиляди души; 16 след него, от сега нататък ще имаш войни. 10 По това, Аса се Амасия Захриевият син, който драговолно принесе разгневи на гледача та го тури в затвор, защото се себе си Господу, и с него двеста хиляди силни и разсърди против него за туй нещо. И в същото време храбри мъже; 17 а от Вениамина: Елиада, силен и тридесет и деветата година от царуването си, Аса се храбър, и с него двеста хиляди души въоръжени с лъкове и щитчета; 18 а след него, Иозавад, и с него Книгата на Юдовите и Израилевите царе. 12 А в сто и осемдесет хиляди души въоръжени за война. 19 Тия бяха мъжете, които слугуваха на царя, освен на Аса, първите и последните, ето, написани са в Книгата на Юдовите и Израилевите царе. 12 А в тридесет и деветата година от царуването си, Аса се разболя от болест в нозете; обаче, макар болестта на ония, които царят постави в укрепените градове в целия Юда.

**18** А Иосафат имаше богатство и голяма слава; и направи сватовщина с Ахава. 2 И подир няколко години слезе при Ахава в Самария. И Ахав закла много овци и говеда за него и за людете, които бяха с него; още ме положи да отиде с него в Рамот-галаад, 3 Защото Израилевият цар Ахав рече на Юдовия цар Иосафата: Дохождали с мене в Рамот-галаад? И той му отговори: Аз съм както си ти, и моите люде както твоите люде; ще бъдем с тебе във войната. 4 Иосафат каза още на Израилевия цар: Моля, допитай се сега до Господното слово. 5 Тогава Израилевият цар събра пророците си, четиристотин мъже, та им рече: Да идем ли на бой в Рамот-галаад, или да не ида? А те казаха: Иди, и Бог ще го предаде в ръката на царя. 6 Обаче, Иосафат каза: Няма ли тук, освен тия някой Господен пророк, за да се допитаме чрез него? 7 И Израилевият цар рече на Иосафата: Има още един човек, чрез когото можем да се допитаме до Господа; но аз го мразя, защото никога не пророкува добро за мене, но всяко зло; той е Михей, син на Емла. А Иосафат каза: Нека не говори така царят. 8 Тогава Израилевият цар повика един скопец и рече: Доведи скоро Михея син на Емла.

**9** А Израилевият цар и Юдовият цар Иосафат седяха, Юдовият цар Иосафат възлязоха в Рамот-галаад, всеки на престола си, облечени в одеждите си; и **29** И Израилевият цар рече на Иосафата: Аз ще се седяха на открито място при входа на самарийската предреша като вляза в сражението, а ти облечи порта; и всичките пророци пророкуваха пред тях. **10** одеждите си. Проче, Израилевият цар се предрещи, А Седекия, Ханаановият син, си направи железни та влязоха в сражението. **30** А сирийският цар бе рогове, и рече: Така казва Господ: С тия ще буташ заповядал на колесниценачалниците си, казвайки: сирийците додче ги довършиш. **11** Също и всичките пророци така пророкуваха, казвайки: Иди в Рамат-Израилевия цар. **31** А колесниценачалниците, като галаад, и ще имаш добър успех; защото Господ ще видяха Иосафата, рекоха: Тоя ще е Израилевият цар; го предаде в ръката на царя. **12** А пратеникът, който и отклониха се за да го ударат. Но Иосафат извика; отиде да повика Михея, му говори казвайки: Ето, И Господ му помогна, защото Бог ги повлия да се думите на пророците като из една уста са добри отвърнат от него. **32** Понеже колесниценачалниците, за царя; моля, проче, и твоята дума да бъде като видяха, че не беше Израилевият цар, престанаха думата на един от тях, и ти говори доброто. **13** да го преследват и се върнаха. **33** А един човек А Михей рече: Заклевам се в живота на Господа, устриeli без да мери, и удари Израилевия цар каквото рече Бог мой, това ще говоря. **14** И той, между ставите на бронята му; затова той рече дойде при царя. И царят му каза: Михеи, да идем ли на колесничара: Обърни юздата та ме извади из на бой в Рамот-галаад, или да не ида? А той рече: Идете и ще имате успех; защото неприятелите ще бъдат предадени в ръката ви. **15** А царят му каза: Колко пъти ще те заклевам да не ми говориш друго освен истината в Господното име! **16** А той рече: Видях целият Израил пръснат по планините като овци, които нямат овчар; и Господ рече: Тия нямат господар; нека се върнат всеки у дома си с мир. **17** Тогава Израилевият цар каза на Иосафата: Не рекох ли ти, че не ще прорече добро за мене, но зло? **18** А Михей рече: Чуйте, проче, Господното слово. Видях Господа седящ на престола си, и цялото небесно множество стоящо около него отдясно и отляво. **19** И Господ рече: Кой ще примами Израилевия цар Ахава за да отиде и да падне в Рамот-галаад? И един, проговаряйки, рече едно, а друг рече друго. **20** Сетне излезе един дух та застана пред Господа и рече: Аз ще го примамя. И Господ му рече: Как? **21** А той каза: Ще изляза и ще бъда лъжлив дух в устата на всичките му пророци. И Господ рече: Примамвай го, още и ще сполучиш; излез, стори така. **22** Сега, проче, ето, Господ е турил лъжлив дух в устата на тия пророци, обаче Господ е говорил зло за тебе. **23** Тогава Седекия, Ханаановият син, се приближи та плесна Михея по бузата и каза: През кой път мина Господният Дух от мене за да говори на тебе? **24** А Михей рече: Ето, ще видиш в онзи ден, когато ще отиваш из клет в клет за да се криеш. **25** Тогава Израилевият цар каза: Хванете Михея та го върнете при градския управител Амон и при царския син Иоас, **26** и речете: Така казва царят: Турете тогова вътрециата, и хранете го със затворническа порция хляб и вода додче се завърне с мир. **27** И рече Михей: Ако някога се върнеш с мир, то Господ не е говорил чрез мене. Рече още: Слушайте вие, всички люде. **28** И така, Израилевият цар и

Не се бийте нито с малък, нито с голям, но само с Израилевия цар. **31** А колесниценачалниците, като видяха Иосафата, рекоха: Тоя ще е Израилевият цар; вонеже колесниценачалниците, защото съм тежко ранен. **34** И в онзи ден сражението се усили; но Израилевият цар се удържа в колесницата си срещу сирийците до вечерта, и около захождането на слънцето умря.

**19** А като се връща Юдовият цар Иосафат с мир у дома си в Ерусалим, **2** гледаcht Ииуй, Ананиевият син, излезе да го посрещне, и рече на цар Иосафата: На нечестивия ли помагаш, и тия ли, които мразят Господа, обичаш? Затова, гневът от Господа, обичаш? Затова гняв от Господа има върху тебе. **3** Все пак, обаче, намериха се в тебе добри неща, защото ти отмахна ашерите от земята, и утвърди сърцето си да търси Бога. **4** И като се засели Иосафат в Ерусалим, сетне излезе пак между людете от Вирсаве до Ефремовата хълмиста земя, та го обърна към Господа Бога на бащите им. **5** И по всичките укрепени градове на Юда постави съдии в земята, град по град. **6** И рече на съдите: Внимавайте какво правите; защото не съдите за човека, но за Господа, Който е с вас в съдопроизнасянето. **7** Затова нека бъде върху вас страх от Господа; внимавайте в делата си; защото у Господа нашия Бог няма неправда, нито лицеприятие, нито дароприятие. **8** Тогава, като се върнаха в Ерусалим, Иосафат поставил и в Ерусалим някои от левитите и свещениците и от началиниците на Израилевите бащини домове, за Господния съд и за спорове. **9** И заръча им като им рече: Така да постъпвате със страх от Господа, вярно и със съвършено сърце. **10** И ако дойде при вас от братята ви, които живеят в градовете си, каквото и да било спор, между кръв и кръв, между закон и заповед, между повеления и узаконения, увещавайте ги да не стават виновни пред Господа, да не би да дойде гняв върху вас и върху братята ви. Така постъпвате и няма да станете виновни. **11**

И, ето, първосвещеникът Амария ще бъде над вас Господа избавление, Юдо и Ерусалиме; на бойте във всяко Господно дело; и началникът на Юдовия се, нито да се уплашите; утре излезете против тях, дом, Зевадия, Исаиловия син, ще бъде във всяко царско дело; а левитите ще бъдат надзирането пред защото Господ е с вас. **18** Тогава Иосафат се наведе с вас. Действувайте мъжествено и Господ ще бъде с лицето до земята; и целият Юда и ерусалимските добрия.

**20** След това моавците и амонците, и с тях някои от маонците дойдоха да воюват против Иосафата. **2** Тогава някои дойдоха да известиха на Иосафата, като рекоха: Голямо множество иде против тебе извънъд Соленото море, от Сирия; и ето ги в Асасон-тамар, (който е Енгади). **3** А Иосафат се уплаши, и предаде се да търси Господа, и прогласи пост по целия Юда. **4** И юдейците се събраха за да искат помощ от Господа; дори от всичките Юдови градове дойдоха да търсят Господа. **5** И Иосафат застана в сред събраниите юдейци и ерусалимляни в Господния дом, пред новия двор, и рече: **6** Господи Боже на башите ни, не си ли Ти Бог на небето? и не си ли Ти владетел над всичките царства на народите? И не е ли в Твоята ръка сила и могъщество, така щото никой не може да устои против Тебе? **7** Не беше ли Ти, Боже наш, Който си изпъдил жителите на тая земя пред людете Си Израил, и дал си я за винаги на потомството на приятеля Си Аврама? **8** И те се заселиха в нея, и построиха Ти светилище в нея за твоето име, и рекоха: **9** Ако ни връхлети зло, и меч, съдба, мор, или глад; и - ние застанем пред тоя дом и пред Тебе, (защото Твоето име е в тоя дом), и извикаме към Тебе в бедствието си, тогава Ти ще ни послушаш и избавиш. **10** И сега, ето амонците и моавците и ония от гората Сиир, които не си оставил Израил да ги нападне, когато идеха от Египетската земя, но се отклониха от тях и не ги изтребиха, **11** ето как ни възнаграждават като идат да ни изпъдят от Твоето притежание, което си ни дал да наследим. **12** Боже наш, не щеш ли да го съдиш? Защото в нас няма сила да противостоим на това голямо множество, което иде против нас, и не знаем що да правим; но към Тебе са очите ни. **13** А целият Юда стоеше пред Господа с челядите си, жените си и чадата си. **14** Тогава в сред събранието дойде Господният Дух на левитина Яазиил, Захариевия син, (а Захария бе син на Матания), от Асафовите потомци; и рече: **15** Слушайте, целий Юдо, вие ерусалимски жители, и ти царю Иосафате; така казва Господ на вас: Не бойте се, нито да се уплашите от това голямо множество; защото боят не е ваш, но Божий. **16** Слезете утре против тях; ето, те възлизат, и ще го намерите при края на долината, пред пустинята Еруил. **17** Не ще да е потребно вие да се биете в тоя бой; поставете се, застанете, и вижте със себе си извършеното от

Господу. **18** И левитите, от потомците на Каатовците и от потомците на Кореевците, станаха да хвалят с много силен глас Господа Израилевия Бог. **19** И тъй на сутринта станаха рано, та излязоха към пустинята Текуе; а когато бяха излезли, Иосафат застана та рече: Слушайте ме, Юдо и вие ерусалимски жители; **21** Тогава, като се съветва с людете, нареди някои от тях да пеят Господу и да хвалят великолепието на Неговата светост като излизат пред войската казвайки: Славословете Господа, защото милостта Му е до века. **22** И когато почнаха да пеят и да хвалят, Господ постави засади против амонците и моавците, и против ония от хълмистата страна Сиир, които бяха дошли против Юда; и те бидоха поразени. **23** Защото амонците и моавците станаха против жителите на хълма Сиир за да го изтребят и заличат; и като довършиха жителите на Сиир, те си помогнаха взаимно да се изтребят. **24** А Юда, като стигна до стражарската кула на пустинята, погледна към множеството и, ето, те бяха мъртви тела паднали на земята, и никой не беше се избавил. **25** И когато Иосафат и людете му дойдоха да ги оберат, намериха между мъртвите им тела твърде много богатство и скъпи вещи и взеха да го отнесат; а три дена обираха, защото користите бяха много. **26** А на четвъртия ден се събраха в Долината на благословението, защото там благословиха Господа; за туй онава място се нарече Долина на благословение, и така са нарича до днес. **27** Тогава всичките Юдови и ерусалимски мъже с Иосафата начело, тръгнаха да се върнат в Ерусалим с веселие, понеже Господ ги беше развеселил с поражението на неприятелите им. **28** И дойдоха в Ерусалим с псалтири и арфи и тръби до Господния дом. **29** И страх от Бога обзе всичките царства на околните страни, когато чуха, че Господ воювал против неприятелите на Израил. **30** И така царството на Иосафат се успокои; защото неговият Бог му даде спокойствие от всякъде. **31** Така Иосафат царуваше над Юда. Той бе тридесет и пет години на възраст, когато се възцари и царува двадесет и пет години в Ерусалим; а името на майка му беше Азува, дъщеря на Сileя. **32** Той ходи в пътя на баща си Аса; не се отклони от него, а вършеше това, което бе право пред Господа. **33** Високите места обаче не се отмахнаха, нито още бяха людете утвърдили сърцата си към Бога на башите си. **34** А останалите дела на Иосафата, първите и последните, ето, написани са в историята на Ииуя, Ананиевия син, който се

споменува в Книгата на Израилевите царе. 35 А след против Иорама духа на филистимците и на арабите, това Юдовият цар Иосафат се сдружи с Израилевия които са близо да етиопяните; 17 и те възлязоха цар Охозия, чиито дела бяха нечестиви. 36 Сдружи против Юда, спуснаха се на него, и заграбиха целия се с него за да построят кораби, които да идат в имот що се намери в царската къща, още и синовете Тарсис; и построиха корабите в Есион-гавер. 37 му и жените му, така щото не му остана син, освен Тогава Елиезер, Додовият син, от Мариса, пророкува Иоахаз, най-младият от синовете му. 18 А подир всичко това Господ го порази с неизцелима болест в червата; 19 и след известно време, на края, след две години, червата му изтекоха поради болестта му; и умря с люти болки. А людете му не гориха аромати за него, както бяха горили за бащите му. 20 Той беше тридесет и две години на възраст, когато се въззари, и царува в Ерусалим осем години; и пресели се неоплакан; и погребаха го в Давидовия град, обаче не в царските гробища.

**21** След това, Иосафат заспа с бащите си и биде погребан с бащите си в Давидовия град; и вместо него се въззари син му Иорам. 2 А Иорам имаше братя, Иосафатови синове, - Азария, Ехиил, Захария, Азария, Михаил и Сафатия; всичките тия бяха синове на Израилевия цар Иосафат. 3 И баща им беше им дал много подаръци, - сребро, злато и скъпоценни неща, заедно с укрепени градове в Юда; но царството беше дал на Иорама, понеже той бе първороден. 4 А Иорам, когато се издигна на бащиното си царство и се закрепи, изби всичките си братя с меч, още и неколцина от Израилевите първенци. 5 Иорам бе тридесет и две години на възраст когато се въззари, и царува осем години в Ерусалим. 6 Той ходи в пътя на Израилевите царе, както постъпваше Ахавовия дом, защото жена му беше Ахавова дъщеря; и върши зло пред Господа. 7 При все това, Господ не иска да изтреби Давидовия дом, заради завета, който бе направил с Давида, и понеже беше обещал, че ща даде светилник нему и на потомците му до века. 8 В неговите дни Еdom отстъпи изпод ръката на Юда, и си поставиха свой цар. 9 Затова, Иорам замина с началниците си, и всичките колесници с него; и като стана през нощ порази, които го обкръжаваха, и началниците на колесниците. 10 Обаче, Еdom отстъпи из под ръката на Юда, и остава независим до днес. Тогава, в същото време, отстъпи и Ливна изпод ръката му, понеже беше оставил Господа Бога на бащите си. 11 Той построи и високи места по Юдовите планини, и направи ерусалимските жители да блудствуват, и раззвари Юда. 12 Тогава дойде до него писмо от пророк Илия, което казваше: Така казва Господ Бог на баща ти Давида: Понеже ти не си ходил в пътищата на баща си Иосафата, нито в пътищата на Юдовия цар Аса, 13 но си ходил в пътя на Израилевите царе, и си направил Юда и ерусалимските жители да блудствуват, както блудствува Ахавовият дом, още си избил и братята си, дома на баща си, които бяха по-добри от тебе, 14 ето, Господ порази с тежък удар людете ти, чадата ти, жените ти и целият ти имот; 15 и ти тежко ще боледуваш от разстройство на червата си, докато от болестта червата ти почнат да изтичат от ден на ден. 16 Прочее, Господ подигна

**22** Ерусалимските жители направиха цар вместо Иорама, най-младият му син Охозия; защото четите надошли в стана с арабите бяха избили всичките по-стори. Така се въззари Охозия, син на Юдовия цар Иорам. 2 Охозия бе четиридесет и две години на възраст когато се въззари, и царува една година в Ерусалим. Името на майка му бе Готолия, внuka на Амрия. 3 Също и той ходи в пътищата на Ахавовия дом; защото майка му беше негова съветница в нечестието му. 4 Той върши зло пред Господа, както Ахавовия дом; защото подир смъртта на баща му, те му станаха съветници, за неговото погубване. 5 По техния съвет като ходеше, той отиде на бой заедно с Израилевия цар Иорам, син на Ахааза, против Сирийския цар Азаил в Рамот-галаад где то сирийците и раниха Иорама. 6 И той се върна в Езраел за да се цери от раните, които му нанесоха в Рама, когато воюваше против сирийския цар Азаил. Тогава Юдовият цар Охозия Иорамовият син, влезе в Езраел за да види Иорама Ахавовия син, защото бе болен. 7 И загиването на Охозия стана от Бога чрез отиването му при Иорама; защото, когато дойде, излезе с Иорама против Ииуя, Намесиевия син, когото Господ бе помазал да изтреби Ахавовия дом. 8 И Ииуй, когато извършваше съдбата против Ахавовия дом, намери Юдовите първенци и синовете на Охозиевите братя, които служеха на Охозия, и ги изби. 9 Тогава потърси и Охозия; и заловиха го, като бе скрит в Самария, и доведоха го при Ииуй та го убиха; и погребаха го, защото рекоха: Син е на Иосафата, който потърси Господа с цялото си сърце. И Охозиевият дом нямаше вече сила да задържи царството. 10 А Готолия, Охозиевата майка, като видя, че синът и умря, стана та погуби целия царски род от Юдовия дом. 11 Но Иосавеета, царската дъщеря, взе Иоса, Охозиевият син та го открадна из сред царските синове като ги убиваха, и тури него

и доилката му в спалнята. Така Иосавеета, дъщеря меч; защото свещеникът беше казал: Да не я убиете на цар Иорама, жена на свещеник Иодай, (защото в Господния дом. 15 И така отстъпиха й място: и бе сестра на Охозия), скри го от Готолия, та не го уби. 12 И беше при тях, скрит в Божия дом, шест години; а Готолия царуваше на земята.

**23** А в седмата година Иодай се усили като взе стотниците Азария, Ероамовия син, Исмаила Иоанановия син, Азария Овидовия син, Маасия Адаиевия син и Елисафата Зехриевия син, та направи завет с тях. 2 И обходиха Юда та събраха левитите от всичките Юдови градове, и началниците на Израилевите башни домове, и дойдоха в Ерусалим. 3 Тогава цялото събрание направи завет с царя в Божия дом. И Иодай им каза: Ето, царският син ще се въззари, както е говорил Господ за Давидовите потомци. 4 Ето какво трябва да направите: една трета от вас, от свещениците и от левитите, които постъпват на служба в съботата, нека стоят вратари при вратите, 5 една трета в царската къща, и една трета при портата на основата; а всичките люде да бъдат в дворовете на Господния дом. 6 И никой да не влиза в Господния дом, освен свещениците и ония от левитите, които служат; те нека влизат, защото са свети; а всичките люде да пазят заръчаното от Господа, 7 И левитите да окръжават царя, като има всеки оръжията си в ръка; и който би влязъл в дома, да бъде убит; и да бъдете с царя при влизането му и при излизането му. 8 И тъй, левитите и целият Юда извършиха всичко според както заповядва свещеник Иодай, и взеха всеки мъжете си - ония, които щяха да постъпят на служба в събота, и ония, които щяха да оставят службата в съботата; защото свещеник Иодай не разпушаше отредите. 9 И свещеник Иодай даде на стотниците цар Давидовите копия и щитчетата и щитове, които бяха в Божия дом. 10 И постави всичките люде около царя, всеки мъж с оръжията му в ръка, от дясната страна на дома до лявата страна на дома, край олтара и край храма. 11 Тогава изведоха царския син, та положиха на него короната и му връчиха божественото заявление, и направиха го цар. И Иодай и синовете му го помазаха и казаха: Да живее царят! 12 А Годолия, като чу вика от людете, които се стичаха и хвалеха царя, дойде при людете в Господния дом, 13 и погледна, и, ето, царят стоеше при стълба си във входа и военачалниците и тръбите при царя, и всичките люде от страната са радваха и свиреха с тръбите, а певците и ония, които бяха изкуси да псалмопеят, свиреха с музикалните инструменти. Тогава Годолия раздрастрихе си и извика: Заговор! заговор! 14 И свещеник Иодай изведе стотниците, поставени над силите, та им рече: Изведете я вън от редовете, и който би я последвал, да бъде убит с

когато стигна до входа на царската къща, убиха я там. 16 Тогава Иодай направи завет между себе си и всичките люде и царя, че ще бъдат Господни люде. 17 И всичките люде влязоха във Вааловото капище, та го събориха, жертвениците му и кумирите му изпотрошиха, а Вааловият жрец, Матан, убиха пред жертвениците. 18 И Иодай поставил службите на Господния дом в ръцете на левитските свещеници, които Давид беше разпределил из Господния дом, за да принасят Господните всеизгаряния, според както е писано в Моисеевия закон, с веселие и с песни според Давидовата наредба. 19 Постави и вратарите при портите на Господния дом, да не би да влиза някой нечист от какво да е нещо. 20 Тогава, като взе стотниците, високопоставените, началниците на людете, и всичките люде от страната, изведоха царя от Господния дом; и като заминаха през горната порта в царската къща, поставиха царя на царския престол. 21 Така всичките люде от страната се зарадваха, и градът се успокои; а Готолия убиха с меч.

**24** Иоас беше на седем години, когато се въззари, и царува четиридесет години в Ерусалим; а името на майка му бе Савия, от Вирсаве. 2 И Иоас вършеше това, което бе право пред Господа, през всичките дни на свещеник Иодай. 3 И Иодай му взе две жени; и той роди синове и дъщери. 4 След това, Иоас си науми да обнови Господния дом. 5 И тъй събра свещениците и левитите, та им рече: Излезте по Юдовите градове, та съберете от целия Израил пари за да се поправя дома на вашия Бог от година до година, и гледайте да побързате с работата. Обаче, левитите не побързаха. 6 Тогава царят повика началника на работата Иодай, та му рече: Защо не си изискал от левитите да съберат от Юда и Ерусалим данъка, определен от Господния слуга Моисей да се събира от Израилевото общество, за шатъра на свидетелството? 7 (Защото нечестивата Готолия и синовете й бяха разстроили Божия дом; още и всичките посветени неща в Господния дом бяха посветили на ваалимите). 8 Прочее, по царската заповед направиха един ковчег, който туриха изън, при вратата на Господния дом. 9 И прогласиха в Юда и в Ерусалим да принасят Господу данък наложен върху Израеля от Божия слуга Моисей в пустинята. 10 И всичките първенци и всичките люде се зарадваха и донасяха и туряха в ковчега додре се напълнише. 11 И когато левитите донасяха ковчега при царските настоятели, и те виждаха, че имаше много пари, царският секретар и настоятелят на първосвещеника доносиха та изправаха ковчега, и пак го занасяха и

поставяха на мястото му. Така правеха от ден на ден, Иозавад, син на моавката Самарита. 27 А колкото за събираха много пари. 12 И царят и Иодай ги даваха синовете му, и за тежките товари за откуп наложени на ония, които вършеха делото на служенето върху него, и за поправяне на Божия дом, ето, писано Господния дом; и тези наемаха зидари и дърводелци в повестите на Книгата на Царете. И вместо него за да обновят Господния дом, още и ковачи и се въззари син му Амасия.

медники за да поправят Господния дом. 13 И така, работниците вършеха работата, и поправянето успяваше с работенето им, тъй че възстановиха Божия дом в първото му състояние и го закрепиха. 14 И когато свършиха, донесоха останалите пари пред царя и Иодай, и с тях направиха съдове за Господния дом, съдовете за служене и за принасяне жертви, темянници, и други златни и сребърни съдове. Така, непрестанно принасяха всенизгардия в Господния дом през целия живот на Иодая. 15 Но Иодай оstarя и стана сит от дни, и умря; сто и тридесет години бе на възраст когато умря. 16 И погребаха го в Давидовия град между царете, понеже бе извършил добро в Израиля, и пред Бога, и за дома му. 17 А след смъртта на Иодая, Юдовите началници дойдоха та се поклониха на царя. Тогава царят ги послуша; 18 и те оставиха дома на Господа Бога на башите си, и служиха на ашерите и на идолите; и гняв дойде върху Юда и Ерусалим поради това тяхно престъпление. 19 При все това, Бог им прати пророци за да ги обрънат към Господа, които заявяваха против тях; но те не послушаха. 20 Тогава Божият Дух дойде на Захария, син на свещеник Иодай, та застана на високо място над людете и рече им: Така казва Бог: Защо престъпвате Господните заповеди? Няма да успеете; понеже вие оставихте Господа, то и Той остави вас. 21 Обаче, те направиха заговор против него и с царска заповед го убиха с камъни в двора на Господния дом. 22 Цар Иоас не си спомни доброто, което му беше показал Иодай, неговият баща, но уби сина му; а той, като умираше рече: Господ да погледни и да издири. 23 И в края на годината, сирийската войска възлезе против Иоаса; и като дойде в Юда и Ерусалим, изтребиха всичките народни първенци из сред людете, и изпратиха всичките користи, взети от тях, до царя на Дамаск. 24 При все, че сирийската войска, която дойде, беше малолюдна, пак Господ предаде в ръката им едно твърде голямо множество, понеже те бяха оставили Господа Бога на башите си. Така сирийците извършиха съдба против Иоаса. 25 А като заминаха от него, (и го оставиха страдащ с тежки рани, собствените му слуги направиха заговор против него, поради кръвта на сина на свещеник Иодай, и убиха го на леглото му, та умря; и погребаха го в Давидовия град, но не го погребаха в царските гробища. 26 А ония, които направиха заговор против него, бяха: Завад, син на амонката Симеата и

**25** Амасия бе двадесет и пет години на възраст когато се въззари, и царува двадесет и девет години в Ерусалим. И името на майка му бе Иодана, от Ерусалим. 2 Той върши това, което бе право пред Господа, но не със съвършено сърце. 3 А като му се утвърди царството, той умъртви слугите си, които бяха убили баща му царя. 4 Но чадата им не умъртви, според писаното в закона на Моисеевата книга, където Господ заповядвайки, каза: Бащите да не умират поради чадата, нито чадата да умират поради бащите; но всеки да умира за своя грех. 5 Тогава Амасия събра Юда и постави от тях хилядници и стотници, според бащините им домове, по целия Юда и Вениамин; и като ги преброи от двадесет години и нагоре, намери ги триста хиляди отборни мъже, способни да излизат на война, които можеха да държат копие и щит. 6 А от Израиля нае още сто хиляди силни и храбри мъже за сто таланта сребро. 7 А дойде един Божий човек при него и рече: Царю, да не отиде с тебе Израилевата войска; защото Господ не е с Израиля, с никой от ефремците. 8 Но ако си решил да идеш, действуй храбро, укрепи се за бой; иначе, Бог ще те направи да паднеш пред неприятеля, защото Бог има сила да помага и да сваля. 9 А Амасия рече на Божия човек: Но какво да направим за стоте таланта, които дадох на Израилевата войска? А Божият човек отговори: Господ може да ти даде повече от това. 10 Тогава Амасий ги отдели, то ест, войската, която му беше дошла от Ефрема, за да се върнат у дома си; по която причина гневът им пламна силно против Юда, и се върнаха у дома си твърде разярени. 11 А Амасия се одързости, изведе людете си, и отиде в долината на солта, та порази десет хиляди от Сиировите потомци. 12 А други десет хиляди юдейците плениха живи, и като ги закараха на върха на скалата, хвърлиха ги долу от върха на скалата, така че всичките се смазаха. 13 Но мъжете от войската, която Амасия върна надире, за да не идат с него на бой, нападнаха Юдовите градове, от Самария дори до Ветерон, та поразиха от тях три хиляди души, и взеха много користи. 14 А Амасия, като се върна от поразяването на едомците, донесе боговете на Сиировите потомци та ги постави богове за себе си, кланяше се пред тях, и кадеше им тамян. 15 Затова, гневът на Господа пламна против Амасия, и прати при него пророк, който му рече: Защо си прибягнал към боговете на тия люде, които не можеха да избавят своите си люде

от ръката ти? 16 А като му говореше той, царят му Господа, Бог му даваше успех. 6 Той излезе та воюва каза: Съветник ли те поставиха на царя? Престани: против филистимците, и събори стената на Гет, защо да бъдеш убит? И пророкът престана, като рече: Зная, че Бог е решил да те изтреби понеже в азотската околност и между филистимците. 7 И Бог ти стори това, и не послуша моя съвет. 17 Тогава му помогна против филистимците, и против арабите, Юдовият цар Амасия, като се съветва, прати до които живееха в Гур-ваал, и против маонците. 8 Израилевият цар Иоас, син на Иоахаза, Ииуевия И амонците даваха подаръци на Озия; и името му син, да кажат: Дойди да се погледнем един друг в се прочу дори до входа на Египет, защото стана лице. 18 А Израилевият цар Иоас прати до Юдовия премного силен. 9 Озия съгради и кули в Ерусалим, цар Амасия да рекат: Ливанският трън пратил до върху портата на ъгъла върху портата на долината ливански кедър да кажат: Дай дъщеря си на сина ми и върху ъгъла на стената, и ги укрепи. 10 Съгради за жена. Но един звяр, който бил в ливан, заминал още кули в пустинята, и изкопа много кладенци, та стъпкал тръна. 19 Ти казваш: Ето, поразих Едома; защото имаше много добитък и по ниските места и по и сърцето ти те надигна да се хвалиш. Седи сега у поляната, имаше и орачи и лозари в планините и на дома си; защо да се заплиташ за своята си вреда Кармил; защото обичаше земеделието. 11 При това, та да паднеш, ти и Юда с тебе? 20 Но Амасия не Озия имаше войска от военни мъже, които излизаха послуша; защото от Бога бе това, за да ги предаде в на война по полкове, според числото им, което се ръката на неприятелите, понеже бяха прибегнали преоброи от секретаря Еиил и настоятеля Маасия, към Едомските богове. 21 Прочее, Израилевият под ръководството на Анания, един от царските цар Иоас възлезе, та се погледнаха един друг в военачалници. 12 Цялото число на началниците лице, той и Юдовият цар Амасия, във Ветсемес, на бацините домове, на силните и храбри мъже, който принадлежи на Юда. 22 И Юда биде поразен беше две хиляди и шестстотин. 13 Под тяхната ръка пред Израеля; и побягнаха всеки в шатъра си. 23 И имаше военна сила от триста и седем хиляди и Израилевият цар Иоас хвана във Ветсемес Юдовия петстотин души, които се биеха с голямо юначество, цар Амасия, син на Иоаса, Иоахазовия син и го за да помагат на царя против неприятелите. 14 Озия доведе в Ерусалим, и събори четиристотин лакътя приготви за тях, за цялата войска, щитове и копия, от Ерусалимската стена, от Ефремовата порта до шлемове и брони, лъкове и камъни за прашки. 15 И портата на ъгъла. 24 И като взе всичкото злато в Ерусалим направи машини, изобретени от изкуси и сребро, и всичките съдове, които се намираха мъже, да бъдат поставени на кулите и на крепостите в Божия дом при Овидедома, и съкровищата на при ъглите, за хвърляне на стрели и на големи царската къща, теже и заложници, върна се в камъни. И името му се прочу на далеч; защото му Самария. 25 А след смъртта на Израилевия цар Иоас, се помагаше чудно, докато стана силен. 16 Но, Иоахазовият син, Юдовият цар Амасия, Иасовият когато стана силен, сърцето му се надигна та се син, живя петнадесет години. 26 А останалите дела отдале на поквара; и извърши престъпление против на Амасия, първите и последните, ето, написани са Господа своя Бог, като влезе в Господния храм за в Книгата на Юдовите и Израилевите царе. 27 А да покади върху кадилния олтар. 17 А свещеник след като се отклони Амасия от Господа, направиха Азария влезе подире му, и с него осемдесет Господни заговор против него в Ерусалим, и той побягна в свещеници, храбри мъже; 18 и възпротивиха се на Лахис; но пратиха след него в Лахис та го убиха там. цар Озия, и му рекоха: Не принадлежи на тебе, Озие, 28 И докараха го на коне та го погребаха с башите да кадиш Господа, но на свещениците, Аароновите ми в Юдовия столичен град.

**26** А всичките Юдови люде взеха Озия, който бе на шестнадесет години, та го направиха цар вместо баща му Амасия. 2 Той съгради Елот и го възвърна на Юда след като баща му царят заспа с башите си. 3 Озия беше шестнадесет години на възраст, когато се въззари, и царува петдесет и две години в Ерусалим; и името на майка му бе Ехолия, от Ерусалим. 4 Той върши това, което бе право пред Господа, напълно според както беше сторил баща му Амасия. 5 И търсеше Бог в дните на Захария, който разбираще Божиите видения; и до когато търсеше

Азария, който държеше в ръката си кадилница, за да кади, разяри се; и като се разяри на свещениците, проказата му избухна на челото му пред свещениците в Господния дом, близо при кадилния олтар. 20 И първосвещеник Азария и всичките свещеници погледнаха на него, и, ето, бе прокажен на челото си; и даже сам той побърза да излезе, защото Господ беше поразил. 21 И цар Озия остана прокажен до деня на смъртта си; и живееше в отделна къща като прокажен, понеже беше отъчен от Господния

дом; а син му Иотам бе над царския дом; а син му жени, синове и дъщери, и при това взеха много Иотам бе над царския дом и съдеше людете на користи от тях, и отнесоха користите в Самария. 9 А земята. 22 А останалите дела на Озия, първите и там имаше един Господен пророк на име Оид; и последните, написа пророк Исаия, Амосовият син. 23 И Озия заспа с бащите си, и погребаха го с бащите в Самария та им рече: Ето, понеже Господ Бог ми в оградата на царските гробища, защото рекоха: на бащите ви се разгневи на Юда, предаде ги в ръката ви; и вие ги убихте с ярост, която стигна до небето. 10 И сега възнамерявате да държите юдейците и ерусалимляните като роби и робини под себе си; обаче няма ли у вас, у сами вас, престъпления против Господа вашия Бог? 11 Сера, прочее, послушайте ме, и върнете пленниците, които заробихте от братята си; защото яростен гняв от Господа е върху вас. 12 Тогава някои от първенците от ефремците, Азария Ионановият син, Варахия Месилемотовият син, Езекия Селумовият син и Амаса Адлаевият син, станаха против завърналите се от войната та им рекоха: 13 Не въвеждайте тук пленниците: защото като беззаконствахме вече против Господа, вие искате да притурите на греховете ни и на престъпленията ни; защото престъпленето ни е голямо, и яростен гняв е върху Израилia. 14 Тогава войниците оставиха пленниците и користите пред първенците и пред цялото събрание.

**27** Иотам беше двадесет и пет години на възраст когато се въззари, и царува шестнадесет години в Ерусалим; а името на майка му бе Еруса, Садокова дъщеря. 2 Той върши това, което е право пред Господа, съвсем както бе направил баща му Озия; обаче не влезе в Господния храм. Но людете още се покваряваха. 3 Той построи горната порта на Господния дом и съгради много върху стената на Офил. 4 Съгради още и градовете в хълмистата страна на Юда, и в дъбравите съгради крепости и кули. 5 И като воюва против царя на амонците, надделя над тях; и в същата година амонците му дадоха сто таланта сребро, десет хиляди кора жито и десет хиляди кора ечемик. Толко злато платиха амонците и втората и третата година. 6 Така Иотам стана силен, понеже оправяше пътищата си пред Господа своя Бог. 7 А останалите дела на Иотама, и всичките му войни, и постылките му, ето, написани са в Книгата на Израилевите и Юдовите царе. 8 Той бе на двадесет и пет години когато се въззари, и царува шестнадесет години в Ерусалим. 9 И Иотам заспа с бащите си; и погребаха го в Давидовия град; и вместо него се въззари син му Ахаз.

**28** Ахаз беше двадесет години на възраст когато се въззари, и царува шестнадесет години в Ерусалим; но не върши това, което бе право пред Господа, както баща му Давид, 2 но ходи в пътищата на Израилевите царе, направи още и леяни идоли за валимите. 3 При това той кади в долината на Еномовия син, и изгори от чадата си в огъня, според мерзостите на народите, които Господ беше изпълнил пред израилтяните. 4 И жертвуваше и кадеше по високите места, по хълмовете и под всяко зелено дърво. 5 Затова Господ неговият Бог го предаде в ръката на сирийския цар; и сирийците го поразиха, и взеха от него голямо множество пленници, които отведоха в Дамаск. Също биде предаден в ръката на Израилевия цар, който му нанесе голямо поражение. 6 Защото Факей, Ромелиевият син, изби от Юда сто и двадесет хиляди души в един ден, всички силни и храбри мъже, понеже бяха оставили Господа Бога на хълмовете на сирийските царе им помагат, на тях бащите си; 7 и Захарий, един силен мъж от Ефрема, ще принасят жертви, за да помагат и на мене. уби царския син Маасия, и надизирателя на двореца Но те станаха причина да падне той и целият Азрикам, и втория подир царя Елкана; 8 тоже Израил. 24 И Ахаз събра съдовете на Божия дом, израилтяните заплениха от братята си двеста хиляди

и при това взеха много користи от тях, и отнесоха користите в Самария. 9 А земята. 22 А останалите дела на Озия, първите и там имаше един Господен пророк на име Оид; и последните, написа пророк Исаия, Амосовият син. 23 И Озия заспа с бащите си, и погребаха го с бащите в Самария та им рече: Ето, понеже Господ Бог ми в оградата на царските гробища, защото рекоха: на бащите ви се разгневи на Юда, предаде ги в ръката ви; и вие ги убихте с ярост, която стигна до небето. 10 И сега възнамерявате да държите юдейците и ерусалимляните като роби и робини под себе си; обаче няма ли у вас, у сами вас, престъпления против Господа вашия Бог? 11 Сера, прочее, послушайте ме, и върнете пленниците, които заробихте от братята си; защото яростен гняв от Господа е върху вас. 12 Тогава някои от първенците от ефремците, Азария Ионановият син, Варахия Месилемотовият син, Езекия Селумовият син и Амаса Адлаевият син, станаха против завърналите се от войната та им рекоха: 13 Не въвеждайте тук пленниците: защото като беззаконствахме вече против Господа, вие искате да притурите на греховете ни и на престъпленията ни; защото престъпленето ни е голямо, и яростен гняв е върху Израилia. 14 Тогава войниците оставиха пленниците и користите пред първенците и пред цялото събрание.

15 И споменатите по име мъже станаха та взеха пленниците и облякоха от користите всичките голи между тях; облякоха ги, обуха ги, дадоха им да ядат и да пият, и помазаха ги, а всичките слаби от тях пренесоха на осли и ги заведоха в Ерихон, града на палмите, при братята им. Тогава се върнаха в Самария. 16 В онова време цар Ахаз прати до асирийските царе да иска помощ, 17 защото еdomците бяха пак дошли и поразили Юда и взели пленници. 18 Филистимците тоже бяха нападнали полските градове и южната страна на Юда, и бяха превзели Ветсемес, Еалон, Гедирот, Сокхо и селата за

му. Тамна и селата му, и Гимзо и селата му, и Еномовия син, и заселили в тях. 19 Защото Господ смири Юда преди Израилевия цар Ахаз; понеже той беше предизраилтяните. 20 И жертвуваше и кадеше по разватил Юда и нечествувал много пред Господа. 21 Защото Ахаз, като асирийският цар Теглатфеласар дойде при него: но той го притесни, и не го подкрепи; 22 и във времето на притеснението си той още повече престъпваше против Господа; такъв бе цар Ахаз. 23 Защото жертвуваше на дамасковите богове, които го бяха поразили, като думаше: Понеже храбри мъже, понеже бяха оставили Господа Бога на хълмовете на сирийските царе им помагат, на тях бащите си; 7 и Захарий, един силен мъж от Ефрема, ще принасят жертви, за да помагат и на мене. уби царския син Маасия, и надизирателя на двореца Но те станаха причина да падне той и целият Азрикам, и втория подир царя Елкана; 8 тоже Израил. 24 И Ахаз събра съдовете на Божия дом, затвори вратите

на Господния дом, и си направи жертвеници на двора на Господния дим всичката нечистота, която всеки търъл в Ерусалим. 25 И във всеки Юдов град намериха в Господния храм; а левитите взеха да устрои високи места, за да кади на други богове, и я изнесоха вън в потока Кедрон. 17 На първия разгневи Господа Бога на башите си. 26 А останалите ден от първия месец почнаха да освещават, а негови дела, и всичките му постылки, първите и на осмия ден от месеца стигнаха до Господния последните, ето, написани са в Книгата на Юдовите трем; и за осем дни осветиха Господния дом, и на шестнадесетия ден от първия месец свършиха.

18 Тогава влязоха в двореца при цар Езекия и рекоха: Очистихме изцяло Господния дом, олтара за всеизгарянето с всичките му прибори и трапезата за присъствените хлябове с всичките й прибори; 19 при това, приготвихме и осветихме всичките вещи, които цар Ахаз, в царуването си, оскверни когато отстъпи: и ето ги пред Господния олтар. 20 Тогава цар Езекия стана рано, и като събра градските първенци, възлезе в Господния дом. 21 И докараха седем юнца, седем овена, седем агнета и седем козела в принос за грях за царството, за светилището и за Юда; и той заповяда на свещениците, Аароновите потомци, да ги принесат на Господния олтар. 22 И тъй, те заклаха юнците, и свещениците, като взеха кръвта, попръскаха я по олтара, заклаха и овните и попръскаха кръвта им по олтара; теже и агнетата заклаха и попръскаха кръвта им по олтара.

23 Сетне преведоха козлите, които бяха в принос за грях, пред царя и събранието; и те положиха ръцете си на тях; 24 тогава свещениците ги заклаха и попръскаха кръвта им по олтара в принос за грях, за да направят умилостивение за целия Израил; защото царят заповядва, щото всеизгарянето и приноса за грях да станат за целия Израил. 25 И той постави левитите в Господния дом с кимвали, с псалтири и с арфи, според заповедта на Давида и на царевия гледач Гад и на пророк Натаан; защото заповедта бе от Господа чрез пророците Му. 26 И левитите стояха с Давидовите музикални инструменти, а свещениците с тръбите. 27 Тогава Езекия заповяда да принесат всеизгарянето на олтара. И когато почна всеизгарянето, почна и пеенето Господу с тръбите и с инструментите на Израилевия цар Давида. 28 А цялото събрание се кланяше, и певците пееха, и тръбите свиреха непрекъснато доколе се извърши всеизгарянето. 29 И като свършиха принасянето царят и всички, които присъствуваха с него, коленичиха и се поклониха. 30 Тогава цар Езекия и първенците заповяддаха на левитите да славословят Господа с думите на Давида и на гледача Асаф. И те пееха с веселие; и наведоха се та се поклониха. 31 След това, Езекия проговаряйки, каза: Сега, като сте се осветили Господу, пристъпете да принесете жертви и благодарителни приноси в Господния дом. И така, обществото принесе жертви и благодарителни приноси; и всеки, който имаше

сърдечно съзволение, принесе и всеизгаряне. **32** град през Ефремовата и Манасиевата земя дори до И чистото на всеизгарянията, които обществото Завулон; но те им се присмяха и подиграха се с тях. принесе, възлезе на седемдесет юнца, сто овена **11** Някои обаче от Асира, Манасия и Завулона се и двеста агнета; всички тия бяха за всеизгаряния смириха и дойдоха в Ерусалим. **12** А и над Юда бе Господу; **33** а посветените животни бяха шестстотин Божията ръка, за да им даде едно сърце да постъпят говеда и три хиляди овце. **34** Свещениците, обаче, по заповедта на царя и на първенците според бяха малцина, и не можеха да одерат всичките Господното слово. **13** И събраха се в Ерусалим много всеизгаряния; затова, братята им, левитите им, народ, за да пазят празника на безквасните хлябове помогнаха докле се свърши работата и докле се във втория месец; беше търде голямо събрание. осветиха свещениците; защото левитите показаха **14** И станаха та отметнаха жертвениците, които повече сърдечна правота да се освещават отколкото бяха в Ерусалим, отмахнаха и всичките кадилни свещениците. **35** А пък всеизгарянията бяха много, олтари, та ги хъвърлиха в потока Кедрон. **15** Тогава заедно с тълстината на примирителните приноси заклаха пасхалните агнета в четиринадесетия ден от и с всеизгарянията на всяко всеизгаряне. Така се втория месец; и свещениците и левитите, засрамени възстанови службата на Господния дом. **36** И Езекия се осветиха, и внесоха всеизгаряния в Господния и всичките люде се радваха за гдето Бог беше дом. **16** И застанаха на мястото си, според чина предразположил людете; понеже това нещо стана си, съгласно закона на Божия човек Моисей; и ненадейно.

**30** След това Езекия прати човеци по целия Израил и Юда, писа още и писма на Ефрема и Манасия, да ги поканят да дойдат на Господния дом в Ерусалим, за да направят пасха на Господа Израилевия Бог. **2** Защото царят и първенците му и цялото общество в Ерусалим бяха се съветвали да направят пасхата във втория месец. **3** Понеже не бяха могли да я направят в онова време, защото нямаше доволно осветени свещеници, и людете не бяха се събрали в Ерусалим. **4** И това нещо се видя право на царя и на цялото общество. **5** Затова решиха да прогласят по целия Израил, от Вирсавея дори до Дан, покана да дойдат за да направят пасха на Господа Израилевия Бог в Ерусалим; защото отдавна не бяха я празнували според предписанието. **6** И тий бързоходците отидоха с писмата от царя и първенците му по целия Израил и Юда, според царската заповед, и казаха: Чада на Израиля, обърнете се към Господа Бога на Авраама, на Исаака и на Израиля, за да се обърне Той към останалите от вас, които се избавихте от ръката на асирийските царе. **7** Не бъдете както бащите ви и както братята ви, които престъпваха против Господа Бога на бащите си, така щото Той ги предаде на опустошение, както виждате. **8** Сега не закоравявайте врата си, както сториха бащите ви, но предайте се Господу и влезте в светилището Му, което е осветил за винаги, и служете на Господа вашия Бог, за да отвърне от вас яростния Си гняв. **9** Защото, ако се обърне, към Господа, то на братята ви и чадата ви ще се покаже милост от тия, които са ги пленили, и те ще се върнат в тая земя; защото щедър и милостив е Господ вашият Бог, и няма да отвърне лицето Си от вас, ако вие се обърнете към Него. **10** Така бързоходците минаха от град на

ръката на левитите. **17** Защото имаше мнозина в събранието, които не бяха се осветили; за това левитите взеха грижата да заколят пасхалните агнета, за да се осветят Господу. **18** Понеже голяма част от людете, мнозина от Ефрема, Манасия, Исахара и Завулона, не бяха се очистили, но ядоха пасхата не според предписанието; защото Езекия бе се помолил за тях, казвайки: Благий Господ да бъде милостив към всекиго, **19** който утвърждава сърцето си да търси Бога, Господа Бога на бащите си, ако и да не е очистен според очистването изискано за светилището. **20** И Господ послуша Езекия та прости людете. **21** И израилтяните, които се намираха в Ерусалим, пазиха празника на безквасните хлябове седем дни с голямо веселие; и всеки ден левитите и свещениците славословеха Господа, пеещи с музикални инструменти на Господа. **22** И Езекия говори на сърчично на всичките левити, които разбираха добре Господната служба. Така през седемте празнични дни те ядяха, като жертвуваха примирителни жертви и славословеха Господа Бога на бащите си. **23** Тогава цялото общество се съветва да празнуват още седем дни; и празнуваха още седем дни с веселие. **24** Защото Юдовият цар Езекия подари на обществото за жертви хиляда юнца и седем хиляди овце; и първенците подариха на обществото хиляда юнца и десет хиляди овце; и много свещеници осветиха себе си. **25** И развеселиха се всички събрани от Юда, със свещениците и левитите, и всички събрани надошли от Израиля, и чужденците надошли от Израилевата земя, които живееха в Юда. **26** Така стана голямо веселие в Ерусалим; защото от времето на Израилевия цар Соломона, Давидовия син, не бе станало такова нещо в Ерусалим. **27** След това левитите, свещениците,

станаха та благословиха людете; и гласът им биде послушан от Господа, и молитвата им възлезе на небето. Неговото свето обиталище.

**31** А като се свърши всичко това, целият Израил, които се намираха там, излязоха по Юдовите градове та изпотрошиха кумирите, изсякоха ашерите и събориха високите места и жертвениците из целия Юда и Вениамина, също и в Ефрем и Манасия, докле ги унищожиха всички. Тогава всичките израилтяни се върнаха в градовете си, всеки в своята собственост. **2** Тогава Езекия определи отредите на свещениците и на левитите, според разпределенията им, всеки според службата му, и свещениците и левитите, за всеизгарянията и примирителните приноси, за да служат и да славословят и да хвалят в портите на Господния стан. **3** Определи и царския дял от имота си за всеизгарянията, а именно, за утринните и вечерните всеизгаряния, и за всеизгарянията в съботите и новолунията и на празниците, според предписанието в Господния закон. **4** Заповяда още на людете, които живееха в Ерусалим, да дават дела на свещениците и на левитите, за да се затвърдят в Господния закон. **5** И щом се издаде тая заповед, израилтяните донесоха много от първите плодове на житото, виното, дървеното масло, меда и на всичките земни произведения; донесоха още в изобилие и десетъците от всяко нещо. **6** И израилтяните и юдейците, които живееха в Юдовите градове, също е те донесоха десетъците от говеда и овци, и десетъците от светите неща, които бяха посветени на Господа техния Бог, и туриха ги на купове. **7** В третия месец почнаха да правят куповете, и в седмия месец свършиха. **8** И когато дойдоха Езекия и първенците и видяха куповете, благословиха Господа и Неговите люде Израيلا. **9** Сетне Езекия запита свещениците и левитите за куповете. **10** И първосвещеник Азария, от Садоковия дом, в отговор му рече: Откак почнаха да донасят приносите в Господния дом, яли сме до насита, и остана много; защото Господ е благословил людете Си; и останалото е тоя голям склад. **11** Тогава Езекия заповяда да пригответят помещения в Господния дом; и като ги приготвиха, **12** в тях внесоха вярно приносите, десетъците и посветените неща; а надзирател над тях бе левитинът Хонения, и подир него брат му Семей. **13** А по заповед на цар Езекия и на настоятеля на Божия дом Азария, Ехиил, Азазия, Нахат, Асаил, Еримот, Иозавад, Елиил, Исмахия, Маат и Ванаия бяха надзиратели под властта на Хонения и брат му Семей. **14** А Коре, син на левитина Емна, вратарят при източната порта, бе над нещата доброволно принесени Богу, за да раздава Господните приноси и пресветите неща. **15**

А под него бяха, в градовете на свещениците, Еден, Миниамин, Исус, Семаия, Амария и Сехания, на които бе поръчано да раздават на братята си според отредите им, както на големия, тъй и на малкия, **16** на всекиго, който постъпваше в Господния дом, ежедневния му дял за службеното им в службата, според отредите им, освен ония, които се преброяха според родословието на мъжките от три години на възраст и нагоре; **17** да раздават и на преброяените от свещениците и от левитите, според бащините им домове, на възраст от двадесет години и нагоре, според службите им, по отредите им, **18** и на всичките им челяди, на жените им, и на синовете им, и на дъщерите им, в цялото общество, които бяха преброяни по родословие; защото те се посветиха вярно на светите неща. **19** А колкото за Аароновите потомци, свещениците, които живееха в полетата на градските пасбища, имаше във всеки град човеци определени по име да раздават дялове на всичките мъжки между свещениците, и на всичките преброяни между левитите. **20** Така направи Езекия и в целия Юда; и върши това, което бе добро, и право, и вярно пред Господа своя Бог. **21** Във всяка работа, която почна, относно служенето на Божия дом, и закона, и заповедите, като търсеше своя Бог, вършеше я от все сърце, и успяваше.

**32** След тия неща и това явление на вярност, асирийският цар Сенахирим дойде та влезе в Юда, и разположи стана си против укрепените градове, като намисли да ги усвои. **2** А Езекия, като видя, че Сенахирим дойде и че намерението му бе да воюва против Ерусалим, **3** съзветва се с първенците си и със силните си мъже да запълни водните извори, които бяха вън от града; и те му помогнаха. **4** И като събраха много люде, запълниха всичките извори и потока, който тече сред земята, защото казваха: Асирийските царе, като дойдат, защо да намерят много вода? **5** И Езекия се ободри и съгради пак цялата стена, която бе съборена, направи кулите й по-високи, съгради и другата стена извън, и поправи Мило в Давидовия град, и направи много копия и щитове. **6** И постави военачалници над людете и като ги събра пре себе си на площада, при градската порта, говори им настърчително, казвайки: **7** Бъдете силни и храбри, не бойте се, нито се уплашвайте от асирийския цар, нито от голямото множество, което е с него; защото с нас има Един по-велик отколкото има с него. **8** С него са пълтски мищци; с нас е Господ нашият Бог, да ни помогне и да воюва в боевете ни. И людете се успокоиха от думите на Юдовия цар Езекия. **9** След това, асирийският цар Сенахирим прати слугите си в Ерусалим (а той и всичките му военачалници с него обсаждаха Лахис) до Юдовия

цар Езекия и до целия Юда, който бе в Ерусалим, да надигането на сърцето си, той и ерусалимските рекат: 10 Така казва асирийският цар Сенахирим: жители, тъй че Господният гняв не дойде на тях в На що се надявате та чакате в Ерусалим обсадата Езекиевите дни. 27 И Езекия придоби много голямо му? 11 Не мами ли ви Езекия, та ще ви предаде на богатство и слава; и направи съкровищници за смърт от глад и от жажда, като казва: Господ нашият сребро и злато, за скъпоценни камъни, за аромати, Бог ще ни избави от ръката на асирийския цар? 12 за щитове и за всякакви отборни вещи, 28 също и Езекия не е ли същият, който махна Неговите високи житници за произведението на житото, на виното и места и Неговите жертвеници, и заповяда на Юда и на дървеното масло, и обори за всякакви животни на Ерусалим, като каза: Само пред един олтар да и огради за стада. 29 При това, той си направи се кланяте, и върху него да кадите? 13 Не знаете градове, и придоби множество овце и говеда; защото ли що сторих аз и бащите ми на всичките племена Бог му даваше твърде много имот. 30 Същият той на земите? Можаха ли боговете на народите на Езекия запълни и горния извор на водата та Гион, тия земи да избавят някак земята си от ръката ми? и я доведе направо долу на запад от Давидовия 14 Кой от всичките богове на ония народи, които град. И Езекия успя във всичките си дела. 31 Но бащите ми изтребиха и могъл да избави людете относно посланиците, които вавилонските първенци си от ръката ми, та да може вашият Бог да ви пратиха до него да разпитват за знамението станало избави от ръката ми? 15 Сега, прочее, да ви не мами в страната, Бог го оставил, за да го изпита и да узнае Езекия, и да ви не убеждава по тоя начин, и не го всичко що беше на сърцето му. 32 А останалите вярвайте; защото никой бог, на кой да било народ дела на Езекия, и добрините му, ето, написани са или царство, не е могъл да избави людете си от във Видението на пророк Исаия, Амосовия син, моята ръка и от ръката на бащите ми, та вашият в Книгата на Юдовите и Израилевите царе. 33 И ли Бог ще може да ви избави от ръката ми? 16 И Езекия заспа с бащите си, и погребаха го в най-слугите му говориха още повече против Господа Бога и против слугата му Езекия. 17 Той писа и писма да хули Господа Израилевия Бог, и да говори против целият Юда и ерусалимските жители му отдадоха почест при смъртта му. И вместо него се възпри Него, като казваше: Както боговете на народите на син му Манасия.

тия земи не избавиха своите люде от ръката ми, така и Езекиевият Бог няма да избави своите люде от ръката ми. 18 Тогава извикаха на Юдейски със силен глас към ерусалимските люде, които бяха на стената, за да ги уплашат и да ги смутят, та да превземат града; 19 и говориха за ерусалимския Бог, както за боговете на племената на свeta, които са дело на човешки ръце. 20 Затова цар Езекия и пророк Исаия, Амосовият син, се помолиха и викаха към небето. 21 И Господ прати ангела, който погуби всичките силни и храбри мъже, и първенците, и военачалниците в стана на асирийския цар. Така той се върна с посрамено лице в земята си, и когато влезе в капището на бога си, тия, които бяха излезли из чреслата му, го убиха там с нож. 22 Така Господ избави Езекия и ерусалимските жители от ръката на асирийския цар Сенахирим, и от ръката на всички други, и ги ръководеше на всяка страна. 23 И мнозина донесоха дарове Господу в Ерусалим, и скъпоценности на Юдовия цар Езекия; така че от тогава нататък той се възвеличаваше пред всичките народи. 24 В това време Езекия се разболя до смърт: и като се помоли Господу, Той му говори и му даде знамение. 25 Но Езекия не отадде Господу според стореното нему благоволение, защото сърцето му се надигна; за това гняв падна на него и на Юда и Ерусалим. 26 Обаче, Езекия се смири поради

**33** Манасия бе двадесет години на възраст когато се възпри и царува петдесет и пет години в Ерусалим. 2 Той върши зло пред Господа, според мерзостите на народите, които Господ изпъди пред израиляните. 3 Устрои изново високите места, които баща му Езекия беше съборил, издигна жертвеници на ваалимите и направи ашери, и се кланяше на цялото небесно множество и им служеше. 4 Тоже издигна жертвеници в Господния дом, за който Господ беше казал: В Ерусалим ще бъде името Ми до века. 5 Издигна жертвеници и на цялото небесно множество вътре в двата двора на Господния дом. 6 И преведе чадата си през огъня в долината на Еноловия син, още упражняващ предвещания и употребяваш гадания, упражняващ омайвания, и си служеше със запитвачи на зли духове и с врачове; той извърши много зла пред Господа та Го разгневи. 7 И ваяния идол, образа, който направи, постави в Божия дом, за който Бог каза на Давида и на сина му Соломона: В тоя дом, и в Ерусалим, който избрах от всичките Израилеви племена, ще настаня името Си до века; 8 нито ще мястя вече ногата на Израиля от земята, която определих за бащите ви, само ако внимават да вършат всичко, що им заповядах, целия закон и повеленията и съдбите дадени чрез Моисея. 9 Но Манасия подмами Юда и ерусалимските жители да вършат по-лошо от

народите, които Господ изтреби пред израиляните. без да се отклони на дясно или на ляво. 3 В осмата 10 Тогава Господ говори на Манасия и на людете година на царуването си, като бе още млад, почна му; но те не послушаха. 11 Затова Господ доведе да търси Бога на баща си Давида; а в дванадесетата против тях военачалниците на асирийския цар, година почна да чисти Юда и Ерусалим от високите та хванаха Манасия, и като го туриха в окови и места, от ашерите, от ваяните идоли, от леяните. 4 възраха го с вериги, заведоха го във Вавилон. 12 В неговото присъствие събориха жертвениците на А когато беше в бедствие, помоли се на Господа ваалимите; и изсече кумирите на слънцето, които своя Бог, и смири се много пред Бога на бащите бяха върху тях и сломи ашерите и ваяните и леяните си. 13 И когато му се помоли, Бог даде внимание идоли, и като ги стри на прах, разпръсна го върху на него, и послуша молбата му, та го доведе пак в гробовете на ония, които бяха им жертвуали. 5 Ерусалим, на царството му. Тогава Манасия позна, че Изгори и костите на жреците на жертвениците им, и Господ - Той е Бог. 14 А след това той съгради една така очисти Юда и Ерусалим. 6 Същото направи и външна стена на Давидовия град, на запад от Гион, в градовете на Манасия, Ефрема и Симеона, и дори до долината, дори до входа на рибната порта, и прекара Нефталима, всред околните им развалини; 7 събори я около Офир, та я издигна много високо; и постави жертвениците, стри на прах ашерите и ваяните военачалници във всичките укрепени Юдови градове. идоли, и изсече всичките кумирни на слънцето по 15 И отмахна чуждите богове, и идола от Господния цялата Израилева земя. Тогава се върна в Ерусалим. дом, и всичките жертвеници, които бе издигнал върху 8 А в осемнадесетата година на царуването си, когато хълма на Господния дом и в Ерусалим, и ги хвърли беше очистил земята и Божия дом, прати Сафана, вън от града. 16 И поправи Господния олтар, и Азалиевия син, и градския началник Маасия, и пожертвува на него примирителни и благодарствени летописца Иоах, син на Иоахаза, за да поправят жертви, и заповядя на Юда да служи на Господа дома на Господа неговия Бог. 9 И те отидоха при Израилевия Бог. 17 Но людете още жертвуаха по първосвещеник Хелкия, та предадоха парите внесени високите места, обаче, само на Господа своя Бог. 18 в Божия дом, които вратарите левити бяха събрали от А останалите дела на Манасия, и молитвата му към Манасия и Ефрема, и от всички останали от Израил, неговия Бог, и думите на гледача, които му говориха и от целия Юда и Вениамина, и от жителите на в името на Господа Израилевия Бог, ето, написани са Ерусалим. 10 Предадоха ги в ръката на работниците, между делата на Израилевите царе. 19 И молитвите които надзираха Господния дом; а те ги дадоха му, и как Бог го послуша, и всичките му грехове, на работниците, които работеха в Господния дом, и престъплението му, местностите, гдето устрои за да поправят и обновят дома, 11 дадоха ги на високите места и постави ашерите и леяните идоли, дърводелците и на зидарите, за да купят дялани преди да се смири, ето, написани са в историята камъни и дървета за греди, и да поправят зданията, на гледачите. 20 И Манасия заспа с бащите си; и които Юдовите царе бяха събрали. 12 И мъжете погребаха го в собствената му къща; а вместо него вършеха работата честно; а надзирателите над се въззари, и царува две години в Ерусалим. 21 тях бяха левитите Яат и Авдия от Мерариевите Амон бе двадесет и две години на възраст когато потомци, Захария и Месулам от Каатовите потомци, се въззари, и царува две години в Ерусалим. 22 за да настояват, а от другите левити всички изкуси Той върши зло пред Господа, както стори баща му свири на музикални инструменти. 13 Имаше още Манасия; и Амон жертвуаше на всичките леяни настойници над временосците и над всички, които идоли, които баща му Манасия бе направил, и им работеха в каква да било работа; а някои от левитите служеше. 23 А не се смири пред Господа, както се бяха писари, надзиратели и вратари. 14 А като смири баща му Манасия; но той Амон вършеше все изнасяха внесените в Господния дом пари, свещеник по-много и по-много престъпления. 24 А слугите Хелкия намери книгата на Господния закон даден му направиха заговор против него, та го убиха в чрез Моисея. 15 И Хелкия проговаряйки рече на собствената му къща. 25 Обаче, людете от страната избиха всичките, които бяха направили заговора против цар Амона; и людете от страната направиха сина му Иосия цар вместо него.

**34** Иосия бе осем години на възраст когато се въззари, и царува в Ерусалим тридесет и една година. 2 Той върши това, което бе право пред Господа, като ходи в пътищата на баща си Давида,

извести на царя, казвайки: Слугите ти вършат всичко, що им е определено; 17 и събраха намерените в Господния дом пари, и ги предадоха в ръката на настоятелите и в ръката на работниците. 18 Тоже секретарят Сафан извести на царя, казвайки: Свещеник Хелкия ми даде една книга. И Сафан я прочете пред царя. 19 А царят,

като чу думите на закона, раздра дрехите си. 20 И царят заповяда на Хелкия, на Ахикама Сафановия син, на Авдона, Михеевия син, на секретаря Сафан и на царевия слуга Асая, казвайки: 21 Идете, допитайте се до Господа за мене и за останалите в Израиля и в Юда, относно думите на намерената книга; защото голям е Господният гняв, който се изля на нас, понеже баштите ни не опазиха Господното слово да постъпват напълно според както е писано в тая книга. 22 И така, Хелкия и ония, които царят беше определил, отидоха при пророчицата Олда, жена на одеждопазителя Селум, син на Текуя, Арасовия син. А тя живееше в Ерусалим, във втория участък; и те ѝ говориха според поръчаното. 23 И тя им рече: Така казва Господ Израилевият Бог: Кажете на човека, който ви е пратил до мене: 24 Така казва Господ: Ето, Аз ще докарам зло на това място и на жителите му, всичките проклетии написани в книгата, която прочетоха пред Юдовия цар. 25 Понеже Ме оставиха и кадяха на други богове, та Ме разгневиха с всичките си дела на ръцете си, затова гневът Ми ще се излезе на това място, и няма да угасне. 26 Но на Юдовия цар, който ви прати да се допитате до Господа, така да му кажете: Така казва Господ Израилевият Бог: Относно думите, които ти си чул, 27 понеже сърцето ти е омекнало, и ти си се смирил пред Бога, когато си чул Неговите думи против това място и против жителите му, и ти си се смирил пред Мене, раздрал си дрехите си, и си плакал пред Мене, затова и Аз те послушах, казва Господ. 28 Ето, Аз ще те прибера при баштите ти, и ще се прибереш в гроба си с мир; и твоите очи няма да видят нищо от цялото зло, което ще докарам на това място и на жителите му. И те доловиха на царя. 29 Тогава царят прати та събра всичките Юдови и ерусалимски старейшини. 30 И царят възлезе в Господния дом, заедно с всичките Юдови мъже и ерусалимските жители, - свещениците, левитите и всичките люде от голям до малък; и прочете на всеслушание пред тях всичките думи от книгата на завета, която се намери в Господния дим. 31 И царят застана на мястото си, та направи завет пред Господа да следва Господа, да пази заповедите Mu, заявленията Mu и повеленията Mu с цялото си сърце и с цялата си душа, та да изпълнява думите на завета, които са написани в тая книга. 32 И накара всички, които се намериха в Ерусалим и във Вениамин, да потвърдят завета. И ерусалимските жители постъпиха според завета на Бога, Бога на баштите си. 33 И Иосия отмахна всичките мерзости от всичките места принадлежащи на израиляните, и накара всички, които се намериха в Израил, да служат, да служат на Господа своя Бог;

през всичките му дни те не се отклониха от следване Господа Бога на баштите си.

**35** При това, Иосия направи пасха Господу в Ерусалим; и на четиринаесетия ден от първия месец заклаха пасхалните агнета. 2 И той поставил свещениците в длъжностите им, и ги насырчи да служат на Господния дом. 3 И рече на осветените Господу левити, които поучаваха целия Израил: Положете светия ковчег в дома, който построи Израилевият цар Соломон, Давидовият син; няма да го носите вече на рамена; сега слувайте на Господа вашия Бог и на людете Mu Израил. 4 Пригответе се според бещините си домове, по отредите си, според предписанието на Израилевия цар Давида, и според предписанието на сина му Соломона; 5 и стойте в светилището, според отделенията на башините домове на братята си миряните, и за всяко нека има по един отдел от левитските башини домове. 6 И като заколите пасхалните агнета, осветете се, и пригответе за братята си, за да направят и те според Господното слово дадено чрез Моисей. 7 И Иосия подари на людете за жертви овце, агнета и ярета, на брой тридесет хиляди, всичките за пасхалните жертви, за всички, които се намериха там, и три хиляди говеда; тия бяха от царския имот. 8 И първенците му подариха на драго сърце на людете, на свещениците и на левитите. А управителите на Божия дом, Хелкия, Захария и Ехиил, подариха на свещениците за пасхалните жертви две хиляди и шестстотин агнета и ярета и триста говеда. 9 Също и Хонения и братята му Семаия, и Натаанаил, и началниците на левитите, Асавия, Еиил и Иозавад, подариха на левитите за пасхалните жертви пет хиляди агнета и ярета и петстотин говеда. 10 Така се приготви службата. Тогава свещениците застанаха на мястото си, и левитите по отредите си, според царската заповед. 11 И заклаха пасхалните агнета, и свещениците поръсиха кръвта, която вземаха от ръката на левитите, които и одраха жертвите. 12 И отделиха частите за всеизгарянето, за да ги дадат според отделенията на башините домове на людете, за да принесат Господу според предписанията в Моисеевата книга; така сториха и с говедата. 13 И опекоха пасхалните агнета с огън според наредбата; а светите жертви свариха в котли, в гърнета и в тави, и ги разделиха веднага помежду всичките люде. 14 После пригответиха за себе си и за свещениците; защото свещениците, Аароновите потомци, се занимаваха с принасяне всеизгарянията и тълстините до ношта; затова левитите пригответиха за себе си и за свещениците, Аароновите потомци. 15 И певците, Асафовите потомци, бяха на мястото си, според заповедта на

Давида, на Асафа, на Емана и на царския гледач възраст когато се възцари, и царува единадесет Едутун; и вратарите пазеха на всяка порта; нямаше години в Ерусалим; и върши зло пред Господа своя нужда да оставят работата си, защото братята Бог. 6 И вавилонският цар Навуходоносор възлезе им, левитите, приготвиха за тях. 16 И тъй, цялата против него, та го върза с окови, за да го заведе във Господна служба биде пригответа в същия ден, за Вавилон. 7 Навуходоносор занесе и от вещите на да направят пасхата и да принесат всеизгаряната Господния дом във Вавилон, и ги тури в капището си на Господния олтар, според заповедта на цар Иосия. 8 А останалите дела на Иоакима, и 17 И израилтяните, които се намериха там, правиха мерзостите, които извърши, и това което се намери в онова време пасхата и празника на безквасните в него, ето, писани са в книгите на Израилевите и хлябове седем дни. 18 Такава пасха не беше ставала Юдовите царе. И вместо него се възцари син му в Израил от дните на пророк Самуила; нито един от Иоахин. 9 Иоахин бе осемнадесет години на възраст всичките Израилеви царе не беше направил такава когато се възцари, и царува три месеца и десет пасха, каквато направиха Иосия, и свещениците, и дена в Ерусалим; и върши зло пред Господа. 10 левитите, и целият Юда и Израил, които се намериха. А в края на годината цар Навуходоносор прати да там, и ерусалимските жители. 19 Тая пасха стана в го доведат във Вавилон, заедно с от branите вещи осемнадесетата година на Иосиевото царуване. 20 А на Господния дом; и направи Седекия, брата на след всичко това, когато Иосия беше наредил Божия баща му, цар над Юда и Ерусалим. 11 Седекия дом, египетския цар Нехао възлезе за да воюва бе двадесет и една години на възраст когато се против Кархамис при реката Евфрат; и Иосия излезе възцари и царува единадесет години в Ерусалим. против него. 21 А той прати посланици до него да 12 Той върши зло пред Господа своя Бог; не се кажат: Какво има между мене и тебе, царю Юдов? Не смири пред пророк Еремия, който му говореше из ида днес против тебе, но против дома, с който имам Господните уста. 13 А още се и подигна против война, и Бог ми е заповядал да побързам; остави цар Навуходоносора, който го бе заклел в Бога в се от Бога, който е с мене, да не би да те изтреби. подчиненост; и закорави врата си, и упорствува в 22 Обаче Иосия не отвърна лицето си от него, но сърцето си да се не обърне към Господа Израилевия преличи се да воюва против него, и не послуша Бог. 14 При това, всичките по-главни свещеници и думите на Нехао, които бяха из Божиите уста, и людете преумножиха престъпленията си, според дойде да се бие в долината Магедон. 23 И стрелците всичките мерзости на народите, и оскверниха дома устремиха цар Иосия; и царят рече на слугите си: на Господа, който Той бе осветил в Ерусалим. 15 Изведете ме от тук, защото съм тежко ранен. 24 И Господ Бог на бащите им ги предупреждаваше И тъй, слугите му го изведоха из колесницата, та презираха словата на Господа, и се подиграваха с го качиха на втората му колесница, и докараха го пращаше, защото жалеше людете Си и обиталището в Ерусалим; и умря, и биде погребан в гробищата Си. 16 Но те се присмистваха на Божиите посланици, на бащите си. И целият Юда и Ерусалим жалееха презираха словата на Господа, и се подиграваха с за Иосия. 25 Също и Еремия плака за Иосия; и пророците Му, докато гневът Му се издигна против всичките певци и певици до днес напомняват Иосия людете Му така, че нямаше изцеление. 17 Затова в плачовете си, които и направиха това обичай Той доведе против тях халдейския цар, който изби в Израиля; и ето, те са написани в Плача. 26 А юношите им с нож, вътре в дома на светилището останалите дела на Иосия, и добродетелите му им, и не пожали ни юноша, ни девица, ни старец, сторени според предписаното в Господния закон, 27 ни белокос; всичките предаде в ръката му. 18 И делата му, първите и последните, ето, писани са в Книгата на Израилевите и Юдовите царе.

**36** Тогава людете от Юдовата земя взеха Иоахаз, Иосиевия син, та го направиха цар в Ерусалим вместо баща му. 2 Иоахаз бе двадесет и три години на възраст когато са възцари, и царува три месеца в Ерусалим. 3 Защото Египетския цар го свали от престола в Ерусалим, и наложи на земята данък от сто таланта сребро и един талант злато. 4 И египетския цар поставил брата му Елиакима цар над Юда и Ерусалим, като промени името му на Иоаким. А брат му Иоахаз, Нехао взе та го заведе в Египет. 5 Иоаким бе двадесет и пет години на

**22** А в първата година на персийския цар Кир, за да се изпълни Господното слово изговорено чрез устата на Еремия, Господ подбуди духа на цар Кир, та прогласи из цялото си царство, още и писмено обяви, като рече: **23** Така казва персийският цар Кир: Небесният Бог Иеова ми е дал всичките царства на света; и Той ми е заръчал да Му построя дом в Ерусалим, който е в Юда. Прочее, който между вас, от всичките Негови люде, е наклонен, Иеова неговият Бог да бъде с него, нека възлезе.

# Ездра

**1** В първата година на персийския цар Кир, за да се изпълни Господното слово, изговорено чрез устата на Еремия, Господ подбуди духа на персийския цар Кир, та прогласи из цялото си царство, още и писмено обяви, като рече: **2** Така казва персийският цар Кир: Небесният Бог Иеова ми е дал всичките царства на света; и Той ми е заръчал да Му построя дом в Ерусалим, който е в Юда. **3** Прочее, който между вас, от всичките Негови люде, е наклонен, неговият Бог да бъде с него, нека възлезе в Ерусалим, който е в Юда, и нека построи на Иеова Израилевият Бог (Той е Бог) дом, който е в Ерусалим. **4** На всеки, който е оцелял, в каквото и да било място, гдето пришелствува, нека му помогнат мъжете на онова място със сребро и със злато, с имот и с добитък, освен това, което доброволно би се принесло за Божия дом, който е в Ерусалим. **5** Тогава станаха началниците на башините домове на Юда и Вениамина, и свещениците, и левитите, с всичките, на които Бог подбуди духа да възлязат, за да построят Господния дом, който е в Ерусалим. **6** И всичките им съседи им помагаха със сребърни вещи, със злато, с имот, с добитък и със скъпоценни неща, освен всичко това, което доброволно се принасяше. **7** И цар Кир извади вещите на Господния дом, който Навуходоносор бе донесъл от Ерусалим и турил в капището на боговете си, **8** тях извади персийският цар Кир чрез съкровищника Митридат, и ги брои на управителя на Юда Сасавасар. **9** И ето числото им: тридесет златни легени, хиляда сребърни легени, двадесет и девет ножове, **10** тридесет златни паници от втори вид, и хиляда други съдове. **11** Всичките златни и сребърни съдове бяха пет хиляди и четиристотин, които всички занесе Сасавасар, когато пленниците се върнаха от Вавилон в Ерусалим.

**2** А ето човеците от Вавилонската област, които се върнаха от плen, от ония, които вавилонският цар Навуходоносор беше преселил като пленници във Вавилон, и които се върнаха в Ерусалим и в Юдея, всеки в града си, **2** които дойдоха със Зоровавела, Иисуса, Неемия, Сараия, Реелия, Мардохея, Валасана, Масфара, Вагуя, Рейма и Ваана. Числото на мъжете на Израилевите домове беше: **3** Фаросови потомци, две хиляди и сто и осемдесет и девет души; **4** Сефатиеви потомци, триста и седемдесет и двама души; **5** Арахови потомци, седемстотин и седемдесет и пет души; **6** Фаат-моавови потомци, от Исусовите и Иоавовите потомци, две хиляди и осемстотин и дванадесет

души; **7** Еламови потомци, хиляда и двеста и петдесет и четири души; **8** Затуеви потомци, деветстотин и четиридесет и пет души; **9** Закхееви потомци, седемстотин и шестдесет души; **10** Вануеви потомци, шестстотин и четиридесет и двама души; **11** Виваиеви потомци, шестстотин и двадесет и трима души; **12** Азгадови потомци, хиляда и двеста и двадесет и двама души; **13** Адоникамови потомци, шестстотин шестдесет и шест души **14** Вагуеви потомци, две хиляди и петдесет и шест души; **15** Адинови потомци, четиристотин петдесет и четири души; **16** Атирови потомци от Езекия, деветстотин и осем души; **17** Висаеви потомци, триста двадесет и трима души; **18** Иораеви потомци, сто и дванадесет души; **19** Асумови потомци, двеста и двадесет и трима души; **20** потомци от Гивар, деветдесет и пет души; **21** потомци от Витлеем, сто и двадесет и трима души; **22** нетофатски мъже, петдесет и шест души; **23** анатотски мъже, сто и двадесет и осем души; **24** потомци от Азмавет, четиридесет и двама души; **25** потомци от Кириатиарим, от Хефира, и от Вирот, седемстотин и четиридесет и трима души; **26** потомци от Рама и Гавая, шестстотин и двадесет и един души; **27** михмаски мъже, сто и двадесет и двама души; **28** ветилски и гайски мъже, двеста и двадесет и трима души; **29** потомци от Нево, петдесет и двама души; **30** Магвисови потомци, сто и петдесет и шест души; **31** потомци на другия Елам, хиляда и двеста и петдесет и четири души; **32** Харимови потомци, триста и двадесет души; **33** потомци от Лод, от Адид и от Оно, седемстотин и двадесет и пет души; **34** потомци от Ерихон, триста и четиридесет и пет души; **35** потомци от Сеная, три хиляди и шестстотин и тридесет души. **36** Свещениците: Едаиеви потомци, от Исусовия дом, деветстотин и седемдесет и трима души; **37** Емирови потомци, хиляда и петдесет и двама души; **38** Пасхорови потомци, хиляда и двеста и четиридесет и седем души; **39** Харимови потомци, хиляда и седемнадесет. **40** Левитите: Исусови и Кадмилови потомци, от Одавиевите потомци, седемдесет и четири души. **41** Певците: Асафовите потомци, сто и двадесет и осем души. **42** Потомците на вратарите: Селумови потомци, Атерови потомци, Талмонови потомци, Акузови потомци, Атитаеви потомци, Соваеви потомци, всичко сто и тридесет и девет души. **43** Нетинимите: Сихаеви потомци, Асуфаеви потомци, Таваотови потомци, **44** Киросови потомци, Сиаеви потомци, Фадонови потомци, **45** Леванаеви потомци, Агаваеви потомци, Акузови потомци, **46** Агавови потомци, Салмаеви потомци, Ананови потомци, **47** Гедилови потомци, Гаарови потомци, Реаиеви потомци, **48** Расинови потомци, Некодаеви потомци, Газамови потомци, **49** Озаеви

потомци, Фасееви потомци, Висаеви потомци, 50 човек Моисей. 3 И понеже се бояха от людете на ония Асанаеви потомци, Меунимови потомци, Нефусимови места, поставиха олтара на мястото му, и принасяха потомци, 51 Ваквукови потомци, Акуфаеви потомци, върху него всеизгаряния Господу, всеизгаряния заран Арурови потомци, 52 Васалотови потомци, Мендаеви и вечер. 4 И пазиха празника на шатроразпъването, потомци, Арсаеви потомци, 53 Варкосови потомци, според предписаното, и принасяха ежедневните Сисарови потомци, Тамаеви потомци, 54 Несиеви всеизгаряния на брой както бе наредено, според потомци, Атифаеви потомци. 55 Потомците на определеното за всеки ден, 5 и от тогава на Соломоновите слуги: Сотаеви потомци, Софаретови сетне и постоянните всеизгаряния, и приносите потомци, Ферудаеви потомци, 56 Яалаеви потомци, по новолунията и по всичките осветени Господни Дарконови потомци, Гедилови потомци, 57 Сефатиеви празници, както и тия на всекиго, който би принесъл потомци, Атилови потомци, Фохертови потомци, от доброволен принос Господу. 6 От първия ден на Севаим, Амиеви потомци. 58 Всичките нетиними седмия месец почнаха да принасят всеизгаряния и потомците на Соломоновите слуги бяха триста Господу; но основите на Господния храм не бяха и деветдесет и двама души. 59 А ето тия, които още положени. 7 И дадоха пари на каменоделците и възлязаха от Тел-мела, Тел-ариса, Херув, Адан и на дърводелците, и ядене, пиене и дървено масло Емир, но които не можеха да покажат бащините си на сидонците и на тиряните, за да докарат кедрови домове и рода си, че бяха от Израиля; 60 Далаиневи дървета от Ливан в морето при Иопия, според както потомци, Товиеви потомци и Некодаеви потомци, персийският цар Кир беше им позволил. 8 И във шестстотин и петдесет и двама души; 61 и от втория месец на втората година от завръщането им свещеническите потомци: Авиеви потомци, Акосови при Божия дом в Ерусалим, Зоровавел Салатииловия потомци, потомците на Верзелая, който взе жена син, Исус Иоседековият син и другите от братята им от дъщерите на галаадеца Верзелай и се нарече свещеници и левити, и всички, които бяха дошли от по тяхно име. 62 Тия търсиха регистрите си между плена в Ерусалим, почнаха да работят; и поставиха преброените по родословие, но не се намериха; левитите, от двадесетгодишна възраст и нагоре, да затова, те бидоха извадени от свещенството като надзирават работата на Господния дом. 9 И Исус, скверни. 63 И управителят им заповяда да не ядат синовете му и братята му, Кадмиил и синовете му, от пресветите неща, докле не настане свещеник и синовете на Юда, станаха като един човек, за с Урим и Тумим. 64 Всичките купно събрани бяха да надзирават работниците по Божия дом; също четиридесет и две хиляди и триста и шестдесет души, и синовете на Инадада, с техните синове и братя 65 освен слугите им и слугините им, които бяха седем левитите. 10 И когато зидарите положиха основите на хиляди и триста и тридесет и тридесет и седем души. Господния дом, поставиха свещениците в одеждите Те имаха и двеста певци и певици. 66 Конете им бяха им с тръби, и левитите, Асафовите потомци, с седемстотин и тридесет и шест; мъските, двеста и кимвали, за да хвалят Господа, според наредбата четиридесет и пет; 67 камилите им, четиристотин на Израилевия цар Давида. 11 И пееха отвечно, и тридесет и пет; и ослите им, шест хиляди и като хвалеха Господа и Му благодаряха защото е седемстотин и двадесет. 68 А някои от началниците благ, защото е до века милостта Му към Израиля. на бащините домове, когато дойдоха в Господния И всичките люде нададоха голямо възклищание и дом, който е в Ерусалим, принесоха доброволно хвалеха Господа, понеже основите на Господния дом за Божия дом, за да го издигнат на мястото му; бидоха положени. 12 Обаче мнозина от свещениците, 69 според силата си внесоха в съкровищницата за левитите и началниците на бащините домове, старци, делото шестдесет и една хиляди драхми злато, пет които бяха видели първия дом, плачеха със силен хиляди драхми злато, пет хиляди фунта сребро, и глас като се основаваше тоя дом пред очите им; сто свещенически обяди. 70 Така свещениците, а мнозина възкликаха гръмогласно от радост; 13 левитите, някои от людете, певците, вратарите и така щото людете не можеха да различават гласа на нетинимите се заселиха в градовете си, - целият Израил в градовете си.

**3** И като настъпи седмият месец, и израиляните бяха в градовете, людете се събраха като един човек в Ерусалим. 2 Тогава стана Исус, Иоседековият син, с братята си свещениците, и Зоровавел, Салатииловия син, с братята си, та издигнаха олтара на Израилевия Бог, за да принесат всеизгаряния върху него, според предписаното в закона на Божия

**4** А неприятелите на Юда и на Вениамина, като чуха, че върналите се от плена строили храма на Господа Израилевия Бог, 2 дойдоха при Зоровавела и при началниците на бащините домове та им рекоха: Да градим с вас; защото и ние търсим вашия Бог както вие Нему и жертвуваме от времето

на Асирийския цар Есарадон, който ни възведе бунтове и въстания. **20** Имало още и силни царе тук. **3** Но Зоровавел, Исус и останалите началници над Ерусалим, които владеели над всичките страни на Израилевите бащии домове им рекоха: Не оттъкът реката, на които се плаща данък, мито и можете вие заедно с нас да построите дом на пътна повинност. **21** Сега, прочее, заповядайте да нашия Бог, но ние сами ще построим на Господа престанат ония мъже и да се не съгради тоя град, Израилевия Бог, както ни заповъда персийският доколе не се издаде указ от мене. **22** И внимавайте да цар Кир. **4** Тогава людете на земята ослабваха ръцете на Юдовите люде и им пречеха в граденето, **5** и наемаха съветници против тях, за да осуетят намерението им, през всичките дни на персийския цар Кир, дори до царуването на персийския цар Дарий. **6** И когато царуваше Асур, в началото на царуването му, написаха обвинение против жителите на Юда и Ерусалим. **7** В дните на Артаксерса писаха Вислам, Митридат, Тавеил и другите и съслужители до персийския цар Артаксеркс; и писмото се написа със сирийски букви и се съчини на сирийски език.

**8** Властвникът Реум, и секретарят Самса писаха писмо против Ерусалим до цар Артаксерса както следва: **9** Властвникът Реум, секретарят Самса и другите им съслужители, динците, афарсахците, тарфалците, афарсяните, архевците, вавилоняните, сусанците, деавците, еламците **10** и останалите народи, които великият и славният Асенафар доведе и славният Асенафар доведе та засели в градовете на Самария и в другите градове оттъкът реката, и прочее, **11** (ето препис от писмото, което пратиха на цар Артаксерса, -) Слугите ти, мъжете, които са оттъкът реката, и прочее: **12** Да е известно на царя, че юдите, които възлязоха от тебе при нас, като стигнаха в Ерусалим, градят бунтовния и злия град, и издигат стената като са свързали основите. **13** Да е известно сега на царя, че, ако се съгради тоя град и се издигнат стени, то няма да плащат данък, мито, или пътна повинност, така щото ще повредят дохода на царете. **14** А понеже ние се храним от палата, и е неприлично за нас да гледаме вредата, която ще се нанесе на царя, за това пратихме да известим на царя, **15** за да се издири в книгата на летописите на бащите ти; и ще намериш в книгата на летописите и ще узнаеш, че тия град е град бунтовен, пакостен на царете и на областите, и че още от старо време са дигали въстания всред него, за която вина тия град е бил опустошен. **16** Известявам на царя, че, ако тия град се съгради наново, и се издигнат стените му, не ще имаш никакво притежание оттъкът реката. **17** Царят отговори на властвника Реум, на секретаря Самса и на другите им съслужители, които живееха в Самария и в другите градове оттъкът реката: Мир и прочее. **18** Писмото, което ни пратихте, прочете се разумливо пред мене, **19** и като издадох указ, издирих и намериха, че тия град още от старо време се е подигал против царете, и че в него са ставали

не бъдете небрежливи в това, да не би да порасте злото за щета на царете. **23** А когато се прочете преписът от цар Артаксерковото писмо пред Реума и секретаря Самса и служителите им, побързаха да възлязат на Ерусалим при юдите та ги спряха на сила. **24** Така престана работата по Божия дом, който е в Ерусалим, и остана спряна до втората година от царуването на персийския цар Дарий.

**5** А пророците, пророк Агей, и Захария, Иодия син, пророкуваха в името на Израилевия Бог на юдите, които бяха в Юда и Ерусалим. **2** Тогава станаха Зоровавел, Салатиловият син, и Исус Иоседековият син, и почнаха да строят Божия дом, който е в Ерусалим; и с тях бяха Божиите пророци та им помагаха. **3** А в същото време дойдоха при тях областният управител оттъкът реката Татанай, и Сетар-вознай, и служителите им, та им рекоха така: Кой ви разреши да строите тоя дом и да издигнете тая стена? **4** После им казаха: Как са имената на мъжете, които строят това здание? **5** Но върху старейшините на юдите беше окото на техния Бог, така щото те не можаха да ги спрат доколе не се отнесе работата до Дария, и тогава да се даде писмен отговор за работата. **6** Ето препис от писмото, което областният управител оттъкът реката Татанай, и Сетар-вознай и служителите му афарсахците, които са оттъкът реката, пратиха до цар Дария. **7** Пратиха му писмо, в което бе писано така: - На Цар Дария всяко благополучие! **8** Да бъде известно на царя, че ходихме в юдейската област при дома на великия Бог; и тоя се зида с големи камъни, и поставят се дървета в стените; и това дело напредва прилежно и успява в ръцете им. **9** Тогава попитахме ония старейшини и им казахме така: Кой ви разреши да строите тоя дом и да издигате тия стени? **10** Още и за имената им попитахме, за да ти явим, и да запишем имената на мъжете, които им са на чело. **11** А те в отговор ни рекоха така: Ние сме слуги на Бога, на небето и на земята, и строим дома, който е бил построен вече преди много години, - който дим един велик Израилев цар построи и дъвърши. **12** Но понеже бащите ни разгневиха Бога на небето, Той ги предаде в ръката на вавилонския цар Навуходоносора, халдеец, който събори тия дом и пресели людете във Вавилон. **13** Но в първата година на вавилонския цар Кир, цар Кир издале указ, за да се построи тоя Божий дом. **14** Още и

златните и сребърните вещи на Божия дом, които бе взел от храма що бе в Ерусалим и извади от вавилонското капище, и те бяха предадени на някой си по име Сасавасар, когото бе направил тази заповед, та да се събори той Божий дом, който е областен управител; 15 и каза му: Вземи тия вещи, иди, занеси ги в храма, който е в Ерусалим, и нека се построи Божият дом на мястото си. 16 Тогава той Сасавасар дойде и положи основите на Божия дом, който е в Ерусалим; и от онова време дори до сега той се строи, и още не е довършен. 17 Сера, прочее, ако е угодно на царя, нека се издират в царската съкровищница там у Вавилон, дали наистина е бил свършиха, според заповедта на Израилевия Бог, и издаден указ от цар Кира, за да се построи този Божий дом в Ерусалим; и нека изпрати царя да ни извести волята си в случая.

**6** Тогава цар Дарий издале указ, та претърсиха в помещенията на архивите, гдето се полагаха съкровищата във Вавилон; 2 и намериха се в Ахмета, в палата, който е в областта на мидяните, един свъртък, в който имаше един такъв летопис: 3 В първата година на цар Кира, цар Кир издале указ както следва: За Божия дом в Ерусалим: Нека се построи домът, мястото гдео се принасят жертви, и да се положат здраво основите му; височината му да бъде шесдесет лакътя, широчината му шестдесет лакътя, 4 с три реда големи камъни и един ред нови дървета; и разносите да се дадат от царския дом. 5 Също и златните и сребърните вещи на Божия дом, който Навуходоносор взе от храма, който бе в Ерусалим, та ги донесе във Вавилон, нека се дадат назад и да се повърнат на храма в Ерусалим, всеки на мястото си, и да се положат в Божия дом. 6 Сера, прочее, областни управители отвъд реката Татанае, Сетар-вознае, и съслужителите ви афарсахците, които сте отвъд реката, отдалечете се от там. 7 Не спъвате работата по този Божий дом; областният управител на юдеите и старейшините на юдеите нека построят този Божий дом на мястото му. 8 При туй, относно онова, що трябва да направите за тия старейшини на юдеите, за построяването на този Божий дом, издавам указ да се дадат незабавно от царския имот, от данъка на жителите отвъд реката, разносите на тия човеци, за да не бъдат възпрепятствувани. 9 И каквото би им потрябало, било телци, овни, или агнета, за всеизгарянията на небесния Бог, тоже жито, сол, вино, или дървено масло, според искането на свещениците, които са в Ерусалим, нека из се дават всеки ден непременно, 10 за да принасят благоуханни жертви на небесния Бог, и да се молят за живота на царя и на синовете му. 11 Издавам още и указ, щото на всеки, който би изменил тая заповед по тая причина, да се изкърти греда от

къщата му та да се изправи, и той да се обеси на Навуходоносор бе в земята на Сирия, и къщата му да стане на бунище. 12 И Бог, Който е настанил името Си там, нека изтреби всички царе и племена, които биха простили ръка, за да изменят на тая заповед, та да се събори той Божий дом, който е областен управител; 13 Тогава областният управител от сам реката Татанае, и Сетар-вознае, и съслужителите Сасавасар дойде и положи основите на Божия дом, който е в Ерусалим. Аз Дарий издало указа; нека се изпълни незабавно. 14 И юдейските старейшини градяха от цар Дария. 15 Така този дом се свърши на третия ден от месец Адар, в шестата година от царуването на цар Дария. 16 И израиляните, свещениците, левитите и останалите от завърналите се от плена, пазиха с веселие посвещението на този Божий дом. 17 За посвещението на този Божий дом принесоха сто юнца, двеста овена и четиристотин агнета, и в принос за грях за целия Израил, дванадесет козела, според числото на израилевите племена, 18 И поставиха свещениците в чиновете им, и левитите в отредите им, за Божията служба, която се върши в Ерусалим, според предписаното в Моисеевата книга. 19 И завърналите се от плена направиха пасхата на четиринадесетия ден от първия месец; 20 защото свещениците и левитите бяха се очистили единодушно, та те всички бяха чисти; и левитите заклаха пасхата за всички завърнали се от плена, и за братята си свещениците, и за себе си. 21 И завърналите се от плена израилянини, и всички, които се бяха отличили от нечистотата на народите на земята и се бяха присъединили към тях, за да търсят Господа Израилевия Бог, ядоха пасхата, 22 и пазиха празника на безквасните хлябове седем дни с веселие; защото Господ ги развесели, като бе обърнал към тях сърцето на асирийския цар, за да укрепи ръцете им в делото на дома на Бога, Израилевия Бог.

**7** След тия събития, в царуването на персийския цар Артаксеркс, дойде Ездра син на Сараия, син на Азария, син на Хелкия, 2 син на Селума, син на Садока син на Ахитова, 3 син на Амария, син на Азария син на Мараиота, 4 син на Зария, син на Озия, син на Вукия, 5 син на Ависуя, син на Финееса, син на Елеазара, син на първосвещеника Аарон. 6 Тоя Ездра възлезе от Вавилон; и бе книжник веш в Моисеевия закон, който Господ Израилевият Бог бе дал; и царят му даде всичко що поискаше, понеже ръката на Господа неговия Бог беше над

него за добро. 7 Също и някои от израиляните и от свещениците, и певците, вратарите и нетинимите възлязоха в Ерусалим в седмата година на цар Артаксеркс. 8 Ездра стигна в Ерусалим в петия месец от седмата година на царя. 9 Защото на всички да са такива, които знайт законите на твой първия ден, от първия месец, той тръгна от Вавилон, Бог; и поучавайте всеки, който не ги знае. 10 И на първия ден от петия месец, стигна в Ерусалим, против всеки, който не пази законите на твой Бог и понеже добрата ръка на неговия Бог беше с него. 11 А ето препис от писмото, което да се наложи данък, мито, или пътна повинност. 12 Артаксеркс даде на свещеник Ездра, книжника, такава мисъл в сърцето на царя, да прослави дома на Господните заповеди и в Ерусалим, да намери милост пред царя и съветниците му, и на царете, към свещеник Ездра, книжника в Ездрата на Господа моя Бог беше над мене за добро, Издавам указ щото всички, които са от Израилевите човеци, за да възлязат заедно събрах от Израили някои по-видни люди, и от свещениците и левитите, в царството на Господа моя Бог, посредници и съдии, които да съдят всичките люде намиращи се отвъд реката, и те всички да са такива, които знайт законите на твой първия ден, от първия месец, твой тръгна от Вавилон, Бог; и поучавайте всеки, който не ги знае. 13 И да се изпълнява незабавно против него присъдата, било за смърт, за заточение, за конфискуване на имот, или за затвор. 14 Благословен е тот, който се изпълнява законът на Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израиля конфискуване на имот, или за затвор. 15 Благословен е тот, който се изпълнява законът на Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израиля конфискуване на имот, или за затвор. 16 Благословен е тот, който се изпълнява законът на Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израиля конфискуване на имот, или за затвор. 17 Благословен е тот, който се изпълнява законът на Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израиля конфискуване на имот, или за затвор. 18 Благословен е тот, който се изпълнява законът на Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израиля конфискуване на имот, или за затвор. 19 Благословен е тот, който се изпълнява законът на Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израиля конфискуване на имот, или за затвор. 20 Благословен е тот, който се изпълнява законът на Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израиля конфискуване на имот, или за затвор. 21 Благословен е тот, който се изпълнява законът на Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израиля конфискуване на имот, или за затвор. 22 Благословен е тот, който се изпълнява законът на Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израиля конфискуване на имот, или за затвор. 23 Благословен е тот, който се изпълнява законът на Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израиля конфискуване на имот, или за затвор. 24 Благословен е тот, който се изпълнява законът на Господния закон и да го изпълнява, и да учи в Израиля конфискуване на имот, или за затвор. 25 И ти, Ездра, според мъдростта, която имаш

ми, които биха пожелали доброволно да идат в Ерусалим, да отидат с тебе. 14 Тъй като си изпратен от царя и от седмината му съветника да изпиташ за Юда и Ерусалим според закона на твоя Бог, който е в ръката ти, 15 и да занесеш среброто и златото, което царят и съветниците му доброволно принасят на Израилевия Бог, Чието обиталище е в Ерусалим, 16 както и всичкото сребро и злато, което ти би събрал от цялата Вавилонска област, заедно с доброволните приноси на людете и на свещениците, които биха принасяли доброволно за дома на своя Бог в Ерусалим, 17 затова, купи веднага с тия пари юнци, овни, агнета, с хлебните им приноси и възлиянията им, и принеси ги върху олтара на дома на вашия Бог, Който е в Ерусалим. 18 И каквото се види угодно на тебе и на братята ти да сторите с останалото сребро и злато, сторете според волята на вашия Бог. 19 И съдовете, които ти са дадени за службата на дома на твоя Бог, предай ги пред ерусалимския Бог. 20 И каквото повече би потрябало за дома на твоя Бог, което стане нужда да изразходваш, изразходвай го от царската съкровищница. 21 И аз, аз цар Артаксеркс, издавам указ до всичките хазнатари, които са отвъд реката, щото всичко, което ли поискал от вас свещеник Ездра, книжникът вещ в закона на небесния Бог, да се дава веднага, 22 до сто таланта сребро, до сто кара жито, до сто вати вино, до сто вати дървено масло, и неопределено количество сол. 23 Каквото и да е заповядано от небесния Бог, нека се направи за дома на небесния Бог, да не би да дойде гняв върху царството на царя и на синовете му. 24 При това ви известяваме относно свещениците, левитите, певците, вратарите, нетинимите и слугите на тоя Божий дом, че на никого от тях не ще бъде законно

да се наложи данък, мито, или пътна повинност. **25** И ти, Ездра, според мъдростта, която имаш от твоя Бог, постави управляници и съдии, които да съдят всичките люде намиращи се отвъд реката, и те да всички да са такива, които знаят законите на твоя Бог; и поучавайте всеки, който не ги знае. **26** И против всеки, който не пази законите на твоя Бог и царския закон, нека се изпълнява незабавно против него присъдата, било за смърт, за заточение, за конфискуване на имот, или за затвор. **27** Благословен е този да бъда Господ, Бог на нашите бащи, Който е турил такава мисъл в сърцето на царя, да прослави дома на Господа, Който е в Ерусалим, **28** и е направил да намери милост пред царя и съветниците му, и пред всичките силни първенци на царя! Така, понеже ръката на Господа моя Бог беше над мене за добро, аз се ободрих, и събрах от Израиля някои по-видни човеци, за да възлязат заедно с мене.

**8** А ето началниците на башините им домове, ето и родословието, на ония, които възлязоха с мене от Вавилон в царуването на цар Артаксеркс. **2** От Финесовите потомци, Гирсон; от Итамаровите потомци, Даниил; от Давидовите потомци, Хатус. **3** От потомците на Сехания, из Фаросовите потомци, Захария, и с него се преброяха по родословието на мъжките сто и петдесет души. **4** От Фаат-моавовите потомци, Зараиевият син Елиоинай, и с него двеста души от мъжки пол. **5** От Сеханиевите потомци, Язииловият син, и с него триста души от мъжки пол. **6** От Адиновите потомци, Ионатановият син Евед, и с него петдесет души от мъжки пол. **7** От Еламовите потомци, Готолиевият син Исаия, и с него седемдесет души от мъжки пол. **8** От Сефатиевите потомци, Михаиловият син Зевадия, и с него осемдесет души от мъжки пол. **9** От Иоавовите потомци, Ехииловият син Авдия, и с него двеста и осемдесет души от мъжки пол. **10** От Селомитовите потомци, Иосифиевият син, и с него сто и шестдесет души от мъжки пол. **11** От Винаевите потомци, Захария Виваевият син, и с него двадесет и осем души от мъжки пол. **12** От Азгадовите потомци, Иоанан Акатановият син, и с него сто и десет души от мъжки пол. **13** От послешните, Адоникамовите потомци, следните, чито имена са: Елифалет, Еиил и Семаия, и с тях седемдесет души от мъжки пол. **14** А от Вагуевите потомци, Утай и Завуд, и с тях седемдесет души от мъжки пол. **15** Тия събрах при реката, която тече към Аава, и там се разположихме в стан три дни; а като прегледах людете и свещениците, не намерих там ни един от потомците на Левия. **16** Тогава пратих за по-видните човеци Елиезера, Ариила, Семаия, Елнатана, Ярива, Елнатана, Натана, Захария и Месулама, и за благоразумните мъже Иоярива и

Елнатана, 17 и дадоха им поръчка до началника на мястото Касифия, Идо; и казах им какво да казват на Идо и на братята му нетинимите на мястото Касифия, да ни изпратят служители за дома на нашия Бог. 18 И понеже добрата ръка на нашия Бог беше над нас, и седем агнeta, и дванадесет козела в принос за те ни доведоха един разумен човек от потомците на Маалия, син на Левия, син на Израиля; също и Саравия със синовете му и братята му, осемнадесет души; 19 и Асавия, и с него Исаия от Марариевите потомци, братята му и синовете им, двадесет души; 20 и от нетинимите, които Давид и първенците бяха определили за прислуга на левитите, двеста и двадесет нетиними. Всички тия бяха споменати по име. 21 Тогава прогласих пост там при реката Аава, за да се смири пред нашия Бог, и да просим от Него добър път за нас, за чадата ни, и за всичкия ни имот. 22 Защото ме беше срам да поискам от царя войници и конници, за да ни помогнат против неприятели по пътя; понеже бяхме говорили на царя казвайки: Ръката на нашия Бог е за добро над всички, които Го търсят, а силата Mu и гневът Mu са против всички, които Го оставят. 23 Постихме, прочее, и молихме се на нашия Бог за това, и Той ни послуша. 24 Тогава отделиха дванадесет от главните свещеници - Саравия, Асавия, и с тях десет от братята им 25 и претеглих им среброто, златото и вещите, които царят, съветниците му и първенците му, и целият Израил, който се намираше там, бяха дали в принос за дома на нашия Бог; 26 претеглих, прочее, в ръката им шестстотин и петдесет таланти сребро, сто таланта сребърни вещи, сто таланта злато, 27 двадесет златни паници, хиляда драхми на тегло, и два съда от добра лъскава мед, скъпоценни като злато. 28 И рекох им: Вие сте свети Господу, и вещите са свети; защото среброто и златото са доброволен принос на Господа Бога на бащите ви; 29 внимавайте, прочее, и пазете ги докле ги претеглите пред попървите от свещениците и левитите и началиците на Израилевите бащини домове в Ерусалим, в стаите на Господния дом. 30 И тъй, свещениците и левитите приеха среброто, златото и вещите в размер на това тегло, за да ги донесат в Ерусалим в дома на нашия Бог. 31 Тогава на дванадесетия ден от първия месец станахме от реката Аава, за да отидем; и ръката на нашия Бог бе над нас за добро, та ни избави от неприятелска ръка и от причакващи по пътя. 32 И като стигнахме в Ерусалим, седяхме там три дни. 33 А на четвъртия ден, в дома на нашия Бог, среброто, златото и вещите се претеглиха в ръката на Меримота, син на свещеник Урия, с когото бе Елеазар Финеесовият син, и с тях левитите Иозавад, Исусовият син и Ноадия, Венуевият син, 34 всичко се предаде под брой и по тегло; и цялото тегло се записа в същото време. 35 Завърналите се от мястото Касифия, Идо; и казах им какво да казват на плен, които бяха дошли от заточение, принесоха всеизгаряния на Израилевия Бог, дванадесет юнци за целия Израил, деветдесет и шест овена, седемдесет и предадоха царските поръчки на царските сатрапи и на областните управители от сам реката; и те помагаха на людете и на Божия дом.

**9** Като се свърши това, първенците дойдоха при мене и казаха: Израилевите люде, и свещениците и левитите, не са се отделили от людете на тия земи, колкото за техните мерзости, мерзостите на ханаанците, хетейците, амонците, моавците, египтяните и аморейците; 2 защото са вземали от дъщерите им за себе си и за синовете си, тъй че светият род се е смесил с людете на тия земи; дори, ръката на първенците и на по-видните люде е била първа в това престъпление. 3 И като чух това нещо, раздрях дрехата си и мантията си, скубах космите от главата си и от брадата си, и седях смутен. 4 Тогава се събраха при мене всички, които трепереха от думите на Израилевия Бог поради престъплението на ония, които са били в плана; и седях смутен до вечерната жертва. 5 А във време на вечерната жертва станах от унижението си, и с раздрданата си дреха и мантия преклоних колене, и като прострях ръцете си към Господа мой Бог, рекох:

**6** Боже мой, срамувам се и червя се да подигна лицето си към Тебе, Боже мой; защото нашите беззакония превишиха главите ни, и престъпленията ни пораснаха до небесата. 7 От дните на бащите си до днес ние сме били много виновни; и поради беззаконията си ние, царете ни и свещениците ни бяха предадени в ръката на другоземните царе, под нож, в плен, на раграбване, и на посранияване на лицата ни, както е днес, 8 И сега за твърде малко време Господ нашият Бог показва милост към нас, за да се опази между нас остатък, и за да бъдем закрепени в Неговото свето място, за да може нашият Бог да просвещава очите ни и да ни даде малко отдих в робството ни. 9 Защото сме роби; но и в робството ни нашият Бог не ние оставил, а е благоволил да намерим милост пред персийските царе, та да ни съживи, за да издигнем дома на нашия Бог и да поправим развалините му, и да ни даде ограда в Йуда и в Ерусалим. 10 Но сега, Боже наш, какво да кажем след това? защото оставихме заповедите, 11 които Си дал чрез слугите Си пророците, като си рекъл: Земята, в който влизате, за да я владеете, е земя осквернена от гнусотите и от мерзостите на людете на тия земи, които са я напълнили от край до край с нечистотите си; 12 сега, прочее, не давайте

дъщерите си на синовете им, и не вземайте техните дъщери за синовете си, и не съдействувайте никога за мира или благоденствието им; за да се укрепите, и да ядете благата на тая земя, и да я оставите в наследство на потомците си за винаги. 13 А след всичко, което е дошло върху нас поради нашите дела и поради голямото наше престъпление, тъй като Ти, Боже наш, си се въздържал да не ни накажеш според беззаконията ни, а си ни дал такова избавление, 14 трябва ли ние да нарушим пак Твоите заповеди и да се сродяваме с людете предадени на тия мерзости? Ти не били се разгневил на нас докле ни довършиш, та да не остане никакъв остатък и никой оцелял? 15 Господи Боже Израилев, праведен си, защото ние сме остатък оцелели, както сме днес; ето, пред Тебе сме с престъплението си! защото поради него не можем да се изправим пред Тебе.

**10** А като се молеше Ездра и се изповядваше с плач, паднал пред Божия дом, събра се при него от Израил едно много голямо множество мъже, жени и деца; защото людете плачеха много горчиво. 2 Тогава Сехания, Ехииловият син, от Еламовите потомци, проговори та рече на Ездра: Ние извършихме престъпление против своя Бог, като взехме чужденки от племената на земята; все пак, обаче, сега има надежда за Израил относно това нещо. 3 Сега, прочее, нека направим завет с нашия Бог да напуснем всички тия жени и родените от тях, съгласно съвета на господаря ми и на ония, които треперят от заповедта на нашия Бог; и нека се постъпи според закона. 4 Стани, защото това нещо на тебе принадлежи; и ние сме с тебе; бъди храбър и действуйай. 5 Тогава Ездра стана та закле началниците на свещениците, на людете и на целия Израил, че ще постъпят според това заявление. И те се заклеха. 6 Тогава Ездра стана от пред Божия дом та отиде в стаята на Иоанана, Елиасивия син; но когато стигна там, не яде хляб и не пи вода, защото тъжеше за престъплението на ония, които са били в плена. 7 Сетне прогласиха по Юда и Ерусалим между всичките върнали се от плена да се съберат в Ерусалим, 8 и да бъде конфискуван целият имот на всеки, който не би дошъл за три дни според решението на началниците и старейшините, и сам той да бъде отълчен от обществото на ония, които са били в плен. 9 И така, в три дни се събраха всичките Юдови и Вениаминови мъже в Ерусалим. Беше деветият месец, на двадесетия ден от месеца; и всичките люди, седейки в двора пред Божия дом, трепереха поради това нещо и от поройния дъжд. 10 Тогава свещеник Ездра стана та им рече: Вие сте извършили престъпление, като сте взели чужденки

за жени та сте увеличили виновността на Израиля. 11 Сега, прочее, изповядайте се на Господа Бога на башите си и изпълнете волята му, и отльчете се от племената на тая земя и от чужденките жени. 12 Тогава цялото събрание отговаряйки рече със силен глас: Както си казал, така подобава нам да времето е много дъждовито, не можем да стоим накажеш според беззаконията ни, а си ни дал такова вън; при това, работата не е за един ден, нито за избавление, 14 два, защото сме мнозина, които сме съгрешили в това нещо. 15 Затова, нека се назначат нашите първенци да надзирват тая работа за цялото общество, и в определени времена нека дохоят пред тях всички, които са взели за жени чужденки по нашите градове, и заедно с тях старейшините на всеки град, и съдите му, докато се върне от нас пламенният гняв на нашия Бог поради това нещо. 15 И понеже само Ионатан Асаиловият син и Язия Текуевият син станаха да се противят с Месулам и левитина Саватай, които ги подкрепиха, 16 затова завърналите се от плена постъпиха така; и отделиха се от свещеник Ездра някои началници на бащини домове, според бащините си домове, всички по име; и те седнаха на първия ден от десетия месец да изследват тая работа. 17 И до първия ден от първия месец съвършиха с всичките мъже, които бяха взели за жени чужденки. 18 Между потомците на свещениците се немериха такива, които бяха взели за жени чужденки: от синовете на Иисуса Иоседековият син и братята му, Маасия, Елиезер, Ярив и Годолия. 19 И дадоха ръцете си в обещание, че ще напуснат жените си; и като престъпници принесоха за престъплението си овен от стадото. 20 А от Емировите потомци, Ананий и Зевадия, 21 от Харимовите потомци, Маасия, Илия, Семаия, Ехиил и Озия. 22 От Пасхоровите потомци, Елиоинай, Маасия, Иismaил, Натаанайл, Иозавад и Еласа. 23 А от певците: Иозавад, Семей, Калаия, (които е Келита), Петая, Юда и Елиезер. 24 От певците, Елиасив; и от вратарите: Селум, Телем и Урий, 25 А от Израил, от Фаросовите потомци: Рамия, Езия, Малхия, Миамин, Елеазар, Мелхия и Ванаия, 26 От Еламовите потомци: Матания, Захария, Ехиил, Авдий, Еримот и Илия. 27 От Затувите потомци: Елиоинай, Елиасив, Матания, Еримот, Завад и Азиза. 28 От Виваевите потомци: Иоанан, Анания, Завай и Аттай. 29 От Ваниевите потомци: Месулам, Малух, Адаия, Ясув, Сеал и Рамот. 30 От Фаат-моавовите потомци: Адна, Хелал, Ванаия, Маасия, Матания, Веселеил, Вануй и Манасия. 31 От Харимовите потомци: Елиезер, Есия, Мелхия, Семаия и Симеон. 32 Вениамин, Малух и Самария. 33 От Асумовите потомци: Матенай, Матата, Завад, Елифалет, Еремай, Манасия и Семей.

**34** От Вениевите потомци: Мадай, Амрам и Уил. **35** Ванаия, Ведеия, Хелуй, **36** Вания, Меримот, Елиасив,  
**37** Матания, Матенай, Ясо, **38** Ваний, Вануй, Семей,  
**39** Селемия, Натан, Адаия, **40** Махнадевай, Сасай,  
Сарай, **41** Азареил, Селемия, Самария, **42** Селум,  
Амария и Иосиф. **43** От Невоевите потомци: Еиил,  
Мататия, Завад, Зевина, Ядав, Иоил и Ванаия. **44**  
Всички тия бяха взели чужденки за жени; и някои от  
жените бяха им родили чада.

# Неемия

**1** Историята на Неемия, Ахалиевия Син. В месец Хаслев, в двадесетата година, когато бях в столицата Суса, 2 един от братята ми, Ананий, дойде от Юда, той и някои други: и попитах ги за избавените юдеи оцелели от плена, и за Ерусалим. 3 И те ми рекоха: Останалите, които оцеляха от плена в тамошната област, са в голямо тегло и укор; и стената на Ерусалим е съборена, и портите му са изгорени с огън. 4 А когато чух тия думи, седнах та плаках, и тъжах няколко дни; и постих и се молих пред небесния Бог, казвайки: 5 Моля Ти се, Господи, Боже небесни, велики и страшни Боже, Който пазиш завет и милост към тия, които Те любят и изпълняват Твоите заповеди, 6 дано бъде сега ухото Ти внимателно, и очите Ти отворени, за да слушаш, молитвата на Твоя слуга, която принасям сега пред Тебе ден и нощ за Твоите слуги израилтяните, и като изповядвам греховете на израилтяните, с които сме Ти съгрешили. И аз и башният ми дом сме съгрешили; 7 много се развратихме пред Тебе, и не опазихме заповедите, повеленията и съдбите, които Ти даде на слугата си Моисея. 8 Спомниси, моля Ти се, словото, което си заповядал на слугата Си Моисея като си рекъл: Ако престъпите, Аз ще ви разпърсна между племената; 9 но ако се обрнете към Мене, и пазите заповедите Ми и ги вършите, то даже ако има от вас изхвърлени до краищата на небесата, и от там ще ги събера, и ще ги доведа на мястото, което избрах за да настаня там името Си. 10 А тия са Твои слуги и Твои люде, които си избавил с голямата Си сила и с мощната Си ръка. 11 Моля Ти се, Господи, да бъде ухото Ти внимателно към молитвата на слугата Ти, и към молитвата на слугите Ти, които обичат да се боят от името Ти; и направи да благоуспее, моля Ти се, слугата Ти днес, и дай му да намери милост пред този човек. (Заштото аз бях виночерьец на царя).

**2** А в месец Нисан, в двадесетата година на цар Артаксерса, като имаше вино пред него, аз взех виното та го дадох на царя. И като не бях изглеждал по-напред посърнал пред него, 2 затова царят ми рече: Зашо е посърнало лицето ти, като не си болен? Това не е друго освен скръб на сърцето. Тогава се уплаших търде много. 3 И рекох на царя: Да живее царят до века! как да не е посърнало лицето ми, когато градът, мястото на гробищата на башите ми, е запустял, и портите му изгорени с огън. 4 ли? 20 А аз като им отговорих рекох им: Небесният Тогава царят ми каза: За какво правиш прощение? И помолих се на небесния Бог; 5 после рекох на царя: Ако е угодно на царя, и ако слугата ти е придобил

твоето благоволение, изпрати ме в Юда, в града на гробищата на башите ми, за да го съградя. 6 Царят пак ми рече (като седеше при него и царицата): Колко време ще се продължи пътешествието ти? и кога ще се върнеш? И угодно биде на царя да ме изпрати, като му определих срок. 7 Рекох още на царя: Ако е угодно на царя, нека ми се дадат, писма до областните управители отвъд реката, за да ме препращат докле стигна в Юда, 8 и писмо до пазителя на царското бранице Асаф, за да ми даде дървета да направя греди за вратите на крепостта при дома, и за градската стена, и за къщата, в която ще се настаня. И царят ми разреши всичко, понеже добрата ръка на мяня Бог беше над мене. 9 И тъй, дойдох при областните управители отвъд реката та им дадох царските писма. (А царят бе пратил с мене военачалници и конници). 10 А когато аронецът Санавалат и слугата Товия, амонецът, чуха това, осърбиха се търде много за дето е дошъл човек да се застъпи за доброто на израилтяните. 11 Така дойдох в Ерусалим и седях там три дни. 12 Тогава станах през нощта, аз и неколцина други с мен, без да явя никому що беше турил мяня Бог в сърцето ми да направя за Ерусалим; и друг добитък нямаше с мене освен добитъкът, на който язех. 13 Излязох нощем през портата на долината та дойдох срещу извора на смока и до портата на бунището, та прегледах ерусалимските стени, как бях съборени, и портите им изгорени с огън. 14 Сетне минах към портата на извора и към царския водоем; но нямаше място от гдето да мине добитъкът, който бе под мене. 15 Тогава възлязох нощем край потока та прегледах стена; после, като се обрнах, влязох през портата на долината та се върнах. 16 А по-видните мъже не знаеха где ходих или що сторих; и до тогава не бях явил това ни на юдите, ни на свещениците, ни на благородните, ни на по-видните мъже, ни на другите, които вършеха работата. 17 Тогава им рекох: Вие виждате бедствието, в което се намираме, как Ерусалим е опустошен и портите му са изгорени с огън; елате, да съградим стената на Ерусалим, за да не бъдем вече за урок. 18 И разправих им как ръката на мяня Бог беше добра над мене, още и за думите, които царят ми беше казал. И те рекоха: Да станем и да градим. Така засилиха ръцете си за добра работа. 19 А аронецът Санавалат и слугата Товия, амонецът и арабинът Гисам, когато чуха това, присмяха ни се, презряха ни и думаха: Шо е това, което правите? искате да се подигнете против царя

Бог, Той ще ни направи да благоуспеем; затова ние, слугите Му, ще станем и ще градим. Вие, обаче, нямате дял, нито право, нито спомен в Ерусалим.

**3** Тогава първосвещеникът Елиасив и братята му другата половина от Кеилския окръг. **19** До него, Есер, свещениците станаха та съградиха овчата порта; Исусовият син, началник на Масфа, поправяше друга те я осветиха и поставиха вратите й, дори до част, срещу нагорнището към оръжейницата при кулата Мая я осветиха, до кулата Ананеил. **2** И до ъгъла на стената. **20** След него Варух, Заваевият син, него градяха Ерихонските мъже. И до тях градеше поправяше ревностно друга част, от ъгъла до вратата Закхур, Имриевият син. **3** А рибната порта съградиха на къщата на първосвещеник Елиасива. **21** След Сенаевите синове, които, като положиха гредите й, него, Меримот, син на Урия, Акосовия син, поправяше поставиха и вратите й, ключалките й и лостовете друга част, от вратата на Елиасивовата къща. **22** **4** До тях поправяше Меримот, син на Урия, След него поправяха свещениците, които живееха Акосовият син. До него поправяше Месулам, син на в тая околност. **23** След тях поправяха Вениамиин Варахия, Месизавеиловият син. До него поправяше и Асув срещу къщата си. След тях поправяше Садок, Ваанаевият син. **5** И до него поправяха поправяше Азария, син на Маасия, Ананиевият син, текойците; но големите им не се впрегнаха в делото при къщата си. **24** След него, Вануй, Инададовият на своя Господ. **6** И старата порта поправиха Иодай, син, поправяше друга част, от къщата на Азария Фасеевият син и Месулам, Весодиеvият син, който, до къта, дори до ъгъла на стената. **25** Фалал като положиха гредите й, поставиха и вратите й, Узаевият син поправяше срещу ъгъла и кулата, която ключалките и лостовете й. **7** До тях гаваонецът се издава от горната царска къща, която бе при Мелатия и меронотецът Ядон, мъже от Гаваон и от двора на стражата; и след него поправяше Фадаия, Масфа, поправяше до седалището на областния управител от сам реката. **8** До тях поправяше до мястото срещу портата на водата на изток, и до Озиил, Арахиевият син, един от златарите. До изадената кула). **27** След него текойците поправяха него поправяше Анания, един от аптекарите; и друга част срещу голямата изадена кула и до те укрепиха Ерусалим до широката стена. **9** До стената на О菲尔. **28** Над конската порта поправяха него поправяше Рафаия, Оровият син, началник свещениците, всеки срещу къщата си. **29** След тях на половината от Ерусалимския окръг. **10** До тях поправяше Садок, Емировият син, срещу къщата поправяше, срещу къщата си, Едаия, Арумафовият син. След него поправяше вратарят на източната син. До него поправяше Хатус, Асаваниевият син. **11** порта Семаия, Сеханиевият син. **30** След него, А Мелхия, Харимовият син, и Асув, Фаат-моавовият Анания, Селемиевият син и Ануn, шестият син на син, поправяха друга част и кулата на пещите. Салафа, поправяха друга част. След тях поправяше **12** И до тях поправяше, заедно с дъщерите си, Масулам, Варахиевият син, срещу стаята си. **31** След Селум, Алоисовият син, началник на половината от Ерусалимския окръг **13** Портата на долината на нетинимите и на търговците, срещу вратата на поправиха Ануn и жителите на Заноя, които, като я съградиха, поставиха и вратите й, ключалките й и лостовете й; поправи и стената на силоамския водоем при царската градина, дори до стъпалата, които слизат от Давидовия град. **16** След него поправяше Неемия Азвуковият син, началник на половината от Вет-сурския окръг, до мястото срещу Давидовите гробища, и до направения водоем, и до къщата на силните мъже. **17** След него поправяха левитите начело с Реума, Ваниевият син. До него поправяше Асавия, началник на половината от Кеилския окръг, за своя окръг. **18** След него поправяха братята им, начело с Вавая, Инададовият син, началник на

**4** А Санавалат, когато чу, че ние сме градили стената, разгневи се, много възнегодува, и присмя се на юдите. **2** И говори пред братята си и пред самарийската войска, казвайки: Шо правят тия окайни юдеи? ще се закрепят ли? ще жертвуват ли? ще свършат ли в един ден? ще съживят ли камъните от купищата пръст, като са изгорели? **3** А амонецът Товия, който бе при него, рече: Даже това що градят, лисица ако се покачи по него, ще събори каменната им стена. **4** Чуй, Боже наш, защото сме презрени, обърни укора им върху собствените им глави, и предай ги на разграбване в земя где то ще са пленници. **5** Не покривай беззаконието им, и грехът им да се не изличи пред Тебе; защото Те разгневиха пред градящите. **6** Така съградихме стената; и стената се свърза цяла до половината от височината си; защото людете имаха присъреце работата. **7** Но когато Санавалат, Товия, арабите, амонците и

азотците чуха, че поправянето на ерусалимските жито та да ядем и да живеем. 3 А и други имаше, стени напредвало, и че проломите почнали да се които казваха: Ние заложихме нивите си, лозята затварят, разгневиха се много; 8 и всичките заедно си и къщите си, за да вземем жито, по причина се говориха да дойдат и да воюват против Ерусалим на града. 4 Имаше пък още други, които казваха: и да му напакостят. 9 А ние се помолихме на своя Срещу нивите и срещу лозята си ние заехме пари Бог, и поставихме стражи да пазят против тях денем за царските данъци. 5 Но пак нашите тела са като и нощем, понеже се бояхме от тях. 10 Но Юда рече: телата на братята ни, нашите чада като техните Силата на бременосците вече ослабна, а пръстта чада; и, ето, ние ще трябва да даваме синовете е много; ние не можем да градим стената. 11 А си и дъщерите си на работата като роби, и някои неприятелите ни рекоха: Няма да усетят, нито да от дъщерите ни са вече заведени в робство; нито видят докле дойдем всред тях, та ги избием и спрем е в силата ни да правим другояче, защото други работата. 12 И като дойдоха юдеите, които живееха имат нивите и лозята ни. 6 И оскуърбих се твърде при тях, рекоха ни десет пъти: Към която страна и да много, като чух вика им и тия думи. 7 Тогава, като се обърнете, от там ще дойдат върху нас. 13 Затова размислих в себе си, изобличих благородните и поставих зад по-ниските места в стената, зад по-първите човеци, като им рекох: Вие вземате изложените места - поставих людете по семействата лихва всеки от брата си. И свиках против тях голямо им с мечовете им, с копията им и с лъковете им. 14 събрание, та им рекох: 8 Ние според силата си И като разгледаха, станаха да рекоха на благородните, изкупихме братята си юдеите, които бяха предадени на по-първите човеци и на другите люде: Не се на народите; а сами вие ще продадете ли братята бойте от тях; помнете великия и страшния Господ, и си? трябва ли да се продадат нам? А те мълчаха бийте се за братята си, за синовете си и дъщерите и не намериха какво да отговорят. 9 Пак рекох: си, за жените си и за домовете си. 15 А когато Не е добро това, което правите. Не трябва ли да неприятелите ни чуха, че намерението им било ходите в страх на нашия Бог, за да не ни укорявят известно нам, и че Бог осуетил проекта им, ние езичниците, нашите неприятели? 10 Също и аз - всинца се върнахме на стената, всеки на работата братята ми и слугите ми - сме им заели пари и жито си. 16 И от това време нататък, половината от под лихва, но нека оставим, моля, това лихварство. слугуващите ми бяха на работата, а половината 11 Върнете им, прочее, още днес, нивите им, лозята от тях държаха копията, щитчетата, лъковете и им, маслините им и къщите им, теже стотната част от броните; и началниците на сърчаваха целия Юдов парите, от житото, от виното и от дървеното масло, дом. 17 Всеки един от ония, които градяха стената, и които изисквате от тях. 12 Тогава рекоха: Ще ги които носеха товарите, и които товареха, работеше повърнем и нищо не ще искаем от тях; както казваш, работата си с едната си ръка, а с другата държеше така ще направим. Тогава повиках свещениците, оръжието; 18 и всеки от зидарите имаше меча си чрез които ги заклех, че ще направят според това опасан на кръста си и така градеше. А той, който обещание. 13 Отърсих още и пазухата си, и рекох: свиреше с тръбата беше до мене. 19 И рекох на Така да отърси Бог от къщата му и от труда му всеки, благородните, на по-първите човеци и на другите който не е изпълнил това обещание; да! така да люде: Работата е по-голяма и обширна, а ние сме бъде отърен и изразлен. И цялото събрание рече: пръснати по стената далеч един от други; 20 затова, Амин! и прославиха Господа. И людете постъпиха гдето чуете гласа на тръбата, там се стичайте при според това обещание. 14 А от времето, когато бях нас; нашият Бог воюва за нас. 21 Така карахме назначен за областен управител над тях в Юдовата работата; половината от тях държаха копията от земя, от двадесетата година на цар Артаксерска, зазоряването до появяването на звездите. 22 И в дванадесет години, аз и братята ми не сме вземали същото време казах на людете: Всеки със слугата си заплатата на областен управител. 15 А по-ранните нека ношува всред Ерусалим, за да ни бъдат стражи областни управители, които бяха преди мене, бяха нощем, а да работят денем. 23 И тъй, нито аз, нито товар на людете, и, освен четиридесет сикли сребро, мъжете от стражата, които ме следваха, - никой вземаха от тях хляб и вино; при това, и слугите им от нас не събличаши дрехите си; всеки държеше господаруваха над людете. Но аз не правех така, оръжието си даже, когато отиваше на водата да се понеже се боях от Бога. 16 Още и залягах върху мие.

**5** По това време се дигна голям вик от людете и от жените им против братята им юдеите. 2 Защото имаше едни, които казваха: Ние, синовете ни и дъщерите ни сме мнозина; затова, нека ни се даде

се готвеше за мене всеки ден бе едно говедо и шест защото познаха, че това дело стана от нашия Бог. 17 отборни овци; и птици се готвеха за мене, а веднъж в При това, в ония дни Юдовите благородни пращаха десет дни имахме изобилно вино от всякакъв вид; а често писма до Товия, и писма от Товия доходжаха при всичко това аз не поисках заплатата на областен до тях. 18 Защото в Юда имаше мнозина, които управител, защото робството тежеше силно върху се бяха заклели да му бъдат привързани, понеже тия люде. 19 Помни ме, Боже мой, за добро поради бе зет на Сехания Араховия син, и син му Иоанан всичко, което съм сторил за людете.

**6** А Санавалат, Товия, арабинът Гисам, и останалите от неприятелите ни, като чуха, че съм бил заградил стената, и че не останало вече пролом в нея, ако и да не бях поставил врати на портите до онова време, 2 Санавалат и Гисам пратиха до мене да кажат: Дойди, нека се срещнем в едно от селата на Оновото поле. Но те възнамеряваха да ми сторят зло. 3 И пратих им човеци да кажат: защо да се спира работата като я оставя и сляза при вас? 4 И пращаха до мене четири пъти по същия начин: но аз им отговарях все така. 5 Тогава за пети път Санавалат прати слугата си до мене по същия начин с отворено писмо в ръката му, 6 в което бе писано: Слух се носи между народите, пък и Гисам казва, че ти и юденте мислите да се подигнете, за която причина ти и градиш стената; и, според тия думи, ти искаш да им станеш цар. 7 Назначили си още и пророци да разгласяват за тебе в Ерусалим, като казват: Цар има в Юда. И сега ще се извести на царя според тия думи. Дойди сега, прочее, и нека се съветваме заедно. 8 Тогава пратих до него човеци да кажат: Няма такова нещо каквото ти казваш; но ти ги измислюваш от себе си. 9 Защото те всички искаха да ни плашат, казвайки: Ръцете им ще ослабнат от работата, та няма да се свърши. А сега, о Боже, подкрепи Ти ръцете ми. 10 Тогава аз отидох в къщата на Самая син на Делаия, Метавеиловия син, който бе затворен; и той ми каза: Нека се срещнем в Божия дом, всред храма, и нека затворим вратите на храма; защото тия идат да те убият, да! тая нощ ще дойдат да те убият. 11 Но аз казах: Човек като мене бива ли да бяга? и кой човек като мене би влязъл в храма за да избави живота си? Не ща да вляза. 12 И познах, че, ето, Бог не бе го пратил; но той от себе си произнесе това пророчество против мене, и Товия и Санавалат бяха го подкрепили. 13 С тая цел бе подкупен, да се уплаша та да направя така, и да съгреша, и те да имат причина, да злословят, за да ме укорят. 14 Спомни си, Боже мой, за Товия и Санавалат според тия техни дела, още и за пророчицата Ноадия и за други пророци, които искаха да ме плашат. 15 Така се свърши стената на двадесет и петия ден от месец Елул, за петдесет и два дни. 16 И когато чуха това всичките ни неприятели, тогава всичките езичници около нас се уплашиха, и много се снишиха пред своите очи,

защото познаха, че това дело стана от нашия Бог. 17 При това, в ония дни Юдовите благородни пращаха често писма до Товия, и писма от Товия доходжаха до тях. 18 Защото в Юда имаше мнозина, които бе зет на Сехания Араховия син, и син му Иоанан взел за жена дъщеря на Месулама Варахиевия син. 19 Още и приказваха пред мене за неговите благодеяния, а моите думи носеха нему. И Товия пращаше писма за да уплаши.

**7** А като се съгради стената и поставих вратите, и определиха се вратарите, певците и левитите, 2 предадох Ерусалим под грижата на брата си Анания и на началника на крепостта Анания; защото беше верен човек и боеше се от Бога повече от мнозина. 3 И рекох им: Да се не отварят ерусалимските порти преди да припече сълънцето; и вратите да остават заключени и залостени до тогаз, до когато не стоят стражите да пазят при тях; и поставете стражи из ерусалимските жители, всеки на стража си, всеки срещу къщата си. 4 А градът бе широк и голям, и людете в него малцина, и нямаше къщи построени. 5 И моят Бог тури в сърцето ми да събера благородните, по-първите човеци и людете, за да бъдат избрани по родословие. И намерих книгата на родословието на ония, които възлязоха най-напред намерих и писано в нея: 6 Ето човеците на Вавилонската област, които възлязоха от плена на закараните, които вавилонският цар Навуходоносор бе преселил, и който се върнаха в Ерусалим и в Юда, всеки в града си, 7 които дойдоха с Зоровавела, Исуса, Неемия, Азария, Раамия, Наамания, Мардохея, Валасана, Мисиерета, Вагуя, Наума, и Ваана. Числото на мъжете от Израилевите люде беше следното: 8 Фаросови потомци, две хиляди и сто и седемдесет и двама души. 9 Сефатиеви потомци, триста и седемдесет и двама души. 10 Арахови потомци, шестстотин и петдесет и двама души. 11 Фаат-моавови потомци, от Исусовите и Иоавовите потомци, две хиляди и осемстотин и осемнадесет души. 12 Еламови потомци, хиляда и две хиляди и осемстотин и четиридесет и пет души. 13 Затуеви потомци, осемстотин и четиридесет и пет души. 14 Закхееви потомци, седемстотин и шестнадесет души. 15 Вануеви потомци, шестстотин и четиридесет и осем души. 16 Виваеви потомци, шестстотин и двадесет и осем души. 17 Азгадови потомци, две хиляди и триста и двадесет и двама души. 18 Адоникамови потомци, шестстотин и шестдесет и седем души. 19 Вагуеви потомци, две хиляди и шестстотин и седем души. 20 Адинови потомци, шестстотин и петдесет и пет души. 21 Атирови потомци, от Езекия,

двадесет и осем души. 22 Асумови потомци, триста и Тел-мелах, Тел-ариса, Херув, Адон, и Емир, но не двадесет и осем души. 23 Висаеви потомци, триста можеха да покажат бащините си домове, нито рода и двадесет и четири души. 24 Арифови потомци, сто си, дали бяха от Израиля: 62 Делаиеви потомци, и дванадесет души. 25 Гаваонски мъже, деветдесет Товиеви потомци, Некодаеви потомци, шестстотин и пет души. 26 Витлеемски и нетофатски мъже, четиридесет и двама души. 63 И от свещениците: сто и осемдесет и осем души. 27 Анатотски мъже, Авивеви потомци, Акосови потомци, потомци на сто и двадесет и осем души. 28 Вет-асмаветски Варзелая, който взе жена от дъщерите на галаадеца мъже, четиридесет и двама души. 29 Мъже от Варзелай и се нарече с тяхното име; 64 те потърсиха Кириатиарим, от Хефира и от Вирот, седемстотин регистра си между преброените по родословие, и четиридесет и трима души. 30 Мъже от Рама и но не се намери; затова, те бидоха извадени от Гава, шестстотин и двадесет и един човека. 31 свещенството като скверни. 65 И управителят им Мъже от Михмас, сто и двадесет и двама души. 32 заповядя да не ядат от пресветите неща докле не Мъже от Ветил и от Гай, сто и двадесет и трима настане свещеник с Урим и Темим. 66 Всичките купно души. 33 Мъже от другия Нево, петдесет и двама събрани бяха четиридесет и две хиляди и триста и души. 34 Потомци на другия Елам, хиляда и двеста шестдесет души, 67 освен слугите им и слугините им, и петдесет и четири души. 35 Харимови потомци, които бяха седем хиляди и триста тридесет и седем триста и двадесет души. 36 Мъже от Ерихон, триста души. Те имаха и двеста и четиридесет и пет певци и четиридесет и пет души. 37 Мъже от Лод, от Адид и певици. 68 Конете им бяха седемстотин и тридесет и от Оно, седемстотин и двадесет и един човек. и шест; мъските им, двеста и четиридесет и пет; 69 38 Мъже от Сеная, три хиляди и деветстотин и камилите им, четиристотин и тридесет и пет; а ослите тридесет души. 39 Свещениците: Едаеви потомци, им, шест хиляди и седемстотин и двадесет. 70 А от Исусовия дом, деветстотин и седемдесет и трима души. 40 Емирови потомци, хиляда и петдесет и двама души. 41 Пасхорови потомци, хиляда и драхми злато, петдесет легени и петстотин и тридесет четиридесет и седем души. 42 Харимови потомци, свещенически одежди. 71 И някои от началниците хиляда и седемнадесет души. 43 Левитите: Исусови на бащините домове внесоха в съкровищницата за потомци от Кадмиила, от Одавиевите потомци, делото двадесет хиляди драхми злато и две хиляди седемдесет и четири души. 44 Певците: Асофови и двеста фунта сребро. 72 И внесеното от другите потомци, сто и четиридесет и осем души. 45 люде бе двадесет хиляди драхми злато, две хиляди Вратарите: Селумови потомци, Атирови потомци, фунта сребро, и шестдесет и седем свещенически Талмонови потомци, Акузови потомци, Атитаеви одежди. 73 Така свещениците, левитите, вратарите, потомци, Соваеви потомци, сто и тридесет и осем певци, някои от людете, нетинимите и целият души. 46 Нетинимите: Сихаеви потомци, Асуфови Израил се заселиха в градовете си; когато настъпи потомци, Таваотови потомци, 47 Киросови потомци, седмият месец, израилтяните бяха вече в градовете Сиаеви потомци, Фадонови потомци, 48 Леванаеви потомци, Агаваеви потомци, Салмаеви потомци, 49 Ананови потомци, Гедилови потомци, Гаарови на площа, който бе пред портата на водата; и рекона на книжника Ездра да донесе книгата на Моисеевия закон, който Господ бе заповядал на Некодаеви потомци, 51 Газамови потомци, Озаеви Израиля. 2 И тъй, на първия ден, от седмия месец, свещеник Ездра донесе закона пред събранието от Тамаеви потомци, 56 Насиеви потомци и Атифаеви потомци. 57 Потомци на Соломоновите слуги: Сотаеви потомци, Соферетови потомци, Феридови потомци. 58 Яалаеви потомци, Дарконови потомци, Гедилови потомци, 59 Сафатиеви потомци, Атилови потомци, Фохеретови потомци, от Севайм, Амонови потомци. 60 Всичките нетиними и потомците на Соломоновите слуги бяха триста и деветдесет и двама души. 61 А ето ония, които възлязоха от мъже и жените и от всички, които слушайки, можеха да разбираят. 3 И на площа, който бе пред портата на водата, той чете от него, от зори до пладне, пред мъжете и жените и ония, които можеха да разбираят; и вниманието на всички люде беше в книгата на закона.

4 А книжникът Ездра стоеше на висока дървена платформа, която бяха направили за тая цел; и при него стояха Мататия, Сема, Анания, Урия, Хелкия и Маасия отдясно му; а отляво му, Федаия, Мисайл, Мелхия, Асум, Асвадана, Захария и Месулам. 5 И Ездра разгърна книгата пред всичките люде (зашто бе над всичките люде); и когато я разгъна, всичките

люде станаха прави. **6** И Ездра благослови Господа деня те ставаха на местата си та четяха от книгата великия Бог; и всички люде отговориха: Амин, амин! на закона на Господа своя Бог, и през друга четвърт като издигнаха ръцете си; и наведоха се та се се изповядваха и кланяха се на Господа своя Бог. **4** поклониха Господу с лицата си до земята. **7** А Иисус, Тогава някои от левитите, - Иисус, Ваний, Кадмиил, Ваний, Серевия, Ямин, Акув, Саветай, Одия, Маасия, Севания, Вуний, Серевия, Ваний и Хананий, - Келита, Азария, Иозавад, Аナン, Фелаия и левитите застанаха на платформата та извикаха със силен тълкуваха закона на людете, като стояха людете на глас към Господа своя Бог. **5** После левитите Иисус, местата си. **8** Четоха ясно от книгата на Божия закон, Кадмиил, Ваний, Асавния, Серевия, Одия, Севания и дадоха значението като им тълкуваха прочетеното. и Петая рекоха: Станете та благославяйте Господа **9** И Неемия, който бе управител, и свещеник Ездра, вашия Бог от века до века; и да благославят, Боже, книжникът, и левитите, които тълкуваха на людете, Твоето славно име, което е възвишено по-горе от рекоха на всичките люде: Тоя ден е свет на Господа всяко благословение и хвала. **6** Ти си Господ, само вашия Бог; не тъжете нито прочете; (защото всичките Ти; Ти си направил небето, небето на небесата, и люде плачеха като чуха думите на закона). **10** цялото им множество, земята и всичко що е на нея, Тогава им рече: Идете, яхте тълсто и пийте сладко и моретата и всичко що е в тях, и Ти оживотворяваш пратете дялове на тия, които нямат нищо пригответо, всичко това; и на Тебе се кланят небесните войнства. защото денят е свет Господу; и не скърбете, защото **7** Ти си Господ Бог, Който си избрал Аврама, извел си да се радвате, в Господа, е вашата сила. **11** И го от Ур халдейски, и си му дал име Авраам; **8** и като левитите усмириха всичките люде, като казваха: си намерил сърцето му вярно пред Тебе, направил Мълчете, защото денят е свет; и не тъжете. **12** И си с него завет, че ще дадеш земята на ханаанците, така, всичките отидоха да ядат и да пият, да изпратят хетейците, аморейците, ферезейците, евусейците дялове, и да направят голямо увеселение, защото и гергесейците, - че ще я дадеш на потомството бяха разбрали думите, които им се известиха. **13** му; и изпълнил си думите Си, защото си праведен. И на втория ден началниците на бащините домове **9** И Ти видя теглото на бащите ни в Египет, и чу на всичките люде, и свещениците и левитите, се вика им при Червеното море. **10** Ти показва знамения събраха при книжника Ездра, за да се поучат с и чудеса над Фараона, над всичките му слуги, и думите на закона. **14** И намериха писано в закона, че над всичките люде на земята му, понеже Ти позна, Господ бе заповядал чрез Моисея на израилтяните че гордо постъпваха против тях; и Ти си придобил да живеят в колиби в празника на седмия месец, **15** име, както е известно днес. **11** Ти и раздели морето и да обнародват и прогласявят това във всичките пред тях, та преминаха по сухо всред морето; а си градове, па и в Ерусалим, казвайки: Излезте в гонителите им Ти хвърли в дълбочините, като камък гората та донесете маслинени клони, клони от дива в силните води. **12** При това денем Ти ги води с маслина, мириснени клони, палмови клони, и клони облачен стълб, а нощем с огнен стълб, за да им от гъстолистни дървета, за да направите колиби светиш по пътя, през която трябваше да минат. **13** според предписаното. **16** И тъй людете излязоха та Тоже Ти слезе на Синайската планина та говори донесоха клони, и направиха се колиби, всеки по с тях от небето, и им даде справедливи съди и покрива на къщата си, в дворовете си, в дворовете закони на истината, и добри повеления и заповеди; на Божия дом, на площада при портата на водата **14** и им направи позната светата Своя събота, и им и на площада при Ефремовата порта. **17** Цялото даде заповеди, повеления и закони чрез слугата събрание от ония, които бяха се върнали от плена, Си Моисея. **15** Ти им даде и хляб от небето, когато направиха колиби и седнаха в колибите; защото бяха гладни, и им извади вода из скала, когато бяха от времето на Иисуса, Навиевия син, до оня ден жадни; и заповяда им да влязат, за да завладеят израилтяните не бяха правили така. И стана много земята, за която беше се клел, че ще им я дадеш. голямо веселие. **18** При това, всеки ден, от първия **16** Но те и бащите ни се възгордяха, закоравиха ден, четеше закона от книгата на Божия закон. И вратата си и не послушаха Твоите заповеди; **17** те пазеха празника седем дни; а на седмия ден имаше отказаха да послушат, и не си спомниха чудесата, тържествено събрание според наредбата.

**9** След това, на двадесет и четвъртия ден от същия месец, когато израилтяните бяха събрани с пост, облечени с вретища, и с пръст на себе си, **2** Израилевият род отдели себе си от всичките чужденци; и застанаха та изповядаха своите грехове и беззаконията на бащите си. **3** През една четвърт от бунта си определиха началник, за да се върнат в робството си. Но понеже си Бог, Който обичаш да прощаваш, милостив и жалостив, дълготърпелив и многомилостив, Ти не ги остави. **18** Даже, когато си направиха ляено теле и рекоха: Ето твойт Бог, който те изведе из Египет, и извършиха предизвикателства,

**19** Ти пак в голямото Си милосърдие не ги остави в което е постигнало нас, царете ни, първенците ни, пустинята; облачният стълб не престана да бъде свещениците ни, пророците ни, бащите ни и всичките над тях денем, за да ги води из пътя, нито огненият Твои люде от времето на асирийските царе до днес. стълб нощем, за да им свети по пътя, през който **33** Наистина Ти си справедлив във всичко, което трябваше да минат. **20** И ти им даде благия Си Дух, ни е сполетяло; защото ти си действувал верно, за да ги вразумява и не отне манната Си от устата а ние сме постъпвали нечестиво. **34** Още царете им, и даде им вода, когато бяха жадни. **21** Даже Ти ни, първенците ни, свещениците ни и бащите ни не ги храни четиридесет години в пустинята, та нищо не са опазили закона Ти, и не са внимавали в твоите им липсваше; дрехите им не овехтяха и нозете им не заповеди и заявления, с които си заявявал против отекоха. **22** При това, Ти им даде царства и племена, тях. **35** Защото те през време на царството си, и при които им раздели за дялове; и така завладяха земята голямата благост, която Ти им показа, и в широката на Сиона, и земята на есевонския цар, и земята на плодовита земя, която Ти постави пред тях, не Ти васанския цар Ог. **23** И Ти умножи чадата им като служиха, нито се обрънаха от нечестивите си дела. небесните звезди, и заведе ги в земята, за която **36** Ето, роби сме днес; и в земята, която Ти даде на беше казал на бащите им да влязат в нея, за да я бащите ни, за да ядат плода й и благото й, ето роби завладеят. **24** И те, чадата им влязоха та завладяха сме в нея. **37** Тя дава голямо изобилие на царете, земята; и Ти покори пред тях жителите на земята, които Ти си поставил над нас, поради греховете ханаанците, и предаде ги в ръцете им с царете им и племената на земята, за да им сторят по волята си. **38** Поради всичко това ние правим верен завет и **25** И те превзеха укрепени градове и плодовита земя; и притежаваха къщи пълни с всякакви блага, го написваме; и първенците ни, свещениците ни го подпечатват.

**10** А ония, които подпечатаха, бяха: управителят Неемия, Ахалиевият син и Седекия, **2** Серания, Азария, Еремия, **3** Пасхор, Амария, Мелхия, **4** Хатус, Севания, Малух, **5** Харим, Меримот, Авдия, **6** Даниил, Ганатон, Варух, **7** Месулам, Авия, Миамин, **8** Маазия, Велгай и Семаия; те бяха свещеници. **9** Левити: Исус, Азаниевият син, Вануй от Инададовите потомци и Кадмиил; **10** и братята им Севания, Одия, Келита, Фелаия, Анан, **11** Михей, Реов, Асавия, **12** Закхур, Серевия, Севания, **13** Одия, Ваний и Венину. **14** Началниците на людете: Фарос, Фаатмав, Елам, Зату, Ваний, **15** Вуний, Азгад, Вивай, **16** Адония, Вагуй, Адин, **17** Атир, Езекия, Азур, **18** Одия, Асум, Висай, **19** Ариф, Анатот, Невай, **20** Матфиас, Месулам, Изир, **21** Месизавеил, Садок, Ядуя, **22** Фелатия, Анан, Анаия, **23** Осия, Анания, Асув, **24** Алоис, Филея, Совив, **25** Рейм, Асавна, Маасия, **26** Ахия, Анан, Ганан, **27** Малух, Харим и Ваана. **28** А останалите от людете, свещениците, левитите, вратарите, певците, нетинимите, и всички, които бяха се отделили от племената на земите и се прилепили към Божия закон, жените им, синовете им и дъщерите им, всеки, който знаеше и разбираше, **29** присъединиха се към братята си, големците си, и постъпиха в заклинание и клетва да ходят по Божия закон, който бе даден чрез Божия слуга Моисея, и да пазят и вършат всичките заповеди на Иеова нашия Господ, съдбите Му и повеленията Му; **30** и да не даваме дъщерите си на племената на земята, и да не вземаме техните дъщери за синовете си; **31** и ако

племената на земята донесат стоки или каква да било храна за продан в съботен ден, да не купуваме син на Маалеила, от Фаресовите потомци; 5 и от тях в събота или в свет ден; и да се отказваме от обработването на земята всяка седма година и от изискването на всеки дълг. 32 Наредихме Си още син на Силония. 6 Всичките Фаресови потомци, да се задължим да даваме всяка година по една които се заселиха в Ерусалим, бяха четиристотин и трета от сикъла за службата на дома на нашия Бог, шестдесет и осем храбри мъже. 7 А вениаминците 33 за присъствените хлябове, за постоянния хлебен бяха следните: Салу син на Месулама, син на Иоада, принос, за постоянното всеизгаряне, в съботите и на син на Федаия, син на Колаия, син на Маасия, новолунията и на празниците, и за светите неща, син на Итиила, син на Исаия; 8 и с тях Гавай за приносите за грях умилиостивение за Израиля, и Салай; деветстотин двадесет и осем души. 9 и за всичката работа на дома на нашия Бог. 34 И Иоил, Захриевият син, беше надзирател над тях, ние - свещениците, левитите и людете - хъврлихме а Юда Сенуният син, беше втори над града. 10 жребие помежду си за приноса на дървата, за да ги докарват в дома на нашия Бог, според башините 11 Сераия син на Хелкия, син на Месулама, син на ни домове, в определените времена всяка година, Садока, син на Мераюта, син на управителя на за да горят върху олтара на Господа нашия Бог Божия дом Ахитов; 12 и братята им, които вършеха според предписаното в закона; 35 и всяка година работата на дома; осемстотин и двадесет и двама да донасяме в Господния дом първите плодове от души; и Адаия син на Ероама, син на Фелалия, земята си и първите плодове от рожбата на всяко син на Амсия, син на Захария, син на Пасхора, дърво; 36 и да довеждаме в дома на нашия Бог, син на Мелхия; 13 и братята му, началници на на свещениците, които служат в дома на нашия башините домове; двеста и четиридесет и двама Бог, първородните от синовете си и от добитъка си, души; и Амасай син на Азареила, син на Аазая, според предписаното в закона, и първородните от син на Месилемота, син на Емира; 14 и братята говедата си и от стадата си; 37 и да донасяме на им, силни и храбри мъже, сто и двадесет и осем свещениците, в стаите на дома на нашия Бог първите души; а Завдиил, син на Гедолим, беше надзирател плодове от нашето тесто, и приносите си, и плодовете над тях. 15 А от левитите: Семаия син на Асува, от всякакво дърво, теже и виното и дървеното масло; син на Азрикама, син на Асавия, син на Вуний; 16 и да внасяме на левитите десетъците от земята и Саветай и Иозавад, от левитските началници, си, и левитите да вземат десетъците по всичките бяха над външните работи на Божия дом. 17 И градове, гдето обработваме земята. 38 И някой Матания син на Михея, син на Завдия, син на Асафа, свещеник, Ааронов потомец да бъде с левитите, който ръководеше славословието при молитвата, и когато вземат десетъците; и левитите да донасят Ваквукия, който беше вторият между братята си; и десетъка от десетъците в дома на нашия Бог, в Авда, син на Самуя, син на Галала, син на Едутуна. стаите на съкровищницата. 39 Защото израилтяните 18 Всичките левити в светия град бяха двеста и и левийците трябва да донасят приносите от житото, Талмон и братята им, които пазеха портите, бяха съдовете на светилището, и служащите свещеници, сто и седемдесет и двама души. 20 А останалите от предложиха себе си да се заселят в Ерусалим. 3 А вратарите и първенците. И няма да оставим дома на Израيلا, свещениците и левитите, бяха по всичките нашия Бог.

**11** И първенците на людете се заселиха в Ерусалим; а останалите от людете хъврлиха жребие, за да доведат един от десет души да се засели в Ерусалим, в своя град, а девет части от населението в другите градове. 2 И людете благословиха всички ония човеци, които доброволно предложиха себе си да се заселят в Ерусалим. 3 А ето главните мъже от областта, които се заселиха в Ерусалим; (а в Юдовите градове се заселиха, всеки по притежанието си в градовете им, Израил, свещениците, левитите, нетинимите и потомците на Соломоновите слуги); 4 в Ерусалим се заселиха някои от юдейците и от вениаминците. От юдейците:

Атаия син на Озия, син на Амария, син на Сафатия, Маасия син на Варуха, син на Холозея, син на Азаия, син на Адаия, син на Иоярива, син на Захария, син на Силония. 6 Всичките Фаресови потомци, които се заселиха в Ерусалим, бяха четиристотин и трета от сикъла за службата на дома на нашия Бог, шестдесет и осем храбри мъже. 7 А вениаминците 33 за присъствените хлябове, за постоянния хлебен бяха следните: Салу син на Месулама, син на Иоада, принос, за постоянното всеизгаряне, в съботите и на син на Федаия, син на Колаия, син на Маасия, новолунията и на празниците, и за светите неща, син на Итиила, син на Исаия; 8 и с тях Гавай за приносите за грях умилиостивение за Израиля, и Салай; деветстотин двадесет и осем души. 9 и за всичката работа на дома на нашия Бог. 34 И Иоил, Захриевият син, беше надзирател над тях, ние - свещениците, левитите и людете - хъврлихме а Юда Сенуният син, беше втори над града. 10 жребие помежду си за приноса на дървата, за да ги докарват в дома на нашия Бог, според башините 11 Сераия син на Хелкия, син на Месулама, син на ни домове, в определените времена всяка година, Садока, син на Мераюта, син на управителя на за да горят върху олтара на Господа нашия Бог Божия дом Ахитов; 12 и братята му, началници на на свещениците, които служат в дома на нашия башините домове; двеста и четиридесет и двама Бог, първородните от синовете си и от добитъка си, души; и Амасай син на Азареила, син на Аазая, според предписаното в закона, и първородните от син на Месилемота, син на Емира; 14 и братята говедата си и от стадата си; 37 и да донасяме на им, силни и храбри мъже, сто и двадесет и осем свещениците, в стаите на дома на нашия Бог първите души; а Завдиил, син на Гедолим, беше надзирател плодове от нашето тесто, и приносите си, и плодовете над тях. 15 А от левитите: Семаия син на Асува, от всякакво дърво, теже и виното и дървеното масло; син на Азрикама, син на Асавия, син на Вуний; 16 и да внасяме на левитите десетъците от земята и Саветай и Иозавад, от левитските началници, си, и левитите да вземат десетъците по всичките бяха над външните работи на Божия дом. 17 И градове, гдето обработваме земята. 38 И някой Матания син на Михея, син на Завдия, син на Асафа, свещеник, Ааронов потомец да бъде с левитите, който ръководеше славословието при молитвата, и когато вземат десетъците; и левитите да донасят Ваквукия, който беше вторият между братята си; и десетъка от десетъците в дома на нашия Бог, в Авда, син на Самуя, син на Галала, син на Едутуна. стаите на съкровищницата. 39 Защото израилтяните 18 Всичките левити в светия град бяха двеста и и левийците трябва да донасят приносите от житото, Талмон и братята им, които пазеха портите, бяха съдовете на светилището, и служащите свещеници, сто и седемдесет и двама души. 20 А останалите от предложиха себе си да се заселят в Ерусалим. 3 А вратарите и първенците. И няма да оставим дома на Израила, свещениците и левитите, бяха по всичките нашия Бог.

Юдови градове, всеки в наследството си. 21 А нетинимите се заселиха в Офил; а Сиха и Гесфа бяха над нетинимите. 22 А надзирател над левитите в Ерусалим бе Озий син на Вания, син на Асавия, син на Матания, син на Михея, от Асафовите потомци, певците, над работата на Божия дом. 23 Защото имаше царска заповед за тях, и определен дял за певците според нуждата на всеки ден. 24 А Петая, син на Месизавеила, от потомците на Юдовия син Зара, беше помощник на царя във всички що се касаеше до людете. 25 А колкото за селата с нивите им, някои от юдейте се заселиха в Кириат-арва и селата й, в Девон и селата му, и в Кавсеил и селата му, 26 и в Иисуя, Молада, Вет-фелет, 27 Асар-сул,

Вирсавее и селата му, 28 в Сиклаг, Мекона и селата веселие, със славословия и песни, с кимвали, псалми му, 29 в Ен-римон, Сарай, Ярмут, 30 Заноя, Одолам и арфи. 28 И тъй, дружните певци се събраха, както селата им, в Лахис и полетата му, и в Азика и селата от ерусалимската околност, така и от нетофатските му. Така се заселиха от Вирсавее до Еномовата села. 29 от Вет-галгал, и от селата на Гава и на долина. 31 А вениамиците се заселиха от Гава Азмавет; защото певците си бяха съградили села нататък, в Михмас, Гаия, Ветил и селата му, 32 в около Ерусалим. 30 И свещениците и левитите, Анатон, Ноб, Анания, 33 Акора, Рама, Гатайим, 34 като очистиха себе си, очистиха и людете, портите Адид, Севоим, Невалат, 35 Лод, Оно и в долината и стената. 31 Тогава изкачих Юдовите началници на дърводелците. 36 А някои отреди от левитите се на стената, и определих две големи отделения заселиха в Юда и във Вениамин.

**12** А ето свещениците на левитите, които възлязоха със Зоровавела Салатиловия син и с Исуса: Сараия, Еремия, Ездра, 2 Амария, Малух, Хатус, 3 Сехания, Реум, Меримот, 4 Идо, Ганатон, Авия, 5 Миамин, Маадия, Велга. 6 Семаия, Иоярив, Едаия, 7 Салу, Амок, Хелкия и Едаия. Тия бяха началници на свещениците и на братята им в дните на Исуса. 8 А Левитите: Исус, Вануй, Кадмиил, Серевия, Юда и Матания, който, заедно с братята си, бе над пеенето. 9 А Ваквукия и Уний, братята им, бяха срещу тях в стражите. 10 И Исус Роди Иоакима, а Иоаким роди Елиасива, а Елиасив роди Иодая, 11 а Иодай роди Ионатана, а Ионатан роди Ядуя. 12 А в дните на Иоакима свещеници, които бяха и началници на бащини домове, бяха: началник на бащиния дом на Сараия, Мераия; на Еремия, Анания; 13 на Ездра, Месулам; на Амария, Иоанан; 14 на Мелиху, Ионатан; на Севания, Иосиф; 15 на Харима, Адна; и на Мариота, Хелкай; 16 на Идо, Захария; на Ганатона, Месулам; 17 на Авия, Зехрый; на Маниамина, от Моадия, Фелтай; 18 на Велга, Самуа; на Семаия, Ионатан; 19 на Иоярива, Матенай; на Едаия, Озий; 20 на Салая, Калай; на Амока, Евер; 21 на Хелкия, Асавия; и на Едаия, Натаанайл. 22 В дните на Елиасива, Иодая, Иоанана и Ядуя левитите бяха записани за началници на бащини домове; също и свещениците през царуването на парсиец Дарий. 23 Левийците, които бяха началници на бащини домове, бяха записани в Книгата на летописите, дори до дните на Иоанана Елиасивовия син. 24 А началниците на левитите бяха: Асавия, Серевия и Исус Кадмииловият син, с братята им срещу тях, назначени да хвалят и песнословят според заповедта на Божия човек Давида, ответно едини срещу други. 25 Матания, Ваквукия, Авдия, Месулам, Талмон и Акув бяха вратари, и пазеха стражата на влагалищата при портите. 26 Тия бяха в дните на Иоакима син на Исуса, син на Иоседека, и в дните на областния управител Неемия, и на свещеникът Ездра книжникът. 27 И при посвещаването на ерусалимската стена потърсиха левитите по всичките им места, за да ги доведат в Ерусалим да празнуват посвещението си с

хвалители; едното отиваше в шествие надясно върху стената към портата на бунището; 32 и подир тях вървяха Осая, и половината от Юдовите първенци 33 и Азария, Ездра, Меулам, 34 Юда, Вениамин, Семаия и Еремия, 35 и някои от синовете на свещениците с тръби: Захария син на Ионатана, син на Семаия, син на Матания, син на Михея, син на Закхура, син на Асафа, 36 и братята му: Семаия, Азарейл Милалай, Гилалай, Маай, Натаанайл, Юда и Ананий, с музикалните инструменти на Божия човек Давида; и книжника Ездра им беше на чело; 37 и при портата на извора те се изкачиха първо пред себе си по стъпалата на Давидовия град, гдео стената се възвишила над Давидовата къща, дори до портата на водата към изток. 38 А другото отделение хвалители вървеше в противоположна посока, и аз подир тях, теже и половината от людете, по стената, край кулата на пещите и по широката стена, 39 и над Ефремовата порта, и над старата порта, и над рибната порта, и край кулата Ананеил, и край кулата Мея, до овчата порта, докле застанаха в портата на стражата. 40 Така двете отделения хвалители застанаха в Божия дом, и аз, и половината от видните мъже с мене, 41 и свещениците Елиаким, Маасия, Миниамин, Михея, Елиоинай, Захария и Анания, с тръби, 42 както и Маасия, Семаия, Елеазар, Озий, Иоанан, Малхия, Елам и Езер. И певците запяха със силен глас, с Езраия за водителя. 43 И в същия ден принесоха големи жертви и се развеселиха, защото Бог ги развесели премного; още жените и децата се развеселиха; тъй че увеселението на Ерусалим се разчу надалеч. 44 Тоже в същия ден се определиха човеки над стаите за влагалищата, за приносите, за първите плодове, и за десетъците, за да събират в тях от полетата на градовете дяловете узаконени за свещениците и левитите; защото Юда се радваше поради свещениците и левитите, които служеха. 45 Защото те и певците и вратарите пазеха заръчаното от Бога си, и заръчаното за очищението, според заповедта на Давида и сина му Соломона. 46 Защото отдавна, в дните на Давида и на Асафа, имаше главни певци и пееня за хвала и благодарение Богу. 47 И в дните на Зоровавела и в дните на Неемия, целият Израил даваха определените за всеки ден

дялове на певците и на вратарите; те посвещаваха като им рекох: Какво е това зло, което правите, даровете си на левитите, а левитите посвещаваха като осквернявате съботния ден? 18 Не постъпиха

**13** В същия ден като чакаха Моисеевата книга и людете слушаха, намери се писано в нея, че амонците и моавците не трябваше никога да влизат в Божието общество, 2 защото не посрещнаха израиляните с хляб и вода, а наеха против тях Валаама, за да ги прокълне; обаче нашият Бог обърна проклетията в благословение. 3 И като чуха закона, отльчиха от Израиля всичките чужденци смесени с него. 4 А въпреки това, свещеник Елиасив, който надзираваше стаите на дома на нашия Бог, като беше сродник на Товия, 5 Приготви за него голяма стая, где то по-напред туряха хлебните приноси, ливана, вещите и десетъците от житото, от виното и от дървеното масло, които бяха определени за левитите, за певците и за вратарите, също и приносите за свещениците. 6 Но когато ставало всичко това, аз не бях в Ерусалим; защото в тридесет и втората година на вавилонския цар Артаксеркс, отидох при царя. И подир известно време, като изпросих позволение от царя, 7 пак дойдох в Ерусалим, и научих се за злото, което Елиасив беше сторил относно Товия като приготвил за него стая в дворовете на Божия дом. 8 И стана ми много мъчно; за това, изхвърлих вън от стаята всичката покъщнина на Товия. 9 Тогава заповядах, та очистиха стаите, и пак внесох там вещите на Божия дом, хлебните приноси и ливана. 10 После забелязах, че дяловете на левитите не били им давани, така щото левитите и певците, които вършеха работата на служенето, бяха побягнали всеки в селото си. 11 Тогава изобличих поглавните мъже, като рекох: Защо е оставен Божият дом? И събрах побягналите служители та ги поставил на местата им. 12 Тогава целият Юда донесе във влагалищата десетъка от житото, от виното и от дървеното масло. 13 И поставил за пазители на влагалищата свещеник Селемия и секретаря Садок и от левитите Федая, и при тях Анана син на Закхура, син на Матания, защото се считаха за верни; и работата им бе да раздават на братята си. 14 Помни ме, Боже мой, за това, и не заличавай добрините, които сторих за дома на моя Бог и за наредбите Му.

15 През ония дни видях неколцина в Юда, че в събота търчеха грозде в лина, внасяха снопи и товареха на осли вино, грозде, смокини и всякакви товари, които докарваха в Ерусалим в съботен ден; и аз заявих против тях, когато така продаваха храна. 16 Също и тиряните, които живееха в града, донасяха риби и всякакви стоки та продаваха в събота на юдейците в Ерусалим. 17 Тогава изобличих Юдовите благородни,

като осквернявате съботния ден? 18 Не постъпиха ли така бащите ви, така щото нашият Бог докара всичкото това зло на нас и на тоя град? А пък вие умножавате гняв върху Израиля като осквернявате съботата. 19 Затова, когато почна да мръкнува в ерусалимските порти преди съботата, заповядах да се затворят вратите, и заповядах да се не отварят до подир съботата; и поставил на портите неколцина от моите слуги, за да не се внася никакъв товар в съботен ден. 20 Тогава един-два пъти търговците и продавачите на всякакви стоки пренощуваха вън от Ерусалим. 21 Аз, прочее, заявих против тях, като им рекох: Защо нощувате пред стената? Ако повторите, ще тури ръка на вас. От тогава не дойдоха вече в събота. 22 И заповядах на левитите да се очистват и да дохождат да вардят портите, за да освещават съботния ден. Помни ме, Боже мой, и за това, и смили се за мене според голямата Си милост. 23 После, в ония дни видях юдеите, които бяха взели жени азотки, амонки и моавки, 24 чиито деца говореха половин азотски, а не знаеха да говорят юдейски, но приказваха по езика на всеки от ония народи. 25 И изобличих ги, проклех ги, бих неколцина от тях, оскубах им космите и заклех ги в Бога, като казах: Да не давате дъщерите си на синовете им, и да не вземате от техните дъщери за синовете си или за себе си. 26 Не съгреши ли така Израилевият цар Соломон? Ако и да не е имало между много народи цар подобен на него, който беше възлюбен от своя Бог, и когото Бог направи цар над целия Израил, но и него чужденките жени накараха да съгреши. 27 А ние да позволим ли на вас да вършите всичко това голямо зло, да ставате престъпници против нашия Бог, като вземате чужденки жени? 28 И един от синовете на Иодая, син на първосвещеник Елиасива, беше зет на оронец Санавалат; затова го изпъдих от мене. 29 Спомни си за тях, Боже мой, защото са осквернили свещенството и завета на свещенството и левитите. 30 Така ги очистих от всичките чужденци, и определих отреди за свещениците и левитите, за всеки работата му; 31 наредих и за приноса на дърва в определени времена, за първите плодове. Помни ме, Боже мой, за добро.

# Естир

**1** А в дните на Асуира, (она Асуир, който царуваше от Индия дори до Етиопия над сто и двадесет и седем области), **2** в онния ден, когато цар Асуир бе седнал на престола на царството си в столицата Суса, **3** в третата година от царуването си, той направи угощение на всичките си първенци и на слугите си, (като пред него бяха най-силните персийски и мидийски мъже, големците и първенците на областта), **4** Когато за дълго време, сто и осемдесет дни, показваше богатството на славното ти царство и блясъка на превъзходното си величие. **5** И когато се изминаха тия дни, царят направи седемдневно угощение на всичките люде, които се намираха в столицата Суса, от голям до малък, в двора на градината на царския палат, **6** Който бе украсил със завеси от бял, зелен и син плат, прострени на висонени и морави върви, окачени със сребърни колелца на мраморни стълбове, и със златни и сребърни канапета върху настилка от порфир и от бял мрамор, от алабастър и от черен мрамор. **7** И наливаха им в златни чаши, (като бяха чашите различни едни от други); и имаше изобилино царско вино, както подобаваше на царя. **8** А пиенето ставаше според една издадена заповед, че никой не бива да принуждава, защото царят беше заповядал така на всичките си домостроители, да постъпват според волята на всекиго. **9** А и царица Астин направи на жените угощение в царската къща на царя Асуира. **10** А на седмия ден, когато сърцето на царя бе се развеселило от виното, той заповяда за да покаже хубостта й на людете и на първенците; защото тя бе красива на глед. **11** Но царица Астин отказа да дойде по царската заповед чрез скопците, за това царят се разяри търде много, и гневът му пламна в него. **12** Тогава рече царят на мъдреците, които познаваха времената, (защото царят имаше обичай така да се носи спрямо всички, които знаеха закон и съд); **13** А втори след него бяха Карсена, Сетар, Адмата, Тарисис, Мерес, Марсена и Мемукан, Естир в царската къща, под надзора на Игая, пазача на Яира, син на Семея, син на Киса, вениаминец, които бяха откарани с Юдовия цар Ехония, които вавилонският цар Навуходоносор беше откадал. **14** А трети след него бяха събрани много момичета в столицата Суса, под надзора на Игая, доведоха и Астин за дадено не изпълни заповедта на царя Асуира Естир в царската къща, под надзора на Игая, пазача на жените. **15** Шо можем, според закона, да направим на царица Естир в царската къща, неговото благоволение; и той побърза да й даде от но и всичките първенци и всичките племена, които царската къща нещата потребни за прилагдането са по всичките области на цар Асуира. **16** Защото тая

постъпка на царицата ще се разчуе между всичките жени, така щото, когато се разнесе слух, че цар Асуир заповядал да се доведе царица Астин пред него, а тя не дошла, това ще направи мъжете им презрени пред очите им. **18** И днес персийските и мидийските съпруги, които ще са чули за постъпката на царицата, ще говорят по същия начин на всичките царски първенци; и от това ще произлезе голямо презрение и гняв. **19** Ако е угодно на царя, нека се издаде от него царска заповед, която да се впише между персийските и мидийските закони, за да се не отменява, според която Астин да не дохожда вече пред цар Асуира; и царят нека даде царското й достойнство на друга по-добра от нея. **20** И когато указът, който царят ще издаде, бъде обнародван по цялото му царство, (защото е голямо), всичките жени ще отдават чест на мъжете си, на голям и на малък.

**21** И тая дума се хареса на царя и на първенците; и царят стори според каквото каза Мемукан. **22** Той прати писма по всичките царски области, във всяка област според азбуката й, и на всеки народ според езика му, за да може всеки мъж да бъде господар в дома си, и в него да говори по езика на людете си.

**2** След тия събития, като се укроти яростта на цар Асуира, той си спомни за Астин, и за онова що бе сторила, и за какво бе решено против нея. **2** Тогава слугите, които слугуваха на царя, рекоха: Нека се потърсят за царя красиви млади девици; **3** и нека назначи царят чиновници по всичките области на царството си, които да съберат в столицата Суса, в женската къща, всичките красиви млади девици, под надзора на царския скопец Игай, пазач на жените; и нека им се дадат нещата, които из са потребни за приглеждане. **4** И девицата, която се хареса на царя, нека стане царица вместо Астин. И това биде угодно на царя; и той стори така. **5** Имаше в столицата Суса един юдеин на име Мардохей, сина на Яира, син на Семея, син на Киса, вениаминец, които бяха откарани с Юдовия цар Ехония, които вавилонският цар Навуходоносор беше откадал. **6** Който беше откаран от Ерусалим с пленниците, И той отхранваше Адаса (които е Естир), чиковата си дъщеря, защото тя нямаше ни баща ни майка. Момичето беше прилично и красиво; и когато баща му и майка му умряха Мардохей го взе за своя дъщеря. **8** И той, когато са разчу заповедта е указа достъп при царя и заемаха първо място в царството): на царя, и когато бяха събрани много момичета в столицата Суса, под надзора на Игая, доведоха и Астин за дадено не изпълни заповедта на царя Асуира Естир в царската къща, под надзора на Игая, пазача на жените. **9** И момичето му се хареса и придоби първенците: Царица Астин не е обидила само царя, неговото благоволение; и той побърза да й даде от но и всичките първенци и всичките племена, които царската къща нещата потребни за прилагдането са по всичките области на цар Асуира. **10** Защото тая

й, както и нейния дял, също и седемте момичета,

които подобаваше да й се дадат; и премести нея и **3** След това, цар Асуир повиши Амана, син на момичетата й в най-доброто помещение на женската агегеца Амидата, въздигна го, и постави стола къща. **10** Естир не беше извикала людете си, нито му над столовете на всичките първенци, които бяха рода си; защото Мардохей беше й заръчал да не около него. **2** И всичките царски слуги, които бяха го изявлява. **11** И Мардохей ходеше всеки ден пред в царската порта, се навеждаха и се кланяха на двора на женската къща, за да се научава как е Амана; защото царят бе заповядал така в него. Но Естир и какво ще стане с нея. **12** А когато дойдеше Мардохей не се навеждаше, нито му се кланяше. **3** Реда на всяка девица да влезе при цар Асуира, след Затова, царските слуги, които бяха в царската порта, като беше стояла дванадесет месеца в женската рекона на Мардохея: Ти защо престъпваш царската къща, според нареденото за жените, (защото така заповед? **4** А като му говореха всеки ден, а той ги се употребяваше времето на приглааждането им, не слушаше, обадиха на Амана, за да видят дали шест месеца се мажеха със смирнено масло, и шест думите на Мардохея ще устоят, тъй като из беше месеца с аромати и с други неща за приглаждане на явил, че е юдеин, та не се покорява на заповедта. **5** Жените), **13** Тогава така пригответна, девицата влизаше И когато видя Аман, че Мардохей не се навеждаше, при царя; всичко каквото поискаше даваше й се, да нито му се кланяше, Аман се изпълни с ярост. **6** Го занесе със себе си от женската къща в къщата Но мислеше, че да тури ръка само на Мардохея на царя. **14** Вечерта влизаше, а заран се връщаше ще бъде нищожно нещо; затова, понеже му бяха във втората женска къща под надзора на Саасгаза, явили от кои люде беше Мардохей, Аман искаше царския скопец, който пазеше наложниците; тя не да изтреби Мардохеевите люде, сиреч, всичките влизаше вече при царя, освен ако царят я поискаше, юдеи, които бяха в цялото царство на Асуира. **7** В и бъдеше повикана по име. **15** А когато дойде редът първия месец, който е месец Нисан, в дванадесетата да влезе при царя Естир, дъщеря на Авихаила, година на цар Асуира, хърлиха пур (сиреч, жребие) чично на Мардохея, която той беше взел за своя пред Амана последователно за всеки ден от всеки дъщеря, тя не поиска друго освен каквото определи месец, дори до дванадесетия месец, който е месец царският скопец Игай, пазача на жените. И Естир Адар. **8** Тогава Аман рече на цар Асуира: Има едни придобиваше благоволението на всички, които я люде пръснати и разсечени между племената по гледаха. **16** И тъй, Естир биде заведена при цар всичките области на твоето царство; и законите Асуира в царския му дом в десетия месец, който е им различават от законите на всичките люде, и те месец Тевет, в седмата година от царуването му. **17** Не пазят царските закони; затова не е от полза за И царят възлюби Естир повече от всичките жени; и царя да ги търпи. **9** Ако е угодно на царя, нека се тя придоби неговото благоволение и милост повече предпише да се изтребят; и аз ще број десет хиляди от всичките девици; и той тури царската корона на таланта сребро в ръката на чиновниците, за да го главата й, и направи я царица вместо Астин. **18** Внесат в царските съкровищници. **10** И царят извади Тогава царят направи голямо угощение на всичките пръстена си от ръката си да го даде на Амана, сина си първенци на слугите си, угощение в чест на Естир; на агегеца Амидата, неприятеля на юдеите. **11** И определи дения за празник на областите, и даде царят рече на Амана: Дава ти се среброто, теже и тия подаръци, както подобаваше на царя. **19** И когато люде, да направиш с тях както обичаш. **12** И така, се събраха девиците втори път, тогава Мардохей на тринадесетия ден, от първия месец, царските седеше в царската порта. **20** Естир не бе извикала секретари бяха повикани, та се писа точно според рода си, нито людете си, както й беше заръчал това, което заповядал Аман, на царските сатрапи, Мардохей; защото Естир изпълняваше заповедта на управителите на всяка област, и на първенците на Мардохея както, когато беше в неговия дом. на всеки народ, във всяка област, според азбуката **21** В тия дни, когато Мардохей седеше в царската им, и на всеки народ, според езика му; в името порта, двама от царските скопци, Вихтан и Терес, от на цар Асуира се писа, и се подпечата с царския ония, които пазеха входа, се разгневиха, и поискаха пръстен. **13** И писма се изпратиха с бързоходци по да турят ръка върху цар Асуира. **22** А това стана всичките царски области, за да побутят, да избият, и известно на Мардохея, и той го обади на царица да изтребят всичките юдеи, млади и стари, деца и Естир; а Естир обади на царя в името на Мардохея. жени, в един ден, тринадесетия от дванадесетия **23** И като се изследва работата и се намери, че месец, който е месец Адар, и да разграбят имота беше така, и двамата бидоха обесени на дърво; и им. **14** Препис от писаното, чрез който щеше да се събитието се записа в книгата на летописите пред разнесе тая заповед по всяка област, се обнародва царя. между всичките племена, за да бъдат готови за оня ден. **15** Бързоходците излязоха и бързаха според

царската заповед; и указът се издаде в столицата Суса. И царят и Аман седнаха да пируват; но градът Суса се смути.

**4** А Мардохей, като се научи за всичко, що бе станало, раздрап дрехите си, облече се във вретище с пепел, и излезе всред града та викаше със силно и горчиво викане. **2** И дойде пред царската порта; защото никой, облечен във вретище, не можеше да влезе вътре в царската порта. **3** И във всяка област, где то стигна тая заповед и указът на царя, стана между юдеите голямо тъгуване, пост, плач и ридание; и мнозина лежаха с вретище постлано под себе си и пепел. **4** И момичетата и скопците на Естир влязоха тай известиха за това; и царицата се смути много. И прати дрехи, за да облекат Мардохея, и да съблекат вретището от него; но той не прие. **5** Тогава Естир повика Атаха, един от скопците на царя, когото той бе определил да й слугува, и заповяда му да отиде при Мардохея да се научи какво е това, и защо е то. **6** И тъй, Атах излезе при Мардохея в градския площад, който бе пред царската порта. **7** И Мардохей му съобщи всичко, що му бе станало, и количеството на среброто, точно, което Аман бе обещал да внесе в царските съкровища, за да изтреби юдеите. **8** Даде му и препис от писаното в указа, който бе издаден в Суса за погубването им, за да го покаже на Естир и да й го обясни, и да й заръча да влезе при царя за да му се помоли, и да направи прошение за людете си. **9** Атах, прочее, дойде та съобщи на Естир Мардохеевите думи. **10** Естир говори на Атаха и даде му заповед да съобщи на Мардохея така: **11** Всичките царски слуги и людете от царските области знаят, че веки човек, мъж или жена, който би влязъл невикан при царя във вътрешния двор, един закон има за него, - да се умъртви, освен оня, към когото царят би простиля златния скриптор, за да остане жив; но има тридесет дни откак аз не съм викана да вляза при царя. **12** И известиха на Мардохея думите на Естир. **13** Тогава Мардохей заръча да отговорят на Естир: Не мисли в себе си, че от всичките юдеи само ти ще се избавиш в царския дом. **14** Защото ако съвсем премълчиш в това време, ще дойде от другаде помощ и избавление на юдеите, но ти и бащиният ти дом ще погине; а кой знае да ли не си дошла ти на царството за такова време каквото е това? **15** Тогава Естир заповяда да отговорят на Мардохея; **16** Иди, събери всичките юдеи, които се намират в Суса, и постете за мене, не яхте и не пийте три дни, нощем и денем; и аз и момичетата ми ще постим подобно; тогава ще вляза при цар, което не е според закона и ако погина, нека погина. **17** И

тъй, Мардохей отиде та извърши всичко, що му бе заповядала Естир.

**5** А на третия ден Естир се облече в царските си дрехи, и застана вътрешния дом на царската къща, срещу царската къща; а царят седеше на царския си престол в царската къща, срещу входа на къщата. **2** И като видя царят царица Естир, че стоеше в двора, тя придоби благоволението му; и царят простира към Естир златния скриптор, който държеше в ръката си; и Естир, се приближи да се допря до края на скриптора. **3** Тогава царят й каза: Шо искаш, царице Естир? и каква е молбата ти? Даже до половината от царството ще ти се даде. **4** И Естир рече: Ако е угодно на царя, нека дойде царят, с Амана, днес на угощението, което съм приготвила за него. **5** И царят рече: Карайте Амана да побърза, за да се направи каквото е казала Естир. Така царят и Аман дойдоха на угощението, което Естир бе приготвила. **6** И като пиеха вино, царят каза на Естир: Какво е прошението ти? и ще се удовлетвори; и каква е молбата ти? и ще бъде изпълнена даже до половината от царството. **7** Тогава Естир в отговор рече: Прошението и молбата ми е това: **8** Ако съм придобила благоволението на царя, и ако е угодно на царя да удовлетвори прошението ми и да изпълни молбата ми, нака дойде царят с Амана, на угощението, което ще пригответ за тях, и утре ще направя според както царят е казал. **9** В този ден Аман излезе радостен и с весело сърце; но когато видя Мардохея в царската порта, че не става, нито шава за него, Аман се изпълни с ярост против Мардохея. **10** Обаче Аман се въздържа и отиде у дома си; тогава прати да повикат приятелите му и жена му Зареса, **11** и Аман им приказа за славата на богатството си, и за многото си деца, и как царят го бе повишил и как го бе въздигнал над първенците и царските слуги. **12** Рече още Аман: Даже и царица Естир не покани другого с царя на угощението, което направи, а само мене; още и утре съм поканен у нея с царя. **13** Обаче всичко това не ме задоволява докле гледам юдеина Мардохей да седи при царската порта. **14** Тогава жена му Зареса и всичките му приятели му казаха: Нека се пригответ една бесилка петдесет лактя висока, и утре кажи на царя да бъде обесен Мардохей на нея; тогава иди радостен с царя на угощението. И като се хареса това на Амана, заповяда да се пригответи бесилката.

**6** През онай нощ сънят побягна от царя; и той заповяда да донесат записната книга на летописите; и прочитаха се пред царя. **2** И намери се как Мардохея беше обадил за Вихтана и Тереса, двама от царските скопци, от ония, които пазеха

входа, че бяха поискали да турят ръка на цар Асуира. сме продадени, аз и людете ми, да бъдем погубени, з И царят рече: Каква почест и отлиchie е дадено избити и изтребени, Ако бяхме само продадени на Мардохея за това? И слугите на царя, които му като роби и робини, премълчала бих, при все че прислужваха казаха: Не се е направило нищо за него. неприятелят не би могъл да навакса щетата на царя. 4 Тогава царят рече: Кой е на двора? А Аман беше 5 Тогава цар Асуир проговоряйки рече на царица дошъл във вътрешния двор на царската къща, за да Естир: Кой е той, и где е оня, който е дръзнал каже на царя да обеси Мардохея на бесилката, която в сърцето си да направи така? 6 И Естир каза: бе приготвил за него. 5 И слугите на царя му казаха: Противникът и неприятелят е тоя нечестив Аман. Ето, Аман стои на двора. И царят рече: Да влезе. 6 Тогава Аман се смути пред царя и царицата. 7 И И като влезе Аман царят му рече: Що да се направи царят разгневен стана от угощението с вино и отиде на человека, на когото царя благоволява да направи в градината на палата, а Аман стана, за да изпроси почест? А Аман помисли в сърцето си: Кому другиму живота си от царица Естир, защото видя, че зло би благоволил царят да направи почест освен на беше решено против него от царя. 8 В това време мене? 7 Затова Аман каза на царя: За человека, на царят се върна от градината на палата в мястото на когото царят благоволи да направи почест, 8 нека винопиленето; а Аман бе паднал на постелката, на донесат царската одежда, с която царят се облича, която беше Естир. И царят рече: Още и царицата ли и царската корона, който се тури на главата му, и иска да изнасили пред мене у дома? Щом излязоха нека се тури на главата му, и нека доведат коня, на тия думи из устата на царя, покриха Амановото лице. който царят язи, 9 и тая одежда и коня да се дадат 9 Тогава Арвона, един от служащите пред царя скопци в ръката на един от по-видните царски първенци, рече: Ето и бесилката, петдесет лакътя висока, която за да облекат человека, когото царят благоволява да Аман направи за Мардохея, който говори добро за почете; и когато го развеждат възседнал на коня през царя, стои в къщата на Амана. И рече царят: Обесете градския площад нека прогласяват пред него: Така го на нея. 10 И така, обесиха Амана на бесилката, ще се направи на человека, когото царят благоволява която бе приготвил за Мардохея. Тогава царската да почете. 10 Тогава царят рече на Амана: Скоро ярост утихна.

вземи одеждата и коня както си рекъл, и направи така на юденина Мардохей, който седи при царската порта; да се не изостави нищо от всичко, което си казал. 11 И така, Аман взе одеждата и коня да облече Мардохея, и го преведе яхнал през градския площад, и прогласява пред него: Така ще се направи на человека, когото царят благоволява да почете. 12 И Мардохей се върна в царската порта. А Аман отиде бърже у дома си насъкърен, и с покрита глава. 13 И Аман разказа на жена си Зареса и на всичките си приятели всичко, чо му се бе случило. Тогава мъдреците му и жена му Зареса му рекоха: Ако Мардохей, пред когото си почнал да изпадаш, е от юдейски род, ти не ще му надвиеш, но без друго ще паднеш пред него. 14 Докато още се разговаря с него, царските скопци стигнаха и побързаха да заведат Амана на угощението, което Естир бе приготвила.

7 Царят, прочее, и Аман дойдоха да пируват с царица Естир. 2 И на втория ден, като пияха вино, царят пак каза на Естир: Какво е прощението ти, царице Естир? и ще ти се удовлетвори; и каква е молбата ти? и ще се изпълни даже до половината от царството. 3 Тогава царицата Естир в отговор рече: Ако съм придобила твоето благоволение, царю, и ако е угодно на царя, нека ми се подари живота ми при молбата ми, и людете ми при молбата ми; 4 защото

8 В същия ден цар Асуир даде на царица Естир дома на неприятеля на юдените Аман. И Мардохей дойде пред царя, защото Естир бе явила що й беше той. 2 И царят извади пръстена си, който бе взел от Амана, и го даде на Мардохея. А Естир постави Мардохея над Амановия дом. 3 Тогава Естир говори пак пред царя, паднала в нозете му, и моли му се със сълзи да отстрани злото скроено от агагеца Аман и замисленото, което беше наредил с хитрост против юдените. 4 И царят простря златния скръптьр към Естир; и тъй, Естир се изправи, застана пред царя, и рече: 5 Ако е угодно на царя, и ако съм придобила неговото благоволение, и това се види право на царя, и ако съм му угодна, нека се пише да се отмени писаното в писмата придобити с хитрост от агагеца Аман, син на Амедата, който писа, за да се погубят юдените по всичките области на царя; 6 защото как бих могла да търпя да видя злото, което би сполетяло людете ми? или как бих могла да търпя да видя изтреблението на рода си? 7 Тогава цар Асуир каза на царица Естир и на юдените Мардохей: Ето, дадох на Естир дома на Амана; и него обесих на бесилката, защото простря ръката си против юдените. 8 Пишете, прочее, и вие на юдените каквото обичате, в името на царя, и подпечатайте го с царския пръстен; защото писмо писано в името на царя и подпечатано с царския пръстен не се отменява. 9 Тогава в третия месец, който е месец Сиван, на двадесет и третия

му ден, царските секретари бяха повикани, та се все по-велик и по-велик. 5 И юдите поразиха писа точно според това, което заповяда Мардохей, всичките си неприятели с удар от меч, с убиване, и с на юдите, и на сатрапите, и на управителите и погубване, и сториха каквото искаха на ония, които първенците на областите, които бяха от Индия до ги мразеха. 6 И в столицата Суса юдите, избиха и Етиопия, сто и двадесет и седем области, във всяка погубиха петстотин мъже. 7 Убиха и Фарсандата, област според азбуката й, и на вски народ според Далфона, Аспата, 8 Пората, Адalia, Аридата, 9 езика му, и на юдите според азбуката им и според Фармаста, Арисая, Аридая и Ваезета, 10 десетте езика им. 10 И Мардохей писа от името на цар сина на неприятеля на юдите Аман, Амедатаевия Асуира, и подпечати го с царския пръстен, и изпрати син; но имот обаче ръка не туриха. 11 На същия писмата с бързоходци, които яздаха на бързи коне, ден, като доложиха пред царя числото на избитите употребявани в царската служба, от отборни кобили, в столицата Суса, 12 царят рече на царица Естир: 11 чрез които писма царят разреши на юдите, във В столицата Суса юдите са избили и погубили вски град, където се намираха, да се съберат да петстотин мъже и десетте Аманови сина; какво ли са станат за живота си, да погубят, да избият и да направили и в другите царски области! Сега какво е изтребят всичката сила на ония люде и на онай прошението ти? и ще ти се удовлетвори; и каква е област, които биха ги нападнали заедно с децата още молбата ти? и ще се изпълни. 13 И Естир каза: и жените им, и да разграбят имота им, 12 и това Ако е угодно на царя, нека се разреши на юдите, в един ден, по всичките области на цар Асуира, които са в Суса, да направят и утре според указа сиреч, в тринаесетия ден от дванадесетия месец, за днес, и да обесят на бесилка десетте Аманови който е месец Адар. 13 Препис от писаното, чрез сина. 14 И царят заповяда да стане така; и издаде който щеше да се разнесе тая заповед по всяка с указ в Суса, та обесиха десетте Аманови сина. област, се обнародва между всичките племена, за 15 И тъй, юдите, които бяха в Суса, се събраха и да бъдат готови юдите за онай ден да въздадат на на четиринаесетия ден от месец Адар, та избиха неприятелите си. 14 И бързоходците, които яздаха триста мъже в Суса; на имот, обаче, ръка не туриха. на бързи коне, употребявани в царската служба, 16 А другите юдеи, които бяха по царските области, излязоха бърже, тикани от царската заповед. И се събраха та стояха за живота си, и се успокоиха указът се издаде в столицата Суса. 15 А Мардохей от неприятелите си, като избиха от ония, които ги излезе от присъствието на царя в царските дрехи, мразеха, седемдесет и пет хиляди души; на имот, сини и бели, и с голяма златна корона, и с висонена обаче, ръка не туриха. 17 Това стана на тринаесетия и морава мантия; и град Суса се радваше и се ден от месец Адар; а на четиринаесетия ден от веселеше. 16 И юдите имаха светлина и веселие, същия си почиваха, и го направиха ден за пируване радост и слава. 17 И във всяка област и във вски и увеселение. 18 Но юдите, които бяха в Суса, се град, където стигна царската заповед и указ, юдите събраха и на тринаесетия и на четиринаесетия му имаха радост и веселие, пируване и добър ден. И ден; а на петнадесетия от същия си почиваха, и го мнозина от людете на земята станаха юдеи; защото направиха ден за пируване и увеселение. 19 Ето страх от юдите ги обзе. защо юдите селяни, които живееха в градове без стени, правят четиринаесетия ден от месец Адар, ден за увеселение и за пируване, и добър ден, и ден за прашане подаръци един на други. 20 Тогава Мардохей, като опиша тия събития, прати писма до всичките юдеи, които бяха по всичките области на цар Асуира, до близките и до далечните, 21 с които им заръча да пазят, всяка година, и четиринаесетия ден от месец Адар и петнадесетия от същия, 22 като дените, в които юдите се успокоиха от неприятелите си, и месеца, в който скръбта им се обърна на радост и плачът им в добър ден, та да ги правят дни за пируване и увеселение, и за прашане подаръци един на други, и милостиня на сиромасите. 23 И юдите предприеха да правят както бяха почнали и както Мардохей им беше писал, 24 по причина на агагецът Аман, син на Амедата, неприятелят на всичките юдеи, беше изхитрил против юдите да ги

**9** А в дванадесетия месец, който е месец Адар, на тринадесетия ден от същия, когато наближаваше времето да се изпълни царската заповед и указ, в деня когато неприятелите на юдите се надяваха да им станат господари, (но напротив се обърна, че юдите станаха господари, на ония, които ги мразеха), 2 юдите се събраха в градовете си по всичките области на цар Асуира, за да турят ръка на ония, които биха искали злото им; и никой не можа да им противостои, защото страх от тях обзе всичките племена. 3 И всичките първенци на областите, и сатрапите, областните управители, и царските надзиратели помагаха на юдите; защото страх от Мардохея ги обзе. 4 Понеже Мардохей беше големец в царския дом, и славата му се разнесе по всичките области; защото човекът Мардохей ставаше

погуби, и беше хвърлил пур (сиреч, жребие) да ги погуби и да ги изтреби; 25 когато обаче, Естир дойде пред царя, той с писма заповяда да се върне върху неговата глава замисленото зло, което беше наредил с хитрост против юдейите, и да се обесят на бесилката той и синовете му. 26 Затова, нарекоха ония дни Пурим, от името пур. За туй, поради всичките думи на това писмо, и поради онova, което бяха опитали в това събитие, и което им се бе случило, 27 юдейите постановиха, и възприеха за себе си и за потомството си, и за всички, които биха се присъединили към тях, непрестанно да пазят тия два дни, според предписаното за тях и във времето им всяка година; 28 и тия дни да са помнят и да се пазят във всеки век и във всеки род, във всяка област във всеки град; и тия дни Пурим да се не изоставят от юдейите, нито да изчезне споменът им между потомците им. 29 Тогава царица Естир, дъщеря на Авихаила, и юдеина Мардохей писаха втори път със силно наблягане за да утвърдят написаното за Пурима. 30 При това, Мардохей прати писма до всичките юдеи в сто и двадесет и седемте области на Асуировото царство, с думи на мир и искреност, 31 за да утвърди тия дни Пурим във времената им, според както юдеинът Мардохей и царица Естир им бяха заповядали, и както бяха постановили за себе си и за потомството си, в спомен на постите и плача си. 32 И тая наредба за Пурима се потвърди със заповедта на Естир; и записа се в книгата.

**10** И цар Асуир наложи данък на земята и на морските острови. 2 А всичките му силни и могъществени дела, и описанietо на величието, на което царят въздигна Мардохея, на са ли написани в Книгата на летописите на персийските и мидийските царе? 3 Защото юдеинът Мардохей стана втори подир цар Асуира, велик между юдейите и благоугоден на многото си братя, като търсеше доброто на людете си и говореше мир за целия си род.

# Йов

**1** Имаше в земята Уз един човек на име Иов. Той човек бе непорочен и правдив, боеше се от Бога, и отдалечаваше се от злото. **2** И родиха му се седем сина и три дъщери. **3** А добитькът му беше седем хиляди овци, три хиляди камили, петстотин чифта волове; и петстотин ослици; имаше и голямо множество слуги; така че този човек бе най-големият от всичките жители на изток. **4** И синовете му отиваха и правеха угощения в къщата на всеки от тях на неговия ден; и пращаха да повикат трите си сестри, за да ядат и пият с тях. **5** И когато се изреждаха дните на угощението, Иов пращаше за чадата си та ги освещаваше, като ставаше рано заранта и принасяше всеизгаряния според числото на всичките тях; защото Иов си думаше: Да не би синовете ми да са съгрешили и да са похулили Бога в сърцата си. Така правеше Иов постоянно. **6** А един ден, като дойдоха Божийте синове да се представят пред Господа, между тях дойде и Сатана. **7** И Господ рече на Сатана: От где идеш? А Сатана в отговор на Господа рече: От обикаляне земята и от ходене насам натам по нея. **8** После Господ рече на Сатана: Обърнал ли си внимание на слугата Ми Иов, че няма подобен нему на земята, човек непорочен и правдив, който се бои от Бога и се отдалечава от злото. И още държи правдивостта си, при все че ти Мене подбуди против него да го погубя без причина. **9** А Сатана в отговор на Господа рече: Кожа за кожа, да! все що има човек ще го даде за живота си. **10** Но прости ръката Си сега та се допри до костите му и до месата му, и той ще Те похули в лице. **11** И Господ рече на Сатана: Ето, той е в ръката ти; само живота му олази. **12** Тогава Сатана излезе от присъствието на Господа та порази Иов с лоши цирки от стъпалата на нозете му до темето му. **13** И той си взе черепка, за да се чеше с нея, и седеше в пепел. **14** Тогава жена му рече: Още ли държиш правдивостта си? Похули Бога и умири. **15** А той й каза: Ти говориш както говори една от безумните жени. Що! доброто ли да приемаме от Бога, и да не приемаме и злото? Във всячко това Иов не съгреши с устните си. **16** А тримата приятели на Иова, като чуха за всячкото това зло, което го сполетяло, дойдоха всеки от мястото си, - теманецът Елифаз, шуахецът Валдад, наамецът Софар; защото се бяха съгласили да дойдат заедно да го съжалят и да го утешат. **17** И като подигнаха очи от далеч и го не познаха, плакаха с висок глас; и всеки раздразнен се съжалвал на чадата си, и сипаха пръст на главите си като я хвърляха към небето. **18** И седяха при него на земята седем дни и нощи; и никой не му проговори дума, защото виждаха, че скръбта му беше много голяма.

чадата ти та умряха; и само аз се отървах да ти известя. **20** Тогава Иов стана, раздразнен си, и обръсна главата си, и като падна на земята поклони се. **21** И рече: Гол излязох из утробата на майка си; гол ще и да се върна там. Господ даде, Господ отне; да бъда благословено Господното име. **22** Във всячко това Иов не съгреши, нито се изрази безумно спрямо Бога.

**2** И пак един ден, като дойдоха Божийте синове, за да се представят пред Господа, между тях дойде и Сатана да се представи пред Господа. **2** И Господ рече на Сатана: От где идеш? А Сатана в отговор на Господа рече: От обикаляне земята и от ходене насам натам по нея. **3** После Господ рече на Сатана: Обърнал ли си внимание на слугата Ми Иов, че няма подобен нему на земята, човек непорочен и правдив, който се бои от Бога и се отдалечава от злото. И още държи правдивостта си, при все че ти Мене подбуди против него да го погубя без причина. **4** А Сатана в отговор на Господа рече: Кожа за кожа, да! все що има човек ще го даде за живота си. **5** Но прости ръката Си сега та се допри до костите му и до месата му, и той ще Те похули в лице. **6** И Господ рече на Сатана: Ето, той е в ръката ти; само живота му олази. **7** Тогава Сатана излезе от присъствието на Господа та порази Иов с лоши цирки от стъпалата на нозете му до темето му. **8** И той си взе черепка, за да се чеше с нея, и седеше в пепел. **9** Тогава жена му рече: Още ли държиш правдивостта си? Похули Бога и умири. **10** А той й каза: Ти говориш както говори една от безумните жени. Що! доброто ли да приемаме от Бога, и да не приемаме и злото? Във всячко това Иов не съгреши с устните си. **11** А тримата приятели на Иова, като чуха за всячкото това зло, което го сполетяло, дойдоха всеки от мястото си, - теманецът Елифаз, шуахецът Валдад, наамецът Софар; защото се бяха съгласили да дойдат заедно да го съжалят и да го утешат. **12** И като подигнаха очи от далеч и го не познаха, плакаха с висок глас; и всеки раздразнен се съжалвал на чадата си, и сипаха пръст на главите си като я хвърляха към небето. **13** И седяха при него на земята седем дни и нощи; и никой не му проговори дума, защото виждаха, че скръбта му беше много голяма.

**3** След това Иов отвори устата си та прокле дена си. **2** Иов, проговаряйки, рече: **3** Да погине денят, в който се родих, И нощта, в която се каза, роди се мъжко. **4** Да бъде тъмнина онът ден; Бог да го не зачата от горе, И да не изгрее на него светлина. **5** Тъмнина и мрачна сянка да го обладаят; Облак да седи на него; Всичко що помрачава деня нека го направи ужасен. **6** Тъмнина да обладае онът нощ; Да се не брои между дните на годината, Да

не влезе в числото на месеците. 7 Ето, пуста да Ужас ме обзе, и трепет, И разтърси всичките ми остане оная нощ; Радостен глас да не дойде в кости; 15 Тогава дух премина пред мене; Космите на нея. 8 Да я прокълнат ония, които кълнат дните, тялото ми настърхнаха; 16 Той застана, но не можах Ония, които са изкуси да събудят левицата. 9 Да да позная образа му; Призрак се яви пред очите ми; изгаснат звездите на вечерта й; Да очаква видело, и В тишина чух тоя глас: 17 Ще бъде ли смъртен човек да го няма, И да не види пъrvите лъчи на зората; праведен пред Бога? Ще бъде ли человека чист пред 10 Защото не затвори вратата на майчината ми Създателя си? 18 Ето, Той не се доверява на слугите утроба, И не скри скръбта от очите ми. 11 Защо не Си, И на ангелите Си намира недостатък, 19 Колко умрях при раждането, И не издъхнах щом излязо повече в ония, които живеят в къщи от кал. Чиято из утробата? 12 Защо ме приеха коленете? И защо основа е в пръстта, И които се смазват като че ли са съсците, за да сучат? 13 Защото сега щях да лежа молци! 20 Между заранта и вечерта се събират, Без и да почивам; щях да спя; Тогава щях да съм в да усети някой загубват се за винаги. 21 Величието, покой. 14 Заедно с царе и съветници на земята, което е в тях, не се ли премахва? Умират и то без Които си градят пусты стълбове; 15 Или с князе, които имаха злато, Които напълниха къщите си със сребро; 16 Или, като скрито пометниче, не щеше да ме има. Както младенци, които видело не са видели. 17 Там нечестивите престават да смущават, И там уморените се успокояват. 18 Заедно се успокояват и плениниците. Не чуват гласа на насилиника, 19 Там са малък и голям; И слугата е свободен от господаря си, 20 Защо се дава видело на злощастния, И живот на огорчения в душата, 21 Които копнеят за смъртта, и нямат я, Ако и да копнеят за нея повече отколкото за скрити съкровища, 22 Които се много радват и веселят, Когато намерят гроба? 23 Защо се дава видело на человека, чито път е скрит, И когото Бог е преградил? 24 Защото вместо ядене, дохожда ми въздишка; И стенанията ми се изливат като вода. 25 Защото онова, от което се боях, слуши ми се, И онова, от което треперех, дойде върху мене. 26 Не бях на мир, нито на покой, нито в охолност; Но пак смущение ме нападна.

**4** Тогава теманецът Елифаз проговаряйки рече: 2 Ако започнем да ти говорим, ще ти дотегне ли? Но кой може се въздържа да не говори? 3 Ето, ти си научил мнозина, И немощни ръце си укрепил. 4 Твоите думи са заячили колебаещия, И отслабнали колене си укрепил. 5 А сега това дойде на тебе, и ти е дотегнало; Допира те, и смутил си се. 6 В страха ти от Бога не е ли твоето упование, И в правотата на пътищата ти твоята надежда? 7 Спомни си, моля, кой някога е погивал невинен, Или где са били изтребени праведните. 8 До колко съм аз видял, ония, които орат беззаконие, И сят нечестие, това и жънат. 9 Изтребват се от дишането на Бога, И от духането на меча. 10 Ревът на лъвът и гласът на ноздрите Му погиват. 10 Ревът на лъвът и гласът не ще се уплашиш от погибел, когато дойде. 22 На свирепия лъв замират, И зъбите на младите погибелта и на глада ще се присмиваш, И не ще се лъвове се изкъртват. 11 Лъвът загива от нямане лов, уплашиш от земните зверове; 23 Защото ще имаш и малките на лъвицата се разпръсват. 12 Тайно сподобда с камъните на полето; И дивите зверове ще достига до мене едно нещо, И ухото миолови бъдат в мир с тебе. 24 И ще познаеш, че шатърът един шепот от него: 13 Всред мислите от нощните ти е в мир; И когато посетиш кошарата си, няма да видения, Когато дълбок сън напада човеците, 14 намериш да ти липсва нещо. 25 Ще познаеш още, че

е многочислено твоето потомство, И рожбите ти като земната трева. 26 В дълбока старост ще дойдеш на гроба си, Както се събира житен спон на времето си. 27 Ето, това издигахме; така е; Слушай го, и познай го за своето добро.

**6** А Иов в отговор рече: 2 Дано само би се претеглила моята печал, И злополуката ми да би се турила срещу нея на везните! 3 Понеже сега би била по-тежка от морския пъсък; Затова думите ми са били необмислени. 4 Защото стрелите на Всемогъщия са вътре в мене, Чиято отрова духът ми изпива; Божият ужас се опълчват против мене. 5 Реве ли дивият осел, когато има трева? Или мучи ли волът при яслите? 6 Яде ли се блудкавото без сол? Или има ли вкус в белтька на яйцето? 7 Душата ми се отвращава да ги допре; Те ми станаха като омразно ястие. 8 Дано получех това, което прося, И Бог да ми дадеше онова, за което копнея! 9 Да благоволеше Бог да ме погуби, Да пуснеше ръката Си та ме посече! 10 Но, това ще ми бъда за утеша, (Да! ще се утвърдя всред скръб, която не ме жали). Че аз не утаих думите на Светия. 11 Каква е силата та да чакам? И каква е сетнината ми та да издържа? 12 Силата ми сила каменна ли е? Или месата ми са медни? 13 Не изчезна ли в мене помощта ми? И не отдалечи ли се от мене избавлението? 14 На осърбения трябва да се покаже съжаление от приятеля му, Даже ако той е оставил страхът от Всемогъщия. 15 Братята ми ме измамиха като поток; Преминаха като течение на потоци, 16 Които се мътят от леда, И в които се топи снегът; 17 Когато се стоплят изчезват; Когато настане топлина изгубват се от мястото си; 18 Керваните, като следват по криволиченията им, Пристигат в пустота и се губят; 19 Теманските кервани прегледваха; Шевските пътници ги очакваха; 20 Изългаха се в надеждата си; Дойдоха там и се посрамиха; 21 Сега и вие сте така никакви; Видяхте ужас, и се уплашихте. 22 Рекох ли аз: Донесете ми? Или: Дайте ми подарък от имота си? 23 Или: Отървете ме от ръката на неприятеля? Или: Откупете ме от ръката на насилиниците? 24 Научете ме, и аз ще мълкна; И покажете ми в що съм съгрешил. 25 Колко са силни справедливите думи! Но вашите доводи що изобличават? 26 Мислите ли да изобличите думи, Когато думите на човек окаян са като вятър? 27 Наистина вие бихте впримчили сиракчето, Бихте копали яма на неприятеля си. 28 Сега, прочее, благоволете да ме погледнете, Защото ще стане явно пред вас ако аз лъжа. 29 Повърнете се, моля; нека не става неправда; Да! повърнете се пак; касае се до правдивостта ми. 30 Има ли неправда в езика ми? Не може ли небцето ми да познае лошото?

**7** Земният живот на човека не е ли воюван? И дните му не са ли като дните на наемник? 2 Като на слуга, който желае сянка, И както на наемник, който очаква заплатата си, 3 Така на мене се даде за притежание месеци на разочарование, И нощи на печал ми се определиха. 4 Когато си лягам, казвам: Кога ще стана? Но нощта се протака; И непрестанно се тласкам насам натам до зори. 5 Снагата ми е облечена с червеи и пръстени буци; кожата ми се пуха и тлее. 6 Дните ми са по-бързи от совалката на тъкача, И чезнат без надежда. 7 Помни, че животът ми е дъх; И че окото ми няма да са върне да види добро. 8 Окото на оногова, който ме гледа, няма да ме види вече; Твоите очи ще бъдат върху мене, а, ето, не ще ме има. 9 Както облакът се разпърска и изчезва, Така и слизящият в преизподната няма да възлезе пак; (*Sheol h7585*) 10 Няма да се върне вече у дома си. И мястото му няма да го познае вече. 11 Затова аз няма да въздържа устата си; Ще говоря в утеснението на духа си; Ще плача в горестта на душата си. 12 Море ли съм аз, или морско чудовище, Та туряш над мене стража? 13 Когато си казвам: Леглото ми ще ме утеши, Постелката ми ще облекчи оплакването ми, 14 Тогава ме плашиш със сънища, И ме ужасяваш с видения; 15 Така, че душата ми предпочита удушване И смърт, а не тия мои кости. 16 Додея ми се; не ща да живеяечно; Оттегли се от мене, защото дните ми са суета. 17 Що е човек, та да го възвеличаваш, И да си наумяваш за него, 18 Да го посещаваш всяка заран, И да го изпитваш всяка минута? 19 До кога не ще отвърнеш погледа Си от мене, И не ще ме оставиш ни колкото плюнката си да погълна? 20 Ако съм съгрешил, що правя с това на Тебе, о Наблюдателю на човеците? Защо си ме поставил за Своя прицел, Така щото станах тебога на себе си? 21 И защо не прощаваш престъплението ми, И не отнемеш беззаконието ми? Защото още сега ще спя в пръстта; И сутринта ще ме търсиш, а няма да ме има.

**8** Тогава шуахецът Валдад в отговор каза: 2 До кога ще говориш така, И думите на устата ти ще бъдат като силен вятър? 3 Бог променя ли съда? Или Всемогъщият променя правдата? 4 Ако Му са съгрешили чадата ти, И Той ги е предал на последствията от беззаконието им; 5 Ако би ти прилежно потърсил Бога, Ако би се помолил на Всемогъщия, 6 Тогава, ако беше ти чист и праведен, Непременно сега Той би се събудил да работи за тебе, И би направил да благоденствува праведното ти жилище; 7 И при все да е било малко началото ти, Так сетнините ти биха се уголемили много. 8 Понеже, попитай, моля, предишните родове, И внимавай на изпитаното от бащите им; 9 (Защото

ние сме вчераши и не знаем нищо, Тъй като дните ми уста; Ако бях непорочен, Той би ме показал на земята са сянката); 10 Не щат ли те да те научат опърничав. 21 Макар да бях непорочен, не бих и да ти явя, И да произнесат думи от сърцата си? 11 Зачитал себе си, Презрят бих живота си. 22 Все Никне ли рогоза без тиня? Расте ли тръстиката без едно е; затова казвам: Той погубва и непорочния и вода? 12 Доре е зелена и неокосена Изъсъхва преди нечестивия, 23 Ако бичът Му убива внезапно, Той се всяка друга трева. 13 Така са пътищата на всички, смее при изпитанията на невинните. 24 Земята е които забравят Бога; И надеждата на нечестивия ще предадена в ръцете на нечестивите; Той покрива загине. 14 Надеждата му ще се пресече; Упованието лицата на съдите; Ако не, тогава кой е, който прави му е паяжина. 15 Той ще се опре на къщата си, но тя това? 25 А моите дни са по-бързи от бързоходец; не ще устои; Ще се хване за нея, но не ще утрае. Бягат без да видят добро; 26 Преминаха като леки 16 Той зеленее пред слънцето, И клончетата му се кораби, Като орел, който се спушта върху лова. 27 простираят в градината му; 17 Корените му се сплитат Ако река: Ще забравя оплакването си, Ще оставя в грамадата камъни; Той гледа на камъните като желанието си, и ще се утеша. 28 В ужас съм от дом; 18 Но пак, ако го изтръгне някой от мястото му, всичките си скърби Зная, че Ти няма да ме имаш за Тогава мястото ще се отрече от него, казвайки: Не невинен; 29 Нечестив ще се считам; Защо, прочее, съм те видял. 19 Ето, това е радостта на пътя му! И да се труда напразно? 30 Ако се умия със снежна от пръстта други ще поникнат. 20 Ето, Бог няма да вода, И очистя със сапун ръцете си, 31 Ти пак ще отхвърли непорочния, Нито ще подири ръката на ме хвърлиш в тинята, Така щото и самите ми дрехи злоторвците. 21 Все пак ще напълни устата ти със ще се гнусят от мене. 32 Защото Той не е човек, смях И устните ти съвъзклициане. 22 Ония, които както съм аз, та да Му отговоря И да дойдем заедно те мразят, ще се облекат със срам; И шатърът на на съдъ. 33 Няма посредник помежду ни, Който да тури ръката си върху двами ни, 34 Нека оттегли от мене тоягата Си, И ужасът Му да не ме уплашва. 35 Тогава ще говоря, и няма да се боя от Hero; Защото в себе си не съм така уплашен.

**9** А Иов в отговор рече: 2 Наистина зная, че това е така, Но как ще се оправдае човек пред Бога? 3 Ако поискам да се съди с Hero, Не може да му отговори за едно от хиляда. 4 Мъдро сърце и мощна сила има Бог; Кой, като е упорствувал против Hero, е благоденствувал? 5 Той премества планините и те не усещат Когато ги е превърнал в гнева Си. 6 Той поклаща земята от мястото й, Тъй щото и стълбовете й треперят. 7 Той заповядва на сълнцето, и не изгрява; И туря под печат звездите. 8 Той сам простира небесата, И стъпва на морските вълни. 9 Той прави съзвездията - Мечката, Ориона и Плеидите, И скритите пространства на юг. 10 Той претърпва беззаконието ми И издириш греха ми, прави велики и неизследими дела. И безбройни чудеса. 11 Ето, минава край мене, и не Го виждам; Преминава и не Го съглеждам; 12 Ако грабна плячка, Ако Бог не оттегли гнева Си, Горделивите помощници аз да My забрани? Кой ще My рече: Шо правиш? 13 както съптиваш ли ме? 9 Помни, моля, че като глина си създадох и усъвършенствуха Кръгло в едно; а

14 Колко по-малко бих могъл си ли ме излял като млеко? Не си ли ме съсирил како сирене? 11 С кожа и мускули си ме облякъл, И с разисквам с Hero! 15 Комуто, и праведен ако бях, не кости и жили си ме оплел; 12 Живот и благоволение можех отговори, Но щях да повярвам, че е послушал си ми подарил, И провидението Ти е запазило духа гласа ми. 16 Ако извиках, и ми отговореше, Не щях си ли ме излял като млеко? Не си ли ме съсирил да повярвам, че е послушал гласа ми. 17 Защото Зная, че това е било в ума Ти; 14 Ако съгреша, ме смазыва с вихрушка, И умножава раните ми без наблюдаваш ме, И от беззаконието ми няма да ме причиня. 18 Не ме оставя да си отдъхна, Но ме считаши невинен, 15 Ако съм нечестив, горко ми! И насища с горчивини. 19 Ако е дума за силата на ако съм праведен, пак няма да дигна главата си. мощните; Ето ме! Би казал Той; И ако за съд, би Пълен съм с позор; но гледай Ти скръбта ми, 16 казал: Кой ще Mi определи време да съдя? 20 Даже Защото расте. Гониш ме като лъв, И повтаряш да ако бях праведен, осъдили ме биха собствените се показваш страшен против мене. 17 Повтаряш да издигаш против мене свидетелите Си, И увеличаваш

**10** Душата ми се отегчи от живота ми; За това, ще се предам на оплакването си, Ще говоря в горестта на душата си. 2 Ще река Богу: Недей ме осъжда; Покажи ми защо ми ставаш противен. 3 Добре ли Ти е да осъкъряваш, И да презираш делото на ръцете Си, А да осветяваш съвещаното от нечестивите? 4 Телесни ли очи имаш? Или гледаш както гледа човек? 5 Твоите дни като дните на человека във въздушни дни, 6 Та ли са, Или годините Ти като човешки дни, 6 Та Плеидите, И скритите пространства на юг. 10 Той претърпва беззаконието ми И издириш греха ми, 7 При все че знаеш, че не съм нечестив, И че никой не може да ме избавя от ръката Ти? 8 Твоите ръце ме създадоха и усъвършенствуха Кръгло в едно; а

8 Твоите дни като дните на човека си създади; И в пръст ли ще ме възвърнеш? 10 Не си ли ме излял като млеко? Не си ли ме съсирил како сирене? 11 С кожа и мускули си ме облякъл, И с разисквам с Hero! 15 Комуто, и праведен ако бях, не кости и жили си ме оплел; 12 Живот и благоволение можех отговори, Но щях да повярвам, че е послушал си ми подарил, И провидението Ти е запазило духа гласа ми. 16 Ако извиках, и ми отговореше, Не щях си ли ме излял като млеко? Не си ли ме съсирил да повярвам, че е послушал гласа ми. 17 Защото Зная, че това е било в ума Ти; 14 Ако съгреша, ме смазыва с вихрушка, И умножава раните ми без наблюдаваш ме, И от беззаконието ми няма да ме причиня. 18 Не ме оставя да си отдъхна, Но ме считаши невинен, 15 Ако съм нечестив, горко ми! И насища с горчивини. 19 Ако е дума за силата на ако съм праведен, пак няма да дигна главата си. мощните; Ето ме! Би казал Той; И ако за съд, би Пълен съм с позор; но гледай Ти скръбта ми, 16 казал: Кой ще Mi определи време да съдя? 20 Даже Защото расте. Гониш ме като лъв, И повтаряш да ако бях праведен, осъдили ме биха собствените се показваш страшен против мене. 17 Повтаряш да издигаш против мене свидетелите Си, И увеличаваш

гнева Си върху мене; Едно подир друго войства ме нападат. 18 Защо прочее ме извади Ти из утробата? Бих издъхнал без да ме е виждало око; 19 Бих бил като че не съм бил; От утробата бих бил отнесен в гроба. 20 Дните ми не са ли малко? Престани, да отида оттого няма да се върна, В тъмната земя и в съмртната сянка, 22 Земя, мрачна като самата тъмнина, Земя на мрачна сянка и без никакъв ред, Дето виделото е като тъмнина.

## **11** Тогава нааматецът Софар, в отговор рече:

Не трябва ли да се отговори на многото думи? Бива ли да се оправдае словоохотлив човек? 3 Твоите самохвалства ще запушат ли хорските уста? И когато ти се присмиваш, тебе никой да не засрами ли? 4 Защото ти казваш: Това, което говоря, е право, И аз съм чист пред Твоите очи. 5 Но дано проговореше Бог, И да отвореше устните Си против тебе. 6 И да ти явеше тайните на мъдростта, Че тя е двояка в проницателността си, Знай, прочее, че Бог изисква от тебе по-малко, отколкото заслужава беззаконието ти. 7 Можеш ли да изброяш Божияте дълбочини? Можеш ли да издириш Всемогъщия напълно? 8 Тия тайни са високи до небето; що можеш да сториш? По-дълбоки са от преизподнята; що можеш да узнаеш? (Sheol h7585) 9 Мярката им е по-дълга от земята И по-широва от морето. 10 Ако мине Той та улови и събере съд, То кой може да Му забрани? 11 Защото Той знае суетните човеци, Той вижда и нечестието, без да Му е нужно да внимава в него. 12 Но суетният човек е лишен от разум; Дори, човек се ражда като диво оселче. 13 Ако управиш ти сърцето си, И простреш ръцете си към Него, 14 Ако има беззаконие в ръцете ти, отстрани го, И не оставяй да обитава нечестие в шатрите ти. 15 Тогава само ще издигнеш лицето си без петно, Да! утвърден ще бъдеш, и няма да се боиш; 16 Защото ще забравиш скръбта си; Ще си я спомняш като води, които са оттекли. 17 Твоето пребиване ще бъде по-светло от пладне; И тъмнина ако си, пак ще станеш като зора. 18 Ще бъдеш в увереност, защото има надежда; Да! Ще се озърнеш наоколо, и ще си легнеш без опасно. 19 Ще легнеш, и не ще има кой да те плаши; Дори мнозина ще търсят твоето благоволение. 20 А очите на нечестивите ще изтекат; Приблизище не ще има за тях; И надеждата им ще бъде, че ще издъхват.

## **12** Тогава Иов в отговор рече:

2 Наистина само вие сте люде, И с вас ще умре мъдростта! 3 Но и аз имам разум както и вие; Не съм по-долен от вас; И такива работи, кой ги не знае? 4 Станах за поругание на близния си, Човек, който призовавах Бога, и Той

ми отговаряше, - Праведният, непорочният човек стана за поругание! 5 Тоя, чийто нозе са близо до Иначе, бих подхълзане, Е като презрян светилник в мисълта бил като че не съм бил; От поругания са благополучния. 6 Шатрите на разбойниците са в безопасност; Бог докарва изобилие в ръцете им. 7 Но попитай сега животните, и те ще те научат, И въздушните птици, и те ще ти кажат; 8 Или говори на земята, и тя ще те научи, И морските риби ще ти изявят. 9 От всички тия кой не разбира, Че ръката на Господа е сторила това? 10 В Чиято ръка е душата на всичко живо, И дишането на цялото човечество. 11 Ухото не изпитва ли думите Както небцето вкусва ястието си? 12 Мъдростта е у белокосите, казвате вие, И разумът в дългия живот. 13 А у Бога е мъдростта и силата; Той има разсъждение и разум. 14 Ето, Той събarya, и не съгражда вече; Затваря човека, и не му се отваря. 15 Ето, задържа водите, и пресъхват; Пуща ги пак, и изравят земята. 16 У Него е силата и мъдростта; Негов е измаменият и измамникът. 17 Закарва съветниците ограбени, И прави съдиите глупави. 18 Разпасва пояса на царете, И опасва кръста им с въже. 19 Закарва първенците ограбени, И поваля силните. 20 Отнема думата от ползващите се с доверие, И взема ума на старейшините. 21 Излива презрение върху князете, И ослабва силата на яките. 22 Открива дълбоки работи из тъмнината, И изважда на видело мрачната сянка. 23 Умножава народите, и погубва ги, Разширява народите, и стеснява ги. 24 Отнема бодростта на началниците на земните жители, И прави ги да се скитат по непроходна пустиня; 25 Пипат в тъмнината без виделина, И прави ги да залитат като пиян.

**13** Ето, моето око е видяло всичко това, Ухото ми е чуло и го е разбрало. 2 Което знаете вие, това зная и аз; Не съм по-долен от вас. 3 Но аз бих говорил на Всемогъщия, И желая да разисквам с Бога; 4 Защото вие сте измислители на лъжа; Всичца сте безполезни лекари. 5 Дано мълкнхете съвсем! И това щеше да ви бъде за мъдрост. 6 Слушайте сега доводите ми, И дайте внимание в жалбата на устните ми. 7 Заради Бога несправедливо ли ще говорите? Заради Него измама ли ще изкажете? 8 Заради Бога пристрастие ли ще покажете? Заради Бога ще се съдите ли? 9 Добро ли е да ви изпита Той? Или ще можете да Го изльжете, както лъжат човека? 10 Той непременно ще ви изобличи, Ако тайно показвате пристрастие. 11 Величието Му не ще ли ви уплаши?

И ужасът Му не ще ли да ви нападне? 12 Вашите паметни думи стават пред Него поговорки от пепел; Защитата ви става укрепление от кал. 13 Мълкнете! оставете ме и аз да говоря; И нека дойде върху мене каквото ще. 14 Каквото и да стане, ще взема месата

си възбите си, И ще туря живота в шепата си. 15 премества от мястото си; 19 Както водите изтряват Ако и да ме убие Той, аз ще Го чакам; Но пак ще камъните; И наводненията им завличат пръстта от защия пътищата си пред Него. 16 Даже това ще ми земята; Така Ти погубваш надеждата на човека. бъде спасение, Че нечестив човек няма да дойде 20 Надделяваш всяка над него, и той прехожда; пред Него. 17 Послушайте внимателно думата ми; И Изменяваш лицето му, и го отпращаш. 21 Синовете изявленietо ми нека бъде в ушите ви. 18 Ето сега, му достигат до почитание, а той не знае; И биват аз съм наредил делото си; Зная, че ще се оправдая. свалени, а той не забелязва това за тях; 22 Знае 19 Кой е онъ, който ще се съди с мене? Защото, ако само, че снагата му е за него в болки, И душата му е мълкна, сега ще издъхна. 20 Само две неща не ми за него в жалене.

направай, Тогава не ще се скрия от лицето Ти, 21 Не отказвай да оттеглиш ръката Си от мене, И нека ме не уплаши ужасът Ти. 22 Тогава Ти повикай, и аз ще Ти отговоря; Или аз да говоря, и ти ми отговори. 23 Колко са беззаконията ми и греховете ми? Яви ми престъплението ми и греха ми. 24 Защо криеш лицето Си, И ме считаши за Свой неприятел? 25 Ще измоляваш ли лист оттяван? И ще гониш ли суха плява? 26 Защо пишеш горести против мене, И ме правиш да наследявам беззаконията на младостта си, 27 И туряш нозете ми в клада, И наблюдаваш всичките ми пътища, Забелязваш дирите на нозете ми? 28 При все, че аз като гнила вещ тлея, Като дреха от молец изядена.

**14** Човекът, роден от жена е кратковременен И Пълен със смущение. 2 Цъфти като цветя, и утешения и меките Му към теб думи Малко нещо ли

се покосява; Бяга като сянка, и не се държи. 3 И са за тебе? 12 Какво те блазни сърцето ти, И на какво върху такъв ли отваряш очите Си, И ме караш на смигат очите ти, 13 Та обръща духа си против Бога, съд с Тебе? 4 Кой може да извади чисто от нечисто? И изпушаш такива думи из устата си? 14 Що е човек Никой. 5 Тъй като дните му са определени, И числото на месеците му е у Тебе, И Ти си поставил границите му, които не може да премине, 6 Отвърни погледа Си от него, за да си почине, Догде като наемник доизкара деня си. 7 Защото за дървото има надежда, Че, ако се отсече, пак ще поникне, И че издънката му няма да изчезне, 8 Даже ако коренът му остане в земята, И ако пънът му умре в пръстта; 9 Понеже от дъха на водата ще поникне, И ще покара клончета като новопосадено. 10 Но човек умира и прехожда;

да! Човек издъхва, и де го? 11 Както водите чезнат мъчителя. 21 Ужасни гласове има в ушите му, Че из морето, И реката престава и пресъхва, 12 Така като е в спокойствие ще го нападне изтребителят; човек ляга, и не става вече; Докато небесата не преминат, те няма да се събудят, И няма да станат от съня си. 13 О, дано ме скриеш Ти в преизподнята, Да ме покриеш, докато премине гневът Ти, Да ми определеше срок, и тогава да би ме спомнил! (Sheol h7585) 14 Ако умре човек, ще оживее ли? През всичките дни на воюването си ще чакам, Докато

дойде промяната ми. 15 Ще повикнеш, и аз ще Ти се отзова; Ще пожелаеш делото на ръцете Си. 16 А сега броиш стъпките ми; Не наблюдаваш ли греховете си, 28 Той се засели в разорени градове, В къщи

ми? 17 Престъплението ми е запечатано в мешец, И зашиваш беззаконията ми. 18 Наистина както и да се обогати, и имотът му няма да трае, Нито планината като пада унищожава се, И скалата се

дебелите изпъканости на щитовете си. 27 Понеже отвори лицето си с тъстината си, И, затъсти къста, необитаеми, Готови да станат на купове. 29 Няма И зашиваш беззаконията ми. 18 Наистина както и да се обогати, и имотът му няма да трае, Нито планината като пада унищожава се, И скалата се

Няма да се отърве от тъмнината; Пламък ще изсущи Защото си скрил сърцето им от разум; Затова няма младоците му; И от дишането на Божияте уста ще да ги възвисиш. 5 Който заради плячка предава бъде завлечен. 31 Нека не се доверява на суетата, приятели - Очите на чадата му ще изтекат. 6 Той ме самоизмамен; Защото суета ще бъде заплатата му. е поставил и поговорка на людете; И укор станах аз 32 Преди времето си ще се изплати, И клонът му няма пред тях. 7 Помрачиха очите ми от скръб, И всичките да раззеленее, 33 Ще изрони неуздялото си грозде ми телесни части станаха като сянка. 8 Правдивите като лозата, И ще хвърли цвета си като маслината. ще се почудят на това, И невинният ще се повдигне 34 Защото дружината на нечестивите ще запустее; против нечестивия. 9 А праведният ще се държи И огън ще пойде шатрите на подкупничеството. 35 в пътя си, И който има чисти ръце ще увеличава Зачват зло, и раждат беззаконие, И сърцето им силата си. 10 А вие всички, моля, пак дойдете; Обаче не ще мога намери между вас един разумен. 11 Дните ми преминаха; Намеренията ми и желанията сърцето ми се пресякоха. 12 Нощта скоро ще замести дения; Виделото е близо до тъмнината, 13 Ако очаквам преизподната за мое жилище, Ако съм постлал постелката си в тъмнината, (Sheol h7585) 14 Ако съм викнал към тленните, Баща ми си ти, - Към червите: Майка и сестра ми сте, 15 То где е сега надеждата ми? Да! кой ще види надеждата ми? 16 При вратите на преизподната ще слезе тя, Когато едновременно ще има покой в пръстта. (Sheol h7585)

**16** Тогава Иов в отговор рече: 2 Много такива неща съм слушал; Окайни утешители сът всички. 3 Свършват ли се празните думи? Или що ти дава смелост, та отговаряш? 4 И аз можех да говоря като вас; Ако беше вашата душа на мястото на моята душа, Можех да натрупам думи против вас И да клатя глава против вас. 5 Но аз бих ви подкрепил с устата си, И утешаха си от устните ми би олекила скръбта ви. 6 Ако говоря, болката ми не олеква; И ако мълча, до колко съм по-на покой? 7 Но сега Той ме много умори; Ти запусти цялото ми семейство. 8 Набръккал си ме в свидетелство против мене; И мършавостта ми се издига срещу мене И заявява в лицето ми. 9 Разкъсва ме в гнева Си, и ме мрази; Скърца със зъбите Си против мене; Неприятелят ми остри очите си върху мене. 10 Зяпат против мене с устата си, Удрят ме по челюстта с хулене, Трупат се всички против мене. 11 Бог ме предаде на неправедния, И ме хвърли в ръцете на нечестивите. 12 Бях в охолност, но Той ме разкъса, Дори хвана ме за врата и строши ме, И постави ме за Своя прицел. 13 Стрелците Му ме обиколиха; Пронизва бъбреците ми, и не щади; Излива жлъцката ми на земята. 14 Съсиша ми с удар върху удар; Спуска се върху мене като исполнин. 15 Вретище съших върху кожата си, И окалях рога си в пръстта. 16 Лицето ми подпухна от плач, И мрачна сянка има върху клепачите ми, 17 Ако и да няма неправда в ръцете ми, И да е чиста молитвата ми. 18 О земле, не покривай кръвта ми! И за вика ми да няма място за почивка. 19 Ето и сега, свидетелят ми е на небеса, И свидетелството ми във височините. 20 Моите приятели ми се присмиват; Но окото ми рони слъзи към Бога, 21 Дано Той сам защити човека пред Бога. И човешкия син пред близния му! 22 Защото като се изминат малко години Аз ще отида на път, отгдето няма да се върна.

**17** Духът ми чезне, дните ми гаснат, мене вече гробът чака. 2 Сигурно ми се присмиват; И окото ми трябва постоянно да гледа огорченията им! 3 Дай, моля, поръчителство; стани ми поръчител при Себе Си; Кой друг би дал ръка на мене? 4

**18** Тогава шуахецът Валдад в отговор рече: 2 До кога още ще ловите думи? Първо разбирайте, и после ще говорим. 3 Защо сме считани като скотове, И станахме никакви пред вас? 4 О ти, който разкъсваш душата си в гнева си, За тебе ли ще бъде напусната земята, И скалите ще се преместят от мястото си? 5 Наистина светлината на нечестивия ще угасне, И пламъкът на огъня му няма да свети. 6 Светлината ще бъде мрак в шатъра му, И светилникът при него ще изгасне, 7 Силното му стъпване ще се стесни. И собствените му намерения ще го повалят. 8 Защото със своите си нозе той се хвърля в мрежа, И ходи върху примки. 9 Клопка ще го улови за петата, Примка ще го хване. 10 Въжето му е скрито в земята, И примката на пътя му. 11 Ужасът ще го плашат отвред, И ще го гонят в петите. 12 Силата му ще чезне от глад, И бедствие ще бъде готово до хълбока му. 13 Първородният на смъртта ще пойде членовете на тялото му. Да! ще пойде членовете му. 14 Той ще бъде изкоренен от шатъра си, в който уп ovarva, И ще бъде закаран при царя на ужасите. 15 В шатъра му ще се засели това, което не е негово; Сяра ще се разпръсне върху жилището му. 16 Отдолу корените му ще изсъхнат, И отгоре клоните му ще се отсекат. 17 Споменът му ще се изличи от земята, И името му не ще го има вече по улиците. 18 Ще бъде изпъден от светлото в тъмното, И ще бъде изгонен от света. 19 Не ще има ни син, ни внук между людете си, Нито остатък в жилищата си. 20 Идните поколения ще се смятат за деня му, Както и предишните се ужасиха. 21 Наистина такива са

жилищата на нечестивия, И това е мястото на онзи, Затова бързам. 3 Чух укорително изобличение против който не познава Бога.

**19** Тогава Иов в отговор рече: 2 До кога ще осъкрябвате душата ми, И ще ме съкрушавате с думи? 3 Десет пъти вече стана ме укорявате, Но пак не ви е срам, че ми смайвате главата. 4 Даже ако наистина съм съгрешил, Грешката ми остава с мене. 5 Ако непременно искате да се големеете над мене И да хвърляте против мене укора ми, 6 Знайте сега, че Бог ме повали И ме обиколи с мрежата Си. 7 Ето, викам: Неправда! Но няма кой да ме чуе; Издавам вик за помощ, но няма съд. 8 Той е преградил пътя ми, та не мога да премина, И турил е тъмнина в пътеките ми, 9 Съблъкъл ме е от славата ми, И отнел е венеца от главата ми. 10 Съкрушил ме е отвсякъде, и аз отивам; И изкоренил е надеждата ми като дърво. 11 Запалил е токе против мене гнева Си, И счита ме като един от враговете Си. 12 Полковете Му настъпват заедно, Та заздравяват пътя си против мене, И разполагат се в стан около шатъра ми. 13 Отдалечил е от мене братята ми; И ония, които ме познаваха, станаха съвсем чужди за мене. 14 Оставилаха ме близките ми, И забравиха ме познайниците ми. 15 Ония, които живеят в дома ми, И слугините ми считат ме като чудж; Странен станах в очите им. 16 Викам слугата си, и не отговаря, При все че с устата си му се моля. 17 Дъхът ми е отвратителен на жена ми, И дъхът ми на чадата на чреслата ми. 18 И самите малки деца ме презират; Когато ставам говорят против мене. 19 Всичките ми по-блиズки приятели се погнуват от мене; И ония, които възлюбих, обрнаха се против мене. 20 Костите ми залепват за кожата ми и за месата ми; И отървах се само с кожата на зъбите си. 21 Смилете се за мене, смилете се за мене, вие приятели мои! Защото ръката Божия се допря до мене. 22 Защо ме гоните като че ли съте Бог, И не се насищате от плътта ми? 23 О, да можеха да се напишат думите ми! Да се начертаха на книга! 24 Да се издълбаха на скала за всегда С желязна писалка и олово! 25 Защото зная, че е жив Изкупителят ми, И че в последно време ще застане на земята; 26 И, като изтлее след кожата ми това тяло, Пак вън от плътта си ще видя Бога: 27 Когото сам аз ще видя, И очите ми ще гледат, и то не като чужденец. За тая гледка дробовете ми се топят дълбоко в мене. 28 Ако кажете, Как ще го гоним, Тъй като причината на това страдание се намира в самия него! 29 Тогава бойте се от меча; Защото гневни са наказанията, нанесени от меча, За да познаете, че има съд.

**20** Тогава нааматеът Софар в отговор рече: 2 Понеже ме карат мислите ми да отговоря,

мене; И духът на разума ме кара да отговоря.

4 Не знаеш ли това от старо време, От когато е поставен човек на земята, 5 Че тържеството на нечестивите е кратковременно, И радостта на безбожния е минутна? 6 Макар величието му да се издигне до небето, И главата му да стигне до облаците. 7 Пак той ще се изрине за винаги, както нечистотите му; Ония, които са го гледали, ще кажат, Где е той? 8 Като сън ще отлети и няма да се намери, И като нощно видение ще изчезне. 9 Okoto, което го е гледало, не ще го гледа вече; И мястото му няма да го види вече. 10 Чадата му ще потърсят благоволението на сиромасите; И ръцете му ще повърнат имота им. 11 Костите му са пълни със съгрешенията на младостта му; И те ще лежат с него в пръстта. 12 Ако и да е сладко злото в устата му, Та го крие под езика си. 13 Ако и да го жали и не го оставя, Но все още го държи вътре в устата си, 14 Пак храната му ще се измени в червата му, На жълчка аспидна ще се обърне във вътрешностите му. 15 Погълнал е богатство, но ще го повърне; Бог ще го изтърне из корема му. 16 Отрова аспидна ще суче; Език ехиднин ще го умъртви. 17 Няма вече да гледа потоците, Реките, които текат с мед и масло. 18 Това, за което се трудим, ще го възвърне, И няма да се наслаждава на него; Съразмерно с имота, който е придобил, Той няма да се радва, 19 Защото е угнетил сиромасите и ги е оставил; Заграбил е къща, която не бе построил. 20 Понеже не е знаел насита на лакомството си, Няма да запази нищо от това, което му е най-мило; 21 Понеже не остана нищо, което не изяде, Затова благоденствието му няма да трае. 22 Когато е вътре изобилие, ще го сполети осъдност; Ръката на всеки окаяник ще го нападне. 23 Когато се кани да напълни корема си, Бог ще хвърли върху него яростния Си гняв, И ще го навали върху него, когато още яде. 24 Когато бяга от железното оръжие, Стрелата на медния лък ще го проникне. 25 Той я изтъръва, и тя излиза из жълчката му; Да! лъскавият ѝ връх излиза из жълчката му; Ужаси го обземат. 26 Всякаква тъмнина е запазена за съкровищата му; Огън нераздухван от човек ще го пойде; На тия, които останат в шатъра му, зле ще им бъде. 27 Небето ще открие беззаконието му, И земята ще се повдигне против него. 28 Богатството на дома му ще изчезне, В деня на Божия гняв ще се разпилее. 29 Това е от Бога дельт на нечестивия, И определеното му от Бога наследство.

**21** Тогава Иов в отговор рече: 2 Слушайте внимателно говоренето ми, И с това ме утешавайте. 3 Потърпете ме, и аз ще говоря; А след като изговоря, присмивайте се. 4 За человека

ли се оплаквам аз? А как да се не утесни духът разумен може да бъде полезен на семе си. 3 Ако ми? 5 Погледнете на мене, и почудете се, И турете си ти праведен, Всемогъщия има ли за какво да ръка на устата си. 6 Само да си наумя тия въпроси се радва? Или ползува ли се Той, ако правиш ужасявам се, И трепет обзема снагата ми. 7 Защо пътищата си непорочни? 4 Поради твоя ли страх живеят нечестивите, Остаряват; даже стават и много от Него Той те изобличава, И влиза в съд с тебе? силни. 8 Чадата им се утвърждават заедно с тях 5 Нечестието ти не е ли голямо? И беззаконията пред лицето им, И внуките им пред очите им. 9 ти не са ли безкрайни? 6 Защото без причина Домовете им са свободни от страх; И Божията си взел залог от брата си. И си лишил голите от тояга не е върху тях. 10 Говедата им се гонят и не дрехите им, 7 Не си напоил с вода уморения, И си напразно; Юницата им се тели, и не помята. 11 задържал хляб от гладния. 8 А който беше як, той Пущат чадата си като овце; И децата им скачат. 12 придобиваше земята; И който беше почитан, той се Пеят при музиката на тъпанчето и арфата, И веселят заселваше в нея. 9 Вдовици си отпратил празни, се при звука на свирката. 13 Прекарват дните си И мищите на сирачетата си строшил. 10 За това в благополучие; И в една минута слизат в гроба. примки те обикалят, И страх внезапен те ужасява, 11 **(Sheol h7585)** 14 Все пак казват Богу: Оттегли се от Или тъмнина, та не виждаш, И множество води те нас, Защото неискаме да знаем пътищата Ти. 15 покрива. 12 Бог не е ли на небесните висоти? Сега Що е Всемогъщият, та да Му служим? И какво се гледай височината на звездите, колко са на високо! ползваме, като Го призоваваме? 16 Ето, щастието 13 А ти казваш: Где ще знае Бог? През мрака ли им не е в тяхна ръка; Далеч да бъде от мене може да съди? 14 Облаци Го покриват, та не вижда: мъдруването на нечестивите! 17 Колко често изгасва И ходи по свода небесен, 15 Забележил ли си ти светилникът на нечестивите, И дохожда бедствието стария път, По който са ходили беззаконниците? им върху тях! Бог им разпределя болезни в гнева 16 Тия, които преждевременно бидоха грабнати, И Си. 18 Те са като плява пред вятъра, И като прах от чиято основа порой завлече, 17 Които рекоха Богу: плява, който вихрушката отвява. 19 Думате, Бог пази Отдалечи се от нас, И - какво може Всемогъщият да наказанието на тяхното беззаконие за чадата им. Постори за нас? 18 При все, че Той напълни с блага добре нека въздаде на сами тях, за да го усещат; 20 домовете им. Но далеч да бъде от мене мъдруването Собствените им очи нека видят гибелта им, И сами на нечестивите! 19 Праведните гледат и се радват; те нека пият от гнева на Всемогъщия. 21 Защото И невинните им се присмиват, като казват: 20 Не какво наслаждение от дома си има нечестивият след бяха ли погубени въстаналите против нас, И огън себе си, Когато се преполови числото на месеците погълна останалите от тях? 21 Сприятели се сега му? 22 Ще научи ли някой Бога на знание, Тъй с Hero и бъди в мир; От това ще дойде добро за като Той съди високите? 23 Един умира в пълно тебе. 22 Приеми, прочее, закона от устата Му, И благополучие, Като е във всичко охолен и спокоен; съхрани думите Му в сърцето си. 23 Ако се върнеш 24 Ребрата му са покрити с тълстина, И костите му към Всемогъщия, пак ще бъдеш утвърден; Отдалечи, са напоени с мозък. 25 А друг умира в душевна прочее, беззаконието от шатрите си, 24 Хвърли злото горест, Като никога не е ял с весело сърце. 26 Заедно си в пръстта, И офорското злато между камъните лежат в пръстта, И червеи ги покриват. 27 Ето, зная на потоците; 25 И Всемогъщият ще ти бъде злато, мислите ви И хитруванията ви за съсипването ми. И изобилие от сребро за тебе. 26 Защото тогава 28 Защото думате: Где е къщата на князя? И где е ще се веселиш във Всемогъщия, И ще въздишаш шатърът, където живееха нечестивите? 29 Не сте ли лицето си към Бога. 27 Ще Му се помолиш, и Той попитали минаващите през пътя? И не разбирайте ще те послуша; И ще изпълни обреците Си. 28 И ли бележитите им примери, 30 Че нечестивият се каквото решение направиши, ще ти бъде потвърдено; пази за ден на погибел, И че в ден на гняв ще бъде И светлина ще сияе по пътищата ти. 29 Когато те закаран? 31 Кой ще изяви пред лицето му неговия унижат, Тогава ще речеш: Има въздигане! И Той ще път? И кой ще му въздаде за онова, което е сторил? спаси онзи, който има смирен поглед. 30 Даже онзи, 32 Но и той ще бъде донесен в гроба, И ще пази над който не е невинен, ще избави; Да! с чистотата на гробницата си. 33 Буците на долината ще му бъдат твоите ръце ще бъде избавен.

леки; И всеки човек ще отиде подир него, Както безбройни са отишли преди него, 34 Как, прочее, ми давате празни утешения, Тъй като в отговорите ви остава само лъжа?

**22** Тогава теманецът Елифаз в отговор рече: 2 Него, И напълнил бих устата си с доводи, 5 Узнал може ли човек да бъде полезен Богу? Ако бих думите, които Той би ми отговорил, И разбрали

**23** А Иов в отговор рече: 2 И днес оплакването ми е горчиво; Ръката ми е по-тежка от въздишането ми. 3 Ах, да бих знаел где да Го намеря! Отишъл бих до престола Му, 4 Изложил бих делото си пред

бих какво щеше да ми рече. 6 Щеше ли Той да се проклет на земята; Не се обръщат вече към пътя препира с мене с голямата Си сила? Не! щеше само за лозята. 19 Както сушата и топлината погълщат да внимава в мен. 7 Тогава би станало явно, че водата от снега, Така и преизподната грешните. един праведник разисква с Него; И така аз бих се (Sheol h7585) 20 Майчината утроба ще ги забрави; освободил за винаги от Съдията си. 8 Обаче, ето, Червеят ще има сладко ястие в тях; Няма вече да се отивам напред, но няма Го, И назад, но не го виждам, спомнят; И неправдата ще се строши като дърво. 21 9 Наляво, където работи, но не мога да Го видя; Крие Погълщат неплодната, която ражда; И на вдовицата се надясно, и Го не виждам. 10 Знае, обаче, пътя ми; не правят добро, 22 Влачат и мощните със силата когато ме изпита, Ще изляза като злато. 11 Ногата си: Те стават, и никой не е безопасен в живота си. 23 ми се е държала здраво в Неговите стъпки; Опазил Бог им дава безопасност, и те се успокояват с нея, съм пътя Му без да се отклоня; 12 От заповедите на Но очите Му са върху пътищата им. 24 Въздвигнаха устните Му не съм се оттеглил назад; Съхранил съм се за малко, и, ето, че ги няма! Снишават се; и както думите на устата Му повече от нужната си храна. 13 всички други си отиват, И отсичат се като главите Но Той е на един ум, и кой може да Го отвърне? И на класовете. 25 И сега, ако не е така, кой ще ме каквото желае душата Му, това прави. 14 Защото изкара лъжец, И ще обърне в нищо думите ми?

**24** Защо, ако времената не са открити от Всемогъщия, Ония които Го познават, не виждат

дните Му за съд? 2 Едини преместят между, Грабят стада и ги пасат; 3 Откарват осела на сирачетата; Вземат в залог говедото на вдовицата; 4 Изтласкват бедните от пътя; Сиромасите на земята се крият заедно от тях. 5 Ето, като диви осли в пустинята излизат по работата си, Подраняват да търсят храна; Пустинята из доставя храна за чадата им. 6 Жънат фуражка в нивата, за да го ядат. И берат лозата на неправедника; 7 Цяла нощ лежат голи без дрехи, И нямат завивка в студа; 8 Измокрюват се от планинските дъждове, И прегъръщат скалата, понеже нямат прибежище. 9 Други грабват сирачето от съседите, И вземат залог от сиромаха. 10 Голи, тия ходят крадешком без дреха, И гладни, носят сноповете; 11 Изтискват дървено масло в техните огради, Тъгчат линовете им, а остават жадни. 12 Умиращите охкат из града, И душата на ранените вика; Но пак това безумие Бог не гледа. 13 Дали са от противниците на виделината; Не знаят пътищата й, И не стоят в пътеките й, 14 Убиещт става в зори и убива сиромаха и нуждаещия се, А нощем е като крадец. 15 Така и окото на прелюбодеца очаква

да се мръкне, Като казва: Око не ще ме види; И преличава лицето си. 16 В тъмнината пробиват къщи; Те се затварят през деня, Видело не познават. 17 Защото за всички тях зората е като мрачната сянка; Понеже познават ужасите на мрачната сянка. 18 Бърже се отдалечат по лицето на водата; Делт им е

25 Тогава шуахецът Валдат в отговор рече: 2 Господството и страховдъхновението принадлежат Нему; Прави мир във висините Си. 3 Имат ли брой войнствата Му? И върху кого не изгрява Неговата светлина? 4 И тъй, как може човек да е праведен пред Бога? Или как може да е чист роденият от жена? 5 Ето, и самата луна не е светла, И зездите не са чисти, пред Него, 6 Колко по-малко гадината човек, И червеят човешки син!

**26** А Иов в отговор рече: 2 Каква помощ си дал ти на немощния! Как си спасил безсилната мища! 3 Как си съветвал оня, който няма милост! И какъв здрав разум си изиспал! 4 Към кого си отправил думи? И чий дух те е вдъхновявал? 5 Пред него мъртвите треперят Под водите и обитателите им. 6 Преизподната е гола пред Него, И Авадон няма покрив. (Sheol h7585) 7 Простира севера върху празния простор; Окача земята на нищо. 8 Връзва водите в облаци Си; Но облак не се продира изпод тях. 9 Покрива лицето на престола Си, Като простира облака Си върху него. 10 Обиколил е водите с граница Дори до краищата на светлината и на тъмнината. 11 Небесните стълбове треперят И ужасяват се от смърмянето Му. 12 Развълнува морето със силата Си; И с разума Си поразява Рахав 13 Чрез духа Си украсява небесата; Ръката Му пробожда бягащия змей 14 Ето, тия са само краищата на пътищата Му; И колко малко шепнене ни дават да чуем за Него! А гърма на силата Му, кой може да разбере?

**27** И Иов продължи беседата си като казваше: 2 В живота на Бога, Който е отнел правото ми, И на Всемогъщия, Който е огорчил душата ми, 3 Заклевам се, че през всичкото време, докато е дишането ми в мене, И Духът Божий в ноздрите ми, 4 Устните ми няма да изговорят неправда, Нито езикът ми ще продума измама. 5 да не даде Бог да ви оправдава!

Докато изсъхна няма да отхвърля непорочността си се придобие със злато; И сребро не може да се от мене. 6 Правдата си ще държа, и не ще я оставя; претегли в замяна с нея. 16 Не може да се оцени с Догдото съм жив сърцето ми няма да ме изобличи. 7 официско злато, Със скъпоценен оникс и сапфир. 17 Неприятелят ми нека бъде като нечестивия, И който Злато и кристал не могат се сравни с нея, Нито може въстava против мене като беззаконния. 8 Защото да се размени с вещи от на-чисто злато. 18 Не ще се каква е надеждата на нечестивия, Че ще спечели, спомене корал или кристал за покупката й. Защото когато изтръгне Бог душата му? 9 Ще послуша ли цената на мъдростта е по-висока от скъпоценните Бог вика му. Когато го сполети беда? 10 Ще се камъни. 19 Топаз етиопски не ще се сравни с нея; наслаждава ли във Всемогъщия? Ще призовава Не ще се оцени тя с чисто злато. 20 От, где прочее, ли Бога във всяко време? 11 Ще ви научи това, дохъда мъдростта? И где е мястото на разума? което е в Божията ръка; Каквото има у Всемогъщия 21 Понеже е скрита от очите на всичките живи, И не ще да скрия. 12 Ето, вие всички сте видели утаена от въздушните птици. 22 Гибелта и смъртта това; Защо, прочее, ставате съвсем безполезни? 13 казват: С ушите си чухме слух за нея. 23 Бог разбира Делът на нечестивия от Бога, И наследството, което пътя й, И Той знае мястото й; 24 Понеже Той гледа 14 Ако се умножават чадата му, умножават се за меч; да претегля тежината на ветровете, И да измерва И внуките му не ще се насят с хляб. 15 Останалите водите с мярка. 26 Когато направи закон за дъждъа, от него, смърт ще ги погребе, И вдовиците му няма да плачат. 16 Ако и да натрупа сребро много като 27 Тогава Той я видя и изяви; Утвърди я, да! И я изследва; 28 И каза пръст, И приготви дрехи изобилно като кал, 17 Може на человека: Ето, Страх от Господа, туй е мъдрост, И да приготви, но праведните не ще ги облекат, И отдалечаване от злото, това е разум.

невинните ще си разделят среброто. 18 Построява къщата си както молеца. И както пъдарят, който прави колиба. 19 Богат лъга, но няма да повтори. Веднъж отваря очите си и го няма; 20 Трепет го хваща като потоп; Буря го граби нощем; 21 Източният вятър го дига, и той отива; Той го изтръгва с мястото му. 22 Защото Бог ще хвърли върху него беди, и не ще го пожали; Той ще се старае да избега от ръката му. 23 Ще изпляскат с ръце против него, И ще му подсвиркат така, че ще бяга от мястото си.

**28** Наистина има рудница за сребро, И място, где злато се плави. 2 Желязото се взема из земята, И медта се лее от камъка. 3 Човекът туря край на тъмнината, И издирва до най-далечните места, Камъните в тъмнината и в мрачната сянка. 4 Далеч то човешко жилище, где нозе не стъпват, Той си отваря рудница; Окачени далеч от човеците рудничарите се люлеят. 5 Колкото за земята, от нея произлиза хлябът? И под нея се разрива като че ли с огън. 6 Камъните и са място на сапфир, И златна пръст има в нея. 7 Хищна птица не знае тоя път И окото на сокол не го е видяло. 8 Горделивите зверове не са стъпвали по него; Лъв не е заминавал през него. 9 Човекът простира ръката си върху канарите, Превръща планините из корен. 10 Разсича проломи между скалите; И окото му открива всичко що е между скалите; И ограничава капането на водите;

**29** И Иов още продължи беседата си като казваше: 2 О, да бях както в предишните месеци, Както в дните, когато Бог ме пазеше, 3 Когато светилникът Му светеше на главата ми, И със светлината Му ходех в тъмнината; 4 Както бях в дните на зрелостта си, Когато съветът от Бога бдеше над шатъра ми; 5 Когато Всемогъщият беше още с мене, И децата ми бяха около мене; 6 Когато миех стъпките си с масло, И скалата изливаше за мене реки от дървено масло! 7 Когато през града излизах на портата, И пригответях седалището си на пазара, 8 Младите, като ме гледаха, се криеха, И старците ставаха и стояха прави; 9 Първенците се въздържаха от говорене, И туряха ръка на устата си; 10 Гласът на началниците замъркваше, И езикът им залепваше за небцето им; 11 Ухо, като ме чуеше, ублажаваше ме, И око, като ме виждаше, свидетелствуваше за мене; 12 Защото освобождавах сиромаха, който викаше, И сирачето, и онзи, който нямаше помощник. 13 Благословението от този, който бе близо до загиване, идеше на мене; И аз веселях сърцето на вдовицата. 14 Обличах правдата, и тя ми беше одежда; Моята правдивост ми беше като мантия и корона. 15 Аз изтеглях лова из зъбите му. 18 Тогава думах: Ще искрито изважда на бял свят. 12 Но мъдростта, умра в гнездото си; И дните ми ще се умножат, както где ще се намери? И где е мястото на разума? 13 пясъка. 19 Коренът ми е простран към водите; И Човекът не познава цената й; И тя не се намира в земята на живите, 14 Бездната казва: Не е у ми зеленое още в мене; И лъкът ми се укрепява мене. И морето казва: Не е у мене. 15 Не може да в ръката ми. 21 Човеците чакаха да ме слушат, И

мълчаха, за да чуят съветите ми. 22 Подир моите думи те не притуряха нищо; Словото ми капеше върху тях; 23 За мене очакваха като за дъжд, И устата ми зееха като за пролетен дъжд. 24 Усмихвах се на тях, когато бяха в отчаяние; И те не можаха да потъннат светлостта на лицето ми. 25 Избрах пътя към тях, и седях пръв помежду им, И живеех като цар в сред войската, Както онзи, който утешава насъкърените.

**30** Но сега ми се подсмиват по-младите от мене, Чиито бащи не бих приел да тури с кучетата на стадото си; 2 Защото в що можеше да ме ползува силата на ръцете им, Човеци, чиято жизненост бе изчезнала? 3 От немотия и глад те бяха измършавели; Гризяха изсушената земя, отдавна пуста и опустошена; 4 Между храстите късаха слез, И корените на смърка им бяха за храна. 5 Бяха изпъдени измежду човечите, Които викаха подир тебе като подир крадци. 6 Живееха в пукнатините на долините, В дупките на земята и на скалите. 7 Ревяха между храстите. Събраха се между тръните; 8 Безумни и безчестни, Те бидоха изгонени от земята. 9 А сега аз им станах песен, Още им съм и поговорка. 10 Гнусят се от мене, отдалечават се от мене, И не се свенят да плюят в лицето ми. 11 Тъй като Бог е съсипал достолепието ми и ме е смирил. То и те се разюздаха пред мене. 12 Отдясно въстават тия изроди, Тласкат нозете ми, И приготвляват против мене гибелните си намерения, 13 Развалят пътя ми, Увеличават нещастietо ми, И то без да имат помощници. 14 Идат като през широк пролом; Под краха нахвърлят се върху мене. 15 Ужаси се обрънаха върху мене; Като вятър гонят достолепието ми; И благополучието ми премина като облак. 16 И сега душата ми се излива в мене; Скръбни дни ме постигнаха. 17 През нощта костите ми се пронизват в мене, И жилите ми не си почиват. 18 Само с голямо усилие се променява дрехата ми; Тя ме стига както яката на хитона ми. 19 Бог мe е хвърлил в калта; И аз съм заприличал на пръст и на прах. 20 Викам към Тебе, но не ми отговаряш; Стоя, и Ти просто ме поглеждаш. 21 Обърнал си се да се показваш жесток към мене; С мощната Си ръка ми враждуваши; 22 Издигаш ме, възкачаш ме на вътъра, И стопяваш ме в бурята. 23 Зная наистина, че ще ме докараш до смърт, И до дома, който е определен за всичките живи. 24 Обаче в падането си човек няма ли да простре ръка, Или да нададе вин в бедствието си? 25 Не плаках ли аз за онзи, който бе отруден? И не се ли осъкъри душата ми за сиромаха? 26 Корат очаквах доброто, тогава дойде злото; И когато ожидах виделината, тогава дойде тъмнината. 27 Червата ми възвират, и не си почиват; Скръбни дни

мe постигнаха. 28 Ходя почернял, но не от съньцето; Ставам в събранието и викам за помощ. 29 Станах на чакалите, И другар на камилоптиците. 30 Кожата ми почерня на мене, И костите ми изгоряха от огън. 31 За това арфата ми се измени в ридание, И свирката ми в глас на плачещи.

**31** Направих завет с очите си; И как бих погледнал на девица? 2 Защото какъв дял се определя от Бога отгоре, И какво наследство от Всемогъщия свише? 3 Не е ли разорение за нечестивия, И погибел за тия, които вършат беззаконие? 4 Не вижда ли Той пътищата ми? И не брои ли всичките ми стъпки? 5 Ако съм ходил с лъжата, И ногата ми е вързала на измама, 6 (Но нека ме претеглят в прави везни, За да познае Бог непорочността ми, -) 7 Ако се е отклонила ногата ми от пътя, И сърцето ми е последвало очите ми, И ако е залепило петно на ръцете ми, 8 То нека сея аз, а друг да яде, И нека се изкоренят произведенията ми 9 Ако се е прельстило сърцето ми от жена, И съм причаквал при вратата на съседа си, 10 То нека моята жена меле за другого, И други да се навеждат над нея; 11 Защото това би било гнусно дело, И беззаконие, което да се изкорени до погубване, И би изкоренил всичките ми плодове. 12 Понеже това е огън, който е изгорява до погубване, Или на слугинята си, Когато имаха спор с мене, 14 То или съм презрял правото на слугата си какво бих сторил, когато се подигне Бог? И какво бих Му отговорил, когато посети? 15 Оня, който е образувал мене в утробата, не образува ли и него? И не същия ли ни образува в утробата? 16 Ако съм въздържал сиромасите от това, което желаха, Или съм направил да помрачява очите на вдовицата, 17 Или съм изял сам си залька си, Без да е яло сирачето от него, 18 (Напротив, от младостта ми то порасте при мене като при баща, И от утробата на майка си съм наставлявал вдовицата;) 19 Ако съм гледал някого да гине от нямане дрехи, Или сиромах, че няма завивка, 20 И не са ме благославяли чесплата му, Като се е стоплял с вълната от овцете ми; 21 Ако съм подигнал ръка против сирачето, Като виждах, че имам помощ в портата; 22 То да падне мишцата ми от рамото, И ръката ми да се пречупи от лакътя; 23 Защото погибел от Бога беше ужас за мене, И пред Негово величие не можех да сторя нищо. 24 Ако съм турял надеждата си в злато, Или съм рекъл на чистото злато: Ти си мое упование; 25 Ако съм се веселил, защото богатството ми бе голямо, И защото ръката ми бе намерила изобилие; 26 Ако, като съм гледал съньцето, когато изгряваше, Или луната, когато ходеше в светлостта си, 27 Се е увлякло тайно сърцето ми, И устата ми са целували ръката ми; 28 И това би било беззаконие, което да се накаже

от съдите, Защото бих се отрекъл от Всевишния Бог. **29** Ако съм злорадствувал в загиването на мразещия ме, Или ми е ставало драго, когато го сполетявало зло, **30** (Даже не съм допуснал на устата си да съгрешат Та да иksam живота му с думи; Духът в мене дълбоко ме притиска). **19** Ето проклетия); **31** Ако хората от шатъра ми не са рекли: Кой може да покаже едного, който не е бил насител от него с мясо? **32** (Чужденец не нощуваше вън; Отварях вратата си на пътника); **33** Ако съм покривал престъпленията си както Адама Като съм скривал беззаконието си в пазухата си, **34** Понеже се боях от голямото множество, И презрението на семействата ме ужасяваше, Така че мълквах и не излизах из вратата; **35** (О, да имаше някой да ме слуша! - Ето виж тук подписа ми; Всемогъщият нека ми отговори!- И да имах акта който противникът ми е написал! **36** Ето, на рамо щях да го нося, За венец щях да го привържа на себе си! **37** Щях да му дам отчет за стъпките си; Като княз щях да се приближа при него-) **38** Ако нивата ми вика против мене, И браздите ѝ плачат заедно; **39** Ако съм изял плода ѝ без да платя, Или съм изгасил живота на стопаните ѝ; **40** Тогава да израстат тръни вместо жито, И вместо ечемик плевели. Свършиха се думите на Иова.

**32** И така, тия трима человека престанаха да отговарят на Иова, защото беше праведен пред своите си очи. **2** Тогава пламна гневът на вузец Елиу, син на Варахиила, от Арамовото семейство. Гневът му пламна против Иова, защото оправдаваше себе си наместо Бога **3** тоже против тримата му приятели пламна гневът му, защото бяха осъдили Иова без да му намерят отговор. **4** А Елиу беше чакал да говори на Иова, защото другите бяха постари от него. **5** Но когато Елиу видя, че нямаше отговор в устата на тия трима мъже, гневът му пламна. **6** Тогава вузецът Елиу, син на Варахиила, в отговор рече: - Аз съм млад, а вие много стари; Затова се посвених, и не смеех да ви явя моето мнение. **7** Аз рекох: Дните нека говорят, И многото години нека учат мъдрост. **8** Но има дух в человека; Въдъхновението на Всемогъщия го разумява. **9** Не че човеците са велики, за това ще са и мъдри, Нито че са стари, за това ще разбират правосъдието. **10** Прочее, казвам: Слушайте мене; Нека явя и аз мнението си. **11** Ето, чаках докато вие говорехте, Слушах разсъжденията ви, Когато търсехте какво да кажете; **12** Внимателно ви слушах, И ето, ни един от вас не убеди Иова, Нито отговори на думите му; **13** За да не речете: Ние намерихме мъдрост. Бог ще го свали, а не човек. **14** Понеже той не е отправил думите си против мене, То и аз нямам да му отговоря според вашите речи. **15** Те се смайват, не отговарят

вече, Не намират ни дума да кажат. **16** А да чакам ли аз понеже те не говорят, - Понеже стоят и не мразещия ми, Или ми е ставало драго, когато го отговарят вече? **17** Нека отговоря и аз от моя страна, е сполетявало зло, **18** Защото съм пълен с устата си да съгрешат Та да иksam живота му с думи; Духът в мене дълбоко ме притиска. **19** Ето проклетия); **20** Ще проговоря, коремът ми е като вино неотворено, Близо е да се разлукне като нови мехове. **21** Ще отворя устните си и ще отговоря. **22** Далеч от мене да гледам на лице, Или престъпленията си както Адама Като съм скривал да поласкач човека. **23** Защото не знам да лаская; Иначе Създателят ми би ме отмахнал веднага.

**33** Затова, Иове, чуй сега словото ми, И слушай всичките мои думи. **2** Ето, сега отворих устата си, Езикът ми с устата ми говори. **3** Думите ми ще бъдат според правотата на сърцето ми, И устните ми ще произнесат чист разум. **4** Духът Божии ме е направил, И дишането на Всемогъщия ме оживотворява. **5** Ако можеш, отговори ми; Опълчи са с думите си пред мене та застани. **6** Ето, и аз съм пред Бога както си ти, - И аз съм от кал образуван. **7** Ето, моят ужас няма да те уплаща. Нито ще тежи ръката ми върху тебе. **8** Безсъмнено ти си говорил, като слушаш аз, И аз чух гласа на думите ти, като казваше: **9** Чист и без престъпление съм; Невинен съм, и баззаконие няма в мене; **10** Ето, Бог намира причини против мене, Счита ме за Свой неприятел; **11** Туря нозете ми в клада, Наблюдава всичките ми птици. **12** Ето, в това ти не си прав; Ще ти отговоря, че Бог е по-велик от человека. **13** Защо се препираш с Него, Загдето Той не дава отчет ни за едно от Своите дела? **14** Защото сигурно Бог говори веднъж и дважди, Само че човекът не внимава. **15** В сън, в нощно видение, Когато дълбок сън напада човеците, Когато сънуват на леглата си, **16** Тогава Той отваря ушите на човеците, И запечатва поука в тях, **17** За да отвърне человека от намерението му, И да извади гордостта из человека; **18** Предпазва душата му от гроба, И животът му, за да не падне от меч. **19** Той бива е наказван с болки на леглото си, Да! С непрестанни болки в костите си, **20** Така щото душата му се отвръща от хляб, И сърцето му от вкусното ястие. **21** Месата му се изнуряват тъй, че не се виждат, А невидимите му по-преди кости се подават. **22** Да! Душата му се приближава при гроба. И животът му при погубителите, **23** Тогава, ако има ангел с него, Посредник, пръв между хиляда, За да възвести на человека що е за него право, **24** И ако Бог му бъди милостив И рече: Избави го, за да не слезе в гроба, Аз промислих откуп за него, **25** Тогава месата му ще се подмладяват повече от месата на дете? Той се връща в дните на младостта си; **26** Ако се помоли Богу, Той е благосклонен към него, И му дава да гледа лицето му с радост; И възвръща

на человека правдата му. 27 Той пее пред човеците, от Него, И не зачитаха ни един от пътищата Му, казвайки: Съгреших и изкривих правото, И не ми 28 Така че направиха да стигне до Него викът на се въздаде според греха ми; 28 Той избави душата сиромасите, Та Той чу вика на угнетените. 29 И когато ми, за да не отиде в рова; И животът ми ще види Той успокоява, кой ще смuti? Когато крие лицето Си, виделината. 29 Ето всичко това върши Бог Дваж кой може да Го види? Безразлично дали е сторено и триж с человека, 30 За да отвърне душата му от това спрямо народ или спрямо един човек, 30 За да рова, Но да се просвети с виделината на живота. не царува нечестив човек, Човек, който би впримчвал 31 Внимавай, Иове, послушай ме, Мълчи, и аз ще людете, 31 Защото, ако някой каже на Бога: Понесох говоря. 32 Ако имаш какво да кажеш, отговори ми; наказание без да съм сторил зло; 32 Каквото аз не Говори, защото желая да бъдеш оправдан; 33 Но виждам, Ти ме научи; Ако съм извършил беззаконие, ако не, то ти слушай мене; Мълчи, и ще те научи няма да върша вече, 33 То трябва ли въздаянието му мъдрост.

### **34** И Елиу пак проговаряйки рече: 2 Слушайте

думите ми, вие мъдри, И внимавайте към мене, вие разумни; 3 Защото ухото изпитва думите Както небцето вкусва ястието. 4 Нека си изберем правото Та да знаем помежду си доброто. 5 Защото Иов е казал: Праведен съм, И пак Бог отне правото ми; 6 Въпреки правото ми считан съм за лъжец; Раната ми е неизцелима при все, че съм без престъпление. 7 Кой човек е като Иова, Който укорява Бога, както пие

вода, 8 И дружи с ония, които вършат беззаконие, И ходи с нечестиви човеци? 9 Защото е казал: Нищо не ползува човека Да съизволява с Бога. 10 Слушайте ме, проче, вие разумни мъже. Далеч да бъде от Бога неправдата, И от Всемогъщия беззаконието!

11 Защото ще въздаде на человека според делото му, И ще направи всеки да намери според пътищата си. 12 Наистина Бог няма да извърши насилие, Нито ще извърне Всемогъщият правосъдието. 13 Кой е възложил на Него грижата за земята? Или кой Го е натоварил с цялата вселена? 14 Ако прилепи Той сърцето Си само към Себе Си, И оттегли към Себе Си Духа Си и душата Си, 15 То ще издъхне заедно всяка плът, И човекът ще се върне пак в пръстта. 16 Сега, ако си разумен, чуй това: Слушай гласа на думите ми. 17 Ще властвува ли оня, който мрази правдата? И ще изкараш ли виновен мощния Праведник, 18 Който казва на цар: Нечестив си, На князе: Беззаконици сте, 19 Който не лицеприятствува пред първенци,

Нито почита богатия повече от сиромаха, Понеже всички са дело на Неговите ръце? 20 В една минута умират - да в полунощ; Людете им се смущават и преминават 21 Защото очите на Бога са върху пътищата на человека, И Той гледа всичките му стъпки.

да бъде, според както ти желаеш, да го отхвърляш, Така щото ти да го избереш, казва Бог, а не Аз? Тогава ти кажи каквото знаеш. 34 Разумни мъже ще ми рекат: Да! Всеки мъдър човек, който ме слуша, ще каже: 35 Иов говори без знание, И думите му са лишени от мъдрост. 36 Желанието ми е, Иов да бъде изпитан до край, Понеже отговори, както нечестивите човеци. 37 Защото на греха си притуря бунтовничество, Поруга се между нас, И умножава думите си против Бога.

### **35** Елиу още проговаряйки рече: 2 Мислиш ли че,

е право това, което рече ти: Моята правда в туй дело е повече от Божията? 3 Защото ти рече: Какво ще ми бъде преимущество? Какво ще ме ползува повече отколкото, ако бях съгрешил? 4 Аз ще отговоря на тебе. И на приятелите ти с тебе. 5 Погледни към небесата и виж; И гледай облаците, колко по-високо са от тебе. 6 Ако съгрешаваш, какво правиш против Него? И ако се умножават престъпленията ти, какво Му вършиш? 7 Ако си праведен, какво Му даваш? Или какво получава от ръката ти? 8 Нечестието ти може да повреди само човек като тебе; А правдата ти може да ползува само човешки син. 9 Поради много угнетения викат праведниците, Пищят поради насилието на мощните;

10 Но пак никой не казва: Где е Бог Творецът ми, Който дава песни нощем, 11 Който ни учи нежели земните животни, И прави ни по-мъдри от въздушните птици? 12 Така те викат; но Той не отговаря Да ги избави от гордостта на нечестивите. 13 Наистина, Бог не слуша пръзнословието, И Всемогъщият не го зачита, 14 Колко по-малко, когато ти казват, че не Го виждаш, Че делото ти е пред Него, и напразно Го чакаш! 15 И сега, понеже не те е посетил в яростта Си, И не е прегледал със строгост надменността крият ония, които вършат беззаконие. 16 Затова Иов отваря уста да говори суетности, Той няма нужда втори път да изпитва человека, За да дойде на съд пред Бога. 24 Без дълго изследване сломява силните, И поставя други вместо тях. 25 Проче, Той познава делата им; И събarya ги нощем, та те се смазват. 26 Удря ги като нечестиви Явно да ти кажа за Бога. 3 Ще черпя знанието си от далеч, И ще дам правда на Създателя си; 4 Защото

### **36** И Елиу продължавайки рече: 2 Потърпи ме

малко, и ще ти явя, Защото имам още нещо да ти кажа за Бога. 3 Ще черпя знанието си от

наистина думите ми не ще бъдат лъжливи; Един, Му з Праща го под цялото небе И светкавицата който е усъвършенстван в знание, стои пред тебе. Си до краищата на земята; 4 След нея рече глас, 5 Ето, макар Бог да е мощн, не презира никого, - Гърми с гласа на величието Си, И не ги възпира Макар да е мощн в силата Си да разсъждава. 6 Той щом се чуе гласа Му. 5 Бог гърми чудно с гласа Си, не запазва живота на нечестивия, А на сиромасите Върши велики дела, които не можем да разбираме; отдава правото. 7 Не оттегля очите Си от праведните, 6 Защото казва на снега: Вали на земята, - Също и Но даже ги тури и с царе да седят на престол за на проливния дъжд и на поройните Си дъждове; 7 винаги, И те биват възвишени. 8 А във вериги, ако Запечатва ръката на всеки човек, Така щото всичките са вързани, И хванати с въжета на насърбление, 9 човеци, които е направил, да разбираят силата Му. 8 Тогава им явява делата им И престъпленията им, че Тогава зверовете влизат в скривалищата И остават в са се възгордели, 10 Отваря и ухото им за поука, И рововете си. 9 От помещението си иде бурята, И заповядва да се върнат от беззаконието; 11 И ако студът от ветровете що разпръскват облациите. 10 послужат и служат на Него, Ще прекарат дните си Чрез духане от Бога се дава лед, И широките води в благополучие И годините си във веселия; 12 Но замръзват; 11 Тоже гъстия облак Той натоварва с ако не послушат, ще загинат от меч, И ще умрат влага, Простира на широко светкавичния Си облак, без мъдрост. 13 А нечестивите в сърце питаят яд, 12 Които според Неговото наставление се носят Не викат към Бога за помощ когато ти връзва; 14 наоколо За да правят всичко що им заповядва По Те умират в младост, И животът им угасва между лицето на земното кълбо. 13 Било, че за наказание, мръсните. 15 Той избавя насърбления чрез скръбта или за земята Си, Или за милост, ги докарва. 14 му, И чрез бедствие отваря ушите им 16 И така би Слушай това, Иове, Застани та размисли върху извел и тебе из утеснение В широко място, гдето чудесните Божии дела. 15 Разбиращ ли как им налага няма теснота; И слаганото на трапезата ти било би Бог волята Си. И прави светкавицата да свети от пълно с тълстина. 17 Но ти си пълен със съжденията на нечестивия; Затова съдбата и правосъдието те на чистота и чистота. 18 Внимавай да не би жегата на страданията ти да извади от бедствие, Или всичките напрежения на съдбата и правосъдието ти? 19 Научи ни що да Му кажем, Защото силата ти? 20 Не пожелавай нощта, Когато людете изчезват от мястото си. 21 Внимавай си 20 Ще Му се извести ли, че желая да говоря, беззаконието; Защото ти си предпочел това повече Като знае че, ако продума човек непременно ще от насърблението. 22 Ето, Бог е възвишен в бъде погълнат? 21 И сега човеците не могат да силата Си; Кой е господар като Него? 23 Кой Му погледнат на светлината, Когато блещи на небето, е предписал пътя Му? Или кой може да Му рече: Като е заминал вътърът и го е очистил, 22 Та е дошло Извършил си беззаконие? 24 Помни да възвеличаваш златозарно сияние от север; А как ще погледнат на Неговото дело, Което човеците възляват, 25 В което Бога, у Когото е страшна слава! 23 Всемогъщ е, всичките човеци се взират, Което човекът гледа от далеч. 26 Ето, Бог е велик, и ние Го не познаваме; А правосъдието и преизобилината правда Той няма Числото на годините Му е неизследимо. 27 Той да отврати. 24 Затова Му се боят човеците; Той не привлича водните капки, Които таят в дъжд от парите Му, 28 Които облациите изливат И оросяват върху множество човеци. 29 Може ли, даже, някой да разбере как се разпростират облациите, Или се произвеждат гърмежите на скинията Му? 30 Ето, простира светлината Си около Себе Си, И се покрива с морските дъни. 31 (Понеже чрез тия неща съди народите; Дава храна изобилино), 32 Покрива ръцете Си със светкавицата, И заповядва й где да удари; 33 Шумът й известява за това, И добитъкът - за пламъка, който възлиза.

**37** Да! Поради това сърцето ми трепери И се измества от мястото си. 2 Слушайте внимателно гърма на гласа Му, И шума, който излиза из устата

38 Тогава Господ отговори на Иова из бурята и каза: 2 Кой е тогава този, който помрачава Моя съвет С неразумни думи? 3 Опаши сега кръста си като мъж, И ще те попитам; и ти ми изяснявай, 4 Где беше ти, когато основах земята? Извести, ако си разумен: 5 Кой определи мерките Й? (ако знаеш) Или кой тегли връв за мерене по нея? 6 На какво се вдълбочиха основите Й? Или кой положи краеъгълния камък, 7 Когато звездите на зората пееха заедно, И всички Божии синове възклициаха от радост? 8 Или кой затвори морето с врати, Когато

от Мене, Турих лостове и врати, 11 И рекох: До раждат кошутите? 2 Преброяваш ли колко месеци тук ще дохождаш, но не по-нататък, И тук ще се изпълняват те? Или знаеш ли срока за раждането спират гордите ти вълни? 12 Откак започнаха дните им? 3 Когато се навеждат, раждат малките си, ти заповядал ли си ти на утрото И показал на зората Освобождават се от болките си. 4 Малките им мястото й, 13 За да обхване краищата на земята, заяват, растат в полето; Излизат и не се връщат Така щото да се изтърсят от нея злодейците 14 вече при тях. 5 Кой е пуснал на свобода дивия Тা да се преобразува тя, както глина под печат, осел? Или кой е развързал връзките на тоя плах И всичко да изпъква като че ли в облекло, 15 А бежанец, 6 За кой съм направил пустинята за къща И от нечестивите да се отнеме виделината им, И солената земя за негово жилище? 7 Той се присмира издигнатата им мишица да се строши? 16 Проникнал на градския шум, Нито внимава на викането на ли си до изворите на морето? Или ходил ли си да този, който го кара. 8 Планините, които обикаля, изследваш бездната? 17 Откриха ли се на тебе са пасбището му; И търси всякааква зеленина. 9 вратите на съмртта? Или видял ли си сенчестите Ще благоволи ли дивият вол да ти работи, Или врати на съмртта? 18 Схванал ли си широчината ще ношува ли в твоите ясли? 10 Можеш ли да на земята? Кажи, ако си разбрал всичко това. 19 впрегнеш дивия вол за оране? Или ще браносва ли Где е пътят към обиталището на светлината? И на той полетата зад теб? 11 Ще се облегнеш ли на тъмнината где е мястото й, 20 За да й заведеш до него, защото силата му е голяма? Или ще повериш границата й, И да познаеш пътеките към дома й? 21 ли на него работата си? 12 Ще се довериш ли на него Без съмнение, ти знаеш, защото тогаз си се родил, да ти прибере житото ти И да го събере в гумното И голямо е числото на твоите дни! 22 Влизал ли ти? 13 Крилата на камилоптицата пляскат весело; Но си в съкровищниците за снега, Или виждал ли си крилата и перата й благи ли са? 14 Защото тя оставя съкровищниците за градушката, 23 Които пазя за яйцата си на земята И ги топли в пръстта, 15 А време на скръб, За ден на бой и на война? 24 Що е забравя, че е възможно нога да ги смаже Или полски пътят за мястото, гдето се разсява светлината, Или звяр да ги стъпче. 16 Носи се жестоко с малките си, се разпръсва по земята източният вятър? 25 Кой е като че не санейни; Трудът й е напразно, защото не разцепил водопровод за проливните дъждове, Или я е грижа за опасности: 17 Понеже Бог я е лишил път за светкавицата на гръмъа, 26 За да се докара от мъдрост, И не я е обдарил с разум. 18 Когато дъжд върху ненаселена земя, Върху пустинята, гдето стане да бяга Присмира се на коня и на ездача му. няма човек, 27 За да насити пустата и запустяла 19 Ти ли си дал сила на коня? Обляъл си врата му с земя. И да направи нежната трева да изникне? 28 трептяща грива? 20 Ти ли го правиш да скача като Дъждът има ли баща? Или кой е родил капките скакалец? Гордото му пръхтене е ужасно. 21 Копае с на росата? 29 От чия матка излиза ледът? И кой крак в долината, и се радва на силата си; Излиза е родил небесната слана? 30 Когато водите се срещу оръжията. 22 Присмира се на страх и не втвърдяват като камък, И повърхността на бездната се бои. Нито се обръща назад от меча, 23 Тула по се съръзва. 31 Ти ли връзваш връзките на Плеадите, страната му трещи, И лъскавото копие, и сулицата. Или развързваш въжетата на Ориона? 32 Извеждаш 24 С буйство и ярост той гълта земята; И при гласа на ли Мазарот на времето му? Или управляваш ли тръбата не вярва от радост. 25 Щом свири тръбата, Мечката с малките й? 33 Познаваш ли законите той казва: Хо, хо! И от далеч подушва боя, Гърменето на небето? Установяваш ли неговото владичество на военачалниците и викането. 26 Чрез твоята ли върху земята? 34 Издигаш ли гласа си до облаци, мъдрост лети на горе ястребът, И простира крилата За да те покрият изобилни води? 35 Изпраща ли си към юг? 27 При твоята ли заповед се възвишиша светкавици, та да излизат И да ти казват: Ето ни? орелът, И при гнездото си по височините? 28 Живее 36 Кой е турил мъдрост в облаци? Или кой е дал по канарите, и там се помещава, По върховете на разум на гъстите облаци? 37 Кой с мъдрост брои скалите, и по непроходимите места. 29 От там си облаци? Или кой излива небесните мехове 38 Та да съзира плячка, Очите му я съглеждат от далеч. 30 И се състява пръстта в кул, И буците да се слепят? 39 пилетата му смучат кръв; И дето има трупове, там е Улавят ли лов за лъвицата? Или насищат ли охотата твой.

на лъзовите малки, 40 Когато седят в рововете си, И остават в скривалищата за да причакват? 41 Кой пригответя за враната храната й, Когато пилетата й от нямаме храна Се скитат и викат към Бога?

**39** Знаеш ли времето, когато раждат дивите 4 Ето, аз съм нищожен; какво да Ти отговоря? Турям кози по канарите? Забелязваш ли кога ръката си на устата си. 5 Веднъж съм говорил, и

**40** Господ говори на Иова и каза: 2 Тоя, която е изобличил Всемогъщият, ще ли се бори с Него? Тоя, който се препира с Бога, нека отговори на всичко това. 3 Тогава Иов отговори Господу, казвайки:

не ще да отговаря姆 вече, Дори дваж, но няма да отвори вратите на лицето му? Зъбите му изоколо са повторя. 6 Тогава Господ отговори на Иова из бурята, ужасни. 15 Той се гордее с наредените си люспи, като каза: 7 Опаши сега кръста си като мъж; Аз Съединени заедно като че ли пътно запечатани; 16 ще те попитам, и ти Ми изявяй. 8 Дори не ще Едната се допира до другата Така щото ни въздух не ли допускаш Моята съдба? Ще осъдиш ли Мене, може да влезе между тях; 17 Прилепени са една за за да оправдаеш себе си? 9 Или имаш ли мишица друга, Държат се помежду си тъй щото не могат да като Бога? И можеш ли да гърмиш с глас като Него? се отделят. 18 Когато киха блещи светлина, И очите 10 Украси се сега с превъсходство и достолепие, И му са като клепачите на зората. 19 Из устата му облечи се в чест и величие. 11 Изсипвай преливания излизат запалени факли, И огнени искри изкачат. си гняв; И гледай на всеки горделив, и смирявай 20 Из ноздрите му излиза дим, Като на възврояло го; 12 Гледай на всеки горделив, и снишавай го; И гърне над пламнали тръстики. 21 Дишането му стъпкай нечестивите на мястото им; 13 Скрий го запала въглища. И пламъкът излиза из устата му. купно в пръстта; Вържи лицата им в скрито място. 22 На врата му обитава сила. И всички заплашени 14 Тогава и Аз ще изповядам пред тебе, Че твоята скнат пред него. 23 Пластовете на месата му са десница може да те спаси. 15 Ето сега речния кон слепени, Твърди са на него, не могат се поклати. 24 който съм направил както и тебе; Яде трева като вол. Сърцето му е твърдо като камък, Даже твърдо като 16 Ето сега, силата му е в чреслата му, И якостта му долния воденичен камък. 25 Когато става, силните се е в мускулите на корема му. 17 Клати опашката си ужасяват, От страх се смаяват. 26 Мечът на тогова, като кедър; Жилите на бедрата му са сплотени. 18 който би го улучил, не може да удържи, - Ни копие, Костите му са като медни цеви; Ребрата му са като ни сулица, ни остра стрела. 27 Той счита желязото железни лостове. 19 Той е изящното дело Божие; като плява, Медта като гнило дърво. 28 Стрелите не Оня, Който го е направил, го е снабдил с меча Си. могат го накара да бяга; Камъните на прашката са за 20 Наистина планините промишливат за него храна. него като слама; 29 Сопи се считат като слама; Той Гдето играят всичките полски зверове. 21 Ляга под се присмива на махането на копието. 30 Като остри сенчестите дървета, В съкровището на тръстиката, и камъни има по долните му части; Простира като в блатата; 22 Сенчестите дървета го покриват със белези от диканя върху тинята; 31 Прави безздната сянката си; Върбите на потоците го обкръжават. 23 да ври като котел; Прави морето като варилница за Ето, ако би придошла река, той не трепери; Не се миро. 32 Оставя подир себе си светла диря, Тъй смущава, ако би се и Иордан устремил по устата му. щото някой би помислил, че безздната е побеляла от 24 Може ли някой да го хване когато е на щрек. Или старост. 33 На земята няма подобен нему, Създаден да прободе носа му с примка?

## 41 Можеш ли да извлечеш крокодила с въдица,

Или да притиснеш езика му с въже? 2 Можеш ли тури оглавник на носа му. Или да пробиеш челюстта му с кука? 3 Ще отправи ли той към тебе много моления? Ще ти говори ли със сладки думи? 4 Ще направи ли договор с тебе, Та да го вземеш за вечен слуга? 5 Можеш ли игра с него както с птица? Или ще то вържеш ли за забава на момичетата си? 6 Дружините риболовци ще търгуват ли с него? Ще го разделят ли между търговците? 7 Можеш ли прониза кожата му със сулици, Или главата му с рибарски копия? 8 Тури ръката си на него; Сломни си боя, и не прави вече това. 9 Ето, надеждата да го хване някой е празна; Даже от изгледа му не отпада ли човек? 10 Няма човек толкова дързък щото да смее да го раздразни. Тогава кой може да застане пред Мене? 11 Кой Ми е дал по-напред, та да му отплатя? Все що има под цялото небе е Мое. 12 Няма да мълча за телесните му части, нито за силата му. Нито за хубавото му устройство. 13 Кой може да смъкне външната му дреха? Кой може да влезе вътре в двойните му челюстии? 14 Кой може да

42 Тогава Иов отговори Господу, казвайки: 2 Зная, че всичко можеш, И че никое Твое намерение не може да бъде възпрепятствувано. 3 Наистина, кой е този, който помрачава Твоя съвет неразумно. Ето защо аз говорих за онова, което не съм разбирал, За неща пречудни за мене, които не съм познавал. 4 Слушай, моля Ти се, и аз ще говоря; Ще Те попитам, и Ти ми изявяй. 5 Слушал бях за Тебе съсслушането на ухото, Но сега окото ми Те вижда; 6 Затова отричам се от думите си, И се кая в пръст и пепел. 7 А когато Господ изговори тия думи на Иова, Господ рече на теманец Елифаз: Гневът ми пламна против тебе и против двамата ти приятели, защото не сте говорили за Мене това, което е право, както слугата Ми Иов. 8 Затова вземете си сега седем телци и седем овни, та идете при слугата Ми Иова, и пренесете всеизгаряне за себе си; а слугата Ми Иов ще се помоли за вас, (защото него ще приема), за да не постъпи с вас според безумието ви, защото не сте говорили за Мене това, което е право, както слугата Ми Иов. 9 И тъй теманецът

Елифаз, и савхиецът Валдад, и нааматеца Софар отидоха, та сториха както им заповядва Господ; и Господ прие Иова. **10** И Господ преобърна плена на Иова, когато той се помоли за приятелите си; и Господ даде на Иова двойно колкото имаше по-напред. **11** Тогава дойдоха при него всичките му братя, всичките му сестри и всичко, които бяха го познавали по-напред, та ядоха хляб с него в къщата му; и, като плакаха за него, утешиха го относно цялото зло, което Господ му беше нанесъл; и всеки му даде по един сребърник, и всеки по една златна обица. **12** Така Господ благослови последните дни на Иова повече от първите му; тъй щото придоби четиринацесет хиляди овце, шест хиляди камили, хиляда чифтаолове и хиляда ослици. **13** Още му се родиха седем сина и три дъщери; **14** и първата си дъщеря нарече Емима, втората Касия, а третата Керенапух. **15** И по цялата страна не се намираха жени тъй красиви както Иововите дъщери; и баща им даде на тях наследство както на братята им. **16** Подир това Иов живя сто и четиринацесет години, и видя синовете си и внуките си до четири поколения.

**17** И тъй, Иов умря, стар и сит от дни.

# Псалми

**1** Блажен онът човек, Който не ходи по съвета на нечестивите, И в пътя на грешните на стои, И в събранието на присмивателите не седи; **2** Но се наслаждава в закона на Господа, И в Неговия закон се поучава ден и нощ. **3** Ще бъде като дърво посадено при потоци води Което дава плода си на времето си, и чито лист не повяхва; Във всичко що върши ще благоденствува. **4** Не е така с нечестивите; Но те са като плявата, която вятърът отвява. **5** Затова, нечестивите няма да устоят в съда, Нито грешните в събора на праведните; **6** Защото Господ наблюдава пътя на праведните; А пътят на нечестивите ще бъде погибел.

**2** Защо се разоряват народите, И племената  
намислюват суета? **2** Опълчват се земните царе,  
И управниците се наговарят заедно, Против Господа  
и против Неговия помазаник, като казват: **3** Нека  
разкъсаме връзките им, И нека отхвърлим от себе си  
въжетата им. **4** Тоя, Който седи на небесата, ще се  
смее; Господ ще им се поругае. **5** Това ще им продума  
в гнева Си, И в тежкото Си негодувание ще ги  
смути, казвайки: **6** Но Аз поставих Царя Си На Сион,  
светия Мой хълм. **7** Аз ще изява постановлението;  
Господ ми каза: Ти си Мой Син; Аз днес те родих. **8**  
Поискай от Мене и Аз ще ти дам народите за твоето  
наследство, И земните краища за твоето притежание.  
**9** Ще ги съкрушиш с желязна тяга, Ще ги строиш  
като грънчарски съд. **10** Сега, прочее, вразумете  
се, о царе; Научете се земни съдии. **11** Слугувайте  
на Господа със страх, И радвайте се с трепет. **12**  
Целувайте Избранника, за да се не разгневи, Та  
погинете в пътя; Защото скоро ще пламне Неговият  
гняв. Блажени са всички, които се надяват на Него.

**3** Псалом на Давида, когато бягаше от сина  
си Авесалома. Господи, колко се умножиха  
противниците ми! Мнозина въстават против мене. **2**  
Мнозина думат за моята душа: Няма за него помощ  
в Бога. (Села) **3** Но Ти, Господи, си щит около мене,  
Слава моя и Тоя, Който възвиши главата ми. **4**  
С глас извиках, към Господа; И Той ме послуша  
от светия си хълм. (Села) **5** И аз легнах и спах;  
Станах; защото Господ ме поддържа. **6** Няма да се  
боя от десетки хиляди от людете, Които навред са се  
поставили против мене. **7** Стани, Господи; спаси ме,  
Боже мой; Защото Ти си поразил в челюстта всичките  
ми неприятели; Строшил си зъбите на нечестивите.  
**8** От Господа е спасението. Върху Твоите люде нека  
бъде спасението Ти. (Села)

**4** За първия певец на струнни инструменти. Давидов  
псалом. Когато викам, послушай ме, Боже на  
правдата ми; Когато бях в утеснение, Ти ми даде  
простор; Смили се за мене и послушай молитвата  
ми. **2** Човешки синове, до кога ще обръщате славата  
ми в беззаконие? До кога ще обичате суета и ще  
търсите лъжа? (Села) **3** Но знайте, че Господ  
е отделил за Себе Си своя угодник; Господ ще  
слуша, когато викам към Него. **4** Треперете и не  
съгрешавайте; Размишлявайте в сърцата си на  
леглата си и мълчете. (Села) **5** Принасяйте жертви  
на правда, И надявайте се на Господа. **6** Мнозина  
думат: Кой ще ни покаже доброто? Господи, издигни  
над нас светлостта на лицето Си. **7** Турял си в  
сърцето ми радост. По-голяма от тяхната, когато им  
се умножава житото и виното. **8** Спокойно ще легна  
и ще спя, Защото Ти, Господи, в самотия ме правиш  
да живея в безопасност.

**5** На първия певец на духови инструменти. Давидов  
псалом. Послушай, Господи думите ми; Внимавай  
на размишлението ми, **2** Слушай гласа на викането  
ми, Царю мой и Боже мой; Защото на Тебе се моля.  
**3** Господи, на ранина ще чуеш гласа ми; На ранина  
ще отправям молитвата си към Тебе, и ще очаквам.  
**4** Защото Ти не си Бог, Който се удоволствува в  
беззаконие; Нечистият няма да живее при Тебе, **5**  
Нито ще устоят горделивите пред Твоите очи. Ти  
мразиши всички, които вършат беззаконие; **6** Ще  
изтребиш ония, които говорят лъжа; Господ се гнуси  
от човек кръвопиец и коварен. **7** Но чрез Твоето  
изобилно милосърдие аз ще вляза в дома Ти; С  
благоговение към Тебе ще се покланям към светия  
твой храм. **8** Господи, води ме в правдата Си, поради  
неприятели ми, Направи пътя Си ясен пред мене. **9**  
Защото непоколебимост няма в устата ни на един от  
тях, Сърцето им е същинско нечестие. Гроб отворен  
е Гърлото им; С езика се ласкаят. **10** Имай ги за  
виновни, Боже; Нека паднат в това, което сами са  
скроили; Изтрий ги поради многоот им престъпления,  
Защото са се повдигали против Тебе. **11** Така ще се  
веселят всички, които се надяват на Тебе; Винаги  
ще се радват, защото Ти им Си покровител; И ще  
ликуват в Тебе ония, които любят твоето име. **12**  
Защото Ти, Господи, ще благословиш праведния, Ще  
го покриеш с благословение кат с щит.

**6** За първия певец на струнни инструменти, на  
осемструнна арфа. Давидов псалом. Господи,  
не ме изобличавай в гнева Си, Нито ме наказвай  
в лютото Си негодувание. **2** Смили се за мене,  
Господи, защото изнемощях; Изцели ме, Господи,  
защото ме болят костите ми. **3** Също и душата  
ми е твърде смутена; Но Ти, Господи, до кога? 4

Върни се, Господи, избави душата ми; Спаси ме За да накараш да мълкне врагът и отмъстителят. 3  
заради милосърдието Си; 5 Защото в смъртта не Като гледам Твоите небеса, делото на Твоите пръсти,  
се споменава за Тебе; В преизподната кой ще те Луната и звездите, които Ти си отредил, 4 Казвам  
славословия? (Sheol h7585) 6 Уморих се от въздишането си: Шо е човек та да го помниш? Или човешки син  
си; Всяка нощ обливам леглото си, Със сълзите си та да го посещаваш? 5 А Ти си го направил само  
измокрям постелката си. 7 Окото ми вехне от скръб, малко по-долен от ангелите, И със слава и чест си  
Старея поради всичките ми противници. 8 Махнете се го увенчал. 6 Поставил си го господар над делата  
от мене, всички, които вършите беззаконие, Защото на ръцете Си; Всичко си подчинил под нозете му, 7  
Господ е чул гласа на плача ми; 9 Господ е послушал Всичките овци и говеда, Още и животните на полето,  
молбата ми. Господ ще приеме молитвата ми. 10 8 Въздушните птици, морските риби, И всичко що  
Ще се посрдят и много ще се смутят всичките ми минава през морските пътища. 9 Иеова, Господи  
неприятели; Ще се върнат назад, ще се посрдят наш, Колко е превъзходно Твоето име по цялата  
внезапно. земя!

**7** Оплакване на Давида, което той пя Господу 9 За първия певец по "Умири за сина". Давидов  
поради думите на вениаминец Хус. Господи Боже псалом. Ще Те прославя, Господи, с цялото се  
мой, на Тебе уповавам; Спаси ме от всичките ми сърце, Ще разкажа всичките Твои чудесни дела. 2  
гонители, и избави ме; 2 Да не би да скъса като лъв Ще се веселя и ще се радвам в Тебе, Ще възлявам  
душата ми И я раздере без да се намери избавител. името Ти, Всевишни; 3 Понеже неприятелите ми се  
3 Господи Боже мой, ако съм сторил аз това, - Ако връщат назад Падат и гинат пред Твоето присъствие.  
има в ръцете ми беззаконие, 4 Ако съм въздал зло 4 Защото Ти си защитил правото и делото ми;  
на онзи, който бе в мир с мене, Или съм образил онзи, Седнал на престола, Ти си отсъдил справедливо. 5  
който ми е без причина гонител, 5 То нека подгони Изобличил си народите, изтребил си нечестивите,  
неприятелят душата ми и я стигне, Нека стъпче в Изличил си името им до векове. 6 Неприятелите  
земята живота ми. И нека повали в пръстта славата изчезнаха; те са запустили за винаги; Ти си разорил  
ми. (Села) 6 Стани, Господи, в гнева Си; Подигни градовете им, та и поменът им загина. 7 Но Господ  
се срещу яростта на противниците ми, И събуди се седи Цар до века, Приготвил е престола Си за  
заради мене, Ти, Който се отредил съда. 7 И нека съд. 8 И Той ще съди света с правда. Ще отсъди  
събранныте племена те обикалят; И Ти се върни да за племената справедливо. 9 И Господ ще бъде  
седнеш на високо над тях. 8 Господ съди племената; прибежище на угнетените. Прибежище в скръбни  
Съди и мене, Господи, според правдата ми; И според времена. 10 И ония, които познаят името Ти, ще  
моето незлобие нека ми бъде. 9 Нека се спре уповават на Тебе; Защото Ти, Господи, ни си оставил  
вече беззаконието на нечестивите; А праведният ония, които Те търсят. 11 Пейте хвали на Господа,  
утвърди Ти, Боже праведни, Който изпитва сърцата който обитава в Сион, Извяете между племената  
и вътрешностите. 10 Моята защита е в Бога, Който делата Му; 12 Защото Оня, Който прави изследване  
избавя ония, които са с право сърце. 11 Бог е за кръвопролития, помни уповаващия на Него, Не  
праведен съдия, Да! Бог Който се гневи всеки ден забравя викането на кротките. 13 Смили се за мене,  
на нечестивия. 12 Ако се не обърне нечестивия, Господи; виж скръбта, която ми причиняват ония,  
Той ще изостри меча Си; Запънал и приготвил е които ме мразят. Ти, Който ме дигаш от портите на  
лька Си. 13 Приготвил е против него и смъртоносни смъртта; 14 За да разкажа всичко, поради което Ти  
оръжия; Прави стрелите си огнени стрели. 14 Ето, си за хвалене, В портите на Сионовата дъщеря, И за  
нечестивият е в мъки да роди беззаконие, Зачена да се радвам заради спасителната Ти помощ. 15  
нечестие и роди лъжа. 15 Изкопал е ров и направил Народите затънаха в ямата, която сами направиха; В  
го дълбок; Но той сам ще падне в ямата, която мрежата, която скриха, се улови ногата на сами тях.  
направи. 16 Нечестието му ще се върна на самата 16 Господ е станал познат чрез правосъдието, което  
негова глава, И насилието му ще слезе на самото е извършил; Нечестивият се впримчва в делото на  
негово теме. 17 Аз ще хвала Господа за Неговата своите си ръце. (Игаюн: (Села) 17 Нечестивите  
правда, И ще възлявам името на Всевишния Господ. ще се върнат в преизподната, Всичките народи,  
които забравят Бога. (Sheol h7585) 18 Защото бедният

**8** За първия певец на гетския инструмент. Давидов псалом. Иеова, Господи наш, Колко е превъзходно Твоето име по цялата земя; Ти си поставил славата Си над небесата. 2 Из устата на младенците и сучещите Укрепил си сила поради противниците Си,

страх върху тях; Нека познайт народите, че са само Бог обича правдата; Праведният човек ще гледа човеци (Села)

**10** (По славянски, част от 9-ий). Защо Господи, стоиш надалеч? Защо се криеш във времена на неволя? 2 Чрез гордостта на нечестивите сиромахът се измъчва; Те се хващат в лукавствата, които човешките чада. 3 Защото нечестивият се хвали си; С ласкателни устни говорят от двулично сърце. с пожеланията на душата си; И сребролюбецът се 3 Господ ще изтреби всичките ласкателни устни, отрича от Господа, даже Го презира. 4 Нечестивият, Език, който говори големи неща. 4 На ония, които от гордостта на лицето си казва: Господ няма да са казвали: Ще надвием с езика си; Устните ни издири; Всичките му помисли са, че няма Бог. 5 са наши; кой е господар над нас? 5 Поради Неговите пътища всяка са упорити; Твоите съдби насилистването над сиромасите, поради въздишките са твърде високо от очите му; Той презира всичките на нуждаещите се, Сега ще стане, казва Господ; Ще си противници. 6 Казва в сърцето си: Няма да се туря в безопасност онзи когото презират. 6 Господните поклатя, От род в род няма да изпадна в злочастие. думи са чисти думи, Като сребро претопено в пещ 7 Устата му са пълни с проклинание и угнетяване и от пръст Пречистено седем пъти. 7 Ти, Господи, насилиство; Под езика му има злоба и беззаконие. ще ги закриляш, Ще пазиш всеки от тях от това 8 Седи в съседа в селата, В скришни места, за поколение до века, 8 При все, че нечестивите ходят да убие невинния; Очите му са насочени тайно свободно от всяка страна, Понеже нечестието се против безпомощния. 9 Причаква скришно като лъв в рова си, Причаква за да грабни сиромаха; Грабва сиромаха, като го влачи в мрежата си. 10 Навежда се снишава се; И безпомощните падат в ноктите му. 11 Казва в сърцето си: Бог е забравил, Скрил е лицето Си, никога няма да види. 12 Стани, Господи; Боже, издигни ръката Си; Да не забравяш кротките. 13 Нечестивият защо презира Бога, И казва в сърцето си: Ти няма да Го издирваш? 14 Ти си го видял; защото гледаш неправдата и престъплението, За да ги хванеш в ръката Си; На Тебе се поверява безпомощният; На сирачето Ти си помощник. 15 Строши мищата на нечестивия; Издири нечестието на злия човек, докато не намериш вече от него. 16 Господ е цар до вечни векове; Народите са изчезнали от земята Му. 17 Господи, послушал си желанието на кротките; Ще утвърдиш сърцето им; Ще направиш внимателно ухото Си, 18 За да отсьдиш за сирачето и угнетения, Тъй щото човекът, който е от земята, да не застрашава вече.

**11** За първия певец. Давидов псалом. На Господа уловавам; Как думате на душата ми: Бягай в гората ваша като птица? 2 Понеже, ето, нечестивите запъват лъка, Пригответ стрелите си на тетивите За да устрелят в тъмно ония, които са с право сърце. 3 Защото основанията се разориха; А праведният ще е извършил? 4 Господ е в светия Си храм, Чиито престол е на небето; Очите му гледат, клепачите му изпитват човешките чада. 5 Господ изпитва праведния; А душата му мрази нечестивия и онзи, който обича насилие. 6 Над нечестивите ще направи примки; Огън и сяра и горещ вятър ще бъдат съдържанието на чашата им. 7 Защото праведният

Бог обича правдата; Праведният човек ще гледа лицето Му. **12** За първия певец на осемструнна арфа Давидов псалом. Помни, Господи; защото не остана вече благочестив; Защото се губят верните измежду си; С ласкателни устни говорят от двулично сърце. 3 Господ ще изтреби всичките ласкателни устни, Език, който говори големи неща. 4 На ония, които са измъчвали: Ще надвием с езика си; Устните ни насилистването над сиромасите, поради въздишките на нуждаещите се, Сега ще стане, казва Господ; Ще си противници. 6 Казва в сърцето си: Ще пазиш всеки от тях от това поклонение до века, 8 При все, че нечестивите ходят свободно от всяка страна, Понеже нечестието се въздига между човешките синове.

**13** За първия певец. Давидов псалом. До кога щеш, Господи, съвсем да ме забравиш? До кога ще криеш лицето Си от мене? 2 До кога ще имаш борба з Погледни, послушай ме, Господи Боже мой; Просвети очите ми да не би да заспя в смърт; 4 Да не би да рече неприятелят ми: Надвих му, И да се зарадват противниците ми, когато се поклатя. 5 Но аз уловавам на Твоята милост; Сърцето ми ще се радва в спасението Ти. 6 Ще пея Господу, Защото се е показал щедър към мене.

**14** За първият певец. Давидов псалом. Безумният рече в сърцето си: Няма Бог. Поквариха се; сториха развалени дела; Няма кой да прави добро. 2 Господ надникна от небесата над човешките чада За да види има ли някой разумен, Който да търси Бога. 3 Всички се отбиха от пътя, заедно се раззвиха; Няма кой да прави добро, няма ни един. 4 Без разум ли са всички, които беззаконствуват, Които изпояждат людете ми както ядат хляб, И не призовават Господа? 5 Тогава Ги нападна голям страх; Защото Бог е в поколението на праведните. 6 Посрамихте намеренията на бедния; Господ, обаче, му е приблизище. 7 Дано дойде от Сион избавление на Израил! Когато Господ върне своите люде от плен, Тогава ще се зарадва Яков, ще се развесели Израил.

**15** Давидов псалом. Господи, кой ще обитава в твоя шатър? Кой ще живее в Твоя свет хълм? 2 Оня, който ходи незлобиво, който върши правда, и който говори истина от сърцето си; 3 Който не одумва с езика си, Нито струва зло на приятеля си,

Нито приема да хвърли укор против близния си, 4 което седи в скришни места. 13 Стани, Господи, Пред чито очи е презрян безчестият; Но той почита предвари го, повали го; С меча Си избави душата ония, които се боят от Господа; Който, ако и да се е клел за своя повреда не се отмята; 5 Който не дава парите си с лихва, Нито приема подкуп против чито корем пълниш със съкровищата Си; Които са невинния. Който прави това няма да се поклати до века.

## 16 Давидова песен Пази ме, Боже, Защото на

Тебе уповавам. 2 Рекох Господу: Ти си Господ бой; Вън от Тебе няма добро за мене. 3 В светите на земята и в отбраните, В тях е всичкото ми благоволение. 4 Скърбите на ония, които заменят Иеова с друг бог ще се умножат; Аз не ща да принеса техните от кръв възлияния. Нито ще взема в устните си имената на богощете им. 5 Господ е делът на наследството ми и на чашата ми! Ти поддържаш това, което ми се е паднало. 6 За мене делът падна на приятни места; Да! получих прекрасно наследство. 7 Ще благославям Господа, Който ме е вразумил; Още и в нощно време ме учат вътрешностите ми. 8 Винаги турям Господа пред себе си; Понеже Той е от дясно ми, аз няма да се поклатя. 9 Затова се зарадва сърцето ми, и развесели се душата ми, А още и пътта ми ще пребивава в увереност. 10 Защото няма да оставиш душата ми в преизподната; Нито ще допуснеш угодника Си да види изтлечение. (Sheol h7585) 11 Ще ми изявиш пътя на живота; Пред твоето присъствие има пълнота от радост, Отдясно на Тебе-всякога веселие.

17 Давидова молитва. Послушай, Господи, правото; внимавай на вика ми; Дай ухо на молитвата ми, която принасям с искрени устни. 2 Нека излезе присъдата ми от присъствието Ти; Очите Ти нека гледат справедливо. 3 Изпитал си сърцето ми; посетил си ме нощно време; Опитал си ме; и не си намерил в мене никакво зло намерение. Мислите ми не надвишават устата ми. 4 Колкото за човешките дела, чрез думите на Твоята уста Аз опазих себе си от пътищата на насилиниците. 5 Стъпките ми са се пазили здраво в Твоите пътища; Нозете ми не са се подхълзнали. 6 Аз Те призовах, Боже, защото ще ми отговориш; Приклони към мене ухото Си и послушай думите ми. 7 Яви чудните Си милосърдия, Ти, Който с десницата Си избавяш уповаващите на Тебе. От ония, които въстават против тях. 8 Пази ме като зеница на око; Скрий ме под сянката на крилата Си. 9 От нечестивите, които ме съсирават, От неприятелите на душата ми, които ме окръжават. 10 Обградени са от своята тълстина; Устата им говорят горделиво. 11 Те обиколиха вече стъпките ми; Насочиха очите си, за да ни тръшнат на земята; 12 Всеки един от тях прилича на лъв, който желае да разкъса. И на лъвче,

което седи в скришни места. 13 Стани, Господи,

ми от нечестивия, 14 От човеци, Господи, с ръката

Си, От светските човеци, чито дял е в тоя живот, И чито корем пълниш със съкровищата Си; Които са наситени с чада, И останалия си имот оставят на внуките си. 15 А аз ще видя лицето Ти в правда; Когато се събудя ще се наситя от изгледа Ти.

## 18 За първия певец. Псалом на Господния слуга

Давид, който е говорил Господу думите на тая песен в деня, когато Господ го избавил от ръката на всичките му неприятели и от ръката на Саула. И рече: Любя Те, Господи, сило моя. 2 Господ е скала моя, крепост моя и избавител мой, Бог мой, канара моя, на Когото се надявам, Щит мой, рога на избавлението ми и високата ми кула 3 Ще призова Господа, Който е достохвален; Така ще бъда избавен от неприятелите си. 4 Връзките на смъртта ме окръжиха; Порои от беззаконие ме уплашиха. 5 Връзките на преизподната ме обвиха; Примките на смъртта ме стигнаха. (Sheol h7585) 6 В утеснението си призовах Господа. И към Бог мой викнах; От храма Си Той чу гласа ми, И викането ми пред Него стигна в ушите Му. 7 Тогава се поклати и потресе земята; Основите на планините се разлюляха И поклатиха се, защото се разгневи Той. 8 Дим се издигаше от ноздрите Му, И огън из устата му погълъща; Въглица се разплаха от Него. 9 Той сведе небесата и слезе; И мрак бе под нозете Му. 10 Възседна на херувим и летя; Летя не ветрени крила. 11 Положи за Свое скривалище тъмнината, За покров около Си тъмните води, Гъстите въздушни облаци. 12 О святкането пред Него Преминаха през облаците Му Град и огнени въглица. 13 И гърмна Господ от небето, Всевишният даде гласа Си, Град и огнени въглица. 14 И прати стрелите Си та ги разпръсна, Да! светкавици в изобилие та ги смути. 15 Тогава се явиха коритата на водите, Откриха се основите на вселената От твоето изобличение, Господи, От духането на дъха на ноздрите Ти. 16 Прати от височината, взе ме, Извлече ме из големи води. 17 Избави ме от силния ми неприятел, От ония, които ме мразеха; Защото бях по-силни от мене. 18 Стигнаха ме в деня на бедствието ми; Но Господ ми стана подпорка. 19 И изведе ме на широко, Избави ме, защото имаше благоволение към мене. 20 Въздаде ми Господ според правдата ми; Според чистотата на ръцете ми въз награди ме, 21 Защото съм опазил пътищата Господни, И не съм се отклонил от Бога май в нечестие. 22 Защото всичките Му съди са били пред мене, И от повеленията Му не съм се отдалечил. 23 Непорочен бях пред Него, И опазих се

от беззаконието си. 24 Затова Господ ми въздаде без думи, Без да чуе гласът им, 4 Тяхната вест е според правдата ми, Според чистотата на ръцете излязла по цялата земя, И думите им до краищата на ми пред очите Му. 25 Към милостивия, Господи, вселената. В тях Той постави шатъра за сънцето, 5 милостив ще се явиш, Към непорочния, непорочен Което, излизашо като младоженец из стаята си, Се ще се явиш. 26 Към чистия, час ще се явиш, И радва като юнак да тича в попрището. 6 То излиза към развратния, противен ще се явиш. 27 Защото от единния край на небето, И обикаля до другия оскърбени люде Ти ще спасиш; А очи горделиви ще ме край; От топлината му нищо не се укрива. 7 смириш. 28 Защото Ти ще запалиш светилото ми; 29 Защото Законът Господен е съвършен, възвръща душата; Господ Бог мой ще озари тъмнината ми; 29 Защото Изявленето Господно е вярно, дава мъдрост на чрез Тебе разбивам полк; Чрез Бога мой прескачам простия; 8 Повеленията Господни са прави, веселят стена. 30 Колкото за Бога, Неговият път е съвършен; сърцето; Заповедта Господна е светла, просвещава Словото на Господа е опитано; Той е щит на всички, очите; 9 Страхът от Господа е чист, преъдъва до века; които уповават на Него. 31 Защото кой е Бог освен Съдбите Господни са истинни и, без изключение, Господа? И кой е канара, освен нашия Бог? 32 Бог, справедливи. 10 Желателни са повече от злато, Който ме препасва със сила, И прави съвършен пътъ Повече от изобилие чисто злато, И по-сладки от ми, 33 Той прави нозете ми като нозете на елените, мед и от капките на медена пита. 11 Слугата Ти И ме поставя на високите ми места. 34 Учи ръцете още се и предупреждава чрез тях; В опазването ми да воюват, Тъй щото мишиците ми запъват меден им има голяма награда. 12 Кой съзнава своите лък. 35 Ти си ми дал и щит на избавлението Си; прегрешения? Очисти ме от тайните прегрешения. Твоята десница ме е поддържала И Твоята благодат 13 Още и от гордост предпази слугата Си: Да ме не ми е направила велик. 36 Ти си разширил стъпките Гоних неприятелите си и ги стигнах, И не се върнах, и размишленията на сърцето ми Нека бъдат угодни докато ги не довърших. 38 Стрих ги, те не можаха да се подигнат; Паднаха под нозете ми. 39 Защото си ме препасал със сила за бой; Повалил си под мене въставащите против мене. 40 Сторил си да обърнат гръб към мене неприятелите ми, За да изтръбя ония, които ме мразят. 41 Извиках, но нямаше избавител, Към Господа, но не ги послуша. 42 Тогава ги стрих като прах пред вятъра; Изхвърлих ги като калта на птищата. 43 Ти си ме избавил и от съпротивленията на людете; Поставил си ме глава на народите: Народ, когото не познавах, служува на мене, 44 Щом чуха за мене, те ме и послушаха; Даже чужденците се преструваха, че ми се покоряват. 45 Чужденците отслабнаха, и разтреперани излязоха из яките си скривалища. 46 Жив е Господ, и благословена да бъде Канарата ми, И да се възвиси Бог на избавлението ми, 47 Бог, Който мъздовъздава за мене, И покорява под мене племена, 48 Който ме избавя от неприятелите ми. Да! Ти ме възвишаваш над въставащите против мене, Избавяш ме от насилиника. 49 Затова ще Те хваля, Господи, между народите, И на името Ти ще пея. 50 Ти си, който даваш велико избавление на царя Си, И показваш милосърдие към помазаника Си, Към Давида и към потомството му до века.

**19** За първия певец. Давидов псалом. Небесата разказват славата Божия, И просторът известява делото на ръцете Му. 2 Ден на ден казва слово; И нощ на нощ изявява знание. 3 Без говорене,

**20** За първия певец. Давидов псалом. Господ да те послуша в скръбен ден; Името на Бога Яковов да те постави на високо! 2 Да ти прати помощ от светилището, И да те подкрепи от Сион! 3 Да си спомни всичките твои приноси, И да приеме всеизгарянето ти! (Села) 4 Да ти даде според желанието на сърцето ти, И да изпълни всяко твое намерение! 5 В сласението Ти ще се зарадваме, И в името на нашия Бог ще издигнем знамена. Господ да изпълни всичките твои прошения! 6 Сера зная, че Господ избави помазаника Си; Що го слуша от своето Си небе Със спасителна сила на десницата Си. 7 Един споменават колесници, а други коне; Но ние ще споменем името на Господа нашия Бог. 8 Те се спънаха и паднаха; А ние станахме и се изправихме. 9 Господи пази! Нека ни послуша Царят, когото Го призовем.

**21** За първия певец. Давидов псалом. Господи, в Твоята сила ще се весели царят; И колко много ще се радва в избавлението Ти! 2 Изпълнил си желанието на сърцето му, И от молбата на устните му не си го лишил. (Села) 3 Защото си го предварил с благословения на блага; Положил си на главата му корона от чисто злато. 4 Той проси от Тебе живот; И Ти си му дал дългоденствие до вечни векове. 5 Голяма е славата му чрез Твоето избавление; Чест и величие си положил на него; 6 Защото си го поставил да бъде за благословение до века, Развеселил си го

с радост в присъствието Си; 7 Защото царят упovава братята си; Всред събранието ще Те хваля. 23 Вие, на Господа, И чрез милосърдието на Всевишния които се боите от Господа, хвалете Го; Цяло Яковово няма да се поклати. 8 Ръката Ти ще намери всичките потомство славете Го; И бойте Му се, всички вие от Твои врагове; Десницата Ти ще намери ония, които Израилевото потомство. 24 Защото не е презрял и Те мразят. 9 Във времето на негодуванието Си ще ги не се е отвърнал от скръбта на оскърбения, Нито е направиши като огнена пещ Господ ще ги изпълни скрил лицето Си от него; Но послуша, когато извика с гнева Си, И огън ще ги изгори. 10 Ще изтребиши той към Него. 25 От Тебе е гдето принасям хваление плода им от земята, И потомството им измежду в голямото събрание: Ще изпълни обреците си пред човешките чада. 11 Защото, при все че намислиха ония, които Му се боят. 26 Смирените ще ядат и злоба против Тебе, При все че измислиха заговор, ще се насиият; Ще хвалят Господа ония, които Го не ще могат да го изпълнят, 12 Понеже Ти ще ги търсят; Сърцето ви нека живееечно. 27 Ще си направиши да обърнат гръб Когато приготвиши спомняти и ще се обърнат към Господа Всичките тетивите Си стрели против лицето им. 13 Издигни се, земни краища, И ще се покланят пред Тебе Всичките Господи, със силата Си; Така ще възпяваме и ще племена на народите; 28 Защото царството е на Господа, И То владее над народите. 29 Ще ядат и ще поклонят всичките богати на земята; Пред Него ще се преклонят всички, които слизат в пръстта; А онзи, който не може да запази живота си, 30 Неговото потомство ще Му служува; Ще се приказва за Господа на идното поколение. 31 Ще дойдат и ще известят правдата Му На люде, които ще се родят, казвайки, че Той е сторил това.

## 22 За първия певец по "Кошутата на зората".

Давидов псалом. Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил? Защо стоиш далеч и не ми помагаш, Нито внимаваш на думите на охкането ми? 2 Боже мой, викам денем, но не отволяряш, И нощем, но нямам отдих. 3 Но Ти си Светият, Който си възцарен между Израилевите хваления. 4 На тебе упovаваха бащите ни Упovаваха, и Ти ги избави, 5 Към Тебе извикаха, и бях избавен; На Тебе упovаваха, и не се посраниха. 6 А аз съм червей, а не човек, успокоява; При тихи води ще ме завежда. 3 Освежава Укоряван от човечите, и презрян от людете. 7 Всички, душата ми; Води ме през прави пътеки заради името които ме гледат, ругаят ме, Отварят устните си, Си. 4 Да! и в долината на мрачното сянка ако ходя кимват с глава и казват: 8 Той упова на Господа: нека Няма да се уплаша от зло; Защото Ти си с мене; го избави; Нека го избави понеже има благоволение Твой жезъл и Твоята тояга, те ме утешават. 5 в него. 9 Но Ти си, Който си ме извадил из утробата; Приготвя пред мене трапеза в присъствието на Ти си ме научил да упovавам като бях на майчините неприятелите ми, Помазал си с мира главата ми; си гърди, 10 На Тебе бях оставен от рождението чашата ми се прелива. 6 Наистина благост и милост си; От утробата на майка ми Ти си мой Бог. 11 ще ме следват При всичките дни на живота ми; И аз Да се не отдалечиш от мене; защото скръбта е близо, Понеже няма помощник. 12 Много юнци ме обиколиха; Силни васански бикове ме окръжиха. 13 Отвориха срещу мене устата си, Като лъв, който граби и реве. 14 Разлях се като вода, И разглобиха се всичките ми кости; Сърцето ми стана като восък, Разтоплява се всред вътрешностите ми. 15 Силата ми изсъхна като черепка, Езикът ми прилепна за челюстите ми; И Ти си ме свел в пръстта на смъртта. 16 Защото кучета ме обиколиха; Тълпа от злодейци ме окръжи; Прободоха ръцете ми и нозете ми. 17 Мога да преброя всичките си кости, Хората се взират в мене и ме гледат. 18 Разделиха си дрехите ми, И за облеклото ми хвърлиха жребие. 19 Но Ти, Господи, да се не отдалечиш; Ти, сило моя, побързай да ми помогнеш. 20 Избави от меча душата ми, Живота ми от силата на кучето. 21 Избави ме от устата на лъва И от роговете не дивите волове. Ти си ме послушал! 22 Ще възвестявам името Ти на

23 Давидов псалом. Господ е Пастир мой; Няма да остана в нужда. 2 На зелени пасбища ще ме успокоява; При тихи води ще ме завежда. 3 Освежава душата ми; Води ме през прави пътеки заради името които ме гледат, ругаят ме, Отварят устните си, Си. 4 Да! и в долината на мрачното сянка ако ходя кимват с глава и казват: 8 Той упова на Господа: нека Няма да се уплаша от зло; Защото Ти си с мене; го избави; Нека го избави понеже има благоволение Твой жезъл и Твоята тояга, те ме утешават. 5 Приготвя пред мене трапеза в присъствието на Ти си ме научил да упovавам като бях на майчините неприятелите ми, Помазал си с мира главата ми; си гърди, 10 На Тебе бях оставен от рождението чашата ми се прелива. 6 Наистина благост и милост си; От утробата на майка ми Ти си мой Бог. 11 ще ме следват При всичките дни на живота ми; И аз Да се не отдалечиш от мене; защото скръбта е близо, Понеже няма помощник. 12 Много юнци ме обиколиха; Силни васански бикове ме окръжиха. 13 Отвориха срещу мене устата си, Като лъв, който граби и реве. 14 Разлях се като вода, И разглобиха се всичките ми кости; Сърцето ми стана като восък, Разтоплява се всред вътрешностите ми. 15 Силата ми изсъхна като черепка, Езикът ми прилепна за челюстите ми; И Ти си ме свел в пръстта на смъртта. 16 Защото кучета ме обиколиха; Тълпа от злодейци ме окръжи; Прободоха ръцете ми и нозете ми. 17 Мога да преброя всичките си кости, Хората се взират в мене и ме гледат. 18 Разделиха си дрехите ми, И за облеклото ми хвърлиха жребие. 19 Но Ти, Господи, да се не отдалечиш; Ти, сило моя, побързай да ми помогнеш. 20 Избави от меча душата ми, Живота ми от силата на кучето. 21 Избави ме от устата на лъва И от роговете не дивите волове. Ти си ме послушал! 22 Ще възвестявам името Ти на

24 Давидов псалом. Господна е земята и всичко що има в нея, Вселената и тия, които живеят в нея; 2 Защото Той е основал върху моретата, И затвърдил върху водите. 3 Кой ще възлезе на хълма Господен? И кой ще застане на Неговото свето място? 4 Оня, който е с чисти ръце и с непорочно сърце, Който не е предал на суета душата си, и не се е клел на лъжа. 5 Той ще приеме благословение от Господа, И правда от Бога на спасението си. 6 Това е поколението на ония, които Го дирят; Ония, които търсят Твоето лице, те са Яков. (Села) 7 Издигнете, порти, главите си, И бъдете издигнати вие, вечни врати, И ще влезе Царят на славата. 8 Кой е Тоя Цар на славата? Господ могъщият и силният, Господ силният на бой. 9 Издигнете, порти, главите си, И бъдете издигнати вие, вечни врати, И ще влезе Царят на славата. 10 Кой е тоя Цар на славата? Господ на Силите, Той е Царят на славата (Села)

**25** Давидов псалом. По Еврейски, азбучен псалом. Към Тебе, Господи, издигам душата си. 2 Боже се за мене. 12 Ногата ми стои на равно място; В мой, на Тебе съм уповал; Да се не посрамя, Да не

тържествуват неприятелите ми над мене. 3 Наистина, никой, който чака Тебе, няма да се посрами; Ония ще се посрамят, които, без причина, постъпват коварно. 4 Направи ме, Господи, да позная пътищата Ти, Научи ме на пътеките Си. 5 Води ме в истината Си и учи ме; Защото Ти си Бог на Спасението ми; Тебе чакам цял ден. 6 Помни, Господи, благите Си милости И милосърдията Си, защото са от века. 7 Недей помни греховете на младостта ми, нито престъпленията ми; Помни ме, Господи, според милосърдието Си и заради благостта Си. 8 Господ е благ и праведен. Затова ще научи грешните на пътя Си. 9 Ще води кротките с правда. И ще научи кротките на пътя Си. 10 Всичките пътеки на Господа са милосърдие и вярност Към ония, които пазят завета Му и избавлението Му. 11 Заради името Си, Господи, Прости моето беззаконие, защото е голямо. 12 Бои ли се човек от Господа? - Него Той ще настави кой път да избере. 13 Душата ми ще живее в спокойствие, И потомството му ще наследи земята. 14 Интимното благоволение на Господа е с ония, които Му се боят, И ще им покаже завета Си. 15 Моите очи са винаги към Господа, Защото Той ще измъкне им мрежата нозете ми. 16 Обърни се към мене и смили се за мене, Защото съм усамотен и наскърен. 17 Облекчи скърбите на сърцето ми, Изведи ме из утесненията ми. 18 Вгледай се в угнетението ми и тегобата ми. И прости всичките ми грехове. 19 Виж неприятелите ми, защото са много, И с лута ненавист ме мразят. 20 Пази душата ми и избави ме; Да се не посрамя, защото на тебе уповавам. 21 Незлобие и правота нека ме пазят, Защото Тебе чакам. 22 Боже избави Израيلا От всичките му беди.

**26** Давидов псалом. Съди ме, Господи, защото съм ходил в незлобието си, Упавал съм на Господа без да се колебая. 2 Изследвай ме, Господи, и изпитвай ме, Опитай вътрешностите ми и сърцето ми. 3 Защото Твоето милосърдие е пред очите ми. И аз съм ходил в истината Ти. 4 Не съм седял с човеци измамищи, И с лицемерци няма да отида. 5 Мрази събранието на злосторниците, И с нечестивите няма да седна. 6 Ще измия в невинност ръцете си; Така ще обиколя олтара Ти, Господи, 7 За да възглася с глас на хваление, И да разкажа всички Твои чудесни дела. 8 Господи, любя местопребиванието на Твоя дом, И мястото на скинията на славата Ти. 9 Да не отнемеш душата ми заедно с грешните, Нито живота ми заедно с мъже кръвопийци; 10 В чито ръце има злодеяние, И десницата им е пълна с подкупи. 11 А

пък аз ще ходя в незлобието си; Изкупи ме и смили се за мене. 12 Ногата ми стои на равно място; В събранието ще благославям Господа.

**27** Давидов псалом. Господ е светлина моя и избавител мой; От кого ще се боя? Господ е сила на живота ми; От кого ще се уплаша? 2 Когато се приблихиха при мене злосторници, Противниците ми и неприятелите ми, За да изядат пътта ми, Те се спънаха и паднаха. 3 Ако се опълчи против мене и войска, Сърцето ми няма да се уплаши; Ако се подигне против мене война И тогава ще имам увереност. 4 Едно нещо съм поискал от Господа, това ще търся, - Да живея в дома Господен през всичките дни на живота си. За да гледам привлекателността на Господа. И да Го диря в храма Му. 5 Защото в зъл ден ще ме скрие под покрива Си, Ще ме покрие в скривалището на щита Си, Ще ме издигне на канара. 6 И сега главата ми ще се издигне Над неприятелите ми, които ме окръжават; И ще принеса в скинията Му жертва на възклиция, Ще пея, да! ще славословя Господа. 7 Слушай, Господи, гласа ми, когато викам; Смили се теже за мене, и отговори ми. 8 Когато Ти рече: Търсете лицето Ми, Моето сърце Ти каза: Лицето Ти ще търся, Господи. 9 Да не скриеш от мене лицето Си; Да не отхвърлиш с гняв слугата Си; Ти ми стана помощ; недей ме отхвърля, И недей ме оставя, Боже, Спасителю мой; 10 Защото баща ми и майка ми са ме оставили: Господ, обаче, ще ме приbere. 11 Научи ме, Господи, пътя Си, И води ме по равна пътка поради ония, които ме причакват. 12 Да не ме предадеш на волята на противниците ми; Защото лъжливи свидетели са се дигнали против мене, Които дишат насилие. 13 Ако не бях повярвал, че ще видя благостите Господни В земята на живите - бих премалял. 14 Чакай Господа; Дерзай, и нека се укрепи сърцето ти; Да! чакай Господа.

**28** Давидов псалом. Към тебе ще извикам, Господи, канаро моя; Не замълчавай към мене, Да не би, ако останеш мълчалив към мене, Да се оприлича на ония, които слизат в рова. 2 Послушай гласа на молбите ми, когато викам към Тебе, Когато дигам ръце към най-вътрешното на Твоето светилище. 3 Не ме завлечай с нечестивите И с ония, които вършат беззаконие, Които говорят мир с близките си, А в чието сърце има злоба. 4 Въздай им според делата им И според нечестието на постыките им; Въздай им според делата на ръцете им; Отдай им каквото заслужават. 5 Понеже те не внимават на деянията на Господа Нито на делата на ръцете Му, Той ще ги събори, и няма да ги съгради. 6 Благословен да е Господ, Защото послуша гласа на молбите ми 7 Господ е сила моя и щит мой; На него е уповало

сърцето ми, и Той ми помага; Затова се развесели сила на канара, укрепени здание, за да ме спасиш. 3 сърцето ми, И с песните си ще Го възхваля, 8 Господ Защото Ти си моя канара и крепост; Затова заради е сила на людете Си; Той е крепост за избавление на името Си ръководи ме и управяй ме. 4 Измъкни ме помазаника Си. 9 Избави людете Си и благослови из мрежата, която скрито поставиха за мене, Защото наследството Си; Храни ги и носи ги да века.

**29** Давидов псалом. Отдайте Господу, вие синове на силните, Отдайте Господу слава и могъщество. 2 Отдайте Господу дължимата на името Му слава; Поклонете се Господу в света премяна. 3 Гласът Господен е над водите; Бог на славата гърми: Господ гърми над големите води, 4 Гласът Господен е силен; Гласът Господен е величествен. 5 Гласът Господен троши кедри; Да! Господ троши ливанските кедри, 6 И прави да скачат като юнец, Ливан и Сирион като див вол в младостта си. 7 Гласът Господен разцепва огнените пламъци. 8 Гласът Господен разтърска пустинята; Господ разтърска пустинята Кадис. 9 Гласът Господен прави да раждат кошутите, И оголова лесовете; А в храма Му всеки възгласява Слава! 10 Господ седна Цар над Потопа; Да! Господ седна Цар до века. 11 Господ ще даде сила на людете Си; Господ ще благослови людете Си с мир.

**30** Псалом. Песен при освещаването на Давидовия дом. Ще те превъзнеса, Господи; защото Ти си ме издигнал, И не си оставил неприятелите ми да тържествуват над мене. 2 Господи Боже мой, извиках към Тебе; И Ти си ме изцелил. 3 Господи, извел си от преизподнята душата ми: Опазил си живота ми между ония, които слязат в рова. (Sheol h7585) 4 Пейте Господу, светии Негови, И възхвалявайте светото Му име. 5 Защото гневът Му е само за една минута, А благоволението Му е за цял живот; Вечер Твоята благост, Която си запазил за ония, които може да влезе плач да пренощува, А на сутринта Ти се боят, И която си показал пред човешките иде радост. 6 Аз в благоденствието си рекох: Няма чада Към ония, които уповават на Тебе! 20 Ще да се поклатя до века. 7 Господи, с благоволението ти скрием в скривалището на присъствието Си От Си Ти беше ме поставил на твърда планина; Скрил човешките замисли; Ще ги скриеш под покров От си лицето Си, и смущих се. 8 Към тебе, Господи, препирането на езици. 21 Благословен да е Господ, извиках, И на Господа се помолих, като казах: 9 Защото си показал чудесното Си милосърдие към Каква полза от кръвта ми, ако слезе в рова? Пръстта ще Те славослови ли? Ще възвестява ли истината Ти? 10 Послушай, Господи, и смили се за мене; Господи бъди ми помощник. 11 Обърнал си плача ми на играние за мене; Съблъкъл си ми вретището и препасал си ме с веселие. 12 За да Ти пее хвала душата ми и да не мълкva. Господи Боже мой, до века ще Те хваля.

**31** За първия певец. Давидов псалом. На Тебе, Господи, уповавам; да се не посрамя до века: Избави ме според правдата Си. 2 Приклони към мене ухото Си; побързай да ме избавиш: Бъди ми

сила на канара, укрепени здание, за да ме спасиш. 3 Защото Ти си моя канара и крепост; Затова заради името Си ръководи ме и управяй ме. 4 Измъкни ме из мрежата, която скрито поставиха за мене, Защото наследството Си; Храни ги и носи ги да века. 5 В Твоята ръка предавам духа си; Ти си ме изкупил, Господ Боже на истината. 6 Мразя ония, които почитат суетните идоли; Но аз уповавам на Господа, 7 Ще се радвам и ще се веселя в Твоята милост; Защото Ти си видял неволите ми, Познал си утесненията на душата ми, 8 И не си ме затворил в ръката на неприяителя; Поставил си нозете ми на широко. 9 Смили се за мене, Господи, защото съм в утеснение, Чезне от скръб окото ми, душата ми, и снагата ми. 10 Защото се изнури в тъга живота ми, и годините ми във въздишки; Поради престъплението ми ослабна силата ми, И костите ми изнемощяха. 11 На всичките си противници станах за укор, А най-вече на близките си, И за плашило на познайниците си; Ония, които ме гледаха навън, бягаха от мене. 12 Като някой умрял бях забравен от сърцето на всичките; Станах като счупен съд; 13 Защото съм чул клетвите на мнозина; От всякъде страх, Като се наговориха против мене И намислиха да отнемат живота ми. 14 Но аз на Тебе уповавах, Господи; Рекох: Ти си Бог мой. 15 В Твоите ръце са времената ми; Избави ме от ръката на неприятелите ми, И от тия, които ме гонят. 16 Направи да светне лицето Ти над слугата Ти; Спаси ме в милосърдието Си. 17 Господи, да са не посрамя, Защото съм Ти призовал; Нека се посрамят нечестивите, Нека мълкнат в преизподнята. (Sheol h7585) 18 Нека онемеят лъжливите устни, Които говорят против праведния нахално, горделиво и презрително. 19 Колко е голяма пази верните, А въздава изобилино на ония, които се обхождат горделиво. 24 Дерзайте и нека се укрепи сърцето ви, Всички, които се надявате на Господа.

**32** Давидов псалом. Поучение. Блажен оня, чието престъпление е простено, Чиито грях е покрит. 2 Блажен оня човек, комуто Господ не вменява беззаконие, И в чиито дух няма измама. 3 Когато мълчах, овехтяха костите ми От охкането ми вски ден; 4 Понеже денем и нощем ръката Ти

тежеше върху мене, Влагата ми се обърна на лятна суша. (Села) 5 Признах греха си пред Тебе, и Тебе.

беззаконието си не скрих; Рекох: Ще изповядам Господу престъпленията си; И ти прости вината на греха ми. (Села) 6 За това нещо нека ти се моли вски благочестив На време, когато може да се намери то; Наистина, когато големите води преливат Те няма да стигнат до него. 7 Ти си прибежище мое; Ти ще ме пазиш от скръб; С песни на избавление ще ме окръжаваш. (Села) 8 Аз ще те вразумя, и ще те науча Пътя, по който трябва да ходиш; Ще те съветвам, Като върху тебе ще бъде окото Ми. 9 Не бивайте като кон или като мъска, Които нямат разум; За чито челюсти трябва оглавник и юзда, за да ги държат, Иначе, не биха се приближавали при Тебе. 10 Много ще бъдат скърбите на нечестивия; Но онзи, който уповава на Господа, Милост ще го окръжи. 11 Веселете се в Господа и радвайте се, праведници, И викайте с радост всички, които сте с право сърце.

**33** Радвайте се праведници, в Господа; Прилично е за праведните да въздават хваление. 2 Хвалете Господа с арфа, Псалмопейте My с десето струnen псалтир. 3 Пейте му нова песен, Свирете изкусно с възклициане. 4 Защото словото на Господа е право, И всичките My дела са извършени с вярност. 5 Той обича правда и правосъдие; Земята е пълна с милостърдието Господно. 6 Чрез словото на Господа станаха небесата, И чрез дишането на устата My цялото им множество. 7 Той събра като куп морските води, Тури бездните в съкровищници. 8 Нека се бои от Господа цялата земя; Нека благовоят с боязън пред Него всички жители на вселената. 9 Защото Той каза, и стана; Той заповяда, и затвърди се. 10 Господ осуетява намеренията на народите; Прави безполезни мислите на племената. 11 Намеренията на Господа стоят твърди до века, Мислите на сърцето My из род в род. 12 Блажен оня народ, на когото Бог е Господ, Людете, които е изброй за Свое наследство. 13 Господ надничка от небето, Наблюдава всичките човешки чада; 14 От мястообиталището

Си Гледа на всичките земни жители, 15 Онзи, Който създаде сърцата на всички тях, Който позна всичките им работи. 16 Никой цар не се избавя чрез многочислена войска Силен мъж не се отървава с голямо юначество. 17 Безполезен е конят за избавление, И чрез голямата си сила не може да избави никого. 18 Ето, окото на Господа е върху ония, които Me се боят, Върху ония, които се надяват на Неговата милост, 19 За да избави от смърт душата им, И в глад да ги опази живи. 20 Душата ни чака Господа; Той е помощ наша и щит наш. 21 Защото в Него ще се весели сърцето ни, Понеже на Неговото свето име уповаваме. 22 Дано да бъде милостта Ти,

Господи върху нас Според както сме се надявали на

**34** 34 Псалом на Давида, когато се престори на луд пред Авимелеха, който го пусна та си отиде. По еврейски азучен псалом. Ще благославям Господа на всяко време Похвала към Него ще бъде винаги в устата ми. 2 С Господа ще се хвали душата ми; Смирените ще чутят това и ще се зарадват. 3 Величайте Господа с мене, И заедно нека възвеличим името My. 4 Потърсих Господа; и Той ме послуша, И от всичките ми страхове ме избави. 5 Погледнах към Него; и светнаха очите им, И лицата им никога няма да се посроят. 6 Тоя сиромах извила; и Господ го послуша, И от всичките му неволи го избави. 7 Ангелът на Господа се опълчва около ония, които My се боят, И ги избавя. 8 Вкусете и вижте, че Господ е благ; Блажен оня човек, който уповава на Него. 9 Бойте се от Господа, вие Негови светии; Защото за боящите се от Него няма осъдност. 10 Лъвчетата търпят нужда и глад; Но ония, които търпят Господа, няма да бъдат в осъдност за никое добро. 11 Дойдете, чада, послушайте мене; Ще ви науча на страх от Господа. 12 Желае ли човек живот, Обича ли благодеенствие, за да види добрини? 13 Пази езика си от зло И устните си от лъжливо говорене. 14 Отклонявай се от злото и върши доброто, Търси мира и стреми се към него. 15 Очите на Господа са върху праведните, И ушите My към техния вик. 16 Лицето на Господа е против ония, които вършат зло, За да изтръби помена им от земята. 17 Праведните извила, и Господ послуша, И от всичките им беди ги избави. 18 Господ е близо при ония, които са със съкрушен сърце, И спасява ония, които са с разкян дух. 19 Много са неволите на праведния; Но Господ го избавя от всички тях; 20 Той пази всичките му кости; Ни една от тях не се строшава. 21 Злочастието ще затрие грешния; И ония, които мразят праведния, ще бъдат осъдени. 22 Господ изкупва душата на слугите Си; И от ония, които уповават на Него, ни един няма да бъде осъден.

**35** 35 Давидов псалом. Бори се, Господи, с ония, които се борят с мене; Воювай против ония, които воюват против мене. 2 Вземи оръжие и щит, И стани да ми помогнеш. 3 Изтръгни и копие, та затвори пътя на гонителите ми; Кажи на душата ми: Аз съм избавител Твой. 4 Нека се посроят и се опозорят Ония, които искат да погубят душата ми; Нека се върнат назад и се смутят Ония, които ми мислят зло. 5 Нека бъдат като плява пред вятъра, И ангел Господен да ги гони. 6 Нека бъде пътят им тъмен и плъзгав, И ангел Господен да ги гони. 7 Защото без причина скриха за мене мрежата си в

трап; Без причина изкопаха яма за душата ми. 8 Да добро. 4 Беззаконие измислюва на леглото си; дойде върху всеки един от тях неочеквана погибел; Застава на недобър път; злото не мрази. 5 Господи, И мярката му, която е скрил, нека улови самия него. Твоето милосърдие стига до небето, Верността Ти Той нека падне в същата погибел. 9 А моята душа до облаците; 6 Правдата Ти е като великолепните ще се весели в Господа, Ще се радва в избавлението планини; Съдбите Ти са бездна голяма; Ти, Господи, Му: 10 Всичките ми кости ще рекат; Господи, кой запазваш човеци и животни. 7 Колко е скъплощено е подобен на Тебе, Който избавяш сиромаха от Твоето милосърдие, Боже! Затова човешките чада по-силния от него, Да! сиромаха и немощния от прибягват под покрива на крилата Ти. 8 Ще се грабителят ми? 11 Несправедливи свидетели въстават напояват от най-доброто на дома Ти. И от ръката на И питат ме за неща, за които аз не знам нищо 12 Твоите сладости ще им дадеш да пият. 9 Защото у Въздават ми зло за добро, За да бъде в осъдност Тебе е изворът на живота, В Твоята светлина ще душата ми. 13 А аз, когато те боледуваха, Аз се видим светлина. 10 Простирай милосърдието Си обличах във вретище, Смирявах с пост душата си, към ония, които Ти познават, И правдата Си към И молитвата ми се връщаше в пазухата ми и се ония, които са с право сърце. 11 Нека не дойде повтаряше; 14 Обхождах се като с приятел, като против мене ногата на горделивите, Нито ръката на с мой брат, Ходех наведен и нажален както кога нечестивите да ме поклати. 12 Там паднаха ония, жалее някой майка си. 15 Но когато накувах в пътя които вършат беззаконие; Повалиха си и не ще могат си, те се зарадваха и се събраха. Побойници се да станат.

събраха против мене, - човеци, които аз не знаех; Късаха ме без да престават. 16 Като нечестивите смешкари в пиршества Скърцаха на мене със зъби. 17 Господи до кога ще гледаш? Избави душата ми от погубленията им, Живота ми от тия лъзове. 18 Аз ще те славословя в голямо събрание, Ще Те хвала между многочислени люде. 19 Да не тържествуват над мене Ония, които несправедливо враждуват против мене; Нито да помигват с очи Ония, които ме мразят без причина. 20 Защото не говорят за мир, Но измислюват лъжливи думи против тихите на земята. 21 Да! те отвориха широко срещу мене устата си; Казваха: О, хохо! очите ни видях! 22 Ти си видял, Господи, да не премълчаваш; Господи, да се не отдалечиш от мене, 23 Стани и събуди се за съда ми; За делото ми, Боже мой и Господи мой. 24 Съди ме, Господи Боже мой, според правдата Си, И да не тържествуват над мене. 25 Да не кажат в сърцето си: Ето желанието ни се изпълни. Нито да кажат: Погълнахме го. 26 Да се посрамят и се опозорят заедно всички Ония, които се радват на зластието ми; Да се облекат със срам и с позор Ония, които се големеят против мене. 27 Да възклизват и да се зарадват Ония, които благоприятстват на правото ми дело, И винаги нека казват: Да се възвеличи Господ, Който желае благодеенствие на слугата Си. 28 И езикът ми ще разказва Твоята правда И твоята хвала всеки ден.

**36** За първия певец. Псалом на Господния слуга Давида. Беззаконието на нечестивия свидетелствува на вътрешното ми сърце, Че чрез очите ми няма страх от Бога. 2 Защото той се лъже в 17 Защото мищите на нечестивите ще се строшат, А Господ подкрепява праведните. 18 Господ знае своите очи. Че беззаконието му няма да се открие и да се намрази, 3 Думите на устата му са беззаконие бъде до века. 19 Ти няма да се посрамят в лоши и измама; Той не иска да бъде разумен за да прави времена. В дни на глад ще бъдат сити, 20 А

**37** Давидов псалом. По Еврейски азучен псалом, Не се раздразнявай поради злотворците, Нито завидай на ония, които вършат беззаконие. 2 Защото като трева скоро ще се окосят, И като зелена трева ще повяжнат. 3 Уповавай на Господа и върши добро; Така ще населиш земята и ще се храниш с увереност. 4 Весели се, тъй също, в Господа; И той ще ти даде попросеното от сърцето ти. 5 Предай на Господа пътя си; И уповавай на Него, и Той ще из върши очакването ти; 6 И ще направи да се яви правдата ти като светлината, И съдът ти като пладне. 7 Облегни се на Господа, и чакай Него; Не се раздразнявай поради този човек, който успява в пътя си Като върши подлости. 8 Престани от негодуванието, и остави гнева; Не се раздразнявай, понеже това води само към злотворството. 9 Защото злотворците ще се изтребят; А от тия, които чакат Господа, те ще наследят земята. 10 Защото още малко, и нечестивият не ще го има вече; Да! прилежно ще изследваш мястото му, и не ще се намери; 11 Но кротките ще наследят земята, И ще се наслаждават с изобилен мир. 12 Нечестивият прави заговор против праведния. И скърца на него със зъби. 13 Господ ще му се присмее, Понеже вижда, че иде денят му. 14 Нечестивите изтърънаха меч и опънаха лъка си, За да повалят сиромаха и немощния, За да заколят ония, които са с праведна обхода. 15 Мечът им ще се забие в тяхното сърце, И лъковете им ще се строшат. 16 Малкият имот на праведния е по-желателен От богатството на мнозина нечестиви;

нечестивите ще загинат, И враговете Господни ще на очите ми, и тя не е в мене. **11** Приятелите ми и бъдат като отборните агнета; Ще чезнат, като дим близките ми странят от язвите ми, И роднините ми ще изчезнат. **21** Нечестивият взема на заем, и не стоят надалеч. **12** Също и ония, които искат живота отплаща; А праведният постъпва благо и дава. **22** Защото благословените от Господа ще наследят земята; А проклетите от Него ще се изтребят. **23** Стъпките на човека се оправяват от Господа; И ще се повали, Защото Господ подпира ръката му. **24** Ако падне не човек, който не чува, В чито уста няма изобличения. **25** Но не съм видял праведният **15** Понеже на Тебе, Господи, се надявам, Ти ще Млад бях, ето, останах, Но не съм видял праведният отговориш, Господи Боже мой; **16** Защото рекох: Да оставен, Нито потомството му да проси хляб. **26** Всеки не тържествуват над мене, Да не се големят над ден постъпва благо и дава на заем; И потомството мене, когато се подхълзне ногата ми. **17** Защото съм **27** Отклонявай се от зло, и близо да падна, И скръбта ми е винаги пред мене; върши добро, И ще имаш вечно жилище. **28** Защото Господ обича правосъдие, И не оставя светиите за греха си. **18** Понеже аз ще призная беззаконието си, Ще тъжа Си; До века те ще бъдат опазени; А потомството силни, И ония, които несправедливо ме мразят, се на нечестивите ще се изтреби. **29** Праведните ще умножиха. **20** Също и ония, които въздават зло за наследят земята. И ще живеят на нея до века. **30** Устата на праведния приказва за мъдрост, И езикът **21** Да не оставиш, Господи; Боже мой, да се ме говори правосъдие. **31** Законът на неговия Бог е не отелиш от мене. **22** Бързай да ми помогнеш, в сърцето ми; Стъпките му няма да се подхълзнат, Господи, спасителю мой.

**32** Грешният наблюдава праведния, И търси да го убие. **33** Господ няма да го остави в ръцете му, Нито ще го осъди, когато бъде съден. **34** Чакай Господа и пази Неговия път, И той ще те издигне, за да насъдиш земята; Когато се изтребят нечестивите, ти ще видиш това. **35** Виждал съм нечестивия страшен, И разпростран като зелено дърво на своята си почва; **36** Но когато преминах, ето нямаше го; Търсих го, и не се намери. **37** Забележи непорочния и гледай праведния; Защото миролюбивият човек ще има потомство; **38** А престъпниците всички заедно ще се изтребят; Останалите от нечестивите ще се отсекат. **39** Но избавлението на праведните е от Господа; Той им е крепост във време на беда. **40** И Господ ще им помогне и ще ги избави, Ще ги избави от нечестивите и ще ги спаси, Понеже са прибегнали при Него.

**38** Давидов псалом, за спомен. Господи, в **7** негодуванието Си не ме изобличавай, И в гнева Си не ме наказвай. **2** Защото стрелите ти се забиха в мене, И ръката Ти тежи на мене. **3** Няма здраве в месата ми поради Твоя гняв; Няма спокойствие в костите ми поради моя грях. **4** Защото беззаконията ми превишиха главата ми; Като тежък товар натегнаха на мене. **5** Смърдят и гноясват раните ми Поради безумието ми. **6** Превит съм и съвсем се сърбих: Цял ден ходя нажален. **7** Защото всичките ми вътрешности са запалени, И няма здраве в месата ми. **8** Изнемощях и пре много съм смазан, Охкам поради беспокойствието на сърцето си. **9** Господи, известно е пред Тебе е всичкото ми желание, И стенанието ми не е скрито от Тебе. **10** Сърцето ми туптя, силата ми ме оставя, А светлината

**39** За първия певец Едутун. Давидов псалом. Рекох: Ще внимавам в пътищата си За да не съгреша с езика си. Ще имам юзда за устата си. Докато е пред мене нечестивият. **2** Станах ням и мълчалив, Въздържах се от да говоря, и нямах спокойствие; И скръбта ми се раздвижваше. **3** Сгорещи се сърцето ми дълбоко в мене; Докато размишлявах пламна огън. Тогава проговорих с езика си, казвайки: **4** Научи ме, Господи, за кончината ми, И за числото на дните ми, какво е; Дай ми да зная колко съм кратковременен. **5** Ето направили си дните като педя. И възрастта ми е като нищо пред Тебе; **6** Наистина всеки човек, колкото и яко да стои е само лъх, (Села) Наистина всеки човек ходи като сянка; Наистина всяка нищожност го смущава; Трупа съкровища, но не знае кой ще ги придобие.

**7** И сега, Господи, що чакам? Надеждата ми е на Тебе. **8** Избави ме от всичките ми беззакония. **9** Онемях, не си отворих устата; Понеже Ти стори това. **10** Отдалечи от мене удара Си; От поражението на ръката Ти изчезвам. **11** Когато с изобличения наказваш човека за беззаконието му, Ти разваляш като молец красотата му. Наистина всеки човек е само лъх; (Села) **12** Послушай, Господи, молитвата ми, и дай ухо на вика ми; Не премълчавай при сълзите ми, Защото съм странен при Тебе И пришълец, както всичките мои бащи. **13** Остави ме да отдъхна, за да се съзвзема Преди да си отида и да ме няма вече.

**40** За първия певец. Давидов псалом. Чаках с търпение Господа; И Той се преклони към мене; и послуша вика ми, **2** И изведе ме из гибелната яма,

из тинята и калта И постави на скала нозете ми, та утвърди стъпките ми; 3 тури още в устата ми нова песен, хваление към нашия Бог; Мнозина ще видят и ще се убоят, и ще уповават на Господа. 4 Блажен комуто имах доверие, Който ядеше хляба ми, дигна оня човек, който възлага упованятието си на Господа, И не е склонен към горделивите нито към онния, които коварно отстъпват, 5 Господи Боже мой, Ти си това зная, че Твоето благоволение е към мене, сторил много чудеса; И Твоите мисли заради нас Не е възможно да ги изложи някой пред Тебе; Ако бях поискдал да ги изявя и разкажа, Те превишават всяко пребројване 6 В жертва и приноси Ти нямаш благоволение; Отворил си уши за мене; Всеизгаряне и принос за грях Ти не си поискдал. 7 Тогава рекох:

Ето, дойдох; (В свитъка на книгата и предписано на мене); 8 Драго ми е, Боже мой, да изпълнявам Твоята воля; Да! законът Ти е дълбоко в сърцето ми. 9 Прогласил съм правда в голямо събрание; Ето, не съм въздържал устните си; Господи, Ти знаеш. 10 Правдата Ти не съм скрил в сърцето си; Верността Ти и спасението Ти съм изявил; Не съм утаил Твоето милосърдие и Твоята истина от голямо събрание. 11 Господи, не задържай благите Си милости от мене; Твоято милосърдие и Твоята истина нека ме пазят винаги; 12 Защо са ме окръжили безбройни злини, Постигнаха ме беззаконията ми, така щото не мога да подигна очите си; Те са по-многоброини от космите на главата ми, и сърцето ми отпада. 13 Благоволи, Господи, да ме избавиш; Господи, побързай да ми помогнеш. 14 Нека се посрдамт и се смуят заедно всички Ония, които търсят душата ми за да я погубят: Нека се обърнат назад и се опозорят Ония, които се наслаждават на злочестието ми. 15 Нека се смеят поради срама си Ония, които ми думат: О, хохо! 16 Нека се радват и се веселят в Тебе Всички, които Те търсят; Ония, които обичат спасението Ти, Нека думат винаги: Да се величае Господ. 17 Аз съм сиромах и немощен, Но Господ се грижи за мене; Помощ моя и избавител мой си Ти; Боже мой, да се не забавиш.

**41** За първия певец. Давидов псалом. Блажен оня, който прегледва немощния; В зъл ден ще го избави Господ. 2 Господ ще Го пази и ще продължи живота му; Блажен той на земята; И Ти няма да го предадеш на волята на неприятелите му. 3 Господ ще го подкрепява на болното легло; В болестта му Ти ще преобърнеш цялото легло. 4 Аз рекох: Господи, смили се за мене; Изцели душата ми, защото Ти съгреших. 5 Неприятелите ми говорят зло за мене, като казват: Кога ще умре той, и ще загине името му. 6 И ако дойде един от тях да ме види, говори престорено, Събира в сърцето си всичкото зло що забелязва, И като излезе навън разказа го. 7 За мене шепнат заедно всички, които ме мразят,

Против мене измислюват зло, казвайки: 8 Някаква лоша болест го е сполетяла, И като е легнал няма светлина, хваление към нашия Бог; Мнозина ще видят и вече да стане. 9 Да! Самият ми близък приятел, Понеже неприятелят ми не тържествува над мене. 10 Но Ти, Господи, смили И 11 От 12 А мене Ти ме поддържаш в непорочността ми, И утвърждаваш ме против лицето Си до века. 13 Благословен е Господ, Израилевият Бог, От века и до века. Амин и амин.

**42** За първия певец. Поучение за Кореевите синове. Както еленът пъхти за водните потоци, Така душата ми въздиша за Тебе, Боже. 2 Жадна е душата ми за Бога, за живия Бог; Кога ще дойда и ще се явя пред Бога? 3 Моите сълзи ми станаха храна денем и нощем, Като непрестанно ми думат: Где е твойят Бог? 4 Изливам душата си дълбоко в мене като си напомням това, - Как отивах с множеството, И завеждах шествието в Божия дом С глас на радост и на хваление, С множеството, което празнуваше. 5 Защо си отпаднала душо моя? И защо се смущаваш дълбоко в мене? Надявай се на Бога: защото аз още ще Го славословя За помощта от лицето Му. 6 Боже мой, душата ми е отпаднала дълбоко в мене; Затова си спомням за Тебе от земята на Иордана И на планините Ермон, от гората Мисар. 7 Бездна призовава бездна с шума на Твоите водопади; Всичките Твои вълни и Твои развълнувани води преминаха над мене; 8 Но пак денем Господ ще заръча за мене милостта Си, И нощем песента Му ще бъде с мене И молитвата към Бога на живота ми. 9 Ще река на Бога, моята канара: Защо си ме забравил? Защо ходя нажалан поради притеснението от неприятеля? 10 Като със съмзоване на костите ми противниците ми ме укоряват, И непрестанно ми думат: Где е твойят Бог? 11 Защо си отпаднала, душо моя? И защо се смущаваш дълбоко в мене? Надявай се на Бога; аз още ще славословя: Той е помощ на лицето ми и Бог мой.

**43** Съди ме, Боже, и защищи делото ми против нечестив народ? Избави ме от измамлив и несправедлив човек. 2 Понеже Ти си Бог на силата ми, защо си ме отхвърлил? Защо ходя нажален поради притеснението от неприятеля? 3 Изпрати светлината Си и истината Си; те нека ме водят. Да ме заведат в Твоя свят хълм и в обиталищата Ти. 4 Тогава ще вляза в Божия олтар, При Бога моята превъзходна радост; И с Арфа ще славословя Тебе, о Боже, Боже мой, 5 Защо си отпаднала, душо моя? И защо се смущаваш дълбоко в мене? Надявай се

на Бога, защото аз още ще Го славословя; Той е помощ на лицето ми и Бог мой.

**44** За първия певец. Поучение за Кореевите синове. Боже с ушите си сме чули, нашите бащи са ни разказвали, Какво дело си извършил в техните дни, в древните времена. 2 Ти си изгорил с ръката Си народите, а тях си насадил; Съкрушил си племена, а тях си разпространил. 3 Защото не завладяха земята със своя меч, Нито тяхната мища ги спаси, Но Твоята десница и Твоята мища, и светлостта на Твоето лице, Защото Твоето благоволение беше към тях. 4 Ти си Цар мой, Боже; Заповядай да стават победи за Якова. 5 Чрез Тебе ще повалим неприятелите си; Чрез Твоето име ще стъпчам ония, които се повдигат против нас. 6 Защото няма да уповавам на лъка си, Нито ще ме избави мечът ми. 7 Защото Ти си ни избавил от противниците ни, И посрampil си ония, които ни мразят. 8 С Бога ще се хвалим всеки ден, И името Ти ще славословим до века. (Села) 9 Но сега Ти си ни отхвърлил и посрampil, И не излизат вече с нашите войски. 10 Правиш ни да се върнем назад пред противника; И мразещите ни обират ни за себе си. 11 Предал си ни като овци за ядене, И разпръснал си ни между народите. 12 Продал си Своите люде за нищо. И не си спечелил от цената им. 13 Правиш ни за укор на съседите ни, За присмех и поругание на ония, които са около нас. 14 Правиш ни за поговорка между народите, За кимване с глава между племената. 15 Всеки ден позорът ми е пред мене, И срамът на лицето ми ме покрива, 16 Поради гласа на онзи, който укорява и хули, Поради неприятеля, и отмъстителя. 17 Всичко това дойде върху нас; Обаче ние не Те забравихме, Нито станахме неверни на Твоя завет. 18 Сърцето ни не се върна назад, Нито се отклониха стъпките ни от Твоя път, 19 Макар Ти да си ни съкрушил в пусто място. И да си ни покрил с мрачна сянка. 20 Ако сме забравили името на нашия Бог, Или сме простили ръцете си към чужд Бог, 21 То не ще ли Бог да издири това? Защото той знае тайните на сърцето. 22 Не! ние сме убивани заради Тебе цял ден, Считани сме като овци за клане, 23 Събуди се, Господи, защо спиш? Стани, не ни отхвърляй за винаги. 24 Защо криеш лицето Си, И забравяш неволята ни и угнетението ни? 25 Защото душата ни е смишена до пръстта; Коремът ни е прилепен до земята. 26 Стани да ни помогнеш, И Избави ни заради милосърдието Си.

**45** За първия певец, по Криновете: псалом за Кореевите синове. Поучение. Песен на любовта. От сърцето ми извира блага дума. Аз разказвам делата си на Царя; Езикът ми е перо на

бързописец. 2 Ти си по-красив от човешките чада; На устата ти се изля благодат; Затова те благослови Бог до века. 3 Препаши меча Си на бедрото Си Силни, Славата Си и величието Си; 4 И във величието си язди победоносно В ползата на истината и кротостта и правдата; И Твоята десница ще Те предвожда към страшни неща. 5 Стрелите ти са остри, Забиват се в сърцата на царските врагове; Племена падат пред Тебе. 6 Твойт престол, Боже, е до вечни векове; Скиптьрът на Твоето царство е скиптьр на правота. 7 Възлюбил си правда и намразил си нечестие; Затова, Боже, твоят Бог те е помазал С миро на радост повече от твоите събрата. 8 На смирна и алой и касия миришат всичките ти дрехи; Из слоново-костни палати струнните инструменти те развеселиха. 9 Царски дъщери има между твоите почтени жени; Отдясно ти е поставена царицата в офорско злато 10 Слушай, дъщерьо, и виж, и приклони ухото си; Забрави и народа си и бащиния си дом; 11 Така цаят ще пожелае твоята красота; Защото той е господарят ти, и ти му се поклони. 12 И тирската дъщеря, даже и богатите измежду народа ѝ. Ще търсят благоволението ти с подаръци. 13 Всеславна е царската дъщеря във вътрешността на палата; Облеклото ѝ е златоткано. 14 Ще я доведат при царя с везани дрехи; Нейните другарки, девиците, които я следват, ще ти се доведат, 15 С веселие и радост ще се доведат; Ще влязат в царския палат. 16 Вместо бащите ти ще бъдат чадата ти, Които ще поставиш за князе по цялата земя. 17 Ще направя името Ти паметно през всичките поколения; Затова племената ще те възхваляват до вечни векове.

**46** За първия певец, на Кореевите синове. Песен за женски хор. Бог е нам прибежище и сила, Винаги изпитана помощ в напасти, 2 Затова няма да се уплашим, ако би се и земята поклатила, И планините се поместили всред моретата, 3 Ако и да бучат и да се вълнуват водите им, И планините да се тресат от надигането им. (Села) 4 Има една река, чиито води веселят Божия град, Свето място, где то обитава Всевишният. 5 Бог е всред него; той няма да се поклати; Бог ще му помогне, и то при зазоряване. 6 Развълнуваха се народите, разплатиха се царствата; Изздаде Той гласа си; земята се разтопи. 7 Господ на Силите е с нас; Прибежище е нам Якововият Бог (Села) 8 Дойдете та вижте делата на Господа, Какви опустошения е направил на земята. 9 Прави да престанат войните до края на земята; Строшава лък и строшава копие; Изгаря с огън колесници. 10 Мълкнете и знайте, че Аз съм Бог, Ще се възвиша между народите, Ще се възвиша на земята. 11 Господ на Силите е с нас; Прибежище е нам Якововият Бог. (Села)

**47** За първия певец, псалом на Кореевите синове. гледа, бе мъдрите умират, И еднакво с тях погиват Ръкопляскайте, всички племена. Викнете към безумния и несмисленият, И оставят богатството Боже с глас на тържество. **2** Защото Господ си на други. **11** Тайната им мисъл е, че домовете Всевишният е страшен, Велик цар е над цялата земя. им ще траят вечно, И жилищата им из род; **3** Покори племена под нас, И народи под нозете ни. Наричат земите си със своите си имена. **12** Но **4** Избра за нас наследството ни, Превъзходната земя човекът не пребъдва в чест; Прилича на животните, на Якова, когото възлюби. (Села) **5** Възлезе Бог с които загиват. **13** Това е пътят на безумните; Но пак възлициане Господ с пълен глас. **6** Пейте на Бога, идещите подир тях човеци одобряват думите им. пейте; Пейте на нашия цар, пейте. **7** Защото Бог е (Села) **14** Назначават се като овци за преизподнята; цар на цялата земя; Пейте с разбиране. **8** Бог царува Смъртта ще им бъде овчар; И праведните ще ги над народите; Бог седи на светия Си престол. **9** овладаят призори; И красотата им ще овехтее, Като Началниците на племената се събраха, За да станат остава преизподнята жилище на всеки един от тях. люде на Бога Авраамов; Защото земните защитници (Sheol h7585) **15** Но Бог ще изкупи душата ми от силата принадлежат Богу, Който е превъзвишен.

**48** Псаломска песен на Кореевите синове. Велик е (Sheol h7585) **16** Не бой се, когато забогатее човек, Господ; и търъде достохвален В града на нашия Бог, в Своя свет хълм. **2** Красив по възвишеността си, радост на цялата земя, Е хълмът Сион, где по северните му страни Е градът на великия цар. **3** В палатите му Бог е познат като прибежище. **4** Защото, ето, царете се събраха; Всички преминаха. **5** Те като видяха почудиха се, Смутиха се, спуснаха се на бяг. **6** Трепет ги обзе там, Болки като на раждаща жена. **7** С източния вятър Ти съкрушиш тарсийските кораби. **8** Каквото бяхме чули, това и видяхме В града на Господа на Силите, в града на нашия Бог, Който до захождането му. **2** От Сион, съвършенството на Бог и до века ще утвърди. (Села) **9** Размишляваме, красотата, Бог е възиял. **3** Нашият Бог ще дойде и Боже, за Твоето милосърдие В сред Твоя храм. **10** няма да мълчи; Ще има пред Него огън погълщащ, Според името Ти, Боже, е и хвалата Ти до краищата И около Него силна буря. **4** Ще призове небесата на земята; Десница Ти е пълна с правда. **11** Нека отгоре, И земята, за да съди людете Си, казвайки: се весели хълмът Сион, Нека се радват Юдовите **5** Съберете Ми Моите светии, Които направиха с дъщери. Заради Твоите съдби. **12** Обиколете Сион Мене завет с жертви. **6** И небесата ще известят и обходете го; Пребройте кулите му; **13** Обърнете внимание в укрепленията му; Разгледайте палатите правдата Му, Защото сам Бог е съдия. (Села) **7** Служайте, люде Мои, и ще говоря, - Израилю, и ще му; За да го разказвате на поколението подир вас. заявя пред тебе: Бог, твой Бог съм Аз. **8** Не ще **14** Защото Тоя Бог е наш Бог до вечни векове; Той да те изоблича поради жертвите ти, Нито поради ще ни ръководи дори до смърт.

**49** За първият певец, псалом на Кореевите синове. Не ща да приема юнец от къщата ти, Нито козли Слушайте това, всички племена; Внимавайте от стадата ти; **10** Защото Мои са всичките горски всички жители на вселената, **2** И нико поставени зверове, И добитъкът, който е по хиляди хълмове. и високопоставени, Богати и сиромаси заедно. **3** Устата ми ще говорят мъдрост, И размишлението на сърцето ми ще бъде за разумни неща; **4** Ще поведа към притча ухото си, Ще изложа на арфа гатанката зверове са в ума Ми. **12** Ако огладнеех, не щя да си. **5** Защо да се боя във време на бедствие, Когато кака на тебе; Защото Моя е вселената и всичко ме обръжи беззаконието до петите? **6** От ония, които има в нея. **13** Ще ям ли Аз мясо от юнци? Ще които уповават на имота си, И се хвалят с голямото пия ли кръв от козли? **14** Принеси Богу жертва на си богатство, **7** Ни един от тях не може никак да хваление, И изпълни на Всевишния обреците си; **15** изкупи брата си, Нито да даде Богу откуп за него. **8** (Защото толкова скъп е откупът на душата им, Щото И призови Ме в ден на напаст; И Аз ще те избавя; и всеки трябва да се оставя от това за винаги), **9** Та да живее вечно И да не види изтление. **10** Защото ти ще прославиши. **16** Но на нечестивия казва Бог: **17** Тъй като Ко правиш ти та разгласяваш Моите повеления, И разказваш завета Ми с устата си, **18** Ако видиш крадец, тичаш с него, И с мразиш поука, И хвърляш зад себе си Моите думи? **19** Ако прелюбодеите участвуваши. **19** Предаваш устата

си на зло. И езикът ти устройва коварство. 20 Като Божия пребъдва до века. 2 Езикът ти, като действува седиш, говориш против брата си; Разсяваш клетвата коварно, Подобно на изострен бърснач, измишлява против сина на майка си. 21 Понеже си сторил това, нечестие. 3 Обичаш злото повече от доброто, И да и Аз премълчах, Ти си помислил, че съм съвсем лъжеш повече нежели да говориш правда. (Села) подобен на тебе; Но Аз ще те изоблича, и ще изредя 4 Обичаш всичките гибелни думи и измамлиния всичко това пред очите ти. 22 Разсъдете, прочее, език. 5 Затова и тебе Бог ще съкруши съвсем, за това, вие, които забравяте Бога, Да не би да ви Ще те изтръгне и ще те премести от шатъра ти, разкъсам, без да се намери кой да ви избави. 23 Ще те изкорени от земята на живите. (Села) 6 А Който принася жертва на хвала, той Ме прославя; И праведните, като видят това, ще се убоят, И ще му се на онзи, който оправя пътя си, ще покажа Божието присъдеят и рекат: 7 Ето човек, който не прави Бога своя крепост, Но уповаваше на многото си богатство, И се закрепваше на нечестието си. 8 А аз съм като маслина, която зеленее в Божия дом; Уповавам на Божията милост от века до века. 9 Винаги ще Те славословя, защото Ти си сторил това; И пред Твоите светии ще призовавам името Ти, Защото е благо.

**51** За първия певец, псалом на Давида, когато пророк Натан дойде при него, след като беше влязъл той при Виставия. Смили се за мене, Боже, според милосърдието Си; според множеството на благите Си милости и изличи беззаконията ми. 2 Измий ме съвършено от беззаконието ми, И очисти ме от греха ми. 3 Защото престъплението си аз признавам, И грехът ми е винаги пред мене. 4 На Тебе, само на Тебе, съгреших, И пред тебе сторих това зло; Признавам това, за да бъдеш оправдан когато говориш, когато говориш, И излезеш непорочен, когато съдиш. 5 Ето родих се в нечестие, И в грях ме зачна майка ми. 6 Ето, понеже желаеш искреност вътре в човека, Научи ме мъдрост в скришното на сърцето ми. 7 Поръси ме с исоп, и ще бъда чист; Измий ме, и ще стана по-бял от сняг. 8 нападна голям страх, където нямаше страх; Защото дай ми да чая радост и веселие, За да се зарадват костите, които си строшил. 9 Отвърни лицето Си от греховете ми. И всичките ми беззакония изличи. 10 Сърце чисто сътвори в мене, Боже. И дух постоянен обновявай вътре в мене, 11 Да не ме отхвърлиш от присъствието Си, Нито да отнемеш от мене Светия Си Дух. 12 Повърни ми радостта на спасението Си: И освобождаващият Дух нека ме подкрепи. 13 Тогава ще науча престъпниците на Твоите пътища, И грешниците ще се обрнат към Тебе. 14 Избави ме от виновността за кръвта, Боже, Боже на спасението ми; И езикът ми ще пее високо за Твоята правда. 15 Господи, отвори устните ми; И устата ми ще разгласят Твоята хвала. 16 Защото не щеш да Ти принеса жертва; Всеизгаряния не Ти са угодни. 17 Жертвии на Бога са дух съкрушен; Сърце съкрушено и разкъяно, Боже, Ти няма да презреш. 18 Стори добро на Сион според благоволението Си; Съгради стените на Ерусалим. 19 Тогава благоволението Ти ще бъде в жертви на правда, В приноси и всеизгаряния; Тогава ще принасят юници на олтара Ти.

**52** За първия певец, Давидова поука, когато бе дошъл едомецът Доик при Саула та му бе казал: Давид дойде в Ахимелховата къща. Защо се хвалиш със злобата, силни човече? Милостта

**53** За първия певец, по боледуването му, Давидово поучение. Безумният рече в сърцето си: Няма Бог. Поквариха се и сториха гнусно беззаконие; Няма кой да прави добро. 2 Бог надникна от небето над човешките чада, За да види, има ли някой разумен, Който да търси Бога. 3 Всеки един от тях се обърна надире; всички заедно се развратиха; Няма кой да прави добро, няма ни един. 4 Без разум ли са ония, които беззаконстваут. Които изпояждат людете ми както ядат хляб, И не призовават Бога? 5 Там ги дадо дойде от Сион избавление за Израили! Когато върне Бог своите люде от плен, Тогава ще се зарадва Яков, ще се развесели Израил.

**54** За първия певец, върху струнни инструменти, Давидово поучение, когато зифейните дойдоха и казаха на Саула: Ето, Давид се крие между нас. Боже, избави ме чрез името Си, И в силата Си съди ме. 2 Боже, слушай молитвата ми, Внимавай в думите на устата ми, 3 Защото чужденци се подигнаха против мене, И насилици търсят душата ми; Не поставих Бога пред себе си. (Села) 4 Ето, Бог ми помага; Господ е от ония, които подкрепяват душата ми. 5 Той ще въздаде зло върху неприятелите ми; Според Твоята вярност изтреби ги, 6 Доброволно ще Ти принеса жертва; Ще славословя името Ти, Господи, защото е благо. 7 Защото Си ме избавил от всяко утеснение; И окото ми е видяло повалянето на неприятелите ми.

**55** За първия певец, на струнни инструменти. Давидово поучение. Послушай, Боже, молитвата ми. И не се крий от молбата ми. 2 Внимавай в мене и отговори ми. Безпокоя се

в тъженето си, и стена; 3 Поради гласа на Събират се, потайват се, наблюдават стъпките ми неприятеля, Поради присъствието на нечестивия; Така като че причакват душата ми. 7 Ще се избавят Защото приписват на мене беззаконие, И с гняв ми ли чрез беззаконието? Боже, повали с гняв тия враждуват, 4 Сърцето ми тъжи дълбоко в мене, И племена. 8 Ти си преброил скитанията ми; Тури смъртен ужас ме нападна; 5 Страх и трепет дойдоха сълзите ми в съда Си; Не са ли те записани върху мене, И ужас ме потопи. 6 И рекох: Дано да Твоята книга? 9 Тогава ще се върнат неприятелите имах крила като гъльба! Щях да отлетя и да си ми надире в деня, когато Те призоваш; Това зная, почина. 7 Ето, щях да бягам надалеч, Щях да живея защото Бог е с мене. 10 Чрез Бога ще хваля думите в пустинята; (Села) 8 Щях да ускоря бягането си Му; Чрез Господа ще хваля думите Му. 11 На Бога От вихра и от бурята. 9 Опролости ги, Господи, и уповавам; Няма да се боя; Какво ще стори човек? 12 раздели съвета им; Защото видях насилие и разпра върху мене, Боже, са моите към Тебе обрети, Ще града. 10 Денем и нощем го обикалят по стените му, ти принеса благодарствени приноси. 13 Понеже си И беззаконие и зло има всред него; 11 Нечестие има избавил душата ми от смърт, Няма ли да избавиш и всред него; Угнетение и измама не се отдалечават от нозете ми от подхъзване, За да ходя пред Бога във улиците му. 12 Понеже не беше неприятел, който виделината на живите?

ме укори, - Това бих претърпял, - Нито беше оня, що ме мразеше, който се подигна против мене, - Тогава бих се скрил от него; 13 Но ти, човек равен на мене, Другар мой, и мой близък приятел. 14 Заедно се разговаряхме сладко, С множеството ходехме в Божия дом. 15 Нека дойде ненадейно смърт на тях. Нека слязат живи в преизподнята; Защото в жилищата им, и в сърцата им има злодейство. (Sheol h7585) 16 Но аз към Бога ще извикам; И Господ ще ме избави. 17 Вечер и заран и на пладне ще се оплаквам и ще стена; И Той ще чуе гласа ми. 18 Ще избави душата ми и ще я успокои от боя, който е против мене; защото мнозина са с мене. 19 Бог, Който се е възщарил преди вековете, Ще чуе и ще ги съкруши, (Села) Ще съкруши човеците, които неизменно Не се боят от Бога. 20 Всеки един от тях простира ръце против ония, които са в мир с него; Нарушава съюза си. 21 Устата му са по-мазни от масло, Но в сърцето му има война; Думите му са помеки от дървено масло, Но пак са голи саби. 22 Възложи на Господа това, което ти е изложил и Той ще те подпре; Никога не ще допусне да се поклати праведният. 23 Но ти, Боже ще ги сведеш в гибелния ров; Мъже кръвопийци и измамници няма да стигнат и до половината на дните си; Но аз ще уповавам на Тебе.

**56** За първия певец, по гъльба на далечните дъбове. Песен на Давида, когато филистимците го хванаха в Гет. Смили се за мене, Боже, защото човек иска да ме погълне; Всеки ден, като воюва, ме притеснява. 2 Неприятелите ми всеки ден искат да ме погълнат; Защото мнозина са ония, които с гордост воюват против мене. 3 Когато съм в страх, На тебе ще уповавам. 4 Чрез Бога ще хваля думите му; На Бога уповавам; Няма да се боя; Какво ще стори човек? 5 Всеки ден изкривяват думите ми; Всичките им помисли са за зло против мене. 6

**57** За първия певец, по не разорявай. Песен на Давида, когато побягна от Саулово лице в пещерата. Смили се за мене, о Боже, смили се за мене, Защото при Тебе прибягва душата ми; Да! Под сянката на Твояте крила ще прибягна, Докато преминат тия бедствия. 2 Ще викам към Всевишния Бог, Към Бога, Който действува за мене. 3 Ще прати от небесата и ще ме избави, Когато ме укорява оня, който иска да ме погълне. (Села) Бог ще изпрати милостта Си и истината Си. 4 Душата ми е всред лъзовете; Лежа между пламнали човеци, Между човешки чада, чито зъби са копия и стрели, И чито език е остьр меч. 5 Възнеси се, Боже, над небесата; Славата Ти нека бъде по цялата земя. 6 Мрежи приготви за стъпките ми; Душата ми се е навела; Изкопаха пред мене яма; Те сами паднаха всред тия. (Села) 7 Непоколебимо е сърцето ми, Боже, непоколебимо е сърцето ми; Ще пея, а ще славословя. 8 Събуди се, душе моя; Събуди се, псалтирю и арфо; сам аз ще се събудя на ранина. 9 Ще те хваля, Господи, между племената; Ще те славословя между народите. 10 Защото Твоята милост е велика дори до небесата. И Твоята вярност до облаците. 11 Възнеси се, Боже, над небесата; Славата Ти нека бъде по цялата земя.

**58** За първия певец, по не разорявай. Давидова песен. Наистина с мълчание ли изказвате правда? Праведно ли съдите, човешки синове? 2 Не! в сърцето си вие вършите неправди. Размервате насилието на ръцете си по земята. 3 Още от раждането си нечестивите се отстраниват; Заблуждават, говорейки лъжи, щом се родят 4 Ядът им е като змийска отрова; Прилича на глухия аспид, който затика ушите си, 5 И не ще да чуе гласа на омайвачите, Колкото изкусно и да омайват. 6 Боже, счупи зъбите им в устата им; Господи, строши челностите на младите лъзове. 7 Нека се излеят като

води що оттичат; Когато прицелва стрелите си, нека бъдат като разсечени. 8 Нека изчезнат като охлюв, си ни; Разгневил си се; възвърни ни. 2 Потресъл който се разтопява; Като пометниче на жена, нека не видят слънцето. 9 Преди да усетят котлите ви огъня от тръните, Сурови или обгорели, Той ще ги помете с вихрушка. 10 Праведният ще се зарадва когато види възмездиято; Ще измие нозете си в кръвта на нечестивия; 11 Тъй щото всеки ще казва: Наистина има награда за праведния; Наистина има Бог, Който съди земята.

**59** За първия певец, по Не Разорявай. Песен на Давида, когато Саул прати стражи да пазят къщата, в която бе Давид, за да го убият. Избави ме от неприятелите ми, Боже мой; Тури ме на високо от ония, които се повдигат против мене. 2 Избави ме от ония, които вършат беззаконие, И спаси ме от кръвопийци. 3 Защото, ето, причакват за да уловят душата ми; Силните се събират против мене, Не за мое престъпление, Господи, нито за мой грях. 4 Без да има в мене вина тичат и се готвят; Събуди се да ме посрещнеш и виж. 5 Ти, Господи Боже на силите, Боже Израилев, Стани за да посетиш всички народи; Да не покажеш милост към никого от нечестивите престъпници. (Села) 6 Вечер се връщат, Вият като кучета и обикалят града. 7 Ето, те бълват думи с устата си; Мечове има в устните им, Понеже, думат те: Кой слуша? 8 Но, Ти Господи, ще им се присмееш, Ще се поругаш на всички тия народи. 9 О Сило моя, на Тебе ще се надея. Защото Бог ми е крепост. 10 Милостивият мой Бог ще ме предвари; Бог ще ме удостои да видя повалянето на ония, които ме причакват. 11 Да ги не убиеш, да не би да забравят това моите люде; Разпръсни ги със силата Си. И свели ги, Господи, защитниче наш. 12 Поради греха на устата си, поради думите на устните си, Нека бъдат уловени в гордостта си, Също и поради клетвата и лъжата що говорят. 13 Довърши го с гняв, довърши ги да ги няма вече, И нека се научат, че Бог господарува в Якова И до краищата на земята. (Села) 14 Нека се връщат вечер, Нека вият като кучета, и нека обикалят града; 15 Нека се скитат за храна; И ако не се настанят, нека прекарат нощта не насищени. 16 А аз ще пия за Твоята сила, Да! на ранина високо ще славословя Твоята милост; Защото Ти си ме станал крепост И прибежище в деня на бедствието ми. 17 О Сило моя, на Тебе ще пея хваление. Защото Ти, Боже, милостив мой Бог, Си крепост моя.

**60** За първия певец, по лалето на свидетелството. Песен на Давида за поучение, когато воюваше срещу средоречна Сирития и совска Сирития, Иоав се върна та порази дванадесетте хиляди едомци в

долината на солта. Боже, отхвърли си ни, смазал си земята, разпукнал си я: Изцели проломите й, защото тя е разплатена. 3 Показал си на людете Си мъчителни неща: Напоил си ни с вино до омайване. 4 Дал си знаме на ония, които Ти се боят, За да се разявя, защото е истината. (Села) 5 За да се избавят Твоите възлюбени Спаси с десницата Си, и послушай ни. 6 Бог говори със светостта Си; затова, аз ще тържествувам: Ще разделя Сихем, ще размеря долината Сохот; 7 Мой е Галаад, мой е Манасия, Ефрем тоже е защита на главата ми, Юда е скипър мой; 8 Моав е умиваликът ми, На Едома ще хърля обувката си; Възклицавай за мене, филистимска земъ! 9 Кой ще ме въведе в укрепения град? Кой ще ме заведе до Едом? 10 Ни Ти ли, Боже, Който си ни отхвърлил, И не излизаш вече, о Боже, с войските ни? 11 Помогни ни срещу противника, Защото суетно е човешкото избавление. 12 Чрез Бога ще вървим юнашки, Защото Той е, Който ще стъпче противниците ни.

**61** За първия певец, върху струнни инструменти. Давидов псалом. Послушай вика ми, Боже, Внимавай на молбата ми. 2 От краищата на земята ще викам към Тебе, когато премира сърцето ми; Заведи ме на канарата, която е много висока за мене. 3 Защото Ти ми стана прибежище, Яка кула за закрила от неприятеля. 4 В шатъра Ти ще обитавам винаги; Ще прибягна под покрива на Твоите крила; (Села) 5 Защото Ти, Боже, си чул обреците ми, Дал си ми наследство каквото даваш на ония, които се боят от името Ти. 6 Ще притуриш дни върху дните на царя, И годините му като род върху род. 7 Той ще пребъдва пред Бога до века; Заповядай да го пазят милосърдието и верността. 8 Така ще славословя винаги Твоето име, Като изпълнявам обреците си всеки ден.

**62** За първия певец, по Едутуна. Давидов псалом. Душата ми тихо уповава само на Бога, От Когото е избавлението ми. 2 Само Той е канара моя и избавление мое, И прибежище мое; няма много да се поклатя. 3 До кога, всички вие, ще нападате человека За да го съборите като наведена стена и разплатен плет? 4 Съветват се само да го тласкат от високата ми; Обичат лъжата; С устата си благославят, а в сърцето си кълнат. (Села) 5 Но ти, о душа моя, тихо уповавай само на Бога, Защото от Него очаквам помощ. 6 Само Той е канара моя, и избавление мое, И прибежище мое; няма да се поклатя. 7 У Бога е избавлението ми и славата ми; Моята сила на канара и прибежището ми е в Бога. 8 Уповавайте на Него, люде, на всяко време, Изливайте сърцата си пред

Него; Бог е нам прибежище. (Села) 9 Наистина нико поставените човеци са лъх, а високопоставените лъжа. Турени на везни те се издигат нагоре; Те всички са по-леки от суетата. 10 Не уповавайте на всички са по-леки от суетата. 10 Не уповавайте на суетата, И не се надявайте суетно на грабителство; Богатство ако изникне, не прилепявайте към него сърцето си. 11 Едно нещо каза Бог, да! две неща чух, - Че силата принадлежи на Бога, 12 И че на Тебе, Господи, принадлежи и милостта; Защото Ти даваш на всеки според делото му.

**63** Псалом на Давида, когато се намираше в Юдовата пустиня. Боже, Ти си мой Бог; от ранина те търся; Душата ми жадува за Тебе, пътта ми Ти ожидам, В една пуста, изнурена и безводна земя. 2 Така съм се взирал в Тебе в светилището, За да видя Твоята сила и Твоята слава. 3 Понеже Твоето милосърдие е по-желателно от живота, Устните ми ще Ти хвалият. 4 Така ще те благославям, докато съм жив; В Твоето име ще издигам ръцете си. 5 Като от тълстина и мас ще се насети душата ми; И с радостни устни ще Ти славословят устата ми. 6 Когато си спомням за Тебе на постелката си Размишлявам за Тебе в нощните стражи; 7 Понеже Ти си бил немощ на мене, И под сянката на твоите крила ще се радвам. 8 Душата ми се прилепва към Тебе; Твоята десница ме подпира. 9 А ония, които търсят душата ми, ще бъдат погубени, Ще слязат в дълбините на земята. 10 Ще бъдат съсипани от силата на меча, Ще бъдат дял на чакали. 11 А царят ще се весели в Бога; Всеки, който се кълне в Неговото име, ще се хвали; Но устата на ония, които говорят лъжи, ще се затворят.

**64** За първия певец. Давидов псалом. Послушай гласа ми, Боже, като се оплаквам; Опази живота ми от страх от неприятеля. 2 Покрай ме от тайнния съвет на злодейците, От сгънта на беззаконниците, 3 Които острят езика си като меч, И прицелват горчиви думи като стрели, 4 За да устрелят тайно непорочния; Внезапно го устрелят, и не се боят. 5 Насърчават се в едно зло намерение, Наговарят се да поставят скришно примки, И казват: Кой ще ги види? 6 Измислят беззакония; Думат: Изпълнихме добре обмислено намерение. А и вътрешната мисъл и сърцето на всеки от тях са дълбоки. 7 Но Бог ще ги устри; От внезапна стрела ще бъдат ранени. 8 Така собственият им език, като ги осъждат, ще ги спъне; Всички, които ги гледат, ще поклащат глава. 9 И всички човеци ще се убоят; Ще разгласят делото на Бога, Защото ще разберат действието Му. 10 Праведният ще се развесели в Господа, и ще упова на Него; И ще се хвалият всички, които са с право сърце.

**65** За първия певец, Давидов псалом. Песен. Тебе чака хваление, Боже, в Сион; И пред Тебе ще се изпълни обрекът. 2 Ти, Който слушаш молитва, При Тебе ще дохожда всяка твар. 3 Беззакония ми насилие, И не се надявайте суетно на грабителство; 4 Блажен човекът, когото избиращ И приемаш, за да живее в Твоите дворове; Ще се насетим от благата на Твоя дом На светия Ти храм. 5 С ужасни неща на всичките земни краища, И на ония, които са далеч по море, 6 Ти Който със силата Си утвърждаваш планините, Препасан с могъщество, 7 Който правиш да утихва шума на морето, Бученето на вълните му и размирието на племената. 8 Така и тия, които живеят по краищата на земята, се боят от Твоите знания. Развеселяваш излиянията на зората и на вечерта: 9 Като посещаваш земята и я напояваш Ти я преобогатяваш; Ръката Божия като е пълна с вода. Ти промишияваш жито за тях, Когато така си пригответ земята: 10 Като напояваш нейните бразди Изравняваш буците й; Като я размекваш с капките на дъжда Благославяш поникналото от нея; 11 Върху годината на благостта Си туряш венец, И от следите Ти кape тълстина; 12 Пасбищата на пустинята капят от изобилията си, И хълмовете се опасват с радост; 13 Ливадите се обличат със стада, И долините се покриват с жито; Възклизват, още и пеят.

**66** За първия певец, псаломска песен. Възклинете към Бога, всички земи, 2 Възпейте славата на Неговото име, Като Го хвалите, хвалете Го славно. 3 Речете Богу: Колко са страшни делата Ти! Поради величието на Твоята сила Даже враговете Ти ще се преструват пред Тебе за покорни. 4 Цялата земя ще Ти се клана и ще Ти славослови, Ще славословят името Ти. (Села) 5 Дойдете та вижте делата на Бога, Който страшно действува към човешките чада. 6 Превърна морето в суша; Пеши преминаха през реката; Там се развеселиха в Него. 7 Със силата Си господарува до века: Очите Му наблюдават народите; Бунтовниците нека не превъзнесат себе си. (Села) 8 Вие племена благославяйте нашия Бог, И направете да се чуе гласът на хвалата Му, 9 Който поддържа в живот душата ни. И не оставя да се клятат нозете ни. 10 Защото Ти, Боже, си ни спасил, Изпитал си ни както се изпитва сребро. 11 Въвел си ни в мрежата, Турил си тежък товар на гърба ни. 12 Направил си да яздят човеци върху главите ни; Преминахме през огнь и вода; Но Ти ни изведе на богато място. 13 Ще вляза в дома Ти с всеизгаряния, Ще изпълни пред Тебе обреците, 14 Които произнесоха устните ми И говориха устата ми в бедствието ми. 15 Всеизгаряния от тълсти овни ще Ти принеса с темян, Ще принеса волове и кози.

(Села) 16 Дойдете, слушайте, всички, които се боите в тая земя, Тя побеля като Салмон, когато вали сняг.  
от Бога, И ще разкажа онова, което е сторил на 15 Божия планина е Васанска планина; Висока душата ми. 17 Към него извиках с устата си; И Той планина е Васанска планина. 16 Защо завиждате, ще бъде възвисен чрез езика ми. 18 Ако в сърцето високи върхати планини, На хълма, в който Бог си бях гледал благоприятно на неправда, Господ не благоволи да обитава? Да! Господ ще обитава там би послушал; 19 Но Бог наистина послуша, Обърна до века, 17 Божияте колесници са двадесет хиляди, внимание на гласа на молбата ми. 20 Благословен дори хиляди по хиляди; Господ е всред тях във да е Бог. Който не отстрани от мене ни молитвата, ни светилището, както бе в Синай. 18 Възлязъл си на Своята милост.

## 67 За първия певец върху струнни инструменти.

Псаломска песен. Бог да се смили за нас и да ни благослови! Да възсияе с лицето Си над нас! (Села) 2 За да се познае на земята Твоя път, Във всичките народи спасението Ти. 3 Да Те славословят племената, Боже; Да Те славословят всички племена. 4 Да се веселят и да възклициват народите; Защо ще съдиш племената с правда, И ще управляваш народите на земята. (Села) 5 Да те славословят племената, Боже Да те славословят всичките племена. 6 Земята е дала плода си; Бог, нашият Бог, ще ни благослови; 7 Бог ще ни благослови, И от Него ще се боят всички земни краища.

## 68 За първия певец, Давидов псалом. Песен. Нека

стане Бог, Нека се разпъснат враговете Му. Нека бягат пред Него ония, които Го мразят. 2 Както се издуха дима, така и тях раздухай; Както се топи въсък пред огъня, Така нека погинат нечестивите пред Божието присъствие. 3 А праведните нека се веселят, нека се радват пред Бога, да! нека тържествуват търъде много. 4 Пейте Богу, пейте хваление на името Му; Пригответе друм на Онзи, който се вози през пустините: Иеова е името Му, и радвайте се пред Него. 5 Отец на сирачетата и съдия на вдовиците Е Бог в Своето обиталище. 6 Бог настанява в семейство усамотените; Извежда в благоденствие затворниците; А бунтовниците живеят в безводна земя. 7 Боже, когато излезе Ти пред людете Си, Когато ходеше през пустинята, (Села) 8 Земята се потресе, Дори и небесата капнаха при божието присъствие, Самата оная Синайска планина се разтресе При присъствието на Бога, Израилевия Бог. 9 Боже Ти си изпращал изобилен дъжд за наследството Си, И в изтощението му Ти си го подкрепил. 10 войската Ти се настани в него; Ти, Боже, си приготвил от благата Си за сиромаха. 11 Господ издава дума за победа; Известителките за нея са голямо множество. 12 Царе с войски бягат ли, бягат; А жените останали в къщи делят користите. 13 Щете ли да лежите всред кошарите, Когато крилата на гъльбицата са покрити със сребро, И перата й са жълто злато? 14 Когато Всесилният разпъсне царе

в тая земя, Тя побеля като Салмон, когато вали сняг. 15 Божия планина е Васанска планина; Висока планина е Васанска планина. 16 Защо завиждате, високи върхати планини, На хълма, в който Бог благоволи да обитава? Да! Господ ще обитава там до века, 17 Божияте колесници са двадесет хиляди, дори хиляди по хиляди; Господ е всред тях във светилището, както бе в Синай. 18 Възлязъл си на високо; пленил си пленници; Взел си в дар човеци, даже и непокорните, За да обитаваш като Господ Иеова. 19 Благословен да е Господ, Който всеки ден носи бремето ни, Бог, Който е наш спасител. (Села) 20 Бог е за нас Бог избавител, И на Господа Иеова принадлежи отърването на смъртта. 21 Бог ще разцепи главите на враговете Си. И косматото теме на онези, които упорствува в престъпленията си. 22 Господ рече: Ще възвърна от Васан, Ще възвърна враговете Си от морските дълбини; 23 За да гази ногата ти кръв, И езикът на кучетата ти да има дял от неприятелите ти. 24 Видя се шествието Ти, Боже, Шествието на моя Бог, на моя Цар, за светилището. 25 Напред вървяха певците. Подир тях свирещите на инструменти Всред девици биещи тъпанчета 26 В събранията благославяйте Бога; Благославяйте Господа, вие които сте от Израилевия източник. 27 Там бе малкият Вениамин, началникът им, Юдовите първенци и дружината им, Завулоновите първенци, и Нефталимовите първенци. 28 Бог твой ти е отредил сила; Укрепи, Боже, това, което си извършил за нас 29 От храма Си. В Ерусалим Царете ще принасят дарове. 30 Смъмри зверовете в тръстиката. Много бикове, с юнаците на племената, И ония, които се явяват украсени със сребърни плочици; Разпърсни народите, които обичат война. 31 Ще дойдат големци от Египет; Етиопия ще побърза да сила; Укрепи, Боже, това, което си извършил за нас 29 От храма Си. В Ерусалим Царете ще принасят дарове. 30 Смъмри зверовете в тръстиката. Много бикове, с юнаците на племената, И ония, които се явяват украсени със сребърни плочици; Разпърсни народите, които обичат война. 31 Ще дойдат големци от Египет; Етиопия ще побърза да

принасят дарове. 30 Смъмри зверовете в тръстиката. Много бикове, с юнаците на племената, И ония, които се явяват украсени със сребърни плочици; Разпърсни народите, които обичат война. 31 Ще дойдат големци от Египет; Етиопия ще побърза да издава гласа Си, мощния Си глас. 34 Признайте, че силата принадлежи на Бога; Превъзходството Му е защита над Израиля, И силата Му стига до облаците. 35 Боже, от светилищата Си се явяващ страшен; Израилевият Бог е, Който дава сила и мощ на людете Си. Благословен да е Бог.

## 69 За първия певец, по криновете, Давидов псалом

Избави ме, Боже; Защо водите стигнаха до душата ми. 2 Потъвам в дълбока тиня, где то няма търъдо място да застана; Стигнах в дълбоки води, где потопът ме покрива. 3 Изнемогвам от викане; Гърлото ми е изсъхнало; Очите ми чезнат, докато чакам моя Бог. 4 Тия, които ме мразят без причина, се умножиха повече от космите на главата ми; Укрепиха се моите погубители, които неправедно

са мои неприятели; Тогава ме заставиха да върна и земята, Моретата, и всичко, което се движи в онова, което не бях грабнал. 5 Боже, Ти знаеш тях. 35 Защото Бог ще избави Сиона, и ще съгради безумието ми; И прегрешенията ми не са скрити от Тебе. 6 Господи Иеова на Силите, да се не посрамят покрай мене ония, които Те чакат; Боже Израилев, да се на опозорят покрай мене ония, които Те търсят. 7 Защото заради Тебе претърпях поругание. Срам покри лицето ми. 8 Чужда станах на братята си, И странен на чадата на майка ми. 9 Защото ревността за Твоя дом ме изяде, И укорите на ония, които укоряват Тебе, паднаха върху мене. 10 Когато плачеши в душата си с пост, Това ми стана за укор; 11 Когато облякох вретище за дреха, Станах им за поговорка. 12 За мене приказват седящите в портата; И аз станах песен на пияници. 13 Но аз към Тебе отправям молитвата си, Господи, в благоприятно време; Боже, послушай ме според голямата Твоя милост, Според верността на Твоето спасение. 14 Избави ме от тинята, за да не потъна; Нека бъда избавен от ония, които ме мразят, и от дълбоките води. 15 Не дай да ме завлече устрема на водите, Нито да ме погълне дълбочината; И не дай да затвори ямата устието си над мене. 16 Послушай ме, Господи, защото е благо Твоето милосърдие; Според много Твои благи милости погледни на мене; 17 И не скривай лицето Си от слугата Си, Понеже съм в утеснение; бърже ме послушай. 18 Приближи се при душата ми и я изкупи; Изкупи ме поради неприятелите ми. 19 Ти знаеш как ме укоряват, Как ме посрамват и ме опозоряват; Пред тебе са всичките мои противници. 20 Укор съкруши сърцето ми, и съм много отпаднал; И чакаш да ме пожали някой, но нямаше никой, - И утешители, но не намерих. 21 И дадоха ми жълчка за ядене, И в жаждата ми ме напоиха с оцет. 22 Трапезата им пред тях нека им стане примка, И когато са на мира нека стане клопка. 23 Да се помрачат очите им та да не видят; И чреслата им направи непрестанно да се тресат. 24 Излей на тях негодуванието Си; И пламъкът на гнева Ти нека ги постигне. 25 Жилището им да запустее, И в шатрите им да няма кой да живее. 26 Защото те гонят онзи, когото Ти си поразил, И говорят за болката на ония, които Ти си наранил. 27 Приложи беззаконие на беззаконието им; И да не участвуват в Твоята правда. 28 Да се изличат от книгата на живота, И с праведните да се не запишат. 29 А мене, който съм сиромах и скръбен, Да ме възвиши, Боже, Твоето спасение. 30 Ще хвала името на Бога с песен, И ще Го възвелича с хваления; 31 И това ще угоди Господу Повече от вол, - от юнец имащ рога и копита. 32 Смирените ще видят и ще се зарадват; И вие, които търсите Бога, вашето сърце ще се съживи. 33 Защото Господ слуша немощните, И запрените Си не презира. 34 Нека Го хвалят небето

и земята, Моретата, и всичко, което се движи в Юдовите градове; И людете Му ще се заселят там, и ще го владеят. 36 Още и потомството на слугите Му ще го наследи, И ония, които обичат името Му, ще живеят в него.

**70** За първия певец, Давидов псалом, за спомен.

Боже, побързай да ме избавиш; Господи, побързай да ми помогнеш. 2 Нека се посрамят и се смутят Ония, които търсят душата ми; Нека се обърнат назад и се опозорят Ония, които се наслаждават на злочестието ми. 3 Нека се обърнат назад поради срама си Ония, които думат: О, хохо! 4 Нека се радват и се веселят в Тебе Всички, които Ти търсят; Ония, които обичат спасението Ти, Нека думат винаги: Да се величае Бог. 5 А аз съм сиромах и немощен: Боже, побързай да дойдеш при мене; Помощ моя и избавител мой си Ти; Господи, да се не забавиш.

**71** На тебе, Господи, уповавам; Да се не посрамя никога.

2 Избави ме в правдата Си и освободи ме; Приклони към мене ухото Си и спаси ме. 3 Бъди ми канара за прибежище, към което винаги да се обръщам. Ти си разрешил спасението ми, Защото канара моя и крепост моя си Ти. 4 Боже мой избави ме от ръката на нечестивия, От ръката на законопрестъпника и насилиника. 5 Защото Ти, Господи Иеова, си моя надежда; На Тебе съм уповавал от младостта си. 6 Ти си ми бил подпорка от рождението ми; От утробата на майка ми Ти си бил мой благодетел; За Тебе ще бъде винаги хвалението ми. 7 Като чудовище съм станал на мнозина; Но Ти си ми яко прибежище. 8 Устата ми ще се пълнят всеки ден С хваление и славене на Тебе. 9 Не ме отхвърляй във време на старостта ми; Не ме оставяй, когато отпада силата ми; 10 Защото неприятелите ми за мене говорят, И ония, които причакват душата ми, наговарят се помежду си. 11 И казват: Бог го е оставил; Погнете и хванете го, защото няма кой да го избави. 12 Боже, не се отдалечавай от мене; Боже мой, побързай да ми помогнеш. 13 Нека се посрамят и се изтребят противниците на душата ми; Нека се покрият с укор и срам ония, които искат зло за мене. 14 Но аз винаги ще се надявам. И ще Те хвала все повече и повече. 15 Устата ми цял ден ще разказват правдата Ти и избавлението, което ми вършиш, Защото не мога да ги изброя. 16 Ще дойда и ще хвала мощните дела на Господа Иеова. Ще спомням Твоята правда, само Твоята. 17 Боже, Ти си ме научил от младостта ми; И до сега съм разгласявал Твояте чудесни дела. 18 Да! дори до старост и бели коси, Боже, не ме оставяй, Докато не

разглася силата Ти на идещия род, Твоята мощ на Му цялата земя. Амин и амин. 20 Свършиха се всички бъдещи поколения. 19 Също и правдата Ти, молитвите на Иесевия син Давида.

Боже, стигна на високо; Ти, Боже, Който си извършил велики дела, кой е подобен на Тебе? 20 Ти, Който си ми показал много и тежки притеснения, Пак ще ме съживиш, И от дълбочините на земята пак ще ме извадиш. 21 Ще утолимши величието ми, И наново ще ме утешиш. 22 И аз, Боже мой, ще славословя с псалтир Тебе и Твоята върност; На Тебе, Свети Израилев, ще пея хваление с арфа. 23 ще се радват много устните ми, когато Те славословя, Тоже и душата ми, която си изкупил. 24 Езикът ми, тъй също, ще приказва за правдата Ти всеки ден, Защото се посрамиха - защото се смутиха - ония, които искат зло за мене.

**72** Псалом за Соломона Боже, дай твоето правосъдие на царя, И правдата си на царския син, 2 За да съди Твоите люде с правда, И угнетените Ти с правосъдие. 3 Планините ще донесат мир на людете, И хълмовете мир с правда. 4 Той ще съди справедливо угнетените между людете, Ще избави чадата на немотните, и ще смаже насилиника 5 Ще Ти се боят додре дъгите трае слънцето, И додре съществува луната, из родове в родове. 6 Той ще слезе като дъжд на окосена ливада, Като ситет дъжд, който оросява земята. 7 В неговите дни ще цъфти праведният, И мир ще изобилва докато трае луната. 8 Той ще владее от море до море, И от Евфрат до краищата на земята. 9 Пред него ще коленичат жителите на пустинята: И неприятелите му ще лижат пръстта. 10 Царете на Тарсис и на островите ще донесат подаръци; Царете на Шева и на Сева ще поднесат дарове. 11 Да! ще му се поклонят всичките царе, Всичките народи ще му слугуват. 12 Защото той ще избави сиромаха, когато вика, И угнетения и безпомощни, 13 Ще се смили за сиромаха и немотния, И ще спаси душите на немотните. 14 От угнетение и насилие ще изкупи душите им; И скъпоценна ще бъде кръвта им пред очите му. 15 И ще живее; и нему ще се даде от шевското злато; Винаги ще се възнася молитва за него, И цял ден ще го благославят. 16 Изобилие от жито ще има на земята, до върховете на планините; Плодът му ще се люлее като ливанска планина; И жителите по градовете ще цъфтят като земната трева. 17 Името му ще пребъдва до века; Името му ще се продължава докато трае слънцето; И ще се благославят в него човеците; Всичките народи ще го обляжават. 18 Благословен да е Господ Бог Израилев, Който Един прави чудеса; 19 И благословено да бъде славното Негово име до века: И нека се изпълни със славата

**73** Асафов псалом. Благ е наистина Бог към Израеля, Към чистосърдечните. 2 А колкото за мене, нозете ми почти се отклониха. Без малко бях се подхълзнали стъпките ми, з Защото завидях на надменните, Като гледах благоденствието на нечестивите. 4 Понеже не се притесняват при умирането си, Но тялото им е тълсто. 5 Не са в общите човешки трудове Нито са измъчвани, като другите човеци. 6 Затова гордостта като верижка окръжава шията им, Насилието ги облича като дреха. 7 Очите им изпъкват от тълстината; Мечтанията на сърцето им се превишават. 8 Присмиват се и говорят нечестиво за насилие: Говорят горделиво, 9 Издигат устата си до небето, И езикът им обхожда земята. 10 Затова отбиват се при тях людете му; И вода с пълна чаша се изпива от тях. 11 И казват: От где знае Бог? И: Има ли знание у Всевишния? 12 Ето, такива са нечестивите! винаги са благополучни! Умноожават богатство! 13 Наистина аз съм напразно очистил сърцето си, И съм измил в невинност ръцете си, 14 Тъй като съм измъчван цял ден, И наказван всяка заран. 15 Ако речех да говоря така, Ето, изневерил бих на поколението на чадата Ти; 16 И мислех как да разбера това, Но ми се виждаше много мъчно, 17 До като влязох в Божието светилище И размишлявах върху сетнината им. 18 Ти наистина си ги турил на плъзгави места, Тръшнал си ги на разорение. 19 Как изведнък стигат в запустение! Съвършено се довършват от ужаси. 20 Както се презира съновидение, когато се събуди някой, Така и Ти, Господи, когато се събудиш, ще презреш образа им, 21 Но тогава моето сърце кипеше. И чреслата ми се измъчваха. 22 До толкова бях обезумял и не разбирах! Бях като скот пред Тебе. 23 Обаче аз винаги съм с Тебе, Ти ме хвана за дясната ми ръка. 24 Чрез съвета Си ще ме водиш, И подир това ще ме приемеш в слава. 25 Кого имам на небето освен Тебе? И на земята не желая другого освен Тебе. 26 Чезне плътта ми и сърцето ми; Но Бог е сила на сърцето ми и вечния ми дял. 27 Защото, ето, тия, които се отдалечават от Тебе ще погинат; Ти изтребаш всички, които като блудници Те оставят. 28 Но за мене е добре да се приближа при Бога; Тебе, Господи Иеова, направих прибежището си, За да възгласявам всичките Твои дела.

**74** Асафово поучение. Боже, защо си ни отхвърлил за винаги? Защо дими гневът Ти против овците на пасбището Ти? 2 Спомни си за събранието Си, което си придобил от древността, Което си изкусило да бъде племето, което ще имаш за наследство; Спомни

си и за хълма Сион, в който си обитавал. 3 Отправи съд; 7 Но Бог е съдията; Едного Той унижава, а сътките Си горе към постоянните запустявания, другого издига. 8 Защото в ръката на Господа има Към всичкото зло, което неприятелят е извършил чаша, и виното се пени; Тя е пълна с подправено в светилището. 4 Противниците Ти реват всред вино, от което и Той налива; И даже дрождето му ще местосъбранието Ти; Поставиха своите знамена прецедят и ще изпият всичките нечестиви на земята. за знамения. 5 Познати станаха като човеци, 9 А аз ще разгласявам винаги Якововия Бог, Нему които дигат брадва Върху гъсти дървета; 6 И сега всичките му ваяни изделия Те събарат изведнъж с на нечестивите; А роговете на праведните ще се брадви и чукове. 7 Предадоха на огън светилището издигнат.

Ти; Оскверниха обиталището на името Ти като го повалиха на земята. 8 Рекоха в сърцето си: Нека ги изтребим съвсем; Изгориха всичките богослужебни домове по земята. 9 Знамения да се извършат за нас не виждаме; няма вече пророк, Нито има вече между нас някой да знае до кога ще се продължава това. 10 До кога, Боже, противникът ще укорява? До века ли врагът ще хули името Ти? 11 Защо теглиш назад ръката Си, да! десницата Ти? Изтегли я из сред пазухата Си и погуби ги. 12 А Бог е от древността Цар мой, Който изработва избавления всред земята. 13 Ти си раздвоил морето със силата Си; Ти си смазал главите на морските чудовища. 14 Ти си строиш главите на Левиатана, Дал си го за ястие на людете намиращи се в пустинята. 15 Ти си разцепил канари, за да изтичат извори и потоци; Пресушил си реки не пресъхвали. 16 Твой е денят, Твоя е нощта; Ти си приготвил светлината и сънцето. 17 Ти си поставил всичките предели по земята; Ти си направил лятото и зимата. 18 Помни това, че врагът е укорил Господа, И че безумни люде са похулили Твоето име. 19 Не предавай на зверовете душата на тургалицата Си; Не забравяй за винаги живота на Твоите немотни. 20 Зачети завета Си, Защото тъмните места на земята са пълни с жилища на насилие. 21 Угнетеният да се не върне назад посрамен; Сиромахът и немотният да хвалят името Ти. 22 Стани, Боже, защити Своето дело; Помни как всеки ден безумният Те укорява. 23 Не забравяй гласа на противниците Си; Размирството на ония, които се повдигат против Тебе, постоянно се умножава.

**75** За първия певец, по не Разорявай, Асафов псалом. Песен. Славословим Те, Боже, славословим; И е близо при нас явленietо на името Ти; разгласяват се чудесните Ти дела. 2 Когато уловя определеното време Аз ще съдя с правото. 3 Ако и да се разтопи земята с всичките й жители, Аз закреплявам стълбовете й. (Села) 4 Рекох на надменните: Не постъпвате надменно, И на нечестивите: Не издигайте рог; 5 Не дигайте високо рога си, Не говорете с корав врат. 6 Защото нито от изток, нито от запад, Нито от планинската пустиня

иде съд; 7 Но Бог е съдията; Едного Той унижава, а сътките Си горе към постоянните запустявания, другого издига. 8 Защото в ръката на Господа има Към всичкото зло, което неприятелят е извършил чаша, и виното се пени; Тя е пълна с подправено в светилището. 4 Противниците Ти реват всред вино, от което и Той налива; И даже дрождето му ще местосъбранието Ти; Поставиха своите знамена прецедят и ще изпият всичките нечестиви на земята. 9 А аз ще разгласявам винаги Якововия Бог, Нему които дигат брадва Върху гъсти дървета; 6 И сега всичките му ваяни изделия Те събарат изведнъж с на нечестивите; А роговете на праведните ще се брадви и чукове. 7 Предадоха на огън светилището издигнат.

**76** За първия певец върху струнни инструменти, Асафов псалом. Песен. Познат е Бог в Юда; В Израил е велико името Му, 2 В Салим е скинията Му, И обиталището Му е в Сион. 3 Там Той строши лъскавите стрели на лъка. Щита и меча, и битката. (Села) 4 Светъл се явяваш о Славни, От хълмовете с користите. 5 Твърдосърдечните бидоха обрани, заслаха във вечния си сън; И никой от яките мъже не намери ръцете си. 6 От Твоето мърене, Боже Яковов, Паднаха в дълбок сън и колесници и коне. 7 Ти, самий Ти, си страшен; И кой може да устои пред лицето Ти, когато се разгневиш? 8 Направил си да се чуе от небето присъда; Земята се убоя и утихна 9 Когато Бог Стана да съди, За да спаси всички кротки на земята. (Села) 10 Наистина човешката ярост ще се обърне в хвала на Тебе; С остатък от яростта ще се опашеш, 11 Обричайте се и изпълнявайте обреците си на Господа вашия Бог; Всички, които са около Него, нека принасят дарове на Достопочтаемия. 12 Той снишава гордостта на князете, Страшен е за земните царе.

**77** За първия певец, по Едутина, Асафов псалом. Викам към Бога с гласа си, Да! към Бога с гласа си; и Той ще ме послуша. 2 В деня на неволята си търсих Господа, Нощем прострях ръката си към Него без да престана; Душата ми не искаше да се утеши. 3 Спомням си за Бога, и се смущавам; Оплаквам се, и духът ми отпада. (Села) 4 Удържаш очите ми в не спане; Смущавам се до толкоз щото не мога да продумам. 5 Размислих за древните дни, За годините на старите времена. 6 Спомням си за нощното си пение; Размишлявам в сърцето си, И духът ми загрижено изпитва като казва: 7 Господ до века ли ще отхвърля? Не ще ли вече да покаже благоволение? 8 Престанала ли е милостта Му за винаги? Пропада ли обещанието Му за всяка? 9 Забрави ли Бог да бъде благодатен? Или в гнева Си е затворил Своите благи милости? (Села) 10 Тогава рекох: Това е слабост за мене Да мисля, че десницата на Всевишния се изменява. 11 Ще спомена делата Господни; Защото ще си спомня чудесата извършени от Тебе в древността, 12 И ще размишлявам върху всички що си сторил, И

денията Ти ще преговарям. 13 Боже, в светост е гняв обсила Израиля; 22 Защото не повярваха в Твойт път; Кой бог е велик, както истинският Бог? Бога, Нито Му уповаваха, че ще ги избави. 23 При 14 Ти си Бог, който вършиш чудеса; Явил си между все това Той заповядва на облациите горе, И отвори племената силата Си. 15 Изкупил си с мищата Си небесните врати, 24 Та им наваля манна да ядат людете Си, Чадата Яковови и Иосифови, (Села) И даде им небесно жито. 25 Всеки ядеше ангелски 16 Видях Те водите, Боже, видях Те водите и се хляб; Прати им храна до насита. 26 Подигна източен уплашиха; Разтрепериха се и бездните. 17 Облациите вята на небето, И със силата Си докара южния изляха поройни води; небесата издадоха глас; Тоже вята. 27 Наваля върху тях и месо изобилно като и стрелите Ти прелетяха. 18 Гласът на гърма Ти прах, И птици крилати много като морския пясък; бе вихрушката; Светкавиците осветиха вселената; 28 И направи ги да падат сред стана им, Около Земята се потресе и се разклони. 19 През морето жилищата им. 29 И тъй, ядоха и се преситиха, Като бе Твойт път, И стъпките Ти през големи води, И им даде това, което желаеха. 30 А докато още не следите Ти не се познаваха. 20 Водил си като стадо бяха се отказали от лакомството си, И ястието им бе людете Си С ръката на Моисей и на Аарона.

**78** Асафово поучение. Слушайте, люде мои, поучението ми: Приклонете ушите си към думите на устата ми. 2 Ще отворя устата си в притча, Ще произнеса гатанки от древността. 3 Това, което чухме и научихме, И нашите бащи ни разказаха, 4 Няма да го скрием от чадата им в идното поколение, Но ще повествуваме хвалите на Господа, Неговата сила и чудесните дала, които извърши, 5 Защото Той постави свидетелство в Якова, И положи закон в Израиля, За които заповядва в Израиля, За които заповядва на бащите ни Да ги възвествяват чадата си, 6 За да ги знае идното поколение, Децата, които щяха да се родят, - Които да настанат и да ги разказват на своите чада. 7 За да възложат надеждата си на Бога, И да не забравят делата на Бога, Но да пазят Неговите заповеди, 8 И да не станат като бащите си, Упорито и непокорно поколение, Поколение, което не утвърди сърцето си. И чийто дух не биде непоколебим за Бога. 9 Ефремците, макар въоръжени и запъвщи лъкове, Върнаха се назад в деня на боя. 10 Не опазиха завета на Бога, И в закона Му не склониха да ходят, 11 А забравиха Неговите деяния И чудесните дела, които им показа. 12 Пред бащите им извърши чудеса В Египетската земя, в полето Танис 13 Раздвои морето и ги преведе, И направи водите да стоят като грамада. 14 Води ги денем с облак, И цялата нощ с огнена виделина. 15 Разцепи канари в пустинята, И ги напои изобилно като от бездни. 16 И изведе потоци из канарата, И направи да потекат води като реки. 17 Но те продължиха да Му съгрешават още И да огорчават Всевишния в безводната страна. 18 Със сърцето си изпитаха Бога, Като искаха ястия за лакомството си, 19 И говориха против Бога, казвайки: Може ли Бог да пригответ трапеза в пустинята? 20 Ето, Той удари канарата, та потекоха води и потоци преляха; А може ли и хляб да даде, или да достави месо за людете Си? 21 Затова Господ чу и се разгневи, И огън пламна против Якова, А още и

в устата им, 31 Гневът Божий ги обсила та изби по-тълстите от тях, И повали отборните на Израиля. 32 При всичко това те следваха да съгрешават, И не вярваха поради чудесните Му дела. 33 Затова Той изнуряваше дните им със суета, И годините им с ужас. 34 Когато ги умъртвяваше, тогава питаха за Него, Та изново търсеха Бога ревностно; 35 И спомниха, че Бог им беше канара, И всевишният Бог тях изкупител. 36 Но с устата си Го ласкаеха, И с езика си Го лъжеха; 37 Защото сърцето им не беше право пред Него, Нито бяха верни на завета Му. 38 Но Той, като многомилостив, прощаваше беззаконието им и не ги погубваше; Да! много пъти въздържаше гнева Си, И не подигаше всичкото Си негодувание; 39 И си спомняше, че бяха път, Вята, който преходжа и не се връща. 40 Колко пъти Го огорчаваха в пустинята И Го разгневяваха в безводната страна, 41 Като изново изпитваха Бога, И предизвикваха Светия Израилев! 42 Не си спомняваха силата на ръката Му В деня, когато ги избави от противника, 43 Как показа в Египет знаменията Си, И чудесата на полето Танис, 44 И превърна водите им в кръв, И потоците им, та не можаха да пият; 45 Как прати върху тях рояци мухи, които ги изпоядоха, И жаби, които ги изпогубиха, 46 И предаде произведенията им на гъсеници, И трудовете им на скакалци 47 Как порази с град лозята им, И със светкавици черниците им, 48 И предаде на град добитъка им, И стадата им на мълнии; 49 Как изля върху тях пламенния Си гняв, Негодувание, ярост и неволя, - Нашествие на ангелите на злощастието, 50 Изравни пътя за гнева Си, Но пощади от смърт душата им, Но предаде на мор живота им; 51 Как порази всеки първороден заведе ги като стадо в Египет, Първака на силите им в шатрите на Хама, 52 А людете Си изведе като овци и заведе ги като стадо в пустинята, 53 И води ги безопасно, така щото не се бояха, А неприятелите им - морето ги покри; 54 Как ги въвведе в светия Си предел. В тая поляна, която десницата Му придоби, 55 И изгони пред тях народите, Ти им

ги раздели за наследство с въже, И в шатрите им в пазухата на съседите ни Укора, с който укориха настани Израилевите племена. 56 Но въпреки това Тебе, Господи. 13 Така ние, Твоите люде и овцете на те изпитваха Всевишния Бог и се бунтуваха против пасбището Ти, Ще те славословим до века, Из род в Него, И не пазеха наредбите Му, 57 Но връщаха род ще разгласяваме Твоята хвала.

се назад, и обхождаха се неверно както бащите им; Измтата се като неверен лък. 58 Защото Го разгневиха с високите си места, И с ваяните си идоли Го подбуждаха към ревност. 59 Чу Бог и възнегодува, И много се погнуси от Израиля, 60 Тъй че напусна скринията в Сило, Шатъра, който бе поставил между човеците, 61 И предаде на пленение Силата Си, Славата Си в неприятелска ръка. 62 Тоже и людете Си предаде на меч, Като се разгневи на наследството Си. 63 Огън пойде момците им, И девиците им не се възпяваха с венчални песни. 64 Свещениците им паднаха от нож; И вдовиците им не плакаха. 65 Тогава се събуди Господ като от сън, Като силен мъж, който ободрен от вино, вика; 66 И, като порази враговете Си, отблъсна ги назад, Та ги предаде наечно посрещане. 67 При това Той се отказа от Иосифовия шатър, И Ефремовото племе не избра; 68 Но избра Юдовото племе, Хълма Сион, който възлюби. 69 Съгради светилището Си като небесните възвищения, Като земята, която е утвърдил за винаги. 70 Избра и слугата Си Давида, И го взе от кошарите на овците; 71 Отподир дойните овци го доведе За да пасе людете Му Якова и наследството Му Израиля. 72 Така той ги пасеше според незлобието на сърцето си, И ги водеше с изкуството на ръцете си.

**79** Асафов псалом. Боже, народите дойдоха в наследството Ти, Оскверниха светия Твой храм, Обърнаха Ерусалим на развалини, 2 Мъртвите тела на слугите Ти дадоха за ястие на небесните птици, Месата на светилите Ти на земните зверове, 3 Проляха кръвта им като вода около Ерусалим; И нямаше кой да ги погреба. 4 Станахме за укор пред съседите си, Присмех и поругание пред околните си. 5 До кога, Господи? Ще се гневиш ли винаги? Ще гори ли като огън ревността Ти? 6 Излей гнева Си на народите, които не Те познават, И на царствата, които не призовават името Ти; 7 Защото изпоядоха Якова, И пасбищата му запустяха. 8 Не спомняй против нас беззаконията на предадите ни Дано ни предварят скоро Твоите благи милости. Защото станахме много окаяни. 9 Помогни ни, Боже Спасителю наш, заради славата на Твоето име; Избави ни и очисти греховете ни, заради името Си. 10 Защо да рекат народите: Где е техният Бог? Нека се знае, пред очите ни, между народите Възмездietо за пролятата кръв на слугите Ти. 11 Нека дойде пред Тебе въздишането на затворниците; Според великата Твоя сила опази осъдените на смърт; 12 И възвърни седмократно

в пазухата на съседите ни Укора, с който укориха настани Израилевите племена. 56 Но въпреки това Тебе, Господи. 13 Така ние, Твоите люде и овцете на те изпитваха Всевишния Бог и се бунтуваха против пасбището Ти, Ще те славословим до века, Из род в Него, И не пазеха наредбите Му, 57 Но връщаха род ще разгласяваме Твоята хвала.

**80** За първия певец, по като кринове е заявлението. Асафов псалом. Послушай, Пастирю Израилев, Който водиш като стадо Иосифа; Ти, който обитаваш между херувимите, възсияй. 2 Пред Ефрема Вениамина и Манасия раздвижи силата Си, И дойди да ни спасиш. 3 Възвърни ни, Боже, и осияй с лицето Си; И ще се спасим. 4 Господи Боже на Силите До кога ще пазиш гняв против молитвите на людете Си? 5 Даваш им да ядат хляб със сълзи. И поиш ги изобилно със сълзи. 6 Направил си ни предмет, на разпра между съседите ни; И неприятелите ни се смеят помежду си. 7 Възвърни ни Боже на Силите, Осияй с лицето Си и ще се спасим, 8 Пренесъл си лоза из Египет. И като си изгонил народите на нея си насадил. 9 Приготвил си място пред нея; И тя е пусната дълбоко корени, и е изпълнила земята. 10 Покриха се бърдата със сянката й; И клоновете й станаха като изящните кедри, 11 Простря клончетата до морето. И ластарите си до Евфрат. 12 Защо си съборил плетищата й, Та я берат всички, които минават през пътя? 13 Запуштява глиган от гората, И полските зверове я поядват. 14 Обърни се, молим Ти се, Боже на Силите, Погледни от небето, и виж, и посети тая лоза, 15 И защити това, което е насадила Твоята десница, И отрасъла

16 Тя биде изгорена с огън; отсечена биде; Погиват при заплахата на лицето Ти. 17 Нека бъде ръката Ти върху мъжа на Твоята десница Върху човешкия син, когото си направил силен за Себе Си. 18 Така ние не ще се отклоним от Тебе; Съживи ни и ще призовем Твоето име. 19 Възвърни ни, Господи Боже на Силите; Осияй с лицето Си, и ще се спасим.

**81** За първия певец, на гетския инструмент. Асафов псалом. Пейте радостно на Бога наша сила; Възкликтете към Яковия Бог. 2 Запейте псалом и зъвнете тъпанче. Благозвучна арфа и псалтир. 3 Засвирете с тръба на новолуние, На пълнолуние, в деня на нашия празник. 4 Защото това е закон за Израиля, Наредба от Яковия Бог. 5 Той го заповядва за заявление всред Иосифа. Когато излезе против Египетската земя, Гдето чух език, който не познавах. 6 Отстраних рамото му изпод товар; Ръцете му се отвратаха от кош. 7 В скръбно време и ме призова, и Аз те избавих; Отговорих ти в скришно място на гръмъ Изпитах те при водите на Мерива. (Села) 8 Слушайте, люде Мои, и ще заявя пред вас, Израилю, ако би Ме послушал: 9 Да няма всред тебе чужди богове, И да се не поклониш на чужд бог, 10 Аз съм

Господ твойт Бог. Който те възведох из Египетската земя; Отвори широко устата си, и ще ги изпълни.

**11** Но людете Ми не послушаха гласа Ми; Израил не Ме искаше. **12** Затова ги оставих да вървят по упорството на сърцето си, За да ходят по своите намерения. **13** Дано Ме биха слушали людете Ми, Да беше ходил Израил по Моите пътища! **14** Скоро бих покорил неприятелите им, И срещу противниците им бих обърнал ръката Си, **15** Даже ненавистниците на Господа щях да се преструват за покорни Нему; А благоденственото време на тия щеше да трае за винаги; **16** И Той щеше да ги храни с най-изрядната пшеница; И с мед от скала щях да те нааситя.

**82** Асафов псалом. Бог стои в Божия събор,

Седи всред боговете. **2** До кога ще съдите несправедливо, И ще лицеприятелствувате към нечестивите? (Села) **3** Съдете справедливо сиромаха и сирачето; Отдавайте правото на осърбения и бедния. **4** Избавяйте сиромаха и немотния, Отървавайт ги от ръката на нечестивите. **5** Те не знаят нито разбираят, Ходят насам натам в тъмнина; Всичките основи на земята се разклащат. **6** Аз рекох: Богове сте вие; Всички сте синове на Всевишния. **7** А при все това вие ще умрете като човеци, И ще паднете като един от князете. **8** Стани, Боже, съди земята; Защото Ти имаш наследство всред всичките народи.

**83** Асафова псаломска песен. Боже, недей мълча;

Не премълчавай, нито бивай безмълвен, Боже; **2** Защото, ето, враговете Ти правят размирие, И ненавистниците Ти са издигнали глава. **3** Коварен съвет правят против Твоите люде, И се наговарят против скритите Твои. **4** Рекох: Елате да ги изтрим, за да не са народ, И да се не споменава вече името на Израиля. **5** Защото единодушно се съгласиха заедно, Направиха съюз против Тебе, **6** Шатрите на Едом и исмаилите; Моав и агаряните. **7** Гевал, Амон и Амалик, Филистимците с тирските жители; **8** Още и Асирия се съедини с тях, Станаха помощници на Лотовите потомци. (Села) **9** Стори им като на мадиамците, Като на Сисара, като на Якова при потока Кисон, **10** Които загинаха в Ендор, Ставайки тор на земята. **11** Направи благородните им като Орива и Зива, Дори всичките им първенци като Зевея и Салмана, **12** Които рекоха: Да усвоим за себе си Божиите заселища. **13** Боже мой, направи ги като въртящия се прах, Като плява пред въятьра. **14** Както огънят изгря лесовете, И както пламъкът запалва горите. **15** Така ги прогони с урагана Си, И смuti ги с бурята Си. **16** Покрий лицата им с позор, За да потърсят Твоето име, Господи. **17** Нека се посроят за ужасята за винаги, Да! нека се смутят и

погинат, **18** За да познаят, че Ти, Чието име е Иеова, Един си Всевишен над цялата земя.

**84** За първия певец, на гетския инструмент, псалом на Кореевите потомци. Колко са мили Твоите обиталища Господи на силите! **2** Копнене и даже примира душата ми за дворовете Господни; Сърцето ми и пътта ми викат към живия Бог. **3** Дори врабчето си намира жилище, И лястовицата гнездо за себе си гдето туря пилетата си, **4** Блажени ония, които живеят в Твоя дом; Те всяка ще Те хвалят. (Села) **5** Блажени ония човеци, чиято сила е в Тебе. В чието сърце са пътищата към Твоя дом. **6** Минаващи през долината на плача, Те я преобъръщат на място на извори; И есенният дъжд я покрива с благословения.

**7** Те отиват от сила в сила; Всеки от тях се явява пред Бога в Сион. **8** Господи Боже на Силите, послушай молитвата ми. Приклони ухо, Боже Яковов. (Села) **9** Боже, щите наш, виж, И погледни в лицето на Твоя помазаник. **10** Защото един ден в Твоите дворове е по-желателен от хиляда други дни; Предпочел бих да стоя на прага в дома на своя Бог, Отколкото да живея в шатрите на начестието. **11** Защото Господ Бог е сълнце и щит; Господ ще даде благодат и слава; Няма да лиши от никакво добро ходещите с незлобие. **12** Господи на Силите, Блажен оня човек, който уповава на Тебе.

**85** За първия певец, псалом за Кореевите потомци.

Господи, Ти си се показал благосклонен към земята Си, Върнал си Якова от плен. **2** Простили си беззаконията на людете Си, Покрili си целия им грях. (Села) **3** Отмахнал си всичкото Си негодувание, Върнал си се от разпаления Си гняв. **4** Върни ни, Боже спасителю наш, И прекрати негодуванието Си против нас. **5** Винаги ли ще бъдеш разгневен на нас? Ще продължаваш ли да се гневиш из род в род? **6** Не ще ли пак да ни съживиш, За да се радват Твоите люде в Тебе? **7** Господи, покажи ми милостта Си, И дай ни спасението Си. **8** Ще слушам какво ще говори Господ Бог; Защото ще говори мир на людете Си и на светиите Си; Но нека се не връщат пак в безумие. **9** Наистина Неговото спасение е близо при ония, които Му се боят, За да обитава слава в нашата земя. **10** Милост и върност се срещнаха, Правда и мир се целунаха. **11** Върност пониква от земята, И правда е надникнала от небето. **12** Господ теже ще даде това, което е добро; И земята ще ни даде плода си. **13** Правдата ще върви пред Него, И ще направи стъпките Му път, в който да ходим,

**86** Давидова молитва. Господи, приклони ухото Си; Послушай ме, защото съм сиромах и немощен. **2** Опази душата ми, защото съм посветен;

Ти, Боже мой, спаси слугата Си, който уповава на Тебе. 3 Смили се за мене, Господи, Защото към Тебе, Господи, издигам душата си. 4 Развесели душата си. 5 Защото към Тебе, Господи, издигам душата си. 6 Положил си ме в най-дълбокия ров, В тъмни места, в бездните. 7 Натегна на мене Твоят гняв, да прощаваш, И многомилостив към всички, които Те призовават, 8 Послушай, Господи, молитвата ми. И внимавай на гласа на молбите ми, 9 Окото ми чезне от скръб; Господи, Тебе послушаш. 10 Между боговете няма подобен на съм призовавал всеки ден, Простирай съм към Тебе, Господи, Нито има дела подобни на Твоите. 11 На мъртвите ли ще покажеш чудеса? Всичките народи, които си направил; ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, Господи, И ще прославят името Ти. 12 Защото си велик и вършиш чудесни дела; Или в мястото на погибелта. 13 Но аз към Тебе, Господи, страхувам от името Ти с неразделено сърце. 14 Извиках; И на ранина молитвата ми ще Те предвари. Ще Те хваля, Господи Боже мой, от все сърце, И 15 Господи, защо отхвърли душата ми? Защо криеш ще славя името Ти до века. 16 Обърни се към мене и смили се за мене; Да силата Си на слугата Си, И избави сина на слугинята Си. 17 Покажи ми знак на благоволението Си, За да го видят ония, които ме мразят и да се посрамят За гдето Ти, Господи, си ми помогнал и си ме утешил.

**87** Псалом, песен за Кореевите потомци. Основания Си на светите хълмове град, 2 Да! портите на Сиона, Господ обича Повече от всичките Яковови заселища. 3 Славни неща се говорят за тебе Граде Божий (Села) 4 Ще спомена Египет и Вавилон. Като от ония, които ме познават. Ето филистимската земя и Тир, с Етиопия: Тоя народ, ще кажа, се е родил там; 5 Да! за Сион ще се рече: Тоя и она са се родили в него, И сам Вавилон ще го утвърди. 6 Когато Господ запише племената, ще счете, Че това и нова племе се е родило там. (Села) 7 Както певците тъй и свирачите ще казват: Всичките ми извори са в Тебе.

**88** Песен, псалом за Кореевите потомци. За първия певец, по насърбително боледуване. Поучение на Емана Езраева. Господи Боже Спасителю мой, И денем и нощем съм викал пред Тебе 2 Нека дойде молитвата ми пред Твоето присъствие; Приклони ухото Си към вика ми. 3 Защото се насили душата ми на бедствия, И животът ми се приближи до преизподната. (Sheol h7585) 4 Считан съм с ония, които слизат в рова; Станах

като човек, който няма помощ, 5 Изхвърлен между Ти не се сещаш вече, И които са отсечени от ръката на слугата Си, Защото към Тебе, Господи, издигам Ти. 6 Положил си ме в най-дълбокия ров, В тъмни душата си. 7 Натегна на мене Твоят гняв, да прощаваш, И с всичките Си вълни Ти си ме притиснал. (Села) 8 Отдалечил си от мене познатите ми; Направил съм призовавал всеки ден, Простирай съм към Тебе, Господи, Или умрелите ще станат и ще Те хвалят? (Села) 11 В гроба ли ще се прогласява Твоето милосърдие, ще се поклонят пред Тебе, Господи, И ще прославят И 12 Ще се познаят ли неща; Само Ти си Бог. 13 Научи ме, Господи, в тъмнината чудесните Ти дела, И правдата Ти в пътя Си, и ще ходя в истината Ти; Дай ми да се земята на забравените? 14 Но аз към Тебе, Господи, страхувам от името Ти с неразделено сърце. 15 Гневът Ти мина върху мене; Страхотите Ти ме Боже, горделивите се издигнаха против мене, И отсякоха. 16 Гневът Ти мина върху мене; Страхотите Ти ме Купно тълпата на насилиниците поиска душата ми; 17 Като води ме обикалят цял ден, Купно ме окръжават. 18 Отдалечил си от мене любим и Господи, Ти си Бог многомилостив и благодатен, приятел; Познатите ми са мрак.

**89** Поучение на Емана Езраева. Господи, до века ще възпирам Твоите милости; С устата си ще известявам Твоята вярност из род в род. 2 Защото рекох: Милостта Ти ще се съгради за до века; На самите небеса ще утвърдиш верността Си. 3 Ти каза: Направил съм завет с избрания Си, Заклел съм се на слугата Си Давида, казвайки: 4 Ще утвърдя потомството ти за винаги, И ще създам престола ти из род в род. (Села) 5 И небесата ще възпиват Твоите чудеса, Господи, Също и Твоята вярност, в събранието на светите. 6 Защото на небето кой може да се сравни с Господъ? Между синовете на силните кой може да се уподоби Господу? 7 Бог е твърде ужасен в съвета на светите, И достопочитаем повече от всички, които са около Него. 8 Господи Боже на Силите, кой е могъщ Господ като Тебе? Твоята вярност Те окръжава. 9 Ти владееш над надигането на морето; Когато се подигат вълните му, Ти ги укротяваш. 10 Ти си съкрушил Египет като някого смъртно ранен; С мощната си мищца си разпърснал враговете Си. 11 Твои са небесата, Твоя е земята; Вселената и всичко що има в нея - Ти си ги основал. 12 Север и юг - Ти си ги създал; Тавор и Ермон се радват в името Ти. 13 Ти имаш крепка мищца; Силна е ръката Ти, и издигната десницата Ти. 14 Правда и правосъдие са основа на престола Ти; Милост и истина ходят пред Твоето лице. 15 Блажени людете, които познават възклицинието на

тръбите; Та ходят, Господи, в светлината на Твоето лице. 16 В Твоето име се радват всеки ден, И с правдата Ти се въздвигат; 17 Защото Ти си славата на силата им; И с Твоето благоволение ще се въздвигне нашият рог. 18 Понеже на Господа принадлежи да бъде наша защита, И на Светия Израилев да бъде наш Цар. 19 Тогава Ти говори на светите Си чрез видение, Като каза: Възложих на един силен да бъде помощ, Възвисих единого избран между людете.

20 Намерих слугата Си Давида; Със светото Си миро го помазах. 21 Ръката Ми ще го поддържа, И мишцата Ми ще го укрепява. 22 Неприятелят няма да го изнудва, Нито предадения на нечестие ще го наскърби. 23 Но Аз ще съкруша пред него противниците му, И ще поразя ония, които го мразят. 24 А верността Ми и милостта Ми ще бъдат с него; И с Моето име ще се издигне рогът му. 25 Тоже ще туря ръката му над морето, И десницата му над реките. 26 Той ще извика към Мене: Отец ми си, Бог мой и спасителната ми канара. 27 При това Аз ще го поставя в положение на първороден, Погоре от земните царе. 28 Вечно ще пазя милостта Си за него; И завета Ми ще бъде верен спрямо него. 29 Също и потомството му ще направя да продължава до века, И престолът му като дните на небето. 30 Чадата му ако оставят закона Ми, И не ходят в съдбите Ми, 31 Ако престъпят повеленията Ми. И не пазят заповедите Ми, 32 Тогава ще накажа 33 Но милостта Си не ще оттегля от него, Нито ще изневеря на верността Си. 34 Няма да наруша завета Си, Нито ще променя това що е излязло из устните Ми. 35 За едно нещо се заклех в светостта Си. И няма да изъльжа Давида, 36 Че потомството му ще трае до века, И престолът му като сълнцето пред мене, 37 Като луната, която е утвърдена до века, И е вярна свидетелка на небето. (Села) 38 Но Ти си отхърлил помазаника Си, Отказал си се от него, и си му се разгневил. 39 Погнусил си се от завета със слугата Си; Унизил си короната му до земята. 40 Съсипал си всичките му огради; Превърнал си крепостта му в развалини. Да! делото на ръцете ни утвърждавай го. 41 Разграбват го всички, които минават по пътя; Стана за укор на съседите си. 42 Възвисил си десницата на противниците му; Зарадвал си всичките му неприятели. 43 Още си упътил острото на меча му, И не си го укрепил в боя. 44 Направил си да престане блъсъкът му, И тръшнал си престола му на земята. 45 Съкратил си дните на младостта му; Покрил си го със срам. (Села) 46 До кога, Господи? ще се криеш ли винаги? Ще гори ли като огън гневът Ти? 47 Помни колко е кратко времето ми; За каква сутна създад всичките човешки чада!

48 Кой човек ще живее без да види смърт, И ще

избави душата си от ръката на преизподнята? (Села) (Sheol h7585) 49 Где са предишните Твои милости, Господи, Които с клетва си обещал на Давида във верността Си? 50 Помни, Господи, как са укорявани слугите Ти, Как нося в пазухата си укор от толкова многочислени племена, 51 С който враговете Ти, Господи, укоряваха, С който укоряваха Постъпките на Твоя помезаник. 52 Благословен да бъде Господ до века. Ами и амин!

## 90 Молитва на Божия човек Моисей. Господи, Ти

си бил нам обиталище из род в род, 2 Преди да се родят планините, И да си дал съществуване на земята и вселената, От века и до века Ти си Бог. 3 Обръщаш човека на пръст, И казваш: Върнете се човешки чада. 4 Защото хиляда години са пред Тебе Като вчерашния ден, който е преминал, И като нощна стража. 5 Като с порой ги завличаш; те стават като сън; Заран са като трева, която пораства; 6 Заран цъфти и пораства; Вечер се окосява и изсъхва. 7 Защото довършваме се от Твоя гняв, И от негодуванието Ти сме смутени. 8 Положил си беззаконията ни, пред Себе Си, Скришните ни грехове в светлината на лицето Си 9 Понеже всичките ни дни преминават с гнева Ти. Свършваме годините си като въздишка. 10 Дните на живота ни са естествено седемдесет години Или даже, где то има сила, осемдесет години, Но най-добрите от тях са труд и скръб, Защото скоро прехождат и ние отлитаме. 11 Кой знае силата на гнева Ти И на негодуванието Ти според дължимия на Тебе страх? 12 Научи ни така да броим дните си Щото да си придобием мъдро сърце. 13 Върни се, Господи; до кога? И дано се разкаеш за скърбите на слугите Си. 14 Насити ни рано с милостта Си, За да се радваме и веселим през всичките си дни. 15 Развесели ни съразмерно с дните, в които си ни наскърбявал. И с годините, в които сме виждали зло. 16 Нека се яви Твоето дело на слугата Ти, И Твоята слава върху чадата им. 17 И нека бъде върху нас благоволието на Господа нашия Бог, да ни ръководи; И утвърждавай за нас делото на ръцете ни; Да! делото на ръцете ни утвърждавай го.

## 91 Псалом. Песен за съботния ден. Който живее

под покрива на Всевишния, Той ще пребъдва под сянката на Всемогъщия. 2 Ще казвам за Господа: Той е прибежище мое и крепост моя, Бог мой, на Когото уповавам. 3 Защото Той ще те избавя от примката на ловеца И от гибелен мор. 4 С перата Си ще те покрива; И под крилата Му ще прибегнеш; Неговата вярност е щит и закрила. 5 Няма да се боиш от нощен страх, От стрелата, която лети денем,

6 От мор, който ходи в тъмнина, От погибел, която

опустошава всред пладне. 7 Хиляда души ще падат на големи води, От силните морски вълни. 5 Твоите от страната ти, И десет хиляди от десницата ти, Но свидетелства са твърде верни; На Твой дом, Господи, до тебе няма да се приближи. 8 Само с очите си ще подобава светост за винаги.

9 Понеже ти си казал: Господ е прибежище мое, И си направил Всевишния обиталището си, 10 Затова няма да те сполети никакво зло, Нито ще се приближи язва до шатъра ти. 11 Защото ще заповядва на ангелите Си за тебе Да те пазят във всичките ти пътища. 12 На ръце ще те дигат, Да не би да удариш о камък ногата си. 13 Ще настъпиш лъв и аспид; Ще стъпчеш млад лъв и змия. 14 Понеже той е положил в Мене любовта си, казва Господ. Затова ще го избавя; Ще го поставя в безопасност, защото е познал името Ми. 15 Той ще Ме призове, и Аз ще го послушам; С него ще съм, когато е в бедствие; ще го избавя и ще го прославя. 16 Ще го наситя с дългоденствие, И ще му покажа спасението, което върша.

**92** Псалом. Песен за съботния ден. Добро е да славословим Господа И да пеем хваление на Твоето име, Всевишни, 2 Да възвестяваме на ранина милосърдието Ти, И верността Ти всяка нощ, з С десетострунен инструмент и с псалтир, С тържествена мелодия на арфа; 4 Защото си ме развеселил, Господи, с деянията Си; С тържествена мелодия на арфа; 5 Колко са велики Твоите дала, Господи! Твърде дълбоки са мислите Ти. 6 Скотски човек не знае това, Нито го разбира безумен, 7 Че нечестивите изникват като тревата, И всички, които вършат беззаконие, цъфтят, Само за да се изтребят вечно. 8 Но Ти, Господи, до века си на високо, 9 Защото, ето, враговете Ти ще погинат; Ще се разпръснат всички, които вършат беззаконие. 10 Но моя рог Ти ще въздигнеш като рог на дивия вол; Аз ще бъда помазан с прясно миро; 11 И окото ми ще види повалянето на ония, които ме причакват; Ушите ми ще чутят за възмездietо на злодейците, които се дигат против мене. 12 Праведният ще цъфти като палма, Ще расте като кедър в Ливан; 13 Насадени в дома Господен Ще цъфтят в дворовете на нашия Бог. 14 Ще бъдат плодоносни и в дълбока старост, Ще бъдат сочни и зелени; 15 За да възвестят, че е правден Господ, Моята канара, у Когото няма неправда.

**93** Господ царува; облечен е с величие; Облечен е Господ и опасан с мощ; Още и вселената е утвърдена така щото да не може да се поклати. 2 От векове е утвърден Твойт престол; Ти си от вечността. з Господи, пороите издигнаха, Пороите издигнаха гласа си; Пороите издигнаха бученето си. 4 Господ, Който е на високо. Е по-силен от гласовете

94 Господи Боже, Кому принадлежи отмъщението,

Господи, кому принадлежи отмъщението, възсияй. 2 Издигни се, Ти Съдия на земята, Отдай на горделивите това, което им се пада. з Господи, до кога нечестивите, До кога нечестивите ще тържествуват?

4 Те бъбрят, говорят надменно; Всички, които вършат беззаконие, се хвалят. 5 Те съкрушават людете Ти, Господи, И притесняват наследството Ти; 6 Убиват вдовицата и чужденца, И умъртвяват сирачетата.

7 И казват: Господ няма да види, Нито ще обърне внимание Якововият Бог. 8 Разсъдете, вие безумни между людете! Вие глупави, кога ще поумнеете? 9 Оня, Който е поставил ухото не чува ли? Който е създал окото, не вижда ли? 10 Оня, Който вразумява народите, Който учи човека знание, Не изобличава ли? 11 Господ знае, че човешките мисли са лъх. 12 Блажен оня човек, когото Ти, Господи вразумяваши, И когото учиш от закона Си, 13 За да го успокояваш през дните на злочестието, Докато се изкопае ров за нечестия. 14 Защото Господ не ще отхвърли людете Си, Нито ще остави наследството Си; 15 Понеже съдбата пак ще се съобразява с правдата, И всички, които са с прави сърца, ще я последват. 16 Кой ще стане за мене против злодейците Кой ще стане с мене против ония които вършат беззаконие? 17 Ако не беше ми помогнал Господ, Душата ми без малко би се преселила в мълчанието. 18 Когато казах: Подхълзва се ногата ми, Тогава, Господи, Твоята милост ме поддържа. 19 В сред множеството грижи на сърцето ми Твоите утешения веселят душата ми. 20 Ще има ли съобщение с Тебе седалището на беззаконието, Което е хитро да върши зло чрез закон?

21 Те се опълчват против душата на праведния И осъждат невинна кръв. 22 Но Господ е високата моя кула, И Бог мой е канара, при която прибягвам. 23 Той ще обърне върху тях собственото им беззаконие, И ще ги отсече в нечестиято им; Господ нашият Бог ще ги отсече.

**95** Дойдете, да запеем на Господа, Да възклинем към спасителната ни Канара. 2 Да застанем пред Него със славословие. С псалми да възклинем на Него, з Защото Господ е велик Бог, И велик цар над всички богове. 4 В неговата ръка са земните дълбочини; И височините на планините са Негови. 5 Негово е морето, дори Той го е направил; И ръцете Му създадоха сушата. 6 Дойдете да се поклоним и да припаднем, Да коленичим пред Господа нашия Създалел; 7 Защото Той е наш Бог. И ние сме люде на пасището Mu и овце на ръката Mu, Днес, ако искате

да слушате гласа Му. 8 Не закоравяйте сърцата си както в Мерива. Както в деня, когато Мене изпитахте в пустинята, 9 Когато башите ми Мене изпитаха, Опитаха Мене и видях каквото сторих. 10 Четиридесет години негодувах против това поколение, И рекох: Тия люде се заблуждават в сърце, И не са познали Моите пътища; 11 Затова се заклех в гнева Си, Че няма да влязат в Моята почивка.

**96** Пейте Господу нова песен, Пейте Господу, всички земи. 2 Пейте, Господу благославяйте името Му, Благовествувайте из ден в ден извършеното от Него избавление. 3 Възвестявайте между народите славата Му, Между всичките племена чудесните Му дела. 4 Защото велик е Господ и твърде достохвален, Достопочитаем е повече от всичките богове. 5 Защото всичките богове на племената са нищожства; А Иеова е направил небесата. 6 Пред Него са блъсък и величие, Сила и красота в светилището Му. 7 Отдайте Господу, всички родове на племената, Отдайте Господу слава и сила; 8 Отдайте Господу славата дължима на името Му; Принесете приноси и влезте в дворовете Му; 9 Поклонете се Господу в света премяна; Треперете пред Него всички земи. 10 Кажете между народите: Господ царува; А при това вселената е утвърдена та да не може да се поклати. Той ще съди племената с правота. 11 Нека се веселят небесата и нека се радва земята. Нека бучи морето и всичко що има в него. 12 Нека се развеселят полетата и всичко, което е на тях: Тогава ще пеят с радост всичките дървета и гората. 13 Пред Господа, защото Той иде. Защото иде да съди земята; Ще съди света с правда. И племената във верността Си.

**97** Господ царува, нека се радва земята; Нека се веселят множеството острови. 2 Облак и мрак са около Него; Правда и съд са основа на престола Му. 3 Огън отива пред Него. И изгаря противниците му отвред. 4 Светкавиците му осветяват вселената; Земята вижда и трепери. 5 Планините се топят като въсък от присъствието Господно; От присъствието на Господа на цялата земя. 6 Небесата възвестяват правдата Му; И всичките племена виждат славата Му. 7 Нека се посрдят всички, които служат на изваяните идоли, Които се хвалят с кумирите; Поклонете се, Нему всички богове. 8 Чу Сион и се развесели, И Юдовите дъщери се зарадваха, Поради Твоите съди, Господи. 9 Защото Ти, Господи, си височайши над цялата земя, Превъзвишен си над всичките богове. 10 Вие, които любите Господа мразите злото; Той пази душите на светите Си, Избавя ги от ръката на нечестивите. 11 Виделина се сее за праведния, И веселие за ония, които са с прави сърца. 12 Беселете

се в Господа вие праведни, И възхвалявайте спомена на Неговата светост.

**98** Пейте Господу нова песен, защото Той извърши чудесни дела: Неговата десница и Неговата света мишца му спечелиха победа. 2 Господ изви победата Си, Откри правдата Си пред народите. 3 Спомни милостта Си и верността Си към Израилевия дом; Всичките земни краища видяха спасението извършено от нашия Бог. 4 Възклинете Господу, всички земи, Залейте и радвайте се, да! пейте хваления. 5 Славословете Господа с арфа, С арфа и с глас на псалмопеене. 6 С тръби и с глас на рог Радостно викайте пред Царя Господа. 7 Нека бучи морето и всичко що има в него, Вселената и ония, които живеят в нея; 8 Реките нека ръкопляскат, Нека се радват заедно и хълмовете, 9 Пред Господа; защото иде да съди земята; Ще съди вселената с правда, И племената с правота.

**99** Господ царува; нека треперят племената; Той обитава между херувимите; нека се потресе земята. 2 Господ е велик в Сион, И високо е издигнат над всичките племена. 3 Нека славословят Твоето велико и страшно име; Бог е свет. 4 И силата на царя обича правосъдието; Ти утвърждаваш правота; Ти извършваш правосъдие и правда в Якова. 5 Възвишавайте Господа нашия Бог. И кланяйте се пред подножието Му; Той е свет. 6 Моисей и Аарон бяха между свещениците Му, И Самуил между призоваващите името Му; Те призоваваха Господа, и Той ги слушаше. 7 В облачния стълб Той им говореше; Те опазиха свидетелствата Му И повеленията, които им даде. 8 Господи Боже наш, Ти си ги слушал; Ти си им бил Бог опростител, Макар и мъздовъздал за делата им. 9 Възвишавайте Господа нашия Бог, И кланяйте се в светия му хълм, Защото Господ нашият Бог е свет.

**100** Хвалебен псалом. Възклинете на Господа, всички земи. 2 Служете Господу с веселие; Дойдете пред Него с радост. 3 Познайте, че Господ е Бог; Той ни е направил, и ние сме Негови; Негови люде сме и овци на пасбището Му. 4 Влезте в портите Му със славословие. И в дворовете Му с хваление; Славословете Го и благославяйте името Му. 5 Защото Господ е благ; милостта му трае до века. И верността му из род в род.

**101** Давидов псалом. Милост и правосъдие ще възпее; На Тебе, Господи, ще пея хваления. 2 Ще вниквам в пътя на непорочността. Кога ще дойдеш при мене? Ще ходя с незлобиво сърце всред дома си. 3 Няма да положа пред очите си нещо подло; Мразя работата на изневерниците; Тя няма

да се прилепи до мене. 4 Развратено сърце ще твоите ръце са небесата. 26 Те ще изчезнат, а Ти ще бъде отхвърлено от мене; Нищо нечестиво не ще пребъдва; Да! Те всички ще овехтеят като дреха; познавам. 5 Който клевети скришно съседа си, него Като облекло ще ги смениш, и ще бъдат изменени. ще погубя; Който има горделиво око и надигнато 27 Но Ти си същият, И Твоите години няма да се сърце, него ще да търпя. 6 Очите ми ще бъдат над свършат. 28 Чадата на слугите Ти ще се установят, И верните на земята, за да живеят с мене; Който ходи потомството им ще се утвърди пред Тебе. непорочен в пътя, той ще ми бъде служител. 7 Който постъпва коварно, няма да живее вътре в дома ми; Който говори лъжа, няма да се утвърди пред очите ми. 8 Всяка заран ще погубвам всичките нечестиви на земята, За да изтребя от града Господен всички, които вършат беззаконие.

## 102 Молитва на скърбящия, когато тъжи и излива

жалбата си пред Господа. Господи, послушай молитвата ми, И викът ми нека стигне до Тебе. 2 Не скривай лицето Си от мене; В деня на утеснението ми приклони ухото Си към мене; В деня, когато Тे призоваш, послушай ме незабавно. 3 Защото дните ми изчезват като дим, И костите ми изгарят като огнище. 4 Поразено е сърцето ми и изсъхнало като трева, Защото забравям да ям хляба си. 5 Поради гласа на охкането ми Костите ми се прилепват за кожата ми. 6 Приличам на пеликан в пустиня, Станал съм като бухал в развалини. 7 Лишен от сън станал съм като врабче Усамотено на къщния покрив. 8 Всеки ден ме укоряват неприятелите ми; Ония, които свирепеят против мене проклинат с името ми. 9 Защото ядох пепел като хляб, И смесих птичието си със сълзи, 10 Поради негодуванието Ти и гнева Ти; Защото, като си ме дигнал, си ме отхвърлил. 11 Дните ми са като уклонила се сянка по слънчев часовник, И аз изсъхвам като трева. 12 Но Ти, Господи, до века седиш Цар, И споменът Ти из род в род. 13 Ти ще станеш и ще се смилиш за Сион; Защото е време да му покажеш милост. Да! определеното време дойде. 14 Защото слугите Ти копнеят за камъните ми, И милият за пръстта ми. 15 И тъй, народите ще се боят от името Господно, И всичките земни царе от славата Ти. 16 Защото Господ е съградил Сион, Той се е явил в славата Си, 17 Той е погледнал благосклонно на молитвата на лишените, И не е презрял молбата им. 18 Това ще се напише на за бъдещето поколение; И люде, които ще се създадат, ще хвалят Господа. 19 Защото Той надникна от Своята света височина, От небето Господ погледна на земята, 20 За да чуе въздишките на затворените, Да освободи осъдените на смърт; 21 За да възвестят името на Господа в Сион, И хвалата Му в Ерусалим, 22 Когато се съберат заедно племената и царствата За да слугуват на Господа. 23 Той намали силата ми всред пътя; Съкрати дните ми. 24 Аз рекох: Да ме не грабнеш, Боже мой, в половината на дните ми; 25 Отдавна Ти, Господи, си основал земята, И дело на

## 103 Давидов псалом. Благославяй, душа моя,

Господа, И всичко що е вътре в мене нека хвали светото Му име. 2 Благославяй, душа моя, Господа, И не забравяй не едно от всичките Му благодеяния. 3 Той е, Който прощава всичките ти беззакония, Изцелява всичките ти болести; 4 Който изкупва от рова живота ти, Венчава те с милосърдие и благи милости; 5 Който насища с блага душата ти, Тъй щото младостта ти се подновява като на орел. 6 Господ извършва правда и правосъдие. За всичките угнетявани. 7 Направи Моисея да позное пътищата Му, И израиляните делата Му. 8 Жалостив и милостив е Господ, Дълготърпелив и многомилостив. 9 Не ще изобличава винаги, Нито ще държи гняв до века. 10 Не е постъпил с нас според греховете ни, Нито е въздал нам според беззаконието ни. 11 Защото колкото е високо небето от земята, Толкова голяма е милостта Му към ония, които Му се боят, 12 Колкото отстои изток от запад, Толкова е отдалечил от нас престъпленията ни. 13 Както баща жали чадата си, Така Господ жали ония, които Му се боят. 14 Защото Той познава нашия състав, Помни, че ние сме пръст. 15 Дните на человека са като трева; Като полски цвят, така цъфти. 16 Защото както преминава вятърът над него, и няма го, И мястото му го не познава вече. 17 Но милостта на Господа е от века и до века върху ония, които Му се боят. И правдата Му върху внуките 18 На ония, които пазят завета Му, И помнят заповедите Му, за да ги изпълняват. 19 Господ е поставил престола Си на небето; И неговото царство владее над всичко. 20 Благославяйте Господа, вие ангели Негови, Мощни със сила, които изпълняват словото Му, Като слушате гласа на словото Му. 21 Благославяйте Господа, всички Негови войнства, Негови служители, които изпълняват волята Му. 22 Благославяйте Господа, всички Негови дела. Във всяко място на владението Му. Благославяй душа моя, Господа.

## 104 Благославяй, душа моя, Господа. Господи

Боже мой, Ти си твърде велик С блясък и величие си облечен, 2 Ти, Който се обличаш със светлина като с дреха, И простираш небето като завеса; 3 Който устройваши високите Си обиталища над водите, Правиш облациите Своя колесница И вървиш с крилата на вята; 4 Който правиш ангелите Си силни като ветровете. И слугите Си

като огнения пламък; 5 Който си положил земята на основата ѝ, За да се не поклати за вечни времена. 6 Покрил си я с морето като с дреха; Водите застанаха Му. 2 Пейте Му, славословете Го; Говорете за над планините. 7 От Твоето съмряне те побягнаха, всичките Му чудесни дела. 3 Хвалете се с Неговото Отгласа на гърма Ти се спуснаха на бяг 8 Издигаха свето име; Нека се весели сърцето на ония, които се планините, сниславаха се долините. На мястото, търсят Господа. 4 Търсете Господа и Неговата сила; което беше определил за тях. 9 Положил си предел Търсете лицето Му винаги. 5 Помните чудесните на водите, за да не могат да преминат, Нито да дела, които е извършил. Знаменията Му и съдбите се върнат пак да покрят земята. 10 Ти си, Който на устата Му, 6 Вие потомци на слугата Му Авраама, изпращаш извори в доловете За да текат между Чада Яковови, Негови избрани. 7 Той е Господ планините. 11 Напояват всичките полски зверове; С нашият Бог, Чиито съдби са по цялата земя. 8 тях дивите осли утоляват жаждата си: 12 При тях Всякога помни завета Си; Словото е заповядал да небесните птици обитават И пият между клончетата. стои за хиляда поколения, 9 Което изговори на 13 Ти си, Който поиш планините от високите Си Авраама, И клетвата, с която се закле на Исаака, обиталища, Тъй щото от плода на Твоите дела 10 Която утвърди на Якова за закон, На Израиля се насища земята; 14 Правиш да никне трева за за вечен завет. 11 Като рече: На тебе ще дам добъръка, И зеленчук за потреба на человека, За да Ханаанската земя За дял на наследството ви. 12 изважда храна от земята, 15 И вино, което весели Когато те бяха още малко на брой Да! малцина и сърцето на человека, И прави да лъщи лицето му пришелци в нея, 13 И се скитаха от народ в народ, повече от дървено масло, И хляб, който уякчава От едно царство в други люде, 14 Той не остави сърцето на человека. 16 Великолепните дървета се никого да им напакости, Дори заради тях изобличи насилиха, Ливанските кедри, които Господ е насадил, царе, 15 Като каза: Да не докачите помазаните Ми, 17 Гдето птиците си свиват гнезда, И елхите са И да не сторите зло на пророците Ми 16 После жилище на щърка; 18 Високите планини са на призова глад на земята, Строши всяка подпорка от дивите кози, Канарите са прибежище на дивите хляб. 17 Изпрати пред тях человека Иосифа, Който зайци. 19 Той е определил луната, за да показва бе продаден като раб. 18 Стиснаха нозете му с времената; Сълнцето знае кога да залязва. 20 окви; Душата му участвува в притискането от Спускаш тъмнина, и настава нощ, Когато всичките желязото, 19 Докато дойде време да се изпълни горски зверове се разхождат. 21 Лъвчетата реват за думата му; Защото словото Господно го изпитваше, лов, И търсят от Бога храна. 22 Изгрее ли сълнцето, 20 Царят прати та го развърза, - Управителят на те си отиват И лягат в рововете си. 23 Човек излиза племена, - та го освободи. 21 Постави го господар на на работата си И на труда си до вечерта. 24 Колко дома си, И управител на всички си имот, 22 За да са многовидни Твоите дела, Господи! С мъдрост връзва първенците му по волята си, И да поучава си направил всичките; Земята е пълна с твоите старейшините му на мъдрост. 23 Тогава Израил творения. 25 Ето голямото и пространно море, Гдето дойде в Египет, Да! Яков се пресели в Хамовата има безбройни пълзящи животни, Животни малки и земя; 24 Гдето Господ умножи людете Си много, И големи. 26 Там плуват корабите; Там е и чудовището, направи го по-силен от противниците им. 25 Обърна което си създал да играе в него. 27 Всички тия от сърцето им да мразят людете Му. Да постъпват Тебе очакват Да им дадеш на време храната. 28 коварно със слугите Му 26 Прати слугата Си Моисея, Каквото им даваш те го събират; Отваряш ръката Си, И Аарона, когото бе изbral. 27 Които извършиха и те се насищат с блага, 29 Скриеш ли лицето Си, всред тях знаменията Му И чудесата Му в Хамовата те се смущават; Прибираш ли лъжа им, те умират земя. 28 Той изпрати тъмнина и причини мрак, Дано И връщат се в пръстта си. 30 Изпращаш ли Духа не се възпротивят на думите Му. 29 Превърна водите Си, те се създават; И подновяваш лицето на земята. им в кръв, И измори рибите им. 30 Земята им кипна с 31 Нека трае до века славата Господна; Нека се жаби Дори до вътрешните стани на царете им. 31 Той радва в делата Си Господ, 32 Който, кога гледа на рече, и дойдоха рояци мухи, И въшки по всичките им земята, тя трепери, Кога се допира до планините, предели. 32 Даде им град вместо дъжд, И пламенен те димят. 33 Ще пея Господу докато съм жив; Ще огън в земята им. 33 Порази тъй също лозята им славословия мяя Бог докле съществувам. 34 Да Му и смоковниците им, И изпочупи всичките дървета бъде приятно моето размишление; Аз ще се веселя в пределите им. 34 Рече, та дойдоха скакалци И в Господа. 35 Нека се довършат грешните от земята, безчислени гъсеници, 35 Които изпоядоха всичката И нечестивите да ги няма вече. Благославяй, душа трева по земята им; И изпоядоха плода на нивите моя, Господа. Алилуя.

им, Първака на силата на всички тях. 37 И изведе около Червеното море. 23 Затова Той каза, че ще людете Си със сребро и злато; И нямаше ни един ги изтреби; Само че избраният му Моисей застана между племената им, който се спъваше по пътя. 38 пред Него в пролома За да отвърне гнева Му, да Развесели се Египет, когато си излязоха; Защото не би да ги погуби. 24 Дори те презряха желаната страх от тях бе го нападнал. 39 Разпростря облак земя, Не повярваха Неговото слово, 25 А пороптаха да ги покрива. И огън да им свети нощем. 40 Те в шатрите си, И не послушаха гласа на Господа. 26 поискаха и Той им докара пъдълци, И с небесния Затова Той им се закле, Че ще ги повали в пустинята, хляб ги насити. 41 Разцепи канарата, и бликнаха 27 И че ще повали потомството им между народите, води, Потекоха в безводните места като река. 42 И ще ги разпръсне по разни страни, 28 Тоже те Защото си припомниси Своето свето обещание Към се прилепиха към Ваалфегора, И ядоха жертвии слугата Си Авраама. 43 Така изведе людете Си с принесени на мъртви богове. 29 И тъй, предизвикаха веселие, Избраните Си с пеене. 44 Даде им земите Бога с делата си До толкова щото язвата направи на народите; И те усвоиха плода за който племената пролом между тях. 30 Но стана Финеес и извърши бяха се трудили. 45 За да пазят Неговите повеления, посредничество, Та язвата престана; 31 И това му се И да изпълняват законите Му. Алилуя.

## 106 Алилуя. Славете Господа, защото е благ.

Защото неговата милост трае до века. 2 Кой може да изкаже мощните дела на Господа, Или да разгласи всичките Негови хвали? 3 Блажени ония, които пазят правосъдие; Блажен ония, който върши правда на всяко време. 4 Помни ме, Господи, с благоволението, което питаш към Людете Си; Посети ме със спасението Си; 5 За да видя благоденствието на Твоите избрани, За да се радвам във веселието на народа Ти, За да се хваля заедно с Твоето наследство. 6 Съгрешихме ние и бащите ни, Беззаконие и нечестие сторихме. 7 Бащите ни не разсыждаваха за Твоите чудесни дела в Египет, Не си спомняха многото Твои милости, Но се възпротивиха при морето, при Червеното море. 8 При все това Бог ги избави заради името Си, За да направи познато могъществото Си. 9 Съмърта Червеното море, и то изсъхна; И така ги преведе през дълбочините като през пасбище, 10 И ги спаси от ръката на ненавистника им, И ги изкупи от ръката на неприятелия. 11 Водите покриха противниците им; Не остана ни един от тях. 12 Тогава повярваха думите Му, Пееха хвалата Му. 13 Но скоро забравиха делата Му, Не чакаха изпълнението на намерението Му, 14 Но се полакомиха търде много в пустинята, И изпитаха Бога в безводната страна; 15 И Той им даде това, което искаха; Прати, обаче, мършавост на душите им. 16 Също и на Моисея те завидяха в стана. И на Господния светия Аарон. 17 Земята се затвори та погълна Датана, И покри Авироновата дружина; 18 И огън се запали в дружината им; Пламък изгори нечестивите. 19 ТЕ направиха теле в Хорив, И поклониха се на излеян идол; 20 Така размениха Славата си Срещу подобие на вол, който яде трева! 21 Забравиха своя избавител Бог, Който беше извършил велики дела в Египет, 22 Чудесни дела в Хамовата земя, Страшни неща

вмени за правда Из род в род до века. 32 Също и при водите на Мерива те Го разгневиха, Така щото стана зле с Моисея поради тях; 33 Защото се възбунтуваха против Духа Му, Та Моисей говори несмислено с устните си. 34 При това, те не изтребиха племената Според както Господ им бе заповядал, 35 Но се смесиха с тия народи, И се научиха на техните дела; 36 Тъй щото служиха на идолите им, Които станаха примка за тях. 37 Да! Синовете и дъщерите си Принесоха в жертва на бесовете, 38 И проляха невинна кръв, кръвта на синовете си и на дъщерите си, Които пожертвуваха на ханаанските идоли; И земята се оскверни от кръвопролития. 39 Така те се оскверниха от делата си, И блудствуваха в деянията си. 40 Затова гневът на Господа пламна против людете Му И Той се погнуси от наследството Си. 41 Предаде ги в ръцете на народите; И завладяха ги ненавистниците им. 42 Неприятелите им още ги притесняваха; И те останаха подчинени под ръката им. 43 Много пъти Той ги избавя; Но, понеже намеренията им бяха бунтовнически, Затова се и унищожиха поради беззаконието си. 44 Въпреки това, обаче, Той погледна на утеснението им, Когато чу вика им; 45 Спомни си за тях Своя завет, И разказа се според голямата Си милост; 46 Тоже стори да ги съжаляват Всички, които ги бяха пленили. 47 Избави ни, Господи Боже наш, И събери ни измежду народите, За да славословим Твоето свето име, И да тържествуваме с Твоята хвала. 48 Благословен да е Господ Израилевият Бог от века до века; И всичките люде да рекат: Амин. Алилуя.

## 107 Славете Господа, защото е благ, Защото неговата милост трае до века. 2 Така нека говорят изкупените от Господа, Които Той изкупи от ръката на противника, 3 Като ги събра от страните, От изток и от запад, от север и от юг 4 Едни се скитат по пустинята, по усамотен път, Без да намират населен град 5 Гладни и жадни, Душата им примирише в тях. 6 Тогава извикаха към Господа в

бедствието си; И Той ги избави от утеснениета им, скитат в пустиня, гдето няма път; 41 А немотният 7 И заведе ги през прав път, За да отидат в населен поставя на високо от неволя, И му дава челяд като град 8 Да славословят Господа за Неговата благост, стадо. 42 Праведните виждат това и се радват; И за чудесните Му дела към човешките чада; 9 А всяко беззаконие си затваря устата. 43 Който е Защото насища жадна душа, И гладна душа изпълня мъдър нека внимава на това; И нека размишляват с блага. 10 Други седяха в тъмнина и в мрачна сянка, Вързани със скръб и с желязо, 11 Защото се разбунтуваха против Божияте слова. И презряха съвета на Всевишния. 12 Затова смири сърцето им с труд; Те паднаха и нямаше кой да им помогне. 13 Тогава извикаха към Господа в бедствието си; И Той ги избави от утесненията им; 14 Изведе ги из тъмнината и мрачната сянка. И разкъса оковите им. 15 Да славословят Господа за Неговата благост, И за чудесните Му дела към човешките чада; 16 Защото разби медните порти, И железните лостове сломи. 17 А пък безумните са в скръб поради беззаконните си пътища И поради неправдите си. 18 Душата им се гнуши от всяко ястие, А те се приближават до портите на смъртта. 19 Тогава викат към Господа в бедствието си; И Той ги избавя от утесненията им. 20 Изпраща словото Си та ги изцелява, И ги отървава от ямите, в които лежат. 21 Да славословят Господа за Неговата благост, И за чудесните Му дела към човешките чада; 22 И нека принасят жертви на хвала, И радостно възвествяват делата Му. 23 Ония пък, които слизат на морето в кораби, И вършат работи в големи води, 24 Те виждат делата на Господа, И чудесата Му в дълбочините, 25 Защото, когато заповядва и дига бурния вятър, Който повдига морските вълни, 26 Те се издигат до небесата, и пак се спущат до дълбочините Душата им се топи от бедствие. 27 Люлеят се и политат като пияни, И целият им разсъдък ги напушта. 28 Тогава викат към Господа в бедствието си; И Той ги извежда от утесненията им; 29 Превръща бурята в тишина, И вълните ѝ утихват. 30 Тогава те се веселят защото са утихнали; Така Той ги завежда на желаното от тях пристанище. 31 Да славословят Господа за неговата благост, И за чудесните Му дела към човешките чада; 32 Нека Го и възвисяват в събранието на людете, И нека Го хвалят в заседанието на старейшините. 33 Той превръща реки в пустиня, И водни извори в суша, 34 Плодородна земя в солена пустота, Поради нечестието на жителите й. 35 Превръща пустиня във водни езера, И суха земя във водни извори; 36 И там заселва гладните, За да си основават градове за живееене, 37 И сеят ниви и садят лозя, И си добиват плодове и рожба. 38 Той ги и благославя, тъй щото те много се умножават, И не дава да се намаляват добъръкът им. 39 Но пак, те се намаляват и се смиряват От угнетение, бедствие и тъга. 40 Той излива презрение върху князете, И ги правят да се

108 Песен. Давидов псалом. Непоколебимо е сърцето ми, Боже; Ще пея, а още ще славословя, с душата си 2 Събуди се псалтиро и арфо; Сам аз ще се събудя на ранина. 3 Ще Те хваля, Господи, между племената; Ще те славословя между народите. 4 Защото Твоята милост е по-велика от небесата, И Твоята вярност стига до облатите. 5 Възнеси се, Боже, над небесата; Славата Ти нека бъде по цялата земя. 6 За да се избавят Твоите възлюбени. Спаси с десницата Си, и послушай ни. 7 Бог говори със светостта Си; затова, аз ще тържествувам; Ще разделя Сихем, ще размеря долината Сикхот; 8 Мой е Галаад, мой е Манасия, Ефрем тоже е защита на главата ми, Юда е скръпть мой; 9 Моав е умиваликът ми, На Еdom ще хвърля обувката си, Ще възклика над филистимската земя. 10 Кой ще ме въведе в укрепения град? Кой ще ме заведе до Еdom? 11 Не Ти ли, Боже, Който си ни отхвърлил, И не излизаш вече, о Боже, с войските ни? 12 Помогни ни срещу противника, Защото сутеня е човешката помощ. 13 Чрез Бога ще вървим юнашки, Защото Той е, Който ще стъпче противниците ни.

109 За първия певец. Давидов псалом. Недей мълча, Боже, хвало моя; 2 Защото нечестиви уста и уста коварни се отвориха срещу мене, Говориха против мене с лъжлив език; 3 Обиколиха ме тъй също с думи на омраза, И воюват против мене без причина. 4 За отплата на любовта ми те ми станаха противници; Но аз все съм на молитва. 5 И въздадоха ми зло за добро, И омраза за любовта ми. 6 Господи, постави нечестив човек над него. И противник нека стои отдясно му. 7 Когато се съди, нека излезе виновен. И молитвата ми нека стане грях. 8 Дните ми нека бъдат малко; Друг нека вземе чина ми. 9 Децата ми нека бъдат сираци, И жена ми вдовица, 10 Децата ми нека се скитат винаги и станат просяци, И далеч от развалините си жилища нека просят хляб. 11 Лихоимецът нека вприми целият ми имот, И чужденци нека разграбват трудовете ми. 12 Да няма кой да простре милост към него, Нито кой да покажи сирачетата ми. 13 Внуките ми нека бъдат отсечени, В идното поколение нека се изличи името им. 14 Нека се помни пред Господа беззаконието на бащите ми, И грехът на майка ми нека се не изличи; 15 Нека бъдат винаги пред Господа За да отсече помена им от земята, 16 Защото

той си наути да показва милост, Но преследваше Му се боят; Винаги ще помни завета Си. 6 Изяви немотния и беден човек, И съкрушения в сърце, на людете Си силата на делата Си Като им даде за да ги умъртви. 17 Да! той обича да проклина, народите за наследство. 7 Делата на ръцете Му и проклетията го стигна; Не му беше драго да са вярност и правосъдие; Всичките Му заповеди са благославя, и благословението се отдалечи от него. 18 Да: той обичаше проклетията като своя дреха; И тя Като са направени във вярност и правота. 9 Той влезе като вода във вътрешностите му, И като масло изпрати изкупление на людете Си; Постави завета в костите му. 19 Нека му стане като дрехата, в която се увива, И като пояса, с който постоянно се опасва. 20 Това нека бъде въздаянието на противниците ми от Господа, И ония, които говорят зло против душата ми. 21 А Ти, Иеова Господи, застъпвай се за мене заради името Си; Понеже Твоята милост е блага, избави ме, 22 Защото съм сиромах и немотен, И сърцето ми е наранено дълбоко в мене. 23 Преминал съм като уклонила се сянка по слънчев часовников; Изхвърлен съм като скакалец. 24 Колената ми се клатят от пост; И снагата ми губи тълстината си. 25 И аз им станах за укор; Като ме гледат кимат с глава. 26 Помогни ми, Господи Боже мой, Избави ме според милостта си, 27 За да познаят, че това е твоята ръка, Че Ти си сторил това, Господи. 28 Те нека кълнат, а Ти благославяй; Когато станат те ще се посроят, а Твой слуга ще се весели. 29 Нека се облекат противниците ми с позор, И нека се покрият със срама си като с дреха. 30 И аз ще благодаря много на Господа с устата си, Да! между множеството ще Го хвала; 31 Защото Той стои отляво на немотния За да го избавя от ония, които съдят душата му.

**110** Давидов псалом Иеова рече на мяа Господ:  
Седи отляво Ми Докле положа враговете ти за твое подножие. 2 Господ ще простре от Сиона скъпъра на силата ти; Владей всред враговете си. 3 В деня, когато събереш силата си, твоите люде, ще представят себе си доброволно, в света премяна; Твоите млади ще дойдат при тебе като росата из утробата на зората. 4 Господ се закле, (и не ще се разказе), като каза: Ти си свещеник до века според чина Мелхиседеков. 5 Господ, стоящ отляво ти, Ще порази царя в деня на гнева си. 6 Ще извърши съд между народите, ще напълни земята с трупове, Ще смаже главата на неприятелите по широкия свят. 7 Ще пие от потока край пътя; Затова ще дигне глава високо.

**111** По еврейски азучен псалом. Алилуя. Ще славя Господа от все сърце. В съвета на праведниците и всред събранието им. 2 Велики са делата Господни, Изследими от всички, които се наслаждават в тях. 3 Славно и великолепно е Неговото дело; И правдата Му остава до века. 4 Достопаметни направи чудесните Си дела; Благ и милостив е Господ. 5 Даде храна на ония, които

Му се боят; Винаги ще помни завета Си. 6 Изяви немотния и беден човек, И съкрушения в сърце, на людете Си силата на делата Си Като им даде за да ги умъртви. 7 Делата на ръцете Му и проклетията го стигна; Не му беше драго да са вярност и правосъдие; Всичките Му заповеди са благославя, и благословението се отдалечи от него. 8 Утвърдени са до вечни векове, Си за винаги; 9 Началото на мъдростта е страх от Господа; Всички, които се управяват по Него, са благоразумни; Неговата хвала трае до века.

**112** По еврейски азучен псалом. Алилуя. Блажен оня човек, който се бои от Господа, Който много се възхища от заповедите Му. 2 Потомството му ще бъде сило на земята; Родът на праведните ще се благослови. 3 Изобилие и богатство ще има в дома му; И правдата му ще трае до века. 4 Виделина изгрява в тъмнината за праведните; Той е благ, и милостив, и праведен. 5 Блазе на човека, който показва милост и дава на заем; Ще поддържа делото си в съда. 6 Наистина никога няма да се поклати; Праведният е вечен паметник. 7 От лош слух не ще се бои; Сърцето му е непоколебимо понеже уповава на Господа. 8 Утвърдено е сърцето му; той не ще се бои до тогава, до когато води повелението на неприятелите си. 9 Разпръсна, даде на сиромасите; Правдата му трае до века; Рогът му ще се издигне на почит. 10 Нечестивият ще види това и ще се насъкърби, Ще посъкърца със зъби, и ще се стопи; Желаното от нечестивите ще погине.

**113** Алилуя. Хвалете слуги Господни, Хвалете името Господно. 2 Да бъде името Господно благословено От сега и до века. 3 От изгряването на слънцето до захождането му Името Господно е за хваление. 4 Господ е високо над всичките народи; Неговата слава е над небесата. 5 Кой е като Иеова нашият Бог, Който, макар седалището Му и да е на високо, 6 Пак се снисхождава да преглежда Небето и земята, 7 Въздига сиромаха от пръстта И възвишива немотния от бунището, 8 За да го тури да седне с първенци, Да! с първенците на людете Му, 9 Който настанява в дома бездетната, И я прави весела майка на деца. Алилуя.

**114** Когато излезе Израил из Египет, Якововият дом из людете другоезични, 2 Юда стана светилище на Бога, Израил Негово владение. 3 Морето видя и побягна; Иордан се възвърна назад; 4 Планините се разиграха като овни, Хълмовете като агнета. 5 Що ти стана, море, та си побягнало? На тебе Иордане, та си се върнал назад? 6 На вас планини, та се разиграхте като овни? На вас хълмове - като агнета? 7 Трепери, земъю, от присъствието

Господно, От присъствието на Якововия Бог, 8 Който превърна канарата във воден поток, Кременлиния камък във воден извор.

**115** Не нам, Господи, не нам, Но на Своето име дай слава, Заради милостта си и заради верността Си. 2 Защо да рекат народите: Где е сега техният Бог? з Нашият Бог е на небето; Прави всичко що Му е угодно. 4 Техните идоли са сребро и злато, Направа на човешките ръце. 5 Уста имат, но не говорят; Очи имат, но не виждат; 6 Уши имат, но не чуват: Ноздри имат, но не миришат; 7 Ръце имат, но не пипат; Нозе имат, но не ходят; Нито издават глас от гърлото си. 8 Подобни на тях ще станат ония, които ги правят, Както и всеки, който уповава на тях. 9 Израилю, уповавай на Господа; Той е тяхна помощ и щит. 10 Доме Ааронов, уповавайте на Господа; Той е тяхна помощ и щит. 11 Вие, които се боите от Господа, уповавайте на Господа; Той е тяхна помощ и щит. 12 Господ си спомни за нас; ще ни благослови; Ще благослови Израилевия дом; Ще благослови Аароновия дом. 13 Ще благослови ония, които се боят от Господа, И малки и големи. 14 Дано Господ ви умножава повече и повече - Вас и чадата ви. 15 Благословени сте вие от Господа, Който е направил небето и земята. 16 Небесата са небеса на Господа; А земята Той даде на човешките чада, 17 Мъртвите не хвалят Господа, Нито ония, които слизат в мястото на мълчанието; 18 Но ние ще благославяме Господа От сега и до века. Алилуя.

**116** Любя Господа, защото послуша Гласа ми и молбите ми; 2 Понеже приклони ухото Си към мене, Затова ще Го призовавам докога съм жив. 3 Връзките на смъртта ме обвиха, И мъките на преизподната ме намериха; Скръб и беда срещаха. (Sheol h7585) 4 Тогава призовах името Господно, и Го помолих; О Господи, избави душата ми. 5 Благ е Господ и праведен, Да! милостив е нашият Бог. 6 Господ пази простодушните; В беда бях, и Той ме избави. 7 Върни се, душа моя, в успокоението си, Защото Господ постыпи щедро към тебе. 8 Понеже си избавил душата ми от смърт, Очите ми от сълзи, и нозете ми от подхълъзване, 9 Затова ще ходя пред Господа в земята на живите. 10 Аз повярвах, затова говорих; Много бях наскърben. 11 В тревогата си рекох: Всеки човек е измамлив. 12 Що да въздам Господу За всичките Му благодеяния към мене? 13 Ще взема чашата на спасението, И ще призовава името Господно; 14 Ще изпълня обреците си Господу, Да, пред всичките Му люде. 15 Скъпоценна е пред Господа Смъртта на светите My. 16 Ax! Господи, наистина аз съм Твой слуга; Твой слуга съм, син на Твоята слугиня; Ти си развързал връзките ми. 17

На Тебе ще принеса жертва на хваление, И името Господно ще призова. 18 Ще изпълня облаци си Господу, Да! пред всичките Негови люде, 19 В дворовете на дома Господен, В сред тебе, Ерусалиме. Алилуя.

**117** Хвалете Господа, всички народи; Славословете Го, всички племена; 2 Защото милостта Му към нас е голяма, И верността Господна трае до века. Алилуя.

**118** Славете Господа, защото е благ, Защото Неговата милост трае до века. 2 Нека каже сега Израил, Че неговата милост трае до века. 3 Нека каже сега Аароновият дом, Че Неговата милост трае до века. 4 Нека кажат сега ония, които се боят от Господа, Че Неговата милост трае до века. 5 В притеснението си призовах Господа; Господ ме послуша и ме постави на широко място. 6 Господ е откъм мене; няма да се убоя; Що може да ми стори човек? 7 Господ е откъм мене между помощниците ми; Затова ще видя повалянето на ненавистниците си. 8 По-добре да се надява някой на Господа, А не да уповава на човека. 9 По-добре да се надява някой на Господа, А не да се уповава на князе. 10 Всичките народи ме обиколиха; Но в името Господно ще ги отсека. 11 Обиколиха ме, да! обиколиха ме; Но в името Господно ще ги отсека. 12 Обиколиха ме като пчели, но угаснаха като огън от трънче; Защото в името Господно ще ги отсека. 13 Ти, враже, ме тласна силно за да падна; Но Господ ми помогна. 14 Сила моя и песен моя е Господ, И Той ми стана избавител, 15 Глас на радост и на избавление се чува в шатрите на праведните; Десницата Господна върши храбри дела. 16 Десницата Господна се издигна; Десницата Господна върши храбри дела. 17 Аз няма да умра, но ще живея, И ще разказвам делата Господни, 18 Строго ме наказва Господ, Но на смърт не ме предаде. 19 Отворете ми портите на правдата; Ще вляза в тях и ще прославя Господа. 20 Това са Господните порти, В които ще влязат праведните. 21 Ще те славословя, защото си ме послушал, И станал си ми избавител. 22 Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Стана глава на ъгъла, 23 От Господа е това, И чудно е в нашите очи. 24 Тоя е денят, който Господ е направил; Нека се радваме и се развеселим в Него. 25 О Господи! избави, молим се; О Господи! молим се изпрати благодеенствие. 26 Благословен да бъде оня, който иде в името Господно; Благославяме ви от дома Господен. 27 Господ е Бог, Който ни показва светлина; Приведете до роговете на олтара Вързаната с въжета жртва. 28 Ти си Бог мой, и ще Те славя; Боже мой, ще Те

възвишавам. 29 Славете Господа, защото е благ, Приклони сърцето ми към Твоите свидетелства, А не Защото Неговата милост трае до века. към сребролюбие. 37 Отвърни очите ми да не гледат

**119** По еврейски азбучен псалом. Алеф Блажени ония, които са правдиви в пътя, Които ходят в закона на Господа. 2 Блажени които пазят изявленията Му, И Го търсят от все сърце; 3 Които и не вършат беззаконие, Ходят в пътищата Му. 4 Ти си ни заповядал за правилата си, Да ги пазим грижливо. 5 Дано се оправят пътищата ми Така щото да пазя Твоите повеления! 6 Няма да се посрамя тогава Когато почитам всичките Твои заповеди. 7 Ще Те славя с праведно сърце, Когато науча справедливите Ти съди. 8 Повеленията Ти ще пазя; Недей ме оставя съвсем. 9 Бет. Как ще очисти младежът пътя си? Като му дава внимание според Твоето слово. 10 От все сърце Те потърсих; Недей ме оставя да заблудя от заповедите Ти. 11 В сърцето си опазих Твоето слово За да не ти съгрешавам. 12 Благословен си, Господи; Научи ме на повеленията Си. 13 С устните си разказах Всичките съди на устата Ти. 14 В пътя на Твоите изявления се радваха толкова, Колкото във всичкото богатство. 15 За правилата Ти ще размишлявам, И Твоите пътища ще зачитам. 16 В повеленията Ти ще се наслаждавам; Не ще забавя Твоето слово. 17 Гимел Показвай щедростта на слугата Си, за да живея; Така ще пазя словото Ти. 18 Отвори очите ми За да гледам чудесните неща в Твоя закон. 19 Пришелец съм аз на земята; Не скривай от мене заповедите Си. 20 Душата ми се изнурява от копнежа, Който искам винаги към Твоите съди. 21 Ти си изобличил горделивите; Проклети да са ония, които се отклоняват от Твоите заповеди. 22 Отдаличи от мене укор и презрение, Защото опазих Твоите повеления. 23 Даже първенци седнаха и говориха против мене; Но слугата Ти размишляваше за Твоите повеления. 24 Твоите свидетелства наистина са моя наслада И мои съветници. 25 Делет. Душата ми прилепва за пръстта; Съживи ме според словото Си. 26 Извих пътищата си, и Ти си ме послушал; Научи ме на повеленията Си. 27 Направи ме да разбирам пътя на Твоите правила, Така да размишлявам за Твоите чудесни дела. 28 Душата ми се топи от тъга; Укрепи ме според словото Ти. 29 Отдалечи от мене пътя на лъжата, И благоволи да ми дадеш да съблудавам закона Ти. 30 Пътят на истината избрах; Трите съди поставих пред себе си; 31 Прилепих се към Твоите свидетелства; Господи, да ме не посрамиш. 32 Ще тичам по пътя на Твоите заповеди, Когато разшириш сърцето ми. 33 Хе. Господи, научи ме пътя на Твоите повеления, И аз ще го пазя до край. 34 Вразуми ме, и ще държа закона Ти. Да! ще го пазя от все сърце. 35 Управляй ме в пътя на Твоите заповеди, Защото в него се наслаждавам. 36

Приклони сърцето ми към Твоите свидетелства, А не към сребролюбие. 37 Отвърни очите ми да не гледат суета, И съживи ме в пътищата Си. 38 Потвърди словото Си към слугата Си, Което ще води към страх от Тебе. 39 Отвърни от мене укора, от който се боя, Защото Твоите съди са добри. 40 Ето, копнея за Твоите правила; Съживи ме чрез правдата Си. 41 Вав. Нека дойдат върху мене и Твоите милости, Господи, Твоето спасение, според словото Ти. 42 Ще имам какво да отговоря на онзи, който ме укорява, Защото уповавам на Твоето слово. 43 И не отнемай съвсем словото на истината от устата ми, Защото се надявах на Твоите съди. 44 Така ще пазя Твоя закон постоянно На вечни векове: 45 И ще ходя на широко, Защото потърсих Твоите правила. 46 Ще говоря за Твоите свидетелства и пред царе, И няма да се посрамя; 47 И ще се наслаждавам в Твоите заповеди, Които възлюбих; 48 Също и ще повдигам ръцете си към Твоите заповеди, които възлюбих, И ще размишлявам за повеленията Ти. 49 Зайн. Помни словото към слугата Си, На което си ме направил да уповавам. 50 Това е моята утеша в скръбта ми, Че словото Ти ме съживи. 51 Горделивите ми се подсмиваха много; Но аз не се отклоних от Твоя закон. 52 Спомних си, Господи, за Твоите от старо време съди, И се утеших. 53 Горещо негодуване ме обзе по причина на нечестивите, Които оставят Твоя закон. 54 Твоите повеления ми станаха песен В дома гдето странствувам. 55 Нощем си спомням Твоето име, Господи, И опазих закона Ти. 56 Това е моето хваление, Че опазих твоите правила. 57 Хат. Господи, Ти си мой дял: Обещах се, че ще пазя Твоите думи. 58 Потърсих благоволението Ти от все сърце; Смили се за мене според словото Си. 59 Размислих върху пътищата си, И обърнах нозете си към Твоите свидетелства. 60 Побързах, и не се забавих. Да опазя Твоите заповеди. 61 Връзките на нечестивите ме обвиха; Но аз не забравих Твоя закон. 62 По среднощ ставам за да Те славя За Твоите справедливи съди. 63 Аз съм другар на всички, които Ти се боят, И на ония, които пазят Твоите правила. 64 Господи, земята е пълна с Твоята милост; Научи ме на Твоите повеления. 65 Тет. Господи, Ти си сторил добро на слугата Си Според словото Си. 66 Научи ме на добро разсъждение и знание, Защото аз повярвах Твоите заповеди. 67 Преди да бях наскърбен аз заблуждавах; Но сега държа Твоето слово. 68 Ти си благ и правиш добро; Научи ме на Твоите повеления. 69 Горделивите изковаха лъжа против мене; Но аз от все сърце ще пазя Твоите правила. 70 Тяхното сърце надебеля, като лой; Но аз се наслаждавам в закона Ти. 71 Добре ми стана, че бях наскърбен, За да науча

Твоите повеления. 72 Законът на Твоите уста е за лъжлив път. 105 Нун. Твоето слово е светилник на мене по-желателен От хиляди злато и сребро. 73 нозете ми, И виделина на пътеката ми. 106 Заклех Твоите ръце ме направиха и утвърдиха; Вразуми се, и го потвърдих, Че ще държа праведните Твои ме за да науча Твоите заповеди. 74 Ония, които Ти съдби. 107 Много съм насъкърен; Господи, съживи ме се боят, ще се зарадват като ме видят, Защото на според словото Си. 108 Приими моля ти се, Господи, словото Ти уловах. 75 Зная, Господи, че Твоите съдби доброволните приноси на устата ми, И научи ме на са праведни, И по справедливост си ме наказал. 76 съдбите Си. 109 Животът ми е постоянно в опасност; Моля Ти се, нека ми бъде Твоето милосърдие за Но аз не забравих Твоя закон. 110 Нечестивите утха Според словото Ти към Твоя слуга. 77 Нека поставиха примка за мене; Но аз не се отклоних от дойдат върху мене Твоите благи милости, за да Твоите правила. 111 Възприех Твоите свидетелства живея; Защото Твоят закон е моя наслада. 78 Нека за свое наследство до века, Защото те са радост се посроят горделивите, защото са ме повалили с на сърцето ми. 112 Приклоних сърцето си за да лъжи; Но аз ще размишлявам за Твоите правила. 79 върша повеленията Ти. Винаги и до край. 113 Самех. Нека се обърнат към мене ония, които Ти се боят, А Намразих двоевмните, А Твоя закон възлюбих. 114 именно ония, които познават Твоите свидетелства. Ти си мой покров и мой щит: На Твоето слово се 80 Сърцето ми нека бъде непорочно относно Твоите надявам. 115 Отдалечете се от мене, вие злодейци, повеления, За да се не посроям. 81 Каф. Душата ми Защото аз ще пазя заповедите на моя Бог. 116 примира за Твоето спасение; Но аз се надявам, на Укрепявай ме според словото Си, за да живея; И да се Твоето слово. 82 Очите ми чезнат за изпълнение на не засрамя в надеждата си. 117 Дръж ме, и ще бъда в словото Ти, Като казвам: Кога ще ме утешиш? 83 безопасност, И ще зачитам винаги Твоите повеления. Защото станах като мех в дим; Но пак не забравям 118 Ти си презрял всички, които се отклоняват от Твоите повеления. 84 Колко са дните на Твоя слуга? Твоите повеления, Защото суетна е измамата им. Кога ще извърши съдба против гонителите ми: 85 119 Изхвърляш като шлак всичките нечестиви на Горделивите изкопаха ями за мене, Като се противяв земята; Затова възлюбих Твоите повеления. 120 на Твоя закон. 86 Всичките Твои заповеди са верни; Снагата ми настърхна поради страха ми от Тебе. И от Понеже човеците ме гонят с лъжи, Ти ми помогни. съдбите Ти се уплаших. 121 Извърших правосъдие и 87 Без малко щяха да ме погубят на земята; Но аз правда, Да ме не предадеш на угнетителите ми; 122 не оставил Твоите правила. 88 Съживи ме според Стани поръчител на слугата Си за добро; Не оставай милосърдието Си; Така ще пазя свидетелството горделивите да ме угнетяват. 123 Очите ми чезнат на Твоите уста. 89 Ламед. Господи Твоето слово за спасението Ти. И за Твоето праведно слово. 124 Е утвърдено на небето до века. 90 Верността Ти Постъпвай към слугата Си според милостта Си, И пребъдва из род в род; Ти си основал земята и научи ме на повеленията Си. 125 Твой слуга съм аз; тя стои. 91 Колкото за Твоите наредби, те и до вразуми ме За да познавам Твоите свидетелства. днес стоят, Защото всички са Твои слуги. 92 Ако 126 Време е да подействува Господ, Защото наруши Твоят закон не беше ми наслада, То аз и тогава бих закона Ти. 127 Понеже аз любя Твоите заповеди. загинал в скръбта си. 93 До века няма да забравя Повече от злато, даже от чисто злато. 128 Понеже Твоите правила, Защото чрез тях си ме съживил. считам за прави всичките Твои правила относно 94 Твой съм аз; спаси ме, Защото потърсих Твоите всяко нещо, Затова мразя всеки лъжлив път. 129 Пе. правила 95 Нечестивите ме чакат за да ме погубят; Чудесни са твоите свидетелства; Затова душата ми ги Но аз ще внимавам в Твоите свидетелства. 96 Видях пази. 130 Изясняването на Твоето слово просвещава, граница на всяко съвършенство Но Твоята заповед Вразумява простиете. 131 Отворих широко устата е твърде широка. 97 Мем. Колко обичам аз Твоя си и пътят, Защото копнеех за твоите заповеди. закон! Цял ден ще се поучавам в него. 98 Твоите 132 Обърни се към мене и смили се за мене, Както заповеди ме правят по-мъдръ от неприятелите ми, постъпваш към ония, които обичат Твоето име. 133 Защото те са винаги с мене. 99 По-разумен съм Оправявай стълките ми в словото Си, И не оставий да от всичките си учители, Защото се поучавам от ме завладее никое беззаконие; 134 Избави ме от Твоите свидетелства. 100 По-разумен съм от старите, човешки насилия; Така ще държа Твоите правила. Защото опазих Твоите правила. 101 От всеки лош 135 Осияй с лицето Си върху слугата Си, И научи път въздържах нозете си. За да пазя Твоето слово. ме на повеленията Си. 136 Водни потоци текат из 102 От Твоите съдби не се отклоних, Защото Ти си очите ми. Понеже не се спазва Твоя закон. 137 Цаде. ме научил. 103 Колко са сладки на вкуса ми Твоите Праведен си Ти Господи; Прави са и Твоите съдби. думи! Да! по-сладки от мед в устата ми. 104 Чрез 138 Постановил си свидетелствата Си, С правда и Твоите правила станах разумен; Затова мразя всеки превазходна вярност. 139 Моята ревност ме изяде,

Защото противниците ми забравиха Твоите думи. 140 Твоето слово е добре пречистено, Затова слугата Ти го обича. 141 Скромен съм и презрян, Обаче не забравям Твоите правила. 142 Твоята правда е вечна правда; И законът Ти е истина. 143 Неволи и утеснения ме намериха; Обаче Твоите заповеди са моя наслада. 144 Твоите свидетелства са праведни до века; Вразуми ме, и ще живея. 145 Коф. Извиkah от все сърце; Послушай ме, Господи, и ще пазя повеленията Ти. 146 Извиkah към Тебе; Спаси ме и ще пазя повеленията Ти. 147 Предварих зората с викането си; На твоите думи уповавах. 148 Очите ми предварят нощните стражи, За да размишлявам за Твоето слово. 149 Чуй гласа ми според милосърдието Си; Съживи ме, Господи, според съдбите Си. 150

Приближиха се ония, които нечестиво ме преследват, И са се отклонили от закона Ти. 151 Ти си близо, Господи; И всички Твои заповеди са истина. 152 Отдавна зная от Твоите свидетелства, Че Ти си ги учредил за винаги. 153 Реш. Виж скръбта ми и избави ме, Защото не съм забравил закона Ти. 154 Защити делото ми и изкупи ме; Съживи ме според словото Си. 155 Избавлението е далеч от Нечестивите, Защото те не търсят Твоите повеления. 156 Много са Твоите благи милости, Господи; Съживи ме според съдбите Си. 157 Мнозина са моите гонители и противници; Но аз не се отклоних от свидетелствата Ти. 158 Като видях коварните, погнусих се от тях. Защото не пазят Твоето слово. 159 Виж колко обичам аз Твоите правила; Съживи ме, Господи, според милосърдието Си. 160 Същността на Твоето слово е истина; И Твоите праведни съдби, до една траят до века. 161 Шин. Първенци ме преследваха без причина; Но сърцето ми трепери от думите Ти. 162 Аз се радвам на Твоето слово. Като оня, който намира много користи. 163 Мразя лъжата и се гнуся от нея, Но закона Ти обичам. 164 Седем пъти на ден Те хваля, За твоите праведни съдби. 165 Много мир имат ония, които обичат Твоя закон, И за тях няма спънки та да се препъват. 166 Надявах се за Твоето спасение, Господи, И изпълнявах Твоите заповеди.

167 Душата ми опази Твоите свидетелства; И аз ги любя твърде много. 168 Държах Твоите правила и Твоите свидетелства; Защото всичките ми пътища са пред Тебе. 169 Тав. Нека стигне викането ми пред тебе, Господи; Вразуми ме според словото Си. 170 Нека дойде молбата ми пред Тебе; Избави ме според словото Си. 171 Устните ми ще изливат хваление, Защото ме учиш на повеленията Си. 172 Езикът ми ще пее за словото Ти, Защото всички Твои заповеди са правда. 173 Ръката Ти нека бъде готова да ми помогне, Защото аз избрах Твоите правила. 174 Копнях за Твоето спасение, Господи; И законът Ти е

моя наслада. 175 Нека живее душата ми, и ще Ти хвали; И нека ми помагат съдбите Ти. 176 Скитах се като изгубена овца; Потърси слугата Си, защото не забравих Твоите заповеди.

## 120 Песен на възкачванията. В бедствието си извиkah към Господа; И Той ме послуша.

2 В бедствието си извиkah към Господа; И той ме послуша. 3 Господи, избави душата ми от лъжливи устни. И от измамлив език 4 Изострените стрели на силен мъж, Са въглица от смрика. 5 Горко ми, защото странствувам в Мосох, Живея в Кидарските шатри! 6 Дълго време живя душата ми С ония, които мразят мир. 7 Аз съм за мир; но когато говоря, Те са за бой.

## 121 Песен на възкачванията. Издигам очите си към хълмовете, От гдето иде помощта ми.

2 Помощта ми е от Господа, Който е направил небето и земята. 3 Той няма да остави да се поклати ногата ти; Оня, който те пази, няма да задреме. 4 Ето, няма да задреме нито ще заспи. Оня, Който пази Израيلا. 5 Господ ти е пазач; Господ е твой покров от дясно ти. 6 Сълънцето няма да те повреди денем, Нито луната нощем. 7 Господ ще те пази от всяко зло; Господ ще пази душата ти. 8 Господ ще пази излизането ти и влизането ти. От сега и до века.

## 122 Давидова песен на възкачванията. Зарадвах се, когато ми рекоха: Да отидем в дома

Господен. 2 Ето, нозете ни стоят Отвътре портите ти Ерусалиме. 3 Ерусалиме, който си съграден, Като град слобен в едно; 4 Гдето възлизат племената, Господните племена. Според надеждите на Израيلا, За да славят името Господно. 5 Защото там са поставени престоли за съд, Престолите на Давидовия дом. 6 Молитствуайте за мира на Ерусалим; Нека благоденствуват ония, които те обичат! 7 Мир да бъде отвътре стените ти, Благоденствие в палатите ти! 8 Заради братята и другарите си Ще кажа сега: Мир да е в тебе! 9 Заради дома на Господа нашия Бог Ще търся доброто ти.

## 123 Песен на възкачванията. Издигам очите си към Тебе, Който обитаваш на небесата.

2 Ето, както очите на слугите гледат към ръката на господаря им, Както очите на слугинята към ръката на господарката й. Така гледат нашите очи към Господа нашия Бог, Докле се смили за нас. 3 Смили се за нас, Господи, смили се за нас, Защото се преситихме от презрение. 4 Пресити се душата ни От надуването на охолните, И от презрението на горделивите.

**124** Давидова песен на възкачванията. Ако не беше Господ с нас, (Нека рече сега Израил), 2 Ако не беше Господ с нас, Когато се надигнаха човеци против нас, 3 Тогава те биха ни погълнали живи, Когато яростта им пламтеше против нас, 4 ти, 4 Ето, така ще се благослови човекът, Който се Тогава водите биха ни потопили, Пороят би преминал върху душата ни, 5 Тогава надигнатите води Биха преминали върху душата ни. 6 Благословен да е Господ, Който не ни предаде в зъбите им като лов! 7 Душата ни се избави като птица от примката на ловците; Примката се строши, и ние се избавихме. 8 Помощта ни е в името на Господа, Който направи небето и земята.

**125** Песен на възкачванията. Ония, които уповават на Господа, Са като хълма Сион, който не може да се поклати, А до века остава. 2 Както хълмовете окръжват Ерусалим, Така Господ окръжава людете Си От сега и до века. 3 Защото нечестието няма да налага скръпъра си върху участта на праведните, Да не би праведните да простират ръце към беззаконието. 4 Стори добро, Господи, на добрите И на праведните в сърце. 5 А на ония, които се отклоняват в кривите си птища, Тях ще отведе Господ заедно с ония, които вършат беззаконие. Мир на Израиля!

**126** Песен на възкачванията. Когато Господ възвръща сионовите пленици, Ние бяхме като ония, които сънуват. 2 Тогава се изпълниха устата ни със смях, И езикът ни с пеене; Това казаха между народите; Велики неща извърши за тях Господ. 3 Господ извърши велики неща за нас. От които се изпълниха със радост. 4 Върни, Господи, плениците ни Като потоци в южните страни. 5 Ония, които сят със сълзи, С радост ще пожънат. 6 Оня, който излиза с плач, Когато носи мярата сeme, Той непременно с радост ще се върне. Носейки снопите си.

**127** Соломонова песен на възкачванията. Ако Господ не съгради дома, Напразно се трудят зидарите; Ако Господ не опази града, Напразно бди стражарят. 2 Безполезно е за вас да ставате рано, да лягате толково късно, И да ядете хляба на труда. Тъй като с в сън Господ дава на Възлюбения Си. 3 Ето, наследство от Господа са чадата, И награда от него е плодът на утробата. 4 Както са стрелите в ръката на силния, Така са чадата на младостта. 5 Блазе на оня човек, Който е напълнил тula си с тях! Такива няма да се посроят, Когато говорят с неприятелите си в градската порта.

**128** Песен на възкачванията. Блажен всеки, който се бои от Господа, И ходи в Неговите

пътища; 2 Защото ще ядеш плода от труда на ръцете ти ще бъде като плодовита лоза всред дома ти, Чадата ти като маслинени младоци около трапезата на живота си, 6 Дори да видиш чада от чадата си! И да видиш доброто на Ерусалим през всичките дни на живота си, 6 Дори да видиш чада от чадата си! Господ, Който не ни предаде в зъбите им като лов! Мир на Израиля!

**129** Песен на възкачванията. Много пъти са ме наскърбвали от младостта ми до сега, (Нека рече сега Израил), 2 Много пъти са ме наскърбвали от младостта си до сега, Но не ми надвиха. 3 Ораките ораха по гърба ми, Проточиха дълги браздите си. 4 Но Господ е праведен; Той разсече въжетата на нечестивите. 5 Ще се посроят и ще се обрънат назад Всички, които мразят Сиона. 6 Ще станат като тревата на къщния покрив, Която изсъхва преди да се оскубе, 7 С която жетварят не напълня ръката си, Нито оня, който връзва снопите, обиятия си, 8 Нито казват минувачите: Благословение Господно ще бъде на вас! Та да им отговарят: И ние ви благославяме в името Господно!

**130** Песен на възкачванията. Из дълбочините виках към Тебе, Господи. 2 Господи, послушай гласа ми; Нека бъдат ушите Ти внимателни на гласа на молбата ми. 3 Ако би забелязал беззаконията, Господи, То кой, Господи, би могъл да устои? 4 При тебе обаче няма прощение За да ти се боят. 5 Чакам Господа, душата ми чака, И на словото Му уповавам. 6 Душата ми очаква Господа Повече от ония, които очакват зората, Да! повече от очакващите зората. 7 Нека се надява Израил на Господа; Защото Господ е милостта, И у Него е пълното изкупление; 8 И Той ще изкупи Израиля От всичките му беззакония.

**131** Давидова песен на възкачванията. Господи, сърцето ми не се гордее, Нито се надигат очите ми, Нито се занимавам с неща големи и твърде високи за мене. 2 Наистина аз укротих и успокоих душата си; Като отбито дете при майка си, Така душата ми е при мене като отбито дете. 3 Израилю, надей се на Господа От сега и до века.

**132** Песен на възкачванията. Помни, Господи, заради Давида, Всичките му скърби, 2 Как се кле на Господа, И се обрече на Силния Яковов, като каза: 3 Непременно няма да влеза в шатъра на къщата си, Нито ще се кача на постланото си легло, 4 Няма да дам сън на очите си, Или дрямка на клепачите си, 5 Докато не намеря място за Господа, Обиталище за Силния Яковов. 6 Ето, ние чухме, че

той бил в Ефрата; Намерихме го в полетата на Яара. Който порази големите народи И изби силни царе. 7 Нека влезем в скнията Му, Нека се поклоним при 11 Аморейския цар Сион, И васанския цар Ог, И поднозието Му. 8 Стани, Господи, и влез в покоя всичките ханаански царства 12 И даде земята им в Си. Ти и ковчега на Твоята сила; 9 Свещениците наследство, Наследство на людете Си Израил. 13 Ти да бъдат облечени с правда, И светиите Ти нека името Ти, Господи, пребъдва до века, Споменът Ти, викат радостно. 10 Заради слугата Си Давида Недей Господи, из род в род. 14 Защото Господ ще съди отблъска лицето на помазаника Си. 11 Господ се кле людете Си, И ще се покаже за скърбите на слугите Си. с вярност на Давида, - И няма да пристъпи думата 15 Идолите на народите са сребро и злато, Направа Си, - Казвайки: От рожбата на тялото ти Ще сложа на човешки ръце. 16 Уста имат, но не говорят; Очи на престола ти. 12 Ако чадата ти опазят Моя завет имат, но не виждат; 17 Уши имат, но не чуват; Нито И Моите свидетелства, на които ще ги науча, То и има дишане в устата им. 18 Подобни на тях ще техните чада ще седят за винаги на престола ти. 13 станат онния, които ги правят, Както и всеки, който Защото Господ избра Сиона, Благоволи да обитава упovава на тях. 19 Доме Израилев, благославяйте в него. 14 Това, каза Той, Ми е покой до века: Тук Господа; Доме Ааронов, благославяйте Господа; 20 ще обитавам, защото го пожелах. 15 Ще благоволя Доме Левиев, благославяйте Господа; Вие, които изобилно храната му! Сиромасите му ще насят с се бойте от Господа, благославяйте Господа; 21 хляб. 16 Ще облека и свещениците му със спасение; Благословен да бъде от Сион Господ, Който обитава И светиите му ще възклициват от радост. 17 Там в Ерусалим. Алилуя.

ще направя да изникне рог от Давида; Пригответих светилник за помазаника Си. 18 Неприятелят му ще облека със срам; А на него ще блещи короната.

**133** Давидова песен на възкучванията. Ето колко е добро и колко е угодно Да живеят братя в единодушие! 2 Угодно е като нова скъпоценно миро на главата, Което слизаше по брадата, Аароновата брада, Което слизаше по яката на одеждите му, 3 Угодно е като ермонската роса, Която слиза на сионските хълмове; Защото Господ там е заръчал Благословението, - Живота до века.

**134** Песен на възкучванията. Ето, благославяйте Господа, всички слуги Господни, Които престояват нощем в дома Господен. 2 Издигай ръцете си към светилището И благославий Господа. 3 Нека те благослови от Сиона Господ, Който направи небето и земята.

**135** Алилуя. Хвалете името Господно. Хвалете Го, вие слуги Господни, 2 Които престоявате в дома Господен, В дворовете на дома на нашия Бог. 3 Хвалете Господа, защото е благ Господ, Пейте хваления на името Му, защото това е угодно. 4 Защото Господ избра Якова за Себе Си, Израия за Свое собствено притежание. 5 Защото аз познах, че Господ е велик, И че нашият Господ е над всичките божове 6 Господ прави всичко що Му е угодно На небето и на земята, в моретата и във всичките бездни. 7 Повдига пари от краищата на земята, Прави светковици за дъжд, Извежда ветрове из съкровищниците Си. 8 Той е Който порази египетските първородни И на човек и на животно. 9 Изпрати знамения и чудеса в сред тебе, Египте, Върху Фараона и върху всичките му слуги. 10 Той е.

**136** Славете Господа, защото е благ, Защото милостта Му трае до века; 2 Славете Бога на богощето, Защото милостта Му трае до века; 3 Славете Господа на господарите, Защото милостта Му трае до века. 4 Който Един върши велики чудеса, Защото милостта Му трае до века; 5 Който с мъдрост направи небесата, Защото милостта Му трае до века; 6 Който простира земята върху водите, Защото милостта Му трае до века; 7 Който направи големи светила, Защото милостта Му трае до века; 8 Слънцето за да владее деня, Защото милостта Му трае до века; 9 Луната и звездите за да владеят нощта, Защото милостта Му трае до века; 10 Който порази египтяните в първородните им, Защото милостта Му трае до века; 11 И изведе Израия изреди тях, Защото милостта Му трае до века; 12 С мощна ръка и с издигната мищца, Защото милостта Му трае до века; 13 Който раздели

Червеното море на две части, Защото милостта Му трае до века; 14 И преведе Израиля през сред него, Защото милостта Му трае до века; 15 Който повали Фараона и множеството му в Червеното море, Защото милостта Му трае до века; 16 Който преведе людете Си през пустинята, Защото милостта Му трае до века; 17 Който порази велики царе, Защото милостта Му трае до века; 18 И изби прочути царе, Защото милостта Му трае до века; 19 Аморейския цар Сион, Защото милостта Му трае до века; 20 И васанския цар Ог, Защото милостта Му трае до века 21 И даде земята им в наследство, Защото милостта Му трае до века. 22 В наследство на слугата Си Израил, Защото милостта Му трае до века. 23 Който си спомни за нас в унищожението ни, Защото милостта Му трае до века; 24 И ни избави от противниците ни, Защото милостта Му трае до века; 25 Който дава

храна на всяка твар, Защото милостта Му трае до далечните краища на морето, **10** Там ще ме води века; **26** Славете небесния Бог, Защото милостта Му ръката Ти, И Твоята десница не ме държи. **11** Ако трае до века.

**137** При реките на Вавилона, там седнахме, Да! плакахме, когато си спомняхме за Сиона; **2** На върбите всред него Окачихме арфите си. **3** Защото там ония, които ни бяха пленили, Поискаха от нас да пеем думи; И ония, които ни бяха запустили, поискаха веселие, казвайки: Попейте ни от сионските песни. **4** Как да пеем песента Господна В чужда земя? **5** Ако те забравя, Ерусалим, Нека забрави десницата ми изкуството си! **6** Нека се залепи езикът ми за небцето ми, ако не те помня, Ако не предпочета Ерусалим пред главното си веселие. **7** Помни, Господи, против едомците Деня на разорението на Ерусалим, когато казваха: Съсипете го до основата му! **8** Дъщеръво вавилонска, която ще бъдеш запустена, Блазе на онзи, който ти въздаде За всичко що си сторила нам! **9** Блазе на онзи, който хване и разбие о камък Малките ти деца!

**138** Давидов псалом. Ще Те славя от все сърце, Ще Ти пея хваления пред боговете, **2** Ще ти се поклоня към светия Твой хълм, И ще славя Твоето име за милостърдието Ти и за милостта Ти, Защото си възвестил думата Си повече от цялото Си име. **3** В деня, когато извиках, Ти ме послуша; Ободрил си ме със силата в душата ми. **4** Ще Те прославят, Господи, всичките земни царе, Когато чутят думите на Твоите уста; **5** Да! ще възпяват пътищата Господни, Че голяма е славата Господна. **6** Защото, ако и да е възвишен Господ, пак гледа на смирения; А високоумния познава отдалеч. **7** Даже ако премина всред утеснение, Ти ще ме съживиш; Ще простиш ръката Си против гнева на неприятелите ми; И десницата Ти ще ме избави. **8** Господ ще извърши това, което е потребно за мене. Господи, понеже милостта Ти трае до века, Не оставай делата на Своите ръце.

**139** За първия певец. Давидов псалом. Господи, опитал си ме и познал си ме. **2** Ти познаваш сядянето ми и ставането ми; Разбираш помислите ми от далеч, **3** Издирваш ходенето ми и лягането ми, И знаеш всичките ми пътища. **4** Защото докато думата не е още на езика ми, Ето, Господи, Ти я знаеш цяла. **5** Ти си пред мен и зад мен, И турил си върху мене ръката Си. **6** Това знание е прочуто за мене; Високо е; не мога да го стигна. **7** Къде да отида от твоя Дух? Или от пристъпствието Ти къде да побягна? **8** Ако възляза на небето, Ти си там; Ако си постеля в преизподнята и там си Ти. (Sheol h7585) **9** Ако взема крилата на зората И се заселя в най-

ръката Ти, И Твоята десница не ме държи. **11** Ако река: Поне тъмнината ще ме покрие, И светлината около мене ще стане на нощ, **12** То и самата тъмнина не укрива нищо от Тебе, А нощта свети като деня; За Тебе тъмнината и светлината са безразлични. **13** Защото Ти си образувал чреслата ми, Обвил си ме в утробата на майка ми. **14** Ще Те славя, защото страшно и чудно съм направен; Чудни са Твоите дела, И душата ми добре знае това. **15** Костникът ми не се укри от Тебе, Когато в тайна се работех, И в дълбочина на земята ми се даваше разнообразната ми форма. **16** Твоите очи видях необразуваното ми веществство; И в твоята книга бяха записани всичките ми определени дни, Докато още не съществуваше ни един от тях. **17** И колко скъпоценни за мене са тия Твои помисли, Боже! Колко голямо е числото им! **18** Ако бях поискал да ги изброя, те са понякога и от пясъка; Събуждам ли, се още съм с Тебе. **19** Непременно ще поразиш нечестивите Боже; Отдалечете се, прочее, от мене, мъже кръвопийци. **20** Защото говорят против Тебе нечестиво, И враговете Ти се подигат против Тебе заради суета. **21** Не мразя ли, Господи, ония, които мразят Тебе? И не гнуся ли се от ония, които се подигат против Тебе? **22** Със съършена образа ги мразя, За неприятели ги имам. **23** Изпитай ме, Боже, и познай сърцето ми; Опитай ме, и познай мислите ми; **24** И виж дали има в мене осърбителен път; И води ме по вечен път.

**140** За първия певец. Давидов псалом. Избави ме, Господи, от нечестивия човек, Опази ме от насилиник човек, **2** Които измислюват зло в сърцето си, И всеки ден възбуджат боевые. **3** Изостряват езика си като на змия; Аспидова отрова има под устните им. (Села) **4** Опази ме, Господи, от ръцете на нечестивия, Защити ме от насилиник човек, Които възнамериха да ме направят да падна. **5** Горделивите скриха клопка за мене. Поставиха примка за мене. (Села) **6** Рекох Господу: Ти си мой Бог; Послушай, Господи, гласа на молбите ми. **7** Господи Боже, силният ми спасителю, Ти си покрил главата ми в ден на бой. **8** Господи, не удовлетворявай желанията на нечестивия; Не оставяй да успее злият му помисъл, Да не би да се надигат. (Села) **9** Нечестивето на собствените им устни нека покрие главата на ония, които ме окържават. **10** Разпалени въглица нека паднат върху тях; Нека бъдат хвърлени в огъня. В дълбоки води, за да не станат вече. **11** Злоезичен човек няма да се утвърди на земята; Зло ще преследва насилиника човек докато го погуби. **12** Зная, че Господ ще защити делото на угнетения И правото

на немотните. 13 Наистина праведните ще славят творенията на ръцете Ти. 6 Простирам ръцете си името Ти; Правдивите ще обитават пред лицето Ти.

**141** Давидов псалом. Господи, викам към Тебе; побързай да дойдеш при мене; Послушай гласа ми, когато викам към Тебе. 2 Молитвата ми нека влезе пред Тебе като темян; Подигането на ръцете ми нека бъде като вечерна жертва. 3 Господи, постави стража на устата ми, Пази вратата на устните ми. 4 Да не наклониш сърцето ми към какво да е лошо нещо, Та да върша нечестиви дела С човеци, които беззаконстват: И не ме оставяй да ям от вкусните им ястия. 5 Нека ме удари праведният; това ще ми бъде благост; И нека ме изобличава; това ще бъде миро на главата ми; Главата ми нека се не откаже то него; Защото още и всред злобата им аз ще се моля. 6 Когато началниците им бъдат хвърлени из канарите, Те ще чуят думите ми, защото са сладки. 7 Костите ни са разпръснати при устието на гроба, Както кога някой оре и цели земята, (*Sheol h7585*). 8 Понеже очите ми са обрънати към Тебе, Господи Иеова Понеже на Тебе уповавам, не съсипвай живота ми. 9 Опази ме от клопката, която ми поставиха. И от примките на беззаконниците. 10 Нека паднат нечестивите в своите си мрежи, Докато аз да премина неповреден.

**142** Давидово поучение. Молитва когато беше в пещерата. С гласа си викам към Господа; С гласа си към Господа се моля. 2 Излизам пред Него оплакването си, Скръбта си изповядвам пред Него. 3 Когато духът ми изнемогваше в мене, тогава Ти знаеше пътя ми. Примка скриха за мене на пътя, по който ходят. 4 Погледни надясно ми и виж, че никой не иска да знае за мене; Избавление няма вече за мене; никой не се грижи за живота ми. 5 Към Тебе, Господи, извиках; Рекох: Ти си мое прибежище, Дял мой в земята на живите. 6 Внимавай на вика ми, защото съм много унижен; Избави ме от гонителите ми, защото са по-силни от мене. 7 Изведи из тъмница душата ми, за да слави името Ти; Праведните ще се съберат около мене, Защото ще постъпваш щедро към мене.

**143** Давидов псалом. Господи, послушай молитвата ми, дай ухо на молбите ми; Отговори ми според верността Си и според правдата Си. 2 И не влизай в съд със слугата Си; Защото пред Тебе няма да се оправдае ни един жив човек. 3 Защото неприятелят подгони душата ми, Удари о земята живота ми, Турил ме е да живея в тъмни места, Както ония, които са отдавна умрели. 4 Защото духът ми до ден изнемогва в мене, Сърцето ми е съвсем усамотено. 5 Спомням си древните дни, Размишлявам за всичките Твои дела, Поучавам се в

творенията на ръцете Ти. 6 Простирам ръцете си към Тебе; Душата ми жадува за Тебе като безводна земя. (Села) 7 Скоро ме послушай, Господи; духът ми чезне; Не скривай лицето Си от мене, Да не би да се уподобя на ония, които слизат в рова. 8 Дай ми да чуя рано гласа на милосърдието Ти, Защото на Тебе уповавам; Дай ми да знам пътя, по който трябва да ходя, Защото към Тебе издигам душата си. 9 Избави ме, Господи, от неприятелите ми; Към Тебе прибягвам, за да ме скриеш. 10 Научи ме да изпълнявам волята Ти, защото Ти си мой Бог; Благият Твой Дух нека ме води в земята на правдата. 11 Господи, съживи ме заради името Си; Според правдата Си изведи душата ми из утеснение. 12 И според милосърдието Си отсечи неприятелите ми, И погуби всички, които притесняват душата ми, Защото аз съм Твой слуга.

**144** Давидов псалом. Благословен да бъде Господ, моята канара. Който учи ръцете ми да воюват, Пръстите ми да се бият, 2 Който ми показва милосърдие, Който е моята крепост, Високата ми кула, и моят избавител, Щитът мой, и Онзи на Когото уповавам, - Който покорява людете ми под мене. 3 Господи, що е човек та да обръща внимание на него! Син човешки та да го зачиташ!

4 Човек прилича на лъх; Дните му са като сянка, която преминава. 5 Господи, приклони небесата Си и слез, Допри се до планините, и те ще задимят.

6 Застрели със светкавица, за да ги разпръснеш, Хвърли стрелите Си, за да ги поразиш. 7 Прости ръката Си от горе, Избави ме, и извлечи ме от големи води, От ръката на чужденците, 8 Чиито уста говорят суета, И чиято десница в клетва е десница на лъжа, 9 Боже, нова песен ще Ти възлея, С десетострунен псалтир ще пея хваление на Тебе, 10 Който даваш избавление на царете, И Който спасяваш слугата Си Давида от пагубен меч. 11 Избави ме, и изтръгни ме от ръката на чужденците, Чиито уста говорят суета, И чиято десница в клетва е десница на лъжа.

12 Когато нашите синове в младостта си Бъдат като пораснали младоки, И нашите дъщери като краеъгълни камъни Издялани за украсение на дворци; 13 Когато житниците ни бъдат пълни, Доставящи всякахъв вид храна, И овцете ни се умножават с хиляди И десетки хиляди по полетата ни; 14 Когато воловете ни бъдат добре натоварени; Когато няма нито нахлуване навътре, нито налитане на вън, Нито вик по нашите улици; 15 Тогава блазен на ония народ, който е в такова състояние! Блажен ония народ, на когото Господ е Бог!

**145** Давидово хваление. По еврейски азбучен псалом. Ще Те превъзнасям, Боже мой,

Цар мой, И ще благославям Твоето име от века до века. 2 Всеки ден ще Те благославя, И ща хвала Твоето име от века и до века. 3 Велик е Господ и търъде достохвален, И величието Му е неизследимо. 4 Едно поколение ще хвали делата Ти на друго, И ще разказват Твоето могъщество, 5 Ще размишлявам за славното величие на Твоето достойнство, И за Твоите чудесни дела; 6 И когато човеците говорят за мощта на Твоите страшни дела, То и аз ще разказвам Твоето величие. 7 Ще разгласяват спомена на Твоята голяма благост, И ще възпяват Твоята правда. 8 Благодатен и жалостлив е Господ, Дълготреплив и многомилостив. 9 Благ е Господ към всички; И благите Му милости са върху всичките Му творения. 10 Всичките Твои творения ще Те хвалят, Господи, И Твоите светии ще Те благославят; 11 Ще говорят за славата на царството Ти, И ще разказват Твоето могъщество, За да изявят на човешките чада мощните Му дела, И славното величие на Неговото царство. 13 Твоето царство е вечно, И владичеството Ти трае през всички родове. 14 Господ подкрепя всичките падащи, чадата ти всред тебе. 15 Изправя всичките съгрбени. 16 Очите на всички предели, Насища те с най изрядната пшеница. 17 Праведен е Господ във всичките Си желанието на тия, които Му се боят, Слуша викането им и ги избавя, 18 Господ пази всички, които Го любят; А ще изтреби всичките нечестиви. 19 Изпълнява желанието на тия, които Му се боят, Слуша викането им и ги избавя, 20 Господ пази всички, които Го любят; А ще изтреби всичките нечестиви. 21 Устата

147 Хвалете Господа; защото е добро нещо да пеем хваления на нашия Бог, Защото е приятно, и хвалението е прилично. 2 Господ гради Ерусалим, Събира Израилевите заточеници. 3 Изцелява съкрушените в сърце и превързва скърбите им. 4 Изброява числото на звездите. Нарича ги всички по име. 5 Велик е нашият Господ, и голяма силата Му; Разумът Му е безпределен. 6 Господ укрепва кротките, А нечестивите унижава до земята. 7 Пейте Господу и благодарете Му. Пейте хваления с арфа на нашия Бог. 8 Който покрива небето с облаци, Приготвя дъжд за земята, И прави да расте трева по планините; 9 Който дава храна на животните И на гарвановите пилета, които пикат. 10 Не се удоволствува в силата на коня, Нито има благоволение в краката на мъжете. 11 Господ има благоволение в ония, които Му се боят, В ония, които За да изявят на човешките чада мощните Му дела, уповават на Неговата милост. 12 Слави Господа, Ерусалиме; Хвали твоя Бог, Сионе; 13 Защото Той закрепява лостовете на твоите порти, Благославя всичко живо. 17 Сланата като пепел, 17 Хвърля леда си като уломъци; пътища, И благодатен във всичките Свои дела. 18 Пред мраза Му кой може устоя? 18 Пак изпраща Господ е близо при всички, Които Го призовават, При словото Си и ги разтопява; Прави вътъра си да духа, всички, които с истина Го призовават. 19 Изпълнява и водите текат. 19 Възвестява словото Си на Якова, желанието на тия, които Му се боят, Слуша викането им и ги избавя, 20 Господ пази всички, които Го постъпил така с никой друг народ; И те не са познали любят; А ще изтреби всичките нечестиви. 21 Устата

Повеленията Си и съдбите Си на Израил. 20 Не е съдбите Му. Алилуя!

ми ще изговарят хваление на Господа; И всяка твар нека благославя Неговото свете име от века и до века.

**146** Алиуя! Хвали Господа душа моя. 2 Ще хваля Господа докато съм жив, Ще пея хваление на мяня Бог додгето съществувам. 3 Не уповавай на князе, Нито на човешки син, в когото няма помощ. 4 Излиза ли духът му, той се връща в земята си; В тоя същия ден загиват намеренията му. 5 Блажен оня, чийто помощник е Якововият Бог, Чиято надежда е на Господа неговия Бог, 6 Който направи небето и земята, Морето и всичко що е в тях, - Който пази вярност до века; 7 Който извършва правосъдие за угнетените, Който дава храна на гладните. Господ ръзвързва вързаните. 8 Господ отваря очите на слепите; Господ изправя съгребените; Господ люби праведните, 9 Господ пази чужденците; Поддържа сирачето и вдовицата; А пътят на нечестивите превръща. 10 Господ ще царува до века, Твойт Бог, Сионе, из род в род. Алиуя!

**147** Хвалете Господа; защото е добро нещо да пеем хваления на нашия Бог, Защото е приятно, и хвалението е прилично. 2 Господ гради Ерусалим, Събира Израилевите заточеници. 3 Изцелява съкрушените в сърце И превързва скърбите им. 4 Изброява числото на звездите. Нарича ги всички по име. 5 Велик е нашият Господ, и голяма и силата My; Разумът My е безпределен. 6 Господ укрепва кротките, А нечестивите унижава до земята. 7 Пейте Господу и благодарете My. Пейте хваления с арфа на нашия Бог. 8 Който покрива небето с облаци, Приготвя дъжд за земята, И прави да расте трева по планините; 9 Който дава храна на животните И на гарвановите пилета, които пишат. 10 Не се удоволствува в силата на коня, Нито има благоволение в краката на мъжете. 11 Господ има благоволение в ония, които My се боят, В ония, които уповават на Неговата милост. 12 Слави Господа, Ерусалиме; Хвали твоя Бог, Сионе; 13 Защото Той закрепява лостовете на твоите порти, Благославя чадата ти всред тебе. 14 Установява мир в твоите предели, Насища те с най изрядната пшеница. 15 Изпраща заповедта Си по земята; Словото My тича много бърже; 16 Дава сняг като вълна, Разпръсва сланата като пепел, 17 Хвърля леда си като уломъци; Пред мраза My кой може устоя? 18 Пак изпраща словото Си и ги разтопява; Прави вятъра си да духа, и водите текат. 19 Възвествява словото Си на Якова, Повеленията Си и съдбите Си на Израил. 20 Не е постъпил така с никой друг народ; И те не са познали съдбите My. Алилуя!

**148** Алилуя! Хвалете Господа от небесата; Хвалете Го във височините. 2 Хвалете Го, всички ангели Негови; Хвалете Го, всички войства Негови. 3 Хвалете Го, слънце и луно; Хвалете Го, всички светли звезди. 4 Хвалете Го, вие висши небеса, И води, които сте над небесата. 5 Нека хвалят името на Господа; Защото Той заповяда, и те се създадоха; 6 И утвърди го от века и до века, Като издаде постановление, което няма да премине. 7 Хвалете Господа от земята, Вие морски чудовища и всички бездни, 8 Огън и град, сняг и пара, Бурен вятър, който изпълнява словото My, 9 Планини и всички хълмове, Плодовити дървета и всички кедри, 10 Зверове и всички животни, Животни и крилати птици, 11 Земни царе и всички племена, Князе и всички земни съдии, 12 Юноши и девици, Старци и младежи, 13 Нека хвалят името на Господа; Защото само Неговото име е превъзнесено, Славата My е над земята и небето. 14 И Той е възвисил рога на людете Си, Славата на всичките Си светии, На израиляните, люде, които са близки Нему. Алилуя!

**149** Алилуя! Пейте на Господа нова песен, И хвалете името Му в събранието на светиите.

**2** Нека се весели Израил за Създателя си; Нека се радват сионовите чада за Царя си, **3** Нека хвалят името Му с хороигране: С тъпанче и арфа нека Му пеят хваления. **4** Защото Господ има благоволение към людете Си; Ще украси кротките с победа. **5** Светиите ще тържествуват славно, Ще се радват на леглата си. **6** Славословия към Бога ще бъдат в устата им. И меч остръ от двете страни на ръката им, **7** За да отдават възмездие на народите И наказание на племената, **8** За да вържат царете им с вериги, И благородните им с железни окови, **9** За да извършат над тях написания съд! Тая част принадлежи на всички Негови светии. Алилуя.

**150** Алилуя! Хвалете Бога в светилището Му,

Хвалете Го в небесния простор, дело на силата Му. **2** Хвалете Го за мощните му дела, Хвалете Го според голямото Му величие. **3** Хвалете Го с тръбен глас. Хвалете Го с псалтир и арфа. **4** Хвалете Го с тъпанче и хороигране, Хвалете Го със струнни инструменти и със свирки, **5** Хвалете Го с високозвучни кимвали, Хвалете Го с възклицателни кимвали. **6** Всичко що диша нека хвали Господа; Хвалете Господа.

# Притчи

**1** Притчи на Давидовия син Соломон, Израилев цар, 2 Записани за да познае някой мъдрост и поука, За да разбере благоразумни думи, 3 За да приеме поука за мъдро постъпване, В правда, съдба и справедливост, 4 За да се даде остроумие на простите, знание и разсъждение на младежа, 5 За да слуша мъдрият и да стане по-мъдър И за да достигне разумният здрави начала, 6 За да се разбират притча и иносказание, Изреченията на мъдрите и гатачките им. 7 Страх от Господа е начало на мъдростта; Но безумният презира мъдростта и поуката. 8 Сине мой, слушай поуката на баща си, И не отхвърляй наставлението на Майка си, 9 Защото те ще бъдат благодатен венец за главата ти, И огърлица около шията ти. 10 Сине мой, ако грешните приливат, Да се не съгласиш. 11 Ако рекат: Ела с нас, Нека поставим засада за кръвопролитие. 12 Както ада нека ги погълнем живи, Даже съвршните, като ония, които слизат в рова, (Sheol h7585) 13 Ще намерим всякаяв скъпоценен имот, Ще напълним къщите си с користи, 14 Ще хвърлим жребието си като един от нас, Една кесия ще имаме всички; 15 Сине мой, не ходи на пътя с тях, Въздържай ногата си от пътеката им, 16 Защото техните нозе тичат към злото, И бързат да проливат кръв. 17 Такива са пътищата на всеки сребролюбец: 18 И тия поставят засада на каква да било птица. 19 Такива са пътищата на сребролюбец от него. 20 Превъзходната мъдрост възгласява по улиците, Издига гласа си по площадите, 21 Вика по главните места на пазарите, При входовете на портите, възвестява из града думите си: 22 Глупави, до кога ще обичате глупостта? Присмивачите до кога ще се наслаждавате на присмивките си, И безумните ще мразят знанието? 23 Обърнете се при изобличението ми. Ето, аз ще излея духа си на вас, Ще ви направя да разберете словата ми. 24 Понеже аз виках, а вие отказахте да слушате, Понеже простирах ръката си, а никой не внимаваше, 25 Но отхвърлихте съвета ми, И не приемехте изобличението ми, 26 То аз ще се смея на вашето бедствие, Ще се присмеея, когато ви нападне страхът, 27 Когато ви нападне страхът, като опустошителна буря, И бедствието ви се устреми като вихрушка, Когато скръб и мъки ви нападнат, 28 Тогава те ще призоват, но аз няма да отговоря, Ревностно ще ме търсят, но няма да ме намерят. 29 Понеже намразиха знанието, И не разбраха страха от Господа, 30 Не приеха съвета ми, И презряха всичкото ми изобличение, 31 Затова, ще ядат от плодовете на своя си път, И ще се насятят от своите си измислици. 32 Защото глупавите ще бъдат умъртвени от своето си отстъпване, И безумните ще бъдат погубени от своето си безгриже, 33 Но всеки, който ме слуша, ще живее в безопасност, И ще бъде спокоен без да се бои от зло.

**2** Сине мой, ако приемеш думите ми, И запазиш заповедите ми при себе си, 2 Така щото да приклониш ухото си към мъдростта. И да предадеш сърцето си към разума, 3 Ако призовеш благоразумието, И издигнеш гласа си към разума, 4 Ако го потърсиш като сребро, И го подириш като скрити съкровища, 5 Тогава ще разбереш страхата от Господа, И ще намериш познанието за Бога. 6 Защото Господ дава мъдрост, из устата Му излизат знание и разум. 7 Той запазва истинска мъдрост за праведните, Щит е за ходещите в незлобие, 8 За да защитава пътищата на правосъдието, И да пази пътя на светиите Си. 9 Тогава ще разбереш пътът. 10 Защото мъдрост ще влезе в сърцето ти, Знание ще усладжа душата ти, 11 Разсъждение ще те пази, Благоразумие ще те закрия, 12 За да избави от пътя на злото. От человека, който Защото напразно се простира мрежа Пред очите радват на извратеността на злите, 15 Чито пътища на каква да било птица. 18 И тия поставят засада са криви И пътеките им опаки, 16 за да те избави против своята си кръв, Причакват собствения си от чужда жена, От чужда, която ласкае с думите тичат към злото, И бързат да проливат кръв. 17 14 На които прави удоволствие да вършат зло, И се Защото напразно се простира мрежа Пред очите радват на извратеността на злите, 15 Чито пътища на засада на тъмнината, 19 Такива са пътищата на всеки сребролюбец: 20 Превъзходната мъдрост възгласява по домът ѝ води надолу към смъртта, И пътеките ѝ към мъртвите; 19 Никой от ония, които влизат при по главните места на пазарите, При входовете на портите, възвестява из града думите си: 22 Глупави, до кога ще обичате глупостта? Присмивачите до кога ще се наслаждавате на присмивките си, И безумните ще мразят знанието? 23 Обърнете се при изобличението ми. Ето, аз ще излея духа си на вас, Ще ви направя да разберете словата ми. 24 Понеже аз виках, а вие отказахте да слушате, Понеже простирах ръката си, а никой не внимаваше, 25 Но отхвърлихте съвета ми, И не приемехте изобличението ми, 26 То аз ще се смея на вашето бедствие, Ще се присмеея, когато ви нападне страхът, 27 Когато ви нападне страхът, като опустошителна буря, И бедствието ви се устреми като вихрушка, Когато скръб и мъки ви нападнат, 28 Тогава те ще призоват, но аз няма да отговоря, Ревностно ще ме търсят, но няма да ме намерят. 29 Понеже намразиха знанието, И не разбраха страха от Господа, 30 Не приеха съвета ми, И презряха всичкото ми изобличение, 31 Затова, ще ядат от плодовете на своя си път, И ще се насятят от своите си измислици. 32 Защото глупавите ще бъдат умъртвени от своето си отстъпване, И безумните ще бъдат погубени от своето си безгриже, 33 Но всеки, който ме слуша, ще живее в безопасност, И ще бъде спокоен без да се бои от зло.

**3** Сине мой, не забравяй поуката ми, И сърцето ти нека пази заповедите ми, 2 Защото дългоденствие, години от живот и мир ще ти притурят те. 3 Благост и вярност нека не те оставят; Вържи ги около шията си, Начертай ги на плочата на сърцето си. 4 Така ще намериш благоволение и добро име Пред Бога и човечите. 5 Уповавай на Господа от все сърце И не се облягай на своя разум. 6 Във всичките си пътища признавай Него, И Той ще оправя пътеките ти. 7 Не мисли себе си за мъдър; Бой се от Господа, и отклонявай се от зло; 8 Това ще бъде здраве за

тялото ти И влага за косите ти. 9 Почитай Господа те варди. 7 Главното е мъдрост; затова придобивай от имота си И от първаците на всичкия доход. 10 мъдрост, И при всичко, що си придобил, придобивай Така ще се изпълнят житниците ти с изобилие, И разум. 8 Въздигай я и тя ще те въздигне, Когато я линовете ти ще се преливат с ново вино. 11 Сине прегърнеш, ще ти докара слава. 9 Ще положи на мой, не презирай наказанието от Господа, И да ти главата ти красив венец. Ще ти даде славна корона не дотегва, когато Той те изобличава, 12 Защото 10 Слушай, сине мой, и приеми думите ми, И годините Господ изобличава оня, когото люби, Както и бащата на живота ти ще се умножат. 11 Наставлявал съм те сина, който му е мил. 13 Блажен оня човек, който в пътя на мъдростта, Водил съм те по прави пътеки. е намерил мъдрост, И човек, който е придобил 12 Когато ходиш стълките ти не ще бъдат стеснени; И разум, 14 Защото търговията с нея е по-износна от когато тичаш, няма да се спънеш. 13 Хвани се здраво търговията със сребро, И печалбата от нея по-скъпа за поуката, недей я оставя; Пази я, понеже тя е от чисто злато. 15 Тя е по-скъпа от безценни камъни животът ти. 14 Не влизай в пътеките на нечестивите, И нищо, което би пожелал ти, не се сравнява с нея. И не ходи по пътя на лошите. 15 Отбяграй от него, 16 Дългоденствие е в десницата й, А в левицата не минавай край него. Отклони се от него и замини. й богатство и слава. 17 Пътищата й са пътища 16 Защото те не заспиват, око не сторят зло, И сън приятни, И всичките й пътеки мир. 18 Тя е дело на не ги хваща, ако не спънат някого. 17 Понеже ядат живот за тия, които я прегъръщат И блажени са ония, хляб на нечестие, И пият вино на насилиство. 18 Но които я държат. 19 С мъдрост Господ основа земята, пътя на праведните е като виделото на разсъмване, С разум утвърди небето. 20 Чрез Неговото знание се Което се развиделява, додгето стане съвършен ден. разтвориха бездните И от облациите капе роса. 21 19 Пътят на нечестивите е като тъмнина; Не знаят Сине мой, тоя неща да се не отдалечават от очите от що се спъват. 20 Сине мой, внимавай на думите ти; Пази здравомислие и разсъдителност, 22 Така те ми, Приклони ухoto си към беседите ми. 21 Да ще бъдат живот на душата ти И укращение на шията се не отдалечат от очите ти. Пази ги дълбоко в ти. 23 Тогава ще ходиш безопасно по пътя си, И сърцето си; 22 Защото те са живот за тия, които ги ногата ти не ще се спъне. 24 Когато лягаш не ще се намират, И здраве за цялата им снага. 23 Повече от страхуваш; Да! ще лягаш и сънти ще бъде сладък. всичко друго що пазиш, пази сърцето си, Защото от 25 Не ще се боиш от внезапен страх, Нито от бурята, него са изворите на живота. 24 Отмахни от себе си когато нападне нечестивите, 26 Защото Господ ще опърничави уста, И отдалечи от себе си развратени бъде твоето упование, И ще пази ногата ти да се не устни. 25 Очите ти нека гледат право напред, И хване. 27 Не въздържай доброто от ония, на които клепачите ти нека бъдат оправени право пред тебе. се дължи, Когато ти дава ръка да им го направиш. 26 Обмисляй внимателно пътеката на нозете си, И 28 Не казвай на близния си: Иди върни се пак, И ще всичките ти пътища нека бъдат добре уредени. 27 Не ти дам утре, Когато имаш при себе си това, което му се отбивай ни на дясно ни на ляво; Отклони ногата се пада. 29 Не измисляй зло против близния си, си от зло.

Който с увереност живее при тебе. 30 Не се карай с него без причина, Като не ти е направил зло. 31 Не завиждай на насилиник човек, И не избирай ни един от пътищата му, 32 Защото Господ се гнуши от опакия, Но интимно общува с праведните. 33 Проклетия от Господа има в дома на нечестивия; А Той благославя жилището на праведните. 34 Наистина Той се присмила на присмивачите. А на смирените дава благодат. 35 Мъдрите ще наследят слова, А безумните ще отнесат срам.

4 Послушайте, чада, бащина поука, И внимавайте да научите разум. 2 Понеже ви давам добро учение, Не оставяйте наставлението ми. 3 Защото и аз бях син на баща си, Гален и безподобен на майка си, 4 И той ме наставляваше и ми казваше: Нека държи сърцето ти думите ми, Пази заповедите ми и ще живееш, 5 Придобий мъдрост, придобий разум; Не забравяй, нито се отклонявай от думите на устата ми. 6 Не я оставяй и тя ще те пази. Обичай я - и ще

5 Сине мой, внимавай в мъдростта ми. Приклони ухoto си към разума ми 2 За да опазиш разсъдливост, И устните ти да пазят знание. 3 Защото от устните на чуждата жена капе мед. И устата й са по-меки от дървено масло; 4 Но сетнините й са горчиви като пелин, Остри като изострен от двете страни меч. 5 Нозете й слизат в смърт, Стълките

и стигат до ада, (Sheol h7585) 6 Тъй че тя никога не намира пътя на живота; Нейните пътеки са непостоянни, и тя не знае на къде водят. 7 Прочее, чада, слушайте мене, И не отстъпвайте от думите на устата ми. 8 Отдалечи пътя си от нея. И не се приближавай до вратата на къщата й, 9 Да не би да дадеш жизнеността си на други. И годините си на немилостивите; 10 Да не би да се насият чужди от имота ти, И трудовете ти да отидат в чужд дом; 11 А ти да охкаш в сетнините си, Когато месата ти и тялото ти се изнусят, 12 И да казваш: Как можах да намразя

поуката, И сърцето ми да презре изобличението, 13 шията си. 22 Когато ходиш наставлението ще те И аз да не послушам гласа на учителите си, Нито да води, Когато спиш, ще те пази; Когато се събудиш приклоня ухото си към наставниците си; 14 Малко ще се разговаря с тебе, 23 Защото заповедта им остана да изпадна във всяко зло Всред събранието е светилник, И наставлението им е светлина, И и множеството. 15 Пий вода от своята си щерна, И поучителните им изобличения са път към живот. 24 оная, която извира от твоя кладенец 16 Вън ли да се За да те пазят от лоша жена, От ласкателния език на изливат изворите ти, И водни потоци по улиците? 17 чужда жена. 25 Да не пожелаеш хубостта й във сърцето Нека бъдат само на тебе, А не на чужди заедно си; Да не те улови с клепачите си; 26 Защото поради тебе. 18 Да бъде благословен твоят извор, И весели блудница човек изпада в нужда за парче хляб; А се с жената на младостта си. 19 Тя да ти бъде като прелюбодейката лови скъпоценната душа. 27 Може любезна кошута и мила сърна: Нейните гърди да ли някой да тури огън в пазухата си, И дрехите му да те задоволяват във всяко време; И възхищавай се не изгорят? 28 Може ли някой да ходи по разпалени винаги от нейната любов 20 Понеже, сине мой, защо въглища, И нозете му да се не опекат? 29 Така е с да се възхищаваш от чужда жена, И да прегръщаши оня, който влиза при жената на близния си; Който обятията на чужда жена? 21 Защото пътищата на се допре до нея не ще остане ненаказан. 30 Дори человека се пред очите на Господа, И Той внимателно крадецът не се пропуска ненаказан, Даже ако краде измерва всичките му пътеки. 22 Нечестивият ще бъде да насити душата си, когато е гладен; 31 И ако се хванат от собствените си беззакония, И с възетата на своя грях ще бъде държан. 23 Той ще умре от прелюбодействува с жена е безумен. Който прави своето отказване от поука; И от голямата си безумие това би погубил душата си. 32 Биене и позор ще ще се заблуди.

**6** Сине мой, ако си станал поръчител на близния си, Или си дал ръка за някой чужд, 2 Ти си се впримчили с думите на устата си, Хванат си с думите на устата си. 3 Затова, сине мой, направи това и остави се, Тъй като си паднал в ръцете на близния

си, - Иди, припадни и моли настоятелно близния си.

4 Не давай сън на очите си, Нито дрямка на клепачите си,

5 Догдето не се отървеш, като сърна от ръката на ловеца, И като птица от ръката на птицоловец.

6 Иди при мравката, о ленивецо, Размишляй за постыките и стани мъдър,

7 Който, макар че няма началник, Надзорител, или управител,

8 Пригответи храната лете, Събира яденето си в жътва. 9 До кога ще спиш лицемерецо? Кога ще станеш от съня си?

10 Още малко спане, малко дрямка, Малко съзване на ръце за сън,

11 Така ще дойде сиромашия върху тебе, като разбойник, И немотия, като въоръжен

12 Човек нехранимайко, човек беззаконен, дрязгавината, когато се свечери, В мрака на нощта и

Е оня който ходи с извратени уста, 13 Намигва с

очите си, говори с нозете си, Дава знак с пръстите си;

14 Който има извратено сърце, Непрестанно

15 Затова погубването му по площадите, Тя причаква при всеки Ѹгъл); 13 Като

ще дойде внезапно; Изведнъж ще се съкруши, и то

16 Шест неща мрази Господ, Даже седем са мерзост за душата Му:

17 Надменни очи, лъжлив език, Ръце, които проливат невинна кръв,

18 Сърце, което крои лоши замисли, Нозе, които

19 Неверен свидетел, който говори лъжа, И оная, който се раздори между

20 Сине, мой, пази заповедта на баща си,

21 насладим с милувки. 19 Защото мъжът ми не е у

Вържи ги за винаги за сърцето си, Увий ги около дома. Замина на дълъг път;

20 Взе кесия с пари в

7 Сине мой, пази думите ми, И запазвай заповедите ми при себе си. 2 Пази заповедите ми и ще живееш - И поуката ми, като зеницата на очите си. 3 Вържи ги за пръстите си, Начертай ги на плочата на сърцето си, 4 Кажи на мъдростта: Сестра ми си; И наречи разума сродник, 5 За да те пазят от чужда жена, От чужда жена, която ласкае с думите си. 6 Понеже, като погледнах през решетките на прозореца на къщата си 7 Видях между безумните, Съгледах между младежите, Един млад, безумен човек. 8 Който минаваше по улицата близо до Ѹгла

9 Беше в мъж, И отиваше по пътя към къщата й. 9 Беше в

10 И посрещна го жена, Облечена като блудница и с хитро сърце; 11 (Бъбрица и упорита, -

12 Но зетите й не остават в къщи 12 Кога по улиците кога

13 Като бях задължена да принеса примириителни жертвии, днес изпълни обреците си,

14 Като излязох да те посрещна С желание да видя лицето ти и намерих те. 16 Постлала съм леглото с красиви покривки, С шарени платове от египетска прежда.

17 Покрила съм леглото си Със смирна, алой и канела.

18 Ела, нека се наситим с любов до зори. Нека се

И не отстъпвай от наставлението на майка си,

21 насладим с милувки. 19 Защото мъжът ми не е у

20 Взе кесия с пари в

ръката си, Чак на пълнолуние ще се върне у дома. Докато Господ още беше направил земята, нито 21 С многото си предумки тя го прельга, Привлече полетата, Нито пъrvите буци пръст на света. 27 го с ласкателството на устните си. 22 Изведнъж Когато приготвляше небето, аз бях там, когато той тръгна подире й, Както отива говедо на клане, разпостираше свод над лицето на бездната. 28 Или както безумен в окови за наказание, 23 Докато Когато закрепваше облаците горе, Когато усилваше стрела прониза дроба му, - Както птица бърза към изворите на бездната, 29 Когато налагаше закона приската, без да знае, че това е против живота й. 24 Си на морето, Щото водите да не престъпват Сера, прочее, чада, послушайте ме. И внимавайте в повелението Му, Когато нареддаше основите на думите на устата ми. 25 Да се не уклонява сърцето земята. 30 Тогава аз бях при Него, като майсторски ти в пътищата й, Да се не заблудиш в пътеките й; 26 Защото мнозина е направила да паднат ранени; И силни са всичките убити от нея. 27 Домът ѝ е път към ада, И води надолу в клетките на смъртта. (Sheol h7585)

**8** Не вика ли мъдростта? И разум не издава ли гласа си? 2 Тя стои по високите места край пътя, На кръстопътя; 3 Възгласява на портите, при входа на града, При входа на вратите: 4 Към вас, човеци, викам, И гласът ми е към човешките чада. 5 Вие, глупави, разберете благоразумие, И вие, безумни, придобивайте разумно сърце 6 Послушайте, защото ще говоря хубави неща. И ще отворя устните си да произнеса правото. 7 Защото езикът ми ще изговори истина. И нечестието е мерзост за устните ми. 8

Всичките думи на устата ми са справедливи, Няма в по високите места на града: 4 Който е прост, нека тях нищо лъжливо или опако. 9 Те всички са ясни за разумния човек, И прави за тия, които намират знание. 10 Приемете поука ми, а не сребро, И по-добре знание, нежели избрано злато. 11 Защото мъдростта е по-добра от скъпоценни камъни, И всичко желателно не се сравнява с нея. 12 Аз, на себе си петно.

мъдростта, обитавам с благоразумието, И издирвам знание на умни мисли. 13 Страх от Господа е да ще те обикне. 9 Давай наставление на мъдрия и той се мрази злото. Аз мразя гордост и високоумие, ще стане по-мъдър; Учи праведния и ще стане по-Лош път и опаки уста. 14 У мене е съветът и учен. 10 Страх от Господа е начало на мъдростта; здравомислието; Аз съм разум; у мен е силата. 15 И познаването на Светия е разум. 11 Защото чрез

Чрез мене царете царуват И началниците узаконяват правда. 16 Чрез мене князете началятствуват, Тоже и години на живот. 12 Ако станеш мъдър, ще бъдеш големите и всичките земни съдии. 17 Аз любя ония, мъдър за себе си; И ако се присмееш, ти сам ще които ме любят, И ония, които ме търсят ревностно, понасяш. 13 Безумната жена е бъбрица, Проста е и ще ме намерят. 18 Богатството и славата са с мене; Да! трайният имот и правдата. 19 Плодовете ми, са по-добри от злато, даже от най-чисто злато, И приходът от мене от избрано сребро. 20 Ходя по пътя на правдата. Всреща пътеките на правосъдието, 21 За да направя да наследят имот тия, които ме любят, И за да напълня съкровищницата им. 22 Господ ме създаде като начало на пътя Си, Като

първо от древните Си дела. 23 От вечността бях създадена от начало, Преди създаването на земята.

24 Родих се, когато нямаше бездните, Когато нямаше извори изобилващи с вода. 25 Преди да се поставят планините, Преди хълмовете аз бях родена, 26

блажени са ония, които пазят моите пътища. 33 Послушайте поука, Не я отхвърляйте и станете мъдри. 34 Блажен тоя човек, който ме слуша, Като бди всеки ден при моите порти, И чака при сълбовете на вратата ми, 35 Защото който ме намери намира живот, И придобива благоволение от Господа; 36 А който ме пропуска онеправдава своята си душа; Всички, които мразят мене, обичат смъртта.

**9** Мъдростта съгради дома си, Издяла седемте си стълба, 2 Закла животните си, смеси виното си И сложи трапезата си, 3 Изпрати слугите си, Вика всичките думи на устата ми са справедливи, Няма в по високите места на града: 4 Който е прост, нека се отбие тук. И на безумните казва: 5 Елате, яхте от хляба ми, И пийте от виното, което смесих, 6 знание. 10 Оставете глупостта и живейте, И ходете по пътя на разума, 7 Който поправя присмивателя навлича на себе си срам; И който изобличава нечестивия лепва да не би да те намрази. Изобличавай мъдрия и той знание на умни мисли. 13 Страх от Господа е да ще те обикне. 9 Давай наставление на мъдрия и той се мрази злото. Аз мразя гордост и високоумие, ще стане по-мъдър; Учи праведния и ще стане по-Лош път и опаки уста. 14 У мене е съветът и учен. 10 Страх от Господа е начало на мъдростта; здравомислието; Аз съм разум; у мен е силата. 15 И познаването на Светия е разум. 11 Защото чрез мене ще се умножават дните ти. И ще ти се притурят правда. 16 Чрез мене князете началятствуват, Тоже и години на живот. 12 Ако станеш мъдър, ще бъдеш големите и всичките земни съдии. 17 Аз любя ония, мъдър за себе си; И ако се присмееш, ти сам ще които ме любят, И ония, които ме търсят ревностно, понасяш. 13 Безумната жена е бъбрица, Проста е и ще ме намерят. 18 Богатството и славата са с мене; Да! трайният имот и правдата. 19 Плодовете ми, са по-добри от злато, даже от най-чисто злато, И приходът от мене от избрано сребро. 20 Ходя по пътя на правдата. Всреща пътеките на правосъдието, 21 За да направя да наследят имот тия, които ме любят, И за да напълня съкровищницата им. 22 Господ ме създаде като начало на пътя Си, Като

първо от древните Си дела. 23 От вечността бях създадена от начало, Преди създаването на земята. 24 Родих се, когато нямаше бездните, Когато нямаше извори изобилващи с вода. 25 Преди да се поставят планините, Преди хълмовете аз бях родена, 26

Притчи Соломонови. Мъдър син радва баща си. А безумен син е тъга за майка си. 2 Съкровища придобити с неправда не ползват; А правдата избавя от смърт. 3 Господ не ще остави да

гладува душата на праведния; Не отхвърля злобното **3** Незлобието на справедливите ще ги ръководи, желание на нечестивите. **4** Ленивата ръка докарва А извратеността на коварните ще ги погуби. **4** В сиромашия, А трудолюбивата ръка обогатява. **5** ден на гняв богатството не ползува, А правдата Който събира лятно време, той е разумен син, А избавя от смърт. **5** Правдата на непорочния ще който спи в жетва, той е син, който докарва срам. **6** оправя пътя му, А нечестивият ще падне чрез своето Благословения почиват на главата на праведния; нечестие. **6** Правдата на справедливите ще ги избави, Но устата на нечестивите покриват насилиство. **7** А коварните ще се хванат в злобата си. **7** Като Паметта на праведния е благословена, А името умира нечестивият, ожиданото от него загива; Така на нечестивите ще изгнє. **8** Мъдрият по сърце загива надеждата на насилиците. **8** Праведният приема заповеди; А безумен бъбрица пада. **9** Който се отърва от беда, А вместо него изпада в нея ходи непорочно, ходи безопасно, А който изкривява нечестивият. **9** Безбожният погубва близкия си птищата си ще се познае. **10** Който намигва с око с устата си. Но чрез знанието на праведните ще докарва скръб, А безумен бъбрица пада. **11** Устата на се избави. **10** Когато благоденствуват праведните, праведния са извор на живот, А устата на нечестивите градът се весели; И когато погиват нечестивите покриват насилие. **12** Омразата повдига раздори, А става тържество. **11** Чрез благословението върху любовта покрива всички погрешки. **13** В устните на праведните градът се въздига, А чрез устата на разумния се намира мъдрост, А тоягата е за гърба на нечестивите се съсипва. **12** Който презира близкия безумния. **14** Мъдрият запазват знанието, А устата си е скудоумен; А благоразумният човек мъчи. **13** на безумния близка погибел. **15** Имотът на богатия Одумникът обхожда и открива тайните, А верният е неговият укрепен град, А съсиopia за бедните е духом потайва работата. **14** Дето няма мъдро тяхната сиромашия. **16** Заплатата на праведния е ръководене народът пропада, А в многото съветници живот. А благоуспяването на нечестивия е за грях. **17** има безопасност. **15** Който поръчителства за Който внимава на изобличението е по пътя към живот. чужд човек, зле ще пострада, А който мрази А който пренебрегва мъренето, заблуждава се. **18** поръчителството е в безопасност. **16** Благодатната Който скришно мрази има лъжливи устни; И който жена придобива чест; И насилиците придобиват възгласява клевета е безумен. **19** В многото говорене богатство. **17** Милостивият човек струва добро на грехът е неизбежен; Но който въздържа устните си е себе си, А жестокият смущава своето тяло. **18** разумен. **20** Езикът на праведния е избрано сребро; Нечестивият придобива измамлива печалба, А който Сърцето на нечестивите малко струва. **21** Устните се правда има сигурана награда. **19** Който е утвърден на праведния хранят мнозина; А безумните умират в правдата, ще стане живот, А който се стреми към от нямане на разум. **22** Благословението Господно злото съдействува за своята смърт. **20** Развратените обогатява; И трудът на човека не ще притури нищо. в сърце са мерзост Господу, А непорочните в пътя **23** Злоторството е като забавление за безумния. си са угодни Нему, **21** Даже ръка с ръка да се Така и мъдростта на разумния човек. **24** Това, от, съедини пак нечестивият няма да остане ненаказан., което се страхува нечестивият, ще го постигне; А А потомството на праведните ще се избави. **22** Както желанието на праведните ще се изпълни. **25** Както е златна халка на носа на свиня, Така е красивата, но отминава вихрушката, така и нечестивият изчезва; А безразсъдна жена. **23** Желаното от праведните е само праведният има вечна основа. **26** Както е оцетът за добро, А ожиданото от нечестивите е надменност. **24** зъбите и димът за очите, Така е ленивият за ония, Един разпръсва щедро, но пак има повече изобилие, които го пращат. **27** Страхът от Господа придава А друг се скъпи без мяра, но пак стига до немотия, дни, А годините на нечестивите се съкратяват. **28** **25** Благодърната душа ще бъде наиситена; И който Надеждата на праведните е радост, А очакването пои, сам ще бъде напоен. **26** Който задържа жито на нечестивите е напразно. **29** Пътят Господен е ще бъде прокълнат от народъ, А който продава, крепост за непорочния И съсиપване за ония, които благословение ще почива на главата му. **27** Който вършат беззаконие. **30** Праведният никога няма да се усърдно търси доброто, търси и благоволение, А поклати, А нечестивите няма да населят земята, **31** който търси злото, то ще дойде и върху него. **28** Който Из устата на праведния блика мъдрост, А лъжливият уповава на богатството си, ще падне, А праведните език ще се отреже. **32** Устните на праведния знаят ще цъфтят като зелен лист. **29** Който смущава своя приятното за слушане; А устата на нечестивите си дом ще наследи въятьър; И безумният ще стане говорят извратеното.

**11** Неточни везни са мерзост Господу; А точни грамове са угодни Нему. **2** Дойде ли гордост, дохажда и срам. А мъдростта е със смирените.

**12** Който обича поправление, обича знание, добрини, А душата на коварните ще яде насилиство. Но който мрази изобличения е невеж. 2 з Който пази устата си, опазва душата си, А който Добрият човек намира благоволение пред Господа; А отваря широко устните си ще погине. 4 Душата на зломилсеника Той осъди. 3 Човек няма да се утвърди ленивия желае и няма, А душата на трудолюбивите чрез беззаконие, А коренът на праведните не ще се ще се насити. 5 Праведният мрази лъжата, А поклати. 4 Добротелната жена е венец на мъжа си; нечестивият постъпва подло и срамно. 6 Правдата А оная, който докарва срам, е като гнилота в костите пази ходещия непорочно, А нечестието съсипва му. 5 Мислите на праведните са справедливи, А грешния. 7 Един се преструва на богат, а няма нищо; намеренията на нечестивите са коварство. 6 Думите Друг се преструва на сиромах, но има много имот. на нечестивите са засада за кръвопролитие; А устата 8 Богатството на човека служи за откуп на живота на праведните ще ги избавят. 7 Нечестивите се му; А сиромахът не внимава на заплашвания. 9 съсипват и няма ги, А домът на праведните ще Виделото на праведните е весело, А светилникът на стои. 8 Човек бива похвален според разума си, А нечестивите ще изгасне. 10 От гордостта произхожда опакият в сърце ще бъде поругаван. 9 По-щастлив само препиране, А мъдростта е с ония, които е скромният, който слугува на себе си, От този, приемат съвети. 11 Богатството придобито чрез който се надига и няма хляб. 10 Праведният се измама ще намалее, А който събира с ръката си грижи за живота на добитъка си, А благостите на ще го умножи. 12 Отлагано ожидане изнемощява нечестивите са немилостиви. 11 Който обработва сърцето, А постигнатото желание е дърво на живот. земята си ще се насити с хляб, А който следва суетни 13 Който презира словото, сам на себе си вреди, А неща е без разум. 12 Нечестивият търси такава който почита заповедта има отплата. 14 Поуката корист, каквато вземат злите, А коренът на праведния на мъдрия е извор на живот. За да отбягва човек дава плод. 13 В престъплението на устните се примките на смъртта. 15 Здравият разум дава намира опасна примка, А праведният ще се отръве благодат, А пътят на коварните е неравен. 16 Всеки от затруднение. 14 От плода на устните си човек благоразумен човек работи със знание, А безумният се насища с добрини; И според делата на ръцете разсява глупост, 17 Лошият пратеник изпада в зло, на човека му се въздава. 15 Пътят на безумния е А верният посланик дава здраве. 18 Сиромашия и прав в неговите очи, А който е мъдър, той слуша срам ще постигнат този, който внимава на изобличение ще бъде почитан. 19 А благоразумният скрива оскъблението. 17 Който Изпълнено желание услажда душата, А на безумните диша истина възвествява правдата, А лъжесвидетелят е омразно да се отклоняват от злото. 20 Ходи - измамата. 18 Намират се такива, чието несмислено с мъдрите, и ще станеш мъдър, А другарят на говорене пронизва като нож, А езикът на мъдрите безумните ще пострада зле. 21 Злото преследва докарва здраве, 19 Устните, които говорят истината, грешните, А на праведните ще се въздаде добро. ще се утвърдят за винаги, А лъжливият език ще 22 Добрият оставя наследство на внуките си, А трае за минута. 20 Измама има в сърцето на богатството на грешния се запазва за праведния, 23 ония, които планират зло; А радост имат тия, които Земеделието на сиромасите доставя много храна, съветват за мир. 21 Никаква пакост няма да се Но някои погиват от липса на разсъдък. 24 Който случи на праведния, А нечестивите ще се изпълнят щади тоягата си, мрази сина си, А който го обича злочастие. 22 Лъжливите устни са мерзост Господу, наказва го на време. 25 Праведният яде до насищане А ония, които постъпват вярно, са приятни Нему. на душата си, А коремът на нечестивите не ще се 23 Благоразумният човек покрива знанието си. А задоволи.

сърцето на безумните наказва глупостта си. 24 Ръката на трудолюбивите ще властвува, А ленивите ще бъдат подчинени. 25 Теготата смирява човешкото сърце, А благата дума го развеселява. 26 Праведният води близния си, А пътят на нечестивите въвежда самите тях в заблуджение. 27 Ленивият не пече лова си; Но скъпоценностите на човеците са на трудолюбивия. 28 В пътя на правдата има живот, И в пътеката й няма смърт.

**13** Мъдрият син слуша бащината си поука, А присмивателят не внимава на изобличение. 2 От плодовете на устата си човек ще се храни с

**14** Всяка мъдра жена съгражда дома си, А безумната го събarya със собствените си ръце. 2 Който ходи в правотата си, бои се от Господа: Но опакият в пътищата си Го презира. 3 В устата на безумния има пръчка за гордостта му, А устните на мъдрите ще ги пазят. 4 Дето няма волове, яслите са чисти, Но в силата на воловете е голямото изобилие. 5 Верният свидетел няма да лъже, А лъжливият свидетел издиша лъжи. 6 Присмивателят търси мъдрост и нея намира, А за разумният учението е лесно. 7 Отмини безумния човек щом си узнал, че той

няма разумни устни. 8 Мъдростта на благоразумния наблюдава злите и добрите. 4 Благият език е дърво е да обмисля пътя си, А глупостта на безумните е на живот, А извратеността в него съкрушила духа. 5 да заблуждават. 9 Приносът за грех се присмива Безумният презира поуката на баща си, Но който на безумните, А между праведните има Божие внимава в изобличението, е благоразумен. 6 В дома благоволение. 10 Сърцето познава своята си горест на праведния има голямо изобилие, А в доходите на И чужд не участва в неговата радост. 11 Къщата нечестивия има загриженост. 7 Устните на мъдрите на нечестивите ще се събори, Но шатърът на разсяват знание, А сърцето на безумните не прави праведните ще благоденствува. 12 Има път, който се така. 8 Жертвата на нечестивите е мерзост Господу, вижда прав на человека, Но краят му е пътища към А молитвата на праведните е приятна Нему. 9 смърт. 13 Даже и всред смеха сърцето си има болката, Пътят на нечестивия е мерзост Господу, Но Той И краят на веселието е тегота. 14 Раззвратният по общича този, който следва правдата. 10 Има тежко сърце ще се насити от своите пътища, А добрият наказание за ония, които се отбиват от пътя; И който човек ще се насити от себе си. 15 Простиетът вярва мрази изобличение ще умре. 11 Адът и погибелта са всяка дума, А благоразумният внимава добре в открыти пред Господа, - Колко повече сърцата на стъпките си. 16 Мъдрият се бои и се отклонява човешките чада! (Sheol h7585) 12 Присмивателят не от злото, А безумният самоиздържано се хвърля общича изобличителя си, Нито ще отива при мъдрите. напред. 17 Ядовитият човек постъпва несмислено, И 13 Весело сърце прави засмято лице, А от скръбта на зломисленникът е мразен. 18 Безумните наследяват сърцето духът се съкрушила. 14 Сърцето на разумния глупост, А благоразумните се увенчават със знание. търси знание А устата на безумните се хранят с 19 Злите се кланят пред добрите, И нечестивите глупост. 15 За насъкърбения всички дни са зли А онъ, при портите на праведния, 20 Сиромахът е мразен който е с весело сърце, има всегдашно пируване. 16 даже от близния си, А на богатия приятелите са По-добро е малкото със страх от Господа, Нежели много. 21 Който презира близния си, съгрешава, А много съкровища с беспокойствие. 17 По-добра е който показва милост към сиромасите е блажен. 22 гощавката от зеле с любов, Нежели хранено говедо с Не заблуждават ли се ония, които измислят зло? ораза. 18 Яростният човек подига препирни, А който Но милост и верност ще се покажат към тия, които скоро не се гневи усмирява крамоли. 19 Пътят на измислят добро 23 От всеки труд има полза, А от ленивия е като трънен плет, А пътят на праведните е бъбренето с устните само осъдност. 24 Богатството като друм. 20 Мъдър син радва баща си, А безумен на мъдрите е венец за тях, А глупостта на безумните човек презира майка си. 21 На безумния глупостта е всякога глупост. 25 Верният свидетел избавя души, е радост, А разумен човек ходи по прав път. 22 А който издиша лъжи е цял измама. 26 В страхът от Дето няма съвещание намеренията се осуетяват, А в Господа има сила увереност, И Неговите чада ще множество на съветниците те се утвърждават. 23 имат прибежище. 27 Страхът от Господа е извор От отговора на устата си човек изпитва радост, И на живот, За да се отдалечава човек от примките дума на време казана, колко е добра! 24 За разумния на съмртта, 28 Когато людете са многочислени, пътят на живота върви нагоре, За да се отклони от слава е за царя, А когато людете са малочислени, ада долу. (Sheol h7585) 25 Господ съсипва дома на съсипване е за княза. 29 Който не се гневи скоро, горделивите, А утвърдява предела на вдовицата. 26 показва голямо благоразумие, А който лесно се Лошите замисли са мерзост Господу! А чистите думи гневи проявява безумие. 30 Тихо сърце е живот на Му са угодни. 27 Користолюбивият смущава своя си тялото, А разяреността е гнилост на костите. 31 дом, А който мрази даровете ще живее. 28 Сърцето Който угнетява бедния нанася укор на Създателя на праведния обмисля що да отговаря, А устата му, А който е милостив към сиромаха показва на нечестивите изригват зло. 29 Господ е далеч от почит Нему. 32 Нечестивият е смазан във време нечестивите, А слуша молитвата на праведните. на бедствието си, А праведният и в съмртта си 30 Светъл поглед весели сърцето, И добри вести има упование. 33 В сърцето на разумния мъдростта угояват костите. 31 Ухо, което слуша животворното почива, А между безумните тя се явява. 34 Правдата изобличение, Ще пребивава между мъдрите. 32 възвишила народ, А грехът е позор за племената. 35 Който отхвърля поуката презира своята си душа, Благоволението на царя е към разумния слуга, А А който слуша изобличението придобива разум. яростта му против онзи, който докарва срам. 33 Страхът от Господа е възпитание в мъдрост, И смириението предшествува славата.

**15** Мек отговор отклонява ярост, А осърбителната дума възбужда гняв. 2 Езикът на мъдрите изказва знание, А устата на безумните изригват глупост. 3 Очите Господни са на всяко място И

**16** Плановете на сърцето принадлежат на человека, Но отговорът на езика е от Господа. 2 Всичките пътища на человека са чисти в собствените му очи,

Но Господ претегля духовете. 3 Възлагай делата си на Господа. И ще се утвърдят твоите намерения. 4 Жребието се хвърля в скута, Но решението чрез него е от Господа.

Господ е направил всяко нещо за Себе Си, Дори и нечестивия за деня на злото. 5 Мерзост е Господу вски, който е с горделиво сърце, Даже ръка с ръка да се съедини, пак той няма да остане ненаказан. 6 С милост и вярност се отплаща за беззаконието, И чрез страх от Господа хората се отклоняват от злото. 7 Когато са угодни на Господа пътищата на человека, Той примирява с него и неприятелите му. 8 По-добре малко с правда, Нежели големи доходи с неправда, 9 Сърцето на человека начертава пътя му, Но Господ оправя стъпките му. 10 Присъдата в устните на царя е боговдъхновена; Устата му няма да погрешат в съда. 11 Вярната теглилка и везни са от Господа, Всичките грамове в торбата са Негово дело. 12 Да се върши беззаконие е мерзост на царете, Защото престолът се утвърждава с правда. 13 Праведните устни са благоприятни на царете, И те обичат онзи, който говори право. 14 Яростта на царя е вестителка на смърт, Но мъдрият човек я укротява. 15 В светенето пред лицето на царя има живот, И неговото благоволение е като облак с пролетен дъжд. 16 Колко по-желателно е придобиването на мъдрост, нежели на злато! И придобиването на разум е за предпочитане, нежели на сребро. 17 Да се отклонява от зло е друг за праведните; Който пази пътя си, опазва душата си. 18 Гордостта предшествува погибелта, И високоумието - падането. 19 По-добре да е някой със смирен дух между кротките, Нежели да дели користи с горделивите. 20 Който внимава на словото ще намери добро. И който уповава на Господа е блажен. 21 Който е с мъдро сърце ще се нарече благоразумен, И сладостта на устните умножава знание. 22 Разумът е извор на живот за притежателя му, А глупостта на безумните е наказанието им. 23 Сърцето на мъдрия разумява устата му И притуря знание на устните му. 24 Благите думи са медена пита, Сладост на душата и здраве на костите. 25 Има път, който се вижда прав на человека. Но краят му е пътища към смърт, 26 Охотата на работника работи за него, Защото устата му го принуждават. 27 Loшият човек копае зло, И в устните му има сякаш пламнал огън. 28 Опак човек се раздори, И шепотникът разделя най-близки приятели. 29 Насилникът измамя близния си, И го води в недобър път; 30 Склопя очите си, за да измисли извратени неща. И прехапва устните си, за да постигне зло. 31 Белите кости са венец на слава, Когато се намират по пътя на правдата. 32 Който скоро не се гневи е по-добър от храбрия, И който владее духа си - от завоевател на град. 33

**17** По-добре сух залък и мир с него, Нежели къща пълна с пирования и разпра с тях.

2 Благоразумен слуга ще владее над син, който докарва срам, И ще вземе дял от наследството между братята. 3 Горнилото е за среброто и пещта за златото, А Господ изпитва сърцата. 4 Злосторникът слуша беззаконните устни, И лъжецът дава ухо на лошия език. 5 Който се присмива на сиромаха, нанася позор на Създателя му, И който се радва на бедствия, няма да остане ненаказан. 6 Чада на чада са венец на старците, И бащите са слава на чадата им. 7 Хубава реч не подхожда на безумния, - Много по-малко лъжливи устни на началника. 8 Подаръкът е като скъпоценен камък в очите на притежателя му; дето и да бъде обрънат той се показва изящен. 9 Който покрива престъпление търси любов, А който многодумствува за работата разделя най-близки приятели. 10 Изобличението прави повече впечатление на благоразумния, Нежели сто бича на безумния. 11 Злият човек търси само бунтове, Затова жесток пратеник е изпратен против него. 12 По-добре да срещне някого мечка лишена от малките си, Отколкото безумен човек в буйството му. 13 Който въздава зло за добро, Злото не ще се отдалечи от дома му. 14 Започването на разпрата е като, кога някой отваря път на вода, Затова остави препирянията преди да има каране. 15 Който оправдава нечестивия и който осъжда праведния. И двамата са мерзост за Господа. 16 Що ползват парите в ръката на безумния, за да купи мъдрост, Като няма ум? 17 Приятел обича всяка И е роден, като брат за във време на нужда. 18 Човек без разум дава ръка И става поръчител на ближния си. 19 Който обича препирни обича престъпления, И който построи високо вратата си, търси пагуба. 20 Който има опако сърце не намира добро, И който има извратен език изпада в нечестие. 21 Който ражда безумно чадо ще има скръб, И бащата на глупавия няма радост. 22 Веселото сърце е благотворно лекарство, А унилият дух изсушава костите. 23 Нечестивият приема подарък изпод пазуха, За да изкриви пътищата на правосъдието. 24 Мъдростта е пред лицето на разумния, А очите на безумния са към краишата на земята. 25 Безумен син е тъга на баща си И горест на тая която го е родила. 26 Не е добре да се глобява праведния, Нито да се бие благородния, за справедливостта им. 27 Който щади думите си е умен, И търпеливият човек е благоразумен. 28 Даже и безумният, когато мълчи, се счита за мъдър, И когато затваря устата си се счита за разумен.

**18** Който се отльчва от другите, търси само своето желание, И се противи на всеки здрав разум. 2 Безумният не се наслаждава от благоразумието, приятелите му! - Той тича след тях с умолителни Но само от изявяване сърцето си. 3 С идването думи, но тях ги няма. 4 Който придобива ум обича на нечестивия идва и презрение, И с подлостта своята си душа; Който пази благоразумие ще намери идва и позор. 5 Думите из устата на человека са добро. 6 Устните да властува над началници. 7 Благоразумието на безумния причиняват претирни, И устата му человека възпира гнева му, И слава е за него да се предизвикват плесници. 8 Устата на безумния са не взира в престъпление. 9 Лъжлив свидетел няма да остане ненаказан, като дълбоки води, И изворът на мъдростта е като поток. 10 Не е добре да се приема нечестивия, не прилича на безумен, - Много по-малко на слуга Или да се изкривява съда на праведния. 11 Който издиша лъжи ще загине. 12 Изнежеността да на безумния причиняват претирни, И устата на безумния са не взира в престъпление. 13 Гневът на царя е като погибел за него, И устните му са примка за душата реване на лъв, А благоволението му е като роса на му. 14 Думите на шепотника са като сладки зълци, И тревата. 15 Безумен син е бедствие за баща си, И слизат вътре в корема. 16 Немарливият в работата претирните на жена са непрестанно капене. 17 Къща си Е брат на разсипника. 18 Името Господно е и богатство се оставят наследство от бащите, Но яка кула; Праведният прибягва в нея, и е поставен благоразумна жена е от Господа. 19 Леноста хвърля на високо. 20 Имотът на богатия е укрепен град в дълбок сън, И бездейна душа ще гладува 21 Който за него, И той е висока стена във въображението пази заповедта пази душата си, А който немари му. 22 Преди загиването сърцето на человека се пътищата си ще загине. 23 Който показва милост превъзнеся, И преди прославянето то се смирява. 24 Да отговаря някой преди да чуе, Е безумие и за благодеянието му. 25 Наказвай сина си докато позор за него. 26 Духът на человека ще го подпира има надежда, И не закоравявай сърцето си да го в немощта му; Кой може да подигне унилия дух? оставиш да загине. 27 Яростен човек ще понесе 28 Сърцето на благоразумния придобива разум, И наказание, Защото, ако и да го избавиш, трябва пак ухото на мъртвите търси знание. 29 Подаръкът, който същото да направиш. 30 Слушай съвет и приемай дава човек, отваря място за него, И го привежда поука, За да останеш мъдър в сетнините си. 31 Има пред големците. 32 Който пръв защитава делото си много помисли в сърцето на человека, Но намерението изглежда да е прав, Но съседът му идва и го изпитва. Господно, то ще устои. 33 Милосърдието на человека е силите. 34 Жребието прекратява разприте, И решава между чест нему, И сиромах човек е по-добър от този, който 35 Сърцето на благоразумния придобива разум, И наказание, Защото, ако и да го избавиш, трябва пак укрепен град, И разногласията им са като лостове на Който го има ще си ляга нааситен и не ще срещне крепост. 36 От плодовете на устата на человека ще се зло. 37 Ленивият затопява ръката си в паницата И наасити коремът му; От произведението на устните си не ще нито в устата си да я повърне. 38 Ако биеш 39 Човек ще се наасити. 40 Смърт и живот има в силата присмивателя, простият ще стане внимателен; И ако на езика, И онния, които го обичат, ще ядат плодовете изобличиш благоразумния, той ще придобие знание. 41 Който е намерил съпруга намерил е добро И е 42 Който опропастява баща си и пропъжда майка си, получил благоволение от Господа. 43 Сиромахът Той е син, който причинява срам и наася позор. 44 говори с умолявания, Но богатият отговаря грубо. Престани, сине мой, да слушаш съвети, Които те 45 Човек, който има много приятели намира в това отклоняват от мъдростта. 46 Лошият свидетел се погубването си; Но има приятел, който се държи по- присмива на правосъдието; И устата на нечестивите близко и от брат. 47 Който се присмивателя, простишат беззаконие. 48 Присъди се пригответ за присмивателите, И бой за гърба на безумните.

**19** По-добър е сиромахът, който ходи в непорочността си, Нежели оня, който е с извратени устни а при това безумен. 2 Наистина ожидане без разсъдък не е добро, И който бърза с нозете си, обърква пътя си. 3 Безумието на человека изкривява пътя му, И сърцето му негодува против Господа. 4 Богатството притурия много приятели, А сиромахът бива оставен от приятеля си, 5 Лъжливият свидетел няма да остане ненаказан, И който издиша лъжи няма да избегне. 6 Мнозина търсят благоволението на щедрия, И всеки е приятел на онзи, който дава подаръци. 7 Всичките братя на желание, И се противи на всеки здрав разум. сиромаха го мразят, - Колко повече отбягват от него

**20** Виното е присмивател, и спиртното питие крамолник; И който се увлича по тях е неблагоразумен. 2 Царското заплашване е като реване на лъв; Който го дразни съгрешава против своя си живот. 3 Чест е за человека да страни от препирня; А всеки безумен се кара. 4 Ленивият не иска да оре, поради зимата, Затова, когато търси във време на жътва, не ще има нищо. 5 Намерението в сърцето на человека е като дълбока вода; Но разумен човек ще го извади. 6 Повечето човеци разгласяват всеки своята доброта: Но кой може да намери верен

човек? 7 Чадата на праведен човек, който ходи в на нечестивите ще ги обрече, Защото отказват да непорочно си, Са блажени след него. 8 Цар, върнат това, което е право. 8 Пътят на развратния който седи на съдебен престол, Пресява всяко зло човек е твърде крив, А делото на чистия е право. с очите си. 9 Кой може да каже: Очистих сърцето 9 По-добре да живее някой в ъгъл на покрива, си; Чист съм от греховете си? 10 Различни грамове Нежели в широка къща със свадлива жена. 10 и различни мерки, И двете са мерзост Господу. 11 Душата на нечестивия желае зло, Близкият му не Даже и детето се явява чрез постъпките си - Дали намира благоволение пред очите му. 11 Когато се делата му са чисти и прави. 12 Слушащото ухо и накаже присмивателя, простият става по-мъдър, И гледашото око, Господ е направил и двете. 13 Не когато се поучава мъдрия, той придобива знание, 12 обичай спането, да не би да обеднееш! Отвори очите Справедливиият Бог наблюдава дома на нечестивия, си, и ще се наситиш с хляб. 14 Лошо е! лошо е! казва Той съсипва нечестивите до унищожение. 13 Който купувачът, Но като си отиде, тогава се хвали. 15 Има затула ушите си за вика на сиромаха, - Ще викне и злото и изобилие драгоценни камъни, Но устните той, но няма да бъде послушан. 14 Тайният подарък на знанието са скъпоценно украсение. 16 Вземи укротява ярост, И подаръкът в пазуха укротява силен дрехата на този, който поръчителствува за чужд. гняв. 15 Радост е на праведния да върши правосъдие, Да! вземи залог от онзи, който поръчителствува за А измъчване е за ония, които вършат беззаконие. чужди хора. 17 Хлябът спечелен с лъжа е сладък 16 Човек, който се отбие в пътя на разума, Ще за человека; Но после устата му ще се напълнят с стигне в събранието на мъртвите. 17 Който обича камъчета. 18 Намеренията се утвърждават чрез удоволствие осиромашява, Който обича вино и съвещание, Затова с мъдър съвет обяви война. 19 масло не забогатява. 18 Нечестивият ще бъде откуп Одумникът обхожда и открива тайни, Затова не се за праведния, И коварният наместо праведните. 19 събирай с онзи, който отваря широко устните си. По-добре да живее някой в пуста земя, Нежели със 20 Светилникът на този, който злослови баща си свадлива жена и досада. 20 Скъпоценно съкровище или майка си, Ще изгасне в най-мрачната тъмнина. и масло се намират в жилището на мъдрия, А 21 На богатството, което бързо се придобива из безумният човек ги погълща. 21 Който следва правда начало, Сетнината не ще бъде благословена. 22 Да и милост, Намира живот, правда и милост, 22 Мъдрият не речеш: Ще въздам на злото; Почакай Господа и превзема с пристъп града на мощните, И събarya Той ще се избави. 23 Различни грамове са мерзост силата, на която те уповават. 23 Който въздържа за Господа, И неверните везни на са добри. 24 устата си и езика си Опазва душата си от смущения. Стъпките на человека се оправят от Господа; Как, 24 Присмивател се нарича оня горделив и надменен проче, би познал човек пътя си? 25 Примка е за човек, Който действува с високоумна гордост. 25 человека да казва необмислено: Посвещавам това, Желанието на ленивия го умъртвява, Защото ръцете И след като се обрекъл тогава да разгърва. 26 му не искат да работят 26 Той се лакоми цял ден, Мъдрият цар пресява нечестивите, И докарва върху А праведният дава и не му се свиди. 27 Жертвата тях колелото на вършачката. 27 Духът на человека на нечестивите е мерзост, - Колко повече, когато я е светило Господно, Което изпитва всичките най- принасят за нечестива цел! 28 Лъжливият свидетел вътрешни части на тялото. 28 Милост и вярност ще загине, А човекът, който слуша поука - ще го пазят царя, И той поддържа престола си с милост. 29 търсят да говори всяка. 29 Нечестивият човек прави Славата на младите е силата им, И украсението на дъръзко лицето си, А праведният оправя пътищата старците са белите им коси. 30 Бой, който наранява, си. 30 Няма мъдрост, няма разум, Няма съвещание И удари, които стигат до най-вътрешните части на против Господа. 31 Конят се приготвя за деня на боя, тялото, Очистват злото.

Но избавлението е от Господа.

**21** Сърцето на царя е в ръката на Господа, като **22** За предпочитане е добро име, нежели голямо водни бразди; Той на където иска го обръща. **22** богатство, И благоволение е по-добро от сребро 2 Всичките пътища на человека са прави в неговите и злато. 2 Богат и сиромах се срещат; Господ очи, Но Господ претегля сърцата. 3 Да върши човек е Създателят на всички тях. 3 Благоразумният правда и правосъдие Е по-угодно за Господа от предвижда злото и се укрива. А неразумните вървят жертва. 4 Надигнато око и горделиво сърце, Които напред - и страдат. 4 Наградата на смиренето и за нечестивите са светилник, е грях. 5 Мислите на на страхът от Господа Е богатство, слава и живот. трудолюбивите спомагат само да има изобилие, А 5 Тръните и примки има по пътя на опакия, Който на всеки припрян само - осъдност. 6 Придобиването пази душата си отдалечава от тях. 6 Възпитавай на съкровища с лъжлив език е преходна пара; детето отрано в подходящия за него път, И не ще се Които ги търсят, търсят смърт. 7 Грабителството отклони от него, дори когато остане. 7 Богатият

властвува над сиромасите, И който взема на заем е си думи. 9 Не говори на ушите на безумния, Защото слуга на заемодавеца. 8 Който сее беззаконие ще той ще презре разумността на думите ти. 10 Не пожъне бедствие, И жезълът на буйството му ще премествай стари между, Нито влизай в нивите на изчезне. 9 Който има щедро око ще бъде благословен сирачетата, 11 Защото Изкупителят им е мощен; Защото дава от хляба си на сиромаха. 10 Изпъди Той ще защити делото им против тебе. 12 Предай присмивателя и препирната ще се махне, И свадата сърцето си на поука И ушите си към думи на знание, и позорът ще престанат. 11 Който обича чистота в 13 Да не ти се свиди да наказваш детето, Защото, сърцето И има благодатни устни, царят ще му бъде ако и да го биеш с пръчка, то няма да умре. 14 Ти, приятел. 12 Очите на Господа пазят онзи, който като го биеш с пръчката, Ще избавиш душата му има знание, И той осуетява думите на коварния от ада. (Sheol h7585) 15 Сине мой, ако бъде сърцето 13 Ленивецът казва: Лъв има вън! Ще бъда убит ти мъдро, То и на моето сърце ще е драго. 16 всред улиците! 14 Устата на чужди жени са дълбока Да! сърцето ми ще се радва, Когато устните ти яма, И оня, на когото Господ се гневи, ще падне в изговарят правото 17 Сърцето ти да не завижда на няя. 15 Безумието е вързано в сърцето на детето, грешните, Но да пребъдва в страх от Господа цял Но тоягата на наказанието ще го изгони от него. 16 ден, 18 Защото наистина има бъдеще, И надеждата Който угнетява сиромаха, за да умножи богатството ти няма да се отсече. 19 Ти, сине мой, слушай си, И който дава на богатия, непременно ще изпадне и бъди мъдър, И оправяй сърцето си в пътя, 20 в немотия. 17 Приклони ухото си та чуй думите Не бъди между винопийци, Между невъздържани на мъдрите, И взимай присърце моето знание, 18 месоядци, 21 Защото пияницата и чревоугодникът Защото е приятно, ако ги пазиш вътре в себе си, И ще осиромашеят, И дремливостта ще облече човек ако бъдат всяка готови върху устните ти. 19 За в дрипи. 22 Слушай баща си, който те е родил, И да бъде упованятието ти на Господа, Аз те научих не презирай майка си, когато старееш. 23 Купувай на тях днес - да! тебе. 20 Не писах ли ти хубави истината и не я продавай, Тоже и мъдростта, поуката неща От съвет и знание. 21 За да те направя да и разума. 24 Бащата на праведния ще се радва познаеш верността на думите на истината, Та да много, И който ражда мъдро чадо ще има радост отговаряш с думи на истината на онния, които те от него. 25 Прочее, нека се веселят твоят баща и прашат? 22 Не оголвай сиромаха, защото той е твоята майка, И да се възхища оная, която те е беден, Нито притеснявай в портата угнетения, 23 родила. 26 Сине мой, дай сърцето си на мене, И Защото Господ ще защити делото им, И ще оголи очите ти нека внимават в моите пътища, 27 Защото живота на онния, които са ги оголили. 24 Не завързвай блудницата е дълбока яма, И чуждата жена е тесен приятелство с ядовит човек, И не ходи с гневлив ров. 28 Да! тя причаква като зла плячка, И умножава човек. 25 Да не би да научиш пътищата му, И да числото на неверните между човеците. 29 Кому пригответши примка за душата си. 26 Не бъди от тия, горко? кому скръб? кому каране? кому оплакване? които дават ръка, От тия, които стават поръчители за кому удари без причина? кому подпухнали очи? 30 дългове, 27 Ако нямаш с какво да платиш, Защо да На онния, които се бавят около виното, Които отиват вземат постелката ти изпод тебе? 28 Не премествай да вкусят подправено вино. 31 Не гледай виното, старите между, Които са положили бащите ти. 29 че е червено, Че показва цвета си в чашата, Че се Видял ли си човек трудолюбив в работата си? Той погълща гладко, 32 Защото после то хале като змия, ще стои пред царе, няма да стои пред неизвестни И жили като ехидна. 33 Очите ти ще гледат чужди хора.

**23** Когато седнеш да ядеш с началник, Прегледай добре какво има пред тебе 2 Иначе ще туриш нож в гърлото си. Ако те обладава охота, 3 Не пожелавай вкусните му ястия, Защото теса примамливи гозби. 4 Не се старай да придобиеш богатство, Остави се от тая си мисъл. 5 Хвърляш ли на него очите си, - то го няма! Защото наистина богатството си прави крила, Както орел ще лети към небето. 6 Не яж хляба на онзи, който има лошо око, Нито пожелавай вкусните му ястия, 7 Защото, каквито са мислите в душата му - такъв е и той. Каза ми: Яж и пий, Но сърцето му не е с тебе. 8 Залька, е силен, И човек със знание се укрепява в сила, който си изял, ще избълваш, И ще изгубиш сладките

и си думи. 9 Не говори на ушите на безумния, Защото той ще презре разумността на думите ти. 10 Не пожъне бедствие, И жезълът на буйството му ще премествай стари между, Нито влизай в нивите на изчезне. 11 Който има щедро око ще бъде благословен сирачетата, 12 Очите на Господа пазят онзи, който като го биеш с пръчката, то няма да умре. 13 Да не ти се свиди да наказваш детето, Защото, сърцето И има благодатни устни, царят ще му бъде ако и да го биеш с пръчка, то няма да умре. 14 Ти, приятел. 15 Сине мой, ако бъде сърцето 16 Ленивецът казва: Лъв има вън! Ще бъда убит ти мъдро, То и на моето сърце ще е драго. 17 всред улиците! 18 Устата на чужди жени са дълбока Да! сърцето ми ще се радва, Когато устните ти яма, И оня, на когото Господ се гневи, ще падне в изговарят правото 19 Сърцето ти да не завижда на няя. 20 Безумието е вързано в сърцето на детето, грешните, Но да пребъдва в страх от Господа цял Но тоягата на наказанието ще го изгони от него. 21 ден, 23 Защото наистина има бъдеще, И надеждата Който угнетява сиромаха, за да умножи богатството ти няма да се отсече. 22 Слушай баща си, който те е родил, И да бъде упованятието ти на Господа, Аз те научих не презирай майка си, когато старееш. 24 Купувай на тях днес - да! тебе. 25 Прочее, нека се веселят твоят баща и прашат? 26 Не оголвай сиромаха, защото той е твоята майка, И да се възхища оная, която те е беден, Нито притеснявай в портата угнетения, 27 родила. 28 Сине мой, дай сърцето си на мене, И Защото Господ ще защити делото им, И ще оголи очите ти нека внимават в моите пътища, 28 Защото живота на онния, които са ги оголили. 29 Не завързвай блудницата е дълбока яма, И чуждата жена е тесен приятелство с ядовит човек, И не ходи с гневлив ров. 30 Да! тя причаква като зла плячка, И умножава човек. 31 Да не би да научиш пътищата му, И да числото на неверните между човеците. 32 Кому пригответши примка за душата си. 33 Очите ти ще гледат чужди хора.

**24** Не завиждай на злите хора, Нито пожелавай

да си с тях, 2 Защото сърцето им размишлява насилие, И устните им говорят за пакост 3 С мъдрост се гради къща, И с разум се утвърждава, 4 И чрез знание ставате се напълват С всякакви скъпоценни и приятни богатства. 5 Мъдрият човек

И чрез множеството съветници бива избавление. да издирват работите. 3 Височината на небето и 7 Мъдростта е непостижима за безумния, Той не дълбочината на земята И сърцата на царете са отваря устата си в портата. 8 Който намисля да прави неизследими. 4 Отмахни нечистото от среброто, И зло, Ще се нарече пакостен човек; 9 Помислянето на ще излезе съд за златара. 5 Отмахни нечестивите такова безумие е грех, И присмивателят е мерзост от царя, И престолът му ще се утвъди в правда. на човеците. 10 Ако покажеш малодушие в усилно 6 Не се надигай пред царя, И не стой на мястото време, Силата ти е малка. 11 Избавяй ония, които на големците, 7 Защото по-добре е да ти кажат: се влачат на смърт, И гледай да задържиш ония, Мини тук по-горе, Нежели да те турят по-долу в които полипат към клане. 12 Ако речеш: Ето, ние не присъствието на началника, когото са видели очите знаехме това! То Оня, Който претегля сърцата, не ти. 8 Не бързай да излезеш, за да се караш. Да не разбира ли? Оня, Който пази душата ти, на знае ли, би най-сетне да не знаеш що да правиш; Когато те И не ще ли въздаде на всеки според делата му? 13 засрами противникът ти. 9 Разисквай делото си с Сине мой, яж мед, защото е добър, И медена пита, противника си сам. Но не откривай чужди тайни, 10 защото е сладка на вкуса ти. 14 И ще знаеш, че Да не би да те укори оня, който те слуша, И твоето такава е мъдростта за душата ти, Ако си я намерили; бешестие да остане незаличимо. 11 Дума казана на и има бъдеще, И надеждата ти няма да се отсече. място е Като златни ябълки в сребърни съдове. 12 15 Не поставяй засада, о нечестиви човече, против Както е обица и укражение от чисто злато за човек, жилището на праведния, Не развалия мястото му Така е мъдрият изобличител за внимателното ухо. 13 за почивка. 16 Защото праведният ако седем пъти Както е снежната прохлада в жетвено време, Така е пада, пак става, Докато нечестивите се препъват в верният посланик на тия, които го изпращат, Защото злото. 17 Не се радвай когато падне неприятелят ти, освежава душата на господаря си. 14 Който лъжливо И да се не весели сърцето ти, когато се подхълзне се хвали за подаръци що дава, Прилича на облаци и той. 18 Да не би да съгледа Господ, и това да My се вятър без дъжд. 15 Чрез въздържаност се склонява види зло, И Той да оттегли гнева Си от него. 19 Не се управител, И мек език троши кости. 16 Намерил ли раздразтай, поради злодейците, Нито завихдай на си мед? Яж само колкото ти е нужно, Да не би да нечестивите, 20 Защото злите не ще имат бъдеще; се преситиш от него и да го повърнеш. 17 Рядко Светилникът на нечестивите ще изгасне. 21 Сине турй ногата си в къщата на съседа си, Да не би да мой, бой се от Господа и от царя, И не се сношавай му досадиши и той да те намрази. 18 Човек, който с непостоянните, 22 Защото бедствие ще се издигне лъжесвидетелствува против близния си, Е като чук, против тях внезапно, И кой знае какво наказание ще нож и остра стрела. 19 Доверие към неверен човек, им се наложи и от двамата? 23 И тия са изречения на в усилно време, Е като счупен зъб и изкълчена мъдрийте: - Лицеприятие в съд не е добро. 24 Който нога. 20 Както един, който съблича дрехата си в казва на нечестивия: Праведен си, Него народи ще студено време, И както оцет на сода, Така и оня, кълнат, него племена ще мразят; 25 Но който го който пее песни на оскърбено сърце. 21 Ако е гладен изобличават, към тях ще се показва благоволение, И ненавистникът ти, дай му хляб да яде, И ако е жаден, върху тях ще дойде добро благословение. 26 Който напой го с вода, 22 Защото така ще натрупаш жар дава прав отговор, Той целува в устни. 27 Нареди на главата му И Господ ще те възнагради. 23 Както си работата навън, И приготви си я на нивата, И северният вятър произвежда дъжд, Така и тайно после съгради къщата си. 28 Не бивай свидетел одумващият език - разгневено лице. 24 По-добре е против близния си без причина, Нито мами с устните да живее някой в ъгъл на покрива, Нежели в широка си. 29 Не казвай: Както ми направи той, така ще му къща със свадлива жена. 25 Както е студената вода направя и аз, Ще възdam на человека според делата за жадна душа, Така е добра вест от далечна земя. му. 30 Минах край нивата на ленивия И край лозето 26 Праведният, който отстъпва пред нечестивия, Е на нехайнния човек, 31 И всичко бе обрасло с тръни, като мътен извор и развален източник. 27 Не е добре Коприва беше покрила повърхността му, И каменната да яде някой много мед. Така също не е славно да му ограда беше съборена 32 Тогава, като прегледах, търсят хората своята си слава. 28 Който не владее размислих в сърцето си, Видях и взех поука. 33 Още духа си Е като съборен град без стени.

малко спане, малко дрямка, Малко съзване на ръце за сън, 34 И сиромашията ще дойде върху тебе, като крадец И немотията - като въоръжен мъж,

**26** Както сняг лято време, И както дъжд в жетва, Така и чест не прилича на безумния. 2 Както

врабче в скитането си, както ластовица в летенето

**25** И тия са Соломонови притчи, които събраха човеците на Юдовия цар Езекия. 2 Слава за коня, юзда за осела И тояга за гърба на безумните. Бога е да скрива всяко нещо, А слава е на царете 4 Не отговаряй на безумния според безумието му, Да

не би да станеш и ти подобен нему. 5 Отговаряй сладко. 8 Както птица, която е напуснала гнездото на безумния според безумието му, Да не би да се си, Така е човек, който е напуснал мястото си. 9 има мъдър в своите си очи. 6 Който праща известие Както благоуханните места и каденията веселят чрез безумния Отсича своите си нозе и докарва на сърцето, Така - и сладостта на сърдечния съвет на себе си вреда. 7 Както безполезни висят краката на приятел. 10 Не оставяй своя приятел нито приятеля куция, Така е притча в устата на безумния. 8 Както на баща си. И не влизай в къщата на брата си, в оня, който хвърли възел със скъпоценни камъни в деня на злощастието си. По-добре близък съсед, грамада, Така е тоя, който отдава част на безумния отколкото далечен брат. 11 Сине мой, бъди мъдър и 9 Като трън, който боде ръката на пияница, Така радвай сърцето ми, За да имам що да отговарям е притча в устата на безумните. 10 Както стрелец, на онзи, който ме укорява. 12 Благоразумният който безогледно наранява всички, Така е оня, който предвижда злото и се укрива, А неразумните върят условия безумен, или оня, който условия скитници. 11 напред - и страдат. 13 Вземи дрехата на този, който Както кучето се връща в бълвача си, Така безумният поръчителствува за чужд; Да! Вземи залог от онзи, повтаря своята глупост. 12 Видял ли си човек който който поръчителствува за чужда жена. 14 Който има себе си за мъдър? Повече надежда има за става рано и благославя близкия си с висок глас, Ще безумния, нежели за него. 13 Ленивият казва: Лъв се счете, като че го кълне. 15 Непрестанно капене в има на пътя! Лъв има по улиците! 14 Както вратата дъждовен ден И жена крамолница са еднакви; 16 се завърта на резетата си, Така и ленивият на Който би я обуздал, обуздал би вътъра И би хвърлил постелката си. 15 Ленивият потопява ръката си в дървено масло с десницата си. 17 Желязо остри паницата, А го мързи да я върне в устата си. 16 желязо; Така човек остри лицето си срещу приятеля Ленивият има себе си за по-мъдър От седмина души, си. 18 Както пази смоковницата ще яде плода й, И които могат да дадат умен отговор. 17 Минувачът, който се грижи за господаря си ще бъде почитан. който се дразни с чужда разпра, Е като оня, който 19 Както водата отразява лице срещу лице, Така хваща куче за ушите. 18 Както лудият, който хвърля сърцето - човек срещу човека. 20 Адът и погибелта главни, стрели и смърт. 19 Така е човекът, който не се насищат; Така и човешките очи не се насищат. измамя близкия си, И казва: Не сторих ли това (Sheol h7585) 21 Горнилото е за пречистване среброто на шега? 20 Дето няма дърва огънят изгасва; И и пещта за златото. А човекът се изпитва чрез дето няма шепотник раздорът престава. 21 Както онова, с което се хвали. 22 Ако и с черясло сгрухаш са въглицата за жарта и дърва за огъня, Така е и безумния в кутел между грухано жито, Пак безумието крамолникът, за да разплая препиря. 22 Думите на му няма да се отдели от него. 23 Внимавай да шепотника са като сладки залъци И влизат вътре в познаваш състоянието на стадата си, И грижи се корема. 23 Усърдните устни с нечестиво сърце Са за добитька си; 24 Защото богатството не е вечно, като сребърна глеч намазана на пръстен съд. 24 И короната не трае из род в род. 25 Сеното се Ненавистникът лицемерствува с устните си, Но крои прибира, зеленината се явява, И планинските билки коварство в сърцето си; 25 Когато говори сладко не се събират. 26 Агнетата ти служат за облекло, И го вярвай, Защото има седем мерзости в сърцето козлите за купуване на нива. 27 Ще има достатъчно му; 26 Макар омразата му да се покрива с измама, козе мляко за храна На теб, на дома ти и за живеене Нечестието му ще се издаде всред събранието. 27 на слугините ти.

Който копае ров ще падне в него, И който търкаля камък, върху него ще се обърне. 28 Лъжливият език мрази наранените от него, И ласкателните уста докарват съсипня.

**27** Недей се хвали с утрешния ден, Защото не знаеш какво ще роди денят. 2 Нека те хвали друг, а не твоите уста, - Чужд, а не твоите устни. 3 Камъкът е тежък и пъсъкът много тегли; Но досадата на безумния е по-тежка и от двете. 4 Яростта е жестока и гневът е като наводнение, Но кой може да устои пред завистта? 5 Явното изобличение е по-добро От оная любов, която не се проявява. 6 Удари от приятел са искрени, А целувки от неприятел изобилни. 7 Наситената душа се отвръща и от медена пита, А на гладната душа всичко горчиво е

**28** Нечестивите бягат без да ги гони някой, А праведните се смели като млад лъв. 2 От бунтовете на страната началниците й биват мнозина, Но чрез умни и вещи човеци един неин управител продължава дълго време. 3 Беден човек, който насила немотните, Е като пороен дъжд, който не оставя храна. 4 Които отстъпват от закона хвалят нечестивите, Но които пазят закона противят се на тях. 5 Злите човеци не разбират правосъдие, Но тия, които търсят Господа разбират всичко. 6 По-добър е сиромахът, който ходи в непорочността си, Нежели оня, който е опак между два пътя, макар и да е богат. 7 Който пази закона е разумен баша си. 8 Който умножава имота си с лихварство

и грабителство Събира го за този, който показва запалят града, Но мъдрите усмиряват гнева. 9 Ако милост към сиромасите. 9 Който отклонява ухото си мъдър човек има спор с безумен, Тоя се разярjava, от слушане закона, На такъв самата му молитва е смее се и няма спокойствие. 10 Кръвопийци мъже мерзост. 10 Който заблуждава праведните в лош път, мразят непорочния, Но праведните се грижат за Той сам ще падне в своята яма, А непорочните ще живота му. 11 Безумният изригва целия си гняв, наследят добрини. 11 Богатият човек мисли себе А мъдрият го задържа и укротява. 12 Ако слуша си за мъдър! Но разумният сиромах го изучава. 12 управителят лъжливи думи, То всичките му слуги Когато тържествуват първенците има голяма слава, стават нечестиви. 13 Сиромах и притеснител се А когато се издигнат нечестивите човек се крие. срещат: Господ просвещава очите на всички тях. 13 Който крие престъпленията си няма да успее, 14 Когато цар съди вярно сиромасите, Престолът А който ги изповядва и оставя ще намери милост. му ще бъде утвърден за винаги. 15 Тоятата и 14 Блажен онът човек, който се бои винаги, А който изобличението давава мъдрост, А пренебрегнатото закоравява сърцето си ще падне в бедствие. 15 Като дете засрамва майка си. 16 Когато нечестивите са ревящ лъв и гладна мечка Е нечестив управител над на власт, беззаконието се умножава, Но праведните беден народ. 16 О княже, лишен от разум, но велик ще видят падането им. 17 Наказвай сина си, и да насильтствуваши, Знай, че който мрази грабителство той ще те успокои, Да! ще даде наследство на ще продължи дните си. 17 Човек, който е товарен с душата ти. 18 Дето няма пророческо видение людете кръвта на друг човек, Ще побърза да отиде в ямата; се разюздават, А който пази закона е блажен. 19 никой да го не спира. 18 Който ходи непорочно, Слугата не се поправя с думи, Защото, при все че ще се избави, А който опако между два пътя разбира, не обръща внимание. 20 Видял ли си човек изведенък ще падне. 19 Който обработва земята си прибръзан в работите си? Има повече надежда за ще се насети с хляб, А който следва суетни неща ще безумния, отколкото за него. 21 Ако глези някой го постигне сиромашия. 20 Верният човек ще има слугата си от детинство, Най-после той ще му стане много благословения; Но който бърза да се обогати като син. 22 Гневлив човек възбужда препирни, И не ще остане ненаказан. 21 Не е добре да бъде сприхав човек беззаконства много. 23 Гордостта човек лицеприятен, Защото за един залък хляб такъв на човека ще го смири, А смиреният ще придобие човек ще извърши престъпление. 22 Който има пошо чест. 24 Който е съдружник на крадец мрази своята око, бърза да се обогати. А не знае, че немотия ще си душа; Той слуша заклеването, а не обажда. 25 го постигне. 23 Който изобличава човека, той после Страхът от човека туря примка, А който упovава на ще намери по-голямо благоволение, Отколкото онът, Господа ще бъде поставен на високо. 26 Мнозина който ласкае с езика си. 24 Който краде от баща търсят благословението на управителя, Но съдбата си или от майка си и казва: Не е грех, Той е другар на човека е от Господа. 27 Несправедлив човек е на разрушителя. 25 Човек с надменна душа подига мерзост за праведните; И който ходи в прав път е крамоли, А който упovава на Господа ще затълстее. мерзост за нечестивите.

26 Който упovава на своето си сърце е безумен, А който ходи разумно, той ще се избави. 27 Който дава на сиромасите няма да изпадне в немотия, А който покрива очите си от тях ще има много клетви. 28 Когато се възвишат нечестивите, хората се крият, Но когато те загиват, праведните се умножават.

**29** Човек, който често е изобличаван, закоравява врата си. Внезапно ще се съкруши и то без поправление. 2 Когато праведните са на власт, людете се радват; Но когато нечестивият началствува, людете въздишат. 3 Който обича мъдростта, радва баща си, Но който дружи с блудници, разпилява имота му. 4 Чрез правосъдие царят утвърждава земята си. А който придобива подаръци я съсипва. 5 Човек, който ласкае близния си, Простира мрежа пред стъпките му. 6 В беззаконието на лош човек има примка. А праведният пее и се радва. 7 Праведният внимава в съдбата на бедните; Нечестивият няма даже разум, за да я узнае. 8 Присмивателите

**30** Думите на Яковия син Агур, Маасовия цар, Който той изговори: - Изморих се, о Боже, изморих се, о Боже, Изнурих се; 2 Защото съм по-скотски от кой да бил човек, И нямам човешки разум; 3 Понеже не научих мъдрост, Нито имам знание за Всесветия. 4 Кой е възлязъл на небето и слаязъл? Кой е събрали вятыр в шепите си? Кой е вързал водите в дрехата си? Кой е утвърдил всичките земни краища? Как е името му, и как е името на сина му? Кажи, ако го знаеш! 5 Всяко слово божие е опитано: Той е щит на тия, които упovават на Него. 6 Не притурй на Неговите думи, Да не би да те изобличи и се окажеш лъжец. 7 Две неща прося от Тебе: Не ми ги отказвай преди да умра: 8 Отдалечи от мене измамата и лъжата: Не ми давай ни сиромашия, ни богатство; Храни ме с хляба, който ми се пада; 9 Да не би да се пресия и се отрека от Тебе и да кажа: Кой е Господ? Или да не би да осиромаше та да

открадна, И да употребя скверно името на моя Бог. не би, като се напият, да забравят закона И да  
10 Не одумвай слуга пред господаря му. Да не би онеправдаят угнетяваните. 6 Давайте спиртно питие  
да те закълне и ти да се намериш виновен. 11 Има на оня, който загива И вино на огорчения духом. 7  
поколение, което кълне баща си, И не благославя За да пие и да забрави сиромашията си, И да не  
майка си. 12 Има поколение, което е чисто пред помни вече окаяността си. 8 Отваряй устата си за  
своите си очи, Обаче не е измито от нечистотата безгласния, За делото на всички, които загиват; 9  
си. 13 Има поколение - колко високо са очите им И Отваряй устата си, съди справедливо. И раздавай  
колко са надигнати клепачите им! 14 Има поколение, правосъдие на сиромаха и немотния. 10 Кой може  
чиито зъби са мечове, и челюстите му зъби ножове, да намери доброделна жена? Защото тя е много  
За да изложида от земята сиромасите, И немотните по-цenna от скъпоценни камъни. 11 Сърцето на мъжа  
сред човеците. 15 Пиявицата има две дъщери, които й уполовава на нея; И не ще му липсва печалба. 12 Тя  
викат: Дай, дай! Три неща има, които са ненаситни, ще му донася добро, а не зло, През всичките дни на  
- Дори четири, които не казват: Стига! 16 Адът и живота си. 13 Търси вълна и лен, И работи с ръцете  
неплодната утроба, Земята, който не се насища си това що й е угодно. 14 Тя е като търговските  
вода, И огњят, който не казва: Стига; (*Sheol h7585*) 17 кораби, - Донася храната си от далеч. 15 При това,  
Окото, което се присмива на баща си, И презира става докле е още нощ, И дава храна на дома  
покорността към майка си, Гарвани от долината ще си, И определената работа на слугините си. 16  
го изкълват, И орлови пилци ще го изядат. 18 Три Разглежда нива, и я купува; От плода на ръцете си  
неща има, които са непостижими за мене, - Дори сади лозе. 17 Опасва кръста си със сила И уякчава  
четири, които не разбираят: 19 Следите на орел по мишките си. 18 Като схваша, че търгуването и е  
въздуха, Следите на змия върху канара, Следите на кораб в сред морето, И следите на мъж при девица. Туря ръцете си на вретеното, И държи в ръката си  
20 Такъв е пътят на жена прелюбодеяка - Яде, бърше хурката. 20 Отваря ръката си на сиромасите, Да!  
си устата и казва: Не съм извършила беззаконие. простира ръцете си към немотните. 21 Не се бои  
21 Поради три неща се тресе земята, Да! поради от снега за дома си; Защото всичките й домашни  
четири тя не може да търпи: 22 Поради слуга, когато са облечени с двойни дрехи. 22 Прави си завивки  
стане цар, И безумен, когато се насити с хляб; 23 от дамаска; Облеклото и е висон и морав плат. 23  
Поради омразна жена, когато се омъжи И слугиня, Мъжът е познат в портите, Когато седи между  
които известна господарката си. 24 Четири неща местните старейшини. 24 Тя тъче ленено платно и го  
има на земята, които са малки, Но са извънредно продава, И доставя пояси на търговците; 25 Сила и  
мъдри: 25 Мравките, които не са силни люде, Но достолепие са облеклото Й; И тя гледа весело към  
лете приготвят храната си; 26 Кролиците, които са бъдещето. 26 Отваря устата си с мъдрост, И законът  
слаби люде Но поставят жилищата си на канара; на езика й е благ. 27 Добре внимава в управлението  
27 Скакалците, които нямат цар, Но излизат всички на дома си, И хляб на леност не яде. 28 Чадата й  
по дружини; 28 И гущерът, който можеш да хванеш стават и я ублажават; И мъжът й я хвали казвайки:  
в ръка, Но пак се намира в царските палати. 29 29 Много дъщери са се държали достойно, Но ти  
Три неща има, които върят величаво, Дори четири, надмина всичките. 30 Прелестта е измамлива и  
които ходят благородно: 30 Лъвът, който е най-сilen краснотата е лъх; Но жена, която се бои от Господа, тя  
от животните, И не се върща надире пред никого; 31 ще бъде похвалена. 31 Дайте й от плода на ръцете  
Стегнатият през корема кон; козелът; И царят, против й, И делата й нека я хвалят в портите.  
когото не може да се въстава. 32 Ако си постъпил  
безумно, като си се надигнал, Или ако си намислил  
зло, тури ръка на устата си. 33 Защото както, като  
се бие мяко, изважда се масло, И като се бълска  
нос, изважда се кръв, Така и, като се подбужда гняв,  
изкарва се крамола.

**31** Думите на Маасовия цар Лемуил, Които го  
поучи майка му: 2 Що, сине мой? и що, сине  
на утробата ми? И що, сине на моите обреци? 3  
Не давай силата си на жените, Нито пътищата си  
на тези, които погубват царете. 4 Не е за царете,  
Лемуиле, не е за царете да пият вино, Нито за  
князете да кажат: Где е спиртното питие? 5 Да

# Еклесиаст

**1** Думите на проповедника, Давидовият син, цар в Ерусалим: **2** Суeta на суетите, казва проповедникът; Суeta на суетите, всичко е суeta. **3** Каква полза на человека от всичкия му труд, В който се труди под слънцето? **4** Едно поколение преминава, и друго поколение дохваща; А земята вечно стои. **5** Също и слънцето изгрява, и слънцето захожда. И бърза да отива към мястото, дето трябва да изгрява. **6** Вятърът отива към юг, И се връща към север; Вятърът непрестанно обикаля в отиването си, И пак се връща в своите кръгообращения. **7** Всичките реки се вливат в морето, И пак морето не се напълня; На мястото, дето отиват реките, Там те непрестанно (Еврейски: се връщат да.) отиват. **8** Всичките неща са досадни, - Човек не може да изкаже до колко; Окото не се насища с гледане, нито се напълня ухото със слушане. **9** Каквото е станало, това е, което ще стане; И каквото е било извършено, това е, което ще се извърши; И няма нищо ново под слънцето. **10** Има ли нещо, за което може да се каже: Виж! това е ново? То е вече станало във вековете, които са били преди нас. **11** Не се помнят предишните поколения; Нито ще се помнят последните, грядущите, поколения Между онния, които ще идат подир. **12** Аз проповедникът бях цар Над Израиля в Ерусалим; **13** И предадох сърцето си да издирия И да изпитам чрез мъдростта Относно всичко, що става под небето. Тежък е този труд, който Бог е дал на човешките чада, За да се трудят в него. **14** Видях всичките дела, що се вършат под слънцето; И, ето, всичко е суeta и гонене на вятър. **15** Кривото не може да се изправи; И това, което е недоизпълнено, не може да се брои. **16** Аз се съвещавах със сърцето си и рекох: Ето, станах велик, и съм умножавал мъдростта си Повече от всички, които са били преди мене в Ерусалим; Да! сърцето ми е имало голяма опитност в мъдрост и знание. **17** И предадох сърцето си, за да позная мъдростта, И да позная лудостта и безумието. Познах, че и това е гонене на вятър. **18** Защото в многото мъдрост има много досада; И който увеличава знание увеличава и печал.

**2** Аз рекох на сърцето си: Ела сега, да те опитам с веселба, Затова, се наслаждавай с благо; И, ето, и това беше суeta. **2** Рекох за смеха: Лудост е, - И за веселбата: Що ползва тя? **3** Намислих в сърцето си да веселя пътта си с вино, Докато сърцето ми още се управляваше от мъдростта, И да усвоя безумието докле видя какво е добре да вършат човешките чада Под небето през всичките дни на живота си. **4** Направих си големи работи;

Съградих си къщи; насадих си лозя; **5** Направих си градини и садове, И насадих в тях всякакви плодни дървета; **6** Направих си водоеми, за да поя от тях Насадения с дървета лес; **7** Придобих слуги и слугини, И имах слуги родени в дома ми; Имах още чреди и стада Повече от всички, които са били преди мене в Ерусалим; **8** Събрах си и сребро, и злато, И особените скъпоценности на царете и на областите; Набавих си певци и певици, И насладите на човешките чада - Наложници твърде много. **9** Така станах велик и уголемих се Повече от всички, които са били преди мене в Ерусалим; Още и мъдростта ми си остана в мене. **10** И от всичко, което пожелаха очите ми, Нищо не им отрекох; Не спрях сърцето си от никаква веселба; Защото сърцето ми се радваше във всичките ми трудове, И това беше делът ми от всичкия ми труд. **11** Тогава разгледах всичките дела, Които бях извършили ръцете ми, И трудът, в който бях се трудал; И, ето, всичко беше суeta и гонене на вятър, И нямаше полза под слънцето. **12** И обърнах се да разгледам Мъдростта и лудостта и безумието; Защото що може да стори човек, който е дошъл подир царя? Относно това, което е вече сторено? **13** Тогава видях, че мъдростта превъзхожда безумието Както светлината превъзхожда тъмнината. **14** На мъдрия очите са в главата му, А безумният ходи в тъмнина; Обаче аз познах още, че една участ Постига всички тях. **15** Тогава рекох в сърцето си: Каквото постига безумният Това ще постигне и мене; Защо прочее бях аз по-мъдър? За туй рекох в сърцето си, Че и това е суeta. **16** Защото како на безумния, така и на мъдрия, Не остава вечно паметта му, Понеже в идните дни всичко ще е вече забравено; И как умира мъдрият? - Както и безумният. **17** За това, намразих живота, Защото тежки ми се видяха делата, които стават под слънцето; Понеже всичко е суeta и гонене на вятър. **18** Намразих още и всичкия си труд, В който съм се трудал под слънцето, Защото трябва да го оставя на человека, който ще бъде подир мене; **19** И кой знае мъдър ли ще бъде той или безумен? Но пак той ще властва над всичкия ми труд, в който съм се трудал, И в който показах мъдрост под слънцето. И това е суeta. **20** За това, аз наново направих сърцето си да се отчае Поради всичкия труд, в който съм се трудал под слънцето. **21** Защото има човек, който се е трудал С мъдрост, със знание, и със сполучка; Но пак той ще остави всичко за дял на единого, Който не е участвал в труда му. И това е суeta и голямо зло. **22** Защото каква полза на человека от всичкия му труд И от досадата на сърцето му, В който се изморява под слънцето? **23** Понеже всичките му дни са само печал, И трудовете му скръб; И още и ноща сърцето му не си почива. И това е суeta. **24** Няма по-добро

за човека освен да яде и да пие, И да прави душата възлиза горе, И духът на животното, че слиза долу си да се наслаждава от доброто на труда му. И аз на земята? 22 Видях прочее, че за човека няма по-видях, че и това е от Божията ръка. 25 Защото кой добро, Освен да се радва в делата си; Защото това може да яде, И кой може да се наслаждава, повече е делът му; Понеже кой ще го възвърне надире, за да види Онова, което ще бъде подир него?

Мъдрост и знание и радост; А на грешния дава да се труди, и да събира, и да трупа, - За да даде всичко на угодния Богу. И това е суета и гонене на вята.

**3** Има време за всяко нещо, И срок за всяка работа под небето: 2 Време за раждане, и време за умиране; Време за насаждане, и време за изкореняване на саденото; 3 Време за убиване, и време за изцеляване; Време за събаряне, и време за градене; 4 Време за плачене, и време за смеене; Време за жалене, и време за ликуване; 5 Време за разхвърляне камъни, и време за събиране камъни; Време за прегръщане, и време за въздържане от прегръщането; 6 Време за търсение, и време за изгубване; Време за пазене, и време за хвърляне; 7 Време за раздиране, и време за шиене; Време за мълчание, и време за говорене; 8 Време за обичане, и време за мразене; Време за война, и време за мир. 9 Каква полза на оногова, който работи, От онова, в което се труди той? 10 Видях труда, който даде Бог на човешките чада, за да се трудят в него. 11 Той е направил всяко нещо хубаво на времето му; Положил е и вечността в тяхното сърце, Без обаче да може човек да издири Отначало до край делото, което е направил Бог. 12 Познах, че няма друго по-добро за тях Освен да се весели всеки, и да благоденства през живота си; 13 И още всеки човек да яде и да пие, И да се наслаждава от доброто на всички си труд. Това е дар от Бога. 14 Познах, че всичко що прави Бог ще бъде вечно; Не е възможно да се притури на него, нито да се отнеме от него; И Бог е направил това, за да му се боят човеците. 15 Каквото съществува е станало вече; И каквото ще стане е станало вече; И Бог издири наново онова, което е било отгласнато. 16 Видях още под слънцето мястото на съда, а там беззаконието, - И мястото на правдата, а там неправдата. 17 Рекох в сърцето си: Бог ще съди праведния и нечестивия; Защото има време у него за всяко нещо и за всяко дело. 18 Рекох в сърцето си относно човешките чада, Че това е, за да ги опита Бог, И за да видят те, че в себе си са като животни. 19 Защото каквото постига човешките чада Постига и животните; една участ имат; Както умира единия, така умира и другото; Да! един дух имат всичките; И човек не превъзхожда в нищо животното, Защото всичко е суета. 20 Всички отиват в едно място; Всички са от пръстта, и всички се връщат в пръстта. 21 Кой знае духът на човешките чада, че

4 Тогава, като изново размишлявах Всичките угнетения, които стават под слънцето, И видях сълзите на угнетяваните, че нямаше за тях утешител, И че силата беше в ръката на ония, които ги угнетяваха, А за тях нямаше утешител, 2 За това за ублажавах умрелите, които са вече умрели, Повече от живите, които са още живи; 3 А по-щастлив и от двамата считах оня, който не е бил още, Който не е видял лошите дела, които стават под слънцето. 4 Тогава видях всеки труд и всяко сполучливо дело, Че поради него човек бива завиждан от ближния си. И това е суета и гонене на вята. 5 Безумният съгва ръцете си И яде своята си плът, 6 И казва: По-добре една пълна шепа със спокойствие, Отколкото две пълни шепи с труд и с гонене на вята. 7 Тогава изново видях само суета под слънцето. 8 Има такъв, който е самичък, който няма другар, Да! Няма нито син, нито брат; Но пак няма край на многото му труд, Нито се насища окото му с богатство; И той не дума: За кого, прочее, се трудя аз И лишавам душата си от благо? И това е суета и тежък труд. 9 По-добре са двама, отколкото един, Понеже те имат добра награда за труда си; 10 Защото, ако паднат, единият ще вдигне другаря си; Но горко на оня, който е сам, когато падне, И няма друг да го вдигне. 11 И ако легнат двама заедно ще се стоплят; А един как ще се стопли самичък? 12 И ако някой надвие на един, който е самичък, Двама ще му се опрат; И тройното въже не се къса скоро. 13 По-добър е беден и мъдър младеж, Отколкото стар и безумен цар, Който не знае вече да приема съвет; 14 Защото единият излиза из тъмницата (Еврейски: къщата на веригите), за да царува, А другият, и цар да се е родил, става сиромах. 15 Видях всичките живи, които ходят под слънцето, Че бяха с младежа, втория, който стана вместо него; 16 Нямаше край на всичките люде, На всичките, над които е бил той; А идещите подир него не ще се зарадват в него. Наистина и това е суета и гонене на вята.

**5** Пази ногата си, когато отиваш в Божия дом, Защото да се приблиши да слушаш е по-добро, Отколкото да принесеш жертва на безумните, Които не знаят, че струват зло. 2 Не прибързвай с устата си, Нито да бърза сърцето ти да произнася дума пред Бога; Защото Бог е на небесата, а ти на земята, За това, нека бъдат думите ти малко; 3 Защото както съновидението произхожда от многото

занимание, Така и гласът на безумния от многото погребение, - Казвам, че пометничето е по-щастливо думи. 4 Когато направиш обрек Богу, Не се бави от него; 4 Защото това е дошло в нищожество, и да го изпълниш, Защото той няма благоволение в отива в тъмнина; И името му се покрива с тъмнина; безумните; Изпълни това, което си обрекъл. 5 По- 5 При туй, то не е видяло слънцето, и не е познало добре да се не обичаш, Отколкото да се обречеш и нищо, - По-добре е на това, отколкото на оногоз. да не изпълниш. 6 Не позволявай на устата си да 6 Дори два пъти по хиляда години, ако би живял вкарат в грях плътта ти; И не казвай пред Божия някой, и не види добро, - Не отиват ли те всички в служител (Ерейски: пред ангела), че е било по едно място? 7 Всичкият труд на человека е за устата небрежение; Защо да се разгневи Бог на гласа ти, И му; Душата обаче не се насища. 8 Защото какво да погуби делото на ръцете ти? 7 Защото, макар да предметство има мъдрият над безумния? Или какво изобилват сънища и суети и много думи, Ти се бой от предметство има сиромахът, който умеет как да се Бога. 8 Ако видиш, че сиромахът се угнетява, И че обхожда пред живите? 9 По-добре е да гледаш нещо правосъдието и правдата в държавата се изнасилват, с очите си, Отколкото да блуждаеш с желанието си. Да се не почудиш на това нещо; Защото над високия И това е суета и гонене на вята. 10 Всяко нещо, надзираша по-висок, И над тях има по-високи. 9 което е съществувало, вече си е получило името; И При това, ползата от земята е за всичките, И сам известно е, че оня, чието име е Човек, (Или: Адам, т. царят служи на нивите. 10 Който обича среброто не е. Червеникав - направен от червената пръст) Не ще се насети от сребро, Нито с дохди оня, който може да се състезава с по-силния от него. 11 Понеже обича изобилието. И това е суета. 11 Когато се има много неща, които умножават суетата, То каква умножават благата, Умножават се и ония, които ги полза на человека? 12 Защото кой знае кое е добро ядат; И каква полза има на притежателите им, Освен за человека В живота, във всичките дни на суетния да ги гледат с очите си? 12 Сънят на работника му живот, Който минава като сянка? Понеже кой ще е сладък, малко ли ял, или много; А пресищането извести на человека Какво ще бъде подир него под на богатия не го оставя да спи. 13 има тежко зло, слънцето?

което видях под слънцето, именно, Богатство пазено от притежателя му за негова му вреда; 14 И онова богатство се изгубва чрез зъл случай, И не остава нищо в ръката на сина, когото е родил. 15 Както е излязъл из утробата на майка си, Гол ще отиде пак както е дошъл, Без да вземе нещо от труда си, За да го занесе в ръката си. 16 Още и това е тежко зло, Че, по всичко, както е дошъл, така ще и да отиде; И каква полза за него, че се е трудил за вята? 17 Още и през всичките си дни яде в тъмнина, И има много досада и болест и негодуване. 18 Ето какво видях аз за добро и прилично: Да яде някой и да пие, И да се наслаждава от благото на всичкия си труд, В който се труди под слънцето, През всичките дни на живота си, които му е дал Бог; Защото това е дельт му. 19 И на който човек е дал Бог богатство и имот, И му е дал и власт да яде от тях, И да взема дела си, и да се весели в труда си, - Това е дар от Бога. 20 Защото няма много да помни дните на живота си, Понеже Бог му отговаря с веселието та сърцето му.

**6** Има зло, което видях под слънцето, И е тежко върху човеците: 2 Човек, на когото Бог дава богатство и имот и почест, Така щото душата му не се лишава от нищо що би пожелал, На когото обаче Бог не дава власт да яде от тях. Но чужденец ги яде. Това е суета и лоша болест. 3 Ако роди човек сто чада. И живее много години, Така щото дните на годините му да станат много, А душата му не се насети с благо, И още той не приема прилично

**7** Добро име струва повече от скъпоценно миро. И денят на смъртта повече от деня на раждането. 2 По-добре да отиде някой в дом на жалеене, Отколкото да отиде в дом на пируване; Защото това е сетнината на всеки човек, И живият може да го вложи в сърцето си. 3 По-полезна е печалта от смяха; Защото от натъжеността на лицето сърцето се развеселява. 4 Сърцето на мъдриите е в дома на жалеене; А сърцето на безумните е в дома на веселие. 5 По-добре е човек да слуша изобличение от мъдрия Нежели да слуша песен от безумните; 6 Защото каквът е шумът на търнете под котела, Такъв е смехът на безумния. И това е суета. 7 Наистина изнудването прави мъдрия да избезумява; И подарък разтлява сърцето. 8 По-предпочително е свършването на работата, нежели започването й; По-добър е дълготърпеливият нежели високоумният. 9 Не бързай да се досадиш в духа си; Защото досадата почива в гърдите на безумните. 10 Да не речеш: Коя е причината Дето предишните дни бяха по-добри от сегашните? Защото не питаш разумно за това. 11 Мъдростта е равноценна с едно наследство, Даже и по-ценна е на ония, които гледат слънцето; 12 Защото, не само че мъдростта е защита, както и парите са защита, Но предимството на знанието е, че мъдростта запазва живота на ония, които я имат. 13 Разгледай делото Божие; Защото кой може да изправи онова, което Той е направил криво? 14 Във

време на благоденствие бъди весел, А във време да задържи духа, Нито да има власт над деня на злополука бъди разсъдлив; Защото Бог постави смъртта; И в тая война няма увлечение, Нито ще едното до другото, За да не може човек да открие избави нечестието ония, които са предадени на него. нищо, което ще бъде подир него. **15** Всичко това **9** Всичко това видях, като занимах сърцето си С видях в суетните си дни: Има праведен, който загинва всяко дело, което става под слънцето, Че има време, в правдата си, И има нечестив, който дългоденства в когато човек властва над човека за негова повреда. злоторството си. **16** Не ставай прекалено праведен, **10** При това, видях нечестивите погребани, Които и не мисли себе си чрезмерно мъдър; Защо да бяха дохождали и отивали в святото място; И те се погубиш? **17** Не ставай прекалено зъл, и не бидоха забравени в града дето бяха така сторили. И бивай безумен; Защо да умреш преди времето си? това е суета. **11** Понеже присъдата против нечестиво **18** Добре е да се придържа за едното, И да не дело не се изпълнява скоро, За това сърцето на оттегляш ръката си от другото; Защото, който се човешките чада е всецияло вдадено да струва зло. бои от Бога, ще се отърве и от двете. (Еврейски: от **12** Ако и грешникът да струва зло сто сто пъти и да всички тези) **19** Мъдростта крепи мъдрия повече От дългоденства, Таказ това знае, че ще бъде добре десетина началника, които са в града. **20** Наистина На ония, които се боят от Бога, които се боят пред няма праведен човек на земята, Който да струва Него; **13** А на нечестивия не ще бъде добро, Нито добро и да не греши. **21** Ето, това само намерих, ще се продължат дните му, които ще бъдат като Че Бог направи човека праведен, Но те изнамериха сянка, Защото той не се бои пред Бога. **14** Има една много измишления. **22** И не обръщай внимание суета, която става на земята: Че има праведни, на всичките думи, които се говорят, Да не би да които се случва според делата на нечестивите, А пък чуеш слугата си да те кълне; **23** Защото сърцето има нечестиви, на които се случва според делата на ти познава, че и ти подобно Си проклинал други праведните. Рекох, че и това е суета. **15** За това, много пъти. **24** Всичко това опитах чрез мъдростта. аз похвалих веселбата, Защото на човека няма по-Рекох: Ще бъда мъдър; но мъдростта се отдалечи от добро под слънцето Освен да яде и да пие и да мене. **25** Онова, което е, е много далеч и търде се весели, И това да му остава от труда му През дълбоко; Кой може да го намери? **26** Аз изново се всичките дни на живота му, които Бог му е дал под предадох от сърцето си Да науча, и да издири, и слънцето. **16** Когато предадох сърцето си да позная да изследвам мъдростта и разума, И да позная, че мъдростта, И да видя труденето, което ставаше по нечестието е безумие, и че глупостта е лудост; **27** И земята, Как очите на някои не виждат сън ни деня намирам, че е по-горчива от смърт Оная жена, чието сърце е примки и мрежи, и ръцете й окови; Който е човек не може да издири делото, което става под добър пред Бога ще се отърве от нея. А грешникът слънцето; Понеже колкото и да се труди човек да ще бъде хванат от нея. **28** Виж, това намерих, казва го тыrsи, Так няма да го намери; Па дори ако и проповедникът. Като изпитвах нещата едно по едно, мъдрият да рече да го познае, Не ще може да го за да намеря причината; **29** (И душата ми още го намери; изследва, но не съм го намерил:) Един мъж между хиляда намерих; Но ни една жена между толкова (Еврейски: всички тези) жени не намерих.

**8** Кой е като мъдрия? И кой знае изяснението на нещата? Мъдростта на човека осветлява лицето му, И коравината на лицето му се променя. **2** Аз те съветвам да пазиш царевата заповед, А най-вече заради клетвата пред Бога. **3** Не бързай да излезеш от присъствието му; Не постоянствай в лоша работа; Защото върши всичко, каквото иска, **4** Тъй като думата на царя има власт, И кой ще му рече: Шо правиш? **5** Който пази заповедта няма да види време и съдба за непокорството. **6** Понеже за всяко нещо има време и съдба; Защото окаянството на человека е голямо върху него, **7** Понеже не знае какво има да стане; Защото кой може да му яви как ще бъде? **8** Няма човек, който да има власт над духа, та

**9** Защото всичко това вложих в сърцето си, Да издири всичко това, Че праведните и мъдрите и делата им са в Божията ръка; Няма човек, който да знае Дали любов или омраза го очаква; Всичко е неизвестно пред тях. **2** Всичко постига всичките еднакво; Една е участта на праведния и на нечестивия, На добрия и на нечестивия, на чистия и на нечистия, На оногоз, който жертва, и на оногоз, който не жертва; Както е добрият, така е и грешният, И оня, който се кълне, както оня, който се бои да се кълне. **3** Това е злото между всичко, което става под слънцето, Че една е участта на всичките, И най-вече, че сърцето на човешките чада е пълно със зло, И лудост е в сърцето им, докато са живи, И че после слизат при мъртвите. **4** Защото за оногоз, който се съобщава с всичките живи, има надежда; Понеже живите поне знаят, че ще умрат; Но мъртвите не

сиящо нищо, нито вече придобиват, Понеже споменът за тях е забравен; **6** Още и любовта им, и омразата им, и завистта им, вече са изгубени, Нито ще имат вече някога дял в нещо, що става под слънцето. **7** от тях; И който цели дърва се излага на опасност Иди, яж хляба си с радост, и пий виното си с весело сърце, Защото Бог вече има благоволение в делата ти. **8** Дрехите ти нека бъдат винаги бели, И миро да не липсва от главата ти. **9** Радвай се на живота си с жената, която си възлюбил, През всичките дни на суетния си живот, Които ти са дадени под слънцето; Защото това е През всичките дни на твоята сутета; Защото във живота ти, в който се трудиш под слънцето. **10** Всичко що намери ръката ти да прави според силата ти, направи го; Защото няма ни работа, ни замисъл, ни знание, ни мъдрост в гроба (Или: Шеол), дето отиваш. (*Sheol h7585*) **11** Защото и видях под слънцето, Че надтичването не е на леките, нито боят на силните, Нито хлябът на мъдрите, нито богатството на разумните, Нито благоволението на изкусните; Но на всичките се случва според времето и случая. **12** Защото и човек не знае времето си; Както рибите, които се улавят в жестока (Еврейски: зла) мрежа, И както птиците, които се улавят в примка, Така се улавят човешките чада в лошо време, Когато то внезапно ги връхлети. **13** И това видях като задача (Еврейски: мъдрост) под слънцето, (И тя ми се видя голяма:) **14** Имаше малък град, и малцина мъже в него; И дойде против него велик цар та го обсади, и издигна против него големи могили. **15** Но в него се намери сиромах и мъдър човек, И той с мъдростта си избави града; Но никой не си спомни за оногоз сиромах човека. **16** Тогава рекох: Мъдростта струва повече от силата; А при все това, мъдростта на сиромаха се презира, И думите му не се слушат. **17** Думите на мъдрите тихо изговорени се слушат Повече от вика на оногоз, който властва между безумните. **18** Мъдростта струва повече от военните оръжия; А един грешник развали много добри неща.

И князе, ходещи като слуги по земята. **8** Който копае яма, ще падне в нея; и който разбива ограда, него змия ще ухапе. **9** Който кърти камъни ще се повреди от тях; **10** Ако се затъпи желязото, и не сенаточи острите му, Тогава трябва да се напряга повече със силата; А мъдростта е полезна за упътване. **11** Ако ухапе змията преди да бъде омаяна, Тогава няма полза от омайвача.(Или: Наистина, ако няма омайване, змията ще ухапе; и клеветникът не е добър) **12** Думите из устата на мъдрия са благодатни; А устните на безумния ще погълнат самия него; **13** Защото първите думи, които изговаря, са безумие, И свършкът на говоренето му е пакостна лудост. **14** Безумният тъй също умножава думи; Но пак човек не знае какво ще бъде; И кой може да му яви какво ще бъде подир него? **15** Трудът на безумните ги уморява, Понеже ни един от тях не знае пътя за града. **16** Горко ти, земъю, когато царят ти е дете, И началниците ти ядат рано! **17** Блазе ти, земъю, когато царят ти е син на благородни, И началниците ти ядат на време, - за подкрепа, а не за опиване! **18** От голяма леност засяда къщият покрив; И от безделитето на ръцете прокапва къщата. **19** Угощения се правят за веселба, и виното весели живота; А парите отговарят на всичко. **20** Да не прокълнеш царя нито даже в мисълта си, И да не прокълнеш богатия нито в спалнята си; Защото въздушна птица ще отнесе гласа, И крилатото ще извести това нещо.

**11** Хвърли хляба си по водата, Защото след много дни ще го намериш. **2** Дай дял на седмина, и дори на осмина; Защото не знаеш какво зло ще бъде на земята. **3** Ако са пълни облациите, изливат дъжд на земята; И ако падне дърво към юг или към север, На мястото дето падне дървото, там ще си остане. **4** Който се взира във вътъра няма да сее; И който гледа на облациите няма да жъне. **5** Както не знаеш как се движи (Еврейски: какъв е пътят

**10** Умрели мухи правят мирото на мироварца да вони и да кипи; Така и малко безумие покваря оногоз, който еуважаван за мъдрост и чест. **2** Разумът (Еврейски: сърцето) на мъдрия е в десницата му, А разумът (Еврейски: сърцето) на безумния в левицата му. **3** Докато безумният още ходи в пътя, разумът (Еврейски: сърцето) не му достига, и той се прогласява на всичките, че е безумен. **4** Ако гневът на управителя се повдигне против тебе, не напуштай мястото си: Защото отстъпването отвръща големи грешки, **5** Има зло, което видях под слънцето, - Погрешка като че ли произхождаща от владетеля, - и това е, че **6** Безумният се поставя на висок чин, А богатите седят в долни места. **7** Видях слуги на коне, на джуб, нико как не образува кости в усната на непрзнатна. Така не знаеш и делата на Бога, който прави всичко. **6** Сей семето си заран, и вечер не въздържай ръката си; Защото не знаеш кое ще успее, това ли или онова. Или дали ще са и двете еднакво добри. **7** Наистина светлината е сладка, И приятно е на очите да гледат слънцето; **8** Да! ако и да живее човек много години, Нека се весели през всички тях; Но нека си спомня и за дните на тъмнината, защото ще бъдат много. Все що иде е суeta. **9** Весели се, младежо, в младостта си, И нека те радва сърцето ти в дните на младостта ти, И ходи по нравите (Еврейски: пътищата) на сърцето си, и според каквото гледат очите ти! Но знай, че за всичко

това Бог ще те доведе на съд. **10** За това отмахни от сърцето си досадата, И отдалечи от плътта си всичко що докарва неволя; Защото младостта и юношеството са суета.

**12** И помни Създателя си в дните на младостта си, Преди да дойдат дните на злoto, И стигнат годините, когато ще речеш: Нямам наслада от тях, **2** Преди да се помрачи слънцето и светлината, луната и звездите, И да се върнат облаците подир дъжда; **3** Когато стражите на къщата ще треперят, И силните мъже ще се прегърбят, И ония, които мелят, ще престанат защото намаляха. И на тия, които гледат през прозорците, ще се стъмни; **4** Когато вратите ще се затворят при пътя, Като ослабее гласа на мелницата; И при гласа на птицата ще стане човек, И всичките звукове (Еврейски: дъщери) на песента ще отслабнат; **5** Още, когато ще се боят от всичко, що е високо, И ще треперят в пътя; Когато миндала се разцъфти, и скакалецът натегне, и всяка охота изчезне; Защото човек отива във вечния си дом, И жалеещите обикалят улиците, **6** Преди да се скъса сребърната верижка и се счупи златната чаша, Или се строши стомната при извора, Или се счупи колелото над кладенеца, **7** И се върне пръстта в земята както е била, И духът се върне при Бога, който го е дал. **8** Суeta на суетите, казва проповедникът, Всичко е суeta. **9** и колкото по-мъдър ставаше проповедникът, Толкова повече поучаваше людете на знание; А най-вече измисляше и издирваше И наредаше много притчи. **10** Проповедникът се стараеше да намери угодни думи, И това, което бе с правота написано, думи на истина. **11** Думите на мъдрите са като остни; и като заковани гвоздеи са думите на събирачите на изреченията, Дадени от единния пастир. **12** А колкото за нещо повече от това, сине мой, приеми увеща ни е, Че правене много книги няма край, И много четене е труд на плътта. **13** Нека чуем свършешка на всичкото слово: Бой се от Бога и пази заповедите му, Понеже това е всичкото на човека; (Или: това е длъжността на) **14** Защото, относно всяко скрито нещо, Бог ще докара на съд всяко дело, Било то добро или зло.

# Песен на песните

**1** Соломоновата песен на песните. **2** Нека ме целуне с целувките на устата си, Защото любовта ти е по-желателна от виното. **3** Твоите масла са благоуханни; Името ти е ароматно като изляно масло; Затова те обичат девиците. **4** Привлечи ме; ние ще тичаме след тебе. Царят ме въвежда във вътрешните си стани; Ще се радваме и ще веселим за тебе, Ще спомняме твоята любов повече от виното; С право те обичат! **5** Черна съм, но хубава, ерусалимски дъщери, като кидарските шатри, като Соломоновите завеси. **6** Не ме гледайте, че съм почеряла, Понеже сълнцето ме е притърлило. Синовете на майка ми, като се разгневиха на мене, Поставиха ме пазачка на лозята; Но своето лозе но опазих. **7** Кажи ми ти, кого люби душата ми, Где пасеш стадото си, где го успокояваш на пладне; Че зашо да съм като една, която се скита Край стадата на твоите другари? **8** Ако ти не знаеш, хубавице между жените, Излез по дирите на стадата И паси яретата си при шатрите на овчарите. **9** Уподобих те, любезна моя, На конете от Фараоновите колесници. **10** Красиви са твоите бузи с плетеники, И шията ти с огърлици. **11** Ще ти направим златни плетеници Със сребърни копчета. **12** Докато царят седи на трапезата си, Нардът ми издава благоуханието си. **13** Възлюбленият ми е за мене като китка от смирна, Която лежи между гърдите ми. **14** Възлюбленият ми е за мене като кипрова китка В лозята на Енгади. **15** Ето, хубава си, любезна моя, ето, хубава си; Очите ти са като на гълъбите. **16** Ето, хубав си, любезн ми, да! Приятен си; И постелката ни е зеленината. **17** Гредите на къщите ни са кедрови, Дъските ни са кипарисови.

**2** Аз съм роза Саронова И долински крем. **2** Както е кремът между тръните; Така е любезната ми между дъщерите. **3** Както ябълката между дърветата на сада, Така е възлюбленият ми между синовете; Пожелах сянката му и седнах под нея, И плодът му бе сладък в устата ми. **4** Доведе ме в дома на пированието, И знамето му над мене бе любов. **5** Подкрепете ме с млинчета, разхладете ме с ябълки Защото съм ранена от любов. **6** Левицата му е под главата ми, И десницата му ме прегръща. **7** Заклевам ви, ерусалимски дъщери В сърните и в полските елени. Да не възбудите и да не събудите любовта ми преди да пожелае. **8** Гласът на възлюбления! ето, иде той, Скача по горите, играе по хълмовете. **9** Възлюбленият ми прилича на сърна или на млад елен; Ето стои, зад стената ни, Гледа в прозорците, Надъръта през решетките. **10** Проговаря възлюбленият ми и казва ми: Стани,

любезна моя, прекрасна моя, и дойди; **11** Защото, ето, зимата измина, И дъждът престана и отиде си; **12** Цветята се явяват по земята, Времето на птичeto пеене пристигна, И гласът на гургулицата се чува в нашата земя; **13** По смоковницата зреят първите й смокини, И лозята цъфтят и издават благоухание. Стани, любезна моя; прекрасна моя, та дойди. **14** О гъльбице моя, в пукнатините на скалата. В скришните места на стръмнините, Нека видя лицето ти, нека чуя гласа ти; Защото гласът ти е сладък, и лицето ти прекрасно. **15** Хванете ни лисиците, Малките лисици, които погубват лозята; Защото лозята ни цъфтят. **16** Възлюбленият ми е мой, и аз негова; Пасе стадото си между кремовете. **17** Догде повеен дневния хладен ветрец и побягнат сенките, Върни се, вълюблени ми, и бъди като сърне Или млад елен по назъбените планини.

**3** През нощта на леглото си потърсих онзи, когото обича душата ми; Потърсих го, но не го намерих. **2** Рекох: Ще стана сега и ще обиколя града. По улиците и по площадите, Ще търся онзи, когото обича душата ми Потърсих го, но не го намерих. **3** Намериха ме стражарите, които обхождат града; Попитах ги: Видяхте ли онзи, когото обича душата ми? **4** А малко като ги отминах Намерих онзи, когото обича душата ми; Хванах го, и не го напуснах. Догде го не въведох в къщата на майка си, И във вътрешната стая на оная, която ме е родила. **5** Заклевам ви, ерусалимски дъщери, В сърните и в полските елени, Да не възбудите и да не събудите любовта ми преди да пожелае. **6** Коя е тая която възлиза от пустинята като стълбове дим, Накадена със смирна и ливан, с всичките благоуханни прахове от търговец? **7** Ето, носилката е на Соломона; Около нея са шестдесет яки мъже от Израилевите силни **8** Те всички държат меч и са обучени на война; Всеки държи меча си на бедрото си поради нощи страхове. **9** Цар Соломон си направи носилка От ливанско дърво: **10** Стълбчетата й направи от сребро, Легалището й от злато, постелката й от морав плат; Средата й бе бродирана чрез любовта на ерусалимските дъщери. **11** Излезте, синови дъщери, та виждте цар Соломона С венеца, с който го венча майка му в деня на женитбата му, И в деня, когато сърцето му се веселеше.

**4** Ето хубава си любезна моя; ето хубава си; Очите ти под булото са като гълъбови; Косите ти са като стадо кози Налягали по Галаадската планина; **2** Зъбите ти са като стадо ново-стриженни овци Възлизящи от кълането; Те са всички като близнета, И не липсва ни един между тях з Устните си като червена прежда, И устата ти прекрасни; Челото

ти под булото е Като част от нар; 4 Шията ти е мантията. 8 Заклевам ви, ерусалимски дъщери, като Давидовата кула Съградена за оръжейница, ако намерите възлюбения ми, - то що? Кажете му, Гдете висят хиляда щитчета.- Всички щитове на че съм ранена от любов. 9 В що различава твоят силни мъже; 5 Двете ти гърди са като две сърнета възлюбен от друг възлюбен, Оти прекрасна между близната, Които пасат между кремовете. 6 Догде жените? В що различава твоят възлюбен от друг повее дневния хладен ветрец и побягнат сенките възлюбен, Та ни заклеваш ти така? 10 Възлюбеният Аз ще отида в планините на смирната и в хълма ми е бял и румен, Личи и между десет хиляди. 11 на ливана. 7 Ти си все красива, любезна моя; Главата му е като най-чисто злато; Косите му са И недостатък няма в тебе. 8 Дойди с мене от къдреви, черни като гарван; 12 Очите му, умити в Ливан, невясто, С мене от Ливан; Погледни от върха мляко, и като прилично вложени скъпоценни камъни, на Амана, От върха на Санир и на Ермон, От Са подобни на очите на гълъби при водни потоци; леговищата на лъзовете, от планините на рисовете. 13 Бузите му са като лехи с аромати, Като бряг с 9 Пленила си сърцето ми, сестро моя, невясто, благоухани растения; Устните му са като кремове, Пленила си сърцето ми с един поглед от очите си от които капе плавка смирна; 14 Ръцете му са като С една огърлица на шията си. 10 Колко е хубава златни цилиндри покрити с хрисолит; Тялото му е твоята любов, сестро моя, невясто! Колко по-добра е като изделие от слонова кост украсено със сапфири; от виното твоята любов, И благоуханието на твоите 15 Краката му са като мраморни стълбове Закрепени масла от всянакъв вид аромати! 11 От устата ти, на подложки от чисто злато; Изгледът му е като невясто, капе като мед от пита; Мед и мяко има Ливан, изящен като кедрове; 16 Устата му са много под езика ти; И благоуханието на дрехите ти е сладки; и той цял е прелестен. Такъв е възлюбеният като миризмата на Ливан. 12 Градина затворена ми, и такъв е приятелят ми, О ерусалимски дъщери. е сестра ми, невястата, Извор затворен, източник запечатан. 13 Твоите издънки са рай от народе С отборни плодове, кипър с нард, 14 Нард и шафран, тръстика и канела, С всичките дървета доставящи благоухания като ливан, Смирна и алой, с всичките най-изрядни аромати. 15 Градински извор си ти, Кладенец с текуща вода, и поточета от Ливан. 16 Събудете се, северни ветрове, и дойди южни, Повей, в градината ми, за да потекат ароматите й. Нека дойде възлюбеният ми в градината си И яде изядните си плодове.

## 5 Дойдох в градината си, сестро моя, невясто;

Обрах смирната си и ароматите си; Ядох медената си пита с меда си; Пих виното си с млякото си. Яхте, приятели! Пийте, да! изобилио пийте, възлюбени. 2 Аз спях, но сърцето ми беше будно; И ето гласът на възлюбения ми; той хлопа и казва: Отвори ми, сестро моя, любезна моя! Гълъбица моя, съвършена моя; Защото главата ми се напълни с роса, Косите ми са нощни капки. 3 Но аз си рекох: Съблякох дрехата си, - как да я облека? Умих нозете си, - как да ги окаля? 4 Възлюбеният ми провръх ръката си си през дупката на вратата; И сърцето ми се смути за него. 5 Аз станах да отворя на възлюбения си; И от ръцете ми капеше смирна, И от пръстите ми плавка смирна, Върху дръжките на ключалката. 6 Отворих на възлюбения си; Но възлюбеният ми беше се оттеглил, отишъл бе. Извиках: Душата ми ослабваше когато ми говореше! Потърсих го, но не го намерих; Повиках го, но не ми отговори. 7 Намериха ме стражарите, които обхождат града, Биха ме, раниха ме; Пазачите на стените ми отнеха

6 Где е отишъл твоят възлюбен, Оти прекрасна между жените? Где е свърнал твоят възлюбен,

- Та да го търсими ние с тебе? 2 Моят възлюбен слезе в градината си, в лехите с ароматите. За да пасе в градините и да бере крем. 3 Аз съм на възлюбения си, и възлюбеният ми е мой: Той пасе стадото си между кремовете. 4 Хубава си, любезна моя, като Терса, Красива като Ерусалим, Страшна като войска със знамена. 5 Отвърни очите си от мене, Защото те ме обладаха. Косите ти са като стадо кози Налягали по Галаад; 6 Зъбите ти са като стадо овци възлизящи от къпането; Те са всички като близната, и не липсва ни един между тях, 7 Челото ти под булото е Като част от нар. 8 Има шестдесет царици, и осемдесет наложници, и безброй девойки; 9 Но една е гълъбицата ми, съвършената ми. Тя е безподобната на майка си, отборната на родителите си; Видяха я дъщерите, и рекоха: Блазе й! Да! цариците и наложниците, и те я похвалиха. 10 Коя е тая, която поглежда като зората, Красива като луната, чиста като слънцето, Страшна като войска със знамена? 11 Слязох в градината на орехите За да видя зелените растения в долината. Да видя дали е напълно лозето, И дали са цъфнали наровете. 12 Без да усетя, ожиданието ми ме постави Между колесниците на благородните ми люде. 13 Върни се, върни се, о суламко; Върни се, върни се, за да те погледаме! Какво ще видите в суламката? Нещо като борба между две дружини!

7 Колко са красиви нозете ти с чехлите, дъщерю княжеска! Твоите закръглени бедра са подобни на

огърлица, Изделие на художнически ръце; 2 Пъпът лоза във Ваалхамон; Даде лозето на наематели; ти е както обла чаша, от която не липсва подправено За плода му всеки трябаше да донесе хиляда вино; Коремът ти е като житен копен ограден с сребърника. 12 Моето лозе, собствеността ми, е под кремове; 3 Двете ти гърди са като две сърнета моята власт; Хилядата нека са на тебе Соломоне, И близната; 4 Шията ти е като стълб от слонова кост; двете на ония, които пазят плода му. 13 О ти, която Очите ти са като водоемите в Есевон към портата седиш в градините, Другарите внимават на гласа ти; Бат-рабим; Носът ти е като ливанска кула, Която Дай ми и аз да го чуя. 14 Бързай, възлюбени мои, И гледа към Дамаск; 5 Главата ти върху тебе е като бъди като сърне или еленче Върху планините на Кармил, И косите на главата ти като мораво; Царят ароматите.

е пленен в къдиците им. 6 Колко си хубава и колко приятна, О възлюбена, в очарованията си!

7 Това твоето тяло прилича на палма. И гърдите ти на гроздове. 8 Рекох: Ще се възкача на палмата, ще хвана клончетата й; И, ето, гърдите ти ще бъдат като клончета на лоза, И благовонието на дъха ти като ябълки, 9 И устата ти като най-хубаво вино, - Което се погълща гладко за възлюбения ми, Като се хълзга през устните на спящите. 10 Аз съм на възлюбения си; И неговото желание е към мене. 11 Дойди, възлюбени мой, нека излезем на полето, Да пренощуваме по селата. 12 Да осъмнем в лозята, да видим напъпила ли е лозата, Появил ли се е крехкият грозд и цъфнали ли са наровете; Там ще ти дам любовта си. 13 Мандрагоровите ябълки издават благоухане; И върху вратата ни има Всякакви изрядни плодове, нови и стари, Които съм запазила за тебе, възлюбени мой.

**8** Дано ми беше ти като брат, Който е сукал от гърдите на майка ми! Когато те намерих вън щях да те целуна, Да! и никой не щеше да ме презре. 2 Взел бих те и завела В къщата на майка си, за да ме научиш; Напоила бих те с подправено вино И със сок от наровете си. 3 Левицата му би била под главата ми, И десницата му би ме прегръщала. 4 Заклевам ви, ерусалимски дъщери, Да не възбудите нито да събудите любовта ми, Преди да пожелае. 5 Коя е тая, която идва от пустинята Опираща се на възлюбения си? Аз те събудих под ябълката; Там те роди майка ти, Там те роди родителката ти. 6 Положи ме като печат на сърцето си, Като печат на мищата си; Защото любовта е сила като смъртта. Ревността е остра като преизподнята, Чието святкане е святкане огнено, пламък най-буен. (*Sheol h7585*) 7 Много води не могат угаси любовта, Нито реките могат я потопи; Ако би дал някой целия имот на дома си за любовта, Съвсем биха го презрели. 8 Ние имаме малка сестра, и тя няма гърди. Що да направим със сестра си в деня, когато стане дума за нея? 9 Ако бъде стена ще съградим на нея сребърни укрепления; И ако бъде врата, ще я оградим с кедрови дъски. 10 Аз съм стена, и гърдите ми са като стълбовете й; Тогава бях пред очите му като една, която е намерила благоволение. 11 Соломон имаше

# Исаия

**1** Видението на Амосовия син Исаия, което видя за Юда и Ерусалим в дните на Юдовите царе Озия, Иотам, Ахаз и Езекия: 2 Чуйте, небеса, и дай ухо, земъю. Защото Господ говорил, казвайки: Чада от храних и възпитах; Но те се разбунтуваха против Мене. 3 Вълт познава стопанина си, И оселът яслите на господаря си; Но Израил не знае. Людете Ми не разсъждават. 4 Уви, грешни народе, люде натоварени с беззаконие, Роде на злодейци, чада, които постъпвате разтлено! Оставиха Господа, Презряха Светия Израилев. Отделиха се и се върнаха назад. 5 Защо да бъдете още бити, че се бунтувате повече и повече? Вече всяка глава е болна и всяко сърце изнемощяло; 6 От стъпалото на ногата дори до главата няма в никое тяло здраво място. Но струпей, и посинения, и гноясали рани. Които не са изтискани, нито превързани, Нито омекчени с масло. 7 Страната ви е пуста, градовете ви изгорени с огън; Земята ви - чужденци я появдат пред очите ви, И тя е пуста като разорена от чужденци. 8 И сионовата дъщеря е оставена като колиба в лозе, Като пъдарница в градина с краставици, Като обсаден град. 9 Ако Господ на Силите не би ни оставил малък остатък, Като Содом бихме станали, на Гомор бихме се оприличили. 10 Чуите словото Господно, князе содомски; Слушайте поуката на нашия Бог, люде гомерски. 11 Защо Ми е множеството на жертвите ви? Казва Господ; Сит съм от всеизгаряне на овни И от тълсттина на угоени; И не ми е угодна кръв от юнци, Или от агнета или от едни козли. 12 Когато дохаждате да се явявате пред мене, Кой е поискал от вас това, да тъпчете дворовете Ми? 13 Не принасяйте вече суетни приноси; Темянт е мерзост за Мене, Тоже и новолуният, и съботите, и свикването на събранията; Не мога да търпя беззаконието заедно с тържественото събрание. 14 Душата ми мрази новолуният ви и празниците ви; Досада са на Мене; дотегна Ми да ги търпя. 15 И когато простирате ръцете си, Ще крия очите Си от вас; Даже когато принасяте много молитви не ще да слушам; Ръцете ви са пълни с кръв. 16 Измийте се, очистете се, Отмахнете от очите Ми злото на делата си, Престанете да вършите зло, 17 Научете се да струвате добро, Настоявайте за правосъдие, поправяйте угнетителя, Отсъждайте право на сирачето, застъпвайте се за вдовицата. 18 Дойдете сега та да разискаме, казва Господ; Ако са греховете ви като мораво, Ще станат бели като сняг; Ако са румени като червено, Ще станат като бяла вълна. 19 Ако слушате драговолно, Ще ядете благото на земята; 20 Но ако откажете и се разбунтувате, Ще

бъдете изпоядени от нож, Защото устата Господни изговориха това. 21 Как стана блудница верният град, Който беше пълен с правосъдие! Правда обитаваше в него, а сега - убийци. 22 Среброто ти стана шлак; Виното ти се смеси с вода. 23 Твоите князе са бунтовници и съучаствници на крадци; Всеки от тях обича подаръци и тича след възнаграждения; Те не осъждат право сирачето, Нито дохъжа при тях делото на вдовицата. 24 Затова, казва Господ, Иеова на Силите, Всемогъщи Израилев: Ax! ще се облечка от противниците Си, И ще отдам възмездие на враговете Си; 25 И пак ще тура ръката Си върху тебе, И ще очистя шлака ти като с луга, И ще отделя от тебе вски примес; 26 И ще възстановя съдите ти както по-преди, И съветниците ти както отначало; Подир което ще се наречеш Град на правда, Верен град, 27 Сион ще се изкупи чрез правосъдие, И тия, които се върнат в него, чрез правда. 28 А беззаконниците и грешниците ще се съкрушат заедно, И тия, които са оставили Господа, ще загинат. 29 Защото ще се посроят поради дъбовете, които пожелахте; И ще се смутите поради градините, които избрахте 30 Понеже ще стана като дъб, чиито листа вехнат, И като градина, която няма вода. 31 И силният ще бъде като кълчица, И делото му като искра; И то ще изгори заедно с него, Без да има кой да го гаси.

**2** Словото, което се откри на Амосовия син Исаия за Юда и Ерусалим: 2 В последните дни Хълмът на дома Господен Ще се утвърди по-високо от всичките хълмове, И ще се издигне над бърдата; И всичките народи ще се стекат на него. 3 И Много племена ще отидат и ще рекат: Дойдете, да възлезем на хълма Господен, В дома на Якововия Бог; Той ще ни научи на пътищата Си, И ние ще ходим в пътеките Му. Защото от Сион ще излезе поуката, И словото Господно от Ерусалим. 4 Бог ще седи между народите, И ще решава между племената; И те ще изковат ножовете си на палешници, И копията си на сърпове; Народ против народ няма да вдигне нож, Нито ще се учат вече на война. 5 Доме Яковов, дойдете, И нека ходим в Господната светлина. 6 Понеже Ти си оставил людете Си, Якововия дом, Защото те се напълниха с обичай от изток, И станаха предвещатели като филистимците, И направиха завет с чадата на иноплеменниците. 7 И земята им се напълни със сребро и злато, Та няма край на съкровищата им; 8 И напълни се земята им с идоли; Поклониха се на делата на своите си ръце, И онова което, самите им пръсти направиха; 9 И наведе се долният човек, И сниши се големец; Затова недей им прощава. 10 Влез в скалата и скрий се в пръстта Поради страх от Господа, И

поради славата на Неговото величие. 11 И гордите за Мoите люде, - деца ги угнетяват, И жени владеят погледи на човеците ще се унижат, И високоумието над тях. Люде Мои, вашите водители ви правят да на човеците ще се наведе; А само Господ ще се заблуждавате, И развалят пътя, по който ходите. 13 възвиси в оня ден. 12 Защото ще има ден, когато Господ става за съд, И застава да съди племената. Господ на Силите ще бъде Против всеки горделив и 14 Господ ще влезе в съд със старейшините на надменен човек, И против всичко, което се надига, (и людете Си и с князете им, И ще им каже: Вие сте, ще се унижи) 13 Против всичките ливански кедри, които сте похабили лозето! Ограбеното от сиромаха високи и издигнати, И против всичките васански е в къщите ви! 15 Защо разломявате людете Ми дъбове, 14 Против всичките високи планини, И и смилате лицата на сиромасите? Казва Господ против всичките възвишиeni бърда, 15 Против всяка Иеова на силите. 16 При това, казва Господ: Понеже висока кула, И против всяка укрепена стена, 16 сионските дъщери са горди, И ходят с надигната Против всичките тарсийски кораби, И против всичко шия и с безсромн очи, Ходят тоже ситно, и дрънкат що е приятно да се гледа. 17 Гордото носене на с нозете си, 17 Затова Господ ще удари с краста човека ще се наведе, И надменността му ще се темето на сионските дъщери, И Господ ще открие унищожи; А само Господ ще се възвиси в оня ден. голотата им. 18 В същия ден Господ ще отнеме 18 И идолите съвсем ще изчезнат, 19 И човеците Славата на дрънкалките, Мрежените забрадки и ще влязат в пещерите на скалите И в дупките на лунничките 19 Обеците, гривните и тънките була, 20 И земята, Поради страха от Господа, и поради славата главоворъзките, верижките около глазените и поясите, на величието Me, Когато стане да разтърси земята. Парфюмните кутии и хамайлиите, 21 Пръстените и 20 В оня ден човека ще хвърли на къртовете и на обеците на носа, 22 Мантелата и туниките, шаловете прилепите Сребърните идоли и златните идоли, и кесиите, 23 Огледалата и тънките ризи, чалмите Които си е направил за да им се кланя, 21 За да и покривалата. 24 И вместо благоухание ще има влезе в канариштите подземия И в пукнатините на гнилота, Вместо пояс, въже, Вместо накъдрени коси, скалите, Поради страха от Господа и поради славата плешивост, Вместо нагръдник, опасване с вретище, на величието My, Когато стане да разтърси земята. И вместо красота, белези от изгаряне. 25 Мажете 22 Оставете се от човека, в чиито ноздри е лъх; ти ще паднат от нож, И силата ти във война. 26 И Защото за какво може да се разчита на него?

### 3 Защото, ето, Господ, Иеова на Силите, Ще отнеме

от Ерусалим и от Юда подкрепата и подпорката, - Всяка подкрепа от хляб и всяка подкрепа от вода.

2 Всеки силен и всеки ратник, Съдията и пророка, чародея и стареца, 3 Петдесетника и почтения и съветника, Изкусния художник и вещия баяч. 4 И ще им дам деца за князе, Които детински ще владеят над тях 5 И людете ще бъдат угнетавани човек от човека, И всеки от близкия си: Детето ще се големее против стареца, И нищожният против почтения. 6 Когато човек улови брата си от бащиния си дом, и му каже: Ти имаш облекло, стани ни управител, И нека бъде под твоя ръка това разорено място, 7 В същия ден той ще се закълне, казвайки: Не ще да стана поправач, Защото в къщата ми няма ни хляб ни облекло; Няма да ме поставите управител на людете,

8 Защото Ерусалим рухна, Юда падна, Понеже и каквото говорят и каквото правят са противни на Господа, И дразнят славните My очи. 9 Изгледът на лицето им свидетелства против тях; И те, като Содом, вършат греха си явно, на го крият. Горко на душата им! Защото сами на себе си въздадоха зло. 10 Кажете на праведника, че ще му бъде добре, Защото всеки такъв ще яде плода на делата си. 11 Горко на беззаконника! нему ще бъде зле, Защото въздаянието му ще бъдат делата на ръцете му. 12 А

4 И в оня ден седем жени ще се хванат за един

мъж, и ще му рекат: Ние ще ядем своя си хляб И ще обличаме своите си дрехи, Само нека се

наричаме с твоето име; Ти отнеми нашия срам. 2 В същия ден издънката Господна ще бъде красива и славна, И плодът на земята изряден и приличен за избавените измежду Израиля; 3 И останалите в Сион и оцелелите в Ерусалим ще се нарекат свети,

- Всички, които са записани в Ерусалим за живот

4 Когато Господ измие нечистотата на сионовите дъщери. И очисти кръвта на Ерусалим отред него, Чрез дух на съдба и чрез дух на изгоряване. 5 И над всяко жилище на хълма Сион, И над събранията му, Господ ще създаде облак и дим денем, А светлина от пламенен огън нощем, Защото ще има покрив над всичката слава. 6 И ще има заслон да засенява от пака денем, И да служи за прибежище и защита от буря и от дъжд.

5 Сега ще пея на любезния си, Песен на обичния си за лозето My. Любезният ми имаше лозе На много

тълсто бърдо. 2 Окопа го, и очисти го от камъните, И насади го с отбрана лоза, Съгради кула всред него, Изкопа още и лин в него; И очакваше сладко грозде, Но то роди диво. 3 И сега, ерусалимските жители и

Юдовите мъже, Съдете, моля, между Мене и лозето се губи в пламъка, Така и техният корен ще стане Ми. 4 Що повече бе възможно да се направи за като гнилота, И цветът им ще вазлезе като прах. лозето Ми, Което не му направих? Защо, тогава, Защото отхвърлиха поуката на Господа на Силите, докато очакваха да роди сладко грозде, То роди диво? И презряха думата на Светия Израилев. 5 За туй, 5 И сега, ето, ще ви кажа какво ще направя на лозето гневът на Господа пламна против людете Му, И Си; Ще махна плета му, и то ще се похаби; Ще Той простря ръката Си против тях та ги порази; Та разбия оградата му, и то ще се потъпче; 6 И ще го потрепераха хълмовете, И техните трупове станаха запустя; не ще да се подреже нито прекопае, Но ще смет всред улиците. При все това, гневът Му произведе глогове и шипки; Ще заповядам още на И Той ще издигне знаме за народите от далеч, И облаците да не валят дъжд на него, 7 Защото лозето ще засвири за всеки от тях от края на земята; И на Господа на Силите е Израилевият дом И Юдовите тях не ще се умори нито ще се спъне. Никой не ще произведе Господ на Силите ми казва в ушите: Наистина много запънати; Копитата на конете им ще се считат за 8 Горко на ония, които прибавят къща на къщи; 9 Им. 28 Стрелите им са остри, и всичките им лъкове къщи, И събират нива с нива, докато не остане място, от кръста им, Нито ще се скъса ремъкът на обущата И вие си направите да живеете сами всред земята! 9 им. 28 Стрелите им са остри, и всичките им лъкове Господ на Силите ми казва в ушите: Наистина много запънати; Копитата на конете им ще се считат за къщи ще запустят без жители, Даже големи и хубави кремък, И колелата им за вихрушка. 29 Ревът им ще къщи; 10 Защото десет уврата лозе ще дадат само бъде като на лъв: Те ще реват като млади лъзове; един ват вино, И един кор семе ще даде само една Да! Ще реват, и ще сграбчат лова, и ще го завлекат, ефа плод, 11 Горко на ония, които подраняват сутрин, И не ще има кой да го отърве. 30 И в същия ден за да търсят спиртно питие, Които продължават до погледне някой на земята, ето тъмнина и неволя, И вечер, докато ги разпали виното! 12 И с арфа и виделината помрачена през облаците й.

6 В годината, когато умря цар Озия видях Господа седнал на висок и издигнат престол, и полите Му изпълниха храма. 2 Над Него стояха серафимите, от които всеки имаше по шест крила; с две покриваше лицето си, с две покриваше нозете си, и с две летеше. 3 И викаха един към друг, казвайки: - Свет, свет, свет Господ на Силите! Славата Му пълни цялата земя. 4 И основите на праговете се поклатиха от гласа на оня, който викаше, и домът се напълни с дим. 5 Тогава рекох: Горко ми, защото загинах; понеже съм човек с нечисти устни, и живея между люде с нечисти устни, понеже очите ми видях Царя, Господа на Силите. 6 Тогава долетя при мене един от серафимите, като държеше в ръката си разпален въглен, що бе взел с щипци от олтара. 7 И като го допря до устата ми, рече: Ето, това се допря до устните ти; и беззаконието ти се отне, и грехът ти се умилиостиши. 8 После чух гласа на Господа, който казваше: Кого да пратя? И кой ще отиде за Нас? Тогава рекох: Ето ме, изпрати мене. 9 И рече: - Иди какжи на тия люде: С уши непрестанно ще чуете, но няма да схванете, И с очи непрестанно ще видите, но няма да разберете. 10 Направи да затълстее сърцето на тия люде, И направи да натегнат ушите им, и затвори очите им, Дане би да гледат с очите си, и да слушат с ушите си, И да разберат със сърцето си, и да се обрънат та се изцелят. 11 Тогава рекох: Господи, до кога? И Той отговори: Докато запустят

градовете та да няма жител, И къщите та да няма за пчелите, които са в асирийската земя; **19** И те човек, И страната да запустее съвсем, **12** Докато ще дойдат и всичките ще накацат по запустелите отдалечи Господ човеците, И напуснатите места долини, И в дупките на канарите, и на всяка драка, и всред земята бъдат много. **13** Но още ще остане в на всяко пасбище. **20** В този ден Господ ще обръсне нея една десета част, И тя ще бъде погризена; Но с бръснач Нает оттатък реката, асирийския цар, както на теревинта и дъба Пънът им остава, когато Главата и космите на краката, - даже и брадата ще се отсекат, Така светият род ще бъде пъна й.

## **7** И в дните на Юдовия цар Ахаз, син на Иотама,

Озиевия син, сирийският цар Расин и Израилевият цар Факей Ромелиевият син, възлязоха против Ерусалим за да воюват против него; но не можаха да го завладеят. **2** И известиха на Давидовия дом, казвайки: Сирия се съюзи с Ефрема. И сърцето на Ахаза и сърцето на людете му се разклатиха, както горските дървета се разклащат от вятъра. **3** Тогава рече Господ на Исаия: Излез сега да посрещнеш Ахаза, ти и синът ти Сеар-Ясув, при края на водопровода на горния водоем, по друма към

тепавичарската нива, **4** И кажи му: - Гледай да си спокоен; Да не се уплашиш нито да се покажеш малодушен Поради тия две опашки на дименци главни, - Поради яростния гняв на Расина и Сирия, и на Ромелиевия син. **5** Понеже Сирия, Ефрем и Ромелиевият син Сториха лошо намерение против тебе, казвайки: **6** Да възлезем против Юда и да го утесним, И да си пробием пролом в него, И да поставим Тавеиловия син за цар всред него. **7** За туй, така казва Господ Иеова: Това няма да стане, нито ще бъде. **8** Защото главата на Сирия е Дамаск, А глава на Дамаск, Расин; И вътре в шестдесет и пет години Ефрем ще се съкруши така щото да не е вече народ, **9** Ефрем, чиято глава е Самария, А глава на Самария Ромелиевият син. Ако не вярвате това, вие няма да се утвърдите. **10** И Господ говори още на Ахаза казвайки: **11** Поискай се знамение от Господа твоя Бог; Искай го или в дълбината или във висината горе. (Sheol h7585) **12** Но Ахаз рече: Не ща да искам, Нито ще изпитам Господа. **13** И Исаия рече: Слушайте сега, даме Давидов; Малко нещо ли ви е да досаждате на човеци, Та ще досаждате и на мой Бог? **14** Затова сам Господ ще ви даде знамение: Ето, девица ще зачне и ще роди син, И ще го нарече Емануил. **15** Състено мляко и мед ще яде, Когато се научи да отхвърля лошото и да избира доброто; **16** Защото, преди да се научи детето Да отхвърли лошото и да избира доброто, Тая земя, от чийто двама царе се отвръщаваш ти, това, от което те се боят, Нито да се плашите. **17** Ще бъде изоставена. **18** Господ ще докара на тебе, На твоите люде и башиният ти дом, Дни такива каквито не са дохождали От деня когато Ефрем се е отделил от Юда, - Ще докара асирийският цар. **19** И в същия ден Господ ще засвири за мухите, Които са в най-далечните околности на египетските реки, И

за пчелите, които са в асирийската земя; **19** И те човек, И страната да запустее съвсем, **12** Докато ще дойдат и всичките ще накацат по запустелите отдалечи Господ човеците, И напуснатите места долини, И в дупките на канарите, и на всяка драка, и всред земята бъдат много. **13** Но още ще остане в на всяко пасбище. **20** В този ден Господ ще обръсне нея една десета част, И тя ще бъде погризена; Но с бръснач Нает оттатък реката, асирийския цар, както на теревинта и дъба Пънът им остава, когато Главата и космите на краката, - даже и брадата ще се отсекат, Така светият род ще бъде пъна й. **21** И в същия ден човек, Който храни крава и две овце; **22** Ще яде състено мляко от изобилието на мялото, което ще дават; Защото състеното мляко и мед ще яде всеки, който е останал всред страната. **23** И в онзи ден всяко място, Гдето е имало хиляда лози по хиляда сребърника, Ще бъде за глогове и тръни. **24** Със стрели и с лъкове ще дойдат човеци там, Защото цялата страна ще стане само глогове и тръни; **25** Поради страх от глогове и тръни Ти не ще дойдеш на никой хълм, копан сега с търнокоп, Но ще бъде място, на което ще изпращаш говеда, И което ще тъпчат овце.

**8** И Господ ми рече: Вземи си една голяма писателска дълска та пиши на нея с обикновени букви - За Махер-шалал-хаш-база; **2** и аз си избрах за верни свидетели свещеника Урия и Захария Еверехиевия син. **3** Прочее, отидох при пророчицата; и тя зачна и роди син. И Господ ми рече: Наречи го Махер-шалал-хаш-баз; **4** Защото преди да се научи детето да вика - Татко мой! и - Майко моя! богатството на Дамаск и користите на Самария ще се занесат пред асирийския цар. **5** И Господ ми говори пак, казвайки: **6** Понеже тия люде се отказаха от тихо течашите силоамски води, И се радват за Расина и за Ромелиевия син, **7** Затова, ето, Господ възвежда върху тях Силните и големи води на Ефрат, Асирийския цар и всичката му слава; И като прелее всичките си канали И наводни всичките си брегове, **8** Ще нахлуе и през Юда, ще наводни и ще прелее, ще стигне до гуша, И прострениите му крила ще напълнят Ширината на земята ти, Емануиле. **9** Строшете се, народи, бъдете разломени, И (чуйте всички, които сте в далечни страни!) Опашете се; но ще бъдете разломени; Опашете се; но ще бъдете разломени. **10** Съветвайте помежду си, но съветването ще се осуети; Говорете дума, но тя няма да стои; Защото Бог е с нас. **11** Защото така ми говори Господ със сила ръка, И научи ме да не ходя в пътя на тия люде, като каза: **12** Да не наречете съюз всичко което тия люде наричат съюз, И да не се боите от Господа на Силите - Него осветете, От Него да се страхувате, и пред Него да треперите. **14** И Той ще бъде за светилище, - Но и за камък, о който да се спъват, и за канара, поради която да се осърбяват двата Израилеви дома, - За мрежа и за примка на ерусалимските жители. **15** И о Него мнозина

ще се спънат, ще паднат и ще се съкрушат, И в отворени уста. При все това, гневът Му не се отвърна, няя ще се впримчат и ще се уловят. 16 Завържи Но ръката Му е още простирана. 13 Но пак людете не увещанието, Запечатай поуката между учениците се връщат към Този, Който ги поразява, Нито търсят Ми. 17 И аз ще чакам Господа, който крие лицето Си Господа на Силите. 14 Затова Господ ще отсече от Якововия дом, И на Него ще се надея. 18 Ето, аз Израиля в един ден И глава и опашка, палмов клон и и десата, които ми е дал Господ. Сме за знамение и тръстика. 15 (Старецът и почтеният мъж, той е глава; за предвещания в Израиля От Господа на Силите, А пророкът, който поучава лъжи, той е опашка). 16 Който обитава на хълма Сион. 19 И когато ви рекат: Защото водителите на тия люде ги заблуждават, Допитвайте се до запитвачите на зли духове, И до И водените от тях загиват. 17 Затова Господ не врачовете, които шепнат и мърморят, отговорете: Не ще се зарадва за юношите им, Нито ще се смили трябва ли един народ да се допита до своя Бог? за сирачетата и вдовиците им; Понеже те всички Ще прибегне ли при мъртвите заради живите? 20 са нечестиви и злодейци, И всички уста говорят Нека прибегнат при закона и при свидетелството! безумие. При все това, гневът Му не се отвърна, Но Ако не говорят според това слово, Наистина няма ръката Му е още простирана. 18 Защото беззаконието зазоряване за тях. 21 И ще минат през тая земя зле изгаря като огън, Който пожъда глаговете и тръните; притискани и изгладнели; И когато огладнелят ще Да! Той пласти в горските гъсталаци, И те се издигат негодуват, Ще злословят царя си и Бога си. И ще като тежки облаци дим. 19 От гнева на Господа погледнат нагоре. 22 После ще се върнат в земята, И ето скръб и тъмнина, мрак на измъчване, И широко разпространена черна нощ.

**9** Но на измъчената земя не ще има мрак Както в предишните времена, Когато Той унизи земята Завулон и земята Нефталим; Но в последните времена ще я направи славна- Няя, която по пътя към езерото, оттатък Иордан, Галилея на народите.

2 Людете, които ходеха в тъмнина, видяха голяма светлина; На ония, които седяха в земя на мрачна сянка Изгря им светлина. 3 Умножил си народа, Увеличил си радостта му; Радват се пред Тебе както се радват във време на жътва, Както се радват, когато делят користи. 4 Защото Ти си строшил, както в деня на Мадиама, Тежкия им хомот, тоягата за плещите им, И бичът на угнетителя им. 5 Защото всяка чизма на обутия ратник в шума И облеклата валини в кръв, Ще бъдат за изгаряне и гориво за огън. 6 Защото ни се роди Дете, Син ни се даде: И управлението ще бъде на рамото Му; И името това гневът Му не са отвърна, Но ръката Му е още Му ще бъде: Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира. 7 Управлението Му и Ми, Тоягата, в чиято ръка е Моето негодувание! 6 мирът непрестанно ще се увеличават На Давидовия

на изграждането, И да отнемат правото на сиромасите от людете Ми, Така щото вдовиците да им станат корист, И те да съблекат сирачетата! 3 И какво ще направите в деня, когато ще бъдете наказани, И в опустошението, което ще дойде от далеч? Към кого ще прибегват за помощ? И где ще оставите славата си? 4 Нищо не им остава, освен да се наведат между пленниците, И да паднат под убитите. При все

И то съврхлятия и върху Израиля. 9 И всичките в сърцето му е Да съсипе и да изтреби не малко люде ще го познаят, Дори до Ефрем и жителите на народи. 8 Защото казва: Всичките Ми князе не са ли Самария, Които гордо и с надменно сърце казват: 10 царе? 9 Халине не е ли както Кархамис? Емат не е Кирличите паднаха, но ние ще създадем с дялани ли както Арпад? Самария не е ли както Дамаск? 10 камъни; Черниците се изсякоха, но ще ги заменим Както ръката ми е стигнала царствата на идолите, с кедри. 11 Затова Господ ще подигне отгоре му Чито изваяни идоли бяха по-много от ерусалимските ония, които се противиха против Расина, И ще и самарийските, 11 Не ще ли направя на Ерусалим и възбуди неприятелите му, 12 Сирийците отпред, и на неговите кумири, Както направих на Самария и филистимците отдире, - И те ще изядат Израиля с на нейните идоли? 12 Затова, когато свърши Господ

цялото Си дело Над хълма Сион и над Ерусалим, на Гевим се събират на бяг. 32 И като предстои Ще покажа, дума Той, плода на надменното сърце само днес в Ноб. Ще помаха с ръката си към хълма на асирийския цар, И славенето на надигнатите му на сионовата дъщеря, Към хълма на Ерусалим. 33 погледи. 13 Защото той казва: Със силата на своята ръка извърших това, И с мъдростта си, понеже съм разумен; И преместих границите на народите, Разграбих съкровищата им, И като силен свалих седящите на високо; 14 И ръката ми намери, като гнездо богатството на племената; И както събира някой оставени яйца, така аз събрах целия свят. И никой не поклати крило, не отвори уста, нито цвърти. 15 Дали ще се похвали секирата против този, който сече с нея? Ще се големее ли трионът против този, който го държи?- Като че ли жезълът би поклатил тия, които го дигат. Или тоягата би подигнала този, който не е дърво! 16 Затова Господ, Господ на Силите, Ще прати на тълстите му мършавости, И под славата му ще се запали пожар, Като пожар от огън. 17 Светлината на Израиля ще бъде за огън, И Светият Негов за пламък; И ще изгори и пойде тръните му И глаговете му в един ден; 18 Ще погуби и славата на леса му и на плодовитото му поле, И душа и тяло; И ще бъде както, когато изнемоще болен 19 А останалите дървета от леса му ще са малко, До толкоз щото да може дете да ги запише. 20 И в онъден останалите от Израиля и избавените от Якововия дом Няма вече да се облягат на този, който ги порази, Но ще се облягат с истина на Господа, Светия Израилев. 21 Останалото, останалото от Якова, Ще се обърне към могъщия Бог, 22 Защото, ако и да са людете ти Израилю, като морския пясък, Само остатък от тях ще се върне; Взето е решение за погубление, препълнено с Божията правда. 23 Защото Господ Бог на Силите ще извърши, Според решението, погубление всред цялата страна. 24 Затова така казва Господ Бог на Силите: Люде Мои, които живеете в Сион, Да се не бойте от асириец, Ако и да ви удари с жезъл, И дигне тоягата си против вас Според както я издигна Египет: 25 Защото още твърде малко, и негодуванието Ми ще престане, И гневът ще се обърне за тяхна погибел; 26 И Господ на Силите ще подбуди против него Бич, Както в порязването на Мадиама при канарата Орив; И жезълът ме ще се издигне над морето, И ще го възвиси според както го възвиси над Египет. 27 И в онъден товарът му ще се мести от плещите ти. И хомотът му от врата ти, И хомотът ще се строши поради помазанието ти. 28 Той дойде в Гаят, мина през Мигрон, В Михмас разтваря вещите си, 29 Минаха през прохода, нощуваха в Гава; Рама трепери, Главая Саулова се разбягва. 30 Извикай с висок глас, Галимова дъщеръ! Слушай, Лайс! и ти, бедни Анатоте! 31 Мадмина е бежанец; Жителите

Ето, Господ Иеова на Силите Ще изкастри хубавите клончета със страшна сила; Високо израсналите изсече с желязо горските гъсталаци; И Ливан ще падне чрез Могъщия.

**11** И ще израсне пръчка из Иесевия пън, И отрасъл из корените му ще носи плод; 2 И духът Господен ще почива на него, Дух на мъдрост и разум, Дух на съвет и на сила, Дух на знание и на страх от Господа; 3 И той ще се наслаждава в страх от Господа; Тъй щото няма да съди според каквото слуша с ушите си; 4 Но с правда ще съди сиромасите, И с правота ще решава за смирените на страната; Ще порази страната с жезъла на устата си, И с дишането на устните си ще умъртви нечестивия. 5 Правдата ще бъде пояс на кръста му, И верността пояс на хълбоците му. 6 Вълкът ще живее с агнето, Рисът ще си почива с ярето, Телето, лъвчето и угоените ще бъдат заедно; И малко дете ще ги води. 7 Кравата и мечката ще пасат заедно; Малките им ще си почиват задружно; И лъвът ще яде слама както воля. 8 Сучешо дете ще играе над дупката на аспида; И отбито дете ще туря ръката си в гнездото на ехидна. 9 Те не ще повреждат, нито погубват в цялата Ми света планина; Защото земята ще се изпълни със знание за Господа Както водите покриват дъното на морето. 10 И в онъден, към Иесевия корен, - Който ще стои като знаме на племената, - Към него ще прибягват племената; И неговото местоположение ще бъде славно. 11 И в онъден Господ пак втори път ще възвърне с ръката Си останалите от людете Си, Които ще останат от Асирия, от Египет, От Патрос, от Етиопия и от морските острови, 12 И ще издигне знаме за народите, И ще събере изгонените на Израиля, И ще събере в едно разпръснатите на Юда, От четирите ъгъла на земята. 13 И Ефремовата завист ще се махне, И притеснителите в Юда ще се отсекат! Ефрем няма да завижда на Юда, И Юда няма да притеснява Ефрема; 14 Но ще налетят на рамената на филистимците към запад; Заедно ще оберат и жителите на изток; Ще простират ръката си върху Едома и Моава; И амонците ще им се покорят, 15 И Господ ще наложи запрещението Си върху залива на Египетското море; И чрез изсушителния Си вътър ще помаха с ръката Си върху Ефрат, И ще го раздели на седем потока, Та ще направи да го минават с обуща. 16 И ще има друм из Асирия за останалите от людете Му, Които ще оцелеят,

Както имаше за Израиля В деня, когато възлезе от Египетската земя.

**12** В оня ден ти ще речеш: Господи, ще Те славословя, Защото, ако и да си се разгневил на мене, Гневът Ти се отвърна, и Ти си ме утешил. **2** Ето, Бог ми е спасение; Ще уповавам, и не ще се боя; Защото Господ Иеова е моя сила и песен, И Той стана мое спасение. **3** Затова с веселие ще начерпете вода От изворите на спасението. **4** И в оня ден ще речете: Славословете Господа, Възгласете името Му, заявете между племената делата Му, Напомнете, че е възвишено Неговото име. **5** Пейте Господу, защото извърши велики дела; Нека бъде познато това по цялата земя. **6** Извикай и възклици за сионска жителка, Защото Светият Израилев е велик всред тебе.

**13** Пророчество за Вавилон наложено във видение на Исаия Амосия син: **2** Дигнете знаме на гола планина, Извикайте с висок глас към тях, помахайте с ръка, За да влязат във вратите на благородните. **3** Аз заповядах на посветените Си, Повиках още и силните Си, за да извършат волята на гнева Ми, - Да! ония, които се радват на Моето величие. **4** Гласът върху планините на множество приличаше на голям народ! Господ на силите преглежда войнството Си за бой. **5** Те идат от далечна страна, От небесните краища, Дори Господ и оръжията на негодуванието Му, За да погуби цялата земя. **6** Лелекайте, защото денят Господен наближи, Ще дойде като погибел от Всемогъщия. **7** Затова всичките ръце ще ослабват, И сърцето на всеки човек ще се стопи. **8** Те ще са смутят; болки и скърби ще ги обземат; Ще бъдат в болки както жена, която ражда; Удивлявани ще гледат един на друг, - Лицата им лица на пламък. **9** Ето денят Господен иде, Лют с негодувание и пламенен гняв, За да запусти земята И да изтреби от нея грешните й, **10** Защото небесните звезди и съзвездия Не ще дадат светенето си; Сънцето ще потъмнее при изгряването си, И луната не ще сияе със светлината си. **11** Ще накажа свeta за злината им, И нечестивите за беззаконието им; Ще направя да престане големеенето на гордите, И ще смири високоумието на страшните. **12** Ще направя човек да е по-скъп от чисто злато, Да! хората да са по-скъпи от о菲尔ското злато. **13** Затова ще разклатя небето, И земята от търсене ще се премести, При гнева на Господа на Силите, В деня на пламенната Му ярост. **14** Те ще бъдат като гонена сърна, И като овце, които никой не събира; Ще се връщат всеки при людете си. И ще бягат всеки на земята си. **15** Всеки, който се намери, ще бъде пронизан; И всичките заловени ще паднат под нож. **16** младенците им,

точе, ще бъдат смазани пред очите им; Къщите им ще бъдат ограбени и жените им изнасилвани. **17** Ето, ще подбудя против тях мидяните, Които не ще считат среброто за нищо, А колкото за златото - няма да се наслаждават в него. **18** Но с лъковете си ще смажат юношите; И не ще се смилят за плода на утробата, Окото им няма да пощади децата. **19** И с Вавилон, славата на царствата, Красивият град, с който се гордеят халдите, Ще бъда както, когато разори Бог Содома и Гомора: **20** Никога няма да се насели, Нито ще бъде обитаван из род в род; Нито арабите ще разпъват шатрите си там, Нито овчари ще правят стадата си да почиват там. **21** Но диви котки ще почиват там; Къщите им ще бъдат пълни с виещи животни; Камилоптици ще живеят там, И пръчове ще скачат там; **22** Хиени ще вият в замъците им, И чакали в увеселителните им палати; И времето да му стане това скоро ще дойде. Дните му не ще се продължат.

**14** Защото Господ ще се смили за Якова, И пак ще избере Израилия. И ще ги настани в земята им; И чужденците ще се присъединят към тях, И ще се прилепят към Яковия дом. **2** Племената ще ги вземат и ще ги заведат на мястото им; И Израилевият дом ще ги наследи в земята Господна За слуги и слугини; Те ще пленят пленителите си, И ще владеят над притеснителите си. **3** И в деня, когато Господ не успокои от скръбта ти, От неволята ти и от жестоката работа, В която ти бе поробен, **4** Ще употребиши това иносказание против вавилонския цар, като речеш: Как престана насилиникът! Престана скубачът на злото! **5** Господ строши тоягата на нечестивите, Скиптьра на владетелите, **6** Които яростно поразяваше племената С непрестанно биене, Който властвуваше с гняв над народите, С преследване, което никой не въздържаше. **7** Цялата земя се успокои и утихна; Възклици са с песни; **8** Дори елхите и ливанските кедри се радват за тебе, казвайки: Откакто лежиш ти дървар не е излизал против нас. **9** Преизподната отдолу се раздвижи поради тебе, За да те посрещне, когато дойдеш; Поради тебе събуди мъртвите, всичките земни първенци, Дигна от престолите им всичките царе на народите. (*Sheol h7585*) **10** Те всички проговаряйки ще ти рекат: И ти ли ослабна като нас? Стана ли равен нам? **11** Великолепието ти и шумът на твоите псалтири се снишиха до преизподната; Червеят се протяга под теб, и червеи те покриват. (*Sheol h7585*) **12** Как си паднал от небето, ти Деннице, сине на зората! Как си отсечен до земята, ти, който поваляше народите; **13** А ти думаше в сърцето си: Ще възляза на небесата, Ще възвиша престола си над Божиите звезди, И ще седна на планината

на събраниите богове към най-крайните страни на север. **14** Ще възлеза над висотата на облаците, Ще бъда подобен на Всевишния. **15** Обаче ти ще се синиши до преизподната, До най-долните дълбини на рова. (*Sheol h7585*) **16** Ония, които те видят ще се взират в тебе, Ще те разгледат, и ще рекат. Тоя ли е и Елеала; Гласът им се чува дори да Яса; Затова човекът, който правеше да трепери земята, Който разклащащ царствата, **17** Който запустяваше света, И съсипваше градовете му, Който не пускаше за Маава; Благородните му бягат до Сигор, до Еглат-домовете им затворниците си? **18** Всичките царе на народите - те всички - Спят в слава, всеки в дома на Луит, Защото в пътя при Оронайм високо плачат си; **19** А ти си отхвърлен от гроба си като презирно за изтреблението си. **20** Защото водите на Нимрим клонче, Като дреха на убити, на прободени с нож, на пресъхнаха; Защото тревата изсъхна, моравата слизещи между камъните на рова, - Като потъкан изчезна, Няма нищо зелено. **21** Затова избилието, под нозе труп. **22** Ти не ще се съединиш с тях в което събраха, И онова, което скътхаха, Ще занесат в погребение, Защото си погубил земята си, избил долината на върбите. **23** Защото волите стигнаха до си своите люде; Родът на злодейците никога не ще всичките предели на Маава, Риданието му в Еглаим, се споменува. **24** Пригответе клане за чадата му, Поради беззаконието на бащите им, За да не станат завладеят земята, И напълнят лицето на света с градове. **25** Защото ще стана против тях, казва Господ на Силите, И ще излича из Вавилон име и всичко останало, - И син и внук, казва Господ.

**26** И ще го обърна в притежание на ежове, и във водни локви; И ще го помета с метлата на погибелта, казва Господ на Силите. **27** Господ на Силите се закле, казвайки: Непременно, както намислих, така ще стане, И както реших, така ще стои, **28** Че ще съкруша асириец в земята Си, И ще го стъпча на планините Си; Тогава хомотът му ще се дигне от тях, И товарът му ще се снеме от плещите из. **29** Това е решението взето за цялата земя, И тая е ръката, която се простира над всичките народи. **30** Защото Господ на Силите взе решение, и кой ще го осути? И ръката Му е простряна, и коя ще я върне назад? **31** В годината, в която умря цар Ахаз, се наложи следното пророчество: **32** Не се радвай, цяла Филистимска земъ, Загдето се строши тоягата, която те порази; Понеже из корена на земята ще излезе ехидна, И плодът му ще бъде горителна хвърката змия. **33** Първородните на сиромаха ще се нахранят, И бедните ще си почиват в безопасност; Аз ще умъртвя корените ти с глад И останалите от тебе ще бъдат убити. **34** Ридай, порто; извикай, граде; Стопила си се, цяла Филистимска земъ; Защото иде дим от север. И в редовете му не ще има ни един, който да пропадне, **35** Тогава, какъв отговор ще се даде на посланиците на народа? - Това, че Господ е утвърдил основите на Сион, И там ще прибягват наскърбените между людете Му.

**15** Наложеното на Маава пророчество: Понеже Ар маавски се разори през нощ и загина, **2** Затова той възлезе на високите места във Вант

и в Девон за да плаче; Маава рида за Нево и за Медева; Всяка негова глава е плешива, всяка брада е обръщата. **3** В улиците си те се опасват с вретища; По къщните си покриви и по площадите си всичките заридават, потънали в плач. **4** И Есевон лелека, въоръжените маавски мъже ридаят; Душата на всеки от тях трепери вътре в него. **5** Сърцето ми рида за И съсипваше градовете му, Който не пускаше за Маава; Благородните му бягат до Сигор, до Еглат-домовете им затворниците си? **6** Защото водите на Нимрим избилието, под нозе труп. **7** Защото плачат през угорницата шелишия; Защото с плач възлизат на пътя при Оронайм високо плачат си; **8** Защото водите на Димон се пълнят с кръв, Понеже ще докарам още злини върху Димон, - Лъзове върху оцелелите от Маава И върху останалите от оная земя.

## **16** Пращайте агнета за княза на земята От Села в пустинята До хълма на сионовата дъщеря.

**2** Защото, подобно на скитаща се птица Изпъденена из гнездото си, Такива ще бъдат маавските дъщери при бродовете на Арнон. **3** Съветвай се извърши правосъдие; Всред пладне направи сянката си като нощ; Скрий изпъдените, не издавай скиташа се. **4** Изпъдените ми нека пришелствуват при тебе, Мааве; Бъди им покров от разорителя; Защото грабителят изчезна, разорителят престана. Потъквачите се изтребиха от земята **5** И с милост ще се утвърди престол; И на него ще седи, с истина, в Давидовия шатър, Оня, който съди и търси правосъдие и бърза да върши правда. **6** Чухме за гордостта на Маава, (той е много горд), За високоумието му, гордостта му и яростта му; Но лъжливите му хваления са суетни. **7** Затова Маав ще възридае за Маава, - Всички ще възридят; Ще окните за сухо-гроздовите низиници на Кир-аресет, Горчиво поразени. **8** Защото нивите на Есевон и лозето на Севма са посърнали; Господарите на народите счупиха отбраните му садения, Които стигаха до Язир и се извикаха по пустинята; Клоновете му бяха разпрострени, минаваха през морето. **9** Затова, заедно с плача на Язир и аз ще оплача лозето на Севма; Ще те измокря със сълзите си, Есевоне и Елеало, Защото престана възклицанието за летните ти плодове и за жетвата ти. **10** Отне се веселието и радостта от плодоносното поле, И в лозята ти неща има вече пеене, нито радостни гласове; Не ще има

**11** Затова червата ми звучат като арфа за Моава, И през море, И с рогозени кораби по водите, като вътрешностите ми за Кир-арес. **12** И когато Моав, казваш: Идете, вие бързи пратеници, към народа уморен от високите си места, Се яви и влезе в висок и гладък, Към люде страшни от началото си и капището са да се помоли, Той няма да сполучи. нататък, Народ, който отмерва и потъпква, Чиято **13** Това е словото, което Господ, в миналото време земя обираят реките! з Всички вие жители на света, изговори за Моава. **14** А сега Господ говори, казвайки: и вие обитатели на земята, Гледайте, когато се - Вътре в три години, каквите са годините на наемник, Славата на Моава ще изпадне в презрение С цялото му голямо множество; И останалите ще бъдат много малко и незначителни.

**17** Наложеното за Дамаск пророчество: - Ето, Дамаск не е вече град, А ще бъде грамада развалини. **2** Градовете на Ароир са напуснати; Те ще служат за стада, Които ще лежат, и не ще има кой да ги плаши. **3** Крепостта ще се махне от Ефрема, и царството от Дамаск, И останалото от Сирия ще бъде като славата на израиляните, Казва Господ на Силите. **4** И в онъ ден славата на Якова ще се смали, И тълстината на месата му ще измършаве; **5** И ще бъде както, когато жетварят хване стръкове жито И пожъне класовете с мищата си; Да! ще бъде както, когато събира някой класове в рафаймската долина. **6** Но ще остане в него пабирък, Както при отръсването на маслината, - Две-три зърна на върха на по-високите клонове. Четири-пет на по-крайните клончета на някое плодородно дърво, Казва Господ Израилевият Бог. **7** В онъ ден човека ще погледни към Създателя си, И очите му ще се взрат в Светия Израилев; **8** Той не ще погледне към жертвениците, делото на ръцете си. Нито ще се взре в онова, което изработиха пръстите му. Нито в ашерите, нито в кумирите на сълънцето. **9** В онъ ден укрепените му градове ще бъдат като оставените места в гората на планинския връх, Които бидоха оставени по причина на израиляните; И ще стане там запустение. **10** Господ Иеова на Силите. **5** И водите ще изчезнат из Понеже си забравил Бога на спасението си, И не си спомнил силната си Канара, Затова насаждаш приятни садове, И насаденото е от чужди фиданки; **11** В деня, когато ги насадиш заграждаш ги с плет, И сутрин правиш семето ти да цъфти; А жетвата ще чезне в деня на скръб И на неизцелима печал. **12** Ах! шуменето на многото племена, Които бучат като бученето на моретата, - И смутът на народите, Които напилят като напора на големите води! **13** Народите ще напилят като напора на големите води; Но Бог ще ги смърми и те ще бягат далеч И ще бъдат гонени като плява по планините пред въятъра, И като въртещ се прах пред вихрушката. **14** Привечер, ето смущение, И преди да съмне ги няма! Това е делът на тия, които ни обираят, И съдбата на ония, които ни разграбват.

**18** О земя, бърмачаща с крила, Която си оттатък етиопските реки. **2** Която изпращаш посланици

издигне знаме на планините, И слушайте, когато засвири тръбата; **4** Защото така ми рече Господ: Ще съм безмълвен, и в обиталището Си ще гледам, Като светло грееце по пладне. Като росен облак в жетвена жега. **5** Защото преди беритбата, когато пъкката стане съзвършена, И от цвета незрялото грозде, узре, Той ще изреже клончетата с косери, И като отсече клоновете ще ги махне, **6** Те всички ще бъдат оставени за хищните планински птици И за земните зверове: И тия хищни птици ще летуват върху тях. **7** В онова време, на мястото, где е името на Господа на Силите, на сионския хълм, Ще се донесе подарък на Господа на Силите От люде високи и гладки, И от люде страшни от началото си и нататък, От народ, който отмерва и потъпква, Чиято земя обираят реките.

**19** Наложеното за Египет пророчество: - Ето, Господ язи на лек облак И ще дойде в Египет; Египетските идоли ще потреперят от пристигането Му, И сърцето на Египет ще се разтопи всред самия него. **2** И Аз ще подигна египтяни против египтяни; Всеки ще се бие против брата си И всеки против ближния си, - Град против град, царство против царство. **3** И духът на Египет ще изчезне вътре в него; И ще осуетя намеренията му; И ще се допитат до идолите и чародейте До запитвачите на зли духове и врачовете **4** И ще затворя египтяните в ръката на Ливадите при Нил, по бреговете на Нил, И всичко постои при Нил, Ще изсъхне, ще се разпиlee, и ще се изсъхнат, И египетските канали ще спаднат и ще изсъхнат, И рогозът и тръстиката ще повехнат, **7** И върхът на въдица в Нил, ще ридаят. И ония, които хвърлят въдица в Нил, ще жалеят. **9** Също и ония, които работят тънък лен, И които тъкат висон, ще се посрамят. **10** И всичките негови стълбове ще се строшат, И всички надничари ще се осърбят духом.

**11** Първенците на Танис са крайно безумни; Съветът на мъдрите Фараонови съветници стана животински; Как, прочее, казвате всеки на Фараона: Аз съм син на мъдри, син на древни царе? **12** Тогава, где са твоите мъдреци? Нека ти открият сега, и нека дадат да се разбира Какво е решил Господ на Силите

за Египет! 13 Първенците на Танис избезумяха, упованятието ни, към което прибегнахме за помощ за Първенците на Мемфис се заблудиха. И ония, които да се избавим от асирийския цар! а ние как ще се са подпорка на племената му, измамиха Египет. избавим?

14 Господ смеси всред него дух на извращение; И те заблудиха Египет във всичките му дела, Както пиян полита в бълването си, 15 И не ще има дело, което главата или опашката, Палмовият клон, или тръстиката, да може да извърши. 16 В оня ден Египет ще бъде като жени, И ще трепери и ще се бои От замахването на ръката на Господа на Силите, С която Той замаха върху него. 17 И Юдовата земя ще стане ужас за Египет: Всеки, който си припомнюва за нея, ще се ужасява Поради решението на Господа на Силите, Което взе против него. 18 В оня ден ще има пет града в Египетската земя, Които ще говорят ханаански език И ще се кълнат в Господа на Силите; Единият ще се нарича град Херес 19 В оня ден ще има олтар на Господа Всред Египетската земя, И стълб на Господа при границата й. 20 И той ще бъде за знамение и свидетелство На Господа на Силите в Египетската земя; Защото ще извикат към Господа Поради притеснителите, И Той ще им изпрати спасител и поборник, Който ще ги избави. 21 И Господ ще стане познат на Египет; И египтяните ще познаят Господа в оня ден; Да! ще се покланят принасят жертви и принос, И ще направяват обрек Господу, който ще изпълният. 22 И Господ ще удари Египет, А като удари ще изцели; Защото те ще се обърнат към Господа, И Той ще бъде молен от тях и ще ги изцели. 23 В оня ден ще има друм От Египет за Асирия; И асирийците ще дойдат в Египет, И египтяните в Асирия, И египтяните с асирийците ще служат Господу. 24 В оня ден Израил ще бъде С Египет и с Асирия; Трето благословение всред земята: 25 Защото Господ на Силите ще ги благослови, като ще рече: Благословен да бъде Египет, Мои люде, И Асирия, делото на ръцете Ми, И Израил, наследството Ми.

20 В годината, в която Тартан дойде в Азот, когато го изпрати асирийският цар Саргон, та воюва против Азот и го превзе, 2 в същото време Господ говори чрез Амосовия син Исаия, като каза: Иди, разпashi вретището от кръста си, и изуй обущата си от нозете. И той направи така и ходеше гол и бос. 3 Тогава рече Господ: Както слугата Ми Исаия е ходил гол и бос три години за знамение и предвещание против Египет и против Етиопия, 4 така асирийският цар ще отведе египтяните в плен и етиопяните в заточение, млади и стари, голи и боси, и с голи задници за срам на Египет. 5 Тогава те ще се ужасяват и засрамят за Етиопия упованятието си, и за Египет хваленето си. 6 И в оня ден жители Всички твои, които се намериха, Надалеч побягнали, на тая крайбрежна страна ще кажат: Ето, такова е

21 Наложеното за пустинята на морето пророчество: Както южните вихушки, които стремително летят, Така иде разрушение от пустинята, от страшната земя. 2 Тежко видение ми се откри: Коварният коварства, и грабителят граби. Възлез, Еламе; обсади, Мидийо; Спрях всичките й въздишания. 3 Затова хълбоците ми са пълни с болеж; Болки ме обзеха като болките на жена, когато ражда; Сърбен съм та не мога да чуя, Смутен съм та не мога да видя. 4 Сърцето ми се разколебава, трепет ме ужаси; Дрезгавината, която пожелах, се обърна на страшилище за мене. 5 Пригответя трапезата, поставят стражата, ядат, пият! Станете, военачалици! изълскайте щитове! 6 Защото Господ ми рече така: Иди постави страж, Та нека възвестява каквото види. 7 И видя полк конници по двама, Полк осли, и полк камили; Тогава внимна добре с голямо внимание. 8 После, извика като лъв: Господи, аз стоя непрекъснато в стражарницата през деня, И оставам в стражата си целите нощи. 9 Но, ето! иде тук полк мъже, конници по двама! И той проговарайки рече: Падна, падна Вавилон, И всичките изваяни идоли на боговете му се строшиха на земята! 10 Врахо мой, и ти произведение на гумното ми, Явих ви онова, което чух от Господа на Силите, Израилевия Бог. 11 Наложеното за Едом пророчество: Към мене вика един от Сиир: Стражо, колко е частът на нощта? Стражо, колко е частът на нощта? 12 Стражът рече: Утрото иде, още и нощта; Ако искате да питате, питайте; дойдете пак, дойдете. 13 Наложеното за Арабия пророчество: Привечер ще слезете в гората да пренощувате. О дедански кервани. 14 Жителите на теманска земя Донесоха вода за жадния, Посрещнаха бежанците с хляба си. 15 Защото побягнаха от сабите, От оголената сабя, от запънатия лък, И от лютостта на войната. 16 Защото Господ ми рече така: Вътре в една година, каквito са годините на наемник, Ще изчезне всичката слава на Кидар; 17 И останалото число на стрелците, Силните мъже на кидарците, ще бъде малко; Защото Господ Израилевият Бог е изговорил това.

22 Наложеното за долината на видението пророчество: Шо то е сега Ти си се качил цял на къщните покриви, 2 Оти, пълен с викове, Шумни граде, велели граде? Убитите ти не се убиха с нож, Нито умряха в бой. 3 Всичките ти първенци побягнаха заедно, Вързани бидоха от стрелците; си, и за Египет хваленето си. 4 И в оня ден жители Всички твои, които се намериха, Надалеч побягнали,

се от мене; ще плача горчиво; Не се трудете да ме утешавате За опустошението на дъщерята на людете ми. 5 Защото в долината на видението Е ден няма за вас къща или вход. (От Китимската земя на поражение и тъпчене И недоумение от Господа им се извести това). 2 Мълкнете, вие жители на Бога на Силите, - Ден на събаряне стените, и на крайморието, Да! ти, когото сидонските търговци, викане към планините. 6 И Елам взе тула, С полкове Минаващи през морето, са обогатили з Доходът войници и конници, И Кир откри щита. 7 И когато му, идещ през големи води, Бе житото на Нил, отбраните ти долини се напълниха с колесници, И жетвата на реката Тъй щото той беше тържище на конниците се опълчиха при портата, 8 И той дигна народите. 4 Засрами се, Сидоне, защото морето покривалото на Юда, То в оня ден ти обрна погледа проговори; Морската крепост рече: Не съм в болки, си към оръжията на къщата лес. 9 И като видяхте, нито раждам, Нито момци отхранвам, нито девици че проломите на Давидовия град са много, Събрахте отглеждам. 5 Когато се чуе това в Египет, Ще се водите на долнния водоем, 10 Та, като изброяхте мъчат много поради известието за Тир 6 Заминете къщите на Ерусалим И развалихте къщите, за да в Тарсис; Възридайте, жители на крайморието. 7 укрепите стената, 11 Направихте и между двете Това ли е вашият весел град, Чиято древност е от стени нов водоем За водата на стария водоем; Но стари времена? Нозете му ще го занесат далеч да не погледнахте към Онзи, Който стори това, Нито странствува. 8 Кой намисли това против Тир, Който дадохте внимание на Този Който го бе приготвил раздаваше корони, Чийто търговци бяха князе, Чийто отдавна. 12 В оня ден Господ Иеова на Силите Ви покупатели бяха знаменитите на света? 9 Господ на призовава на плач и на жалене, На обръзване Силите намисли това, За да посрами всяко гордеене главата и на опасване с вретище; 13 Но, ето радост със слава И да унижи всичките знаменити на света. и веселie, Колене говеда и колене овце, Ядене месо 10 Залей земята си като Нил, тарсийска дъщерьо; и пиене вино! И казват: Да ядем и да пием, Защото Няма вече ограничение за тебе. 11 Господ простира утрe ще умрем. 14 Тогава от Господа на Силите откри ръката Си над морето. Потресе царствата; Господ се в ушите му туй: Наистина това беззаконие няма да даде заповед на Ханаан Да се съборят крепостите се очисти от вас докле умрете, Казва Господ Иеова му. 12 Рече още: Не ще се радваш вече, О угнетена на Силите. 15 Така казва Господ Иеова на Силите: девице, сидонова дъщерьо: Стани да замини в Иди, влез при тоя настойник, При домоуправителя Китим; Нито там ще имаш почивка, 13 Ето земята на Шевна и речи: 16 Що правиш тук? и кого имаш тук халдеите; Тия люде не съществуват вече; Асириецът свой? Та исчичаш тук гроб за себе си, - Правиш си определи земята им за пустинни зверове; Издигнаха гроб на високо, Исчичаш си в камъка обиталище! кулите си, събориха палатите му, И той обръна на 17 Ето, Господ като силен мъж ще те захвърли, Да, развалини. 14 Лелекайте, тарсийски кораби, Защото като те улови здраво, 18 Ще те навие и ще те метне запустя крепостта ви. 15 В оня ден Тир ще бъде като топка В Широка земя; Там ще умреш, и там забравен седемдесет години, Колкото са годините наместо славните ти колесници, Ще има срама на на един цар; А след седемдесетте години Ще бъде дома на господаря ти. 19 Ще те отгласна от чина ти, на Тир както в песента на блудницата се казва: 16 И от положението ти ще те сваят. 20 В оня ден ще Вземи арфа, обходи града, Забравена блудница; извикаш слугата си Елиакима Хелкиевия син, 21 И Свири сладко, пей много песни, За да те помнят. 17 И като го облека с твоето облекло И го стегна с твоя след седемдесет години Господ ще посети дъщерята пояс Ще предам властта ти в неговата ръка, И той на Тир; И тя ще се наема пак, И ще блудствува с ще бъде един баща на ерусалимските жители И на всичките царства на света по лицето на земята. Юдовия дом. 22 И ще положа на рамото му ключа 18 Но търговията и наемът й ще се посветят на на Давидовия дом; Той ще отваря, и никой няма да Господа, Няма да се вложат в съкровище нито в затваря, И ще затваря и никой няма да отваря; 23 И склад; Защото търговията ѝ ще бъде за живеещите ще го закрепя като гвоздей на твърдо място; И той пред Господа, За да ядат до ситост и да имат трайно облекло.

на него ще окочат всичката слава на бащиния му дом, - Чадата и внуките, Всичките малки съдове, От съдове като чаши До всичките съдове като мехове. 25 В оня ден, казва Господ на Силите, Закрепеният на твърдо място гвоздей ще ослабва, И ще се счупи, и ще падне, И товарът, който висеше на него, ще се срине; Защото Господ е изговорил това.

**23** Наложено за Тир пророчество: Лелекайте, тарсийски кораби, Защото той се разруши, Та людете ми. 5 Защото в долината на видението Е ден няма за вас къща или вход. (От Китимската земя на поражение и тъпчене И недоумение от Господа им се извести това). 2 Мълкнете, вие жители на Бога на Силите, - Ден на събаряне стените, и на крайморието, Да! ти, когото сидонските търговци, викане към планините. 6 И Елам взе тула, С полкове Минаващи през морето, са обогатили з Доходът войници и конници, И Кир откри щита. 7 И когато му, идещ през големи води, Бе житото на Нил, отбраните ти долини се напълниха с колесници, И жетвата на реката Тъй щото той беше тържище на конниците се опълчиха при портата, 8 И той дигна народите. 4 Засрами се, Сидоне, защото морето покривалото на Юда, То в оня ден ти обрна погледа проговори; Морската крепост рече: Не съм в болки, си към оръжията на къщата лес. 9 И като видяхте, нито раждам, Нито момци отхранвам, нито девици че проломите на Давидовия град са много, Събрахте отглеждам. 5 Когато се чуе това в Египет, Ще се водите на долния водоем, 10 Та, като изброяхте мъчат много поради известието за Тир 6 Заминете къщите на Ерусалим И развалихте къщите, за да в Тарсис; Възридайте, жители на крайморието. 7 укрепите стената, 11 Направихте и между двете Това ли е вашият весел град, Чиято древност е от стени нов водоем За водата на стария водоем; Но стари времена? Нозете му ще го занесат далеч да не погледнахте към Онзи, Който стори това, Нито странствува. 8 Кой намисли това против Тир, Който дадохте внимание на Този Който го бе приготвил раздаваше корони, Чийто търговци бяха князе, Чийто отдавна. 12 В оня ден Господ Иеова на Силите Ви покупатели бяха знаменитите на света? 9 Господ на призовава на плач и на жалене, На обръзване Силите намисли това, За да посрами всяко гордеене главата и на опасване с вретище; 13 Но, ето радост със слава И да унижи всичките знаменити на света. и веселie, Колене говеда и колене овце, Ядене месо 10 Залей земята си като Нил, тарсийска дъщерьо; и пиене вино! И казват: Да ядем и да пием, Защото Няма вече ограничение за тебе. 11 Господ простира утрe ще умрем. 14 Тогава от Господа на Силите откри ръката Си над морето. Потресе царствата; Господ се в ушите му туй: Наистина това беззаконие няма да даде заповед на Ханаан Да се съборят крепостите се очисти от вас докле умрете, Казва Господ Иеова му. 12 Рече още: Не ще се радваш вече, О угнетена на Силите. 15 Така казва Господ Иеова на Силите: девице, сидонова дъщерьо: Стани да замини в Иди, влез при тоя настойник, При домоуправителя Китим; Нито там ще имаш почивка, 13 Ето земята на Шевна и речи: 16 Що правиш тук? и кого имаш тук халдеите; Тия люде не съществуват вече; Асириецът свой? Та исчичаш тук гроб за себе си, - Правиш си определи земята им за пустинни зверове; Издигнаха гроб на високо, Исчичаш си в камъка обиталище! кулите си, събориха палатите му, И той обръна на 17 Ето, Господ като силен мъж ще те захвърли, Да, развалини. 14 Лелекайте, тарсийски кораби, Защото като те улови здраво, 18 Ще те навие и ще те метне запустя крепостта ви. 15 В оня ден Тир ще бъде като топка В Широка земя; Там ще умреш, и там забравен седемдесет години, Колкото са годините наместо славните ти колесници, Ще има срама на на един цар; А след седемдесетте години Ще бъде дома на господаря ти. 19 Ще те отгласна от чина ти, на Тир както в песента на блудницата се казва: 16 И от положението ти ще те сваят. 20 В оня ден ще Вземи арфа, обходи града, Забравена блудница; извикаш слугата си Елиакима Хелкиевия син, 21 И Свири сладко, пей много песни, За да те помнят. 17 И като го облека с твоето облекло И го стегна с твоя след седемдесет години Господ ще посети дъщерята пояс Ще предам властта ти в неговата ръка, И той на Тир; И тя ще се наема пак, И ще блудствува с ще бъде един баща на ерусалимските жители И на всичките царства на света по лицето на земята. Юдовия дом. 22 И ще положа на рамото му ключа 18 Но търговията и наемът й ще се посветят на на Давидовия дом; Той ще отваря, и никой няма да Господа, Няма да се вложат в съкровище нито в затваря, И ще затваря и никой няма да отваря; 23 И склад; Защото търговията ѝ ще бъде за живеещите ще го закрепя като гвоздей на твърдо място; И той пред Господа, За да ядат до ситост и да имат трайно облекло.

**24** Ето, Господ изпразва земята и я запустява, Превръща я разпръсва жителите й. 2 И ще стане, както на людете, така и на свещеници; Както на слугата така и на господаря му; Както на слугинята, така и на господарката й; Както на купувача, така и на продавача; Както на земеделеца, така и на заемача; Както на приемача с лихва, така и на оня, който му

дава с лихва. 3 Съвсем ще се изпразни земята, и в грамада, Укрепен град на развалина. Палатът съвършено ще се оголи; Защото Господ е изговорил на чужденците да не е град; Той никога няма да това слово. 4 Земята жалее и повяхва; Светът се съгради. 3 Затова силните люде ще Те славят, изнемощява и повяхва; Високопоставените между Градът на страшните народи ще се боят от Тебе. 4 людете на земята са изнемощели. 5 Земята тоже Защото си бил крепост на сиромаха, Крепост на е осквернена под жителите си, Защото престъпиха бедния в утеснението му, Прибежище от бура, сянка законите, не зачитаха повелението, Нарушиха вечния от пек, Когато устремът на насилиниците нападне завет. 6 Затова, клетва погълна земята, И ония, които като бура върху стена. 5 Ще намалиш шума на живеят на нея се намериха виновни; Затова жителите чужденците Както пека в сухо място; Както пека през на земята изгоряха, И малцина човечи останаха. сянката на облак, Възли лицието на страшните ще 7 Новото вино жалее, лозето изнемощява, Всички, ослабне. 6 И на тоя хълм Господ на Силите ще които имаха весело сърце, взадишат. 8 Веселието направи на всичките племена Угощение от тълсти на тъланчетата престава: Шумът на ликуващите се неща, угощение от вина дълго стояли на дрождията свършва; Престава веселието на арфата. 9 Няма си, От тълсти неща пълни с мозък, От вина, дълго да пият вино с песни; Спиртното питие ще бъде стояли на дрождията си, пречистени. 7 И на тоя горчиво за тия, които го пият. 10 Суетният град хълм Той ще развали Вънкашното покривало, което е се събори; Всяка къща се затвори тъй щото да мятано върху всичките племена, И покривката, която не влезе никой. 11 Вик има по улиците за виното; е пространяна върху всичките народи. 8 Ще погълне Всяка радост се помрачи: веселието на земята смъртта за винаги; И Господ Бог ще обърше сълзите е отшло в плен. 12 В града остана пустота, И от всичките лица, И ще отнеме укора на людете Си портата е разбита и съборена. 13 Защото всред от цялата земя; Защото Господ е изговорил това, 9 И земята, между племената, ще бъде Подобно на в оня ден ще рекат: Ето, Тоя е наш Бог; Чакахме плода паднал при отърсването на маслина, Подобно Го, и Той ще ни спаси; Тоя е Господ; чакахме Го; на пабиръка, когато се свърши гроздобер. 14 Тия Ще се зарадваме и развеселим в спасението Му, ще извикат с висок глас, ще издадат силен глас, 10 Защото в тоя хълм Господната ръка ще почине; За величието Господно ще възклинят от морето. И Моав ще бъде потъкан на мястото си, Както се 15 Затова прославете Господа в източните страни, тъпче плявата в бунището. 11 Господ ще разпростира прославете името на Господа Израилевия Бог в ръцете Си всред него, Както плаващи простира крайморията. 16 От край земята чухме да пеят Слава ръце да плава, И ще повали гордостта му Въпреки на праведния; Но аз рекох: Чезна! чезна! горко ми! лукавщината на ръцете му. 12 Ще сниши и крепостта Коварните коварстваха; Да! коварните страшно ти, силна с високи стени, Ще я събори и хвърли на коварстваха. 17 Страх, и яма, и примка са върху земята, дори в пръстта.

тебе, О земни жителю. 18 Кой бяга от гласа на страх  
Ще падне в ямата; И който възлиза всред ямата, Ще се улови в примката; Защото прозорците отворени, И основите на земята треперят. 19 Земята се съкруши съвсем, Земята се разложи съвсем, Земята силно се разтърси. 20 Земята ще полита като някой пиян, И ще се люлее насам натам като колиба; Беззаконието ѝ ще натегне върху нея: И ще падне и няма вече да стане. 21 И в оня ден Господ ще накаже в височината войнството на високопоставените, И на земята земните царе. 22 И ще бъдат събрани, Както се събират затворниците в тъмницата. И ще бъдат затворени в тъмницата, И след дълго време ще бъдат наказани. 23 Тогава луната ще се смuti и сълнцето ще се засрами; Защото Господ на Силите ще царува на Сионския хълм, И в Ерусалим, и пред старейшините Си, със слава.

**25** Господи, Ти си мой Бог; Ще Те превъзнасям, ще пея хваления на името Ти; Защото си извършил чудни дела, Отдавнашните Си намерения, сякът на облак, Възли лицето на страшните ще

**26** В оня ден тая песен ще се изпее в Юдовата земя: Имаме укрепен град; Спасение ще тури Бог за стени и подпорки. 2 Отворете портите, За да влезе праведният народ, който пази истината. 3 Ще опазиш в съвършен мир Непоколебими ум, Защото на Тебе уповава. 4 Уповавайте на Господа винаги, Защото Господ Иеова е вечна канара: 5 Защото събarya живеещите на високо, Снишава високостоящия град, снишава го дори до земята, Хвърля го дори в пръстта. 6 Ногата ще го потъпче - Нозете на сиромаха, стъпките на бедния. 7 Пътят на праведния е прав път; Пътеката на праведния Ти направляващ. 8 Да! в пътя на Твоите съдби, Господи, Те чакахме: Желанието на душите ни е към Твоето име и към възпоменание за Тебе. 9 С душата си Те пожелах нощем, Да! с дълбочината на духа си Тебе търся в зори; Защото, когато Твоите съдби се вършат на земята Жителите на света се учат правда. 10 Ако се покаже милост към нечестивия, Пак той няма да се научи на правда; Даже в земята с вярност и истинност. 2 Защото Ти обръна град на правотата ще постъпва неправедно, И не ще

погледне на Господното величие. 11 Господи, ръката ашерите и кумирите на сълънцето не ще стоят вече Ти е издигната, но те не виждат; Обаче ще видят прави. 10 Защото укрепеният град ще запустее, ревността Ти за людете Ти, и ще се посрамят; Огън Заселището ще се напусне и ще се остави като даже ще погълне враговете Ти. 12 Господи, Ти ще пустиня; Там ще пасе телето, и там ще си почива, отредиш мир за нас, Защото си извършил за нас И ще изполде клончетата му. 11 Когато клоновете и всичките ни дела. 13 Господи Боже наш, освен му изсъхнат ще се отчупят; Жените като дойдат Тебе други господари са владели над нас; А само ще ги изгорят; Защото са неразумни люде; Защото чрез Тебе ще споменуваме Твоето име. 14 Ти са Творецът им не ще ги пожали, И Създателят им не мърти, няма да живеят; Ти са сенки няма да се ще смили за тях. 12 В онъ ден Господ ще отърси издигнат; Защото Ти си ги наказал и изтребил, И плода Си, От стремителния Ефрат до египетския си направил всеки спомен за тях да изчезне. 15 поток; И вие ще съберете един по един, о чада не Умножил си народа, Господи; Умножил си народа; Израиля. 13 И в онъ ден ще затръбъ голяма тръба; прославил си се; Разширил си всичките граници И загиващите в Асирийската земя И изгонените, на страната. 16 Господи в скръбта прибягнаха към които са в Египетската земя, Ще се кланят Господу в Тебе, Изляха тайна молитва, когато наказанието светия хълм в Ерусалим.

Ти бе върху тях. 17 Както непразна жена, Когато наближава да роди, е в мъка И вика в болките си, Такива станахме и ние пред Тебе, Господи. 18 Станахме непразни, бяхме в мъка, Но като че ли вътър родихме; Никакво избавление не извършихме на земята, Нито паднаха пред нас жителите на света. 19 Твоите умрели ще оживеят; Моите мъртви тела ще възкръснат. Събудете се и запейте радостно вие, които обитавате в пръстта, Защото росата Ти е кат росата по тревите. И земята ще предаде мъртвите. 20 Дойдете, люде Мои, влезте в скришните си стани, И затворете вратите след себе си; Скрайте се за един малък миг, Догдото премине гневът. 21 Защото, ето, Господ излиза от мястото Си. За да накаже жителите на земята за беззаконието им; И земята ще открие кървите си, И не ще покрие вече убитите си.

**27** В онъ ден Господ С любия, и великия, и якия Си нож Ще накаже левиатана, бързия змей, Да! левиатана, извивация си змей, И ще убие змията, която е в морето. 2 В онъ ден ще се каже: Прелестно лозе; пейте за него. 3 Аз, Господ, го пазя; Всяка минута ще го пая; Нощем и денем ще го пазя За да го не повреди никой. 4 Ярост няма вече в Мене; Дано биха се опълчили против Мене глововете и тръните му в бой! Щях да мина през сред тях, щях да ги изгоря купно. 5 Или нека се хване за силата Ми За да се примери с Мене! Да! нека се примери с мене. 6 В идните поколения Яков ще се закорени, Израил ще напълни и цъфне, И те ще напълнят лицето на света с плод. 7 Поразил ли го е както порази онния, които поразиха него? Или убит ли бе както бяха умъртвени убитите от него? 8 С мерилка ти му се противиши, когато го отпращаш; Ти го завлече със силния Си вихър в деня на източния вътър. 9 За туй, с това ще се очисти беззаконието на Якова, И това ще бъде целият плод от изличването на греха му, Че той ще направи всичките камъни на жертвениците като варовит камък що се стрива на прах, Така щото

**28** Горко на горделивия венец на Ефремовите пияници, И на повехналия цват на славната му красота, Който е на върха на тълстите долини на ония, които се обладават от вино! 2 Ето, от Господа идва един мощен и силен, Който, като буря с град и опустошителна вихрушка, Като буря от силни прелели води, Ще ги хвърли с ръката си на земята. 3 Горделивият венец на Ефремовите пияници Ще се тъпче под нозе; 4 И повехналият цват на славната им красота, Който е на върха на тълстата долина, Ще стане като първоздряла смокиня преди лятото, Която, щом я вземе в ръка онъ, който я види, погълща я. 5 В онъ ден Господ на Силите ще бъде славен венец И красива корона за останалите от людете Си, 6 И правосъден дух за онъ, който седи да съди И сила за тия, които отблъсват неприятели до портата му, 7 Но тия се побъркаха от виното И се заблудиха от спиртното питие; Свещеник и пророк се побъркаха от спиртно питие, Обладаха се от вино, заблудиха се от спиртно питие, Побъркаха се във видението, спъват се в съденето, 8 Защото всичките трапези са пълни с бълвоч и нечистота, Така щото няма чисто място. 9 Кого, казваш ти, ще научи той на знание? И кого ще направи да разбере каквото му е? Отбитите от мляко ли? Отълчените от гърди ли? 10 Защото дава заповед след заповед, Заповед, след заповед, Правило след правило, правило след правило, Тук малко, там малко. 11 Наистина с гънви устни и с друг език Ще говори на тия люде 12 Оня, който бе им рекъл: Тая е почивката ви; и успокойте уморения; И това е освежението ви; Но те не искаха да слушат. 13 Затова словото Господно ще стане за тях Заповед след заповед, заповед след заповед, Правило след правило, правило след правило. Тук малко, там малко, Тъй щото, като ходят, да паднат въззнак и да се съкрушат, Да се впримчат и да се хванат. 14 Затова слушайте словото Господно, вие

присмивачи, Които господарувате над тия люде, из земята ще бъде като на запитвач на зли духове, които са в Ерусалим. **15** Понеже сте казали: Ние И говоренето ти ще бъде шепот из пръстта. **5** А направихме договор със съмртта, И се съгласихме множеството на неприятелите ти ще бъде като силен прах, И множеството на насилиниците ти като дребна минава, да не дойде до нас, Защото си направихме плява, която се отвява: Да! това ще стане внезапно в лъжата прибежище, И под измама се скрихме, (*Sheol h7585*) **16** Затова, така казва Господ Иеова: Ето, С гръмъ, с трус и с голям шум, С буря и вихрушка полагам в Сион камък за основа, Камък, отбран, и с погълщащ огнен пламък. **7** И множеството на скъпоценен, краеъгълен, за търда основа; Който всички народи, Които воюват против Ариил, Да! вярва в него не ще прибърза да бяга. **17** Ще направя всички, които воюват против него и против крепостите правосъдието връвта, И правдата отвеса; И градушка му, И онния, които го притесняват, Ще бъде като сън, ще помете прибежището при лъжи, И водата ще като нощно видение. **8** И както гладният сънува наводни скривалището. **18** Договорът ви със съмртта ясно, че яде, Но, като се събуди, душата му е празна, ще се унищожи, И съгласието ви с преизподнтя не Или както жадният сънува ясно, че пие, Но като се ще устои; Когато заливащата беда минава Тогава събуди, ето той е прямръл, и душата му има охота, ще се стъпчете от нея. (*Sheol h7585*) **19** Колкото пъти Така ще бъдат множествата на всичките народи, минава ще ви хваша; Защото всяка заран ще минава, Които воюват против сионския хълм. **9** Стойте смаяни Денем и нощем; И само слуха за нея да чуе някой, и почудете се, Заслепете себе си и ослепейте; Те ще се изплаши. **20** Защото леглото е търде късъ, за са пияни, но не от вино, Политат, но не от спиртно да може някой да се постре по него. И завивката птие. **10** Защото Господ изля на вас дух на дълбок търде тясна, за да може някой да се завие с нея. сън, И затвори очите ви: пророците, И помрачи **21** Защото Господ ще стане както на хълма Ферасим, първенците ви: гледачите. **11** И всяко пророческо Ще се разгневи както в долината Гаваон, За да видение стана за вас Като думите на запечатано извърши работата Си, пречудната Си работа, И да писмо, Което дават на някого, който е грамотен, И изпълни делото Си, удивителното Си дело, **22** Сера, казват: А прочети това; А той казва: Не мога, защото е прочее, не ставайте присмивачи, Да не би да се запечатано; **12** Тогава дават писмото на някого, който стегнат оковите ви по-яко; Защото аз чух от Господа не е грамотен. И казват: Я прочети това; А той казва: Иеова на Силените, Че ще се извърши погубление, и Не съм грамотен. **13** Затова Господ казва: Понеже то предрешено, по цялата страна. **23** Дайте ухо и тия люде се приближават при Мене с устата си, И слушайте гласа ми. Внимавайте и слушайте думите Ме почитат с устните си, Но са отстранили сърцето ми, **24** Орачът всеки ден ли оре за да посее? Всеки си далеч от Мене, И благоволението им към Мене ден ли разтваря бразди и разбива буци на нивата По човешки поучения изучени папагалски, **14** Затова, си? **25** Като изравни лицето й, Не пръска ли къщица, ето, ще пристъпя да направя чудно дело между тия и посява кимион, И сади жито в редове, И ечемика люде, Да! чудно и странно дело; И мъдростта на на определеното му място, И лимеца наоколо? **26** мъдрите им ще изчезне, И разумът на разумните Защото учи го Бог му на разсъдък, И го поучава. **27** ще се скрие. **15** Горко на онния, които дълбоко Защото не се вършее къщица с диканя, Нито колело търсят Да скрият намеренията си от Господа, - от кола се завърта върху кимиона; Но с тояга се Чийто дела са в тъмнината, И които казват: Кой ни очуква къщицата, И с прът кимионът. **28** А житото за види? кой ни знае? **16** Ах! тая ваша опърничавост! хляб ще се сдроби ли? Не; човек не го вършее за Гърнчарят ще се счете ли като кал? Направеното винаги, Нито го стрива с колелото на колата си, Нито ще рече ли на този, който го е направил: Той не го разтроява с копитата на конете си. **29** Също ме е направил? Или изработеното ще рече ли за и това произлиза от Господа на Силените, Който е този, който го е изработил: Той няма разум? **17** чудесен в съвет, превъзходен в мъдрост.

**29** Горко на Ариил, Ариил, Града где то Давид се засели! Притурете година на година, Празниците нека се изреждат в кръга си, **2** Тогава Аз ще притесня Ариил, И ще има в него тъга и скръб, И той ще Ми бъде наистина като огнище Божие. **3** И ще поставя стан околовръст против тебе, ще те обсадя с могили. И ще издигна кули против тебе. **4** И ти ще бъдеш повален, ще говориш из земята; Говоренето ти ще бъде ниско из пръстта. И гласът ти

из бъде като на запитвач на зли духове, множеството на неприятелите ти ще бъде като силен прах, И множеството на насилиниците ти като дребна минава, да не дойде до нас, Защото си направихме плява, която се отвява: Да! това ще стане внезапно в лъжата прибежище, И под измама се скрихме, (*Sheol h7585*) **16** Затова, така казва Господ Иеова: Ето, С гръмъ, с трус и с голям шум, С буря и вихрушка полагам в Сион камък за основа, Камък, отбран, и с погълщащ огнен пламък. **7** И множеството на скъпоценен, краеъгълен, за търда основа; Който всички народи, Които воюват против Ариил, Да! вярва в него не ще прибърза да бяга. **17** Ще направя всички, които воюват против него и против крепостите правосъдието връвта, И правдата отвеса; И градушка му, И онния, които го притесняват, Ще бъде като сън, ще помете прибежището при лъжи, И водата ще като нощно видение. **8** И както гладният сънува ясно, че яде, Но, като се събуди, душата му е празна, Или както жадният сънува ясно, че пие, Но като се събуди, ето той е прямръл, и душата му има охота, Така ще бъдат множествата на всичките народи, Които воюват против сионския хълм. **9** Стойте смаяни Денем и нощем; И само слуха за нея да чуе някой, и почудете се, Заслепете себе си и ослепейте; Те ще се изплаши. **20** Защото леглото е търде късъ, за са пияни, но не от вино, Политат, но не от спиртно да може някой да се постре по него. И завивката птие. **10** Защото Господ изля на вас дух на дълбок търде тясна, за да може някой да се завие с нея. сън, И затвори очите ви: пророците, И помрачи **21** Защото Господ ще стане както на хълма Ферасим, първенците ви: гледачите. **11** И всяко пророческо Ще се разгневи както в долината Гаваон, За да видение стана за вас Като думите на запечатано извърши работата Си, пречудната Си работа, И да писмо, Което дават на някого, който е грамотен, И изпълни делото Си, удивителното Си дело, **22** Сера, казват: А прочети това; А той казва: Не мога, защото е прочее, не ставайте присмивачи, Да не би да се запечатано; **12** Тогава дават писмото на някого, който стегнат оковите ви по-яко; Защото аз чух от Господа не е грамотен. И казват: Я прочети това; А той казва: Иеова на Силените, Че ще се извърши погубление, и Не съм грамотен. **13** Затова Господ казва: Понеже то предрешено, по цялата страна. **23** Дайте ухо и тия люде се приближават при Мене с устата си, И слушайте гласа ми. Внимавайте и слушайте думите Ме почитат с устните си, Но са отстранили сърцето ми, **24** Орачът всеки ден ли оре за да посее? Всеки си далеч от Мене, И благоволението им към Мене ден ли разтваря бразди и разбива буци на нивата По човешки поучения изучени папагалски, **14** Затова, си? **25** Като изравни лицето й, Не пръска ли къщица, ето, ще пристъпя да направя чудно дело между тия и посява кимион, И сади жито в редове, И ечемика люде, Да! чудно и странно дело; И мъдростта на на определеното му място, И лимеца наоколо? **26** мъдрите им ще изчезне, И разумът на разумните Защото учи го Бог му на разсъдък, И го поучава. **27** ще се скрие. **15** Горко на онния, които дълбоко Защото не се вършее къщица с диканя, Нито колело търсят Да скрият намеренията си от Господа, - от кола се завърта върху кимиона; Но с тояга се Чийто дела са в тъмнината, И които казват: Кой ни очуква къщицата, И с прът кимионът. **28** А житото за види? кой ни знае? **16** Ах! тая ваша опърничавост! хляб ще се сдроби ли? Не; човек не го вършее за Гърнчарят ще се счете ли като кал? Направеното винаги, Нито го стрива с колелото на колата си, Нито ще рече ли на този, който го е направил: Той не го разтроява с копитата на конете си. **29** Също ме е направил? Или изработеното ще рече ли за и това произлиза от Господа на Силените, Който е този, който го е изработил: Той няма разум? **17** чудесен в съвет, превъзходен в мъдрост.

Които изкарват човека виновен в съдебното дело, И бъде, силата ви; Но вие не искахте това; 16 А рекохте: поставят примка за онзи, който изобличава в портата, Не, но ще побегнем с коне; Затова ще бягате; И: Ще И с лъжа изкарват крив праведния. 22 Затова Господ, яздим на бързи животни; Затова, и ония, които ви Който е изкупил Аврама, така казва за Яковия гонят ще бъдат бързи. 17 Ще бягате, хиляда души от дом; Яков няма вече да се посрани, Нито лицето му заплашването на единого Или от заплашването на вече ще пребледнеет; 23 Но когато той - ще каже, петима, Догдето останете като разголено дърво на чадата му - видят делото на ръцете Ми всред себе си, Те ще оставят името Ми; Да! ще осветят Светия Яков, И ще се боят от Бога Израилев. 24 Също и ония, които са заблудили духом, ще се вразумят, И които са роптали, ще приемат поука,

**30** Горко на непокорните чада, казва Господ, Които се съветват, но не с Мене, И които сключват договори, но не чрез Моя Дух, Та притурят грях на грях; 2 Които отиват за да слязат в Египет Без да се допитват до Моите уста, За да се закрепят със силата на Фараона, И да прибягнат под сянката на Египет! 3 Затова Фараоновата сило ще ви бъде за срам, И прибягването под египетската сянка за смущение. 4 Защото началниците му отидоха в Танис, И посланиците му дойдоха в Ханес. 5 Та всички ще се срамуват поради люде, които не могат да ги ползват Нито да бъдат помощ или полза, Но са за срам и дори за укор. 6 Наложеното за южните животни пророчество: През наскърбителната и мъчителна земя, Дето има лъвица и як лъв, Ехидна и горителна хвърката змия, Занасят богатството си на плещите на оселчетата, И съкровищата си на гъбицата на камилите, При люде, които няма да го ползват, 7 Защото помощта от Египет ще бъде суетна и бесполезна; Затова го нарекох: Рахав, който бездействува. 8 Сега иди, напиши това пред тях на дъсчица, И забележи го в книга, Та да остане за бъдещето време за свидетелство до века, 9 Че те са непокорни люде, чада лъжици, Чада, които не искат да слушат поуката Господна, 10 Които казват на гледачите: Не гледайте, И на пророците: Не ни пророкувайте правото, Но говорете ни ласкателно, пророкувайте измами, 11 Отстъпете от пътя, Отклонете се от пътеката, Махнете от пред нас Светия Израилев. 12 Затова, така казва Светият Израилев: Понеже презирате това слово, И уповавате на насилиството и на извратеността, И се опирате на тях, 13 По тая причина това беззаконие ще ви бъде Като разпукната част издута във висока стена И готова да падне, Чието рухване става внезапно в един миг. 14 И Той ще я разломи, строшавайки я безпощадно, както се чупи грънчарски съд, Така щото между частите му да се не намира черепчица, С която да вземе някой огън от огнището, Или да гребне вода от щерната. 15 Затова така казва Господ Иеова Светият Израилев: Чрез завръщане и почиване ще се избавите, В безумие и увереност ще

бъде, силата ви; Но вие не искахте това; 16 А рекохте: поставят примка за онзи, който изобличава в портата, Не, но ще побегнем с коне; Затова ще бягате; И: Ще И с лъжа изкарват крив праведния. 22 Затова Господ, яздим на бързи животни; Затова, и ония, които ви Който е изкупил Аврама, така казва за Яковия гонят ще бъдат бързи. 17 Ще бягате, хиляда души от планински връх, И като знаме на хълм. 18 По тая причина ще се превъзнесе за да ви пожали; Защото Господ е Бог правосъден; Благени всички, които Го чакат. 19 О люде, които живеете, в Сион, в Ерусалим, Вие няма да плачете вече; Той наистина ще се смили за тебе при гласа на вопъла ти; Когато го чу ще ти отговори. 20 И ако Господ и да ви даде Хляб на скръб и вода на утеснение, Пак учителите ти няма да бъдат скрити вече, Но очите ти ще гледат учителите ти; 21 И ушите ти ще слушат зад тебе слово, което, Когато се отклонявате на дясното И когато се отклонявате на ляво, Ще казва: Тоя е пътят, ходете по него. 22 Тогава вие ще имате за гнусота Среброто, с което са обковани изваяните ти идоли, И златото, с което са облечени леяните ти идоли; Ще ги отхвърлиш като нечисто нещо, Ще речеш на всеки от тях: Махни се от тук. 23 И Господ ще даде дъжд за семето ти, С което ще посееш нивата си, И хляб от земната производителност, Който ще бъде хранителен и изобилен; И в онова време добитъкът ти ще пасе в широки пащи, 24 Също и воловете и оселчетата, които работят земята, Ще ядат вкусна зоб веяна с лопата и веяло. 25 И ще има на всяка висока планина И на всяко високо бърдо Реки и водни потоци, В деня на голямото клане. Когато купите паднат. 26 При това, светлината на луната ще бъде като светлината на слънцето, И светлината на слънцето ще бъде седмократна - като светлината на седем дни, В деня, когато Господ превърза струпя на людете Си, И изцелява раната от удара им. 27 Ето, името на Господа иде от далеч; Гневът Му е пламнал, и гъстият Му дим се издига; Устните Му са пълни с негодувание, Езикът Му е като погъщащ огън, 28 И дишането Му като прелят поток, Който достига дори до шия; За да пресее народите в ситото на погублението: И в челюстите на племената ще има юзда, Която ще ги накара да се заблуждават. 29 У вас ще има песен както в нощта на тържествен празник, И сърдечна веселба както, когато тръгват със свирки, За да отидат при канарата Израилева, в Господния хълм. 30 И Господ ще направи да се чуе славния Му глас, И да се види тежкото слагане на мищата Му, С гневно негодувание и с пламък на погъщащ огън, С буен дъжд, с буря и с едър град. 31 Защото асириецът, който с жезъл удря, Ще бъде смазан чрез гласа Господен. 32 И всеки удар

със съdboносния жезъл. Който Господ ще сложи 7 А на коварния средствата са зли; Той измислюва върху него, Ще бъде със тъланчета и арфи; И с лукави кроежки За да погуби сиромаха с лъжливи потресащи боеве ще воюват против тях. 33 Защото думи Даже като немотния говори право. 8 Но Тофет отдавна е приготвен, Да! За царя приготвен; великодушният измислюва великодушни неща, И за Той да го направи дълбок и широк; Куп огън има в великодушни неща ще стои. 9 Станете, вие охолни него и много дърва; Дишането Господно, като поток жени, и слушайте гласа ми; Чуйте думата ми, вие безгрижни дъщери; 10 За една година и няколко дни ще бъдете смущавани, вие безгрижни; Защото гроздоберът ще чезне, беритбата няма да настане. 11 Треперете, вие охолни; смутете се вие безгрижни; Съблечете се и оголете се, и опашете кръста си с вретище. 12 Те ще се бият в гърди за приятни полета, За плодородните лозя. 13 Тръни и глогове ще растат в земята на людете Ми, Още и върху всичките къщи, гдето се веселят във веселещия се град; 14 Защото палата ще бъде изоставен, Шумният град ще бъде напуснат, Крепостта и кулата ще станат до века пещери, Наслаждение на диви осли, пасбище на стада, 15 Докато духът се излезе на нас от свише, И пустинята стане плодородно поле, И плодородното поле се счете като лес. 16 Тогава правосъдие ще се засели в пустинята, И правда ще обитава в плодородното поле. 17 Правдата ще из действува мир; И светлината на правдата ще бъде покой и увереност до века. 18 И Моите люде ще обитават в мирно заселище, В утвърдени жилища, и в тихи успокоителни места. 19 Но ще пада градушка върху падащия лес; И градът съвсем ще се сниши. 20 Блажени вие, които сеете при всяка вода, Които изпращат навред нозете на воля и на осела!

**31** Горко на ония, които слизат в Египет за помощ, И се надяват на коне, Които уповават на колесници, понеже са многочислени, И на конници, защото са много яки, А не гледат на Светия Израилев, Нито търсят Господа! 2 Но и Той е мъдър, И ще докара зло, и не ще оттегли словата Си; А ще стане против дома на нечестивите, И против помощта на ония, които вършат беззаконие. 3 А египтяните са човеци, а не Бог, И конете им плът, а не дух; Та, когато Господ простира ръката Си Тогава и оня, който помага, ще се спъне, И оня, комуто помага, ще падне, И всички заедно ще чезнат. 4 Защото така ми казва Господ: Както лъв, даже младият лъв, ръмжи над лова си, Когато се свикат против него множество овчари, Но не се плаши то гласа им, Нито се сгърчва от шума им. Така Господ на Силите ще слезе; За да воюва за хълма на Сион И за неговата възвишеност. 5 Както птиците треперят над своите пилета, Така Господ на Силите ще защити Ерусалим Ще го защити и избави, Ще го пощади и запази. 6 Върнете се, о чада на Израил, Към Този, от Когото много сте отстъпили. 7 Защото в онъ ден всеки човек ще захвърли Сребърните си идоли и златните си идоли, Които вашите ръце направиха, за грях вам. 8 Тогава асириецът ще падне от нож не човешки, И нож не човешки ще го пяде; И той ще побегне от ножа, И момците ще станат под данък. 9 И кротостта му ще замине от страх, И началниците му ще се смятат от знамето, Казва Господ, Чийто огън е в Сион И огнището му в Ерусалим.

**32** Ето, един цар ще царува с правда, И началниците ще управляват с правосъдие; 2 И всеки човек от тях ще бъде като заслон от вътър и като прибежище от буря, Като водни потоци на сухо място, Като сянка от голяма канара в източена земя. 3 Очите на виждащите не ще бъдат помрачени, И ушите на слушащите ще бъдат внимателни. 4 Също и сърцето на безразсъдните ще разбере мъдрост, И езикът на гъгнivите ще говори бърже и ясно. 5 Подлият не ще се нарича вече великодушен, Нито ще се казва сребролюбецът щедър; 6 Защото подлият ще говори подло, И сърцето му ще работи беззаконие, Тъй щото да върши нечестие и говори заблуда против Господа, За да източи душата на гладния, И да направи пitiето на жадния да чезне.

**33** Горко на тебе, който разоряваш, а не си бил разорен, Който постъпваш коварно; а с тебе на се постъпили коварно! Когато престанеш да разоряваш ще бъдеш разорен, И когато спреш да постъпваш коварно, ще постъпват коварно с тебе. 2 Господи, смили се за нас; Тебе чакаме; Бъди ни мища всяка зара, И избавление за нас в усиливо време. 3 От шума на метежа племената побягнаха; От Твоето издигане народите се разпръснаха. 4 И користта ще се събере от вас както гъсениците събират; Ще сконкат върху нея, както скача скакалец 5 Господ е превъзведен, защото обитава на високо; Той е изпълнил Сион с правосъдие и правда. 6 А чрез мъдрост и знание и изобилно спасение ще бъдат утвърдени времената ти: Страхът от Господа е Неговото съкровище. 7 Ето, юнаците им викат наявън; Посланиците на мира плачат горчиво 8 Друмовете запустяха; Няма вече пътници; Той наруши договора, презря градовете, Не счита човека за нищо. 9 Земята жалее и изнемощява; Ливан е посрамен и вехне; Сарон прилича на пустиня; Листата на Васан и Кармил окапаха. 10 Сега ще стана, казва Господ; Сега ще се възвиша, сега ще се възвелича. 11

Слама ще заченете, и плява ще родите; Дишането С кръвта на агнетата и яретата, С тълстините на ви като огън ще ви пояде. **12** И племената ще бъдат овнешките бъбреци; Защото Господ има жертви във вар що гори, Като отсечени тръни, които изгарят в Восора, И голямо клане в Едомската земя. **7** Дивите огън. **13** Слушайте, вие далечни, що съм сторил; волове ще слязат с тях, И телците с биковете; Земята И вие близки признайте силата Ми. **14** Грешните в им ще се напои с кръв, И пръстта им ще затълстее с Сион се боят; Трепет обзema безбожните; и казват: тълстина. **8** Защото е ден на възмездие от Господа, Кой от вас ще обитава при погълщащ огън? Кой Година на въздаяния по сионовото състезание. **9** от вас ще обитава при вечни пламъци? **15** Който Потоците на Едом ще се превърнат в смола. И ходи праведно и говори справедливо, Който презира пръстта му в сяра, И земята му ще стане пламтяща печалбата от насилиствата, Който отърска ръцете смола. **10** Няма да угласне ни нощем ни денем; Димът си от дароприемство, Който запушва ушите си, за и ще се издигне непрестанно; Из род в род ще остане да не чуе за кръвопролитие, И който затуля очите опустошена; Никой не ще мине през нея до века. **11** си, за да не види злото, **16** Той ще обитава на Но пеликанът и ежът ще я наследят; Кукумявката високо; крепостите на канарите ще бъдат мястото и гарванът ще живеят в нея; И Господ ще прости на защитата му; Хлябът му ще му се даде, водата върху нея връв за разорение, И отвес за изправдане. му няма да липсва. **17** Очите ти ще видят царя **12** Колкото за благородните му, никой от тях няма в красотата му, Ще видят широкоразпространена да се намери там, Та да провъзгласят царството; земя. **18** Сърцето ти ще си спомня за миналия ужас, И всичките му първенци ще достигнат до нищо. **13** казвайки: Где е този, който броеше кулите? **19** Няма Тръни ще поникнат в палатите му, Коприва и къпини в вече да видиш свирепите люде, Люде с дълбок глас, крепостите му; И ще бъде заселище на чакали, Двор който не проумяваш, С чужд език, който не разбираш. на камилоптици. **14** Дивите котки ще се срещат там с **20** Погледни на Сион, града на празниците ни; Очите хиените, И пръчът ще провиква към другаря си; Тоже ти ще видят Ерусалим безмълвно заселище, Щатър, и бухалът ще се настани там Като си намира място който няма да се мести, Чийто колове никога не ще за почивка. **15** Там ще се загнездя стрелницата змия, бъдат извадени, И нито едно от въжетата му скъсано. И, като носи яйца и мъти, Ще събира малките си под **21** Но там Господ ще бъде с нас във величието Си, сянката си; Да! там ще се събират лешоядите, Всеки Като място на широки реки и потоци, Гдето няма да с другарката си. **16** Потърсете в книгата Господна върви ладия с весла, Нито ще мине великолепен та прочетете; Никое от тия не ще липсва Нито ще кораб. **22** Защото Господ е наш съдия, Господ е наш бъде без другарката си; Защото казва Господ: Моите законодател, Господ е наш цар, Той ще ни спаси. уста заповядаха това; И самият Негов Дух ги събра. **23** Въжетата ти ослабнаха, Не можеха да крепят **17** Той хвърли жребие за тях, И неговата ръка им мачтата ти, Не можеха да разпрострат платната; раздели с мерна връв оная земя; ти ще владеят И тогава големи користи се разделиха, Хромите века, Из род в род ще обитават в нея.

разграбиха плячката. **24** И жителят няма да рече:

Болен съм; На людете, които живеят в него, ще се

прости беззаконието им.

**34** Приближете се народи, за да чуете, И внимавайте, племена; Нека чуе земята и това, което я изпъльва, Светът и всичко, което се произвежда от него. **2** Защото Господ негодува спрямо всичките народи, И пламенно се гневи на всичките им множества; Обрекъл ги е на изтребление, Предал ги е на клане. **3** Също и убитите им ще бъдат разхвърлени, И вонята от труповете им ще се дигне, И планините ще се разтопят в кръвта им. **4** И цялото небесно множество ще се разложи, И небето ще се свие като свитък; И цялото му множество ще падне. Както пада лист от лоза, И като паднал лист от смоковница. **5** Понеже ножът Ми се напи в небесата, Затова, ето, ще сляза за съдба върху Едом, Да! Върху людете, които Аз обрекох на изтребление **6** Ножът Господен е пълен с кръв, Затълстя с тълстина,

**35** Пустото и безводното място ще се развеселят, И пустинята ще се възрадва и ще цъфне като крем. **2** Ще цъфти изобилно, и ще се развесели дори с радост и песни; Ще се даде на нея славата на Ливан, Превъзходството на Кармил и Сарод; Те ще видят славата Господна, Величието на нашия Бог. **3** Укрепете немощните ръце, И утвърдете ослабналите колена. **4** Кажете на ония, които са с уплашено сърце: Укрепете се! не бойте се! Ето вашият Бог! Възмездietо ще дойде с Божие въздаяние: Той ще дойде и ще ви избави. **5** Тогава очите на слепите ще се отворят, И ушите на глухите ще се отпушат, **6** Тогава куцият ще скача като елен, И езикът на немия ще пее; Защото в пустата земя ще изблигнат води, И потоци в пустинята. **7** Нажеженият пясък ще стане езеро, И жадната земя водни извори; В заселището, где лежаха чакалите, Ще има зеленина с тръстика и рози. **8** И там ще има друм и път, Който ще се нарече път на светостта; Нечестивият няма да мине през него, но ще бъде само за тях; Пътниците - даже

и глупавите - няма да се заблуждават по него, 9 Лъв асирийският цар. 16 Не слушайте Езекия; защото така не ще има там, Нито ще се качи по него хищен звяр; казва асирийският цар: Направете спогодба с мене и Такъв не ще се намери там; Но изкупените ще ходят излезте при мене; и якте всеки от лозето си, и всеки по него. 10 Изкупените от Господа ще се върнат, И от смокината си, и пийте всеки от водата на щерната ще дойдат с възклициане в Сион: Вечно веселие си, 17 докле дойда иви заведа в земя подобна на ще бъде на главата им: Ще придобиват радост и вашата земя, земя изобилваща с жито и вино, земя изобилваща с хляб и лозя. 18 Внимавайте да не би ви убеждавал Езекия като казва: Господ ще ни избави. Някой от боговете на народите избавил ли е земята си от ръката на асирийския цар? 19 Где са боговете на Емат и Арфад? Где са боговете на Сефарум? Избавиха ли те Самария от ръката ми? 20 Кой измежду всичките богове на тия страни са избавили земята си от моята ръка, та да избави Иеова Ерусалим от ръката ми? 21 А те мълчаха, и не му отговориха ни дума; защото царят беше заповядал, казвайки: Да му не отговаряте. 22 Тогава управителят на двореца Елиаким Халкиевият син, и секретаря Шевна, и летописецът Иоах Асафовият син, дойдоха при Езекия с раздрани дрехи та му известиха Рапсаковите думи.

**36** В четиринацетата година на цар Езекия, асирийският цар Сенахирим възлезе против всичките укрепени Юдови градове и ги превзе. 2 И асирийският цар изпрати Рапсака от Лахис в Ерусалим с голяма войска при цар Езекия. И той застана при водопровода на горния водоем по друма към тепавичарската нива. 3 Тогава излязоха при него управителя на двореца Елиаким, Хелкиевия син, и секретаря Шевна, и летописецът Иоах Асафовият син. 4 Тогава им рече Рапсак: Кажете сега на Езекия: Така казва великият цар, асирийският цар: Каква е тая увереност, на която уповаваш? 5 Казвам ти, че твоето благоразумие и сила за воюване са само лицемерни думи. На кого, прочее, се надяваш та си въстанил против мене? 6 Виж, ти се надяваш като че ли на тояга, на оная строшена тръстика, на Египет, на която ако се опре някоя ще се забучи в ръката му та ще я промуши. Такъв е египетският цар Фараон за всички, които се надяват на него. 7 Но ако ми речеш: На Господ нашия Бог уповаваме, то Той не е ли Оня, Чито високи места и жертвеници премахна Езекия, като рече на Юда и на Ерусалим: Пред тоя олтар се покланяйте? 8 Сега, прочее, дай човеки в залог на господаря ми асирийският цар; а аз ще ти дам две хиляди коне, ако можеш от твоя страна да поставиш на тях ездачи. 9 Как тогава ще отблъснеш един военачалник измежду най-ниските слуги на господаря ми? Но пак уповаваш на Египет за колесници и за конници! 10 Без волята на Господа ли ми рече: Възлез против тая земя та я съсипи. 11 Езекия рекоха: Тогава Елиаким, и Шевна, и Иоах рекоха на Рапсака: Говори, молим, на слугите си на сирийски, защото чуят людете, които са на стената. 12 Но Рапсак рече: Дали ме е пратил господарят ми само при че асирийският цар воюваше против Ливна; защото за да ядат с вас заедно нечистотите си и да пият пикоча си? 13 Тогава Рапсак застана та извика на юдейски със силен глас като рече: Слушайте думите да те не мами като казва: Ерусалим няма да бъде на великия цар, асирийския цар: 14 Така казва царят: Да ви не мами Езекия. Защото той не ще може да ви избави. 15 И да ви не прави Езекия да уповавате на Господа, като казва: Господ непременно ще ни избавиши? 16 Господете на народите избавиха ли избави; тоя град няма да бъде предаден в ръката на ония, които башите ми изтребиха, Гозан, Харан,

**37** А когато цар Езекия чу думите му, раздра дрехите си, покри се с вретище и влезе в Господния дом. 2 И прати управителя на двореца Елиаким, секретаря Шевна и старшите свещеници, покрити с вретища, при пророк Исаия Амосовия син. 3 И рекоха му: Така казва Езекия: Ден на скръб, на изобличение и на осърблечение е тоя ден; защото настана часът да се родят децата, но няма сила за раждане. 4 Може би Господ твоят Бог ще чуе думите на Рапсака, когото господарят му асирийският цар прати да укорява живия Бог и ще изобличи думите, които Господ твоят Бог чу, затова възнеси молба за остатъка що е оцелял. 5 И тъй, слугите на цар Езекия отидоха при Исаия. 6 И Исаия им рече: Така да кажете на господаря си - така казва Господ: Не да бой се от думите, които си чул, с които слугите на Езекия отидоха при Исаия. 7 Ето, аз ще тури в Езекия, да речете: Твой Бог, на Когото уповаваш, да казват за асирийския цар Тирак: Излезе да воюва против тебе. И когато чу това, прати посланици до Езекия, казвайки: 8 И така, Рапсак, като се върна, намери, че асирийският цар воюваше против Ливна; защото Езекия, да речете: Твой Бог, на Когото уповаваш, да те не мами като казва: Ерусалим няма да предаден в ръката на асирийския цар. 11 Ето, ти чу какво направили всичките царе на всичките земи, Езекия, да речете: та ли ще се как ги обрекли на изтребление: на ония, които башите ми изтребиха, Гозан, Харан,

Ресеф, и еденяните, които бяха в Таласар? 13 Где е ематският цар, арфадският цар и царете на града Сефарум, на Ена и на Ава? 14 А когато Езекия взе писмото от ръката на посланиците та го прочете, Езекия възлезе в Господния дом и го разгъна пред Господа. 15 И Езекия се помоли пред Господа, като каза: 16 Господи на Силите, Боже Израилев, Който седиш между херувимите, Ти и само Ти си Бог на всичките земни царства; Ти си направил небето и земята. 17 Приклони, Господи, ухoto Си и чуй; отвори, Господи, очите Си и виж; и чуй всичките думи на Сенахирима, който изпрати тогова да похули живия Бог. 18 Наистина, Господи, асирийските царе запустиха всичките области и земите им; 19 и ония бяха мъртви трупове. 20 Сера, прочее, Господи Боже наш, на бога си Нисрох, неговите синове Адрамелех и Сарасар, го убиха с нож; и побягнаха в Арагатската земя. А вместо него се възпри син му Есарадон.

Исиая, Амосовият син, прати до Езекия да кажат: Така казва Господ Израилевият Бог: Чух това, за което си се помолил на Мене против асирийския цар Сенахирим. 22 Ето словото, което Господ изговори за него: Презяр те, присмя ти се девицата, сионовата дъщеря: Зад гърба ти поклати глава Ерусалимската дъщеря. 23 Кого си обидил и похулил ти? И против кого си говорил с висок глас И си надигнал нагоре очите си? Против светия Израилев. 24 Господ си обидил ти чрез слугите си, като си рекъл: С множеството на колесниците си възлязох аз Върху височината на планините, Върху уединенията на Ливан; И ще изсека високите му кедри, отбраниите му елхи; И ще вляза в най-крайната му височина. В леса на неговия Кармил. 25 Аз изкопах и пих вода: И със стъпалото на нозете си Ще пресуша всичките реки на Египет. 26 Не си ли чул, че Аз съм наредил това отдавна. И от древни времена съм начертал това? А сега го изпълних. Така щото ти да обръщащ укрепени градове в купове развалини. 27 Затова жителите им станаха безсилни, Уплашиха се и посрамиха се: Бяха като трева на полето, като зеленина, Като трева на къщния покрив. И жито препърлено преди да стане стъбло. 28 Но Аз знай жилището ти, Излизането ти и влизането ти, И буйството ти против Мене. 29 Понеже буйството ти против Мене И надменността ти стигнаха до ушите Ми, Затова ще туря куката Си в ноздрите ти, И юздата Си в устата ти, Та ще те върна през пътя, по който си дошъл. 30 И това ще ти бъде знамението: Тая година ще ядете това, което е саморасло. Втората година това, което израства от същото, А третата година посейте и пожънете Насадете лозя и яжте плода им. 31 И оцелялото от Юдовия дом, Което е останало, пак ще пуска корени

долу, И ще дава плод горе. 32 Защото из Ерусалим ще излезе остатък, И из хълма Сион оцелялото. Ревността на Господа на Силите ще извърши това. 33 Затова, така казва Господ за асирийския цар - Няма да влезе в тоя град, Нито ще хвърли там стрела. Нито ще дойде пред него с щит, Нито ще издигне против него могила, 34 По пътя, през който е дошъл, по него ще се върне, И в тия град няма да излезе, казва Господ: 35 Защото ще защити тия град за да го избавя, Заради Себе Си и заради слугата Ми Давида. 36 Тогава излезе ангел Господен та порази стан; и когато станаха хора на сутринта, ето, всички издигните против него могила, 37 И тий асирийският цар да осемдесет и пет хиляди души в асирийския за да го избавя, Заради Себе Си и заради слугата Ми Давида. 36 Тогава излезе ангел Господен та порази Сенахирим си тръгна та отиде, върна се, и живееше но дело на човешки ръце, дървета и камъни; затова ги погубиха. 20 Сера, прочее, Господи Боже наш, на бога си Нисрох, неговите синове Адрамелех и Сарасар, го убиха с нож; и побягнаха в Арагатската земя. А вместо него се възпри син му Есарадон.

38 В това време Езекия се разболя до смърт; И пророк Исиая, Амосовия син, дойде при него да мие рече: Така казва Господ: Нареди за дома си, понеже ще умреш и няма да живееш. 2 Тогава Езекия обърна лицето си към стената та се помоли Господу, казвайки: з Моля Ти се, Господи, стомни си сега как ходих пред Тебе с вярност и с цяло сърце, и върших това, което е угодно пред Тебе. И Езекия плака горко. 4 Тогава дойде Господното слово към Исиая и рече: 5 Иди та кажи на Езекия: Така казва Господ, Бог на баща ти Давида: Чух молитвата ти, видях сълзите ти; ето Аз ще приложа на живота ти петнадесет години. 6 И ще избавя и тебе и тия град от ръката на асирийския цар, и ще защити тия град. 7 И това ще ти бъде знамението от Господа, че Господ ще извърши това, което казва: 8 ето, ще върна сянката десет градуса надире, които е изминала върху слънчевия часовник на Ахаза. И тий сълнцето се върна надире десет градуса, които бе изминало. 9 Ето какво писа Юдовият цар Езекия, когато бе се разболял и оздравя от болестта си:

10 Аз рекох: В половината от дните си Ще вляза в портите на преизподнята; Лиших се от остатъка на годините си. (Sheol h7585) 11 Рекох: Няма да видя вече Господа, Господа в земята на живите; Няма да видя вече човека Като съм между ония, които престанаха да живеят. 12 Жилището ми се премести, и се дигна от мене като овчарски шатър; Навих живота си като тъкач; от основата Той ще ме отреже; Между заранта и вечерта ще ме довършиш. 13 Успокоявах се до сутринта; но той като лъв троши всичките ми кости; Между заранта и вечерта ще ме довършиш. 14 Като ластовица или жерав така крещях, Стенех като гургулица; очите ми изнемощаха от гледане нагоре.

В утеснение съм, Господи; стани ми поръчител **15** взе от ръката Господна Двойно наказание за всичките Що да кажа аз? Той ми рече, и сам го изпълни; си грехове. **3** Глас на един който вика: Пригответе в Ще ходя смириено през всичките си години поради пустинята пътя за Господа, Направете в безводното огорчението на душата си. **16** Чрез тия неща живеят място прав друм за нашия Бог. **4** Всяка долина ще човеците, Господи, И само в тях е животът на моя се издигне, И всяка планина и хълм ще се сниши; дух; Така ще ме изцелиш и ще ме съживиш. **17** Ето, Кривите места ще станат прави, И неравните места излезе за моя мир гдето имах голяма горест; И Ти, поле; **5** И славата Господна ще се яви, И всяка твар от любов към душата ми, си я избавил от рова на купно ще я види; Защото устата Господни изговориха тленietо, Защото си хвърлил зад гърба Си всичките това. **6** Глас на един, който казва: Провъзгласи! ми грехове. **18** Защото преизподната не може да Те хвали; смъртта не може да Те славослови; Ония, които слизат в рова, не могат да се надяват на **7** Тревата съхне, цветът вене; Защото дишането Твоята вярност. (Sheol h7585) **19** Живият, живият, той Господно духа върху него; Наистина людете са трева! ще се хвали, както аз днес; Башата ще извести на **8** Тревата съхне, цветът вене, Но словото на нашия чадата си Твоята вярност. **20** Господ е близо да ме Бог ще остане до века. **9** Ти, който носиш благи вести спаси; Затова ще пеем моите песни със струнни на Сион, Изкачи се на високата планина; Ти, който инструменти В дома Господен през всичките дни носиш благи вести на Ерусалим, Издигни силно гласа на живота си. **21** А Исаия беше казал: Нека вземат си; Издигни го, не бой се, Кажи на Юдовите градове: низаница смокини и ги турят за компрес на цирея: и **10** Ето, Господ Иеова ще дойде царят ще оздравее. **22** Също и Езекия беше казал: със сила, И мищата Му ще владее за него; Ето, Какво е знамението, че ще възлезе в Господния наградата Му е с него, И въздаянието Му пред него. дом?

**39** В онова време вавилонският цар Меродах-валадан, Валадановият син, прати писмо и подарък до на Езекия, понеже беше чул, че той се разболял и оздравял. **2** И Езекия се зарадва за тях, и им показа къщата със скъпоценните си вещи, - среброто и златото, ароматите и скъпоценните масла, целия си оръжеен склад и всичко каквото се намираше между съкровищата му; в къщата му и в цялото му владение не остана нищо, което Езекия не им показа. **3** Тогава дойде пророк Исаия при цар Езекия та му рече: Какво казаха тия човеци? и от где дойдоха при тебе? И Езекия рече: От далечна земя идат при мене от Вавилон. **4** Тогава каза: Що видяха в къщата ти? И Езекия отговори: Видяха всичко що има в къщата ми; няма нищо между съкровищата ми, което не им показах **5** Тогава Исаия рече на Езекия: Слушай словото на Господа на Силите: **6** Ето, идат дни, когато всичко що е в къщата ти, и каквото башите ти са събрали до този ден, ще се пренесе във Вавилон; няма да остане нищо, казва Господ. **7** И ще отведат от синовете, които ще излязат от тебе, които ще родиш; и те ще станат скопци в палата на вавилонския цар. **8** Тогава Езекия рече на Исаия: Добро е Господното слово, което ти изрече. Прибави още: Не е ли тъй, щом в моите дни ще има мир и вярност?

**40** Утешавайте, утешавайте людете Ми, Казва **1** вашият Бог. **2** Говорете по сърцето на Ерусалим, и изказвайте към него, Че времето на воюването му се изпълни, Че беззаконието му се прости; Защото

агнетата с мищата Си, Ще го носи в пазухата Си, И ще води полека доещите. **12** Кой е премерил водите с шепата си, Измерил небето с педя, Побрал в мярка пръстта на земята, И претеглил планините с теглилка, и хълмовете с везни? **13** Кой е упътил Духа Господен, Или като съветник Негов Го е научил? **14** С кого се е съветвал Той, И кой Го е вразумил и Го е научил пътя на правосъдието, И Му е предал знание, и Му е показал пътя на разум? **15** Ето, народите са като капка от ведро, И се считат като ситетен прашец на везните; Ето, островите са като ситетен прах що се дига. **16** Ливан не е достатъчен за гориво Нито стигат животните му за всенизгаряне. **17** Всичките народи са като нищо пред Него, Считат се пред Него за по-малко от нищо, да! за празнота. **18** И тъй, на кого ще уподобите Бога? Или какво подобие ще сравнят с Него? **19** Кумирът ли? - Художникът го е изляял, И Златарят го обковава със злато И лее за него сребърни верижки; **20** Който е твърде сиromах та да принесе принос Избира негниещо дърво, И търси за него изкусен художник, За да го направи непоклатим кумир! **21** Не знаете ли? не сте ли чули? Не ли ви се е известило отначало? От основаването на земята не сте ли разбрали **22** Онзи, Който седи над кръга на земята. Пред Когото жителите ѝ са като скакалци, Който простира небето като завеса, И го разпъва като шатър за живеене, **23** Който докарва първенците до нищо, И прави като суета земните съдии? **24** Те едва са били посадени, едва са били посъти, Едва ли се е закоренил в земята стволът им, И Той подуха върху тях, и те изсъхват, И вихрушката

ги помита като плява, 25 И тъй, на кого ще Мe казва Господ, Твоят изкупител, Светият Израилев. уподобите Тa да му бъда равен? казва Светият. 26 15 Ето, Аз ще те направя на нова остра назъбена дигнете очите си нагоре Тa вижте: Кой е създал диканя; Ще вършееш планините и ще ги стриш, И тия светила, И извежда множеството им с брой? ще обърнеш хълмовете на дребна плява; 16 Ще ги Той ги вика всичките по име; Чрез величието на отвеш, и вътърът ще ги отнесе, И вихрушката ще ги силата Му, И понеже е мощн във влада, Ни едно от разпъсне; А ти ще се зарадваш в Господа, Ще се тях не липсва. 27 Защо говориш, Якове, и казваш, похвалиш в Светия Израилев. 17 Когато сиромасите Израилю; Пътят ми е скрит от Господа, И правото и немотните потърсят вода, А няма, и езикът им ми се пренебрегва от моя Бог? 28 Не знаеш ли? съхне от жажда, Аз Господ ще ги послушам, Аз не си ли чувъл, Че вечният Бог Иеова, Създателят Израилевият Бог няма да ги оставя. 18 Ще отворя на земните краища, Не ослабва и не се уморява? реки на големи височини, И извори всред долините; Неговият разум е неизследим. 29 Той дава сила Ще обърна пустинята на водни езера, И сухата земя на ослабналите, И умножава мощта на немощните. на водни извори. 19 В пустинята ще насадя кедър, 30 Даже младите ще ослабнат и ще се уморят. И ситим, Митра и маслено дърво; В ненаселената земя отбраните момци съвсем ще паднат; 31 Но ония, ще поставя наедно елха, Явор и кипарис, 20 За да които чакат Господа, ще подновят силата си, Ще се видят и да знаят, Да разсъдят и да разберат всички, издигат с крила като орли. Ще тичат и няма да се Че ръката Господна е направила това, И Светият уморят, Ще ходят и няма да ослабнат. Израилев го е създал. 21 Представете делото си, казва Господ; Приведете силните си доказателства

**41** Мълчете пред Мене вие острови; И племената нека подновят силата си; Нека приближат, и тогава нека говорят; Нека застанем заедно на съд. 2 Кой е въздигнал едного от изток, Когото повика с правда при нозете Си? Предава му народи, и поставя го господар над царе. И тях предава на ножа му като прах. На лъка му като отвята плява. 3 Погонва ги, и безопасно минава Пътя, по който не беше ходил с нозете си. 4 Кой из действува и извърши това., Като повика още в началото бъдещите родове? Аз Господ, първият и с последният, Аз съм. 5 Островите видяха и се уплашиха, Земните краища се разтрепераха, Приближиха се и дойдоха. 6 Всеки помогна на другаря си, И рече на брата си: Дерзай! 7 И тъй, дърводелецът насырчаваше златarya, И тоя, който кове с чука, онзи, който удря на наковалнята, Като казваше: Добре е споено, И го закрепява с гвоздеи, за да се не клати. 8 Но ти, Израилю, служителю Мой, Якове, когото Аз избрах, Потомството на приятеля Мой Авраама, 9 Ти, когото взех от краищата на земята, И повиках от най-далечните ѝ страни, И ти рекох: Ти си Мой служител, Аз те избрах, и не го отхвърлих, 10 Не бой се, защото Аз съм с тебе: Не се ужасявай, защото Аз съм твой Бог; Ще те укрепя, да! ще ти помогна. Да! ще те подпра с праведната Си десница, 11 Ето, всички, които са разгневени на тебе, Ще се засрамят и смутят; Съперниците ти ще станат като нищо и ще загинат. 12 Ще потърсят ония, които се сражават против тебе, И няма да ги намериш; Ония, които воюват против тебе, ще станат като нищо, И като че не са били. 13 Защото Аз Господ твоят Бог съм, Който подкрепям десницата ти, И ти казвам: Не бой се, Аз ще ти помогна. 14 Не бой се червею Якове, малцината Израилеви; Аз ще ти помагам,

и съм, Митра и маслено дърво; В ненаселената земя отбраните момци съвсем ще паднат; 32 Но ония, ще поставя наедно елха, Явор и кипарис, 23 Известете какво има да стане изпосле, За да познаем, че сме богове; Дори докарвайте някакво добро или някакво зло докарвайте, За да се ужасим като го видим всички. 24 Ето, вие сте по-малко от нищо; И това, което вършите, по-малко от нищо; Мерзост е она, който ви избира. 25 Издигнах един от север, и той е дошъл, - От изгрева на слънцето един, който призовава Моето име; И ще нагази първенците като кал, Както грънчарят тъче глината. 26 Кой е изявил това от начало, за да знаем, И от преди време та да речем: Той има право? Напротив, няма някой да го е изявил, няма някой да го е казал, Няма някой да е чул думите ви. 27 Пръв Аз рекох на Сиона: Ето ги! ето ги! И дадох на Ерусалим благовестител. 28 Защото, когато прегледах, нямаше никой; Да! между тях нямаше съветник, Който да може да отговори дума, когато ги попитах. 29 Ето, те всички са суета, Делата им са нищо, Излеяните им идоли са вътър и посраление.

**42** Ето Моят служител, когото подкрепяям, Моят избраник, в когото благоволи душата Ми; Турих Духа Си на него; Той ще постави правосъдие за народите. 2 Няма да извика, нито ще издигне високо гласа си, Нито ще го направи да се чуе навън. 3 Смазана тръстика няма да пречупи, И замъждал фитил няма да угаси; Ще постави правосъдие според истината. 4 Няма да ослабне нито да се съкруши Догдето установи правосъдие на земята; И островите ще очакват неговата поука. 5 Така казва Бог, Господ, и вие, малцината Израилеви; Аз ще направил небето и го е разпрострял, Който е

е разтлал земята с произведенията й, Който дава дишане на людете, които са на нея, И дух на тия, които ходят по нея: **6** Аз Господ те призовах в правда, те изкупих, Призовах те по име, Мой си ти **2** Когато И като хвана ръката ти ще те пазя, И ще те поставя минаваш през водите, с тебе ще бъда, И през реките, за завет на людете, За светлина на народите, **7** За те не ще те потопят; Когато ходиш през огъня, ти да отвориш очите на слепите, Да извадиш запрените няма да се изгориш, И пламъкът не ще те опали. **3** от затвор, И седящите в мрак из тъмницата. **8** Аз съм Защото Аз съм Иеова твой Бог, Светият Израилев, Господ; това е Моето име; И не ща да дам славата твоят Спасител; За твой откуп дадох Египет, За тебе Си на друг, Нито хвалата Си на извяните идоли. **9** Етиопия и Сева. **4** Понеже ти бе скъпоценен пред Ето, нещата, предсказани от начало се събърнаха, И очите Ми, И почетен, и аз те възлюбих, Затова ще Аз ви известявам нови, Преди да се появят, казвам дам човеци а тебе, И племена за живота ти. **5** Не ви ги. **10** Пейте на Господа нова песен, Хвалата Му бой се, защото Аз съм с тебе; От изток ще доведа от краищата на земята, Вие, които слизате на морето потомството ти, И от запад ще те събера; **6** Ще река и всичко що е в него, Острови, и вие, които живеете на севера: Възвърни, И на юга: Не задържай; Доведи на тях. **11** Пустинята и градовете й нека извикат с синовете Ми от далеч, И дъщерите Ми от земния висок глас, Силата, където живее Кидар; Нека пият край, **7** Всички, които се наричат с Моето име, Които жителите на Села, Нека възклицават от върховете сътворих за славата Си; Аз създадох всеки от тях, да! на планините, **12** Нека отдадат слава на Господа, И Аз го направих. **8** Изведи слепите люде, които имат нека възвестят хвалата Му в островите. **13** Господ очи, И глухите, които имат уши. **9** Нека се съберат ще излезе като силен мъж, Ще възбуди ревнивостта заедно всичките народи, И нека се стекат племената; Си като ратник, Ще извика, да! ще изреве. Ще Кой от тях може да възвести това и да ни обясни надделее над враговете Си; **14** За дълго време предишните събития? Нека доведат свидетелите мълчах, казва Той. Останах тих, въздържах Себе си, за да се оправдаят Та да чутят човеците и да Си; Но сега ще извикам като жена, която ражда, Ще рекат: Това е вярно **10** Вие сте Мои свидетели, казва погубя и същевременно ще погълна. **15** Ще запустя Господ, И служителят Ми, когото избрах, За да Ме планини и хълмове, И ще изсуша всичката им трева; познаете и да повярвате в Мене, И да разберете, че Ще обръна реките в острови, И ще пресуши езерата. **съм Аз, -** Че преди Мене не е имало Бог. И подир **16** Ще доведа слепите през път, който не са знаели, Мене няма да има. **11** Аз, Аз съм Господ; И освен Ще ги водя в пътеки, които им са били непознати; Ще Мене няма спасител. **12** Аз възвестих, и спасих, и обърна тъмнината в светлина пред тях, И неравните показах, Когато не е имало между вас чужд Бог; места ще направя равни. Това ще сторя, и няма да Затова вие сте Ми свидетели, казва Господ, Че Аз ги оставя. **17** Ще се върнат назад, съвсем ще съм Бог. **13** Да, преди да е имало време, Аз съм; И посрдят Ония, които уповават на ваяните идоли, няма кой да избави от ръката Ми; Аз действувам, и Които казват на леяните: Вие сте наши богове. **18** кой ще Ми попречи? **14** Така казва Господ, вашият Чуите, глухи, И гледайте, слепи, за да видите. **19** Изкупител, Светият Израилев; Заради вас пратих Кой е сляп, ако не е служителят Ми, Или глух, във Вавилон, И ще доведа всички като бежанци, както посланика, когото изпращам? Кой е сляп както Дори халденте, в корабите, с които се хваляха. **15** предания Богу, И сляп както служителя Господен? **20** Аз съм Господ, Светият ваш, Творецът Израилев, Ти гледаш много неща но не наблюдаваш; Ушите му ваш Цар. **16** Така казва Господ, Който прави път в са отворени, но той не чува. **21** Господ благоволи морето, И пътека в буйните води, **17** Който извежда заради правдата Си Да възвеличи учението и да го колесници и коне, войска и сила: Те всички ще направи почитаемо. **22** Но те са ограбени и оголени легнат, няма да станат; Унищожиха се, угаснаха люде; Всички са впримчени в пещери и скрити в като фитил. **18** Не си спомняйте предишните неща, тъмници; Плячка са, и няма избавител, Обир са, и Нито мислете за древните събития. **19** Ето, Аз ще никой не казва: Върни го. **23** Кой от вас ще даде ухо направя ново нещо; Сега ще се появи; не ще ли на това? Кой ще внимава и слуша за бъдещето? **24** внимавате в него? Да ще направя път в пустинята, И Кой предаде Якова на обир, И Израиля на грабител? реки в безводната земя. **20** Полските зверове ще Ме Не Господ ли, на Когото съгрешихме? Защото не прославят, - Чакалите и камилоптиците, - Защото искаха да ходят в пътищата Му, Нито послушаха давам вода в пустинята, Реки в безводната земя, За учението Му. **25** Затова изля на него лютостта на да напоя людете Си, избраните Си, **21** Людете, които гнева Си И свирепостта на боя; И това го запали създадох за Себе Си, За да оповествяват хвалата Ми. изоколо, но той не се сети, Изгори го, но той не го **22** Но ти Якове, не Ме призова; Но ти Израилю, се вложи в сърцето си.

всезигарянията си, Нито си Ме почитал с жертвите си. Аз не те заробих с приноси, И не ти дотегнах с пари, Нито си Ме наситил с тълстината на жертвите си; Но си Ме заробил с греховете си. **25** Аз, Аз съм, Който изтрявам твоите престъпления заради Себе Си, И няма да си спомня за греховете ти. **26** Подсети ме, за да се съдим заедно; Представи делото си, сваля от свещенството им великиите служители на светилището. И ще обрека Якова на изтребление, И ще направя Израилия за поругание.

**44** Но сега слушай, служителю Мой, Якове, И Израилю, когото Аз избрах: **2** Така казва Господ, Който те е направил, И те е създал в утробата, и ще ти помага: Не бий се, служителю Мой, Якове, И ти, Ерусалиме, когото Аз избрах, **3** Защото ще изливам вода на жадната земя, И реки на сухата почва; Ще изливам Духа Си на потомството ти, И благословението Си на рожбите ти; **4** И те ще поникнат между тревата Като върби край течачи води. **5** Един ще казва: Аз съм Господен; Друг ще се нарича с Якововото име; А друг ще подписва с ръката си, че ще служи Господу, И ще произнася с почит Израилевото име. **6** Така казва Господ, Царят на Израиля, Неговият изкупител, Господ на Силите: Аз съм първият, Аз и последният, И освен Мене няма Бог. **7** Откак съм настанил древните люде Кой може да прогласи както Аз? Нека възвести това и Ми го изложи; Нека им известят идните и бъдещите неща. **8** Не бойте се нито се страхувайте; Не възвестих ли ти Аз от древността, и ти показах това? И вие сте Ми свидетели, - Има ли бог освен Мене? Наистина няма канара: Аз не познавам такъв. **9** Всички, които образуват изваяни идоли, са за посрамление; И многожелателните им неща са безполезни; И те сами им са свидетели; не виждат нито разбират, За да се засрамят. **10** Кой е оня, който прави един бог, Или излива изваян идол, съвсем безполезен? **11** Ето, всичките му привърженици ще се засрамят; А художниците, които и те са от човеци, Нека се съберат всички, нека застанат; Ще са убити, ще се засрамят всички. **12** Ковачът кове брадва. Работи я във въглищата, и я образува с чукове, Работещ със силната си мишка, Дори огладнява и изнемощява; Вода ако не пие ослабва. **13** Дърводелецът простира връв, начертава идола с тебешир, Изработва го с длата, начертава го с пергел, И образува го по човешки образ, според човешка красота, За да стои в къщи **14** Отсичайки си кедри. И вземайки пърнар и строша железните лостове; **3** Ще ти дам съкровища дъб, Той си бе изbral между горските дървета едно,

Та бе насадил бор; и дъждът го е правил да расте. **15** Тогава, като е станал на човека за горене, Той ливан. **24** Не си купил за Мене благоуханна тръстика взема от него и се топли, Още го гори и пече хляб; И същото прави бог та му се кланя, Прави го изваян си; Но си Ме заробил с греховете си. **25** Дотегнал идол та коленичи пред него! **16** Една част от него той си Ми с беззаконията си, **26** Аз, Аз съм, Който изгаря в огън, С друга част готови месо да яде, Излича изтрявам твоите престъпления заради Себе Си, печиво и се насища. Грее се и казва: Ох! стоплих И няма да си спомня за греховете ти. **27** Подсети се! върху огъня! **17** И останалото от него прави бог, И му се моли казвайки: Избави ме, защото ти си мой бог! **18** Те не знаят нито разсъждават; Защото са замазани очите им, за да не гледат, И сърцата им-за да не разбират: **19** И никой не взема на сърцето си, Нито има знание или разум та да рече: Част от него изгорих на огън, Още и хляб изпекох на въглищата му Олекох и месо та ядо: И да правя ли останалото от него гнусота? Да се поклоня ли на нещо станало от дърво? **20** Той се храни с пепел; измаменото му сърце го заблуди, Та не може да отърве душата си нито да рече: Това нещо в десницата ми не е ли лъжа? **21** Помни това, Якове, И Израилю, защото си Ми служител; Аз те създадох; Мой служител си; Израилю, няма да бъдеш забравен от Мене, **22** Изличих като гъста мъгла престъпленията ти, И като облак греховете ти; Върни се при мене, защото Аз те изкупих **23** Възлей радостно, небе, защото Господ извърши това; Възклиникнете, по-долни земни части; Запейте весело, планини, Горо и всички дървета в нея, Защото Господ изкупи Якова, И се прослави в Израиля. **24** Така казва Господ изкупителят ти, Който е образувал в утробата: Аз съм Господ, Който извършил всичко; Който сам разпростря небето, И сам разтлах земята; **25** Който осуетявам знаменията на лъжците, И правя да избезумеят чародеите; Който превръщам мъдрите, И обръщам знанието им в глупост; **26** Който потвърждавам думата на Своя служител, И изпълнявам изведеното от Моите пратеници; Който казвам за Ерусалим: Ще се насели, И за градовете на Юда: Ще се съградят, И Аз ще възстановя разрушеното в него; **27** Който казвам на бездната: Изсъхни, И Аз ще пресуша реките ти; **28** Който казвам за Кира: Той е Моят овчар. Който ще изпълни всичко, което Ми е угодно, Даже, когато кажа на Ерусалим: Ще се съгради, И на храма: Ще се положат основите ти.

**45** Така казва Господ на помазаника Си, На Кира, когото Аз държа за дясната ръка, За да покоря народи пред него, И да разплаща кръста на царе, За да отворя вратите пред него. Та да не затворят портите: **2** Аз ще ходя пред тебе И ще изравня неравните места; И ще разбия медните врати, И ще пазени вътвънината, И богатства скрити в скривалища,

За да познаеш, че Аз съм Господ, Израилевият Бог, време? Не аз ли Господ? и освен Мене няма друг Който те призовавам по името ти. 4 Заради Якова бог, Освен мене няма бог праведен и спасител. 22 служителят Ми И Израиля избрания Ми Призовах Към Мене погледнете и спасени бъдете всички земни те по името ти, Дадох ти почтено име, ако и да краища; Защото Аз съм Бог, и няма друг. 23 В Себе Няма бог освен Мене; Аз те описах, ако и да Мене не няма да се повърне, Че пред Мене ще се преклони познаваш, 6 За да познай от изгрева на слънцето всяко коляно, Всеки език ще се закълне в Мене. 24 и от запад, Че освен Мене няма никой, Че Аз съм Само в Господа, ще рече никой за Мене, Има правда Господ, и няма друг. 7 Аз създавам светлината и и сила; При Него ще дойдат човеците, А всички, творя тъмнината; Правя мир, творя и зло! Аз Господ съм, Който правя всичко това. 8 Роси, небе, от горе, които се разгневиха на Него, ще се засрамят 25 И нека излеят облаците правда; Нека се отвори Чрез Господа ще се оправдае И с Него ще се хвали земята, за да се роди спасение, И за да изникне цялото Израилево потомство.

9 Горко на онзи, който се препира със Създателя си! Черепка от земните черепки! Ще рече ли калта на този, който ѝ дава образ: Що правиш? Или изделието ти да рече за тебе: Няма ръце? 10 Горко на онзи, който казва на баща си: Какво раждаш? Или на жена му: Какво добиваш? 11 Така казва Господ, Светият на Израиля и неговият Създател: Допитай се до Мене за бъдещето; За синовете Ми и за делото на ръцете Ми заповядайте Ми. 12 Аз създах земята, и сътворих човека на нея; Аз, да! Мояте ръце разпростряха небето, Аз дадох заповед на цялото му множество. 13 Аз издигнах него с правда, И ще оправям всичките му пътища; Той ще съгради града Ми и ще пусне пленниците Ми, Без откуп или подаръци, казва Господ на Силите. 14 Така казва Господ: Печалбата от труда на Египет и търговията на Етиопия. И на високите мъже савците, Ще минат към тебе и твои ще бъдат; Ще те дирят; в окови ще заминат; И като ти се поклонят ще ти се помолят, казвайки: Само между тебе е Бог, и няма друг, Друг бог няма. 15 Наистина Ти си Бог, Който се криеш, Боже Израилев, Спасителю 16 Те всички ще се посрещат и смутият; Те всички ще си отидат засрамени, които работят идоли. 17 А Израил ще се спаси чрез Господа с вечно спасение; Вие няма да се посрещате нито да се смутите до вечни времена. 18 Защото така казва Господ, Който създаде земята, (Твоя Бог, Който създаде земята, направи я, и я утвърди, Който не я сътвори пустиня, но я създаде, за да се населява): Аз съм Господ, и няма друг. 19 Не съм говорил в тайно, от място в тъмна земя; Не съм рекъл на Якововото потомство: Търсете Мене напразно. Аз Господ говоря правда, възвествявам правота. 20 Съберете се та дойдете, Приближете се, всички вие избягали от народите; Нямат разум ония, които издигат дървените си идоли, И се молят на бог, който не може да спаси. 21 Изявете и приведете ги; Да нека се съветват заедно; Кой е прогласил това от древността? Кой го е изявил от отдавнашното

46 Прегъна се Вил, наведе се Нево; Идолите им са натоварени на животни и на добитькъ; Товарът, който вие носехте в шествията си стана тежък на умореното животно. 2 Наведоха се, всички паднаха; Те не можаха да отърват товара, Но сами отидоха в плен. 3 Слушайте Мене, доме Яковов, И всички останали от Израилевия дам, Който съм носил още от утробата, И съм държал още от рождениято. 4 Даже до старостта ви Аз съм същият, И докато побелеете Аз ще ви нося Аз ви направих, и Аз ще ви държа, Да! Аз ще ви нося и избавя. 5 На кого ще Ме оприличите, и с кого ще Ме сравните и съпоставите, Та да бъдем подобни? 6 Ония, които изсипват злато из мешеца, И претеглят сребро с везни, Те наемат златар, та го направя бог, Пред който падат и се покланят; 7 Дигат го на рамо и го носят Та го поставят на мястото му; И той стои там, и от мястото си няма да мърдне; Още и вика човек към него, но не може да отговори, Нито да го избави от бездната му. 8 Помните това, и покажете се мъже, Докарате ги на ума си, вие престъпници. 9 Помните предишните неща от древността: Защото Аз съм Бог, и няма друг; Аз съм Бог, и няма подобен на Мене, 10 Който от началото изявявам края, И от древните времена нестанилите още неща, И казвам: Намерението Ми ще устои, И ще извърша всичко що Ми е угодно; 11 Който зове хищна птица от изток, От далечна земя мъжа по намерението Си; Да! рекох, и ще направя да стане; Намислих, и ще го извърша. 12 Слушайте Мене, вие коравосърдечни, Които сте далеч от правдата: 13 Приближих правдата Си тя не ще бъде далеч, И спасението Ми няма да закъсне И ще дам спасение в Сион, Славата Си на Израиля.

47 Сниши се та седни в пръстта, девице, дъщеръ вавилонска; Седни на земята, а не на престол, дъщеръ халдейска; Защото няма да се наричаш вече изтънчена и изнежена. 2 Хвани ръчната мелница та мели брашно! Махни булото си, дигни полите си, Открий пищялите си, мини реките. 3 Голотата ти ще се открие, Да! срамотата ти ще се яви: Аз ще си

възмъзда, И не ще се примира с никого. 4 Името скрити, които ти не си знаел. 7 Тесега станаха, а не на нашия Изкупител е Господ на Силите. Светият отдавна, И преди този ден нито си слушал за тях, Да Израилев. 5 Седи та мълчи, и влез в тъмнината, не би да речеш: Ето, аз знаех това. 8 Нито даже халдейска дъщеръ, Защото няма вече да те наричат си слушал, нито даже си знаел, Нито даже са били господарка на царствата. 6 Разгневих се на людете отворени от древността ушите ти; Защото знаех, че Си, И предадох ги в ръката ти; Но ти не им показа ти постъпваше много коварно, И още от утробата си милост, Ти си сложила търде тежкия си хомот бил наречен престъпник. 9 Заради Своето име ще върху стареця; 7 И рекла си: До века ще бъда отложа изливането на гнева Си, И заради славата господарка; Та не си взела това присъреце, Нито си Си ще се въздържа от тебе, да те не изтребя. 10 помнила сетнината му. 8 Сега, прочее, чуй това, ти Ето, очистих те, но не като сребро; Изпитах те в сластолюбко, Която седиш безгрижна, която казваш пещта на скръбта. 11 Заради Себе Си ще сторя в сърцето си: Аз съм, и освен мене няма друга; Няма това; Защото как да се оскверни името Ми? Да! не да стоя вдовица, Нито ще знай що е да се обезчадя, ще да дам славата Си на друг. 12 Чуй Мене, Якове, 9 И двете тия неща ще дойдат върху тебе Внезапно, и Израилю, когото Аз призовах: Аз съм същият, Аз в един ден, Обезчадване и вдовство; В пълна мяра първият и Аз последният. 13 Да! Моята ръка основа ще те постигнат Въпреки многото ти чародейства И земята, И десницата Ми разпростря небето; Когато голямото изобилие на обаянията ти. 10 Понеже си ги иззвикам, те всички се представят. 14 Съберете била дързостна в нечестието си, И си рекла: Никой се, всички вие, и чуйте: Кой от тях е възвестил не ме вижда, - Понеже мъдростта ти и знанието ти това? Оня, когото Господ възлюби, ще извърши са те отвратили, И си рекла в сърцето си: Аз съм, и волята Му над Вавилон, И мищата му ще бъде над освен мене няма друга, 11 Затова ще дойде върху халденте. 15 Аз, Аз говорих, да! призовах го; Доведох теме зло, Без да можеш да я умилостивиш; Ще го; и пътят му ще благоуспее. 16 Приближете се дойде внезапно върху тебе и опустощение, без да ти при Мене, чуйте това: От начало не съм говорил е било известно. 12 Приближи сега с обаянията си И скришно; Откак стана това, Аз бях там; И сега ме с многото си чародейства, В които си се трудила от прати Господ Иеова и Духът Му. 17 Така казва Господ младостта си; Може би ще се ползваш! може би ще Изкупителят ти, Светият Израилев: Аз съм Господ уплашиш неприятеля! 13 Уморила си се в многото твоят Бог, Който те учи за ползата ти, Който те си съвещания. Нека приближат сега астролозите, води в пътя, по който трябва да ходиш. 18 Дано би звездобройците, И предвещателите по новолунията, послушал ти заповедите Ми! Тогава мирът ти щеше И нека те избавят от това, което ще дойде върху да бъде като река, И правдата ти като морските тебе! 14 Ето, те ще бъдат като плява; Огън ще ги вълни; 19 Потомството ти щеше да бъде като пясъка, изгори; Не ще могат да се избавят от силата на И рожбите на чреслата ти като зърната му; Името пламъка, Понеже той не ще бъде възлен да се огрее му не би се отсяло Нито би се изтребило от пред някой, Или огън, пред който да седне. 15 Такива ще Мене. 20 Излезте от Вавилон, бягайте от халденте; ти станат нещата, в които си се трудила; Онния, които С възклицителен глас прогласете, проповядвате са търгували с тебе от младостта ти, Ще се разбягат това, Разгласете го до земния край, Речете: Господ всеки по своя си път; Не ще има кой да те избави.

**48** Чуйте това, доме Яков, Който сте се нарекли с Израилевото име, Който излязохте из Юдовия източник. Който се кълнете в името Господно И си спомняте за Бога Израилев, Но не с истина, нито с правда; 2 (Защото наименуват се от светия град, И се облягат на Израилевия Бог, Чието име е Иеова на Силите): 3 От древността обявих предишните дела; Да! излязоха из устата Ми, и Аз ги прогласих; Внезапно ги извърших, и те се събъднаха. 4 Понеже познавах, че си упорит, Че вратът ти е желязна жила, и целото ти медно, 5 Затова от древността ти обявих тия неща, Преди да станат прогласих ти ги, Да не би да речеш: Идолът ми ги извърши, да! изваяното ми, И изляянето ми ги заповядва. 6 Това си чул; виж всичко това; И вие, не ще ли го вие прогласите? От сега ти изявявам нови неща, Дори

**49** Слушайте ме, острови, И внимавайте, далечни племена: Господ ме призова още от рождението, Още от утробата на майка ми спомена името ми! 2 Направи устата ми като остьр нож, Покри ме под сянката на ръката Си; И направи ме като лъскава стрела, И ме скри в тула Си; 3 И рече ми: Ти си Мой служител, Ти си Израил, в когото ще се прославя. 4 Но аз си рекох: Напразно съм се трудил, За нищо и напусто съм изнуярвал силата си; Все пак, обаче, правото ми е у Господа, И наградата ми е у моя Бог. 5 Сега, прочее, говори Господ, Който ме създаде още

от утробата за Свой служител, За да доведа пак ще доведат синовете ти в обятията си, И дъщерите Якова при Него, И за да се събере Израил при Него, ти ще бъдат донесени на рамената им. 23 Царе - (Зашто съм почтен в очите на Господа. И моят Бог ще бъдат твои хранители, И техните царици твои ми стана сила,) 6 Да! Той казва: Малко нещо е да кърмилници;Ще ти се поклонят с лице до земята, И Ми бъдеш служител, За да възстановиш племената ще лижат пръстта на нозете ти; И ти ще познаеш, на Якова; И за да възвърнеш опазените на Израيلا; че Аз съм Господ, И че ония, които Ме чакат, не ще Ще те дам още за светлина на народите, За да се посроят. 24 Нима може да се отнеме користта бъдеш Мое спасение до земния край. 7 Така казва от силния, Или да се отърват пленените от юнак? Господ. Изкупителят на Израиля, и Светият негов, 25 Но Господ така казва: Пленниците на силния ще На онзи, когото човек презира, На онзи, от когото се са отнемат, И користта ще се отърве от страшния; гнуши народът, На слуга на владетелите: Царе ще Защото Аз ще се съдя с оння, който се съди с тебе, видят и ще станат, - Князе, и ще се поклонят, заради И ще спася чадата ти, 26 А притеснителите ти ще Господа, Който е верен, заради Светият Израилев, заставя да изядат собствените си меса, И ще се Който те избра. 8 Така казва Господ: В благоприятно опият със собствената си кръв както с ново вино; - време те послушах, И в спасителен ден ти помогнах; И всяка твар ще познае, Че Аз, Господ, съм твой Спасител, И че твоят изкупител е Могъщият Яковов.

**50** Така казва Господ: Где е разводното писмо на майка ви, С което я напуснах? Или на кого от заемодавците си ви продадох? Ето, поради вашите беззакония бяхте продадени, И поради вашиите престъпления биде напусната майка ви.

2 Защото, когато дойдох, нямаше никой, - Когато повиках, нямаше кой да отговори? Съксила ли се е никак ръката Ми та да не може да изкупва? Или нямам ли сила да избавям? Ето, Аз със съмържанието Си изслушавам морето, Обръщам реките в пустиня; Рибите им се вмирисват, Умирайки от жажда от нямане вода. 3 Аз обличам небето с мрак, И турям вретище за неговото покривало. 4 Господ Иеова ми даде език на учените, За да зная как да помогна с дума на уморения; Всяка заран Той събужда, Събужда ухото ми, За да слушам като учащите се. 5 Господ Иеова ми отвори ухото; И аз не се разбунтувах, Нито се обрнах назад. 6 Гърба си дадох на биене, И бузата си на скучачите на косми; Не скрих лицето си от безчестие и заплювания.

7 Понеже Господ Иеова ще ми помогне. Затова не се смущавам, Затова съм втвърдил лицето си като кремък, И зная, че не ще бъда посршен. 8 Близо е Он, Който ме оправдава: Кой ще се съди с мене? нека застанем заедно. Кой ми е противник? нека се приближи при мене. 9 Ето, Господ Иеова ще ми помогне; Кой ще ме осъди? Ето, те всички ще овехтеят като дреха; Молец ще ги изяде. 10 Кой измежду вас се бои от Господа И слуша гласа на Неговия служител. Но ходи в тъмнина и няма светлина? Такъв нека уповава на името Господно, И нека се обляга на своя Бог. 11 Ето, всички вие, които запаляте огън. Които обикалят себе си с главни. Ходете в пламъка на огъня си, И всред главните, които сте разпалили; Това ще имате от ръката Ми, - В скръб ще легнете.

**51** Слушайте Мене, вие, които следвате правдата, си пила от ръката на Господа чашата на яростта Които търсите Господа; Погледнете на Му; Пила си, и изпразнила си до дъно Чашата на канарата, от която сте отсечени, И в дупката на ямата, из която сте изкопани, **2** Погледните на баща Няма кой да я води; Нито има, който да я държи си Авраама, И на Сара, която ви е родила; Защото, за ръка. **19** Двете тия беди те сполетяха, - Кой ще когато беше само един го повиkah, Благослових го те покали? Разорение и погибел, глад и нож, - Как и го умножих. **3** Защото Господ ще утеши Сиона да те утеша? **20** Синовете ти примряха: Лежат по Той ще утеши всичките му запустели места, И ще всичките кръстопътица Както антилопа в мрежа; направи пустотата му като Едем, И запустялостта му Пълни са с яростта Господна, С изобличението на като Господната градина; Веселie и радост ще се твоя Бог. **21** Прочее, слушай сега това Ти насърбена намери в него, Славословие и глас на хваление. **4** и пияна, но не с вино: **22** Така казва Господ Иеова, Внимавайте на Мене, люде Мои, И слушайте Мe, Твойt Бог, Който защиtава делото на людете Си: народе Мой; Защото закон ще излезе от Мен И **5** Правдата Ми наблизава, Спасението Ми се яви, И мищите Ми ще съдят племената; тои, Защото закоn ще излезе от Мен И **6** Подигнете очите си на небето, И погледнете на земята долу, Защото небето ще изчезне като дим, И земята ще овехте като дреха, И ония, които живеят на нея, подобно ще измрат; Но Моето спасение ще трае до века, И правдата Ми няма да се отмени. **7** Слушайте Мене, вие, които знаете правда, Люде, които имате в сърцето си закона Ми; Не бойте се от укорите на човеците, Нито се смущавайте от ругнатните им. **8** Защото молецът ще ги пойде като дреха, И червеят ще ги пойде като вълна; Но Моята правда ще пребъде до века, И спасението Ми из родове в родове. **9** Събуди се, събуди се, облечи се сила, мищца Господна! Събуди се както в древните дни, в отдавашните родове! Не си ли ти, която си съсякла Раав, И смъртно си пробола змия? **10** Не си ли ти която си изсушила морето, Водите на голямата бездна, И си направила морските дълбоchини Път за преминаването на изкупените **11** Изкупените от Господа ще се върнат И ще дойдат с възклижение в Сион Вечно веселие ще бъде на главата им; Ще придобият радост и веселие, А скръб и въздишане ще побягнат. **12** Аз Аз съм, Който ви утешавам: Кой си ти та се боиш от смъртен човек, И от човешки син, който ще стане като трева; **13** Аси забравил Господа Създателя си, Който разпростря небето и основа земята, И непрестанно всеки ден се боиш От яростта на притеснителя Като че се пригответяше да изтреби? И где е сега яростта на притеснителя? **14** Вързаният в заточение скоро ще бъде развързан, И няма да умре в ямата, Нито ще се лиши от хляба си; **15** Защото Аз съм Господ твой Бог, Който утложвам морето, когато бучат вълните му; Господ на Силите е името Ми. **16** Турих словата Си в устата ти, И те покрих в сянката на ръката Си, За да река на Сиона: Ти си Мой народ. **17** Събуди се, събуди се, стани, дъщерю ерусалимска, Която

**52** Събуди се, събуди се, облечи силата си, Сионе; Облечи великолепните си дрехи, Ерусалиме, свети граде; Защото от сега нататък няма да влезе в теме Необрязан и нечист. **2** Отърси от себе си пръстта; Стани, седни Ерусалиме! Освободи се от връзките по шията ти, Пленена дъщерю сиона! **3** Защото така казва Господ: Продадохте се за нищо;; И ще бъдете изкупени без пари. **4** Защото така казва Господ Иова: Людете Ми слязоха изпърво в Египет, за да поживеят там; После и асирийците ги угнетяваха без причина. **5** Сега, прочее, що да правя тук, казва Господ. Тъй като людете Ми се взеха за нищо? Владеещите над тях вият, казва Господ, И името Ми непрестанно се хули всеки ден. **6** Затова людете Ми ще познаят Моето име; Затова ще познаят в онъ ден, Че Аз съм, Който говоря ето, Аз. **7** Колко са прекрасни върху планините Нозете на онзи, който благовествува, който проповядва мир! Който благовествува добро, който проповядва спасение! Който казва на Сиона: Твойt Бог царува! **8** Ето гласът на стражите ти! издигат гласа си, Всички възклизват; Защото ще видят ясно с очите си Как Господ се връща в Сион. **9** Възклиникнете, запейте заедно, Запустели ерусалимски места; Защото Господ утеши людете Си, Изкупи Ерусалим. **10** Господ запретна светата Си мищца Пред всичките народи; И всичките земни краища ще видят Спасението от нашия Бог. **11** Оттеглете се, оттеглете се, излезете от там. Не се допирай до нечисто; Излезте изред него; Очистете се вие, които носите съдовете Господни; **12** Защото няма да излезете набързо, Нито ще пътувате бежишком, Защото Господ ще върви пред вас, И Израилевият Бог ще ви бъде задна стража. **13** Ето, служителят Ми ще благоуспее, Ще се възвиси и издигне, и ще се възнесе твърде високо. **14** Както

мнозина се чудеха на тебе, (Толкова бе погрозяло разширят завасите на жилищата ти; Не се скъпи; лицето му, повече от лицето на кой да е бил човек, продължи въжетата си И закрепи колчетата си. 3 И образът му от образа на кой да е от човешките Защото ще се разпространиш надясно и наляво; синове), 15 Така той ще удиви много народи; Царете Потомството ти ще завладее народите И ще населят ще затварят устата си пред него, Защото ще видят запустелите градове. 4 Не бой се, защото не ще онова, за което не им се е говорило, И ще разберат бъдеш поругана; И не се смущавай, защото не ще това, което не са чули.

**53** Кой е повярвал известието ни? И на кого се е открила мищата Господна? 2 Защото израсна пред Него като отрасъл, И като корен от суха земя; Нямаше благоразумие, нито приличие та да Го гледаме, Нито красота та да Го желаем. 3 Той бе презрян и отхвърлен от човечите. Човек на скърби и навикнал на печал; И, както човек, от когото отвръщат хората лице, Презрян бе, и за нищо Го не счетохме. 4 Той наистина понесе печалта ни, И със скърбите ни се натовари; А ние Го счетохме за ударен, Поразен от Бога, и наскърбен. 5 Но Той биде наранен поради нашите престъпления, Бит биде поради нашите беззакония; На Него дойде наказанието дакарваще нашия мир, И с Неговите рани ние се изцелихме. 6 Всички ние се заблудихме както овце, Отбихме се всеки от своя път; И Господ възложи на Него беззаконието на всички ни. 7 Той беше угнетяван, но смири Себе Си, И не отвори устата Си; Както агне водено на клане, И както овца, която пред стригачите си не издава глас, Така Той не отвори устата Си. 8 Чрез угнетителен съд биде грабнат; А кой от Неговия род разсъждаваше, Че биде отсечен отсред земята на живите Поради престъплението на Моите люде, върху които трябваше да падне ударът? 9 И определиха гроба Му между злодеите, Но по смъртта Му при богатия; Защото не беше извършил неправда, Нито имаше измама в устата Му. 10 Но Господ благоволи той да бъде бит, предаде Го на печал; Когато направиши душата Му принос за грях, Ще види потомството, ще продължи дните Си, И това, в което Господ благоволи, ще успее в ръката Му. 11 Ще види плодовете от труда на душата Си и ще се насити; Праведният Ми служител ще оправдае мнозина чрез знанието им за Него, И Той ще се натовари с беззаконията им. 12 Затова ще Му определя дял между великите, И Той ще раздели користи със силните, Защото изложи душата Си на смърт И към престъпници биде причислен, И защото взе на Себе Си греховете на мнозина И ходатайства за престъпниците.

**54** Весели се, неплодна, която не раждаш; Запей с радост и възклики, ти, която не си била в болките на раждане; Защото повече са чадата на самотната, Нежели чадата на омъжената, казва Господ. 2 Уголеми мястото на шатъра си, И нека

разширят завасите на жилищата ти; Не се скъпи; продължи въжетата си И закрепи колчетата си. 3 Защото ще се разпространиш надясно и наляво; Потомството ти ще завладее народите И ще населят запустелите градове. 4 Не бой се, защото не ще бъдеш поругана; И не се смущавай, защото не ще бъдеш посръмена; Защото ще забравиш срама, който си изпитвала в младостта си, И няма вече да помниш укора, който си носила във вдовството си. 5 Защото твоят съпруг е Творецът ти, Чието име е Господ на Силите; И изкупителят ти е Светият Израилев, Който ще се нарече Бог на цялата земя. 6 Защото Господ те повика като жена оставена и наскърбена духом, Да! жена взета в младост, а после отхвърлена, казва твоят Бог. 7 Оставил те за малко време; Но с голяма милост ще те прибера. 8 В изобилието на гнева Си скрих лицето Си от тебе за един миг; Но с вечна благост ще се смиля за тебе. Казва Господ Изкупителят ти. 9 Защото за Мене това е като Ноевите води; Понеже, както се заклех, че Ноевите води не ще наводнят вече земята, Така се заклех, че вече няма да се разгневя на тебе, нито да те съмря. 10 Защото, ако и да изчезнат планините И да се поместят хълмовете, Пак Моята благост няма да се оттегли от тебе, И заветът Ми на мир няма да се помести, Казва Господ, Който ти показва милост, 11 От наскърбена, смутена, безутешна, Ето, Аз ще постеля камъните ти в красиви цветове, И ще положа основите ти от сапфери; 12 Ще направя кулите ти от рубини, Портите ти от антракс, И цялата ти ограда от отбрани камъни. 13 Всичките ти чада ще бъдат научени от Господа; И голям ще бъде мирът на чадата ти. 14 С правда ще се утвърдиш; Далеч ще бъдеш от угнетението, защото не ще се боиш, - Далеч от ужасяването, защото не ще се приближи до тебе. 15 Ето, всички може да се съберат при тебе, обаче, не чрез Мене; Всички ония, които се събират против тебе, ще паднат пред тебе. 16 Ето, Аз създадох ковача, Който раздухва въглищата в огъня И изковава оръдие за работата си; Аз създадох и разорителя за да съсипва. 17 Ни едно оръжие скроено против тебе не ще успее; И ще победиш всеки език, който би се повдигнал против тебе в съд. Това е наследството на слугите Господни, И правдата им е от Мене, казва Господ.

**55** О вие, които сте жадни, дойдете всички при водите; И вие, които нямате пари, дойдете купете, та яхте; Да! дойдете, купете вино и мляко, Без пари и без plata. 2 Защо иждивявате пари за онова, което не е хляб, И трудът си за това, което не насища? Послушайте Мене с внимание и ще ядете благо, И душата ви ще се наслаждава с най-доброто 3 Приклонете ухото си и дойдете при

Мене, Послушайте, и душата ви ще живее; И Аз ще изгонените на Израиля ето що казва: Ще му събера направя с вас вечен завет Според верните милости, още и други Освен своите му, които вече са събрани. обещани на Давида. 4 Ето, дадох го за свидетел на 9 Дойдете да ядете, вие всички полски животни. племената, За княз и заповедник на племената, 5 Всички горски зверове! 10 Всичките му стражи са Ето, ще призовеш народ, когото ти не познаваш; И слепти, те са невежи; Те всички са неми кучета, които народ, който не те познаваше, ще тича при тебе, не могат да лаят, Които сънуват, лежат и обичат Заради Господа твоя Бог, И заради Светия Израилев, дремане, 11 Да! лакоми кучета, които никога не се защото те е прославил, 6 Търсете Господа, докле насищат, - Те са овчари, които никога не се насищат, - може да се намери. Призовавайте Го докато е близо; Те са овчари, които не могат да ръзъсъждават, Всички 7 Нека остави нечестивия пътят си, И неправедният помислите си, Нака се обрне към Господа, и Той си се обрънали към своя си път, Всички за печалбата ще се смили за него, И към нашия Бог, защото Той си, всички до един. 12 Елате, казват те, аз ще донеса вино, И ще се опием със спиртно питие; И утре ще бъде както днес, Ден чрезмерно велик.

56 Така казва Господ: Пазете правосъдие и  
вършете правда, Защото скоро ще дойде спасението от Мене, И правдата Ми скоро ще се открие. 2 Блажен онът човек, който прави това, И онът човешки син, който се държи за него, Който пази съботата да я не оскверни, И въздържа ръката си да не стори никакво зло. 3 А чужденецът, който се е прилепил към Господа да не говори Като каже: Господ съвсем ще ме отдели от людете Си; Нито да каже скопецът: Ето, аз съм сухо дърво. 4 Защото така казва Господ за скопците: Които пазят съботите Ми, И избират каквото Ми е угодно, И държат здраво завета Ми: 5 На тях Аз ще дам в дома Си и вътре в стените Си Спомен и име по-добри от синове и дъщери; На тях ще дам вечно име, Което няма да се заличи. 6 Също и чужденците, които се прилепват към Господа, И да бъдат Негови слуги, - Всеки от тях, който пази съботата да я не оскверни, И държи завета Ми, 7 И тях ще доведа в светия Си хълм, И ще ги зарадвам в Моя молитвен дом; Всеизгаряният им жертвите им ще Ми бъдат благоугодни на олтара Ми. Защото домът ми ще се нарече Молитвен дом на всичките племена. 8 Господ Иеова, Който събира

57 Праведният загива, и никой не взема това присърце; И благочестивите се отнемат от земята, без да размисли никак, Че праведният се отнема преди да дойде злото. 2 Той се успокоява; Те си почиват на леглата си, Всеки, който ходи в правотата си. 3 А вие, синове на врачка, Рожба на прелюбодеец и на блудница, приближете се тук. 4 С него се подиграват? Против кого сте отворили широко уста и изплезили език? Не сте ли чада на престъпление, рожба на лъжа. 5 Вие, които се разжегвате между дъловете, Под всяко зелено дърво, Които колите чадата в деретата, Под разцепените канари? 6 Делът ти е между камъчетата на потоците; Те, те са твоето наследство, И на тях си изливила възлияния, Принасяла си хлебен принос. Ще могат ли да се удовлетворя за тия неща? 7 На висока и издигната скала си издигнала леглото си, И там си се изкачвала да принасяш жертва. 8 Зад вратите и стълбовете им си поставила спомена си; Защото си се открила другому освен Мене, и си се възкачила; Разширила си леглото си, и съгласила си се с тях; Обикнала си тяхното легло, избрала си място за него. 9 Отишла си и при царя с помади, И умножила си ароматите си, Пратила си далеч посланиците си, И унизила си се дори до преизподнятия. (Sheol h7585) 10 Уморила си се от дългия път, Но пак не си рекла: Няма надежда; Намерила си съживление на силата си, Затова не си примряла. 11 И от кого си се уплашила или убояла та да изльжеш, И да не си спомняш за Мене, Нито да Мене съхраняваш в сърцето си? Не е ли защото Аз мълъкнах и то от дълго време. Гдето ти не се убоя от Мене? 12 Аз ще изяви правдата ти; А колкото за делата ти, няма да те ползват, 13 Когато извикаш, нека, те отърват сбирщината на идолите ти; Но вътърът ще ги отнесе всички, Един лъх ще ги помете; А който уповава на Мене ще владее земята, И ще придобие светия Ми хълм. 14 И ще се рече: Изравнете, изравнете, пригответе пътя, Отмахнете спънките от пътя на Мойте люде. 15 Защото така казва Всевишният и

Превъзнесеният, Който обитава вечността, Чието И мракът ти ще бъде като пладне; 11 Господ ще те име е Светия: Аз обитавам на високо и свето място, води всяка, Ще насища душата ти в бездъждие, И Още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, За ще дава сила на костите ти; И ти ще бъдеш като да съживявам духа на смирените, И да съживявам напоявана градина, И като воден извор, чийто води не сърцето на съкрушилите се, 16 Защото няма да се пресъхнат. 12 И родените от тебе ще съградят отдавна съда с човецитеечно, Нито ще бъда винаги гневен; запустелите места: Ще възстановиш основите на на Понеже тогаз биха примрели пред Мене Духът и много поколения; И ще те нарекат Поправител на душите, които съм направил. 17 Поради беззаконното развалините, Възобновител на места за население. му лакомство се разгневих и го поразих, Отвърнах 13 Ако отдръпнеш ногата си в събота, За да не лицето Си и се разгневих; Но кой упорито последва вършиш своята воля в светия Ми ден, И наречеш пътя на сърцето си. 18 Видях пътищата му, и ще събота наслада, света на Господа, почитаема, И Го го изцеля; Още ще го водя, и пак ще утеша него почиташ като не следваш в нея своите си пътища, и насъкърените му. 19 Аз, Който създавам плода И не търсиш своето си удоволствие, и не говориш на устните, казва Господ, Ще река: Мир, мир на своите си думи, 14 Тогава ще се наслаждаваш в далечния и близкия: И ще го изцеля. 20 А нечестивите Господа: И Аз ще те направя да язиши по високите са като развълнувано море, Защото не може да места на земята, И ще те храня в наследството на утихне, И водите му изхвърлят тина и кал. 21 Няма баща ти Якова; Защото устата Господни изговориха мир за нечестивите, казва Бог.

**58** Извикай силно, не се щади; Издигни гласа си **59** Ето, ръката на Господа не се е скъсила та

като тръба Ти изви на людете Ми беззаконието да не може да спаси, Нито ухото Му отпяло им, И на Яковия дом греховете им. 2 При все това да не може да чува; 2 Но вашите беззакония те Ме търсят всеки ден И желаят да учат пътищата са ви отльчили от Бога ви, И вашите грехове са Ми; Като народ, който е извършил правда; И не скрили лицето Му от вас, та не ще да чува. 3 Защото е оставил постановлението на своя Бог, Те искат ръцете ви са осквернени от кръв, И пръстите ви от Мене праведни постановления, И желаят да се от беззаконие; Устните ви говорят лъжи; езикът ви приближат при Бога. 3 Защо постихме, казват, а мърмори нечестие. 4 Никой не изкарва праведна Ти не виждаш? Защо смирихме душата си, а Ти призовка и никой не съди по истината; Уповават не внимаваш? Ето, в деня на постите си вие се насуeta и говорят лъжи; Зачеват злоби и раждат предавате на своите си удоволствия, И изисквате беззаконие. 5 Мътят ехидни яйца, И тъкат паяжина. да ви се вършат всичките ви работи. 4 Ето, вие Който яде от яйцата им умира; И ако се счупи някое, постите за да се препирате и карате, И за да биете излиза ехидна, 6 Паяжината им няма да стане на нечестиво с песници; Днес не постите така Щото да дрехи, Нито ще се облекат от изработките си; Делата се чуе горе гласът ви. 5 Такъв ли е постът, който им са беззаконни дела, И насилиственото действие Аз съм изbral, - Ден, в който трябваше човек да е в ръцете им. 7 Нозете им тичат към злото, И смирява душата си? Значи ли да навежда човек бързат да пролеят невинна кръв; Размишленията главата си като тръстика, И да си постила вретице им са беззаконни размишления; Опустощение и пепел? Това ли ще наречеш пост и ден угоден разорение има в пътищата им. 8 Те не знайт пътя на Господа? 6 Не това ли е постът, който Аз съм на мира, И няма правосъдие в стъпките им; Сами избрали, - Да развързваш несправедливите окови, си изкривиха пътищата; Никой, който ходи в тях, не Да разслабаш връзките на ярема, Да пускаш на знае мир. 9 Затова правосъдието е далеч от нас. свобода угнетените, И да счупваш всеки хомот? 7 Не И правдата не стига до нас; Чакаме светлина, а е ли да разделяш хляба си с гладния, И да въведеш в ето тъмнина, - Сияние, а ходим в мрак. 10 Пипаме дома си сиромаси без покрив? Когато видиш голяя да стената като слепи, Пипаме като онния, които нямат го обличаш, И да се не криеш от своите едноокървни очи; По пладне се препъваме като нощем; Всред 8 Тогава твоята светлина ще изгрее като зората, И яките сме като мъртви. 11 Всички ревем като мечки, и здравето ти скоро ще процъфне; Правдата ти ще горчиво стенем като гълъби; Очакваме правосъдие, върви пред тебе, И славата Господна ще ти бъде но няма, - Избавление, но е далеч от нас. 12 задна стража. 9 Тогава ще зовеш, и Господ ще Защото се умножиха пред Тебе престъпленията отговаря! Ще извикаш, и Той ще рече Ето Мe! Ако ни, И греховете ни свидетелствуват против нас; мањеш на сред себе си хомота. Соченето с пръст Защото престъпленията ни са пред нас, А колкото и нечестивите думи, 10 Ако даруваш на гладния за беззаконията ни, ние ги знаем. 13 Станахме желаното от душата ти, И насищаш насъкърената престъпници и неверни към Господа, И отвърнахме се душа, Тогава светлината ти ще изгрява в тъмнината, да не следваме нашия Бог; Говорихме насилиствено

и бунтовно; Заченахме и изговорихме из сърцето Защото в гнева Си те поразих, Но в благоволението си лъжливи думи. 14 Затова правосъдието отстъпи Си ти показах милост. 11 Портите ти ще бъдат винаги назад И правдата стои далеч; Защото истината пада отворени, Не ще се затворят ни денем ни нощем, на площада, И правотата не може да влезе, 15 Да! За да се внася в тебе имота на народите, И да се истината я няма, И който се отклонява от злото докарват царете им. 12 Защото оня народ и царство, става плячка; И Господ видя и стана My неугодно, че Който не би ти служили, ще загинат; Ония народи нямаше правосъдие, 16 Видя, че нямаше човек, И дори съвсем ще се съсипят. 13 Славата на Ливан почуди се, че нямаше посредник; Затова Неговата ще дойде при тебе, Елха, явор и кипарис заедно, милица изействува за него спасение, И правдата За да укрепят мястото на светилището Ми, И за Му го подкрепи. 17 Той се облече с правда като да прославя мястото на нозете Ми. 14 Ония, които с броня, И тури на главата си спасение за шлем; са те угнетявали, ще дойдат наведени пред тебе. Облече и одеждите на възмездията за дреха, И И всички, които са те презирали, Ще се поклонят загърна се с ревността като с мантия. 18 Според до стъпалата на нозете ти, И ще те наричат град дължимите им възмездия, така ще отплати, Яростта, Господен, Сион на Светия Израилев. 15 Наместо на противниците Си, възмездие на враговете Си; Ще това, гдето ти бе оставен и намразен, Тъй щото даде възмездие на островите. 19 Така ще се убоят от никой не минаваше през тебе, Аз ще те направя името на Господа живеещите на запад, И от славата вечно величие, Радост за много поколения. 16 Ще Му живеещите при изгрева на слънцето; Защото сучеш млякото на народите, Да! ще се храниш от ще дойде като стремителен поток, Затласкан от гърдите на царете; И ще познаеш, че Аз Иеова съм Господното дихание; 20 А като Изкупител ще дойде твоят Спасител И твоят Изкупител, Мощният Яковов. в Сион И за ония от Якова, които се обръщат от 17 Вместо мед ще донеса злато, И вместо желязо престъпление, казва Господ. 21 А от Моя страна, ето ще донеса сребро, Вместо дърво мед. И вместо Моят завет с тях, казва Господ: Духът Ми, който е на камъни желязо; Тоже ще направя мирът да бъде твой тебе, И словата Ми, които турих в устата ти, Не ще надзирател, И правдата твое началство. 18 Няма липсват от устата ти, Нито от устата на потомството ти, Нито от устата на тяхното потомство. От сега и вече да се чува насилие в земята ти, Опустощение разорение в пределите ти; А ще наречеш стените си Спасение И портите си Хвала. 19 Слънцето не до века, казва Господ.

## 60 Стани, свети, защото светлина дойде за тебе,

И славата Господна те осия. 2 Защото, ето, тъмнина ще покрие земята, И мрак племената; А над тебе ще осияе Господ, И славата My ще ти са яви. 3 Народите ще дойдат при светлината ти, И царете при блъскавата ти зора. 4 Дигни наоколо очите си и виж: Те всички се събират, идат при тебе; Синовете ти ще дойдат от далеч. И дъщерите ти ще бъдат носени на ръце. 5 Тогава ще видиш и ще се зарадваш, И сърцето ти ще затрепти и ще се разшири; Защото изобилието на морето ще се обърне към тебе, Имотът на народите ще дойде при тебе. 6 Множеството камили ще те покрият, - Мадиамските и гефаските камилчета; Те всички ще дойдат от Сава; Злато и темян ще донесат, И ще прогласят хваленията Господни. 7 Всичките кидарски стада ще се съберат при тебе; Наваотските овни ще служат за тебе; Ще се принасят на олтара Ми за благоугодна жертва: И Аз ще прославя славния Си дом. 8 Кoi са тия, които летят като облаци, И като гъльби към прозорците си? 9 Ето, островите ще Me в Сион, Да им дам венец вместо пепел, Миро на чакат, С тарсийските кораби начело, За да доведат от далеч синовете ти Заедно със среброто им, и златото им, Заради името на Господа твоя Бог, И за Светия Израилев, защото те прослави. 10 Чужденците ще се съградят стените ти, И царете им ще ти служат;

Защото в гнева Си те поразих, Но в благоволението си показах милост. 11 Портите ти ще бъдат винаги на кротките, Пратил ме е да превържа сърцесъкрушените, Да проглася освобождение на плениците, И отваряне затвора на вързаните 2 ще слушат за тебе; Ще се принасят на олтара Ми за Да проглася годината на благоволението Господно, благоугодна жертва: И Аз ще прославя славния Си И дена на въздаянието от нашия Бог; Да утеша всичките насъкърбени; 3 Да наредя за насъкърбените силен народ; Аз Господ ще ускоря това на времето ми.

## 61 Духът на Господа Иова е на мене; Защото Господ ме е помазал да благовествувам на радост вместо плач, Облекло на хваление вместо унил дух; За да се наречат дървета на правда Насадени от Господа, за да се прослави Той. 4 И

Сърцесъкрушените, Да проглася освобождение на плениците, И отваряне затвора на вързаните 2 ще слушат за тебе; Ще се принасят на олтара Ми за Да проглася годината на благоволението Господно, благоугодна жертва: И Аз ще прославя славния Си И дена на въздаянието от нашия Бог; Да утеша всичките насъкърбени; 3 Да наредя за насъкърбените силен народ; Аз Господ ще ускоря това на времето ми.

На чакат, С тарсийските кораби начело, За да доведат от далеч синовете ти Заедно със среброто им, и златото им, Заради името на Господа твоя Бог, И за Светия Израилев, защото те прослави. 10 Чужденците ще се съградят стените ти, И царете им ще ти служат;

издигнат досегашните развалини. И ще се обновяват

пустите градове Опустошени от много родове. 5 за людете; Изравнете, изравнете друма, Съберете Чужденци ще останат и ще пасат стадата ви, И камъните му; Издигнете знаме на племената. 11 чужденци ще бъдат ваши орачи и ваши лозари. 6 Ето, Господ прогласи до краищата на земята, като А вие ще се казвате свещеници Господни; Ще ви каза: Речете на сионовата дъщеря: Ето, Спасителят наричат служители на нашия Бог; Ще ядете имота на ти иде; Ето, наградата Му е с Него, И въздаянието народите, И ще наследите тяхната слава. 7 Вместо Му пред Него. 12 И ще ги наричат свет народ, срама си ще получите двойно, И вместо посрамянето Изкупените от Господа; И ти ще се наричаш издирен, си те ще се радват в наследството си; Затова в Град неоставен.

земята си ще притежават двойно, Радостта им ще бъде вечна. 8 Защото Аз Господ общам правосъдие, Мразя грабителство с неправда; А тях ще възнаградя с вярност, И ще направя с тях вечен завет. 9 Потомството им ще бъде познато между народите, И внуците му между племената; Всеки, който ги гледа, ще познае, Че те са род, който Бог е благословил. 10 Ще се развеселя премного в Господа, Душата ми ще се зарадва в мята Бог; Защото Той ме облече с одежди на спасение, Загърна ме с мантия на правда Като младоженец украсен, подобно на първосвещеник, с венец, И като невеста накитена с украсенията си. 11 Защото, както земята произвежда растенията си, И както градина произраства посияното в нея, Така Господ Бог ще направи правдата и хвалата Да поникнат пред всичките народи.

**62** Заради Сиона няма да мълкна, И заради Ерусалим няма да престана, Догдето не се яви правдата му като сияние, И спасението му като запалено светило. 2 Народите ще видят правдата ти, И всичките царе славата ти, И ти ще се наречеш с ново име, Което устата Господни ще нарекат. 3 Ще бъдеш тъй също славен венец в ръката Господна, Дори царска корона на дланта на мята Бог. 4 Няма вече да се нарочиш оставен, Нито ще се наричаш вече земята ти пуста; Но ще се нарочиш благоволение Мое е в него, И земята ти венчана; Защото Господ благоволи в тебе, и земята ти ще бъде венчана. 5 Защото както момък се жени за мома, Така и твоите люде ще се оженят за тебе; И както младоженецът се радва на невестата, Така и твойт Бог ще се зарадва на тебе. 6 На стените ти, Ерусалиме, поставих стражи, Които никога няма да мълчат, ни денем ни нощем. Вие, които припомните на Господа, не замълчавайте, 7 И не Му давайте почивка, Догдето не утвърди Ерусалим, и докато не го направи им? 8 Господ се закле в десницата Си и в силната Си мишица, казвайки: Няма да дам ги успокои Като добътък, който слиза в долината; вече житото си за храна на неприятелите ти, И го ядат И ще хвалят Господа; И които го събират те ще го пият в дворовете на Моето светилище. 10 Минете, минете през портите, Пригответе пътя

**63** Кой е този, що иде от Еdom, С очервени дрехи от Восора, Този славен в облеклото си, Който ходи във величието на силата си? Аз съм, Който говори с правда, Мощен да спасявам. 2 Защо е червено облеклото Ти. И дрехите Ти подобни на ония на човек, който тъпче в лин? 3 Аз сам изтъпках лина, И от племената не бе с Мене ни един човек; Да! стъпках ги в гнева Си, И смазах ги в яростта Си, Тъй че кръвта ми попръска дрехите Ми, И изцатах цялото Си облекло. 4 Защото денят за въздаянието бе в сърцето Ми, И годината Ми за изкупване настана. 5 Аз разглежах, но нямаше кой да подкрепя; И зачудих се, че нямаше кой да подкрепя; Затова, Моята мишица Ми изработи спасение, И Моята ярост, тя Ме подкрепи. 6 Аз стъпках племената в гнева Си, Опитах ги с яростта Си, И излях кръвта им на земята.

7 Ще спомена милосърдието Господни, Причините за хвалене Господа За всичко, що ни е подарил Господ, И за голямата благост към Израилевия дом, Която им показа според щедростта Си, И според премногото Си милости. 8 Защото рече: Наистина те са Мои люде, Чада, които не ще постъпят невърно; Така им стана Спасител. 9 Във всичките им скърби Той скърбеше, И ангелът на пристъпието Му ги избави; Поради любовта Си и поради милосърдието Си Той сам ги изкупи, Дигна ги и носи ги през всичките древни дни. 10 Но те се разбунтуваха и осърбиха Светия Негов Дух; Затова Той се обърна та им стана неприятел, И сам воюва против тях. 11 Тогава людете Му си спомниха за старите Моисееви времена, и казаха: Где е Оня, Който ги възведе от морето Чрез пастирите на стадото Си? - Где е онъ, който положи Светия Си Дух сред тях? 12 Който направи славната Си мишица Да върви до Моисеевата десница? Който раздели водата пред тях, За да си придобие вечно славно име. 13 Погледни от небесата И виж от светото Си славно обиталище, Где са ревността Ти и могъществените Ти дела? Ожидането на Твоите милости и щедrostи е въздържано спрямо мене. 14 Духът Господен ги успокои Като добътък, който слиза в долината; 15 Така си водил людете Си, За да си придобиеш славно име. 16 Погледни от небесата И виж от светото Си славно обиталище, Где са ревността Ти и могъществените Ти дела? Ожидането на Твоите милости и щедrostи е въздържано спрямо мене.

16 Защото Ти си наш Отец, Ако и да не ни знае

Абраам И да не ни признае Израил; Ти, Господи, свинско месо, И държат в съдовете си вариво от си наш Отец; Твоето име е наш вечен Изкупител. нечисти неща; 5 Като казват: Стой надалеч, не се 17 Защо си допуснал, Господи, да се отклоняваме приближавай до мене, Защото аз съм по-свет от от пътищата Ти, Да ожесточаваме сърцата си та тебе, Такива са дим в ноздрите Ми, Огън горящ през да не Ти се боим? Върни се заради слугите Си, целия ден. 6 Ето, писано е пред Мене; Няма да Племената на Твоето наследство. 18 Малко време мълча, но ще въздам. Да! ще въздам в пазухите го владяха Твоите свети люде; Противниците ни потъпкаха светилището Ти. 19 Ние сме станали като ония, над които Ти никога не си владял, Като ония, които не са били наричани с името Ти.

**64** О да би раздрадл Ти небето, да би слязъл, Да биха се стопили планините от присъствието Ти, 2 Както кога огън гори храстите, И огън прави водата да клокочи, За да стане името Ти познато на противниците Ти, И да потреперят народите от присъствието Ти, 3 Когато вършиш ужасни дела каквито не очакваше! О да би слязъл, да биха се стопили планините от присъствието Ти! 4 Защото от древността не се е чуло, До уши не е стигнало. Око не е видяло друг бог, освен Тебе. Да е извършил такива дела за ония, които го чакат. 5 Посрещаш с благост този, който радостно върши правда, Дори ония, които си спомнят за Тебе в пътищата Ти; Ето, Ти си се разгневил, защото ние съгрешихме; Но в Твоите пътища има трайност, и ние ще се спасим. 6 Защото всички станахме като човек нечист, И всичката ни правда е като омърсена дреха; Ние всички вехнем като лист, И нашите беззакония ни завличат както вятъра. 7 И няма човек, който да призовава името Ти, Който да се пробуди, за да се хване за Тебе; Защото Ти си скрил лицето Си от нас, И стопил си ни, поради беззаконията ни. 8 Но сега Господи, Ти си наш Отец; Ние сме глината, а Ти гърнчарят ни; И всички сме дело на Твоята ръка. 9 Недей се гневи силно, Господи. Недей помни вечно беззаконието; Ето, погледни, молим Ти се, Че ние всички сме Твои люде. 10 Твоите свети градове запустяха; Сион запустя. Ерусалим е опустошен. 11 Нашият свет и красив дом, Гдето бащите ни Те славословеха, Биде изгорен с огън; И всичките драги нам неща запустяха. 12 Пред вид на това, ще се въздържиш ли, Господи? Ще мълчиш ли и ще ни наскърбиш ли до крайност?

**65** Достъп дадох на ония, които не питаха за Мене; Близо бях при ония, които не ме търсеха. Ето Me! ето Me! рекох На народ, който не призоваваше името Ми. 2 Простирах ръцете си цял ден Към бунтовнически люде, Които ходят по недобръ път След своите помисли, 3 Люде, които непрестанно ме дразнят в лицето Ми, Като колят жертвии в градини, И кадят върху кирпичени олтари: 4 Като живеят в гробищата, И нощуват в подземията; Като ядат

Така казва Господ: Както думат, когато има мъст в грозда: Не го повреждай, защото има благословия в него, Така ще направя и Аз заради слугите Си, За да не ги изтръбя всички. 9 Ще произведа потомък от Якова, И от Юда наследник на планините Си; Моите избрани ще ги наследят, И слугите Ми ще се заселят там. 10 И за людете Ми, които Ме търсят, Сарон ще бъде пасище за стада, И долината Ахор място где лежат говеда. 11 А вас, които оставяте Господа, Които забравяте светия Ми хълм, Които пригответе трапеза за щастие, И които правите възлияние на Орисница, 12 Ще ви определя за нож, вие всички ще се наведете за клане; Защото, когато виках не отговаряхте, И когато говорех не слушахте: Но вършехте онова, което бе зло пред Мене, И избрахте това, което Ми бе неугодно. 13 Затова, така говори Господ Иеова: Ето, Моите слуги ще ядат, а вие ще гладувате; Ето, Моите слуги ще пият, а вие ще жадувате; Ето, Моите слуги ще се радват, а вие ще се срамувате; 14 Ето, Моите слуги ще пеят от сърдечна радост, А вие ще пищите от сърдечна болка, И ще лелекате от съкрушаване на духа. 15 И ще оставите името Ми на избраните Ми за да проклинаят с него; И Господ Иеова ще умъртви тебе, А слугите Си ще нарече с друго име; 16 Така щото, който облажава себе си на земята Ще облажава себе си в Бога на истината, И който се кълне на земята Ще се кълне в Бога на истината; Защото предишните скърби се забравиха, И защото се скриха от очите Ми, 17 Понеже, ето, създавам ново небе и нова земя; И предишните неща няма да се спомнят, Нито ще дойдат на ум. 18 Но вие веселете се и радвайте се винаги в онова, което създавам; Защото, ето, създавам Ерусалим за радост, И людете му за веселие, 19 Аз ще се радвам на Ерусалим, И ще се веселя за людете Си, И няма да се чува вече в него глас на плач Нито глас на ридане. 20 Там не ще има вече младенец, който да живее само няколко дни, Нито старец, който да не е изпълнил дните си; Защото дете ще умре стгодишият, А грешникът ако умре стгодишен ще бъде считан за проклет. 21 Те ще построят къщи и ще живеят в тях; Ще насаждат лозя, и ще ядат плода им. 22 Няма те да построят а друг да живее там.

Няма те да насадят, а друг да яде; Защото дните народите като прелял поток; Тогава ще се насучите, на Моите люде ще бъдат като дните на дърво, И ще бъдете носени на обятия, И ще бъдете галени избраните Ми за дълго ще се наслаждават в делото на колена. **13** Както един, когото утешава майка му, на ръцете си. **23** Не ще се трудят напразно, Нито Така Аз ще ви утеша; И ще се утешите в Ерусалим. ще раждат чада за бедствие; Защото те са род на **14** Ще видите това, и сърцето ви ще се зарадва, благословение от Господа. Тоже и потомството им. И костите ви ще виреят като зелена трева; И ще **24** Преди да Ме призоват те, Аз ще отговарям, И се познае, че ръката на Господа е за слугите Му, докато ще говорят те, Аз ще слушам. **25** Вълкът А гневът Му против враговете Му. **15** Защото, ето, и агнето ще пасат заедно, И лъвът ще яде слама Господ ще дойде с огън, И колесниците Му ще бъдат както вола, И храна на змията ще бъде пръстта. Не като вихрушка, За да излее гнева Си с ярост, И ще повреждат нито ще погубват В цялата Ми света планина, казва Господ.

**66** Така казва Господ: Небето Ми е престол, И земята е Мое подножие; Какъв дом искате да построите за Мене? И какво ще бъде мястото на Моя покой? **2** Защото моята ръка е направила всичко това, И по този начин всичко това е станало, казва Господ; Но пак, на този ще погледна, На оня, който е сиромах и съкрушен духом, И който трепери от словото Ми. **3** Който коли вол е като оня, който убива човек, - Който жертвуваш агне както оня, който пресичаш врат на куче, - Който принася хлебен принос както оня, който принася свинска кръв, - Който кади възпоменателен ливан както оня, който благославя идол. Да! както те са избрали своите пътища, И душата им се наслаждава в гнусотите им, **4** Така и Аз ще избера мечтанията им, И ще докарвам върху тях ония неща, от които те се боят; Защото, когато виках, никой не отговаряше, Когато говорех, те не слушаха; Но вършеха това, което бе зло пред Мене, И избраха онова, което Ми бе неугодно. **5** Вие, които треперите от словото на Господа, Слушайте словото Му, като казва: Братята ви, които ви мразят, които ви отхвърлят поради Моето име, Са рекли: Господ нека прослави Себе Си. Та да видим вашата радост! Но те ще се посрамят. **6** Шумен глас се чува от града, Глас от храма, Глас на Господа, Който въздава на враговете Си. **7** Преди да се замъчи, тя роди; Преди да дойдат болките й, освободи се и роди мъжко. **8** Кой е чул такова нещо? кой е видял такива? Родила ли би се една земя в един ден? Или родил ли би се един народ отведенъж? Но сионската дъщеря щом се замъчи роди чадата си. **9** Аз, Който довеждам до раждане, Не бих ли направил да роди? казва Господ; Аз, Който правя да раждат, Затворил ли бих утробата? казва твоят Бог. **10** Развеселете се с ерусалимската дъщеря, И радвайте се с нея, всички вие, които я обичате; Развеселете се с нея в радостта й, Всички вие, които скърбите за нея; **11** За да сучите и се наситите От съсците на утешенията й. За да се насучите и се насладите От изобилието на славата й. **12** Защото така казва Господ: Ето, ще простирам към нея мир като река, И славата на

народите като прелял поток; Тогава ще се насучите, на колена. **13** Както един, когото утешава майка му, на колена. **14** Ще видите това, и сърцето ви ще се зарадва, както вихрушка, За да излее гнева Си с ярост, И изобличението Си с огнени пламъци, **15** Защото с огън и с ножа Си ще се съди Господ с всяка твар; И убитите от Господа ще бъдат много. **17** Ония, които се освещават и очистват за да отиват в градините След една ашера в средата, Като ядат свинско месо и гнусотии и мишки, Те всички ще загинат, казва Господ. **18** Защото Аз зная делата им и помислите им, И иде времето, когато ще събера всичките народи и езици; И те ще дойдат и ще видят славата Ми. **19** И Аз ще поставя внимание между тях; И ония от тях, които се отърват, ще ги изпратя в народите - В Тарсис, Фул и Луд, които теглят лък, В Тувал и Яван, далечните острови, Които не са чули слуха Му, Нито са видели славата Ми; И те ще изявяват славата Ми между народите. **20** И ще доведат всичките ви братя От всичките народи за принос Господу, - На коне, на колесници и на носилки, На мъски и на бързи камили, - Към светия Ми хълм, Ерусалим, казва Господ. Както израиляните донасят принос В чист съд в дома Господен, **21** Па и от тях ще взема За свещеници и за левити, казва Господ. **22** Защото, както новото небе И новата земя, които Аз ще направя, Ще пребъдат пред Мене, казва Господ, Така ще пребъде родът ви и името ви. **23** И от новолуние до новолуние, И от събота до събота, Ще дохожда всяка твар да се покланя пред Мене, Казва Господ. **24** И като излизат те ще видят труповете на човеците, Които са престъпили против Мене; Защото техният червей няма да умре, Нито ще угасне огънят им; И те ще бъдат гнусни на всяка твар.

# Еремия

**1** Думите на Хелкевия син Еремия, един от свещениците, които бяха в Анатот във Вениаминовата земя, 2 към когото дохождаше Господното слово в дните на Юдовия цар Иосия, Амоновия син, в тринаесетата година от царуването му. 3 Дохождаше и в дните на Юдовия цар Иоаким, син на Иосия, до края на единадесетата година на Юдовия цар Седекия, син на Иосия, до пленяването на Ерусалим в петия месец. 4 Прочее, Господното слово дойде към мене и рече: 5 Преди да ти дам образ в корема, познах те, и преди да излезеш из утробата, осветих те. Поставих те за пророк на народите. 6 Тогава рекох: О, Господи Иеова! ето, аз не зная да говоря, защото съм дете. 7 А Господ ми рече: Не думай - Дете съм; защото при всичките, при които ще те пратя, ще идеш, и всичко, що ти заповядвам, ще кажеш. 8 Да се не боиш от тях; защото Аз съм с теб, за да те избавям, казва Господ. 9 Тогава Господ простира ръката Си та я допря до устата ми; и Господ ми рече: Ето, турих думите Си в устата ти. 10 Виж, днес те поставих над народите и над царствата, за да изкореняваш и да съсипаш, да погубаш и да събярash, да градиш и да садиш. 11 При това, Господното слово дойде към мене и рече: Що виждаш, Еремие? И рекох: Виждам бадемова пръчка. 12 Тогава Господ ми рече: Право си видял; защото Аз бързам да изпълня словото Си. 13 И втори път дойде Господното слово към мене и рече: Що виждаш ти? И рекох: Виждам котел, който възвира; и лицето му е от север. 14 Тогава Господ ми рече: От север ще избухне зло Върху всичките жители на тая земя. 15 Защото, ето, Аз ще повикам всичките колена на северните царства, казва Господ; И те ще дойдат и ще поставят всеки престола си във входа на ерусалимските порти, И срещу всичките стени около него, И срещу всичките Юдови градове. 16 И ще произнеса съдбите Си против тях Поради всичкото им нечестие, Гдето Ме оставиха, и кадиха на чужди богове, И се поклониха на делата на своите ръце. 17 Ти, прочее, опаши кръста си, И стани та им кажи всичко, което ще ти заповядам; Да се не уплашиш от тях, Да не би Аз да те уплаша пред тях. 18 Защото, ето, Аз те поставих днес Като укрепен град, железен стълб, И като медни стени против цялата страна, Против царете на Юда, против първенците му, Против свещениците му, и против людете на тая страна. 19 Те ще воюват против тебе, Но няма да ти надвишат; Защото Аз съм тебе, за да те избавям, казва Господ.

**2** Словото Господно дойде към мене и рече: 2 Иди та прогласи в ушите на ерусалимската дъщеря, думайки: Така казва Господ: Помня за тебе Милеенето ти, когато беше млада, Любовта ти, когато беше невеста, Как Мe следваше в пустинята, В непосъя земя. 3 Израил беше свет Господу, Пъrvак на рожбите Mu; Всички, които го појаждаха, се счетоха за виновни; Зло ги постигаше, казва Господ. 4 Чуйте словото Господно, доне Яковов, И всички родове на Израилевия дом: 5 Така казва Господ: Каква неправда намериха в Мене бащите ви, Та се отдалечиха от Мене, И ходиха след суетата, и станаха суетни? 6 Нито рекоха: Где е Господ, Който ни изведе из Египетската земя, Който ни води през пустинята, През страна пуста и пълна с пропasti, През страна, по която не минаваше човек, И гдето човек не живееше? 7 И въведох ви в плодородна страна, За да ядете плодовете й и благата й; Но като влязохте оскверните земята Mi, И направихте мерзост наследството Mi. 8 Свещениците не рекоха: Где е Господ? Законоведците не Me познаха; Също и управниците станаха престъпници против мене, И пророците пророкуваха чрез Баала, И ходиха след безполезните идоли. 9 Затова, Аз още ще се съдя с вас, казва Господ, И с внучите ви ще се съдя. 10 Защото, минете в китимските острови та вижте, Пратете в Кидар, та разгледайте внимателно, И вижте, ставало ли е такова нещо, 11 Разменил ли е някой народ боговете си, при все че не са богове? Мойте люде, обаче, са разменили Славата си срещу онова, което не ползува. 12 Ужасете се, небеса, поради това, Настръхнете, смутете се премного, казва Господ. 13 Защото две злини сториха Мойте люде: Оставиха Мене, извора на живите води, И си изсякоха щерни, разпукнати щерни, Които не могат да държат вода. 14 Израил слуга ли е? домороден роб ли е? Тогава защо стана пленник? 15 Млади лъзове рикаха против него и реваха, И запустиха земята му; Градовете му са изпогорени и обезлюдени. 16 Още и жителите на Мемфис и на Тафнес Строшиха темето на главата ти. 17 Не докара ли ти това сам на себе си, Като си оставил Господа своя Бог, Когато те водеше в пътя? 18 И сега, защо ти е пътят за Египет? Да пиеш водата на Нил ли? Или защо ти е пътят на Асирия? Да пиеш водата на Ефрат 19 Твоето нечестие ще те накаже, И твоите престъпления ще те изобличат; Познай, прочее, и виж, че е зло и горчиво нещо Гдето си оставил Господа своя Бог, И гдето нямаш страх от Мене, Казва Господ, Иеова на Силите. 20 Понеже отдавна съм строшил хомота и съм разкъсал връзките ти; И ти рече: Няма вече да бъда престъпница; А между това, на всеки висок хълм И под всяко зелено дърво Си лягала

като блудница. 21 А пък Аз те бях насадил лоза 3 Казват: Ако напусне някой жена си, И тя като си отбрана, Семе съвсем чисто; Тогава ти как си се отиде от него, се омъжи за друг мъж, Ще се върне променила в изродени пръчки на чужда за Мене ли той пак при нея? Не би ли се осквернила съвсем лоза? 22 Затова, ако и да се умиеш с луга И да такава земя? А при все че ти си блудствуала с много употребиши много сапун, Пак твоето беззаконие си любовници, Пак върни се към Мене, казва Господ. 2 остава петно пред Мене, Казва Господ Иеова. 23 Как Подигни очите си към голите височини, Та виж где можеш да речеш: Не съм се осквернила, Не съм не са блудствуали с тебе. По пътищата си седяла ходила след ваалимите? Виж пътя си в долината, за тях Както арабин в пустинята, И осквернила си Познай що си сторила, Подобно на камила, която земята С блудството си и със злодеянията си. 3 бърже тича насам натам из пътищата, 24 Подобно на По тая причина дъждовете бяха задържани, Та не дива ослица, свикнала с пустинята, Която в страстта валия пролетен дъжд; Но все пак ти имаше чело на на душата си смърка въздуха; В устрема ѹ кой блудница, Та си отказала да се срамуваш. 4 Не може да я отвърне? Ония, които я търсят, няма да щеш ли да викаш от сега към Мене: Отче мой, Ти си дават труд за нея, - В месеца ѹ ще я намерят. си наставник на младостта ми? 5 Ще държи ли Той 25 Въздържай ногата си, за да не ходиш боса, И гнева си за винаги? Ще го пази ли до край? Ето, така гърлото си, за да не съхне от жажда; Но ти си рекла: си говорила, но си вършила злодеяния колкото си Напразно! не; Защото залюбих чужденци, И след тях могла. 6 Пак в дните на цар Иосия Господ ми рече: ще ида. 26 Както се посрания крадец, когато е открит, Видя ли ти ѹ стори отстъпницата Израил? Тя отиде Така ще се посрания Израилевият дом - Те, царете на всяка висока планина и под всяко зелено дърво, им, първенците им, Свещениците им, и пророците та блудствува там. 7 И рекох: Като направи всичко им, 27 Които думат на дървото: Ти си мой отец, И това, тя ѹ се върне при Мене; но тя не се върна. на камъка: Ти си ме родил; Защото обърнаха към И сестра ѹ, невярната Юда, видя това. 8 И видях, Мене гърба си, а не лицето си; Но пак във време когато отстъпницата Израил прелюбодействува, и на бедствието си ѹ рекат: Стани та ни избави. Аз по тая именно причина я напуснах и дадох 28 Но где са твоите богове, които си си направил? й разводно писмо, че сестра и, невярната Юда, Те нека станат, ако могат да те избавят Във време пак се уплаши, но отиде и тя та блудствува. 9 И на бедствието ти; Защото колкото са градовете ти с невъздържания си блуд тя оскверни земята, и Толкова са и боговете ти, Юдо. 29 Защо би искали прелюбодействува с камъните и дърветата. 10 А при да се препирате с мене? Вие всички сте отстъпници всичко това сестра ѹ, невярната Юда, не се върна от Мене, казва Господ. 30 Напразно поразих чадата при Мене от цялото си сърце, но с притворство, ви; Те не приеха да се поправят; Собственият ви казва Господ. 11 И Господ ми рече: Отстъпницата нож пояде пророците ви Като лъв-изтребител. 31 Израил се показа по-праведна от невярната Юда. 12 О, човеци на тоя род, вижте словото на Господа, Иди та прогласи тия думи към север, като речеш: Който казва: Бил ли съм Аз пустиня за Израиля, Върни се, отстъпнице Израил, казва Господ; Аз няма Или земя на мрачна тъмнина? Защо тогава казват да направя да ви нападне гневът Ми; Защото съм людете Ми: Ние сме скъсали връзките си, Не щем милостив, казва Господ, И не ще пазя гняв за винаги да дойдем вече при Тебе? 32 Може ли момата да 13 Само признае беззаконието си, Че си станала забрави накита си, Или невестата украсенията си? престъпница против Господа своя Бог, И безогледно Но людете Ми забравяха Мене през безбройни дни. си отивала при чужденците Под всяко зелено дърво, 33 Как украсяваш пътя си, за да търсиш любов! И че не сте послушали гласа Ми, казва Господ. 14 Така щото си научила и лошите жени на твоите Върнете се, чада отстъпници, казва Господ. Защото пътища! 34 Тоже и по полите ти се намери кръвта Аз съм ви съпруг; И ще ви взема - един от град, а На души - невинни сиромаси; Не намери кървите с двама от род И ще ви въведа в Сион! 15 И ще ви разкопаване, но по всички тия поли. 35 А при все дам пастири по Моето сърце, Които ще ви пасат това ти казваш: Невинна съм, За туй гневът My със знание и разум. 16 И в ония дни, казва Господ, непременно ѹ се отвърне от мене. Ето, Аз ще се Когато се умножите и нарастете на земята, Няма съдя с тебе За гдето казваш: Не съм съгрешила. 36 вече да се изразяват: Ковчега на завета Господен! Защо се луташ толкоз много за да промениш пътя Нито ѹ им дойде на ум, Нито ѹ си спомнят за него, си? Ще се посраниш и от Египет Както се посрани нито ѹ го посетят, Нито ѹ се направи вече това. от Асирия. 37 Ще излезеш и от там С ръцете си на 17 В онова време ѹ нарекат Ерусалим престол главата си; Защото Господ отхърли ония, на които Господен; И всичките народи ѹ се съберат при него уповаяш, И ти няма да успееш в тях. в името Господно, в Ерусалим. Нито ѹ ходят вече според упоритостта на злото си сърце. 18 В ония

дни Юдовият дом ще ходи с Израилевия дом, И те люде и Ерусалим Като си казал: Мир ще имате; ще дойдат заедно от северната страна в земята, Когато напротив ножът е стигнал до душата им. 11 В която дадох за наследство на бащите ви; 19 И Аз онова време ще рекат на тия люде и на Ерусалим: От си рекох как щях да те поставя между чадата, И голите височини на пустинята духа горещ вятър Към щях да ти дам желана земя, Преславно наследство дъщерята на людете Ми, - Не за да отвее нито да от народите. Още рекох: Ти ще Ме назовеш - Отец очисти; 12 Да! силен вятър ще дойде от тях за Мене; мой, И няма да се отвърнеш от да Ме следваш. 20 И Аз сега ще произнеса съдби против тях. 13 Ето, Наистина, както жена изневерява на мъжа си, Така като облак ще се издигне, И колесниците му като и вие изневерихте на Мене, Доме Израилев, казва вихрушка; Конете му са по-леки от орлите. Горко ни! Господ. 21 По голите височини се чува глас, Плачът защото сме разорени. 14 Ерусалим, измий сърцето и молбите на израиляните; Защото извратиха пътя си от зло, За да се избавиш; До кога ще стоят в си, Забравиха Господа своя Бог. 22 Върнете се, чада тебе лошите ти помисли? 15 Защото глас известява отстъпници, И Аз ще изцеля отстъпничествата ви. от Дан И прогласява скръб от Ефремовата гора, Ето, ние идем към Тебе, Защото Ти си Господ нашият казвайки: 16 Обявете на народите, Ето, прогласете Бог. 23 Наистина празна е очакваната от хълмовете относно Ерусалим, Че идат обсадители от далечна помощ, От шумната тълпа по планините; Само в страна, И издават вика си против Юдовите градове. Господа нашия Бог е избавлението на Израил. 24 Но 17 Като полски пъдари те са се наредили против онова срамотно нещо е погълщало труда на бащите него от всяка страна. 18 Твоето поведение и твоите ни още от младостта ни, - Стадата им и чердите дела ти причиниха това; Това е плодът на твоето им, Синовете им и дъщерите им. 25 Да легнем нечестие; наистина горчиво е, наистина стигна до в срама си, И да ни покрие нашето посромнение; сърцето ти. 19 Чреслата ми! чреслата ми! Боли ме в Защото сме съгрешавали на Господа нашия Бог, Ние дълбочините на сърцето ми; Сърцето ми се смущава и бащите ни, От младостта си дори до днес, И не в мене; не мога да мълча, Защото си чула, душа моя, сме слушали гласа на Господа нашия Бог.

**4** Ако се върнеш, Израилю, Казва Господ, ако се върнеш към Мене, И ако махнеш мерзостите си от лицето Ми, И не бъдеш непостоянен, 2 И ако в истина, в справедливост, и в правда Се закълнеш, казвайки: Заклевам се в живота на Господа! Тогава народите ще се благославят в Него, И в Него ще се прославят. 3 Защото така казва Господ На Юдовите и ерусалимските мъже: Разорете целините си, И не сейте между тръни. 4 Обрежете се на Господа. И отнемете краекожието на сърцата си, Мъже Юдови и жители ерусалимски, За да не излезе яростта Ми като огън, И да не пламне така, щото да няма кой да я уgasи, Порази злото на делата ви. 5 Възвестете на Юда, И прогласете на Ерусалим, казвайки: Затръбете по земята; Извикайте високо та речете: Съберете се, и нека влезем в укрепените градове. 6 Издигнете знаме към Сион; Бягайте, не се спирайте; Защото Аз ще докарам зло от север, И голяма погибел. 7 Лъвът възлезе от гъсталака си, И изтребителят на народите тръгна, Илезе от мястото си, за да запусти земята ти, И за да бъдат съсипани градовете ти, та да останат без жители. 8 Затова, препашете се с вретища, плачете и лелекайте; Защото пламенната ярост Господна не се отвърна от нас. 9 В онния ден, казва Господ, Разумът на царя ще се изгуби, И разумът на първенците, Свещениците ще се смутят, И пророците ще се ужасят. 10 Тогава рекох: О, Господи Иеова! Ти наистина съвсем си изльгал тия люде и Ерусалим Като си казал: Мир ще имате;

тръбен глас, тревога за вой. 20 Погибел връх погибел се прогласява, Защото цялата земя се опустошава; Внезапно се развалиха шатрите ми, И завесите ми в един миг. 21 До кога ще гледам знаме И ще слушам тръбен глас? 22 Защото моите люде са безумни, Не ме познават; Глупави чада са, и нямат разум; Мъдри са да вършат зло, Но да вършат добро не умеят. 23 Погледнах на земята, и, ето, тя беше пуста и празна, - На небето, и нямаше светлината му. 24 Погледнах на планините, и, ето, трепераха, И всичките хълмове се тресяха. 25 Погледнах, и, ето, нямаше човек, И всичките небесни птици бяха излягали, 26 Погледнах, и, ето, плодородната страна бе пуста, И всичките градове бяха съсипани От присъствието на Господа И от неговия пламенен гняв. 27 Защото така казва Господ: Цялата страна ще запустеет; Но съвършено изтребление няма да нанеса. 28 Затова, земята ще жалее, И небето горе ще се помрачи; Защото Аз изговорих това, Аз го наимисах, Не съм се разказал за него, нито ще се отвърна от него, 29 От шума на конниците и на стрелците Всеки град ще побегне; Ще отидат в гъсталаките И ще се изкачат по скалите; Всеки град ще бъде изоставен, И не ще има човек да живее в тях. 30 А ти запустяла, какво ще направиш? Ако и с червено да се облечеш, Ако и със златни накити да се украсиш, Ако и с много боя да боядисаш очите си, Напразно ще се украсиш; Любовниците ти ще те презрат, ще търсят да отнемат живота ти. 31 Защото чух глас като на жена кога ражда, Болките като на оная, която ражда първородното си, Гласът

на Сионовата дъщеря, Която се задъхва, простира изтребление. **19** И когато речете: Защо Господ Бог ръцете си, И казва: Горко ми сега! Защото душата ми наш Ни направи всичко това? Тогава да им речеш: чезне поради убийците.

**5** Обходете улиците на Ерусалим И вижте сега, научете се, и потърсете по площадите му Дали можете намери човек - Дали има някой - който да постъпва справедливо, да търси честност; И аз ще прости на тоя град. **2** Защото, ако и да казват: заклевав се с живота на Господа! Те наистина лъжливо се кълнат. **3** Господи, очите Ти не търсят ли честност? Ударил си ги, но не ги заболя; Изнурил си ги, но не искаха да приемат поправление; Втвърдиха лицата си повече от камък; Не искаха да се върнат. **4** Тогава аз рекох: Навсянко това са сиромасите, те са безумни; Защото не знаят пътя Господен, Нито закона на своя Бог. **5** Ще се обърна към големите Ти ще говоря с тях; Защото те знаят пътя Господен, Закона на своя Бог, Но и те всички са строшили хомота, Разкъсали връзките. **6** Затова, лъв от гората ще ги порази, Вълк от пустинята ще ги ограби, Рис ще причаква край градовете им; Всеки, който излезе от там, ще бъде разкъсан, Защото престъпленията им са много, Отстъпничествата им се умножиха. **7** Как ще ти прости това? Чадата ти Ме оставиха И кълняха се в ония, които не са богове; След като ги наситих, те прелюбодействуваха, И на тълпи отиваха в къщите на блудниците. **8** Заран са като нахранени коне; Всеки цвили подир жената на близкия си. **9** Няма ли да накажа затова? казва Господ; И душата Ми не ще ли въздаде на такъв народ? **10** Качете се на стените му и събърайте; Но не нанасийте съвършено изтребление; Махнете клоновете му, Защото не са Господни. **11** Защото Израилевият дом и Юдовият дом Се отнесоха много невсянко към Мене, казва Господ. **12** Отрекоха се от Господа, Казвайки: Не той ни заплашва с това; И няма да ни постигне зло, Нито ще видим нож или глад; **13** Пророците са вятыр, И слово Господно няма в тях. На сами тях ще се съдне това. **14** Затова, така казва Господ Бог на Силите: Понеже изговарят тия думи, Ето, Аз ще направя Моите слова в устата ти огън, И тия люде дърва, и ще ги пояде. **15** Ето, доме Израилев, Аз ще доведа върху вас Народ от далеч, казва Господ; Народ траен е той, народ старовременен, Народ чийто език не знаеш, Нито разбираш що говорят, **16** Тутълт им е като отворен гроб; Те всички са юнаци. **17** Ще изложядат жетвата ти и хляба ти, Който синовете ти и дъщерите ти трябва да ядат; Ще изложядат стадата ти и чердите ти, Ще изложядат лозята ти и смоковниците ти, Ще разбият с меч укрепените градове, На които ти уповаваш. **18** Но и в ония дни, казва Господ, Не ща да ви нанеса съвършено

изтребление. **19** И когато речете: Защо Господ Бог във вашата земя, Така ще служите на чужденци в една земя, която не е ваша. **20** Известете това на Якововия дом, И прогласете го в Юда, като кажете: **21** Чуйте сега това, глупави и неразумни люде, Които имат очи, но не виждате, Които имат уши, но не чувате. **22** Не се ли боите от Мене? казва Господ, Не ще ли треперите пред Мене, Който с вечна заповед съм поставил пясъка за граница на морето, Която не може да премине; Тъй че, макар вълните му да се издигат, пак няма да преодолеят, При все че бучат, пак няма да я преминат? **23** Но тия люде имат бунтовно и непокорно сърце; Възбунтуваха се и отидаха. **24** Не казват в сърцето си: Нека се боим сега от Господа нашия Бог, Който дава ранния и късния дъжд на времето му, Който пази за нас определените седмици на жетвата. **25** Вашите беззакония отвърнаха тия неща, И вашите грехове ви лишиха от доброто. **26** Защото се намират между людете Ми нечестивци, Които, наблюдавайки както при чакващ ловец, Полагат примки, ловят човеци. **27** Както клетка е пълна с птици, Така къщите им са пълни с плод на измама, Чрез която те се въз величиха и обогатиха, **28** Отълстяха, лъщят, Дори преляха със своите нечестиви дела; Не защищават делото - делото на сирачето, за да благоденствуват, И правото на бедните не отъждат. **29** Няма ли да накажа затова? казва Господ; Душата Ми не ще ли въздаде на такъв народ? **30** Удивително и ужасно нещо стана в тая страна: **31** Пророците пророкуват лъжливо, И свещениците господствуват чрез тях; И людете Ми така обичат; А какво ще правите в окончателното следствие на това?

**6** Вениаминци, бягайте от сред Ерусалим, Затръбете в Текуе, и издигнете знак във Вет-акерем; Защото зло предстои от север, И голяма погибел. **2** Красивата и изнежена жена Сионовата дъщеря ще изтребя. **3** Овчарите и стадата им ще дойдат при нея, Ще разпъват шатрите си против нея от всяка страна, Ще пасат всеки на мястото си; **4** Ще извикат: Пригответе война против нея, Станете, и нека възлезем на пладне; Горко ни! защото превала денят, Защото се простират вечерните сенки; **5** Станете, и да възлезем през нощта, И да съборим палатите й; **6** Защото така казва Господ на Силите: Отсечете дърветата й, И издигнете могила против Ерусалим; Тоя е градът, който трябва да се накаже, Само насилие има в него. **7** Както блика вода от извора, Така блика злото от него; Насилие и грабеж се чува в него, Пред Мене непрестанно има болест и рани. **8** Приими поука, Еруалиме, Да не би да се отвръща душата

Ми от тебе, Да не би да те направя пустиня, земя Поставих те изпитател и крепост между людете Си, ненаселена. 9 Така казва Господ на Силите: Ще За да узнаеш и да изпиташ пътя им. 28 Те всички са берат и ще оберат останалите от Израиля като крайни отстъпници, които разпространяват клевети; лозе; Пак прости ръката си както грозdobерач към Мед са и желязо; те всички постъпват разтленно. пръчките. 10 Кому да говоря, и пред кого да заява, 29 Духалото изгоря; оловото се изпояде от огъня: за да чуят? Ето, ухото им е необвязано та не могат Разтопителят напразно разтопява, Защото злите да чуят; Ето, словото Господно стана укорно за тях, не се отделиха. 30 Сребро за смет ще ги нарекат, Те не благоволят в него. 11 Затова съм пълен с Защото Господ ги е отхвърлил.

яростта на Господа, Уморих се да се въздържам; Ще я изливам върху децата по улиците, И върху целия сбор на младежите; Защото ще бъдат грабнати и мъж с жена, Старец заедно с престарял. 12 Къщите им ще преминат на други, Също и полетата и жените им; Защото ще прости ръката Си Върху жителите на тая страна, казва Господ; 13 Защото от малък до голям Всеки от тях се е предал на сребролюбие, И от пророк до свещеник Всеки постъпва лъжливо. 14 Повърхностно са лекували те раната на людете Ми, Като са казвали: Мир, мир! а пък няма мир. 15 Засрамиха ли се, когато извършиха мерзости? Не, никак не ги досрамя, Нито са знаели да почвернеят; Затова, ще паднат между падащите, Ще бъдат повалени, когато ги накажа, казва Господ. 16 Така казва Господ: Застанете на пътищата та вижте, И попитайте за древните пътеки, Где е добрият път, и ходете по него, И ще намерите покой за душите си; Но те рекоха: Не щем да ходим в него. 17 Поставих и пазачи над вас Ти казах: Слушайте гласа на тръбата; Но те рекоха: Не щем да слушаме. 18 Затова, слушайте народи, И ти, съборе, узнай що има между тях. 19 Слушай земя! Ето, аз ще докарам зло върху тия люде, Дори плода на помислите им; Защото не послушаха словата ми, А колкото за закона Ми, те го отхвърлиха. 20 Защо Ми е ливанът що донасят от Сава, И благовонната тръстика от далечна страна? Всезигарияната ви не Ми са приятни. Нито жертвите ви угодни. 21 Затова, така казва Господ: Ето, Аз ще поставя пред тия люде препънки, О, които ще се спъват бащите и синовете заедно; И съседът и приятелят му ще загинат заедно. 22 Така казва Господ: Ето, люде идат от северната страна, И велик народ ще се подигне от краищата на земята. 23 Лък и копие държат, Жестоки са, и немилостиви; Гласът им бучи като море, Възседнали са на коне, Всеки опълчен, както мъж за бой, Против тебе, дъщерю сионова. 24 Откакто сме чули вест за тях Ръщете ни ослабнаха, Мъки ни обзеха и болки, Като на жена, която ражда. 25 Не излизайте на полето, и на път не ходете, Защото мечът на неприятеля и ужасът са от всяка страна. 26 Дъщерю на людете Ми, препаши се с вретище И валяй се в пепел; Жалей като за единороден син, Заплачи горчиво, Защото разрушителят ще дойде внезапно върху нас. 27

7 Словото, което дойде към Еремия от Господа, казвайки: 2 Застани в портата на дома Господен, Та възгласи там това слово, като кажеш: Слушайте словото Господно, всички юдейци, Които влизате през тези порти, за да се поклоните Господу. 3 Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Поправете пътищата си и делата си, И Аз ще ви утвърдя на това място. 4 Не уповавайте на лъжливи думи, та да казвате: Храмът Господен, храмът Господен, Храмът Господен е това. 5 Защото ако наистина поправите пътищата си и делата си; Ако съдите съвършено право между човека и ближния му; 6 Ако не угнетявате чужденеца, сирачето и вдовицата, И не проливате невинна кръв на това място, Нито следвате чужди богове за ваша повреда; 7 Тогава ще ви направя да живеете на това място, В земята, която дадох на бащите от века и до века. 8 Ето, вие уповавате на лъжливи думи, От които няма да се ползвате. 9 Като крадете, убивате, прелюбодействувате, И се кълнете лъжливо, и кадите на Баала, И следвате други богове, които не сте познавали 10 Доходжате ли после да стоите пред мене в тоя дом, Който се нарича с Моето име, И да казвате - Отървахме се, - за да вършите всички тия мерзости? 11 Тоя дом, който се нарича с Моето име, Вертел ли за разбойници стана във вашите очи? Ето, сам Аз видях това, казва Господ. 12 Но идете сега на мястото Ми, което бе в Сило, Гдето в начало настаних името си, Та вижте що му сторих Поради злодеянието на людете Си Израилия. 13 И сега понеже извършихте всички тия дела, казва Господ, И Аз ви говорих, като ставах рано и говорех, а вие не послушахте, И ви виках, но не отговорихте; 14 Затова, ще направя на дома, който се нарича с Моето име, На който вие уповавате, И на мястото, което дадох вам и на бащите ви, Както направих на Сило. 15 И ще ви отхвърля от лицето Си Както отхвърлих всичките ви братя, Цялото Ефремово потомство. 16 Затова, ти недей се моли за тия люде, И не възнесяй вик или молба за тях, Нито ходатайствуй пред мене; Защото няма да те послушам. 17 Не видиш ли що вършат те в Юдовите градове И по ерусалимските улици? 18 Чадата събират дърва, и бащите кладат огъня, А жените месят тестото, За да

направят пити на небесната царица, И да направят на техните първенци, Костите на свещениците и възлияния на други божества, Та да Мен разгневят. костите на пророците, И костите на ерусалимските  
19 Но Мене ли разгневяват? казва Господ, - Дали жители; 2 И ще ги пръснат пред слънцето и луната И не себе си разгневяват за посриване на своите пред всичкото небесно войство, които те обичаха, На лица? 20 Затова, така казва Господ Иеова: Ето, които служиха и които последваха, Които потърсиха гневът Ми и яростта Ми ще се излеят на това място, и на които се поклониха; Тия кости не ще бъдат На човек, и на животно, На полските дървета, и събрани нито погребани, Но ще служат за тор по на земния плод; И ще пламне, и няма да угасне. лицето на земята. 3 И смъртта ще бъде по-желателна 21 Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: от живота За всичките останали, оцелели от този Притурете всеизгаряният си на жертвите си, И яхте лош род, Които би останали във всичките места, месото и от тях. 22 Защото не говорих на башите ви, где бих ги изгонил, Казва Господ на Силите. 4 нито им дадох заповеди, За всеизгаряния и жертвии При това рече им: Така казва Господ: Който падне, денят, когато ги изведох из Египетската земя; 23 Но няма ли да стане? Който се отбие, няма ли да се това им заповядах, като рекох: Слушайте гласа Ми, върнене? 5 Защо, прочее, се отбиха тия Ерусалимски И Аз ще ви бъде Бог, И вие ще Ми бъдете люде! И люде С неизменно отбиване, Като се прилепват за ходете по всичките пътища, които ви заповядвам, За измамата И не искат да се върнат? 6 Слушах и чух, да благоденствувате. 24 Те, обаче, не послушаха но те не говориха право; Няма кой да се кае поради нито преклониха ухото си, Но ходиха по намеренията злото си И да рече: Какво сторих! Всеки се връща в и по упоритостта на своето нечестиво сърце, И своето поприще Както кон, който стремително тича в отида назад, а не напред. 25 От деня, когато боя. 7 Даже щъркелът по небето знае определените излязоха башите ви из Египетската земя, до днес си времена, И групулицата, и лястовицата, и жеравът Праща всичките Си слуги пророците при вас, Като Пазят времето на дохождането си; А Моите люде не ставаха рано всеки ден и ги пращах; 26 Те обаче знаят закона Господен. 8 Как казвате: Ние сме мъдри, не Мен послушаха, нито преклониха ухото си, Но И законът Господен е с нас? Ето, наистина и него закоравиха врата си; Постъпиха по-зле от башите Лъжливото перо на книжниците е обърнало в лъжа. си. 27 Затова, говори им всички тия думи, Но те 9 Мъдрите се посраниха, Уплашиха се, и хванати няма да те послушат; Тоже извикай към тях, Но бидоха; Ето, отхвърлиха словото Господно; И каква те не ще ти отговорят. 28 Тогава им кажи: Тоя е мъдрост има в тях? 10 Затова, ще дам жените им на народът, който не слуша гласа на Господа своя други, И нивите им на ония, които ще ги завладеят; Бог, Нито приема наставления; Честността изчезна Защото всеки от малък до голям, Се е предал и се изгуби от устата им. 29 Острижи косата си, на сребролюбие; От пророк до свещеник Всеки дъщеръ ерусалимска, и хвърли я, И плачи със силен постъпва лъжливо. 11 И повърхностно лекуваха глас по голите височини; Защото Господ отхвърли и раната на дъщерята на людете Ми, Като казваша остави поколението, на което се разгневи. 30 Защото - Мир, мир!, а пък няма мир. 12 Засрамиха ли се, Юдейците сториха това, което бе зло пред Мене, когато извършиха мерзости? Не, никак не ги досрамя, казва Господ; Поставиха мерзостите си в дома, Нито са знаели да почверненят; Затова, ще падат Който се нарича с Моето име, та го оскверниха. 31 между падащите, Ще бъдат поваляни, когато ги И издигнаха високите места на Тофет, Който е в накажа казва Господ 13 Съвършено ще ги изтръбя, долината на Еномовия син, За да горят синовете си и казва Господ; Не ще има гроздове на лозата Нито дъщерите си в огън, - Нещо, което не съм заповядал, смокини на смоковницата, И листът ще повехне, нито ми е дохождало на ум. 32 Затова, ето, идат И даже това, което им съм дал, ще избяга от тях. дни, казва Господ, Когато няма да се нарича вече 14 Защо още седим? Съберете се, нека влезем в Тофет, Нито долина на Еномовия син, Но долина на укрепените градове, И нека загинем там; Защото клането; Защото ще погребват в Тофет, понеже не ще Господ нашият Бог не ни е предал на погибел, И остане място другаде; 33 И труповете на тия люде напоил ни е с горчива вода, Понеже съгрешихме на ще бъдат Храна на небесните птици и на земните Господи. 15 Очаквахме мир, но никакво добро не зверове; И не ще има кой да ги плаши. 34 Тогава дойде, - Време на изцеление, но, ето, смущение. 16 ще направя да престане в Юдовите градове И по Пръхането на конете му се чу от Дан; Цялата страна Ерусалимските улици Гласът на радостта и гласът се потресе от гласа на цвиленията на яките му коне; на веселието, Гласът на младоженецата и гласът на Защото дойдоха та изпоядоха страната и всичко, невястата; Защото земята ще запустее. що има по нея, Града и ония, които живеят в него.

17 Защото, ето, Аз пращам върху вас змии, ехидни, Които не се омайват, Но ще ви халят, казва Господ. 18 гробовете им Костите на Юдовите царе и костите

Дано бих намерил утешение за скръбта си! Сърцето народи, Които нито те, нито бащите им са познали; ми е от дън изнемощяло. 19 Ето, гласът на дъщерята на людете Ми, Която вика от далечна земя, като казва: Господ не е ли в Сион? Царят му не е ли в Него? Защо Мен разгневиха с извяняните си идоли, С чужди суети? 20 Премина жетвата, мина се лятото, И не се избавихме. 21 Съкрушен съм поради сърушението на дъщерята на людете Ми; Помрачен съм; ужас ме обзе. 22 Няма ли балсама в Галаад? Няма ли там лекар? Защо, прочее, изцеляването на дъщерята на людете Ми не се усъвършенствува?

**9** О, да би била главата ми вода, Очите ми извор на сълзи, Та да плача денем и нощем За убитите на дъщерята на людете ми! 2 О, да би имало за мене в пустинята убежище за пътници, За да оставя людете си и да си отида от тях! Защото те всички са прелюбодийци, Сбирищна от вероломци. 3 Запъват езика си като че ли е лъкът им за лъжа, Засилват се на земята, но не за честността; Защото напредват от зло на зло, А Мене не познават, казва Господ. 4 Пазете се всеки от близкиния си, И нямайте доверие на никой брат; Защото всеки брат ще изневерява до край, И всеки близък разпространява клевети. 5 Всеки мами близкиния си, Никога не говорят истината, Научиха езика си да говори лъжи, До уморяване вършат беззаконие. 6 Жилището ти е всред коварство; Чрез коварство те отказват да Мене познаят, казва Господ. 7 Затова, така казва Господ на Силите: Ето, ще ги претопя, та ще ги опитам; Защото какво друго да направя поради дъщерята на людете Ми? 8 Езикът им е смъртоносна стрела, говори коварно; С устата си човек говори мирно на близкиния си, Но в сърцето си поставя засада против него. 9 Няма ли да ги накажа затова? казва Господ; Душата Ми не ще ли въздаде на такъв народ? 10 За планините ще подема плач и ридание, За пасбищата на степите жалеене, Защото така излогоряха, щото няма кой да мине през тях, Нито се чува глас на стадо; От небесна птица до животно Побягнаха, отидоха. 11 Аз ще обърна Ерусалим на грамади, жилище на чакали, И ще обърна на пустиня Юдовите градове, останали без жители. 12 Кой е мъдър човек, та да може да разбере това, Комуто са говорили устата Господни, за да обясни Защо загина страната И е изгорена като пустиня, та да няма кой да минава през нея? 13 И Господ казва: Понеже оставил Моя закон, Които поставих пред тях, И не послуша гласа Ми, Нито ходиха по него, 14 Но ходиха по упоритостта на своето сърце, И подир ваалимите, както ги научиха бащите им, 15 Затова, така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще нахраня тия люде с пелин, И ще ги напоя с горчива вода; 16 Тоже ще ги разпръсна между

И ще изпратя нож подир тях, Догдето ги изтребя. 17 Така говори Господ на Силите: Размислете, и повикайте да дойдат оплаквачките, И изпратете за вещите жени, за да дойдат; 18 И нека побързат да сълзи, И клепачите ни да излеят вода. 19 Защото сълзи, И клепачите ни да излеят вода. 19 Защото разорени! Много сме посранияни, защото оставихме земята, Понеже събориха жилищата ни. 20 Обаче, слушайте, жени, словото Господно, И нека приеме ухото ви словото на устата Му; Научете дъщерите си на ридание, И всяка близката си на плач. 21 Защото смъртта възлезе през прозорците ни, Влезе в палатите ни, За да изсече децата от улиците, Юношите от площадите. 22 Речи: Така казва Господ. Човешки трупове ще паднат Като тор по лицето на нивата, И като ръкоката зад жетвар, Която никой няма да събере. 23 Така казва Господ: Мъдрият да не се хвали с мъдростта си, Силният да не се хвали със силата си. И богатият да не се хвали с богатството си; 24 Но който се хвали, нека се хвали с това, Гдето разбира и познава Мене, Че съм Господ, който извършвам милост, Правосъдие, и правда на земята; Понеже в това благоволя, казва Господ, 25 Ето, идат дни, казва Господ, Когато Аз ще накажа Всичките обрязани заедно с необряззаните: 26 Египет, Юда, Едом, Амонците, Моав, И всички, които си стригат издадените части на косата, Които живеят в пустинята; Защото всички тия народи са необряззани, А целият Израилев дом е с необряззано сърце.

**10** Слушайте словото, което Господ говори вам, въдоме Израилев: 2 Така казва Господ: Не учете пътя на народите, И не се плашете от небесните знамения, По причина, че народите се плаша от тях. 3 Защото обичайте на племената са суетни; Понеже само дърво е това, което секат от гората, Нещо издялано от дърводелски ръце с брадва; 4 Украсяват го със сребро и злато, Закрепват го с гвоздеи и чукове, За да не се клати; 5 Те стоят прави като плашило в бостан, Но не говорят, Трябва да се носят, Защото не могат да ходят. Не бойте се от тях, защото не могат да докарат никакво зло, Нито им е възможно да докарат никакво добро. 6 Няма подобен на тебе, Господи; Велик си, и велико е името Ти в сила. 7 Кой не би се боял от тебе, Царю на Народите? Защото на Тебе се пада това, Понеже между всичките мъдри на народите, И във всичко, що мъдростта им владее, няма подобен на тебе. 8 Но всички ония са скотски и безумни; Суетно е учението им; то е само дърво. 9 Сребро, изковано в плочи, се донася от Тарсис, И злато от Офир, Изделие на художник и на златарски ръце, - Синьо

и мораво за облеклото им, Всецяло изработка на заповядал; и така вие ще бъдете Мои люде, и Аз ще изкуси хора. 10 Но Господ е истинският Бог, Живият бъда ваш Бог, 5 за да изпълни клетвата, с която се Бог и вечният Цар; От Неговия гняв земята се тресе, клех на башите ви, да им дам земя, която изобилва И народите не могат да устоят пред негодуванието с мляко и мед, както я изпълнявам днес. Тогава му. 11 (Така ще им речете: Ония богове, които не са отговорих, като рекох: Амин, Господи! 6 И Господ ми направили небето и земята, Да! те ще изчезнат от рече: Възгласи всички тия думи в Юдовите градове земята и изпод това небе.) 12 Той направи земята и в ерусалимските улици, като кажеш - Слушайте със силата Си, Утвърди света с мъдростта Си, И думите на тоя завет и изпълнявайте ги. 7 Защото разпростря небето с разума Си. 13 Когато издава изрично заявявах пред башите ви в деня, когато ги гласа Си водите на небето шумят. И Той издига пари възведо от Египетската земя, дори до днес, като от краищата на земята; Прави светкавици за дъждъ, ставах рано и заявявах, казвайки - Слушайте гласа И изважда вятыр от съкровищницата Си. 14 Всеки Ми. 8 Но те не послушаха, нито приклониха ухото човек е твърде скотски, за да знае; Всеки златар се си, а ходиха всеки по упоритостта на нечестивото посръмва от кумира си, Защото леяното от него е си сърце; затова докарах върху тях всичко казано лъжа, В което няма дишане. 15 Суета са те, дело в тоя завет, който им заповядах да изпълняват, но на заблуда; Във времето на наказанието им те ще който не изпълниха. 9 И Господ ми рече: Заговор загинат, 16 Оня, който е делът на Якова, не е като се намери между Юдовите мъже и ерусалимските тях, Защото Той е Създател на всичко; Израил е жители. 10 Те са се върнали в беззаконията на племето, което е наследството Му; Господ на Силите праотците си, които отказаха да слушат Моите думи, е името Му. 17 Събери от земята стоката си, Ти, и са последвали други богове, за да им служат. която живееш в крепостта. 18 Защото така казва Израилевият дом и Юдовият дом са нарушили Господ: Ето, Аз в това време ще изхвърля като с завета, който направих с башите им. 11 Затова, прашка жителите на тая страна, И ще ги утесня, та така казва Господ: - Ето ще докарам зло върху тях, да почувствуват злото. 19 Горко ми, поради болежа От което не ще могат да избегнат; И ще извикат ми! Раната ми е лютя; но аз рекох: Наистина тая към мене, - Но няма да ги послушам. 12 Тогава болка ми се пада, и трябва да я търпя. 20 Шательтът Юдовите градове и ерусалимските жители ще отидат ми се развали, и всичките ми въжета се скъсаха; И ще извикат към боговете, на които кадят; Но те Чадата ми излязоха от мене, и ги няма; Няма вече няма никак да ги спасят Във време на бедствието кой да разпъне шатъра ми И да окачи завесите им. 13 Защото колкото е числото на градовете ти, ми. 21 Понеже овчарите станаха като скотове И Толкова са и боговете ти, Юдо; И колкото е числото не потърсиха Господа, Затова не са успявали, И на ерусалимските улици, Толкова олтари издигнахте всичките им стада са разпръснати. 22 Слушай! шум! на онова срамотно нещо, - Олтари, за да кадите на ето, иде, И голям гълът от северната страна, За да Баала. 14 Затова ти недей се моли за тия люде, обърна Юдовите градове в пустиня, Жилище на Нито възнасяй вик или молба за тях; Защото Аз няма чакали. 23 Господи, познавам, че пътят на человека не да ги послушам, когато викат към Мене, Поради зависи от него; Не е дадено на человека, който ходи, своето бедствие. 15 Какво право има любезната да управя стъпките си. 24 Господи, наказвай ме, но с Ми в Моя дом, Като е блудствува с мнозина, И е мярка, Не в гнева Си, да не би да ме довършиш. 25 престанало да се принася от тебе светото месо? Изливай яростта Си върху народите, които не Те Когато струваш зло, тогава се веселиш. 16 Господ те познават, И върху родовете, които не призовават нарече Маслина вечнозелена, красива, доброплодна; Твоето име; Защото те изпоядоха Якова, Дори го Но с шум на силно вълнение запали огън върху погълнаха и го довършиха, И опустошиха жилището няя, И клоните й се строшиха. 17 Защото Господ на му.

**11** Словото, което дойде към Еремия от Господа и каза: 2 Слушайте думите на тоя завет, и говорете на Юдовите мъже и ерусалимските жители; и ти да им речеш: 3 Така казва Господ Израилевият Бог, - Проклет оня човек, който не слуша думите на тоя завет, 4 който заповядах на башите ви в деня, когато ги изведох из Египетската земя, из железарската пещ, и рекох - Слушайте гласа ми, и изпълнявайте тия думи според всичко, що съм ви

Си избраха да извършат Като ме разгневиха с каденето си на Баала. 18 Но Господ ми откри това, та го познах; И тогава Ти ми показа делата им. 19 Но аз бях като питомно агне, водено на клане, И не знаех, че бях скроили замисли против мене, казвайки: Нека свалим дървото с плода му, И нека го отсечем от земята на живите, За да се не помни вече името му. 20 Но, о, Господи на Силите, Който съдиш праведно, Който изпитваш вътрешностите

и сърцето, Нека видя Твоето въздаяние върху тях! ги изтръгна от земята им, И ще изтръгна Юдовия Защото на Тебе поверих делото си. 21 Затова, така дом отсред тях; 15 И след като ги изтръгна, Пак ще казва Господ за анатотските мъже, Които искат да им покажа милост, И ще ги върна, всеки човек в отнемат живота ти, и казват: Да не пророкуваш в наследството му, И всеки човек в земята му. 16 И името Господно, Да не би да умреш от ръцете ни, 22 ако научат добре обходата на Моите люде, Да се Прочее, така казва Господ на Силите: Ето, Аз ще ги кълнат в Моето име, казвайки - заклевав се в живота накажа; Юношите ще измрат чрез нож, Синовете на Господа! (Както те научиха моите люде да се им и дъщерите им ще измрат от глад, 23 И няма кълнат във Ваала), Тогава и те ще бъдат утвърдени да останат от тях; Защото ще докарам зло върху всред людете Ми. 17 Но ако не послушат, Съвсем анатотските мъже В годината, когато ги накажа. ще изтръгна и ще изтребя онния народ, Казва Господ.

**12** Праведен си, Господи, когато се съдя с Тебе; **13** Така ми рече Господ: Иди та си купи ленен Но пак не разисквам с Тебе за съдбите Ти, - пояс, и опаши го на кръста си, но във вода не Защо успява пътят на нечестивите? Защо са охолни го туряй. 2 И тъй, купих пояса, според Господното всички, които постъпват коварно? 2 Насадил си ги слово, и опасах го на кръста си. 3 И Господното и те даже се закорениха; Растан, даже и принасят слово дойде към мене втори път и рече: 4 Вземи плод; Ти си близо в устата им, А далеч от сърцата пояса, който си купил, който е на кръста ти, и стани им. 3 Но ти, Господи, ме познаваш; Виждаш ме, и та иди при Ефрат, и скрий го там в някоя пукнатина изпитваш какво е сърцето ми спрямо Тебе; Отдели на канарата. 5 Прочее, отидох та го скрих при Ефрат, ги като овце за клане, И приготви ги за деня, когато според както ми заповяда Господ. 6 И подир много ще бъдат заклани. 4 До кога ще жалее страната, дни Господ ми рече: Стани та иди при Ефрат, и И ще съхне тревата на цялата земя? Загинаха вземи оттам пояса, който ти заповядах да скриеш животните и птиците Поради нечестието на жителите там. 7 Тогава отидох при Ефрат та изкопах, и взех й, Защото рекоха: Той няма да види сетнината ни. пояс от мястото где то бях го скрил; и, ето, поясът 5 Ако тичаш с пешаците, и те те изморят, Тогава беше се развалил, не струваше нищо. 8 Тогава как ще се надваряш с конете? И макар че в мирна Господното слово дойде към мене и рече: 9 Така страна си в безопасност, Но какво би направил в казва Господ: Също тъй ще разваля гордостта на прииждането на Иордан? 6 Защото братята ти и Юда И голямата гордост на Ерусалим. 10 Тия зли бащиният ти дом, - Даже и те се обходиха коварно люде, които отказват да слушат думите Ми, Които към тебе, Да! и те извикаха подир тебе велегласно; ходят според упоритостта на своето сърце, И следват Но не ги вярвай, даже ако ти говорят добро. 7 други богове, за да им служат и да им се кланят, Напуснах дома Си, отхърлих наследството Си, Ще бъдат като тоя пояс, който не струва за нищо. Предадох възлюблената на душата Ми в ръката на 11 Защото като пояс, който прилепва за кръста на неприятелите й. 8 Наследството Ми стана за Мене човека, Аз прилепих при Себе Си целия Изреилев като лъв в гората; То издаде гласа си против Мене; дом И целия Юдов дом, казва Господ, За да Ми Затова го намразих. 9 Наследството Ми е за Мене бъдат люде и име, Хвала и слава; но не послушаха. като пъстра хищна птица: Хищните птици от всяка 12 За туй, каки им това слово - Така казва Господ страна са против него. Идете, съберете всичките Израилевият Бог: Всеки мех се пълни с вино; И те полски зверове, Докарайте ги да го изпоядат. 10 ще ти рекат: Та не знаем ли ние, че всеки мех се Много овчари развалиха лозето Ми, Потъпкаха Моя пълни с вино? 13 Тогава речи им - Така казва Господ: дял, Обърнаха любимия Ми дял в непроходима Ето, ще напълня до опливане всичките жители на тая пустиня. 11 Обърнаха го в пустота; Той, като запустен, земя, - Царете, които седят на Давидовия престол, жалее пред Мене; Цялата страна е опустошена, Свещениците, пророците, И всичките Ерусалимски Защото няма кой да вземе това присърце. 12 жители. 14 Ще ги удрам един о друг, Бащите и По всичките голи височини на пустинята дойдоха синовете заедно, казва Господ; Няма да пожаля, разорители; Защото ножът Господен появяда От нито да пощадя, нито да покажа милост Ти да ги не единия край на страната до другия; Никоя твар няма изтребя. 15 Слушайте и внимавайте, не се надигайте; мир. 13 Сеяха жито, но са пожънали тръни; Трудиха Защото Господ е говорил. 16 Дайте слава на Господа се, но никак не се ползват; Посрамете се, прочее, вашия Бог, Преди да докара тъмнина, Преди нозете от тия си произведения Поради пламенния гняв на ви да се препънат по тъмните планини, И преди Господа. 14 Така говори Господ Против всичките ми Той да превърне в мрачна сянка Виделото, което зли съседи, Които посягат на наследството, което вие очаквате, И да го направи гъста тъмнина. 17 Но дадох на людете Си Израиля, като казва: Ето, ще ако не послушате това, Душата ми ще плаче тайно,

поради гордостта ви; И окото ми ще се просьълзи рече им Господ: Недей се моли за доброто на тия горчиво и ще рони сълзи, Защото стадото Господно люде. 12 Даже ако постят, не ще послушам вика се завежда в плен. 13 Кажи на царя и на овдовялата им, И ако принесат всеизгаряния и приноси, Не ще царица: Смирете се, седнете ниско, Защото падна благоволя в тях; Но ще ги довърша с нож, с глад, главното ви украсение, Славната ви корона. 14 и мор. 15 Тогава рекох: Уви, Господи Иеова! Ето, Градовете на Юг са закарани в плен, Той цял е пророците казват на тях: Няма да видите нож, нито заведен в плен. 16 Дигни очите си та вижидещите ще има глад у вас, Но ще ви дам сигурен мир на това от север; Где е стадото, което ти се даде, - хубавите място. 17 Тогава ми рече Господ: Лъжливо пророкуват твои овце? 18 Какво ще речеш, когато ще постави пророците в името Ми; Аз не съм ги пратил, нито Приятелите ти да началствуват над тебе, Тъй като им съм заповядал, Нито съм им говорил; Те ви ли те хванат болки както на жена, която ражда? измамата на своето сърце. 19 Затова, така казва 20 Ако ли речеш в сърцето си: Защо ми се случи Господ За пророците, които пророкуват в Моето това? Поради многото ти беззаконие дигнаха се име Без да съм ги изпратил, Но които казват: Нож полите ти, И петите ти понасят насилие. 21 Може и глад не ще има в тая страна, - С нож и с глад ли етиопянин да промени кожата си, или леопард ще бъдат изтребени тия пророци. 22 А людете, пъстротите си? Тогава можете да правите добро вие, на които те пророкуват, Ще бъдат изхвърлени по които сте се научили да правите зло. 23 Затова, ерусалимските улици, Загинали от глад и от нож, ще ги разпърсна като плява, Която се разнася от И не ще има кой да ги заравя, Тях и жените им, пустинния вятър. 24 Това е, което ти се пада с синовете им и дъщерите им; Защото ще излея върху жребие от Мене, Отмереният ти дял, казва Господ, - тях собственото им зло. 25 И ще им кажеш това Понеже си Мe забравил и си уповавал на лъжа, 26 Затова и Аз ще дигна полите ти до лицето ти, Та ще Без да престанат; Защото девицата, дъщерята на се яви срамотата ти. 27 Видях твоите мерзости по людете ми, Е поразена с голямо поразяване, с много хълмовете и по полетата, Прелюбодействата ти и люта рана. 28 Ако изляза на полето, Ето убитите с цивилията ти, Безсрамното ти блудство. Горко ти, Ерусалим! До кога още няма да се очистиш?

## **14** Господното слово, което дойде към Еремия за

бездъждietо: 1 Юда ридае, и людете в портите му са изнемощели; Седят на земя чернооблечени; И викът на Ерусалим се издигна. 2 Големите му прашат подчинените си за вода; Те отиват при кладенците, но не намират вода; Връщат се с празните си съдове; Посрамват се и се смущават и покриват главите си. 3 Понеже земята се пукна, Защото няма дъжд на земята, Затова ораните се посрещват, Покриват главите си. 4 Още и кошутата ражда на полето И оставя рожбата си, понеже няма трева. 5 И дивите осли, като застават по голите височини, Задушават се за въздух като чакали; Очите им чезнат понеже няма трева. 6 Господи, при все че беззаконията ни свидетелствуват против нас, Ти действуй заради името Си; Защото отстъпничествата ни са много; На тебе сътревшихме. 7 Надеждо на Израиля, Спасителю

ми не би се смилила за тия люде. Изпъди ги от негов в скръбно време, Защо да си като пришълец в лицето Ми, и нека си излязат. 8 И когато ти рекат: тая страна, И като пътник, отбил се да пренощува? Къде да излезем? Тогава ще им речеш: Така казва 9 Защо да си като човек смаян, Като силен мъж, Господ: Които са за смърт, на смърт, И които за нож, който не може да избави? Обаче Ти, Господи, си под нож; И които са за глад, на глад, И които за всред нас; Ние се наричаме с Твоето име; недей ни плен, в плен. 10 Така казва Господ на тоя народ: Както язви, казва Господ: Ножът да заколи и кучетата обикнаха да се скитат, И не въздържаха нозете си, да разкъсат, А небесните птици и земните зверове Така Господ не благоволи в тях; Сега ще си спомни Да изпоядат и да изтребят. 11 И

## **15** Но Господ ми рече: Даже Моисей и Самуил

ако биха застанали пред Мене, Пак душата

Ми не би се смилила за тия люде. Изпъди ги от

лицето Ми, и нека си излязат. 2 И когато ти рекат:

бъдат тласкани по всичките царства на свeta Поради отърва от ръката на нечестивите, И ще те изкупя от Манасия, син на Юдовия цар Езекия, По причина ръката на насилиниците.

на това, което стори в Ерусалим. 5 Защото кой ще се умилистиви за тебе, Ерусалиме? Или кой ще те пожали? Или кой ще се обърне да те попита: Как си? 6 Ти си Ме отхвърлил, казва Господ, Отишъл си надире; Затова ще простира ръката Си против тебе, та ще те погубя; Дотегна Ми да показвам милост. 7 Ще ги отвя с веяло в портите на тая земя, Ще ги обезчадя, ще изтребя людете Си, Защото не се връщат от пътищата си. 8 Вдовиците им се умножиха пред Мене повече от морския пясък; На пладне доведох грабител върху тях против майката на младите; Внезапно докарах върху нея мъка и ужаси. 9 Оная, която роди седем, изнемощя, предаде дух; Нейното сълнце залезе, когато беше още ден; Тя биде посрамена и смутена; А останалите от тях ще предам на нож Пред неприятелите им, казва Господ. 10 Горко ми, майко моя, За гдето си ме родила човек за каране, И човек за препиране с целия свят! Аз нито съм давал с лихва, нито са ми давали с лихва, Все пак, обаче, всеки от тях ме кълне. 11 Господ ми каза: Непременно ще те укрепя за добро; Непременно ще заставя неприятеля да ти се моли В лошо време и в скърбно време. 12 Има ли желязо, което може да счупи северното желязо и медта? 13 Имотът ти и съкровищата ти ще предам на разграбване без замяна, и по всичките твои предели, И то поради всичките ти грехове. 14 И ще те отведа с неприятелите ти, В страна, която не знаеш; Защото се запали огънят на гнева Ми, И ще гори върху вас. 15 Ти, Господи, познаваш делото ми; спомни си за мене; Посети ме, и отплати за мене на гонителите ми; В дълготръпнietо Си не ме отнемай, Знай, че заради Тебе претърпях укор. 16 Като намерих Твоите думи изядох ги, И Твоето слово ми беше радост и веселие на сърцето; Защото се наричам с Твоето име, Господи Боже на Силите. 17 Не седях в събрание на веселящите се, Нито се радвах с тях; Седях сам поради ръката Ти, Защото Ти ме изпълни с негодувание. 18 Защо е постоянна болката ми, И раната ми тъй тежка, щото не приема изцеление? Ще ми станеш ли като измамлив поток, Като непостоянни води? 19 Затова, така казва Господ: Ако се върнеш от тоя си ум, тогава пак ще те възстановя, За да стоиш пред мене; И ако отделиш скъпоценното от нищожното, Тогава ще те направя да бъдеш като Моите уста. Те нека се обърнат към тебе, Но ти не се обръщай към тях. 20 И ще те направя срещу тия люде яко медна стена; Те ще воюват против тебе, но няма да ти надвият, Защото Аз съм с тебе, за да те избавям И да те отървавам, казва Господ. 21 Ще те

**16** Господното слово дойде пак към мене и рече:  
2 Недей си взема жена, Нито да родиш синове или дъщери на това място. 3 Защото така казва Господ За синовете и за дъщерите, които се раждат на това място, И за майките, които са ги родили, И за башите, които са ги добили, в тая страна: 4 Ти ще умрат от разни видове лута смърт; Не ще бъдат оплакани, нито погребани; Ще бъдат като тор по лицето на земята; Ще загинат от нож и от глад, И труповете им ще бъдат храна За небесните птици и за земните зверове. 5 Защото така казва Господ: Не влизай в дом, гдето има жалеене, И не ходи да ридаеш или да ги оплакаш; Защото отнек мира Си от тия люде, казва Господ, Да! милосърдието и щедростите Си. 6 И големи и малки ще измрат в тая страна; Не ще бъдат погребани, нито ще ги оплачат, Нито ще се обрънат за тях, 7 Нито ще раздават хляб в жалеенето, За да ги утешат за умрелия, Нито ще ги напоят с утешителната чаша За баша им или за майка им. 8 Не влизай и в дом, гдето има пируване, Да седиш с тях та да ядеш и да пиеш; 9 Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще направя да престане в това място, Пред очите ви, и във вашите дни, Гласът на радостта и гласът на веселието, Гласът на младоженецата и гласът на невестата. 10 И когато известиш на тия люде всички тия думи, и те ти рекат: Защо е изрекъл Господ това голямо зло против нас? И какво е беззаконието и какъв грехът ни, който сме извършили против Господа нашия Бог? 11 Тогава да им речеш: Понеже ме оставиха башите ви, казва Господ, Та последваха други богове, Служиха им, и им се поклониха, А Мене оставиха, и закона Ми не опазиха; 12 А и вие сторихте още по-лошо от башите си, Защото, ето, ходите всеки по упоритостта на нечестивото си сърце. И не слушате Мене; 13 Затова, ще ви изхърля от тая страна В страна, която не сте познавали, нито вие, нито башите ви; И там денем и нощем ще служите на други богове; Понеже няма да покажа милост към вас. 14 Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато няма вече да рекат: Заклевам се в живота на Господа, Който изведе израиляните от египетската земя, 15 Но Заклевам се в живота на Господа, Който изведе израиляните от северната земя, И от всичките страни, гдето ги беше изгонил! И аз ще ги върна пак в страната им, Която дадох на башите им. 16 Ето, ще пратя за много рибари, Казва Господ, та ще ги изловят; И подир това ще пратя за много ловци, Та ще ги гонят от всяка планина, И от всеки хълм, и от дупките на канарите. 17 Защото

очите Ми са върху всичките ми пътища; Те не са оставят, ще се посрамят; Отстъпниците от Мене скрити от лицето ми, Нито е утаено беззаконието ще бъдат написани на пръстта, Защото оставиха им от очите Ми. 18 И най-напред ще им въззам Господа, извора на живата вода. 14 Изцели ме, двойно За беззаконието им и за греха им, Защото Господи, и ще бъда изцелен; Спаси ме, и ще бъда оскверниха земята Ми с труповете на гнусотите спасен; Защото с Тебе аз се хвала. 15 Ето, те ми си, И с мерзостите си напълниха наследството Ми. казват: Где е словото Господно? нека дойде сега. 19 Господи, сило моя, и крепост моя, Прибежище 16 Но аз не побързах да се оттегля та да не съм мое в скръбен ден! При Тебе ще дойдат народите пастир и да не те следвам, Нито пожелах скръбния от краищата на земята, И ще рекат: Башите ни не ден; Ти знаеш; Това, що е излязло из устните ми, наследиха друго освен лъжи, Суета, и безполезни беше явно пред тебе. 17 Не бивай ужас за мене; работи. 20 Да си направи ли човек богове, Които все Ти си мое прибежище в злощастен ден. 18 Нека пак не са богове? 21 Затова, ето, ще ги направя тоя се посрамят ония, които ме гонят, а аз да се не път да познаят, - Ще ги направя да познаят ръката посрамя; Нека се ужасяват те, а аз да се не ужася; Ми и силата Ми; И те ще познаят, че името Ми е Докарай върху тях злощастен ден, И сломи ги с Иеова.

**17** Юдовият грях е записан с желязна писалка, С диамантов връх; Начертан е на плочата на сърцето им, И върху роговете на жертвениците ви, 2 Докато чадата им помнят жертвениците си и ашерите си При зелените дървета по високите хълмове. 3 О, планино Моя в полето, Ще предам на разграбване имота ти и всичките ти съкровища, Тоже и високите ти места, поради грях във високите ти предели. 4 И ти, да! оцеляла ти, Ще престанеш да владееш наследството си, което ти дадох; И ще те накарам да робуваш на неприятелите си В страна, която не си познавала; Защото запалихте огъня на гнева Ми, Който ще гори до века. 5 Така казва Господ: Проклет да бъде оня човек, Който упovава на человека, И прави пътта своя мища, И чието сърце се отдалечава от Господа. 6 Защото ще бъде като изтравничето в пустинята, И няма да види, когато дойде доброто, Но ще обитава в сухите места в пустинята, В една солена и ненаселена страна. 7 Благословен да бъде оня човек, Който упovава на Господа, И чието упование е Господ. 8 Защото ще бъде като дърво насадено при вода, Което разпростира корените си при потока, И няма да се бои, когато настане пекът, Но листът му ще се зеленее, И не ще има грижа в година на безздъждие, Нито ще престане да дава плод. 9 Сърцето е измамливо повече от всичко, И е страшно болно; кой може да го познае? 10 Аз Господ изпитвам сърцето, Опитвам вътрешностите, За да въззам всекиму според постыките му, И според плода на делата му. 11 Каквато е яребицата, която събира пиленца, които не е измътила, Такъв е оня, който придобива много богатство с неправда; В половината на дните му те ще го оставят, И в сетнините си той ще бъде безумен. 12 Славен престол, от начало високопоставен, Е мястото на светилището ни. 13 Господи, надеждо Израилева, Всички, които Те

ти са върху всичките ми пътища; Те не са оставят, ще се посрамят; Отстъпниците от Мене скрити от лицето ми, Нито е утаено беззаконието ще бъдат написани на пръстта, Защото оставиха им от очите Ми. 18 И най-напред ще им въззам Господа, извора на живата вода. 14 Изцели ме, двойно За беззаконието им и за греха им, Защото Господи, и ще бъда изцелен; Спаси ме, и ще бъда оскверниха земята Ми с труповете на гнусотите спасен; Защото с Тебе аз се хвала. 15 Ето, те ми си, И с мерзостите си напълниха наследството Ми. казват: Где е словото Господно? нека дойде сега. 19 Господи, сило моя, и крепост моя, Прибежище 16 Но аз не побързах да се оттегля та да не съм мое в скръбен ден! При Тебе ще дойдат народите пастир и да не те следвам, Нито пожелах скръбния от краищата на земята, И ще рекат: Башите ни не ден; Ти знаеш; Това, що е излязло из устните ми, наследиха друго освен лъжи, Суета, и безполезни беше явно пред тебе. 17 Не бивай ужас за мене; работи. 20 Да си направи ли човек богове, Които все Ти си мое прибежище в злощастен ден. 18 Нека пак не са богове? 21 Затова, ето, ще ги направя тоя се посрамят ония, които ме гонят, а аз да се не път да познаят, - Ще ги направя да познаят ръката посрамя; Нека се ужасяват те, а аз да се не ужася; Ми и силата Ми; И те ще познаят, че името Ми е Докарай върху тях злощастен ден, И сломи ги с Иеова.

**18** Словото, което дойде към Еремия от Господа и каза: 2 Стани та слез в къщата на грънчаря и там ще те направя да чуеш думите Ми. 3 Тогава слязох в къщата на грънчаря; и, ето, той работеше на колелата си. 4 И колкото пъти съдът, който правеше от глина, се разваляше в ръката на грънчаря, той

пак го правеше на друг съд, както се видя угодно на гърнчаря да го направи. 5 Тогава Господното слово дойде към мене и рече: 6 Доме Израилев, не мага ли да направя с вас Както тоя гърнчар? казва Господ.

Ето, както е глината в ръката на гърнчаря, Така сте и вие, доме Израилев, в Моята ръка. 7 Когато бих рекъл за някой народ или за някое царство Да го изкореня, съсипя, и погубя, 8 Ако онъ народ, за който съм говорил, Се отвърне от злото си, Аз ще се разкажа за злото, което съм намислил да му сторя. 9 А когато бих рекъл за някой народ или за някое царство Да го съградя и насадя, 10 Ако извърша това, което е зло пред Мене, Като не слуша гласа Ми, Тогава ще се разкажа за доброто, С което рекох да го облагодетелствувам. 11 Сега, прочее, иди, говори на Юдовите мъже И на ерусалимските жители, като речеш: Така казва Господ: Ето, Аз кроя зло против вас, И измисловам замисли против вас; Върнете се прочее всеки от лошия си път, И оправете постъпките си и делата си. 12 А те казват: Напразно! Защото според своите замисли ще ходим, И ще постъпваме всеки според упоритото си и нечестиво сърце. 13 Затова, така казва Господ: Попитайте сега между народите Кой е чул такива неща; Израилевата девица е извършила много ужасно нещо. 14 Ще престане ли ливанският сняг от скалата на полето? Ще пресъхнат ли хладните води, които идат от далеч? 15 Обаче Моите люде Ме забравиха, кадиха на суетни богове; И тия са ги направили да се препъват в пътищата си, в старите пътеки, За да ходят в обикалящите пътеки на ненаправен път. 16 За да направят земята си предмет на учудване и на вечно подсвиркане, Тъй щото всеки, който минава през нея, да се учуди и да поклати глава. 17 Ще ги разпръсна пред неприятеля като с източен вятър; В деня на злочастието им ще им покажа гръб, а не лице. 18 Тогава рекоха: Елате, нека скроим замисли против Еремия; Защото не ще се изгуби закон от свещеник, Нито съвет от мъдър, Нито слово от пророк. Елате, да го поразим с език, И да не даваме внимание ни на една от думите му. 19 Внимавай на мене, Господи, И чуй гласа на ония, които се препират с мене. 20 Ще се въздаде ли зло за добро? Защото изкопаха яма за душата ми. Спомни си как застанах пред тебе, за да говоря добро за тях, За да отвърна от тях Твоята ярост. 21 Затова, предай чадата им на глад, И предай ги на силата на ножа; Нека станат жените им бездетни и вдовици, Нека мъжете им бъдат поразени от смърт, И нека паднат младежите им от нож в бой. 22 Нека се чуе вопъл от къщите им, Когато докарат внезапно полкове върху тях; Защото изкопаха яма, за да ме хванат, И скриха примки за нозете ми. 23 А Ти, Господи, знаеш всичкия им замисъл против

мене, за да ме убият; Да не простиш беззаконието им, Нито да изличиш греха им пред лицето си; Но да се съборят пред Тебе; Ти подействуй против тях във време на гнева Си.

**19** Така казва Господ: Иди та купи една глинена стомна, и вземи някой от старейшините на людете и от старейшините и свещениците, 2 и излез в долината на Еномовия син, която е при входа на гърнчарската порта, и там възгласи думите, които ще ти кажа, като речеш: 3 Слушайте Господното слово, Юдови царе и ерусалимски жители. Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, ще докарам на това място зло, поради което всекиму, който чуе за него, ще му писнат ушите; 4 защото Ме оставиха, и направиха чуждо това място като кадиха в него на други богове, които не бяха познали - те и баштите им и Юдовите царе, и напълниха това място с кръвта на невинните, 5 и издигнаха високите места на Баала, за да горят синовете си в огън за всеизгаряния на Баала - нещо, което не съм заповядал, нито съм говорил, нито Ми е идвало на ум. 6 Затова, ето, идат дни, казва Господ, когато това място не ще се нарича вече Тофет, или Долина на Еномовия син, но Долина на клане. 7 И ще осуетя на това място съвещанията на Юда и на Ерусалим; и ще ги накарам да паднат от нож пред неприятелите си, и чрез ръката на ония, които искат живота им; а труповете им ще дам за храна на небесните птици и на земните зверове. 8 И ще направя тия град предмет на учудване и подсвиркане; всеки, който минава през него, ще се почуди и ще подсвирне поради всичките му язви. 9 И ще ги направя да ядат месата на синовете си и месата на дъщерите, и ще ядат всеки месата на другаря си, при обсадата и при утеснението, с което ще ги утеснят неприятелите им и ония, които искат живота им. 10 Тогава да строиш стомната пред мъжете, които са отишли с тебе, 11 и да им речеш: Така казва Господ на Силите: Ей така ще строша тия люде и тия град, както някой строшава гърнчарски съд, който не може вече да стане цял: и ще ги погребват в Тофет, понеже не ще остане място за погребване другаде. 12 Така ще постъпя с това място и с жителите му, казва Господ, и ще направя тия град като Тофет; 13 И къщите на Ерусалим и къщите на Юдовите царе, които са нечисти, ще бъдат както мястото Тофет, дори всичките къщи, върху чиито покриви кадиха на цялото небесно войнство, и направиха възлияние на други богове. 14 Тогава Еремия дойде от Тофет, дето Господ го беше изпратил да пророкува; и застана в двора на Господния дом, та рече на всичките люде: 15 Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, ще докарам на тия град и на всичките му села

всичкото зло, което изрекох против него; защото ти се мъжко дете, - И с това се зарадва много; 16 закоравиха врата си да не слушат думите ми.

**20** А Пасхор, син на свещеника Емир, който беше началник в Господния дом, чу Еремия като пророкуваше тия неща. 2 Тогава Пасхор удари пророка Еремия, и тури го в кладата, която бе в горната Вениаминова порта, до Господния дом. 3 А на утринта Пасхор извади Еремия от кладата. Тогава Еремия му рече: Господ не те нарече Пасхор, но Магор-мисавив. 4 Защото така казва Господ: Ето, ще те направя ужас на самия тебе и на всичките ти приятели; те ще паднат от ножа на неприятелите си, и очите ти ще видят това; и ще предам Юда цял в ръката на Вавилонския цар, който ще ги заведе пленици във Вавилон и ще ги порази с нож. 5 При това, ще предам цялото богатство на тия град, всичките му печалби, и всичките му скъпоценности, дори всичките съкровища на Юдовите царе ще предам в ръката на неприятелите им, които ще ги разграбят и ще ги вземат та ще ги занесат във Вавилон. 6 И ти, Пасхоре, заедно с всички, които живеят в дома ти, ще отидеш в плен; ще дойдеш във Вавилон, там ще умреш, и там ще бъдеш погребан, ти и всичките ти приятели, на които си пророкувал лъжливо. 7 Господи, примамил си ме, и аз бидох примамен; Ти си по-силен от мене и си надмогнал; Аз станах за присмех цял ден; всички се подиграват с мене. 8 Защото отворя ли уста, не мога да не викам: Трябва да викам: Насилство и грабеж! Защото словото Господно ми става Причина за позор и присмех цял ден. 9 Но ако река: няма да спомена за Него, Нито ще продумам вече името Mu, Тогава неговото слово става в сърцето ми Като пламнал огън, затворен в костите ми; Уморявам се да го задържам, но не мога. 10 Защото чух клевета от мнозина; навсякъде е трепет; Обвинявайте! И ние ще го обвиним, - Думат всички, с които аз живеех в мир, Които гледат да се спънха, - Може би той ще се помами в някаква погрешка, Та ще надмогнем над него и ще си му отмъстим. 11 Но Господ е с мене като мощен и страшен защитник; Затова, гонителите ми ще се спънат И не ще надмогнат; Те ще се посрамят много, защото не постыпиха разумно; Срамът им ще бъде вечен, няма да се забрави. 12 Но, Господи на Силите, Които изпитваш праведния, И гледаш вътрешностите на сърцето, Нека видя Твоето въздаяние върху тях, Защото на Тебе поверих делото си. 13 Пейте Господу, хвалете Господа; Защото избави душата на немотния от ръката на злодейците. 14 Проклет да бъде денят, в който се родих; Да не бъде благословен денят, в който ме роди майка ми. 15 Проклет да бъде човекът, който извести на баща ми, Казвайки: роди

ти да бъде тоя човек като градовете, Които Господ не съжал и разори, И нека слуша заран вик, И на пладне тревога; 17 Защото не ме умъртви в утробата, И тъй майка ми да ми е била гроб, И утробата й да е останала всяко га бременно. 18 Защо излязох из утробата Да гледам труд и скръб, И дните ми да се довършат от срам.

**21** Словото, което дойде към Еремия от Господа, когато цар Седекия прати при него Пасхора Мелхиевия син и свещеника Софония, син на Маасея, да му рекат: 2 Моля, допитай се до Господа за нас, защото Вавилонският Цар Навуходоносор отвори война против нас; може би да подейства Господ за нас според всичките Си минали чудеса, та да се махне онът от нас. 3 Тогава Еремия им рече: Ето какво ще кажете на Седекия: 4 Така казва Господ Израилевият Бог: Ето, аз ще обърна назад военните оръжия, които са в ръцете ви, с които се биете против Вавилонския цар и халдейците, които ви обсаждат извън стените; и аз ще събера всред тия град. 5 И сам Аз ще воювам против вас с издигната ръка и със силна мищца, с гняв, с ярост, и с голямо негодуване. 6 Ще поразя жителите на тия град, и човек и животно; и ще измрат от голям мор. 7 След това, казва Господ, ще предам Юдовия цар Седекия, слугите му, людете му, оцелелите в тия град от мор, от нож, и от глад, в ръката на Вавилонския цар Навуходоносора, в ръката на неприятелите им, и в ръката на ония, които искат живота им; и той ще ги порази с острото на ножа; няма да ги пощади, нито да ги покажа, нито да се смили за тях. 8 И да речеш на тия люде: Така казва Господ: Ето, полагам пред вас пътя на живота и пътя на смъртта. 9 Който остане в тия град, ще умре от нож, от глад и от мор; но който излезе та се предаде на халдейците, които ви обсаждат, ще остане жив, и живота му ще бъде като корист за него. 10 Защото насочих лицето Си против тия град за зло, а не за добро, казва Господ; той ще бъде предаден в ръката на Вавилонския цар, които ще го изгори с огън. 11 А на дома на Юдовия цар какви - Слушайте Господното слово: 12 Доме Давидов, така казва Господ: Извършвайте правосъдие всяка заран, и отървавайте обрания от ръката на насилиника, да не би поради злите ви дела да излезе яростта Ми като огън, и пламне без да има кой да го угаси. 13 Ето, казва Господ, аз съм против тебе, която обитаваш в долината и в скалата всред полето, против вас, които казвате: Кой ще слезе против нас? Или кой ще влезе в жилищата ни? 14 И ще ви накажа според плода на делата ви, казва

Господ; и ще запаля огън в леса на той град, та ще пойде всичко около него.

**22** Така казва Господ: Слез в къщата на Юдовия цар, та изговори там това слово, като кажеш: **2** Слушай словото Господно, царю Юдов, Който седиш на Давидовия престол, Ти, и слугите ти, и людете ти, Които влизате през тия порти **3** Така казва Господ: Извършвайте правосъдие и правда, И отървавайте обния от ръката на насилиника; Не онеправдавайте, нито насиливайте Чужденеца, сирачето и вдовицата, И невинна кръв не проливайте на това място. **4** Защото, ако наистина вършите това, Тогава през портите на тоя дом ще влизат Царе, седящи на Давидовия престол, Возени на колесници и язденци коне, Те, слугите им, и людете им. **5** Но ако не послушате тия думи, Заклевам ми в Себе Си, казва Господ, Че тоя дом ще запустее. **6** Защото така казва Господ за дома на Юдовия цар: Ти Ми си Галаад и ливански връх; Но ще те обърна в пустиня, В градове ненаселени. **7** Ще пригответе против тебе изтребители, Всеки с оръжието му; Та ще изсекат отбраниите ти кедри И ще ги хвърлят в огъня. **8** И много народи, като минат край тоя град, Ще рекат на близния си: Защо постъпи така Господ с тоя голям град? **9** И ще отговорят: Защото оставиха завета на Господа своя Бог Та се поклониха на други богове И им служиха. **10** Не плачете за умрелия, Нито ридайте за него; Но плачете горчиво за оногова, който отива, Защото няма да се върне вече, Нито ще види пак родната си земя. **11** Защото така казва Господ За Селума, син на Юдовия цар Иосия, Който царуваше вместо баща си Иосия, Който и излезе от това място: Той няма да се върне вече; **12** Но на мястото где то го закараха пленник, там ще умре, И няма да види вече тая земя. **13** Горко на онзи, който строи къщата си с неправда, И стаите си с кривда; Който кара близния си да му работи без заплата, И не му дава надницата му; **14** Който си казва: Ще си построя голяма къща и широки стаи, В които си отваря прозорци, И я покрива с кедър, и я боядисва с алено. **15** Понеже гледаш да си натрупаши кедрове, ще царуваш ли? Баща ти не ядеше и не пиеше ли? Да! но той извършваше правосъдие и правда, Тогава благоденствуваше. **16** Отсъждаше делото на сиромаха и на немотния; Тогава благоденствуваше. Не значеше ли това да Ме познава? казва Бог. **17** А твоите очи и твоето сърце не са в друго, Освен в нечестната си печалба, и в проливане невинна кръв, И в извършване насилиство и угнетение. **18** Затова, така казва Господ За Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син: Няма да го оплакват, казвайки: Горко, брате мой! или: Горко сестро! Няма да го плачат, казвайки: Горко, господарю! или: Горко, Заклевам се в живота на Господа, Който възведе негово величество! **19** Той ще бъде погребан със оселско погребение, Извлечен и хвърлен оттък ерусалимските порти. **20** Възlez на Ливан та извикай, С висок глас извикай от Аварим към Васан, Защото загинаха всичките ти любовници. **21** Говорих ти в благоденствието ти; Но ти рече: Не ща да слушам. Такава е била обходата ти от младостта ти, Че ти не слушаше гласа ми. **22** Вътърът ще се храни с всичките ти овчари, И любовниците ти ще отидат в плен; Навсярно тогава ще се смутиши и посрамиш Поради всичката си злина. **23** Ти, която насеяваш Ливан, Която правиш гнездото си в кедрите, Колко ще бъдат за жалене, Когато те нападнат мъки, Болки, като на жена, която ражда! **24** Заклевам се в живота Си, казва Господ, Че даже ако Иехония, син на Юдовия цар Иоаким, Би бил печат на дясната Ми ръка, И от там бих те откъсан; **25** И ще те предам в ръката на ония, които искат живота ти, И в ръката на ония, от които се боиш, Да! в ръката на Вавилонския цар Навуходоносора, И в ръката на халдейците. **26** Ще отхвърля тебе И майка ти, която те е родила, В друга земя, дето не сте се родили; И там ще умрете. **27** А в земята где то душата им желае да се върне, Там няма да се върнат. **28** Нима тоя човек Иехония е строено и презиряно грънчарско изделие, Или непотребен съд? Тогава защо бяха отмечнати, той и потомството му, И бяха хвърлени в страна, която не познават? **29** О, земльо, земльо, чуй словото Господно: **30** Така казва Господ: Запишете тоя човек за бездетен, Човек, който няма да успее в дните си; Защото ни един човек от потомството му Ще успее да седи на Давидовия престол И да властвува вече над Юда.

**23** Горко на пастирите, Които погубват и разпръсват овцете на паството Ми! казва Господ. **2** Затова, така говори Господ Израилевият Бог Против пастирите, които пасат людете Ми: Вие разпръснахте овцете Ми, и ги разпъдихте, И не ги посетихте; Ето, Аз ще ви накажа За злите ви дела, казва Господ. **3** И ще събера останалите Си овце от всичките страни, где ги изпъдих, И ще ги върна пак в кошарите им, Гдето ще се наплодят и умножат. **4** И ще поставя над тях пастири, които ще ги пасат; И те няма да се плашат вече, нито ще треперят, Нито ще загине някоя, казва Господ. **5** Ето, идат дни, казва Господ, Когато ще въздигна на Давида праведен отрасъл, Който като цар ще царува, ще благоденствува, И ще върши правосъдие и правда по земята. **6** В неговите дни Юда ще бъде спасен, И Израил ще обитава в безопасност; И ето името, с което ще се нарича - Господ е Наша Правда. **7** Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато не ще рекат вече: Израилтяните из Египетската земя! **8** Но: Заклеваме

се в живота на Господа, Който възведе и който доведе това в сърцето на пророците, Които пророкуват потомството на Израилевия дом От северната земя, лъжа, - На ония, които пророкуват измамата на и от всичките страни, гдето ги бях изгонил! И ще се своето сърце? 27 Които мислят да направят людете заселят в своята земя. 9 За Пророците. Сърцето ми Ми да забравя Моето име Чрез сънищата си, които дълбоко се съкрушиха Всичките ми кости треперят, разказват всеки за близкия си, Както забравиха Като пиян съм, И като човек, обладан от вино, Поради башите им името Ми заради Ваала. 28 Пророк, който Господа, И поради светите Негови думи. 10 Защото има истински сън, нека разказва съня, И оня, който земята е пълна с прелюбодейци; Защото поради има послание от Мене, нека говори Моето послание проклятията земята плаче, Изсъхнаха пасбищата на вярно. Що има плявата с житото? казва Господ. 29 степите; И стремежът им стана лош, И силата им Не е ли словото Ми като огнь? казва Господ, И като неправедна. 11 Защото и пророкът и свещеникът се чук, който строшава скалата? 30 Затова, ето, Аз съм оскверниха; Дори в дома Си намерих нечестието против пророците, казва Господ, Които крадат думите им, казва Господ. 12 Затова, пътят им ще бъде Като Ми всеки от близкия си. 31 Ето, Аз съм против пътъгави места в тъмнина, По който, като бъдат пророците, казва Господ, Които клатят езиците си и тласкани, ще паднат; Защото ще докарам зло върху казват: Той говори. 32 Ето, аз съм против ония, които тях В годината на наказанието им, казва Господ. пророкуват лъжливи сънища, казва Господ, И, като ги 13 Тоже в Самарийските пророци видях безумие; разказват, с лъжите си и с надменността си Правят Те пророкуваха чрез Ваала, и заблудиха людете людете Ми да се заблуждават, Тогаз когато Аз не Ми Израиля. 14 Още и в Ерусалимските пророци съм ги изпратил, нито им съм заповядал; Прочее, те видях ужасно нещо; Прелюбодействуват, и ходят в никак няма да ползват тия люде, казва Господ. 33 И лъжа, И подкрепват ръцете на злодейците, Тъй щото когато тия люде, Или някой пророк или свещеник, никой не се връща от злото си; Те всички станаха те попитат като рекат: Какво е наложеното върху за Мене като Содом, И жителите му като Гомор. 15 тебе от Господа слово? Тогава да им кажеш що е Затова, така казва Господ на Силите за пророците: наложеното, - Че Господ дума: Аз ще ви отхвърля. Ето, Аз ще ги нахраня с пелин, И ще ги напоя с 34 А колкото за пророка, свещеника и оня от людете, горчива вода; Защото от Ерусалимските пророци Се Който би рекъл: Наложеното от Господа слово! Аз е разпрострило нечестие по цялата страна. 16 ще накажа оня човек и дома ум. 35 Така да речете Така казва Господ на Силите: Не слушайте думите всеки на близкия си И всеки на брата си: Какво на пророците, които ви пророкуват; Те ви учат суета, е отговорил Господ? Или: Шо е рекъл Господ? 36 Изговарят видения от собственото си сърце, А не А да не споменете вече - Наложеното от Господа от устата Господни. 17 На ония, които Мене презират, слово; Понеже товар ще бъде на всеки Неговото винаги казват: Господ рече: Ще имате мир; И на слово; Защото извратихте думите на живия Бог, На всеки, който ходи по своето упорито сърце, казват: Господа на Силите, нашия Бог. 37 Така да кажеш на Няма да ви постигне зло. 18 Защото кой от тях е пророка: Какво ти е отговорил Господ? Или: Шо е стоял в съвета на Господа Та е видял и чул Неговото рекъл Господ? 38 Но понеже казвате: Наложеното от слово? Кой от тях е внимавал в словото Му и е чул? Господа слово, Затова, така казва Господ: Понеже 19 Ето, ураган от Господа, неговата ярост, излезе, употребяват това изречение - Наложеното от Господа Дори ураган-вихрушка; Ще избухне върху главата слово, При все, че Аз пратих до вас да ви кажат на нечестивите. 20 Гневът на Господа няма да се Да не казвате - Наложеното от Господа слово, 39 върне Догдето Той не извърши, и додгдето не изпълни Затова, ето, Аз ще ви забравя съвсем, И ще отхвърля Намеренията на сърцето Си; В поспешните дни ще от присъствието си вас И град, който дадох вам и на разберете това напълно. 21 Аз не съм изпратил тия башите ви; 40 И ще докарам върху вас вечен укор, И пророци, а при все това те се завтекоха; Не им съм вечно посраление, което няма да се забрави. говорил, а при все това те пророкуваха. 22 Но ако бяха стояли в съвета Ми, Тогава те щяха да правят людете Ми да чутят думите Ми, И щяха да ги връщат от лошия им път И от злите им дела. 23 Аз само отблизо ли съм Бог, казва Господ, А не Бог и отдалеч? 24 Може ли някой да се скрие в тайни места, Та аз да го не видя? казва Господ. Не аз ли изпълвам небесата и земята? казва Господ. 25 Чух що говорят пророците, Които в Мое име пророкуват лъжа, Като казват: Видях сън, видях сън! 26 До кога ще бъде

**24** Господ ми показва; и ето кошници смокини, поставени пред Господния храм, след като Вавилонският цар Навуходоносор бе пленил от Ерусалим Юдовия цар Иехония, Иоакимовия син, и Юдовите първенци, с художниците и ковалите, и беше ги завел във Вавилон. 2 В едната кошница имаше много добри смокини, като рано узрелите смокини; а в другата кошница имаше много лоши смокини, които поради лошавината им не бяха за

ядене. 3 Тогава ми рече Господ: Що виждаш, Еремие? ще ги обрека на изтребление, и ще ги направя за И рекох: Смокини, - добрите смокини много добри, а учудване и за подсвиркане, и ще ги обърна на лошите много лоши, тъй щото поради лошавината си вечна пустота. 10 При това, ще направя да престане не са за ядене. 4 Тогава Господното слово дойде към между тях гласът на веселието и гласът на радостта, мене и рече: 5 Така казва Господ Израилевият Бог - гласът на младоженеца и гласът на невестата, Както на тия добри смокини, така ще погледна за шумът на мелница и светенето на светилото. 11 И добро на пленините из Юда, които изпратих от това цялата тая земя ще бъде пуста и за учудване; и тия място в Халдейската земя. 6 Защото, като насоча народи ще робуват на вавилонския цар седемдесет очите Си върху тях за добро, ще ги доведа пак в години. 12 А когато се свършат седемдесетте години, тая земя; ще ги съградя, и няма да ги съборя; ще Аз ще накажа Вавилонския цар и онът народ за ги доведа пак в тая земя; ще ги насадя, и няма да беззаконието им, казва Господ, също и Халдейската ги изкореня. 7 Ще им дам и сърце да познават, че земя, която ще обръна във вечна пустота. 13 И Аз съм Господ; и те ще Ми бъдат люде, и Аз ще им ще докарам върху оная земя всичките неща, които бъда Бог; защото ще се върнат при Мене с цялото съм говорил против нея, всичко що има писано в си сърце. 8 И както лошите смокини, които поради тая книга, което Еремия пророкува против всичките лошавината им не се ядат, непременно така казва народи. 14 Защото много народи и велики царе ще Господ: По същия начин ще предам Юдовия цар поробят и тях; Аз ще им въздам според делата им Седекия, първенците му, и останалите от Ерусалим, и според работата на ръцете им. 15 Защото така които са оцелели в тая земя, и онът, които живеят ми каза Господ, Израилевият Бог: Вземи от ръката в Египетската земя; 9 и ще ги предам да бъдат Ми тая чаша с виното на яростта Ми, та напой от тласкани за зло по всичките царства на света, да нея всичките народи, до които те пращам. 16 И бъдат укорявани, и да станат за поговорка, за упрек, като пият, ще политат и обезумеят поради ножа, и за проклетия във всичките места, гдето ще ги които ще изпратя всред тях. 17 Тогава взех чашата изгоня. 10 И ще пратя между тях нож, глад, и мор, от ръката на Господа, та напоих всичките народи, докато изчезнат от земята, която дадох на тях и на при които ме беше изпратил Господа, а именно: бащите им.

**25** Словото, което дойде към Еремия за всичките Юдови люде, в четвъртата година на Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син, която година бе и първа на Вавилонския цар Навуходоносора, 2 което слово пророк Еремия изговори на всичките Юдови люде и на всичките ерусалимски жители, като казва: 3 От тринадесетата година на Юдовия цар Иосия, Амоновия син, дори до днес, тия двадесет и три години, Господното слово доходжаше към мене; и аз ви говорех; но вие не послушахте. 4 И Господ прати до вас всичките Си слуги пророците, като ставаше рано и ги пращаше, (но не послушахте, нито приклонихте ухо да послушате), 5 и те казваха: Върнете се сега всеки от лошия си път и от злите си дела, и насяляйте земята, която Господ даде на вас и на бащите ви от века и до века; 6 и не отивайте след други богове, за да им служите и да им се кланяте, и не Мене разгневявайте с делата на ръцете си; и Аз няма да ви сторя зло. 7 Но вие не Мене послушахте, казва Господ, като Мене разгневяхахте с делата на ръцете си за собственото си зло. 8 Затова, така казва Господ на Силите: Понеже не послушахте думите Ми, 9 ето, Аз ще изпратя и ще взема всичките северни родове, казва Господ, тоже и слугата Ми Навуходоносора, Вавилонския цар, та ще ги доведа против тая земя, и против нейните жители, и против всички тия околни народи;

18 Ерусалим и Юдовите градове, с царете им и първенците им, за да ги обръна в пустота, и за да станат за учудване и подсвиркане и проклетия, както са днес; 19 египетският цар Фараона, със слугите му, първенците му, и всичките му люде; 20 всичките разноплеменни люде, всичките царе на земята Уз, и всичките царе на Филистимската земя, с Аскалон, Газа, Акарон, и останалите от Азот; 21 Едома, Моава, и амонците; 22 и всичките тирски царе, всичките сидонски царе, и царете на островите оттък морето; 23 Дедана, Тема, Вуз, и всички, които си стрижат издадените части на косата; 24 всичките арабски царе, и всичките царе на разноплеменните люде, които насяляват пустинята; 25 всичките зимерийски царе, всичките еламски царе, и всичките мидски царе; 26 всичките северни царе, близките и далечните, едни с други, и всичките царства на света, които са по лицето на земята; а царят на Сесах ще пие подир тях. 27 Затова, ще им речеш - Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Пийте и опийте се, повръщайте, паднете, и не ставайте вече, поради ножа, които ще изпратя всред вас. 28 И ако откажат да вземат чашата от ръката ти и да пият, тогава да им речеш: Така казва Господ на Силите: Непременно ще пият; 29 защото, ето, Аз докарвам зло като започвам от града, които се нарича по Моето име; и вие ли ще останете съвсем ненаказани? Няма да останете ненаказани, защото

Аз ще призова нож върху всичките земни жители, запусти, та да няма жител? И всичките люде се казва Господ на Силите. **30** Затова, пророкува ти събраха около Еремия в Господния дом. **10** И против тях всички тия неща, като им кажеш: Господ Юдовите първенци, като чуха това нещо, възлязоха ще изреве свише, И ще издаде гласа Си от светото от царския дворец в Господния дом, и седнаха във Си обиталище; Ще изреве силно против паството Си; входа на новата порта на Господния дом. **11** Тогава Ще извика, като ония, които тълчат грозде, Против свещениците и пророците говориха на първенците и всичките жители на света. **31** Екотът ще стигне и на всичките люде, казвайки: Този човек заслужава да до краищата на света, Защото Господ има съд с бъде умъртвен, защото пророкува против тоя град, народите; Той ще се съди с всяка твар, Ще предаде както чухте с ушите си. **12** Тогава Еремия говори на нечестивите на нож, казва Господ. **32** Така казва всичките първенци и на всичките люде, като рече: Господ на Силите: Ето, зло ще излезе от народ към Господ ме изпрати да пророкувам против тоя дом народ, И голям ураган ще се подигне От краищата и против тоя град всичките думи, които чухте. **13** на земята. **33** В онъ ден убитите от Господа ще Затова, сега оправете постъпките и делата си, и лежат От единния край на земята до другия край на послушайте гласа на Господа вашия Бог; и Господ земята; Нямай да бъдат оплакани, нито прибрани, ще се разкае за злото, което е изговорил против вас. нито погребани; Ще бъдат за тор по повърхността на **14** А за мене, ето, съм в ръката ви; направете ми земята. **34** Лелекайте, пастири и извикайте, И вие, каквото ми се вижда за добро и удобно. **15** Но добре началници на стадото, валяйте се в пръстта; Защото да знаете, че, ако ме умъртвите, то ще докарате напълно настана времето, за да бъдете заклани и невинна кръв върху себе си, върху тия град, и върху разпръснати, И ще паднете като отбран съд. **35** И жителите му; защото наистина Господ ме прати при пастирите не ще имат средство за избягане, Нито вас да говоря в ушите ви всички тия думи. **16** Тогава началниците на стадото за избавление. **36** Глас на първенците и всичките люде рекоха на свещениците въръпът от пастирите, И виене от началниците на и на пророците: Тоя човек не заслужава да бъде стадото! Защото Господ опустошава пасбището им. умъртвен; защото ни говори в името на Господа **37** И мирните кошари занемяха От пламенния гняв нашия Бог. **17** Тогава някой от местните старейшини на Господа. **38** Той е оставил убежището Си като станаха та говориха на всичките събрани люде, лъв; Да! земята им стана за учудване От лютостта като казаха: **18** Михей моресетецът пророкуваше на насилиника, И от яростния Му гняв.

**26** В началото на царуването на Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син, дойде това слово от Господа, което рече: **2** Така казва Господ: Застани в двора на Господния дом та изговори на всичките Юдови градове, които дохождат да се покланят в Господния дом, всичките думи, които ти заповядвам да им говориш; не задържай ни една дума. **3** Може би ще послушат, и всеки ще се върне от нечестивия си път, за да се разкае за злото, което възнамерявам да им сторя поради лошите им дела. **4** И да им речеш: Така казва Господ: Ако не Ме послушате да ходите в закона Ми, който поставих пред вас, **5** да слушате думите на слугите Ми пророците, които прашам при вас, като ставам рано и ги прашам, (но вие не послушахте), **6** тогава ще направя тоя дом като Сило, и ще направя тия град предмет, с който всичките народи на света ще кълнат. **7** А свещениците, пророците, и всичките люде чуха Еремия като говореше тия думи в Господния дом. **8** И като съврши Еремия да говори всичко, което Господ му бе заповядал да каже на всичките люде, тогава свещениците, пророците и всичките люде го хванаха и думаха: Непременно ще бъдеш умъртвен.

**9** Ти защо пророкува в Господното име, като рече: Тоя дом ще стане като Сило, и тоя град ще се

в дните на Юдовия цар Езекия, като говори на всичките Юдови люде, думайки: Така казва Господ на Силите: Сион ще се изоре като нива, Ерусалим ще стане грамади от развалини, и хълмът на дома като високи места на лес. **19** Умъртвиха ли го Юдовият цар Езекия и целият Юда? Не убоя ли се той от Господа, и не умилостиви ли Господа, та Господ се разкае за злото, което беше изрекъл против тях? Ние прочее бихме причинили голямо зло на своите души.

**20** А имаше и друг човек, Урия Семаевият Син от Кириатиарим, който пророкуваше в Господното име; и пророкуваше против тия град и против тая страна със същите думи както и Еремия. **21** И когато цар Иоаким, всичките му силни мъже, и всичките първенци чуха думите му, царят търсеше случай да го умъртви; а Урия, като чу, уплаши се, побягна, та отиде в Египет. **22** А цар Иоаким прати мъже в Египет, Елнатана, Аховоровия син, и известни мъже с него в Египет, **23** та изведоха Урия из Египет, и го доведоха при цар Иоакима, който го порази с нож и хвърли трупа му в гробищата на простолюдието. **24** Но ръката на Ахикама Сафановия син бе с Еремия, за да го не предадат в ръката на людете, та да го убият.

**27** В началото на царуването на Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син, дойде това слово от

Господа към Еремия и рече: 2 Така ми казва Господ: се помолят сега Господу на Силите щото съдовете, Направи си ремъци и дървени части на хомот, и които са останали в Господния дом, и в двореца тури ги на врата си; 3 и прати ги на едомския на Юдовия цар, и в Ерусалим, да не отидат във цар, на моавския цар, на царя на амонците, на Вавилон. 19 Защото така казва Господ на Силите тирския цар, и на сидонския цар чрез ръката на ония за стълбовете, за медното море, за подноожията, и посланици, които са дошли в Ерусалим при Юдовия за другите съдове, които са останали в тоя град, цар Седекия; 4 и дай им заръка за господарите 20 които вавилонският цар Навуходоносор не взе, им, като речеш - Така казва Господ на Силите, когато заведе в плен от Ерусалим във Вавилон Израилевият Бог: Така да кажете на господарите Юдовия цар Иехония, Иоакимовия син, и всичките си 5 Аз чрез голямата Си сила и чрез пространната Юдови и Ерусалимски благородни, 21 да! така казва Си мища съм направил земята, както человека и Господ на Силите, Израилевият Бог, за съдовете, животните, които са по лицето на земята; и давам я които останаха в Господния дом, и в двореца на на когото благоволя. 6 И сега дадох всички тия земи в Юдовия цар, и в Ерусалим: 22 Те ще бъдат занесени ръката на слугата Си Навуходоносора, вавилонският във Вавилон, и ще останат там до деня, когато ще ги цар; теже и полските зверове дадох нему, за да му посетя, казва Господ; тогава ще ги донеса и ще ги слугуват. 7 И всичките народи ще слугуват нему, и върна на това място.

на сина му, и на внука му, докле дойде времето и на неговата земя; и тогава много народи и велики царе ще поробят и него. 8 И оня народ или царство, което не би приело да слугува на тоя вавилонски цар Навуходоносора, и което не би приело да тури врата си под хомота на вавилонския цар, - Аз ще накажа оня народ, казва Господ, с нож, с глад, и с мор, докато го довърша чрез неговата ръка. 9 А вие недейте слуша пророците си, нито чародейите си, нито предвещателите си, нито омаятелите си, които, като ви говорят, казват: Няма да слугувате на вавилонския цар; 10 защото те ви пророкуват лъжа, та да ви отдалечат от земята ви, и Аз да ви изпъдя, та да загинете. 11 А оня народ, който подложи врата си под хомота на вавилонския цар и му слугува, него ще оставя да пребивава в земята си, казва Господ и ще я работи и ще я населява. 12 Говорих и на Юдовия цар Седекия същите думи, като рекох: Наведете вратовете си под хомота на вавилонския цар, и слугувайте нему и на людете му, и ще живеете. 13 Защо да умрете, ти и людете ти, от нож, от глад, и от мор, според както Господ говори за народа, който не би слугувал на вавилонския цар? 14 Затова, недейте слуша думите на пророците, които като ви говорят, казват: Няма да слугувате на Вавилонския цар; защото те ви пророкуват лъжа. 15 Понеже Аз не съм ги пратил, казва Господ, а те пророкуват лъжливо в Моето име, та да ви изпъдя и да погинете, вие и пророците, които ви пророкуват. 16 Говорих и на свещениците и на всички тия люде, като рекох - Така казва Господ: Недейте слуша думите на пророците си, които ви пророкуват, казвайки - Ето, съдовете на Господния дом ще се донесат подир малко от Вавилон; защото те ви пророкуват лъжа. 17 Недейте ги слуша; слугувайте на вавилонския цар и живейте; защо да се запусти тоя град? 18 Но ако те са пророци, и ако Господното слово е с тях, нека

**28** В същата година, в началото на царуването на Юдовия цар Седекия, в четвъртата година, в петия месец, пророк Анания, Азоровият син, който бе от Гаваон, ми говори в Господния дом, пред свещениците и пред всичките люде, казвайки: 2 Така говори Господ на Силите, Израилевият Бог, като каза: Строих хомота на вавилонския цар. 3 Вътре в две цели години ще върна в това място всичките съдове на Господния дом, които вавилонският цар Навуходоносор все от това място и занесе във Вавилон; 4 и в това място ще върна, казва Господ, Юдовия цар Иехония, Иоакимовия син, и всичките Юдови пленници, които отидаха във Вавилон; защото ще строша хомота на вавилонския цар. 5 Тогава пророк Еремия говори на пророк Анания пред свещениците и пред всичките люде, които стояха в Господния дом; 6 и рече пророк Еремия: Амин! Господ да направи така! Господ да изпълни думите, които си пророкувал, и да върне от Вавилон в това място съдовете на Господния дом и всички, които са били пленени. 7 Обаче, чуй, сега това слово, което аз говоря в ушите ти и в ушите на всичките люде: 8 Пророците, които са били преди мене и преди тебе от старо време, пророкуваха против много страни и против много големи царства за война, за зло, и за мор. 9 Пророкът, който пророкува за мир, - когато се изпълни думата му, тогава ще се познае, че той е пророк, когото Господ наистина е пратил. 10 Тогава пророк Анания взе хомота от врата на пророк Еремия, та го строши. 11 И Анания говори пред всичките люде, думайки: Така казва Господ: По тия начин ще строша хомота на вавилонския цар Навуходоносора от врата на всичките народи вътре в две цели години, и пророк Еремия отиде по пътя си. 12 Тогава Господното слово дойде към Еремия, след като пророк Анания бе строшил хомота от врата на пророк Еремия, и каза: 13 Иди та говори

на Анания като речеш: Така казва Господ: Ти строши изпъдил, казва Господ; и ще ви върна на мястото от дървените хомоти; но вместо тях ще направиш гдето ви направих да бъдете закарани пленници. железни хомоти. 14 Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Железен хомот турих във Вавилон, 15 Понеже рекохте: Господ ни е въздигнал пророци за царя, който седи на Давидовия престол, и за вавилонския цар Навуходоносора; и ще му слугуват; всичките люде, които населяват този град, братята ви, които не излязоха с вас в плен, 16 то знайте, че така говори Господ пророк Еремия на пророк Анания: Слушай сега, на Силите: Ето, ще изпратя върху тях нож, глад, и мор, и ще ги направя като непотребни смокини, които поради лошавината си не се ядат. 17 И ще ги преследвам с нож, с глад, и с мор; и ще ги предам да бъдат тласкани по всичките царства на света, да бъдат за проклетия, за чудване, за подсиркане, и за укор между всичките народи гдето съм ги изпъдил; 18 И ще те отпратя от лицето на земята! 19 Така, пророк Анания умря тая година ще умреш, защото си проповядвал бунт против Господа. 20 И така, пророк Анания умря същата година, в седмия месец.

**29** Ето думите на писмото, което пророк Еремия изпрати от Ерусалим до останалите старейшини на пленниците, до свещениците, до пророците, и до всичките люде, които Навуходоносор бе закарал в плен от Ерусалим във Вавилон, 2 (след като цар Иехония, овдовялата царица, скопците, Юдовите и Ерусалимските първенци, художниците и ковачите бяха излезли от Ерусалим), 3 чрез ръката на Еласа Сафановия син, и на Гемария Хелкиевия син, (когото Юдовият цар Седекия изпрати на вавилонския цар Навуходоносор), в което писмо казваше: 4 Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог, на всичките пленници, които Аз съм направил да бъдат закарани пленници от Ерусалим във Вавилон: 5 Постройте къщи и живейте в тях, насадете градини и яжте плода им, 6 вземете жени и народете синове и дъщери, вземете жени за синовете си и дайте дъщерите си на мъже, за да народят синове и дъщери, и умножавайте се там, и не се намалявайте, 7 търсете мира на града, гдето ви направих да бъдете закарани пленници, и молете се за него Господу; понеже в неговия мир ще имате и вие мир. 8 Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Да ви не мамят пророците ви и чародейте ви, които са в сред вас, и недейте слуша сънищата си, които вие давате причина да ги сънувате. 9 Защото те ви пророкуват лъжливо в Мое име; Аз не съм ги пратил, казва Господ. 10 Защото така казва Господ: Като се изпълнят седемдесет години във Вавилон, Аз ще ви посетя и ще изпълня благото Си слово към вас, като ви върна в това място. 11 Защото аз знам, че мислите, които мисля за вас, казва Господ, мисли за мир, а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда. 12 Тогава ще извикате към Мене, и ще отидете та ще Ми се помолите; и аз ще ви послушам. 13 И ще Мепотърсите и ще Менамерите като ме потърсите с цялото си сърце. 14 И вие ще ме намерите, казва Господ; и ще ви върна от плен, и ще ви събера от всичките народи и от всичките места, гдето ви бях

изпъдил, казва Господ; и ще ви върна на мястото от дървените хомоти; но вместо тях ще направиш гдето ви направих да бъдете закарани пленници. железни хомоти. 14 Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Железен хомот турих във Вавилон, 15 Понеже рекохте: Господ ни е въздигнал пророци за царя, който седи на Давидовия престол, и за вавилонския цар Навуходоносора; и ще му слугуват; всичките люде, които населяват този град, братята ви, които не излязоха с вас в плен, 16 то знайте, че така говори Господ пророк Еремия на пророк Анания: Слушай сега, на Силите: Ето, ще изпратя върху тях нож, глад, и мор, и ще ги направя като непотребни смокини, които поради лошавината си не се ядат. 17 И ще ги преследвам с нож, с глад, и с мор; и ще ги предам да бъдат тласкани по всичките царства на света, да бъдат за проклетия, за чудване, за подсиркане, и за укор между всичките народи гдето съм ги изпъдил; 18 И ще те отпратя от лицето на земята! 19 Така, пророк Анания умря тая година ще умреш, защото си проповядвал бунт против Господа. 20 И така, пророк Анания умря същата година, в седмия месец.

**29** Ето думите на писмото, което пророк Еремия изпрати от Ерусалим до останалите старейшини на пленниците, до свещениците, до пророците, и до всичките люде, които Навуходоносор бе закарал в плен от Ерусалим във Вавилон, 2 (след като цар Иехония, овдовялата царица, скопците, Юдовите и Ерусалимските първенци, художниците и ковачите бяха излезли от Ерусалим), 3 чрез ръката на Еласа Сафановия син, и на Гемария Хелкиевия син, (когото Юдовият цар Седекия изпрати на вавилонския цар Навуходоносор), в което писмо казваше: 4 Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог, на всичките пленници, които Аз съм направил да бъдат закарани пленници от Ерусалим във Вавилон: 5 Постройте къщи и живейте в тях, насадете градини и яжте плода им, 6 вземете жени и народете синове и дъщери, вземете жени за синовете си и дайте дъщерите си на мъже, за да народят синове и дъщери, и умножавайте се там, и не се намалявайте, 7 търсете мира на града, гдето ви направих да бъдете закарани пленници, и молете се за него Господу; понеже в неговия мир ще имате и вие мир. 8 Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Да ви не мамят пророците ви и чародейте ви, които са в сред вас, и недейте слуша сънищата си, които вие давате причина да ги сънувате. 9 Защото те ви пророкуват лъжливо в Мое име; Аз не съм ги пратил, казва Господ. 10 Защото така казва Господ: Като се изпълнят седемдесет години във Вавилон, Аз ще ви посетя и ще изпълня благото Си слово към вас, като ви върна в това място. 11 Защото аз знам, че мислите, които мисля за вас, казва Господ, мисли за мир, а не за зло, за да дам бъдеще и надежда. 12 Тогава ще извикате към Мене, и ще отидете та ще Ми се помолите; и аз ще ви послушам. 13 И ще Мепотърсите и ще Менамерите като ме потърсите с цялото си сърце. 14 И вие ще ме намерите, казва Господ; и ще ви върна от плен, и ще ви събера от всичките народи и от всичките места, гдето ви бях

изпъдил, казва Господ; и ще ви върна на мястото от дървените хомоти; но вместо тях ще направиш гдето ви направих да бъдете закарани пленници. железни хомоти. 14 Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Железен хомот турих във Вавилон, 15 Понеже рекохте: Господ ни е въздигнал пророци за царя, който седи на Давидовия престол, и за вавилонския цар Навуходоносора; и ще му слугуват; всичките люде, които населяват този град, братята ви, които не излязоха с вас в плен, 16 то знайте, че така говори Господ пророк Еремия на пророк Анания: Слушай сега, на Силите: Ето, ще изпратя върху тях нож, глад, и мор, и ще ги направя като непотребни смокини, които поради лошавината си не се ядат. 17 И ще ги преследвам с нож, с глад, и с мор; и ще ги предам да бъдат тласкани по всичките царства на света, да бъдат за проклетия, за чудване, за подсиркане, и за укор между всичките народи гдето съм ги изпъдил; 18 И ще те отпратя от лицето на земята! 19 Така, пророк Анания умря тая година ще умреш, защото си проповядвал бунт против Господа. 20 И така, пророк Анания умря същата година, в седмия месец.

казва Господ: Ето, ще накажа нехеламеца Семаия върна от плена Якововите шатри, И ще се смиля за и потомството му; той не ще има човек, който да живее между тия люде, нито ще види доброто, което Аз ще направя на людете Си, казва Господ; понеже е проповядвал бунт против Господа.

**30** Словото, което дойде към Еремия от Господа и рече: 2 Така говори Господ Израилевият Бог, казвайки: Напиши в книга всичките думи, които ти говорих. 3 Защото, ето, идат дни, казва Господ, когато ще върна от плен людете Си Израил и Юда, казва Господ; и ще ги върна в земята, която дадох на башите им, и ще я владеят. 4 И ето думите, които Господ говори за Израил и за Юда: 5 Защото така казва Господ: Чухме шум на треперене; Страх има, а не мир. 6 Попитайте сега и вижте, Мъж ражда ли? Тогава защо гледам аз всеки мъж С ръцете си на кръста, като жена, която ражда, И лицата на всичките пребледнели? 7 Горко! защото велик е оня ден, Подобен нему не е бил; Именно той е време на утеснението на Якова; Но ще бъде избавен от него. 8 В ония ден, казва Господ на Силите, Ще строша хомота му от врата ти, Ще разкъсам оковите ти, И чужденци няма вече да го поробват; 9 Но ще слугуват на Господа своя Бог, И на царя си Давида, Когото ще им въздигна. 10 Затова, не бой се, служителю мой Якове, казва Господ, Нито се страхувай, Израилю; Защото, ето, ще те избавя от далечната страна, И потомството ти от земята гдето са пленени; И Яков, като се върне, ще се успокои и си почине, И не ще има кой да го плаши. 11 Защото Аз съм с тебе, казва Господ, за да те избавя; Понеже при все, че ще довърша всичките народи, гдето съм те разпръснал, Тебе, обаче, не ща да довърша; Но ще те накажа с мярка, А не мога да те изкарам съвсем невинен. 12 Защото така казва Господ: Смазването ти е неизцелимо, Раната ти тежка. 13 Няма кой да ходатействува за тебе, За да бъдеш превързан; Ти нямаш целителни лекове. 14 Всичките ти любовници те забравиха, не те търсят; Защото те нарихах с рана като от неприятел, С наказание от жесток човек, Поради многото твои беззакония, И понеже греховете ти се умножиха. 15 Защо викаш за смазването си и понеже болката ти е неизцелима? Поради многото твои беззакония, И понеже греховете ти се умножиха, За тая причина ти сторих това. 16 Затова, всички, които те изпояждат, ще бъдат изпоядени, И всичките ти противници, всички до един ще отидат в плен; Още и ония, които те ограбват, ще бъдат ограбени, И всички, които те обират, ще ги предам на обир. 17 Защото ще ти възстановя здравето, И ще те изцеля от раните ти, казва Господ, Понеже те нарекоха Отхвърлен, и казаха: Това е Сион, за когото никой не го е грижа. 18 Така казва Господ: Ето, Аз ще

жилищата му; Всеки град ще се съгради на своята грамада развалини, И палатът ще се възстанови както е бил по-напред. 19 И от тях ще изхожда благодарение И глас на ония, които се веселят; И аз ще ги умножа, те няма да се умалят, Ще ги прославя и не ще се унижат. 20 Чадата им ще бъдат както по-напред, И тяхното събрание ще се утвърди пред Мене; И ще накажа всички, които ги угнетяват. 21 Първенецът им ще бъде от тях, И управителят им ще произлезе изсрещ тях; Аз ще го направя да се приближава, И той ще се приближава до Мене; Защото кой е този, който е утвърдил сърцето си, Да се приближи до Мене? казва Господ. 22 И вие ще Ми бъдете люде, И Аз ще ви бъда Бог. 23 Ето, ураган от Господа, Неговата ярост, излезе, Вихрушка, която помита; Ще избухне върху главата на нечестивите. 24 Пламенният гняв на Господа няма да се върне докато Той не извърши, И докато не изпълни, намеренията на сърцето Си; В последните дни вие ще разберете това.

**31** В същото време, казва Господ, Ще бъда Бог на всичките Израилеви родове, И те ще Ми бъдат люде. 2 Така казва Господ: Людете, които оцеляха от ножа, Ще намерят благоволение в пустинята; Ще отида да го направя, да! Израيلا, да почива. 3 Господ ми се яви отдавна и рече Наистина те възлюбих с вечна любов; Затова продължих да ти покажа милост. 4 Пак ще те съградя, И ще бъдеш съградена, девице Израилева; Пак ще се украсиш с тъпанчетата си. И ще излизаш в хората на ония, които се веселят. 5 Пак ще насадиш лозя на самарийските планини; Ония, които ги насадят, те ще ядат плода им. 6 Защото ще дойде ден, Когато стражарите по Ефремовите планини ще викат: Станете и нека възлезем в Сион При Господа нашия Бог. 7 Защото така казва Господ: Пейте с радост за Якова, И възкликтете за главния от народите; Прогласете, похвалете, и кажете: Спаси, Господи, людете Си, останалите от Израила. 8 Ето, Аз ще ги доведа от северната земя, И ще ги събера от краищата на света, И заедно с тях слепия и куция, Непразната заедно с раждащата; Ще се върнат тук с голямо множество. 9 С плач ще дойдат, И като се молят ще ги доведа; Ще ги доведа до водни реки през прав път, В който няма да се спънат; Защото съм Отец на Израила, И Ефрем е първородният Мой. 10 Слушайте, народи, словото Господно, И известете в далечните острови, казвайки: Който разпръсна Израила, той ще го събере, И ще го опази както овчаря стадото си. 11 Защото Господ е изкупил Якова, Изкупил го е от ръката на по-силния от него. 12 И те ще дойдат, и ще пеят върху височината на Сион, не го е грижа. 13 Така казва Господ: Ето, Аз ще се стекат към благата Господни, Към житото,

виното, и дървеното масло, И към рожбите на овцете с Израилевия дом и с Юдовия дом Нов завет; 32 и на говедата; И душата им ще бъде като напоявана. Не такъв завет, какъвто направих с бащите им В градина, И те няма да изнемощят вече. 13 Тогава деня, когато ги хванах за ръка, За да ги изведа из ще се зарадва девицата в хорото, И юношите и Египетската земя; Защото те престъпиха Моя завет, старите заедно; Защото Аз ще обърна жалеенето Поради което Аз се отвърнах от тях, казва Господ. 33 им в радост, И ще ги утеша, и ще ги развеселя Но ето заветът, Който ще направя с Израилевия дом подир скръбта им. 14 Още ще наситя душата на След ония дни, казва Господ: Ще положа закона Си свещениците с тъсто; И людете Ми ще се наситят с във вътрешностите им, И ще го напиша в сърцата Моите блага, казва Господ. 15 Така казва Господ: им; Аз ще бъда тих Бог, И те ще бъдат Мои люде; Глас се чува в Рама, Ридане и горчиво плакане; 34 И няма вече да учат Всеки близкия си и всеки Рахил оплаква чадата си, И не иска да се утеши за брата си, И да казват: Познайте Господа; Защото чадата си, защото ги няма. 16 Така казва Господ: те всички ще Ме познават, От най-малкия, до най-Въздържай гласа си от плач И очите си от сълзи; големия между тях, казва Господ; Защото ще прости Защото делото ти ще се възнагради, казва Господ. И беззаконието им, И грехът им няма да помня вече. 35 те ще се върнат от земята на неприятеля. 17 Има Така казва Господ, Който дава слънцето за светлина надежда за сетнините ти, казва Господ, И чадата ти денем, И нареди луната и звездите за светлина ще се върнат в своите предели. 18 Наистина чух нощем, Който повдига морето, тъй щото вълните му Ефрема да си оплаква участта, казвайки: Наказал си бучат, Господ на Силите е името Mu: 36 Ако изчезнат ме, И бидох наказан като теле неучено на хомот; тия наредби отпред Мене, казва Господ, Тогава и Върни ме, и ще бъда върнат, Защото Ти си Господ Израилевото потомство ще престане да бъде до века мой Бог. 19 Наистина откак бидох върнат разкаях се, народ пред Мене. 37 Така казва Господ: Ако може да И откак бях научен ударих се по бедрото; Засрамих се измери небето горе, И да се изследят основите се, да! дори се смутих, Понеже носих укора на на земята долу, Тогава и Аз ще отхвърля цялото младостта си. 20 Ефрем драг син ли Mi е? Мило Израилево потомство За всичко, що са сторили, дете ли е? Защото колкото пъти говоря против него казва Господ. 38 Ето, идат дни, казва Господ, Когато Все още го помня; Затова, се смущава сърцето Mi градът ще се съгради Господу, От кулата Ананеил до за него, И Аз наистина ще му покажа милост, казва портата на ъгъла; 39 И връв за измерване още ще Господ. 21 Изправи си пътни показалци, Изправи си се тегли По-нататък право до хълма Гарив, И ще колове за ултване, Насочи сърцето си към друма, завие към Гоат; 40 И цялата долина на труповете и Към пътя, през който си ходила; Върни се, девице на пепелта, И всичките ниви до потока Кедрон, До Израилева, Върни се към тия твои градове. 22 До кога ще се скиташи насат намат, дъщеръю отстъпнице? Гъзла на конската порта към Изток, Ще бъдат свети Защото Господ направи ново нещо на земята, - Жена се съсипе до века.

**32** Словото, което дойде към Еремия от Господа в десетата година на Юдовия цар Седекия, която година бе осемнадесетата на Навуходоносора. 2 А в това време войската на вавилонския цар обсаджаше Ерусалим; а пророк Еремия бе затворен в двора на стражата, която бе в двореца на Юдовия цар. 3 Защото Юдовият цар Седекия беше го затворил и казал му бе: Защо пророкуваш, думайки: Така казва Господ: Ето, Аз ще предам тоя град в ръката на вавилонския цар, и той ще го завладее; 4 и Юдовия цар Седекия няма да избегне от ръката на халдейците, но непременно ще бъде предаден в ръката на вавилонския цар, и ще говори с него уста с уста, и ще се погледнат очи в очи; 5 И той ще заведе Седекия във Вавилон; и ще бъде там докле го посетя, казва Господ; и, ако воювате против халдейците, няма да успеете? 6 И рече Еремия: Господното слово дойде към мене и каза: 7 Ето, Анамеил, син на стрика ти Селум, ще дойде при тебе и ще рече: Купи си нивата ми, която е в Анатот;

зашто на тебе принадлежи правото на ближен което си говорил, стана; ето, Ти виждаш! 25 А въпреки сродник да я откупиш, 8 И тъй, стриковият ми син това, Господи Боже, Ти ми рече: Купи си нивата Анамеил дойде при мене в двора на стражата, с пари, и повикай свидетели; при все че градът е според Господното слово, та ми рече: Купи, моля, предаден в ръката на халдейците. 26 Тогава дойде нивата ми, която е в Анатот във Вениминовата Господното слово към Еремия и рече: 27 Ето, Аз земя; защото на тебе принадлежи правото да я съм Господ, Бог на всяка твар; има ли нещо мъчно наследиш, и на тебе правото да я откупиш; купи за Мене? 28 Затова, така казва Господ: Ето, ще я за себе си. Тогава познах, че това предложение предаден тоя град в ръката на халдейците, и в ръката бе Господно слово. 9 И купих нивата, която е в на вавилонския цар Навуходоносора, и той ще го Анатот, от стриковия ми син Анамеил, и претеглих презземе. 29 И халдейците, които воюват против му парите, седемнадесет сикли сребро. 10 И като той град, ще дойдат и, като запалят той град, ще написах записа и ударих печат, повиках свидетели го изгорят, заедно с къщите върху чиито покриви и претеглих среброто във везните. 11 Тогава взех кадяха на Ваала и правеха възлиния на други записи за покупката, както запечатания, съдържащ богове, та ме разгневяваха. 30 Защото Израилтяните споразуменията и условията, така и отворения; 12 и Юдейците са извършвали само това, което бе зло и предадох записи за покупката на Варуха, син пред Мене, от младостта си; защото израилтяните не на Нирия, Маасиевия син, пред стриковия ми син струваха друго, освен да Мене разгневяват с делата на Анамеил, и пред свидетели, които подписаха записи ръцете си, казва Господ. 31 Защото от деня, когато за покупката, пред всичките Юдеи, които седяха в съградища тоя град, дори до днес, той е раздразнял двора на стражата. 13 И заръчах на Варуха, пред гнева Ми и яростта Ми, та да го отхвърля от лицето тях, като казах: 14 Така казва Господ на Силите, Си, 32 поради всичкото зло, което израилтяните и Израилевият Бог: Вземи тия записи - той запечатан юдейците извършиха та Мене раздразняха, те, царете записи за покупката, и тоя отворен запис - и тури ги в им, първенците им, свещениците им, пророците пръстен съд, за да стоят за дълго време. 15 Защото им, Юдовите мъже, и ерусалимските жители. 33 Те така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Пак обърнаха гръб към Мене, а не лице; и при все, че ще се купуват в тая земя къщи, ниви и лозя. 16 А Аз ги учех, като ставах рано и ги поучавах, пак те след като предадох записи за покупката на Варуха, не послушаха и не приеха поука; 34 но поставиха Нирисия син, помолих се Господ, казвайки: 17 мерзостите си в дома, който се нарича с Моето име, Господи Иеова! Ето, ти си направил небето и земята та го оскверниха; 35 и съградища високите места на с голямата Си сила и с пространната си мишка; няма Ваала, които са в долината на Еномовия син, за да нищо мъчно за Тебе, 18 Който показаш милост превеждат синовете си и дъщерите си през огъня за към хиляди родове, а въздаваш беззаконието на Молоха, - нещо, което не съм им заповядал, нито е бащите в пазухата на чадата им подир тях; великият, идвало на сърцето Ми мисълта, че ще сторят тая могъщественият Бог, Господ на Силите е името Му, мерзост, та да направят Юда да съгрешава. 36 Сера, 19 велик в намерения и силен в дела, Чиито очи прочее, така казва Господ, Израилевият Бог, за тоя са отворени над всичките пътища на човешките град, за който вие казвате: Ще се предаде в ръката чада, за да въздадеш всекиму според пътищата ми и на вавилонския цар с нож, с глад и с мор: 37 Ето, ще според плода на делата ми: 20 ти, който си извършил ги събера от всичките страни где то бях ги изпъдил в знамения и чудеса в Египетската земя, известни гнева Си, в яростта Си, и в голямото си негодувание; дори до днес и в Израил и между другите човеци, и и, като ги върна в това място, ще ги насяла в си придоби име, каквото е днес; 21 и си извел людете безопасност; 38 и те ще Ми бъдат люде, и Аз ще им Си Израил из Египетската земя със знамения и бъда Бог; 39 и ще им дам едно сърце да ходят в един чудеса, с мощна ръка, с издигната мишка, и с голям път, за да се боят от Мене винаги, за тяхно добро и ужас; 22 и си им дал тая земя, за която си с клел за доброто на чадата им подир тях; 40 и ще направя на бащите им да я дадеш на тях, земя, где то тече с тях вечен завет, че няма да се отвърна от да ги мляко и мед; 23 и те влязоха и я завладяха; но диря, за да им правя добро; и ще тури в сърцата им понеже не слушаха гласа Ти, нито ходиха по закона страх от Мене, за да не отстъпят от Мене; 41 дори Ти, и не направиха ни едно нещо от всичко що си им ще се радвам над тях да им правя добро, и ще ги заповядал да правят, затова си докарал върху тях насадя с върност в тая земя, с цялото Си сърце и с всичкото това зло. 24 Ето могилите! Неприятелите цялата Си душа. 42 Защото така казва Господ: Както стигнаха до града, за да го завладеят; и градът е докарах върху тия люде всичко това голямо зло, предаден в ръката на халдейците, които воюват така ще докарам върху тях и всичкото добро, което против него, поради ножа и глада и мора и това, им съм обещал. 43 Ще се купуват ниви в тая земя,

за която казвате: Пуста е, без човек или животно; ония, които ги броят, каза Господ. 14 Ето, идат дни, предадена е в ръката на халдейците. 44 Ще купуват казва Господ, Когато ще изпълни онова добро слово, ниви с пари, и като подписват записи и ги запечатват което говорих За Израилевия дом и за Юдовия ще повикват свидетели във Вениаминовата земя дом. 15 В ония дни и в онова време ще направя и в ерусалимските околности, в Юдовите градове да израсте на Давида праведен Отрасъл; И той и в планинските градове, в полските градове и в южните градове; защото ще ги върна от пленинето им, казва Господ.

### 33 При това, Господното слово дойде към Еремия

втори път, като бе той още затворен в двора на стражата, и рече: 2 Така казва Господ, който върши тия неща, Господ, Който ги прави, за да ги утвърждава, - Иеова е името му: 3 Иззвай към Мене, и ще ти отговоря, И ще ти покажа велики и тайни неща, Които не знаеш. 4 Защото така казва Господ, Израилевият Бог, За къщите на тия град, И за дворците на Юдовите царе, Които са били разрушени, за да образуват защита против могилите и против ножа, 5 И за ония, които идат да воюват против халдейците И да напълнят тия къщи с труповете на човеците, Които Аз ще поразя в гнева Си и в яростта Си, Поради всичките злини, на които Скрих лицето Си от тия град: 6 Ето, ще донеса в него здраве и изцеление, и ще ги изцеля, И ще им открия изобилие на мир и на върност. 7 Ще върна Юдовите пленици И Израилевите пленици, И ще ги съградя както по-напред; 8 Ще ги очистя от всичкото беззаконие, С които Ми съгрешиха, И с които престъпиха закона Ми. 9 И тия град ще Ми бъде град, чието име да се споменава с радост, С хвала, и със слава пред всичките народи в света, Които ще чуят всичкото добро, което им правя Аз, И ще се убоят и ще се разтреперят за всичкото добро И за всичкия мир, който ще му доставя. 10 Така казва Господ: В това място, за което вие казвате: Пусто е, без човек и без животно, Да! В Юдовите градове и в ерусалимските улици, Които са пусти, без човек, без жител, И без живото, пак ще се чуе 11 Глас на радост и глас на веселие, Глас на младоженец и глас на невеста, Глас на ония, които казват: Хвалете Господа на Силите, Защото Господ е благ, Защото неговата милост е до века, И глас на ония, които принасят благодарствени приноси в дома Господен; Защото ще върна плениците, взети от тая земя Както са били по-напред, казва Господ. 12 Така казва Господ на Силите: В това място, което е пусто, Без човек и без животно, И във всичките му градове, Пак ще има жилища на овчари, Които ще успокояват стадата си. 13 В планинските градове и в полските градове, В южните градове и във Вениаминовата земя, В околностите на Ерусалим и в Юдовите градове, Пак ще минават стадата Под ръката на

което говорих За Израилевия дом и за Юдовия ще извърши правосъдие и правда на земята. 16 В ония дни Юда ще бъде спасен, И Ерусалим ще обитава в безопасност; И ето името, с което ще се нарича: Господ е наша правда. 17 Защото така казва Господ: Никога няма да липсва от Давида човек, Който да стои на престола на Израилевия дом; 18 Нито от левитските свещеници ще липсва пред Мене човек, Който да принася всеизгаряния, и да гори хлебни приноси, И да жертвува непрестанно. 19 И словото Господно дойде към Еремия и рече: 20 Така казва Господ: Ако ви е възможно да нарушите завета Ми за деня И завета ми за нощта, Тъй щото да не става вече ден и нощ на времето си, 21 Тогава ще може да се наруши и заветът Ми със слугата Ми Давида. Тъй щото да няма син на царува на престола му, - И заветът Ми със служителите Ми - левитските свещеници. 22 Както не може да се изброя небесното множество, Нито да се измери морският пясък, Така ще умножавам потомството на слугата Ми Давида, И левитите, които Ми служат. 23 И словото Господно дойде към Еремия и рече: 24 Не си ли размислил що говорят тия люде, какво казват: Двата рода, които Господ избра, ето, отхвърли ги е? Така презират те людете Ми, Щото да не се считат вече за народ пред тях. 25 Така казва Господ: Ако не съм поставил завета Си за деня и нощта, И ако не съм определил наредбите за небето и за земята, 26 Тогава ще отхвърля и потомството на Якова и на слугата Си Давида, Така щото да не вземам от него човеци да управляват Потомството на Авраама, Исаака и Якова; Защото ще върна плениците им, и ще им покажа милост.

34 Словото, което дойде към Еремия от Господа, когато вавилонският цар Навуходоносор, цялата му войска, всичките царства на света, които бяха под властта му, и всичките племена воюваха против Ерусалим и против всичките му градове, и рече: 2 Така казва Господ, Израилевият Бог: Иди та говори на Юдовия цар Седекия, като му речеш: Така казва Господ: Ето, ще предам тоя град в ръката на вавилонския цар, който ще го изгори с огнь. 3 И ти няма да избегнеш от ръката му, но непременно ще бъдеш хванат и предаден в ръката му; и ти и вавилонският цар ще се погледнате очи в очи, и ще говорите уста с уста, и ще отидеш във Вавилон. 4 Обаче, Седекия, царю Юдов, слушайте Господното слово: така казва Господ за тебе: Няма да умреш от нож; 5 мирно ще

умрещ; и каквите горения правеха за бащите ти, в ръката на неприятелите им и в ръката на ония, предишните царе, които те предшествуваха, такива които искат живота им; и труповете им ще бъдат за горения ще направят и за тебе; и ще те оплачат, храна на небесните птици и на земните зверове. 21 казвайки: Уви! господарю! защото Аз изговорих И Юдовият цар Седекия и първенците му ще предам това слово, казва Господ. 6 Тогава пророк Еремия в ръката на неприятелите им, и в ръката на ония, предаде на Юдовия цар Седекия всички тия думи в които искат живота им, и в ръката на войските на Ерусалим, 7 когато още войската на вавилонския вавилонски цар, които са се оттеглили от вас. 22 цар се биеше против Ерусалим и против всичките останали Юдови градове, - против Лахис и Азика; град; и те, като воюват против него, ще го превземат защото от Юдовите градове само те от укрепените и ще го изгорят с огън; и ще обърна Юдовите градове градове бяха останали. 8 Словото, което дойде в пустота, останали без жители.

към Еремия от Господа, след като цар Седекия беше направил завет с всичките люде, които бяха в Ерусалим, за да прогласят помежду си освобождение, 9 тъй щото всеки да пусне на свобода слугата си и всеки слугинята си, евреин или еврейка, та да не държи никой брата си юдеин за слуга. 10 И всичките първенци и всичките люде бяха послушали, които стъпиха в завета да пусне на свобода всеки слугата си и всеки слугинята си, тъй щото да не ги държат вече за слуги; бяха послушали и бяха ги пуснали; 11 но после бяха се отмечнали, като накараха да се върнат слугите и слугините, които бяха пуснали на свобода, и ги подчиниха да бъдат слуги и слугини. 12 Затова, Господното слово дойде към Еремия от Господа и рече: 13 Така казва Господ, Израилевият Бог: Аз направих завет с бащите ви, в деня, когато ги изведох от Египетската земя, из дома на робството, като рекох: 14 В края на всеки седем години пускайте всеки брата си Еvreина, който ти се е продал и ти е слугувал шест години, - да го пускаш на свобода от тебе. Но бащите ви не ме послушаха, нито приклониха ухото си. 15 И вие сега бяхте се обърнали и бяхте извършили това, което е право пред Мене, като прогласихте всеки освобождение на близния си; и бяхте направили завет пред Мене в дома, който се нарича с Моето име; 16 Но отметнахте се и осквернихте името Ми, като накарахте всеки слугата си и всеки слугинята си, които бяха пуснали на свобода по волята им, да се върнат, и подчинихте ги да ви бъдат слуги и слугини. 17 Затова, така казва Господ: Вие не Ме послушахте да прогласите освобождение всеки на брата си и всеки на близния си; ето, казва Господ, Аз прогласявам против вас свобода на ножа, на мора, и на глада; и ще ви предам да бъдете тласканы по всичките царства на света. 18 И ще предам човеците, които са престъпили завета Ми, които не са изпълнили думите на завета, който направиха пред Мене, когато разсякоха телето на две и минаха между частите му, 19 юдовите първенци и ерусалимските първенци, скопците и свещениците, и всичките люде на тая земя, които минаха между частите на телето, 20 да! ще ги предам

**35** Словото, което дойде към Еремия от Господа в дните на Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син, и рече: 2 Иди в жилището на Рихавовците, та им говори, и доведи ги в една от стаите на Господния дом, и напой ги с вино. 3 Тогава взех Язания, син на Еремия, Хавасиневия син, и братята му, всичките му синове и целия дом на Рихавовците, 4 та ги доведох в Господния дом, в стаята на синовете на Анаана, син на Игдалия, Божия човек, която беше до стаята на първенците, над стаята на стражара на вратата Маасия Селумовия син. 5 И като турих пред синовете на дома на Рихавовците паници, пълни с вино, и чаши, рекох им: Пийте вино. 6 А те рекоха: Не щем да пием вино; защото Ионадав, син на праотец ни Рихав, ни заповядъ, казвайки: Да не пиете вино, нито вие, нито потомците ви, до века; 7 Нито къщи да построите, нито семе да сеете, нито лозя да садите или да притежавате; но в шатри да обитаване през всичките си дни, за да живеете дълго време в земята, где то сте пришелци. 8 И ние сме слушали гласа на Ионадава, син на праотец ни Рихава, за всичко що ни заръча, да не пием вино през всичките си дни, ние, жените ни, синовете ни, и дъщерите ни, 9 нито да строим къщи, в които да живеем; и не сме притежавали лозе или нива или семе, 10 но сме живели в шатри и сме слушали и стрували всичко, що ни заповядда нашият праотец Ионадав. 11 Но когато вавилонският цар Навуходоносор възлезе на тая земя, рекохме: Елате! да влезем в Ерусалим, поради страха от халдейската войска и поради страха от сирийската войска; затова живеем понастоящем в Ерусалим. 12 Тогава дойде Господното слово към Еремия и рече: 13 Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Иди та речи на Юдовите мъже и на ерусалимските жители: Господ казва: Няма ли да приемете поука, та да слушате Мояте думи? 14 Думите на Ионадава Рихавовия син, които заповядъ на потомците си да не пият вино, се изпълняват; те и до днес не пият, защото слушат заповедта на праотеца си. Аз обаче говорих на вас, като ставах рано и говорех; но вие не Ме послушахте. 15 Пратих при вас и всичките Си слуги

пророците, като ставах рано и пращах, да казват: люде. 11 И когато Михей, син на Гемария Сафановия Върнете се сега всеки от лошия си път, поправете син, чу от книгата всичките Господни думи, 12 слезе делата си, и не отивайте след други богове да им в царския дворец, в стаята на секретаря; и, ето, служите, и ще живеете в земята, която дадох на всичките първенци седяха там, - писачът Елисама, вас и на башите ви; но вие не приклонихте ухото Делаия Семаиевият син, Елнатан Аховоровия син, си, и не Мe послушахте. 16 Понеже синовете на Гемария Сафановия син, Седекия Ананевият син, Ионадава Рихавовия син изпълняват заповедта, и всичките първенци. 13 Тогава Михей им извести която праотец им заповядва, а тия люде не слушат всичките думи, които бе чул, когато Варух прочиташе Мене, 17 затова, така казва Господ, Бог на Силите, книгата в ушите на людете. 14 Затова, всичките Израилевият Бог: Ето, ще докарам върху Юда и първенци пратиха Юдия, син на Натания, син на върху всичките ерусалимски жители всичкото зло, Селемия Хусиевия син, при Варуха да му кажат: което произнесох против тях; защото говорих им, Вземи в ръката си свитъка, който си прочел в ушите но те не чуха, и виках им, но те не отговориха. на людете, и дойди. И тъй, Варух Нириевият син 18 А на дома на Рихавовците Еремия рече: Така взе свитъка в ръката си, та дойде при тях. 15 И казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Понеже рекоха му: Я седни та го прочети в ушите ни. И послушахте заповедта на праотеца си Ионадава, Варух го прочете в ушите им. 16 А като чуха всичките опазихте всичките му заръки, и изпълнихте всичко думи, спогледаха се с ужас, и рекоха на Варуха: що ви заповядва, 19 затова, така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: От Ионадава Рихавовия син няма да липсва човек, който да стои пред Мене им отговори: Той ми диктуваше устно всички тия думи, и аз ги написаха с мастило в книгата. 19 Тогава първенците рекоха на Варуха: Иди, скрий се, ти и Еремия; никой да не знае где сте. 20 После влязоха при царя, (свитъка обаче оставиха в стаята на писача Елисама), и известиха в ушите на царя всички тия думи. 21 И тъй, царят прати Юдия да вземе свитъка; и той го взе от стаята на писача Елисама. И Юдий го прочете в ушите на царя и в ушите на всички първенци, които стояха около царя. 22 А царят седеше в зимния дворец, (като беше деветия месец), и пред него имаше жарник с огън. 23 И когато Юдий беше прочел три-четири стълба, царят сряза свитъка с писарското ножче и хвърли го в огъня на жарника, додгедо изгоря целият свитък в огъня на жарника. 24 И не се разтрепераха, и не раздраха дрехите си, ни царя, ни един от слугите му, които чуха всички тия думи. 25 При това, когато Елнатан, Делаия, и Гемария ходатайствуваха пред царя да не изгаря свитъка, той не ги послуша. 26 И царят заповядва на сина си Иерамеил, на Серая Азриловия син, и на Селемия Авдииловия син, да хванат писача Варух и пророка Еремия; но Господ ги скри. 27 И след като изгори царят свитъка и думите, които Варух написа от Еремиевите уста, дойде Господното слово към Еремия и рече: 28 Вземи си пак друг свитък и напиши в него всичките предишни думи, които бяха в първия свитък, който Юдовият цар Иоаким изгори; 29 а на Юдовия цар Иоаким да кажеш: Така казва Господ: Ти изгори тоя свитък, и каза: Защо си написал в него, че вавилонският цар непременно ще дойде и ще разори тая земя, и ще направи да няма в нея ни човек ни животно? 30 Затова, така казва

**36** В четвъртата година на Юдовия цар Иоаким, Иосиевия син, дойде това слово към Еремия от Господа и рече: 2 Вземи си един свитък книга та напиши в него всичките думи, които ти говорих против Израиля, против Юда, и против всичките народи, от деня, когато почнах да ти говоря, от дните на Иосия, дори до днес. 3 Дано чуе Юдовият дом всичкото зло, което Аз мисля да им направя, тъй щото да се върнат всеки от лошия си път, и Аз да прости беззаконието им и греха им. 4 Тогава Еремия повика Варух Нириевия син; и Варух написа от устата на Еремия в един свитък книга всичките думи, които Господ му бе говорил. 5 И Еремия заповядва на Варуха, казвайки: Аз съм запрян; не мога да вляза в Господния дом; 6 затова, влез ти и от свитъка, който написа от устата ми, прочети Господните думи в ушите на людете, в Господния дом, в ден на пост; прочети ги в ушите на всички от Юда, които дохождат от градовете си. 7 Негли принесат молба пред Господа, и се върнат всеки от лошия си път; защото голям е гневът и яростта, които Господ е произнесъл против тия люде. 8 И Варух Нириевия син стори всичко, що му заповядва пророк Еремия, като прочете от книгата Господните думи в Господния дом. 9 И в петата година на Юдовия цар, Иоаким Иосиевия син, в деветия месец, всичките люде в Ерусалим и всичките люде, които дохождаха в Ерусалим от Юдовите градове, прогласиха пост пред Господа. 10 Тогава Варух прочете от книгата Еремиевите думи в Господния дом, в стаята на Гемария, син на секретаря Сафан, в горния двор, във входа на новата врата на Господния дом, в ушите на всичките

Господ за Юдовия цар Иоаким: Не ще има от него на тъмница. 16 След като Еремия беше влязъл в кой да седи на Давидовия престол. И трупът му ще подземната тъмница и в избите, и Еремия беше бъде изхвърлен, денем на пека, а нощем на сланата. 17 седял там много дни, 18 тогава цар Седекия прати да го доведат; и царят го попита скришно в двореца си, 19 като рече: Има ли слово от Господа? А Еремия рече: Има. Каза още: Ти ще бъдеш предаден в ръката на злите, което изрекох против тях; а те не послушаха. 20 вавилонския цар. 21 При това, Еремия рече на цар И тъй, Еремия взе друг свитък и го даде на писача Седекия: Що съм съгрешил на тебе или на слугите Варух Ниривия син, който написа в него от устата ти или на тия люде, та ме туриха в тъмница? 22 Еремия всичките думи на книгата, която Юдовият Где са сега вашите пророци, които пророкуваха, цар Иоаким беше изгорил в огъня; а при тях се казвайки: вавилонският цар няма да дойде против притуриха и още много подобни думи.

### 37 А вместо Иехония, Иоакимовия син, се

възърши цар Седекия, Иосиевият син, когото вавилонският цар Навуходоносор постави цар в Юдовата земя. 2 Но ни той, ни слугите му, ни людете на земята, послушаха думите на Господа, които говори чрез пророк Еремия. 3 И цар Седекия изпрати Еухала, Селемиевия син и Софония, син на свещеник Маасия, при пророк Еремия да рекат: Моля, помоли се за нас на Господа нашия Бог. 4 Защото Еремия още влизаше и излизаше между людете, понеже не бяха го турили в тъмница. 5 И Фараоновата войска излезе от Египет; и когато халдейците, които обсадиха Ерусалим, чуха това известие за тях, оттеглиха се от Ерусалим. 6 Тогава дойде Господното слово към пророк Еремия и рече: 7 Така казва Господ, Израилевият Бог: По тия начин да говорите на Юдовия цар, който ви прати при мене да се допитате до мене: Ето, Фараоновата войска, която излезе да ви помага, ще се върне в земята си Египет. 8 И халдейците пак ще дойдат и ще воюват против тия град, ще го превземат, и ще го изгорят с огън. 9 Така казва Господ: Недайте се мами да казвате: Халдейците непременно ще се оттеглят от нас; понеже те няма да се оттеглят. 10 Защото даже ако поразите цялата войска на халдейците, които воюват против вас, и оцелеят от тях само някои ранени, пак те ще станат всеки от шатъра си и ще изгорят тия град с огън. 11 И когато войската на халдейците беше се оттеглила от Ерусалим поради страха от Фараоновата войска, 12 тогава Еремия излезе от Ерусалим, за да отиде във Вениаминовата земя, и да вземе там дела си заедно с другите люде. 13 И когато той бе при Вениаминовата порта, там се намираше началника на стражата, чието име бе Ирия, син на Селемия Ананиевия син; и той хвана пророк Еремия и рече: Ти бягаш при халдейците. 14 А Еремия рече: Лъжа е; аз не бягам при халдейците. Но Ирия не го послуша, но хвана Еремия та го заведе при първенците. 15 И първенците се разгневиха на Еремия та го биха, и туриха го в тъмница в къщата на писача Ионатан; защото нея бяха направили

на тъмница. 16 След като Еремия беше влязъл в подземната тъмница и в избите, и Еремия беше сядал там много дни, 17 тогава цар Седекия прати да го доведат; и царят го попита скришно в двореца си, като рече: Има ли слово от Господа? А Еремия рече: Има. Каза още: Ти ще бъдеш предаден в ръката на злите, което изрекох против тях; а те не послушаха. 18 При това, Еремия рече на цар И тъй, Еремия взе друг свитък и го даде на писача Седекия: Що съм съгрешил на тебе или на слугите Варух Ниривия син, който написа в него от устата ти или на тия люде, та ме туриха в тъмница? 19 Еремия всичките думи на книгата, която Юдовият Где са сега вашият пророци, които пророкуваха, цар Иоаким беше изгорил в огъня; а при тях се казвайки: вавилонският цар няма да дойде против вас или против тая земя? 20 Затова, слушай сега, моля, господарю мой, царю; нека бъде прията, моля, молбата ми пред тебе щото да не ме накараши да се върна в къщата на писача Ионатана, за да не умра там. 21 Тогава цар Седекия заповядва, и предадоха Еремия да бъде пазен в двора на стражата, и даваха му всеки ден по един хляб от улицата на хлебарите, додгдето се свърши всичкият хляб на града. И така Еремия седеше в двора на стражата.

### 38 А Сафатия Матановият син, Годолия

Пасхоровият син, Юхал Селемиевият син, и Пасхор Мелхиевият син чуха думите, които Еремия говореше на всичките люде, като думаше: 2 Така казва Господ: Който остане в тия град ще умре от нож, от глад, и от мор; но който излезе при халдейците ще остане жив; живота му бъде за корист, и ще живее; 3 и така казва Господ: Тоя град непременно ще бъде предаден в ръката на войската на вавилонския цар, и той ще го превземе. 4 Тогава тия първенци казаха на царя: Нека се умъртви, молим тоя човек; защото разслабя ръцете на воените мъже, които са останали в тия град, и ръцете на всичките люде, като им говори такива думи; защото тия човек не иска доброто на тия люде, но злото. 5 И цар Седекия рече: Ето, в ръката ви е; защото не е царят, който може да направи нещо против вас. 6 Тогава взеха Еремия та го хвърлиха в ямата на царския син Мелхия, която бе в двора на стражата; и спуснаха Еремия с въжета. И в ямата нямаше вода, но тина; и Еремия затъна в тинята. 7 А когато етиопянинът Авдемелех, един от скопците, който беше в царския дворец, чу как били турили Еремия в ямата, (като седеше царят тогава във Вениаминовата порта), 8 Авдемелех излезе от царския дворец та говори на царя, казвайки: 9 Господарю мой царю, тия човеци сториха зло във всичко, що направиха на пророк Еремия, когото хвърлиха в ямата; защото той без друго ще умре от глад там, додгдето е, защото няма вече хляб в града. 10 Тогава царят заповядва на етиопянина Авдемелех, като рече: Вземи от тука тридесет человека със себе си та извади пророк Еремия от ямата, преди да умре. 11 И тъй, Авдемелех взе човеците със себе си, и,

като влезе в царския дворец, под съкровищницата, взе от там вехти дрипи и вехти парцали, които спусна с въжета в ямата при Еремия. **12** И етиопянинът Авдемелех рече на Еремия: Тури сега тия вехти дрипи и парцали под мишниците си, под въжетата. И Еремия стори така. **13** И тъй, като изтеглиха Еремия с въжетата, извадиха го из ямата; и Еремия остана в двора на стражата. **14** Тогава цар Седекия прати да доведоха пророк Еремия при него в третия вход, който е в Господния дом; и царят рече на Еремия: Ще те попитам едно нещо; не крий нищо от мене. **15** А Еремия рече на Седекия: Ако ти го явя, не е ли така, че непременно ще ме умъртвиш? и ако те съветвам, не ще ме послушаш. **16** Затова, цар Седекия се закле скришно на Еремия, казвайки: Заклевам ти се в живота на Господа, Който е създал душите ни, че няма да те умъртвя, нито ще те предам в ръката на тия човеци, които искат живота ти. **17** Тогава Еремия рече на Седекия: Така казва Господ Бог на Силите, Израилевият Бог: Ако излезеш при първенците на вавилонския цар, тогава ще се опази животът ти, и тоя град няма да се изгори с огън; па и ти ще останеш жив и домът ти. **18** Но ако не излезеш при първенците на вавилонския цар, тогава тоя град ще бъде предаден в ръката на халдейците, които ще го изгорят с огън; и ти няма да избегнеш от ръката им. **19** И цар Седекия рече на Еремия: Аз се боя от юдете, които прибягнаха при халдейците, да не би да ме предадат в ръката им, и те да се поругаят с мене. **20** А Еремия рече: Няма да те предадат. Послушай моля, Господния глас относно това, което ти говоря; така ще ти бъде добре, и животът ти ще се опази. **21** Но ако откажеш да излезеш, ето словото, което Господ ми яви: **22** Ето, всичките жени, които са останали в двореца на Юдовия цар, ще бъдат изведени при първенците на вавилонския цар; и тия жени ще ти кажат: Твоите приятели те насяскаха и надделяха пред теб; а сега, когато нозете ти затънаха в тинята, те се оттеглиха назад. **23** И всичките ти жени и чадата ти ще бъдат изведени при халдейците; и ти няма да избегнеш от ръката им, но ще бъдеш хванат от ръката на вавилонския цар, и ще станеш причина да се изгори тия град с огън. **24** Тогава Седекия рече на Еремия: Никой да се не научи за тия разговор, и ти няма да умреш. **25** Но ако чутят първенците, че съм говорил с тебе, и като дойдат при тебе ти рекат: Яви ни сега що каза ти на цара; не го скривай от нас и няма да те умъртвим; яви ни теже какво каза царят на тебе, **26** тогава да им кажеш: Аз представих молбата си пред царя, за да не ме върне в къщата на Ионатана, та да умра там. **27** Тогава всичките първенци дойдоха при Еремия та го попитаха; и той им отговори според всички тия думи, които царят му беше заповядал. И тъй те престанаха да го разпитват; защото това нещо не се узна. **28** И така Еремия остана в двора на стражата до деня, когато се превзе Ерусалим.

**39** Когато бе превзет Ерусалим, в деветата година на Юдовия цар Седекия, в десетия месец, вавилонският цар Навуходоносор беше дошъл с цялата си войска против Ерусалим, та го обсади; **2** а в единадесетата година на Седекия, в четвъртия месец, на деветия ден от месеца, се отвори проломът в градската стена, **3** то всичките първенци на вавилонския цар: Нергал-сааресер, Самгариеvo, началникът на скопците Серсехим, началникът на мъдреци Нергал-сааресер, и всичките други първенци на вавилонския цар - влязоха и седнаха в средната порта. **4** А Юдовият цар Седекия и всичките военни мъже, когато ги видях, побягнаха и излязоха през нощ из града по пътя на царската градина, през портата, която е между двете стени; и излезе по пътя към полето. **5** А войската на халдейците ги преследва, та стигнаха Седекия в ерихонските полета; и като го хванаха, заведоха го при вавилонския цар Навуходоносора, в Ривла, в земята Емат, гдето той издаde присъда за него. **6** Тогава вавилонският цар закла синовете на Седекия в Ривла пред очите му; вавилонският цар закла и всичките Юдови благородни. **7** При това, избоде очите на Седекия, и върза го с две медни окови, за да го заведе във Вавилон. **8** А халдейците изгориха с огън царския дворец и къщите на людете и събориха ерусалимските стени. **9** Тогава началникът на телохранителите Навузардан закара плениниците във Вавилон оцелелите от людете, които останаха в града, бежанците, прибегнали при него, и оцелелите от людете, които останаха. **10** А началникът на телохранителите Навузардан оставил в Юдовата земя някои от людете, по-сиромасите, които нямаха нищо, като същевременно им даде лозя и ниви. **11** А вавилонският цар Навуходоносор заръча на началника на телохранителите Навузардан относно Еремия, като рече: **12** Вземи го и имай грижа за него, и да не му сториш никакво зло, но каквото ти рече, това да му направиш. **13** И тъй, началникът на телохранителите Навузардан прати теже началникът на скопците Навусазван, началникът на мъдреци Нергал-сааресер, и всичките по-главни служители на вавилонския цар, **14** и те пратиха да вземат Еремия от двора на стражата, и предадоха го на Годолия сина на Ахикама, Сафановия син, за да го заведе в някоя къща; така той живееше между людете. **15** А Господното слово беше дошло към Еремия, когато бе затворен в двора на стражата, и рекло: **16** Иди та говори на етиопянина Авдемелех, като речеш: Така

казва Господ на силите, Израилевият Бог: Ето, Аз ще направя да се събъднат Моите думи върху този град За зло, а не за добро; И те ще се изпълнят пред теб в онзи ден. 17 Но тебе ще избавя в онзи ден, когато чуха че вавилонският цар оставил част от Ахикама Сафановия син, 18 Защото се върнаха от всичките места, гдето бяха закарани, непременно ще те избавя; И няма да паднеш от нож, Но животът ти ще ти бъде за корист, Понеже си гдето събраха търде много вино и овощия. 19 И уповавал на Мене, казва Господ.

**40** Словото, което дойде към Еремия от Господа, след като началникът на телохранителите Навузардан беше го пуснал от Рама, когато го беше взел вързан с вериги между всичките пленени от Ерусалим и Юда, които се закараха пленници във Вавилон. 2 И началникът на телохранителите като хвана Еремия, му каза: Господ твой Бог изрече тия злини против това място. 3 Господ ги докара, и извърши както рече. Понеже вие съгрешихте на Господа и не послушахте гласа му, Затова ви постигна туй нещо. 4 А сега, ето, отвързвам те от веригите, които са на ръцете ти. Ако ти се вижда добре да дойдеш с мене във Вавилон, дойди, и защо имам грижа за тебе; но ако ти се вижда зле да дойдеш с мене във Вавилон, недей; ето, цялата страна е пред тебе; гдето ти се вижда добро и угодно да идеш, там иди. 5 А като се бавеше той да отговори, Навузардан му рече: Тогава върни се при Годолия, син на Ахикама Сафановия син, когото вавилонският цар постави управител над Юдовите градове, и живей с него между людете. Или иди гдето ти се вижда угодно да идеш. И тъй, началникът на телохранителите му даде храна и подарък и го пусна. 6 Тогава Еремия отиде при Годолия Ахикамовия син в Масфа, та живя с него между людете, които бяха останали в страната. 7 А всичките военачалници, които бяха на полето, те и мъжете им, като чуха какво вавилонският цар поставил Годолия Ахикамовия син над страната, и че поверили нему мъже, жени, и деца от по-сиромасите на страната, от онния, които не бяха закарани в плен във Вавилон, 8 дойдоха при Годолия в Масфа, именно Исаил Натаниевият син, Иоанан и Ионатан Кариевите синове, Серая и Тануметовият син, синовете на нетофатеца Офи, и Езания син на един маахатец, те и техните човеци. 9 И Годолия, син на Ахикама Сафановия син, се закле на тях и на мъжете им, като рече: Не бойте се да слугувате на халдейците; живейте в страната и слугувайте на вавилонския цар, и ще ви бъде добре. 10 А аз, ето, ще се заселя в Масфа, за да ви представлявам пред халдейците, които ще дохождат при нас; и вие съберете вино, овощия, и дървено масло, и турете ги в съдовете си, та се заселете в градовете си, които наново сте взели.

11 Също и всичките юдеи, които бяха в Моав, и между амонците, и в Еdom, и във всичките страни, когато чуха че вавилонският цар оставил част от Юдеите, и че поставил над тях Годолия, син на Ахикама Сафановия син, 12 тогава всичките юдеи се върнаха от всичките места, гдето бяха закарани, та дойдоха при Годолия в Масфа, в Юдовата земя, гдето събраха търде много вино и овощия. 13 И Иоанан, Кариевият син, и всичките военачалници, които бяха в полето, дойдоха в Масфа при Годолия, та му рекоха: 14 Знаеш ли, че царят на амонците Баалис е пратил Исмаила Натаниевия син да те убие? Но Годолия Ахикамовият син не ги повярва. 15 Тогава Иоанан Кариевият син говори скришно на Годолия в Масфа, казвайки: Нека отиде сега и убия Исмаила Натаниевия син; и никой няма да се научи за това. Защо да ти отнеме живота, и така всичките събрани около тебе юдеи да се разпръснат, и останалите от Юда да загинат? 16 Но Годолия Ахикамовият син рече на Иоанана Кариевия син: Недей прави туй нещо, защото това, което казваш за Исмаила е лъжа.

**41** В седмия месец Исаил, син на Натания Елисавовия син, от царския род, един от поглавните царски служители, и десет мъже с него дойдоха при Годолия Ахикамовия син в Масфа; и там ядоха заедно хляб в Масфа. 2 Тогава Исаил, Натаниевият син, и десетте мъже, които бяха с него, станаха да поразиха с меч Годолия, син на Ахикама Сафановия син, когото вавилонския цар бе поставил над земята, и го убиха. 3 Исаил порази и всичките юдеи, които бяха с него, с Годолия, в Масфа, и халдейските военни мъже, които се намираха там. 4 А на втория ден, след като бе убил Годолия, когато никой още не знаеше за това, 5 няколко души от Сихем, от Сило, и от Самария, на брой осемдесет мъже, с обръснати бради и раздрани дрехи, и с нарязвания по телата си, пристигаха с приноси и ливан в ръката си, за да ги принесат на мястото на Гостподния дом. 6 Тогава Исаил Натаниевия син излезе от Масфа да ги посрещне, и като вървеше плачеше; и когато ги срещна рече им: Влезте при Годолия Ахикамовия син. 7 И когато дойдоха всред града, Исаил Натаниевият син ги закла; и той и мъжете, които бяха с него, ги хъврляха всред окопа. 8 А между тях се намираха десет мъже, които рекоха на Исаила: Недей ни убива, защото имаме на полето скривалища с жito, ечемик, дървено масло и мед. Така се удържа, и не ги закла с братята им. 9 А окопът, в който Исаил хъврли всичките трупове на мъжете, които порази, покрай трупа на Годолия, беше същият онзи окоп, който цар Аса бе направил

поради страх от Израилевия цар Бааса; и Исаимаил син, всичките военачалници, които бяха с него, и Натаниевия син го напълни с убитите. 10 След всичките люде, от най-скромен до най-велик, та им това Исаимаил заплени всичките люде, останали в рече: 9 Така казва Господ, Израилевият Бог, при Масфа, царските дъщери и всичките люде, останали когото ме пратихте, за да сложа молбата ви пред в Масфа, които началникът на телохранителите него: 10 Ако следвате да живеете в тая земя, Тогава Навузардан беше поверил на Годолия Ахикамовия ще ви съградя, и няма да ви раззоря; Защото се син; Исаимаил Натаниевият син като ги заплени тръгна разказах за злото, което ви сторих. 11 Не бойте се от да отиде при амонците. 11 А Иоанан Кариевият син вавилонски цар, От когото се страхувахте, Не бойте и всичките военачалници, които бяха с него, като се от него, казва Господ; Защото Аз съм с вас за чуха за всичкото зло, което Исаимаил Натаниевият син да ви спася И да ви избавя от ръката му. 12 Ще ви сторил, 12 взеха всичките си мъже та отидаха да покажа милост, Тъй щото той да ви пожали И да ви се бият с Исаимаила Натаниевия син; и намериха го върне в земята ви. 13 Но ако кажете: Не щем да при големите води, които са в Гаваон. 13 И всички живеем в тая земя, И не послушате гласа на Господа люде, които бяха с Исаимаила, като видяха Иоанана вашия Бог, 14 И речете: Не; но ще идем в Египетската Кариевия син и всичките военачалници, които бяха с земя, Гдето няма да видим война, Нито да чуем него, зарадвала се. 14 И тъй, всичките люде, които тръбен глас. Нито да огладнеем за хляб, И там ще Исаимаил бе запленил от Масфа, се обрънаха та се живеем, 15 Тогава слушайте словото Господно, вие върнаха, и отидаха при Иоанана Кариевия син. 15 останали от Юда - Така казва Господ на Силите, А Исаимаил Натаниевият син избяга от Иоанана с Израилевият Бог: Ако положително насочите лицата осем мъже, и отиде при амонците. 16 Тогава Иоанан си да влезете в Египет, И отидете да пришелствувате Кариевият син и всичките военачалници, които бяха там, 16 Тогава ножът, от който се боите, Ще ви с него, взеха от Масфа всичките останали люде, стигне там в Египетската земя, И гладът, от който се които беше избавил от Исаимаила Натаниевия син, страхувате, Ще ви преследва там в Египет; И там след като той бе поразил Годолия Ахикамовия син, ще измрете. 17 Така ще стане и с всичките мъже, сиреч, военните мъже, жените, децата и скопците, Които биха насочили лицата си да отидат в Египет, които беше върнал от Гаваон, 17 и отидаха та За да пришелствуват там; Те ще измрат от нож, от се спряха в Хамаамовата керванска спирка, която глад и от мор; Ни един от тях няма да остане, или да е при Витлеем, за да отидат и влязат в Египет, избегне от злото, Което Аз ще докарам върху тях. 18 18 поради халдейците; защото се уплашиха от Защото така казва Господ на Силите, Израилевият тях, понеже Исаимаил Натаниевият син беше убил Бог: Както гневът Ми и яростта Ми се изляха Върху Годолия, Ахикамовия син, когото вавилонският цар Ерусалимските жители. Така яростта Ми ще се излее върху вас, Когато влезете в Египет; И ще бъдете за проклинание и за учудване, За проклетия и за укоряване; И няма да видите вече това място. 19 Господ е говорил за вас, останали от Юда, казвайки: Не отивайте в Египет; знайте добре, че днес ви заявявам това. 20 Защото вие постъпихте лукаво против своите души, когато ме пратихте при Господа вашия Бог и казахте: Помоли се за нас на Господа нашия Бог, и извести ни всичко това, което Господ нашият Бог ще рече, и ще го сторим. 21 Аз днес ви известих, но вие не послушахте гласа на Господа вашия Бог в нищо, за което ме прати при вас. 22 Сега, прочее, знайте добре, че ще измрете от нож, от глад и от мор на мястото, где желаете да отидете, за да пришелствувате там.

**42** Тогава всичките военачалници, и Иоанан Кариевият син, и Езания Осамеевият син, и всичките люде, от най-скромен до най-велик, пристъпиха, 2 та рекоха на пророк Еремия: Молим, нека бъде молбата ни приятна пред тебе, и помоли се за нас - за тия, всички които остават - на Господа твоя Бог, (защото от мнозина останахме малцина, както очите ти ни виждат), 3 да ни изяви Господ твоят Бог пътят, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. 4 Тогава пророк Еремия им рече: Чух. Ето, ще се помоля на Господа вашия Бог според думите ви; и каквото ви отговори Господ ще ви го известя; няма да скрия нищо от вас. 5 Тогава те рекоха на Еремия: Господ да бъде истинен и верен свидетел между нас, че наистина ще постъпим според всичките думи, с които Господ твоят Бог ще те прати до нас. 6 Било добро или зло, ще послушаме гласа на Господа нашия Бог, при Когото те прашаме, за да ни бъде добре, когато послушаме гласа на Господа нашия Бог. 7 И подир десет дни Господното слово дойде мъже, като рекоха на Еремия: Лъжливо говориш към Еремия. 8 Тогава той повика Иоанана Кариевия ти. Господ нашият Бог не те е пратил да речеш:

**43** Когато Еремия изговори на всичките люде всичките думи на Господа техния Бог, за които Господ Техният Бог го бе пратил при тях, - всички тия думи, 2 тогава проговориха Азария Осамеевият син, Иоанан Кариевия син, и всичките горделиви

Не отивайте в Египет да пришелствувате там; 3 Но Ми и гневът ми, и пламнаха в Юдовите градове Варух Ниревият син те насьска против нас, за да и в ерусалимските улици; и те бидоха разорени ни предадеш в ръката на халдейците да ни убият и пусти, както са и днес. 7 Сега, прочее, така и да ни заведат пленици във Вавилон. 4 И така, казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Защо нито Иоанан Кариевият син, нито един от всичките вършите това голямо зло против своите души, тъй военачалници или от всичките люде, не послуша щото да изтребите изпомежду си мъж и жена, дете Господния глас да си останат в Юдовата земя; 5 и бозайниче отсред Юда, та да не остане от вас но Иоанан Кариевият син и всичките военачалници никой оцелял, 8 като Мен разгневявате с делата на взеха всичките останали от Юда, които бяха се ръщете си, и кадите на други богове в Египетската върнали от всичките народи, гдето бяха закарани, земя, гдето дойдохте да пришелствувате, тъй щото за да пришелствуват в Юдовата земя 6 мъжете, да бъдете изтребени, и да станете за проклетия и жените, децата, царските дъщери, и всеки човек, за укоряване между всичките народи на света? 9 когото началникът на телохранителите Навузардан Забравихте ли наказанията, които наложих поради бе оставил при Годолия, син на Ахикама Сафандия нечестието на бащите ви, и нечестието на Юдовите син, и пророк Еремия и Варух Ниревия син, 7 та царе, и нечестието на жените на вски от тях, и отидаха в Египетската земя, (зашто не послушаха вашето нечестие, и нечестието на жените ви, което Господния глас), и отидаха до Тафнес. 8 Тогава вършеха в Юдовата земя и в ерусалимските улици? Господното слово дойде към Еремия в Тафнес и рече: 10 Те и до днес не се смириха, нито се убояха, 9 Вземи в ръката си големи камъни, и пред очите нито ходиха в закона Ми и в повеленията, които на Юдовите мъже постилай ги с вар в тухлената поставих пред вас и пред бащите ви. 11 Затова постилка, която е при входа на Фараоновия дворец в така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Ето, Тафнес; и какви им: 10 Така казва Господ на Силите, Аз ще насоча лицето си против вас за зло, дори Израилевият Бог: Ето, ще пратя, та ще взема слугата за изтреблението на целия Юда. 12 И ще отмахна Си вавилонски цар Навуходоносора, и ще поставя останалите от Юда, които насочиха лицата си да престола му върху тия камъни, които постлаха, и отидат в Египетската земя; паднат от нож, ще загинат той ще разпъне царския си шатър върху тях. 11 Ще от глад, от най-скромен до най-велик ще измрат дойде и ще порази Египетската земя, и ще предаде от нож и от глад; и ще бъдат за проклиане и за ония, които са за смърт, на смърт, а ония, които са за учудване, за проклетия и за укоряване. 13 Защото плен, в плен, и които са за меч, под меч. 12 И Аз ще ще накажа ония, които живеят в Египетската земя, запали огън в капищата на египетските богове, и той както наказах Ерусалим, с нож, с глад и с мор, 14 ще ги изгори, а тях ще занесе в плен; и ще се облече тъй щото никой от останалите от Юда, които са с египетската земя както овчар облича дрехата си; отишли в Египетската земя да пришелствуват там, и ще излезе от там с мир. 13 Тоже ще строши няма да избегне или да оцелее, та да се върне в обелиските, които са в капището на сълънцето, което в Юдовата земя, към която те копнеят да се върнат, е в Египетската земя; и ще изгори с огън капищата за да живеят там; защото никой няма да се върне, на Египетските богове. 14 Словото, което дойде към Еремия за всичките освен ония, които избягат. 15 Тогава всичките мъже, Юдеи, които живееха в Египетската земя и които знаеха, че жените им кадяха на други богове, и седяха в Мигдол, в Тафнес, в Мемфис, и в страната всичките жени, които се намираха там, едно голямо Патрос, и рече: 2 Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Видяхте всичкото зло, което множество, дори всичките Юдеи, които живееха в докарах върху Ерусалим и върху всичките Юдови градове; и, ето, днес те са пусти, и няма кой да Патрос в Египетската земя отговориха на Еремия, живее в тях, 3 поради нечестието, което сториха та като рекоха: 16 Колкото за словото, което ти ни говори в Господното име, няма да те послушаме; 17 но непременно ще вършим всичко, що е излязло от устата ни, че ще кадим на небесната царица, и ще я правим възлияния, както правехме ние и бащите ни, царете ни и първенците ни, в Юдовите градове и в ерусалимските улици; защото тогава ядохме хляб до сътост, добре ни беше, и зло не видяхме.

18 Но откак престанахме да кадим на небесната царица и да я правим възлияния, сме били лишени от всичко, и довършихме се от нож и от глад. 19 А жените казаха: И когато кадяхме на небесната царица, та я правихме възлияния, дали без знанието

**44** Словото, което дойде към Еремия за всичките Юдеи, които живееха в Египетската земя и седяха в Мигдол, в Тафнес, в Мемфис, и в страната Патрос, и рече: 2 Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Видяхте всичкото зло, което докарах върху Ерусалим и върху всичките Юдови градове; и, ето, днес те са пусти, и няма кой да живее в тях, 3 поради нечестието, което сториха та Мен разгневиха, като отиваха да кадят и да служат на други богове, които ни те познаваха, ни вие, ни бащите ви. 4 И пратих при вас всичките Си слуги пророците, като ставах рано и ги пращах, и казвах: Ax! не правете тая гнусна работа, която аз мразя. 5 Но те не послушаха, нито приклониха ухото си, за да се върнат от нечестието си, та да не кадят на други богове. 6 Затова се изляха яростта

на мъжете си ѝ правехме млинове по нейния образ и правехме ѝ възлиния? 20 Тогава Еремия говори на всичките люде, на мъжете и на жените, с една дума на всичките люде, които му отговориха така, като каза: 21 Не спомни ли си Господ темяна, който кадяхте в Юдовите градове и в ерусалимските улици, вие и башите ви, царете ви и първенците ви, и людете от тая земя, и не дойде ли в ума Му? 22 Така щото Господ не можа вече да търпи меростите, които струвахте, та затова земята ви запустя и стана за учудване и за проклетия, без жители, както е днес. 23 Понеже кадяхте, и понеже съгрешавахте на Господа, и не послушахте гласа на Господа, нито ходихте в закона Му, в повеленията Му, или в заявлението Му, затова ви постигна това зло, както виждате днес. 24 При това, Еремия рече на всичките люде и на всичките жени: Слушайте Господното слово всички от Юда, които сте в Египетската земя. 25 Така говори Господ на Силите, Израилевият Бог, казвайки: Вие и жените ви не само говорихте с устата си, но и извършихте с ръцете си това, което казахте, че: Непременно ще изпълним обреците си, които обрекохме, да кадим на небесната царица и да ѝ правим възлиния. Тогава, потвърждавайте обреците си, и изпълнявайте обреците си. 26 Затова слушайте Господното слово всички от Юда, които живеете в Египетската земя: Ето, заклех се с великото Си име, казва Господ, че името Ми ще престане вече да се произнася с устата на някой Юдов мъж в цялата Египетска земя, щото да казва: Заклевам се в живота на Господа Иеова! 27 Ето, Аз бдя над тях за зло, а не за добро; и всичките Юдови мъже, които са в Египетската земя, ще гинат от нож и глад докле се довършат. 28 А които избягнат от ножа и се върнат от Египетската земя в Юдовата земя ще бъдат малцина на брой; и всички останали от Юда, които отидаха в Египетската земя, за да пришелствуват там, ще познаят, чие слово ще се събудне, моето ли или тяхното. 29 И това ще ви бъде знанието, казва Господ, че Аз ще ви накажа на това място, за да познаете, че думите Ми непременно ще се събуднат против вас за зло. 30 Така казва Господ: Ето, Аз ще предам Египетския цар Фараон Вафрий в ръката на неприятелите му, и в ръката на ония, които искат живота му, както предадох Юдовия цар Седекия в ръката на неприятеля му Навуходоносора вавилонския цар, които искаше живота му.

**45** Словото, което пророк Еремия говори на Варуха Нириевия син, когато написа в книга тия думи от Еремиевите уста, в четвъртата година на Юдовия цар Иоаким Иосиевия син; и рече: 2 Така казва Господ, Израилевият Бог, на тебе, Варуше: 3 Рекъл си: Горко ми сега! Защото Господ притури печал

на скръбта ми. Уморих се от въздишането си, и не намирам почивка. 4 Тъй да му речеш: Така казва Господ: Ето, онова, което съградих, Аз ще съборя, цялата тая земя. 5 А ти търсиш ли за себе си големи върху всяка твар, казва Господ; но на тебе ще подаря живота за корист по всичките места, гдето отидеш.

**46** Господното слово, което дойде към пророк Еремия за народите. 2 За Египет. Относно войската на Египетския цар Фараон Нехао, която бе в Кархамис при реката Евфрат, която вавилонският цар Навуходоносор порази в четвъртата година на Юдовия цар Иоаким Иосиевия син: 3 Пригответе щит и щитче Ти пристъпете на бой. 4 Впрегнете конете, и вие конници възседнете; И застанете напред с шлемовете си, Лъснете копията, облечете се с брони. 5 Защо ги виждам уплашени и върнати назад, Силните им сломени И бърже побягнали, без да гледат назад. И ужас от всяка страна? казва Господ. 6 Бързият да не избяга, И силният да се не отвръде; Ще се спънат и ще паднат към север При реката Евфрат. 7 Кой е този, който се издига като Нил, Чийто води се вълнуват като реки? 8 Египет е, който се издига като Нил, И неговите води се вълнуват като реки; И той казва: Ще се издигна, ще покрия света, Ще разоря и града и жителите му. 9 Напред, коне! Спускате се диво, колесници! Нека излизат силните! Ония от Етиопия и Ливия, които държат щит, И лидийците, които употребяват и запъват лък! 10 Защото тоя ден е ден на Иеова, Господ на Силите, Ден за въздаяние, за да въздаде на враговете Си; Ножът ще ги пойде, И ще се насети и опие от кръвта им; Защото Иеова, Господ на Силите, има жертва В северната страна при реката Евфрат. 11 Даже ако възлезеш в Галаад и вземеш балсама, девице, дъщерьо Египетска, Напразно ще употребяваш много церове, Защото няма изцеление за тебе. 12 Народите чуха за посрещането ти, И викът ти изпълни света; Защото силен се сблъсъка със силен, Та и двамата паднаха заедно. 13 Словото, което Господ говори на пророк Еремия за дохождането на вавилонския цар Навуходоносор, за да порази Египетската земя: 14 Известете в Египет и разгласете в Мигдол, Възгласете в Мемфис и в Тафнес; Речете: Застани на ред и бъди готов, Защото ножът изяде ония, които са около тебе. 15 Защо се завлякоха твоите юнаци?

Не устояха, защото Господ ги откара. 16 Той накара мнозина да се спъват; Даже паднаха един върху друг; И казваха: Станете да се върнем при людете си И в родната си земя От лютия нож, 17 Те викаха там: Египетският цар Фараон е празен шум; Той пропусна

определеното време. 18 Заклевам се в живота Си, нарязвания на снагата си? 6 О, мечо Господен, До казва Царят, Чието име е Господ на Силите, Че кога не ще си починеш? Върни се в ножницата, както един Тавор между планините, И както един Кармил при морето, Така непременно ще дойде той. 7 Обаче как да си починеш, Тъй като Господ ти е дал заръка Против Аскалон и против крайморието? Там го е определил.

19 Дъщеръ, която живееше в Египет, Приготви си потребното за плен; Защото Мемфис ще запустеет и ще бъде изгорен, И ще остане без жител. 20 Египет е като прекрасна юница; Но погибел иде от север, да! иде. 21 И самите му наемници всред него са като тълсти юнци; Защото и те се върнаха, Побягнаха заедно, не устояха; Понеже денят на бедствието им дойде върху тях. Времето на наказанието им. 22 Гласът му е като глас на земя като се хълзга; Защото излизат със сила, И идат против него със секири Както дървари. 23 Ще изсекат леса му, казва Господ, Ако и да е неизследим; Защото по множество те са повече от скакалците, И са безбройни. 24 Ще се посрами Египетската дъщеря; Ще бъде предадена в ръката на северните люде. 25 Господ на Силите, Израилевият Бог, казва: Ето, ще накажа Но-Амон, Да! Фараона и Египет, Боговете му и царете му, Самият Фараон и ония, които уповават на него; 26 И ще ги предам в ръката на ония, които искат живота им, В ръката на вавилонския цар Навуходоносора И в ръката на слугите му; А подир това Египет ще бъде населен, Както в по-предишните дни, казва Господ. 27 Но не бой се, ти, служителю Мой Якове, Нито се страхувай, Израилю; Защото, ето, ще те избавя от далечна страна, И потомството ти от земята, където са пленени; Яков ще се върне, ще се успокои, и ще си почине, И не ще има кой да го плаши. 28 Не бой се, служителю Мой Якове, казва Господ, Защото Аз съм с тебе; Защото ако ида довърша Всичките народи, където съм те откадал, Тебе обаче не ща да довърша; Но ще те накажа с мярка, А не мога да те изкарам съвсем невинен.

**47** Господното слово, което дойде към пророк Еремия за филистимците, преди да е разорил Фараон Газа. 2 Така казва Господ: Ето, води прииждат от север, И, като станат поток наводняващ, Ще потопят земята и всичко, що има в нея, Града и ония, които живеят в него; Тогава човеците ще викнат, И всичките земни жители ще излелекат. 3 От тропата на копитата на яките му коне, От спускането на колесниците му, От гърма на колелата му, Башите не ще се обрънат да гледат децата си; Понеже ръцете им са ослабнали 4 Поради денят, който иде, За да разрушчи всичките филистимци, Да отсече от Тир и Сидон И най- последния помощник; Защото Господ ще разрушчи филистимците, Останалите от остров Кафтор. 5 Плешивост постигна Газа; Аскалон загина с останалите от полето им. До кога ще правиш

48 За Моава. Така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Горко на Нево! защото се опустоши; Кириатам се посрами, защото биде превзет; Мисгав се посрами, защото биде разтрошен. 2 Моав няма вече да се хвали; В Есевон измислиха зло против него, като казаха: Елате! да го изтребим, та да не е народ. Също и ти, Мадмене, ще запустееш; Нохът ще те преследва. 3 Глас на писък от Оронайм, Ограбване и страшно разрушение! 4 Моав биде разрушен; Малките му деца изпищяха. 5 Защото в нагорнината на Луит Ще се издига плач върху плач, Понеже в нанадолината на Оронайм Чуха плачевния писък на жертвите на разрушение. 6 Бягайте, отървете живота си, И бъдете като изтравничето в пустинята. 7 Защото, понеже си уповавал на делата си и на съкровищата си, Сам ти също ще бъдеш хванат; И Хамос ще отиде в плен Заедно със свещениците си и първенците си. 8 И разорителят ще дойде във вски град; Ни един град не ще се избави; Още и долината ще бъде опустошена, И полето ще се разори, Както рече Господ. 9 Дайте крила на Моава, За да литне и да избяга; Защото градовете му ще запустеят. И не ще има кой да живее в тях. 10 Проклет да бъде оня, който върши делото Господно небрежно; И проклет оня, който въздържа ножа си от кръв. 11 Моав е бил на спокойствие от младините си, И е почивал като вино на дрождията си; Не е бил претакан от съд в съд, Нито е ходил в плен; Затова, вкусът му си е останал в него, И дъхът му не се е променил. 12 Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато ще му пратя преливачи, които ще го прелеят; И ще изпразнят съдовете му и разкъсат меховете му. 13 И Моав ще се посрами за Хамоса Както се посрами Израилевият дом За Ветил, на който уповаваха. 14 Като казвате: Ние сме силни мъже, Мъже храбри за война? 15 Моав биде разорен, градовете му изгоряха, И отбраните му младежи слязоха да бъдат заклани, Казва Царят, чието име е Господ на Силите. 16 Погибелта на Моава скоро ще дойде, И злото му, иде много бързо. 17 Всички, които сте около него, оплаквайте го; И всички, които знаете името му, речете: Как се счупи якият скръпър, Славната тояга! 18 Дъщеръ, която живееш в Девон, Слез от славата си та седни в безводно място; Защото разорителят на Моава възлезе против тебе И ще съсипе крепостите ти. 19 Жителко в Ароир Застани при пътя, та съгледай; Попитай онзи, който бяга, и онази, която се е отървала, Като речеш: Шо

стана? 20 Моав се посрами, защото е разрушен. въче народ, Защото се надигна против Господа. 43 Излелекай и викини; Известете в Аррон, че Моав биде Страх, яма, и примка те налетяха, Жителю моавски, запустен. 21 Съдба сполетя полската земя, Олон, казва Господ. 44 Който избегне от страха ще падне Яса, и Мифаат, 22 Девон, Нево, и Вет-девлатам, в ямата, И който излезе от ямата ще се хване в 23 Кириатам, Вет-гамул, и Вет-меон, 24 Кариот, примката; Защото ще докарам върху него, да! върху Восора, И всичките градове на Моавската земя, Моава, Годината на наказанието им, казва Господ, далечни и близки. 25 Рогът на Моава се строши, И 45 Ония, които бягаха, Застанаха изнемощели под мищата му се смаза, казва Господ. 26 Опийте го, сянката на Есевон; Огън обаче излезе из Есевон, И Защото се надигна против Господа; Моав ще се валя пламък от сред Сион, Който погълна Моавския край в бълвоча си, Тоже и той ще бъде за присмех. 27 И темето на шумните борци. 46 Горко ти, Моаве; Защото не стана ли на тебе Израил за присмех? Хамосовите люде загинаха; Защото синовете ти се Намери ли се той между крадци, Щото колкото пъти хванаха пленници И дъщерите ти пленници. 47 Но говориш за него движиш си рамената презрително? при все това, Аз ще върна моавските пленници В 28 Моавски жители, Напуснете градовете, заселете послешните дни, казва Господ. До тук съдбата на се в канарата, И бъдете като гъльбица, която се Моава.

загнездява По страните на входа на пещерата. 29 Чухме за гордостта на Моава, (той е много горд), За високоумието му, гордостта му, надутостта му, И надменността на сърцето му. 30 Аз зная, че неговият гняв Е празен, казва Господ; Самохвалствата му не са извършили нищо. 31 Затова ще излелекам за Моава; Да! ще извикам за целия Моав; Ще заридаят за мъжете на Кир-арес. 32 О, лозо на Севма, Ще плача за тебе повече, отколкото плака Язир; Твоите клончета преминаха морето, Стигнаха до морето на Язир; Грабител нападна летните ти плодове и гроздобера ти. 33 Отне се веселието и радостта От плодоносното поле и от Моавската земя; И спрях виното от линовете, Та да няма вече кой да търчи грозде с възклициане; Възклициане няма да се чуе. 34 Поради вопъла на Есевон, който стигна до Елеала И до Яса, те нададоха глас От Сигор до Оронайм, До Еглат-шелишия; Защото и водите на Нимрим пресъхнаха. 35 При това, казва Господ, ще премахна от Моава Онзи, който принася всеизгаряне по високите места, И онзи, който кади на богоувете си. 36 Затова сърцето ми звучи за Моава като свирка, И сърцето ми звучи като свирка за мъжете на Кир-арес; Защото изобилието, което доби, изчезна. 37 Защото всяка глава е плешива, И всяка брада обръсната; По всичките ръце има нарязвания, И на кръста вретище. 38 По всичките къщни покриви на Моава И по улиците му има плач навред; Защото строих Моава като непотребен съд, казва Господ, 39 Как се строши! лелекат те; Как Моав посрамен обръна гръб! Така Моав ще стане за присмех И за ужасяване на всички, които са около него. 40 Защото така казва Господ; Ето, неприятелят ще налети като орел, И ще разпростира крилата си над Моава. 41 Градовете се превзеха, крепостите хванати с изненада, И сърцата на силните моавци ще бъдат в он ден Като сърцето на жена в родилни болки. 42 И Моав ще бъде изтребен, тъй щото да не е

**49** За амонците. Така казва Господ; Израил няма ли синове? Няма ли наследник? Тогава защо амоновият цар владее Газа, И людете му живеят в неговите градове? 2 Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато ще направя да се чуе тревога за война Против Рава на амонците; И тя ще стане грамада развалини, И селата ѝ ще бъдат изгорени с огън; Тогава Израил ще завладее ония, които са владели него, казва Господ. 3 Излелекай, Есевоне, защото Гай се разруши; Извикайте, дъщери на Рава, препашете се с вретище, Плачете и лутайте се между оградите; Защото царят им ще отиде в плен Заедно със свещениците си и с първенците си. 4 Защо се хвалиш с долините? Водите на долината ти изтекоха, дъщеръ отстъпнице, Която си уповавала на съкровищата си, И си казала: Кой ще дойде против мене? 5 Ето, казва Господ, Иеова на Силите, Аз нанасям върху тебе страх От всички, които са около тебе; И вие ще бъдете изпъдени всеки къде му очи видят, Без да има кой да приbere скитащите се. 6 А после ще върна от плен Амонците, казва Господ. 7 За Едом. Така казва Господ на Силите: Няма ли вече мъдрост в Теман? Изгуби ли се разсъдъкът от благоразумните? Изчезна ли мъдростта им? 8 Бягайте, завърнете се, направете си дълбоки места за живееене, Дедански жители; Защото ще докарам върху Исава бедствието му - Времето, когато ще го накажа. 9 Ако дойдеха при тебе гроздоберци, Не щяха ли да оставят лабирък? Ако дойдеха крадци през нощта, Не биха ли грабнали само това, що им е доволно? 10 Но аз оголих Исава, Открих скришните му места, И той не ще може да се скрие; Разграби се челядята му, братята му и съседите му, И него го няма. 11 Остави сирачетата си; Аз ще ги запазя живи; И вдовиците ти нека уповават на Мене. 12 Защото така казва Господ; Ето, ония, на които не се падаше да пият от чашата, Непременно ще пият;

А ти ли ще останеш съвсем ненаказан? Няма да всяка страна! **30** Бягайте, отстранете се надалече, останеш ненаказан. Не непременно ще пиеш. **13** Направете си дълбоки места за живеене, Асорски Защото се заклех в Себе Си, казва Господ, Че Восора жители, казва Господ; Защото вавилонският цар ще стане за учудване и за укоряване, Пуста и за Навуходоносор Е сторил намерение против вас, И е проклетия, И всичките й градове ще се обърнат на мислил кроеж против вас. **31** Станете, възлезте на вечна пустота. **14** Чух известие от Господа, И при спокойния народ, Който живее безгрижно, казва посланик биде изпратен между народите да каже: Господ, Които нямат ни порти ни лостове, Но живеят Съберете се, та дойдете против нея, И станете на сами. **32** Камилите им ще бъдат за обир, И многото бой. **15** Защото, ето, Аз ще те направя малък между им добитък за корист; Аз ще разпръсна по всичките народите, Презрян между човеците. **16** Колкото за ветрища Ония, които си стрижат издадените части твоята ужасителност, Гордостта на сърцето ти те е на косата, И ще докарам погибелта им от всяка тяхна измамила, О, ти, който живееш в пукнатините на страна, казва Господ. **33** А Асор ще стане жилище канарите, Който владееш висината на хълмовете; на чакали, Пустиня до века; Там няма да живее Но ако и да поставиш гнездото си високо като орел, човек, Нито ще пришелствува в него човешки син. **34** И от там ще се сваля, казва Господ. **17** Едом ще Господното слово, което дойде към пророк Еремия стане за учудване; Всеки, който би минал през него, за Елам, в началото на царуването на Юдовия цар ще се учуди, И ще подсвирне за всичките му язви. Седекия, като рече: **35** Така казва Господ на силите: **18** Както при разорението на Содома и Гомора И **36** Ето, ще счупя лъка на Елам, Тяхната главна сила. близките им градове, казва Господ, Така никой човек От ще докарам върху Елам четирите ветрища От няма да живее там, Нито ще пришелствува там четирите страни на небето, И ще ги разпръсна по човешки син. **19** Ето, като лъв от прииждането на всички тия ветрища; Та не ще има народ Гдето да не Иордан, Той ще възлезе против богатото пасбище; отидат изпъдените еламци. **37** И Аз ще разтрепера Защото Аз мигновено ще изпъдя Едом от там, И онзи, еламците пред неприятелите им, И пред онния, които който бъде избран, Ще поставя над него. Защото искат живота им; И ще докарам върху тях зло - кой е подобен на Мене? И кой ще Ми определи Пламенният Си гняв, казва Господ; Ще пратя и нож време за съд? И кой е оння овчар, който ще застане подир тях Докле ги довърша. **38** И като представя против Мене? **20** Затова, слушайте решението, Което престола Си в Елам Ще изтребя от там, Цар и Господ е взел против Едом, И намеренията, които е Първенци, казва Господ. **39** Но в послешните дни Ще намисли против жителите на Теман: Непременно възвърна пленените еламци, казва Господ.

ще повлекат и най-малките от стадото; Непременно ще направи да запусте пасбището им заедно с тях. **21** От слуха за разорението им земята се тресе; Издава се вик, чийто шум се чува до Червеното Море. **22** Ето, като възлезе ще налети като орел, И ще разпростира крилата си над Восора; И в ония ден сърцето на Едомовите силни Ще бъде като сърцето на жена, когато ражда. **23** За Дамаск. Емат и Арфад се посрамиха Защото чуха лоша вест; стопиха се; Тъга има както на морето, Което не може да утихне. **24** Дамаск ослабна, Обърна се в бяг, Трепет го обзе; Скръб и болки го обладаха, Както на жена, когато ражда. **25** Как не биде пощаден тоя прочут град, Град, който е удоволствието ми; **26** Затова младежите му ще паднат в улиците му, И всичките военни мъже ще загинат в оння ден, Казва Господ на Силите. **27** В стената на Дамаск Аз ще запали огън, Който ще пойде палатите на Венадада. **28** За Кидар и за асорските царства, които вавилонският цар Навуходоносор порази. Така казва Господ: Станете, възлезте към Кидар, Та погубете източните жители. **29** Ще отнемат шатрите им и стадата им; Ще вземат за себе си завесите им, Всичката им покъщница, и камилите им; И ще иззвикат към тях: Ужас от

**50** Словото, което Господ говори чрез пророк Еремия за Вавилон, за Халдейската земя: **2** Известете измежду народите, Прогласете, и вдигнете знаме; Прогласете, не крийте; Казвайте: Превзе се Вавилон, Посрами се Вил, Разруши се Меродах, Посрамиха се извяяните му, Строшиха се идолите му; **3** Защото от север възлиза против него народ, Който ще запусти земята му Тъй щото да няма кой да живее в нея; От човек до животно бягат и ги няма, **4** В ония дни и в онова време, казва Господ, Ще дойдат израилтяните Заедно с юдеите; Като ходят, ще плачат И ще потърсят Господа своя Бог. **5** Ще питат за Сион С лицата си обърнати към него, и ще казват: Дойдете, да се присъединим към Господа Във вечен завет, който няма да се забрави. **6** Людете Ми станаха изгубени овце; Пастирите им ги заблудиха, Накараха ги да се скитат по планините; Те отидаха от планина на хълм, Забравиха кошарата си. **7** Всички, които ги намираха, изляздаха ги; И противниците им рекоха: Не сме ние виновни, Защото те съгрешиха против Господа, обиталището на правдата, Да! против Господа, надеждата на бащите им. **8** Бягайте изсред Вавилон, Излезте из

земята на халдейците, И бъдете като козли пред халдейците. 26 Дойдете против него от най-далечния стадо, 9 Защото, ето, Аз ще подигна И ще направя да край, Отворете житниците му, Натрупайте го като възходят против Вавилон, Големи народи, събрани купове и го обречете на изтребление; Нищо да не от северната земя, Които ще се опълчат против него; остане от него. 27 Изколете всичките му телци; Нека От там ще се превземе; Стрелите им ще бъдат като слязат на клане; Горко им! Защото дойде денят на силен изтребител, Който не се връща празен. 10 им, Времето за наказанието им. 28 Глас на ония, И Халdea ще бъде разграбена; Всичките й грабители които бягат, И които са се отървали от вавилонската ще се насият, казва Господ. 11 При все че се земя, За да извести в Сион Въздаянието от Господа радвате, при все че се веселите, Вие обирачи на нашия Бог, Въздаянието за храма My! 29 Свикайте наследството Ми, При все че скачате като юница на стрелците против Вавилон, Всички, които запъват трева, И цвилите като яки коне, 12 Пак майка ви ще лък; Разположете стан изоколо против него, Та да се посрани много, Родителката ви ще се смути; Ето, се не отърве някой от него; Въздайте му според тя ще бъде последна между народите, Земя пуста, делата му, Според всичко, що е направил, така му суха и непроходима. 13 Поради гнева Господен тя направете; Защото се е възгордял против Господа, няма да бъде населена. Но цяла ще запустее; Всеки, Против Светия Израилев. 30 Затова младежите му който минава през Вавилон, ще се учуди, И ще паднат в улиците му, И всичките му военни мъже подsvирне за всичките негови язви. 14 Опълчете се Ще загинат в онъ ден, казва Господ. 31 Ето, Аз съм против Вавилон отвред, Всички, които запъват лък; против тебе, о, граде горделиви, Казва Господ, Иеова Стреляйте против него, не жалете стрели, Защото на Силите; Защото настана денят ти, Времето, когато той съгреши на Господа. 15 Възклиknете поради ще те накажа. 32 Горделивият ще се препъне и него отвред, Защото той се покори; Укрепленията падне, И не ще има кой да го дигне; И ще запалия му паднаха, Стените му се събориха; Защото това огън в градовете му. Който ще погълне всичко около е въздаянието Господно; Отплатете му; Както той него. 33 Така казва Господ на Силите: Израиляните е направил, така му направете. 16 Отсечете от и юдейците се угнетяват заедно; Всички, които ги Вавилон сеятеля И онзи, който държи сърп в жетвено заплениха, задържат ги, Отказват да ги пуснат. 34 Но време; Поради страха от лютия меч Всеки от тях Изкупителят им е мощн; Господ на Силите е името ще се върне при людете си, И всеки ще бяга My; Непременно ще се застъпи за делото им, За да в земята си. 17 Израил е изгонена овца, Която успокои света. И да смuti вавилонските жители. 35 лъзове гониха; Първо асирийският цар я изяде, А Меч има върху халдейците, казва Господ, И върху после тоя вавилонски цар Навуходоносор Сгриза жителите на Вавилон, И върху първенците му, и костите й. 18 Затова, така казва Господ на Силите, върху мъдрите му! 36 Меч има върху измамниците! и Израилевият Бог: Ето, Аз ще накажа вавилонския те ще избезумея; Меч върху юнаците му! и те ще цар и земята му Както наказах асирийския цар, се ужасяват; 37 Меч има върху конете им, върху 19 И ще доведа Израиля пак в пасбището му; Той колесниците им, И върху всичките разноплеменни ще пасе в Кармил и Васан, И душата му ще се люде, които са всред него! И ще станат като жени; насити Върху Ефремовата гора и в Галаад. 20 В ония Меч върху съкровищата му! и ще се разграбят; 38 дни и в нова време казва Господ, Беззаконието Суша има върху водите му; и ще пресъхнат; Защото на Израиля ще се потърси, и не ще го има, И е земя предадена на извяни, И жителите й са греховете на Юда, и няма да се намерят; Защото полудели за страшилищата си. 39 Затова зверове от ще прости на оцелелите, които оставям. 21 Възлез пустинята и хиени Живеят там, И камилоптици ще против земята, която двойно се е разбунтувала, живеят там; И не ще бъде населен вече до века, - Против нея и против жителите, които ще бъдат Нито обитаем из род в род. 40 Както когато Бог наказани; Разори и, подир разорените, обречи на разори Содома и Гомора И близките им градове, изтребление, казва Господ, Като извършил всичко казва Господ, Така никой човек няма да живее там, както ти заповядах, 22 Боен вик има в страната, Вик Нито ще пришелствува там човешки син. 41 Ето, и на страшно разорение. 23 Как се счупи и сломи люде ще дойдат от север, Да! голям народ и много Чукът на целия свят! Как се обърна Вавилон на царе Ще се издигнат от краищата на света. 42 Лък и пустота между народите! 24 Поставих ти примка, и копие ще държат; Жестоки са и немилостиви; Гласът ти се хвана, Вавилоне, без да се сетиш; Намерен им бучи като морето; Възседнали са на коне, Всеки биде, още и уловен, Защото си се възпротивил опълчен като мъж за бой Против тебе, дъщеръ на Господа. 25 Господ отвори оръжейницата си вавилонска. 43 Вавилонският цар чу вестта за тях, И Та извади оръжията на гнева Си; Защото Иеова, ръцете му ослабнаха; Мъки го обзеха, Болки като на Господ на Силите, има да извърши дело В земята на жена, която ражда. 44 Ето, като лъв от прииждането

на Иордан, Той ще възлезе против богатото пасбище; със силата Си, Утвърди света с мъдростта Си, И Защото Аз мигновено ще изпъда Халдея от там, И разпростира небето с разума Си. 16 Когато издава онзи, който бъде избран, ще поставя над нея. Защото кой е подобен на Мене? и кой ще определи време за съд. И кой е оня овчар, който ще застане против Мене? 45 Затова слушайте решението, Което Господ е взел против Вавилон, И намеренията, които е намислил против земята на халдейците: Непременно ще повлекат и най-малките от стадото; Непременно ще направи да запусте пасбището им заедно с тях. 46 От слуха за превземането на Вавилон Земята се потресе, И волът се разчу между народите.

**51** Така казва Господ: Ето, аз повдигам разрушителен вятър против Вавилон И против ония, които живеят всред разбунтувалите се против Мене. 2 И ще изпратя върху Вавилон веячи, Които ще го отвеят; и ще оголят земята му, Защото в деня на злочастието ще бъдат отвред против него. 3 Стрелец срещу стрелец нека запъва лъка си, И срещу онзи, който се големее с бронята си; Не жалете младежите му, Обречете на изтребление цялата му войска. 4 Ще паднат убити в Халдейската земя, И прободени по улиците на градовете ѝ. 5 Защото нито Израил, нито Юда е оставен От своя Бог, от Господа на Силите, Ако и да е пълна земята им с беззаконие Против Светия Израилев. 6 Бягайте отсред Вавилон Та отървете всеки живота си; Да не загинете в беззаконието му: Защото е време за въздаяние от Господа, Който ще му отдаде отплата. 7 В ръката Господна Вавилон е бил златна чаша, Която описваше целия свят; От виното му пиеха народите, Затова народите избезумяха. 8 Внезапно, падна Вавилон и се разруши; Лелекайте за него; Вземете балсама за раната му Негли се изцели. 9 Опитахме се да целим Вавилон, но не се изцели; Оставете го, и нека отидем всеки в страната си, Защото присъдата му стигна до небето, И се възвиси дори до облаците. 10 Господ изяви правдата ни; Дойдете и нека прикажем в Сион Делото на Господа нашия Бог. 11 Изострете стрелите, дръжте здраво щитовете; Господ възбуди духа на мидийските царе, Защото намерението Му против Вавилон е да го изтрести; Понеже това е въздаянието от Господа, Въздаяние за храма Му. 12 Издигнете знаме против вавилонските стени, Усилете стражата, поставете стражари, Пригответе засади; Защото Господ намисли и ще извърши онова, Което изрече против вавилонските жители. 13 О, ти, който живееш край много води, Който изобилваш със съкровища, Краят ти дойде, Границата на сребролюбието ти. 14 Господ на Силите се е клел в Себе Си, и е рекъл: Непременно ще те напълни с неприятелски мъже като със скакалци, Които ще подигнат боен вик против тебе. 15 Той е, Който направи земята

гласа Си, водите на небето шумят, И Той издига пари от краищата на земята; Прави светкавици за дъжд, И изважда вятър от съкровищата Си. 16 Всеки човек е търде скотки, за да знае; Всеки златар се посръмва от кумира си, Защото леяното от него е лъжа, В което няма дишане. 18 Суeta са те, дело на заблуда: Във времето на наказанието си ще загинат. 19 Онзи, който е Дельт на Якова не е като тях, Защото Той е Създател на всичко, И Израил е племето, което е наследството Му; Господ на Силите е името Му. 20 Ти си Ми бойна секира, оръжие за война; И чрез тебе ще смажа народи; Чрез тебе ще изтребя царства; 21 Чрез тебе ще смажа коня и конника; И чрез тебе ще строша колесницата и седящия на нея; 22 Чрез тебе ще смажа мъж и жена; Чрез тебе ще смажа стар и млад; И чрез тебе ще смажа младеж и девица; 23 Чрез тебе ще смажа овчар и стадото му; Чрез тебе ще смажа земеделец и неговия чифтолове; И чрез тебе ще смажа управители и началници. 24 Ище възdam на Вавилон И на всичките халдейски жители За всичкото зло, което сториха на Сион Пред вашите очи, казва Господ. 25 Ето, Аз съм против тебе, планина разорителна, казва Господ, Която разоряваш целия свят; Ще простра ръката Си върху тебе И ще те изрина от скалите, И ще те направя изгорена гора. 26 Няма да вземат от тебе камък за ъгъл, Нито камък за основи; Но ще бъдеш вечно пуста, казва Господ. 27 Издигнете знаме в страната, Затръбете между народите, Пригответе против нея народите; Свикайте против нея царствата На Аарат, на Мини, и на Асханаз; Поставете над нея уредник; Докарайте коне като бодливи скакалци. 28 Пригответе против нея народите, Мидийските царе, управителите им, всичките им началници, И цялата подвластна на тях земя. 29 Земята се тресе и измъква; Защото намеренията на Господа против Вавилон ще се изпълнят, За да направи Вавилонската земя необитаема пустиня. 30 Юнациите на Вавилон престанаха да воюват, Останаха в укрепленията си; Силата им изчезна; станаха като жени; Изгориха жилищата му, Лостовете му са строшени. 31 Скороходец ще тича да посрещне скороходец, И вестител да посрещне вестител, За да известят на вавилонския цар, Че градът му се превзе от всеки край, 32 И че бродовете са завзети с изненада, Тръсталаците изгорени с огън, И военните мъже разтреперани. 33 Защото така казва Господ на Силите, Израилевият Бог: Вавилонската дъщеря е като гумно Когато е време да се вършее; Още малко, и ще дойде времето на жетвата ѝ. 34 Вавилонският цар Навуходоносор ме изяде, Смаза ме, направи

ме празен съд, Погълна ме като змия, Напълни много води, И екотът на гласа им се чува; 56 Защото корема си с моите сладки неща, И мене отгласна. изтребителят дойде върху него, да! върху Вавилон, 35 Неправдата сторена на мене и на моя род Нека И юнаците му се хванаха, Лъковете им се строшиха; падне върху Вавилон, Ще рече жителката на Сион; и Понеже Господ е Бог, който въздава, И непременно Кръвта ми нека падне върху жителите на Халdea, ще въздаде. 57 Аз ще опия първенците му и мъдрите Ще рече Ерусалим. 36 Затова, така казва Господ: Ето, Аз ще се застъпя за делото ти, И ще извърша то му; Те ще заспят вечен сън, от който няма да се въздаяние за тебе; Ще обърна реката на Вавилон събудят, Казва Царят, чието име е Господ на Силите. в суша, И ще пресуши извора му. 37 Вавилон ще стане грамади, Жилище на чакали, За учудване и на Вавилон съвсем ще се съборят, И високите му подсвиркане, Необитаем. 38 Ще рикаят заедно като лъвчета, Ще реват като малки лъвчета. 39 Когато се разгорещят, Аз ще им направя пиршество, И ще ги порти ще се изгорят с огън; Племената му суетно ще се трудят, И народите му само да се предадат на разгорещя, Аз ще се развеселят, И да заспят вечен сън, от Еремия даде на Сараия, син на Нирия, Маасиевия който да се не събудят, Казва Господ. 40 Ще ги свали син, когато отиваше с Юдовия цар Седекия във като агнета за клане, Като овни с козли. 41 Как се Вавилон в четвъртата година от царуването му. А превзе Сесах, И се изненада славата на целия свят! Сараия бе главен постелник. 42 Еремия написа в Как стана Вавилон за удивление между народите! 42 една книга всичките злини, които щяха да сполетят Морето се подигна против Вавилон; Покрит биде под Вавилон, именно, всичките думи написани по-горе многото му вълни. 43 Градовете му станаха пустота, против Вавилон. 43 И Еремия рече на Сараия: Когато Безводна земя, и пустиня, Земя, в която не живее никой човек, Нито минава през нея човешки син. 44 думи 44 и да речеш: Господи, Ти си изрекъл против Аз ще накажа Вила във Вавилон, И ще извадя от това място пристъда, че ще го изтребиш, та да няма устата му това, което е погълнал; Народите няма кой да живее в него, ни човек ни животно, но да е да се съберат вече при него; И самата вавилонска вечно пусто. 45 Люде Мои, излезте изслед него, нея камък и хвърли я в сред Евфрат, и каки: 45 И спасете всеки от вас себе си От пламенния гняв ще потъне Вавилон и няма пак да се издигне, поради Господен. 46 Да не ослабне сърцето ви, нито да се злото, което Аз ще докарам върху него, от което те и уплашите От вестта, която ще се чуе в тая земя; ще се изтощят. До тук са думите на Еремия.

Защото една година ще дойде слух, А подир това друга година ще дойде слух И насилие на страната, властител против властител. 47 Затова, ето, идат дни Когато ще извърша съд върху идолите на Вавилон; И цялата му земя ще се посрани Като паднат всичките негови всред него убити. 48 Тогава небесата и земята и всичко, чо е в тях Ще възклинят над Вавилон; Защото изтребителите ще дойдат против него от север, казва Господ. 49 Както Вавилон направи да паднат Израилевите убити, Така и във Вавилон ще паднат убитите на цялата страна. 50 Вие, избягали от ножа, идете, не стойте; Помните Господа от далеч. И нека дойде Ерусалим на ума ви. 51 Засрамихме се, защото чухме укор; Срам покри лицето ни, Понеже чужденци влязоха в светилищата на дома Господен. 52 Затова, ето, идат дни, казва Господ, Когато ще извърша съд върху идолите му, И смъртноранените ще охкат по цялата му земя. 53 Ако Вавилон би се издигнал и до небето И утвърдил на високо силата си, Пак ще дойдат от Мене изтребители върху него, казва Господ. 54 Глас на вопъл от Вавилон, И на голямо разрушение от Халдейската земя! 55 Защото Господ изтребва Вавилон, И премахва от него големия шум; Защото техните вълни бучат като

**52** Седекия бе двадесет и една година на възраст, когато се възцари, и царува единадесет години в Ерусалим; а името на майка му бе Амитала, дъщеря на Еремия от Ливна. 2 Той върши зло пред Господа, съвсем както беше направил Иоаким. 3 Защото, от гнева на Господа, който пламна против Ерусалим и Йода, докато ги отхвърли от лицето Си, стана че Седекия въстана против вавилонския цар. 4 И тъй, в деветата година на Седекиевото царуване, в десетия месец, на десетия ден от месеца, вавилонският цар Навуходоносор дойде, той и цялата му войска, против Ерусалим, и като разположи стана си против него, издигнаха укрепления наоколо против него; 5 и градът се обсаджаше до единадесетата година на цар Седекия. 6 А в четвъртия месец, на деветия ден от месеца, когато гладът се усили в града, тъй щото нямаше хляб за людете на мястото, 7 отвори се пролом в градската стена, поради което всичките военни мъже побягнаха, като излязоха из града през нощ през пътя на портата, която е между двете стени, при царската градина, (а халдейците бяха близо около града), и отидоха по пътя за полето, 8 А халдейската войска последва царя та

стигна Седекия в ерихонските полета; И цялата и седем мъже от имашците достъп при царя, които му войска се разбяга от него. 9 И хванаха царя се намериха в града, и на военачалника секретаря, та го заведоха при вавилонския цар в Ривла, в който събираще войски от людете на земята, и земята Емат; и той издаде присъда за него, сиреч: шестдесет мъже от людете на земята, които се 10 вавилонският цар закла синовете на Седекия намираха всред града; 26 и като ги взе, началникът пред очите му; закла в Ривла и всичките Юдови на телохранителите Навузардан ги заведе при началници; 11 и избоде очите на Седекия, и като вавилонския цар в Ривла. 27 И вавилонският цар ги го върза в окови вавилонският цар го заведе във порази, и уби ги в Ривла, в земята Емат. Така Юда Вавилон и го тури в тъмница, гдето остана до деня биде закаран в плен от земята си. 28 Аeto людете, на смъртта си. 12 А в петия месец, на деветия ден които Навуходоносор плени: в седмата година, три от месеца, в деветнадесетата година на вавилонския хиляди двадесет и три юдеи; 29 в осемнадесетата цар Навуходоносор, дойде в Ерусалим началникът година на Навуходоносора той плени от Ерусалим на телохранителите Навузардан, служител на осемстотин тридесет и двама души; 30 а в двадесет вавилонския цар, 13 та изгори Господния дом и и третата година на Навуходоносора, началникът царския дворец; дори всички къщи в Ерусалим, на телохранителите Навузардан, плени от юдеите сиреч, всяка голяма къща, изгори с огън. 14 И седемстотин четиридесет и пет души; всичките бяха цялата халдейска войска, която бе с началника четири хиляди и шестстотин души. 31 А в тридесет на телохранителите, събори всичките стени около и седмата година от пленяването на Юдовия цар Ерусалим. 15 Тогава началникът на телохранителите Иоахин, в дванадесетия месец, на двадесет и петия Навузардан заведе в плен някои от по-сиромасите ден от месеца, вавилонският цар Евал-меродах, в на людете, и останалите от людете, които бяха годината на възцаряването си, възвиси главата на оцелели в града, и бежанците, които прибягнаха при Юдовия цар Иоахин, и го извади из тъмницата; 32 вавилонския цар, както и останалото множество. 16 и говори любезно с него, постави неговия престол Обаче началникът на телохранителите Навузардан по-горе от престола на царете, които бяха с него оставил някои от най-бедните в земята за лозари във Вавилон, 33 и промени тъмничните му дрехи; и и земеделци. 17 А медните стълбове, които бяха Иоахин се хранеше всяка пред него през всичките в Господния дом, и подножията и медното море, дни на живота си. 34 А колкото за храната му, които бяха в Господния дом, халдейците сломиха и даваше му се от вавилонския цар постоянна храна, пренесоха всичката им мед във Вавилон; 18 отнесоха ежедневен дял през всичките дни на живота му, дори и котлите, лопатите, щипците, легените, темянниците, до деня на смъртта му.

и всичките медни прибори, с които се извършваше службата. 19 Началникът на телохранителите отнесе и блюдата, кадилниците, и тасовете, котлите и светилиниците, лъжиците и чашите, - каквото беше златно като злато, и каквото сребърно като сребро. 20 Колкото за двета стълба, едното море, и дванадесетте медни юнци, които бяха вместо подножия, които цар Соломон беше направил за Господния дом, медта на всички тия вещи превишаваше всяко тегло; 21 а за тия стълбове, височината на единия стълб беше осемнадесет лакти, и окръжността му се измерваше с връв от дванадесет лакти; и дебелината му бе четири пръсти; той бе кух; 22 и меден капител беше върху него; а височината на единия капител бе пет лакти; и върху капитела наоколо имаше мрежа и нарове, всичките медни. Подобни на тия бяха мерките и на втория стълб с наровете. 23 Имаше деветдесет и шест нарове на четирите страни; всичките нарове, които бяха върху мрежата наоколо бяха сто. 24 Началникът на телохранителите взе и първосвещеника Сараия, и втория свещеник Софония, и тримата вратари; 25 и от града взе един скопец, който беше надзирател на военните мъже,

# Плач Еремиев

**1** Как седи усамотен градът, който е бил многолюден!

Стана като вдовица великата между народите столица! Оная, която беше княгиня между областите, стана поданица! **2** Непрестанно плаче нощем, и сълзите ѝ са по бузите ѝ; Между всичките и любовници няма кой да я утешава; Всичките и приятели ѝ изневериха; станаха ѝ неприятели. **3** Юда отиде в плен от притеснение и тежко робуване; Живее между езичниците, не намира покой; Всичките му гонители стигнаха го всред теснините му. **4** Тъжат сионските пътници, защото никой не иде на определените празници; Всичките му порти са пусти; свещениците му въздишат; Девиците му са насъкърбени; и сам той е в горест. **5** Противниците му взеха връх; неприятелите му благоденствуват; Защото Господ го насъкърби поради многото му беззакония; Младенците му отидоха в плен пред противника. **6** И изгуби се от Сионовата дъщеря всичкото ѝ великолепие; Първенците ѝ станаха като елени, които не намират пасбище, И отиват безсилни пред гонещия ги. **7** В дните на скръбта си и на скитанията си Ерусалим си спомни Всичките желателни неща, които имаше от древни времена, Сера, когато са паднали людете му в ръката на противника, и никой не му помага; Противниците го видяха, засмяха се поради опустошението му. **8** Тежко съгреши Ерусалимската дъщеря, Затова се отмахна като нечисто нещо; Всички, които бяхя я почитали, презряха я, защото видяха голотата ѝ; А тя въздиша и обръща гърба си. **9** Нечистотата ѝ беше в полите ѝ; не бе помислила за сетнината си! Затова, чудно се е смирила; няма кой да я утешава; Виж, Господи, скръбта ми, вика тя, защото неприятелят се възвеличи! **10** Противникът е прострял ръката си върху всичките ѝ желателни неща; Защото тя видя, че в светилището ѝ влязоха езичниците, За които си заповядал да не влизат в Твоето събрание. **11** Всичките ѝ люде въздишат и искат хляб; Дадоха желателните си неща за храна, за да се възстанови животът им; Виж, Господи и погледни; защото станаха унижена. **12** Немарите ли, всички вие, които заминавате по пътя? Погледнете и вижте, има ли страдание като страданието, което падна на мене, Когато Господ осъкърби в деня на пламенния Си гняв. **13** От свише Той прати огън в костите ми, който ги облада; Простря примка за нозете ми; върна ме назад; Направи ме пуста и слаба цял ден. **14** Нечестията ми бидоха стегнати върху мене като хомот от ръката Му; Те се сплетоха, стигнаха до врата ми; Той направи да намалее силата ми; Господ ме предаде в ръцете на ония, срещу които

не мога да стоя. **15** Господ презря всичките силни мъже всред мене; Свика против мене събор, за да смаже младежите ми; Господ стъпка като в лин девицата, Юдовата дъщеря. **16** Затова аз плача; окото ми, окото ми излива вода, Защото се отдалечи от мене утешителят, който би възстановил живота ми; Чадата ми погинаха, защото надделя неприятелят. **17** Сион простира ръцете си, но няма кой да го утеши; Господ заповяда за Якова, щото окръжаващите го да му станат противници; Ерусалим стана между тях като нечисто нещо. **18** Праведен е Господ, защото въстанах против заповедите Му; Слушайте, моля, всички племена, и вижте скръбта ми; Девиците ми и младежите ми отидоха в плен. **19** Повиках любовниците си, но те ме изъгаха; Свещениците ми и старейшините ми издъхнаха в града, Когато си търсеха храна, за да се възстановят животът им. **20** Виж, Господи, защото съм в утеснение; червата ми се смущават; Сърцето ми от дън се свива, защото зле се разбунтувах против тебе; Навън обезчади нож; у дома като че ли смърт владее. **21** Чуха, че съм въздишала; няма кой да ме утеши; Всичките ми неприятели чуха за злочестието ми, и се радваха, че си сторил това; Обаче, Ти ще докараш възгласения от Тебе ден, когато и те ще станат като мене. **22** Нека дойде пред Тебе всичкото им нечестие; И стори на тях както стори на мене поради всичките ми престъпления; Защото много са въздишките ми, и сърцето ми чезне.

**2** Как покри Господ с облак Сионовата дъщеря

в гнева Си, Хъръли от небето долу на земята великолепието на Израиля, И в деня на гнева Си не си спомни за поднозието Си! **2** Господ изтреби всичките Яковови жилища, и не пожали; Събори в гнева Си укрепленията на Юдовата дъщеря; събори ги до земята; Оскверни царството и първенците му. **3** В разпаления Си гняв строши всеки Израилев рог; Оттегли десница Си от да е срещу неприятеля; И като пламенен огън, който поядда всичко наоколо, изгори Якова. **4** Запъна лъка Си като враг; усили десницата Си като противник; И изби всичко приятно на окото; Върху шатъра на Сионовата дъщеря изля яростта Си като огън. **5** Господ стана като неприятел; изтреби Израиля; Изтреби всичките му палати; съсира крепостите му; И увеличи на Юдовата дъщеря плача и риданието. **6** Той усилено събори шатъра му като колиба в градина; съсира мястото на събацието му; Господ направи да се забрави в Сион определен празник и събота, И в пламенния Си гняв отхвърли цар и свещеник. **7** Господ отхвърли олтара Си, погнуси се от светилището Си; Предаде стените на сионските палати в ръката на неприятелите,

Които подигнаха шум в дома Господен като в гнева Си; изклал си без да пожалиш. **22** Призвал празничен ден. **8** Господ намисли да съсипе стената си отвред ужасителите ми като в ден на определен на сионовата дъщеря; Опна връвта; не оттегли ръката Си от да изтреби; И направи да жалее гнева Господен; Ония, които съм носила в обятия и предстението и стената; те изнемогнаха заедно. **9** отхранила, неприятелят ми ги довърши.

Портите й затънаха в земята; Той сломи и строши лостовете й; Царят й и първенците й са между езичниците, дето законът го няма; И пророците й не получават видение от Господа. **10** Старейшините на сионовата дъщеря седят наземи и мълчат; Хърлиха пръст на главите си; препасаха се във вретища; Ерусалимските девици навеждат главите си до земята. **11** Очите ми изнемощяха от сълзи; червата ми се смущават; Дробът ми се исписа на земята поради разрушението на дъщерята на людете ми, Понеже младенците и бозайничетата примират по улиците на града. **12** Думат на майките си: Где има жито и вино? Когато примират като съмърто ранени по градските улици, Когато предават дух в пазухата на майките си. **13** Какво да ти заяви? Какво сравнение да ти представя, ерусалимска дъщерьо? Кому да те оприлича, за да те утеша, девице сионова дъщерьо! Защото разорението ти е голямо като морето; кой може да те изцели? **14** Пророците ти видях за тебе суетни и глупави видения, И не откриха беззаконието ти, за да те върнат от плen, Но видях за тебе лъжливо наложени и прельстителни пророчества. **15** Всички, които заминават в пътя, изпляскват с ръце против тебе, Подсвиркат, и кимват с главите си поради ерусалимската дъщеря, и казват: Това ли е градът, който наричаха Съвършенство на Красотата, и, Града, за който цял свят се радва? **16** Всичките ти неприятели широко отвориха против тебе устата си; Подсвиркат, скърцат със зъбите си, и казват: Погълнахме я; Наистина това е денят, който очаквахме; намерихме го, видяхме го. **17** Господ извърши онова, което беше намислил; изпълни словото, което беше изрекъл от древни дни; Разори без да пожали, развесели над тебе неприяителя, Възвиси рога на противниците ти. **18** Сърцето им извика към Господа, като казва: Стено на сионовата дъщеря, проливай, като поток, сълзи денем и нощем; Не си давай почивка; за да не изсъхва зеницата на окото ти. **19** Стани, извикай нощем при първото поставяне на стражите; Излей сърцето си като вода пред лицето на Господа; Издигни към Него ръцете си за живота на младенците си, Които примират от глад край всичките улици. **20** Виж, Господи, гледай на кого си направил това! Да ядат ли жените рожбата си, младенците на обятията си? Да бъдат ли убити в светилището Господно свещеник и пророк? **21** Дете и старец лежат на земята по пътищата; Девиците ми и младежите ми паднаха от нож; Избил си ги в деня на

**3** Аз съм човек, който видях скръб от тоягата на Неговия гняв. **2** Той ме е водил и завел в тъмнина, а не във виделина. **3** Навсякъде против мене обръща повторно ръката Си всеки ден. **4** Застари месата ми и кожата ми; строши костите ми. **5** Издигна против мене укрепления; и окръжи ме с горест и труд. **6** Тури ме да седна в тъмнина като отдавна умрелите. **7** Обгради ме, та да не мога да изляза; отегчи веригите ми. **8** Още и когато викам и ридая, Той отблъсва молитвата ми. **9** Огради с дялани камъни пътищата ми; изкриви пътеките ми. **10** Стана ми като мечка в засада, като лъв в скрихи места. **11** Отби настраана пътищата ми, и ме разкъса; направи ме пуст. **12** Запълна лъка Си, и ме постави като прицел на стрела. **13** Заби в бъбреците ми стрелите на тула Си. **14** Станах за присмех на всичките си люде, и за песен на тях цял ден. **15** Насити ме с горчивини, опи ме с пелин. **16** При това, счупи зъбите ми с камъчета; покри ме с пепел. **17** Отблъснал си душата ми далеч от мира; забравих благоденствието. **18** И рекох: Погина увереността ми и надеждата ми като отдалечена от Господа. **19** Помни скръбта ми и изпъдането ми, пелина и жълчката. **20** Душата ми, като ги помни непрестанно, се е дълбоко смирила. **21** Обаче това си наумявам, поради което имам и надежда; **22** Че по милост Господна ние не се довършихме, понеже не чезнат щедростите му. **23** Те се подновяват всяка заран; голяма е Твоята вярност. **24** Господ е дял мой, казва душата ми; Затова, ще се надявам на Него. **25** Благ е Господ към ония, които го чакат, към душата, която го търси. **26** Добро е да се надява някой и тихо да очаква спасението то Господа. **27** Добро е за човека да носи хомот в младостта си. **28** Нека седи насаме и мълчи, когато Господ му го наложи. **29** Нека тури устата си в пръстта негли има още надежда. **30** Нека подаде бузата си на онзи, който го бие; нека се насети с укор. **31** Защото Господ не отхвърля до века. **32** Понеже, ако и да наскърби, Той пак ще и да се съжали според многото Си милости. **33** Защото не оскърбява нито огорчава от сърце човешките чада. **34** Да се тъпчат под нозе всичките затворници на света, **35** Да се извръща съда на човека пред лицето на Всевишния, **36** Да се онеправдава човека в делото му. - Господ не одобрява това. **37** Кой ще е онзи, който казва нещо, и то става, без да го е заповядал Господ? **38** Из устата на Всевишния не излизат ли и злото и доброто? **39** Защо би пороптал

жив човек, всеки за наказанието на греховете си? 40 ръце. 7 Благородните й бяха по-чисти от сняг, по-  
Нека издири и изпитаме пътищата си, и нека се бели от мляко, Снагата им по-червена от рубини,  
върнем при Господа. 41 Нека издигнем сърцата си блестяха като сапфир; 8 А сега лицето им е по-  
и ръцете си към Бога, който е на небесата, и нека черно от сажди; не се познават по улиците! Кожата  
речем: 42 Съгрешихме и отстъпихме; Ти не си ни им залепна за костите им, изсъхна, стана като  
простил. 43 Покрил си се с гняв и гонил си ни, убил дъervo. 9 По-щастливи бяха убитите от меч, нежели  
си без да пощадиш. 44 Покрил си се с облак, за умъртвените от глад; Защото тия чезнат, прободени,  
да не премине молитвата ни. 45 Направил си ни от липса на полските произведения. 10 Ръцете на  
като помия и смет всред племената. 46 Всичките милозливите жени свариха чадата им; Те им станаха  
ни неприятели отвориха широко устата си против храна при разорението на дъщерята на людете ми,  
нас. 47 Страх и пропастта ни налетяха, запустение и 11 Господ извърши възнамереното от Него в яростта  
разорение. 48 Водни потоци излива окото ми поради My, изля пламенния Си гняв, Запали огън в Сион,  
разорението на дъщерята на людете ми. 49 Окото ми който изпояде основите му. 12 Земните царе не  
пролива сълзи и не престава, защото няма отрада. вярвала, нито живущите по целия свят, Че щеше да  
50 Докато не се наведе Господ и не погледне от влезе противник и неприятел в ерусалимските порти.  
небесата. 51 Окото ми прави душата ми да ме боли 13 А това стана поради греховете на пророците му  
поради всичките дъщери на града ми. 52 Ония, които и поради беззаконията на свещениците му, Които  
ми са неприятели без причина, ме гонят непрестанно проливаха кръвта на праведните всред него. 14 Те  
като птиче. 53 Отнека живота ми в тъмницата, и се скитаха като слепи по улиците, оскверниха се с  
хвърлиха камък върху мене. 54 Води стигнаха над кръв, Тъй щото човеците не можаха да се допират  
главата ми; рекох: Свърших се. 55 Призовах името до дрехите им. 15 Отстъпете, вие нечисти, викаха  
Ти, Господи, от най-дълбоката тъмница. 56 Ти чу към тях; отстъпете, отстъпете, не се допирайте до  
гласа ми; не затваряй ухото Си за въздишането ми, нас; А когато те бягаха и се скитаха, говореше се  
за вопълта ми; 57 Приближил си се в деня, когато между народите: Няма да пришелствуват вече с нас.  
Те призовах; рекъл си: Не бой се. 58 Застьпил си 16 Гневът на Господа ги разпръсна; Той не ще вече  
се Господи, за делото на душата ми; изкупил си да гледа на тях; Свещеническо лице не почетоха,  
живота ми. 59 Видял си, Господи, онеправданието за старци не се смилиха. 17 И до сега очите ни  
ми; отъди делото ми. 60 Видял си всичките им се изнуяват от чакане суетната за нас помощ;  
отмъщения и всичките им замисли против мене. 61 Ожидахме народ, който не можеше да спасява. 18  
Ти си чул, Господи, укоряването им и всичките им Причакват стъпките ни, така че да не можем да  
замисли против мене, 62 Думите на ония, които се ходим по улиците си; Приближи се краят ни; дните  
подигат против мене, и кроежите им против мене ни се изпълниха; да! краят ни дойде. 19 Ония, които  
цял ден. 63 Виж, кога седят и кога стават аз им ни гонеха, станаха по-леки от небесните орли; Гониха  
съм песен. 64 Ще им въздадеш, Господи, въздаяние ни по планините, причакваха ни в пустинята. 20  
според делата на ръцете им; 65 Ще им дадеш, като Помазаникът Господен, дишането на ноздрите ни,  
клетвата Си върху тях, окаменено сърце; 66 Ще ги Тоя, под чиято сянка казвахме, че ще живеем между  
прогониш с гняв, и ще ги изтребиш изпод небесата народите, се хвана в техните ями. 21 Радвай се и  
Господни.

**4** Как почерня златото! Измени се най-чистото злато! Камъните на светилището са пръснати край всичките улици, 2 Драгоценните синове на Сион, равноценни с чисто злато, Как се считат за глинени съдове, дело на гърнчарска ръка! 3 Даже чакалите подават съсци и кърмят малките си; А дъщерята на людете ми се ожесточи като камилоптиците в пустинята; 4 Защото езикът на базайничето се залепя на небцето му от жажда; Децата искат хляб, но няма кой да им отчупи. 5 Ония, които яджа отбрани ястия, лежат небрежни в улиците; Възпитаните в мораво прегръщат бунището. 6 Защото наказанието за беззаконието на дъщерята на людете ми стана по-голямо от наказанието за греха на Содом, Който биде съсипан в един миг, без да са го бараги човешки

весели се, дъщеръ едомска, която живееш в земята Уз! Обаче и до тебе ще дойде чашата; ще се опиеш, и ще се заголиш. 22 Свърши се наказанието за беззаконието ти, дъщеръ Сионова; Той няма вече да те закара в плен; Но ще накаже твоето беззаконие, дъщеръ едомска, ще открие съгрешенията ти.

**5** Спомни си, Господи, какво ни стана; Погледни и виж как ни укоряват. 2 Наследството ни мина на чужденци, Къщите ни на странни. 3 Останахме сирачета без баща; Майките ни са като вдовици. 4 Водата си пихме със сребро, Дървата ни идат с пари. 5 Нашите гонители са на вратовете ни; Трудим се, и почивка нямаме. 6 Простряхме ръка към египтяните И към асирийците, за да се наситим с хляб. 7 Башите ни съгreshиха, и няма ги; И ние носим техните

беззакония. 8 Слуги господаруват над нас, И няма  
кой да ни избави от ръката им. 9 Добиваме хляба си с  
опасност за живота си Поради меча, който ограбва в  
пустинята. 10 Кожата ни почервена като пещ Поради  
върлуването на глада. 11 Изнасилваха жените в  
Сион, девиците в Юдовите градове. 12 Чрез техните  
ръце биваха обесени първенците, Старейшините  
не се почитаха. 13 Младежите носеха воденични  
камъни, И децата падаха под товара на дървата. 14  
Старейшините не седят вече на портите; Младежите  
изоставиха песните си. 15 Престана радостта на  
сърцето ни; Хорото ни се обърна на жалене. 16  
Венецът падна от главата ни; Горко ни! защото сме  
съгрешили. 17 Затова чезне сърцето ни. Затова  
причерня на очите ни. 18 Поради запустяването  
на Сионския хълм Лисиците ходят по него. 19 Ти,  
Господи, седиш като Цар до века; Престолът Ти е  
из род в род. 20 Защо ни забравяш за винаги, И ни  
оставяш за толкоз дълго време? 21 Възвърни ни,  
Господи, към Себе Си, и ще се възвърнем; Обнови  
дните ни както изпърво, 22 Ако не си ни отхвърлил  
съвсем, И не си се разгневил твърде много против  
нас.

# Езекил

**1** В тридесетата година, четвъртия месец, на петия ден от месеца, като бях между пленниците при реката Ховар, отвориха се небесата, и аз видях Божии видения. **2** На петия ден от месеца в тая година, която бе петата от пленяването на цар Иоахина, з Господното слово дойде нарочно към свещеника Езекиила, син на Вузия, в Халдейската земя, при реката Ховар; и там Господната ръка биде върху него. **4** Видях, и, ето, вихрушка идеше от север, голям облак и пламнал огън, а около него сияние; и отсред него се виждаше нещо на глед като светъл метал, от средата на огъня. **5** Отсред него се виждаше и подобие на четири живи същества. И това беше изгледът им; те имаха човешко подобие. **6** Всяко от тях имаше четири лица, всяко имаше и четири крила. **7** Нозете им бяха прави нозе; и стъпалото на нозете им беше подобно на стъпало на телешка нога; и изпуштаха искри като повърхността на лъскава мед. **8** И имаха човешки ръце под крилата си на четирите си страни; и на четирите лицата и крилата бяха така: **9** крилата им се съединяваха едно с друго; не се обръщаха като вървяха; всяко вървеше направо пред себе си. **10** А колкото за изгледа на лицата им, той беше като човешко лице; и четирите имаха лъвово лице от дясната страна; и четирите имаха волско лице от лявата; и четирите имаха орлово лице. **11** и лицата им и крилата им бяха обрънати нагоре; две крила на всяко се съединяваха едно с друго, и двете покриваха телата им. **12** И вървяха всяко направо пред себе си; где то се носеше духа, там вървяха; като вървяха не се обръщаха. **13** А колкото за подобието на живите същества, изгледът им бе като запалени огнени въглища, като изгледа на факли, които се движеха нагоре надолу между живите същества; огънят беше светъл, и светкавица изскачаше из огъня. **14** И живите същества блещукаха наглед като светкавица. **15** А като гледах живите същества, ето по едно колело на земята при живите същества, за всяко от четирите им лица, **16** Изгледът на колелата и направата им бе като цвят на хрисолит; и четирите имаха еднакво подобие; а изгледът им и направата им бяха като че ли на колело в колело. **17** Когато вървяха, вървяха към четирите си страни; не се обръщаха като вървяха. **18** А колелата им бяха високи и страшни; и колелата около тия четири бяха пълни с очи. **19** И когато вървяха живите същества, и колелата вървяха край тях; и когато се издигаха от земята, и колелата се издигаха.

край тях; защото духът на всяко от живите същества беше и в колелата му. **21** Когато вървяха ония, вървяха и тия; и когато стояха ония, стояха и тия; а когато ония се издигаха от земята, то и колелата се издигаха край тях; защото духът на всяко от живите същества беше и в колелата му. **22** А над главите на живите същества имаше подобие на един простор, на глед като цвят на страшен кристал, разпространен над главите им. **23** А под простора крилата им бяха разпрострени, едно срещу друго; всяко същество имаше две, които покриваха телата им от сам; и всяко имаше две, които ги покриваха оттам. **24** И когато вървяха, чухах фученето на крилата им като бучене на големи води, като глас на Всесилния, шум на метеж като шум на войска. Когато се спираха, спущаха крилата си. **25** И глас се издаде от горе из простора, който бе над главите им; и като се спряха спуснаха крилата си. **26** И над простора, който бе върху главите им, се виждаше подобие на престол, наглед като камък сапфир; и върху подобието на престола имаше подобие на глед като човек, седящ на него на високо. **27** И видях нещо наглед като светъл метал, като изглед на огън в него от всяка страна; от това, което се виждаше, че е кръстът му, и нагоре, и от това, което се виждаше, че е кръстът му, и надолу видях като изглед на огън, обиколен със сияние. **28** Какъвто е изгледът на дъгата в облака в дъждовен ден, такъв бе изгледът на обикалящото сияние. Това бе изгледът на подобието на Господната слава. И когато го видях, паднах на лицето си, и чух глас на единого, който говореше.

**2** Ими рече: Сине човешки, изправи се на нозете си, и ще ти говоря. **2** И като ми говори, Духът влезе в мене и ме постави на нозете ми; и чух онзи, който ми говореше. **3** И рече ми: Сине човешки, аз те изпращам при израиляните, при бунтовни люде, които въстанаха против Мене; те и бащите им са престъпвали Моите думи дори до тия днешен ден. **4** Тия чада, при които те изпращам, са безочливи и коравосърдечни; а ти да им думаши: Така казва Господ Иеова. **5** послушали или непослушали, (зашто е бунтовен дом), пак те ще познаят, че е имало пророк всред тях. **6** И ти, сине човешки, да се не плашиш от тях, и от думите им да се не убиши, ако и да има тръни и бодили около тебе, и да живееш между скорпии; да се не убиши от думите им, нито да се ужасяваш от погледите им, макар че са бунтовен дом. **7** И да им говориш думите Ми, или послушали или непослушали; защото са твърде бунтовни. **8** Ти обаче, сине човешки, слушай това, което ти говоря; не ставай и ти бунтовник като тия бунтовен дом; **9** И отвори устата си и изяж това, което ти давам. **9** И гдето духът имаше да иде, и колелата се издигаха като погледнах, ето ръка простирана към мене, и ето

в нея свитък книга. **10** И той го разви пред мене. Писаното бе отвътре и отвън, в което бяха написани плачове, ридание и горко.

**3** И рече ми: Сине човешки, изяж това, което намираш; изяж тоя свитък, и иди, говори на Израилевия дом. **2** И тъй, отворих устата си; и той ме накара да ям свитъка. **3** И рече ми: Сине човешки, нека смила коремтъти тоя свитък, който ти давам, и нека се насятят червата ти от него. Тогава го изядох; и беше в устата ми сладък като мед. **4** И рече ми: Сине човешки, иди, отправи се към Израилевия дом, и говори им с Моите думи. **5** Защото не си изпратен при люде с непознат език и мъчен говор, но при Израилевия дом, **6** не при много племена с непознат език и мъчен говор, чито думи не разбираш. Навсякъде при такива ако те пращах, те щяха да те послушат. **7** Но Израилевият дом няма да те послуша, защото не щат да послушат и Мене; понеже целият Израилев дом е с кораво чело и жестоко сърце. **8** Ето, направих лицето ти твърдо против техните лица, и челото ти твърдо против техните лица. **9** Като адамант по-твърд от кремък направих челото ти; да се не боиш от тях, нито да се ужасиш от погледа им, макар да са бунтовен дом. **10** Рече ми още: Сине човешки, приеми в сърцето си и послушай с ушите си всичките думи, които ще ти говоря; **11** и иди, отправи се към плениниците, към сънародниците си, и като им говориш кажи: Така говори Господ Иеова, - или послушали, или непослушали. **12** Тогава Духът ме подигна; и чух зад себе си глас на голямо спускане, който казваше: Благословена Господната слава от мястото My! **13** И чух фученето на крилата на живите същества, които крила се допираха едно до друго, и тропането на колелата край тях, - шум на голямо спускане. **14** И тъй, Духът ме издигна и отнесе ме; и аз отидох с огорчение, в разпалването на духа си; Но Господната ръка бе мощна върху мене. **15** Тогава дойдох в Телавив при плениниците, които живееха при реката Ховар, и настаних се там, където те бяха настанени; и там останах смаян между тях седем дни. **16** А след седемте дни Господното слово дойде към мене и рече: **17** Сине човешки, поставих те страж за Израилевия дом; слушай, прочее, словото от устата Ми, и предупреди ги от Моя страна. **18** Когато кажа на беззаконника: Непременно ще умреш; а ти не го предупредиш, и не говориш, за да предпазиш беззаконника от беззаконния му път, та да спасиш живота му, оня беззаконник ще умре в беззаконието си; но от твоята ръка ще изискам кръвта му. **19** Обаче, ако предупредиш беззаконника, но той не се върне от беззаконието си и от беззаконния си

път, той ще умре в беззаконието си; а ти си избавил душата си. **20** Пак, ако се върне праведникът от правдата си и извърши беззаконие като Аз поставя препънка пред него, той ще умре; понеже ти не си го предупредил, той ще умре в греха си, и правдата, която е вършил, няма да се помни; но от твоята ръка ще изискам кръвта му. **21** Но ако предупредиш праведника, за да не съгреши, и праведникът не съгреши, той непременно ще живее, защото се е свестили; и ти си избавил душата си. **22** И ръката на Господа биде там върху мене; и Той ми рече: Стани, излез на полето, и там ще ти говоря. **23** Тогава станах, та излязох на полето; и, ето, Господната слава стоеше там, като славата, която видях при реката Ховар; и паднах на лицето си. **24** Тогава Духът влезе в мене, изправи ме на нозете ми, и като ми говори, рече: Иди, затвори се в къщата си. **25** И тебе, сине човешки, ето, ще турят на тебе връзки и ще те вържат с тях, тъй щото няма да излезеш между людете. **26** И ще направя езикът ти да залепне за небцето ти, та ще бъдеш ням, и не ще бъдеш за тях изобличител; защото са бунтовен дом. **27** Но, когато ти говоря, ще отворя устата ти; и ти им кажи - Така казва Господ Иеова: Който слуша, нека слуша; и който не слуша, нека не слуша; защото са бунтовен дом.

**4** И ти, сине, човешки, вземи си тухла, тури я пред себе си, и начертай на нея града Ерусалим. **2** И постави обсада против него, съгради укрепления против него, и издигни могили против него; разположи още стан против него, и постави стеноломии против него от всяка страна. **3** Вземи си и желязна плоча, тури я като желязна стена между тебе и града, и насочи лицето си против него, и той ще бъде обсаден; и ти постави обсада против него. Това ще бъде знамение за Израилевия дом. **4** Тогава легни на лявата си страна, и положи на нея беззаконието на Израилевия дом; колкото дни лежиш на нея ще носиш беззаконието им. **5** Защото Аз определих годините на беззаконието им да ти бъдат съответствено число дни - триста и деветдесет дни; така ще носиш беззаконието на Израилевия дом. **6** И като навършиш тия, тогава легни на дясната си страна, и носи беззаконието на Юдовия дом четиридесет дни; по един ден ти определих за всяка година. **7** И насочи лицето си към обсадата на Ерусалим, с гола мишка, и пророкувай против него. **8** Ето, ще туря на тебе връзки, и няма да се обърнеш от едната си страна на другата, докато не навършиш дните, през които ще го обсаждаш. **9** Вземи си и пшеница и ечемик, боб и леща, просо и бяло жито, и като ги туриш в един съд, направи си от тях хлябове; и колкото дни лежиш на страната си, триста и деветдесет дни, яж

от тях. 10 И храната, която ядеш, да бъде с теглилка, окото Ми няма да пощади, И Аз няма да покажа двадесет сикли на ден; от време на време да ядеш милост. 11 Една трета част от тебе ще измрят от от тях. Също и вода с мярка да пиеш, по една мор, И ще се довършат всред тебе от глад; И една шеста от ин на ден; от време на време да пиеш. 12 трета част ще паднат около тебе от меч; А една Да ги ядеш като еchemичени пити, и да ги печеш с трета част ще разпръсна по всичките ветрища, И ще човешки нечистотии пред очите им. 13 И Господ рече: изтегля нож след тях. 14 Така ще се изчерпи гнева Така ще ядат израиляните хляба си омърсен между Ми, И Аз ще удовлетворя яростта Си върху тях, И ще народите, дето ще ги изпъдя. 14 Тогава аз рекох: Ах! се задоволя; И те ще познаят, че Аз Господ говорих Господи Иеова, ето, душата ми не се е омърсила; в ревността си, Когато изчерпи яростта Си против понеже от младостта си до сега не съм ял мърша тях. 15 При това, пред всекого, който минава, ще те или разкъсано от звяр, нито е влязло някога в устата направя пустиня и предмет на укор Между народите, ми мярсно месо. 15 Тогава ми рече: Виж, давам ти които са около тебе. 16 И тъй, това ще бъде за укор говежди нечистотии вместо човешки нечистотии; с и присмех, За поука и удивление, На народите, които него опечи хляба си. 16 Рече ми още: Сине човешки, са около тебе, Когато извърши в тебе съдби с гняв, ето, Аз ще строша подпорката от хляба в Ерусалим; С ярост, и с яростни изобличения; Аз Господ говорих те ще ядат хляб с теглилка и икономично, и смаяни това. 16 Когато изпратя върху тях злите стрели на ще пият вода с мярка. 17 Това ще направя, за да гледат един други глада, Изтребителите, които ще изпратя, за да ви се лишат от хляб и вода, и да се гледат един други изтребят, Ще усили още и гладът у вас, И ще строша смаяни, и да се изнурят в беззаконието си.

**5** И ти, сине човешки, вземи си остьр нож, то ест, вземи си бърснарски бърснац, и си обръсни главата и брадата; после вземи си везни та претегли и раздели космите. 2 Една трета част изгори в огън всред града, когато се изпълнят дните на обсадата; и една трета част вземи и я насечи с ножа от всяка страна; и една трета част разпръсни по въздуха, и Аз ще изтегля нож след тях. 3 А от тия вземи няколко и вържи ги в полите си. 4 После и от тия вземи малко, хвърли ги всред огъня, и изгори ги в огъня; от тук ще излезе огън по целия Израилев дом. 5 Така казва Господ Иеова: Това е Ерусалим. Аз го поставих всред народите; И разни страни го обикалят. 6 Но той се разбунтува против съдбите Ми като извърши беззаконие повече от народите, И против повеленията Ми повече от страните, които са около него; Защото отхвърлиха съдбите Ми, И не ходиха в повеленията Ми. 7 Затова, така казва Господ Иеова; Понеже вие сте по-немирни от народите, които са около вас, Като не ходихте в повеленията Ми, И не пазихте съдбите Ми, Нито сторихте даже според постановленията На народите, които са около вас, 8 Затова, така казва Господ Иеова: Ето, и Аз съм против тебе, И ще извърша съдби всред тебе пред очите на народите. 9 Поради всичките твои мерзости Ще ти направя онова, което никога не съм направил, Нито ще направя някога подобно нему. 10 Затова, башти ще изядат чадата си всред тебе, И чада ще изядат башите си; И Аз ще извърша съдби в тебе, А всички останали от тебе ще разпръсна към всичките ветрища. 11 Затова, заклевав се в живота Си, казва Господ Иеова, Понеже ти оскверни светилището Ми С всичките си мерзости И с всичките си гнусоти, Затова Аз непременно ще те отрежа;

**6** И Господното слово дойде към мене и казваше: 2 Сине човешки, насочи лицето си към Израилевите планини, и пророкуй на тях, казвайки: 3 Планини Израилеви, слушайте словото на Господа Иеова. Така казва Господ Иеова към планините и към хълмовете, Към урвите и към долините: Ето, Аз, Аз ще нанеса върху вас меч, И ще разоря високите ви места. 4 Жертвениците ви ще се изоставят, И кумирите ви на слънцето ще се строшат; И ще тръшна пред идолите ви избитите ви мъже. 5 И ще постеля труповете на израиляните Пред идолите им, И ще разпръсна костите ви Около жертвениците ви. 6 Навсякъде, дето живеете, градовете ще бъдат запустени, И високите места ще се изоставят, За да запустеят и да се развалят жертвениците ви, Идолите ви да се строшат и да изчезнат, Кумирите ви на слънцето да се съсекат, И изделията ви да се унищожат. 7 Тоже и избитите ще паднат всред вас; И ще разберете, че Аз съм Господ. 8 Ще оставя обаче остатък, Като ще имате между народите някои избягнали от ножа, Когато бъдете разпръснати по разните страни. 9 И колкото от вас избегнат Ще Меномнят между народите, Гдето ще бъдат заведени пленници, Как съм бил съкрушен поради блудното им сърце, Което се отклони от Мене, И поради очите им, които блудствуват след идолите им; И ще се отвръщават от себе си Поради злините, които са вършили във всичките си мерзости. 10 И ще познаят, че Аз Господ Не съм казал напразно, Че щях да им сторя това зло. 11 Така казва Господ Иеова: Плесни с

ръката си, И тропни с ногата си, и речи: Горко поради гняв е върху цялото това множество. **15** Ножът е всичките лоши мерзости на Израилевия дом! Защото вън, а морът и гладът вътре; Който е на нивата ще ще паднат от нож, от глад и от мор. **12** Далечният ще умре от нож; А който е в града, глад и мор ще го умре от мор, И близкият ще падне от нож, А който погълнат. **16** А ония от тях, които избягнат, като се остане и бъде обсаден ще умре от глад; Така ще избавят Ще бъдат по планините като гъльбите по изнеряя яростта Си над тях. **13** И ще познаете, че Аз долините, Всичките плачещи, всеки за беззаконието съм Господ, Когато убитите им лежат между идолите им Около жертвениците им, На всеки висок хълм, По високите върхове на планините, Под всяко зелено дърво, И под всеки гъстолист дъб, На мястото гдето принасяха благоухане На всичките си идоли. **14** И Аз ще простира ръката Си върху тях, И ще направя земята пуста, - По-пуста от пустинята към Дивлат, - Във всичките места гдето живеят; И те ще познаят, че Аз съм Господ.

**7** При това, Господното слово дойде към мене и казваше: **2** А ти, сине човешки, слушай. Така казва Господ Иеова към Израилевата земя: Край! краят дойде На четирите краища на страната. **3** Сега е дошъл краят върху тебе; Защото ще изпратя гнева Си върху тебе, Ще те съдя според постъпките ти, И ще възвърна върху тебе всичките ти мерзости. **4** Окото ми не ще те пощади, Нито ще ти покажа милост; Но ще възвърна върху тебе постъпките ти, И въздаянията ти за твоите мерзости ще бъдат всред тебе; И ще познаете, че Аз съм Господ. **5** Така казва Господ Бог Иеова: Зло, едно небивало зло, ето, иде; **6** Краят дойде, краят дойде, Бди против тебе; ето, настъпи. **7** Присъдата ти дойде върху тебе, който живееш в тая земя; Времето дойде, денят наближи, Ден на смущение по планините, а не на възклициане. **8** Сега скоро ще излея върху тебе яростта Си, И ще изчерпя гнева Си върху тебе; Ще те съдя според постъпките ти, И ще възвърна върху тебе всичките ти мерзости, **9** Окото Ми няма да пощади, Нито ще покажа милост; Ще ти въздам според постъпките ти, И въздаянията за твоите мерзости ще бъдат всред тебе; И вие ще познаете, че Аз, Който ви поразявам, съм Господ. **10** Ето, денят, ето, иде! Твоята присъда се яви! Жезълът се разъфтя, гордостта поникна! **11** Насилието порасна в тояга за беззаконието им; Нищо не ще остане от тях, Нито от това множество, Нито от имота им; И няма да остане великолепие между тях. **12** Времето дойде, денят наближи; Който купува, да се не радва; И който продава, да не жали; Защото има гняв върху цялото това множество. **13** Защото продавачът няма да притежава наново продаденото от него, Ако и да е останал жив; Понеже видението относно цялото това множество няма да се отмени, Нито ще утвърди някой себе си Чрез беззаконния си живот. **14** Затръбиха и приготвиха всичко, Но никой не отива на боя; Защото Моят

гняв е върху цялото това множество. **15** Ножът е всичките ръце ще ослабват, И всички колена ще станат като вода. **16** Ще се препашат с вретище, И ужас ще ги покрие; Срам ще има по лицата на всичките, И плешивост по главите на всички тях. **19** Среброто си ще хвърлят по улиците, И златото им ще бъде като нечисто нещо; Среброто и златото им не ще могат да ги избавят В деня на гнева Господен; Те няма да насият душите си, нито да напълнят червата си; Защото о тях се спънаха и паднаха в беззаконието си. **20** Господ постави славното Си укражение, за да се гордеят с него; Но те направиха в него образите на своите мерзости, На омразните си идоли; Затова, Аз го обръщам в нещо нечисто за тях. **21** Ще го предам в ръцете на чужденци за плячка, И на нечестивите на земята за корист; И те ще го омърсят; **22** И като отвърна лицето Си от тях, Те ще омърсят светилището Ми, И грабители ще влязат в него и ще го омърсят. **23** Направи верига; Защото земята е пълна с кървави престъпления, И градът е пълен с насилие. **24** Затова, ще докарам най-злите от народите, И те ще се завладеят къщите им; Ще направя да престане и гордостта на силните; И светите им места ще се омърсят. **25** Погибел иде; Ще потърсят мир, но не ще има. **26** Бедствие след бедствие ще дохожда, И слух след слух ще пристига; Тогава ще поискат видение от пророк; Но поуката ще се изгуби от свещеника, И съветът от старейшините. **27** Царят ще жалее, Първенецът ще се облече в смайване, И ръцете на людете на страната ще ослабват. Според постъпките им ще им направя, И според заслужването им ще ги съдя; И ще познаят, че Аз съм Господ.

**8** А в шестата година, в шестия месец, на петия ден от месеца, като седях в къщата си, и Юдовите старейшини седяха пред мене, ръката на Господа Иеова слетя там върху мене. **2** Погледнах, и ето подобие на глед като огън; от това, което се виждаше, че е кръстът му и надолу, огън; и от кръста му нагоре, наглед като сияние, като че ли беше светъл метал. **3** И Той простира подобие на ръка и ме хвана за космите на главата ми; и Духът ме издигна между земята и небето, и пренесе ме чрез Божии видения в Ерусалим, до входа на северната порта на вътрешния двор, гдето бе поставен възбудителят на ревността идол, който предизвиква ревнование. **4** ето, славата на Израилевия Бог бе там, както във видението, което видях на полето. **5** Тогава ми рече:

Сине човешки, подигни сега очите си към север. И на кръста си писарска мастилница. 4 И Господ тъй, повдигнах очите си към север, и, ето, на север му рече: Мини през града, през Ерусалим, и тури от вратата, която води за олтара, при входа стоеше белег върху челата на мъжете, които въздишат и тоя възбудител на ревнивост идол. 6 И рече ми: плачат поради всичките мерзости, които стават всред Сине човешки, видиш ли що правят тия? - големите него. 5 А на другите рече, като слушах аз: Минете мерзости, които Израилевият дом върши тук, та да се подир него през града, та поразете; окото ви да не отдалеча от светилището Си? Но ще видиш още пак пощади, нито да покаже милост; 6 старци, юноши и големи мерзости. 7 И тъй, заведе ме до вратата на девици, младенци и жени избийте съвсем; но не се двора; и, като погледнах, ето една дупка в стената. 8 приближавайте при никого от ония, върху които е Тогава ми рече: Сине човешки, копай сега в стената. белегът; и започнете от светилището Ми. Прочее те И като копах в стената, ето един вход. 9 И рече ми: започнаха от старейшините, които бяха пред дома. Влез та виж нечестивите мерзости, които тия вършат 7 Тогава им рече: Осквернете дома, и напълнете туха. 10 Влязох прочее и погледнах; и ето всякаакви дворовете с убити; излезте. И излязоха та поразяваха подобия на гадове и гнусни животни, и всичките в града. 8 А те като поразяваха и аз останах, паднах идоли на Израилевия дом, изобразени на стената на лицето си, извиках, и рекох: Горко, Господи Иеова! от край до край. 11 И пред тях стоеша седемдесет ще изтрбиш ли всичките останали от Израиля като мъже от старейшините на Израилевия дом, всред изливаш гнева си върху Ерусалим? 9 И Той ми рече: които стоеше Язания Сафановия син, всеки с Беззаконието на Израилевия и на Юдовия дом стана кадилницата си в ръката си; и гъст облак темян се твърде голямо; земята е пълна с кръв, и градът издигаше. 12 Тогава ми рече: Сине човешки, видя ли пълен с извращение на съд; защото си думат: Господ що правят в тъмнината старейшините на Израилевия е напуснал земята, и: Господ не вижда. 10 Затова, дом, всички в скришните стани за изображения? и от Моя страна, окото Ми няма да пощади, и Аз защото си казват: Господ не ни вижда; Господ е няма да покажа милост, а ще възвърна постыките напуснал земята. 13 Рече ми още: Ще видиш още им върху главите им. 11 И ето, облечения в ленено пак големи мерзости, които вършат. 14 Тогава ме мъж, който имаше на кръста си мастилницата, даде заведе до входа на северната порта на Господния отчет за работата, като каза: Направих както Ти ми дом; и, ето, там седяха жени та оплакваха Тамуз. заповяда.

15 И рече ми: Видя ли, сине човешки? Ще видиш още пак и по-големи мерзости от тия. 16 И въведе ме във вътрешния двор на Господния дом; и, ето, във входа на Господния храм, между предхрамието и олтара, около двадесет и пет мъже, с гърбовете си към Господния храм, и с лицата си към изток, които се кланяха на сълънцето към изток. 17 Тогава ми рече: Видя ли, сине човешки? Малко ли е за Юдовия дом дето вършат мерзости, каквито тия вършат туха? Защото като напълних земята с насилия, пак предизвикват гнева Ми; и, ето, турят клончето до ноздрите си. 18 Затова и аз ще действувам с ярост; окото Ми няма да пощади, нито ще покажа милост; и макар да извикат в ушите Ми с висок глас, няма да ги послушам.

9 Тогава Той извика в ушите ми с висок глас и рече:

Нека се приближат ония, на които е заръчано за града, всеки с изтребителното си оръжие в ръка. 2 И, ето, шест мъже идеха по пътя от горната порта, която гледа към север, всеки с разрушително оръжие в ръка, и всред тях един човек облечен в ленено, с писарска мастилница на кръста му; и като влязоха застанаха при медния олтар. 3 И славата на Израилевия Бог се издигна от херувимите, над които бе, та застана над прага на дома; и Той извика към облечения в ленено мъж, който имаше

10 После погледнах, и, ето, в простора, който бе върху главите на херувимите, се яви над тях като камък сапфир, наглед като подобие на престол. 2 И той проговори на облечения в ленено мъж, казвайки: Влез между търкалящите колела под херувимите, напълни ръцете си с огнени въглища из сред херувимите, и пръсни ги върху града. И той влезе пред очите ми. 3 А херувимите стоеша отляво на дома, когато влизаше мъжът: и облакът изпълни вътрешния двор. 4 И Господната слава се издигна от херувимите, та застана над прага на дома; и домът се изпълни от сиянието на Господната слава. 5 И фученето на крилата на херувимите се чуваше дори до външния двор, като глас на Всесилния Бог, когато Той говори. 6 И когато заповядва на облечения в ленено мъж, казвайки: Вземи огън между търкалящите колела, из сред херувимите, тогава той влезе та застана при едно колело. 7 И един херувим, като простира ръка из сред херувимите към огъня, който бе всред херувимите, взе от него, и тури в ръцете на облечения в ленено, който като го взе излезе. 8 А подобието на човешка ръка в херувимите се виждаше под крилата им. 9 И като погледнах, ето четири колела при херувимите, едно колело при един херувим, и едно колело при друг херувим; и изгледът на колелата бе като цвят на

христолит. 10 А колкото за изгледа им, и четирите Те са месо, а тоя град е котел; Обаче Аз ще ви имаха еднакво подобие, като че ли на колело в извадя изред него. 8 От ножа се боехте; И нож колело. 11 Когато вървяха, вървяха към четирите си ще докарам върху вас, казва Господ Иова. 9 Ще ви страни; не се обръщаха като вървяха, но на където извадя изред града, И ще ви предам в ръцете на се управяше първия, следваха го и другите без да чужденци, И ще извърша съдби всред вас. 10 От меч се обръщат като вървяха. 12 А цялото им тяло, ще паднете; В Израилевите предели ще ви съдя; И гърбовете им, ръцете им, крилата им, и колелата, то ще познаете, че Аз съм Господ. 11 Тоя град не ще ви ест, колелата на четирите живи същества, бяха пълни бъде котел, Нито ще бъдете вие месо всред него; В с очи от всяка страна. 13 А колкото за колелата, те Израилевите предели ще ви съдя; 12 И ще познаете, се наричаха, като слушах аз, търкалящи колела. че Аз съм Господ; Понеже не ходихте в повеленията 14 Всяко от живите същества имаше четири лица; Ми, Нито извършихте съдбите Ми, Но постъпвахте първото лице бе херувимско лице; второто лице, според постановленията на околните вам народи. 13 човешко лице; третото, лъвово лице; а четвъртото, А като пророкувах, Фелатия Венаиевия син умря. орлово лице. 15 И херувимите се издигнаха. Това е Тогава паднах на лицето си, и като извиках с висок живото същество, което видях при реката Ховар. 16 глас, рекох: Горко, Господи Иеова! ще довършиш И когато вървяха херувимите, и колелата вървяха ли Ти останалите от Израилия? 14 И Господното край тях; и когато херувимите подигаха крилата слово дойде към мене и рече: 15 Сине човешки, си, за да се издигнат от земята, то и колелата братята ти, да! твоите братя, сродните ти мъже, и не се отклоняваха от тях. 17 Когато стоеха ония, целият Израилев дом, те всички са ония, на които стоеха и тия; а когато се издигаха ония, издигаха Ерусалимските жители рекоха: Отдалечете се от се и тия заедно с тях; защото духът на всяко от Господа; нам се даде тая земя за владение. 16 живите същества беше и в тях. 18 Тогава Господната Затова речи: Така казва Господ Иеова: Понеже ги слава излезе изотгоре на прага на дома и застана преместих далеч между народите, И понеже ги над херувимите. 19 Когато излязоха, херувимите разпръснаха по разни страни, И съм бил на тях за подигнаха крилата си, та се издигнаха от земята, малко време светилище В страните гдето са отшли, като гледах аз, и колелата край тях; и застанаха 17 Затова речи: Така казва Господ Иеова: Ще ви във входа на източната порта на Господния дом; и събра от народите, Ще ви прибера от страните гдето славата на Израилевия Бог бе отгоре им. 20 Това е сте разпръснати, И ще ви дам Израилевата земя. живото същество, което видях под Израилевия Бог, 18 И като дойдат там, Ще мащнат от нея всичките й при реката Ховар; и познах, че бяха херувими. 21 гнусотии И всичките й мерзости. 19 Аз ще им дам Всеки имаше четири лица, и всеки четири крила; и едно сърце, И ще вложа вътре във вас нов дух; И подобие на човешки ръце се виждаше под крилата като отнема каменното сърце от плътта им, Ще им им. 22 А колкото за подобието на лицата им, те дам крехко сърце, 20 За да ходят в повеленията бяха същите лица, които видях при реката Ховар, - Ми, И да пазят наредбите Ми и да ги вършат. И те изгледът им и сами те; вървяха всяко направо пред ще бъдат Мои люде, и Аз ще бъда тихен Бог. 21 А себе си.

**11** При това духът ме дигна та ме отнесе на източната порта на Господния дом, която гледа към изток; и ето във входа на портата двадесет и пет мъже, между които видях Язания Азурория син и Фелатия Венаиевия син, първенци между людете. 2 И Господ ми реч: Сине човешки, тия са мъжете, които измислюват неправда, и които дават нечестив съвет в тия град, като казват: 3 Времето не е близо да съградим къщи; тия град е котел, а ние месо. 4 Затова, пророкуй против тях, пророкуй, сине човешки. 5 И Господният Дух слетя върху мене и рече ми: Говори. Така казва Господ: Това е що сте рекли, дому Израилев; Защото Аз знам размишленията на духа ви. 6 Убихте мнозина в тия град. И напълнихте улиците му със заклани. 7 Затова, така казва Господ Иеова: Избитите от вас, които постлахте всред него,

им и мерзостни желания, Ще възвърна постъпките им върху главите им, Казва Господ Иеова. 22 Тогава херувимите подигнаха крилата си, и колелата се издигнаха край тях; и славата на Израилевия Бог бе отгоре им. 23 И Господната слава се издигна изред града та застана на хълма, който е на изток от града. 24 И Духът като ме издигна отнесе ме чрез видение, с Божия Дух, в Халдейската земя, при пленниците. Тогава видението, което бях видял, си отиде от мене. 25 После, казах на пленниците всичките думи, които Господ беше ми показал.

**12** Пак Господното слово дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, ти живееш всред дом на бунтовници, които имат очи, за да виждат, но не виждат, които имат уши, за да чуват, но не чутят; защото са бунтовен дом. 3 Затова, ти сине човешки, пригответи си вещите, потребни за преселване, и

пресели се денем пред очите им; пресели се от да престане, И няма вече да се употребява за мястото си на друго място пред очите им; негли поговорка в Израиля; Но каки им: Дните наближават, дадат внимание, ако и да са бунтовен дом. 4 Изнеси Тоже и изпълнението на всяко видение. 24 Защото вещите си пред очите им, като вещи за преселване; не ще има вече никакво лъжливо видение. Нито а привечер излез и сам ти пред очите им, като ония, ласкателно предсказване всред Израилевия дом. които отиват на преселване. 5 Прокопай си стената 25 Защото Аз съм Господ Аз ще говоря, И словото, пред очите им, и изнеси вещите си през нея. 6 което ще говоря ще се изпълни; Няма да се отлага Пред очите им вдигни ги на рамена, и изнеси ги на вече; Защото във вашите дни, бунтовни доме, като мръкване. Покрий лицето си та да не видиш земята; изговоря слово Ще го и изпълня, казва Господ Иеова. понеже те поставих за знамение на Израилевия дом. 26 Так дойде към мене Господното слово и рече: 27 7 И сторих каквото ми бе заповядано; изнесох вещите Сине човешки, ето, ония, които са от Израилевия си денем като вещи за преселване, и привечер си дом, казват: Видението, което той вижда, ще се прокопах стената с ръка; и на мръкване ги изнесох изпълни след много дни, И той пророкува за далечни пред очите им, като ги вдигнах на рамена. 8 А на времена. 28 Затова, каки им: Така казва Господ утринта Господното слово дойде към мене и рече: 9 Иеова: Ни една от думите Ми не ще се отлага вече; Сине човешки, Израилевият дом, бунтовният дом, Но словото, което ще говоря, ще се изпълни, Казва не ти ли рече: Що правиш ти? 10 Кажи им: Така Господ Иеова.

казва Господ Иеова: Това пророчество наложено на тебе се отнася до княза, който е в Ерусалим, и до всички от Израилевия дом, между които са и те.

11 Речи: Аз съм знамението за вас. Както сторих аз, така ще стане с тях; В преселение, да! в плен ще отидат. 12 Князът, който е между тях, ще дигне товар на рамена. На мръкване, и ще излезе; Ще прокопаят стената, за да изнасят през нея вещите му; Ще покрие лицето си, за да не види земята с очите си. 13 Аз обаче ще простира грежата си върху него, И ще се хване в примката Ми; Ще го закарам във Вавилон в Халдейската земя; Но няма да я види, при все че там ще умре. 14 И ще разсея към всичките ветрища Всички, които са около него да му помагат, И всичките му полкове; И ще изтегля нож след тях. 15 И ще познаят, че Аз съм Господ, Когато ги разпърьса между народите И ги разсее по разни страни. 16 Обаче неколцина от тях ще оставя, Оцелели от меча, от глада и от мора, За да изявят всичките мерзости Между народите, гдето отиват; И ще познаят, че Аз съм Господ. 17 При това, Господното слово дойде към мене и рече: 18 Сине човешки, яж хляба си с трепет, И пий водата си с треперене и икономично. 19 И каки на людете на тая земя: Така казва Господ Иеова За жителите на Ерусалим в Израилевата земя: Ще ядат хляба си икономично, И ще пият водата си със смайване, За да запусте земята му, оголена от пълнотата си От беззаконието на всички, които живеят в нея. 20 Населените градове ще запустеят, И земята ще се разори; И ще познаете, че Аз съм Господ. 21 И Господното слово дойде към мене и рече: 22 Сине човешки, каква е тая поговорка, що имате в Израилевата земя, която казва: Дните минават, а никое видение не се събъда? 23 Затова каки им: Така казва Господ Иеова: Ще направя тая поговорка

### 13 И Господното слово дойде към мене и рече: 2

Сине човешки, пророкуй против Израилевите пророци, които пророкуват, и каки на ония, които пророкуват от своето сърце: Слушайте словото Господно. 3 Така казва Господ Иеова: Горко на глупавите пророци, Които се водят по своя си дух, Без да са видели някое видение! 4 Израилю, твоите пророци са Като лисици в развалините. 5 Вие не се изкачихте в проломите, Нито издигнахте ограда за Израилевия дом, За да устои в боя в деня Господен. 6 Ония видяха суети и лъжливи предсказания, Които казват: Господ говори, Когато Господ не ги е пратил, И които направиха човеците да се надяват, Че думата им щяла да се изпълни. 7 Не видяхте ли суетни видения, И не говорихте ли лъжливи предсказания, Когато казвате: Господ рече, При все че не съм говорил? 8 Затова, така казва Господ Иеова; Понеже говорихте суети и видяхте лъжи, Затова, ето, Аз съм против вас, Казва Господ Иеова. 9 И ръката Ми ще бъде против пророците, Които гледат суети и предсказват лъжи; Те не ще бъдат в съвета на людете Ми, Нито ще бъдат записани в списъка на Израилевия дом, Нито ще влязат в Израилевата земя; И ще познаете, че Аз съм Господ Иеова. 10 Понеже, да! понеже измамиха людете Ми Като казваха: Мир! а пък няма мир; И когато някои градяха една слабичка стена, Ето, те я мажеха с кал, 11 Кажи на ония, които я мажат с кал, че ще падне, Понеже ще вали пороен дъжд, И ти, голяма, каменна градушка, ще паднеш върху нея, И бурен вятър ще я съсише. 12 Ето, когато падне стената, няма ли да ви рекат: Где е калта, с която я мазахте? 13 Затова, така казва Господ Иеова: Непременно ще я съсиша в яростта Си с бурен вятър, В гнева Ми ще вали пороен дъжд, И в яростта Ми ще падне голяма градушка

от камъни, за да я разруша. 14 Така ще съборя си мерзости. 7 Защото на всеки от Израилевия стената, Която измазахте с кал, И така ще я съсипя дом, или от чужденците, които пришелствуват в на земята, Щото ще се открият основите й; Тя ще Израиля, който стане чужд за Мене като прегърне падне, и вие ще загинете всред нея; И ще познаете, идолите си в сърцето си, и тури беззаконието си като че Аз съм Господ. 15 Така ще изчерпа яростта Си препънка пред лицето си, и дойде при пророка, за върху стената И върху ония, които са я измазали с да се допита до Мене чрез него, Аз Господ ще му кал, И ще ви река: Няма стената, Нито ония, които я отговоря непосредствено от Себе Си; 8 защото ще измазаха, именно, 16 Израилевите пророци, които насочи лицето Си против такъв човек, ще го направя пророкуват за Ерусалим, И които виждат видения на за учудване, за знамение и поговорка, и ще го отсека мир за него, Когато няма мир, казва Господ Иеова. отред людете Си; и ще познаете, че Аз съм Господ. 17 И ти, сине човешки, Насочи лицето си и против 9 И ако би се подмамил пророкът да проговори дъщерите на людете си, Които пророкуват от своето дума, Аз Господ подмамих този пророк; и ще простира си сърце; И пророкуй против тях, като речеш: 18 ръката Си върху него, та ще го изтребя отред Така казва Господ Иеова: Горко на жените, които людете Си Израилия. 10 И ще понесат наказанието на пришиват възглавнички на всеки лакът, И правят беззаконието си, (наказанието на пророка ще бъде покривала за главите на лица от всякакъв ръст, за да като наказанието на онзи, който би се допитвал чрез ловят души! Ще ловите ли душите на людете Ми, И него), 11 за да не блуждае вече Израилевият дом ще пазите ли души живи за себе си? 19 Като лъжете от Мене, нито да се оскверняват вече с всичките людете Ми, които слушат лъжи, Ще Ме оскверните си престъпления, но да бъдат Мои люде, и Аз да ли между людете Ми За шепи еchemик и късчета бъде тихен Бог, казва Господ Иеова. 12 И Господното хляб, Та да убивате души, които не трябваше да слово дойде към мене и рече: 13 Сине човешки, умрат, И да опазите живи души, които не трябваше когато някоя земя Ми съгреши с коварство, и Аз да живеят? 20 Затова, така казва Господ Иеова: Ето, простира ръката Си върху нея, и строша подпорката й Аз съм против възглавничките ви, С които ловите от хляба, и пратя глад върху нея, и отсека от нея и души като птици; Ще ги отдера от мишиниците ви, човек и животно, 14 та ако тия трима мъже, Ноe, И ще оставя да избягат душите, Душите, които вие Даниил и Иов, бяха всред нея, те щяха да избавят ловите като птици. 21 Ще раздера и покривалата ви, само своите си души чрез правдата си, казва Господ И ще избавя людете Си от ръката ви, Та няма вече Иеова. 15 Ако бих докарал против земята люти да бъдат в ръката ви за лов; И ще познаете, че Аз зверове, и те я обезлюдяха, та да запусте, тъй че да съм Господ. 22 Защото с лъжите оскърбихте сърцето не може някой да мине през нея от зверовете, 16 пак, на праведния, Когото Аз не оскърбих; И укрепихте и тримата тия мъже ако бяха всред нея, заклевав ръцете на злодееца За да се не върне от нечестивия се в живота Си, казва Господ Иеова, те не щяха да си път. Та да се спаси живота му. 23 Затова, няма избавят нито синове нито дъщери, само сами те вече да виждате суети, Нито ще предсказвате вече щяха да се избавят, а земята щеше да запусте. предсказания; И ще избавя людете Си от ръката ви! 17 Или ако изнеся мяч върху оная земя, и речех: И ще познаете, че Аз съм Господ.

**14** Тогава дойдоха при мене някои от Израилевите старейшини та седнаха пред мене. 2 И Господното слово дойде към мене и рече: 3 Сине човешки, тия мъже прегърнаха идолите си в сърцата си, и туриха беззаконието си като препънка пред лицето си; бива ли да се допитват тия до Мене? 4 Затова, говори им като им речеш: Така казва Господ Иеова: На всеки от Израилевия дом, който прегърне идолите си в сърцето си, и тури беззаконието си като препънка пред лицето си, и дойде при пророка, Аз Господ ще му отговоря както подобава според многото му идоли, 5 за да хвана Израилевия дом за самото им сърце, понеже те всички станаха чужди за Мене чрез идолите си. 6 Затова, какви на Израилевия дом: Така казва Господ Иеова: Покайте се, отвърнете се от идолите си, да! отвърнете лицата си от всичките

ней, заклевав се в живота Си, казва Господ Иеова, те не щяха да избавят ни синове ни дъщери, но само те щяха да се избавят. 19 Или ако нанеся мяч върху оная земя, и излеех яростта Си върху нея с кръв, та да отсека от нея и човек и животно, 20 пак, заклевав се в живота Си, казва Господ Иеова, ако бяха всред нея Ноe, Даниил и Иов, те не щяха да избавят нито син нито дъщеря, но щяха да избавят само своите си души чрез правдата си; 21 прочее (така казва Господ Иеова), колко повече когато изпратя четирите Си тежки съдби върху Ерусалим, меча, глада, лютите зверове, и мора, та да отсека от него и човек и животно! 22 Но, ето, че останат в него избавилите се, синове и дъщери, които ще се изнесат; ето, че ще излязат при вас, и ще видите постылките им и делата им; и ще се утешите относно злото, което

нанесох върху Ерусалим, да! относно всичко що кожи, Опасах те с висон, И те покрих с копринена нанесох върху него. 23 Те ще ви утешат, когато покривалка. 11 Украсих те още с накити, Турех гривни видите постъпките им и делата им; и ще познаете, на ръцете ти И огърлица около шията ти, 12 Турех че Аз не съм сторил без причина всичко това що съм и колелце на ноздрите ти, Обеци на ушите ти, И сторил в него, казва Господ Иеова.

славен венец на главата ти. 13 Така ти се украси

**15** И Господното слово дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, какво повече е лозовото дърво от кое да е друго дърво, Или лозовата пръчка, която е такава, каквото са и горските дървета? 3 Ще се вземе ли дърво от него, за да се направи никаква работа? Или ще вземат ли от него колче, за да окочат на него някой съд? 4 Ето, то се хвърля в огъня за гориво; Когато огънят е изял и двата му края Средата му е опърлена. Ще бъде ли полезно за някоя работа? 5 Ето, когато бе цяло не ставаше за работа; Колко по-малко ще стане за работа, Когато го е изял огънят, и е опърлено! 6 Затова, така казва Господ Иеова: Както предадохте на огъня за гориво Лозовото дърво между горските дървета, Така ще предам тия, които живеят в Ерусалим. 7 Ще насоча лицето Си против тях; Те ще излязат из огъня, Но огънят ще ги пойде; И когато насоча лицето Си против тях Ще познаете, че Аз съм Господ. 8 И ще предам земята на запустение, Защото станаха престъпници, казва Господ Иеова.

**16** Пак дойде към мене Господното слово и рече: **20** При това, си взела синовете и дъщерите, Които си Ми родила, И тях си им пожертвувала да бъдат мерзостите си, като речеш: **3** Така казва Господ изядени. Малко ли бяха тия твои блудства **21** Та Иеова на ерусалимската дъщеря: Произходът ти и си заклала и чадата Ми, и си ги предала Да бъдат рождението ти е от Ханаанската земя; Баща ти бе преведени през огъня за тях? **22** И във всичките амореец, а майка ти хетейка. **4** А при раждането ти, В си мерзости и блудства Не си помнила дните на деня, когато си се родила, пътът ти не е бил отрязан, младостта си, Когато ти беше гола и непокрита Нито си била кълпана във вода, за да се очистиш, Със и се валяше в кръвта си. **23** И над всички тия сол не си била насолявана, нито в пелени повивана. си злини, (Горко, горко ти! казва Господ Иеова), **5** Око не те е пощадило Та да ти направи някое от **24** Съградила си за себе си и блудилище, И на тия неща и да те пожали; Но в деня, когато си се всяка улица си направила за себе си издигнато родила, Понеже са се погнусили от тебе, Била си място, **25** На всеки кръстопът си съградила издигнато изхвърлена по лицето на полето. **6** И когато заминах място, Направила си хубостта си гнусна, И като си край тебе и те видях, че се валяше в кръвта си, Рекох разтворила краката си на всеки, който минаваше, ти като беше в кръвта си: Да си жива; Да! Рекох ти Блудствува си търде много. **26** Блудствува като беше в кръвта си: Да си жива. **7** Направих те си и с Египтяните, Едрите си съседи, И като си да нарастеш извънредно, като полската трева; И ти блудствува, търде много си Ме разгневила. **27** порасна и стана голяма, И достигна превъзходна Ето, прочее, прострях ръката Си върху тебе, Намалих красота; Гърдите ти се образуваха, и космите ти определената ти храна, и те предадох на волята на растяха; Но ти беше гола и непокрита. **8** И когато ония, Които те мразят, - на филистимските дъщери, заминах край тебе и те погледнах, Ето, възрастта ти Които се срамуват от твоите позорни постылки. **28** беше любовна възраст; И тъй, като прострях полата Блудствува си и с асирийците, Защо не си се Си върху тебе, та покрих голотата ти, Клех ти се, и наситила; Да! блудствува си с тях, Но пак не си стъпих в завет с тебе, Казва Господ Иеова; и ти стана се наситила. **29** При това, си блудствува търде Моя. **9** Тогава те окъпах с вода; Да! измих кръвта много. Дори до оная търговска земя, до Халдейската; ти от тебе, И помазах те с миро. **10** Облякох те И пак нито така си се наситила. **30** Колко е слабо още във везани дрехи, И те обух с чехли от язовски сърцето ти, казва Господ Иеова, Като вършиш всички

славен венец на главата ти. **13** Така ти се украси със злато и сребро; И дрехите ти бяха от висон, коприна, и везано; Тя ядеше чисто брашно, мед, и масло; И стана превъзходно красива, И напреднала си дори до царско положение. **14** Ти още се прочу между народите по твоята хубост, Защото тя стана съвършена чрез Моето величие, С което те облякох, казва Господ Иеова. **15** Но поради известността си Ти си уполовала на хубостта си и си блудствуvalа, И към всеки, който минаваше, си изливала блудството си; и то е становало негово. **16** И взела си от дрехите си, И като си украсила издигнатите си места с пъстри шарки Си блудствуvalа на тях. Такова нещо, не е било, нито ще бъде. **17** Тоже си взела лъскавите накити От Моето злато и от Моето с ребро, което Аз бях ти дал, И като си си направила от тях мъжки образи Си блудствуvalа с тях; **18** Взела си и везаните си дрехи та си ги покрила, И турила си пред тях Моето масло и Моя темян; **19** Също и Моя хляб, който ти дадох, - Чистото брашно, маслото и меда, с които те хранех, - Дори тия си положила пред тях за благоуханение. Така стана, казва Господ Иеова.

**20** При това, си взела синовете и дъщерите, Които си Ми родила, И тях си им пожертвувала да бъдат изядени. Малко ли бяха тия твои блудства **21** Та си заклала и чадата Ми, и си ги предала Да бъдат преведени през огъня за тях? **22** И във всичките си мерзости и блудства Не си помнила дните на младостта си, Когато ти беше гола и непокрита и се валяше в кръвта си. **23** И над всички тия си злини, (Горко, горко ти! казва Господ Иеова), **24** Съградила си за себе си и блудилище, И на всяка улица си направила за себе си издигнато място, **25** На всеки кръстопът си съградила издигнато място, Направила си хубостта си гнусна, И като си разтворила краката си на всеки, който минаваше, Блудствува си твърде много. **26** Блудствува си и с Египтяните, Едрите си съседи, И като си блудствува, твърде много си Ме разгневила. **27** Ето, прочее, простирах ръката Си върху тебе, Намалих определената ти храна, и те предадох на волята на ония, Които те мразят, - на филистимските дъщери, Които се срамуват от твоите позорни постылки. **28** Блудствува си и с асирийците, Защо не си се наситила; Да! блудствува си с тях, Но пак не си се наситила. **29** При това, си блудствува твърде много. Дори до оная търговска земя, до Халдейската; И пак нито така си се наситила. **30** Колко е слабо сърцето ти, казва Господ Иеова, Като вършиш всички

тия работи, Дело на безочлива блудница! 31 Защото е Содом и дъщерите й, Които живеят отдясно ти. си съградила блудилището си на всеки кръстопът, 47 А ти не си ходила само по техните пътища, И си направила издигнатото си място във всяка Нито си направила само по техните мерзости, Но, улица, А пък не си станала като блудница, защото като да беше това много малко, Си надминала си презряла заплата, 32 Но си била като жена разврата им във всичките им пътища. 48 В живота прелюбодейца, Която приема чужди мъже вместо Си се заклевам, казва Господ Иеова, Ни сестра ти своя си. 33 На всичките блудници дават заплата; Но Содом направи, ни дъщерите й, Както направи ти и ти даваш заплатите си и на всичките си любовници, твоите дъщери. 49 Ето що беше беззаконието на И ги подкупваш, за да дохаждат при тебе отвред сестра ти Содом, Нейното и на дъщерите й: Гордост, И да блудствуват с тебе. 34 Тъй че в блудствата пресицане с храна, и безгрижно спокойствие; А ти стана с тебе противното на онова, що става с сиромахът и немощният не подкрепяше; 50 Те се и другите жени, Защото никой не те следва, за да възгордяха, и вършеха мерзости пред мене; Затуй, блудствува с тебе; И понеже ти даваш заплата, а като видях това, мањаха ги. 51 Също и Самария не е на тебе заплата не дават, Пак, поради това, става с извършила нито половината от твоите грехове; Но тебе противното. 35 Затова, чуй, блуднице, словото ти си извършила много повече мерзости от тях, И Господно. 36 Така казва Господ Иеова: Понеже си оправда сестрите си във всичките мерзости, които си изливала парите си, И голотата ти се е открила в извършила. 52 Ти, която съдеше сестрите си, понеси блудствата ти с любовниците ти, И поради всичките сега срама си: Поради съгрешенията, които си твои мерзости идоли, И поради кръвта на чадата ти, извършила, по-гнусни от техните, Те са по-праведни които си им принесла, 37 Поради тия неща, ето, Аз от тебе; Затова, засрами се и ти, и понеси срама ще събера всичките твои любовници, С които си се си. Понеже си оправдала сестрите си. 53 И Аз, като наслаждавала, И всички, които си възлюбила, Заедно възвърна техните пленници, Пленниците на Содом с всички, които си намразила, - Ще ги събера против и на дъщерите й, И пленниците на Самария и на тебе отвред, И ще им открия голотата ти, За да видят дъщерите й, Ще възвърна тогава и твоите пленници всичката ти голота. 38 И ще те съдя Според както заедно с тях, 54 За да понасяш безчестието си, се съдят такива жени, Които прелюбодействуват И да се срамуваш за всичко, що си извършила, и проливат кръв; И ще нанеса върху тебе кръвно Като си станала утеша за тях. 55 Когато сестрите ти наказание с ярост и ревнование. 39 Тоже ще те ти Содом и дъщерите й се върнат в предишното си предам в ръката им; И те ще съборят блудилището състояние, И Самария и дъщерите й се върнат в ти, Ще разорят издигнатите ти места, Ще те съблекат предишното си състояние, Тогава ще се върнеш и още от дрехите ти, Ще отнемат лъскавите ти накити, ти и дъщерите ти в предишното си състояние. 56 И ще те оставят гола и непокрита. 40 И ще доведат Защото в дните на гордостта ти Името на сестрата против тебе много народ, Които ще те убият с камъни си Содом не се чуваше от устата ти, 57 Преди И ще те прободат със сабите си. 41 Ще изгорят да се открие твоето нечестие, Както се откри във с огън къщите ти, И ще извършат съдиби над тебе времето, когато те укоряваха Сирийските дъщери, пред очите на много жени; И Аз ще те направя да И всичките наоколо тях, и Филистимските дъщери, се оставиш от блудството, И няма да даваш вече Които те презираха отвред. 58 Ти трябва да понесеш заплата. 42 Така ще се уталожи яростта Ми против наказанието за разврата си И мерзостите си, казва тебе, И ревнованието ми спрямо тебе ще престане; Господ. 59 Защото така казва Господ Иеова: Аз ще И за ще утихна, и няма вече да се гневя. 43 Понеже постъпля с тебе както постъпиши ти, Която си презряла не си си спомнила за дните на младостта си, Но клетвата и нарушила завета. 60 Обаче ще помня си Ме дразнила във всичко това, Затуй, ето, и Аз завета Си, Сключен с тебе в дните на младостта ще възвърна върху главата ти постъпките ти, Казва ти, И ще ти утвърдя вечен завет. 61 Тогава ще си Господ Иеова; И няма да извършиш тоя разват спомниши за пътищата си, и ще се засрамиш, Когато Над всичките си мръсни дела. 44 Ето, всеки, който приемеш сестрите си, по-големите си и по-малките си служи с поговорки, Ще употреби тая поговорка си; И ще ти ги дам за дъщери, Но не по завета Ми против тебе, Като рече: Каквато майката, такава и с тебе. 62 А Моя завет с тебе ще утвърдя; И ще дъщерята. 45 Ти си дъщеря на майка си, На оная, познаеш, че аз съм Господ, 63 За да си спомниш, и която отметна мъжка си и чадата си; Ти си сестра на да се засрамиш, И да не отвориш вече устата си от сестрите си, Които отметнаха мъжете си и чадата си; срам, Когато ти прости за всичко, що си сторила, Майка ви бе хетейка, а баща ви амореец. 46 По-Казва Господ Иеова.

голямата ти сестра е Самария, Тя и дъщерите й, които живеят от ляво ти; А по-малката ти сестра **17** И Господното слово дойде към мене и рече: **2** Сине човешки, предложи гатанка, и кажи

притча за Израилевия дом, като речеш: з Така казва Ми; Ще го закарам във Вавилон, И там ще се съдя с Господ Иеова: Един голям орел, с големи крила и него за престъплението, Което извърши против Мене. дълги пера, С гъста, пъстрошарена перушина, Дойде 21 И всичките му бежанци с всичките му полкове в Ливан, та откъсна най-високото клонче на кедъра. Ще паднат от нож, А останалите ще се разпърснат 4 Той откърши върховете на клончетата му Та ги към всичките ветвища; И ще познаете, че Аз Господ занесе в търговска страна, Тури ги в търговски град, изговорих това. 22 Така казва Господ Иеова: Ще 5 Взе и от семето на земята Та го пося на плодородна взема и от върха на високия кедър и ще го посадя; почва; Постави го при много води, посади го като Ще откърша от върховете на младите му клончета върба. 6 И то поникна и стана разстлана лоза, ниска едно крехко клонче, И ще го посадя на планина на ръст, Чито клончета се обръщаха към него, И висока и отлична; 23 На високата Израилева планина корените й бяха под него. Така стана лоза, Пусна ще го посадя; И то ще изкара клончета, ще дава пръчки, и покара отрасли. 7 Имаше и друг голям плод, И ще стане великолепен кедър; Под него ще орел с големи крила и гъста перушина; И, ето, от обитават всички птици от всякакъв вид. Под сянката лехите гдето беше посадена Тая лоза разпростира на клоните му ще живеят. 24 И всичките дървета на корените си към него, И простира клончетата си към полето ще познаят, Че Аз Господ снисих високото него, за да я напои. 8 Тя бе посадена на добра дърво, възвисих никъто дърво, Изсуших зеленото почва, при много води, За да пусне пръчки и да дърво, и направих сухото дърво да се раззеленее. принесе плод, Та да стане добра лоза. 9 Речи: Така Аз Господ изговорих това, и ще го извърша.

казва Господ Иеова: Ще благоуспее ли? Не ще ли изскубе той корените й, И отсече плода й, та да изсъхне, Да изсъхнат всичките й пресни листа, Даже без да има голяма сила или много люде, Които да я изскубят из корен? 10 Ето, дори ако и посадена, ще благоуспее ли? Не ще ли изсъхне съвсем Щом я досегне източният вътър? Ще изсъхне в лехите, гдето бе израснала. 11 При това Господното слово дойде към мене и рече: 12 Кажи сега на бунтовния дом: Не проумяват ли що значи това? Поясни им - Ето, вавилонският цар дойде в Ерусалим Та взе царя му и първенците му, И ги заведе със себе си във Вавилон; 13 Взе и от царския род та свърза договор с него, Като го направи да се закълне; И отведе силните на страната, 14 За да се унижи царството, И да се не издигне, Но да се утвърди като пази договора му. 15 Обаче той въстана против него, и прати свои посланици в Египет, За да му дадат коне и много люде. Ще благоуспее ли? ще се избави ли оня, който прави това? Или като нарушава договора ще избегне ли? 16 Заклевав се в живота Си, казва Господ Иеова, В мястото гдето живее царят, който го е поставил цар, Чиято клетва той е презрял и чийто договор е нарушил, Непременно там ще умре при него всред Вавилон. 17 И Фараон със силната си войска и с голямото си множество Няма да направи за него нищо във войната, При все че издига могили и гради укрепления, за да погуби много души. 18 Защото той презря клетватата и наруши договора; И, ето, след като даде ръка си, Пак стори всичко това. Той няма да се отърве. 19 Затова, така казва Господ Иеова: Заклевав се в живота Си, наистина ще възвърна върху главата му Клетватата Ми, която е презрял, И договора Ми, който е нарушил. 20 Ще разпростира мрежата Си върху него, Та ще се хване в прымката

**18** Пак дойде към мене Господното слово и рече: 2 Що искате да кажете вие, които употребяват тая поговорка относно Израилевата земя, като казвате: Баштите ядоха кисело грозде, а на чадата оскоминяха зъбите? 3 Заклевав се в живота Си, казва Господ Иеова, няма вече да има повод да употребите тая поговорка в Израил. 4 Ето, всичките души са Мои; както душата на баштата, така и душата на сина е Моя; душата, която е съгрешила, тя ще умре. 5 Но ако е някой праведен и постъпва законно и право, 6 ако не яде по планините, нито подига очите си към идолите на Израилевия дом, не осквернява жената на близния си, нито се приближава до жена, кога е в нечистотата си, 7 ако не насиства человека, но връща на дължника залога му, не граби с насилие, но дава хляба си на гладния и покрива с дрехи голия, 8 ако не дава с лихва и не взема придобивка, оттегля ръката си от неправда, върши правосъдие между человека и человека, 9 ходи в повеленията Ми, и пази съдбите Ми, за да постъпва вярно; такъв човек е праведен, непременно той ще живее, казва Господ Иеова. 10 Ако той роди син разбойник, който пролива кръв и върши коя да било от тия работи, 11 и който, освен че не изпълнява ни една от тия длъжности, но и яде по планините и осквернява жената на близния си, 12 насиства сиромаха и немощния, граби с насилие, не връща залога, подига очите си към идолите и прави мерзости, 13 дава с лихва и взема придобивка; такъв човек ще живее ли? Няма да живее. Като е сторил всички тия мерзости, непременно ще умре; кръвта му ще бъде върху него. 14 Но ако тоя роди син, който като гледа всичките грехове, които башта му е сторил, бои се и не върши такива работи, 15 не яде по планините, нито подига очите си към идолите на Израилевия дом, не

осквернява жената на ближния си, 16 не насиљва в смъртта на оня, който умира, казва Господ Иеова; човека нито задържа залог, не граби с насилие, но затова, върнете се и живейте.

дава хляба си на гладния и покрива с дреха голия, 17 не угнетява сиромаха, не взема лихва и придобивка, извършва съдбите Ми, и ходи в повеленията Ми; такъв човек няма да умре за беззаконието на баща си; непременно ще живее. 18 Баща му, понеже жестоко е угнетявал, грабил от брата си с насилие, и правил между людете си това, което не е добро,eto, той ще умре за беззаконието си. 19 Но вие казвате: Защо не понася синът наказанието на бащиното си беззаконие? Когато синът е постъпвал законно и право, пазил всичките Ми повеления, и ги е извършвал, той непременно ще живее. 20 Душата, която греши, тя ще умре; синът няма да понесе наказанието на бащиното беззаконие, нито ще понесе бащата наказанието на синовото беззаконие; правдата на праведния ще бъде за него, и беззаконието на беззаконника ще бъде за него. 21 Но ако беззаконникът се обърне от всичките грехове, които е сторил, пази всичките Ми повеления, и постъпва законно и право, непременно той ще живее, няма да умре. 22 Никое от престъпленията, които е извършил, няма да се помни против него; чрез правдата, която е сторил, ще живее. 23 Благоволя ли Аз в смъртта на нечестивия? казва Господ Иеова, а не по-добре да се обърне от пътя си и да живее? 24 Когато обаче праведният се отвърне от правдата си и стори неправда, като извърши всичките мерзости, които нечестивият върши, тогава ще живее ли? Ни едно от праведните дела, които е сторил, няма да се помни; за престъплението, което е извършил, и за греха, който е сторил, за тях ще умре. 25 Но вие казвате: Господният път не е прав. Слушайте сега, доме Израилев: Моят ли път не е прав? Не са ли криви вашите пътища? 26 Когато се отвърне праведният от правдата си и извърши неправдата, ще умре за нея; поради неправдата, която е извършил, той ще умре. 27 А пък когато нечестивият се обърне от нечестието, което е извършил и постъпи законно и право, той ще опази жива душата си. 28 Понеже се е смилил и се е обърнал от всичките престъпления, които е сторил, непременно ще живее, няма да умре. 29 Но Израилевият дом казва: Господният път не е прав. Доме Израилев, Моите ли пътища не са прави? Не са ли криви вашите пътища? 30 Затова, доме Израилев, Аз ще ви съдя, всеки според постъпките му, казва Господ Иеова. Покайте се, и обърнете се от всичките си престъпления, та да ви не погуби беззаконието. 31 Отхърлете от себе си всичките престъпления, с които беззаконствувахте, и направете си ново сърце и нов дух; защо да умрете, доме Израилев? 32 Понеже Аз не благоволя

в смъртта на оня, който умира, казва Господ Иеова;

**19** При това, дигни плач за Израилевите първенци, и речи: 2 Що беше майка ти? Лъвица. Лежеше между лъвовете, Хранеше лъвчетата си в среде млади лъвове, з Тя изхрани едно от лъвчетата си, Което, като стана млад лъв, И се научи да граби лов, ядеше човеци. 4 И народите чуха за него; Хванат биде в ямата им, И с куки го закараха в Египетската земя. 5 А тя като видя, че надеждата ѝ изчезна и се изгуби, Взе още едно от лъвчетата си Та направи и него млад лъв. 6 И като ходеше между лъвовете Стана млад лъв, Който, когато се научи да граби лов, ядеше човеци. 7 Той познаваше палатите им, И запустява градовете им; И от гласа на рева му Ужасяващо се земята и това, което я пълнише. 8 Тогава се опълчила против него народите от околните области И простряха върху него мрежите си; Той се хвана в ямата им. 9 И с куки го туриха в решетка Та го закараха при Вавилонския цар; Туриха го в крепост, За да се не чуе вече гласа му По Израилевите планини. 10 Майка ти, с жизненост като твоята, Беше като лоза, посадена при вода; Стана плодоносна и клонеста От многото води. 11 Израснаха по нея яки жезли За скръпти на владетелите, И ръстът им стигна нависоко в среде гъстите клончета, И те се отличаваха с височината си И с многото си отрасли. 12 Но тя биде изтъръгната с ярост, Хвърлена бе на земята, И източен вяtrът изсухи плода ѝ; Яките жезли се счупиха и исъхнаха; Огън ги изяде. 13 А сега тя е посадена в пустиня, В суха и безводна земя. 14 И огън излезе из един жезъл от клончетата ѝ Та изяде плода ѝ, Тъй щото няма вече в нея жезъл достатъчно як За владетелски скръпът. Това е плач, и ще служи за плач.

**20** А в седмата година, в петия месец, на десетия ден от месеца, някои от Израилевите старейшини дойдоха да се допитат до Господа, и седнаха пред мене. 2 И Господното слово дойде към мене и рече: 3 Сине човешки, говори на Израилевите старейшини и какви им: Така казва Господ Иеова: Да се допитате до Мене ли сте дошли? Заклевам се в живота Си, казва Господ Иеова, не приемам да се допитате до мене. 4 Ще се застъпиш ли за тях, сине човешки? ще се застъпиш ли за тях? Покажи им мерзостите на техните бащи, като им речеш: 5 Така казва Господ Иеова: В деня, когато избрах Израилия, и се заклех към рода на Якововия дом, и им се открих в Египетската земя, и им се заклех като рекох: Аз съм Господ вашият Бог, 6 в онъ ден заклех им се, че ще ги изведа из Египетската земя и ще ги доведа в земя, която бях промислил за тях, земя дето тече

мляко и мед, с която се хвалят всички страни. 7 Аз им дадох повеления, които не бяха добри, и И рекох им: Отхвърлете всеки мерзостите, които съдби, чрез които не щяха да живеят, 26 и оставих ги е поставил пред очите си, и не се осквернявайте да се осквернят в приносите си, дето превеждаха с египетските идоли; Аз съм Господ вашият Бог, през огън всяко първородно, за да ги запустя, та да 8 Те обаче въстанаха против Мене и не искаха познат, че Аз съм Господ. 27 Затова, сине човешки, да Ме послушат; не отхвърлиха всеки мерзостите, говори на Израилевия дом, като им речеш: Така които бе поставил пред очите си, нито оставиха казва Господ Иеова: Още и в това Ме охулиха башите египетските идоли. Тогава рекох да излея яростта ви, дето вършиха престъпления против Мене. 28 Си върху тях, за да изчерпя гнева Си против тях Защото, като ги доведох в земята, която бях се всред Египетската земя. 9 Но подействувах заради заклел да им дам, тогава разгледаха всеки висок името Си, да се не оскверни то пред народите, хълм и всяко сенчесто дърво, и там принасяха между които бяха, и пред които им се открих като жертвите си, там представяха оскърбителните си ги изведох из Египетската земя, 10 Затова като ги приноси, там полагаха благоуханията си, и там изведох из Египетската земя, заведох ги в пустинята. изливаха възлиянията си. 29 Тогава им рекох: Що е 11 И дадох им повеленията Си и започнах ги със това високо място, на което отивате, та да се нарича съдбите Си, които като извършва човек ще живее Вами и до днес? 30 Затова, какви на Израилевия дом чрез тях. 12 Дадох им и съботите Си да бъдат знак - Така казва Господ Иеова: Като се осквернявате по между Мене и тях, за да познаят, че Аз Господ ги примера на башите си, и блудствувате с мерзостите освещавам. 13 Но Израилевият дом въстана против им, 31 и до днес се осквернявате с всичките си идоли, Мене в пустинята; не ходиха в повеленията Ми, като принасят даровете си и превеждате синовете но отхвърлиха съдбите Ми, които като извършва си през огъня, то до Мене ли ще се допитате, доне човек ще живее чрез тях, и твърде много оскверниха Израилев? Заклевам се в живота Си, казва Господ съботите Ми. Тогава рекох да излея яростта Си Иеова, не приемам да се допитате до Мене. 32 върху тях в пустинята, за да ги изтребя. 14 Но И онова, което размишлявате, никак няма да се подействувах заради името Си, да се не оскверни то събъдне, дето казвате: Ще станем като народите, пред народите, пред които бях ги извел. 15 При това, като племената на другите страни; ще служим на Аз им се заклех в пустинята, че не ще ги заведа в дървета и на камъни. 33 Заклевам се в живота Си, земята, която им бях дал, земя, где тече мляко и казва Господ Иеова, непременно с мощна ръка, с мед, с която се хвалят всичките страни, 16 защото издигната мишца, и с излеяна ярост ще царувам над отхвърлиха съдбите Ми, не ходиха в повеленията вас. 34 Като ви изведа измежду племената, и ви Ми, и оскверниха съботите Ми; понеже сърцата събра от страните, в които сте разпръснати с мощна им отиваха след идолите им. 17 Обаче, окото Ми ръка, с издигната мишца, и с излеяна ярост, 35 ще ви ги пощади, та не ги изтребих, нито ги довърших в заведа в пустинята на заточение между племената, пустинята. 18 И рекох на чадата им в пустинята: и там ще се съдя с вас лице с лице. 36 Както се Не ходете по повеленията на башите си, нито се съдих с башите ви в пустинята на Египетската земя, осквернявайте с идолите им. 19 Аз съм Господ така ще се съдя с вас, казва Господ Иеова. 37 Ще ви вашият Бог; в Моите повеления ходете, и Моите прекарам под жезъла и ще ви заведа във вързките съди пазете и извършвайте ги; 20 освещавайте още на завета. 38 И ще изчистя отсред вас бунтовниците и съботите Ми, и нека бъдат знак между Мене и ония, които вършат престъпления против Мене; вас, за да познаете, че Аз Господ съм ваш Бог. 21 ще ги изведя из земята, где пришелствуват; но те Обаче, чадата въстанаха против Мене; не ходиха няма да влязат в Израилевата земя; и ще познаете, в повеленията ми, нито опазиха съдбите ми да ги че Аз съм Господ. 39 А вие, доне Израилев, така вършат, които ако извършва човек, ще живее чрез казва Господ Иеова: Ако не искате да слушате Мене, тях, и оскверниха съботите Ми. Тогава рекох да идете, служете и за напред всеки на идолите си; но излея яростта Си върху тях, за да изчерпя гнева Си не осквернявайте вече светото Ми име с даровете против тях в пустинята. 22 Но оттеглих ръката Си, и си и с идолите си. 40 Защото на Моя свят хълм, подействувах заради името Си, да се не оскверни то на Израилевия висок хълм, казва Господ Иеова, пред народите, пред които ги бях извел. 23 При това, там целият Израилев дом, всичките в страната, ще Аз им се заклех в пустинята, че ще ги разпръсна Ми служат; там ще ги приема, и там ще поискам между народите, и ще ги разсея по разни страни, 24 приносите ви и първачите на даровете ви, както защото не извършиха съдбите Ми, но отхвърлиха и всичките ви свети неща. 41 Ще ви приема като повеленията Ми, оскверниха съботите Ми, и очите благоухане, когато ви изведа изред племената и им бяха към идолите на башите им. 25 Затова, и ви събра от страните, в които бяхте пръснати; и ще

се осветя във вас пред народите. 42 И ще познаете, по бедрото си. 13 Защото има изпитание; и какво че Аз съм Господ, когато ви доведа в Израилевата земя, в страната, която се заклех да дам на башите ви. 43 Там ще си спомнете за постъпките си, и за всичките си дела, в които се оскверниха; и ще се погнусите сами от себе си поради всичките злини, които сторихте. 44 И ще познаете, че Аз съм Господ, когато така постъпя с вас заради името Си, а не според злите ви постъпки нито според раззвратните дела, доме Израилев, казва Господ Иеова. 45 И да коли. 16 Стегни се мечо, нападни надясно; насочи Господното слово дойде към мене и рече: 46 Сине се, нападни наляво; където и да се обрне лицето на южното поле. 47 Кажи на южния лес: Слушай слово дойде пак към мене и рече: 19 При това, сине Господното слово. Така казва Господ Иеова: Ето, човешки, ти си определи два пътя, за да замине Аз ще запаля огън в тебе, който ще изяде всяка зелено дърво в тебе, и всяко сухо дърво; пламтящият път, за да мине мечът на Вавилонския цар; и двата ще излизат от същата земя; и направи показалец, направи го при пламък не ще угасне, а от него ще изгори цялата Ерусалим в Юда. 21 Защото Вавилонският цар се рекох: Горко, Господи Иеова! Те казват за мене: Този спря при раздвояването на пътя, гдето започват двата пътища, за да почародествува; разтърси стрелите, да определи път, за да повърхност от юг до север. 48 Всяка твар ще види, че Аз Господ го запалих; няма да угасне. 49 Тогава да допита се до терафимите, прегледа черния дроб.

## 21 И Господното слово дойде към мене и рече:

2 Сине човешки, насочи лицето си към Ерусалим, и направи да капне словото ти към светите места, и пророкувай против Израилевата земя; 3 И кажи на Израилевата земя: Така казва Господ: Ето, Аз съм против тебе, и като изтегля ножа Си из ножницата ще отсека от тебе и праведния и нечестивия. 4 Прочее, понеже ще отсека от тебе и праведния и нечестивия, затова ножът Ми ще излезе из ножницата си против всяка твар, от юг до север; 5 и всяка твар ще познае, че Аз Господ изтеглих ножа Си из ножницата му; няма да се върне вече. 6 Затова ти, сине човешки, въздъхни; със съкрушен кръст и с огорчение въздъхни пред тях. 7 И когато ти рекат: Защо въздишаш? кажи: Поради известието, че иде; всяко сърце ще се стопи, всичките ръце ще ослабват, всеки дух ще примре, и всичките колена ще станат като вода; ето, иде, и ще се събдне, казва Господ Иеова. 8 И Господното слово дойде към мене и рече: 9 Сине човешки, пророкувай, казвайки: Така казва Господ: Речи: Меч! меч се остри, още се изльска; 10 остри се, за да извърши голямо клане; изльска се, за да лъщи. Можем ли, прочее, да се веселим? Това е жезълът на сина ми, който презира всяко дърво. 11 Даде се да се изльска да се държи в ръка; тоя меч е наострен и изльскан, за да се даде в ръката на погубителя. 12 Извикай и излелекай, сине човешки, защото той е върху людете Ми, върху всичките Израилеви първенци; ужас нападна людете Ми поради меча; затова, удари

22 В десницата му е жребието за Ерусалим, за да се поставят стеноломи, да се даде заповед за клане, да се издигне глас с възкликане, да се поставят стеноломи срещу портите, да се издигнат могили, да се съградят крепости. 23 Но това ще бъде като суетно чародеяние пред очите на ония, които им се заклеха; обаче той ще им напомни беззаконието, за да се хванат. 24 Затова, така казва Господ Иеова: Понеже направихте да се помни беззаконието ви с откриването на престъпленията ви, тъй щото да се явят греховете ви във всичките дела, - понеже направихте себе си да бъдете спомнени, ще бъдете хванати в ръце. 25 А ти, съмъртоносно ранени, скверни княже Израилев, чийто ден е настъпил, когато беззаконието е стигнало до края си, 26 така казва Господ Иеова: Снеми митрата и свали короната; тя няма вече да бъде такава; възвиси смирения, а смири възвисения. 27 Аз ще я катурна, катурна, катурна, та и това няма да трае, докле дойде оня, комуто принадлежи; и нему ще я дам. 28 И ти сине човешки, пророкувай като речеш: Така казва Господ Иеова за амонците и за тяхното укоряване. Кажи: Меч, меч е изтеглен, изльскан, за да коли, и блестящ, за да изтреби, 29 докато те виждат за тебе суетно видение, и докато чародествуват на тебе лъжа, от което ще бъдеш простран на врата на съмърто ранените нечестивци, чийто ден е настъпил, когато беззаконието е стигнало до края си. 30 Върни го в ножницата му. На мястото гдето си бил създаден, в родната ти земя, ще те

съдя. 31 Ще излея негодуванието Си върху тебе, среброто и медта, желязото, оловото, и калая, за да с огнения Си гняв ще духна върху тебе, и ще те раздухат огъния върху тях та да ги стопят, така в гнева предам в ръцете на скотски мъже, които са вещи да погубят. 32 Ще станеш гориво за огън; кръвта ти ще бъде в сред земята ти; не ще има вече спомен за тебе; защото Аз Господ изговорих това.

**22** При това, Господното слово дойде към мене и рече: 2 А ти, сине човешки, ще се застъпиши ли, ще се застъпиши ли за кръвопролитния град? Тогава направи го да познае всичките си мерзости. 3 Речи, прочее: Така казва Господ Иеова: О, граде, който проливаш кръв в сред себе си, та да дойде времето ти, и правиш кумири за своето осъдение, та да се оскверняваш! 4 Ти стана виновен за кръвта, която си пролял, и си се осквернил с кумирите, които си направил; направил си да наближава краят на дните ти, и дошъл си дори до края на на годините си; затова, направих те за укор на народите, и за поругание на всичките страни. 5 Близките и далечните от тебе ще ти се поругаят, ти който си прочут по мерзост и изobilваш с безмирие. 6 Ето, Израилевите първенци са били в тебе, за да проливат кръв, всеки според силата си. 7 В тебе са презирали баща и майка; в сред тебе са постъпили насилиствено към чужденеца; в тебе са угнетявали сираче и вдовица. 8 Презирал си светите Ми вещи, и си осквернявал съботите Ми. 9 В тебе е имало мъже клеветници, за да проливат кръв; в тебе е имало ония, които са яли по планините; в сред тебе са вършили разврат. 10 В тебе са откривали бащината си голота; в тебе са обезчествявали жена, отълчена поради нечистотата й. 11 Един е извършил гнусота с жената на близкия си; друг е осквернил нечестиво снаха си; а друг в тебе е обезчестил сестра си, дъщера на баща си. 12 В тебе са вземали подкупи, за да проливат кръв; ти си вземал лихва и придобивка; и с насилие си се обогатявал от близките си; а Мене си забравил, казва Господ Иеова. 13 Ето, затова плеснах с ръце поради безчестната печалба, която си събрали, и поради кръвта, която бе в сред тебе. 14 Ще издържи ли сърцето ти, или ще имат ли сила ръцете ти, в дните, когато Аз ще се разправя с тебе? Аз Господ изговорих това, и ще го извърша. 15 Ще те разпърся между народите и разсея по страните, за любовниците си, съседите си асирийците, 16 И ще бъдеш омърсен в себе си пред народите; И ще познаеш, че Аз съм Господ. 17 И Господното слово дойде към мене и рече: 18 Сине човешки, Израилевият дом ми стана шлак; те всички са мед и калай, желязо и олово в сред пещта; те са шлак от сребро. 19 Затова, така казва Господ Иеова: Понеже вие всички станахте шлак, ето, затова ще ви събира

Си и в яростта Си ще ви събера, и ще ви туря там и ви разтопя. 21 Да! ще ви събера, и с огнения Си гняв ще духна върху вас, та ще се разтопите в сред него. 22 Както се топли среброто в пещта, така ще се разтопите вие в сред него, и ще познаете, че Аз Господ излях яростта Си върху вас. 23 И Господното слово дойде към мене и рече: 24 Сине човешки, кажи й: Ти си земя, която не се е очистила, и върху която не е валяло дъжд в деня на негодуванието. 25 В сред ная има заговор от пророците й; те погълъщат души като лъв, който реве и граби лова; вземат съкровища и скъпоценни вещи; умножиха числото на вдовиците в сред ная. 26 Свещениците й престъпваха закона Ми и оскверняваха светите Ми вещи; не правеха разлика между свето и скверно, нито показваха на хората различието между нечисто и чисто; и криеха очите си от съботите Ми; и Аз съм осквернен в сред тях. 27 Първенците в сред ная са като вълци, които грабят лов, за да проливат кръв, за да погубват души, за да се обогатяват несправедливо. 28 И пророците й я мажеха с кал, като виждаха за тях суетни видения и пророкуваха лъжи, думайки: Така казва Господ Иеова, когато Господ не бе говорил. 29 Людете на тая земя прибягваха до притеснение и грабеха насилиствено, да! угнетаваха сиромаха и немощния, и притесняваха чужденеца неправедно. 30 И като потърсихи между тях мъж, който би застанал в пролома пред Мене заради страната, та да я не раззоря, не намери. 31 Затова, излях негодуванието Си върху тях, довършил ги с огнения Си гняв, и възвърнах върху главите им техните постъпки, казва Господ Иеова.

**23** Господното слово пак дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, имаше две жени, дъщери на една майка. 3 Те блудствуваха в младостта си; там бяха налягани гърдите им, и там бяха стискани девствените им съсци. 4 Имената им бяха Оола на по-голямата, и Оолива на сестра й; и те станаха Моя, и родиха синове и дъщери. А колкото за имената им, Оола е Самария, а Оолива Ерусалим. 5 Но когато беше Моя Оола блудствува, и залудя разпърся между народите и разсея по страните, за любовниците си, съседите си асирийците, 6 синъ облечени управители и началници, всички привлекателни младежи, конници възсядали на коне. 7 И тя извърши блудствата си с тях, с всичките най-отбрани между асирийците; и за които да било залудяваше, с всички техни идоли тя се оскверни. 8 И тя не остави блудството си научено от Египет; защото лежеха с нея в младостта й, изтискаха девствените

Затова, предадох я в ръцете на любовниците й, в ще си наумиш вече за Египет; **28** Защото така казва ръцете на асирийците, за които залудяваше. **10** ТЕ Господ Иеова: Ето, ще те предам в ръката на ония, откриваха голотата й; откараха синовете и дъщерите които мразиш, в ръката на ония, от които се е й, а няя убиха с меч; и тя стана за посмешнице отвратила душата ти. **29** ТЕ ще постъпят с омраза между жените, защото извършиха съдби над нея. към небе, и като отнемат всичките ти трудове, ще те **11** А когато сестра Й Оолива видя това, в полуодела оставя гола и непокрита; и голотата на блудствата си раззвари се повече от нея, и в блудствата си ти ще се открие, както раззвата ти тъй и блудствата надмина блудствата на сестра си. **12** Залудя за ти. **30** Това ще ти се направи понеже си блудствува съседите си асирийците светло облечени управители всред езничците, и понеже си се осквернила с и началници, конници, възсядали на коне, всички идолите им. **31** Така си ходила в пътя на сестра привлекателни младежи. **13** И видях, че тя се си; затова ще дам в ръката ти нейната чаша. **32** оскверни; и двете тръгнаха в един път. **14** Тя даже Така казва Господ Иеова: Ще изпиеш дълбоката и притури на блудствата си; защото щом видя мъже широка чаша на сестра си; ще бъдеш за присмех и изрисувани на стената, изрисувани с киновар образи поругание повече, отколкото можеш да понесеш. **33** на халдейци, **15** опасани с пояси около кръста Ще се изпълниш с пиянство и скръб, с чашата на си, носещи шарени гъжви на главите си, и всички смайването и на запустението, с чашата на сестра с княжески изглед, прилични на вавилоняните от си Самария. **34** Ще я изпиеш и изцедиш, ще гризеш Халдейската земя, родината им, **16** щом ги видя, тя черепките й, и ще разкъсаш гърдите си; защото Аз залудя за тях, и изпрати посланици при тях в Халdea. то изрекох, казва Господ Иеова; **35** Затова, така **17** И вавилоняните дойдоха при нея в любовното казва Господ Иеова: Понеже си Ме забравила, и си легло и я оскверниха с блудството си; тя се оскверни Ме отхвърлила зад гърба си; затова понеси и ти с тях; и душата й се отврати от тях. **18** Така тя още възмездieto на раззвата си и блудствата си. **36** При откриваше блудствата си, откриваше голотата си; това, Господ ми рече: Сине човешки, ще се застъпиш тогава душата Ми се отврати от нея, както беше ли за Оола и Оолива? Тогава изяви им мерзостите се отвратила душата Ми от сестра й. **19** При все им, **37** че прелюбодействуваха, че има кръв в ръцете това, тя блудствуваще още повече, като си спомняше им, да! че прелюбодействуваха с идолите си, и за дните на младостта си, когато блудствуваше в че, за да бъдат изядени от тях, превеждаха през Египетската земя. **20** И залудя за любовниците си огън чадата, които Ми родиха; **38** още че това Ми измежду тях, чиято път е като пътта на осли, сториха, - в същия ден оскверниха светилището Ми и семеизливането им като семеизливане на коне. и омърсиха съботите Ми; **39** защото когато бяха **21** Така ти си ламтяла за невъздържаността на заклали чадата си на идолите си, тогава в същия младостта си, когато гърдите ти се налягаха от ден влизаха в светилището Ми, та го омърсиха; Египтяните заради младите ти същи. **22** Затова, и, ето, така струваха всред дома Ми. **40** И още Ооливо, така казва Господ Иеова: Ето, Аз ще подигна пратихте за мъже да дойдат от далеч, до които като любовниците ти против тебе, от които се е отвратила се проводи пратеник, ето, дойдоха; и за тях си се душата ти, и ще ги докарам против тебе от всякъде; окъпала, вапсала си очите си, и украсила си се с **23** вавилоняните и всичките халдейци, Фекод и накити, **41** седнала си на великолепна постелка, с Сое и Кое, и с тях всичките асирийци, - всички трапеза пригответена пред нея, и на нея си положила привлекателни младежи, управители и началници, Моя темян и Моето масло. **42** И чуваха се гласове на пълководци и именити, всички възсядали на коне. **24** едно множество, което живееше безгрижно при нея; Те ще дойдат против тебе с оръжия и с колесници, с и заедно с мъжете от простолюдието се възвеждаха коли и с много племена, и ще се опълчат против тебе пиянци из пустинята; и туриха гривни на ръцете на от всяка страна с щитове, щитчета и шлемове; и Аз тия две жени, и красиви венци на главите им. **43** ще им поверя съдба, и те ще съдят според своите Тогава рекох за престарялата в прелюбодействува: съдби. **25** И като насоча против тебе ревнивостта Си, Сега ли ще блудствуват с нея, дори с нея! **44** И те ще постъпят с тебе яростно, ще отрежат носа ти и влизаха при нея както влизат при блудница; така ушите ти; и останалите от тебе ще паднат от нож; те влизаха при тия невъздържани жени, при Оола и при ще хванат синовете ти и дъщерите ти; и останалите Оолива. **45** Затова, справедливи мъже ще ги съдят от тях между тебе ще бъдат пойдени от огън. **26** както съдят прелюбодейците и както съдят жени, Ще съблекат и дрехите ти, и ще отнемат лъскавите които проливат кръв; защото те са прелюбодейци, ти накити. **27** Така ще направя да престане твоят и има кръв в ръцете им. **46** Защото така казва разват, и блудството ти, научено от Египетската Господ Иеова: Ще доведа множество против тях, и земя; ти няма вече да подигнеш очи към тях, нито ще ги предам да бъдат тласкани и разграбени. **47**

Множеството ще ги убие с камъни, и ще ги съсече тъй, говорих на людете заранта, а вечерта жена ми със сабите си; ще избият синовете им и дъщерите, и умря; и сутринта сторих както ми бе заповядано. ще изгорят къщите им с огън. 48 Така ще направя 19 Тогава людете ми рекоха: Не ще ли ни обясниш да престане раззврата от земята, за да се научат що значи за нас това, което правиш? 20 Тогава им всичките жени да не вършат разврат като вашия. 49 казах: Господното слово дойде към мене и рече: И ще въздадат върху вас развртните ви дела; и ще 21 Говори на Израилевия дом: Така казва Господ понасят възмездие на греховете, извършени с Иеова: Ето, ще оскверня светилището Си, силата идолите си; и ще познаете, че Аз съм Господ Иеова.

**24** А в деветата година, десетия месец, на десетия ден от месеца, Господното слово пак дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, запиши си името на тоя ден, на тоя същия ден; защото в тоя същия ден вавилонският цар се доближи до Ерусалим. 3 И произнеси притча към бунтовния дом, като им речеш: Така казва Господ Иеова: Тури котела, тури, налей тоже вода в него. 4 Събери в него късовете за варене, всеки добър къс, бедро и рамо; напълни го с отбрани кости. 5 Вземи отбраните на стадото, натрупай и кости под него; направи го да ври добре, и костите в него да се сварят. 6 Защото така казва Господ Иеова: Горко на кръвопролитния град, на котела, чиято ръжда е на него, и чиято ръжда не се е очистила от него! Извади от него късовете му, без да се хвърли жребие за тях. 7 Защото кръвта му е в сред него; тя я изложи на гол камък; не я изля на земята, та да се покрие с пръст. 8 Аз изложих на гол камък кръвта, която изля, за да се не покрие, за да направя да избухне ярост, та да извърши въздаяние. 9 Затова, така казва Господ Иеова: Горко на кръвопролитния град! защото и Аз ще направя по-голяма огнената грамада. 10 Натрупай дървата, горещете огъня, свари добре месото, състии варивото, и нека изгорят костите. 11 Тогава тури котела празен на въглицата, когато биде осквернено, и против Израилевата земя, за да се нажежи медта му и да изгори, и да се стопи когато запустя, и против Юдовия дом, когато отидаха в него нечистотата му, за да се изгори ръждата му. в плen, 4 затова, ето, ще те предам на жителите на 12 Уморил се е от трудовете си, но пак многоото му изток да те владеят; и те ще поставят селенията ръжда не се очиства из него; ръждата му даже в си в тебе, и ще разпрострат шатрите си в тебе; ще огъня не се очиства. 13 Понеже Аз те чистех, а ти ядат плодовете ти, и ще пият мякото ти. 5 И ще не се очисти, затова, поради гнусния ти разврат направя Рава обор на камили, и земята на амонците няма вече да се очисти от нечистотата си, докато място где то да лежат стада; и ще познаете, че Аз не утaloха върху тебе яростта Си. 14 Аз Господ го съм Господ. 6 Защото така казва Господ Иеова: изговорих; това ще се събудне, и ще го извърша; няма Понеже си изплескал с ръце, и троннал с нога, и да отстъпя, няма да пощадя, и няма да се разкажа; зарадвал си се против Израилевата земя с всичкото според постъпките ти и според делата ти ще те презрение на сърцето си, 7 затова, ето, ще прости съдят, казва Господ Иеова. 15 При това Господното ръката Си върху тебе, ще те предам на народите слово дойде към мене и рече: 16 Сине човешки, за грабеж, ще те отсека от племената, и ще те ето, Аз с един удар ще отнема от тебе желанието на направя да погинеш от земите; ще те изтребя; и очите ти; а ти да не жалееш или плачеш, нито да ще познаеш, че Аз съм Господ. 8 Така казва Господ потекат сълзите ти. 17 Въздишай, но не с глас, да не Иеова: Понеже Моав и Сиир думат: Ето, Юдовият жалееш за мъртви; завий гъжвата на главата си, и дом стана като всичките народи, 9 затова, ето, ще обуй общата на нозете си; да не покриеш устните отворя Моавовата граница откъм градовете, откъм си, нито да ядеш хляба на жалеещи човеци. 18 И неговите погранични градове, Вет-есимот, Ваалмеон, и Кириатайм, славата на оная земя, 10 ще я отворя

за жителите на изток, за да отидат против амонците, богатството ти, и ще оберат имота ти, ще съборят и ще им ги предам да ги владеят, за да се не помнят стените ти, ще разорят красивите ти къщи, и ще амонците между народите. 11 И ще извърша съдби хвърлят всред водата камъните ти, дърветата ти, и върху Моава; и ще познаят, че Аз съм Господ. 12 пръстта ти. 13 Ще направя да престане шумът на Така казва Господ Иеова: Понеже Еdom се отнесе песните ти; и звукът на китарите ти няма вече да се отмъстително към Юдовия дом, и престъпли тежко място за простиране мрежи; няма да се съградиш Господ Иеова: Ще простира ръката Си върху Еdom, вечен; защото Аз Господ го изрекох, казва Господ ще отсека от него и човек и животно, и ще го запустя Иеова. 15 Така казва Господ Иеова на Тир: Не ще из Теман, та ще паднат от меч до Дедан. 14 И ще ли се потресат островите от шума на падането ти, наложа въздаянието Си върху Еdom чрез ръката когато ранените охкат, когато става клането всред людете си Израиля; и те ще постъпят с Еdom тебе? 16 Тогава всичките морски големци ще слязат според гнева Ми и според яростта Ми; и ще познаят от престолите си, ще отметнат мантиите си, и ще въздаянието Ми, казва Господ Иеова. 15 Така казва съблекат везаните си дрехи; ще се облекат с трепет; Господ Иеова: Понеже Филистимците се отнесоха на земята ще насядат, ще треперят всяка минута, отмъстително, и си отмъстиха с душевно презрение, и ще се удивяват за тебе. 17 И като дигнат плач за да погубят с непрекъсната омраза, 16 затова, за тебе, ще ти рекат: Как биде съсиран ти, който така казва Господ Иеова: Ето, аз ще простира ръката се населяваше от мореплаватели, прочути граде, Си върху филистимците, ще изсека херетците, и който бе силен в морето, ти и жителите ти, които ще погубя останалите край приморието; 17 И ще причиняваха трепет на всички, които се намираха извърша върху тях голямо въздаяние с яростни по него! 18 Сега островите ще треперят в деня на изобличения; и когато извърша въздаянието Си върху тях, ще познаят, че Аз съм Господ.

**26** А в единадесетата година, на първия ден от месеца, Господното слово дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, понеже Тир рече против Ерусалим: О хохо! строши се оня, който беше порта на племената! обрна се към Мене! ще се напълня аз като запустя той! 3 Затова, каза казва Господ Иеова: Ето, Аз съм против тебе, Тире, и ще подигна против тебе много народи, както морето подига вълните си. 4 Те ще сринат стените на Тир и ще съборят кулите му; и Аз ще изстържа пръстта от него, и ще го направя гола скала. 5 Ще бъде място за простиране мрежи всред морето; защото Аз го изрекох, казва Господ Иеова; и ще стане корист на народите, 6 И селата му, които са в полето ще бъдат изтребени с нож; и ще познаят, че Аз съм Господ. 7 Защото така казва Господ Иеова: Ето, ще доведа от север против Тир вавилонски цар Навуходоносор, цар на царе, с коне, с колесници, и с конници, с множество, и с много люде. 8 Той ще изтреби с нож селата ти в полето; а против тебе ще издигне укрепления, ще направи могили против тебе, и ще се опълчи против тебе с щитове; 9 Ще постави бойните си оръдия против стените ти, и със секирите си ще разори кулите ти. 10 Понеже конете му са много, прахът им ще те покрие; стените ти ще се потресат от шума на конниците, на колите, и на колесниците, когато влезе той в портите ти, както влизат в проломен град. 11 С копитата на конете ще стъпче всичките ти улици; ще изсече с нож людете ти; и яките ти стълбове ще бъдат повалени на земята. 12 Те ще разграбят

27 Пак Господното слово дойде към мене и рече: 2 И ти, сине човешки, дигни плач за Тир, и какви на Тир: 3 Ти, който седиш при входа на морето, който търгуваш с народите в много острови, така казва Господ Иеова: Тире, ти си рекъл: Аз съм съвършен по хубост. 4 Пределите ти са всред моретата; ония, които те съградиха, направиха съвършена хубостта ти. 5 Направиха всичките дълски на корабите ти от санирски елхи; взеха кедри от Ливан, за да ти направят мачти. 6 Направиха веслата ти от Васански дъбове; направиха седалищата ти от слонова кост и бускс от китайските острови. 7 От висон с везана работа от Египет беше платното ти, за да ти служи за знаме; синьо и мораво от островите на Елиса, бе покрова ти. 8 Жителите на Сидон и на Арвад бяха твоите веслари; твоите мъдри, които бяха в тебе, Тире, бяха кормчите ти. 9 Старейшините на Гевал и мъдрите му насмоляваха в тебе корабите ти; ще бъдат повалени на земята.

всичките морски кораби и моряците им бяха в тебе ще се опашат с вретище, и ще плачат за тебе с за да вършат търговията ти. 10 Персийци, лидийци и душевна горест, с горчиво ридане. 32 И в риданието ливийци бяха твоите войници, твоите военни мъже; си ще дигнат плач за тебе, и като плачат за тебе в тебе окачваха щитове и шлемове; те ти придаваха ще рекат: Кой е бил като Тир, който загина всред великолепие. 11 Арвадските мъже с войската ти морето? 33 Когато стоките ти излизаха из моретата, бяха изколо на стените ти, адгамадците на кулите ти насищаше много племена; с голятото си богатство ти; окачваха щитовете си изколо на стените ти; и търговия ти обогатяваше земните царе. 34 Сега те направиха съвършена хубостта ти. 12 Тарсис като си разбит в моретата в дълбината на водите, търгуващ с тебе с изобилие от всякакво богатство; търговията ти и всичкото ти множество паднаха със сребро, желязо, калай и олово търгуваха за всред тебе. 35 Всичките жители на островите се твоите стоки. 13 Яван, Тувал, и Мосох търгуваха с удивиха за тебе, и царете им ужасно се уплашиха; тебе; за твоите стоки разменяха човешки души и лицата им побледняха от страх. 36 Търговците между медни съдове. 14 Онция от дома Тогарма търгуваха племената подсвириха поради тебе; ужас си станал, за стоките ти с коне, военни коне, и мъски. 15 и не ще те има до века.

Деданските мъже търгуваха с тебе, търговията на много острови бе в ръката ти: докарвалаши ти в размяна слонова кост и ебен. 16 Сирия търгуващ с тебе поради многото ти изделия; даваше за стоките ти антракс и мораво, везано и висон, корали и рубини. 17 Юда и Израилевата земя търгуваха с тебе; давала за стоките ти менитско жито, сухари и мед, масло и балсама. 18 Дамаск търгуващ с тебе, поради многото ти изделия, с изобилие от всяко богатство, с хелвонско вино и с бяла вълна. 19 Ведан и Яван давала прехда за стоките ти. Изработено желязо, касия и благоуханна тръстика бяха между стоките ти. 20 Дедан търгуващ с тебе със скъпи платове за колесници. 21 Аравия и всичките кидарски първенци бяха търговци в тебе, и търгуваха с тебе с агнета, овце и козли. 22 Търговците на Шева и на Рама търгуваха с тебе, и даваха за стоките ти всякакво изрядно благоухание, всякакви скъпоценни камъни, и злато. 23 Харан, Хане и Еден, търговците на Шева, Асур и Хилмад, търгуваха с тебе. 24 Тия търгуваха с тебе с отбрани стоки, с бали от сина и везана изработка, и с ковчези богати облекла, вързани с въжа и направени от кедър. Тия бяха между търговците ти. 25 Тарсийските кораби обикаляха с търговията ти; и ти стана пълен и бе тъвърде славен всред моретата. 26 Твоите веслари те заведоха в големи води; но източният вятър те разби всред моретата. 27 Богатството ти и стоките ти, търговията ти и моряците ти, кормчите ти и които наスマоляваха корабите ти, разменителите на стоките ти и всичките военни мъже, които са в тебе, с всичкото множество, което е всред тебе, ще паднат всред моретата в деня на погибелта ти. 28 Предместията ще се потресат от гласа на писъка на твоите кормчии. 29 И всичките веслари, моряците, и всичките морски кормчии ще слязат из корабите си, ще застанат на земята, 30 и ще извикат с глас над тебе, ще писнат горко, ще посипят пръст на главите си, и ще се валят в пепела; 31 ще оплешивеят съвсем поради тебе,

**28** Пак Господното слово дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, речи на тирския княз: Така казва Господ Иеова: Понеже се е надигнало сърцето ти, и ти си рекъл: Аз съм Бог, седя на Божието седалище всред моретата; а пък ти си човек, а не Бог, ако и да си поставил сърцето си като че е Божие сърце; 3 (ето, ти си по-мъдър от Даниила; никаква тайна не се укрива от тебе; 4 с мъдростта и разума си ти си придобил богатство за себе си, и придобил си злато и сребро в съкровищниците си; 5 с голятата си мъдрост ти си придобил богатството си чрез търговията си, и сърцето ти се е надигнало поради богатството ти); 6 затова, така казва Господ Иеова: Понеже си поставил сърцето си като че е Божие сърце, 7 затова, ето, ще докарам против тебе чудженци, страшните между народите; и ще изтеглят сабите си против красивите произведения на твоята мъдрост, и ще помрачат блъсъка ти; 8 ще те смъкнат в ямата; и ще умреш, както умират убитите, всред моретата. 9 Тогава ще кажеш ли пред онзи, който те убива: Аз съм Бог? Но ти си човек, а не Бог, в ръката на онзи, който те убива. 10 Ще умреш от ръката на чудженците както умират необрязаните; защото Аз го изрекох, казва Господ Иеова. 11 При това, Господното слово дойде към мене и рече: 12 Сине човешки, дигни плач за тирския цар, и кажи му: Така казва Господ Иеова: Ти си печат на съвършенство, пълен си с мъдрост и съвършен по хубост. 13 Ти бе в Божията градина, в Едем; ти бе обсипан с всякакви скъпоценни камъни; със сард, топаз, диамант, хризолит, онекс, яспис, сапфир, антракт, смарагд и със злато; направата на тъпанчетата и на свирките ти е била пригответа за тебе в деня, когато си бил създаден. 14 Ти беше херувим, помазан, за да засеняваши; и Аз те поставих така, щото беше на Божия свят хълм; ти ходеше всред огнени камъни. 15 Ти бе съвършен в постыдките си от деня, когато бе създаден, докогто се намери беззаконие в тебе. 16 От много голятата ти търговия напълниха всичко

всред тебе с насилие, и ти съгреши; затова те жезъл от тръстика за Израилевия дом. 7 Когато те отхвърлих като скверен от Божия хълм, и те изтребих взеха в ръка, ти се скупи, и промуши рамото на отсред огнените камъни, херувиме засеняващи! 8 Всички тях; и когато се облегнаха на тебе, ти се сломи 17 Сърцето ти се надигна поради хубостта ти; ти и разклати кръста на всички тях. 9 Затова, така казва разврати мъдростта си поради блясъка си; Аз те Господ Иеова: Ето, ще докарам меч върху тебе, и ще хъврлих на земята, изложих те пред царете, за да те отсека от тебе и човек и животно. 10 И Египетската гледат. 11 Ти омърси светилищата си чрез многото си земя ще бъде опустошена и пуста; и ще познаят, беззакония, чрез неправедната си търговия; затова, че Аз съм Господ, защото рече: Реката е моя, и аз извадих огън изсред тебе, който те изяде, и те я направих. 12 Затова, ето, Аз съм против тебе и обърнах на пепел по земята пред очите на всички, против реката ти; и ще обърна Египетската земя на които те гледат. 13 Всички, които те познаваха между пустота, разорение и опустошение, от Мигдол до племената, се удивиха на тебе; ужас си станал, Синина и до границата на Етиопия. 14 Човешка нога не и не ще те има до века. 15 И Господното слово ще да мине през нея, нито нога на животно ще мине дойде към мене и рече: 16 Сине човешки, насочи през нея, нито ще бъде населена за четиридесет лицето си към Сидон, и пророкувах против него, като години. 17 И ще обърна Египетската земя на пустиня речеш: 18 Така казва Господ Иеова: Ето, Аз съм между опустошенияте страни, и градовете ѝ ще бъдат против тебе, Сидоне, и ще си придобия слава всред пустите за четиридесет години между разорените тебе; и когато извърша съдиби в него и се осветя градове; и ще разсея Египтяните между народите чрез него, тогава ще познаят, че Аз съм Господ. 19 и ще ги разпръсна по страните. 20 Но така казва Защото ще изпратя в него мор, и кръв в улиците Господ Иеова: На края на четиридесетте години му; и убитите ще паднат всред него от нож, дошъл ще събера Египтяните от племената, между които в него отвред; и ще познаят, че Аз съм Господ. 21 бяха разпръснати; 22 и ще доведа Египетските И между всички, които са около тях, не ще остане пленици, ще ги върна в земята Патрос, в родната за Израилевия дом бодлива къпина или мъчителен земя, и ще бъдат там унищожено царство. 23 Ще бъде трън, каквито им напакостяваха; и ще познаят, че най-униженото царство от царствата, и няма да се Аз съм Господ Иеова. 24 Така казва Господ Иеова: издигне вече над народите; защото ще ги намаля, Когато събера Израилевия дом от племената, между за да не владеят вече над народите. 25 На Египет които са разпръснати, и се осветя чрез тях пред не ще уповае вече Израилевият дом, щото да му очите на народите, тогава ще живеят в своята земя, напомня беззаконието, когато погледнат към тях за която дадох на слугата Си Якова. 26 Ще живеят в помощ; и те ще познаят, че Аз съм Господ Иеова. 27 нея безопасно, да! ще построят къщи и ще насадят И в двадесет и седмата година, в първия месец, на лозя; и ще живеят безопасно, когато извърша съдиби първия ден от месеца, Господното слово дойде към всичките около тях, които са им напакостили; и ще познаят, че Аз съм Господ техният Бог.

**29** В десетата година, в десетия месец, на дванадесетия ден от месеца, Господното слово дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, насочи лицето си против египетския цар Фараона, и пророкувах против него и против целия Египет. 3 Говори и речи: Така казва Господ Иеова: Ето, Аз съм против тебе, Фараоне египетски царю, великото чудовище, което лежиши всред реките си, което си рекло: Реката ми е моя; аз я направих за себе си. 4 Аз ще туря въдици в челностите ти, и рибите в реките ти ще прилепя за люспите ти; и ще те извлека изсред реките ти с всичките риби в реките ти, прилепнали при люспите ти. 5 И ще те изхвърля в пустинята, тебе и всичките риби в реките ти; ще паднеш на отвореното поле; не ще се събереш нито прибереш; дадох те на земните зверове и на небесните птици за храна. 6 И всичките египетски жители ще познаят, че Аз съм Господ; защото бяха

Навуходоносор накара войската си да извърши една толкова голяма работа против Тир, щото всяка глава стала плешива и всяко рамо ожулено; но пак не получи заплатата за Тир, ни той, нито войската му, за работата, която извърши против него. 19 Затова, така казва Господ Иеова: Ето, Аз давам Египетската земя на Вавилонския цар Навуходоносора; той ще откара многото й население, ще я обере, и ще вземе користи от нея; и това ще бъде заплатата на войската му. 20 Дадох му Египетската земя срещу труда, който положи; понеже се трудиха за Мене, казва Господ Иеова. 21 В онъ ден ще направя да израсте рог на Израилевия дом, и ще ти дам да отвориш уста всред тях; и ще познаят, че Аз съм Господ.

**30** Пак Господното слово дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, пророкувах и речи: Така казва Господ Иеова: Лелекайте - Олеле за деня! 3 Защото е близо денят, дори е близо денят на Господа, облечен ден; ще бъде времето на езничниците. 4 Нож ще дойде върху Египет, и голямо измъчване

ще има в Етиопия, когато убитите паднат в Египет, и той ще и когато откарат многото му население и сринат охка пред него, както охка смъртно ранен човек. основите му. 5 Етиопяни, левийци, лидийци и всичките разноплеменни народи, Хув, и жителите на съюзните земи ще паднат заедно с тях от нож. 6 че Аз съм Господ, когато тури меча Си в ръката на Така казва Господ: Ще паднат и ония, които подпират вавилонския цар, и той я простря върху Египетската Египет, и гордата му сила ще се сниши; от Мигдол до Синина ще паднат в него от нож, казва Господ Иеова. 7 И те ще запустят между опустошението земи, и съм Господ.

градовете му ще бъдат между разорените градове. 8 И ще познаят, че Аз съм Господ, когато тури огън в Египет, и се смажат всички, които му помагат. 9 В онния ден, вестители ще излязат от Мене с кораби, за да стреснат безгрижните етиопяни; и голямо измъчване ще ги нападне както в деня на Египет; защото, ето, иде. 10 Така казва Господ Иеова: При това, Аз ще погубя гяламото египетско население чрез ръката на Вавилонския цар Навуходоносора. 11 Той и людете му с него, страшните между народите, ще бъдат доведени, за да разорят земята; и ще изтеглят мечовете си против Египет, и ще изпълнят земята с убити. 12 Аз ще пресуша реките, ще продам земята в ръцете на зли човеци; и ще запустя земята и всичко, що има в нея чрез ръката на чужденци; Аз Господ го изрекох. 13 Така казва Господ Иеова: Ще погубя и кумирите, и ще махна от Мемфис нищожните идоли; не ще има вече княз от египетската земя и ще тури страх в Египетската земя. 14 Аз ще запустя Патрос, ще запали огън в Танис, и ще извърша съдби в Но. 15 Ще излея яростта Си върху Египетската крепост Син, и ще изсека гяламото население на Но. 16 И ще запали огън в Египет; Син ще бъде в голямо измъчване. Но ще се съкруши, и Мемфис ще има противници всред бял ден. 17 Младежите на Илиупол и на Пивесет ще паднат от нож; а останалите ще отидат в плена. 18 И в Тафнес денят ще се помрачи, когато строха там хомотите на Египет, и гордата му сила ще престане в него; а него, облак ще го покрие, и дъщерите му ще отидат в плена. 19 Така ще извърша съдби над Египет; и ще познаят, че Аз съм Господ. 20 А в единадесетата година, в първия месец, на седмия ден от месеца, Господното слово дойде към мене и рече: 21 Сине човешки, строихи мищата на египетския цар Фараон; и, ето, тя не е била превързана за церене, или за да я обвият в превръзки, за да й се даде сила да държи нож. 22 Затова, така казва Господ Иеова: Ето, Аз съм против Египетския цар Фараона, и ще строша двете му мищи - и здравата и оная, която вече биде строшена; и ще направя ножът да падне от ръката му. 23 И ще разсея египтяните между народите, и ще ги разпърсна по страните. 24 Но ще укрепя мищите на Вавилонския цар, и ще тури меча Си в ръката

**31** И в единадесетата година, в третия месец, на първия ден от месеца, Господното слово дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, какви на египетския цар Фараона и на множеството му: На кого си се уподобил ти във величието си? 3 Ето, асириецът бе кедър в Ливан, с хубави клонове, с дебела сянка, и с висок ръст; и върхът му бе всред гъсти клончета. 4 Водите го хранеха, безძната го отрастваше с реките си, които течеха около посаждението му; и изпращаше каналите си по всичките дървета на полето. 5 Затова, ръстът му се издигна над всичките дървета на полето, клоновете му се умнохиха, и като растеше клончетата му се разпростираха поради изобилините води. 6 Всичките небесни птици правеха гнезда в клончетата му; и всичките полски животни раждаха под клоновете му; а под сянката му живееха всичките големи народи. 7 Така бе красив по големината си и по дълбината на клоновете си; защото корените му бяха при много води. 8 Кедрите в Божията градина не можеха да го скрият; елхите не се сравняваха с клоновете му, и яровите не приличаха на клончетата му; никакво дърво в Божията градина не се сравняваше с него по красотата му. 9 Направих го красив с многото му клонове; тъй щото всичките едемски дървета, които бяха в Божията градина, му завиждаха. 10 Затова, така казва Господ Иеова: Понеже ти си се издигнал високо, и понеже си дигнал върха си между гъстите клончета, и сърцето му се надигна поради височината му, 11 затова, ще го предам в ръката на силния от народите, който непременно ще се разправи с него; изпъдих го поради нечестието му. 12 Чужденци, страшните между народите, отсякоха го и го оставиха; клончетата му паднаха по планините и по всичките долини, и клоновете му се строиха по всичките потоци на земята; и всичките народи на света слязоха от сянката му и го оставиха. 13 На трупа му ще си починат всичките небесни птици, и върху клоновете му ще бъдат всичките животни от полето, 14 за да не се възвиси във височината си никое от дърветата край водите, нито да издигне върха си между гъстите клончета, и за да се не надигнат поради височината си, техните великанни, да! всички, които се поят с вода; защото те всички

са предадени на смърт, подобно на всички други човешки синове, с ония, които слизат в ямата.

**15** Така казва Господ Иеова: В деня, когато той слезе в преизподната причиних жалене; покрих бездната за него, и направих да престанат реките й, така щото големите води се спряха; и направих да жалее за него Ливан, и всичките дървета на полето повяхнаха за него. (*Sheol h7585*) **16** Направих народите да потреперят при шума на падането му, когато го свалих в преизподната с ония, които слизат в ямата; и всичките едемски дървета, отбраните и добрите ливански дървета, всичките пиещи води, се утешиха в най-дълбоките места на света. (*Sheol h7585*) **17** И те и ония, които бяха негова мишка, които живееха под сянката му всред народите, слязоха в преизподната подобно на него, при убитите от нож. (*Sheol h7585*) **18** На кого си се уподобил така по слава и по величие между едемските дървета? При все това, ще бъдеш свален, както всичките други едемски дървета, в най-дълбоките места на света; ще лежиш всред необрязаните, с убитите от нож. Тъй ще стане с Фараона и цялото му множество, казва Господ Иеова.

**32** И в дванадесетата година, в дванадесетия месец, на първия ден от месеца, Господното слово дойде към мене и рече: **2** Сине човешки, дигни плач за египетския цар Фараон, и кажи му: Уподобил си се на млад лъв между народите, но си като чудовище в моретата; и устремил си се в реките си, и мътиш водите с нозете си, и тъпчеш реките им. **3** Така казва Господ Иеова: Затова, ще простира мрежата Си върху тебе със събрание от много племена, които ще те извлекат в мрежата Ми. **4** И ще те оставя на земята, ще те отхвърля на отвореното поле, ще направя да кацнат на тебе всичките небесни птици, и ще наситя с тебе зверовете на целия свят. **5** Ще туря месата ти на планините, ще напълня долините с купове от твоите убити, **6** и ще напоя с кръвта ти земята гдето плаваш, дори до планините; и реките ще се напълнят с теб. **7** И когато те угася, ще покрия небето и ще помрача звездите му; ще покрия слънцето с облак, и луната няма да свети със светлината си. **8** Ще помрача над тебе всичките небесни светила, и ще туря тъмнина на твоята земя, казва Господ Иеова. **9** Ще досаждам сърцето на много племена, когато докарам между народите разорените останали от тебе, в страни, които ти не си познал. **10** Да! ще направя да се удивят поради тебе много племена; и царете им ще се ужасят много поради тебе, когато размахат меча Си пред тях, и ще треперят всяка минута, всеки за живота си, в деня на падането ти. **11** Защото така казва Господ Иеова: Мечът на вавилонския цар ще дойде върху тебе. **12** С ножовете на силните ще сваля множеството ти; те всички са страшните между народите; те ще разорят гордостта на Египет, и цялото му множество ще погине. **13** И ще изтребя всичките му животни от много води; няма вече да ги размъти човешка нога, и колито на животно няма да ги размъти. **14** Тогава ще избистри водите им, и ще направя реките им да текат като масло, казва Господ Иеова. **15** Когато направя Египетската земя разорена и пуста, земя лишена от това, което я изпълваше, когато поразя всички, които живеят в нея, тогава ще познаят, че Аз към Господ. **16** Това е плачът, с който ще се оплакват; дъщерите на народите ще се оплакват с него. За Египет и за цялото му множество ще оплакват с него, казва Господ Иеова. **17** Пак в дванадесетата година, в дванадесетия месец, на петнадесетия ден от месеца, Господното слово дойде към мене и рече: **18** Сине човешки, заридай за множеството на Египет, и яви сляянето им, да! него и дъщерите на знаменитите народи, в най-дълбоките места на света, с ония, които слизат в ямата. **19** От кого си по-хубав? Слез и лежи с необрязаните. **20** Ще паднат всред убитите от нож; ножът се приготви; отвлечете него и всичките му множество. **21** Най-мощните между силните ще му говорят от пред преизподната, заедно с ония, които му помагаха; слязоха, лежат необрязани, убити от нож. (*Sheol h7585*) **22** Там е Асурс и цялата му дружина; гробовете му са около него; всички убити паднали от нож, **23** чиито гробове са поставени в дълбината на ямата, и дружината му около гроба му; всички убити, паднали от нож, тия, които причиняваха ужас в земята на живите. **24** Там е Елам и цялото му множество около гроба му; всички убити, паднали от нож, слезли необрязани в най-дълбоките места на света; те причиняваха трепет в земята на живите, но понесоха срама си както всички други, които слизат в ямата. **25** Всред убитите поставиха легло за него с цялото му множество; гробовете му около него; те всички са необрязани, убити от нож, защото бяха причинявали ужас в земята на живите; но понесоха срама си както всички други, които слизат в ямата; той е поставен всред убитите. **26** Там е Мосох, Тувал, и цялото му множество; гробовете му са около него; всички са необрязани, убити от нож; защото причиняваха ужас в земята на живите. **27** Те няма да лежат със силните паднали измежду необрязаните, които слязоха в преизподната с бойните си оръжия, и туриха ножовете си под главите си; но техните беззакония ще са върху костите им, защото са причинявали ужас на силните в земята на живите. (*Sheol h7585*) **28** Но и ти ще бъдеш сломен всред необрязаните, и ще лежиш с убитите от нож. **29** Там е Едом, царете му, и всичките му първенци,

които, отсечени в сред силата си, са положени между че непременно ще живее, а той като уповае на убитите от нож; те ще лежат с необрязаните и с онния, правдата си, извърши неправда, то ни едно от които слизат в ямата. 30 Там са всичките северни неговите праведни дела няма да се спомни; а поради князя, и всичките сидонци, които слязоха с убитите; неправдата, която е извършил, той ще умре. 14 И въпреки ужаса, който причиняваха от силата си, когато кажа на нечестивия: Непременно ще умреш; те се посраниха; и лежат необрязани с убитите от а той се върне от греха си и постъпи законно и нож, и понасят срама си както всички други, които праведно; 15 ако нечестивият повърне залог, върне слизат в ямата. 31 Фараон ще ги види, и ще се грабнатото, ходи в повеленията на живота, и не утеши за цялото си мнозинство, - Фараон и цялата върши неправда, непременно ще живее; няма да му войска, убити от нож, казва Господ Иеова. 32 умре; 16 ни един от греховете, които е извършил Защото Аз нанесох трепет от Мене върху земята на няма да се помни против него; той е постъпил живите; и той ще бъде положен в сред необрязаните, законно и праведно; непременно ще живее. 17 с убитите от нож, - Фараон и цялото му множество, Но твоите люде казват: Господният път не е прав. казва Господ Иеова.

**33** И Господното слово дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, говори на людете си и каки им: Когато нанеса меча върху някоя земя, и людете на оная земя вземат някой човек изпомежду си и си го поставят за страж, 3 и той, като види че мечът иде върху земята, затръби и предупреди людете, 4 тогава, ако мечът дойде и постигне някого, който чуе гласа на тръбата, а не се пази, кръвта му ще бъде на главата му. 5 Той е чул гласа на тръбата, а не се е свестили; кръвта му ще бъде върху него; когато, ако беше се свестили, той би избавил живота си: 6 Но ако види стражът, че мечът иде и не затръби, и людете не се свестят, и мечът дойде и постигне някого от тях, той наистина биде постигнат поради беззаконието си; но кръвта му ще изискам от ръката на стражата. 7 Така е и с тебе, сине човешки; Аз те поставих страж на Израилевия дом; чуй, прочее, словото из устата Ми, и предупреди ги от Моя страна. 8 Когато казвам на беззаконника: Беззаконнико, непременно ще умреш, а ти не проговориш, за да предупредиш беззаконника да се върне от пътя си, онът беззаконник ще умре за беззаконието си, обаче от твоята ръка ще изискам кръвта му. 9 Но ако предупредиш беззаконника да се върне от пътя си, а не се върне от пътя си, той ще умре за беззаконието си, а ти си избавил душата си. 10 Затова, сине човешки, речи на Израилевия дом: Вие така говорихте, казвайки: Престъплението ни и греховете ни са върху нас, и ние тлеем поради тях; как тогава ще живеем? 11 Речи им: Заклевам се в живота Си, казва Господ Иеова, не благоволя в смъртта на нечестивия, но да се върне нечестивият от пътя си и да живее. Върнете се, върнете се от лошите си пътища; защо да умрете, дома Израилев? 12 Затова, сине човешки, каки на людете си: Правдата на праведния няма да го избави в деня, когато престъпи; и нечестивият няма да падне поради нечестието си, също както праведният не ще може да живее поради правдата си в деня, когато съгреши. 13 Когато река на праведния,

Обаче техният път не е прав. 14 Когато праведният се върне от правдата си и извърши неправда, то поради нея ще умре. 15 А когато беззаконникът се върне от беззаконието си и постъпи законно и праведно, той ще живее поради това. 16 Вие обаче казвате: Господният път не е прав. Доме Израилев, ще ви съдя всекиго според постъпките му. 21 В дванадесетата година от плена ни, в десетия месец, на петия ден от месеца, дойде при мене един бежанец от Ерусалим и каза: Градът се превзе. 22 А вечерта, преди да дойде бежанецът, Господната ръка биде върху мене и отваряше устата ми, докле дойде той при мене заранта; и тъй, устата ми се отвориха, и не бях вече ням. 23 И Господното слово дойде към мене и рече: 24 Сине човешки, тия, които живеят в ония опустошени места в Израилевата земя, говорят, казвайки: Авраам бе само един, но пак наследи земята; а ние сме мнозина; нам се даде земята в наследство. 25 Затова, каки им: Така казва Господ Иеова: Вие ядете мясо с кръвта му, подиграте очи към идолите си и проливате кръв; и ще владеете ли земята? 26 Вие се облягате на меча си, вършите мерзости, и осквернявате всеки жената на ближния си; и ще владеете ли земята? 27 Каки им това: Така казва Господ Иеова: Заклевам се в живота Си, онния, които са в опустошението места, непременно ще паднат от нож; и който е на отворено поле ще го предам на зверовете да го изядат; а който са в крепостите и в пещерите ще измрат от мор. 28 И ще обърна земята на пустота и да бъде за удивление, и горделивата й сила ще престане; и Израилевите планини ще запустят, та да няма кой да минава. 29 Тогава ще познаят, че Аз съм Господ, който обърна земята на пустота и да бъде за удивление, поради всичките мерзости, които сториха. 30 А колкото за тебе, сине човешки, твоите люде приказват за тебе при стените и вратите на къщите, и като говорят един на друг, всеки на брата си, казва: Дойдете сега та чуйте че е словото, което излиза от Господа. 31 Те дохождат при тебе както дохождат людете, та седят

пред тебе като Мои люде, и слушат твоите думи, но угоените и яките ще погубя; с правосъдие ще ги не ги изпълняват; защото с устата си показват много паса. 17 А колкото за вас, паство Мое, така говори любов, но сърцето им отива след печалбите им. 32 Господ Иеова: Ето, Аз ще съдя между овца и овца, ето, ти им си като любима песен от човек, който има между овца и овни и козли. 18 Малко ли ви е дето сладък глас и свири добре; защото слушат думите пасете доброто пасбище, та тъпчете с нозете си пасаналата част от пасбището си? и дето пияте бистра вода, та мътите с нозете си останалата? 19

ти, а не ги изпълняват. 33 А когато настане това, (и ето, иде), тогава ще познаят, че е имало пророк между тях.

### **34** И Господното слово дойде към мене и рече:

2 Сине човешки, пророкуй против Израилевите пастири, пророкуй и речи им: Така казва Господ Иеова на пастирите: Горко на Израилевите пастири, които пасат себе си! Не трябва ли пастирите да пасат стадата? 3 Вие ядете тълстината, обличате се с вълната, и колите угоените, но не пасете стадата. 4 Не подкрепихте немощната, нито изцелихте болната, не превързахте ранената, не докарахте заблудилата се, нито потърсихте изгубената; но с насилие и строгост властвувахте над тях. 5 Те се разпръснаха понеже нямаше пастир, и, като се разпръснаха, станаха храна на всичките полски зверове. 6 Мояте овце се скитаха по високите планини и по всеки висок хълм, дори овцете Ми бяха разпръснати по целия свят; и нямаше кой да ги потърси или подири. 7 Затова, слушайте, пастири, Господното слово. 8 Заклевам се в живота Си, казва Господ Иеова, понеже стадото Ми стана корист, и овцете Ми станаха храна на всичките полски зверове, защото нямаше пастир, и пастирите Ми не потърсиха овцете Ми, но пасяха себе си, и не пасяха овцете, 9 затова, слушайте, пастири, Господното слово: 10 Така казва Господ Иеова: Ето, Аз съм против пастирите; и ще изискам овцете Си от ръцете им, и ще ги направя да не пасат вече овцете; пастирите няма вече да пасат себе си, защото ще избавя овцете Си от устата им, та да не им бъдат за храна. 11 Защото така казва Господ Иеова: Ето, Аз, сам Аз, ще потърся овцете Си и ще ги подиря. 12 Както овчарят дира стадото си в деня, когато се намира между разпръснатите Си овце, така и Аз ще подиря овцете си, и ще ги избавя от всичките места, където бяха разпръснати в облачния и мрачен ден. 13 Ще ги изведа из племената, и ще ги събера от страните, ще ги доведа в земята им, и ще ги паса на Израилевите хълмове близо до потоците и по всичките населяеми места в тяхната земя. 14 Ще ги паса в добро пасбище, и кошарата им ще бъде на високите Израилеви хълмове; там ще почиват в добра кошара и ще пасат на тълсто пасбище върху Израилевите хълмове. 15 Сам Аз ще паса овцете Си, и Аз ще ги успокоя, казва Господ Иеова. 16 Ще потърся изгубената, и ще докарам пропъдената, ще превържа ранената, и ще подкрепя немощната; но

А овцете Ми пасат утъпканото от вашите нозе, и пият вода, размътена с вашите нозе. 20 Затова, така им казва Господ Иеова: Ето, Аз, сам Аз, ще съдя между угоена овца и мършава овца. 21 Понеже тласкате със страната си и с рамената си, и бодете срогата си всичките болни, докато ги разпръснете далеч, 22 затова, Аз ще избавя овцете Си, та не ще бъдат вече за корист; и ще съдя между овца и овца. 23 И ще поставя над тях един пастир, слугата Си Давида, който ще ги пасе; той ще ги пасе, и той ще им бъде пастир. 24 Аз Господ ще им бъда Бог, и слугата Ми Давид княз между тях; Аз Господ изговорих това. 25 И като направя с тях завет на мир, ще премахна лютите зверове от земята, така щото те ще живеят безопасно в пустинята, и ще спят в горите. 26 Ще направя тях и местата около хълма Си за благословение; и ще изпращам дъжда на времето му; дъжд на благословение ще бъде. 27 Полските дървета ще дават плода си, и земята ще даде произведението си; и те ще бъдат в безопасност в земята си, и ще познаят, че Аз съм Господ, когато строша оковите на хомота им, и ги освободя от ръката на ония, които са ги поробили. 28 Ти не ще бъдат вече корист на народите, и земните зверове не ще ги изпояждат; но ще живеят в безопасност, и не ще има кой да ги плаши. 29 И ще им направя прочуто по плодородие садение; и те няма вече да гинат от глад в земята, нито ще носят вече хулене на народите. 30 И ще познаят, че Аз Господ техният Бог съм с тях, и че те, Израилевия дом, са мои люде, казва Господ Иеова. 31 И вие човеци, сте Мои овце, овцете на пасбището Ми, и Аз съм ваш Бог, казва Господ Иеова.

**35** При това, Господното слово дойде към мене и рече: 2 Сине човешки, насочи лицето си против хълма Сири, и пророкуй против него, като му речеш: 3 Така казва Господ Иеова: Ето, хълме Сири, Аз съм против тебе; ще простира ръката Си против тебе, и ще те обърна в опустошение и ще бъдеш за учудване. 4 Ще раззоря градовете ти, и ти ще запустееш; и ще познаеш, че Аз съм Господ. 5 Понеже си хранил непрекъсната омраза, и си предал израиляните в силата на меча във времето на бедствието им, когато беззаконието им е стигнало до края си; 6 затова, заклевам се в живота Си, казва Господ Иеова, че те предам на кръв, и кръв ще

те преследва; понеже не си намразил кръвта, то клоновете си; и ще давате плода си на людете Ми кръв ще те преследва. 7 Така ще направя хълма Израيلا; защото скоро ще дойдат. 9 Защото, ето, Сиир да бъде за учудване и да запустее; и ще Аз съм за вас, и ще се обърна към вас, и вие ще изтребя от него и оня, който минава, и оня, който се бъдете обработвани и засявани. 10 И ще заселя върща. 8 Ще напълни планините му с убитите му; по върху вас много човеци, и целият Израилев дом, хълмовете ти, по долините ти, и по всичките ти реки да! целия; и градовете ще се населят, и запустелите ще паднат убитите от нож. 9 Ще обърна на вечно места ще се съградят. 11 И ще заселя върху вас опустошение, и градовете ти няма да се населят; и много човеци и животни, които ще нараснат и се ще познаете, че Аз съм Господ. 10 Понеже си рекъл: наплодят; и ще ви населя както бяхте по-напред, и Тия два народа и тия две страни ще бъдат мои, ще ви сторя по-голямо добро отколкото в началото; и ние ще ги владеем, ако и да е бил Господ там, и ще познаете, че Аз съм Господ. 12 Да! Ще направя 11 затова, заклевам се в живота Си, казва Господ да ходят по вас човеци, людете Ми Израил; те ще Иеова, ще постъпля според гнева и според завистта, ви владеят, и вие ще им бъдете наследство, и за която си показал поради омразата си към тях; и напред няма да ги обезчадите. 13 Така казва Господ ще им се бъда познат, когато те съдя. 12 И ти ще Иеова: Понеже ви думат: Ти си земя, която погълъщаш познаеш, че Аз Господ чух всичките хули, които си човеци и обезчадваш людете си, 14 затова, няма произнесъл против Израилевите планини, като си вече да погълъщаш човеци, нито да обезчадваш вече рекъл: Те запустяха; нам са дадени за храна. 13 И народа си, казва Господ Иеова; 15 и няма вече да ти с устата си говорихте високомерно против Мене, и допусна да понесеш укор от народите, нито да носиш казахте много думи против Мене; аз чух. 14 Така поругание от племената, и няма вече да направиш казва Господ Иеова: Когато се весели целият свят, народа си да се препъва, казва Господ Иеова. 16 Аз ще те направя пуст. 15 Както си се развеселил При това, Господното слово дойде към мене и рече: за дето запустя наследството на Израилевия дом, 17 Сине човешки, когато Израилевият дом живееха в така направя на тебе; ще запустееш, хълме Сиир, и земята си, те я оскверниха с постъпките си и с делата целият Еdom, да! целият; и ще познаят, че Аз съм си; техните постъпки бяха пред мене отвратителни Господ.

**36** И ти, сине човешки, пророкувай към Израилевите планини, като речеш: Израилеви планини, слушайте Господното слово. 2 Така казва Господ Иеова: Понеже неприятелят рече против вас: О хохо! и - Древните височини станаха наше владение, 3 затова, като пророкувах речи: Така казва Господ Иеова: Понеже ви запустиха и погълнаха отвред, за да станете владение на другите народи, и станахте предмет на говоренето на устни, и на зли отзиви на людете, 4 затова, Израилеви планини, слушайте словото на Господа Иеова. Така казва Господ Иеова на планините и на хълмовете, на потоците и на долините, на запустелите пустоти и на напуснатите градове, които станаха корист и са за присмех на другите народи около тях, 5 затова, казва Господ Иеова: Непременно в пламенната Си ревност говорих против другите народи, и против целия Еdom, които с всесърдечна радост и с душевно презрение направиха Моята земя свое владение, за да я изхвърлят и разграбят; 6 затова, пророкувай за Израилевата земя, и кажи на планините и на хълмовете, на потоците и на долините: Така казва Господ Иеова: Ето, Аз говорих в ревността Си и в яростта Си, понеже понесох укор от народите; 7 затова, така казва Господ Иеова: Аз се заклех, че народите, които са около вас, непременно ще носят срама си. 8 А вие, Израилеви планини, ще изкарате

яростта Си върху тях поради кръвта, която бяха излели на земята, и поради идолите, с които я бяха омърсили; 19 разсях ги между народите, и те бидоха разпръснати по страните; според постъпките им и според делата им ги съдих. 20 И когато влязоха между народите гдето отидаха, омърсиха Моето свето име, тъй щото се говореше за тях: Тия са людете на Иеова, и из земята Му излязоха! 21 Смилих се обаче за светото Си име, което Израилевият дом бяха омърсили между народите, при които отидаха. 22 Затова, речи на Израилевия дом: Така казва Господ Иеова: Аз не правя това заради вас, доме Израилев, но заради Моето свето име, което омърсихте между народите, при които отидохте. 23 Аз ще осветя великото Си име, което е било омърсено между народите, което вие омърсихте между тях; и народите ще познаят, че Аз съм Господ, казва Иеова, когато се осветя у вас пред очите им. 24 Защото ще ви взема из сред народите, и ще ви събера от всичките страни, и ще ви доведа в земята ви. 25 Тогава ще поръсъя върху вас чиста вода, и ще се очистите; от всичките ви нечистоти и от всичките ви идоли ще ви очистя. 26 Ще ви дам и ново сърце, и нов дух ще вложа вътре във вас, и, като отнема каменното сърце от пътта ви, ще ви дам меко сърце. 27 И ще вложа Духа Си вътре във вас, и ще ви направя да ходите в повеленията

Ми, да пазите съдбите Ми, и да ги извършвате. 28 върху тия убити, за да оживеят. 10 Пророкувах, ще живеете в земята, която дадох на башите ви; прочее, както ми заповяда; и духът влезе в тях, и те и вие ще ми бъдете люде, и Аз ще бъда ваш Бог. оживяха и изправиха се на нозете си, една твърде 29 ще ви спася от всичките ви нечистоти; и като голяма войска. 11 Тогава ми рече: Сине човешки, призова живото, ще го умножа, и не ще вече да ви тия кости са целият Израилев дом. Ето, те казват: докарах глад. 30 ще умножа плода на дървото и Костите ни изсъхнаха, и надеждата ни се изгуби; рожбите на полето, за да не ви се присмиват вече ние сме загинали. 12 Затова, пророкуй и речи народите, за гдето гладувате. 31 Тогава, като си им: Така казва Господ Иеова: Ето, люде Мои, Аз ще спомните нечестивите си постылки и недобрите си отворя гробовете ви, и като ви изведа из гробовете дела, ще се отвратите сами от себе си пред очите ви, ще ви заведа в Израилевата земя. 13 И ще си поради беззаконията си и поради мерзостите познаете, люде Мои, че Аз съм Господ, когато отворя си. 32 Не заради вас правя Аз това, казва Господ гробовете ви и ви изведа из гробовете ви. 14 И като Иеова, нека ви бъде известно. Засрамете се и се туря духа Си във вас, ще оживеете; и ще ви поставя смутете поради постылките си, доме Израилев! 33 във вашата си земя; и ще познаете, че Аз Господ Така казва Господ Иеова: В деня, когато ви очистя от изговорих това и го извърших, казва Господ. 15 Пак всичките ви беззакония, ще направя и да се населят дойде Господното слово към мене и рече: 16 Ти, сине градовете, и запустелите места ще се съградят. 34 човешки, вземи си един жезъл та напиши на него: За Опустошената земя ще се обработи, макар че е била Юда и за другарите му израиляните; тогава вземи пуста пред очите на всекиго, който минаваше. 35 И друг жезъл, та напиши на него: За Иосифа, жезъла ще казват: Тая земя, която бе запустяла, стана като на Ефрема и другарите му целия Израилев дом. 17 И Едемската градина, и запустелите, опустошените, и съедини си ги един с друг в един жезъл, за да станат разорените градове се укрепиха и населиха. 36 Тогава един в ръката ти. 18 И когато людете ти продумат народите, останали около вас ще познаят, че Аз и ти рекат: Няма ли да ни обясниш що искаш да Господ съградих разореното и насадих запустялото. кажеш с това? 19 Речи им: Така казва Господ Иеова: Аз Господ изговорих това, и ще го извърша. 37 Така Ето, Аз ще взема Иосифовия жезъл, който е в ръката казва Господ Иеова: При това, Израилевият дом на Ефрема и на другарите му Израилевите племена, ще Ме потърси, за да им го сторя. Ще ги умножа та ще ги туря към него, към Юдовия жезъл, и ще с човеци като стадо; 38 като стадото за жертва, ги направя един жезъл; те ще бъдат един в ръката като стадото, което пълни Ерусалим във време на Ми. 20 И жезлите, на които си написал, нека бъдат определените празници, така човешки стада ще пълнят запустелите градове; и ще познаят, че Аз съм в ръката ти пред очите им. 21 И речи им: Така изред народите гдeto са отишли, и като ги събра от всякъде, ще ги доведа в земята им; 22 и ще ги Господ Иеова: Ето, Аз ще взема израиляните направя един народ в земята, върху Израилевите планини; един цар ще царува над всички тях; и не ще бъдат вече два народа, нито ще бъдат занапред разделени в две царства. 23 Те няма вече да се оскверняват с идолите си, нито с мерзостите си, нито с кое да било от престъпленията си; но ще ги избавя от всичките отстъпления, с които са съгрешили, и ще ги очистя; така те ще бъдат Мои люде, и Аз ще бъда техен Бог. 24 И слугата Ми Давид ще бъде цар над тях; над всички тях ще има един пастир; и те ще ходят в съдбите Ми, и ще пазят повеленията Ми и ще ги извършват. 25 Тоже ще живеят в земята, която дадох на слугата Си Якова, гдето живееха баштите ви; в нея ще живеят те, чадата им, и внуките им до века; и слугата Ми Давид ще им бъде княз до века. 26 При това, ще направя с тях завет на мир, който ще бъде вечен завет с тях; и като ги настаня, ще ги умножа, и ще положа светилището Си в сред тях до века. 27 И скринията Ми ще бъде в сред тях; и Аз ще бъда техен Бог, и те ще бъдат Мои люде. 28 Тогава народите ще

**37** Господната ръка биде върху мене, та ме изведе чрез Господния Дух и ме постави в сред поле, което бе пълно с кости. 2 И преведе ме край тях наоколо; и, ето, имаше твърде много по отвореното поле; и, ето, бяха твърде сухи. 3 И рече ми: Сине човешки, могат ли да оживеят тия кости? И отговорих: Господи Иеова, Ти знаеш. 4 Пак ми рече: Пророкуй над тия кости и рече им: Сухи кости, слушайте Господното слово. 5 Така казва Господ Иеова на тия кости: Ето, ще направя да влезе във вас дух та ще оживеете; 6 ще туря и жили върху вас, ще ви облека с меса и ще ви покрия с кожа, и като туря дух у вас, ще оживеете; и ще познаете, че Аз съм Господ. 7 И тъй, пророкувах както ми бе заповядано; и като пророкувах, започна да гърми, и ето трус, и костите се събираха, кост с костта си. 8 И като погляднах, ето, жили и меса израснаха по тях, и кожа ги покри отгоре; дух, обаче, нямаше в тях. 9 Тогава ми рече: Пророкуй за духа; пророкуй, сине човешки, и речи на духа: Така казва Господ Иеова: Дойди, духо, от четирите ветвища и духовни

позната, че Аз Господ освещавам Израиля, когато светилището Ми бъде в сред тях до века.

**38** И Господното слово дойде към мене и рече:

2 Сине човешки, насочи лицето си към Гога, в земята на Магога, княза на Рос, Мосох и Тувал, и пророкуваи против него, като речеш: 3 Така казва Господ Иеова: Ето, Аз съм против тебе, Гоге, княже на Рос, Мосох и Тувал. 4 Ще те обърна, ще тури кука на челостите ти, и ще те извадя, с цялата ти войска, коне и конници, всички напълно въоръжени, едно голямо пълчище с щитове и щитчета, всички употребяващи ножове, 5 персийци, етиопяни, и ливийци с тях, всички с щитове и шлемове, 6 Гомера и всичките му пълчища, дома на Тогарма, от най-далечните страни на север, и всичките му пълчища, и много народи с тебе. 7 Пригответи се, да! пригответи себе си, ти и цялото пълчище, което се е събрало при тебе, и стани им военачалник. 8 След много дни ще бъдеш наказан; в поспешните години ще дойдеш в земята, която е била отврвана от ножа, и е била събрана от много племена, върху Израилевите планини, които са били непрекъснато пусти; но Израил биде пренесен изред племената, и те всички ще живеят в нея в безопасност. 9 И ти като възлезеш, ще дойдеш като вихрушка; ще бъдеш като облак, за да покриеш земята, ти и всичките твои пълчища, и много племена с тебе. 10 Така казва Господ Иеова: В оня ден ще дойдат мисли в ума ти, и ще скроиш лоши намерения, като речеш: 11 Ще вляза в земята на неукрепени села! ще отида при ония, които са в спокойствие и живеят безгрижно, всички които живеят в неукрепени места, без лостове и порти, 12 за да ги обереш и да вземеш корист, за да обърнеш ръката си против запустелите места сега населени, и против събранныте изред народите люде, които са придобили добитък и имот, и живеят в най-отбранената страна на света. 13 Шева, Дедан, и търговците на Тарсис с всичките му млади лъвове ще ти рекат: Да обереш ли си дошъл? Да вземеш корист ли си събрали множеството си? Да грабнеш сребро и злато ли, да вземеш добитък и имот ли, да направиш голям обир ли? 14 Затова, сине човешки, пророкуваи като речеш на Гога: Така казва Господ Иеова: В оня ден, когато людете Ми Израил ще живеят в безопасност, ти няма ли да го знаеш? 15 Ще дойдеш от мястото си, от най-далечните страни на север, ти и много племена с тебе, всички язденци на коне, голямо множество и силна войска; 16 и ще възлезеш против людете Ми Израиля като облак, покриващ земята. Това ще бъде в поспешните дни; и Аз ще те доведа против земята, за да Ме познаят народите, когато се осветя у тебе, Гоге, пред очите им. 17 Така казва Господ Иеова: Ти ли си оня, за когото говорих в

древно време чрез слугите Си Израилевите пророци, които в ония дни пророкуваха през много години, че щях да те доведа против тях? 18 Но в оня ден, в деня когато Бог дойде против Израилевата земя, яростта Ми ще възлезе в ноздрите Ми, казва Господ Иеова. 19 Защото в ревнивостта Си и в пламенния Си гняв казах: Непременно в оня ден ще има голям трепет в Израилевата земя, 20 така щото морските риби и небесните птици, полските зверове и всички гадини, които пълзят по света, и всичките човеци, които са по лицето на света, ще се разтреперят от присъствието Ми; и планините ще се сринат, стръмните височини ще паднат, и всяка стена ще се събори до земята. 21 И ще призовава нож против него по всичките Си планини, казва Господ Иеова; ножът на всеки човек ще бъде против брата му. 22 Аз ще се съдя с него чрез мор, и чрез кръв; и ще навали върху него, върху пълчищата му, и върху многото племена, които са с него, пороен дъжд и градушка от големи камъни, огън и сяра, 23 Аз ще възвелича и осветя, и ще стана познат пред очите на много народи; и те ще познаят, че Аз съм Господ.

**39** И ти, сине човешки, пророкуваи против Гога като речеш: Така казва Господ Иеова: Ето, Аз съм против тебе, Гоге, княже на Рос, Мосох, и Тувал.

2 Ще те обърна и примамя, и, като те възведа от най-далечните страни на север, ще те доведа върху Израилевите планини; 3 и ще избия лътка ти от лявата ти ръка, и ще направя да паднат стрелите от дясната ти ръка. 4 Ще паднеш върху Израилевите планини, ти, и всичките ти пълчища, и племената, които са с тебе; и ще те предам да бъдеш изяден от хищни птици от всякакъв вид и от полските зверове. 5 Ще паднеш на отвореното поле; защото Аз го изговорих, казва Господ Иеова. 6 И ще изпратя огън върху Magora и върху ония, които живеят безгрижно в островите; и те ще познаят, че Аз съм Господ. 7 Ще направя светото Си име познато всред людете Си Израил, и не ще оставя да се омърси вече светото Ми име; и народите ще познаят, че Аз съм Господ, Светият в Израил. 8 Ето, това иде, и ще стане, казва Господ Иеова; тоя е денят, за който говорих. 9 И ония, които живеят в Израилевите градове, като излизат, ще кладат огън с оръжията, които ще им служат за гориво - щитовете и щитчетата, лъковете и стрелите, сулиците и копията; ще кладат огън с тях седем години; 10 така щото няма да носят дърва от полето, нито ще отсекат от гората, защото ще кладат огън с оръжията; и ще оберат ония, които са ги обрали, и ще оголят ония, които са ги оголили, казва Господ Иеова. 11 В оня ден ще дам на Гога място за погребване в Израил, долината на ония, които

преминават отпред морето; и то ще затваря пътя тях; защото излях Духа си върху Израилевия дом, на преминаващите; и там ще заровят Гога и цялото казва Господ Иеова.

му множество; и ще нарекат мястото Долината на Амон-гога. 12 Седем месеца ще ги рови Израилевият дом, за да очистят земята; 13 да! всичките люде на Израилевата земя ще ги ровят; и бележит ще им бъде денят, в който аз ще се прославя, казва Господ Иеова. 14 И ще определят мъже, които, като обикалят непрестанно земята, ще заравят с помощта на преминаващите останалите по лицето на земята, за да я очистят; докле се свършат седем месеца ще дирят падналите. 15 И определените предирвачи, като обикалят земята, щом някой от тях види човешка кост, ще изправи знак при нея, докле погребвачите я заровят в долината на Амон-гога. 16 А името и на града ще бъде Амона. Така ще очистят земята. 17 А ти, сине човешки, така казва Господ Иеова: Говори на всичките видове птици и не всеки полски звяр, като кажеш: Съберете се та дойдете; натрупайте се от всякъде на жертвата, която жертвувам за вас, голяма жертва върху Израилевите планини, за да ядете месо и да пиете кръв. 18 Ще ядете месата на юнаците, и ще пиете кръвта на земните князе, и на овни, на агнета, на козли, и на телци, всички васански угоени. 19 Ще ядете тълстина до насита, и ще пиете кръв до опиване, от жертвата, която пожертвувах за вас; 20 И ще се наситите на трапезата Ми с коне и ездачи, с юнаци и с всякакви военни мъже, казва Господ Иеова. 21 И Аз ще поставя славата Си между народите; и всичките народи ще видят съдбата, която иззвърших, и ръката Ми, която положих върху тях. 22 Така Израилевият дом ще познае, че Аз съм Господ техният Бог от днес нататък. 23 И народите ще познаят, че Израилевият дом бе пленен поради беззаконието си. Понеже станаха непокорни на Мене, затова скрих лицето Си от тях и ги предадох в ръката на неприятелите им; и те всички паднаха от нож. 24 Сторих им според нечистотата им и според престъпленията им, и скрих лицето Си от тях. 25 Затова, така казва Господ Иеова: Сега ще върна Якова от плен, ще се смила за целия Израилев дом, и ще бъда ревнлив за светото Си име. 26 И те ще носят срама си и всичките престъпления, чрез които станаха непокорни на Мене, когато живеят безопасно в земята си, без да има кой да ги плаши. 27 Когато ги доведа пак от племената, и ги събра от страните на неприятелите им, тогава ще се осветя у тях пред очите на много народи; 28 и те ще познаят, че Аз съм Господ техният Бог, понеже ги направих да бъдат закарани в плен между народите, а после ги събрах в земята им; и няма да оставя вече там никого от тях. 29 И няма вече да скрия лицето Си от

40 В двадесет и петата година от плена ни, в началото на годината, на десетия ден от месеца, в четиринаесетата година подир превземането на града, в същия ден Господната ръка биде върху мене и ме заведе там, 2 чрез Божии видения ме заведе в Израилевата земя, та ме постави върху една твърде висока планина, на която имаше към юг нещо като здание подобно на град. 3 И като ме заведе там, ето, човек, чийто изглед бе като изглед на мед, и който държеше в ръката си ленена връв и мярка от тръстика, стоеше в портата. 4 И човекът ми рече: Сине човешки, погледни с очите си, чуй с ушите си, и приложи сърцето си върху всичко, което ще ти покажа; защото ти биде въведен тук с цел да ти покажа това. Всичко, що видиш, извига го на Израилевия дом. 5 И ето извън дома една стена околовръст, и в ръката на човека мярка от тръстика дълга шест лакти, всеки лакът дълъг лакът и длан; и като измери широчината на зданието, тя беше една тръстика, и височината една тръстика. 6 Тогава дойде при портата, която гледаше към изток, и се изкачи по стъпалата й; и като измери прага на портата, широчината му беше една тръстика, и широчината на другия праг една тръстика. 7 И всяка стражарска стая бе една тръстика дълга и една тръстика широка; и разстоянието между стаите бе пет лакти; а прагът на портата, при предверието на портата към дома, бе една тръстика. 8 Измери тоже предверието на портата към дома, една тръстика. 9 Тогава като измери предверието на портата, то беше осем лакти, а стълбовете им два лакътя; и предверието на портата беше откъм дома. 10 И стражарските стаи на източната порта бяха три отсам и три оттам, и трите на една мярка; и стълбовете имаха една мярка отсам и оттам. 11 И като измери широчината на входа на портата, тя беше десет лакти, а дължината на портата тринадесет лакти. 12 А пред стаите имаше един лакът разстояние отсам и един лакът разстояние оттам; и стаите бяха шест лакти отсам и шест лакти оттам. 13 После измери портата от покрива на едната стражарска стая до покрива на другата, и широчината бе двадесет и пет лакти, врата срещу врата. 14 И намери стълбовете шестдесет лакти; и предверието стигаше до стълбовете околовръст портата. 15 И от лицето на портата, при входа, до лицето на предверието на вътрешната порта, имаше петдесет лакти. 16 И на стражарските стаи имаше затворени прозорци, също и на стълбовете им извънре портата околовръст, така и на сводовете; а имаше прозорци извънре околовръст; а върху всеки стълб имаше палми. 17

Тогава ме заведе във външния двор; и ето стаи и бяха към външния двор; и по стълбовете й имаше под направени около двора; имаше тридесет стаи палми отсам и оттам; и изкачваха се към нея върху пода. 18 И подът, който бе от страните на по осем стъпала. 38 И имаше една стая, чиято портата, съответстваща на дължината на портите, врата беше при стълбовете на портата, гдето миеха беше долният под. 19 Тогава измери широчината от всеизгарянето. 39 И в предверието на портата имаше лицето на долната порта до лицето на вътрешния две, трапези отсам и две трапези оттам, на които двор извън, и тя беше сто лакти и откъм изток и откъм да колят всеизгарянето, приноса за грях, и приноса север. 20 И измери дължината и широчината на за престъпление. 40 И на външната страна, при портата на външния двор, която гледаше към север. стъпалата към входа на северната порта, имаше две 21 И стражарските стаи бяха три отсам и три оттам; а трапези; и на другата страна, която принадлежеше стълбовете й и сводовете й бяха според мярката на към предверието на портата, имаше две трапези. 41 първата порта; дължината й беше петдесет лакти, и Четири трапези имаше отсам и четири трапези оттам широчината й двадесет и пет лакти. 22 И прозорците при страните на портата; всичко осем трапези, на й, и сводовете й, и палмите й бяха според мярката които колеха жертвите. 42 И четирите трапези за на портата, която гледа към изток; и изкачваха се всеизгарянето бяха от дялан камък, един лакът и към нея по седем стъпала; и сводовете й бяха пред половина дълги, един лакът и половина широки, и нея. 23 И портата на вътрешния двор бе срещу един лакът високи; и на тях туряха ордията, с които портата, която бе към север и към изток; и като колеха всеизгарянето и жертвата. 43 И извънре имаше измери от порта до порта, намери сто лакти. 24 И полица, една длан широка, прикована околовръст; заведе ме към юг, и ето порта, която гледаше към юг; а на трапезите туряха месото на приносите. 44 И и като измери стълбовете й и сводовете й, те имаха извън вътрешната порта бяха стаите на певците, във същите мерки. 25 И имаше прозорци на нея и на вътрешния двор, който бе на страните на северната сводовете й околовръст, подобни на ония прозорци; порта; и лицата им бяха към юг; а една от тях, на дължината им беше петдесет лакти, и широчината страната на източната порта, гледаше към север. двадесет и пет лакти. 26 И изкачваха се към нея 45 И рече ми: Тая стая, която гледа към юг, е за по седем стъпала; и сводовете й бяха пред нея; и свещениците, които се грижат за дома; 46 а стаята, на стълбовете й имаше палми, една отсам и една която гледа към север, е за свещениците, които оттам. 27 И във вътрешния двор имаше порта към прислужват около олтара; те са потомци на Садока, юг; и като измери от порта до порта към юг, намери които измежду Левиевите потомци се приближават сто лакти. 28 Тогава ме заведе във вътрешния двор при Господа да Му служат. 47 И като измери двора, през южната порта; и като измери южната порта, тя дължината му беше сто лакти, и широчината му сто имаше същите мерки. 29 и стражарските й стаи, и лакти; беше квадратен, и олтарът беше пред дома. стълбовете й, и сводовете й имаха същите мерки; и 48 Тогава ме заведе в предхрамието на дома; и като на нея и на сводовете й имаше прозорци околовръст; измери всеки стълб на предхрамието, те бяха пет дължината й беше петдесет лакти, а широчината й лакти отсам и пет лакти оттам; а широчината на двадесет и пет лакти. 30 И сводовете околовръст портата беше три лакти отсам и три лакти оттам. 49 бяха двадесет и пет лакти дълги, и пет лакти широки. Дължината на предхрамието бе двадесет лакти, и 31 И сводовете й бяха към външния двор; и имаше широчината му единадесет лакти; и изкачваха се палми по стълбовете й; и изкачваха се към нея към него по десет стъпала; и при стълбовете имаше по осем стъпала. 32 И заведе ме във вътрешния други стълбове, един отсам и един оттам.

двор към изток; и като измери портата тя имаше същите мерки; 33 и стражарските й стаи, стълбовете й, и сводовете й имаха същите мерки; и на нея и на сводовете й имаше прозорци околовръст; а тя беше петдесет лакти дълга и двадесет и пет лакти широка. 34 И сводовете й бяха към външния двор; и по стълбовете й имаше палми отсам и оттам; и изкачваха се към нея по осем стъпала. 35 И заведе ме при северната порта; и като я измери, тя имаше същите мерки, 36 както и стражарските й стаи, стълбовете й, и сводовете й; и на нея имаше прозорци околовръст; а тя беше петдесет лакти дълга и двадесет и пет лакти широка. 37 И стълбовете й

**41** После ме заведе в храма; и като измери стълбовете, те имаха шест лакти широчина отсам и шест лакти широчина оттам, според широчината на скинията. 2 И широчината на входа бе десет лакти; и страните на входа бяха пет лакти отсам и пет лакти оттам; и като измери дължината на храма, беше четиридесет лакти, а широчината му двадесет лакти. 3 Тогава влезе по-навътре; и като измери всеки стълб на входа, имаха два лактя, и входът шест лакти, и широчината на входа седем лакти. 4 И като измери дължината му, беше двадесет лакти, и широчината двадесет лакти, според широчината на храма. И рече ми:

Това е пресветото място. 5 Тогава измери стената страните му бяха дървени. И той ми рече: Това е на дома; тя имаше шест лакти; а широчината на трапезата, която стои пред Господа. 23 А храмът и страничните стаи, които бяха около дома на всяка страна, беше четири лакти. 6 И страничните стаи бяха на три етажа, стая върху стая, и тридесет на ред; и влизаха в стената, която принадлежеше на дома за страничните стаи околовръст, за да се държат здраво, без да се държат за стената на дома. 7 И страничните стаи се разширяваха; и имаше вита стълба, която водеше в страничните стаи; защото витата стълба на дома водеше нагоре околовръст на дома; затова, домът ставаше по-широк нагоре; и така се изкачваха отния етаж до най-горния през средния. 8 И видях, че домът беше висок от всяка страна; основите на страничните стаи бяха една цяла тръстика от шест големи лакти. 9 Външната стена на страничните стаи беше пет лакти широка; и оставеното празно място бе за страничните стаи, които принадлежаха на дома. 10 И между стаите имаше двадесет лакти разстояние около дома на всяка страна. 11 И вратите на страничните стаи бяха към оставеното място, една врата към север и една врата към юг; и широчината на оставеното място бе пет лакти околовръст. 12 А зданието, което бе пред отделеното място към западната страна, бе седемдесет лакти широко; и стената на зданието бе пет лакти дебела околовръст, а дължината му деветдесет лакти. 13 И тъй, като измери дома, беше сто лакти дълъг; и отделеното място, зданието, и стените му сто лакти дълги. 14 Тоже и широчината на лицето на дома и на отделеното място към изток беше сто лакти. 15 И като измери дължината на зданието, което беше в лицето на отделеното място зад него, и галерите му отсам и оттам, те имаха сто лакти; измери и вътрешния храм, предверията на двора, 16 праговете, затворените прозорци, и галерите наоколо в трите им етажа, срещу прага, облечени с дърво околовръст от земята до прозорците, (а прозорците бяха покрити), 17 до над вратата, до вътрешния дом, и извън, и през цялата стена околовръст извътре и извън; всичко бе според мерките. 18 И то бе изработено с херувими и с палми, така щото имаше палма между херувим и херувим. Всеки херувим имаше две лица, 19 тъй щото имаше човешко лице към палмата отсам, а лице на млад лъв към палмата оттам; така бе изработено по целия дом околовръст. 20 От пода до над вратата бяха изработени херувими и палми; такава беше стената на храма. 21 Колкото за храма, стълбовете му бяха квадратни, а колкото за лицето на светилището, изгледът му беше като изгледа на храма. 22 Олтарът бе дървен, три лакти висок, и два лакътя дълъг; и юглите му, подножието му, и

светилището имаха две врати. 24 И вратите имаха по две крила, две движещи се крила, две крила за едната врата, и две крила за другата. 25 И по тях, по вратите на храма, бяха изработени херувими и палми, както бяха работени по стените; и имаше дебели дъски по лицето на предверието извън. 26 И имаше затворени прозорци и палми отсам и оттам от страните на предверието, и по страничните стаи на дома, и по дебелите дъски.

**42** Тогава ме изведе във външния двор при пътя към север: и заведе ме в стаята, която бе срещу отделеното място, и срещу зданието към север. 2 В лицето му, което беше сто лакти дълго, имаше северната врата; а широчината му бе петдесет лакти. 3 Срещу двадесет лакти, които принадлежаха на вътрешния двор, и срещу пода, който принадлежеше на външния двор, имаше галерия срещу галерия на третия етаж. 4 И пред стаите имаше коридор десет лакти широк навътре - път сто лакти дълъг; и вратите на стаите бяха към север. 5 А най-горните стаи бяха по-тесни, понеже галерите отнемаха от тях повече, отколкото от долните и средните етажи на зданието. 6 Защото те бяха на третия етаж, и нямаха стълбове като стълбовете на дворовете; затова, най-горният етаж се стесняваше повече нежели най-долният и средният етаж, почвайки от земята. 7 И на външната стена, която бе от страните на стаите, към външния двор, пред стаите, дължината бе петдесет лакти. 8 Защото дължината на стаите, които бяха във външния двор беше петдесет лакти; и, ето, пред храма имаше сто лакти. 9 А под тия стаи беше входът от изток като се отива към тях от външния двор. 10 Стаите бяха в дебелината на дворовата стена към изток, пред определеното място, и пред зданието. 11 И коридорът пред тях беше на изглед като коридора пред стаите, които бяха към север; имаха еднаква дължина и широчина; и всичките им изходи бяха според техните кроежи и според техните врати. 12 И като имаше врати на стаите, които бяха на юг, така имаше и врата где почваше коридорът, коридорът право срещу стената към изток като се влиза в тях. 13 Тогава ми рече: Северните стаи и южните стаи, които са пред отделеното място, са светите стаи, гдето свещениците, които се приближават при Господа, ще ядат пресветите неща; и хлебния принос, приноса за грях, и принос за престъпление; защото мястото е свето. 14 Когато свещениците влизат в храма, да не излизат от светото място във външния двор, но там да слагат дрехите, с които служат, защото са свети; а когато обличат други дрехи, тогава да се приближават при онова, което принадлежи на

люде. 15 А като свърши измерванията на дома ми да бъде един лакът, и широчината му един лакът, отвътре, изведе ме по портата, която гледа към изток, и первазът му около краищата му една педя; това и измери дома околовръст. 16 Като измери източната ще бъде основата на олтара. 14 А от дъното му, страна с тръстикова мярка, тя беше петстотин което е на земята, до долната полица да бъде два тръстики, измерена наоколо с тръстикова мярка. 17 лакъта, и широчината един лакът; и от по-малката Като измери северната страна, тя беше петстотин полица до по-голямата полица да бъде четири лакти, тръстики, измерена наоколо с тръстиковата мярка. 18 Измери южната страна с тръстиковата мярка; да бъде четири лакти висока; а от огнището на тя беше петстотин тръстики. 19 После се обрна олтара нагоре да има четири рога. 16 И огнището към западната страна и я измери с тръстиковата на олтара да бъде дванадесет лакти на дълъг и мярка; тя беше петстотин тръстики. 20 Измери го от дванадесет на шир; да образува квадрат с четирите страни. Имаше и стена околовръст, дълга петстотин тръстики и широка петстотин тръстики, за лакти на дълъг и четиринацесет на шир по четирите да отделя светото от несветото място.

**43** После ме заведе при портата, портата, която гледа към изток; 2 и ето, славата на Израилевия Бог идеши от източния път; гласът Му беше като глас на много води; и светът сияеше от славата Му. 3 И видението, което видях, бе като видението, което видях, когато дойдох да пророкувам, че градът щял да се разруши; виденията бяха като видението, което видях при реката Ховар; и паднах на лицето си. 4 И Господната слава влезе в дома през пътя на портата, която гледа към изток. 5 И Духът ме дигна та ме заведе във вътрешния двор; и, ето, домът бе пълен с Господната слава. 6 И чух едно да ми говори из дома; и човек стоеше при мене и ми рече: 7 Сине човешки, това е мястото на престола Ми, и мястото на стъпалата на нозете Ми, гдето ще обитавам всред израиляните до века; и Израилевият дом няма вече да омърси светото Ми име, ни те, ни царете им, с блудствата си или с труповете на идолите на високите си места. 8 Като поставиха своя праг при Моя праг и стълбовете на своите врати при стълбовете на Моите врати, така щото нямаше друго освен стената между мене и тях, те мърсяха светото Ми име с мерзостите, които вършеха; затова, изтребих ги в гнева Си. 9 Сера нека отдалечат от мене блудствата си и труповете на идолите си; и Аз ще обитавам всред тях до века. 10 Ти, сине човешки, покажи тоя дом на Израилевия дом, за да се засрамят поради престъпленията си; и нека измерят плана му. 11 И ако се засрамят за всичко, което са сторили, покажи им чертежа на дома и образа му, изходите му и входовете му, всичките му разпореждания и всичките му наредби, [всичките му разпореждания] и всичките му закони, и опиши го пред тях, за да пазят всичките му разпореждания и всичките му наредби, и да ги извършват. 12 Ето законът на дома: Целият предел на върха на планината околовръст ще бъде пресвет. Ето, това е законът на дома. 13 И ето мерките на олтара в лакти, като се смята лакът един лакът и длан: Дълбочината

и широчината му един лакът, и перпендикулярен на лакъта ще бъде основата на олтара. 14 А от дъното му, широчината един лакът. 15 И горната част на олтара да бъде четири лакти, и от по-малката страна с тръстикова мярка, тя беше петстотин което е на земята, до долната полица да бъде два тръстики, измерена наоколо с тръстикова мярка. 16 И огнището на олтара нагоре да има четири рога. 17 И полицата да бъде четиринацесет лакти на дълъг и четиринацесет на шир; да образува квадрат с четирите страни. 18 И полицата да бъде четиринацесет лакти на дълъг и четиринацесет на шир по четирите страни; и перпендикулярен на лакъта ще бъде половина лакът; и дъното му един лакът наоколо, а стъпалата му да гледат към изток. 18 И рече ми: Сине човешки, така казва Господ Иеова: Тия са наредбите на олтара, в деня, когато го направят, за да принасят върху него всеизгаряния и да ръсят върху него кръв. 19 И на Левитските свещеници, които са от Садоковото потомство, които се приближават при мене да Ми служат, казва Господ Иеова, да дадеш юнец в приноса за грях. 20 И като вземеш от кръвта му, да я туриш на четирите рога на олтара, на четирите юнци на полицата, и на перпендикулярен на лакъта ще го очистиш и ще направиш умилостивение за него. 21 После да вземеш и юнца, който е в принос за грях, и нека го изгорят в определеното място на дома, вън от светилището. 22 А на втория ден да принесеш козел без недостатък в принос за грях; и така ще очистят олтара както го очистиха с юнца. 23 Като свършиш чистенето му, да принесеш юнец без недостатък, и овен от стадото без недостатък. 24 И като ги принесеш пред Господа, свещениците нека хвърлят сол на тях, и нека ги принесат всеизгаряне Господу. 25 Седем дни да принасяш всеки ден козел в принос за грях; нека принасят току ѝ юнец и овен от стадото, които нямат недостатък. 26 Седем дни нека правят умилостивение за олтара и го чистят; така ще го осветят. 27 И като се свършат тия дни, от осмия ден нататък нека принасят свещениците всеизгарянията ви на олтара, и примирителните ви приноси; и Аз ще ви приема, казва Господ Иеова.

**44** Тогава Той ме върна по пътя на външната порта на светилището, която гледа към изток; и тя бе затворена. 2 И Господ ми рече: Тая порта ще бъде затворена, няма да се отвори, и никой човек да не влезе през нея; защото Господ Израилевият Бог е влязъл през нея; затова, тя ще бъде затворена. 3 А князът, който като княз ще седне в нея, за да яде хляб пред Господа, той ще влезе през пътя на предверието на тая порта, и през същия път ще

излезе. 4 Тогава ме заведе по пътя на северната пот. 19 А когато излизат във външния двор, във порта срещу дома; и като погледнах, ето, Господният външния двор към людете, нека събличат дрехите, с дом бе пълен с Господната слава; и паднах на които са служили, и като ги слагат в светите стани нека лицето си. 5 И Господ ми рече: Сине човешки, обличат други дрехи, за да не освещават людете с внимавай в сърцето си, погледни с очите си, и чуй одеждите си. 20 И да не бърснат главите си, нито да с ушите си всичко, което ти казвам за всичките оставят космите си да растат, но само да стрижат наредби на Господния дом, и за всичките му закони; главите си. 21 И никой свещеник да не пие вино, и забелжи добре входа на дома, с всичките изходи когато влиза във вътрешния двор. 22 И да не си и светилището. 6 И каки на бунтовниците, сиреч, на вземе за жена вдовица или напусната; но да вземат Израилевия дом: Така казва Господ Иеова: Доме девица от рода на Израилевия дом, или вдовица Израилев, нека ви са доволно всичките мерзости, овдовяла от свещеник. 23 И нека учат людете Ми да които извършихте, 7 дето въведохте инородци, с различават между свето и несвето, и нека ги упътват необязано сърце и необязана плът, да бъдат да разпознават нечисто от чисто. 24 И в препирните в светилището Ми та да го мърсят, дори в Моя те нека стоят да съдят; според Моите съдиби нека дом, и дето, когато принасяте хляба Ми, тълстината ги съдят; и нека пазят законите Ми и повеленията и кръвта, престъпихте завета Ми, в прибавка на Ми във всичките Ми определени празници; и нека всичките ви други мерзости. 8 И не сте изпълнили освещават съботите Ми. 25 Да не се допират при службата на светите Ми неща, но сте поставили за мъртъв човек та да се осквернят; обаче за баща себе си стражари над службата в светилището ми. или за майка, за син или за дъщеря, за брат или за 9 Така казва Господ Иеова: От всичките инородци, неженена сестра, за тях бива да се оскверняват. 26 А които са между израилтяните, никой инородец с след като се очисти оскверненият и му минат седем необязано сърце, и необязана плът да не влиза дни, 27 тогава в деня, когато влиза в светилището, в светилището Ми. 10 Но и левитите, които се във вътрешния двор, за да служи в светилището, отдалечиха от мене, когато заблуждаваше Израил, нека принася приноса си за грях, казва Господ Иеова. който заблуди от Мене и отиде след идолите си, те 28 А колкото за наследството им, Аз съм наследството ще носят беззаконието си. 11 Но пак, те ще бъдат им; да не им давате притежание в Израиля, защото служители в светилището Ми, да надизират върху Аз съм притежанието им. 29 Нека ядат хлебния портите на дома и да служат в дома; те ще колят принос, приноса за грях и приноса за престъпление; всеизгаряната и жертвите на людете, и те ще стоят и всяко обречено нещо в Израиля да бъде тяхно. 30 пред тях, за да им слугуват. 12 Понеже им слугуваха И първенците от всичките първи рожб от всичко, и пред идолите им, и станаха спънка за увличане всеки принос от всичко, от всичките видове на вашите Израилевия дом в беззаконие, затова Аз дигнах приноси, да бъдат на свещениците; тоже да давате ръката Си против тях, казва Господ Иеова; и те ще носят беззаконието си. 13 И няма да се приближават на свещеника първака от тестото си, за да почива при мене, за да ми свещенодействуват, нито да се благословение на домовете ви. 31 Свещениците да приближават при нищо от светите ми неща, нито не ядат никаква мърша или разкъсано от змяр, било при пресветите; но ще носят срама си и мерзостите, които извършиха. 14 Обаче, ще ги поставя стражари над службата на дома за всичката му прислуга, и за всичко, което ще се върши в него. 15 А левитските свещеници, Садоковите потомци, които извършваха службата на светилището Ми, когато израилтяните заблуждаваха от Мене, те нека се приближават при Мене, за да Ми служат, и нека стоят пред Мене да Ми принасят тълстината и кръвта, казва Господ Иеова. 16 Те нека влизат в светилището Ми, и те нека се приближават при трапезата, за да Ми служат, и те нека извършват службата Ми. 17 И когато влизат в портите на вътрешния двор нека обличат ленени дрехи; да няма нищо вълнено на тях, докато служат в портите на вътрешния двор и в дома. 18 Нека имат ленени гъзви на главите си, нека имат и ленени гащи на кръста си; да не опасват нищо, което причинява

**45** При това, когато делите земята с жребие за наследство, отделете свет дял от земята за принос на Господа; дължината му да бъде дължина от двадесет и пет хиляди тръстики, а широчината му десет хиляди; целият му предел да бъде свет околовръст. 2 От тоя дял да се определи за светилището място петстотин тръстики дълго и петстотин широко, четвъртито наоколо, и петдесет лакти за предметието около него. 3 И тъй, според тая мярка да отмериш място двадесет и пет хиляди дълго и десет хиляди широко; и в него да бъде светилището, пресветото място. 4 Това да бъде свет дял от Израилевата земя за свещениците, служителите в светилището, които се приближават да служат Господу; нека им бъде място за къщи, и свето място за светилището. 5 И Левитите да

имат за себе си, като служителите на дома, едно място двадесет и пет хиляди дълго и десет хиляди който съгрешава от незнание, и за простиya; така широко за свое притежание, за градове, в които да живеят. 6 И за притежание на града дайте едно място пет хиляди широко и двадесет и пет хиляди дълго, покрай принесения свети дял; това да бъде за целия Израилев дом. 7 А за княза да има дял от двете страни на светия дял и на градското притежание, от западната страна към запад, и от източната страна към изток; и дължината от западната му граница до източната му граница да бъде според дължината на всеки един от дяловете. 8 Тоя дял от земята приготвя по една ефа за всеки юнец, и по една ефа да бъде негово притежание в Израил; и князете на всеки овен, и по един ин дървено масло за всяка Ми да не угнетяват вече людете Ми, а да дадат ефа. 9 Така казва Господ Иеова: Да ви е същото според определеното за приноса за грях, за доволно, князе Израилеви; отдалечете насилието и грабителството, и извършвайте съдба и правда; престанете да изпъждате людете Ми от притежанията им, казва Господ Иеова. 10 Имайте праvi везни, права ефа, и прав ват. 11 Ефата и ватът нека имат същия обем, тъй щото ватът да побира една десета от кора, и ефата една десета от кора; обемът им да се определя от кора. 12 И сикълът нека бъде двадесет гори; двадесет сикла, двадесет и пет сикла, и петнадесет сикла нека бъде мнаса ви. 13 Ето приносът, който ще принасяте: Шестата част на ефа от един кор жито; така и от ечемика да давате шестата част на ефа от един кор. 14 А относно правилото за дървеното масло, от един ват масло принасяйте десетата част на ват от един кор, който е един хомер от десет вати; защото десет вати са един хомер. 15 И от добре напоените Израилеви пасбища принасяйте и по едно агне от всяко стадо от двеста, които да бъдат за хлебен принос, за всеизгаряне, и за примирителен принос, за да се прави умилиостивие за тях, казва Господ Иеова. 16 Всичките люде от Израилевата земя нека дават тоя принос на княза в Израилия. 17 А на княза ще принадлежи да дава всеизгарянията, хлебните приноси, и възлиянията в празниците, в новолунията и в съботите, във време на всичките определени празници на Израилевия дом; тоя нека приготвя приноса за грях, хлебния принос, всеизгарянето и примирителните приноси, за да прави умилиостивие за Израилевия дом. 18 Така казва Господ Иеова: В първия месец, на първия ден от месеца, да вземеш юнец без недостатък, и с него да очистиш светилището. 19 Свещеникът нека взема от кръвта на приноса за грях, и нека я тури върху стълбовете на вратите на дома, върху четирите тъъла на полицата на олтара, и върху стълбовете на портата на вътрешния двор. 20 Така

да правиш и на седмия ден от месеца за всекиго, които съгрешава от незнание, и за простиya; така ще правите умилиостивие за дома. 21 В първия месец, на четиринацетия ден от месеца да ви бъде пасхата, седемдневен празник, безквасен хляб безквасен хляб покрай принесения свети дял; това да се яде. 22 И в същия ден нека приготви князът Израилев дом. 23 И през седемте дни на празника нека приготвя всеизгаряне Господу, по седем юнца и по седем овена без недостатък за себе си и за всичките люде на Израилевата земя юнец в принос за грях. 24 И за хлебен принос нека на всеки ден през седемте дни, тоже и козел всеки ден в принос за грях. 25 В седмия месец, на петнадесетия ден от съботния ден на празника нека приготвя племената им. 26 Така казва Господ Иеова: Да ви е същото според определеното за приноса за грях, за всеизгарянето, и за хлебния принос, и за дървеното масло.

**46** Така казва Господ Иеова: Портата на вътрешния двор, която гледа към изток, нека бъде затворена през шестте делнични дни; а в съботния ден да се отваря, и в деня на новолунието да се отваря. 2 И князът нека влезе по пътя на предверието на външната порта, и нека застане при стълба на портата; а свещениците нека принасят всеизгарянето му и примирителните му приноси; и той да се поклони при прага на портата. Тогава да излезе; обаче да се не затваря портата до вечера. 3 А людете на Израилевата земя да се кланят във входа на същата порта пред Господа в съботите и в новолунията. 4 А всеизгарянето, което князът ще принася Господу в съботен ден да бъде шест агнета без недостатък и един овен без недостатък. 5 И хлебният принос за овена да бъде една ефа, а хлебният принос за агнетата колкото му дава ръка, и един ин дървено масло за една ефа. 6 И в деня на новолунието приносът му да бъде юнец без недостатък, шест агнета, и един овен, които да бъдат без недостатък. 7 И нека принася хлебен принос, една ефа за юнца, и една ефа за овена, а за агнетата, колкото му стига ръка, и по един ин дървено масло за всяка ефа. 8 И когато князът влиза, нека влиза по пътя на предверието на портата, и нека излиза по същия път. 9 Но когато людете на тая земя дохождат пред Господа във време на определените празници, тогава она, който влиза по пътя на северната порта, за да се поклони, нека излиза по пътя на южната порта, а който влиза по пътя на южната порта, нека излиза по пътя на северната порта; да се не връща по пътя на портата, по който е влязъл, но да излиза като върви право напред. 10 И князът да влезе в сред тях, когато влизат; и когато излизат, да излизат заедно. 11 И

на тържествата и на празниците хлебният принос страна на олтара. 2 После ме изведе по пътя на да бъде една ефа за юнца, и една ефа за овена; северната порта, и ме преведе наоколо по външния а за агнетата, колкото му дава ръка, и един ин път към външната порта, по пътя на портата, която дървено масло за всяка ефа. 3 А когато князът гледа към изток; и, ето, вода течеше от дясната принася доброволно всеизгаряне или доброволни страна. 4 И човекът, който държеше мярката в ръката примирителни приноси Господу, тогава да му отварят си, като излезе към изток премери хиляда лакти, и портата, която гледа към изток, и нека принася ме преведе през водата; водата бе до глезните. 5 Пак всеизгарянето си и примирителните си приноси премери хиляда, и ме преведе през водата; водата както прави в съботен ден; тогава нека излизам; и бе до колене. Пак премери хиляда, и ме преведе; подир излизането му нека затварят портата. 6 И водата бе до кръста. 7 После премери хиляда, и да принасяш всеки ден във всеизгаряне Господу беше станала река, през която не можах да премина; едногодишно агне без недостатък; всяка сутрин да го защото водата беше се издигнала и бе станала вода принасяш. 8 Така заедно с него да принасяш всяка за плуване, река непроходима. 9 И рече ми: Видя ли, сутрин за хлебен принос шестата част от една ефа, сине човешки? Тогава като ме заведе върна ме към и третата част от един ин дървено масло, за да го брега на реката. 10 А когато се върнах, ето, при брега смесих с брашното; това да бъде хлебен принос на реката твърде много дървета и от двете й страни. Господу за винаги чрез вечна наредба. 11 Така нека 12 Тогава ми рече: Тая вода изтича откъм източната принасят агнето, хлебния принос, и дървеното масло страна, слиза към полето, и се влива в морето; и всяка сутрин, за всегдашно всеизгаряне. 13 Така когато се излее в морето, водата му ще се изцери. 14 казва Господ Иеова: Ако князът даде подарък на И всяко одушевено, с което морето изобилва, ще някого от синовете си, това ще му бъде наследство, живее на всичките места дето би отишла тая пълна ще бъде притежание на неговите синове, ще им бъде река; и там ще има твърде голямо множество риба притежание по наследство. 15 Но ако даде подарък по причина, че тая вода е дошла там и че водите от наследството си на някого от слугите си, тогава морето са се изцерили; понеже дето отиде реката, ще бъде негов само до годината на освобождението, всичко ще живее. 16 И рибари ще стоят край нея от подир която да се възвръща на князя; а наследството Енгади до Енглайм, там ще простират мрежите си; му ще бъде за синовете му. 17 При това, князът да не рибите им ще бъдат твърде много по видовете си, взема от наследството на людете като ги извежда с като рибите на голямото море. 18 Но тинестите и насилие от притежанието им; ако даде наследството блатистите му места няма да се изцерят; ще бъдат на синовете си, то от своето притежание да им предадени на сол. 19 После ме заведе през дървета за храна, чито листа няма да вехнат, нито входа, който бе от страните на портата, в светите плодът им да осъкдее; всеки месец ще раждат нов свещенически стани, които гледат към север; и, ето, плод, по причини че водата, която ги пои, изтича там имаше място отзад към запад. 20 И рече ми: из светилището; и плодът им ще бъде за храна, а Това е мястото гдето свещениците ще варят приноса листът им за изцеление. 21 Така казва Господ Иеова: за престъпление и приноса за грях, и гдето ще пекат хлебния принос, за да не ги изнасят във външния двор и да осветят людете. 22 Тогава като ме изведе във външния двор, преведе ме около четирите югъла на двора; и, ето, във всеки югъл на двора имаше заградени в наследство. 23 И имаше ред здания наоколо в тях, около четирийте двора; имаше готварници устроени наоколо на шир; тия четири двора в юглите имаха еднаква мярка. 24 Тогава ми каза: Тия са готварниците, дето служителите на дома ще варят жертвите на людете.

47 Тогава ме върна при вратата на дома; и, ето, вода извираше изпод прага на дома към изток; защото лицето на дома бе към изток; и водата слизаше изпод дясната страна на дома, при южната

юг южната страна ще бъде от Тамар до водата на Мерива Кадис, и през Египетския поток до голямата дельта им е свет Господу. 15 А петте хиляди тръстики, море. Това, към юг, е южната страна. 20 А западната страна ще бъде голямата море от южната граница до границата на северната страна, които остават в широчината срещу двадесет и петте прохода на Емат. Това е западната страна. 21 Така да живеене и за пасбища; а градът да бъде всред разделите тая земя помежду си според Израилевите племена. 22 Да я разделите в наследство за вас хиляди и петстотин тръстики, и за чужденците, които пришелствуват между вас, хиляди и петстотин, източната страна четири хиляди които родят чада всред вас; тия нека ви бъдат като и петстотин и западната страна четири хиляди и туземци между израилтяните; нека имат наследство петстотин. 23 В което племе пришелствува чужденецът, там му дайте наследство, казва Господ Иеова.

**48** А ето племената начиная от северния край, покрай пътя за Етолон, до прохода на Емат, и Асаренан (при предела на Дамаск, северно край Емат). И племената ще имат страните си към изток и към запад. Дан ще има един дял. 2 А до Дановата граница, от източната страна до западната страна, Асир ще има един дял. 3 А до Асиоровата граница, от източната страна до западната страна, Нефталим ще има един дял. 4 А до Нефталимовата граница, от източната страна до западната страна, Манасия ще има един дял. 5 А до Манасиевата граница, от източната страна до западната страна, Ефрем ще има един дял. 6 А до Ефремовата граница, от източната страна до западната страна, Рувим ще има един дял. 7 А до Рувимовата граница, от източната страна до западната страна, Юда ще има един дял. 8 И до Юдовата граница, от източната страна до западната страна, да бъде приносът, който ще посветите, двадесет и пет хиляди тръстики широк, а дълъг колкото всеки от другите дялове от източната страна до западната страна; и светилището да бъде всред него. 9 Приносът, който ще посветите Господу, да бъде двадесет и пет хиляди тръстики на дълъг, и десет хиляди на шир. 10 И тоя свет принос да бъде за тях, за свещениците, дълъг към север двадесет и пет хиляди тръстики, широк към запад десет хиляди, широк и към изток десет хиляди, а дълъг към юг двадесет и пет хиляди; И Господното светилище ще бъде всред него. 11 Това да бъде за осветените свещеници от Садоковите потомци, които пазиха заръчването Ми и не се заблудиха, когато израилтяните се заблудиха, както се заблудиха левитите. 12 И тоя посветен принос от приноса на земята ще им бъде пресвет, до предела на левитите. 13 И съответстващ на границата на свещениците, левитите ще имат дял двадесет и пет хиляди тръстики дълъг и десет хиляди широк; цялата дължина да бъде двадесет и пет хиляди, и широчината десет хиляди. 14 От него да не продават, нито да го дават в размяна,

нито да предадат на други земните първаци; защото 15 А петте хиляди тръстики, които остават в широчината срещу двадесет и петте прохода на Емат. Това е западната страна. 21 Така да живеене и за пасбища; а градът да бъде всред разделите тая земя помежду си според Израилевите племена. 22 Да я разделите в наследство за вас хиляди и петстотин тръстики, южната страна четири хиляди и петстотин тръстики, които пришелствуват между вас, хиляди и петстотин, източната страна четири хиляди и петстотин, западната страна четири хиляди и петстотин. 23 И пасбищата на града да бъдат на север двеста и петдесет, на юг двеста и петдесет, на изток двеста и петдесет, и на запад двеста и петдесет. 18 И остатъкът от дължината, съответствуващ на светия принос, ще бъде десет хиляди тръстики на изток, и десет хиляди на запад; ще съответствува на светия принос; и рожбите му ще бъдат за храна на Ония, които слугуват в града. 19 Ония от всичките Израилеви племена, които слугуват в града, да го обработват. 20 Цялото посветено място да бъде двадесет и пет хиляди тръстики на двадесет и пет хиляди; четвъртият ще направите светия принос, включително градското притежание. 21 И остатъкът да бъде за княза, от двете страни на светия принос и на градското притежание, пред посветеното място от двадесет и петте хиляди тръстики към източната граница, а на запад пред двадесет и петте хиляди към западната граница, съответстващ на всеки от дяловете; това да бъде за княза. А светият принос със светилището на дома ще бъде всред него. 22 И така, мястото от притежанието на Левитите и от притежанието на града, като е по средата между границата на Юда и границата на Вениамина, ще бъде на княза; на князя ще бъде. 23 А колкото за останалите племена: от източната страна до западната страна Вениамин ще има един дял. 24 А до Вениаминовата граница, от източната страна до западната страна, Симеон ще има един дял. 25 А до Симеоновата граница, от източната страна до западната страна, Исахар ще има един дял. 26 А до Исахаровата граница, от източната страна до западната страна, Завулон ще има един дял. 27 А до Завулоновата граница, от източната страна до западната страна, Гад ще има един дял. 28 А до Гадовата граница, на южната страна към юг, границата да бъде от Тамар до водата на Мерива Кадис, и през Египетския поток до голямата море. 29 Тая е земята, която ще разделите с жребие на Израилевите племена в наследство, и тия са дяловете на всяко от тях, казва Господ Иеова. 30 А ето предградията на града: на северната страна четири хиляди и петстотин тръстики по мярка; 31 а градските порти да се наричат с имената на Израилевите племена; три от портите да гледат към

север - Рувимовата порта една, Юдовата порта една, и Левиевата порта една; 32 и на източната страна четири хиляди и петстотин тръстики, и три порти - Иосифовата порта една, Вениаминовата порта една, и Дановата порта една; 33 и на южната страна четири хиляди и петстотин тръстики по мярка, и три порти - Симеоновата порта една, Исахаровата порта една и Завулоновата порта една; 34 а на западната страна четири хиляди и петстотин тръстики, и три порти - Гадовата порта една, Асировата порта една и Нефталимовата порта една. 35 Окръжността да бъде осемнадесет хиляди тръстики; и от оня ден името на града ще бъде Иеовашама.

# Данаил

**1** В третата година от царуването на Юдовия цар Иоаким дойде вавилонския цар Навуходоносор в Ерусалим и го обсади. **2** И Господ предаде в ръката му Юдовия цар Иоаким и част от съдовете в Божия дом; и той ги занесе в земята Сенаар, в капището на своя бог, и съдовете внесе в съкровищницата на своя бог. **3** И царят заповяда на началника на скопците си Асфеназ да доведе някой от израиляните, сиреч, от царския род и от благородните, **4** юноши без никакъв недостатък, красиви на глед, които проумяваха всяка възможност, вещи във всяко знание, такива, които владееха науките и бяха достойни да стоят в царския палат, та да ги учението и езика на халдейците. **5** И царят им определи за всеки ден дял от царските изрядни ястия и от виното, което той пиеше, с които да ги хранят три години, за да стоят пред царя след изтичането на това време. **6** А между тях бяха, от юдейците, Даниил, Анания, Мисаил, и Азария, **7** които началникът на скопците преименува, като нарече Даниила Валтасар, и Анания Седрах, и Мисаила Мисах, и Азария, Авденаго. **8** Но Даниил поддържи, награди, и голяма чест. Явете ми, прочее, реши в сърцето си да се не оскверни от изрядните ястия на царя, нито от виното, което той пиеше; рекоха: Нека каже царят съня на слугите си, и ние затова, помоли началника на скопците да се не ще явим значението му. **9** А Бог направи щото Даниил да придобие добре, че вие искате да печелите време, понеже благоволение и милост пред началника на скопците. **10** И началникът на скопците рече на Даниила: Аз се боя от господаря си царя, който определи ястието защото сте се наговорили да говорите лъжливи и ви и питието ви, да не би да види, че лицата ви са празни думи пред мене додето се измени решението по-малко поправени от лицата на юношите вашите (Еврейски: времето) ми. Кажете ми прочее съня, и връстници, и така да турите главата ми в опасност пред царя. **11** Тогава Даниил рече на надзирателя, му. **12** Опитай, царева работа; защото няма цар, господар или моля, слугите си десет дни, през което време да ни управител, който да е изискал такова нещо от врачи се даде зеленчук да ядем и вода да пием; **13** после или вражар, или халдеец. **14** И той ги послуша в това нещо, и ги опита десет дни да прегледат пред тебе нашите лица и лицата на юношите, които ядат от изрядните ястия на царя; **15** И на края на десетте дена техните лица да погубят всичките вавилонски мъдреци. **16** И тъй, като излезе указът да се умъртвят мъдреци, на всичките юноши, които ядяха от изрядните ястия на царя. **17** А на тия четири юноша Бог им даваше зеленчук. **18** И на края на дните, когато царят заповядал да ги въведат, началникът на скопците ги и помоли царя да му даде време, за да яви на въведение пред Навуходоносора. **19** И като разговаря с царя значението на съня.

тях царят, между всички тях не се намери подобен на Даниила, Анания, Мисаила, и Азария; за това, те стояха пред царя. **20** И във всяко дело, което изискваше мъдрост и проумяване, за което царят ги попита, намери ги десет пъти по-добри от всичките врачове и вражари, които бяха в цялото му царство. **21** И Даниил остана до първата година на цар Кира.

**2** И във втората година от царуването на Навуходоносора, Навуходоносор видя сънища, от които духът му се смущи и сънят побягна от него. **2** Тогава царят заповяда да повикат врачовете и вражарите, омаятелите и халдейците, за да язвят на царя сънищата му. И тъй, те влязоха и застанаха пред царя. **3** И царят им рече: Видях сън; и духът ми се смущава, за да разбера съня. **4** Тогава халдейците говориха на царя на сирийски, казвайки: Царю, да си жив до веки! какви сънища на слугите си, и ние ще явим значението му. **5** В отговор царят рече на халдейците: Указът излезе от мене; ако не ми явите съня и значението му, ще бъдете разсечени, и къщите ви ще се обърнат на бунища; **6** но ако явете съня и значението му, ще получите от мене подаръци, награди, и голяма чест. Явете ми, прочее, съня и значението му. **7** Те отговаряйки втори път язват на халдейците: Указът излезе от мене; ако не ми явите съня, има само това решение за вас; **8** но ако явете съня и значението му, ще получите от мене подаръци, награди, и голяма чест. Явете ми, прочее съня, и връстници, и така да турите главата ми в опасност пред царя. **9** Тогава Даниил рече на надзирателя, му. **10** Халдейците отговаряйки пред царя, рекоха: когото началникът на скопците беше поставил над Няма човек на света, който да може да яви тая Даниила, Анания, Мисаила, и Азария. **11** Опитай, царева работа; защото няма цар, господар или моля, слугите си десет дни, през което време да ни управител, който да е изискал такова нещо от врачи се даде зеленчук да ядем и вода да пием; **12** после или вражар, или халдеец. **13** Това нещо, което царят нека се прегледат пред тебе нашите лица и лицата на юношите, които ядат от изрядните ястия на царя; **14** и яви пред царя, освен боговете, чието жилище не е между човеците. (Еврейски: не е с плът) **15** За това, царят се разгневи и много се разяри, и заповядва да погубят всичките вавилонски мъдреци. **16** И изглеждаха по-красиви и по-пълни, отколкото лицата тъй, като излезе указът да се умъртвят мъдреци, на всичките юноши, които ядяха от изрядните ястия на царя. **17** А на тия четири юноша Бог им беше излязъл да убие вавилонските мъдреци: **18** и той рече на царския началник Ариох: **19** Защо е тоя царски указ тъй прибръзан? Тогава сънувания. **20** И на края на дните, когато царят заповядал да ги въведат, началникът на скопците ги и помоли царя да му даде време, за да яви на въведение пред Навуходоносора. **21** И като разговаря с царя значението на съня. **22** Тогава Даниил отиде в

къщата си и яви това нещо на другарите си Анания, вятаърът ги е отнесъл, и за тях не се е намерило Мисаила, и Азария, 18 за да просят милост от никакво място. А камъкът, който ударил образа, е небесния Бог досежно тая тайна, тъй щото да не станал голяма планина и е изпълнил целия свят. 36 погинат Даниил и другарите му с другите вавилонски Това е сънят; и ще кажем пред царя значението му. мъдреци. 19 Тогава се откри тайната на Даниила 37 Царю, ти си цар на царете, на когото небесният в нощно видение. Тогава Даниил, като благослови Бог даде царство и сила, могъщество и слава; 38 и небесния Бог, проговори. 20 Даниил рече: - Да бъде където и да живеят човеците, горските зверове, и благословено името Божие От века и до века; Защото небесните птици, Той ги е дал в твоята ръка, и те е мъдростта и силата са негови. 21 Той изменява поставил господар над всички тях. Ти си онай златна времената и годините; Сваля царе, и поставя царе; глава. 39 И подир тебе ще се издигне друго царство Той е, който дава мъдрост на мъдрите И знание по-долно от твоето, и друго трето царство от мед, на разумните. 22 Той открива дълбоките и скрити което ще обладае целия свят. 40 Ще се издигне и неща; Той познава онова, което е в тъмнината; И четвърто царство яко като желязо, понеже желязото светлината обитава с Него. 23 На тебе, Боже на строшава и сдробявя всичко; и то ще строшава и бащите ми, благодаря, И тебе славословия, Който стрива както желязото, което строшава всичко. 41 си ми дал мъдрост и сила Като си ми открил А понеже си видял нозете и пръстите отчасти от онова, Което попросих от тебе; Защото си ни открил грънчарска кал и отчасти от желязо, това ще бъде царевата работа. 24 И тъй, Даниил влезе при Ариоха, едно разделено царство; но в него ще има нещо когото царят бе назначил да погуби Вавилонските от силата на желязото, понеже си видял желязото мъдреци, и като влезе рече му така: Недей погубва смесено с глинена кал. 42 И както пръстите на нозете вавилонските мъдреци. Въведи ме пред царя, и аз са били отчасти от желязо и отчасти от кал, така и ще явя на царя значението на съня. 25 Тогава Ариох царството ще бъде отчасти яко и отчасти крехко. побърза да въведе Даниила пред царя, и му каза 43 И както си видял желязото смесено с глинената така: Намерих човек от юдейските пленници, който кал, така те ще се размесят с потомците на други ще яви на царя значението. 26 Царят проговаряйки родове човеци; но няма да се слеят един с друг, рече на Даниила, чието име бе Валтасар: Можеш както желязото не се смесва с калта. 44 И в дните ли да ми откриеш съня, който видях, и значението на ония царе небесният Бог ще издигне царство, му? 27 В отговор Даниил рече на царя: Тайната, което до века няма да се разруши, и владичеството която царят изиска, не могат да явят на царя ни над което няма да премине към други люде; но то мъдреци, ни вражари, ни врачове, ни астролози; ще строши и довърши всички тия царства, а само 28 Но има Бог на небесата, който открива тайни; и то ще пребъдва до века. 45 Както си видял, че той явява на цар Навуходоносора онова, що има камък се е отсякъл от планината, не с ръце, и че е да стане в последните дни. Ето сънят ти и това, разтръг желязото, медта, калта, среброто, и златото, което си видял в главата си на леглото си; 29 Царю, великият Бог открива на царя онова, което има да размишленията ти дойдоха в ума ти на леглото ти за стане по-после. Сънят е истинен и тълкуването онова, което има да стане по-после; и оня, който му вярно. 46 Тогава цар Навуходоносор падна на открива тайни, ти е явил онова, що има да стане. 30 лице та се поклони на Даниила, и заповяда да му Но колкото за мене, тая тайна не ми се откри през принесат принос и кадения. 47 Царят, отговоряйки някоя мъдрост, която имам аз повече от всичките на Даниила, рече: Наистина вашият Бог е Бог живи, но за да се открие на царя значението на на боговете и Господ на царете, и откривател на съня, и за да разбереш размишленията на сърцето тайни, тъй като ти можа да откриеш тая тайна. 48 си. 31 Ти, царю, си видял, и ето голям образ. Тоя Тогава царят възвеличи Даниила, даде му много и образ, който е бил велик, и чийто блъсък е бил големи подаръци, и го постави управител над цялата превъзходен, е стоял пред тебе; и изгледът му е бил Вавилонска област и началник на управителите над страшен. 32 Главата на тоя образ е била от чисто всичките вавилонски мъдреци. 49 И Даниил измоли злато, гърдите му и мишите му от сребро, корема от царя, и той постави Седраха, Мисаха, и Авденаго му и бедрата му от мед, 33 краката му от желязо, над работите на вавилонската област; а Даниил нозете му отчасти от желязо, а отчасти от кал. 34 беше в царския дворец.

Ти си гледал додето се е отсякъл камък, не с ръце, който е ударил образа в нозете му, които са били от желязо и кал, и ги е строшил. 35 Тогава желязото, калта, медта, среброто, и златото са се строшили и го постави на полето Дура, във вавилонската изведенъж, и са станали като прах по гумното лете;

**3** Цар Навуходоносор направи златен образ, шестдесет лакти висок и шест лакти широк, и го постави на полето Дура, във вавилонската област. 2 Тогава цар Навуходоносор прати да

съберат сатрапите, наместниците, областните ще ни избави; 18 но ако не, пак да знаеш, царю, че управители, съдии, съкровищниците, съветниците, на боговете ти няма да служим, и на златния образ, законоведците, и всичките началници на областите които си поставил, няма да се кланяме. 19 Тогава да дойдат на посвещението на образа, който цар Навуходоносор се изпълни с ярост, и изгледът на Навуходоносор бе поставил. 3 Тогава сатрапите, лицето му се измени против Седраха, Мисаха и наместниците, областните управители, съдии, Авденаго, та проговаряйки, заповяда да нажежат съкровищниците, съветниците, законоведците и пещта седем пъти повече, отколкото обикновено всичките началници на областите се събраха на се нажежаваше. 20 И на някои силни мъже от посвещението на образа, който цар Навуходоносор войската си заповяда да вържат Седраха, Мисаха и бе поставил; и застанаха пред образа, който Авденаго, и да ги хвърлят в пламенната огнена пещ. Навуходоносор бе поставил. 4 Тогава глашатай 21 Тогава тия мъже бидоха вързани с шалварите викаше със силен глас: Вам се заповядва, племена, си, хитоните си, мантиите си, и другите си дрехи, и народи, и езици, 5 щото когато чуете звука на тръбата, бяха хвърлени всред пламенната огнена пещ. 22 А на свирката, на арфата, на китарата, на псалтира, на понеже царската заповед бе настойчива, и пещта се гайдата, и на всякакъв вид музика, да паднете та да нажежи премного, огненият пламък уби онния мъже, се поклоните на златния образ, който Навуходоносор които вдигнаха Седраха, Мисаха и Авденаго. 23 А е поставил; 6 а който не падне да се поклони, тия трима мъже, Седрах, Мисах и Авденаго, паднаха в същия час ще бъде хвърлен всред пламенната вързани всред пламенната огнена пещ. 24 Тогава огнена пещ. 7 За това, когато всичките племена цар Навуходоносор, ужасен, стана бърже, и като чуха звука на тръбата, на свирката, на арфата, на продума, рече на съветниците си: Не хвърлихме ли китарата, на псалтира, и на всякакъв вид музика, всред огъня трима мъже вързани? Те отговаряйки, всичките племена, народи, и езици падаха и се рекоха на царя: Вярно е, царю. 25 В отговор той кланяха на златния образ, който цар Навуходоносор рече: Ето, виждам четирима мъже развързани, които бе поставил. 8 Тогава някои халдейци се приближиха ходят всред огъня, без да имат никаква повреда; и по при царя, та наклеветиха юдейте, 9 като проговориха изгледа си четвъртият прилича на син на боговете. казвайки на цар Навуходоносора: Царю, да си жив 26 Тогава Навуходоносор се приближи до устието до века! 10 Ти царю, си издал указ, щото всеки на пламенната огнена пещ, и проговаряйки рече: човек, който чуе звука на тръбата, на свирката, на Седрахе, Мисахе и Авденаго, слуги на всевишния арфата, на китарата, на псалтира, на гайдата, и на Бог, излезте и дойдете тук. Тогава Седрах, Мисах и всякакъв вид музика, да падне и да се поклони на Авденаго излязоха из сред огъня. 27 И като се събраха златния образ, 11 а който не падне и не се поклони сатрапите, наместниците, областните управители, и да бъде хвърлен всред пламенната огнена пещ. 12 царските съветници, видяха, че огънят не бе имал Има някои юдеи, които ти си поставил над работите сила върху телата на тия мъже, косъм от главата им на вавилонската област, Седрах, Мисах, и Авденаго, не бе изгорял, и шалварите им не бяха се изменили, които човеци, царю, не те зачетоха; на боговете ти нито даже миризма от огън не бе преминала на тях. не служат, и на златния образ, който си поставил, не 28 Навуходоносор продумайки, рече: Благословен се кланят. 13 Тогава Навуходоносор с гняв и ярост да бъде Бог Седрахов, Мисахов и Авденагов, който заповяда да докарат Седраха, Мисаха и Авденаго. И изпрати ангела си и избави слугите си, които, като докараха тия човеци пред царя. 14 Навуходоносор уповаха на него, не послушаха думата на царя, но проговаряйки, рече им: Седрахе, Мисахе, и Авденаго, предадоха телата си, за да не служат, нито да се нарочно ли не служите на моя бог, и не се кланяте поклонят на друг бог, освен на своя си Бог. 29 За на златния образ, който поставих? 15 Сега, като това, издавам указ, щото всеки човек, от които и чуете звука на тръбата, на свирката, на арфата, на да било люде, народ и език, който би казал зло китарата, на псалтира, на гайдата, и на всякакъв вид против Бога на Седраха, Мисаха и Авденаго, да музика, ако сте готови да паднете и се поклоните на се разсече, и къщата му да се обърне на бунище; образа, който съм направил, добре; но ако не се защото друг бог няма, който може да избави така. 30 поклоните, в същия час ще бъдете хвърлени всред Тогава царят повиши Седраха, Мисаха и Авденаго пламенната огнена пещ; и кой е онът бог, който ще ви във вавилонската област.

отвръвте от ръцете ми? 16 Седрах, Мисах, и Авденаго рекоха в отговор на царя: Навуходоносоре, нам не ни трябва да ти отговаряме за това нещо. 17 Ако е така нашият Бог, Комуто ние служим, може да ни отвръвте от пламенната огнена пещ и от твоите ръце, царю,

**4** Цар Навуходоносор към всичките племена, народи и езици, които живеят по цял свят - Мир да ви се умножи! 2 Видя ми се за добре да оповестя знаменията и чудесата, които ми направи всевишният

Бог. 3 Колко са велики Неговите знамения! И колко мой, сънят нека бъде върху ония, които те мразят, могъщи са чудесата му! Неговото царство е вечно и това, което означава, върху неприятелите ти! царство, и Неговото владичество из род в род. 20 Дървото, което си видял, че станало голямо и 4 Аз Навуходоносор, като бях спокоен у дома си яко, чиято височина стигала до небето, и което се и благополучен в палата си, 5 видях сън, който виждало от целия свят, 21 чиито листа били хубави ме уплаши; и размишленията ми на леглото ми и плодът му изобилен, дори достатъчна храна за виденията на главата ми ме смущиха. 6 За това, всички, под което живеели полските животни, и по издахът указ да се въведат пред мене всичките клоновете на което се подсланили небесните птици, вавилонски мъдреци, за да ми явят значението 22 това дърво си ти, царю, който си станал голям и на съня. 7 Тогава влязоха врачовете, вражарите, як; защото величието ти нарасна и стигна до небето, халдейците, и астролозите, и аз разказах съня си и владичеството ти до края на света. 23 А дето царят пред тях; но не можаха да ми явят значението му. 8 Е видял един свет страж да слиза от небето и да А най- после дойде пред мене Даниил, чието име казва: Отсечете дървото и го съборете, но оставете бе Валтасасар по името на моя бог, и в когото е в земята, в полската трева, пъна с корените му, и духът на светите божества; и аз разказах съня пред то със железен и меден обръч наоколо, и нека се него, като рекох: 9 Валтасасаре, началниче на мокри от небесната роса, и нека бъде участта му с врачовете, понеже узнах, че духът на светите божества полските животни, докато така минат над него седем е в тебе, и че никаква тайна не е мъчна за тебе, времена, 24 ето значението му, царю: Решението обясни ми виденията на съня, който видях, и какви на Всевишния, което постигна господаря ми царя, е ми значението му. 10 Ето какви бях виденията на 25 да бъдеш изгонен измежду човеците, жилището главата ми и на леглото ми: Гледах, и ето дърво ти да бъде с полските животни, да ядеш трева всред света, на което височината бе голяма. 11 Това като говедата, и да те мокри небесната роса, и да дърво стана голямо и яко, височината му стигаше до минат над тебе седем времена, додето признаеш, че небето, и то се виждаше до краищата на целия свят. Всевишният владее в царството на човеците, и го 12 Листата му бяхи хубави, плодът му изобилен, и в дава комуто ще. 26 А дето се заповядало да оставят него имаше храна за всички; под сянката му почиваха пъна с корените на дървото, значи, че царството ти полските животни, и на клоновете му обитаваха ще бъде обезпечено щом признаеш, че небесните птици, и от него се хранеше всяка твар. владеят. 27 Затова, царю, нека ти бъде угоден моят 13 Видях във виденията на главата си на леглото си, съвет да напуснеш греховете си чрез вършени на и ето, един свет страж слезе от небето, 14 и извика правда, и беззаконията си чрез правене благодеяния със силен глас, казвайки така: Отсечете дървото на бедните, негли се продължи благоденствието и изсечете клоновете му; отърсете листата му и ти.(Или: се прости престъплението ти) 28 Всичко разпръснете плода му; нека бият животните изпод това постигна цар Навуходоносора. 29 В края на него, и птиците от клоновете му; 15 обаче оставете в дванадесет месеца, като ходеше по царския палат земята пъна с корените му всред полската трева, и у Вавилон, 30 царят проговори, казвайки: Не е ли то с железен и меден обръч наоколо, и нека се мокри велик той Вавилон, който аз съградих с мощната си с небесна роса, и участта му нека бъде с животните сила за царското жилище и за славата на величието в тревата на земята; 16 нека се измени човешкото му си! 31 Думата бе още в устата на царя, и глас дойде сърце, и нека му се даде животинско сърце; и така от небесната, който рече: На тебе се известява, царю нека минат над него седем времена. 17 Тая присъда Навуходоносоре, че царството премина от тебе; е по заповед от стражите, и делото на думата 32 и ще бъдеш изгонен измежду човеците, между на светите, за да знаят животите, че Всевишният полските животни ще бъде жилището ти, и ще те владее над царството на човеците, дава го комуто хранят с трева като говедата; и седем времена ще ще, и поставя над него най-нищожният измежду минат над тебе, додето признаеш, че Всевишният човеците. 18 Тоя сън видях аз цар Навуходоносор, владее над царството на човеците, и го дава комуто и ти, Валтасасаре, какви значението му; защото ще. 33 В същия час това нещо се изпълни над ни един от мъдреците на царството ми не може Навуходоносора; той бе изгонен измежду човеците, да ми яви значението; а ти можеш, защото духът ядеше трева като говедата, и тялото му се мокреще на светите божества е в тебе. 19 Тогава Даниил, от небесната роса, додето космите му пораснаха чието име бе Валтасасар, остана смаян за малко, и като пера на орли, и ноктите му като на птици. 34 А размишленията му го смущаваха. Царят продумайки, в края на тия дни аз Навуходоносор повдигнах очите: Валтасасаре, да те не смущава сънят или си към небесната; и разумът ми се възвърна като значението му. Валтасасар рече в отговор: Господарю благослових Всевишния и похвалих прославих

Оногова, който живее до века, понеже владичеството -дядо ти, казвам, царю, - го постави началник  
Му е вечно владичество, и царството Mu из род в род; на врачовете, на вражарите, на халдейците, и на  
35 пред Него всичките земни жители се считат като астролозите, 12 защото превъзходен дух и знание,  
нищо; по волята Си Той действа между небесната разум за тълкуване сънища, изясняване на гатанки,  
войска и между земните жители; и никой не може да и разрешаване на недоумения се намираха в тоя  
спре ръката Mu, или да Mu каже - Що правиш Ти? 36 Даниил, когото царят преименува Валтасар. Сега  
И в същото време, когато разумът ми се възвърна, нека се повика Даниил, и той ще покаже значението  
възвърнаха ми се, за славата на царството ми, и на написаното. 13 Тогава Даниил биде въведен пред  
величието и светлостта ми; защото съветниците царя. Царят проговаряйки, рече на Даниила: Ти ли  
ми и големците ми ме търсеха, закрепих се на си оня Даниил, който си от плениените юдеици, които  
царството си, и ми се притури превъзходно величие. дядо ми царят доведе от Юдея? 14 Чух за тебе, че  
37 Сега аз Навуходоносор хвала, превъзнасям, и духът на божовете бил в тебе, и че светлина, разум, и  
славя небесния Цар; защото всичко, що върши е с превъзходна мъдрост се намирали в тебе. 15 И сега  
вярност, и пътищата му са справедливи; а Той може бяха въведени пред мене мъдреци и вражарите,  
да смири онния, които ходят горделиво.

**5** Цар Валтасар направи голям пир на хиляда от големците си, и пиеше вино пред хилядата. 2 Когато пиеше виното, Валтасар заповядва да донесат златните и сребърните съдове, които дядо му Навуходоносор беше задигнал от храма, който бе в Ерусалим, за да пият с тях царят и големците му, жените му и наложниците му. 3 Тогава донесоха златните съдове, които бяха задигнати от храма на Божия дом, който бе в Ерусалим; и с тях пиеша царят и големците му, жените му и наложниците му. 4 Пиеша вино, и хвалеха златните, сребърните, медните, железните, дървените и каменните божове. 5 В същия час се появила пръсти на човешка ръка, които пиеша, срещу светилника, по мазилката на стената на царския палат; и царят видя тая част от ръката, която пиеше. 6 Тогава изгледът на лицето на царя се измени и мислите му го смущаваха, така що ставате на кръста му се разхлабиха, и колената му се удряха едно о друго. 7 Царят извика с голям глас да въведат вражарите, халдейците, астролозите, на които вавилонски мъдреци царят проговаряйки, рече: Който прочете това писание и ми яви значението му ще бъде облечен в багреница, златна огърлица ще се окачи около шията му, и ще бъде един от тримата, които ще владеят царството. 8 Влязоха прочее всичките царски мъдреци; но не можаха да прочетат написаното, нито да явят на царя значението му. 9 Тогава цар Валтасар се смути много, изгледът на лицето му се измени, и големците му се смяха. 10 От думите на царя и на големците му овдовялата царица влезе в къщата на пируването; и царицата проговаряйки, рече: Царю, да си жив до века! Да те не смущават мислите ти, нито да се изменява лицето ти. 11 Има човек в царството ти, в когото е духът на светите божове; и в дните на дядо ти, в него се намерила светлина, разум, и мъдрост като мъдростта на божовете; и дядо ти Навуходоносор,

за да прочетат това писание и ми явят значението му; но не можаха да покажат значението на това нещо. 16 Но аз чух за тебе, че си могъл да тълкуваш, и да разрешаваш недоумения; прочее, ако можеш да прочетеш написаното и да ми явиш значението му, ще бъдеш облечен в багреница, златна огърлица ще се окачи около шията ти, и ти ще бъдеш един от тримата, които ще владеят царството. 17 Тогава в отговор Даниил рече пред царя: Подаръците ти нека останат за тебе, и дай на другого наградите си; все пак аз ще прочета на царя написаното, и ще му явя значението му. 18 Царю, Всевишният Бог даде на дядо ти Навуходоносора царство и величие, сила и чест; 19 и поради величието, което му даде, всичките племена, народи, и езици трепереха и се бояха пред него; когото искаше убиваше, и когото искаше опазваше жив, когото искаше възвишаваше, и когото искаше унижаваше. 20 Но когато се надигна сърцето му, и духът му закоравя та да постъпва гордо, той биде свален от царския си престол, славата му се отне от него, 21 и биде изгонен измежду човеците; сърцето му стана като на животните, и жилището му бе между живите осли; хранеха го с трева като говедата, и тялото му се мокреще от небесната роса, додето призна, че Всевишният Бог владее над царството на човеците, и когото иска поставя над него. 22 А ти, негов внук, Валтасаре, не си смирил сърцето си, ако и да знаеше всичко това, 23 но си се надигнал против небесния Господ; и донесоха пред тебе съдовете на дома му, с които пиеше вино ти и големците ти, жените ти и наложниците ти; и ти славослови сребърните, златните, медните, железните, дървените и каменните божове, които не виждат, нито чуват, нито разбират; а Бога, в Чиято ръка е дишането ти, и в Чиято власт са всичките твои пътища, не си възвеличил. 24 Затова, от Hero е била изпратена частта от ръката, и това писание се написа. 25 И ето, писанието, което се написа: М'не, М'не, Т'kel, упарсин. 26 Ето и значението на

това нещо: М'не, Бог е преброял дните на твоето царство, и го е свършил; 27 Т'кел, Претеглен си на везните, и си бил намерен недостатъчен; 28 П'рес, Раздели се царството ти, и се даде на мидяните и персите. 29 Тогава Валтасар заповяда, та облякоха Даниила в багреницата, окачиха златната огърлица около шията му, и прогласиха за него да бъде един от тримата, които да владеят царството. 30 В същата нощ царят на халдейците Валтасар биде убит. 31 И мидянинът Дарий, който бе около на шестдесет и две години, взе царството.

**6** Видя се добре на Дария да постави над царството сто и двадесет сатрапи, които да бъдат из цялото царство, 2 и над тях трима председатели, един от които бе Даниил, за да дават тия сатрапи сметка на тях, и тъй царят да не губи. 3 В това време той Даниил се отличаваше от другите председатели и сатрапи, защото имаше в него превъзходен дух; и царят намисли да го постави над цялото царство. 4 Тогава председателите и сатрапите се стараеха да намерят причина против Даниила относно делата на царството; но не можаха да намерят никаква причина или вина, защото той бе верен, и в него не се намери никаква погрешка или вина. 5 И тъй, тия човеци си рекоха: Няма да намерим никаква причина против той Даниил, освен ако намерим нещо относно закона на неговия Бог. 6 Прочее, тия председатели и сатрапи се събраха при царя и му рекоха така: Царю Дарие, да си жив до века! 7 Всичките председатели на царството, наместниците и сатрапите, съветниците и управителите като се съветваха, решиха да поискат от царя да издаде указ и да обяви строга забрана, че който, до тридесет дена, би отправил някаква просбa до кой да било бог или човек, освен до тебе, царю, той да се хвърли в рова на лъзовете. 8 Сега, царю, утвърди забраната и подпиши писмената й форма, за да не се измени, според закона на мидяните и персите, който не се изменява. 9 За това, цар Дарий подписа писмената забрана. 10 А Даниил, щом се научи, че била подписана писмената забрана, влезе у дома си, и, като държеше прозорците на стаята си отворени към Ерусалим,падаше на колената си три пъти на ден, молещ се и благодарящ пред своя Бог, както правеше по-напред. 11 Тогава ония човеци се събраха демонстративно и намериха, че Даниил отправяше просба и се молеше пред своя Бог. 12 За това, приближиха се и говориха пред царя за царската забрана, като рекоха: Не подписали ли ти забрана, че всеки човек, който до тридесет дена би отправил просба до кой да било бог или човек, освен до тебе, царю, ще се хвърли в рова на лъзовете? Царят в отговор рече: Това е вярно, според закона на мидяните и персите, който не се

изменява. 13 Тогава отговаряйки, те рекоха пред церя: Оня Даниил, който е от пленините юдеици, забрана, но принася молбата си три пъти на ден. 14 Тогава царят, като чу тия думи, насърби се много, и тури присърце да отърве Даниила; и трудеши се до захождането на слънцето да го избави. 15 Тогава ония човеци се събраха при царя и му рекоха: Знай, царю, че е закон на мидяните и на персите какво никаква забрана или повеление, което царят поставил, да не се изменява. 16 Тогава царят заповяда та докараха Даниила и го хвърлиха в рова на лъзовете. А царят проговаряйки, рече на Даниила: Твоят Бог, Комуто ти служиш непрестанно, Той ще те отърве. 17 После, като донесоха камък и го поставиха на устието на рова, царят го запечати със своя си печат и с печата на големите си, за да се не измени никакво намерение относно Даниила. 18 Тогава царят отиде в палата си и пренощува гладен, нито оставил да донесат пред него музикални инструменти; и сънът побягна от него. 19 И на утринта царят стана много рано и побърза да отиде при рова на лъзовете. 20 И като се приближи при рова извика с плачевен глас на Даниила: Данииле, служителю на живия Бог, твоят Бог, Комуто ти служиш непрестанно, можа ли да те отърве от лъзовете? 21 Тогава Даниил рече на царя: Царю, да си жив до века! 22 Моят Бог прати ангела Си да затули устата на лъзовете, та не ме повредиша, защото се намерих невинен пред Него; още и пред тебе, царю, не съм сторил никакво прегрешение. 23 Тогава царят се зарадва много, и заповяда да извадят Даниила из рова. И когато Даниил бе изваден из рова, никаква повреда не се намери на него, защото бе уповал на своя Бог. 24 Тогава, по заповед на царя, докараха ония човеци, които бяха наклеветили Даниила, и хвърлиха тях, чадата им, и жените им в рова на лъзовете; и преди да стигнат до дъното на рова лъзовете им надвиха и счупиха всичките им кости. 25 Тогава цар Дарий писа до всички племена, народи, и езици, които живеят по целия свят: Мир да се умножи на вас! 26 Издавам указ, щото в цялата държава, над която царувам, да треперят човеците и да се боят пред Данииловия Бог; защото той е живият Бог, който е утвърден до века, и Неговото царство е царство, което няма да се разрушчи, и властта Му ще трае до край. 27 Той избавя и отърва, и върши знамения и чудеса на небесата и на земята; Той е, който отърва Даниил от силата на лъзовете. 28 И тъй, той Даниил благоденстваше в царуването на Дария и в царуването на персиеца Кир.

**7** В първата година на вавилонския цар Валтасар Даниил видя сън и видения на главата си върху

леглото си. Тогава написа сънят и разказа същността които ще се издигнат от земята. 18 Но светиите на на работите. 2 Даниил проговаряйки, рече: Видях Всевишния ще приемат царството, и ще владеят в нощното си видение, и ето, четирите небесни царството до века и до вечни векове. 19 Тогава ветрища избухнаха върху голямото море. 3 И четири поисках да узная истината за четвъртия звяр, който големи зверове възлязоха из морето, различни един се различаваше от всичките други и бе твърде от друг. 4 Първият бе като лъв и имаше орлови страшен, чимо зъби бяха железни и ноктите му крила; а, като го гледах, крилата му се изскубаха, медни, който поядаше и строшаваше, а останалото и той се издигна от земята и биде заставен да стъпкваше с нозете си, 20 и за десетте рога, които се изправи на две нозе като човек, и даде му се бяха на главата му, и за другия рог, който излезе, човешко сърце. 5 След това, ето друг звяр, втори, и пред който паднаха три, тоест, за оня рог, който приличен на мечка, който се повдигна от едната имаше очи и уста, които говореха надменно, и който страна, и имаше три ребра в устата си между зъбите наглед бе по-як от другарите си. 21 Гледах същия си; и му думаха така: Стани, изяж много месо. 6 рог като воюващ със светиите и превъзмогващ Подир това, като погледнах, ето друг звяр, приличен против тях, 22 докато дойде Древният по Дни, и се на леопард, който имаше на гърба си четири птичи извърши съд за светиите на Всевишния, и настана крила: тоя звяр имаше и четири глави; и даде му времето, когато светиите завладяха царството. 23 се власт. 7 Подир това, като погледнах в нощните Той каза така: Четвъртият звяр ще бъде четвърто видения, ето четвъртият звяр, страшен и ужасен и царство на света, което ще се различава от всичките твърде як; той имаше големи железни зъби, с които царства, и ще погълне целия свят, и ще го стъпче и поядаше и сломяваше, като стъпкваше останалото разстроши. 24 А за десетте рога, те са десет царе, с нозете си; той се различаваше от всичките зверове, които ще се издигнат от това царство; и след тях ще които бяха преди него; и имаше десет рога. 8 се издигне друг, който ще се различава от първите, и Като разглеждах роговете, ето, между тях излезе ще покори трима царе. 25 Той ще говори думи против друг рог, малък, пред който три от първите рогове Всевишния, ще източава светиите на Всевишния, се изкорениха; и ето, в тоя рог имаше очи като и ще замисли да промени времена и закони; и те човешки очи, и уста, които говореха надменно. 9 ще бъдат предаде в ръката му до време и времена Гледах, додето се положиха престоли, и Древният по и половина време. 26 Но когато съдилището ще Дни седна, чието облекло беше бяло като сняг, и заседава, ще му отнемат владичеството, за да космите на главата му като чиста вълна, престолът го изтребят и погубят до край. 27 А царството и му огнени пламъци, и колелата му пламенен огън. 10 владичеството и величието на царствата, които са Огнена река излизаше и течеше изпред него; милион под цялото небе, ще се дадат на людете, които служители му слугуваха, и милиарди по милиарди са светиите на Всевишния, Чието царство е вечно стояха пред него; съдилището се откри, и книгите се царство, и на Когото всичките владичества ще служат отвориха. 11 Тогава погледнах по причина на гласа и се покоряват. 28 Так е краят на това нещо. Колкото на надменните думи, които рогът изговаряше; гледах за мене, Даниила, размишленията ми ме смущават додето звярът биде убит, и тялото му погубено и много, и изгледът на лицето ми се измени; но запазих предадено да се изгори с огън. 12 А колкото за това нещо в сърцето си.

другите зверове, тяхното владичество биде отнето; животът им обаче се продължи до време и година. 13 Гледах в нощните видения, и ето, един като човешки син идеше с небесните облаци и стигна до Древния по Дни; и доведоха го пред Него. 14 И Нему се даде владичество, слава и царство, за да му слугуват всичките племена, народи и езици. Неговото владичество е вечно владичество, което няма да премине, и царството Му е царство, което няма да се разруши. 15 Колкото за мене Даниила, духът ми се наскърби дълбоко в тялото ми, и виденията на главата ми ме смущиха. 16 Приближих се до единого от предстоящите и го попитах що е истинското значение на всичко това. И той ми разправи и ми даде да разбера значението на тия неща. 17 Тия четири големи зверове, каза той, са четирима царе,

**8** В третата година от царуването на цар Валтасара видение ми се яви, на мене Даниила, подир онова, което бе ми се явило по-напред. 2 Видях във видението, (акогато видях, бях в замъка Суса, който е в областта Елам; и когато видях във видението бях при потока Улай), 3 прочее повдигнах очите си и видях, и, ето, стоеше пред реката един овен, който имаше два рога; роговете бяха високи, но единият по-висок от другия; и по-високият беше израснал по-после. 4 Видях, овенът че бодеше към запад, към север, и към юг; и никой звяр не можеше да устои пред него, и нямаше кой да избави от силата му; но постъпваше по волята си, и се носеше горделиво. 5 А като размишлявах, ето, козел идеше от запад по лицето на целия свят, без да се допира до земята; и козелът имаше бележит

рог между очите си. 6 Той дойде до овена, който коварството си ще направи да успява измамата в имаше двата рога, който видях да стои пред потока, ръката му, ще се надигне върху сърцето си, и ще погуби и завлече се върху него с устремителната си сила. 7 мнозина в спокойствието им; ще въстане и против И видях, че се приближи при овена и се разсвириепи Началника на началниците; но ще бъде смазан, не против него, и като удари овена счупи двата му с ръка. 26 А казаното видение за денонощията е рога; и нямаше сила в овена да устои пред него; но вярно; все пак обаче запечатай видението, защото го хвърли на земята и го стъпка; и нямаше кой да отврее овена от силата му. 8 За това, козелът се възвеличи много; а когато заякна, големият рог се счупи, вместо който излязоха четири бележити рога към четирите небесни ветрища. 9 И из единия от тях излезе един малък рог, който наголемя твърде много към юг, към изток и към славната земя. 10 Той се възвеличи дори до небесната войска, и хвърли на земята част от множеството и от звездите и ги стъпка. 11 Да! Възвеличи се дори до началника на множеството, и отне от него всегдашната жертва; и мястото на светилището му се съсира. 12 И множеството биде предадено нему заедно с всегдашната жертва, поради престъплението им; и той тръшна на земята истината, стори по волята си, и успя. 13 Тогава чух един свет да говори; и друг свет рече на тогоз, който говореше: Докога се простира видението за всегдашната жертва, и за престъплението, което докарва запустение, когато светилището и множеството ще бъдат потъпкани? 14 И каза ми: До две хиляди и триста денонощия; тогава светилището ще се очисти. 15 И когато аз, аз Даниил, видях видението, поисках да го разбера. И, ето, застана пред мене нещо като човешки образ; 16 и чух човешки глас, който извика изред бреговете на Улай и рече: Гаврииле, направи тоя човек да разбере видението. 17 И така, той се приближи дето стоях; и когато дойде аз се уплаших и паднах на лицето си; а той ми рече: Разбери, сине човешки; защото видението се отнася до последните времена. 18 И като ми говореше, аз паднах в несвят с лицето си на земята; но той се допря до мене и ме изправи. 19 И рече: Ето, аз ще те науча що има да се случи в последните гневни времена; защото видението се отнася до определеното последно време. 20 Двата рога на овена, които си видял, са царете на Мидия и на Персия. 21 Буйният козел е гръцкият цар; и големият рог между очите му е първият цар. 22 А дето се строшил той и излезли четири вместо него, значи, че четири царе ще се издигнат от този народ, но не със сила като неговата. 23 И в последните времена на царуването им, когато беззаконниците стигнат до върха на беззаконието си, ще се издигне цар с жестоко лице и вещ в лукавщини. 24 И силата му ще бъде голяма, но не като силата на другия; и ще погубва чудесно, ще успява и върши по волята си, и ще поквари силните и светите люде. 25 Чрез

**9** В първата година на Дария Асуировия син, от рода на мидяните, който се поставил цар над Халдейската държава, 2 в първата година от царуването му аз Даниил разбрах от свещените книги числото на годините, за които дойде Господното слово към пророк Еремия, че запустението на Ерусалим ще трае седемдесет години. 3 Тогава обърнах лицето си към Господа Бога, за да отправя към него молитва и молби с пост, вретище и пепел. 4 Когато се помолих на Господа моя Бог и се изповядах, рекох: О, Господи, велики и страшни Боже, Който пазиши завета и милостта Си към ония, които Те любят и пазят Твоите заповеди! 5 Съгрешихме, постъпихме извратено, вършихме нечестие, бунтувахме се, и се отклонихме от Твоите заповеди и от Твоите съдиби; 6 и не послушахме слугите Ти пророците, които говориха в Твое име на царете ни и на началниците ни, на башите ни и на всичките люде на земята ни. 7 На Тебе, Господи, прилича правда, а на нас срам на лицето, както е и днес, на юдовите мъже, на ерусалимските жители, и на целия Израил, както и на ония, които са близни, така и на ония, които са далечни по всички страни дето си ги изгонил подир престъплението, което извършиха против Тебе. 8 Господи, срам на лицето подобава на нас, на царете ни, на началниците ни, и на башите ни, защото Ти съгрешихме. 9 На Господа нашия Бог принадлежат милост и прощение, защото се възбунтувахме против Него, 10 и не послушахме гласа на Господа Нашия Бог да ходим по законите, които положи пред нас чрез слугите си пророците. 11 Да! Целият Израил престъпи закона Ти, като се отклони та не послуша гласа Ти; за която причина се изля върху нас проклетията и клетвата, написана в закона на Божия слуга Мойсей; защото му съгрешихме. 12 Той потвърди думите, които изговори против нас, и против нашите съдии, които са ни съдили, като докара върху нас голямо зло; защото никъде под небето не е ставало това, което стана на Ерусалим. 13 Всичкото това зло, както е написано в Мойсеевия закон, дойде върху нас; но пак не се молихме пред Господа нашия Бог, за да се върнем от беззаконията си и да постъпваме разумно

според истината Ти. 14 Затова, Господ е бдял за това зло, и вече го е докарал върху нас; защото Господ нашият Бог е справедлив във всичките дела, които върши; и ние не послушахме гласа му. 15 И сега, Господи Боже наш, който си извел людете си из египетската земя с мощна ръка, и си спечелил за себе си име, каквото имаш днес, съгрешихме и вършихме нечестие. 16 Господи, според всичката Твоя правда, моля се, нека гневът и яростта Ти се отвърнат от твоя град Ерусалим, светия Ти хълм; защото поради нашите грехове и поради беззаконията на бащите ни Ерусалим и твоите люде станахме за укор на всички, които са около нас. 17 Сега прочее, послушай, Боже наш, молитвата на слугата ти и молбите му, и, заради Господа, осияй с лицето си върху запустялото си светилище. 18 Боже мой, приклони ухото си и послушай; отвори очите си и виж опустошенията ни, и града, който се нарича с Твоето име; защото ние не принасяме прошенията си пред Тебе заради нашата правда, но заради многоот Твои щедроти. 19 Господи, послушай; Господи, прости; Господи, дай внимание и подействай; да не закъснееш, заради Себе Си, Боже мой; защото с Твоето име се наричат града Ти и людете Ти. 20 И докато още говорех, и се молех, и изповядвах своя грях и греха на людете си Израиля, и принасях молбата си пред Господа моя Бог за светия хълм на моя Бог, 21 дори като още говорех в молитвата, мъжът Гавриил, когото бях видял във видението по-напред, като летеше бързо се приближи до мене около часа на вечерната жертва. 22 И вразуми ме като говори с мене, казвайки: Данииле, сега излязох да те направя способен да разбереш. 23 Когато ти почна да се молиш заповедта излезе; и аз дойдох да ти кажа това, защото си възлюбен; за това, размисли за работата и разбери видението. 24 Седемдесет седмици са определени за людете ти и за светия ти град за въздържането на престъплението, за довършване на греховете, и за правене умилостивение за беззаконието, и да се въведе вечна правда, да се запечата видението и пророчеството, и да се помаже Пресветия. 25 Знай, прочее, и разбери, че от излизането на заповедта да се съгради изново Ерусалим до князя Месия ще бъдат седем седмици; и за шестдесет и две седмици ще се съгради изново, с улици и окоп, макар в размирни времена. 26 И подир шестдесет и две седмици Месия ще бъде посечен, и не ще има кой да му принадлежат; и людете на князя, който ще дойде, ще погубят града и светилището; и краят му ще го постигне чрез потоп; и до края на войната има определени опустошения. 27 и той ще потвърди завет с мнозина за една седмица; а в половината на седмицата ще направи да престанат жертвата и приносът; и един, който запустява, ще дойде язден на крилото на мерзостите; и гняв ще се излее върху запустителя до определеното време.

**10** В третата година на персийския цар Кир едно нещо се откри на Даниила, който се нарече Валтасар; това нещо бе истинно, и означаваше големи бедствия; и той разбра нещото и проумя видението, 2 (В нова време аз Даниил жалеех цели три седмици; з вкусен хляб не ядях, месо и вино не влизаше в устата ми, и ни веднъж не помазах себе си, додето не се навършиха цели три седмици.) 4 И на двадесет и четвъртия ден от първия месец, като бях при брега на голямата река, която е Тигър, 5 като повдигнах очите си видях, и ето един човек облечен в ленени дрехи, чийто кръст бе опасан с чисто уфазско злато. 6 Тялото му бе като хрисолит, лицето му като изгледа на светкавица, очите му като огнени светила, мищците и нозете му бяха наглед като лъскава мед, и гласът на думите му като глас на много народ. 7 Само аз Даниил видях видението; а мъжете, които бяха с мене, не видяха видението; но голям трепет ги нападна, та побягнаха да се скрият. 8 И тъй, аз останах сам да видя това голямо видение, от което не остана сила в мене, защото енергията ми се обърна в тление, та останах безсилен. 9 Чух обаче гласа на думите му; и като слушах гласа на думите му аз паднах на лицето си в несвяст, с лицето си към земята. 10 И, ето, ръка се допря до мене, която ме тури разклатен на коленете ми и на дланите на ръцете ми. 11 И рече ми: Данииле, мъжъ възлюбени, разбери думите, които ти говоря, и стой прав, защото при тебе съм изпратен сега, и когато ми изговори тая дума аз се изправих разтреперан. 12 Тогава ми рече: Не бой се, Данииле; защото от първия ден откак ти приклони сърцето си да разбираш, и да смириш себе си пред своя Бог, думите ти се послушаха; и аз дойдох поради думите ти. 13 Обаче князът на персийското царство ми противостоеше двадесет и един дена; но, ето, Михаил, един от главните князе, дойде да ми помогне; аз прочее останах непотребен вече там при персийските царе, 14 и сега дойдох да те направя да разбереш що има да стане с людете ти в последните дни; защото видението се отнася до далечни дни. 15 И като ми говореше тия думи, насочих лицето си към земята и останах ням. 16 И, ето, един подобен на човешки син се допря до устните ми. Тогава отворих устата си та говорих, като рекох на оногоз, който стоеше пред мене: Господарю мой, от видението болките ми се върнаха, и не остана сила в мене. 17 Защото как може слугата на тоя мой господар да говори с тоя мой господар? Понеже веднага не остана никаква сила в мене, па и

дишане не остана в мене. 18 Тогава пак се допря до първото, и в края на определените години ще дойде мене нещо като човешки образ и ме подкрепи. 19 с устрем, с голяма войска, и с много имот. 14 И в рече: Не бой се, мъжо възлюбени; мир на тебе! ония времена мнозина ще въстанат против южния крепи се! да! крепи се! И като ми говореше аз се цар; ще се повдигнат и насилиниците от твоите люде, подкрепих, и рекох: Нека говори господарят ми, за да потвърдят видението; но ще паднат. 15 И тъй, защото си ме подкрепил. 20 Тогава каза: Знаеш ли северният цар ще дойде, ще издигне могила, и ще защо съм дошъл при тебе? А сега ще се върна да превземе укрепените градове; и нито мищците на воюват против князя на Персия; и когато изляза, южния цар, нито отбраните му люде не ще могат да ето, князът на Гърция ще дойде. 21 Все пак, обаче, му противостоят, нито ще има сила да противостои. ще ти известя значението на това, което е написано 16 Но оня, който иде против него, ще действа според в едно истинско писание, при все че няма кой да ми противостоят, нито ще има сила да противостои; и помага против тия князе, освен вашия княз Михаил. ще застане в славната земя, и в ръцете му ще бъде разрушителна сила. 17 И ще насочи лицето си да

## 11 А в първата година на мидянина Дария аз

Гавриил стоях да го укрепя и уякча. 2 И сега ще ти явя истината. Ето, още трима царе ще се издигнат в Персия; и четвъртият ще бъде много по-богат от всички тях; и когато се засили чрез богатството си ще повдигне всичко против гръцкото царство. 3 И ще се издигне един мощен цар, който ще царува с голяма власт, и ще действа според волята си. 4 А щом се издигне той, царството му ще се съсле и ще се раздели към четирите небесни ветрища, но не на наследниците му, нито ще владеят над толкова, над колкото той е владял; защото царството му ще се изкорени и раздели на други освен тях. 5 И южният цар ще се уячки; но един от началниците му ще стане по-силен от него и ще владее; владичеството му ще бъде голямо владичество. 6 И подир няколко години ще се сдружат; и дъщерята на южния цар ще дойде при северния цар, за да направи спогодба; но тя няма да задържа силата на мищцата си; също и той няма да стои, нито мищцата му; но тя ще бъде предадена, както и ония, които я водеха, и родителят и, и оня, който я крепеше в ония времена. 7 Но вместо него ще се издигне един отрасъл от корените й; и като дойде против войската ще влезе в крепостите на северния цар, ще действа против тях, и ще преодолее; в тоже и боговете им ще докара пленници в Египет, с леяните им идоли, и с отбраните им сребърни и златни съдове; и той ще се въздържа няколко години да не напада северния цар. 9 А ония ще влезе в царството на южния цар, но ще се върне в земята си. 10 И синовете му ще воюват, и ще съберат множество от големи войски, които ще дойдат с устрем, ще нахлюят, и ще заминат; а завръщайки се ще воюват дори до крепостта му. 11 И южният цар ще се разсвирепее, и като излезе ще се бие с него - със северния цар, който ще опълчи едно голямо множество; и множеството ще се предаде в неговата ръка. 12 И като закара множеството, сърцето му ще се надигне; и при все че повали десетки хиляди, пак няма да преодолее. 13 Защото северният цар, завръщайки се, ще опълчи множество по-голямо от

завет; и като действа по волята си, ще се върне в земята си. 29 На определеното време той ще се върне и дойде към юг; но последният път не ще бъде като първия; 30 защото Китимски (Китим: т. е., остров Кипър) кораби ще дойдат против него; по която причина той, огорчен, наново ще се разари против светия завет, и ще действа по волята си; даже, като се завърне, ще се споразумее с ония, които са оставили светия завет. 31 И от него ще се повдигнат сили, които ще омърят светилището, да! крепостта, ще премахнат вседащната жертва, и ще издигнат мерзостта, която докарва запустение. 32 И ще изврати с ласкателства ония, които беззаконстват против завета; но людете, които познават своя Бог, ще се укрепят и ще вършат подвizi. 33 И разумните между людете ще научат мнозина; при все това, ще падат от меч и от пламък, чрез пленение и чрез разграбване, много дни. 34 А когато паднат, ще им се достави малко помощ; обаче мнозина ще се присъединят към тях чрез ласкателства. 35 Дори някои от разумните ще паднат, за да бъдат опитани, та да се очистят и да се избелят, до края на времето; защото и то ще стане в определеното време. 36 И царят ще действа според волята си, ще се надигне и ще се възвеличи над всякакъв бог, и ще говори чудесно надменно против Бога на божовете; и ще благоденства, додето се изчерпи негодуванието; защото определеното ще се изпълни. 37 И няма да зачита божовете на бащите си, нито обичната на жените богиня, нито ще зачита никакъв бог; защото ще направи себе си на по-велик от всички тях. 38 А вместо него ще почита бога на крепостите; да! със злато и сребро, със скъпоценни камъни и с желателни вещи, ще почита един бог, когото бащите му не са познавали. 39 С помощта на един чужд бог той ще постъпи с най-силните крепости; ще умножи слава на ония, които го признаят, и ще ги постави владетели над мнозина; и ще раздели земята между тях срещу заплата. 40 И в края на времето, южният цар ще се сблъска с него; и северният цар ще дойде против него като вихрушка, с колесници и конници, и с много кораби; и като влезе в страните ще нахлуе и замине. 41 Ще влезе и в славната земя, и много страни ще се разорят; но следните ще се избавят от ръката му: Еdom, Moав, и главният град на Амонците. 42 Ще простира ръката си върху страните; и Египетската земя няма да избегне. 43 Защото ще завладее съкровищата на златото, на среброто, и на всичките скъпоценности на Египет; И либийците и етиопяните ще бъдат заставени да следват по стъпките му. 44 Но известия от изток и от север ще го смутят; затова, ще излезе с голяма ярост да погуби мнозина, и да ги обрече на изтребление. 45 И ще постави шатрите на палата си между моретата, върху славния свят хълм; но при все това, ще постигне края си, и не ще има кой да му помага.

**12** И в онова време великият княз Михаил, който се застъпва за твоите люде, ще се повдигне; и ще настане време на страдание, каквото никога не е бивало, откакто народ съществува до онова време; и в онова време твоите люде ще се отърват, - всеки, който се намери записан в книгата. 2 И множеството от спящите в пръстта на земята ще се събудят, един за вечен живот, а едни за срам и вечно презрение. 3 Разумните ще сияят със светлостта на простора, и ония, които обръщат мнозина в правда като звездите до вечни векове. 4 А ти, Данииле, затвори думите и запечатай книгата до края на времето, когато мнозина ще я изследват, и знанието за нея ще се умножава. 5 Тогава, като погледнах аз Даниил, ето, стояха двама други, един на брега от сам реката, и един на брега оттам реката. 6 И единият рече на облечения в ленени дрехи човек, който бе над водата на реката: Докога ще се чака за края на тия чудеса? 7 И чух облечения в ленени дрехи човек, който бе над водата на реката, когато издигна десницата си и левицата си към небето и се закле в Оня, който живее до века, че това ще бъде след време, времена, и половина време, и че всичко това ще се изпълни, когато ще са съвршили да смажат силата на светите люде. 8 И аз чух, но не разбрах. Тогава рекох: Господарю, мой, каква ще бъде сетнината на това? 9 А той рече: Иди си, Данииле; защото думите са затворени и запечатани до края на времето. 10 Мнозина ще се чистят и избелят и ще бъдат опитани; а нечестивите ще вършат нечестие, и никой от нечестивите не ще разбере; но разумните ще разберат. 11 И от времето, когато се премахне вседащната жертва, и се постави мерзостта, която докарва запустение; ще има хиляда и двеста и деветдесет дена. 12 Блажен, който изтърпи и стигне до хиляда и триста и тридесет и петте дена. 13 Но ти си иди, додето настане краят; и ще се успокоиш, и в края на дните ще застанеш в дела си.

# Осия

**1** Господнето слово, което дойде към Осия, син на Веирия, в дните на Юдовите царе Озия, Иотама, Ахаза, и Езекия, и в дните на Израилевия цар Еровоама, син на Иоаса. 2 Когато Господ почна да говори чрез Осия, той каза на Осия: Иди, вземи си блудна жена, и добий чада от блудство; защото земята с многото си блудстване се отклони от Господа. 3 И тъй, той отиде та взе Гомер, дъщеря на Девлаима, която зачна и му роди син. 4 И Господ му рече: Наречи го Иезраел (Т. е., Бог е поселял.); защото още малко и ще въздам на дома на Ииу за кръвта, която проля на Иезраела, и ще туря край на царството на Израилевия дом. 5 И в онъ ден ще строша Израилевия лък в долината на Иезраела. 6 И тя пак зачна и роди дъщеря. И Господ му рече: Наречи я Ло-рухама (Т. е., Не придобила милост.); защото няма вече да покажа милост към Израилевия дом, и никак няма да им прости. 7 А към Юдовия дом ще покажа милост, и ще ги спася чрез Господа техния Бог, и няма да ги спася с лък, с меч, или с бой, с коне или с конници. 8 А като отби Ло-рухама, зачна и роди син. 9 И Господ рече: Наречи го Ло-аммий (Т. е., Не люде мои.); защото вие не сте мои люде, и аз не ща бъда ваш Бог. 10 Но все пак числото на Израиляните ще бъде като морския пясък, който не може да се претегли, нито да се изброя; и вместо онова, което им се каза, че: Не сте мои люде, ще им се рече: Вий сте чада на живия Бог. 11 Тогава Юдейците и Израиляните ще се съберат заедно, та ще си поставят един началник, и ще възлязат от земята; защото велик ще бъде денят на Иезраела.

**2** Наричайте, прочее, братята си Аммий (Т. е., Люде мои), и сестрите си Рухама (Т. е., Придобила милост). 2 Съдете се с майка си, съдете се; Защото тя не ми е жена, И аз не ѝ съм мъж. Нека отмахне блудствата си от лицето си, И прелюбодействата си от между съсците си, 3 Да не би да я съблека гола, И я изложа както бе в деня, когато се е родила, И я направя като пустиня, И я поставя като безводна земя, И я уморя с жажда. 4 Даже на чадата й няма да покажа милост, Понеже са чада от блудство. 5 Защото майка им блудства; Тая, която ги бе зачнала, постъпли срамотно; Защото рече: Ще отида след любовниците си, Които ми дават хляба ми и водата ми, Вълната ми и лена ми, маслото ми и питията ми. 6 За това, ето, аз ще препреча пътя ти с плет от тръни, И ще направя преграда пред нея, За да не намери пътищата си. 7 Тя ще се завлече след любовниците си, но няма да ги стигне; ще ги потърси, но няма да ги намери; Тогава ще рече: Ще

отида и ще се върна при първия си мъж, Защото ми беше по-добре тогава, отколкото сега. 8 И тя не знаеше, че Аз съм й давал житото, виното, и маслото, И умножил съм среброто и златото й, Което употребиха за Ваала. 9 За това, ще си взема назад житото на времето му, И виното си на определеното му време, И ще откъсна вълната си и лена си, Които трябваше да покриват голотата й. 10 И сега ще открия нечистотата й пред очите на любовниците й; И никой няма да я избави от ръката ми. 11 И ще прекратя всичкото й веселие, - Тържествата й, новолунията й, съботите й, И всичките й определни празници. 12 Ще опустоша и лозите й и смоковниците й, За които рече: Те са заплатата, Която ми дадоха любовниците ми. Ще ги обърна на лес, И полските животни ще ги поядат. 13 И ще я накажа за дните, които посвещаваше на Ваалимите, Когато им кадеше, Като се китешеш с обеците си и огърлиците си И отиваеш след любовниците си, А Мене забравяше, казва Господ. 14 Но, ето, Аз ще я привлека, И като я заведа в пустинята Ще й говоря по сърцето й. 15 И още от там ще й дам Ханаанските лозя, И долината Ахор (Т. е., Смущение) за врата на надежда; И там тя ще се отзове както в дните на младостта си, И както в деня, когато възлезе из Египетската земя. 16 В онъ ден, казва Господ, Ще ме наричаш: Мъж ми; И няма да ме наричаш вече: Ваал ми. (Т. е., Мой господар.) 17 Защото ще премахна имената на Ваалимите от устата й; И те няма вече да се поменуват с имената си. 18 В онъ ден ще направя за тях завет С полските зверове, С небесните птици, И със земните гадини; И като строша лък и меч и бой, и ги махна от земята, ще ги населя в безопасност. 19 И ще те сгодя за Себе Си завинаги; Да! Ще те сгодя за Себе Си в правда и в съдба, В милосърдие и в милости. 20 Ще те сгодя за Себе Си във вярност; И ще познаеш Господа. 21 И в онъ ден ще отговоря, казва Господ, Ще отговоря на небето, И то ще отговори на земята, 22 И земята ще отговори на житото, на виното, и на маслото, И те ще отговорят на Израела. 23 И ще я населя за Себе Си на земята; И ще покажа милост към непомилваната; И на ония, които не бяха мои люде, ще река: Мои люде сте вие; И те ще рекат, всеки един: Ти си мой Бог.

**3** И Господ ми рече: Иди пак, залюби жена си, която, ако и да е залюбена от мъжа си, е прелюбодейца, също както Господ люби Израиляните, при все че гледат към чужди богове, и обичат млинове с грозде. 2 И тъй, аз си я наех за петнадесет сребърника, и за кор еchemик, и половин кор еchemик. 3 И рекох ѝ: Остани за мене за дълго време; да не блудстваш, нито да бъдеш жена на другого, така и аз ще бъда за тебе. 4 Защото Израиляните ще останат за

дълго време без цар и без началник, без идолски сътълп, без ефод и без домашни богове. 5 После Израиляните наново ще потърсят Господа своя Бог и царя си Давида; и в последните дни ще дойдат със страхопочитание при Господа и при неговата благост.

#### 4 Слушайте, словото Господне, Израиляни, Защото

Господ има спор с жителите на тая земя, Понеже няма вярност, нито милост, Нито знание за Бога по земята. 2 Друго няма освен клетва, лъжа, и убийство, Кражба и прелюбодеяство; Разбиват къщи, и кръв допира до кръв. 3 За това, зията ще жалее, И всеки, който живее на нея, ще премре. Тоже и полските зверове и небесните птици; Още и морските риби ще изчезнат. 4 Но никой да се не противи нито да изобличава другого; Защото твоите люди са като ония, които се противяват на свещеника. 5 За това ще се подплъзнес дения, И с тебе ще се подплъзне и пророкът ноща; И аз ще погубя майка ти. 6 Людете ми загинаха от нямане знание; Понеже ти отхърнали знанието, То и аз отхърнахъм тебе да ми новолуние, ще бъдат погълнати те и наследствата не свещенодействаш; Понеже ти забрави закона им, 8 Затръбете с рог в Гавая, С тръба в Рама; Дайте на твоя Бог, То и аз ще забравя твоите чада. 7 тревога във Вет-авен - След тебе, Вениами! 9 Колкото повече се умножиха, толкова повече ми Ефрем ще запустее в деня, когато бъде изобличен; съгрешаваха; Ще обърна славата им в безчестие. 8 Свещениците се хранят с греховете на людете ми, И прилепяват сърцата си към тяхното беззаконие. 9 И тъй, ще бъде - Каквото льдете, такъв е свещеникът; И аз ще ги накажа за постыдките им, И ще им въздам за делата им. 10 Защото ще ядат, но няма да се насищат; Ще блудстват, но няма да се размножават; Понеже престанаха да внимават към Господа. 11 Блудство, вино, и мъст отнемат разума! 12 Людете ми да се допитват до дървото си, И жезълът им, им отговаря; Защото блуднически дух ги е заблудил. И те блудстват и въстанаха изпод властта на своя Бог. 13 Жертват по върховете на бърдата, И кадат по хълмите, Под дъбовете, тополите, и тервините, Защото сянката им е добра; За това, дъщерите ви блудстват, И снахите ви прелюбодеяват. 14 Няма особено да накажа дъщерите ви, когато блудстват; Или снахите ви, когато прелюбодеяват; Защото самите башчи отиват насаме с блудниците И жертват с безчестните жени; За това неразумните люде ще бъдат съборени. 15 Ако и да блудстваш ти, Израилю, Поне да не беззаконства Юда; Не дохождайте прочее в Галгал, Нито възлизайте във Вет-авен, Нито се кълнете с живота на Господа. 16 Защото Израил упорства като упорита юница; Сега, прочее, ще ги пасе Господ като агнета в далечни места.(Еврейски: в широко място.) 17 Ефрем се е прилепил към идолите; оставете го. 18 Свършиха ли се пировете им, Те съвсем се предадоха на блудство; Обичат да

казват - Дайте! Първенците му са за срам нему. 19 Вътърът ще го притисне между крилата си; И те ще посрещнат от жертвите си.

#### 5 Чуйте това, свещеници, Внимавайте, доме Израилев, И дайте ухо, доме царев; Защото има присъда против вас; Понеже станахте като примка

в Масфа, И, като мрежа простряна върху Тавор. 2

Бунтовниците дълбоко потънаха в разврат; Но аз ги изобличавам всички. 3 Аз познавам Ефрема, И

Израил не е скрит от мене; Защото и сега блудстваш, Ефреме, И Израил е оскуверен. 4 Делата им не

чрез беззаконието си, И Юда ще се препъва с тях.

6 Със стадата си и с чердите си Ще отидат да търсят Господа; Но няма да го намерят; Той се

е оттеглил от тях. 7 Те се отнесоха коварно към Господа, Защото родиха чада от чужденки; Сега, до

ми, 8 Затръбете с рог в Гавая, С тръба в Рама; Дайте

лицето му; За това, Израил и Ефрем ще се препъват

чрез беззаконието си, И Юда ще се препъва с тях.

6 Със стадата си и с чердите си Ще отидат да търсят Господа; Но няма да го намерят; Той се

е оттеглил от тях. 7 Те се отнесоха коварно към Господа, Защото родиха чада от чужденки; Сега, до

ми, 8 Затръбете с рог в Гавая, С тръба в Рама; Дайте

лицето му; За това ще излея гнева си върху тях. 11

Ефрем е насиливан, поразен е в съдбата, Защото помисли за добре да следва суетните идоли; 12 И

аз бях като молец на Ефрема, И като червей на Юдовия дом. 13 Когато Ефрем видя, че боледува, И

Юда видя раната си, Ефрем отиде при Асириеця и Юда прати до цар Ярива; Но той не може да ви

изцели, Нито да излекува раната ви. 14 Защото аз ще бъда като лъв на Ефрема, И като млад лъв на Юдовия дом; Аз, да! аз ще разкъсам и ще си отида;

Ще отнеса, и не ще има кой да отърве. 15 Ще си отида, ще се върна на мястото си, Додото признаят

грешката си и потъсят лицето Ми; В скръбта си ще ме търсят усьрдно, казвайки;

#### 6 Дойдете, да се върнем при Господа; Защото той

разкъсна, и той ще ни изцели, Порази, и ще превърже раната ни. 2 Подир два дена ще ни съживи,

На третия ден ще ни въздигне; И ще живеем пред него. 3 Да! нека познаем Господа, нека следваме

да го познаваме; Той ще се появи сигурно, както зората, И ще дойде при нас, както дъждът, Както

пролетният дъжд, който пои земята. 4 Шо да ти сторя Ефрем? Шо да ти сторя, Юдо? Защото добротата

ви е като утринния облак, И като росата, която рано прехожда. 5 За това, ги изсякох чрез пророците, Убих

ги с думите на устата си; И съдбите ми се явяват **8** Тури тръбата на устата си! Той се впуша като орел като светлината. **6** Защото милозливост искам, а не против дома Господен, Защото нарушиха завета жертва, И познаване Бога, повече от всеизгаряния. **7** Ти, обаче, както Адам, престъпиха завета; Там Боже мой, ние Израил те познаваме. **3** Но понеже постыпиха коварно към Мене. **8** Галаад е град на Израил отхвърли доброто, За това неприятелят ще ония, които струват беззаконие, Опетнен е с кръв. **9** го прогони. **4** Те поставиха царе, но не чрез Мене; И както разбойнически чети приглеждат човека, Така Назначиха началици, но без да ги призная Аз; От дружината свещеници убива по пътя към Сихем; Да! среброто си и от златото си направиха си идоли, Та те вършат безчестие. **10** В Израилевия дом видях да бъдат изтребени. **5** Той е отхвърлил телето ти, Самарий; Гневът ми пламна против тях; До кога не ще могат да се очистят? **6** Защото телето наистина е от Израиля; Художник го е направил; то не е Бог; Да! Самарийско тело ще се разстрои. **7** Понеже посъеха въять, за това ще пожънат вихрушка; Няма узряло жито; израсналото няма да даде брашно; И

ако даде, чужденци ще го погълнат. **8** Израил биде погълнат; Сега той е между народите като негоден съд. **9** Защото възлязоха при Асирийците като див и осамотен осел; Ефрем е наел любовници. **10** И даже ако наемат любовници между народите, Аз сега ще ги събера против тях; И те ще почнат да намаляват Поради товара наложен от царя на князете. **11** Понеже Ефрем издигна много жертвеници, за да грехи, То жертвениците му станаха причина за грях. **12** Написах му десетте хиляди правила на закона си; Но те се счетоха като чуждо нещо. **13** В жертвите, които ми принася, Жертвата месо и го ядат; Но Господ не ги приема; Сега ще си спомни беззаконието им, И ще накаже греховете им; Те ще се върнат в Египет. **14** Защото Израил е забравил Твореца си, и е построил палати, И Юда е съградил множество укрепени градове; Но Аз ще пратя огън върху градовете му, Та ще пояде палатите им.

**9** Не се радвай, Израию, до въторг, като племената; Защото ти блудства и се отклони от своя Бог; Ти обикна блуднически заплати във всяко житно гумно. **2** Гумното и линът няма да ги нахранят, И мъста ще изчезне за тях. **3** Няма да живеят в Господната земя; Но Ефрем ще се върне в Египет, И ще ядат нечисти ястия в Асирия. **4** Няма да принасят Господу възлияния от вино, Нито ще бъдат угодни жертвите им, Но ще им се считат като хляба, що ядат жалеещи. От който всички, престъпили против Мене; Когато щях да ги изкупа, които го ядат се осверняват; Защото хлябът им ще и тогава те говориха лъжи против Мене. **14** И не бъде за тяхна прехрана, А няма да влезе в дома ме призоваха от сърце, Но лелекат на леглата си; Господен. **5** Какво ще направите в празничен ден Събират се да се молят за жито и вино, Но пак И в ден на Господне тържество? **6** Защото, ето, въстават против Мене. **15** При все че обучавах и макар че побягнаха от погубление, Все пак Египет уякчавах мишите им, Пак те намислюват зло против ще ги събере, Мемфис ще ги погребе; Коприви ще Мене. **16** Вършат се, но не при Всевишния; Приличат на неверен лък; Първенците им ще паднат от нож, завладеят желателните им сребърни вещи; Тръни ще Поради яростта на езика си; Това ще им причини има в шатрите им. **7** Настанаха дните на наказанието, позор в Египетската земя.

полудя, Поради многото ти беззакония И поради - Паднете върху нас! 9 Израилю, ти си съгрешил голямата омраза, която те възбуждат. 8 Ефрем бди от дните на Гавая; Там застанаха и те; Но битката против моя Бог; А по всичките пътища на пророка против беззаконниците не ги стигна в Гавая. 10 има примка на птицеловец, И омраза в дома на Когато желая, ще ги накажа; И племената ще се неговия Бог. 9 Дълбоко се развратиха, както в дните съберат против тях, Когато бъдат вързани поради на Гавая; Затова, Господ ще помни беззаконието им, двете си беззакония. 11 Ефрем е научена юница, Ще накаже греховете им. 10 Намерих Израиля, че Която обича да вършее; Но Аз ще прекарам хомот беше за мене като грозде в пустиня; Видях башите върху нейния красив врат; Ще впрегна Ефрема; ви, че бяха като първороделите на смоковницата В Юда ще оре; Яков ще разбива определените му първата й година; Но те отидоха при Ваалферора, буци. 12 Посейте за себе си по правда, Пожънете с Предадоха себе си на това срамотно нещо, И станаха милост, Разработете престоялата си земя; Защото е гнусни като обичните си идоли. 11 А колкото за време да потърсите Господа, Докле дойде иви научи Ефрема, тяхната слава ще отлети като птица; Не ще правда. 13 Оракхте нечестие, пожънахте беззаконие, има между тях раждане, ни бременност, ни зачване; Ядохте плода от лъжата; Защото си уповал на своя 12 Но и да отхранят чадата си, Так ще ги обезчадя, си път, На многото си силни мъже. 14 За това, метеж тъй щото да не остане човек; Защото горко им, когато ще се повдигне между племената ти, И всичките ти се оттегля от тях! 13 Ефрем ми се виждаше като крепости ще се разорят Както Салман разори Вет-Тир, насаден на весело място; Но Ефрем ще изведе чадата си за убиеца. 14 Дай им, Господи! Какво ли да арвел в деня на боя, - Когато майката биде смазана дадеш? Дай им утроба, която помята, и сухи съсци. 15 Така ще ви стори Ветил Поради крайното ви беззаконие; Рано Израилевият 15 Всичкото им нечестие е в Галгал, Защото там ги цар съвсем ще се отсече.

**11** Когато Израил бе младенец, тогава го възлюбих, И из Египет повиках сина си. 2 Колкото повече ги виках пророците, Толкова повече те се оттегляха от тях; Жертваха на Ваалимите, И кадяха на ваяните идоли. 3 При това, аз научих Ефрема да ходи Като го хващах за мишките му; Но не познаваха, че аз ги лекувах. 4 Привлякох ги с човешки въжа, с връзки на любов, И бях за тях като ония, които изваждат хомота от челостите им, И сложих храна пред тях. 5 Той няма да се върне в Египетската земя; Но Асириецът ще му бъде цар; Защото отказаха да се обрнат

**10** Израил е лоза, която се разпростира И дава изобилно плод; Колкото повече бяха плодовете му Толкова повече беше умножил жертвениците си; Колкото по-хубава беше земята му Толкова по-хубава беше направил идолските си стълпове. 2 към Мене. 6 Меч ще свирепее против гадовете му Сърцето им е разделено; Сега ще се окажат виновни; Та ще довърши силите му, и ще ги пояде, Поради Сам той ще разкопае жертвениците им, Ще строши идолските им стълпове. 3 Сигурно сега ще рекат: Ние нямаме цар, защото не се боежме от Господа; гледат към Всевишния, Пак никой не се старае да се Що прочее би ни ползвал цар? 4 Говорят празни изправи. 8 Как да те предам, Ефреме? Как да те думи, Като се кълнат лъжливо, когато правят завети; оставя, Израилю? Как да те направя като Адама? Как За това, осъждението пониква като отровна плевел да те поставя като Севоим? Сърцето ми се промени В браздите на нивата. 5 Самарийските жители ще се дълбоко в Мене, Милосердието ми се запали. 9 разтреперят, Поради телците на Вет-авен; (Т. е., Дом на суетата. Друго име за Ветил) Защото людете му гняв, Няма пак да изтребя Ефрема; Защото аз съм и неговите жреци, Които се хваляха с него поради Бог, а не човек, Светият всред тебе, И няма да славата му, Ще ридаят за него, понеже славата се дойда при тебе с гняв. 10 Те ще ходят след Господа, изгуби от него. 6 Тоже и идолът ще бъде отведен Който ще рикае като лъв; А когато изрикае, Тогава в Асирия Като подарък на цар Ярива; Ефрем ще чадата ще бързат да дойдат от запад, 11 Ще бързат бъде засрамен, И Израил ще се посрами от своите да дойдат от Египет като птица, И от Асирийската разсъждения. 7 Колкото за Самария, царят ѝ се земя като гъльб; И ще ги настана пак в къщите им, отсече Като пяна отвърху вода. 8 И високите места казва Господ. 12 Ефрем ме окръжава с лъжи, И на Авен, Израилевият грях, ще се съсилят; Тръни и Израилевият дом с измама; И Юда още се колебае бодили ще поникнат върху жертвениците им; И те спрямо Бога, Спрямо Светият, който е верен. ще рекат на планините - Покрайте ни! И на хълмите

**12** Ефрем се храни с вятеръ, и гони източния вятеръ; де е царят ти? - Та да те избави във всичките ти Непрестанно умножава лъжите и насилието; градове, - И съдите ти, за които рече: Дай ми цар и Правят завет с Асирийците, И занасят дървено началници? 11 Дадох ти цар в негодуванието си, И масло в Египет! 2 Още, Господ има спор с Юда, И ще махнах го в гнева си. 12 Беззаконието на Ефрема е накаже Якова според постъпките му, Според делата съктано, Грехът му запазен в скривалище. 13 Болки му ще му въздаде. 3 В утробата той хвана петата на раждаща жена ще го сполетят; Той е неразумен на брата си, и като мъж се бори с Бога; 4 Да! бори син, Не слиза на време в отвора на матката. 14 се с ангел, и преодоля С плач и молба към него. От силата на Шеол ще ги изкуся, От смърт ще ги Бог го намери във Ветил, и там говори с нас, 5 Да! избавя. О, смърт! де са язвите ти? О, Шеоле! де е Иеова Бог на Силите, Чието паметно име е Иеова. 6 За това, обърни се към твоя Бог, Пази милост и да видя разказване. (Sheol h7585) 15 Ако и да е той правосъдие, И винаги се надявай на твоя Бог. 7 плодовит повече от братята си, Пак източен вятер ще Ефрем е търговец; Неверни къпони има в ръката му; дойде, Вятер от Господа ще възлезе из пустинята, Та Той обича да мами. 8 И Ефрем си рече: Наистина аз ще престане изворът му, И ще пресъхне кладенецът се обогатих, Придобих си имот; Досежно всичките си с уподобления. 11 Ето, в Галаад има беззаконие; Станаха съвсем суетни; В Глагал жертвват юнци; И жертвениците им са многобройни като куповете тор В браздите на нивите. 12 А Яков побягна в Сирийското поле; Израил е работил за жена, И за жена е пазил овци, 13 Чрез пророк Господ възведе Израيلا от Египет; И чрез пророк той биде опазен. 14 Ефрем разгневи Бога много горчиво; За това, ще оставя върху него проляната от него кръв, И неговият Господ ще възвърне укора му върху самия него.

**13** Когато Ефрем говореше с трепет Той се издигна в Израил; А когато съгреши чрез Баала, Тогава умря. 2 А сега притурят на греховете си Като си правят леяни идоли от среброто си, Идоли според своето разбиране на Божеството, Но които всички са дело на художници; Сами те казват за тях: Нека целуват телците ония, които жертвват. 3 За това, ще бъдат като утринния облак, и като росата, която рано прекохда, Като прах, който вихрушката отвява от гумното, и като дим, губещ се из комин. 4 Но аз съм Господ твой Бог от времето, когато беше ти в Египетската земя; Друг Бог освен Мене да не познаеш, Защото освен Мене няма спасител. 5 Аз съм познал ходенето ти в пустинята, В много сухата земя. 6 Според както пасяха, така се наситиха; Наситиха се, и сърцето им се надигна; За това Ме забравиха. 7 По тая причина станах за тях като лъв, Като леопард ще дебна на път; 8 Ще ги срещна като мечка, лишена от малките си, И ще разкъсам булото на сърцето им; Там ще ги погълна като лъвица; Див звяр ще ги разкъса. 9 Гибелно е за тебе, Израилю, Дето се противиш на Мене, твоята помощ. 10 А сега

**14** Израилю, върни се при Господа твоя Бог, Защото си паднал чрез беззаконието си. 2 Вземете със себе си думи и върнете се при Господа; Речете му: Отнеми всяко наше беззаконие, И приеми благата ни; Така ще отдадем благодарствени приноси (Еврейски: юнци.) от устните си. 3 Асур няма да ни избави; Ние няма да яздим на коне; И няма вече да речем на делото на ръцете си - Вие сте наши богове; Защото у тебе сирачето намира милост. 4 Аз ще изцеля отстъплението им, Ще ги възлюбя доброволно, Защото гневът ми се отвърна от него. 5 Аз ще бъда като роса на Израия; Той ще процъфти като крем, И ще простре корените си като Ливанско дърво. 6 Клоновете му ще се разпространят; Славата му ще бъде като на маслина, И благоуханието му като Ливан. 7 Които живеят под сянката му Изново ще се съживят като жито, И ще процъфтят като лоза; Дъхът му ще бъде като Ливанско вино. 8 Ефреме, какво имаш вече да се оплакаш от идолите ти? Аз го чух, и ще го пазя; Аз съм като вечнозелена елха; От мене е твоят плод. 9 Кой е мъдър, та да разбере тия неща? Кой е разумен, та да ги познае? Защото пътищата Господни са прави, И праведните ще ходят по тях, А престъпниците ще паднат в тях.

# Йоил

**1** Господното слово, което дойде към Йоила Фатуилевия син: 2 Слушайте това, старци, И дайте ухо, всички жители на земята: Ставало ли е такова нещо във вашите дни Или в дните на башите ви? 3 Разкажете това на чадата си, И чадата ви нека го разкажат на своите чада, И техните чада на друго поколение. 4 Каквото остави лапачът, изпояде го скакалецът; И каквото остави скакалецът, изпояде го изедникът; И каквото остави изедникът, изпояде го прътът. 5 Изтрезнете, пияници, та плачете, И лелекайте, всички винопийци, за новото вино; Защото се отне от устата ви. 6 Понеже на земята ми възлезе народ Силен и без брой, Чито зъби са лъзови зъби, И който има кътни зъби като на лъвица. 7 Опустоши лозата ми И сломи смоковниците ми; Обели я съвсем и я хъркли; Пръчките ѝ се обелиха. 8 Плачи като сгодена девица опасана с вретище За мъжа на младостта си. 9 Хлебният принос и възлиянието престанаха От дома Господен; И свещениците, служителите Господни, жалеят 10 Запустя полето, жалеят земята; Защото се загуби житото, Изсъхна новото вино, дървеното масло е слабо, 11 Посрамете се, земеделци, и лелекайте, лозари, За пшеницата и за ечемика; Защото жетвата на нивата се изгуби. 12 Лозата изсъхна и смоковницата повехна; Нарът, хурмата и ябълката, Дори всичките полски дървета изсъхнаха; И радостта изчезна измежду човешките чада. 13 Опашете се с вретище и плачете, свещеници; Лелекайте, служители на олтара; Дойдете, нощувайте във вретище, Служители на мята Бог; Защото хлебният принос и възлиянието са удържани От дома на вашия Бог. 14 Осветете пост, свикайте тържествено събрание, Съберете старейшините и всичките жители на страната В дома на Господа вашия Бог, И извикайте към Господа. 15 Уви за онай ден! Защото денят Господен наближи, И ще дойде като гибел от Всесилния. 16 Не отне ли се храната пред очите ни, Веселието и радостта от дома на нашия Бог? 17 Семената изсъхнаха под буците си, Житниците запустяха, Хранилицата се съсилаха, Защото житото изсъхна. 18 Как пъшка добитъкът! Скитат се чредите говеда Защото нямат пасбище; Да! изгинаха стадата овци 19 Господи, към Тебе викам; Защото огънят изпояде пасбищата на целината, И пламъкът изпогори всичките полски дървета. 20 Даже и полските животни задъхвайки поглеждат към Тебе; Защото пресъхнаха водните потоци, И огън изпояде пасбищата на целината.

**2** Затръбете в Сион, И дайте тревога в светия ми хълм; Нека се разтреперят всичките жители на

страната; Защото иде денят Господен, защото е близо, 2 Ден тъмен и мъглив, Ден облечен и мрачен, Бързящ като зората, която се разпростира върху планините; Идат люде много и силни, Подобни на които не е имало от века, Нито подир тях ще има до годините на много поколения. 3 Огън поядва пред тях, И пламък опала подир тях; Земята пред тях е като Едемската градина, А зад тях гола пустиня; Да! нищо не е избегнало от тях. 4 Изгледът им е като изгледа на коне; И тичат като конници. 5 Като тропот от колесници се чува Като скачат по върховете на бърдата, Като прашение на огнен пламък, който поядва тръстика, Като шум на силни люде, опълчени на бой. 6 Пред тях племената се измъчват, Всичките лица побледняват. 7 Те тичат като юнаци; Като военни мъже качат се на стената, И маршируват всеки в пътя си Без да развалият редовете си. 8 Не се тласкат един друг; Маршируват всеки в своя път; И даже като падат около оръжията Не спират вървежа си. 9 Спускат се върху града, Тичат по стената, Качват се по къщите, Влизат през прозорците като крадец. 10 Земята се тресе пред тях, Небето трепери, Сълнцето и луната потъмняват, И звездите оттеглят светенето си. 11 И Господ издава гласа си пред тая си войска; Защото станът му е много голям; Защото е силен онай, който изпълнява словото си; Защото денят Господен е велик и твърде страшен; И кой може да го изтърпи? 12 Но, казва Господ, даже и сега се обърнете към Мене С всичкото си сърце. С пост, с плач, и с ридане; 13 И раздерете сърцето си, а не дрехите си, Та се обърнете към Господа вашия Бог; Защото милостив и щедър, Дълготреплив и многомилостив, И разкайва се за злото. 14 Кой знае дали Той не ще се повърне и разкае, Та остави благословение след себе си, Колкото за хлебен принос и възлияние на Господа вашия Бог? 15 Затръбете в Сион, Осветете пост, свикайте тържествено събрание; 16 Съберете людете, осветете събранието, Свикайте старейшините, Съберете младенците и сучашите; Нека излезе младоженецът из спалнята си, И невястата из стаята си; 17 Нека плачат свещениците, Служителите Господни, Между предхрамието и олтара, И нека рекат; Пощади, Господи, людете си, И не предавай наследството си на позор, Та да ги владеят народите. Защо да рекат между племената - Де е техният Бог? 18 Тогава Господ поревнува за земята си, И се смили за людете си. 19 И Господ рече в отговор на людете си: Ето, аз ще ви пратя житото, Виното, и маслото, та ще с наситите от тях, И няма вече да ви направя за позор между народите; 20 Но ще отдалеча от вас северната язва, и ще я отгласна в безвода и пуста земя, С предната ѝ страна към източното море, А западната

й страна към западното море; И воня ще възлезе А те ще ги продадат на Савците, - на далечен от нея, И смрад ще се издигне от нея, Защото е народ; Защото Господ изговори това. 9 Прогласете извършила надути работи. 21 Не бой се, земльо; това между народите; Пригответе война; повдигнете радвай се и весели се; Защото Господ извърши юнаците; Нека се приближат всички военни мъже; велики дела. 22 Не се плашете, полски животни; Нека възлизат. 10 Изковете палечниците си на Защото пасбищата на целината поникват, Защото ножове, И сърповете си на копия; Слабият нека дървото ражда плода си, Смоковницата и лозата каже - Аз съм юнак! 11 Съберете се и дойдете дават силата си. 23 Радвайте се, прочее, и вие, отвред всички народи, Та се натрупайте заедно; Сионови чада, И веселете се в Господа вашия Бог; Господи, нарави да слезнат там юнаците ти. 12 Защото ви дава есенен дъжд със справедлива мярка, Нека станат народите и дойдат В Иосафатовата Иви навала дъжд - есенен и пролетен - В първия долина; Защото там ще седна да съдя всичките месец. 24 Гумната ще се напълнят с жито, И линовете околни народи. 13 Пускате сърпа в жетвата, защото ще се преливат с вино и масло. 25 И ще ви възвърна е узряла; Дойдете, тъпчете, защото линът е пълен, И годините, които изпояде скакалецът, Изедникът, касите се преливат; Понеже нечестието им е голямо. пръгът, и лапачът, Моята голяма войска, която пратих 14 Множества, множества в долината, дето ще се между вас. 26 И ще ядете изобилино и ще се насытите, отсъди за тях; Защото близо е денят Господен в И ще хвалите името на Господа вашия Бог, който е долината дето ще се даде присъдата. 15 Сълнцето постъпвал чудесно с вас; И людете ми няма никога и луната ще потъмнеят, И звездите ще оттеглят да се посроят. 27 И ще познаете, че аз съм в сред светенето си. 16 И Господ ще изрикае от Сион, И ще Израиля, И че съм Господ вашият Бог, и че няма друг; издаде гласа си от Ерусалим; Небето и земята ще се И людете ми няма никога да се посроят. 28 И след потресат; Но Господ ще бъде прибежище на людете това Ще излея Духа си на всяка твар; И синовете си, И крепост на Израиляните. 17 Така ще познаете, ви и дъщерите ви ще пророкуват, Старците ви ще че Аз Съм Господ вашият Бог, Който обитавам в виждат сънища, Юношите ви ще виждат видения; 29 светия си хълм Сион; Тогава Ерусалим ще бъде свет, Още и на слугите и на слугините Ще изливам Духа И чужденци няма вече да минават през него. 18 В си в ония дни. 30 И ще покажа чудеса на небето и на оня ден От планините ще капе мъст, И от хълмите земята, Кръв, огън, и стълпове от дим. 31 Сълнцето ще тече мяко, И по всичките Юдови дерета ще текат ще се обрне в тъмнина, И луната в кръв, Преди да води; А из дома Господен ще изближне извор, Който дойде великият и страшен ден Господен. 32 И всеки, ще пои Ситимската долина. 19 Египет ще запустее, който призове името Господне ще се избави; Защото в хълма Сион и в Ерусалим ще има избавени, Както И Едом ще бъде гола пустиня, Поради насилието, рече Господ, И между оцелелите ония, които Господ ще изкарам за чиста кръвта, която още не съм сторено към Юдейците; Защото са пролели невинна кръв в земята им. 20 А Юда ще бъде населен до века, И Ерусалим из род в род. 21 И чрез наказание ще изкарам за чиста кръвта, която още не съм изкадал; Защото Господ обитава в Сион.

**3** Защото, ето, в ония дни и в нова време, Когато върна Юдовите и Ерусалимските пленници, 2 Ще събера всичките народи Та ще ги сведа в Иосафатовата (Т. е., Господ съди) долина, И там ще се съдя с тях Поради людете си и наследството си Израиля, Когото разпръснаха между народите. Те си разделиха земята ми 3 И хъврлиха жребия за людете ми; Даваха момче заблудница, И продаваха момиче, за да пият вино. 4 Да! и що имате с мене вие, Тире, Сидоне, И всички Филистимски предели? Искате ли да ми въздадете възмездие? А ако ми въздадете, То аз без забава бързо ще ви върна възмездietо ви върху главите ви. 5 Понеже взехне среброто ми и златото ми, И занесохте в капищата си отбраните ми блага, 6 А продадохте на Гърците, Юдейците и Ерусалимците, За да ги отдалечите от пределите им, 7 За това аз ще ги повдигна от мясото, За което ги продадохте, И ще върна възмездietо ви на собствената ви глава; 8 Още ще продам вашите синове и вашите дъщери В ръката на Юдейците,

# АМОС

**1** Думите на Амос, който бе от говедарите на Текое, който чу във в? дение относно Израиля в дните на Юдовия цар Озия, и в дните на Израилевия цар Иеровоама, и Иоасовия син, две години преди заместресението. **2** и рече: - Господ ще изрикае от Сион, И ще издаде гласа Си от Ерусалим; Пасбищата на овчарите ще ридаят, И върхът на Кармил ще повехне. **3** Така казва Господ: Поради три престъпления на Дамаск, Да! Поради четири, няма да отменя наказанието му, Защото вързаха Галаад с железни дикани; **4** Но аз ще изпратя огън в дома Азаилов, Та ще изпояде палатите на Венадада. **5** Аз ще строша лостовете на Дамаск, И ще изтребя от Авенското поле жителя, И от Еденоия дом оногова, който държи скръпть; И Сирийските люде ще бъдат откарани пленници в Кир, казва Господ. **6** Така казва Господ: Поради три престъпления на Газа, Да! поради четири, няма да отменя наказанието й, Защото плениха всичките Ми люде, За да ги предадат на Едома: **7** Но аз ще изпратя огън върху стената на Газа, Та ще изпояде палатите й. **8** Ще изтребя от Азот жителя, И от Аскалон оногова, който държи скръпть; Ще обърна ръката Си против Акарон, И останалите от Филистимците ще загинат, казва Господ Иеова. **9** Така казва Господ: Поради три престъпления на Тир, Да! поради четири, няма да отменя наказанието му, Защото предадоха всичките Ми люде в плен на Едома, И не помниха братския завет; **10** Но аз ще изпратя огън върху стената на Тир, Та ще изпояде палатите му. **11** Така казва Господ: Поради три престъпления на Едом, Да! поради четири, няма да отменя наказанието му, Защото прогони брата си с меч, И, като отхвърли всяко милосърдие, Негодуванието му разъкъсваше непрестанно, И той пазеше гнева си всяка; **12** Но Аз ще изпратя огън върху Теман, Та ще изпояде палатите на Восора. **13** Така казва Господ: Поради три престъпления на Амонците, Да! поради четири, няма да отменя наказанието им, Защото разпаряха бременните жени на Галаад, За да разширят своя предел; **14** Но Аз ще запала огън в стената на Рава, Та ще изпояде палатите й Всред силно викане в деня на боя, Всред вихрушка в деня на бурята; **15** И царят им ще отиде в плен, Той и първенците му заедно, казва Господ.

**2** Така казва Господ: Поради три престъпления на Моав, Да! поради четири, няма да отменя наказанието му, Защото изгори костите на Едомския цар, та станаха вар; **2** Но аз ще изпратя огън върху Моава, Та ще изпояде палатите на Кариот; И Моав

ще умре в сред метеж, Всред силни викания, и в сред тръбен звук; **3** И ще изтребя съдията от сред него, И заедно с него ще убия всичките му първенци, казва Господ. **4** Така казва Господ: Поради три престъпления на Юда, Да! поради четири, няма да отменя наказанието му, Защото отхвърлиха закона на Господа, И не опазиха повеленията му, И суетните им идоли, след които ходиха бащите им, ги заблудиха; **5** Но аз ще изпратя огън върху Юда, Та ще изпояде палатите на Ерусалим. **6** Така казва Господ: Поради три престъпления на Израиля, Да! поради четири, няма да отменя наказанието му, Защото продадоха праведния за пари, И немощния за един чифт обуша; **7** Те очиждат да видят земен прах на главата (Знак на жалеене, поради угнетение) на сиромасите, И извръщат пътя на кротките; И син и баща му ходят при същата девица, Та омърсват светото Ми име; **8** Още при всеки жертвеник си лягат на заложени дрехи, И в капищата на боговете си пият вино, купено с парите на несправедливо глобяваните. **9** Но аз изтребих пред тях Амореца, Чиято височина бе като височината на кедрите, И който бе як като дъбовете; При все това, съсиаха плода му изотгоре И корените му изотдолу. **10** Още Аз ви възведох из Египетската земя, И ви развеждах четиридесет години през пустинята, За да наследите земята на Аморейците. **11** И въздигнах синовете ви пророци, И от юношите ви Назиреи. Не е ли така, Израиляни? казва Господ. **12** А вие напоявахте Назиреите с вино, И заповядвахте на пророците Като им казвахте - Да не пророкувате. **13** Ето, аз ще ви притисна на мястото ви Както притиска кола пълна със снопи. **14** Бързота за блгането ще се изгуби от скороходеца, И якият не ще уяки силата си, И юначният няма да избави живота си; **15** Стрелецът не ще може да устои, Нито бързоногият да избегне, Нито конникът да избави живота си; **16** И доблестният между юнаци Гол ще побегне в онъ ден, казва Господ.

**3** Слушайте това слово, което Господ изговори против вас, Израиляни, - против целия род, рече Господ, който възведох от Египетската земя, като казах: **2** Само вас познах Измежду всичките родове на света; Затова, ще ви накажа за всичките ви беззакония. **3** Ще ходят ли двама заедно Освен по съгласие? **4** Ще изреве ли лъвът в леса Ако няма лов? Ще издаде ли гласа си младият лъв от леговището си, Ако не е хванал нещо? **5** Може ли птица да попадне в клотка на земята, Дето няма примка за нея? Скача ли примка от земята Без да е хванала нещо? **6** Може ли да засвири тръба в град И людете да не се уплашат? Може ли бедствие да сполети град И да не го е направил Господ? **7** Наистина Господ Иеова няма да направи нищо Без

да открие своето намерение на слугите си пророците. маслини; Но пак се не обърнахте към Мене, казва 8 Лъвът изрева; кой не ще се уплаши? Господ Иеова Господ, 10 Пратих върху вас мор, както в Египет; изговори; кой не ще пророкува? 9 Прогласете в Поразих с меч юношите ви, Като плених и конете ви; палатите на Азот И в палатите на Египтската земя, И И докарах смрада на становете ви до ноздрите ви; речете - Съберете се по планините на Самария Ти Но пак се не обърнахте към Мене, казва Господ. 11 вижте големите метежи всред нея, И какви насилия Разорих градове между вас, Както Бог разори Содом има вътре в нея. 10 Защото, казва Господ, Ония, и Гомор; И вие станахте като главня, изтръгната които натрупват в палатите си плода на насилие и из огън; Но пак се не обърнахте към Мене, казва грабеж, Не зната да вършат правото. 11 За това, така Господ. 12 За това, според твоите постъпки ще ти казва Господ Иеова; Неприятел ще окръжава земята направя, Израилю; И понеже ще ти направя това, ти, И ще съмкне от тебе силата ти, И палатите Приготви се да посрещнеш своя Бог, Израилю. 13 ти ще бъдат разграбени. 12 Така казва Господ: Защото, ето, онзи, който образува планините, И Както овчарят изтръгва из лъвовите уста Две голени, създава вътъра, И явява на човека каква е мисълта или част от ухо, Така ще изтръгнат Израиляните, му, Който обръща зората на тъмнина, И стъпва върху Които в Самария седят вътъла на канапе И на земните височини, Неговото име е Иеова, Бог на копринени възглавници на постелка. 13 Слушайте, и Силите.

предупредете Яковия дом, Казва Господ Иеова, Бог на Силите, 14 Че в деня, когато нанеса наказание върху Израиля за престъплението му, Ще накажа и жертвениците на Ветил, И роговете на жертвеника ще се отсекат и ще паднат наземи. 15 Още ще поразя зимната къща зедно с лягната къща, Къщите от слонова кост ще се съсипят, И на големите къщи ще се тури край, казва Господ.

**4** Слушайте тая дума, Васански юници, Които сте на Самарийската планина, Които насиливате сиромасите, Които угнетявате немотните, Които казвате на господарите си - Донесете, та да пием. 2 Господ Иеова се закле в светостта Си, Че, ето, идат върху вас дни, Когато ще ви уловят с въдици, И останалите от вас с рибарски куки. 3 И ще излезете през проломите, Всяка от вас направо пред себе си, И ще се хвърлите в Хармон, казва Господ. 4 Дойдете във Ветил, та вършете нечестие, В Галгал притурете на нечестието си, И донасяйте жертвите си всяка сутрин, Десятъците си през три деня; 5 Чрез огън принесете квасен хляб за благодарствена жертва; Прогласете доброволни приноси, и известете ги; Защото така обичате, Израиляни, казва Господ Иеова. 6 А, от моя страна, аз ви дадох чистота на зъбите по всичките ви градове, И осъкъдност от хляб по всичките ви места; Но пак се не обърнахте към мене, казва Господ. 7 При това, аз удържах от вас и дъжда, Когато оставаха още три месеца до жетва; Дадох дъжд на един град, А на друг град не дадох дъжд; Едно място се напои, А мястото, на което не валя дъжд изсъхна. 8 Така два-три града, като се скитаха, Стекоха се в един град да пият вода, И не можаха да се насятят; Но пак се не обърнахте към Мене, казва Господ. 9 Поразих ви с изсушителен вътър и маня; Гъсеницата изпояде многото ви градини и лозя, Многото ви смоковници и

**5** Слушайте това слово, Плачът, който аз започвам за вас, dome Израилев: 2 Падна Израилевата девица, Няма да стане вече; Хвърлена е на земята си Без да има кой да я вдигне. 3 Защото така казва Господ Иеова: Градът, из който излизаха хиляда, ще остане със сто за Израилевия дом, И оня, из който излизаха сто, ще остане с десет. 4 Защото така казва Господ за Израилевия дом: Потърсете Мене и ще живеете; 5 Но не търсете Ветил, Нито влизайте в Галгал, Нито заминавайте във Вирсаве; Защото Галгал непременно ще отиде в плен, И Ветил ще стане нищо. 6 Потърсете Господа и ще живеете; Да не би да избухне като огън в Йосифовия дом Та го пойде, без да има кой да го гаси във Ветил.

7 Вие, които обръщате правосъдието в пелин, И хвърляте наземи правдата, 8 Потърсете тогова, който прави Плеадите и Ориона, Който обръща мрачната сянка в зора, И помрачава деня та става нощ, - Тогова, който повиква морските води И ги излива по лицето на земята, (Иеова е името му), 9 Тогова, който нанася внезапна гибел върху силните, Тъй щото гибел достига в крепостите. 10 Те мразят тогова, който изобличава в портата, И се гнусят от оногова, който говори справедливо. 11 Прочее, понеже угнетявате сиромаша И изтръгвате от него платки жито, Затова, ако и да сте построили къщи от дялани камъни, Няма да живеете в тях, Ако и да сте насадили приятни лозя, Няма да пиете виното им. 12 Защото знай колко много са вашите престъпления И колко великански са греховете на вас, Които угнетявате праведния, приемате подкупи, И извращате правото на сиромасите в портата; 13 По която причина разумният мълъква в такова време; Защото е зло време. 14 Потърсете доброто, а не злото, за да живеете; Така Господ, Бог на Силите, ще бъде с вас, както речете; 15 Мразете злото, обичайте доброто, И установявайте правосъдие в

портата; Може би Господ, Бог на Силите, да се смили в една къща, Те един по един ще измрат; 10 И за останалите от Йосифа. 16 За това, така казва когато някой роднина на един умръял, Или онъ, който Иеова, Бог на Силите, Господ: Ридане ще има по ще го гори, го вдигне да изнесе костите из къщата, всичките площици, И по всичките улици ще казват - Ако рече на оногоз, който се намира по-навътре в Горко! Ше повикат земеделеца на жалене, къщата: Има ли още някой с тебе? И той отговори - И изкусните оплаквателки на ридане; 17 И по Няма, Тогава ще рече - Мълчи, Защото не бива да всичките лоза ще има ридане, Защото аз ще замина споменем името Господне. 11 Защото, ето, Господ посред тебе, казва Господ. 18 Горко на онния, които заповядва, И голямата къща ще бъде поразена с желаят денят Господен! За какво ви е той? Денят проломи, И малката къща с пукнатини. 12 Могат ли Господен е тъмнина, а не виделина. 19 Както, ако конете да тичат по скала? Може ли някой да оре бягаше човек от лъв, И го срещнеше мечка, Или, като там с волове? Но вие обрънахте правосъдието в влезеше къщи, опреше ръката си о стената, И змия жльчка. И плода на правдата в пелин, 13 Вие, които го хапеше, 20 Така не ще ли бъде денят Господен - се радвате за нещо, което е никакво, Които казвате тъмнина, а не виделина? Дори мрак, без никаква - Не придобихме ли си могъщество със своята си светлина? 21 Мразя, презирате празнуванията ви, И сила? 14 Но, ето, аз ще повдигна народ против вас, няма да благоволя въвържествените ви събрания. 22 Доме Израилев, Казва Господ, Бог на Силите; И те даже ако ми принесете всеизгарянията и жертвите ще ви притесняват От прохода на Емат до потока на си, Няма да ги приема, Нито ще погледна към пустинята.

примирителните ви жертви от угоени животни. 23 Отмахни от мене метежа на песните си, Защото не ща да слушам свиряната на псалтирите ти; 24 Но нека тече правосъдието като вода, И правдата като поток, който не пресъхва. 25 Доме Израилев, на мене ли принасят жертви и приноси Четиридесет години в пустинята? 26 Напротив, носехте царя си Сикут И Хиун, идолите си, Звездата на вашите богове, които си направихте. 27 За това, ще ви закарам в плен оттък Дамаск, Казва Господ, чието име е Бог на Силите.

**6** Горко на охолните в Сион, И на живеещите безгрижно в Самарийската планина, На бележитите мъже от главния между народите, При които дохожда Израилевия дом! 2 Минете в Халне, та вижте; И от там идете в големия Емат; Тогава слезете в Гет Филистимски; Те по-щастливи ли са от тия царства? Или техният предел по-голям ли е от вашия предел? 3 Вие, които отдалечавате от себе си лошия ден, И приближавате седалището на насилието, 4 Които лежите на постелки от слонова кост, Простирайте се на леглата си, И ядете агнетата от стадото И телците от сред обората, 5 Които пеете празни песни по звука на псалтира, И си изнамирате музикални инструменти както Давида, 6 Които пияте вино с цели паници, И се мажете с изрядни масла, А за бедствието на Йосифа не скърбите, 7 По тая причина, тия ще отидат сега в плен С първите, които ще бъдат пленени, И шумните пиршества на протягащите се ще се прекратят. 8 Господ Иеова се закле в себе Си, Казва Господ, Бог на Силите и рече: Аз се гнуся от надменността на Якова, И мразя палатите му; За това, ще предам града и всичко що има в него. 9 И десет человека, ако останат

**7** Това е, което Госпо Иеова ми показа: - Ето, той образува скакалци, когато отавата почна да никне; и, ето, беше отавата подир царевата косигба. 2 И когато скакалците изядоха тревата на земята, тогава рекох: - Господи Иеова, бъди милостив, моля ти се! Как да се издигне Яков? защото е малък. 3 Господ се разказа за това: Няма да бъде, казва Господ. 4 Това е, което Господ Иеова ми показа: - Ето Господ Иеова вика на съд чрез огън; и огънят изпояде голямата бездна, и щеше да изпояде и Израилевият дял. 5 Тогава рекох: - Господи Иеова, престани, моля ти се!

Как да се издигне Яков? защото е малък. 6 Господ се разказа за това: И това няма да бъде, казва Господ Иеова. 7 Това е, което ми показа: - Ето, Господ стоеше при стена съградена с отвес, като държеше отвес в ръката си. 8 И Господ ми рече: Шо виждаш, Амосе? И рекох - Отвес. Тогава рече Господ: Ето, аз ще туря отвес в сред людете си Израили; Занапред няма вече да ги щадя. 9 Високите Исаакови места ще запустеят, И Израилевите светилища ще се съсипят; И аз ще стана с меч против Израилевия дом. 10 Тогава свещеникът на Ветил Амасия прати до Израилевия цар Иеровоама да кажат: Амос направи заговор против тебе в сред Израилевия дом; земята не може да търпи многото му думи. 11 Защото Амос така казва: Иеровоам ще умре от меч, А Израил непременно ще бъде закаран пленник от земята си. 12 При това, Амасия, рече на Амоса: О, ти гледачо, иди, бягай в Юдовата земя, там яж хляб, и там пророкувай; 13 а във Ветил вече да не пророкуваш пак, защото е царево светилище, и е царски дворец. 14 Тогава Амос рече в отговор на Амасия: Не бях аз пророк, нито син на пророк, но бях говедар, и берях черници; 15 а Господ ме взе от подир стадото, и Господ ми рече: Иди пророкувай на людете ми

Израиля, 16 Сега прочее слушай Господнето слово: останалите от тях ще погубя с меч; Който от тях бяга, Ти казваш - Не пророкуващ против Израиля, и да не няма да избегне, И който от тях се отърве, няма да капне от тебе дума против Исааковия дом. 17 За се избави. 2 Ако изкопаят до Шеол, И от там ръката това, така казва Господ: - Жена ти ще бъде блудница ми ще ги изтръгне; И ако се изкачат на небето, От в града, Синовете ти и дъщерите ти ще паднат от там ще ги сваля; (*Sheol h7585*) 3 Ако се скрият на меч, И земята ти ще се раздели с въже; А сам ти ще умреш в нечиста земя, И Израил непременно ще връх Кармил, Ще ги издири и ще ги взема от там; И бъде закаран пленник от земята си.

**8** Това е, което Господ Иеова ми показа: - Ето

кошница с узряло (Еврейски: лятно) овощие. 2 И рече: Що виждаш Амос? И рекох: Кошница с узряло (Еврейски: лятно) овощие. Тогава Господ ми рече: - Людете ми Израил узряха; (Еврейски: Дойде краят на людете ми Израил) Занапред няма вече да ги щадя. 3 И в онъ ден, казва Господ Иеова, Храмовите песни ще бъдат виения; Защото труповете ще бъдат много, Навсякъде ще ги изхвърлят мълческом. 4 Слушайте това, вие, които бихте погълъщали бедните, И бихте погубвали сиромасите на тая земя, 5 Казвайки: Кога ще мине новолунietо, за да продадем жito, И съботата, за да изложим на продан пшеница, Като смалим ефата, уголемим сикъла, И мамим с лъжливи къпони? 6 За да купим сиромасите с пари, И бедният за един чифт обуща, И да продадем отсевките на пшеницата? 7 Господ се закле в Оня, с когото Яков се слави, като рече: Наистина няма никога да забравя кое да било от делата им. 8 Не ще ли се поклати земята за това, И всеки, който живее на нея да жалее? Така! И тя цяла ще се издига като Нил, Ще се развълнува и спада пак като Египетската река. 9 В онъ ден казва Господ Иеова, Ще направя да залезе сънцето на пладне, И ще помрача земята всред бял ден. 10 Ще обърна пируванията ви в жалене, И всичките ви песни в плач; Ще тури вретище на всички кръстове, И плешивост на всяка глава; И ще причиня жалене като за единороден син, И скончанието му да бъде като края на горестен ден. 11 Ето, идат дни, казва Господ Иеова, Когато ще пратя глад на земята, - Не глад за хляб, нито жажда за вода, Но за слушане думите Господни. 12 Ти ще се скитат от море до море Да търсят словото Господне, И ще обикалят от север до изток, Но няма да го намерят. 13 В онъ ден красивите девици И юношите ще премират от жажда. 14 Ония, които се кълнат с престъплението на Самария, Като казват - Заклеваме се в живота на бога ти, Дане! И - Заклеваме се в живота на обичайния бог у Вирсаве! - Ти ще паднат, и никога няма да станат вече.

**9** Видях Господа, че стоеше при олтара и рече:

Удари капителите, за да се потресат праговете, И разстроши ги върху главата на всички тях; А

останалите от тях ще погубя с меч; Който от тях бяга, няма да избегне, И който от тях се отърве, няма да се избави. 2 Ако изкопаят до Шеол, И от там ръката ми ще ги изтръгне; И ако се изкачат на небето, От там ще ги сваля; (*Sheol h7585*) 3 Ако се скрият на връх Кармил, Ще ги издири и ще ги взема от там; И ако се скрият от очите Ми в морските дълбочини, Там ще заповядам на змията, и ще ги ухапе; 4 Ако отидат в плен пред неприятелите си, Там ще заповядам на ножа, та ще ги убие; И ще насоча очите Си върху тях за зло, а не за добро. 5 Защото Господ Иеова на Силите е онъ, Който се допира до земята, и тя се топи, Така щото всички, които живеят на нея ще жалеят; Защото тя цяла ще се издига като Нил, И ще спада пак като Египетската река: 6 Той е, който гради сферите си на небето, И основава свода си на земята; Който повиква морските води, И излива ги по лицето на земята; Иеова е името му. 7 Вие Израиляни, казва Господ, Не сте ли на Мене като Етиопяни? Не възведох ли както Израиля от Египетската земя, Така и Филистимците от Кафтор И Сирийците от Кир? 8 Ето, очите на Господа Иеова са върху грешното царство, И ще го погубя от лицето на света; Само че няма да погубя съвсем Якововия дом, казва Господ. 9 Защото, ето, аз ще заповядам, И ще пресея Израилевия дом между всичките народи Както се пресява житото в решетото; Обаче ни най-малко зърно няма да падне на земята. 10 От мене ще измрат всичките грешници между людете ми, Които казват - Това зло няма да стигне до нас, Нито ще ни предвари. 11 В онъ ден ще въздигна падналата Давидова скиния, И ще заградя проломите й; Ще въздигна развалините й, И ще я съградя пак както в древните дни, 12 За да завладеят останалите от Едом И всичките народи, които се наричаха с името ми, Казва Господ, който прави това. 13 Ето, идат дни, казва Господ, Когато орачът ще стигне жетваря, И линотъпкачът сеятеля, От планините ще кале мъст, И всичките хълми ще се стопят. 14 И аз ще върна от плен людете си Израиля; Те ще съградят запустелите градове и ще ги нааселят, Ще наасаждат лозя и ще пият виното им, И ще направят градини и ще ядат плодът им, 15 И те няма вече да се изтръгат от земята, Която им дадох, казва Господ твоя Бог.

# Авдий

**1** Авдиевото видение: - Така казва Господ Иеова за Едом: Чухме известие от Господа И вестител се изпрати при народите да каже - Станете, и да се вдигнем против него на бой. **2** Ето, направих те малък между народите; Ти си много презрян. **3** Измамила те е гордостта на твоето сърце, Тебе, който живееш в цепнатините на канарите, Тебе, чието жилище е на високо, Който казваш в сърцето си - Кой ще ме свали на земята? **4** Ако и да се издигнеш като орел И поставиш гнездото си между звездите, И от там ще те свали, казва Господ. **5** Ако дойдеха крадци при тебе, Или разбойници през нощ, (Как биде изтребен ти!) Нямаше ли да заграбят само колкото им е доволно? Ако гроздоберци дойдеха при тебе, Нямаше ли да оставят лабирът? **6** Но как е претърсен Иса! Как се откриха скривалищата му! **7** Всичките твои съюзни мъже Те изпратиха по пътя ти до границата; Човеците, които бяха в мир с тебе, те измамиха И преодоляха над теб; Хлябът ти туриха за примка под тебе; А няма разум, за да се схване това. **8** В онъ ден, казва Господ, Няма ли да погубя мъдрите от Едом, И благоразумието от Исаовия хълм? **9** И твоите военни мъже, Темане, ще се уплашат, За да се изтреби с клане всеки човек от Исаовите хълми. **10** Поради насилието, което ти извърши на брата си Якова, Срам ще те покрие, И ще бъдеш изтребен за всегда. **11** В деня, когато ти стоеши на страна, В деня, когато иностраници заведоха в плен войската му, И чужденци като влязоха в портите му, Хвърлиха жребие за Ерусалим, Тогава и ти беше като един от тях. **12** Обаче, недей гледа страстно В деня на брата си, В деня на бедствието му; Нито да се радваш на Юдейците В деня на загинаването им, И да не говориш надменно в деня на угнетението им. **13** Недей влиза в портата на людете ми В деня на бедствието им; Да! не гледай страстно злочастието им В деня на бедствието им, Нито да туриш ръка на имота им В деня на бедствието им; **14** Недей застава на кръстопътя, За да изтребваш бежанците му, Нито да предадеш останалите от него В деня на угнетението им. **15** Защото денят Господен е близо против всичките народи; Както си направил, така ще се направи и на тебе; Постъпките ти ще се върнат на главата ти. **16** Защото както вие, находящи се на светия ми хълм, пиехте от гнева ми, Така непрестанно ще пият всичките народи; Да! ще пият и ще погълъщат, И ще бъдат като че не са били. **17** А на Сионския хълм ще се намерят оцелелите, И той ще бъде свет; И Якововият дом ще владее изново своето наследство. **18** Якововият дом ще бъде огън, И Йосифовият дом като пламък; А Исаовият дом

като слама; И те ще я запалят и ще я изгорят, Тъй щото никой няма да остане от Исаовия дом; Защото Господ изговори това. **19** Жителите на юг ще владеят Исаовия хълм, И ония на поляните Филистимците, Ще владеят и Ефремовите ниви и Самарийските ниви; А Вениамин ще владее Галаад; **20** И тая пленена войска на Израиляните Ще владее земята на Ханаанците до Сарепта; И пленените Ерусалимци, които са в Сефарад, Ще владеят южните градове; **21** И избавители ще възлязат в хълма Сион, За да съдят Исаовия хълм; И царството ще бъде на Господа.

# Йон

**1** Господнето слово дойде към Йона Аматиевия син и рече: 2 Стани, иди в големия град Ниневия та викай против него; защото нечестието му възлезе пред мене. 3 Но Йона стана да побягне в Тарсис от Господното присъствие; и, като слезе в Иопия, намери кораб, който отиваше в Тарсис, плати за превоза си, и влезе в него, за да отиде с тях в Тарсис от Господното присъствие. 4 Но Господ повдигна силен вятър по морето, и стана голяма буря в морето, тъй че корабът бедстваше да се разбие. 5 Тогава моряците, уплашени, извикаха всеки към своя бог, и хвърлиха в морето стоките, които бяха в кораба, за да олекне от тях; а Йона бе слязъл и легнал във вътрешностите на кораба, и спеше дълбоко. 6 За това, корабоначалникът се приближи при него, та му рече: Защо така, ти който спиш? Стани, призови Бога си, негли Бог си спомни за нас, и не загинем. 7 После си рекоха един на друг: Елате, да си хвърлим жребие, та да познаем по коя причина е това зло на нас. И като хвърлиха жребие, то падна на Йона. 8 Тогава му рекоха: Кажи ни, молим ти се, по коя причина е това зло на нас. Каква ти е работата? И от де идеш? От кояси земя? И от кои си люде? 9 А той им рече: Аз съм Евреин, и се боя от Господа небесния Бог, който направи морето и сушата. 10 Тогава човеците се много уплашиха, и рекоха му: Защо си сторил това? (Защото човеците знаеха, че бягаше от Господното присъствие, понеже беше им казал.) 11 Тогава му рекоха: Що да ти сторим, за да утихне за нас морето? (Защото морето ставаше все по-бурно). 12 И рече им: Вземете ме та ме хвърлете в морето, и морето ще утихне за вас; защото зная, че поради мене ви постигна тая голяма буря. 13 Но пак, човеците гребяха силно, за да се върнат към сушата; но не можаха, защото морето ставаше все по-бурно против тях. 14 За това, извикаха към Господа, казвайки: Молим ти се, Господи, молим ти се, да не загинем поради живота на тоя човек; и не налагай върху нас невиннна кръв; защото ти, Господи, си сторил каквото си искал. 15 И тъй, взеха Йона та го хвърлиха в морето; и яростта на морето престанала. 16 Тогава човеците се убояха твърде много от Господа; и принесоха жертва Господу, и направиха обреди. 17 А Господ бе определил една голяма риба да погълне Йона; и Йона остана във вътрешността на рибата три дена и три нощи.

**2** Тогава Йона се помоли на Господа своя Бог из вътрешността на рибата, като каза: 2 В скръбта си извиках към Господа, и Той ме послуша; Из вътрешността на Шеол извиках, и Ти чу гласа ми.

(Sheol h7585) 3 Защото Ти ме хвърли в дълбочините, в сърцето на морето, И потоци ме обиколиха; Всичките твои вълни и големи води преминаха над мене. 4 И аз рекох: отхвърлен съм от пред очите Ти; Но пак, ще погледна наново към светия Твой храм. 5 Водите ме обкръжиха дори до душа, Бездната ме обградна, Морският бурен се обви около главата ми. 6 Слязох до дъното на планините; Земните лостове ме затвориха завинаги; Но пак, Ти, Господи Боже мой, си избавил живота ми из рова. 7 Като чезнеше в мене душата ми, спомних си за Господа, И молитвата ми влезе при Тебе в светия Ти храм. 8 Ония, които упновават на лъжливите суети, Оставят милостта, спазвана за тях. 9 Но аз ще принеса жертва с хвалебен глас; Ще отдам това, което съм обрекъл. Спасението е от Господа. 10 И Господ заповяда на рибата; и тя избърла Йона на сушата.

**3** И Господнето слово дойде втори път към Йона и рече: 2 Стани, иди в големия град Ниневия, и възгласи му проповедта, която ти казвам. 3 И тъй, Йона стана и отиде в Ниневия според Господното слово. А Ниневия бе твърде голям град, който изискваше три дена, за да се обходи. 4 И Йона, като започна да върви през града един ден път, викаше и казваше: Още четиридесет дня, и Ниневия ще бъде съсипана. 5 И Ниневийските жители повярваха Бога; и прогласиха пост и се облякоха с вретище, от най-големия между тях до най-нищожния; 6 понеже вестта бе стигнала до Ниневийския цар, който, като стана от престола си, съблече одеждата си, покри се с вретище, и седна на пепел. 7 И обяви и прогласи из Ниневия с указ от царя и от големците му, с тия думи - Човеците и животните, говедата и овците, да не вкусят нищо, нито да пасат, нито да пият вода; 8 но човек и животно да се покрият с вретище; и нека викат силно към Бога, да да се върнат всеки от лошия си път и от неправдата, която е в ръцете им. 9 Кой знае дали Бог не ще се обърне и разкае, и се отвърне от лютия си гняв, та не погинем? 10 И като видя Бог делата им, как те се обърнаха от лошия си път, Бог се разкая за злото, което бе рекъл да им направи, и го не направи.

**4** А това стана много мъчно на Йона, и възнегодува. 2 И помоли се Господу, казвайки: О, Господи, не беше ли това каквото казах още когато бях в отечеството си? Това бе причината, по която предварих да бягам в Тарсис, дето знаех, че си Бог жалостив и милосерд, дълготърпелив и многомилостив, който се разкайваш за злото. 3 За това, моля ти се, Господи, вземи още сега живота ми; защото ми е по-добре да умра, отколкото да живея. 4 А Господ рече: Добре ли е да негодуваш? 5 Тогава

Йона излезе из града, и седна на източната страна от града, дято си направи колиба, под която седеше на сянка докле види какво ще стане с града. 6 И Господ Бог определи да израсте една тиква, която се издигна над Йона, за да бъде сянка над главата му, та да го олечки от скръбта му. И Йона се зарадва твърде много за тиквата. 7 А когато се зазори на утринта Бог определи един червей, който порази тиквата, и тя изсъхна. 8 И щом изгряя слънцето Бог определи горещ източен вятър; и слънцето биеше върху главата на Йона, така щото премираше и поиска за себе си да умре, като казваше - По-добре ми е да умра, отколкото да живея. 9 А Бог рече на Йона: Добре ли е да негодуваш за тиквата? И той каза: Добре е да негодувам, даже до смърт. 10 Тогава рече Господ: Ти пожали тиквата, за която не си се трудил, нито си я направил да расте, която се роди в една нощ и в една нощ загина. 11 А аз не трябваше ли да пожаля онът голям град Ниневия, в който има повече от сто и двадесет хиляди души, които не умеят да различават дясната си ръка от лявата си ръка, освен многото добитък?

# Михей

**1** Господното слово, което дойде към моресетеца Михей в дните на Юдовите царе Иотам, Ахаз, Езекия, което чу във видение за Самария и Ерусалим: 2 Слушайте, всички племена, И ти, земльо, и всичко що има в тебе; И нека бъде Господ Иеова свидетел против вас, Господ из светия Си храм. 3 Защото, ето, Господ излиза от мястото Си, И като слезе ще стъпи на земните височини. 4 Планините ще се стопят под Него, И долините ще се разпуснат, Като воськ пред огъня, И като води, които се изливат низ стръмнина. 5 Поради нечестието на Якова е всичко това, И поради греховете на Израилевия дом. Кое е нечестието на Якова? Не е ли Самария? И кои са високите Юдови места? Не е ли Ерусалим? 6 Затова, ще направя Самария като грамада камъни в нива, Място за садене лозе; Ще изсипя камъните в долината, И ще оголя основите ти. 7 Всичките ти ваяни идоли ще се изпотрошат, Всичките дадени ти в заплата ще се изгорят в огън, Да! всичките ти идоли ще погубя; Защото ги е събрала от заплата на блудство, И в заплата на блудство ще се върнат. 8 Затова ще ридая и плача, Ще ходя съблечен и гол; Ще вия като чакалите, И ще жалея като камилоптиците. 9 Защото раната ти е неизцелима, Тъй като дойде и до Юда, Стигна до портата на людете Ми, до Ерусалим. 10 Не възвествявайте това в Гет; никак не плачете; Във Вит-арфа се овляя в праха. 11 Бягай, жителко на Саифир срамно заголена; Жителката на Саанан не е излязла; Риданието на Вит-еизил ще оттегли от вас своето покровителство. 12 Защото жителката на Марот 13 Впрегни бързия кон в колесницата, ти жителко на Лахис, Която беше първа причина за грях на сионовата дъщеря; Защото в тебе се намериха Израилевите нечестия. 14 Затова, ще дадеш прощални подаръци на Моресет-гет; Домовете на Ахзив ще изльжат Израилевите царе, 15 Още ще ти доведа едного, който ще те владее, о жителко на Мариса; Израилевата слава ще дойде и до Одолам. 16 Оплешивей, и остиризи главата си За милите си чада; Разшири плешивостта си като лешояд, Защото отида от тебе в плен.

**2** Горко на ония, които измислюват беззаконие И изхитрват зло на леглата си! Щом се съмне, те го извършват, Защото е в силата на ръката им. 2 Пожелават ниви, и ги отнемат с насилие, - Къщи, и ги грабят; - Дори разграбват человека и къщата му, Човека и наследството му. 3 Затова, така казва Господ: Ето, против тоя род Аз измислювам зло, От което не ще можете да извадите вратовете си; Нито ще ходите горделиво, защото това време ще бъде зло. 4 В оня

ден ще се състави поговорка против вас, И печално ще плачат, казвайки: Бидохме съвсем разграбени; Отчуждил е делът на людете ми; Как го отне от мене! На бунтовниците раздели нивите ни. 5 Затова, у тебе не ще има кой да размерва земята с въже чрез жребие В събранието Господно. 6 Вие, които пророкувате, не пророкувайте, казват те. Добре, те няма да пророкуват на такива; И техният извор никога няма да престане. 7 О ти, който се наричаш Яковия дом, Смалил ли се е Духът Господен? Такива ли са делата му? Думите Ми не правят ли добро на онзи, който постъпва справедливо? 8 Обаче, людете Ми отскоро се подигнаха като врагове; Съмъкват мантията от облеклото на ония, които заминават безгрижно Като хора, които се отвращават от скватки. 9 Жените на людете Ми изтласкват от приятните им къщи; От чадата им отнемат завинаги славата Ми. 10 Станете та заминете, защото не е тука почивката ви, Поради нечистотата, която погубва, Да! страшно погубва. 11 Ако някой вятърничав и измамлив човек лъже, Като казва: Ще ти пророкувам за вино и спиртно питие, Такъв става пророк на тия люде. 12 Непременно ще те събера цял, Якове; Непременно ще прибера останалите от Израиля; Ще ги туря заедно като овце в кошара, Като стадо всред пасбището им; Голям шум ще направят поради множеството човеци. 13 Оня, който разбива, възлезе пред тях; Те разбиха и заминаха за портата, И излизаха през нея; Царят им замина пред тях, И Господ е начело пред тях.

**3** И рекох: Слушайте сега, първенци Яковови, И началници на Израилевия дом: Не трябва ли вие да знаете правосъдието, 2 Вие, които мразите доброто и обичате злото, Които одирате кожата от хората. И месото от костите им, 3 Които изаждате месото на людете Ми, И дерете кожата от тях, - Които трошите костите им, И ги насичате като за котел, И като мясо за в гърнето? 4 Тогава ще извикат към Господа, но няма да ги послуша, Дори ще скрие лицето Си от тях в онова време, Както и те се обходиха зле в делата си. 5 Така казва Господ За пророците, които заблуждават людете Ми, - Които, докато хапят съзъбите си, викат - Мир! Но, ако не тури някой нещо в устата им, Обявяват война против него; 6 Затова, ще ви бъде нощ, та да нямате видение, И ще ви бъде тъмно, та да не прокобявате, Сълънцето ще залезе за пророците. И денят ще се смрчи над тях. 7 Тогава гледачите ще се засрамят, И чародеите ще се смуят; Да! те всички ще се покрият до горната си устна, Защото няма отговор от Бога. 8 Но аз наистина съм пълен със сила, Със съдба, и с мощ чрез Духа Господен, За да изяна на Якова престъплението му, И на Израиля греха му. 9

Слушайте проче това, първенци на Якововия дом, И началници на Израилевия дом, Които се гнусите от правосъдие, И извращате всяка правота, 10 Които градите Сион с кръв, И Ерусалим с беззаконие, 11 На които първенците съдят за подкупи, Свещениците му учат за заплата, И пророчите му чародействват за пари, И пак се облягат на Господа, и казва: Не е ли Господ всред нас? Никакво зло няма да ни сполети;

12 Затова, поради вас Сион ще се изоре като нива, Ерусалим ще стане грамади развалини, И хълмът на дома Господен като високите места на лес.

#### 4 А в последните дни Хълма на дома Господен

Ще се утвърди по-високо от всичките хълмове, И ще се издигне над бърдата, И племена ще се стекат на него. 2 И много народи ще отидат и ще рекат: Дойдете да възлезем на хълма Господен, В дома на Якововия Бог; Той ще ни научи на пътищата Си, И ние ще ходим в пътеките Mu; Защото от Сион ще излезе поуката, И словото Господно от Ерусалим. 3 Бог ще съди между много племена, И ще решава между силни народи до далечни страни; И те ще изковат ножовете си на палешници, И копията си на сърпове; Народ против народ няма да дигне нож, Нито ще се учат вече на война. 4 Но ще седят всеки под лозата си и под смоковницата си, Без да има кой да ги плаши; Понеже устата на Господа на Силите изговориха това. 5 Защото всичките племена ходят всеки в името на своя Бог, А ние ще ходим в името на Господа нашия Бог до вечно векове. 6 В онъ ден, казва Господ, Ще събера куцата, И ще прибера изтласканата и оная, която съм наскърбил; 7 Ще направя куцата да оцелее, И отхвърлената надалеч да стане силен народ; И Господ ще царува над тях в хълма Сион От сега и до века. 8 И ти, крепост на стадото, Укрепление на Сионовата дъщеря, В тебе ще се върне предишната власт, Да! ще дойде царството на ерусалимската дъщеря. 9 А защо викаш със силен глас? Няма ли цар в тебе? Загинал ли е съветникът ти, Та са те обзели болки като на раждаща жена? 10 Страдай и мъчи се, дъщерю Сионова, Като раждаща жена;

Защото сега ще излезеш из града, И ще живееш по поле, И ще отидеш до Вавилон: Там ще бъдеш избавена, Там ще те изкути Господ от ръката на неприятелите ти. 11 А сега са се събрали против тебе много народи, Които казват: Нека се омърси, И нека види окото ни желанието си върху Сиона. 12 Но тия не познават мислите на Господа, Нито разбират неговото намерение, Че ги е събрал като спонове на гумно. 13 Стани та вършай, сионова дъщерю, Защото ще направя рога ти железен, И копитата ти ще направя медни, Та ще смажеш много племена,

Чийто печалби ще обречеш на Иеова, И имотът им на Господа на целия свят.

5 Събери се в полкове, ти господарко на полкове; Обсада се държи против нас; С тоя ще поразят съдията на Израил в челюстта. 2 А ти, Витлеем Ефратов, Макар и да си малък, за да бъдеш между Юдовите родове, От тебе ще излезе за Мене Един, Който ще бъде владетел в Израил, Чийто произход е от начало, от вечността. 3 Затова, ще ги остави До времето, когато раждащата ще роди; Тогава останалите от братята му Ще се върнат с израиляните. 4 И той ще стои и ще пасе стадото си чрез силата Господна, Чрез великото име на Господа своя Бог; И те ще се настанят; Защото сега той ще бъде велик до краищата на земята. 5 И той ще бъде нашият Мир. Когато дойде Асириецъ в земята ни, И когато стъпи в палатите ни, Тогава ще подигнем против него седем пастири, И осем начални человека, 6 Които ще опустошат Асирийската земя с меч, И земята на Нимрода във входовете й; И той ще ни избави от асириецъ, Когато дойде в земята ни, И когато стъпи вътре в границата ни. 7 И останалите от Якова ще бъдат всред много племена Като роса от Господа, Като леки дъждове на тревата, Които не чакат человека, Нито се бавят за човешките чада. 8 И останалите от Якова ще бъдат между народите, В сред много племена, Като лъв между горските животни, Като млад лъв между стада овце, Който, като минава, тъпче и разкъсва, Без да има кой да избавя. 9 Ръката ти ще се издигне над противниците ти, И ще се изстребят всичките ти неприятели. 10 В онъ ден, казва Господ, Ще изстребя конете ти от сред тебе, И ще побуби колесниците ти; 11 Ще изстребя и градовете на твоята земя, И ще съборя всичките ти крепости; 12 Ще изстребя чародеянятията от ръката ти; И не ще имаш вече предвестатели; 13 Ще изстребя идолите ти И идолските ти стълбове от сред тебе, И не ще се кланяш вече на делото на ръцете си; 14 Ще изкореня ашерите ти от сред тебе, И ще съсипя градовете ти; 15 И ще извърша въздаяние с гняв и с ярост Върху народите, които не ме послушаха.

6 Слушайте сега що казва Господ. Стани, ми казва Той, съди се пред планините, И нека чуят хълмите гласа ти, като им кажеш: 2 Планини, и вие, твърди основи на земята, Слушайте спора Господен; Защото Господ има спор с людете си, И ще се съди с Израил. 3 Люде Мои, що ви сторих? И с какво ви досадих? Заявявайте против Мене. 4 Защото Аз ви възведох из Египетската земя, Избавих ви от дома на робството, И пратих пред вас Моисей, Аарона, и Мариам. 5 Люде мои, спомнете си сега какво намеряваше моавският цар Валак, И какво

отговори Валаам Веоровият син; Спомнете си всичко към Господа, Ще чакам Бога на спасението си; Бог станало между Ситим и Галгал, За да познаете мой ще ме послуша. 8 Не злорадствуй заради справедливите дела Господни. 6 С какво да дойда мене, неприятелко моя; Ако падна, ще стана; Ако пред Господа, И се поклоня пред Всевишния Бог? Да седна в тъмнина, Господ ще ми бъде светлина. 9 дойда ли пред Него с всеизгаряния, С единогодишни Ще нося гнева на Господа, Защото Му съгреших, телци? 7 Ще благоволи ли Господ в хиляди овни, Догдето отсъди делото ми И извърши съдба за мене Или в десетки хиляди роки на масло? Да дам ли Като ме изведе на видело; Тогава ще видя правдата първородния си за престъплението си, Плодът на Му. 10 Тогава и неприятелката ми ще я види, И утробата си за греха на душата си? 8 Той ти е срам ще покрие оная, която ми каза: Где е Господ показал, човече, що е доброто; И какво иска Господ твоят Бог? Очите ми ще я видят; Сега тя ще бъде от тебе, Освен да вършиш праведното, да обичаш тъпкана като калта на улиците. 11 Иде ден, когато милост; И да ходиш смирено със своя Бог? 9 Гласът ще се съградят стените ти! В същия ден ще се махне Господен вика към града, И мъдрият човек ще се надалеч постановеното. 12 В същия час ще дойдат бои от името Ти; Слушайте тоягата и Онзи, Който я човеци до тебе от Асирия И от египетските градове, е определил. 10 Намират ли се още съкровищата, И от Египет до Ефрат, От море до море, и от планина спечелени с нечестие В дома на нечестивия, И до планина. 13 При все това, земята ще запустее По омразната недостатъчна мярка? 11 Да оправдая ли причина на жителите си, Поради плода на делата града где то има неверни везни И мешец с измамливи им. 14 Паси людете Си с жезла Си, Стадото Твоето грамове? 12 Защото богаташите му са пълни с наследство, Което живее уединено в леса всред насилие, Жителите му лъжат, И езикът им в устата Кармил; Нека пасат във Васан и в Галаад както им е измамлив. 13 Затова, и Аз, като те поразих с в древните дни. 15 Ще му покажа чудесни неща лята рана, Ще те запустя поради греховете ти. 14 Ще Както в дните на излизането ти из Египетската земя. ядеш, но няма да се насищаш, И гладуването ти ще 16 Народите, като видят това, ще се посрамят За остане във вътрешностите ти; Ще прибереш стоките всичката си сила; Ще турят ръка на уста, Ушите им си, но няма да ги отнесеш, И каквото отнесеш ще го ще оглушят. 17 Ще лижат пръстта като змии, Като предам на меч. 15 Ти ще сееш, но няма да жънеш, земните гадини ще излизат треперещи из дупките Ще изстискаш маслини, Но няма да се мажеш си; Ще дохождат със страх при Господа нашия Бог, масло, Ще изстискаш и гроздовая беритба, Но няма И ще се уплашат поради Тебе. 18 Кой е Бог като да пиеш вино. 16 Защото се опазват повеленията на Тебе, Който прощава беззаконие, И не се взира в Амрия, И всичките дела на Ахаавовия дом, И ходите престъплението Но останалите от наследството Си? по техните мъдрувания; Затова ще те предам на Не държи гнева Си винаги, Защото Му е угодно погибел, И жителите ти на подсвиркане; И вие ще да показва милост. 19 Изново Той ще се смили за нас, Ще стъпче беззаконията ни; И Ти ще хъвърлиш

**7** Горко ми! Защото съм като последно бране  
летни плодове, Като пабирък след гроздобер;  
Няма грозд за ядене, Нито първозряла смоковница,  
която душата ми желае. 2 Благочестив се изгуби  
от страната, И няма ни един праведник между  
човеците; Всичките причакват за кръв, Ловят всеки  
брата си с примка. 3 Двете им ръце се простират  
към злото, за да го вършат прилежно; Първенецът  
явява желанието си, и съдията, срещу подарък, се  
съгласява, И големецът изказва нечестивата мисъл  
на душата си; Така те заедно тъкат работата. 4 Най-  
добрият между тях е като трън, Най-праведният  
е по-бодлив от трънен плет; Денят предсказан от  
пазачите ти, сиреч, наказанието ти, настана; Сега  
ще изпаднат в недоумение. 5 Не се доверявайте  
на другар, Не уповавайте на близък приятел, Пази  
вратата на устата си От лежащата в обятията ти; 6  
Защото син презира баща, Дъщеря се повдига против  
майка си, Снаха против свекърва си, Неприятелите  
на човека са домашните му. 7 Но аз ще погледна

559

## Михей

# Наум

**1** Наложеното пророчество против Ниневия. Книгата на видението на елкусеанина Наум. 2 Господ е ревнiv Бог, който отплаща; Господ въздава и се гневи; Господ отдава възмездие на противниците Си, И пази гняв за враговете си. 3 Господ е дълготърпелив, и велик в сила, И никак няма да обезвини нечестивия; Пътят на Господа е във вихрушка и буря, И облаци са праха на нозете Mu. 4 Смъртюрова морето, и го изсушава, И пресушава всичките реки; Васан и Кармил повяхват, И ливанският цвят се изнуриява. 5 Планините треперят от Него, И хълмовете се разтопяват; А земята се раздвижва от присъствието Mu, Да! светът и всичките му жители. 6 Кой може да устои пред негодуванието Mu? И кой може да застане, когато пламне гневът Mu? Когато яростта Mu се излива като огън, Скалите се разладат пред Него. 7 Господ е благ, крепост е в ден на бедствие, И познава уповащите на него. 8 Но с потопно наводнение Ще направи пълно разорение на мястото на Ниневия, И ще прогони враговете Си в тъмнината. 9 Какво се съвещавате против Господа? Той ще направи пълно разорение, Тъй щото бедствие няма да ви нападне втори път. 10 Защото, сплетеши ако и да са като тръни, И като че ли измокрени от питието си, Те ще бъдат съвършено погълнати като суха слама. 11 От тебе излезе един, Който измисля зло против Господа, И намерява нечестие. 12 Така казва Господ: Ако и да са вълната си сила, и при това мнозина, Пак ще бъдат посечени, когато замине той; А тебе ако и да те насърбих, Няма вече да те насърбявам. 13 Още сега ще строша хомота му от тебе, И ще разкъсам връзките ти. 14 Но за тебе, Ниневио, Господ даде заповед Да се не посеет вече потомство с твоето име; От капището на боговете ти ще изсека ваяните и ляяните идоли; Ще го направя твой гроб, защото си осквернен. 15 Ето върху планините Нозете на онзи, който благовествува, Който проповядва мир! Празнувай, Юдо, празниците си, Изпълнявай обреците си; Защото нечестивият няма вече да замине през тебе, Като е съвсем отсечен.

**2** Разрушителят възлезе пред лицето ти; Пази крепостта, бди за пътя, Стегни кръста си, уяки силно мощта си. 2 Понеже Господ възстанови величието Яковово Като величието Израилево; Защото изтърсвачите ги изтърсиха, И повредиха лозовите им пръчки. 3 Щитът на силните му е боядисан червено, Яките мъже са облечени в червеникаво; Колесниците лъщят със стомана В деня, когато се пригответява, И елховите копия се размахват ужасно. 4 Колесниците буйствуваат из

улиците, Бълскат се една с друга по площадите; Изгледът им е като факли, Тичат като светкавица.

5 Той си припомнова за юнаците си; но те се подплъзват в пътя си; Тичат към стените му, и покривалото се приготвя. 6 Речните порти се отварят, И палата се разрушава. 7 Решено е да се плени Ниневия И да се пресели; И слугините й стенят като сгласа на гъльбите, Когато се бият по гърдите. 8 Но макар Ниневия да е била отдавна пълна с мъже като езеро с вода, пак те бягат; Макар да викат - Стойте! стойте! пак никой не погледва назад. 9 Обирайте среброто, обирайте златото; Защото съкровищата й са безгранични, Има богатство от всякаакви отбрани вещи. 10 Тя се изпразни, изтърси, и запустя; Сърцето се топи, и колената се удрат едно о друго, Болки има във всеки кръст, А лицата на всички са побледнели. 11 Где е ровът на лъзовете, И мястото где младите лъзове се хранеха, Гдето ходеха лъвът, лъвицата и лъвчето, И нямаше кой да ги плаши? 12 Где е лъвът, който разкъсваше доволно за лъвчетата си, Давеше за лъвиците си, И пълнеше пещерите си с плячка, И рововете си с грабеж? 13 Ето, Аз съм против тебе, казва Господ на Силите; Ще изгоря колесниците й в сред дим, И мечът ще изпояде младите ти лъзове; Ще изтръбя плячката ти от земята; И няма да се чуе гласът на пратениците ти.

**3** Горко на кръвнишкия град; Цял е пълен с лъжа и грабеж; Плячката не липсва. 2 Пукот на бикове се чува, и шум от тропот на колела, На тичащи коне, и на подскачащи колесници. 3 Конникът се качва с лъскав меч и блъскаво копие; Има и много ранени и голямо число убити, и труповете са безчислени; Спъват се в труповете им. 4 Това е поради многото блудства на привлекателната блудница, Изкусна в баяния, Която продава народи чрез блудствата си, И племена чрез баянията си. 5 Ето, Аз съм против тебе, казва Господ на Силите; Ще издигна полите ти върху лицето ти, И ще покажа на народите голотата ти, И на царствата срама ти. 6 Ще хърля върху тебе гнусна нечистота и ще те омърся, И ще те поставя като позорище. 7 Всички, които те гледат, ще бягат от тебе, И ще рекат: Ниневия запустя! Кой ще я оплаче? От где да потърся утешители за тебе? 8 Ти по-добра ли си от Но Амон, Който лежеше между реките, Окръжен от води, Чието предстене бе Нил, И стената му Нилови води? 9 Етиопия, и Египет бяха негова сила и тя беше безгранична; Фут и ливийците бяха твои помощници. 10 Но и той беше откаран, отиде в плен; Младенците му тоже бяха смазани по кръстопътищата на всичките улици; Хърлиха жребие за почтените му мъже, И всичките му големци бидоха вързани с вериги. 11 Също и ти ще се опиеш, Ще се скриеш, Ще потърсиш и ти защита

против неприятеля. 12 Всичките ти крепости ще бъдат като смоковници с първозрелите си смокини; Ако се затресат; Ще паднат в устата на ядящия. 13 Ето, людете ти всред тебе са жени; Портите на земята ти се отвориха широко на неприятелите ти; Огънят изпояде лостовете ти. 14 Извади си вода за обсадата, Уякчи крепостите си, Влез в калта и стъпчи глината, Поправи тухлената пещ. 15 Там ще те изяде огън; Меч ще те отсече, Ще те изяде като изедника, Па и да се размножиш като изедника, Па и да се размножиш като скакалеца. 16 (Умножила си търговците си Повече от небесните звезди;) Както изедникът опустоши и отлетя, 17 Така и короняните ти са като скакалци, Които се настаняват на плетищата в студен ден, Но които, като изгрее слънцето, бягат, И не се познава мястото гдето бяха. 18 Пастирите ти задрямват царю асирийски, Благородните ти лежат бездейни; Людете ти се разпръснаха по планините, И няма кой да ги събира. 19 Няма лек за язвата ти; Раната ти е лют; Всички, които чуят вестта за тебе, Изпляскват с ръце поради тебе; Защото върху кого не е падало всякога нечестието ти?

# Авакум

**1** Наложеното пророчество, което пророк Авакум чу във видение: 2 Докога, Господи, ще викам, а ти не щеш да слушаш? Викам към тебе за насилие, но не щеш да избавиш. 3 Защо ми показваш беззаконие, И ме правиш да гледам извращение? Защото грабителство и насилие има пред мене, Има и каране, и препирня се повдига. 4 Затова, законът е отслабнал, И правосъдието не излиза към победа; Защото нечестивите окръжават праведния, Та правосъдието излиза извратено. 5 Погледнете между народите, вникнете, И се очудете много; Защото Аз ще извърша едно дело във вашите дни, Което няма да повярвате ако и да ви се разкаже. 6 Защото, ето, аз повдигам Халдейците, Оня лют и нетърпелив народ, Който минава през широчината на света, За да завладее селища, които не са негови. 7 Страшни и ужасни са те; Съдът им и властта им произлизат от сами тях. 8 Конете им са побързи от леопарди, И по-свирепи от вечерни вълци; Конниците им скачат отпуснато, Да! конниците им идат от далеч, Летят като орел, който спеши да разкъсва. 9 Всички идат да насиливат; Лицата им са насочени на напред, И събират пленици като пясък. 10 Те се присмиват на царете, И първенците са за тях подигравка; Присмиват се на всяка крепост, Защото, като издигат грамади от пръст, превземат я. 11 Тогава духът му се изменя; Преминава като завоевател, и върши нечестие, Като прави силата си свой бог. 12 Не си ли ти от века, Господи Боже мой, Светий мой! Няма да умрем. Ти, Господи, си ги определил да извършат твоите съдби над нас; И ти Могъщи, си ги поставил за наше наказание. 13 Тъй като очите ти са твърде чисти, за да гледаш злото, И не можеш да погледнеш извращението, Защо гледаш на беззаконниците, И мълчиш, когато нечестивият погълъща по-праведния от себе си, 14 И правиш човеците като морските риби, Като гадините, които си нямат управител? 15 Халдеецът изтряга всичките с въдица, Влачи ги в мрежата си, И ги събира в невода си; За това се весели и се радва. 16 По тая причина жертва на мрежата си, И гори тамян на невода си; Защото чрез тях дълт му е тълст, И ястието му отрано. 17 Но дали за това ще изправя мрежата си, И престане от милост да убива постоянно народите?

**2** На стражата си ще застана, Ще се изправя на кулата, И ще внимавам да видя какво ще ми говори той, И какво да отговоря на изобличителя си. 2 Господ в отговор ми рече: Напиши видението и изложи го ясно на дъсчици, За да може да се

чете бързо. 3 Защото видението се отнася към едно определено бъдеще време, Но бърза към изпълнението си, и няма да изльже: Ако и да се бави, чакай го, Защото непременно ще дойде, няма да закъсне. 4 Ето, душата му се надигна, не е отън права; А праведният ще живее чрез врата си. 5 При това, понеже виното е коварник, Той е високоумен човек, който не мирува, Който разширява охотата си като Шеол, И, като смъртта, не се насища, Но събира при себе си всичките народи, И натрупва при себе си всичките племена. (Sheol h7585) 6 Против такъв няма ли всички тия да съставят притча, И против него присмивателна поговорка? като рекат: Горко на оногова, който натрупва много нещо, което не е негово! - докога? - И който товари себе си съзлози! 7 Няма ли да станат внезапно ония, които ще те хапят чрез лихомство, И да се повдигнат ония, които ще те правят окаян, Та ти да им станеш за плячка? 8 Понеже ти обра много народи, Всички останали от племената ще те оберат, Поради кръвта на човеците, И поради насилието, извършено от тебе на земята, На града и на всичките му жители. 9 Горко на оногова, който придобива неправедна печалба за дома си, За да постави гнездото си на високо, Та да се избави от силата на бедствието! 10 Ти си намислил онова, което ще докара срам на дома ти Като си изтребил много племена, И си съгрешил против своята си душа. 11 Защото камъкът ще извика из стената, И гредата из дървия ще му отговори. 12 Горко на оногова, който гради град с кръв, И утвърждава град с неправда! 13 Ето, не е ли от Господа на Силите това, Дето се трудят племената за огъня, И народите се мъчат за суетата? 14 Защото земята ще бъде пълна Със знанието на славата Господна Както водите покриват морето. 15 Горко на оногова, който напоява ближния си, - На тебе, който изливаш яростта си, още ги и опиваш, За да гледаш голотата им! 16 Напълнил си се със срам, а не със слава; Пий и ти, и нека се открие краекожието ти, Чашата на десницата Господна ще се обърне към тебе, И гнусно безчестие ще бъде върху славата ти. 17 Защото неправдата ти към Ливан ще те покрие, И изтребването на уплашените животни, Поради кръвта на човеците, И насилието, извършено от тебе на земята, На града, и на всичките му жители. 18 Какво ползва извянияят идол, Та го е изваял художника му? - Или леяният идол, учителят на лъжата, Та упovава творителят му на делото си, Тъй щото да прави неми идоли? 19 Горко на оногова, който казва На дървото: Събуди се! - На немия камъкъ: Вдигни се! То ли ще го научи? Ето, то е обковано със злато и сребро, И няма никакво

дишане в него. 20 Но Господ е в светия си храм;  
Мълкни пред Него, цяла земъло.

**3** Молитвата на пророк Авакума, по Оплакванията.

2 Господи, чух вестта за Тебе, и се убоях. Господи, оживявай делото си всред годините, Всред годините го изявявай. В гнева си помни милостта. 3 Бог дойде от Теман, И Светият от хълма Фаран. (Села) Славата му покри небето, И земята бе пълна с хваление към Него. 4 Сиянието му бе като светлината; Лъчи се издаваха из страната му; И там бе скривалището на силата му. 5 Пред него вървеше морът, И мълнии излизаха под нозете му. 6 Той застана и разклати земята, Погледна и направи народите да треперят; И вечните планини се разпаднаха, Безконечните гори се наведоха; Постъпките му бяха като в древността. 7 Видях шатрите на Етиопия наскърбени; Поклатиха се завесите на Мадиамската земя. 8 Негодува ли Господ против реките? Беше ли гневът Ти против реките, Беше ли гневът Ти против морето, Та си възседнал на конете си И на колесниците си, за да избавяш? 9 Лъкт Ти биде изведен от покривката си, Както Ти с клетва извести на племената. (Села) Ти проряза земята с реки. 10 Видяха Те планините и се убояха; Водният потоп нападна; Бездната издаде гласа си, Вдигна ръцете си нависоко. 11 Слънцето и луната застанаха в жилището си При виделината на твоите летящи стрели, При сиянието на блестящото ти копие. 12 С негодувание си преминал земята, С гняв си вършеял народите. 13 Излязъл си за избавление на людете си, За избавление чрез помазаника си; Отсякъл си началника от дома на нечестивите, Открил си основите дори до върха. (Села) 14 Пронизал си със собствените му копия главата на военните му, Които като вихрушка се устремиха да ме разбият, И чиято радост бе като че ли да ядят скришно сиромаха. 15 С конете си преминал си морето, Натрупаните много води. 16 Чух, и вътрешностите ми се смущиха, Устните ми трепереха от гласа, Гнилота прониква в костите ми, И на мястото си се разтреперах; Защото тръбва да чакам тихо скръбния ден, Когато възлезе против людете Оня, който ще се опълчи против тях. 17 Защото, ако и да не цъфти смоковницата, Нито да има плод по лозите, Трудът на маслината да се осути, И нивите да не дадат храна, Стадото да се отсече от оградата, И да няма говеда в оборите, 18 Пак аз ще се веселя в Господа, Ще се радвам в Бога на спасението си. 19 Иеова Господ е силата ми; Той прави нозете ми като нозете на елените, И ще ме направи да ходя по височините си. За първия певец върху струнните ми инструменти.

# Софоний

ревнивостта му; Защото ще довърши, и то скоро,  
Всичките жители на земята.

**1** Господнето слово, което дойде към Софония, син на Хусия, син на Годолия, син на Амария, Езекиевия син, в дните на Юдовия цар Иосия, Амоновия син: 2 Съвсем ще погубя всичко От лицето на земята, казва Господ. 3 Ще погубя човек и животно, постигне денят на гнева Господен. 4 Търсете Господа, Ще погубя въздушните птици, и морските риби, всички кротки на земята, Които извършвате съдбите И съблазнителните идоли заедно с нечестивите; 5 Ще изтребя човека от лицето на земята, казва Господ. 6 Ще простира ръката си върху Юда И върху всичките Ерусалимски жители; И ще изтребя от това място останалите Ваалови служители, И името на идолските жреци заедно със свещениците; 7 Ще изтребя ония, които върху къщните покриви, се кланят на небесното множество, И ония поклонници, няма у тебе жители. 8 И морският бряг ще бъде които се кълнат в Господа, Но които се кълнат в селище с кладенци за овчари И огради за стада. 9 За това, заклевав се в живота си, казва Господ облекли чуждественни дрехи. 10 В оня ден ще накажа на Силите, Израилевият Бог, Моав непременно ще и всички, които прескачат праговете, Които пълнят къщите на господарите си с грабителство и измама. 11 Плачете, жители на Мактес, Защото се изтребиха всичките търговски Господа на Силите, И се надигнаха против тях. 12 И в онова време Ще претърся изнури всичките земни богове; И всичките острови Ерусалим с ламби, И ще накажа мъжете, които на народите ще му се кланят, всеки от мястото си. 13 За Ми. 14 Той ще простира ръката си против север И ще това, имотът им ще бъде разграбен, И къщите им ще я лишат от кедровите изделия. 15 Тоя е веселация смущение и на утеснение, Ден на опустошение и се град, Който живееше безгрижно, Който думаше в на разорение, Ден на тъмнина и на мрак, Ден на сърцето си - Аз съм, и освен мене няма друг! Как се облак и на гъста мъгла, 16 Ден на тръба и на тревога приближи при своя Бог. 17 Аз така ще насърбя човеците Щото при ъглите. 18 Нито среброто им, нито златото им Ще може да ги избави В деня на гнева Господен; Но цялата земя ще бъде погълната От огъня на

**2** Изпитайте себе си, да! изпитайте, Народе безрамни, 2 Преди да произведе указът да ви сполети лютият гняв Господен, Преди да ви на земята, казва Господ. 3 Ще погубя човек и животно, постигне денят на гнева Господен. 4 Защото Газа ще покрити в деня на гнева Господен. 5 Защото Азот на пладне, И Акарон ще се изкорени. 6 И морският бряг ще бъде оставена, И Аскalon ще бъде запустен; Ще изгонят Азот на пладне, И Акарон ще се изкорени. 7 И Горко на жителите на морските брегове, На Херетцкия къщите на Аскalon ще пасат стадата си; В къщите на Аскalon ще лежат вечер; Защото Господ техният Бог ще ги Господа Иеова, Защото е близо денят Господен; посети И ще ги върне от плена им. 8 Чух хулата Защото Господ приготви жертва, Освети поканените на Моава, И укорите на Амонците, С които хулеха си. 9 За това, заклевав се в живота си, казва Господ облекли чуждественни дрехи. 10 В оня ден ще накажа на Силите, Израилевият Бог, Моав непременно ще и всички, които прескачат праговете, Които пълнят къщите на господарите си с грабителство и измама. 11 Плачете, жители на Мактес, Защото се изтребиха всичките търговски Господа на Силите, И се надигнаха против тях. 12 И в онова време Ще претърся изнури всичките земни богове; И всичките острови Ерусалим с ламби, И ще накажа мъжете, които на народите ще му се кланят, всеки от мястото си. 13 За Ми. 14 Той ще простира ръката си против север И ще това, имотът им ще бъде разграбен, И къщите им ще я лишат от кедровите изделия. 15 Тоя е веселация смущение и на утеснение, Ден на опустошение и се град, Който живееше безгрижно, Който думаше в на разорение, Ден на тъмнина и на мрак, Ден на сърцето си - Аз съм, и освен мене няма друг! Как се облак и на гъста мъгла, 16 Ден на тръба и на тревога приближи при своя Бог. 17 Аз така ще насърбя човеците Щото при ъглите. 18 Нито среброто им, нито златото им Ще може да ги избави В деня на гнева Господен; Но цялата земя ще бъде погълната От огъня на

**3** Горко на бунтовния и скверен град, На насилиническия град! 2 Той не послуша гласа, Не прие поправление, Не упова на Господа, Не се приближи при своя Бог. 3 Първенците всред него са рикаещи лъвове, Съдиите му вечерни вълци, Които

не остават нищо за заранта. 4 Пророците му са вятърничави коварници; Свещениците му оскверниха светилището, Извратиха закона. 5 Господ всред него е праведен; Няма да извърши неправда; Всяка заран изкарва на видело правосъдието си - неизменно; Но неправедният не знае срам. 6 Изтребих народи; Ѣглените им кули са запустели; Запустих пътищата им, тъй че никой не минава; Градовете им се разориха. Тъй че няма човек в тях, няма жител. 7 Рекох си: Ти непременно ще се убиши от мене, Ще приемеш поправление; И така селището му не щеше да се изтреби Според всичко онова, което му определих; Но те подраница да извратят всичките си дела. 8 За това, чакайте Мене, казва Господ, До деня, когато се повдигна, за да обират. Защото решението ми е да събера народите, И да прибера царствата, За да излея върху тях негодуванието си, Всички си лют гняв; Понеже цялата земя ще бъде погълната От огъня на ревнивостта ми. 9 Защото тогава ще възвърна на племената чисти устни, За да призовават всичките името Господне, Да му слагуват единодушно. 10 Изотвъд Етиопските реки поклонниците ми, Разсияните ми юлде, Ще ми донесат принос. 11 В оння ден няма да бъдеш засрамен Поради многото дела, Чрез които си беззаконствал против Мене; Защото до тогава ще съм махнал отсред тебе онния от тебе, Които горделиво тържествуват; И ти няма вече да се ноши надемнно в светия Ми хълм. 12 Но ще оставя всред тебе Люде съкрушени и нищи, Които ще уповават на името Господне. 13 Останалите от Израил няма да беззаконстват, Нито да лъжат, Нито ще се намери в устата им измамлив език; Защото те ще пасат и ще лежат, И никой няма да ги плаши. 14 Пей, Сионова Дъщеръ, Възклиникнете, Израилю, Весели се и радвай се от все сърце, Ерусалимска дъщеръ; 15 [Защото] Господ отмени присъдите за тебе, Изхвърли неприятели ти; Цар Израилев, да! Господ, е всред тебе; Няма вече да видиш зло. 16 В оння ден ще се рече на Ерусалим - Не бой се, И на Сион - да не отслабват ръцете ти. 17 Господ твой Бог е всред тебе, Силният, който ще те спаси; Ще се развесели за тебе с радост, Ще се успокои в любовта си, Ще се весели за тебе с песни. 18 Ще събера онния, които бяха от тебе, Които скърбят за празниците, И на които тежи укора му. 19 Ето, в онова време ще се разправя с всички, които те угнетяват, Ще избавя куцата, ще прибера изгонената, И ще направя онния за хвала и слава, Чийто срам е бил в целия свят. 20 В онова време ще ви доведа пак, И в онова време ще ви събера; Защото ще ви направя именити и похвални Между всичките племена на земята, Когато върна плениците ви пред очите ви, казва Господ.

# Агей

**1** Във втората година на цар Дария, в шестия месец, на първия ден от месеца, Господното слово дойде чрез пророк Агей към управителят на Юда Зоровавел Салатиилевия син, и към великият свещеник Иисус Иоседековия син, и рече: **2** Така говори Господ на Силите, казвайки: Тия люде думат - Не е още времето, което щяло да дойде, времето да се постои Господният дом. **3** За това, Господното слово дойде чрез пророк Агей и рече: **4** Време ли е сами вие Да живеете в своите с дъски обковани къщи, Докато тоя дом остава пуст? **5** Сега прочее така казва Господ на Силите: Помислете за постъпките си. **6** Посеяхте много, но малко събрахте; Ядете, но не се насищате; Пиете, но не се напивате; Обличате се, но никому не му е топло; И надничарят приема заплатата, за да я тури в скъсан мешец. **7** Така казва Господ на Силите: Помислете за постъпките си. **8** Качете се на гората, та докарайте дърва И постройте домът; И Аз ще благоволя в него, И ще се прославя, казва Господ. **9** Очаквахте за много, а, ето, излезе малко; И когато го донесохте у дома си, аз духнах на него. Защо? казва Господ на Силите. Поради Моя дом, който остава пуст, Докато вие тичате всеки в своята къща. **10** И тъй, поради вас небето задържа росата си, И земята възпира плода си; **11** Защото аз повиках суша На земята и по горите, На житото, на виното, и на дървеното масло, На всичко що произвежда земята, На човеците и на добитька, И на всичките трудове на човешките ръце. **12** Тогава Зоровавел Салатиилевият син, и великият свещеник Иисус Иоседековият син, и всичките оцелели люде послушаха гласа на Господа своя Бог и думите на пророк Агей, както го бе изпратил Господ техният Бог; и людете се убояха пред Господа. **13** И Господният пратеник Агей говори на людете с думите на Господното послание, казвайки: Аз съм с вас, дума Господ. **14** И Господ възбуди духа на управителя на Юда Зоровавел Салатиилевия син, и духа на великия свещеник Иисус Иоседековия син, и духа на всички оцелели люде; и те дойдоха та работеха в дома на Господа на Силите, своя Бог, **15** като започнаха на двадесет и четвъртия ден от шестия месец, във втората година на цар Дария.

**2** В седмия месец, на двадесет и първия ден от месеца, Господното слово дойде чрез пророк Агей и рече: **2** Говори сега на управителя на Юда Зоровавел Салатиилевия син, и на великия свещеник Иисус Иоседековия син, и на оцелелите люде, като кажеш: **3** Кой остава между вас, който е видял тоя дом в предишната му слава? А какът го виждате земята; **4** Но сега? Не е ли такъв дом в очите ви като нищо? **4** Но ободри се сега, Зоровавелю, казва Господ; и ободри се, ти велики свещениче, Иисус сине Иоседеков; и ободрете се, всички люде на тая земя, казва Господ, и работете; защото аз съм с вас, казва Господ на Силите. **5** Според думата на завета ми с вас, когато излязохте от Египет, духът Ми ще пребъдва между вас; не бойте се. **6** Защото така казва Господ на Силите: Още веднъж, след малко, аз ще разтърся небето и земята, морето и сушата. **7** Ще разтърся и всичките народи; и отбраниите неща на всичките народи ще дойдат; и Аз ще изпълня тоя дом със слава, казва Господ на Силите. **8** Среброто е Мое, и златото е Мое, казва Господ на Силите. **9** Последната слава на тоя дом ще бъде по-голяма от предишната, казва Господ на Силите; и на това място ще дам мир, казва Господ на Силите. **10** На двадесет и четвъртия ден от деветия месец, във втората година на Дария, Господното слово дойде чрез пророк Агей и рече **11** Така казва Господ на Силите: Попитай сега свещениците относно закона, като кажеш **12** Ако носи някой осветено месо в полата на дрехата си, и с полата ѝ допре хляб, или вариво, или вино, или дървено масло, или какво да било ястие, това ще се освети ли? И свещениците в отговор рекоха - Няма да се освети. **13** Тогава рече Агей - Ако някой, който е нечист от мъртвото тяло, се допре до някое от тия неща, ще стане ли то нечисто? И свещениците в отговор рекоха - Ще стане нечисто. **14** Тогава Агей отговаряйки рече: Така са тия люде, и така е тоя народ, пред Мене, казва Господ, така е и всяко дело на ръцете им; и каквото принасят там е нечисто. **15** И сега, ви моля, помислете как беше в миналото до днес (Еврейски: От днес и надире.), преди да е бил положен камък върху камък в Господния храм: **16** През цялото това време, когато някой отидеше при един куп, който е бил от двадесет мери, те излязоха само десет; когато отидеше при лина, за да източи петдесет мери, имаше само двадесет; **17** поразих ви с искушителен вятръ, с мания, и с град във всичките дела на ръцете ви; но вие не се обърнахте към Мене, казва Господ. **18** Но сега, размислете как ще бъде от днес нататък, - от двадесет и четвъртия ден на деветия месец, - от деня, когато се положи основата на Господния храм, - размислете го: **19** Е ли още посейано в житницата? при това лозата, смоковницата, нарът, и маслината още не са родили плод; обаче от днес ще ви благословя. **20** И Господното слово дойде втори път към Агей на двадесет и четвъртия ден от месеца и рече: **21** Говори на управителя на Юда Зоровавел, като кажеш: - Аз ще разтреса небето и земята; **22** Ще прекатуя престола на царствата, И ще съборя силата на царствата на народите; Ще

прекатуря колесниците и ония, които се возят на тях; И конете и ездачите им ще паднат. Всеки от меча на брата си. 23 В онъ ден, казва Господ на Силите, Ще взема тебе, служителю мой Зоровавелю сине Салатиилев, казва Господ. И ще те положа като печат; Защото те избрах, казва Господ на Силите.

# Захария

**1** В осмия месец във втората година на Дария, Господното слово дойде към пророк Захария, Син на Варахия, син на Идо и рече: **2** Господ се разгневи много на башите ви, **3** Затова какви им: Така казва Господ на Силите: Върнете се при Мене, казва Господ на Силите: И Аз ще се върна при вас, казва Господ на Силите; **4** Не ставайте такива каквито бяха башите ви, Към които предишните пророци викаха и рекоха:

Така казва Господ на Силите: Върнете се сера от нечестивите си пътища, И от лошите си дела; Но те не послушаха, Нито дадоха внимание на Мене, казва Господ. **5** Башите ви где са? И пророците живеят ли вечно? **6** Но думите Ми и повеленията, Които заповядах на слугите Си пророците, Не сполетяха ли башите ви? И те се обърнаха и рекоха: Както Господ на Силите намисли да постъпи с нас Според постъпките ни и според делата ни, Така е постъпил с нас.

**7** На двадесет и четвъртия ден от единадесетия месец, който е месец Сават, във втората година на Дария, Господното слово дойде към пророк Захария, Господ, син на Варахия, син на Идо, и рече: **8** Видях постъпките на члените на Силите, които са тези? И ангелът, който говореше с мене, ми рече: **9** Тогава рекох: Господарю мой, на окото Му, о! блягайте от северната земя, казва Господ, защото

които им рече: Аз ще ти покажа кои са тези. **10** И човекът, са работили: и ще познаете, че Господ на Силите ме

който стоеше между миртите, рече в отговор: Те са и зад него имаше червени, ограбиха; понеже който докача вас, докача зеницата

пъстри и бели коне. **9** Тогава рекох: Господарю мой, на окото Му, о!

**10** И човекът, който говореше с мене, ми рече: **11** Защото, ето, Аз ида, и ще обитавам всред тебе, казва

И проговаряйки на Ангела Господен, който стоеше

между миртите, рекох: Ние обходихме света; и, при Господа, и ще бъдат Мои люде и Аз ще обитавам

ето, целият свят седи спокойно и е тих. **12** Тогава всред тебе, и ще познаеш, че Господ на Силите ме е

ангелът Господен в отговор рече: Господи на Силите, изпратил при тебе. **12** И Господ ще наследи Юда за

до кога няма да покажеш милост към Ерусалим и Свой дял в светата земя, и пак ще избере Ерусалим.

Юдовите градове, против които си негодувал през

**13** И Господ отговори с добри думи, с утешителни думи, на ангела, който говореше

с мене. **14** И тъй ангелът, който говореше с мене, ми

рече: Извикай и какви: Така казва Господ на Силите:

Ревнувам твърде силно за Ерусалим и за Сион;

**15** и много се сърдя на охолните народи; защото

като се разсърдих само малко, те спомогнаха към

наскърбяването на Израил. **16** Затова, така казва

Господ: Аз съм се върнал с милост към Ерусалим;

домът Ми ще се построи в него, казва Господ на

Силите; и връх ще се опъне върху Ерусалим. **17**

Извикай още веднъж и речи: Така казва Господ

на Силите: Градовете Ми още ще се преливат с

благосъстояние; и Господ още ще утеши Сион, и пак

ще избере Ерусалим. **18** И като подигнах очите си

видях, и ето четири рога. **19** И рекох на ангела, който

говореше с мене: Какви са тия? И той ми отговори: Тия са роговете, които разпъснаха Юда, Израил и Ерусалим. **20** Тогава Господ ми показа четирима ковачи. **21** И рекох: Какво са дошли да правят тия? И в отговор рече: Ония са роговете които разпъснаха Юда тъй че, никой не повдигаше главата си; но тия са дошли да ги уплашат, и да повалят роговете на народите, които подигнаха рог против Юдовата земя за да я разпъснат.

**2** След това, подигнах очите си и видях, и ето човек с връв за мерене в ръката му. **2** Тогава рекох: Къде отиваш? А той ми рече: Да измеря Ерусалим, за да видя каква е широчината му и каква е дължината му. **3** ето, ангелът, който говореше с мене, излезе; и друг ангел излезе да го посрещне, и му рече: **4** Тичай, говори на тоя юноша, като кажеш: Ерусалим ще се насели без стени, поради многото човеци и добитък в него; **5** защото Аз, казва Господ, ще бъда огнена стена около него, и ще бъда славата всред него. **6** О! **7** О! отърви се, сионова дъщерю, която син на Варахия, син на Идо, и рече: **8** Видях ще разширят всред него; **9** Защото ето, аз ще помахам с ръката ще ви разширя към четирите небесни ветрища, казва Господ, защото ще ви разширят всред него; **10** О! отърви се, сионова дъщерю, която син на Варахия, син на Идо, и рече: **11** Защото, ето, Аз ида, и ще обитавам всред тебе, казва Господ. **12** И Господ ще наследи Юда за всред тебе, и ще станат корист на ония, които им събудил от своето Си обиталище.

**3** И Господ ми показа великия свещеник Иисуса стоящ пред ангела Господен; и Сатана стоеше отдясно му за да му се възпротиви. **2** И Господ рече на Сатана: Господ да те смърти, Сатано, да! да те смърти Господ, Който избра Ерусалим. Не е ли този една главня изтръгната из огън? **3** А Иисус бе в нацапани дрехи като стоеше пред ангела. **4** И ангелът проговаряйки рече на стоящите пред него, като думаше: Съблечете от него нацапаните дрехи. А нему рече: Ето, отнека от тебе беззаконието ти, и ще те облека в богати одежди. **5** Тогава рекох: Нека турят хубава митра на главата му. И тъй, туриха хубава митра на главата му, и го облякоха с дрехи, докато ангелът Господен стоеше близо. **6** И ангелът

Господен заяви на Иисуса казвайки: 7 Така казва лакти, и широк десет лакти. 3 И рече ми: Това е Господ на Силите: Ако ходиш в пътищата Ми, и ако проклетията, която се простира по лицето на цялата пазиш наредбите Ми, тогава ти пак ще пазиш дома страна; защото всеки, който краде, ще се изтреби, Ми, и пак ще пазиш дворовете Ми, и ще ти дам както се пише в него от едната страна, и веки, който свободен достъп до стоящите тук. 8 Слушай сега се кълне лъжливо ще се изтреби, както се пише в велики свещениче Иисусе, ти и другарите ти, които се пише в него от другата страна. 4 Аз ще я направя да излезе, седят пред тебе, (понеже и те са човеци посветени за знамение;) защото, ето, Аз ще доведа служителя кълнещия се лъжливо в Моето име; и като пребъдва Си Отрасъла. 9 Защото, ето камъкът, Който положих всред къщата му ще я разори, както дървата й, пред Иисуса, на тоя единствен камък има седем очи; така и камъните ѝ. 5 Тогава ангелът, който говореше ето, Аз ще изсека издълбаното на него, казва Господ на Силите, и ще изгладя беззаконието на тая земя с мене, излезе та ми рече: Подигни очите си та виж що е това, което излиза. 6 И рекох: Шо е това? А в един ден. 10 В онъ ден, казва Господ на Силите, той каза: Това, което излиза, е ефа. Каза още: Това ще поканите всеки близкия си под лозата си и под смоковницата си.

**4** И ангелът, който говореше с мене, се върна и ме събуди, както човек, който се събуджа от съня си. 2 И рече ми: Шо виждаш? И рекох: Погледнах и ето светилник цял от злато с чаша отгоре му, със седем светила на него, и със седем цеви на седемте светилника, които са върху му, 3 и край него две маслинени дървета, едно отлясно на чашата е едно отляво ѝ. 4 И проговорих та рекох на ангела, който говореше с мене, като казах: Какви са тия, господарю мой? 5 И ангелът, който говореше с мене, в отговор ми рече: Не знаеш ли какви са тия? И рекох: Не зная, господарю мой? 6 Тогава отговарийки говори ми, като каза: Ето, Господното слово към Зоровавела, което казва: Не чрез сила, нито чрез мощ, Но чрез Духа ми, казва Господ на Силите; 7 Шо си ти, планино велика? Пред Зоровавела - поле! Той ще изнесе връхния камък С възклициране - Благодат! Благодат нему! 8 При това, Господното слово дойде към мене и рече: 9 Ръцете на Зоровавела положиха основата на тоя дом; Неговите ръце теже ще го изкарат; И ще познаеш, че Господ на Силите ме е пратил при вас. 10 Защото кой презира тия ден на малките работи? Понеже тия ще се радват, сиреч, тия седем, Които са очите Господни, Тичащи през целия свят, Като видят отвеса в ръката на Зоровавела. 11 Тогава отговарийки ме рекох: Какви са тия две маслинени дървета отлясно на светилника и отляво. 12 И втори път отговорих, като му казах: Какви са тия две маслинени клончета, които през двете златни цеви изправзат из себе си маслото като злато? 13 А той в отговор ми рече: Не знаеш ли какви са те? И рекох: Не зная, господарю мой. 14 Тогава каза: Те са двамата помазани, които стоят при Господаря на целия свят.

**5** Тогава пак като подигнах очите си видях, и ето летящ свитък. 2 И рече ми: Шо виждаш? И отговорих: Виждам летящ свитък, дълъг двадесет

с мени, излезе та ми рече: Подигни очите си та виж що е това, което излиза. 6 И рекох: Шо е това? А ги представява, каквито са, по цялата земя; 7 (и, ето, един талант олово си вдигаше); и ето една жена седеше всред ефата. 8 Рече още: Това е нечестието. И хъръли я всред ефата; после хъръли оловената теглилка в устата на ефата. 9 Тогава, като подигнах очите си видях, и, ето, излизаха две жени, които летяха като вятър; защото имаха крила като крила на щъркел; и дигаха ефата между земята и небето. 10 Тогава рекох на ангела, който говореше с мене: Къде занасят тая ефа? 11 И рече ми: За да построят за нея къща в земята Сенаар; и когато се пригответи, тя ще бъде поставена там на своето място.

**6** И пак подигнах очите си та погледнах, и, ето четири колесници излизаха изсрд две планини; и планините бяха медни, 2 В първата колесница имаше червени коне, във втората колесница черни коне, 3 в третата колесница бели коне, а в четвъртата колесница пъстри пепеляви коне. 4 Тогава проговарийки рекох на ангела, който говореше с мене: Какви са тия, господарю мой? 5 И отговор ангелът ми рече: Тия са четирите небесни духове, които излизат от пред Господаря на целия свят, пред Когото са стояли. 6 Черните коне, които са в едната колесница, излизат към северната страна, и белите излизат след тях; а пъстриите излизат към южната страна. 7 Но пепелявите като излязоха поискаха да отидат и обходят света; и той им рече: Идете, обходете. И тъй обходиха света. 8 Тогава извика към мене та ми говори казвайки: Виж, ония, които излизат към северната страна, успокоиха духа Ми в северната страна. 9 И Господното слово дойде към мене и рече: 10 От върналите се от плен, сиреч, от Хелдая, от Товия и от Иедаия, вземи та дойди в същия ден, и влез в къщата на Иосия Софониевия син, где то дойдоха от Вавилон, 11 да! Вземи от тях сребро и злато, направи корони и положи ги на главата на великия свещеник Иисус Иосиевият син; 12 и говори му казвайки: Така говори Господ на Силите, Който казва: Ето мъжът, чието име е Отрасъл; Той ще израсте от мястото си, И ще построи храма

Господен. 13 Да! Той ще построи храма Господен; ще обитавам сред Ерусалим; и Ерусалим ще се И като приеме славата, ще седне на престола си нарече град на Истината, и хълм на Господа на като управител; ще бъде и свещеник на престола си; Силите Светия хълм. 4 Така казва Господ на Силите: И съвещание за установление на мир има между всеки с тояг в ръката си поради дълбоката си двамата. 14 И короните ще се дават на Елема, на Още ще стоят старци и баби в ерусалимските улици, Товия, на Иедаима и на Хена Софониевия син за всеки с тояг в ръката си поради дълбоката си спомен в Господния храм. 15 И далечните люде ще старост. 5 И улиците на града ще бъдат пълни с дойдат и ще градят в Господния храм; и ще познаете, момичета и момичета играещи по пътищата му. 6 Това казва Господ на Силите: Ако това се види че Господ на Силите ме е пратил при вас. А това чудно в очите на останалите от тия люде в тия дни, ще се види ли чудно и в Моите очи? Казва Господ ще се събудне ако послушате внимателно гласа на на Силите. 7 Така казва Господ на Силите: Ето, Господа вашия Бог.

**7** И в четвъртата година на цар Дария Господното слово дойде към Захария, на четвъртия ден от деветия месец, месец Халев. 2 А жителите на Ветил бяха пратили Сарасара, Регемелеха и човеците им да искат Господното благоволение, 3 и да говорят на свещениците от дома на Господа на Силите, и на пророците, казвайки: Да плача ли в петия месец, като се отделя, както вече съм правил толкова години? 4 Тогава словото на Господа на Силите дойде към мене и рече: 5 Говори на всичките люде на тая земя и на свещениците, като кажеш: Когато постехте и скърбяхте в петия и в седмия месец през тия седемдесет години, наистина за Мене ли постехте, за Мене? 6 И когато ядяхте и пиехте, не ядяхте ли и не пиехте ли за себе си? 7 Не са ли тия думите, които Господ е говорил чрез предишните пророци, когато Ерусалим бе населен и благоденствуваше, както и околните му градове, и когато южната и полянската страни бяха населени? 8 И Господното слово дойде към Захария и рече: 9 Така е говорил Господ на Силите, като е рекъл: Съдете справедливо и показвайте милост и състрадание всеки към брата си, 10 не угнетявайте вдовицата, сирачето, чужденеца, или сиромаха, и никой от вас да не измислюва зло в сърцето си против брата си. 11 Но те отказаха да слушат, оттеглиха плещите си и запушиха ушите си за да не чуват. 12 Дори направиха сърцето си адамат та да не слушат закона и думите, които Господ на Силите бе пратил чрез духа Си чрез предишните пророци; поради което дойде голям гняв от Господа на Силите. 13 Затова, както Той викаше, а те не слушаха, така и те ще викат, казва Господ на Силите, но Аз няма да слушам; 14 но ще ги разпръсна като с вихрушка между всичките народи, които те не познаваха. Така страната запустя след тях, тъй щото нямаше кой да заминава и да се връща, защото запустиха приятната земя.

**8** И словото от Господа на Силите дойде към мене и рече: 2 Така казва Господ на Силите: Ревнувам много силно за Сион, дори ревнувам за него с голяма ярост. 3 Така казва Господ: Върнах се към Сион и

Силите Светия хълм. 4 Така казва Господ на Силите: И съвещание за установление на мир има между всеки с тояг в ръката си поради дълбоката си старост. 5 И улиците на града ще бъдат пълни с момичета и момичета играещи по пътищата му. 6 Така казва Господ на Силите: Ако това се види чудно в очите на останалите от тия люде в тия дни, ще се види ли чудно и в Моите очи? Казва Господ на Силите. 7 Така казва Господ на Силите: Ето, Аз ще отърва людете Си от източната страна и от западната страна; 8 и, като ги доведа, те ще се заселят сред Ерусалим; и ще бъдат Мои люде, и Аз ще бъда тяхн Бог, в истина и в правда. 9 Така казва Господ на Силите: Укрепете ръцете си, вие които в тия дни слушате тия думи чрез устата на пророците, които пророкуват в деня, когато се положи основата на дома на Господа на Силите, сиреч, на храма, да се построи. 10 Защото поради ония дни нямаше надница за човека или наем за животно, нито мир за пътувания поради противника; защото настроих всичките човеци всекиго против близния му. 11 Но сега няма да се докарам към останалите от тия люде както в предишните дни, казва Господ на Силите. 12 Защото ще има семе, както във време на мир, лозата ще дава плода си, земята ще дава рожбите си и небето ще дава росата си; и на останалите от тия люде ще дам да наследят всички тия неща. 13 И както бяхте предмет на проклетия между народите, доме Юдов и доме Израилев, така ще ви избавя щото да станете предмет на благословение. Не бойте се; нека се укрепят ръцете ви. 14 Защото така казва Господ на Силите: Както намислих да ви сторя зло, когато бащите ви Ме разгневиха, казва Господ на Силите, и не се разкаях, 15 така, пак в тия дни намислих да сторя добро на Ерусалим и на Юдовия дом; не бой се. 16 Ето какво трябва да правите: Говорете истина всеки на близния си; и отъдете в портите си съдбата на истина и на мир. 17 Никой от вас да не измисли зло в сърцето си против близния си, и не обичайте лъжлива клетва; защото всички тия са неща, които мразя, казва Господ. 18 И словото от Господа на Силите дойде към мене и рече: 19 Така казва Господ на Силите: Постът на четвъртия месец, постът на петия, постът на седмия и постът на десетия ще станат на Юдовия дом радост и веселие и весели празници; затова обичайте истината и мира. 20 Така казва Господ на Силите: Още ще има време, когато ще дойдат люде и жители на много градове; 21 и жителите на един град ще отидат в друг и ще рекат: Нека отидем незабвно да искаем Господното благоволение, и

да потърсим Господа на Силите. Ще отида и аз. 22 паница, Като Ѹглите на олтара. 16 И в оння ден Господ Да! Много племена и силни народи ще дойдат за да търсят Господа на Силите в Ерусалим, и да искат техният Бог ще ги избави Като Свои люде, за да бъдат Негово стадо; Понеже ще бъдат като камъни Господното благоволение. 23 Така казва Господ на Силите: В оння дни десет мъже от всичките езици на на корона Блестящи над земята Му. 17 Защото колко народите ще хванат, да! Ще хванат полата на един, велика е благостта Му, И колко голяма красотата Му! който е юдеин, и ще рекат: Ще идем с вас, защото Житото ще направи юношите да цъфтят, И мъстът чухме, че Бог бил с вас.

## 9 Господното слово наложено на мене за земята

Адрах, което ще се изпълни над Дамаск, (защото Господните очи са върху всички човеци както и върху всичките Израилеви племена), 2 Още и над Емат, който граничи с него, и над Тир и Сидон, ако и да са много мъдри. 3 Тир си съгради крепост, И натрупа сребро като пръст, И чисто злато като калта по пътищата. 4 Ето, Господ ще го изтощи, И ще порази силата му по морето, И той ще бъде погълнат от огън; 5 Аскалон ще види и ще се уплаши; И Газа, и ще се насъкъби много; И Акарон, защото ще се посрами за това, което очакваше, Царят ще погине от Газа, И Аскалон няма да се наследи. 6 Узураторско племе ще седне като цар на Азот; И Аз ще прекратя гордостта на филистимците. 7 Ще отнема кръвта от устата им, И гнусотите измежду зъбите им; И който остане ще бъде и той за нашия Бог, И ще бъде като хилядник в Юда, И Акарон като невусецът. 8 Около дома Си ще разположи Своя стан в защитата против войска, Та да не премине никой или се върне; И никой насилиник няма вече да замине през тях, Защото сега видях с очите Си. 9 Радвай се много синова дъщерьо; Възклицавай ерусалимска дъщерьо; Ето, твоят цар иде при тебе; Той е праведен, и спасява, Крътък и възседнал на осел, Да! На осле, рожба на ослица. 10 Аз ще изтръбя колесница из Ефрема, И кон из Ерусалим И ще се отсече бойният лък; Той ще говори мир на народите; И владението Му ще бъде от море до море, И от Ефрат до земните краища. 11 А колкото за тебе, Израилю, по причина на кръвта на сторения от тебе завет с Мене, Аз извадих затворниците ти Из безводния ров. 12 Върнете се в крепостта, Вие обнадеждени затворници; Още днес възвествявам, Че ще ти въздам двойно; 13 Защото ще запъна Юда за Себе Си като лък, Ще тури Ефрема като стрела; И ще възбудя чадата ти, Сионе, Против твоите чада Гърци, И ще те направя като меч на силен дъжд. 14 Господ ще се яви над тях, И стрелата Му ще излезе като мълния; И Господ Иеова ще затръби, И ще върви с южни вихушки. 15 Господ на Силите ще ги защищава; И те ще погълнат противниците, и ще ги повалят с камъни от прашка; И ще пият, че правят шум като от вино, И ще се изпълнят като

10 Искайте от Господа дъжд във време на пролетния дъжд; И Господ, който прави светкавици, Ще им даде изобилен дъжд, И трева всекиму на полето. 2 Понеже идолите говориха суета, И чародейте видяха лъжливи видения, Разказаха неверни сънища, И утешаваха напразно, Затова людете се скитат като стадо, Смущават се защото няма пастир. 3 Гневът Ми пламна против пастирите, И ще накажа козлите; Защото Господ на Силите посети стадото Си, Юдовия дом, И ги направи като Своя великолепен кон в бой. 4 От Него ще излезе краеъгълният камък, От Него кольт, От Него боевият лък, А, заедно с тях, от Него всеки първенец. 5 Те ще бъдат като силни мъже, Които в боя тъпчат противниците в калта на пътищата; И ще воюват, защото Господ е с тях; И язденците на коне ще се посроят. 6 Аз ще укрепя Юдовия дом, И ще избавя Иосифовия дом, И пак ще ги възвърна, Защото се смилих за тях. Те ще бъдат като че не бях ги отхвърлил, Защото Аз съм Господ тежен Бог, И ще ги послушам. 7 Ефремците ще бъдат като силен дъжд, И сърцето им ще се зарадва като от вино; Дори чадата им ще видят това и ще се зарадват, Сърцето им ще се развесели в Господа. 8 Ще им свирна и ще ги събера, Защото Аз ги изкупих; И ще се наплодят както се бяха наплодили. 9 И при все, че ги сея между племената, Те ще Ме помнят в далечни страни; И както те, тъй и чадата им, ще живеят, и ще се върнат. 10 Ще ги доведа пак от Египетската земя, Ще ги събера от Асирия, И ще ги доведа в Галаадската земя и в Ливан, Догдето не ще им се намери място. 11 Като премине Той върху морето, Ще порази вълните на морето, И всичките дълбочини на Нил ще изсъхнат; Гордостта на Асирия ще се повали. И скрипърът на Египет ще се отнеме. 12 Аз ще ги укрепя в Господа; И те ще ходят в името Му, казва Господ.

11 Отвори, Ливане, вратите си За да изяде огън кедрите ти. 2 Ридай, елxo, защото падна кедърът, Защото отбраните кедри се разрушиха; Ридайте васански дъбове, Защото непристъпният лес се изсече. 3 Гласът се чува от ридащи пастири, Защото това, с което се славеха се развали, - Гласът на млади лъвове, които рикаят Понеже Иордановото величие се развали. 4 Така казва Господ моят Бог;

Паси стадото обречено на клане, 5 Чито купувачи подпорка Чрез Господа на Силите, техния Бог. 6 В ги колят, И не считат себе си за виновни; Докато оня ден ще направя Юдовите началници Като жарник продавачите им казват: Благословен Господ, защто с огън между дърва, И като запален факел всред обогатях! И самите пастири ги не жалят, 6 Затова спопове; Те ще погълнат всичките околни племена няма вече да пожаля жителите на тая земя, казва Отдясно и отляво, И Ерусалим пак ще се насели Господ; Но, ето, ще предам човечите Всеки в ръката на своето си място, В Ерусалим.. 7 И Господ ще на близния му И в ръката на царя му; И те ще избави първо Юдовите шатри, За да не се възвеличи разорят земята, И Аз няма да ги избавя от ръката над Юда славата на Давидовия дом И славата им. 7 И тъй, аз пасах обреченото на клане стадо, на ерусалимските жители. 8 В оня ден Господ ще наистина най-бедното от всички стада! Още си взех защищи ерусалимските жители, Слабите между тях две тояги; едната нарекох Благост, другата нарекох в оня ден ще бъдат като Давида, И Давидовият Връзки; и пасах стадото. 8 И изтребих трима пастири дом като Бога, Като ангел Господен пред тях. 9 В в един месец, понеже душата ми се отегчи от тях, а оня ден Ще потърся да изтребя всичките народи, и тяхната душа се отврати от мене. 9 После рекох: Които идат против Ерусалим; 10 А на Давидовия Няма да ви паса; което умира нека умира, и което дом И на ерусалимските жители Ще излея дух на загива нека загива, а останалите нека ядат всеки благодат и на моление; И те ще погледнат на Мене, месото на близния си. 10 И като взех тоягата си Когото прободоха; И ще плачат за Него Както плаче Благост пресякох я, за да унищожа завета, който някой за едничкия си син, И ще скърбят горчиво бях направил с всичките племена. 11 И в същия за Него Както скърби някой за първородния си. 11 ден, когато биде пресечена, бедните от стадото, В оня ден ще има голямо жалене в Ерусалим, които внимаваха на мене, познаха наистина, че Като жаленето при Ададримон в полето Магедон. това бе Господното слово. 12 Тогава рекох: Ако 12 Земята ще жалее, Всяко домочадие насаме: ви се види добро, дайте ми заплатата ми, но ако Домочадието на Давидовия дом насаме, И жените не, недейте. И тъй, тъй ми претеглиха за заплата им насаме; Домочадието на Натановия дом насаме, тридесет сребърника. 13 И Господ ми рече: Хъврли И жените им насаме; 13 Домочадието на Левиевия ги на грънчаря, - хубавата цена, с която бях оценен дом насаме, И жените им насаме; Домочадието на от тях! И взех тридесетте сребърника и ги хъврлих в Семея насаме, И жените им насаме; 14 Всичките Господния дом на грънчаря. 14 Тогава пресякох и останали домочадия, Всяко домочадие насаме, И другата си тояга, Връзки, за да прекратя братството женихите им насаме.

между Юда и Израиля. 15 И Господ ми рече: Вземи си сега оръдията на безсмислен овчар. 16 Защото, ето, Аз ще въздигна пастир, на земята, Който няма да се сеща за изгубените, Нито да търси разпръснатите, Който няма да цели ранената, Нито да пасе здравата Но ще яде месото на тълстата, И ще разсича копитата им. 17 Горко на безполезния пастир, Който оставя стадото! Меч ще удари върху мищата му И върху дясното му око, Мищата му съвсем ще изъхне, И дясното му око съвсем ще се помрачи.

**12** Господното слово наложено на мене за Израиля: - Така казва Господ, Който простира небето, И основа земята, И образува в човека духа на ми: 2 Ето, Аз правя Ерусалим омайна чаша На всичките околни племена; И това ще бъде и за Юда В обсадата против Ерусалим. 3 В оня ден ще направя Ерусалим Утегчителен камък на всичките племена; Всички, които се натоварят с него, ще се смажат; И против него ще се съберат всичките народи на света. 4 В оня ден, казва Господ, Ще поразя всеки кон с ужас, И ездача ми с изумление; А като отворя очите Си над Юдовия дом, Ще поразя със слепота всеки кон на племената. 5 И Юдовите началници ще рекат в сърцето си: Ерусалимските жители са моя

**13** В оня ден ще се отвори извор За Давидовия дом и за ерусалимските жители За грях и за нечистота. 2 И в оня ден, казва Господ на Силите, Ще изтребя имената на идолите от земята, Та не ще се помнят вече; Така ще направя лъжливите пророци и нечестивият дух Да се махнат от земята. 3 И ако някой още пророкува, Тогава баща му и майка му, които са го родили, Ще му рекат: Няма да живееш, Защото говориш лъжи в името Господно, И баща му и майка му, които са го родили, Ще го прободат, когато пророкува. 4 В оня ден Пророците ще се посроят, Всеки от видението си, когато е пророкувал, И няма да обличат козинява дреха за преструвка. 5 Но такъв ще рече: Не съм пророк; Аз съм земеделец; Защото човек ме е хванал за роб от младостта ми. 6 И ако го попита някой: Какви са тези рани между мищите ти? Ще отговори: Това са раните, които ми нанесоха в дома на приятелите ми. 7 Събуди се, мечо, против пастиря Ми, Против мъжа, който Ми е съдружник, Казва Господ на Силите; Порази пастиря, и овците ще се разпръснат; И Аз ще обърна ръката Си върху малките. 8 И в цялата земя, казва Господ, Две части от жителите и ще се изтребят и

изчезнат, А третата ще се остави в нея. 9 И тая трета дохождали против Ерусалим, Ще възлиза от година част Аз ще прекарам през огън, Пречиствайки ги на година Да се кланя на Царя, Господа на Силите, както се чисти среброто, И изпитвайки ги както се изпитва златото. Те ще призоват Моето име, И Аз ще от домочадията на света Не възлязат в Ерусалим ги послушам; Ще река: Тия са Мои люде; А те ще Да се поклонят на Царя, Господа на Силите, На тях рекат, всеки един: Господ е мой Бог.

**14** Ето, ден от Господа иде, Когато богатството ти ще се раздели всред тебе като обир. 2 Защото ще събера всичките народи На бой против Ерусалим; Градът ще бъде превзет, Къщите ще бъдат обрани, И жените изнасилени, И половината от града ще отиде в плен; А останалите люде не ще бъдат изтребени от града. 3 Тогава Господ ще излезе И ще воюва против ония народи, Както когато воюва в ден на бой. 4 В оня ден нозете Му ще застанат На Елеонския хълм, който е срещу Ерусалим на изток; И Елеонският хълм ще се разцепи През средата си към изток и към запад, Така че ще се образува твърде голям дол, Като половината от хълма се оттегли към север, И половината му към юг. 5 И ще побегнете през тоя дол към Монте хълмове Защото долът на хълмовете ще стига до Асал; Да! ще побегнете както побягнахте от земетърса В дните на Юдовия цар Озия. И Господ мой Бог ще дойде, - И всичките свети ангели с Тебе. 6 В оня ден Не ще има светлина; Блестящите тела ще намалят сиянието си; 7 Но ще бъде единствен ден, Познат само на Господа, - Ни ден, ни нощ; А привечер ще има виделина. 8 И в оня ден Живи води ще излязат из Ерусалим, Половината им към източното море; И половината им към западното море; И лете и зиме ще бъде така. 9 И Господ ще бъде цар върху целия свят; В оня ден Господ ще бъде един, и името Му едно. 10 Цялата страна ще се преобърне в поле. От Газа до Римон на юг от Ерусалим; И Ерусалим ще се издигне и насели на мястото си, От Вениаминовата порта до мястото на първата порта, - До ъгълната порта, и от кулата на Ананеила До царските линове. 11 Людете ще живеят в него, И не ще има вече проклетия; Но Ерусалим ще се насели в безопасност. 12 И от язвата, С която Господ ще порази всичките народи, Които са воювали против Ерусалим; Месата им ще тлеят, докато още стоят на нозете си, И езикът им ще тлее в устата им. 13 И в оня ден Между тях ще има голям смут от Господа, Тъй щото ще залавят всеки ръката на близния си, И неговата ръка ще се подига против ръката на близния му. 14 Тоже Юда ще воюва в Ерусалим; И богатството на всички околнни народи ще се събере, - Злато, сребро и дрехи - в голямо изобилие. 15 И каквато е тая язва, Такава ще бъде и язвата върху коня, мъската, Камилата, осела и всичките животни, Които ще бъдат в ония станове. 16 И всеки, който остане От всичките народи, Които са

дохождали против Ерусалим, Ще възлиза от година да се кланя на Царя, Господа на Силите, И да празнува празника на колибите. 17 И ако някои от домочадията на света Не възлязат в Ерусалим да се поклонят на Царя, Господа на Силите, На тях не ще има дъжд. 18 Дори ако не влезе египетското домочадие и не дойде, То и на тях не ще има дъжд; Тях ще сполети язвата, с която Господ ще порази народите, Които не влизат Да празнуват празника на колибите. 19 Това ще бъде наказанието на Египет, И наказанието на всичките народи, Които не възлизат Да празнуват празника на колибите. 20 В оня ден и върху зъвнците на конете ще има надпис: Посветан Господу; И самите котли в дома Господен Ще бъдат като легените пред олтара. 21 Дори всеки котел в Ерусалим и в Юда Ще бъде посветен Господу на Силите; Всички, които жертвуват, Дохождайки ще вземат от тях и ще варят в тях; И в оня ден не ще има вече който да търгува В дома на Господа на Силите.

# Малахия

**1** Господното слово наложено на Малахия за Израиля; **2** Аз ви възлюбих, казва Господ; А вие думате: В какво се вижда че си ни възлюбил? Не беше ли Исаи брат на Якова? казва Господ; Но аз възлюбих Якова, **3** А Исаи намразих, И направих горните ме да запустеят, И наследството му да бъде за чакалите на пустинята. **4** И ако рече Едом: Ние станахме бедни, Но ще съградим изново запустелите места, То така казва Господ на Силите: Те ще съградят, но Аз ще съборя; И ще се нарекат нечестива страна, И людете против които Господ негодува винаги. **5** Очите ви ще видят това, и ще речете: Господ е велик и оттъкът Израилевия предел. **6** Син почита баща си. И слуга господаря си; Ако, прочее, съм Аз баща, где е почитта към Мене? И ако съм Господар где е страхът от Мене? Казва Господ на Силите на вас, Свещеници, които презирате името Ми Но вие казвате: В какво показвате презрение към името Ти? **7** Принасяте осквернен хляб на олтара Ми. Но вие казвате: С какво ТЕ осквернихме? С това, че казвате: Трапезата Господна е за презиране. **8** И когато принесете сляпо животно за жертва, не било лошо! И когато принесете куцо или болно, не било лошо! Принеси го сега на началника си; Ще бъде ли благоразположен към тебе, Или ще те приеме ли? Казва Господ на Силите. **9** И сега помолете се Богу за да се смили над нас; Понеже това зло е станало чрез вас, Ще ви приеме ли? Казва Господ на Силите. **10** Дано някой от вас би затворил вратата на храма, За да не палите огън на олтара Ми напразно! Аз не благоволя към вас Казва Господ на Силите, Нито ще приема принос от ръката ви. **11** Защото от изгрева на сълнцето до захождането му Името Ми ще бъде велико между народите, И на всяко място ще се принася на името Ми темян И чист принос. Защото Моето име ще бъде велико между народите, Казва Господ на Силите; **12** Но вие Го осквернявате, като думате: Трапезата Господна е скверна, И това, което тя ни доставя, ястието от нея, е за презиране. **13** Думате още: Ето, каква досада е тя! И я презирате, казва Господ на Силите. Като докарвате грабнатото, куцото и болното. Такъв принос като докарвате, Да го приема ли от ръцете ви? Казва Господ. **14** Затова проклет да бъде измамникът, Който, като има в стадото си мъжко, И прави обрек, жертвува Господу нещо с недостатък; Защото Аз съм велик Цар, Казва Господ на Силите. И името Ми е страшно между народите.

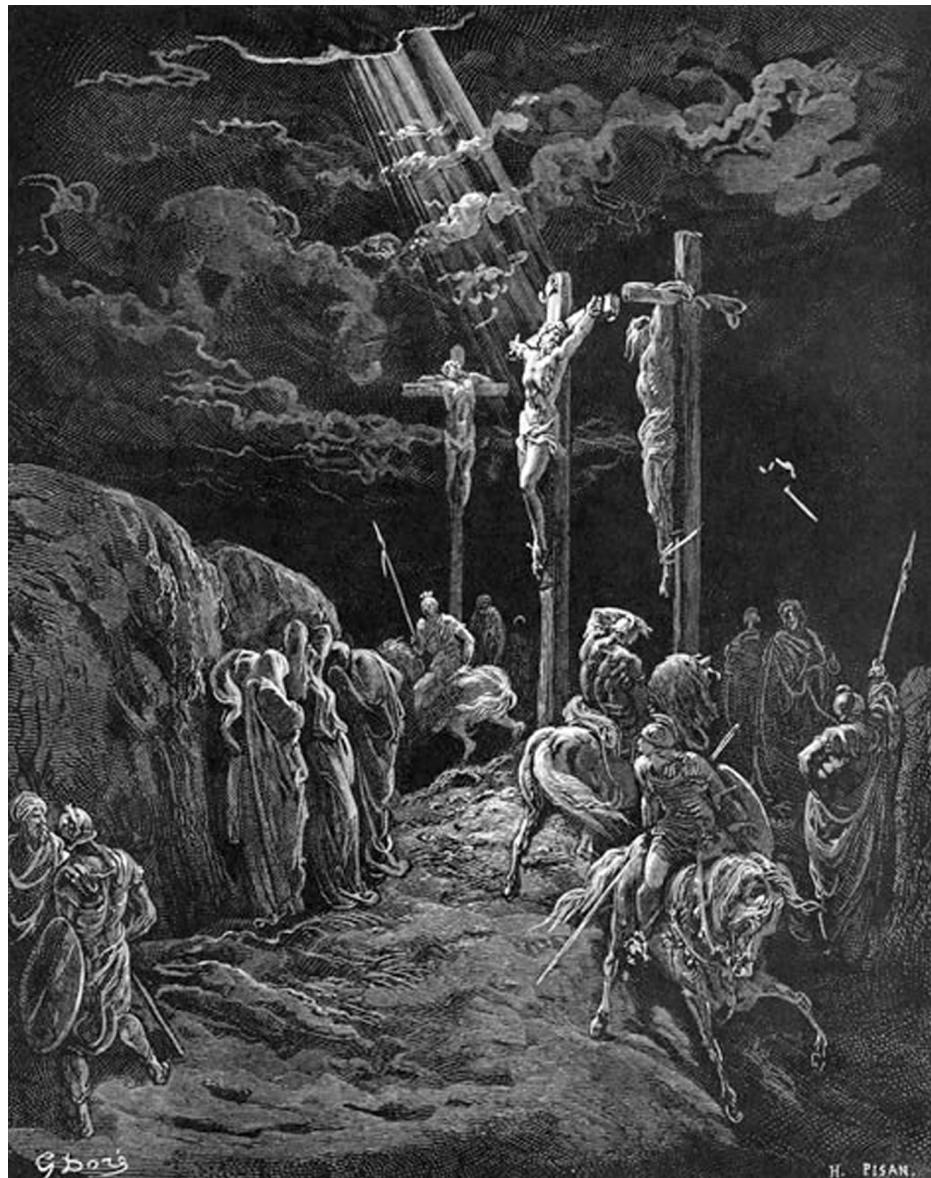
присърце Да отدادете слава на името Ми, Казва Господ на Силите, Тогава ще пратя върху вас проклетията, И ще прокълна благословията ви; Дори ги проклех вече, Понеже не вземате това присърце. **15** Ето, Аз ще развали семето ви, И ще намажа лицата ви с нечистотии, Нечистотите от жертвите ви; И ще бъдете отнесени заедно с тях, **16** И ще познаете, Че Аз ви пратих тая заповед, За да бъде потвърден заветът ми с Левия, Казва Господ на Силите. **17** Заветът Ми беше с него за живот и за мир, Който и му дадох заради страх, С който Ми се боеше и се страхуваше от името Ми. **18** Законът на истината беше в устата ми, И неправда не се намери в устните ми; Ходеше с Мене в мир и правота, И отвърна мнозина от беззаконие. **19** Понеже устните на свещеника трябва да пазят знание, И от неговите уста трябва людете да искат закона. Защото той е посланик на Господа на Силите. **20** Но вие се отклонихте от пътя, Направихте мнозина да се спъват в закона, Извратихте завета направен с Левия, Казва Господ на Силите. **21** Затова Аз ви направих презрятни и унижени пред всичките люде, Защото не сте опазили пътищата Ми, Но сте били лицеприятни относно закона. **22** Нямаме ли ние всички един Отец? Не един ли Бог ни е създал? Тогава защо се обхождаме коварно всеки против брата си Та оскверняваме завета направен с бащите ни? **23** Юда постъпи коварно, И гнусота се извърши в Израил и в Ерусалим; Защото Юда оскверни светилището на Господа, което Той люби, И се ожени за дъщеря на чужд бог. **24** Господ ще изтреби от Якововите шатри Човек, който прави това, Както оня, който поучава това, така и оня, който го слуша, И оня, който донася принос Господу на Силите. **25** Правите още и това: Покривате олтара на Господа със сълзи С плач и със въздишки, Поради, което Той не поглежда вече приноса, Нито го приема с благоволение от ръката ви. **26** И пак казвате: Защо? Защото Господ стана свидетел Между тебе и жената на младостта ти Към която си постъпил невярно, При все че ти е съпруга и заветната жена, **27** Защото не прави ли Той двамата един човек, Ако и да имаше още от духа на живота? И защо един? За да очаква набожно потомство. Затова внимавайте в похотите си, И никой да не постъпва невярно към жената на младостта си. **28** Защото, казва Господ, Израилевия Бог: Аз мразя напускане, - И онзи, който покрива дрехите си с насилие, Казва Господ на Силите. Затова внимавайте в похотите си, Да не би да постъпвате невярно. **29** Дотегнахте Господу с думите си; Но пак казвате: С какво Му дотегнахме? С това, дето думате: Всеки, който върши зло, Добър е пред Господа, и Той благоволява в тях; Иначе, къде е Бог на правосъдието?

**2** И сега, ето, заповедта, която се дава на вас, свещеници. **3** Ако не послушате, и ако не вземете

**3** Ето, Аз изпращам вестителя Си, Който ще устрои човек Към сина, който му работи. **18** Тогава изново пътя пред Мене; И Господ, Когото търсите, ще разсъздите Между праведен и нечестив, Между Неочаквано ще дойде в храма Си, Да! Ангелът на завета, когото вие желаете; Ето, иде, казва Господ на Силите. **2** Но кой може да издържи деня на пришествието Му? И кой ще устои, когато Той се яви? Защото е като огъня на пречиствач, И като сапуна на тепавичари. **3** Ще седне като един, който топи и пречиства сребро, Та ще очисти левийците, И ще ги претопти като златото и среброто; И те ще принасят Господу приноси с правда. **4** Тогава приносът на Юда и на Ерусалим Ще бъде угоден Господу, Както в древните дни, Както в старите години. **5** И Аз, като се приближа при вас за съдба, Бързо ще заяви против баячите, Против прелюбодейците, против кълнящите се лъжливо, Против ония, които угнетяват наемниците в заплатата им, вдовицата и сирачето, И против ония, които онеправдават чужденеца, И не се боят от Мене, Казва Господ на Силите. **6** Защото, понеже Аз Господ не се изменявам, Затова вие, Яковови чада, не загинахте. **7** От дните на бащите си Вие се отклонихте от наредбите Ми, и не ги опазихте. Върнете се при Мене, и Аз ще се върна при вас, Казва Господ на Силите. Но вие думате: В какво да се върнем? **8** Ще краде ли човек Бога? Вие обаче, Ме крадете. Обаче думате: В какво Те крадем? В десетъците и в приносите. **9** Вие сте наистина проклети, Защото вие, да! Целият, тоя народ, Ме краде. **10** Донесете всичките десетъци във влагалището, За да има храна в дома Ми, И опитайте Ме сега Затова, Казва Господ на Силите, Дали не ще ви разкрия небесните отвори Да излея благословение върху вас, Тъй щото да не стига място за него. **11** И заради вас ще смърми погълъщателя, Та няма вече да поврежда рожбите на земята ви; И лозата на полето няма да хвърля плода си преждевременно, Казва Господ на Силите. **12** Всичките народи ще ви облажават. Защото ще бъдете желателна земя, Казва Господ на Силите. **13** Вашите думи са били безочливи против Мене казва Господ; А вие казвате: Що сме говорили против Тебе? **14** Вие рекохте: Напразно служим Богу; И каква полза, че сме пазили заръчаното от Него, И че сме ходили с желание пред Господа на Силите? **15** И сега вие облажавате горделивите. Да! Ония, които вършат беззаконие, успяват; Даже изкушават Бога, и се избавят. **16** Тогава боящите се от Господа говореха един на друг; И Господ внимаваше и слушаше: И написа се възпоменателна книга пред Него За ония, които се бояха от Господа, И които мислеха за името Му. **17** Тия ще бъдат мои Казва Господ на Силите, Да! избрана скъпоценност, в деня който определям И ще бъда благосклонен към тях Както е благосклонен



# Новия Завет



А Иисус каза: Отче, прости им, защото не знаят какво правят.

И като разделиха дрехите My, хвърлиха жребие за тях.

Лука 23:34

# Матей

**1** Родословието на Иисуса Христа, син на Давида, син на Авраама. 2 Авраам роди Исаак; Исаак роди Якова; Яков роди Юда и братята му; 3 Юда роди Фареса и Зара от Тамар; Фарес роди Есрона; Ерон роди Арама; 4 Арам роди Аминадава; Аминадав 5 Салмон роди Вооза от Рахав; Вооз роди Овида от Рут; Овид роди Есея; 6 а Есей роди цар Давида; цар Давид роди Соломона от Uriевата жена; 7 Соломон роди Ровоама; Ровоам роди Авия; Авия роди Аса; 8 Аса роди Йосафата; Йосафат роди Йорама; Йорам роди Озия; 9 Озия роди Йотама; Йотам роди Ахаза; Ахаз роди Езекия; 10 Езекия роди Манасия; Манасия роди Амона; Амон роди Йосия; 11 а Йосия роди Ехония и братята му във времето на преселението във Вавилон. 12 А след преселението във Вавилон, Ехония роди Салатиила; Салатиил роди Зоровавела; 13 Зоровавел роди Авиуда; Авиуд роди Елиаким; Елиаким роди Азора; 14 Азор роди Садока; Садок роди Ахима; Ахим роди Елиуда; 15 Елиуд роди Елеазара; Елеазар роди Матана; Матан роди Якова; 16 а Яков роди Йосифа, мъжка на Мария, от която се роди Иисус, Който се нарича Христос(Помазаник или Месия.) 17 И така, всичките родове от Авраама до Давида са четиринадесет; от Давида до преселението във Вавилон, четиринадесет рода; и от преселението във Вавилон до Христа, четиринадесет рода. 18 А рождението на Иисуса Христа(Помазаника) беше така: след като бе сгодена майка Му Мария за Йосифа, преди да бяха се съединили тя се намери непразна от Святия Дух. 19 А мъжът Йосиф, понеже беше праведен, а пък не искаше да я изложи, намисли да я напусне тайно. 20 Но, когато мислеше това, ето, ангел от Господа му се яви настъне и каза: Йосифе, сине Давидов, не бой се да вземеш жена си Мария; защото зачнатото в нея е от Святия Дух. 21 Тя ще роди син, и ще Му наречеш името Иисус(Спасител); защото Той ще спаси людете Си от греховете им. 22 А всичко това стана за да се създне реченото от Господа чрез пророка, който казва: 23 "Ето девицата ще зачне и ще роди син; и ще му нарекат името Емануил" (което значи, Бог с нас). 24 И тъй, Йосиф, като стана от сън, стори както му заповядва ангелът от Господа и взе жена си; 25 но не я познаваше докато тя роди [първородния си] син; и нарече Му името Иисус.

**2** А когато се роди Иисус във Витлеем Юдейски, в дните на цар Ирода, ето, мъдреци от изток пристигнаха в Ерусалим. 2 И казаха: Къде е Юдейският цар, който се е родил? Защото видяхме

звездата Му на изток, и дойдохме да Му се поклоним. 3 Като чу това Ирод, смути се, и цял Ерусалим се него. 4 Затова събра всички народни главни свещеници и книжници и ги разпитваше, къде трябваше да се роди Христос. 5 А те му казаха: Във Витлеем Юдейски, защото така е писано чрез пророка: 6 "И ти, Витлееме, земъю Юдова, никак не си най-малък между Юдовите началства, защото от тебе ще произлезе Вожд; Който ще бъде пастир на Моя народ Израил". 7 Тогава Ирод повика тайно мъдреците и внимателно научи от тях времето, когато се е явила звездата. 8 И като ги изпрати във Витлеем, каза им: Идете, разпитайте внимателно за детето; и като Го намерите, известете ми, за да ида и да Му се поклоня. 9 А те, като изслушаха царя, тръгнаха си; и, ето, звездата, която бяха видели на изток, вървеше пред тях, докато дойде и спря над мястото където беше детето. 10 Като видях звездата, зарадваха се твърде много. 11 И като влязоха в къщата, видяха детето с майка Му Мария, паднаха и Му се поклониха; и отваряйки съкровищата си принесоха Му дарове, 12 И понеже им се откри от Бог настъне да се не връщат при Ирода, те си отидаха през друг път в своята страна. 13 А след отиването им, ето, ангел от Господа се явява настъне на Йосифа и казва: Стани, вземи детето и майка Му, и бягай в Египет, и остани там докато ти река, защото Ирод ще потърси детето за да Го погуби. 14 И тъй, той стана, взе детето и майка Му през нощта и отиде в Египет, 15 където остана до Иродовата смърт; за да се създне реченото от Господа чрез пророка, който казва: "От Египет повиkah Сина Си". 16 Тогава Ирод, като видя, че беше подигран от мъдреците, разяри се твърде много, и прати да погубят всичките мъжки младенци във Витлеем и във всичките му околности, от две години и по-долу, според времето, което внимателно бе изучил от мъдреците. 17 Тогава се изпълни реченото от пророк Еремия, който казва: 18 "Глас се чу в Рама, плач и писък и голямо ридание; Рахил оплакваше чадата си, и не искаше да се утеши, защото ги няма вече". 19 А като умря Ирод, ето ангел от Господа се явява настъне на Йосифа в Египет и казва: 20 Стани, вземи детето и майка Му, и иди в Израелевата земя; защото измряха ония, които искаха живота на детето. 21 И тъй той стана, взе детето и майка Му, и дойде в Израелева земя. 22 Но като чу, че над Юдея царувал Архелай, заместо баща си Ирода, страхуваше се да иде там; и, понеже му бе открито от Бога настъне, отегли се в Галилейските страни, 23 дойде и се засели в един град наречен Назарет; за да се създне реченото чрез пророчите, че ще се нарече Назарей.

**3** В ония дни дойде Йоан Кръстител и проповядваше Тогава Иисус му каза: Махни се, Сатано, защото е в Юдейската пустиня, като казваше: **2** Покайте писано: "На господа твоя Бог да се покланяш, и само се понеже наближи небесното царство. **3** Защото Нему да служиш". **11** Тогава дяволът Го оставил; и, този беше, за когото се е говорило чрез пророк ето, ангели дойдоха и му прислужваха. **12** А когато Исаия, който казва: "Глас на един, който вика чу Иисус, че Йоан бил предаден, отиде в Галилея. в пустинята: Пригответе пътя на Господа, прави **13** И като напусна Назарет, дойде и се настани в направете пътеките за Него". **4** А той Йоан носеше Кипернаум край езерото(Гръцки: Морето. Така и облекло от камилска козина и кожен пояс около навсякъде в това евангелие.), в Завулоновите и кръста си; а храната му беше акриди и див мед. **5** Нефталиновите предели; **14** за да се събудне реченото Тогава излизаха при него Ерусалим, цяла Юдея и чрез пророк Исаия, който казва: **15** "Завулоновата цялата Йорданска околност, **6** и се кръщаваха от земя и Нефталиновата земя, Край езерото, отвъд него в реката Йордан, като изповядвах греховете си. Йордан, Езическа Галилея; **16** Людете, които седяха **7** А като видя, че мнозина от фарисеите и садукеите в тъмнина. Видяха голяма светлина И на ония, идеха да се кръстят от него, рече им: Рожби ехидни! които седяха в страната на смъртна сянка, изгря им Кой ви предупреди да бягате от идеция гняв? **8** светлина". **17** От тогава Иисус започна да проповядва, Затова, принасяйте плодове достойни за покаяние; **9** казвайки: Покайте се, защото наближи небесното и не мислете да думате в себе си: Авраам е нашият царство. **18** И като ходеше край галилейското езеро, баща; защото ви казвам, че Бог може и от тия камъни видя двама братя, Симона наречен Петър и брат му да въздигне чада на Авраама. **10** А и брадвата лежи Андрея, че хвърляха мрежа в езерото, понеже бяха вече при корена на дърветата; и тъй всяко дърво, рибари. **19** И казва им: Дойдете след мене, и Аз ще ви което не дава добър плод, отсича се и в огъня се направя ловци на човеци. **20** И те веднага оставиха хвърля. **11** Аз ви кръщавам с вода за покаяние; мрежите и отидаха след него. **21** И като отмина а Ония, Който иде след мене, е по-сilen от мене, от там, видя други двама братя, Якова Заведеев и Комуто не съм достоен да понеса обущата; Той ще брат му Йоана, че кърпеха мрежите си в ладията ви кръсти със Святия Дух и с огън. **12** Лопатата е в с баща си Заведея; и ги повика. **22** И те на часа ръката му, и Той здраво ще очисти гумното Си, и ще оставиха ладията и баща си, и отидаха след него. **23** събере житото Си в житница, а пляват ще изгори Тогава Иисус ходеше по цяла Галилея, и поучаваше в в неугасим огън. **13** Тогава идва Иисус от Галилея на синагогите им, и проповядваше благовестието на Йордан при Йоана за да се кръсти от него. **14** А Йоан царството, и изцеляваше всяка болест и всяка в го възприраше, казвайки: Аз имам нужда да се кръстя немощ между людете. **24** И разнесе се слух за от Тебе, и Ти ли идеш при мене? **15** А Иисус в отговор Него по цяла Сирия; и довеждаха при него всички му рече: Остави сега, защото така ни е прилично да изпълним всичко що е право. Тогава Йоан Го оставил. **16** И като се кръсти, Иисус веднага излезе от водата; И подире му вървяха големи множества от Галилея и, ето, отвориха му се небесата и видя Божият Дух, и Декапол, от Ерусалим и Юдея, и из отвъд Йордан. че слиза като гъльб и се спускаше на него; **17** и ето глас от небесата, който казваше: Този е възлюбеният **18** Ми Син, в Когото е Моето благоволение.

**4** Тогава Иисус биде отведен от Духа в пустинята, за да бъде изкушаван от дявола. **2** И след като пости четиридесет дни и четиридесет нощи, най-после огладня. **3** И тъй изкусителят дойде и му рече: Ако си Божий Син какви на тия камъни да станат хлябове. **4** А Той в отговор каза: Писано е: "Не само с хляб ще живее човек, на с всяко слово, което излиза от **5** Тогава дяволът Го завежда в святия град, поставя Го на крилото на храма и му казва: **6** Ако си Божий Син, хвърли се долу; защото е писано: **7** Иисус му рече: Писано е още: "Да не изпитваш Господа твоя Бог". **8** Пак Го завежда дяволът на една много висока планина, показва му всичките царства на света и тяхната слава и казва му: **9** Всичко това ще ти дам, ако паднеш да ми се поклониш. **10** пророците, които бяха преди вас. **11** Благени съкърбящите, защото те ще се утешат. **5** Благени кротките, защото те ще наследят земята. **6** Благени които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят. **7** Благени милостивите, защото на тях ще се показва милост. **8** Благени чистите по сърце, защото те ще видят Бога. **9** Благени миротворците, защото те ще се нарекат Божии чада. **10** Благени гонените заради правдата, защото е тяхно небесното царство. **11** Благени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо, всякакво зло заради мене; **12** радвайте се и веселете се, защото голяма наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас. **13** Вие сте солта

на земята. Но ако солта обезсолее, с какво ще се бъде напусната, той прелюбодействува. 33 Чули сте осоли? Тя вече за нищо не струва, освен да се още, че е било казано на старовременните: "Не си изхвърли вън и да се тъпче от хората. 14 Вие сте престъпвай клетвата, но изпълнявай пред Господа виделината на света. Град поставен на хълм не клетвите си". 34 Но Аз ви казвам: Никак да се не може да се укрие. 15 И когато запалят светило, не кълнете; нито в небето, защото то е престол на Бога; го турят под шиника, а на светилника, и то свети 35 нито в земята, защото е подножието Му; нито в на всички, които са въкъщи. 16 Също така нека Ерусалим, защото е град на великия Цар. 36 Нито свети вашата виделина пред човеците, за да виждат в главата си да се не кълнеш, защото не можеш добрите ви дела, и да прославяват вашия Отец, Който направи ни един косъм бял или черен. 37 Но говорът е на небесата. 17 Да не мислите, че съм дошъл да ви да бъде: Да, да; Не, не; а каквото е повече от разрушава закона или пророчите; не съм дошъл да това, е от лукавия. 38 Чули сте, че е било казано: разрушава, но да изпълни. 18 Защото истина ви казвам: "Око за око, зъб за зъб". 39 А пък Аз ви казвам: Докле премине небето и земята, ни една йота, ни Не се противете на злия човек; но, ако те плесне една точка от закона няма да премине, докато всичко някой по дясната буза, обърни му и другата. 40 На не се събудне. 19 И тъй, който наруши една от тия тогова, който би поискдала съди с тебе и да ти най-малки заповеди, и научи така човеците, най-вземе ризата, остави му и горната дреха. 41 Който малък ще се нарече в небесното царство; а който ги те принуди да вървиш с него една миля, иди с него изпълни и научи така човеците, той ще се нарече велик в небесното царство. 20 Защото казвам ви, че ако вашата правда не надмине правдата на книжниците и фарисеите, никак няма да влезете в небесното царство. 21 Чули сте, че е било казано на старовременните: "Не убивай; и който убие излага се на съдъ". 22 А пък Аз ви казвам, че всеки, който се гневи на брата си [без причина], излага се на съд; и който рече на брата си Рака(Безделничес), излага се на Синедриона; а който му рече: Бунтовни безумецо, излага се на огнения пъкъл. (Geenna g1067) 23 И тъй, като принасяш дара си на олтара, ако там си спомниш, че брат ти има нещо против тебе, 24 Остави дара си там пред олтара, и иди, първо се помири с брата си, тогава дойди и принеси дара си. 25 Спогаждай се с противника си по-скоро, докато си на пътя с него към съдилището, да не би противникът ти да те предаде на съдията, а съдията те предаде на служителя, и да бъдеш хвърлен в тъмница. 26 Истина ти казвам: Никак няма да излезеш оттам докле не изплатиш и последния кодрант. 27 Чули сте, че е било казано: "Не прелюбодействуй". 28 Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействувал с нея в сърцето си. 29 Ако дясното ти око те съблазнява, извади го и хвърли го; защото по-добре е за тебе да погине една от телесните ти части, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в пъкъла. (Geenna g1067) 30 И ако дясната ти ръка те съблазнява, отсечи я и хвърли я: защото по-добре е за тебе да погине една от телесните ти части, а не цялото ти тяло да отиде в пъкъла. (Geenna g1067) 31 Още било казано: "Който си напусне жената, нека й даде разводно писмо". 32 А пък Аз ви казвам, че всеки, който напусне жена си, освен по причина на прелюбодейство, прави я да прелюбодействува; и който се ожени за нея, когато

**6** Внимавайте да не вършите делата на правдата си пред човеците, за да ви виждат; инак нямате награда при Отца си, Който е на небесата. 2 И тъй, когато правиш милостиня, не тръби пред себе си, както правят лицемерите по синагогите и по улиците, за да бъдат похвалявани от човеците; истина ви казвам: Те са получили вече своята награда. 3 А когато ти правиш милостиня, нека левицата ти не узнае какво прави десницата ти; 4 за да става твоята милостиня в тайно; и твой Отец, Който вижда в тайно, ще ти въздаде [на яве]. 5 И когато се молите, не бивайте като лицемерите; защото те обичат да се молят стоящи по синагогите и по юглите на улиците, за да ги виждат човеците; истина ви казвам: Те са получили вече своята награда. 6 А ти, когато се молиш, влез във вътрешната си стаичка, и като си затвориш вратата, помоли се на своя Отец, Който е в тайно; и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде [на яве]. 7 А когато се молите, не говорете излишни думи, както езичниците; защото те мислят че ще бъдат послушани заради многоото си говорене. 8 И тъй, не бъдете като тях; защото Отец ви знае от

що се нуждате преди вие да Му искате. **9** А вие се  
молете така: Отче наш, Който си на небесата, да  
се свети Твоето име! **10** да дойде Твоето царство;  
да бъде Твоята воля, както на небето така и на  
земята; **11** Дай ни днес ежедневния хляб; **12** и прости  
ни дълговете, както и ние простихме на нашите  
дължници; **13** и не ни въвеждай в изкушение, но  
избави ни от лукавия, [зашто царството е Твое, и  
силата и славата, до вековете. Амин]. **14** Защото,  
ако вие прости на човеците съгрешенията им, то и  
небесният ви Отец ще прости на вас. **15** Но ако вие не  
прости на човеците съгрешенията им, то и вашият  
Отец няма да прости вашите съгрешения. **16** А когато  
постите, не бивайте унили, като лицемерите; защото  
те помрачават лицата си, за да ги виждат човеците,  
че постят; истина ви казвам: Те са получили вече  
своята награда. **17** А ти, когато постиш, помажи  
главата си и омий лицето си, **18** за да те не виждат  
човеците, че постиш, но Отец ти, Който е в тайно; и  
Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде [на  
яве]. **19** Недейте си събира съкровища на земята,  
гдео молец и ръжда ги изяжда, и гдео крадци  
подкопават и крадат. **20** Но събирайте си съкровища  
на небето, гдео молец и ръжда не ги изяжда, и  
гдео крадци не подкопават нито крадат; **21** защото  
гдео е съкровището ти, там ще бъде и сърцето  
ти. **22** Окото е светило на тялото; и тъй, ако окото  
ти е здраво цялото ти тяло ще бъде осветено; **23**  
но ако окото ти е болниво, то цялото ти тяло ще  
бъде помрачено. Прочее, ако светлината в тебе е  
тъмнина то колко голяма ще е тъмнината! **24** Никой  
не може да слугува на двама господари, защото  
или ще намрази единия, а ще обикне другия, или  
към единия ще се привърже, а другия ще презира.  
Не можете да слугувате на Бога и на мамона. **25**  
Затова ви казвам: Не се беспокойте за живота си,  
какво ще ядете или какво ще пиеме, нито за тялото  
си, какво ще облечете. Не е ли животът повече от  
храната, и тялото от облеклото? **26** Погледнете на  
небесните птици, че не сеят, нито жънат, нито в  
житници събират: и пак небесният ви Отец ги храни.  
Вие не сте ли много по-скъпи от тях? **27** И кой от вас  
може с грижене да прибави един лакът на ръста си?  
**28** И за облекло, защо се беспокойте? Разгледайте  
полските кремове как растат; не се трудят; нито  
предат; **29** но казвам ви, че нито Соломон с всичката  
си слава не се е обличал като един от тях. **30** Но ако  
Бог така облича полската трева, която днес я има,  
а утре я хвърлят в пещ, не ще ли много повече да  
облича вас маловерци? **31** И тъй не се беспокойте, и  
не думайте: Какво ще ядем? или: Какво ще пием?  
или: Какво ще облечем? **32** (Зашто всичко това  
търсят езичниците), понеже небесният ви Отец знае,  
че се нуждате от всичко това. **33** Но първо търсете  
Неговото царство и Неговата правда; и всичко това  
ще ви се прибави. **34** Затова, не се беспокойте за  
да утрешният ден ще се безпокои за себе  
си. Доста е на деня злото, което му се намери.

**7** Не съдете, за да не бъдете съдени. **2** Защото  
с каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят, и с  
каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери. **3**  
И защо гледаш съчицата в окото на брата си, а не  
внимаваш на гредата в твоето око? **4** Или как ще  
речеш на брата си: Остави ме да извадя съчицата из  
окото ти; а ето гредата в твоето око? **5** Лицемерецо,  
първо извади гредата от твоето око, и тогава ще  
видиш ясно за да извадиш съчицата от братовото  
си око. **6** Не давайте свято нещо на кучетата, нито  
хвърляйте бисерите си пред свинете, да не би да ги  
стъпчат с краката си и се обърнат да ви разкъсат. **7**  
Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите;  
хлопайте, и ще ви се отвори, **8** защото всеки, който  
иска, получава; който търси, намира; и на тогова,  
който хлопа, ще се отвори. **9** Има ли между вас  
човек, който, ако му поискаш син му хляб, ще му даде  
камък? **10** или, ако поискаш риба, да му даде змия?  
**11** И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате  
блага на чадата си, колко повече Отец ви, Който е на  
небесата, ще даде добри неща на тия, които искат от  
Него! **12** И тъй, всяко нещо, което желаете да правят  
човеците на вас, така и вие правете на тях; защото  
това е същината на закона и пророците. **13** Влезте  
през тясната порта, защото широка е портата и  
пространен е пътят, който води в погибел, и мнозина  
са ония, които минават през тях. **14** Понеже тясна  
е портата и стеснен е пътят, който води в живот, и  
малцина са ония, които ги намират. **15** Пазете се  
от лъжливите пророци, които дохождат при вас с  
овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители. **16** От  
плодовете им ще ги познаете. Бере ли се грозде  
от тръни, или смокини от репей? **17** Също така,  
всяко добро дърво дава добри плодове, а лошото  
дърво дава лоши плодове. **18** Не може добро дърво  
да дава лоши плодове; или лошо дърво да дава  
добри плодове. **19** Всяко дърво, което не дава добър  
плод, отсича се и се хвърля в огън. **20** И тъй, от  
плодовете им ще ги познаете. **21** Не всеки, който  
Ми казва: Господи! Господи! ще влезе в небесното  
царство, но който върши волята на Отца ми, Който е  
на небесата. **22** В онзи ден мнозина ще Ми рекат:  
Господи! Господи! не в Твоето ли име пророкувахме,  
не в Твоето ли име бесове изгонихме, и не в Твоето  
ли име направихме много велики дела? **23** Но тогава  
ще им заяви: Аз никога не съм ви познавал; махнете  
се от Мене вие, които вършите беззаконие. **24** И тъй,  
всеки, който чуе тия Мои думи и ги изпълнява, ще се

уприличи на разумен човек, който е построил къщата и небесните птици гнезда; а Човешкият Син няма где си на канара; 25 и завала дъждът, придоха реките, глава да подслони. 21 А друг от учениците Му рече: духнаха ветровете, и устремиха се върху тая къща; Господи, позволи ми първо да отида и погреба баща но тя не падна, защото бе основана на канара. 26 И си. 22 Но Иисус му рече: Върви след мене, и остави всеки, който чуе тези Мои думи и не ги изпълнява, мъртвите да погребат своите мъртвци. 23 И когато ще се уприличи на неразумен човек, който построи влезе в една ладия, учениците Му влязоха подир къщата си на пясък; 27 и завала дъждът, придоха реките и духнаха ветровете, и устремиха се върху до толкова щото вълните покриваха ладията; а тая къща; и тя падна, и падането й бе голямо. 28 И Той спеше. 25 Тогава се приближиха, събудиха Го когато свърши Иисус тия думи, народът се чудеше и казаха: Господи, спаси! Загиваме! 26 А Той им на учението Му; 29 защото ги поучаваше като един, който има власт, а не като техните книжници.

## 8 А когато слезе от хълма, последваха Го големи множества.

2 И, ето, един прокажен дойде при Него, кланяше Му се и каза: Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш. 3 Тогава Иисус простря ръка и се допря до него и рече: Искам; бъди очистен. И на часа му се очисти проказата. 4 И Иисус му каза: гледай да не кажеш това никому; но, за свидетелство на тях, иди да се покажеш на свещеника, и принеси дара, който Мойсей е заповядал. 5 А когато влезе в Кипернаум, един стотник дойде при Него и Му се молеше, казвайки: 6 Господи, слугата ми лежи у дома парализиран, и много се мъчи. 7 Той му казва: Ще дойда и ще го изцеля. 8 Стотникът в отговор Му рече: Господи не съм достоен да влезеш под стряхата ми; но каки само една дума, и слугата ми ще оздравее. 9 Защото и аз съм подвластен човек и имам подчинени на мен войници; и казвам на тогова: Иди, и той отива; и на друг: Дойди, и той дохожда; а на слугата си: Стори това, и го струва. 10

Иисус, като чу това, почуди се, и рече на ония, които идеха изподире: Истина ви казвам, нито в Израиля съм намерил толкова вяра. 11 Но казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и запад, и ще насядат с Авраама, Исаака и Якова в небесното царство; 12 а чадата на царството ще бъдат изхвърлени във книжниците си казаха: Този богохулствува. 4 А Иисус, външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане като узна помислите им, рече на паралитика: Дерзай, синко; прощават ти се греховете. 3 И, ето, някои от със зъби. 13 Тогава Иисус рече на стотника: Иди си; в сърцата си? 5 Защото кое е по-лесно, да река: както си повярвал, така нека ти бъде. И слугата оздравя в същия час. 14 И когато дойде Иисус в ходи? 6 Но, за да познаете, че Човешкият Син къщата на Петра, видя, че тъща му лежеше болна и има власт на земята да прощава греховете (тогава от треска. 15 И допря се до ръката й, и треската я остави; и тя стана да Му прислужва. 16 А когато видя Исая, който казва: "Той взе на Себе Си един човек, на име Матей, седящ в бирничеството; нашите немощи, И болестите ни понесе". 18 И като видя Иисус около Себе Си много народ, заповяда да минат отвъд езерото. 19 И дойде един книжник и каза: Учителю, ще вървя след Тебе където и да насяда с Иисуса и с учениците Му. 11 И фарисеите, идеш. 20 Иисус му каза: Лисиците си имат леговища, като видяха това, рекоха на учениците Му: Защо

и небесните птици гнезда; а Човешкият Син няма где си на канара; 21 А друг от учениците Му рече: духнаха ветровете, и устремиха се върху тая къща; Господи, позволи ми първо да отида и погреба баща но тя не падна, защото бе основана на канара. 26 И, ето, голяма буря се подигна на езерото, и Той спеше. 25 Тогава се приближиха, събудиха Го и казаха: Господи, спаси! Загиваме! 26 А Той им каза: Защо сте страхливи, маловерци? Тогава стана, смъмри ветровете и вълните, и настана голяма тишина. 27 А човеците се чудеха и казаха: Какъв е Тоя, че и ветровете и вълните (Ръцки: Морето.) Му се покоряват? 28 И когато дойде на отвъдната страна, в гадаринската земя, срещнаха Го двама хванати от бяс, които излизаха от гробищата, твърде свирепи, така щото никой не можеше да мине през онзи път. 29 И, ето, извикаха, казвайки: Какво имаш с нас, Ти Божий Сине? Нима си дошъл тук преди време да ни мъчиш? 30 А надалеч от тях имаше голямо стадо свине, което пасеше. 31 И бесовете му се молеха, думайки: Ако ни изпъдиш, изпрати ни в стадото свине. 32 И рече им: Идете. И те като излязоха, отидаха в свинете; и, ето, цялото стадо се спусна долу по стръмнината в езерото, и загина във водата. 33 А свинарите побягнаха, и като отидаха в града разказаха всичко, и това що бе станало с хванатите от бяс. 34 И, ето, целият град излезе да посрещне Иисуса; и като Го видяха, помолиха Му се да си отиде от техните предели.

## 9 Тогава Той влезе в една ладия, премина и дойде в Своя Си град. 2 И, ето, донесоха при Него един паралитик, сложен на постелка; и Иисус като видя вярата им, рече на паралитика: Дерзай, синко; прощават ти се греховете. 3 И, ето, някои от книжниците си казаха: Този богохулствува. 4 А Иисус, като узна помислите им, рече: Защо мислите зло със зъби. 13 Тогава Иисус рече на стотника: Иди си; в сърцата си? 5 Защото кое е по-лесно, да река: Прощават ти се греховете, или да река: Стани и оздравя в същия час. 14 И като дойде Иисус в ходи? 6 Но, за да познаете, че Човешкият Син къщата на Петра, видя, че тъща му лежеше болна и има власт на земята да прощава греховете (тогава от треска. 15 И допря се до ръката й, и треската я остави; и тя стана да Му прислужва. 16 А когато видя Исая, който казва: "Той взе на Себе Си един човек, на име Матей, седящ в бирничеството; нашите немощи, И болестите ни понесе". 18 И като видя Иисус около Себе Си много народ, заповяда да минат отвъд езерото. 19 И дойде един книжник и каза: Учителю, ще вървя след Тебе където и да насяда с Иисуса и с учениците Му. 11 И фарисеите, идеш. 20 Иисус му каза: Лисиците си имат леговища, като видяха това, рекоха на учениците Му: Защо

яде вашият учител с бирниците и грешниците? 12 когато видя множествата, смили се за тях, защото А Той, като чу това, рече: Здравите нямат нужда бяха отрудени и пръснати като овце, които нямат от лекар, а болните. 13 Но идете и научете се пастир. 37 Тогава рече на учениците Си: Жетвата и що значи тази дума: "Милост искам, а не жертви", изобилна, а работниците малко; 38 затова, молете защото не съм дошъл да призова праведните, а се на Господаря на жетвата да изпрати работници на грешните [на покаяние]. 14 Тогава доходжат при Него жетвата Си.

Йоановите ученици и казват: Защо ние и фарисеите постим много, а Твоите ученици не постят? 15 Иисус им каза: Могат ли сватбите да жалеят, докато е с тях младоженецът? Ще дойде обаче, време, когато младоженецът ще им се отнеме; и тогава ще постят. 16 Никой не кърпи вехта дреха с невалян плат; защото това, което трябваше да я запълни, отдира от дрехата, и съдраното става по-лошо. 17 Нито наливат ново вино във вехти мехове; инак, меховете се спукват, виното изтича, и меховете се изхабяват. Но наливат ново вино в нови мехове, та и двете се запазват. 18 Когато им говореше това, ето, един началник дойде и им се кланяше, и казваше: Дъщеря ми току що умря; но дойди и възложи ръката Си на нея и тя ще оживее. 19 И, като стана, Иисус отиде подир него, тоже и учениците му. 20 И, ето, една жена, която имаше кръвотечение дванадесет години, приближи се изтозад и се допря до полата на дрехата му; 21 защото си думаше: Ако се допра до дрехата му, ще оздравея. 22 А Иисус като се обърна и я видя, рече: Дерзай, дъщерю; твоята вяра те изцели. И от същия час жената оздравя. 23 И когато дойде Иисус в къщата на началника, и видя свиричите и народа разтревожен, рече: 24 Идете си, защото момичето не е умряло, но спи. А те му се присмилаха. 25 А като изпъдиха народа, Той влезе и я хвана за ръката; и момичето стана. 26 И това са разчу по цялата оная страна. 27 И когато Иисус си отиваше оттам, подир него вървяха двама слепи, които викаха, казвайки: Смили се за нас, Сине Давидов! 28 И като влезе въкъщи, слепите се приближиха до него; и Иисус им казва: Вярвате ли че мога да сторя това? Казват му: Вярваме, Господи. 29 Тогава Той се допря до очите им, и рече: Нека ви бъде според вярата ви. 30 И очите им се отвориха. А Иисус им заръча строго, като каза: Внимавайте никой да не знае това. 31 А те, като излязоха разгласиха славата му по цялата оная страна. 32 И когато те излизаха, ето, доведоха при него един ням човек, хванат от бяс. 33 И след като бе изгонен бесът, немият проговори; и множествата се чудеха и думаха: Никога не се е виждало такова нещо в Израилия. 34 А фарисеите казваха: Чрез началника на бесовете Той изгонва бесовете. 35 Тогава Иисус обикаляше всичките градове и села и поучаваше в синагогите им и проповядваше благовестието на царството; и изцеляваше всяка болест и всяка ваква немощ. 36 А

10 И като повика дванадесетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове, да ги изгонват, и да изцеляват всяка ваква болест и всяка ваква немощ. 2 А ето имената на дванадесетте апостоли: първият, Симон, който се нарича Петър, и Андрей, неговият брат; Яков Заведеев, и Йоан, неговият брат; 3 Филип и Вартоломей; Тома и Матей бирникът; Яков Алфеев и Тадей; 4 Симон Зилот и Юда Искариотски, който Го предаде. 5 Тия дванадесет души Иисус изпрати и заповядда им, казвайки: Не пътувайте към езичниците, и в самарийски град не влизайте; 6 но по-добре отивайте при изгубените от Израилевия дом. 7 И като отивате, проповяддайте, казвайки: Небесното царство наближи. 8 Болни изцелявайте, мъртви възкресявайте, прокажени очиствайте, бесове изгонвайте; даром сте приели, даром давайте. 9 Не вземайте нито злато, нито сребро, нито медна монета в пояса си, 10 нито торба за път, нито две ризи, нито обуща, нито тояга; защото работникът заслужава своята прехрана. 11 И в кой да било град или село, като влезете, разпитвайте кой в него е достоен, и там оставайте докле си отидете. 12 А когато влизате в дома, поздравявайте го. 13 И ако домът бъде достоен, нека дойде на него вашият мир; но ако не бъде достоен, мирът ви нека се върне към вас. 14 И ако някой не ви приеме, нито послуша думите ви, когато излизате от дома му, или от онзи град, отърсете праха от нозете си. 15 Истина ви казвам, по-леко ще бъде наказанието на содомската и гоморската земя в съдия ден, отколкото на онзи град. 16 Ето, Аз ви изпращам като овце посред вълци; бъдете, прочее, разумни като змиите, и незлобливи като гълъбите. 17 А пазете се от човеците защото ще ви предават на събори, и в синагогите си ще ви бият. 18 Да! И пред управители и царе ще ви извеждат, поради Мене, за да свидетелствувате на тях и на народите. 19 А когато ви предадат, не се беспокойте, как или какво да говорите, защото в същия час ще ви се даде какво да говорите. 20 Защото не сте вие, които говорите, но Духът на Отца ви, Който говори чрез вас. 21 Брат брата ще предаде на смърт, и баща чадо; и чада ще се подигат против родителите си и ще ги умъртвят. 22 Ще бъдете мразени от всички, поради Моето име; а който устои до край, той ще бъде спасен. 23 А когато ви гонят от тоя град, бягайте в другия; защото истина ви казвам: Няма да изходите Израилевите

градове докле дойде Човешкият Син. 24 Ученикът не се съблазнява в Мене. 7 И когато те си отиваха, не е по-горен от учителя си, нито слугата е по-горен Иисус почна да казва на народа за Йоана: Какво от господаря си. 25 Доста е на ученика да бъде излязохте да видите в пустинята? Тръстика ли от като учителя си, и слугата като господаря си. Ако вярът разлюяван? 8 Но какво излязохте да видите? стопанинът на дома нарекоха Веезевул, то колко Човек в меки дрехи ли облечен? Ето, тия, които повече домашните му! 26 И тъй, не бойте се от тях; носят меки дрехи, са в царски дворци. 9 Но защо защото няма нищо покрито, което не ще се открие, излязохте? Пророк ли да видите? Да, казвам ви, и и тайно, което не ще се узнае. 27 Това, което ви повече от пророк. 10 Това е онзи, за когото е писано: говоря в тъмно, кажете го на видело; и което чуете "Ето, Аз изпращам вестителя Си пред Твоето лице, на ухо, прогласете го от покрива. 28 Не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но по-скоро бойте се от оногова, който може и душа и тяло да погуби в първата. (Geenna g1067) 29 Не Който ще устрои пътя Ти пред Тебе." 11 Истина ви продават ли се две врабчета за един асарий? И пак на Йоана Кръстителя до сега небесното царство на ни едно от тях няма да падне на земята без волята сила се взема, и които се насилят го грабват. 13 на Отца ви. 30 А вам и космите на главата са всички Защото всичките пророци и законът пророкуваха преброени. 31 Не бойте се, прочее, вие сте много по- до Йоана; 14 и, ако искате до го приемете, тоя е скъпи от врабчетата. 32 И тъй, всеки, който изповядва Илия, който имаше да дойде. 15 Който има уши да Мене пред човеците, ще го изповядам и Аз пред слуша, нека слуша. 16 А на какво да уприлича това Отца Си, Който е на небесата. 33 Но всеки, който се поколение? То прилича на деца, седящи по пазарите, отрече от Мене пред човеците, ще се отрека и Аз от които викат на другарите си, казвайки: 17 Свирихме него пред Отца Си, Който е на небесата. 34 Да не ви, и не играхте; ридахме, и не жалеехте. 18 Защото мислите, че дойдох да поставя мир на земята; не дойдох да поставя мир, а нож. 35 Защото дойдох бирниците и на грешниците! Но пак, мъдростта се да настрои човек против баща му, дъщеря против на човека ще бъдат домашните му. 37 Който люби оправдава от делата си. 20 Тогава почна да укорява баща или майка повече от Мене, не е достоен за градовете, гдето се извършиха повечето от Неговите Мене; и който люби син или дъщеря повече от Мене, велики дела, за гдето не се покаяха: 21 Горко ти не е достоен за Мене. 38 и който не вземе кръста Хоразине! Горко ти, Витсаидо! Защото, ако бяха си и не върви след Мене, не е достоен за Мене. 39 Който намери живота си, ще го изгуби; и който се извършили в Тир и Сидон велики дела, които изгуби живота си, заради Мене, ще го намери. 40 Който приема вас, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Мe е пратил. 41 Който приема пророк в името на пророк, награда на пророк ще получи; и който приема праведник в име на праведник, награда на праведник ще получи. 42 И който напои един от тия скромните само с една чаша студена вода, в име на ученик, истина ви казвам, никак няма да изгуби наградата си.

**11** А Иисус, когато свърши наставленията Си към дванадесетте Си ученика, замина оттам да поучава и проповядва по градовете им. 2 А Йоан като чу в тъмницата за делата на Христа, прати от учениците си да Му кажат: 3 Ти ли си оння, Който има да дойде, или друг да очакваме? 4 Иисус в отговор им рече: Идете, съобщете на Йоана това, което чувате и виждате: 5 Слепи прогледват, куци прохождат, прокажени се очистват и глухи прочувват; мъртви биват възкресявани, и на сиромасите се проповядва благовестието. 6 И блажен оння, който

не се съблазнява в Мене. 7 И когато те си отиваха, не е по-горен от учителя си, нито слугата е по-горен Иисус почна да казва на народа за Йоана: Какво от господаря си. 25 Доста е на ученика да бъде излязохте да видите в пустинята? Тръстика ли от като учителя си, и слугата като господаря си. Ако вярът разлюяван? 8 Но какво излязохте? Пророк ли да видите? Да, казвам ви, и и тайно, което не ще се узнае. 27 Това, което ви повече от пророк. 10 Това е онзи, за когото е писано: говоря в тъмно, кажете го на видело; и което чуете "Ето, Аз изпращам вестителя Си пред Твоето лице, на ухо, прогласете го от покрива. 28 Не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но по-скоро бойте се от оногова, който може и душа и тяло да погуби в първата. (Geenna g1067) 29 Не Който ще устрои пътя Ти пред Тебе." 11 Истина ви продават ли се две врабчета за един асарий? И пак на Йоана Кръстителя до сега небесното царство на ни едно от тях няма да падне на земята без волята сила се взема, и които се насилят го грабват. 13 на Отца ви. 30 А вам и космите на главата са всички Защото всичките пророци и законът пророкуваха преброени. 31 Не бойте се, прочее, вие сте много по- до Йоана; 14 и, ако искате до го приемете, тоя е скъпи от врабчетата. 32 И тъй, всеки, който изповядва Илия, който имаше да дойде. 15 Който има уши да Мене пред човеците, ще го изповядам и Аз пред слуша, нека слуша. 16 А на какво да уприлича това Отца Си, Който е на небесата. 33 Но всеки, който се поколение? То прилича на деца, седящи по пазарите, отрече от Мене пред човеците, ще се отрека и Аз от които викат на другарите си, казвайки: 17 Свирихме него пред Отца Си, Който е на небесата. 34 Да не ви, и не играхте; ридахме, и не жалеехте. 18 Защото мислите, че дойдох да поставя мир на земята; не дойдох да поставя мир, а нож. 35 Защото дойдох бирниците и на грешниците! Но пак, мъдростта се да настрои човек против баща му, дъщеря против на човека ще бъдат домашните му. 37 Който люби оправдава от делата си. 20 Тогава почна да укорява баща или майка повече от Мене, не е достоен за градовете, гдето се извършиха повечето от Неговите Мене; и който люби син или дъщеря повече от Мене, велики дела, за гдето не се покаяха: 21 Горко ти не е достоен за Мене. 38 и който не вземе кръста Хоразине! Горко ти, Витсаидо! Защото, ако бяха си и не върви след Мене, не е достоен за Мене. 39 Който намери живота си, ще го изгуби; и който се извършили в Тир и Сидон велики дела, които изгуби живота си, заради Мене, ще го намери. 40 Който приема вас, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Мe е пратил. 41 Който приема пророк в името на пророк, награда на пророк ще получи; и който приема праведник в име на праведник, награда на праведник ще получи. 42 И който напои един от тия скромните само с една чаша студена вода, в име на ученик, истина ви казвам, никак няма да изгуби наградата си.

**11** А Иисус, когато свърши наставленията Си към дванадесетте Си ученика, замина оттам да поучава и проповядва по градовете им. 2 А Йоан като чу в тъмницата за делата на Христа, прати от учениците си да Му кажат: 3 Ти ли си оння, Който има да дойде, или друг да очакваме? 4 Иисус в отговор им рече: Идете, съобщете на Йоана това, което чувате и виждате: 5 Слепи прогледват, куци прохождат, прокажени се очистват и глухи прочувват; мъртви биват възкресявани, и на сиромасите се проповядва благовестието. 6 И блажен оння, който

извършили в Содом велики дела, които се извършиха в тебе, той би и до днес останал. (Hadès g86) 24 И казвам ви, че в същия ден наказанието на содомската земя ще бъда по-леко отколкото на тебе. 25 В онова време Иисус проговори, казвайки: Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и земята, за гдето си утаил това от мъдрите и разумните, а си го открил на младенците. 26 Да, Отче защото така Ти се видя угодно. 27 Всичко Ми е предадено от Отца Ми; и, освен Отца, никой не познава Сина; никой познава някой Отца, освен Синът и оння, комуто Синът би благоволил да Го открие. 28 Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. 29 Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кръсть и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си. 30 Защото Моето иго е благо, и Моето бреме е леко.

**12** По онова време, в една събота, Иисус минаваше изгонвам бесовете, то Божието царство е дошло през посевите; а учениците Му, като огладняха, върху вас. **29** Или как може да влезе някой в къщата почнаха да късат класове и да ядат. **2** А фарисеите, на силния човек и да му ограби покъщнината, ако като видяха това, рекоха Му: Виж Твоите ученици първо не върже силния? **30** Който не е с Мене, той е вършат каквото не е позволено да се върши в събота. против Мене; и който не събира с Мене, разпилива. **3** А Той им рече: Не сте ли чели що стори Давид, **31** Затова ви казвам: Всеки грях и хула ще се прости когато огладня той и мъжете, които бяха с него, **4** как на човеците; но хулата против Духа няма да се влезе в Божия дом и яде от присъствените хлябове, прости. **32** И ако някой каже дума против Човешкия които не бе позволено да яде ни той, нито ония, Син, ще му се прости; но ако някой каже дума които бяха с него, а само свещениците? **5** Или не против Святия Дух, няма да му се прости, нито в тоя сте ли чели в закона, че в съботен ден свещениците свят(Или: век.), нито в бъдещия. (aiōn g165) **33** Или в храма нарушават съботата, и пак не са виновни. **6** направете дървото добро, и плода му добър; или Но казвам ви, че тук има повече от храма. **7** Но ако направете дървото лошо, и плода му лош; защото от бяхте знаели що значи тая дума: "Милост искам, а плода се познава дървото. **34** Рожби ехидни! Как не жертва", не бихте осъдили невинните. **8** Защото можахте да говорите добро, като сте зли? Защото от Човешкият Син е Господар на съботата. **9** И като онова, което препълва сърцето, говорят устата. **35** замина оттам, дойде в синагогата им. **10** И ето човек Добрият човек от доброто си съкровище изважда с изсъхнала ръка; и, за да обвинят Иисуса, попитаха добри неща; а злият човек от злото си съкровище Го казва: Позволено ли е човек да изцелява в изважда зли неща. **36** И казвам ви, че за всяка празна събота? **11** И Той им каза: Кой човек от вас, ако има дума, която кажат човеците, ще отговарят в съдния една овца, и тя в съботен ден падне в яма, не ще я ден. **37** Защото от думите си ще се оправдаеш, и улови и извади? **12** А колко е по-скъп човек от овца! от думите си ще се осъдиш. **38** Тогава някой от Затова позволено е да се прави добро в съботен книжниците и фарисеите Му отговориха, казва: ден. **13** Тогава казва на човека: Простри ръката си. И Учителю, искахме да видим знамение от Тебе. **39** А той я простря; и тя стана здрава като другата. **14** Той в отговор им рече: Нечестиво и прелюбодейно А фарисеите, като излязоха, наговориха се против поколение иска знамение, но друго знамение няма Него, как да Го погубят. **15** Но Иисус, като позна това, да му се даде, освен знамението на пророк Йона. оттегли се оттам; и мнозина тръгнаха подире Му, **40** Защото, както Йона беше в корема на морското и Той ги изцели всички. **16** И заръча им да го не чудовище три дни и три нощи, така и Човешкият разгласяват; **17** за да се създне реченото чрез пророк Син ще бъде в сърцето на земята три дни и три Йисайя, който казва: **18** "Ето Моят служител, Когото нощи. **41** Ниневийските мъже ще се явят на съда с избрахи Моят възлюбен, в Когото е благоволението това поколение, и ще го съдят, защото те се покаяха на душата Ми; ще положа Духа Си на Него, И Той чрез Йоновата проповед; а ето, тук има повече ще възвести съдба на народите. **19** Няма да се от Йона. **42** Южната царица ще се яви на съда с скара, нито да извика, Нито ще чуе някой гласа това поколение и ще го осъди, защото тя дойде Му по площадите; **20** Смазана тръстика няма да от краищата на земята за да чуе Соломоновата пречупи, И замъждал фитил няма да угаси, Докато мъдрост; а, ето, тук има повече от Соломона. **43** изведе правосъдието към победа. **21** И в Неговото Когато нечистият дух излезе от човека, той минава име народите ще се надяват". **22** Тогава доведоха през безводни места да търси покой, и не намира. **44** при Него един хванат от бяс, сляп и ням; и го изцели, Тогава казва: Ще се върна в къщата си отгдето съм тъй щото немият и проговори и прогледа. **23** И излязъл. И, като дойде намира я празна, пометена всичките множества се смяха и думаха: Да не би и наредена. **45** Тогава отива и взема при себе си Този да е Давидовият син? **24** А фарисеите, като чуха седем други духове, по-зли от него, и, като влязат, това, рекоха: Тоя не изгонва бесовете, освен чрез живеят там; и последното състояние на оння човек началника на бесовете, Веелзвула. **25** А Иисус, като става по-лошо от първото. Също така ще бъде и знаеше техните помисли, рече им: Всяко царство, на това нечестиво поколение. **46** Когато Той още разделено против себе си, запустява; и никой град говореше на народа, ето, майка Му и братята Му или дом, разделен против себе си няма да устои. **26** стояха вън и искаха да Му говорят. **47** И някой си Му Ако Сатана изгонва Сатана, той се е разделил против рече: Ето, майка Ти и братята Ти стоят вън и искат себе си; тогава как ще устои неговото царство? **27** да Ти говорят. **48** А той в отговор рече на този, който При това, ако аз чрез Веелзвула изгонвам бесовете, Му каза това: Коя е майка Ми? И кои са братята чрез кого ги изгонват вашите възпитаници? Затова, Ми? **49** И като простря ръка към учениците Си рече: те ще ви бъдат съдии. **28** Но ако Аз чрез Божия Дух Ето майка Ми братята Ми! **50** Защото върши

волята на Отца Ми, Който е на небесата, той ми е брат и сестра и майка.

**13** В същия ден Иисус излезе из къщи и седна край езерото. **2** И събраха се до Него големи множества, така щото влезе и седна в една ладия; а целият народ стоеше на брега. **3** И говореше им много с притчи, казвайки: Ето, сеячът излезе да сее; **4** и като сееше някои зърна паднаха край пътя: птиците дойдоха и ги изкъльваха. **5** А други паднаха на канаристите места, где нямаше много пръст; и твърде скоро поникнаха, защото нямаше дълбока почва; **6** и като изгря слънцето, пригоряха, и понеже нямаша корен изсъхнаха. **7** Други пък паднаха между тръните; тръните пораснаха и ги заглушиха. **8** А други паднаха на добра земя, и дадоха плод, кое стократно, кое шестдесет, кое тридесет. **9** Който има уши [да слуша], нека слуша. **10** Тогава се приближиха учениците Му и Му казаха: Защо им говориш с притчи? **11** А Той в отговор им каза: Защото на вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, а на тях не е дадено. **12** Защото който има, нему ще се даде, и ще има изобилие; а който няма, от него ще се отнеме и това, което има. **13** Затова им говоря с притчи, защото гледат, а не виждат; чутят а не слушат, нито разбират. **14** На тях се изпълнява Исаевото пророчество, което казва: "С уши ще чуете, а никак няма да разберете; И с очи ще гледате, а никак няма да видите. **15** Защото сърцето на тия люде е задебеляло. И с ушите си тежко чуват, И очите си склониха; Да не би да видят с очите си, И да чутят с ушите си, И да разберат със сърцето си, И да се обърнат, И Аз да ги изцеля". **16** А вашите очи са блажени, защото виждат, и ушите ви, защото чутват. **17** Защото истина ви казвам, че мнозина пророци и праведници са желали да видят това, което вие виждате, но не видяха, и да чутят това, което вие чувате, но не чуха. **18** Вие, прочее, чуйте какво значи притчата за сеяча. **19** При всекиго, който чуе словото на царството и не го разбира, дохожда лукавият и грабва посияното в сърцето му; той е посияното край пътя. **20** А посияното на канаристите места е онъ, който чуе словото и веднага с радост го приема; **21** корен, обаче, няма в себе си, но е привременен; и когато настане напаст или гонение поради словото, на часа се съблазнява. **22** А посияното между тръните е онъ, който чува словото; но светските грижи и примамката на богатството заглушават словото, и той става безплоден. (αἰῶν g165) **23** А посияното на добра земя е онъ, който чуе словото и го разбира, който и дава плод, и принася кое стократно, кое шестдесет, кое тридесет. **24** Друга притча им предложи, като каза: Небесното царство се уприличава на човек, който е посял добро семе на нивата си; **25** но,

когато спяха човеците, неприятелят му дойде и пося плевели между житото, и си отиде. **26** А когато поникна ствълът и завърза плод, тогава се появиха и плевелите. **27** А слугите на домакина дойдоха и му казаха: Господине, не пося ли добро семе на нивата си? Тогава откъде са плевелите? **28** Той им каза: Някой неприятел е сторил това. А слугите му казаха: Като е тъй искаш ли да идем да го оплевим? **29** А той каза: Не искам; да не би, като плевелите, да изскубете заедно с тях и житото. **30** Оставете да растат и двете заедно до жетва; а във време на жетва ще река на жетварите: Съберете първо плевелите, и вържете ги на снопове за изгаряне, а житото приберете в житницата ми. **31** Друга притча им предложи, казвайки: Небесното царство прилича на синапово зърно, което човек взе и го пося на нивата си; **32** което наистина е по-малко от всичките семена, но, когато порасте, е по-голямо от злаковете, и става дърво, така щото небесните птици дохождат и се подслоняват по клончетата му. **33** Друга притча им каза: Небесното царство прилича на квас, който една жена взе и замеси в три мери брашно, докле вкисна всичкото. **34** Всичко това Иисус изказа на народа с притчи, и без притчи не им говореше; **35** за да се изпълни реченото чрез пророка, който казва: "Ще отворя устата Си в притчи; Ще изкажа скритото още от създанието на света". **36** Тогава Той оставил народа и дойде въкъщи. И учениците Му се приближиха при Него и казаха: Обясни ни притчата за плевелите на нивата. **37** А в отговор Той каза: Сеячът на доброто семе е Човешкият Син; **38** нивата е светът; доброто семе, това са чадата на царството; а плевелите са чадата на лукавия; **39** неприятелят, който ги пося, е дяволът; жетвата е свършкът на века; а жетварите са ангели. (αἰῶν g165) **40** И тъй, както събират плевелите и ги изгарят в огън, така ще бъде и при свършката на века. (αἰῶν g165) **41** Човешкият Син ще изпрати ангелите Си, които ще съберат от царството Му всичко що съблазнява, и ония, които вършат беззаконие, **42** и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърдане със зъби. **43** Тогава праведните ще блеснат като слънцето в царството на Отца Си. Който има уши [да слуша], нека слуша. **44** Небесното царство прилича на имане скрито в нива, което, като го намери човек, скрива го, и в радостта си отива, продава всичко що има, и купува оная нива. **45** Небесното царство прилича още на търговец, който търсеше хубави бисери, **46** и, като намери един скъпоценен бисер, отиде, продаде всичко що имаше и го купи. **47** Небесното царство прилича още на мрежа, хвърлена в езерото, която събира риби от всякакъв вид, **48** и, като се напълни изтеглиха я на брега, седнаха и прибраха

добрите в съдове, а лошите изхвърлиха. **49** Така ще бъде и при свършена на века; ангелите ще излязат и ща отъчат нечестивите измежду праведните, (аён **g165**) **50** и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърдане със зъби, **51** [Исус им казва]: народъ. **20** И всички ядоха и се наститиха; и дигнаха Разбрахте ли всичко това? Те Му казват: Разбрахме. **21** А Той им рече: Затова, всеки книжник, който е ония, които ядоха, бяха около пет хиляди мъже, учил за небесното царство, прилича на домакин, освен жени и деца. **22** И на часа Исус накара който изважда от съкровището си ново и старо. **53** учениците да влязат в ладията и да отидат преди Тогава Исус, когато свърши тия притчи замина си оттам. **54** И като дойде в родината Си, поучаваше ги в синагогите им, така щото те се чудеха и думаха: От къде са на Тогова тая мъдрост и и тия велики дела? **55** Не е ли Тоя син на дърводелеца? Майка му не казва ли се Мария, и братята му Яков и Йосиф, Симон и Юда? **56** И сестрите му не са ли всички като вървеше по езерото. **26** А учениците, като Го при нас? От къде е, прочее, на този всичко това? **57** видях да ходи по езерото; смутиха се и думаха, че И съблазняваха се в Него. А Исус им рече: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина и в своя дом. **58** И не извърши там много велики дела, поради неверието им.

**14** В онова време четверовластникът Ирод чу слуха, който се носеше за Исуса; **2** и рече на слугите си: Тоя е Йоан Кръстител; той е възкръснал от мъртвите, и затова тия сили действуват чрез него. **3** Защото Ирод беше хванал Йоана и беше го вързал и турил в тъмница, поради Иродиада, жената на брата си Филипа; **4** понеже Йоан му казваше: Не ти е позволено да я имаш. **5** И искаше да го убие, но се боеше от народа, защото го имаха за пророк. **6** А когато настани рожденият ден на Ирода, Иродиадината дъщеря игра всред събраниите и угоди на Ирода. **7** Затова той с клетва се обеща да ѝ даде каквото и да му поиска. **8** А тя, подучена от майка си, каза: Дай ми тук на блюдо главата на Йоана Кръстителя. **9** Царят се наскърби; но заради клетвите си, и заради седящите с него, заповядва да ѝ се даде. **10** И прати да обезглагват Йоана в тъмницата. **11** И донесоха главата му на блюдо и дадоха я на девойката, а тя я занесе на майка си.

**12** А учениците му като дойдоха, дигнаха тялото и го погребаха; и отдоха и казаха на Исуса. **13** А Исус, като чу това, оттегли се оттам, с ладия на уединено място настрана; а народът като разбра, отиде подир него пеша от градовете. **14** И Той, като излезе, видя голямо множество, смили се за Тогава, като заповядва да се насяда на тревата, взе петте хляба и двете риби, погледна към небето и благослови; и като разчули народъ да си отиде пи селата да си купи храна. **16** Но сърцето им далеч отстои от Мене. **9** Обаче А Исус им рече: Няма нужда да отидат; дайте им напразно Ми се кланят, като преподават за поучения вие да ядат. **17** А те му казаха: Имаме тук само пет човешки заповеди". **10** И като повика народа, рече хляба и две риби. **18** А Той рече: Донесете ги тук им: Слушайте и разбирайте! **11** Това, което влеза

при Мене. **19** Тогава, като заповядва на народа да насяда на тревата, взе петте хляба и двете риби, останалите къшети, дванадесет пълни коша. **21** А **52** А Той им рече: Затова, всеки книжник, който е ония, които ядоха, бяха около пет хиляди мъже, учил за небесното царство, прилича на домакин, освен жени и деца. **22** И на часа Исус накара който изважда от съкровището си ново и старо. **53** учениците да влязат в ладията и да отидат преди Тогава Исус, когато свърши тия притчи замина си Него на отвъдната страна, докле разпусне народа. **23** И като разпусна народа, качи се на бърдото да се помоли насаме. И като се свечери, Той беше там сам. **24** А ладията бе вече всред езерото, бълскана е призрак, и от страх извикаха. **27** И Исус веднага им проговори, казвайки: Дерзайте! Аз съм; не бойте се. **28** И Петър в отговор му рече: Господи, ако си Ти, кажи ми да дойда при Тебе по водата. **29** А Той рече: Дойди. И Петър слезе от ладията и ходеше по водата да иде при Исуса. **30** Но като виждаше вътвърд [силен], уплаши се и, като потъваше, извика, казвайки: Господи избави ме! **31** И Исус веднага простря ръка, хвана го, и му рече: Маловерецо, защо се усъмни? **32** И като влязоха в ладията, вътвърд утихна. **33** А ония, които бяха в ладията, му се поклониха и казаха: Наистина Ти си Божий Син. **34** И като преминаха езерото, дойдоха в генисаретската земя. **35** И когато Го познаха тамошните мъже, разпратиха по цялата оная околност и доведоха при Него всичките болни; **36** и молеха Го да се допрат само до полата на дрехата му; и колкото се допряха, се изцелиха.

**15** Тогава дойдоха при Исуса фарисеи и книжници от Ерусалим и казаха: **2** Защо Твоите ученици престъпват преданието на старейшините? Понеже не си мият ръцете, когато ядат хляб. **3** А Той в отговор им каза: Защо и вие заради вашето предание престъпвате Божията заповед? **4** Защото Бог каза: "Почитай баща си и майка си"; и **5** Но вие казвате: Който рече на баща си или майка си: Това мое имане, с което би могъл да си помогнеш, е подарено Така, заради вашето предание, осуетихте Божията тях, и изцели болните им. **6** - той да не почита баща си, [или майка си]. **7** Лицемери! Добре е пророкувал Исаия за учениците дойдоха при Него, и рекоха: Мястото е вън, като е казал: **8** "Тия люде [се приближават уединено, и времето е вече напреднало; разпусни при Мене с устата си, и] Ме почитат с устните си; народа да си отиде пи селата да си купи храна. **16** Но сърцето им далеч отстои от Мене. **9** Обаче А Исус им рече: Няма нужда да отидат; дайте им напразно Ми се кланят, като преподават за поучения вие да ядат. **17** А те му казаха: Имаме тук само пет човешки заповеди". **10** И като повика народа, рече хляба и две риби. **18** А Той рече: Донесете ги тук им: Слушайте и разбирайте! **11** Това, което влеза

в устата, не осквернява човека; но това, което се, и дигнаха останалите къщи, седем кошици излиза от устата, то осквернява човека. 12 Тогава се пълни. 38 А ония, които ядоха, бяха четири хиляди приближиха учениците Му и рекоха: Знаеш ли, че фарисеите се съблазниха като чуха тая дума? 13 А Той в отговор рече: Всяко растение, което Моят небесен Отец не е насадил, ще се изкорени. 14 Оставете ги; те са слепи водачи; а слепец слепеща ако води, и двамата ще паднат в ямата. 15 Петър в отговор Му рече: Обясни ни тая притча. 16 А Той каза: И вие ли сте още без разумление. 17 Не разбирайте ли, че всичко ще влезе в устата, минава в корема, и се изхвърля в захода? 18 А онова, което излиза из устата, произхожда от сърцето, и то осквернява човека. 19 Защото от сърцето произлизат зли помисли, убийства, прелюбодеяства, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули. 20 Тия са нещата, които оскверняват човека; а да яде с немити ръце, това не го осквернява. 21 И, като излезе оттам, Иисус се оттегли в тирските и сидонските страни. 22 И, ето, една ханаанка излезе от ония места и извика, казвайки: Смили се за мене Господи, Сине Давидов; дъщеря ми зле се мъчи от бяс. 23 Но Той не й отговори ни дума. Учениците дойдоха и Му се молеха, като рекоха: Отпрати я, защото вика подире ни. 24 А Той в отговор каза: Аз не съм пратен, освен до загубените овце от Израилевия дом. 25 А тя дойде, кланяше Му се и казваше: Господи помогни ми. 26 Той в отговор рече: Не е прилично да се вземе хляба на децата и да се хвърли на кученцата. 27 А тя рече: Така, Господи; ни и кученцата ядат от трохите, които падат от трапезата на господарите им. 28 Тогава Иисус в отговор й рече: О жено, голяма е твоята вяра; нека ти бъде според желанието. И дъщеря й оздравя в същия час. 29 И като замина оттам, Иисус дойде при галилейското езеро; и качи се на бърдото и седеше там. 30 И дойдоха при Него големи множества, които имаха със себе си куци, слепи, неми, недъгави и много други, и сложиха ги пред нозете Му; и Той ги изцели; 31 Така щото народът се чудеше, като гледаше неми да говорят, недъгави оздравели, куци да ходят, и слепи да гледат. И прославиха Израилевия Бог. 32 А Иисус повика учениците Си и рече: Жално Ми е за народа, защото три дни вече седят при Мене и нямат що да ядат; а не искам да ги разпусна гладни, да не би да им премалее по пътя. 33 Учениците Му казаха: Отгде да имаме в уединено място толкова хляб, че да нахраним такова голямо множество? 34 Иисус им каза: Колко хляба имате? А те рекоха: Седем и малко рибки. 35 Тогава заповяда на народа да насядат на земята. 36 И като взе седемте хляба и рибите, благодари и разчули; и даде на учениците, а учениците на народа. 37 И ядоха всички и насилиха

**16** Тогава фарисеите и садуките дойдоха при Иисус, и, за да Го изпитат, поискаха Му да им покаже знамение от небето. 2 А Той в отговор им рече: Когато се свечери, думате **3** а сутрин: Днес времето ще бъде лошо, защото небето се червенеето напръщено. Вие знаете да разтълкувате лицето на небето, а знаменията на времената не можете! 4 Зъл и прелюбодеен род иска знамение, но друго знамение няма да му се даде, освен знамението на (пророка) Йона. И остави ги и Си отиде. 5 А учениците, които минаха на отвъдната страна, забравиха да вземат хляб. 6 И Иисус им рече: Внимавайте и пазете се от кваса на фарисеите и садуките. 7 А те разискваха помежду си, думайки: Това е защото не сме взели хляб. 8 А Иисус, като разбра това, рече: Маловери, защо разисквате помеждуми си понеже нямате хляб? 9 Още ли не разбирайте, нито помните петте хляба на петте хиляди души, и колко коша събрахте? 10 Нито седемте хляба на четирите хиляди души, и колко кошици събрахте? 11 Как не разбирайте, че не заради хляб ви казах да се пазите от кваса на фарисеите и садуките? 12 Тогава те разбраха, че не им заръча да се пазят от хлебен квас, но от учението на фарисеите и садуките. 13 А Иисус, като дойде в околностите на Кесария Филипова, попита учениците Си, казвайки: Според както казвате хората, Човешкият Син Кой е? 14 А те рекоха: Едни казват, че е Йоан Кръстител; други пък 15 Казва им: Но според както вие казвате, Кой съм Аз? 16 Симон Петър в отговор рече: Ти си Христос(Т. е. Месия, Помазаник.), Син на живия Бог. 17 Иисус в отговор му каза: Блажен си, Симоне, сине Йонов, защото път и кръв не са ти открили това, но Отец Ми, Който е на небесата. 18 Пък и Аз ти казвам, че ти си Петър(Значи: Канара.) и на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделеят. (*Hades g86*) 19 Ще ти дам ключовете на небесното царство; и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на небесата, а каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата. 20 Тогава заръча на учениците, никому да не казват, че Той е [Иисус] Христос. 21 От тогава Иисус почна да известява на учениците Си, че трябва да отиде в Ерусалим, и много да пострада от старейшините, главните свещеници и книжниците, и да бъде убит, и на третия ден да бъде възкресен. 22 Тогава Петър Го взе и почна да Го мъмри, като казваше: Бог да Ти се смили, Господи; това никак няма да стане с Тебе. 23 А Той се обърна и рече на Петра: Махни се зад

Мене, Сатано; ти си Ми съблазнъ; защото не мислиш казаха: Защо ние не можахме да го изгоним? 20 за Божиите неща, а за човешките. 24 Тогава Иисус Той им каза: Поради вашето маловерие. Защото каза на учениците Си: Ако иска някой да дойде след истина ви казвам: Ако имате вяра колкото синапово Мене, нека се отрече от себе си, нека дигне кръста зърно, ще речете на тая планина: Премести се си, и така нека Ме последва. 25 Защото, който иска оттука там, и тя ще се премести; и нищо няма да ви да спаси живота(Или: Душата; и така до края на бъде невъзможно. 21 [А тоя род не излиза, освен главата.) си, ще го изгуби; а който изгуби живота си, с молитва и пост]. 22 И когато седяха в Галилея, заради Мене, ще го намери. 26 Понеже какво ще Иисус им рече: Човешкият Син ще бъде предаден в се ползува човек, ако спечели целия свят, а живота ръцете на човеците, 23 и ще Го убият; и на третия си изгуби? Или какво ще даде човек в замяна на ден ще бъде възкресен. И те се наскърбиха твърде живота си? 27 Защото Човешкият Син ще дойде в много. 24 А когато дойдоха в Капернаум, събиращите славата на Отца Си със Своите ангели; и тогава ще на двете драхми за храма се приближиха при Петра въздаде всекому според делата му. 28 Истина ви и казаха: Вашият учител не плаща ли двете драхми? казвам: Има някои от стоящите тук, които никак 25 Той рече: Плаща. И когато влезе в къщи, Иисус няма да вкусят съмърт докле не видят Човешкия Син го изпревари и му рече: Какво мислиш, Симоне?

**17** И след шест дни Иисус взема Петра, Якова и блатата му Йоана, и ги завежда на една висока планина насаме. 2 И преобрази се пред тях; лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината. 3 И, ето, явиха им се Мойсей и Илия, които се разговаряха с Него. 4 И Петър проговори, казвайки на Иисуса: Господи, добре е да сме тук; ако искаш, аз ще направя тук три скинии(Шатри.), за Тебе една, за Мойсей една и една за Илия. 5 А когато той още говореше, ето, светъл облак ги засени; и ето из облака глас, който каза: Този е Моят възлюблен Син, в Когото е Моето благоволение, Него слушайте. 6 И учениците, като чуха това, паднаха на лицата си, и много се уплашиха. 7 А Иисус се приближи при тях, и рече: Станете, не бойте се. 8 И допря се до тях, и рече: Станете, не бойте се. 8 И те, като подигнаха очи, не видяха никой, освен Иисуса сам. 9 И като слизаха от планината Иисус им заръча, като каза: Никому не съобщавайте за това видение, и докле Човешкият Син не възкръсне от мъртвите. 10 Учениците Му го попитаха, казвайки: Защо тогава думат книжниците, че Илия трябва първо да дойде? 11 А Той в отговор рече: Наистина Илия иде, и ще възстанови всичко. 12 Но казвам ви, че Илия вече е дошъл, и не го познаха, но постъпиха с него както си искаха. Също така и Човешкият Син ще пострада от тях. 13 Тогава учениците разбраха, че им говореше за Йоана Кръстителя. 14 И когато дойдоха при народа, приближи се до Него един човек, който коленичи пред Него и каза: 15 Господи, смили се за сина ми, защото е епилептик и зле страда; понеже пада в огъня, и често във водата. 16 И доведох го при Твоите ученици, но те не можаха да го изцелят. 17 ангели на небесата винаги гледат лицето на Отца Иисус в отговор каза: О роде невярващ и извратен, до Ми, Който е на небесата. 11 [защото Човешкият Син кога ще бъда с вас? До кога ще ви търпя? Доведете дойде да спаси погиналото]. 12 Как ви се вижда? го тук при Мене. 18 И Иисус съмърти бяса и той Ако някой човек има сто овце и едната от тях се излезе от него; и момчето оздравя в същия час. заблуди, не остава ли деветдесет и девет, и не 19 Тогава учениците дойдоха при Иисуса насаме и отива ли по бърдата да търси заблудилата се? 13

Земните царе от кои събират данък или налог? От своите ли хора, или от чужденците? 26 А когато каза: От чужденците, Иисус му рече: Като е тъй своите им са свободни. 27 Но, за да не ги съблазним, иди на езерото, хвърли въдица, и измъкни рибата, която първо се закачи, и като разтвориш устата ѝ ще намериш един статир; вземи го и дай им го за Мене и за тебе.

**18** В същото време учениците дойдоха при Иисуса и казаха: Кой е по-голям в небесното царство? 2 А Той повика едно детенце, постави го посред тях, и рече: 3 Истина ви казвам; ако се не обърнете като дечицата, никак няма да влезете в небесното царство. 4 И тъй, който смири себе си като това детенце, той е по-голям в небесното царство. 5 И който приеме едно такова детенце в Мое име, Мене приема. 6 А който съблазни едно от тия малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окажеше на врата му един воденичен камък, и да потънеше в морските дълбоини. 7 Горко на света поради съблазните, защото е неизбежно да дойдат съблазните; но горко на онзи човек, чрез когото съблазнъта дохожда! 8 Ако те съблазни ръката ти или ногата ти, отсечи я и хвърли я; по-добре е за тебе да влезеш в живота куч или недъгав, отколкото с две ръце или с две нозе да бъдеш хвърлен във вечния огън. (αἰῶνις g166) 9 И ако те съблазни окото, извади го и хвърли го; по-добре е за тебе да влезеш в живота с едно око, отколкото да имаш две очи и да бъдеш хвърлен в огнения пърък. (Geenna g1067) 10 Внимавайте да не презирате ни

един от тия малките, защото ви казвам, че техните ангели на небесата винаги гледат лицето на Отца Иисус в отговор каза: О роде невярващ и извратен, до Ми, Който е на небесата. 11 [защото Човешкият Син кога ще бъда с вас? До кога ще ви търпя? Доведете дойде да спаси погиналото]. 12 Как ви се вижда? го тук при Мене. 18 И Иисус съмърти бяса и той Ако някой човек има сто овце и едната от тях се излезе от него; и момчето оздравя в същия час. заблуди, не остава ли деветдесет и девет, и не 19 Тогава учениците дойдоха при Иисуса насаме и отива ли по бърдата да търси заблудилата се? 13

И като я намери, истина ви казвам, той се радва за нея повече, отколкото за деветдесетте и девет незаблудили се. **14** Също така не е по волята на Отца ви, Който е на небесата, да загине ни един малките. **15** И ако ти съгреши брат ти, иди, фарисеи, които, изпитвайки Го, казаха: Позволено покажи вината му между тебе и него самия. Ако те послуша, спечелил си брата си. **16** Но ако не те причина? **4** А Той в отговор рече: Не сте ли чели, послуша, вземи със себе си още един или двама че Онзи, Който ги е направил, направил ги е от и от устата на двама или трима свидетели да се началото мъжко и женско, и е казал: **5** "Затова ще потвърди всяка дума. **17** И ако не послуша тях, какви остави човек баща си и майка си и ще се привърже това на църквата; че ако не послуша и църквата, към жена си; и двамата ще бъдат една плът"? **6** нека ти бъде като езичник и бирник. **18** Истина ви казвам: Каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата. **19** Пак ви казвам, че да имаше разводно писмо и да я напусне? **8** Каза ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да има: Поради вашето кораво сърдечие Мойсей ви е да бъде развързано на небесата. **20** Защото, където е било така. **9** И казвам ви: Който напусне жена двама или трима събрани в Мое име, там съм си, освен за прелюбодеяние, и се ожени за друга, и Аз посрещ тях. **21** Тогава Петър се приближи и той прелюбодеява; и който се се ожени за нея, рече: Господи, до колко пъти, като ми съгреши когато бъде напусната, прелюбодеява. **10** Казват брат ми, да му прощавам? До седем пъти ли? **22** Му учениците: Ако е такова задължението на мъжа Исус му рече: Не ти казвам: До седем пъти **23** към жената, по-добре да се не жени. **11** А Той им Затова небесното царство прилича на един цар, рече: Не могат всички да приемат тая дума, но ония, който поиска да прегледа сметките на слугите си. **24** на които е дадено. **12** Защото има скопци, които И когато почна да преглежда докараха при него един, така са родени от утробата на майка си; има пък който му дължеше десет хиляди таланта(Равно на скопци, които са били скопени от човеци; а има 60 000 000 лева зл.). **25** И понеже нямаше с какво да заплати, господарят му заповеда да продадат него, небесното царство. Който може да приеме това, нека жена му и децата му, и всичко що имаше, и да се плати дълга. **26** Затова слугата падна, кланяше му се, възложи ръце на тях и да се помоли; а учениците и каза: Господарю, имай търпение към мене, и ще ти ги смъмраха. **14** А Иисус рече: Оставете децата, и платя всичко. **27** И господарят на тоя слуга, понеже го жалеше, пусна го и му прости заема. **28** Но тоя слуга, като излезе, намери един от съслужителите си, който му дължеше сто пеняза(Равно близо на 90 лева зл.); хвана го и го душеше, и каза: Плати това, за да имам вечен живот? (*αιώνιος γίγεται*) **17** А Той му което ми дължиш. **29** Затова служителят му падна, каза: Защо питаш Мене за доброто? Един [Бог] има, молеше му се, и каза: Имай търпение към мене и ще ти платя всичко, що бе станало. **30** Но той не искаше, а отиде и го хвърли в тъмница, да лежи докле изплати дълга. **31** Не убивай; Не прелюбодеяй; Не кради; Не А съслужителите му, като видяха станалото, търде лъжесвидетелствай; **19** Почтай баща си и майка много се насъкърбиха; дойдоха и казаха на господаря си; и обичай близкия си както себе си. **20** Момъкът си и каза: Всичко това съм пазил [от младостта си]; **32** Тогава господарят Му каза: Всичко това съм пазил [от младостта си]; **33** искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си, Не трябваше ли и ти да се смилиш за съслужителя и дай на сиромасите; и ще имаш съкровище на си, както и аз се смилих за тебе? **34** И господарят небесата; дойди и Ме следвай. **22** Но момъкът, му се разгневи и го предаде на мъчителите да го изплати целия дълг. **35** Така и Моят небесен Отец ще постыпъти с вас, ако не простите от Истина ви казвам: Мъчно ще влезе богат в небесното сърце всеки на брата си.

**19** Когато Иисус свърши тия думи, тръгна от Галилея, и дойде в пределите на Юдея отвъд Йордан. **2** И големи множества вървяха подире Му; и Той ги изцели там. **3** Тогава дойдоха при Него от тия малките. **4** А Той в отговор рече: Не сте ли чели, послуша, вземи със себе си още един или двама че Онзи, Който ги е направил, направил ги е от и от устата на двама или трима свидетели да се началото мъжко и женско, и е казал: **5** "Затова ще потвърди всяка дума. **17** И ако не послуша тях, какви остави човек баща си и майка си и ще се привърже това на църквата; че ако не послуша и църквата, към жена си; и двамата ще бъдат една плът"? **6** нека ти бъде като езичник и бирник. **18** Истина ви Тaka щото не са вече двама, а една плът. И тъй, казвам: Каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата. **19** Пак ви казвам, че да имаше разводно писмо и да я напусне? **8** Каза ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да има: Поради вашето кораво сърдечие Мойсей ви е да бъде развързано на небесата. **20** Защото, където е било така. **9** И казвам ви: Който напусне жена двама или трима събрани в Мое име, там съм си, освен за прелюбодеяние, и се ожени за друга, и Аз посрещ тях. **21** Тогава Петър се приближи и той прелюбодеява; и който се се ожени за нея, рече: Господи, до колко пъти, като ми съгреши когато бъде напусната, прелюбодеява. **10** Казват брат ми, да му прощавам? До седем пъти ли? **22** Му учениците: Ако е такова задължението на мъжа Исус му рече: Не ти казвам: До седем пъти **23** към жената, по-добре да се не жени. **11** А Той им Затова небесното царство прилича на един цар, рече: Не могат всички да приемат тая дума, но ония, който поиска да прегледа сметките на слугите си. **24** на които е дадено. **12** Защото има скопци, които И когато почна да преглежда докараха при него един, така са родени от утробата на майка си; има пък който му дължеше десет хиляди таланта(Равно на скопци, които са били скопени от човеци; а има 60 000 000 лева зл.). **25** И понеже нямаше с какво да заплати, господарят му заповеда да продадат него, небесното царство. Който може да приеме това, нека жена му и децата му, и всичко що имаше, и да се плати дълга. **26** Затова слугата падна, кланяше му се, възложи ръце на тях и да се помоли; а учениците и каза: Господарю, имай търпение към мене, и ще ти ги смъмраха. **14** А Иисус рече: Оставете децата, и платя всичко. **27** И господарят на тоя слуга, понеже го жалеше, пусна го и му прости заема. **28** Но тоя слуга, като излезе, намери един от съслужителите си, който му дължеше сто пеняза(Равно близо на 90 лева зл.); хвана го и го душеше, и каза: Плати това, за да имам вечен живот? (*αιώνιος γίγεται*) **17** А Той му което ми дължиш. **29** Затова служителят му падна, каза: Защо питаш Мене за доброто? Един [Бог] има, молеше му се, и каза: Имай търпение към мене и ще ти платя всичко, що бе станало. **30** Но той не искаше, а отиде и го хвърли в тъмница, да лежи докле изплати дълга. **31** Не убивай; Не прелюбодеяй; Не кради; Не А съслужителите му, като видяха станалото, търде лъжесвидетелствай; **19** Почтай баща си и майка много се насъкърбиха; дойдоха и казаха на господаря си; и обичай близкия си както себе си. **20** Момъкът си и каза: Всичко това съм пазил [от младостта си]; **32** Тогава господарят Му каза: Всичко това съм пазил [от младостта си]; **33** искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си, Не трябваше ли и ти да се смилиш за съслужителя и дай на сиромасите; и ще имаш съкровище на си, както и аз се смилих за тебе? **34** И господарят небесата; дойди и Ме следвай. **22** Но момъкът, му се разгневи и го предаде на мъчителите да го изплати целия дълг. **35** Така и Моят небесен Отец ще постыпъти с вас, ако не простите от Истина ви казвам: Мъчно ще влезе богат в небесното сърце всеки на брата си.

Божието царство. **25** А учениците, като чуха това, свещеници и книжници; и те ще Го осъдят на смърт, зачудиха се тъвърде много и думаха: Като е тъй, кой **19** и ще го предадат на езичниците, за да Му се може да се спаси? **26** А Иисус ги погледна и рече им: поругаят, да Го бият и Го разпнат; и на третия ден ще За човеците това е невъзможно; но за Бога всичко ще бъде възкресен. **20** Тогава майката на Заведеевите е възможно. **27** Тогава Петър в отговор Му рече: синове се приближи при Него заедно със синовете Ето, ние оставихме всичко и Тे последвахме; ние, си, кланяше Му се и искаше нещо от Него. **21** А прочее, какво ще имаме? **28** А Иисус им рече: Истина Той й рече: Какво искаш? Каза Му: Заповядай тия ви казвам, че във време на обновлението на всичко, мои двама сина да седнат, един отдясно Ти, а един когато Човешкият Син ще седне на славния Си престол, вие, които Ме последвахте, теже ще седнете на дванадесет престола да съдите дванадесетте Израилеви племена. **29** И всеки, който е оставил къщи, или братя, или сестри, или баща, или майка, [или жена], или чада, или ниви, заради Моето име, ще получи стократно и ще наследи вечен живот. **(αῖδπος γ166)** **30** Обаче мнозина първи ще бъдат последни, а последните първи.

**20** Защото небесното царство прилича на стопанин, който излезе при зазоряване да наеме работници за лозето си. **2** И като се погоди с работниците по един пеняз на ден, прати ги на лозето си. **3** И като излезе около третия час, видя други, че стояха на пазара празни; **4** и на тях рече: Идете и вие на лозето; и каквото е право ще ви дам. И те отидаха. **5** Пак, като излезе около шестия и около деветия час направи същото. **6** А, като излезе около единадесетия час, намери други че стоят, и каза им: Защо стоите тук цял ден празни? **7** Те му казаха: Защото никой не ни е условил. Каза им: Идете и вие на лозето, [и каквото е право ще получите]. **8** Като се свечери, стопанинът на лозето каза на настойника си: Повикай работниците и плати им надницата, като почнеш от последните и следваш до първите. **9** И тъй, дойдоха условените около единадесетия час, и получиха по един пеняз. **10** А като дойдоха първите, мислеха си, че ще получат повече от един пеняз но и те получиха по един пеняз. **11** И като го получиха, зароптаха против стопанина, като казаха: **12** Тия последните иждивиха само един час; и пак си ги приправили с нас, които понесохме теглотата на деня и жегата. **13** А той ослица и осле с нея; отвържете ги и докарайте Ми в отговор рече на един от тях: Приятелю, не те ги. **14** А и някой ви рече нещо, кажете: на Господа онеправдавам. Не се ли погоди с мене за един трябват; и веднага ще ги изпрати. **15** А това стана за пеняз? **16** Вземи си своето и иди си; моята воля е да дам на тоя последния както и на тебе. **17** Не ми ли е позволено да сторя със своето каквото искам? Или твоето око е завистливо(Гръцки: Λόσιο.), защото аз

изпратих двама ученици и рече им: **2** Идете в селото, което е насреща ви; и веднага ще намерите вързана "Речете на Сионовата дъщеря: Ето, твойят Цар иде при тебе, крътък и възседнал на осел и на осле, да се събудне реченото от пророка, който казва: **5** "Помощи на съдържанието на пророка, който казва: **6** И тъй учениците отидаха и съм добър? **16** Така последните ще бъдат първи, сториха както им заръча Иисус; **7** докараха ослицата и а първите последни. **17** И, когато възлизаше Иисус ослето, и намятаха на тях дрехите си; и Той възседна за Ерусалим, взе дванадесетте ученици насаме, и върху тях. **8** А по-голямата част от множеството по пътя им рече: **18** Ето, възлизаме за Ерусалим, напостлаха дрехите си по пътя; други пък сечеха и Човешкият Син ще бъде предаден на главните клони от дърветата и постилаха ги по пътя. **9** А

**22** И Иисус почна пак да им говори с притчи, като

— казваше: 2 Небесното царство прилича на цар, който направи сватба на сина си. 3 Той разпрати слугите си да повикат поканените на сватбата; но те не искаха да дойдат. 4 Пак изпрати други слуги, казвайки: Речете на поканените: Ето, пригответих обядъ си; юнците ми и угоените са заклани, и всичко е готово; дойдете на сватба. 5 Но те занемариха поканата, и разотидаха се, един на своята нива, а друг на тър沟ията си; 6 а останалите хванаха слугите му и безсръмно ги осърбиха и убиха. 7 И царят се разгневи, изпрати войските си и погуби онния убийци, и изгори града им. 8 Тогава казва на слугите си: Сватбата е готова, а поканените не бяха достойни. 9 Затова идете по кръстопътищата и колкото намерите, поканете ги на сватба. 10 И

тъй, ония слуги излязоха по пътищата, събраха всички колкото намериха, зли и добри; и сватбата се напълни с гости. 11 А царят, като влезе да прегледа гостите, видя там един човек, който не бе облечен в сватбарска дреха. 12 И каза му: Приятелю, ти какси Ти под нозете Ти? 13 Тогава царят рече на служителите: Му отговори ни дума; нито пък дръзна вече някой от Вържете му нозете и ръцете, и хвърлете го във тоя ден да Му задава въпроси.

Какво мислите за Христа? Чий Син е? Казват Му: Давидов. 43 Казва им: Тогава как Давид чрез Духа Го нарича Господ, думайки: 44 "Рече Господ на моя Господ: Седи отдясно Ми. Докле положа враговете Господ: Седи отдясно Ми. Докле положа враговете

външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби. 14 Защото мнозина са поканени, а малцина избрани. 15 Тогава фарисеите отидоха и се съветваха как да Го впримчат в говоренето му. 16 И прашат при Него учениците си, заедно и Иродианите, да кажат: Учителю, знаем, че си искрен, учиш в истина Божият път и не Те е грижа от никого, защото не гледаш на лицето на човечите. 17 Какви ни, прочее: Ти как мислиш? Право ли е да даваме данък на Кесаря, или не? 18 А Иисус разбра лукавството им, и рече: Защо Ме изпитвате, лицемери? 19 Покажете Ми данъчната монета. И те му донесоха един пеняз. 20 Той им каза: Чий е този образ и надпис? 21 Казват му: Кесарев. Тогава им казва: Като е тъй, отдавайте Кесаревите на Кесаря, а Божиите на Бога. 22 И като чуха това, те се зачудиха, и оставайки Го, си отидоха. 23 В същия ден дойдоха при Него садукеи, които казват, че няма възкресение и попитаха Го, казвайки: 24 Учителю, Мойсей е казал: Ако някой умре бездетен, брат му да се ожени за жена му, и да въздигне потомък на брата си. 25 А между нас имаше седмина братя; и първият се ожени и умря; и, като нямаше потомък, оставил жена си на брата си; 26 също и вторият и третият, до седмият. 27 А подир всички умря и жената. 28 И тъй, във възкресението на кого от седмината ще бъде жена? Защото всички те я имаха. 29 А Иисус в отговор им рече: Заблуждавате се, като не знаете писанията нито Божията сила. 30 Защото във възкресението нито се женят, нито се омъжват, но са като [Божии] ангели на небето. 31 А за възкресението на мъртвите, не сте ли чели онова, което Бог ви говори, като казва: 32 "Аз съм Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов"? Той не е Бог на мъртвите, а на живите. 33 И множеството, като чуха това, чудеха се на учението му. 34 А фарисеите, като чуха, че смълчал садукеите, събраха се заедно. 35 И един от тях, законник, за да Го изпита, зададе му въпрос: 36 Учителю, коя е голямата заповед в закона? 37 А Той му рече: "Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум". 38 Това е голямата и първа заповед. 39 А втора, подобна на нея, е тая: "Да възлюбиш близния си, както себе си". 40 На тия две заповеди стоят целият закон и пророчите. 41 И когато бяха събрани фарисеите, Иисус ги попита, казвайки: 42

**23** Тогава Иисус продума на народа и на ученици  
Си казвайки: **2** На Мойсееовото седалище седят  
книжниците и фарисеите; **3** затова всичко що ви  
заръчат, правете и пазете, но според делата им не  
постъпвайте; понеже говорят, а не вършат. **4** Защото  
съвързват тежки и неподносими бремена, и ги налагат  
върху плещите на хората, а самите те не искат нито  
с пръста си да ги помръднат. **5** Но вършат всичките  
си дела, за да ги виждат хората; защото разширяват  
филактериите си (Напомнителки на Божия закон.), и  
правят големи полите на дрехите си, **6** и обичат  
първото място при угощенията, и първите столове  
в синагогите, **7** и поздравите по пазарите, и да се  
наричат от хората: учители. **8** Но вие недейте се  
нарича учители, защото Един е вашият Учител, а  
вие всички сте братя. **9** И никого на земята недейте  
нарича свой отец, защото Един е вашият Отец,  
Небесният. **10** Недейте се нарича нито наставници,  
защото Един е вашият Наставник, Христос. **11** А  
по-големият между вас, нека ви бъде служител. **12**  
Но който възвишиава себе си ще се смири; и който  
смири себе си ще се възвиси. **13** Но горко вам  
книжници и фарисеи, лицемери! Защото затваряте  
небесното царство пред човеците, понеже сами вие  
не влизате, нито влизашите оставяте да влязат. **14**  
[Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, защото  
изпояждате домовете на вдовиците, даже, когато за  
показ правите дълги молитви; затова ще приемете  
по-голямо осъждане]. **15** Горко вам, книжници и  
фарисеи, лицемери! Защото море и суша обикалят  
за да направите един прозелит; и когато стане такъв,  
правите го рожба на пъкъла два пъти повече от вас.  
**(Geenna g1067)** **16** Горко вам слепи водители! които  
казвате: Ако някой се закълне в храма, не е нищо; но  
ако някой се закълне в златото на храма задължава  
се. **17** Безумни и слепи! Че кое е по-голямо, златото  
или храмът, който е осветил златото? **18** Казвате  
още: Ако някой се закълне в олтара, не е нищо, но  
ако някой се закълне в дара, който е върху него,  
задължава се. **19** [Безумни и] слепи! Че кое е по-  
голямо, дарът ли, или олтарът, който освещава дара?  
**20** Прочее, който се кълне в олтара, заклева се в него  
и във всичко що е върху него. **21** И който се кълне в  
храма, заклева се в него и в Онзи, Който обитава

в него. 22 И който се кълне в небето, заклева се съм Христос, и ще заблудят мнозина. 6 И ще чуете в Божия престол и в Онзи, Който седи на него. 23 за войни и за военни слухове; но внимавайте да се Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото не смущавате; понеже тия неща трябва да станат; но давате десетък от гйозума, копара и кимона, а сте това още не е свършекът. 7 Защото ще се повдигне пренебрегнали по-важните неща на закона. 24 Слепи народ против народ, и царство против царство; и на водители! които прецеждате комара, а камилата разни места ще има глад и трусове. 8 Но всичко погълщате. 25 Горко вам, книжници и фарисеи, това ще бъде само начало на страдания. 9 Тогава лицемери! Защото чистите външността на чашата и ще ви предадат на мъки и ще ви убият; и ще бъдете блудото, а отвътре те са пълни с грабеж и насилие. намразени от всичките народи поради Моето име. 26 Слепи фарисеино! Очисти първо вътрешността на 10 И тогава мнозина ще се сблазнят, и един друг чашата и блудото, за да бъде и външността им чиста. ще се предадат, и един друг ще се намразят. 11 И 27 Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото много лъжепророци ще се появят и ще заблудят приличате на варосани гробници, които отвън се мнозина. 12 Но понеже ще се умножи беззаконието, виждат хубави, а отвътре са пълни с мъртвешки любовта на мнозинството ще охладнее. 13 Но който кости и с всяка външността им чиста. 14 И това отвън се виждате на човечите праведни, но отвътре благовестие на царството ще бъде проповядвано сте пълни с лицемерие и беззаконие. 28 Също така и вие устои до край, той ще бъде спасен. 15 Затова, гробниците на пророците, и поправяте гробовете на когато видите мерзостта, която докарва запустение, праведните, и казвате: 30 Ние, ако бяхме живели за която говори пророк Даниил, стояща на святото в дните на бащите си, не бихме съучастували с място, (който чете нека разбира), 16 тогава ония тях в проливане кръвта на пророците. 31 Така щото които са в Йудея, нека бягат по планините; 17 който свидетелствувате против себе си, че сте синове се намери на къщния покрив да не слиза да вземе на ония, които избиха пророците. 32 Допълнете нещата от къщата си; 18 и който се намери на нива и вие, прочее, мярката на бащите си. 33 Зми! да се не връща назад да вземе дрехата си. 19 А Рожби ехиди! Как ще избегнете от осъждането в горко на непразните и на кърмещите в ония дни! 20 пъкъла? (Geenna 1067) 34 Затова, ето, Аз изпращам При това, молете се да се не случи бягането ви зиме до вас пророци, мъдри и книжници; едни от тях ще или в съботен ден; 21 защото тогава ще има голяма убийете и ще разпънете, а други от тях ще биете в скръб, небивала от началото на света до сега, и синагогите си, и ще гигоните от град в град; 35 за да каквато не ще има. 22 И ако да не се съкратате дойде върху вас всичката праведна кръв пролъня на земята, от кръвта на праведния Авел до кръвта избраниите, ония дни не би се избавила ни една твар; но заради на Захария, Варахиевия син, когото убихте между някъи ви каже: Ето тук е Христос, или: Тука, не светилището и олтара. 36 Истина ви казвам: Всичко вярвайте; 24 защото ще се появят лъжехристи, и това ще дойде върху туй поколение. 37 Ерусалим! лъжепророци, които ще покажат големи знамения и Ерусалим! Ти, който избиваш пророците, и с камъни чудеса, така щото да заблудят, ако е възможно, и убиваш пратените до тебе, колко пъти съм искал избраните. 25 Ето предсказах ви. 26 Прочее, ако ви да събера твоите чада, както кокошката прибира пилците си под крилата си, но не искахте! 38 Ето, каквато: Ето, Той е в пустинята; не излизайте; или: вашият дом се оставя пуст. 39 Защото казвам ви, Защото както светкавицата излиза от изток и се отсега няма вече да Ме видите, до когато речете: вижда дори до запад, така ще бъде пришествието Благословен, Който иде в Господното име.

**24** И когато излезе Иисус от храма и си отиваше, учениците му се приближиха да му покажат зданията на храма. 2 А той в отговор им рече: Не виждате ли всичко това? Истина ви казвам: Няма да остане тук камък на камък, който да се не срине. 3 И когато седеше на Елеонския хълм, учениците дойдоха при него насаме и рекоха: Кажи ни, кога ще бъде това? И какъв ще бъде белегът на твоето пришествие и за свършката на века? (аён 165) 4 Иисус в отговор им каза: Пазете се да ви не заблуди някой; 5 защото мнозина ще дойдат в Мое име казвайки: Аз

Когато клоните ѝ вече омекнат и развилят листа, когато те отидаха да купят, младоженецът пристигна; знаете, че е близо лятото. 33 Също така и вие, и готовите влязоха с него на сватбата, и вратата когато видите всичко това, да знаете, че Той е близо се затвори. 11 После дохождат и другите девици при вратата. 34 Истина ви казвам: Това поколение и казват: Господи! Господи! Отвори ни. 12 А той в няма да премине, докле не се събудне всичко това. отговор рече: Истина ви казвам: Не ви познавам. 13 35 Небето и земята ще преминат, но Моите думи И тъй, бдете; защото не знаете ни деня, ни часа, няма да преминат. 36 А за оня ден и час никой не [в който Човешкият Син ще дойде]. 14 Защото е знае, нито небесните ангели, нито Синът, а само както, когато човек при тръгването си за чужбина, Отец. 37 И като бяха Ноевите дни, така ще бъде свиква своите слуги, и им предаде имота си. 15 пришествието на Човешкия Син. 38 Защото, както На един даде пет таланта, на друг два, на трети и в ония дни преди потопа, ядяха и пиеха един, на всеки според способността му; и тръгна. 16 се и се омъжваха, до деня до когато Ное влезе в Веднага тоя, който получи петте таланта, отиде и ковчега, 39 и не усетиха, до като дойде потопът и търгува с тях, и спечели още пет таланта. 17 Също завлече всички, така ще бъде и пришествието на и тоя, който получи двата спечели още два. 18 А Човешкия Син. 40 Тогава двама ще бъдат на полето; тоя, който получи единия, отиде разкопа в земята, и единият се взема, а другият се оставя. 41 Две жени скри парите на господаря си. 19 След дълго време ще мелят на мелницата; едната се взема, а другата доххода господарят на тия слуги и прегледа сметката се оставя. 42 Затова бдете, защото не знаете в кой с тях, 20 И когато се приближи тоя, който бе получил ден ще дойде вашият Господ. 43 Но това да знаете, петте таланта, донесе още пет таланта, и рече: че ако домакинът би знаел в кой час щеше да дойде Господарю, ти ми предаде пет таланта; ето, спечелих крадецът, бдял би, и не би оставил да му подкопаят още пет. 21 Господарят му рече: Хубаво, добри е къщата. 44 Затова бдете и вие готови; защото верни слуги! В малкото си бил верен, над многото в час, когато го не мислите, Човешкият Син иде. ще те поставя; влез в радостта на господаря си. 22 45 Кой е, прочее, верният и разумен слуга, когото Приближи се и тоя, който бе получил двата таланта, господарят му е поставил над домочадието си; за и рече: Господарю, ти ми даде два таланта, ето, да им дава храна навреме? 46 Блажен е оння слуга, спечелих още два таланта. 23 Господарят му рече: чийто господар, като си дойде, го намери, че прави Хубаво, добри и верни слуги! Над малкото си бил така. 47 Истина ви казвам, че ще го постави над верен, над многото ще те поставя; влез в радостта целия си имот. 48 Но, ако оння слуга е зъл(Гръзи: Оння на господаря си. 24 Тогава се приближи тоя който бе зъл слуга какъе.), и какже в сърцето си: Господарят ми получил един талант, и рече: Господарю, аз те знаех, се забави, 49 и той почне да бие служителите си, че си строг човек; жънеш гдето не си сял, и събираш и да яде и да пие с пияниците, 50 господарят на гдето не си пръскал; 25 и като се убоях отидох и оння слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква, и скрих таланта ти в земята; ето, имаш своето. 26 А в час, когато не знае, 51 и, като го бие тежко, ще Господарят му в отговор каза: Зли и лениви слуги! определи неговата участ с лицемерите; там ще бъде Знаел си, че жънна гдето не съм сял, и събирам гдето плач и скърдане със зъби.

**25** Тогава небесното царство ще се уприличи на десет девици, които взеха светилниците си, и излязоха да посрещнат младоженеца. 2 А от тях пет бяха неразумни и пет разумни. 3 Защото неразумните, като взеха светилниците, не взеха масло със себе си. 4 Но разумните, заедно със светилниците си взеха и масло в съдовете си. 5 И докато се бавеше младоженецът, додряма се на всичките, и заспаха. 6 А по среднощ се нададе вик: Ето младоженецът [иде!] излизайте да го посрещнете! 7 Тогава всички ония девици станаха и пригответиха светилниците си. 8 А неразумните рекоха на разумните: Дайте ни от вашето масло, защото нашите светилници угасват. 9 А разумните в отговор казаха: Да не би да не стигне и за нас и за вас, по-добре идете при продавачите и си купете. 10 А

защото на всеки, който има, ще има и още; а на когото не има, и още не ще има. 11 И когато дойде Човешкият Син в славата Си, и всичките [свети] ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол. 12 И ще се съберат пред Него всичките народи; и ще ги отълчи един от други, както овчарят отълчва овцете от козите; 13 и ще постави овцете от дясната Си страна, а козите от лявата. 14 Тогава Царят ще рече на тия, които са от дясната Моя страна: Дойдете вие благословени от Отца Ми, наследете царството, пригответено за вас от създанието на света. 15 Защото

огладнях и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; той търсеше удобен случай да им Го предаде. **17** А странник бях, и Ме прибрахте; **36** гол бях и Ме в първия ден на празника на безквасните хлябове облякохте; болен бях и Ме посетихте; в тъмница бях учениците отидоха при Иисуса и рекоха: Где искаш да и Ме споходихте. **37** Тогава праведните в отговор Ти приготвим, за да ядеш пасхата? **18** Той каза: Идете ще му кажат: Господи, кога Те видяхме гладен, и в града при еди кого си и речете му: Учителят казва: Те нахранихме; или жаден, и Ти напоихме? **38** И Времето Ми е близо, у тебе ще празнувам пасхата с учениците Си. **19** И учениците сториха както им съвети Иисус, и приготвиха пасхата. **20** И когато се тъмници и Ти споходихме? **40** А Царят в отговор ще свечери, Той седна на трепезата с дванадесетте им рече: Истина ви казвам: Понеже сте направили ученика. **21** И като ядяха, рече: Истина ви казвам, че това на един от тия най-скромни Мои братя, на един от вас ще Мене предаде. **22** А те, пренасърбени, Мене сте го направили. **41** Тогава ще рече и на тия, които са от лявата Му страна: Идете си от Мене, вие съм аз Господи? **23** Той в отговор рече: Който натопи проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и за ръката си заедно с Мене в блюдото, той ще Мене предаде. **24** Човешкият Син отива, както е писано за не Мене нахранихте; ожаднях и не Мене напоихте; **43** Него; но горко на този човек, чрез когото Човешкият странник бях, и не Мене облякохте; болен и в тъмница Син ще бъде предаден! Добре щеше да бъде за бях, и не Мене посетихте. **44** Тогава и те в отговор ще този човек, ако не бе се родил. **25** И Юда, който Го кажат: Господи, кога Те видяхме гладен, или жаден, предаде, в отговор рече: Да не съм аз, Учителю? или странник, или гол, или болен, или в тъмница и Иисус му каза: Ти рече. **26** И като ядяха, Иисус взе не Ти послужихме? **45** Тогава в отговор ще им рече: хляб, благослови, и го разчули и като го даваше на Истина ви казвам: Понеже не сте направили това на учениците, рече: Вземете якте; това е Моето тяло. **27** Взе и чашата, и, като благодари, даде им, и рече: ни един от тия най-скромните, нито на Мене сте го предаде, в отговор рече: Да не съм аз, Учителю? направили. **46** И тия ще отидат въвечно наказание, Иисус им казва: Вие всички ще се съблазните в Мене на [новия] завет, която се пролива за прощаване на а праведните във вечен живот. (*aīōnios g166*) **28** Защото това е Моята кръв на греховете. **29** Но казвам ви, че отсега няма вече да пия от тоя плод на лозата, до оння ден, когато ще го пия д вас нов в царството на Отца Си. **30** И като изляха химн, излязоха на Елеонския хълм. **31** Тогава Иисус им казва: Вие всички ще се съблазните в Мене тая нощ, защото е писано: "Ще пораза пастиря; и овците на стадото ще се разпръснат". **32** А след като бъда възкресен ще ви изпредваря в Галилея. **33** А Петър в отговор Му рече: Ако и всички да се съблазнят в Тебе, аз никога няма да се съблазня. **34** Иисус Му рече: Истина ви казвам, че тая нощ, преди да пее петельт, три пъти ще се отречеш от Мене. **35** Петър му казва: Ако станеше нужда и да умра с Тебе, пак няма да се отрека от Тебе. Същото рекоха и всичките ученици. **36** Тогава Иисус идва с тях на едно място наречено Гетсимания; и казва на учениците Си: Седете тута, докле отида там да се помоля. **37** И като взе със Себе Си Петра и двамата Заведееви сина, захвана да скърби и да тъгува. **38** Тогава им казва: Душата Ми е прескръбна до смърт; постойте тук и бдете заедно с Мене. **39** И като пристъпи малко напред, падна на лицето Си, и се молеше, казвайки: Отче Мой, ако е възможно, нека Мене отмине тази чаша; не обаче, както Аз искам, но както Ти искаш. **40** Доходжа при учениците, намира ги заспали, и казва на Петра: Как! не можахте ли ни един час да бдите с Мене? **41** Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение. Духът е бодър, а тялото

**26** Когато Иисус свърши тия думи рече на учениците Си: **2** Знаете, че след два дни ще бъде Пасхата, Човешкият Син ще бъде предаден на разпятие. **3** Тогава главните свещеници и народните старейшини се събраха в двора на първосвещеника, който се наричаше Каиафа, **4** и наговаряха се да уловят Иисуса с хитрост и да Го умъртвят; **5** но думаха: Да не е на празника, за да не стане вълнение между народа. **6** А когато Иисус беше във Витания, в къщата на прокажения Симон, **7** приближи се до Него една жена, която имаше албастрен съд с много скъпо миро, което изливаше на главата Му, като бе седнал на трепезата. **8** А учениците, като видяха това, възнегодуваха, казвайки: Защо се прахоса това? **9** Защото това миро можеше да се продаде за голяма сума, която да се раздаде на сиромасите. **10** Но Иисус като позна това, рече им: Защо досаждате на жената? понеже тя извърши добро дело на Мене. **11** Защото сиромасите всяка се намират между вас, но Аз не всякога се намирам. **12** Защото тя, като изля това миро върху тялото Ми стори го за да Мене пригответ за погребение. **13** Истина ви казвам: Гдето и да се проповядва това благовестие по целия свят, ще се разказва за неин спомен и това, което тя стори. **14** Тогава един от дванадесетте, наречен Юда Искариотски отиде при първосвещениците и рече: **15** Какво общувате да ми дадете и аз ще ви предам? И те му претеглиха тридесет сребърника. **16** И от тогава

42 Пак отиде втори път и се моли, думайки: Отче вече от свидетели? Ето сега чухме богохулството. Мой, ако не е възможно да Ме отмине това, без да го пия, нека бъде Твоята воля. 43 И като дойде пак намери ги заспали; защото очите им бяха натегнали. 44 И пак ги оставил и отиде да се помоли трети път, като каза: 45 Тогава доходжа учениците и казва им: Още ли спите и почивате? Ето, часът наближи, когато Човешкият Син се предава в ръцете на грешници. 46 Станете да вървим; ето, приближи се той, който Ме предава. 47 И когато Той говореше, ето, Юда един от дванадесетте, дойде, и съзираше го приближи се той, който Ме предава. 48 А ония, който Го предаваше, беше им дал знак, на Петра: Наистина и ти си от тях, защото твоите казвайки: Когото целуна, Той е; хванете Го. 49 И говори: Ти си от тях, защото всички, които се залавят за нож от нож ще загинат. 50 А Иисус му каза: Приятелю, изля. 51 И, ето, един от тия, които бяха с Иисуса, простира ръка, измъкна ножа си, и, като удари слугата на първосвещеника, отсече му ухото. 52 Тогава Иисус му каза: Повърни ножа си на мястото му, защото всички, които се залавят за нож от нож ще загинат. 53 Или мислиш, че не мога да се помоля на Отца Си, и Той би Ми изпратил още сега повече от дванадесет легиона ангели? 54 Но как биха се събъдили писанията, че това трябва така да бъде? 55 В същия час рече Иисус на народа: Като срещу разбойник ли сте излезли с ножове и сопи да Мене уловите? Всеки ден седях и поучавах в храма и не Мене хванахте. 56 Но всичко това стана за да се събъднат пророческите писания. Тогава всички ученици Го оставиха и се разбягаха. 57 А тия, които бяха хванали Иисуса, заведоха Го у първосвещеника Каиафа, където бяха събрани книжниците и старейшините. 58 А Петър вървеше подире Му издалеч до двора на първосвещеника; и като влезе вътре, седна със служителите да види края. 59 А главните свещеници и целият синедрион търсеха лъжливо свидетелство против Иисуса, за да Го умъртвят; 60 обаче не намериха, при все че дойдоха много лъжесвидетели. Но сутне дойдоха двама и рекоха: 61 Тоя каза: Мога да разрушава Божия храм, и за три дни пак да го съградя. 62 Тогава първосвещеникът стана и Му рече: Нищо ли не отговаряш? Какво свидетелствуват тия против Тебе? 63 Но Иисус мълчеше. Първосвещеникът му каза: Заклевав Тебе в живия Бог да ни кажеш: Ти ли Си Христос Божият Син? 64 Иисус му каза: Ти рече. Но казвам ви, от сега нататък ще видите Човешкия Син седящ отдясно на силата и идещ на небесните облаци. 65 Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и каза: Той богохулствува! Каква нужда имаме

Вие какво мислите? 66 А те в отговор рекоха: Изложи се на смъртно наказание. 67 Тогава Го заплюваха в лицето и Го бълскаха; а други му удряха пlesници и 68 Познай ни, Христе, кой Те удари. 69 А

Петър седеше вън на двора; и една слугиня дойде при него и му каза: И ти беше с Исуса галилеянина. 70 А той се отрече пред всички, казвайки: Не разбирам приближила се и Го друга слугиня, и каза на тия, които бяха там: И тоя говориши. 71 И когато излезе в предверието, видя говореше, ето, Юда един от дванадесетте, дойде, и съзираше го приближи се той, който Ме предава. 72 И Петър пак се отрече него голямо множество, с ножове и сопи, изпратени с клетвата: Не познавам человека. 73 След малко се от главните свещеници и народните старейшини. приближиха и ония, които стояха наблизо, и рекоха 74 А ония, който Го предаваше, беше им дал знак, на Петра: Наистина и ти си от тях, защото твоите казвайки: Когото целуна, Той е; хванете Го. 75 И спомни си Петър думата на Иисуса, Който беше рекъл: Преди да изпее петелът, три пъти ще се отречеш от мене. И той излезе вън и плака горко.

**27** А на сутринта всичките главни свещеници и народни старейшини се съвещаваха против Иисуса, да Го умъртвят. 2 И когато Го вързаха, заведоха Го и Го предадоха на управителя Пилата. 3 Тогава Юда, който Го беше предал, като видя, че Иисус бе осъден, разказа се и върна тридесетте сребърника на главните свещеници и старейшините и каза: 4 Съзрехих, че предадох невинна кръв. А те рекоха: Нам що ни е? Ти гледай. 5 И като хвърли сребърниците в храма, излезе и отиде и се обеси. 6 А главните свещеници взеха сребърниците и рекоха: Не е позволено да ги туряме в храмовата каса, понеже са цена на кръв. 7 И като се съветваха, купиха с тях грънчаревата нива, за погребване на чужденци. 8 Затова оная нива се нарече кръвна нива, както се нарича и до днес. 9 Тогава се изпълни реченото чрез пророк Еремия, който каза: "И взеха тридесетте сребърника, цената на оценения, Когото оцениха някои от изралтяните, 10 и дадоха ги за грънчаревата нива, според както ми заповядва Господ". 11 А Иисус застана пред управителя; и управителят Го попита, като каза: Ти Юдейският цар ли си? А Иисус му рече: Ти казваш. 12 И когато Го обвиняваха главните свещеници и старейшините, нищо не отговаряше. 13 Тогава Пилат Му каза: Не чувах ли за колко неща свидетелствуват против Тебе? 14 Но Той не му отговори нито на едно нещо; тъй щото управителят се чудеше много. 15 А на вски празник управителят имаше обичай да пушта на народа един от затворниците, когото биха поискали. 16 А тогава имаха един прочут затворник, на име Варава. 17 И тъй, като бяха събрани, Пилат им каза: Кого искате да ви пусна: Варава ли или Иисуса, наречен Христос? 18 (Понеже знаеше, че

от завист го предаваха. **19** При това, като седеше Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил? **47** Някои на съдийския престол, жена му изпрати до него да от стоящите там, като чуха, думаха: Той вика Илия. кажат: Не струвай нищо на Тоя праведник; защото **48** И веднага един от тях се завлече, взе гъба, натопи днес много пострадах насьне поради Него). **20** я в оцет, и като я надяна на тръст, даде Му да пие. **49** А главните свещеници и старейшините убедиха А другите казваха: Остави! да видим дали ще дойде народа да изпроси Варава, а Иисуса да погубят. **21** Илия да Го избави. **50** А Иисус, като извика пак със Управителят в отговор им рече: Кого от двамата силен глас, издъхна. **51** И, ето, завесата на храма се искате да ви пусна? А те рекоха: Варава. **22** Пилат раздира на две от горе до долу, земята се разтресе, им казва: Тогава какво да правя с Иисуса, наречен скалите се разпукаха, **52** гробовете се разтвориха и Христос? Те всички казват: Да бъде разпнат. **23** А много тела на починалите светии бяха възкресени, той каза: Че какво зло е сторил? А те още повече **53** (които, като излязоха от гробовете след Неговото закрещяха, казвайки: Да бъде разпнат. **24** И тъй възкресение, влязоха в святия град, и се явиха Пилат като видя, че никак не помага, а напротив, на мнозина). **54** А стотникът и ония, които заедно че се повдига размирие, взе вода, оми си ръцете с него пазеха Иисуса, като видях земетресението пред народа, и каза: Аз съм невинен за кръвта на и всичко що стана, уплашиха се твърде много, и Тоя праведник; вие гледайте. **25** А целият народ думаха: Наистина тоя беше Син на Бога. **55** Там в отговор рече: Кръвта Му да бъде на нас и на бяха още и гледаха отдалеч много жени, които чадата ни. **26** Тогава им пусна Варава; а Иисуса би бяха следвали Иисуса от Галилея, и Му служеха; **56** и Го предаде на разпятие. **27** Тогава войниците на между които бяха Мария Магдалина, и Мария майка управлятеля заведоха Иисуса в преторията, и събраха на Якова и на Иосия, и майката на Заведеевите около Него цялата дружина. **28** И като Го съблякоха, синове. **57** И когато се свечери, дойде един богаташ облякоха Го в червена мантия. **29** И оплетоха венец от Ариматея, на име Йосиф, който също беше се от тръни и го наложиха на главата Му, и туриха учил при Иисуса. **58** Той дойде при Пилата и поискава тръст в десницата Му; и като коленичаха пред Него, Исусовото тяло. Тогава Пилат заповяда да Му се ругаеха Му се, казвайки: Здравей, Царю Юдейски! даде. **59** Йосиф, като взе тялото, обви го с чиста **30** И заплюваха Го, и взеха тръста и Го удряха по плащеница, **60** и го положи в своя нов гроб, който главата. **31** И след като Му се поругаха, съблякоха бе изсякъл в скалата; и като привали голям камък Му мантината и Го облякоха с Неговите дрехи и Го на гробната врата, отиде си. **61** А там бяха Мария заведоха да Го разпнат. **32** А на излизане намериха Магдалина и другата Мария, които седяха срещу един киринеец, на име Симон; него заставиха да гроба. **62** И на следващия ден, който бе денят след носи кръста Му. **33** И като стигнаха на едно място, приготовлението за празника, главните свещеници наречено Голгота (което значи лобно място), **34** и фарисеите се събраха при Пилата и казаха: **63** дадоха Му да пие вино размесено с жълчка; но Той Господарю, спомнихме си, че Оня измамник приживе като вкуси, не прие да пие. **35** И когато Го разпнаха, рече: След три дни ще възкръсна. **64** Заповядай, разделиха си дрехите Му, като хвърлиха жребие. прочее, гробът да се пази здраво до третия ден, да **36** И седяха да Го пазят там. **37** И поставиха над не би учениците Му да дойдат и да Го откраднат, главата Му обвинението Му, написано така: Тоя е и казват на народа: Възкръсна от мъртвите. Така Иисус, Юдейският Цар. **38** Тогава бидоха разпнати последната измама ще бъде по-лоша от първата. **65** с Него двама разбойници, един отдясно, и един Пилат им рече: Вземете стражи; идете, вардете Го отляво. **39** А минаващите оттам Му се подиграваха, както знаете. **66** Те, прочее, отдоха и вардиха гроба, като клатеха глави и думаха: **40** Ти, Който раззоряваш като запечатах гроба с помощта на стражата.

храма и за три дни пак го съграждаш, спаси Себе **28** А като се мина съботата, на първия ден Си; ако Си Божий Син, слез от кръста. **41** Подобно и главните свещеници с книжниците и старейшините Го ругаеха, казвайки: **42** Други е избавил, а пък Себе Си не може да избави! Той е Израилевият Цар! нека слезе сега от кръста, и ще повярваме в Него. **43** Упова на Бога; нека Го избави сега, ако Му е угоден; понеже каза: Божий Син съм. **44** Със същия укор Му се присмиваха и разпнатите с Него разбойници. **45** А от шестия час тъмнина покриваше цялата земя до деветия час. **46** А около деветия час Иисус извика със силен глас и каза: Или, Или, лама саваехтани? сиреч:

от седмицата, дойдоха Мария Магдалина и другата Мария да видят гроба. **2** А, ето, стана голям трус; защото ангел от Господа слезе от небето и пристъпи, отвали камъка, и седна на него. **3** Изгледът му беше като блескавица, и облеклото му бяло като сняг. **4** И в страха си от него стражарите трепереха, и станаха като мъртви. **5** А ангелът проговори, като каза на жените: Вие не се бойте, защото знае, че търсите разпнатия Иисус. **6** Няма Го тук; защото възкръсна, както и рече: дойдете и вижте мястото,

гдeto е лежал Господ. 7 Идете скоро да кажете на учениците Mu, че e възкръснал от мъртвите; и, ето, Той отива преди вас в Галилея; там ще го видите; ето казах ви. 8 И те излязоха бързо от гроба със страх и голяма радост, и завтекоха се да известят на учениците Mu. 9 И ето Иисус ги срещна и рече: Здравейте! А те се приближиха и се хванаха за нозете Mu и Mu се поклониха. 10 Тогава Иисус им рече: Не бойте се; идете кажете на братята Mi да идат в Галилея, и там ще Me видят. 11 Когато те отидоха, ето, някои от стражата дойдоха в града и известиха на главните свещеници всичко що бе станало. 12 И те, като се събраха със старейшините и се съвещаваха, дадоха на войниците доволно пари, и рекоха: 13 Кажете, че учениците Mu дойдоха през нощта и Го откраднаха, когато ние спяхме. 14 И ако слух за това стигне до управителя, ние ще го убедим, а вас ще направим да нямате грижа. 15 Те, прочее, взеха парите, и постъпиха както бяха научени. И това що те казаха се разнесе между юдеите, и продължава даже и до днес. 16 А единадесетте ученика отидаха в Галилея, на бърдото, гдето Иисус им определи. 17 И като Го видяха, поклониха Mu се; а някои се усъмниха. 18 Тогава Иисус се приближи към тях и им говори, казвайки: Даде Mi се всяка власт на небето и земята. 19 Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Святия Дух, 20 като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века. [Амин]. (aiōn g165)

# Марко

**1** О и като излезе веднага от водата, видя, че се разтварят небесата, и че Духът като гъльб слизаше на Него. 2 както е писано в книгата на пророк Исаия: - "Ето, Аз изпращам пред лицето Ти вестителя Си, Който ще устрои Твоя път; 3 Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя за Господа. Прави направете пътеките за Него." 4 О дохожда при него при един прокажен и Му се моли, коленичил при Него, казвайки: Ако искаш, можеш да ме очистиш. 5 И излизаше при него цялата Юдейска страна и всичките ерусалимни, и кръщаваха се от него в реката Йордан, като изповядваха греховете си. 6 А Йоан носеше облекло от камилска козина и кожен пояс около кръста си, и хранеше се с акариди и див мед. 7 И като проповядваше, казваше: Подир мене иде Онзи, Който е по-сilen от мене, Комуто не съм достоен да се наведа и раззвържа ремъка на обущата Му. 8 Аз ви кръщавам с вода; а Той ще ви кръсти със Святыя Дух. 9 През тия дни дойде Иисус от Назарет Галилейски и се кръсти от Йоан в Йордан. 10 И като излезе веднага от водата, видя, че се разтварят небесата, и че Духът като гъльб слизаше на Него. 11 И дойде глас от небесата: Ти си Моят възлюблен Син; в Тебе е Моето благоволение. 12 И веднага Духът Го закара в пустинята. 13 И беше в пустинята четиридесет дни изкушаван от Сатана, и беше със зверовете; а ангелите Му служеха. 14 А след като Йоан биде предаден на властта, Иисус дойде в Галилея и проповядваше Божието благовестие, казвайки: 15 Времето се изпълни, и Божието царство наближи; покрайте се и повярвайте в благовестието. 16 А когато минаваше край Галилейското езеро(Гръцки: Море, така и навсякъде в това евангелие.), видя Симона и брата на Симона, Андрея, че хвърляха мрежи в езерото, понеже бяха рибари. 17 И рече им Иисус: Вървете след Мене, и Аз, ще ви направя да станете ловци на човеци. 18 И те веднага оставиха мрежите и отдоха след Него. 19 И като отмина малко, видя Якова Заведеев и брата му Йоана, които също бяха в ладията си и кърпеха мрежите. 20 И веднага ги повика; и те оставиха баща си Заведея в ладията с надничарите, и отдоха след Него. 21 И дохождат в Капернаум; и незабавно в съботата Иисус влезе в синагогата и поучаваше. 22 И те се чудеха на учението Му; защото ги поучаваше като един, който има власт, а не като книжниците. 23 И скоро след това се намираше в синагогата им човек хванат от нечист дух, който извика, думайки: 24 [Остави ни!] какво имаш Ти с нас, Иисусе назарянине? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те Кой си,

Светий Божий. 25 Но Иисус го смъмра, казвайки: Млъкни, и излез из него. 26 Тогава нечистият дух, като го сгърчи, изкрещя със силен глас и излезе из него. 27 И всички се смяха, тъй щото разискваха помежду си, думайки: Шо е това? Едно ново учение! С власт заповядва и на нечистите духове, и те Му се покоряват! 28 И слухът за Него се разнесе скоро навред по цялата галилейска околност. 29 И щом излязоха от синагогата, дойдоха с Якова и Йоана в къщата на Симона и Андрея. 30 А Симоновата тъща лежеше болна от треска; и веднага Му казват за нея. 31 И Той се приближи, и като я хвана за ръка, дигна я; и [на часа] треската я остави, и тя им прислужваше. 32 И като се свечери, когато залезе слънцето, доведоха при Него всичките болни и хванати от бяс. 33 И целият град се събра пред вратата. 34 И той изцели мнозина, които страдаха от разни болести, и изгони много бесове; и не позволяваше на бесовете да говорят, понеже Го познаваха. 35 И сутринта, когато беше още тъмно, стана та излезе, и отиде в уединено място, и там се молеше. 36 А Симон и онния, които бяха с Него, изтичаха подире Му. 37 И като Го намериха, казват Му: Всички те търсят. 38 А Той им казва: Да идем другаде, в близките градчета и там да проповядвам; защото за това съм излязъл. 39 И влизаше в синагогите им по цяла Галилея, като проповядваше и изгонваше бесовете. 40 И дохожда при Него един прокажен и Му се моли, коленичил при Него, казвайки: Ако искаш, можеш да ме очистиш. 41 А Той се смили, простря ръка и се допря до него, и му каза: Искам, бъди очистен. 42 И веднага проказата го остави, и той се очисти. 43 И на часа го отпрати, и му заръча строго, като му каза: 44 Внимавай да не кажеш никому нищо; но за свидетелство на тях, иди и се покажи на свещеника и прinesи за очистването си това, което е заповядал Мойсей. 45 А той, като излезе, почна да разгласява много и да разнася становлото, така щото Иисус не можеше вече да влезе явно в някой град, но се намираше вън в уединени места; и дохожда при Него отвсякъде.

**2** След известно време, Той пак влезе в Капернаум; и разчу се че бил в къщата. 2 И мнозина се събраха, така щото и около вратата не можаха да се поберат; и Той им говореше словото. 3 Дохождат и донасят при Него един паралитик. Четирима го носеха. 4 И като не можаха да се приближат до Него, поради народа, разкриха покрива на къщата, где то беше, пробиха го и пуснаха постелката, на която лежеше паралитикът. 5 А Иисус, като видя вратата им, каза на паралитика: Синко, прощават ти се греховете. 6 А имаше там някои от книжниците, които седяха и

размишляваха в сърцата си: 7 Тоя защо говори така? направена за человека, а не человек за съботата; 28 така Той богохулствува. Кой може да прощава грехове, щото Човешкият Син е господар и на съботата.

освен един Бог? 8 Иисус, като разбра веднага с духа Си, че така размишляват в себе си, рече им: Защо размишлявате това в сърцата си? 9 Кое е по-лесно, да река на паралитика: Прощават ти се греховете, или да река: Стани, вдигни постелката си и ходи? 10 Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове, (казва на паралитика): 11 Тебе казвам: Стани, вдигни си постелката и иди у дома си. 12 И той стана, веднага вдигна постелката и излезе пред всичките; така щото всички се зачудиха и славеха Бога, и думаха: Никога не сме виждали такова нещо. 13 И пак излезе край езерото; и цялото множество идеше при него, и Той ги поучаваше. 14 Като минаваше видя Левия Алфейев седящ в бирничеството, и каза му: Върви след мене. И той стана и отиде след него. 15 И когато Иисус седеше на трапезата в къщата му, заедно с него и учениците му насядаха и много бирници и грешници; защото бяха мнозина и отиваха подир него. 16 Тогава книжниците, които бяха от фарисеите, като видяха, че Той яде с грешниците и бирниците, казаха на учениците му: Защо яде и пие с бирниците и грешниците? 17 А Иисус, като чу това, каза им: Здравите нямат нужда от лекар, а болните; не съм дошъл да призовава праведните, но грешниците (на покаяние). 18 А Йоановите ученици и фарисеите постеха; и доходжат и казват му: Защо постят Йоановите и фарисейските ученици, а Твоите не постят? 19 А Иисус им рече: Могат ли сватбарите да постят, докато е с тях младоженецът? Договара, докогато младоженецът е с тях, не могат да постят. 20 Ще дойдат, обаче, дни, когато младоженецът ще се отнеме от тях, и тогава, през онния дни, ще постят. 21 Никой не пришива кръпка от невалян плат на вехта дреха; а инак, това, което трябваше да запълни дрехата, отдира от нея, новото от вехтото, и съдряното става по-лошо. 22 И никой не налива ново вино в стари мехове; инак, виното ще спука меховете; и се изхабяват и виното и меховете; но наливат ново вино в нови мехове. 23 И в една събота, когато минаваше през посевите, учениците му, вървейки из пътя, почнаха да късат класове. 24 И фарисеите му рекоха: Виж! Защо вършат в събота нещо, което не е позволено? 25 А Той им рече: Не сте ли чели що стори Давид, когато беше в нужда, и огладня и мъжете, които бяха с него? 26 Как влезе в Божия дом, когато Авиатар беше първосвещеник, и изяде присъствените хлябове, които не е позволено никому да яде, освен на свещениците, като даде и на ония, които бяха с него? 27 И каза им: Съботата е

**3** И влезе пак в синагогата; и там имаше човек с изсъхнала ръка. 2 И наблюдаваша го, дали ще го изцели в съботен ден, за да го обвинят. 3 Той каза на человека с изсъхналата ръка: Изправи се наред. 4 Тогава на тях казва: Позволено ли е да се прави добро в съботен ден, или да се прави зло? Да се спаси ли живот, или да се погуби? А те мълчаха. 5 А като ги изгледа с гняв, насърбен поради закоравяването на сърцата им, каза на человека: Простри си ръката. Той я простря; и ръката му оздравя. 6 И фарисеите, като излязоха, веднага се наговориха с Иродианите против него, как да го погубят. 7 Тогава Иисус се оттегли с учениците Си към езерото, и голямо множество от Галилея отиде изподир. 8 И от Юдея, от Ерусалим, от Идумея, отвъд Йордан, и от местата около Тир и Сидон, едно голямо множество дойде при него, като чуха колко много чудеса правел. 9 И поръча на учениците Си да му послужат с една ладия, поради народа, за да го не притискат. 10 Защото беше изцелил мнозина, така че онези, които страдаха от язви, натискаха го, за да се допрат до него. 11 И нечистите духове, когато го виждаха, падаха пред него и викаха, казвайки: Ти си Божий Син. 12 Но Той строго им заръчваше да го не изявяват. 13 След това се възкачи на хълма и повика при себе си онния, които си искаше; и те отидоха при него. 14 И определи дванадесет души, за да бъдат с него, и за да ги изпраща да проповядват, 15 и да имат власт да изгонват бесове. 16 Определи: Симона, на когото даде и името Петър; 17 и Якова Заведеев и Якововия брат Йоан, на които даде и името Воанергес, сиреч, синове на гърма, 18 и Андрея и Филипа, Вартоломея и Матея, Тома и Якова Алфейев, Тадея и Симона Зилот, 19 и Юда Искариотски, който го и предаде. 20 И доходжа в една къща; и пак се събира народ, така щото те не можаха нито хляб да ядат. 21 А своите му, като чуха това, излязоха за да го хванат; защото казваша, че не бил на себе си. 22 И книжниците, които бяха слезли от Ерусалим, казваша, че Той има Веелзвул, и че изгонва бесовете чрез началника на бесовете. 23 Но Той, като ги повика, казваше им с притчи: Как може Сатана да изгонва Сатаната? 24 Ако едно царство се раздели против себе си, това царство не може да устои. 25 И ако един дом се раздели против себе си, тия дом не ще може да устои. 26 И ако Сатана е възстанал против себе си, и се е разделил, той не може да устои, но дошъл му е краят. 27 Обаче, никой не може да влезе в къщата на силния човек, да ограби покъщнината му, ако първо не върже силния, и тогава ще ограби къщата му. 28

Истина ви казвам, че всичките грехове на човешкия род ще бъдат простени, и всичките хули с които биха богохулствали; **29** но ако някой похули Святия Дух, за него няма прошка до века, но е виновен за вечен грех. (αἰῶν g165, αἰῶνις g166) **30** Това рече Той, защото казваха: Има нечист дух. **31** Дохождат, прочее, майка Му и братята Му, и като стояха вън, пратиха до Него да Го повикат. **32** А около Него седеше едно множество; и казват Му: Ето, майка Ти и братята Ти вън, търсят Те. **33** И в отговор им каза: Коя е майка Ми? Кои са братята Ми? **34** И като изгледа седящите около Него каза: Ето майка Ми и братята Ми! **35** Защото, който върши Божията воля, той Ми е брат, и сестра, и майка.

**4** О И когато остана сам, ония, които бяха около Него с дванадесетте, Го попитаха за притчите. **2** И получаваше ги много с притчи, и казваше им в поучението Си: **3** Слушайте: Ето, сеячът излезе да сее. **4** И когато сееше, някой зърна паднаха край пътя; и птиците дойдоха и ги изкълваха. **5** Други паднаха на канаристо място, где то нямаше много пръст, и скоро поникнаха, защото нямаше дълбока почва; **6** а когато изгря слънцето, пригоряха, и понеже нямаша корен, изсъхнаха. **7** И други паднаха между тръните; и тръните порастнаха и ги заглушиха, и не дадоха плод. **8** А другите паднаха на добрата земя, и даваха плод, който растеше и се умножаваше, и принесоха кое тридесет, кое шестдесет и кое сто. **9** И каза: Който има уши да слуша, нека слуша. **10** И когато остана сам, ония, които бяха около Него с дванадесетте, Го попитаха за притчите. **11** И каза им: На вас е дадено да познаете тайната на Божието царство; а на ония, външните всичко бива в притчи; **12** тъй щото гледащи да гледат, а да не виждат, и слушащи, да слушат, а да не разбират, да не би да се обърнат и да им се прости [греха]. **13** И казва им: Не разбирате ли тая притча? А как ще разберете всичките притчи? **14** Сеячът се словото. **15** А ония край пътя, где то се се словото, са тия, които като чуват, Сатана веднага дохожда и грабва посейаното в тях слово. **16** Също и посейаното на канаристите места са тия които, като чут словото, веднага с радост го приемат; **17** нямат, обаче, корен в себе си, но са привременни; после, като настане напаст или гонение, поради словото, веднага се съблазняват. **18** Посейаното между тръните са други; те са ония, които са слушали словото; **19** а светските грижи, примамката на богатството, и пожеланията за други работи, като влязат, заглушават словото, и то става безплодно. (αἰῶν g165) **20** А посейаното на добрата земя са тия, които слушат словото, приемат го, и дават плод, тридесет, шестдесет, и стократно. **21** И каза им: Затова ли се донася светилото, за да го турят под шиника или под леглото? Не за това ли, да го поставят на светилиника? **22** Защото няма нещо тайно, освен за да се яви; нито е имало нещо споменено, освен за да излезе наяве. **23** Ако има някой уши да слуша, нека слуша. **24** Каза им тоже: Внимавайте в това, което слушате. С каквато мярка мерите, ще ви се отмери, и ще ви се прибави. **25** Защото който има, нему ще се даде, а който няма, от него ще се отнеме множество; и също, както кога човек хвърли семе в земята; **27** и спи, и става нощ и ден; а как никне и расте, той не знае. **28** Земята сама по себе си произвежда, първо ствол, после клас, подир това пълно зърно в класа. **29** А когато узрее плодът, начаса изпраща сърпа, защото е настанала жетва. **30** При това каза: На какво да уприличим Божието царство? Или с каква притча да го представим? **31** То прилича на синапово зърно, което, когато се посее в земята, е по-малко от всичките семена, които са на земята; **32** но когато се посее, расте, и става по-голямо от всичките злакове, и пуска големи клони, така че под сянката му могат да се подслонят небесните птици. **33** С много такива притчи им прогласяше словото, според както можеха да слушат. **34** А без притча не им говореше; но насаме обясняваше всичко на Своите ученици. **35** И в същия ден, когато се свечери, Исус им казва: Да минем на отвъдната страна. **36** И като оставиха народъ, вземат Го със себе си в ладията, тъй както бе; и имаше други ладии с Него. **37** И дига се голяма ветренна буря, и вълните се нахвърляха в ладията, тъй че тя вече се пълнише с вода. **38** А Той беше в задната част, заспал на възглавница; и те Го събуждат и Му казват: Учителя! Нима не Те е грижа че загиваме? **39** И Той, като се събуди, смърма вътъра и рече на езерото: Мълчи! Утихни! И вътърът престана, и настана голяма тишина. **40** И рече им: Защо сте страхови? Още ли нямате вяра? **41** И голям страх ги обзе; и те си казаха един на друг: Кой е, прочее, Тоя, че и вътърът и езерото Му се покоряват?

**5** О много Му се моли да не ги отпраща вън от страната. **2** И като излезе от ладията, начаса Го срещна от гробищата човек с нечист дух. **3** Той живееше в гробищата, и никой вече не можеше да го върже нито с верига; **4** защото много пъти бяха го вързвали с окови и с вериги; но той бе разкъсвал веригите и счупвал оковите; и никой нямаше сила да го укроти. **5** И всяка, нощем и денем, в гробищата и по бърдата, той викаше и се изпосичаше с камъни. **6** А като видя Исуса отдалеч, завлече се и Му се поклони; **7** и изкрещя със силен глас и рече: Какво имаш Ти с мен, Исусе, Сине на Всевишния Бог? **8** Заклевам Те в Бога, недей ме мъчи. **8** (Защото му

казваше: Излез от человека, душа нечисти). **9** И Иисус **35** Докато Той още говореше, дохождат от къщата на го попита: Как ти е името? А той Му каза: Легион началника на синагогата и казват: Дъщеря ти умря; ми е името; защото сме мнозина. **10** И много Му се зашо вече затрудняваш Учителя? **36** А Иисус, като моли да не ги отпраща вън от страната. **11** А там по дочу думата, която говореха, каза на началника на бърдото пасеше голямо стадо свине. **12** И бесовете синагогата: Не бой се, само вярвай. **37** И никому не Му се молиха, казвайки: Прати ни в свинете, за позволи да Го придружи, освен на Петра, Якова и да влезем в тях. **13** Иисус им позволи. И нечистите Якововия брат Йоан. **38** И като дохождат до къщата духове излязоха и влязоха в свинете; и стадото, на началника на синагогата, Той вижда вълнение и брой около две хиляди, се спусна по стръмнината в мнозина, които плачеха и пищяха много. **39** И като езерото, и се издавиха в езерото. **14** А ония, които влезе, каза им: Защо правите вълнение и плачете? ги пасяха, побягнаха и известиха това в града и Детето не е умряло, а спи. **40** А те Му се присмихаха по селата. И жителите дойдоха да видят какво е Но Той като изкара навън всичките, взема бащата станало. **15** И като дохождат при Иисуса, виждат и майката на детето, и ония, които бяха с Него, и хванатия по-преди от бесове, в когото е бил легиона, влиза там где беше детето. **41** И като хвана детето че седи облечен и смислен; и убояха се. **16** И ония, за ръка, каза му: Талита куми; което значи: момиче, които бяха видели, разказваха им за станалото с тебе казвам: Стани. **42** И момичето веднага стана хванатия от бесовете, и за свинете. **17** И те почнаха и ходеше, защото беше на дванадесет години. И да Му се молят да си отиде от техните предели. **18** И внезапно те се смяха твърде много. **43** И много им когато влизаше в ладията, тоя, който бе по-напред заръча, никой да не узнае това; и заповядва да ѝ хванат от бесове, Му се молеше да бъде заедно дадат да яде.

с Него. **19** Обаче Той не го допусна, но му каза:

Иди си у дома при своите, и какви им какви неща ти стори Господ и как се смили за тебе. **20** И човекът тръгна и почна да разгласява в Декапол какви неща му стори Иисус; и всички се чудеха. **21** Когато Иисус пак премина с ладията на отвъдната страна, събра се при Него голямо множество; и Той беше край езерото. **22** И дохожда един от началниците на синагогата, на име Яир, и като Го вижда, пада пред нозете Му, **23** и много Му се моли, казвайки: Малката ми дъщеря бере душа; моля Ти се да дойдеш и положиш ръце на нея, за да оздравеет и да живее. **24** И Той отиде с него; и едно голямо множество вървеше подире Му, и хората Го притискаха. **25** И една жена, която бе имала кръвотечение дванадесет години, **26** и беше много пострадала от мнозина лекари, и беше иждивила целия си имот без да види никаква полза, а напротив беше й станало зло, **27** като чу отзивите за Иисуса, дойде между народа изтазд и се допря до дрехата Му. **28** Защото си казваше: Ако само се допра до дрехата Му, ще оздравеет. **29** И на часа пресекна кръвотечението й, и тя усети в тялото си, че се изцели от болестта. **30** И веднага Иисус като усети в Себе Си, че е излязла от Него сила, обърна се в сред народа и каза: Кой се допря до дрехите Ми? **31** Учениците Му казаха: Ти виждаш, че народът те притиска, и казваш ли: Кой се допря до мене? **32** Но Той се озърташе за да види тая, която бе сторила това. **33** А жената, уплашена и разтреперана, като знаеше станалото с нея, дойде и падна пред Него и Му каза цялата истина. **34** А Той й рече: Дъщерю, твоята вяра те изцели; иди си с мир, и бъди здрава от болестта си.

**6** И той излезе оттам и дойде в Своята родина; и учениците Му вървяха подир Него. **2** О защото Ирод се боеше от Йоана, като знаеше, че той е човек праведен и свят, и го пазеше здраво; и когато го слушаше, вършеше много неща, и с удоволствие го слушаше. **3** Той не е ли дърводелецът, син на Мария, и брат на Якова и Иосия, на Юда и Симона? И сестрите Му не са ли тук между нас? И те се съблазниха в Него. **4** А Иисус им каза: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина, и между своите сродници, и в своя си дом. **5** И не можеше да извърши там никакво велико дело, освен дето положи ръце на малцина болни и ги изцели. **6** И чудеше се за тяхното неверие. И обикаляше околните села и поучаваше. **7** И като повика дванадесетте, почна да ги разпраща двама по двама, и даде им власт над нечистите духове. **8** И заповядва им да не вземат нищо за по път, освен една тояга; ни хляб, ни торба, ни пари в пояса; **9** но да се обуват със сандали: И, рече Той, не се обличайте в две дрехи. **10** И каза им: В която къща влезете, оставайте в нея докле си излезете оттам. **11** И ако в някое място не ви приемат, нито ви послушат, като излизате оттам отърсете праха из под нозете си като свидетелство против тях. **12** И те излязоха и проповядваха, че човеците трябва да се покаят. **13** И изгонваха много бесове, и мнозина болни помазваха с масло и ги изцеляваха. **14** И цар Ирод чу за Иисуса (защото името Му стана известно), и думаше: Йоан Кръстител е възкръснал от мъртвите и затова тия велики сили действуват чрез Него. **15** А други казваха, че е Илия. Други пък казваха, че Той е пророк, като един от старовременните пророци. **16** Но Ирод, като чу за Него, рече: Това е Йоан, когото

аз обезглавих, той е възкръснал. 17 Защото тоя петте хляба и двете риби, Иисус погледна на небето Ирод беше пратил да хванат Йоана, и да го вържат и благослови; и разчули хлябовете, и даваше на вътъница, заради Иродиада, жената на брата му учениците да наслагат отпреде им; раздели и двете Филипа, понеже я беше взел за жена. 18 Защото риби на всичките. 42 И всички ядоха и се наситиха. Йоан казваше на Ирода: Не ти е позволено да имаш 43 И дигнаха къшети, дванадесет пълни коша, така и братовата си жена. 19 А Иродиада се настрои против от рибите. 44 А онния които ядоха хлябовете, бяха него и искаше да го убие, но не можеше; 20 защото петхиляди мъже. 45 И веднага накара учениците Ирод се боеше от Йоана, като знаеше, че той е човек Си да влязат в ладията и да отидат преди Него на праведен и свет, и го пазеше здраво; и когато го отвъдната страна към Витсаида, докле Той разпусне слушаше, вършеше много неща и с удоволствие го народя. 46 И след като се прости с тях, отиде на слушаше. 21 И като настана сгоден ден, когато Ирод бърдото да се помоли. 47 И когато се свечери, за рождения си ден направи вечеря на големите си ладията беше сред морето, а Той сам на сушата. и на хиляндниците и на галилейските старейшини, 22 48 И като ги видя, че се мъчат като гребат с веслата, и самата дъщеря на Иродиада влезе и поигра, тя защото им беше противен вярът, около четвъртата угоди на Ирода и на седящите с него; и царят рече стража на нощта дохожда при тях, като вървеше на момичето: Искай от мене каквото щеще, и ще ти го по езерото; и щеше да ги отмине. 49 А те, като дам. 23 И закле й се: Каквото и да поискаш от мене, Го видяха да ходи по езерото, помислиха си, че е ще ти дам, даже до половината на царството ми. 24 призрак, и извижаха; 50 защото всички Го видяха и се А тя излезе и рече на майка си: Какво да поискам? И смущиха. И веднага Той им проговори, като им каза: тя каза: Главата на Йоана Кръстителя. 25 И начаса Дерзайте! Аз съм, не бойте се! 51 И влезе при тях в момичето влезе бързо при царя и поиска, като каза: ладията, и вярът утихна; и те много се ужасиха в Искам да ми дадеш още сега, на блюдо, главата на себе си. 52 Защото не бях се вразумили от чудото Йоана Кръстителя. 26 И царят се наскърби много; но с хлябовете, но сърцето им беше закоравяло. 53 пак, заради клетвите си и заради седящите с него, И като премина езерото, дойдоха в генисаретската не иска да й откаже. 27 И веднага царят прати един земя и излязоха на сушата. 54 И когато излязоха из телохранител, комуто заповядва да донесе главата ладията, веднага хората Го познаха; 55 и разтичаха му; и той отиде, обезглави го вътъница, 28 и се по цялата оная околност и почнаха да носят на донесе главата му на блюдо и я даде на момичето; а легла болните там, где чуеха, че се намирал Той. момичето я даде на майка си. 29 И учениците му, 56 И гдето и да влизаше, в села или в градове или в като чуха това, дойдоха и дигнаха тялото му, и го положиха в гроб. 30 И апостолите се събраха при колиби, туряха болните по пазарите, и молеха Му се да се допрат те поне до полите на дрехите Му; и Исуса и разказаха Му всичко каквото бяха извършили и колкото души се допираха, се изцеляваха. и каквото бяха научили. 31 И рече им: Дойдете вие 7 Събират се при Исуса фарисеите и някои от сами на уединено място насаме и починете си малко. Защото мнозина дохождаха и отиваха; и нямаха книжниците, които бяха дошли от Ерусалим, 2 време нито да ядат. 32 И отидаха с ладията на уединено място насаме. 33 А като отидаха, людете ги видяха, и мнозина ги познаха; и от всичките градове се стекоха там пеши, и ги изпревариха. 34 И Исус като излезе, видя едно голямо множество, и смили се за тях, понеже бяха като овце, които нямат пастир; и почна да ги поучава много неща. 35 И когато беше станало вече късно, учениците Му се приближиха при Него и казаха: Мястото е уединено, и вече е късно; 36 разпусни ги за да отидат по околните хляб с ръце нечисти, сиреч, немити. 3 (Защото колиби и села и да си купят нещо за ядене. 37 А Той в отговор им рече: Дайте им вие да ядат. А те Му казаха: Да идем ли да купим за двеста пеняза хляб и да им дадем да ядат? 38 А Той им каза: Колко хляба имате? Идете вижте. И като узнаха, казаха: Пет, и две риби. 39 И заповяда им да насядат всички на групи по зелената трева. 40 И те насядаха на редици, по сто и по петдесет. 41 И като взе

предание! 10 Защото Мойсей рече: "Почитай баща си и майка си" и: "Който злослови баща или майка, непременно да се умъртви". 11 Но вие казвате: Ако рече човек на баща си или на майка си: Това мое имане, с което би могъл да си помогнеш, е курбан, сиреч, подарено Богу, това прави разлика; 12 вие не го оставяте вече да стори нищо за баща си или за майка си. 13 И тъй, осуетявате Божието слово заради вашето предание, което сте предали; и вършите много такива неща подобни на това. 14 И пак повика народа и каза им: Слушайте Ме всички и разбирайте. 15 Няма нищо извън человека, което, като влеза в него, може да го оскверни; но тия неща, които излизат от него, те оскверняват человека. 16 [Ако има някой уши да слуша, нека слуша]. 17 И като оставил народа и влезе въкъщи учениците му Го попитаха за притчата. 18 И каза им: Нима сте и вие тъй неразсъдливи? Не разбирате ли, че нищо, което влеза в человека отвън, не може да го оскверни? 19 Защото не влиза в сърцето му, а в корема, и излиза в захода. (Като каза това, Той направи всички ястия чисти). 20 Каза още: Което излиза от человека, то осквернява человека. 21 Защото отвътре, от сърцето на човеците, излизат зли помисли, блудства, кражби, убийства, 22 прелюбодейства, користолюбие, нечестие, коварство, сладострастие, лукаво око, хулене, гордост, безумство. 23 Всички тия неща излизат отвътре и оскверняват человека. 24 И като стана оттам, отиде в тирските и сидонските предели; и влезе в една къща, и не искаше да Го знае никой; но не можа да се укрие. 25 А веднага чу за Него една жена, чиято малка дъщеря имаше нечист дух, и тя дойде та падна пред нозете му. 26 (Жената бе елинка, родом сирофиникианка) И молеше му се да изгони беса от дъщеря ѝ. 27 А Иисус й рече: Остави да се нааситят децата; защото не е прилично да се вземе хляба на децата и да се даде на кученцата. 28 А тя в отговор му каза: Така Господи; но и кученцата под трапезата ядат от трохите паднали от децата. 29 И рече ѝ: За тая дума иди си; бесът излезе от дъщеря ти. 30 И като си отиде у дома, намери детето легнато на постелката, и бесът излязъл. 31 И като излезе пак из тирските предели, дойде през Сидон към галилейското езеро, през сред декаполските предели. 32 И довеждат при Него един глух и заекващ човек, и молят му се да положи ръка на него. 33 Иисус, като го отведе от народа наасаме, вложи пръстите Си в ушите му, и, като плюна, докосна се до езика му; 34 и погледна към небето, въздъхна и му каза: Еффата, сиреч, Отвори се. 35 И ушите му се отвориха, и връзката на езика му се раззвърза, и той говореше чисто. 36 И заръча им никому да не кажат това; но колкото повече им заръчваше, толкова повече те го разгласяваха; 37 защото се чудеха тъвърде много, и думаха: Всичко върши добре; и глухите прави да чуват, и немите да говорят.

8 О И веднага влезе в ладията с учениците Си и дойде в далманутанските предели. 2 Жално Ми е за народа, защото три дни вече седят при Мене, и нямат що да ядат; 3 и ако ги разпусна гладни по домовете им, ще им прималее по пътя; а някои от тях са дошли от далеч. 4 И учениците му отговориха: Отде ще може някой да наасити тия с хляб тук в уединено място? 5 И попита ги: Колко хляба имате? А те рекоха: Седем. 6 И заповяда на народа да наасядат на земята; и като взе седемте хляба, благодари, разчупи и даваше на учениците Си за да ги сложат. И сложиха ги пред народа. 7 Имаха и малко рибички; и като ги благослови, заповяда да ги сложат и тях. 8 И ядоха и се нааситиха; и дигнаха останалите къшети, седем кошница. 9 А ония, които ядоха, бяха около четирихиляди души; и разпусна ги. 10 И веднага влезе в ладията с учениците Си и дойде в далманутанските предели. 11 И фарисеите излязоха и почнаха да се препиарат с Него; и като Го изпитваха, поискаха от Него знамение от небето. 12 А Той въздъхна дълбоко от сърце и рече: Защо тоя род иска знамение? Истина ви казвам: На тоя народ няма да се даде знамение. 13 И оставил ги, влезе пак в ладията, и мина на отвъдната страна. 14 Но учениците му забравиха да вземат хляб, и нямаха със себе си в ладията повече от един хляб. 15 И Той им заръча, казвайки: Внимавайте, пазете се от кваса на фарисеите и от кваса на Ирода. 16 И те разискваха помежду си, думайки: Това е защото нямаме хляб. 17 А Иисус, като разбра това; рече им: Защо разисквате загдето нямаете хляб? Още ли не разбирате, нито разумявате? Окаменено ли е сърцето ви? 18 Като имате очи, не виждате ли? И като имате уши, не чувате ли? И не помните ли? 19 Когато разчуших петте хляба на петте хиляди души, колко кошове пълни с къшети дигнахте? Казват му: Дванадесет. 20 И когато седемте - на четири хиляди души, колко кошница, пълни с къшети дигнахте? Казват му: Седем. 21 И каза им: Не разбираете ли още? 22 Дохождат във Витсаида. И довеждат при Него един слепец и молят му се да се докосне до него. 23 И Той хвана слепеца за ръка, изведе го вън от селото, и, като плюна на очите му, положи на него ръце и го попита: Виждаш ли нещо? 24 И той, като подигна очи, каза: Виждам човеците; защото виждам неща като дървета, които ходят. 25 После пак положи ръце на очите му; и той втренчи очите си, оздравя, и виждаше всичко ясно. 26 И изпрати го у дома му, и каза: Не влизай в селото, [нито казвай

това някому в селото]. 27 И излезе Иисус с учениците дойде? 12 А Той им каза: Наистина, Илия първо ще Си по селата на Кесария Филипова; и по пътя попита дойде и ще възстанови всичко. И как е писано за учениците Си, като им каза: Според както казват Човешкия Син? - [писано е], че трябва да пострада хората: Кой съм Аз? 28 А те в отговор Му казаха: много и да бъде унижен. 13 Но казвам ви, че Илия е Йоан Кръстител; други - Илия; а трети - един от вече дошъл, и те постъпиха с него както си искаха, пророците. 29 Тогава ги попита: Но според както според както си искаха, според както е писано за вие казвате: Кой съм? Петър в отговор Му каза: Ти е Христос. 30 И заръча им никому да не казват около тях едно голямо множество, и книжници, които за Него. 31 И почна да ги учи, как Човешкият Син се препираха с тях. 15 И веднага като Го видя цялото трябва много да пострада, и да бъде отхвърлен от множество, смая се, стекоха се и Го поздравяваха. старейшините, главните свещеници, книжниците, и 16 И Той ги попита: За какво се препирате с тях? 17 да бъде убит, и след три дни да възкръсне. 32 И явно И един от народа Му отговори: Учителю, доведох говореше тая дума. А Петър го взе настрана и почна при Тебе сина си, който има ням дух. 18 И где то да да Го мърми. 33 А Той, като се обърна и погледна го прехване, тръшка го; и той се запеня, скърца със учениците Си, смъмра Петра, като каза: Махни се, зъби, и се вцепенява; и говорих на Твойте ученици Сатано, и иди зад Мене, защото не мислиш за да изгонят беса, но не можаха. 19 А Той в отговор Божиите неща, но за човешките неща. 34 И повика им каза: О роде невярващ, докога ще бъда с вас? народа заедно с учениците Си и рече им: Ако иска Докога ще ви търля? Доведете го при Мене. 20 И някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе доведоха го при Него. И като го видя хванатият от си, и така нека Ме следва. 35 Защото който иска да бяс, веднага духът го сърчи; и той падна на земята спаси живота (Или душата; така и до края на главата.) и се валяше запленен. 21 И попита Иисус баща му: си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Колко време има откак му е станало това? А той Мене и за благовестието, ще го спаси. 36 Понеже каза: От детинство. 22 И много пъти го е хвърлял и какво се ползва човек като спечели целия свят, а в огън, и във вода, за да го побуди; но ако можеш изгуби живота си? 37 Защото какво би дал човек стори нещо, смили се за нас и помогни ни. 23 А Иисус в замяна на живота си? 38 Защото ако се срамува му рече: Ако можеш повярва! Всичко е възможно някой поради Мене и поради думите Ми в тоя блуден за този, който вярва. 24 Веднага бащата на детето и грешен род, то и Човешкият Син ще се срамува от извика, казвайки: Вярвам, [Господи]! Помогни на него, когато дойде в славата на Отца Си със светите моето неверие. 25 А Иисус, като видя, че се стича народ, смъмра нечистия дух, казвайки му: Душе ними и глухи, Аз ти заповядвам: излез от него, и да не влезеш вече в него. 26 И духът, като изпиша и го сърчи силно, излезе; и детето стана като мъртво, така щото большинството думаха, че е умряло. 27 Но Иисус го хвана за ръката и го дигна; и то стана. 28 И когато влезе в къщи, учениците Му Го попитаха насламе: Защо ние не можахме да го изгоним? 29 И каза им: Тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва [и пост]. 30 И като излязоха оттам, минаваха през Галилея; и Той искаше никой да не узнае това. 31 Защото учеше учениците Си, като им казваше: Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на човеци, и ще Го убият; и след като Го убият, подир три дни ще възкръсне. 32 Но те не разбраха думата, и бояха се да Го попитат. 33 И дойдоха в Капернаум; и когато влезе в къщи попита ги: Какво разисквахте из пътя? 34 А те мълчаха, защото из пътя бяха се препирали помежду си кой е по-голям? 35 И като седна, повика дванадесетте и каза им: Който иска да бъде пръв, ще бъде от всички последен и на всички служител. 36 Тогава взе едно детенце и го поставил посрещ тях; и като го прегърна, рече им: 37 Който приеме едно от тези деца в Мое име, и Мене

**9** И рече им: Истина ви казвам: Има някои, от тук стоящите, които никак няма да вкусят смърт, докле не видят Божието царство дошло в сила. 2 И след шест дни Иисус взема Петра, Якова и Йоана, и завежда само тях на една висока планина насаме; и преобрази се пред тях. 3 Дрехите му станаха блъскави, търъде бели, каквито никой белач на земята не може така да избели. 4 И яви им се Илия с Мойсей, които се разговаряха с Иисуса. 5 А Петър проговори, казвайки на Иисуса: Учителю, добре е да сме тук; и нека направим три шатри, за Тебе една, за Мойсей една и една за Илия; 6 защото не знаеше какво да отговори, понеже почнаха да се плашат много. 7 И яви се облак и ги засени; и глас дойде из облака, който каза: Този е Моят възлюблен Син; Него слушайте. 8 И внезапно, като се озърнаха, не видяха вече никого при себе си, освен Иисуса. 9 И като слизаха от планината, заръча им да не казват никому това що бяха видели, освен когато Човешкият Син бъде възкресен от мъртвите. 10 И те пазеха тая поръчка, като разискваха помежду си чо значи да възкръсне от мъртвите. 11 И попитаха Го, казвайки: Защо думат книжниците, че трябва първо Илия да

приема; и който приеме Мене, приема не Мене, но такива е Божието царство. 15 Истина ви казвам: Този, Който Мe е пратил. 38 Йоан Му каза: Учителю, Който не приеме Божието царство като детенце, той видяхме един човек да изгонва бесове в Твоето име; и никак няма да влезе в него. 16 И прегърна ги и му запретихме, защото не следваше нас. 39 А Иисус рече: Недейте му запрещава; защото няма никой, който излизаше на път, някой се завече та коленичи пред Него и Го попита: Учителю благи, какво да сторя за да наследя вечен живот? (αἰδοῖς γ166) 18 когато и излизаше на път, някой се завече та коленичи пред Него и Го попита: Учителю благи, какво да сторя за да наследя вечен живот? (αἰδοῖς γ166) 18 А Иисус му рече: Защо Мe наричаш благ? Никой ви напои с чаша вода, понеже сте Христови, истина не е благ освен един Бог. 19 Знаеш заповедите: ви казвам: Той никак няма да изгуби наградата си. "Не убивай; Не прелюбодействуй; Не кради; Не 42 А който съблазни едно от тия скромните, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачи голям воденичен камък на врата му и да бъде хвърлен в морето. 43 И ако те съблазни ръката ти, отсечи я; по-добре е за тебе да влезеш в живота недъгав, отколкото да имаш двете си ръце и да отидеш в пъкъла, в неугасимия огън, (Geenna g1067) 44 [дето "чевроят им не умира и огънят не угасва"]. 45 И ако ногата ти те съблазни, отсечи я; по-добре е за тебе да влезеш в живота куц, отколкото да имаш двете си нозе и да бъдеш хвърлен в пъкъла, (Geenna g1067) 46 [дето "чевроят им не умира и огънят не угасва"]. 47 И ако окото ти те съблазни, извади го; по-добре е за тебе да влезеш в Божието царство с едно око, отколкото да имаш двете си очи и да бъдеш хвърлен в пъкъла, (Geenna g1067) 48 дето "чевроят им не умира, и огънят не угасва". 49 Защото всеки ще се осоли с огън, [и всяка жертва ще се осоли със сол]. 50 Добро нещо е солта; но ако солта стане безсолна, с какво ще я подправите? Имайте сол в себе си, и мир имайте помежду си.

## 10 О и въкъщи учениците пак Го попитаха за това. 2

И некои фарисеи се приближиха и Го попитаха, за да Го изпитат: Позволено ли е на мъж да напусне жена си? 3 В отговор Той им каза: Какво ви е заповядал Моисей? 4 О но да седнете отдясно Ми или отляво Ми, не е Мое да дам, а ще се даде на ония, за които е било пригответо. 5 А Иисус им рече: Поради вашето коравосърдечие ви е написал тая заповед; 6 обаче в началото на създанието, Бог ги е направил мъж и жена. 7 Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си, 8 и двамата ще бъдат една път; така че не с вече двама, а една път. 9 И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да го не разлъчва. 10 И въкъщи учениците пак Го попитаха за това. 11 И Той им каза: Който си напусне жената, и се ожени за друга, прелюбодействува против нея. 12 И ако тя напусне мъжа си, и се омъжи за друг, тя прелюбодействува. 13 Тогава доведоха при него дечица, за да се докосне до тях; а учениците ги смършиха. 14 Но Иисус като видя това, възнеродува и рече им: Оставете дечицата да дойдат при Мене: не ги възпирайте, защото на

никак няма да влезе в него. 16 И прегърна ги и ги благослови, като положи ръцете Си на тях. 17 И когато и излизаше на път, някой се завече та коленичи пред Него и Го попита: Учителю благи, какво да сторя за да наследя вечен живот? (αἰδοῖς γ166) 18 А Иисус му рече: Защо Мe наричаш благ? Никой си и майка си." 20 А той Му рече: Учитело, всичко това съм упазил от младостта си. 21 А Иисус, като го погледна, взляби го, и му рече: Едно ти не достига; иди продай все що имаш и дай на сиромасите, и ще имаш съкровище на небето: и дойди и Ме следвай. 22 Но лицето му посърна от тая дума, и той си отиде насърбен, защото беше човек с много имот. 23 А Иисус се озърна и каза на учениците: Колко мъчно ще влязат в Божието царство ония, които имат богатство! 24 А учениците се смайваха за Неговите думи. Но в отговор Иисус пак им каза: Чада, колко е мъчно да влязат в Божието царство ония, които уповават на богатството. 25 По-лесно е камилата да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство. 26 А те се чрезмерно зачудиха и Му казаха: Тогава кой може да се спаси? 27 Иисус ги погледна и рече: За човеците това е невъзможно, но не и за Бога; защото за Бога всичко е възможно. 28 Петър почна да Му казва: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме. 29 Иисус каза: Истина ви казвам: Няма човек, който да е оставил къща, или братя, или сестри, или майка или баща, или чада, или ниви, заради Мене и заради благовестието, 30 и да не получи стократно сега, в настоящето време, къщи и братя, и сестри, и майки, и чада, и ниви, заедно с гонения, а в идещия свят(Или: Век.) вечен живот. (αἰδοῖς γ165, αἰδοῖς γ166) 31 Обаче мнозина първи ще бъдат последни, а последните първи. 32 А когато бяха на път, отивайки за Ерусалим, Иисус вървеше пред тях; а те се удивяваха, и ония, които вървяха подире, бяха обезети от страх. И като събра дванадесетте, почна да им казва това, което щеше да Го сполети, като рече: 33 Ето, ние възлизаме за Ерусалим, и Човешкият Син ще бъде предаден на главните свещеници и на книжниците; и те, като Го осъдят на смърт, ще Го предадат на езничниците; 34 и ще Му се поругаят, ще Го заплюват, ще Го бият и ще Го убият; а след три дни, ще възкръсне. 35 Тогава се приближават при него Яков и Йоан, Заведеевите синове, и Му казват: Учитело, желаем да ни сториш каквото и да поискаме от Тебе. 36 А Той им казва: Какво желаете да ви сторя? 37 Те му рекоха: Дай ни да

седнем, един отлясо Ти, а един отляво Ти в Твоята храма, и, като разгледа всичко, понеже вече се слава. **38** А Иисус им рече: Не знаете какво искате. бе свечерило, отиде във Витания с дванадесетте. Можете ли да пияте чашата, която Аз пия, или да се **12** А на сутринта, когато излязоха от Витания, Той кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам? **39** огладня. **13** И като видя отдалеч една разлистила се Те Му рекоха: Можем. А Иисус им каза: Чашата, която смоковница, дойде дано би намерил нещо на нея; Аз пия, ще пияте, и с кръщението, с което Аз се но като дойде до нея, не намери нищо, само един кръщавам, ще се кръстите; **40** но да седнете отлясо листа, защото не беше време за смокини. **14** И Той Ми или отляво [Ми] не е Мое да дам, а ще се даде на ония, за които е било пригответо. **41** А десетимата, яде плод от тебе до века. И учениците Му чуха това, като чуха това, захванаха да негодуват против Якова (αἰονὶς 9:165) **15** И дойдоха в Ерусалим; Иисус като влезе и Йоана. **42** Но Иисус ги повика и им каза: Вие знаете, в храма, почна да изпънда ония, които продаваха, и че ония, които се считат за управлятели на народите, ония, които купуваха в храма, и прекратиха масите господаруват над тях, и големите им властвуват на среброменителите и столовете на ония, които над тях. **43** Но между вас не е така; а който иска продаваха гълъбите. **16** И не позволяваше да пренесе да стане големец между вас, ще ви бъде служител; някой какъвто и да било съд през храма. **17** И **44** и който иска да бъде пръв между вас, ще бъде поучаваше, казвайки им: Не е ли писано, "Домът ми слуга на всичките. **45** Защото наистина Човешкият ще се нарече молитвен дом за всичките народи"? Син не дойде да Му служат, но да служи, и да даде а вие го направихте разбойнически вертеп". **18** живота Си откуп за мнозина. **46** Доходжат в Ерихон; И главните свещеници и книжниците чуха това; и и когато излизаше из Ерихон с учениците Си и едно търсеха начин как да Го погубят, защото се бояха от голямо множество, Тимеевият син Вартимей, един Него, понеже целият народ се чудеше на учението сляп просяк, седеше край пътя. **47** И като чу, че бил Му. **19** А всяка на мяркване Той излизаше вън от Иисус Назарянинът, почна да вика, казвайки: Иисус, града. **20** И тъй, като минаваха сутринта, видяха сине Давидов, смили се за мене! **48** И мнозина го смоковницата изсъхнала от корен. **21** И Петър си мъмреха, за да мълкне; но той още повече викаше: която ти прокле, изсъхнала. **22** А Иисус в отговор спря и рече: Повикайте го. Викат слепец па и му им каза: Имайте вяра в Бога. **23** Истина ви казвам: казват: Дерзай, стани, вика те. **50** И той си хъръли Който рече на тая планина: Дигни се и хъръли се в дрехата и скокна и дойде при Иисуса. **51** И проговори морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, Иисус и му каза: Какво искаш да ти сторя? **52** А че онова, което казва, се събърва, ще му стане. **24** Иисус му рече: Иди си, твоята вяра те изцели. И той Затова ви казвам: Всичко каквото поискате в молитва веднага прогледа, и тръгна подир Него по пътя. вярвайте, че сте го получили, и ще ви се събъдне. **25** И когато се изправяте на молитва, прощавайте, ико имате нещо против някого, за да прости и Отец ви, Който е на небесата, вашите прегрешения. **26** [Но ако вие не прощавате, то нито Отец ви, Който е на небесата, ще ви прости съгрешенията]. **27** И доходжат пак в Ерусалим; и когато ходеше в храма, идват при Него главните свещеници, книжниците и старейшините, и Му казват: **28** С каква власт правиш това? Или кой Ти е дал тая власт да правиш това? **29** Иисус им рече: Ще ви задам и Аз един въпрос; отговорете Ми, и Аз ще ви кажа с каква власт правя това. **30** Йоановото кръщение от небето ли беше, или от човеците? Отговорете ми. **31** И те разискаха помежду си, думайки: Ако речем - От небето, ще каже - Тогава защо не го повярвахте? **32** Но ако речем: От човеците, - бояжа се от народа; защото всички искрено считаха Йоана за пророк. **33** И тъй, в отговор на Иисуса казаха: Не знаем. Иисус им рече: Нито Аз ви казвам с каква власт правя това.

**11** И когато се приближаваха към Ерусалим, до Витфагия и Витания при Елеонския хълм, изпраща двама от учениците Си и казва им: **2** Идете в селото, което е насреща ви, и щом влезете в него, ще намерите вързано осле, което никой човек не е още възсядал; отвържете го и го докарайте. **3** И ако някой ви рече: Защо правите това? Кажете: На Господа трябва; и веднага ще го прати тук. **4** И тъй, те отидоха и намериха едно осле, вързано до вратата, вън край пътя, и отвързват го. **5** И някои от стоящите там им казаха: Какво правите та отвързвате ослето? **6** А те им казаха, както бе зарчал Иисус; и оставиха ги. **7** И докарват ослето при Иисуса, и намятат на него дрехите си; и Той го възседна. **8** И мнозина напостлаха дрехите си по пътя, а други - клони, като ги сечаха от нивите. **9** И тия, които вървяха отпред и тия, които идеха изподире, викаха: Осанна! Благословен, Който иде в Господното име! **10** Благословено градущето царство на баща ни Давида [което иде в Господното име]; осанна във висините! **11** И влезе Иисус в Ерусалим,

**12** И почна да им говори с притчи: Един човек насади лозе, огради го с плет, изкопа лин, и

съгради кула, и даде го под наем на земеделците, Бог Исааков, и Бог Яковов"? 27 Той не е Бог на и отиде в чужбина. 2 И във времето на плода мъртвите, а на живите. Вие много се заблуджавате, изпрати един слуга до земеделците да прибере от 28 А един от книжниците, който дойде и ги чу, когато земеделците от плода на лозето. 3 А те го хванаха, се препираха, като видя, че им отговори добре, пита биха го, и го отпратиха празен. 4 Пак изпрати до тях Го: Коя заповед е първа от всички? 29 Иисус отговори: друг слуга; и нему счупиха главата, и безсрочно го Първата е: "Слушай, Израилю: Господ нашият Бог е осърбиха. 5 Изпрати и друг, когото убиха; и мнозина един Господ; 30 и да възлюбиш Господа твоя Бог други, от които едни биха, а други убиха. 6 Още от цялото си сърце, с цялата си душа, с всички си един имаше той, един възлюбен син; него изпрати ум и с всичката си сила". 31 Аeto втората [подобна последен до тях, като думаше, Ще почетат сина на нея] заповед: "Да възлюбиш близкия си като ми. 7 А тия земеделци рекоха помежду си: Тоя е себе си". Друга заповед по-голяма от тия няма. 32 И наследникът; елате да го убием, и наследството книжникът Му рече: Превъзходно, Учителю! Ти право ще бъде наше. 8 И тъй, хванаха го и го убиха, каза, че Бог е един; и няма друг освен Него; 33 и да хвърлиха го вън от лозето. 9 Какво, прочее, ще стори Го люби човек от все сърце, с всички си разум, и с стопанинът на лозето? Ще дойде и ще погуби тия всичката си сила, и да люби близкия си като себе земеделци, а лозето ще даде на други. 10 Не сте си, това е много повече от всичките всеизгаряния и ли прочели нито това писание: - "Камъкът, който жертви. 34 Иисус, като видя, че отговори разумно, отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла, 11 рече му: Не си далеч от Божието царство. И никой от Господа е това, и чудно е в нашите очи?" 12 вече не дръзна да Му задава въпроси. 35 И когато И първенците искаха да Го хванат (но се побояха поучаваше в храма, Иисус проговори казвайки: Как от народа), понеже разбраха, че за тях изрече тая думат книжниците, че Христос е Давидов Син? 36 притча. И оставиха Го и си отидоха. 13 Тогава Сам Давид каза чрез Святия Дух: - "Рече Господ прашат при Него някои от фарисеите и иродианите на Моя Господ; Седи отдясно Ми, Докле положа за да Го впримчат в говоренето Му. 14 И те, като враговете Ти за Твое подножие". 37 Сам Давид дойдоха, казаха Му: Учителю, знаем, че си искрен го нарича Господ; тогава как да е негов син? И и не Те е грижа от никого; защото не гледаш на голямото множество Го слушаше с удоволствие. 38 И лицето на човеците, но учиш Божия път според в поучението Си казваше: Пазете се от книжниците, истината. Право ли е да даваме данък на Кесаря, които обичат да ходят пременени, и да приемат или не? 15 Да даваме ли, или да не даваме? А поздравите по пазарите, 39 и първите столове по Той, като разбра лицемерието им, рече им: Защо синагогите, и първите места при угощенията; 40 Ме изпитвате? Донесете ми един пеняз да го видя. тия, които изпояждат домовете на вдовиците, даже 16 И те Му донесоха. Тогава им казва: Чий е тоя когато за показ принасят дълги молитви. Тия ще образ и надпис? А те му рекоха: Кесарев. 17 Иисус им приемат по-голямо съаждение. 41 И като седна рече: Отдавайте Кесаревото на Кесаря, и Божието Иисус срещу съкровищницата, гледаше как народът на Бога. И те много се зачудиха на Него. 18 След пускаше пари в съкровищницата; и мнозина богатashi това дохождат при Него садукеи, които казват, че пускаше много. 42 А една бедна вдовица дойде и няма възкресение; и питат Го, казвайки: 19 Учителю, пусна две лепти, сиреч, един кодрант. 43 И повика Мойсей ни написа, че ако някому умре брат и остави учениците Си и каза им: Истина ви казвам, тая бедна жена, а чадо не остави, то брат му да вземе жена му вдовица пусна повече от всичките, които пускат в и да въздигне потомък на брата си. 20 Прочее, имаше съкровищницата; 44 защото те всички пускат от седем братя; и първият взе жена; и когато умря излишъка си, а тя от немотията си пусна всичко що не остави потомък. 21 Взе я и вторият, умря, и не имаше, целия си имот.

**13** О Обаче, трябва първо да се проповядва благовестието на всичките народи. 2 А Иисус му рече: Виждаш ли тия големи здания! Няма да остане тук камък на камък, който да не се срине. 3 И когато седеше на Елеонския хълм срещу храма, Петър и Яков и Йоан и Андрей Го попитаха насаме: 4 Кажи ни, Кога ще бъде това? И какъв ще бъде знакът, когато всичко това предстои да се изпълни? 5 А Иисус почна да им казва: Пазете се да ви не подмами някой. 6 Мнозина ще дойдат в Мое име и ще рекат: Аз съм Христос, и ще подмамят мнозина. 7 А когато чуете

за войни и за военни слухове, недейте се смущава; това трябва да стане; но туй не е още свършект. 8 Защото народ ще се повдигне против народ, и царство против царство, ще има трусове на разни места, ще има и глад; а тия неща са само начало на страданията. 9 А вие внимавайте на себе си, защото ще ви предадат на събори, и в синагоги ще ви бият; и пред управители и царе ще застанете заради Мене, за да свидетелствувате на тях. 10 Обаче, трябва първо да се проповядва благовестието на всичките народи. 11 А когато ви поведат, за да ви предадат, не небесата, нито Синът, а само Отец. 33 Внимавайте, бдете, и молете се; защото не знаете кога ще настане времето. 34 Понеже това ще бъде както кога човек, живущ в чужбина, като оставил къщата си, и даде власт на слугите си, всекиму особената му работа, заповядда и на вратаря да бди. 35 Бдете, прочее, (защото не знаете кога и ще дойде господарят на къщата - вечерта ли, или в среднощ, или когато пеят петлите, или заранта), 36 да не би, като дойде неочаквано, да ви намери заспали. 37 А каквото казвам на вас, на всички го казвам: Бдете.

се беспокойте предварительно какво ще говорите; но

каквото ви се даде в онния час, това говорете! Защото не сътните вие, които говорите, а Святият Дух. 12 Брат, брата ще предаде на смърт, и баща чадо; и чада ще се повдигнат против родители и ще ги умъртвят. 13 И ще бъдете мразени от всички заради Моето име: но който устои до край, той ще бъде спасен. 14 И когато видите мерзостта, която докарва запустение, [за която говори пророк Даниил], стояща там где то не подобава, (който чете нека разбира), тогава ония, които с в Юдея, нека бягат по планините; 15 и който е на къщния покрив да не слизи в къщата си, нито да влезе да вземе нещо от нея; 16 и който е на нива да не се връща назад да вземе дрехата си. 17 А горко на непразните и на кърмачките през онния ден! 18 При това, молете се да не стане това (Бягането ви.) зиме; 19 защото през онния ден ще има скръб небивала до сега от началото на създанието, което Бог е създал, нито ще има такава. 20 И ако Господ не съкратеше онния ден, не би се избавила ни една твар; но заради избраните, които Той избра, съкратил е дените. 21 Тогава ако ви каже някой: Ето, тук е Христос, или: Ето там! Не вярвайте; 22 защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци, които ще покажат знания и чудеса, за да подмамят, ако е възможно и избраните. 23 А вие внимавайте; ето, предсказах ви всичко. 24 Но през онния ден, подир оная скръб, сълнцето ще потъмнее, луната няма да даде светлината си, 25 звездите ще падат от небето, и силите, които са на небето ще се разклятят. 26 Тогава ще видят Човешкия Син идещ на облаци с голяма сила и слава. 27 И тогава ще изпрати ангелите, и ще съберат избраните Му от четирите ветрища, от края на земята до края на небето. 28 А научете притчата от смоковницата: Когато клоните ѝ вече омекнат и развилят листа, знаете, че е близо лятото; 29 също така и вие, когато видите, че става това, да знаете, че Той е близо при вратата. 30 Истина ви казвам: Това поколение няма да премине, доколе не се събудне всичко това. 31 Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат. 32 А за оння ден или час никой не знае, нито ангелите на

**14** А след два дни щеше да бъде пасхата и празника на безквасните хлябове; и главните свещеници и книжини търсеха случай да Го уловят с хитрост и да Го умъртвят. **2** Защото думаха: Да не стане на празника, за да се не подигне вълнение между народа. **3** И когато Той беше във Витания, и седеше на трепезата в къщата на Симона прокажения, дойде една жена, която имаше алавастрен съд с миро от чист и скъпоценен народ; и като счупи съда, изля мирото на главата му. **4** А имаше някои, които, негодуващи, думаха помежду си: Защо така се прахоса мирото? **5** Защото това миро можеше да се продаде за повече от триста пенязя, и сумата да се раздаде на сиромасите. И роптаеха против нея. **6** Но Исус рече: Оставете я; защо ѝ досаждате? Тя извърши добро дело на Мене. **7** Защото сиромасите всяка се намират между вас, и когато щете можете да им сторите добро; но Аз не се намирам всяка между вас. **8** Тя извърши това, което можеше; предвари да помаже тялото Ми за погребение. **9** Истина ви казвам: Гдето и да се проповядва благовестието по целия свят, ще се разказва за неин спомен и за това, което тя стори. **10** Тогава Юда Искариотски, оня, който бе един от дванадесетте, отиде при главните свещеници за да им Го предаде. **11** Те, като чуха, зарадваха се, и се обещаха да му дадат пари. И той търсеще сгоден случай да Го предаде. **12** А на първия ден на празника на безквасните хлябове, когато колеха жертви за пасхата, учениците му казаха: Где искаш да отидем и пригответим за да ядеш пасхата? **13** И Той изпраща двама от учениците Си и казва им: Идете в града; и ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; вървете подир него. **14** И дето влезе, речете на стопанина тая къща: Учителят казва: Где е пригответата за Мене приемна стая, гдето ще ям пасхата с учениците Си? **15** И той ще ви посочи една голяма горна стая, постлана и готова; там ни пригответе. **16** И тъй, учениците излязоха и дойдоха в града; и намериха както им беше казал; и пригответиха пасхата. **17** И като се свечери, Той дохожда с дванадесетте. **18** И когато

седяха на трапезата и ядяха, Иисус рече: Истина Го пазите здраво. 45 И когато дойде, веднага се ви казвам: Един от вас, които яде с Мене, ще Мене приближи до Него и каза: Учителю! И целуваше Го, предаде. 19 Той почнаше да скърбят и да Му казват 46 И те туриха ръце на Него и Го хванаха. 47 А един един по един: Да не съм аз? 20 А той им рече: от стоящите там измъкна ножа си и удари слугата Един от дванадесетте е, който топи заедно с Мене в на първосвещеника и му отсече ухото. 48 Иисус блюдото. 21 Защото Човешкият Син отива, както е проговори и рече им: Като срещу разбойник ли сте писано за Него; но горко на този човек, чрез когото излезли с ножове и сопи да Мене уловите? 49 Всеки ден Човешкият Син се предава! Добре би било за този бях при вас и поучавах в храма, и не Мене хванахте; човек, ако не бе се родил. 22 И когато ядяха, Иисус все това стана, за да се събъднат писанията. 50 Тогава хляб, и като благослови, разчули, даде им, и рече: всички Го оставиха и се разбягаха. 51 И някой си Вземете, [яжте]; това е Моето тяло. 23 Взе и чашата, момък следваше подир Него, обвит с плащаница благослови, и даде им; и те всички пиха от нея. 24 И по голо; и те го хванаха. 52 А той, като остави рече им: Това е Моята кръв на [новия] завет, която плащаницата, избяга гол. 53 И заведоха Иисуса при се пролива за мнозина. 25 Истина ви казвам, че първосвещеника, при когото се събират и всичките няма вече да пия от плода на лозата до онъ ден, главни свещеници, и старейшините, и книжниците. когато ще го пия нов в Божието царство. 26 И като 54 А Петър Го беше следвал издалеч до вътре в изляха химн, излязоха на Елеонския хълм. 27 И Иисус двора на първосвещеника и седеше заедно със им каза: Вие всичките ще се съблазните [в Мене служителите и грееши се на пламъка. 55 И главните тая нош]; защото е писано: "Ще поразя пастиря, и свещеници и целият синедрион търсеха свидетелство овците ще се разпръснат". 28 А подир възкресението против Иисуса, за да Го умъртвят, но не намериха. 56 Си ще ви предваря в Галилея. 29 А Петър Му рече: Защото мнозина лъжесвидетелствуваха против Него, Ако и всички да се съблазнят, аз, обаче не. 30 Иисус но свидетелствата им не бяха съгласни. 57 Сетне му каза: Истина ти казвам, че днес, тая нош, преди някои станаха и лъжесвидетелствуваха против Него, да пее петелът дваж, ти три пъти ще се отречеш от като казаха: 58 Ние Го чухме да казва: Аз ще разруша Мене. 31 А той твърде разпалено казваше: Ако стане тоя ръкотворен храм, и за три дни ще съградя нужда и да умра с Тебе, пак няма да се отрека от друг неръкотворен. 59 Но и така свидетелствата им Тебе. Същото казаха и другите. 32 Дохождат на едно не бяха съгласни. 60 Тогава първосвещеникът се място, наречено Гетсимания; и Той каза на учениците изправи наясред и попита Иисуса, казвайки: Нищо ли Си: Седете тук докле се помоля. 33 И взе със Себе не отговаряш? Какво свидетелствуват тия против Си Петра, Якова и Йоана, и захвана да се ужасява и Тебе? 61 А Той мълчеше и не отговори нищо. да тъгва. 34 И казва им: Душата Ми е прескръбна Първосвещеникът пак Го попита, като Му каза: Ти до смърт; постойте тук и бдете. 35 И като отиде ли си Христос, Син на Благословения? 62 А Иисус малко напред, падна на земята; и молеше се, ако е рече: Аз съм; и ще видите Човешкият Син седящ възможно, да Го отмине тоя час, казвайки: 36 Авва, отдясно на силата и идеш с небесните облаци. 63 Отче, за Тебе всичко е възможно; отмини Ме с тая Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и каза: чаша; не, обаче, както Аз искам, но както Ти искаш. Каква нужда имаме вече от свидетели? 64 Чухте 37 И идва, намира ги заспали; и казва на Петра: богохулството; как ви се вижда? И те всички Го Симоне, спиш ли? Не можа ли един час да постоиш осъдиха, че се изложи на смъртно наказание. 65 буден? 38 Бдете и молете се, за да не паднете в И някои почнаха да Го заплюват, да Му закриват изкушение; духът е бодър, а тялото немощно. 39 лицето, да Го бълскат и да Му казват: Познай. И И пак отиде и се помоли, като каза същите думи. служителите, като Го хванаха, удряха Го с пlesници. 40 И като дойде пак, намери ги заспали, защото 66 И когато Петър беше долу на двора, дохожда една очите им бяха натегнали; и не знаеха що да Му от слугините на първосвещеника; 67 и като видя отговорят. 41 И трети път дохожда и им казва: Още Петра че се грее, взря се в него и каза: И ти беше с ли спите и почивате? Доста е! Дойде частът! Ето, Назарянина, с Иисуса. 68 А той се отрече, казвайки: Човешкият Син се предава в ръцете на грешниците. Нито зная, нито разбирам що говориш. И излезе вън 42 Станете да вървим; ето, приближи се оня, който на предверието; и петела изля. 69 Но слугинята го Ме предава. 43 И веднага, докато Той говореше, видя и пак почна да казва на стоящите там: Тоя е от дохожда Юда, един от дванадесетте, и с него едно тях. 70 А той пак се отрече. След малко, стоящите множество с ножове и сопи, изпратени от главните там пак казаха на Петра: Наистина от тях си, защото свещеници, книжници и старейшините. 44 А оня, си галилеянин, [и говорът ти съответствува]. 71 А който Го преддаваше, беше им дал знак, казвайки: той започна да проклина и да се кълне: Не познавам Когото целуна, Той е; хванете Го и Го заведете, като Този човек за Когото говорите. 72 И на часа петелът

изпя втори път. И Петър си спомни думата, която и казваха: Уха! Ти, който разоряваш храма, и за Исус му беше рекъл: Преди да пее петелът дваж, три дни го пак съграждаш, зо спаси Себе Си и три пъти ще се отречеш от Мене. И като размисли за това, заплака.

**15** И на сутринта главните свещеници със старейшините и книжниците и целият синедрион, незабавно се съвещаха и като вързаха Исуса, заведоха Го и Го предадоха на Пилата. **2** И Пилат Го попита: Ти Юдейският цар ли си? А Той му отговори и рече: Ти казваш. **3** И главните свещеници Го обвиняваха в много неща. **4** О Имаше още и жени, които гледаха отдалеч, между които бях и Мария Магдалина, и Мария майката на малкия Яков и на Иосия, и Саломия; **5** Но Исус нищо вече не отговори, така щото Пилат се чудеше. **6** А на всеки празник той им пущаше по един затворник, когото биха поискали. **7** А в нова време имаше някой си на име Варава, затворен заедно с онния бунтовници, които във време на бунта бях извършили убийство. **8** И народът се изкачи и почна да иска от Пилата да им направи, каквото имаше обичай да прави. **9** А Пилат в отговор им рече: Искате ли да ви пусна Юдейския цар? **10** (понеже видя, че главните свещеници от завист бях Го предали). **11** Но главните свещеници подбудиха народа да искат по-добре да им пусне Варава. **12** Пилат пак в отговор им рече: Тогава какво да направя с Този, Когото наричате Юдейски цар? **13** А те пак изкрещяха: Разпни Го! **14** А Пилат им каза: Че какво зло е сторил? Но те много закрещяха: Разпни го! **15** Тогава Пилат, като искаше да угоди на народа, пусна им Варава, а Исуса би и Го предаде на разпятие. **16** И войниците Го заведоха вътре в двора, тоест, в преторията, и свикаха цялата дружина. **17** И облякоха Му морава мантия, сплетоха и венец от тръни, та го положиха на главата Му. **18** И почнаха да Го поздравяват със: Здравей, царю Юдейски! **19** И удряха Го по главата с тръст, заплюваха Го, и коленичейки, кланяха Му се. **20** И след като Му се поругаха, съблъкоха Му моравата мантия и Го облякоха в Неговите дрехи и Го изведоха вън да Го разпнат. **21** И накараха да носи кръста Му някой си Симон киринец, баща на Александра и Руфа, който минаваше на връщане от нива. **22** И завеждат Исуса на мястото Голгота, което значи лобно място. **23** И подаваха Му вино смесено със смирна, но Той не прие. **24** И като Го разпъват, разделят си дрехите Му, и хвърлят жребие за тях, кой какво да вземе. **25** А беше третият час, когато Го разпнаха. **26** А надписът на обвинението Му бе написан така: Юдейският Цар. **27** И с Него разпнаха двама разбойници, един отдясно Му и един отляво Му. **28** [И се изпълни писанието, което казва: "И с беззаконните се числи"]. **29** И минаващите оттам Го хулеха, като клатеха глави

и казваха: Уха! Ти, който разоряваш храма, и за книжниците Го ругаеха помежду си, като казваха: Други е избавил, а пък Себе Си не може да избави! **32** Христос Израилевият цар, нека слезе сега от кръста, за да видим и да повярваме. И разпнатите с Го ругаеха. **33** А на шестия час, настана тъмнина по цялата земя, трая до деветия час. **34** И на деветия час Исус извика със силен глас: "Елои, Елои, Лама Савахтани?" което значи: Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил? **35** И някои от стоящите там, като чуха казаха: Ето вика Илия. **36** И един се завлече, натопи гъба в оцет, надръна я на тръст, и Му даде да пие, като казваше: Оставете! Да видим дали ще дойде Илия да Го снеме. **37** А Исус, като издаде силен глас, издъхна. **38** И завесата на храма се раздрада на две, отгоре до долу. **39** А стотникът, който стоеше срещу Него, като видя, че така [извика] издъхна, рече: Наистина тоя човек беше Син Боги. **40** Имаше още и жени, които гледаха отдалеч, между които бях и Мария Магдалина, и Мария майката на малкия Яков и на Иосия, и Саломия; **41** които, когато беше в Галилея, вървяха подир Исуса и Му служеха; имаше и много други жени, които бяха възлезли с Него в Ерусалим. **42** И когато вече се свечери, то, понеже беше приготвителен ден, сиреч, срещу събота, **43** дойде Йосиф от Аритатея, един почен съветник, който и сам очидаше Божието царство, и осмели се да влезе при Пилата и да поиска Исусовото тяло. **44** А Пилат се почуди дали е вече умръл, и, като повика стотника, попита го дали е от дълго време мъртъв. **45** И като се научи от стотника, отстъпи тялото на Йосифа. **46** И той купи плащаница, и като го сне, обви го в плащаницата, и положи го в гроб, който бе изсечен в скала, и привали камък върху гробната врата. **47** А Мария Магдалина и Мария Иосиевата майка гледаха где го полагаха.

**16** О Тя отиде и извести на тия, които бяха Го приджувавали, и които Го жалееха и плачеха. **2** И в първия ден на седмицата доходват на гроба много рано, когато изгря сълнцето. **3** И думаха помежду си: Кой ще ни отвали камъкът от гробната врата? **4** - защото беше твърде голям. А като повдигнаха очи, видяха, че камъкът бе отвален. **5** И като влязоха в гроба, видяха, че един юноша седеше отдясно, облечен в бяла одежда; и много се зачудиха. **6** А той им казва: Недайте се учудва; вие търсите Исуса Назарянина, разпнатия. Той възкръсна; няма Го тук; ето мястото гдето Го положиха. **7** Но идете, кажете на учениците Му и на Петра, че отива преди вас в Галилея; там ще Го видите, както ви каза. **8** И те

излязоха и побягнаха от гроба, понеже трепет и ужас бяха ги обзели; и никому не казаха нищо, защото се бояха. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) И като възкръсна рано в първия ден на седмицата, Иисус се яви първо на Мария Магдалина, от която бе изгонил седем беса. 10 Тя отиде и извести на тия, които бяха Го придружавали, и които Го жалееха и плачеха. 11 Но те, като чуха, че бил жив, и че тя Го видяла, не повярваха. 12 Подир това се яви в друг образ на двама от тях, когато вървяха, отивайки в село. 13 И те отидоха и известиха на другите; но нито на тях повярваха. 14 После се яви на самите единадесет ученика, когато бяха на трапезата, и смъмра ги за неверието и жестокосърдчието им, дето не повярваха на тия, които Го бяха видели възкръснал. 15 И рече им: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар. 16 Който повярва и се кръсти ще бъде спасен; а който не повярва ще бъде осъден. 17 И тия знамения ще придвижват повярвалите: В Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят; 18 змии ще хващат; а ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; на болни ще възлагат ръце, и те ще оздравяват. 19 И тъй, след като им говори, Господ Иисус се възнесе на небето, и седна отдясно на Бога. 20 А те излязоха и проповядваха навсякъде, като им съдействуваше Господ, и потвърдяваше словото със знаменията, които го придвижваша. Амин.

# Лука

**1** О И в часа на каденето цялото множество на людете се молеше отвън. **2** О И, ето, ще мълкнеш, и не ще можеш да говориш до деня, когато ще се събудне това, защото не повярва думите ми, които ще се събуднат своевременно. **3** видя се добре и на мене, който изследвах подробно всичко от началото, да ти пиша наред за това, почтени Теофиле, **4** за да познаеш достоверността на това, в което си бил поучаван. **5** В дните на Юдейския цар Ирод имаше един свещеник от Авиевия отред, на име Захария; и жена му беше от Аароновите потомци, и се наричаше Елисавета. **6** Те и двамата бяха праведни пред Бога, като ходеха непорочно във всичките Господни заповеди и наредби. **7** И нямаха чадо, понеже Елисавета беше неплодна, а и двамата бяха в напреднала възраст. **8** И като свещенодействуваше той пред Бога по реда на своя отред, **9** по обичая на свещеничеството, нему се падна по жребие да влезе в Господния храм и да покади. **10** И в часа на каденето цялото множество на людете се молеше отвън. **11** И яви му се ангел от Господа, стоящ отдясно на кадилния олтар. **12** И Захарий като го видя, смути се, и страх го обзе. **13** Но ангелът му рече: Не бой се, Захари; защото твоята молитва е чута, и жена ти Елисавета ще ти роди син, когото ще наречеш Иоан. **14** Той ще ти бъде за радост и веселie; и мнозина ще се зарадват за неговото рождение. **15** Защото ще бъде велик пред Господа; вино и спиртно питие няма да пие; и ще се изпълни със Святия Дух още от зачатието си. **16** И ще обърне мнозина от израиляните към Господа техния Бог. **17** Той ще предиде пред лицето Му в духа и силата на Илия, за да обърна сърцата на башите към чадата, и непокорните към мъдростта на праведните, да пригответи за Господа благоразположен народ. **18** А Захария рече на ангела: По какво ще узная това? Защото аз съм стар, и жена ми е в напреднала възраст. **19** Ангелът в отговор му каза: Аз съм Гавриил, който стои пред Бога; и съм изпратен да ти говоря и да ти благовестя това. **20** И, ето, ще мълкнеш, и не ще можеш да говориш, до деня, когато ще се събудне това, защото не повярва думите ми, които ще се събуднат своевременно. **21** И людете чакаха Захария, и се чудеха, че се бави в храма. **22** А когато излезе, не можеше да им продума; и те разбраха, че е видял видение в храма, защото той им правеше знакове и оставаше няма. **23** И като се навършиха дните на службата му, той отиде у дома си. **24** А след тия дни жена му Елисавета зачна; и криеше се пет месеца, като казваше: **25** Така ми стори Господ в дните, когато погледна милостиво,

за да отнеме от човеците причината да ме корят. **26** А в шестия месец ангел Гавриил бе изпратен от Бога в галилейския град, наречен Назарет, **27** при една девица, сгодена за мъж на име Йосиф от Давидовия дом; а името на девицата бе Мария. **28** И като дойде ангелът при нея, рече: Здравей благодатна! Господ е с тебе, [благословена си ти между жените]. **29** А тя много се смути от думата му и в недоумение беше, какъв ли ще бъде той поздрав. **30** И ангелът - рече: Не бой се, Марио, защото си придобила Божието благоволение. **31** И ето, ще значеш в утробата си и ще родиш син, Когото ще наречеш Иисус. **32** Той ще бъде велик, и ще се нарече Син на Всевишния; и Господ Бог ще Му даде престола на баща Му Давида. **33** Ще царува над Якововия дом до века; и царството Му не ще има край. (aiōn g165) **34** А Мария рече на ангела: Как ще бъде това, тъй като мъж не познавам? **35** И ангелът в отговор - рече: Святият дух ще дойде върху ти и силата на Всевишния ще те осени; за туй, и святото Онова, Което ще се роди от тебе, ще се нарече Божий Син. **36** И, ето, твоята сродница Елисавета, и тя в старините си е значала син; и това е шестия месец за нея, която се казваше неплодна. **37** Защото за Бога няма невъзможно нещо. **38** И Мария рече: Ето Господната слугиня; нека ми бъде според както си казал. И ангелът си отиде от нея. **39** През тия дни Мария стана и отиде бързо към хълмистата страна, в един Юдов град, **40** и влезе в Захариевата къща и поздрави Елисавета. **41** И щом чу Елисавета Марииния поздрав, младенецът заигра в утробата -, и Елисавета се изпълни със Святия Дух, **42** и като извика със силен глас рече: Благословена си ти между жените, и благословен е плодът на твоята утроба! **43** И от какво ми е тая чест, да дойде при мене майката на моя Господ? **44** Защото, ето, щом стигна гласът на твоя поздрав до ушите ми, младенецът заигра радостно в утробата ми. **45** И блажена е тая, която е повярвала, че ще се събудне казаното - от Господа. **46** И Мария каза: Велича душата ми Господа, **47** и зарадва се духът ми в Господа, Спасителя мой, **48** Защото погледна милостиво на ниското положение на слугията си; и ето, отсега ще ме ублажават всичките родове. **49** Защото Силният извърши за мене велики дела; и свято е Неговото име. **50** И, през родове и родове, Неговата милост е върху ония, които Му се боят. **51** Извърши силни дела със Своята мишица; разпръсна ония, които са горделиви в мислите на сърцето си. **52** Свали владетели от престолите им. И въздигна смирени. **53** Гладните напълни с блага. А богатите отпрати празни. **54** Помогна на слугата Си Израили, за да помни да покаже милост. **55** (Както бе говорил на

баштите ни). Към Авраама и към неговото потомство и беше непразна. 6 И когато бяха там, навършиха до века. (aiōn g165) 56 А Мария, като преседа с нея се дните - да роди. 7 И роди първородния си Син, около три месеца, върна се у дома си. 57 А на пови Го, и положи Го в ясли, защото нямаше място Елисавета се навърши времето да роди; и роди син. за тях в страноприемницата. 8 И на същото място 58 И като чуха съседите и роднините -, че Господ имаше овчари, които живееха в полето, и пазеха показал към нея велика милост, радваха се с нея. 59 нощна стража около стадото си. 9 И ангел от Господа И на осмия ден дойдоха да обрежат детенцето; и застана пред тях, и Господната слава ги осия, и те щяха да го нарекат Захария, по бащиното му име. 60 се уплашиха много. 10 Но ангелът им рече: Не бойте Но майка му в отговор каза: Не, но ще се нарече се, защото, ето, благовестявам ви голяма радост, Иоан. 61 И рекоха : Няма никой в рода ти, който която ще бъде за всичките люде. 11 Защото днес се нарича с това име. 62 И запитаха баща му със ви се роди в Давидовия град Спасител, Който е знакове, как би искал той да го нарекат. 63 А той Христос Господ. 12 И това ще ви бъде знакът: ще поиска дъщрица и написа тия думи: Иоан е името му. намерите Младенец, повит и лежащ в ясли. 13 И И те всички се почудиха. 64 И начаса му се отвориха внезапно, заедно с ангела, се намери множество устата, и езикът му се развърза, и той проговори и небесно воинство, което хвалеше Бога, казвайки: 14 благославяше Бога. 65 И страх обзе всичките им Слава на Бога във висините. И на земята мир между съседи; и за всичко това се говореше по цялата човече, в които е Неговото благоволение. 15 Щом хълмиста страна на Юдея. 66 И всички, които чуха, ангелите си отидоха от тях на небето, овчарите пазеха това в сърцата си, казвайки: Какво ли ще си рекоха един на друг: Нека отидем тогава във бъде това детенце? Защото Господната ръка беше с Витлеем, и нека видим това, що е станало, което него. 67 Тогава баща му Захария се изпълни със Господ ни изви. 16 И дойдоха бързо и намериха Святия Дух и пророкува, казвайки: 68 Благословен Мария и Йосифа, и Младенца лежащ в яслите. 17 И Господ, израилевия Бог, защото посети Своите люде като видях, разказаха каквото им беше известено за и извърши изкупление за тях. 69 И въздигна рог на това детенце. 18 И всички които чуха, се зачудиха за спасение за нас в дома на слугата Си Давида, 70 това, което овчарите им казаха. 19 А Мария спазваше (Както е говорил чрез устата на святите Си от века всички тия думи и размишляваше за тях в сърцето пророци). (aiōn g165) 71 Избавление от неприятелите си. 20 И овчарите се върнаха, славещи и хвалещи ни и от ръката на всички, които ни мразят, 72 за да Бога за всичко, що бяха чули и видели, според както покаже милост към бащите ни и да спомни святия им беше казано. 21 И като се навършиха осем дни и Свой завет, 73 клетвата, с която се закле на баща ни трябваше да обрежат Детенцето, дадоха Му името Авраама. 74 Да даде нам, бидейки освободени от Иисус, както беше наречено от ангела преди да е ръката на неприятелите ни. Да му служим без страх, било значато в утробата. 22 Като се навършиха и 75 в святост и правда пред Него, през всичките си дните за очистването им, според Мойсеевия закон, дни. 76 Да! И ти, детенце, пророк на Всевишния занесоха Го в Ерусалим за да Го представят пред ще се наречеш; защото ще вървиш пред лицето на Господа, 23 (акто е писано в Господния закон, Господа да пригответши пътищата за Него. 77 За да че всеки първороден младенец от мъжки пол ще дадеш на Неговите люде да познаят спасение чрез бъде свят на Господа), 24 и да принесат жертва прощаване греховете им, 78 поради милостърдието според казаното в Господния закон две гургулици и на нашия Бог, с което ще ни посети зора отгоре, 79 две гъльбчета. 25 И ето, имаше в Ерусалим един за да осияе седящите в тъмнина и в мрачна сянка; човек на име Симеон; и той човек бе праведен и така щото да отправи нозете ни в пътя на мира. 80 благочестив, и чакаше утехата на Израил; и Святия А детенцето растеше и крепнеше по дух; и беше в Дух беше в него. 26 Нему бе открито от Святия пустините до деня, когато се яви на Израил. 27 Дух, че няма да види смърт, докле не види Христа Господен. 27 И по внушението на Духа той дойде в храма; и когато родителите внесоха детенцето Иисус, за да сторят за Него по общая на закона, 28 той Го взе на ръцете си и благослови Бога, като каза: 29 Сега, Владико, отпускат слугата Си в мир, според думата си; 30 защото видях очите ми спасението, 31 което си пригответ пред всички люде; 32 светлина да просвещава народите. И слава на Твоите люде Израил. 33 А баща Му и майка Му се чудеха на това, което се говореше за Него. 34 И Симеон го

благослови, и рече на майка My Мария: Ето, това принасяйте плодове, достойни за покаяние; и не детенце е поставено за падане и за ставане на почвайте да си думате, имаме Авраама за баща; мнозина в Израиля, и за белег, против който ще се защото ви казвам, че Бог може и от тия камъни да говори. **35** Да! И на сама тебе меч ще проникне душата въздигне чада на Авраама. **9** А и брадватата лежи вече ти, за да се откроят помислите на много сърца. при корена на дърветата: и тъй, всяко дърво, което **36** Имаше и някоя си Анна, Фануилова дъщеря, от не дава добър плод, отсича се и в огън се хвърля. Асировото племе; (тя беше в много напреднала **10** И множествата го питаха, казвайки: Тогава какво възраст, като бе живяла с мъжа си седем години от да правим? **11** А той в отговор им рече: Който има девството си. **37** И беше вдовица за цели осемдесет две ризи, нека даде на този, който няма; и който има и четири години), която не се отделяше от храма, храна, нека прави същото. **12** Дойдоха и бирниците дето нощем и денем служеше Богу в пост и молитва. да се кръстят, и му рекоха: Учителю, ние какво **38** И тя, като се приближи, в същия час, благодареше да правим? **13** Той им каза: Не изисквайте нищо Богу, и говореше за Него на всички, които ожидаха повече от това, що ви е определено. **14** Питаха го и изкуплението на Ерусалим. **39** И като свършиха военнослужащи, казвайки: а ние какво да правим? всичко, що беше според Господния закон, върнаха Каза им: Не насиливайте никого, нито наклеветявайте; се в Галилея, в града си Назарет. **40** А Детенцето и задоволявайте се със заплатите си. **15** И понеже растеше, крепнеше, и се изпълваше с мъдрост; людете бяха в недоумение, и всички размишляваха и Божията благодат бе на Него. **41** И родителите в сърцата си за Иоана, да не би той да е Христос, **16** My ходеха всяка година в Ерусалим за празника Иоан отговори на всички, като каза: Аз ви кръщавам на Пасхата. **42** И когато Той беше на дванадесет с вода, но иде Оня, Който е по-силен от мене, Комуто години, като отидаха по обичая на празника, **43** и не съм достоен да развържа ремъка на обущата като изкараха дните и се връщаха, момчето Иисус My; Той ще ви кръсти със Святия Дух и с огън. остана в Ерусалим, без да знаят родителите My. **44** А **17** Той държи лопатата в ръката Си, за да очисти те, понеже мислеха, че Той е с дружината, изминаха добре гумното Си и да събере житото в житницата един ден път, като Го търсеха между роднините и Си; а плявата ще изгори в неугасимия огън. **18** познатите си. **45** И като не Го намериха, върнаха И с много други увещания той благовествяваше на се в Ерусалим и Го търсеха. **46** И след три дни Го людете. **19** А четверовластникът Ирод, бидейки намериха в храма, седнал между законоучителите, изобличаван от него, поради Иродиада, братовата си че ги слушаше и ги запитваше. **47** И всички, които Го жена, и поради всичките други злини, които беше слушала, се учудваха на разума My и на отговорите сторил Ирод. **20** прибави над всичко друго и това, че My. **48** И като Го видяха, смяха се; и рече My майка затвори Иоана в тъмница. **21** И когато се кръстиха My: Синко, защо постыпти тъй с нас? Ето, баща Ти всичките люде, като се кръсти и Иисус и се молеше, и аз, наскърбени, Те търсехме. **49** А Той им рече: отвори се небето, **22** и Святият Дух слезе върху Защо да Ме търсите? Не знаете ли, че трябва да се Него в телесен образ като гълъб, и глас дойде намеря около дома на Отца Ми? **50** А те не разбраха от небето, който казваше: Ти си Моят възлюблен думата, която им рече. **51** И Той слезе с тях, и дойде Син; в тебе е Моето благоволение. **23** И сам Иисус в Назарет, и там им се покоряваше. А майка My беше на около тридесет години, когато почна да спазваше всички тия думи в сърцето си. **52** А Иисус поучава и, както мислеха, беше син на Йосифа, напредваше в мъдрост, в ръст и в благоволение пред който бе син Илиев. **24** А, Илий, Мататов; Матат Левиев; Левий, Мелхиев; Мелхий, Янай, Йосифов; **25** Йосиф Мататиев; Мататия, Амосов; Амос, Наумов; Наум, Елиев; Елий, Нагеев; **26** Нагей, Маатов; Маат, Мататиев; Мататия, Семеинов; Семеин, Йосехов; Йосех, Иодов; **27** Иода, Иоананов; Иоанан, Рисов; Риса, Зоровавелов; Зоровавел, Салатиилев; Салатиил, Нириев; **28** Нирий, Мелхиев; Мелхий, Адиев; Адий, Косамов; Косам, Елмадамов; Елмадам, Иров; **29** Ир, Иисусов; Иисус, Елиезеров; Елиезер, Иоримов; Иорим, Мататов; Матат, Левиев; **30** Левий, Симеонов; Симеон, Юдов; Юда, Йосифов; Йосиф, Иоанамов; Ионах, Елиакимов; **31** Елиаким, Мелеев; Мелеа, Менов; Мена, Мататов; Матата, Натанов; Натан, Давидов; **32** Давид, Есееv; Есей, предупреди да бягате от идеция гняв? **8** Прочее,

**3** О И множествата го питаха, казвайки: Тогава какво да правим? **2** при първосвещенството на Анна Каиафа, Божието слово дойде до Иоана, Захариевия син, в пустинята. **3** И той отиваше по цялата страна около Йордан и проповядваше кръщене на покаяние за прощаване на греховете, **4** както е писано в книгата с думите на пророк Исаия: **5** Всяка долина ще се напълни. И всяка планина и хълм ще се сниши; Кривите пътеки ще станат прави, И неравните места **6** И всяка твар ще види Божието спасение. **7** И тъй, той казваше на множествата, които излизаха да се кръщават от него: Рожби ехидни! Кой ви предупреди да бягате от идеция гняв? **8** Прочее,

Овидов; Овид, Воозов; Вооз, Салмонов; Салмон, син? 23 А той им рече: Без друго ще Ми кажете Наасонов; 23 Наасон, Аминадав; Аминадав, тая поговорка: Лекарю, изцери себе си; каквото сме Арниев; Арний, Еронов; Ерон, Фаресов; Фарес, чули, че става в Капернаум, стори го и тук в Своята Юдов; 24 Юда, Яковов; Яков, Исааков; Исаак, родина. 25 И пак рече: Истина ви казвам, че никой Авраамов; Авраам, Таров; Тара, Нахоров; 25 пророк не е прият в родината си. 25 А казвам ви Нахор, Серухов; Серух, Рагавов; Рагав, Фалеков; наистина, много вдовци имаше в Израил в дните на Фалек, Еверов; Евер, Салов; 26 Сала, Каинанов; Илия, когато се затвори небето за три години и шест Каинан, Арфаксадов; Арфаксад, Симов; Сим, Ноев; месеца, и настана голям глад по цялата земя; 26 Ное, Ламехов; 27 Ламех, Матусалов; Матусал, а нито при една от тях не бе пратен Илия, а само Енохов; Еnoch, Яредов; Яред, Малелеилов; Малелеил, при една вдовица в Сарепта Сидонска. 27 Тъй също Каинанов; 28 Каинан, Еносов; Енос, Ситов; Сит, много прокажени имаше в Израил във времето на пророк Елисей; но никой от тях не бе очистен, а само сириецът Нееман. 28 Като чуха това тия, които бяха в синагогата, всички се изпълниха с гняв, 29 и, като станаха, изкараха Го вън из града, и заведоха Го при стръмнината на хълма, на който градът им беше съграден, за да Го хвърлят долу. 30 Но Той мина посрещ тях и си отиде. 31 И слезе в Галилейския град Капернаум и поучаваше ги в съботен ден; 32 и учудваха се на учението му, защото Неговото слово беше с власт. 33 И в синагогата имаше човек, хванат от духа на нечист бяс; и той извика със силен глас: 34 Ex, какво имаш Ти с нас, Исусе Назарянине? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те Кой си Ти, Светият Божий. 35 Но Исус го съмърна, казвайки: Мълкни и излез из него. И бесът, като го повали наслед, излезе из него, без да го повреди никак. 36 И всички се смяха, и разговаряха се помежду си, думайки: Какво е това слово, дето Той с власт и сила заповядва на нечистите духове, и те излизат? 37 И слух се разнесе за Него по всичките околнини места. 38 И като стана та излезе от синагогата, влезе в Симоновата къща. А Симоновата тъща беше хваната от силен треска; и молиха Го за нея. 39 И Той, като застана над нея, съмърна треската, и тя я остави; и на часа стана та им прислужваше. 40 И когато залязваше слънцето, всички, които имаха болни от разни болести, доведоха ги при Него; а Той, като положи ръце на всеки от тях, изцели ги. 41 Още и бесове с кряськ излизаха из мнозина, и казваха: Ти си Божия Син. А Той ги мърмреше, и не ги оставяше да говорят, понеже знаеха, че Той е Христос. 42 И като се съмна, Той излезе и отиде в уединено място; а народът Го търсеше, дохождаше при Него и искаше да Го задържи, за да си не отива от тях. 43 Но Той им рече: И на другите градове трябва да благовестя Божието царство, понеже за това съм изпратен. 44 И проповядваше в галилейските синагоги.

#### 4 А Иисус, пълен с Святия Дух, когато се върна,

от Йордан, бе воден от Духа из пустинята четиридесет дена, 2 дето бе изкушаван от дявола. И не яде нищо през тия дни; и като се изминаха те, Той огладня. 3 И дяволът му рече: Ако си Божий Син, заповядай на тоя камък да стане хляб. 4 А Иисус му отговори: Писано е: "Не само с хляб ще живее човек, [но с всяко Божие слово]". 5 Тогава, като Го въззведе [на една планина] на високо и му показва всичките царства на вселената, в един миг време, дяволът му рече: 6 На тебе ще дам всичката власт и слава на тия царства, (защото на мене е предадена, и аз я давам комуто ща), 7 и тъй, ако ми се поклониш, всичко ще бъде Твое. 8 А Иисус в отговор му каза: Писано е, "На Господа твоя Бог, да се кланяш, и само Нему да служиш". 9 Тогава Го заведе в Ерусалим, постави Го на крилото на храма и му рече: Ако си Божий Син, хвърли се от тук долу; 10 защото е писано: 11 и на ръце ще Те дигат, да не би да удариш о камък ногата Си". 12 А Иисус в отговор му рече: Казано е: "Да не изпиташ Господа, твоя Бог". 13 И като изчери всяко изкушение, дяволът се оттегли от Него за известно време. 14 А Иисус се върна в Галилея със силата на Духа; и слух се разнесе за Него по цялата околнност. 15 И той поучаваше по синагогите им; и всички Го прославяха. 16 И дойде в Назарет, дето беше отхранен, и по обичая Си влезе в синагогата един съботен ден и стана да чете. 17 И подадоха му книгата на пророк Исаия; и Той, като отвори книгата, намери мястото дето бе писано: 18 "Духът на Господа е на Мене, Защото Мe е помазал да благовестявам на сиромасите; Прати Мe да проглася освобождение на пленниците. И прогледване на слепите, Да пусна на свобода угнетените, 19 да проглася благоприятната Господна година". 20 И като затвори книгата, върна я на служителя и седна; а очите на всички в синагогата бяха влити в Него. 21 И почна да им казва: Днес се изпълни това писание във вашите уши. 22 И всички му засвидетелствуваха, чудещи се на благодатните думи, които излизаха из устата му. И думаха: Тоя не е ли Йосифовият

пророк Елисей; но никой от тях не бе очистен, а само сириецът Нееман. 28 Като чуха това тия, които бяха

в синагогата, всички се изпълниха с гняв, 29 и, като станаха, изкараха Го вън из града, и заведоха Го при стръмнината на хълма, на който градът им беше съграден, за да Го хвърлят долу. 30 Но Той мина посрещ тях и си отиде. 31 И слезе в Галилейския град Капернаум и поучаваше ги в съботен ден; 32 и учудваха се на учението му, защото Неговото слово беше с власт. 33 И в синагогата имаше човек, хванат от духа на нечист бяс; и той извика със силен глас: 34 Ex, какво имаш Ти с нас, Исусе Назарянине? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те Кой си Ти, Светият Божий. 35 Но Иисус го съмърна, казвайки: Мълкни и излез из него. И бесът, като го повали наслед, излезе из него, без да го повреди никак. 36 И всички се смяха, и разговаряха се помежду си, думайки: Какво е това слово, дето Той с власт и сила заповядва на нечистите духове, и те излизат? 37 И слух се разнесе за Него по всичките околнини места. 38 И като стана та излезе от синагогата, влезе в Симоновата къща. А Симоновата тъща беше хваната от силен треска; и молиха Го за нея. 39 И Той, като застана над нея, съмърна треската, и тя я остави; и на часа стана та им прислужваше. 40 И когато залязваше слънцето, всички, които имаха болни от разни болести, доведоха ги при Него; а Той, като положи ръце на всеки от тях, изцели ги. 41 Още и бесове с кряськ излизаха из мнозина, и казваха: Ти си Божия Син. А Той ги мърмреше, и не ги оставяше да говорят, понеже знаеха, че Той е Христос. 42 И като се съмна, Той излезе и отиде в уединено място; а народът Го търсеше, дохождаше при Него и искаше да Го задържи, за да си не отива от тях. 43 Но Той им рече: И на другите градове трябва да благовестя Божието царство, понеже за това съм изпратен. 44 И проповядваше в галилейските синагоги.

5 А еднаш, когато народът Го притискаше да слуша Божието слово, Той стоеше при Генисаретското езеро. 2 И видя две ладии, спрени край езерото; а рибарите бяха излезли от тях и изпираха мрежите

си. 3 И като влезе в една от ладиите, която беше си, и иди у дома си. 25 И начаса той стана пред Симонова, помоли го да я отдалечи малко от сушата; тях, дигна това, на което лежеше, и отиде у дома и седна та поучаваше народа от ладията. 4 И като си, като славеше Бога. 26 И те всички се учудиха престана да говори, рече на Симона: Оттегли ладията и славеха Бога, и, изпълнени със страх, казваха: към дълбокото и хвърлете мрежите за ловитба. 5 Днес видяхме пречудни неща. 27 След това Исус А Симон в отговор рече: Учителю, цяла нощ се като излезе, видя един бирник, на име Левий, седящ трудихме и нищо не уловихме; но по Твоята дума в бирничеството, и рече му: Върви след Мене. 28 ще хвърля мрежите. 6 И като сториха това, уловиха Той оставил всичко, стана и тръгна след Него. 29 А твърде много риба, така щото се прокъсваха мрежите им. 7 И извикаха съдружниците си от другата ладия Левий Му направи голямо угощение в къщата си; и имаще голямо множество бирници и други, които да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха седяха на трапезата с тях. 30 А фарисеите и техните двете ладии, до толкова, щото щяха да потънат. 8 А книжници роптаха против учениците Му, казвайки: Симон Петър, като видя това, падна пред Исусовите Защо ядете и пиете с бирници и грешниците? колене и каза: Иди си от мене, Господи, защото съм грешен човек. 9 Понеже той и всички, които уловиха, 10 също и Яков и Иоан, синове на Заведея, рекоха: Иоановите ученици често постят и правят които бях Симонови съдружници. А Исус рече на молитви, така и фарисейските, а Твоите ядат и пият. Симона: Не бой се; отсега човеци ще ловиш. 11 И когато извлякоха ладиите на сушата, оставиха 31 Иисус в отговор им рече: Здравите нямат нужда всичко и отидаха след Него. 12 И когато беше в един от лекар, а болните. 32 Не съм дошъл да призовава бях с него, се учудиха на ловитбата на рибите що праведните, но грешните на покаяние. 33 И те Му бяха с него, се учудиха на ловитбата на рибите що праведните, но грешните на покаяние. 33 И те Му казвайки: Господи, ако искаш можеш да ме очистиш. 13 А Той простира ръка и се допря до него, и рече: Искам: бъди очистен! И на часа проказата го оставил. 14 И Той му заръча, никому да не каже това: Но, за свидетелство на тях, иди, каза, и се покажи на свещеника, и принеси за очистването си, според както е заповядал Моисей. 15 Но още повече се разнасяше вестта за Него; и големи множества събраха да слушат и да се изцеляват от болестите си. 16 А Той се оттегляше в пустините и се молеше. 17 И през един от тия дни, когато Той поучаваше, там седяха фарисеи и законоучители, надошли от всяко село на Галилея, Юдея и Ерусалим; и сила от Господа бе с Него да изцелява. 18 И ето мъже, които носеха на постелка един болен човек, който беше паралитик; и опитаха се да го внесат вътре и да го сложат пред Него. 19 Но понеже не намериха през где да го внесат вътре, поради народа, качиха се на покрива, и през керемидите го спуснаха с постелката насред пред Исуса. 20 И Той, като видя вярата им рече: Човече, прощават ти се греховете. 21 Тогава книжниците и фарисеите почнаха да се препират, казвайки: Кой е Тоя, Който богохулствува? Кой може да прощава грехове, освен един Бог? 22 Но Исус, като видя разискванията им, каза им в отговор: Защо разисквате в сърцата си? 23 Кое е по-лесно, да река: Прощават ти се греховете, или да река: Стани и ходи? 24 Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове, (рече на паралитика): Казвам ти: Стани, дигни постелката

25 И начаса той стана пред бирничеството, и рече му: Върви след Мене. 26 Той оставил всичко, стана и тръгна след Него. 27 А фарисеите и техните книжници роптаха против учениците Му, казвайки: Защо ядете и пиете с бирници и грешниците? 28 Иисус в отговор им рече: Здравите нямат нужда да постят докато е с тях младоженецът? 29 Ще дойдат, обаче дни, когато младоженецът ще се отнеме от тях; тогава, през ония дни, ще постят. 30 Каза им още и притча: Никой не отдира кръпка от нова дреха да я тури на вехта дреха; инак и новата дреха се съдира, и кръпката от новата не прилича на вехтата. 31 И никой не налива ново вино в стари мехове; инак, новото вино ще пръсне меховете, и то само ще изтече, и меховете ще се изхабят. 32 Но трябва да се налива ново вино в нови мехове. 33 И никой, след като е пил старо вино, не иска ново, защото казва: Старото е по-добро.

**6** И една събота, [първата след втория ден на Пасхата], като минаваше Той през посевите, учениците Му късаха класове и ядяха, като ги стриваха с ръце. 2 О И Той подигна очи към учениците Си и каза: Блажени вие сиромаси; защото е ваше Божието царство. 3 Иисус в отговор им рече: Не сте ли чели това, което стори Давид, когато огладня, той и мъжете, които бях с него, 4 как влезе в Божия дом, взе присъствените хлябове и яде, и даде на ония, които бях с него, които хлябове не е позволено никой да яде, а само свещениците? 5 И каза им: Човешкият Син е господар на съботата. 6 И в друга събота влезе в синагогата и поучаваше; и там имаше един човек, чиято дяснa ръка бе изсъхнала. 7 И книжниците и фарисеите Го наблюдаваха, дали в събота ще го изцели, за да могат да Го обвинят. 8 Но Той знаеше помислите им, и каза на човека с изсъхналата ръка: Стани и се изправи насред. И той стана и се изправи. 9 Тогава им рече Иисус: Питам ви: Какво е позволено да прави човек в събота? Добро ли да прави или зло? Да спаси ли живот или да погуби? 10 И като ги изгледа всички, рече на

човека: Простри ръката си. И той направи така; и грешни на грешни заемат, за да вземат назад ръката му оздравя. 11 А те се изпълниха с луда равното. 35 Но вие обичайте неприятелите си, ярост и се разговаряха помежду си какво биха могли правете добро, и заемайте, без да очаквате да да сторят на Исуса. 12 През ония дни Исус излезе на приемете назад; и наградата ви ще бъде голяма, и бърдото да се помоли и прекара цяла нощ в молитва ще бъдете чада на Всевишния; защото Той е благ към Бога. 13 И като се съмна, повика учениците към неблагодарните и злите. 36 Бъдете [прочее] Си, и избра от тях дванадесет души, които и нарече милосърдни, както и Отец ваш е милосърден. 37 Не апостоли: 14 Симона, когото и нарече Петър, и брата съдете, и няма да бъдете съдени; не осъждайте, и му Андрея, Якова и Иоана, Филипа и Bartolomea, няма да бъдете осъждани; прощавайте, и ще бъдете 15 Матея и Тома, Якова Алфеев и Симона, наречен простени; 38 давайте, и ще ви се дава; добра мярка, Зилот. 16 Юда, Якововия брат, и Юда Искариотски, натъкана, стърсена, препълнена ще ви дават в който и стана предател. 17 И като слезе заедно с пазухата; защото с каквато мярка мерите, с такава тях, Той се спря на едно равно място; спряха се ще ви се отмерва. 39 Рече им една притча: Може там и голямо множество от учениците Mu и голяма ли слепец слепеца да води? Не ще ли паднат и навалица от люде от цяла Юдея и Ерусалим и от двамата в яма? 40 Ученикът не е по-горен от учителя Тирското и Сидонското крайморие, които бяха дошли си; а всеки ученик, когато се усъвършенствува, ще да Го чут и да се изцелят от болестите си; 18 тоже бъде като учителя си. 41 И защо гледаш съчицата и измъчваните от нечисти духове се изцеляваха. в окото на брата си, а не забелязваш гредата в 19 И целият народ се стараеше да се допре до твоето око? 42 Или как можеш да речеш на брата Него, защото сила излизаше от него и изцеляваше си: Брата, остави ме да извадя съчицата, която всичките. 20 И Той подигна очи към учениците е в окото ти, когато ти сам не виждаш гредата, Си и каза: Блажени вие сиромаси; защото е ваше която е в твоето око? Лицемерецо, първо извади Божието царство. 21 Блажени, които гладувате сега, гредата от своето око, и тогава ще видиш ясно, за да защото ще се наситите. Блажени, които плачете сега, извадиш съчицата, която е в братовото ти око. 43 защото ще се разсмеете. 22 Блажени сте, когато Защото няма добро дърво, което дава лош плод, ви напразят човеците, и когато ви отльчат от себе нито пък лошо дърво, което дава добър плод. 44 си и ви похулят и отхвърлят името ви като лошо, Понеже всяко дърво от своя плод се познава; защото поради Човешкия Син; 23 възрадвайте се в оння не берат смокини от тръни, нито късат грозде от ден и заиграйте, защото, ето, голяма е наградата къпина. 45 Добрият човек от доброто съкровище на ви на небесата; понеже башите им така правеха на сърцето си изнася доброто; а злият човек от злото пророците. 24 Но горко на вас богатите; защото се съкровище изнася злото; защото от онова, което приели вече утешата си. 25 Горко на вас, които сега препълва сърцето му, говорят неговите уста. 46 И сте наситени; защото скоро ще изгладнеете. Горко защо Мe зовете: Господи, Господи, и не вършите на вас, които сега се смеете, защото ще жалеете и това, което казвам? 47 Всеки, който дохожда при ще плачете. 26 Горко на вас, когато всички човеци Мене, и слуша Моите думи, и ги изпълнява, ще ви захвалят, защото башите им така правеха на ви покажа на кого прилича. 48 Прилича на човек, лъжепророчите. 27 Но на вас, които слушате, казвам: който като построи къща, изкопа и задълбочи, и Обичайте неприятелите си, правете добро на тия, положи основа на канара; и когато стана наводнение, които ви мразят, 28 благославяйте тия, които ви реката се устреми върху оная къща, но не можа да я кълнат, молете се за тия, които ви правят пакост. 29 поклати, защото беше здраво построена. 49 А който На този, който те пlesне по едната буза, обръни и слуша и не изпълнява, прилича на човек, който е другата; и на този, който ти вземе горната дреха, не отказвай и ризата си. 30 Дай на всеки, който ти построил къща на земята, без основа; върху която не откажвай и ризата си. 31 И както желаете да правят човеците на се устреми реката, и начаса рухна; и срутуването на поискат; и не изисквай нещата си от този, който ги отнема. 32 Понеже ако обичате на тия, от които се надявате да вземете, каква благодарност ви се пада? Защото и грешниците правят същото. 34 И ако заемете само на тия, от които се надявате да вземете, каква благодарност ви се пада? Защото

7 След като свърши всичките Свои речи към людете, които Го слушаха(Гръцки: В ушите на людете.), Иисус влезе в Капернаум. 2 А на някой си стотник слугата, който му беше мил, боледуваше на умиране. 3 И като чу за Иисуса, изпрати до него някои юдейски старейшини да Го помолят да дойде и да оздрави слугата му. 4 Те, прочее, дойдоха при Иисуса и му се молеха усърдно, като казваха: Той заслужава да му сториш това; 5 защото обича нашия народ, и той ни е

построил синагогата. 6 А когато Иисус вървеше, с тях царство е по-голям от него. 29 (И всички люде и не беше вече далеч от къщата, стотникът изпрати бирници, като чуха това, признаха Божията правда, до Него приятели да Му кажат: Господи, не си прави като бяха се кръстили с Иоановото кръщение. 30 А труд, защото не съм достоен да влезеш под стряхата фарисеите и законниците осуетиха Божията воля ми; 7 затова нито счетох себе си достоен да дойда спрямо себе си, като не бяха се кръстили от него). 31 при тебе; какви само дума, и слугата ми ще оздравее. А на какво да уподобя човеците от това поколение? И 8 Защото и аз съм човек, поставен под власт, и имам на какво приличат? 32 Те приличат на деца, седящи подчинени на мен войници; и казвам на един: Иди, и на пазаря, които викат едно на друго, казвайки: той отива; и на друг: Дойди, и дохожда; и на слугата Свирихме ви, и не играхте; ридахме, и не плакахте. си: Направи това, и го прави. 9 Като чу това, Иисус 33 Защото Иоан Кръстител дойде, който нито хляб му се почуди; обърна се и рече на вървящия подир яде, нито вино пие, и казвате: Бяс има. 34 Дойде Него народ: Казвам ви, нито в Израил съм намерил Човешкият Син, който яде и пие, и казвате: Ето толкова вяра. 10 И когато изпратените се върнаха в човек лаком и винопиец, приятел на бирниците и къщата, намериха слугата оздравял. 11 А скоро след на грешниците. 35 Но пак мъдростта се оправдава това, Иисус отиде в един град, наречен Наин; и с Него от всичките си чада. 36 И един от фарисеите го вървяха учениците му и едно голямо множество. покани да яде с него; и Той влезе във фарисеевата 12 И когато се приближи до градската порта, ето, къща и седна на трапезата. 37 И, ето, една жена изнасяха мъртвец, едничък син на майка си, която от града, която беше грешница, като разбра, че беше и вдовица; и с нея имаше голямо множество седи на трапезата във фарисеевата къща, донесе от града. 13 И Господ, като я видя, смили се за алавастрен съд с миро. 38 И като застана отзаде няя и рече: Недей плака! 14 Тогава се приближи при нозете му и плачеше, почна да облива нозете и се допря до носилото; а носачите се спряха. И Му със сълзи и да ги изтрива с косата си, целуваше рече: Момче, казвам ти, стани! 15 И мъртвият се нозете му, и мажеше ги с мирото. 39 А като видя подигна и седна, и почна да говори. И Иисус го даде това фарисеят, който Го бе поканил, думаше в себе на майка му. 16 И страх обзе всички, и славеха Бога, си, казвайки: Тоя ако беше пророк, щеше да знае казвайки: Велик пророк се издигна между нас; и Бог коя и каква е жената, която се допира до него, че посети Своите люде. 17 И това, което казваха, се е грешница. 40 А Иисус в отговор му рече: Симоне, разнесе за него по цяла Юдея и по цялата околност. имам нещо да ти кажа. А той рече: Учителю, какви! 18 И учениците на Иоана му известиха за всичко 41 Някой си заемодавец имаше двама дълъжника; това. 19 И Иоан повика двама от учениците си и ги единият дължеше петстотин динара, а другият 42 И прати при Господа да кажат: Ти ли си Оня, Който понеже нямаха с какво да му платят, той прости и има да дойде, или друг да очакваме? 20 И като на двамата. И тъй, кой от тях ще го обикне повече? дойдоха при него човеците рекоха: Иоан Кръстител 43 В отговор Симон рече: Мисля, че онъ, комуто е ни прати до Тебе да кажем: Ти ли си Оня, Който прости повечето. А Той му рече: Право си отсыдил. има да дойде, или друг да очакваме? 21 И в същия 44 И като се обърна към жената, рече на Симона: час Той изцели мнозина от болести и язви, и зли Видиш ли тая жена? Влязох в къщата ти, и ти вода духове, и на мнозина слепи подари зрение. 22 Тогава за нозете ми не даде; а тя със сълзи обля нозете в отговор им каза: Идете и разкажете на Иоана ми, и с косата си ги изтри. 45 Ти целувка ми не даде; това, което видяхте и чухте, че слепи прогледват, а тя, откак съм влязъл не е престанала да целува куци прохождат, прокажени се очистват, и глухи нозете ми. 46 Ти с масло не помаза главата ми; а прочуват; мъртви биват възкресени, и на сиромасите тя с миро помаза нозете ми. 47 Затова ти казвам: се проповядва благовестието. 23 И блажен е онъ, Прощават - се многото грехове; (защото тя обикна който не се съблазни в Мене. 24 А когато си много); а комуто малко се прощава, той малко обича. отида пратените от Иоана, Иисус почна да говори 48 И рече: Прощават ти се греховете. 49 И тия, на народа за Иоана: Какво излязохте да видите в които седяха с него на трапезата, почнаха да казват пустинята? Тръстика ли от вятър разлюявана? 25 помежду си: Кой е тоя, който и греховете прощава? Но какво излязохте да видите? Човек ли в меки 50 И рече на жената: Твоята вяра те спаси; иди си с дрехи облечен? Ето великолепно облечените и онъ, мир.

които живеят разкошно, са в царските дворци. 26 Но какво излязохте да видите? Пророк ли? Да, казвам ви, и повече от пророк. 27 Това е онъ, за когото е писано: 28 Казвам ви: Между родените от жена няма по-голям от Иоана; обаче, по-малкият в Божието

8 И скоро след това Иисус ходеше по градове и села да проповядва и да благовестява Божието царство; и с него бяха дванадесетте ученика, 2 и някои жени, които бяха изцелени от зли духове и

болести: Мария, наречена Магдалина, от която бяха уплашени се чудеха, и казваха си един на друг: Кой излезли седем бяса, з и Иоана жената на Иродовия ли ще е Тоя, който заповядва и на ветровете и на настойник Хуза и Сусана и много други, които им водата, и те *Му* се покоряват? **26** И пристигнаха в услужваха с имота си. **4** И понеже се събра голямо Герасинската страна, която е срещу Галилея. **27** И множество, и дохождаха при Него от всеки град, като излезе на сушата, срещна Го от града някой рече с притча: **5** Сегачът излезе да сее семето си; и си човек, който имаше бесове, и за дълго време не когато сееше, едно падна край пътя; и затъпка се, и беше обличал дреха, и в къщи не живееше, но в небесните птици го изкъльваха. **6** А друго падна на гробищата. **28** Той, като видя Иисуса, извика, падна канарата; и щом поникна изсъхна, защото нямаше пред Него, и рече със силен глас: Какво имаш Ти с влага. **7** Друго пък падна всред тръните; и заедно с мене Иисус, Сине на Всевишния Бог? Моля Ти се него порастнаха тръните и го заглушиха. **8** А друго недей ме мъчи! **29** Защото Иисус беше заповядал падна на добра земя и като порастна, даде стократен на нечистия дух да излезе от человека. Понеже много плод. Като каза това, извика: Който има уши да пъти бе го прихващал; и връзваха го с вериги и слуша, нека слуша. **9** А учениците *Му* Го попитаха окови и го пазеха; но той разкърсваше връзките, и за значението на тая притча. **10** Той каза: На вас е бестът го гонеше по пустините. **30** Иисус го попита: дадено да знаете тайните на Божието царство; а Как ти е името? А той каза: Легион, защото много на другите се проповядва с притчи, тъй щото, като бесове бяха влезли в него. **31** И молеха Го да не им гледат, да не виждат, и като слушат, да не разбираят. заповядва да отидат в бездната. (*Abyssos g12*) **32** А там **11** Прочее, ето значението на притчата: Семето е имаше голямо стадо свини, което пасеше по хълма, Божието слово. **12** А посяното край пътя са тия, и бесовете Го помолиха да им позволи да влязат в които са слушали; тогава дохожда дяволът и отнема тях. И позволи им. **33** И като излязоха бесовете из словото от сърцата им, да не би да повярват и се човека и влязоха в свините, стадото се спусна по спасяят. **13** Падналото на канарата са тия, които, стръмнината в езерото и се издави. **34** А свинарите, когато чуят, приемат словото с радост; но те, като видяха станалото, прибягнаха и известиха за нямат корен, временно вярват, а когато настане това в града и в селата. **35** И като излязоха да видят изпитание, отстъпват. **14** Падналото всред тръните са станалото и дойдоха при Иисуса, намериха човека, от ония, които са слушали, и, като си отиват, загъхват когото бяха излезли бесовете, седнал при Иисусовите от грижи и богатства и житейски удоволствия и не нозе, облечен и смислен; и изплашиха се. **36** И тия, дават узрят плод. **15** А посятото на добра земя са които бяха видели това, разказаха им как излекувал тия, които, като чуят словото, държат го в искрено и бесния. **37** И цялото множество от Герасинската добро сърце, и дават плод с търпение. **16** И никой, околност *Му* се помоли да си отиде от тях, защото като запали светило, не го покрива със съд, нито го бяха обзети от голям страх; и Той влезе в ладията туря под легло, но го туря на светилник, за да видят и се завърна. **38** А човекът, от когото бяха излезли светлината тия, които влизат. **17** Защото няма нещо бесовете, молеше *Му* се да бъде с него; но Иисус го тайно, което не ще стане явно, нито потаено, което изпрати като каза: **39** Върни се у дома си и разкажи, не ще се узнае и не ще излезе наяве. **18** Затова, какви неща ти стори Бог. И той отиде и разгласи по внимавайте как слушате; защото който има, нему целия град, какви неща му стори Иисус. **40** А когато се ще се даде; а който няма, от него ще се отнеме и върна Иисус, народът Го посрещна радостно, защото това, което мисли че има. **19** И дойдоха при Него всички Го чакаха. **41** И, ето, дойде един човек на име майка *Му* и братята *Му*, но поради множеството не Яир, който беше началник на синагогата, и падна можаха да се приближат до Него. **20** И известиха пред Иисусовите нозе и *Му* се молеше да влезе в *Му*: Майка *Ти* и братята *Ти* стоят вън и искат да Те къщата *му*; **42** защото имаше едничка дъщеря, на видят. **21** А Той в отговор им рече: Майка Моя и около дванадесет години, и тя беше на умиране. братя Мои са тия, които слушат Божието слово и го И когато отиваше, народът Го притискаше. **43** И изпълняват. **22** А в един от тия дни Той влезе в ладия една жена, която имаше кръвотечение от дванадесет с учениците Си, и рече им: Да минем на отвъдната години, и бе иждивила за лекари целия си имот, без страна на езерото. И отплуваха. **23** А като плуваха, да може да се излекува от никого, **44** се приближи Той заспа; и ветренна буря се устреми върху езерото, изтазд та се допря до полата на дрехата *Му*; и на и вълните ги заплашваша така щото бяха в опасност. часа престана кръвоточението -. **45** И рече Иисус: Кой **24** И дойдоха, разбудиха Го и казаха: Наставниче! се допря до Мене? И когато всички се отричаха, Наставниче! Загиваме! А Той се събуди и съмърка. Петър и ония, които бяха с Него, казаха: Наставниче, вярътра и развълнуваната вода; и успокоиха се, и народът Те притиска и гнети, [а Ти казваш: Кой настана тишина. **25** И рече им: Где е вярата ви? А те се допря до Мене?] **46** Но Иисус каза: Някой се

допря до Мене; защото Аз усетих, че сила излезе от мене; и накараха всички да насядат. **16** А от мене. **47** И жената, като видя, че не се укри, той взе петте хляба и двете риби, и погледна към дойде разтреперана и падна пред него и извика пред небето и ги благослови; и като ги разчупи, даваше всичките люде, по коя причина се допря до него, на учениците да сложат пред народа. **17** И ядоха и как на часа оздравя. **48** А той - рече: Дъщерьо, и всички се наситиха; и дигнаха къшите, които твоята вяра те изцели; иди си с мир! **49** Докато Той още говореше, доходжа някой си от къщата на началника на синагогата и казва: Дъщеря ти умря; **50** А Исус като дочу това, отговори му: Не бой се; само вярвай, и тя ще се избави. **51** И когато дойде в къщата, не оставил никой старовременните пророци е възкръснал. **20** Тогава да влезе с него, освен Петра, Иоана, Якова и башата им каза: А според, както вие мислите, Кой съм Аз? и майката на момичето. **52** И всички плачеха и го оплакваха. А Той им рече: Не плачете; защото не е умряло, а спи. **53** А те му се присмистваха, понеже знаеха, че е умряло. **54** Но Той го хвана за ръката, и извика: Момиче, стани! **55** И върна се духът му, и то на часа стана; и Той заповяда да му дадат нещо да яде. **56** И родителите му се учушиха; а Той им заръча да не казват никому за станалото.

**19** А в отговор те рекоха: Едни казват, че си Иоан Кръстител; а други - Илия; трети пък, - че един от старовременните пророци е възкръснал. **20** Тогава Петър в отговор рече: Божият Христос. **21** А Той им заръча, и заповяда да не казват никому, като рече: **22** Човешкият Син трябва много да пострада, и да бъде отхвърлен от старейшините, главните свещеници и книжниците, да бъде убит, и на третия ден да бъде възкресен. **23** Каза още и на всички: Ако иска някой да дойде след мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден, и нека ме следва. **24**

**9** И като свика дванадесетте, даде им сила и власт над всички бесове, и да изцеляват болести. **2** И изпрати ги да проповядват Божието царство и да изцеляват болните. **3** И каза им: Не вземайте нищо за път, ни тояга, ни торба, ни хляб, ни пари, нито да имате по две ризи. **4** И в която къща влезете, там седете, и от там тръгвайте на път. **5** И ако някои не ви приемат, когато излизате от онът град отърсете и праха от нозете си, за свидетелство против тях. **6** И те тръгнаха и отиваха по селата и проповядваха благовестиято и изцеляваха навсякъде. **7** А четверовластникът Ирод чу за всичко що ставало и беше в недоумение; защото някои казваха, че Иоан е възкръснал от мъртвите; **8** други пък, че Илия се е явил; а други, че един от старовременните пророци е възкръснал. **9** И рече Ирод: Иоана аз обезглавих; но Кой е Тоя, за Когото слушам такива неща? И желаеше да Го види. **10** И като се върнаха апостолите, разказаха на Иисуса все що бяха извършили; и Той ги взе и се оттегли насаме [в уединено място] до един град, наречен Витсаида. **11** А множествата, като разбраха това, отидоха подире Му; и Той ги пропреща с готовност, и им говореше за Божието царство, и изцеляваше ония, които имаха нужда от изцеление. **12** И като почна денят да превала, дванадесетте се приближиха и Му рекоха: Разпусни народа за да отидат в околните села и колиби да нощуват и да си намерят храна, защото тук сме в уединено място. **13** Но Той им каза: Дайте им вие да ядат. А те рекоха: Нямаме повече от пет хляба и две риби, освен, **14** (Зашто имаше около пет хиляди мъже). И каза на учениците Си: Накарайте ги да насядат на групи по петдесет души. **15** Те защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби, а който изгуби живота си заради Мене, той ще го спаси. **25** Понеже какво се ползва човек, ако спечели целия свят, а изгуби или ощети себе си? **26** Защото, ако се срамува някой от Мене и от думите ми, то и Човешкият Син ще се срамува от него, когато дойде в Своята слава и в славата на Отца и на Своите ангели. **27** А казвам ви наистина, има някои от тук стоящите, които никак няма да вкусят смърт, докле не видят Божието царство. **28** И около осем дни след като каза това, Той взе със Себе Си Петра, Йоана и Якова, и се качи на планината да се моли. **29** И като се молеше, видът на лицето Му се измени, и облеклото Му стана бяло и блъскаво. **30** И, ето, двама мъже се разговаряха с Него; те бяха Моисей и Илия, **31** които се явиха в слава и говореха за смъртта Му (Гръцки: Изхода.), която Му предстоеше да изпълни в Ерусалим. **32** А Петър и ония, които бяха с него, ги беше налегнал сън; но когато се разбудиха, видяха славата Му и двамата мъже, които стояха с Него. **33** И когато те се разделиха с Него, Петър рече на Иисуса: Наставниче, добре е да сме тука; и нека направим три шатри, за Тебе една, за Моисея една, и една за Илия, без да знае какво дума. **34** И докато казваше това, дойде облак та ги засени; и учениците се уплашиха като влязоха в облака. **35** И дойде из облака глас, който каза: Този е Моят Син, Избраник Мой; Него слушайте! **36** И когато престана гласът, Иисус се намери сам. И те замълчаха, и през ония дни не казваха никому нищо от това, що бяха видели. **37** И на следния ден, когато слязоха от планината, срещна Го голямо множество. **38** И, ето, един човек от народа извика,

казвайки: Учителю, моля Ти се да погледнеш на сина ми, защото ми е единствено чадо. 39 И, ето, дух го прехваща и той изведнък закрещява и духът го вски град и място, където сам Той щеше да отиде. сърчва така, че той се запеня, и като го смазва, 2 И каза им: Жетвата е изобилна, а работниците едвам го напушта. 40 И помолих Твоите ученици да малко; затова молете се на Господаря на жетвата го изгонят, но не можаха. 41 Иисус в отговор рече: О да изпрати работници в жетвата Си. 3 Идете: Ето, роде неверен и извратен! докога ще бъда с вас и Аз ви изпращам като агнета посред вълци. 4 Не ще ви търпя? Доведи сина си тук. 42 И когато още носете ни кесия, ни торба, ни обуща, и никого по идваше, бесът го тръшна и сърчи силно; а Иисус пътъ не поздравявайте. 5 И в която къща влезете, съмъра нечистия дух, изцели момчето, и върна го първо казвайте: Мир на тоя дом! 6 И ако бъде там на баща му. 43 И всички се учудваха на Божието някой син на мира, вашият мир ще почива на него; величие. А докато всички се чудеха на всичко, което но ако няма, ще се върне на вас. 7 И в същата къща правеше, Той рече на учениците Си: 44 Вложете в седете, и яжте, и пийте каквото ви сложат; защото ушите си тия думи, защото Човешкият Син ще бъде работникът заслужава своята заплата. Недейте се предаден в човешки ръце. 45 Но те не разбираха премества от къща в къща. 8 И като влизате в някой тая дума; тя бе скрита от тях за да не я разберат; а град, и те ви приемат, яжте каквото ви сложат, 9 и бояха се да Го попитат за тая дума. 46 И повдигна изцелявайте болните в него, и казвайте им: Божието се между тях разискване, кой от тях ще бъде по- царство е наближило до вас. 10 А като влезете в голям. 47 А Иисус, като видя мисълта на сърцето им, някой град, и те не ви приемат, излезте на улиците взе едно детенце, постави го при Себе Си, и рече му и речете: 11 И праха, който е полепнал по нозете им: 48 Който приеме това детенце в Мое име, Мене ни от вашия град, ви отърсваме; но това да знаете, приема; и който приеме Мене, приема Този, който че Божието царство е наближило. 12 Казвам ви: Мене е изпратил; защото който е най-малък между По-леко ще бъде наказанието на Содом в онъ ден, всички вас, той е голям. 49 А Йоан продума и рече: отколкото на тоя град. 13 Горко ти Хоразине! Горко Наставниче, видяхме един човек да изгонва бесове в ти Витсаидо! Защото, ако бяха се извършили в Тир Твое име: и му запретихме, защото не следва с нас. и Сидон великите дела, които се извършиха у вас, 50 А Иисус му рече: Недейте му запрещава; защото, отдавна те биха се покаяли, седящи във вретище който не е против вас откъм вас е. 51 И когато се и пепел. 14 Обаче на Тир и Сидон ще бъде понавършваха дните да се възнесе, Той насочи лицето леко в съда, отколкото на вас. 15 И ти, Капернауме, Си да пътува към Ерусалим. 52 И проводи пред до небесата ли ще се издигнеш? До ада ще се Себе Си пратеници, които отидоха и влязоха в едно съмъкнеш. (Hadēs g86) 16 Който слуша вас, Мене самарянско село да пригответя за Него. 53 Но не слуша; и който отхвърля вас, Мене отхвърля; а който Го приеха, защото лицето Му беше обърнато към отхвърля Мене, отхвърля Онзи, Който Ме е пратил. Ерусалим. 54 Като видях това учениците Му Яков и 17 И седемдесетте се върнаха с радост, и казаха: Иоан, рекоха: Господи, искаш ли да заповядаме да Господи, в Твоето име и бесовете се покоряват на падне огън от небето и да ги изтреби [както стори и нас. 18 А Той им рече: Видях сатана, паднал от Илия]? 55 А Той се обърна та ги съмъра; [и рече: небето като светкавица. 19 Ето, давам ви власт Вие не знаете на какъв сте дух; защото Човешкият да настъпвате на змии, и на скорпии, и власт над Син не е дошъл да погуби човешки души, но да цялата сила на врага; и нищо няма да ви повреди. спаси]. 56 И отидоха в друго село. 57 А като вървях 20 Обаче, недейте се радва на това, че духовете в пътя, един човек Му рече: Ще те следвам дето и да ви се покоряват; а радвайте се, че имената ви са идеш. 58 Иисус му каза: Лисиците си имат легловища, написани на небесата. 21 В същия час Иисус се и небесните птици гнезда; а Човешкият Син няма где зарадва чрез Святия Дух и каза: Благодаря Ти, Отче, глава да подслони. 59 А на друг каза: Върви след Господи на небето и земята, задето си утай това от Мене. А той рече: Господи, позволи ми първо да мъдрите и разумните, а си го открил на младенците. отида и погреба баща си. 60 Но Той му каза: Остави Да, Отче, защото така Ти се видя угодно. 22 Всичко мъртвите да погребват своите мъртви; а ти иди и Ми е предадено от Отца Ми; и освен Отец, никой разгласяй Божието царство. 61 Рече и друг: Ще не знае Кой е Синът; и никой не знае Кой е Отец, дойда след Тебе, Господи; но първо ми позволи да освен Синът и онъ, комуто Синът би благоволил да се сбогувам с домашните си. 62 А Иисус му каза: Го открие. 23 И като се обърна към учениците, рече Никой, който е турил ръката си на ралото и гледа частно: Блажени очите, които виждат това, което вие назад, не е годен за Божието царство. 24 Защото ви казвам, че много пророци и царе пожелаха да видят това, което вие виждате, и

## 10

След това Господ определи други седемдесет души, и ги разпрати по двама пред Себе Си във вски град и място, където сам Той щеше да отиде. сърчва така, че той се запеня, и като го смазва, 2 И каза им: Жетвата е изобилна, а работниците едвам го напушта. 40 И помолих Твоите ученици да малко; затова молете се на Господаря на жетвата го изгонят, но не можаха. 41 Иисус в отговор рече: О да изпрати работници в жетвата Си. 3 Идете: Ето, роде неверен и извратен! докога ще бъда с вас и Аз ви изпращам като агнета посред вълци. 4 Не ще ви търпя? Доведи сина си тук. 42 И когато още носете ни кесия, ни торба, ни обуща, и никого по идваше, бесът го тръшна и сърчи силно; а Иисус пътъ не поздравявайте. 5 И в която къща влезете, съмъра нечистия дух, изцели момчето, и върна го първо казвайте: Мир на тоя дом! 6 И ако бъде там на баща му. 43 И всички се учудваха на Божието някой син на мира, вашият мир ще почива на него; величие. А докато всички се чудеха на всичко, което но ако няма, ще се върне на вас. 7 И в същата къща правеше, Той рече на учениците Си: 44 Вложете в седете, и яжте, и пийте каквото ви сложат; защото ушите си тия думи, защото Човешкият Син ще бъде работникът заслужава своята заплата. Недейте се предаден в човешки ръце. 45 Но те не разбираха премества от тях за да не я разберат; а град, и те ви приемат, яжте каквото ви сложат, 9 и бояха се да Го попитат за тая дума. 46 И повдигна изцелявайте болните в него, и казвайте им: Божието се между тях разискване, кой от тях ще бъде по- царство е наближило до вас. 10 А като влезете в голям. 47 А Иисус, като видя мисълта на сърцето им, някой град, и те не ви приемат, излезте на улиците взе едно детенце, постави го при Себе Си, и рече му и речете: 11 И праха, който е полепнал по нозете им: 48 Който приеме това детенце в Мое име, Мене ни от вашия град, ви отърсваме; но това да знаете, приема; и който приеме Мене, приема Този, който че Божието царство е наближило. 12 Казвам ви: Мене е изпратил; защото който е най-малък между По-леко ще бъде наказанието на Содом в онъ ден, всички вас, той е голям. 49 А Йоан продума и рече: отколкото на тоя град. 13 Горко ти Хоразине! Горко Наставниче, видяхме един човек да изгонва бесове в ти Витсаидо! Защото, ако бяха се извършили в Тир Твое име: и му запретихме, защото не следва с нас. и Сидон великите дела, които се извършиха у вас, 50 А Иисус му рече: Недейте му запрещава; защото, отдавна те биха се покаяли, седящи във вретище който не е против вас откъм вас е. 51 И когато се и пепел. 14 Обаче на Тир и Сидон ще бъде понавършваха дните да се възнесе, Той насочи лицето леко в съда, отколкото на вас. 15 И ти, Капернауме, Си да пътува към Ерусалим. 52 И проводи пред до небесата ли ще се издигнеш? До ада ще се Себе Си пратеници, които отидоха и влязоха в едно съмъкнеш. (Hadēs g86) 16 Който слуша вас, Мене отхвърля; а който Го приеха, защото лицето Му беше обърнато към отхвърля Мене, отхвърля Онзи, Който Ме е пратил. Ерусалим. 54 Като видях това учениците Му Яков и 17 И седемдесетте се върнаха с радост, и казаха: Иоан, рекоха: Господи, искаш ли да заповядаме да Господи, в Твоето име и бесовете се покоряват на падне огън от небето и да ги изтреби [както стори и нас. 18 А Той им рече: Видях сатана, паднал от Илия]? 55 А Той се обърна та ги съмъра; [и рече: небето като светкавица. 19 Ето, давам ви власт Вие не знаете на какъв сте дух; защото Човешкият да настъпвате на змии, и на скорпии, и власт над Син не е дошъл да погуби човешки души, но да цялата сила на врага; и нищо няма да ви повреди. спаси]. 56 И отидоха в друго село. 57 А като вървях 20 Обаче, недейте се радва на това, че духовете в пътя, един човек Му рече: Ще те следвам дето и да ви се покоряват; а радвайте се, че имената ви са идеш. 58 Иисус му каза: Лисиците си имат легловища, написани на небесата. 21 В същия час Иисус се и небесните птици гнезда; а Човешкият Син няма где зарадва чрез Святия Дух и каза: Благодаря Ти, Отче, глава да подслони. 59 А на друг каза: Върви след Господи на небето и земята, задето си утай това от Мене. А той рече: Господи, позволи ми първо да мъдрите и разумните, а си го открил на младенците. отида и погреба баща си. 60 Но Той му каза: Остави Да, Отче, защото така Ти се видя угодно. 22 Всичко мъртвите да погребват своите мъртви; а ти иди и Ми е предадено от Отца Ми; и освен Отец, никой разгласяй Божието царство. 61 Рече и друг: Ще не знае Кой е Синът; и никой не знае Кой е Отец, дойда след Тебе, Господи; но първо ми позволи да освен Синът и онъ, комуто Синът би благоволил да се сбогувам с домашните си. 62 А Иисус му каза: Го открие. 23 И като се обърна към учениците, рече Никой, който е турил ръката си на ралото и гледа частно: Блажени очите, които виждат това, което вие назад, не е годен за Божието царство. 24 Защото ви казвам, че много пророци и царе пожелаха да видят това, което вие виждате, и

не видяха, и да чут това, което вие чувате, и не чуха. **25** И, ето, някой законник стана и Го изпитваше, казвайки: Учителю, какво да правя, за да наследя вечен живот? **[aiōnios g166]** **26** А Той му рече: Какво е написано в закона, как четеш? **27** А Той в отговор каза: "Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила, и с всичкия си ум, и близкия си както себе си". **28** Иисус му рече: Право си отговорил; това стори, и ще живееш. **29** Но искаше да оправдае себе си, рече на всеки, който иска, получава; който търси, намира; и Иисуса: А кой е моят ближен? **30** В отговор Иисус каза: Някой си човек слизаше от Ерусалим в Ерихон; и налетя на разбойници, които го съблякоха и нараниха ще му даде камък? Или, ако му поискам риба, наместо и отидоха си, като го оставиха полумъртъв. **31** А и случайно някой си свещеник слизаше по оня път, му даде скорпия? **32** Знаете да давате блага на чадата си, колко повече Също и един левит, като стигна на това място и го Небесният Отец ще даде Святия Дух на ония, които видя, замина си от срещната страна. **33** Но един искат от Него! **14** Еднак Той изгонваше един ням бяс; самарянин, като пътуваше дойде на мястото, дето и като излезе бясът, немият проговори, и народът се беше той, и като го видя, смили се, **34** приближи се и почуди. **15** А някои от тях рекоха: Чрез началника на превърза раните му, като изливаше на тях масло бесовете, Веелзвул, изгонва бесовете. **16** А други, и вино. После го качи на собственото си добиче, изпитвайки Го, искаха от Него знамение от небето. **17** закара го в една страноприемница и се погрижи за Но той, като знаеше техните помисли, каза им: Всяко него. **35** И на следния ден извади два динара та ги даде на съдържателя и рече: Погрижи се за него; **37** Той рече: Онзи, който му показва милост. Иисус му каза: Иди и ти прави също така! **38** И като вървяха по пътя, Той влезе в едно село; и някоя си жена на по пътя, Той влезе в едно село; и някоя си жена на име Марта Го прие у дома си. **39** Тя имаше сестра на Божието царство е достигнало до вас. **21** Когато име Мария, която седна при нозете на Господа и слушаше словото My. **40** А Марта като се залисваше в безопасност. **22** Но когато един по-силен от него с много шетане, пристъпи и рече: Господи, не те ли е нападне и му надвие, взема му всичкото оръжие, на грижа, че сестра ми ме остави сама да шетам? Кажи което се е надявал, и разподеля каквото грабне от - , прочее, да ми помогне. **41** Но Господ в отговор - рече: Марто, Марто, ти се грижиш и беспокоиш за много неща, **42** но едно е потребно; и Мария избра силиният въоръжен човек пази двора си, имотът му е Когато нечистият дух излезе от человека, той минава добрата част, която не ще се отнеме от нея.

**11** И когато Той се молеше на едно място, като престана, един от Неговите ученици му рече: Господи, научи ни да се молим както и Иоан е научил своите ученици. **2** А Той им каза: Когато се молите, думайте: Отче [наш, Който си на небесата], да се свети Твоето име; да дойде Твоето царство, [да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята]; **3** давай ни всеки ден ежедневния ни хляб; **4** и прости греховете ни, защото и сами ние прощаваме на всеки наш длъжник; и не въвеждай ни в изкушение, [но избави ни от лукавия]. **5** И каза им: Ако някой от вас има приятел и отиде при него посрещ нощ, и му рече: Приятелю, дай ми на заем три хляба, **6** понеже един

мой приятел дойде у дома от път, и нямам какво да сложа пред него; **7** и ако той отвътре в отговор рече: Не ме беспокой, вратата е вече заключена, и децата ми са мене на легло; не мога да стана да ти дам; **8** казвам ви, че даже ако не стане да му даде, защото то е приятел, то поради неговата настойчивост ще стане и ще му даде колкото му трябва. **9** И аз ви ум, и близкия си както себе си". **28** Иисус му рече: Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте и ще ви се отвори. **10** Защото той, понеже искаше да оправдае себе си, рече на всеки, който иска, получава; който търси, намира; и Иисуса: А кой е моят ближен? **30** В отговор Иисус каза: на онзи, който хлопа, ще се отвори. **11** И кой е оня Някой си човек слизаше от Ерусалим в Ерихон; и баща между вас, който, ако му поискам син му хляб, ще му даде камък? Или, ако му поискам риба, наместо и отидоха си, като го оставиха полумъртъв. **31** А и случайно някой си свещеник слизаше по оня път, му даде скорпия? **32** Знаете да давате блага на чадата си, колко повече Също и един левит, като стигна на това място и го Небесният Отец ще даде Святия Дух на ония, които видя, замина си от срещната страна. **33** Но един искат от Него! **14** Еднак Той изгонваше един ням бяс; самарянин, като пътуваше дойде на мястото, дето и като излезе бясът, немият проговори, и народът се беше той, и като го видя, смили се, **34** приближи се и почуди. **15** А някои от тях рекоха: Чрез началника на превърза раните му, като изливаше на тях масло бесовете, Веелзвул, изгонва бесовете. **16** А други, и вино. После го качи на собственото си добиче, изпитвайки Го, искаха от Него знамение от небето. **17** закара го в една страноприемница и се погрижи за Но той, като знаеше техните помисли, каза им: Всяко него. **35** И на следния ден извади два динара та ги даде на съдържателя и рече: Погрижи се за него; **37** Той рече: Онзи, който му показва милост. Иисус му каза: Иди и ти прави също така! **38** И като вървяха по пътя, Той влезе в едно село; и някоя си жена на по пътя, Той влезе в едно село; и някоя си жена на име Марта Го прие у дома си. **39** Тя имаше сестра на Божието царство е достигнало до вас. **21** Когато име Мария, която седна при нозете на Господа и слушаше словото My. **40** А Марта като се залисваше в безопасност. **22** Но когато един по-силен от него с много шетане, пристъпи и му надвие, взема му всичкото оръжие, на грижа, че сестра ми ме остави сама да шетам? Кажи което се е надявал, и разподеля каквото грабне от - , прочее, да ми помогне. **41** Но Господ в отговор - рече: Марто, Марто, ти се грижиш и беспокоиш за много неща, **42** но едно е потребно; и Мария избра силиният въоръжен човек пази двора си, имотът му е Когато нечистият дух излезе от человека, той минава добрата част, която не ще се отнеме от нея.

освен знамението на [пророка] Иона. **30** Защото законници! Защото отнеште ключа на знанието; сами както Иона стана знамение на ниневийците, така вие не влязохте, и на влизашите попречихте. **53** И и Човешкият Син ще бъде на това поколение. **31** като излезе оттам, книжниците и фарисеите почнаха Южната царица ще се яви на съда с човеците от яростно да Го преследват и да Го предизвикват да това поколение и ще ги осъди, защото дойде от говори за още много неща, **54** като Го дебнеха, за да краищата на земята да чуе Соломоновата мъдрост; уловят нещо от думите Му.

**12** Между това, като се събра едно многохилядно множество, дотолкова, че един други се търчеха, Той почна да говори на учениците Си: Преди всичко пазете се от фарисейския квас, който е лицемерие. **2** Няма нищо покрито, което не ще се открие, и тайно, което не ще се узнае. **3** Затова, каквото сте говорили на тъмно, ще се чуе на видело; и каквото сте казали на ухо във вътрешните стаи, ще се разгласи от покрива. **4** А на вас, Моите приятели, казвам: Не бойте се от тия, които убиват тялото, и след това не могат нищо повече да сторят. **5** Но ще ви предупредя от кого да се боите: Бойте се от онзи, който, след като е убил, има власт да хвърля в пъкъла. Да! Казвам ви, от него да се боите. ([Geenna g1067](#)) **6** Не продават ли се пет врабчета за два асария? И ни едно от тях не е забравено пред Бога. **7** Но вам и космите на главата са всички преброени. Не бойте се; вие сте много по-скъпът от врабчетата. **8** И казвам ви: Всеки, който изповядва Мене пред човеците, ще го изповядва и Човешкият Син пред Божиите ангели; **9** но ако се отрече някой от Мене пред човеците, ще бъде отречен пред Божиите ангели. **10** И всекиму, който би казал дума против Човешкия Син, ще му се прости; но ако някой похули Святия Дух, няма да му се прости. **11** И когато ви заведат в синагогите и пред началствата и властите, не се беспокойте как или какво ще отговорите, или какво ще кажете. **12** Защото Святият Дух ще ви научи в същия час, какво трябва да кажете. **13** И някой си от множеството Му рече: Учителю, кажи на брат ми да раздели с мене наследството. **14** А Той му каза: Човече, кой Ме е поставил съдия или делач над вас? **15** И каза им: Внимавайте и пазете се от всяко користолюбие; защото животът на человека не се състои в изобилието на имота му. **16** И каза им притча, като рече: Нивите на един богаташ родиха много плод. **17** И той размишляваше в себе си, думайки: Какво да правя, защото нямам где да събера плодовете си. **18** И рече: Ето какво ще направя: Ще съборя житниците си, и ще построя полголеми, и там ще събера всичките си жита и благата си. **19** И ще река на душата си: Душо, имаш много бла г' а, натрупани за много години; успокой се, яж, пий, весели се. **20** А Бог му рече: Глупецо! Тая нощ ще ти изискат душата; а това, което си приготвил, чие ще бъде? **21** Така става с този, който събира имот за себе си, и не богатее в Бога. **22** Рече още на

учениците Си: Затова ви казвам, не се беспокойте за живота си, какво ще ядете, нито за тялото си, какво ще облечете. **23** Защото животът е повече от храната, много бит. **24** Разгледайте враните, че не сят, нито жънат; те нямат нито скривалище, нито изисква; и комуто са много поверили, от него повече вие от птиците! **25** И кой от вас може с грижене да прибави един лакът на ръста си? **26** И тъй, ако и най-малкото нещо не можете стори, защо се беспокойте за друго? **27** Разгледайте кремовете как растат; не се трудят, нито предат; но казвам ви, нито Соломон във всичката си слава не се е обличал както един от тях. **28** И ако Бог така облича полската трева, която днес я маловери! **29** И тъй, не търсете какво да ядете и какво да пияте, и не се съмнявайте; **30** защото всичко това търсят народите на света; а Отец ви знае, че се нуждате от това. **31** Но търсете [Божието] царство и [всичко] това ще ви се прибави. **32** Не бой се, малко стадо, защото Отец ви благоволи да ви даде царството. **33** Продайте имота си и давайте милостиня; направете си кесии, които не овехтяват, и на небето знаете да разтълкувате, а това време как неизчертаемо съкровище на небесата, където крадец не знаете да разтълкувате? **34** Защото не се приближава, нито молец изяджа. **35** Кръстът ви да бъде препасан и светилниците ви запалени; **36** и сами вие да приличате на човеци, които чакат господаря си, когато се върне от сватба, за да му отворят незабавно, щом дойде и похлопа. **37** Блажени ония слуги, чийто господар ги намери будни, когато си дойде; истина ви казвам, че той ще се препаше, ще ги накара да седнат на трапезата и ще дойде да им прислужи. **38** И ако дойде на втора стража, или на трета стража, и ги намери така, блажени са ония слуги. **39** Но това да знаете, че ако домакинът беше знаел в кой час щеше да дойде крадецът, бдял би и не би оставил да му подкопаят къщата. **40** Бъдете, прочее, и вие готови; защото в час, когато Го не мислите, Човешкият Син ще дойде. **41** Тогава Петър каза: Господи, само на нас ли казваш тая притча, или и на всичките? **42** Господ каза: Кой е, прочее, онзи верен и благоразумен настойник, когото господаря му ще постави над домочадието си, да им дава на време определената храна? **43** Блажен онзи слуга, чийто господар, когато си дойде, го намери, че прави така. **44** Истина ви казвам, че ще го постави над целия си имот. **45** Но ако онзи слуга рече в сърцето си: Господарят ми се забави, и почне да бие момчетата и момичетата, да яде, да пие и да се опива, **46** то господарят на онзи слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква и в час, който не знае, и, като го бие тежко, ще определи неговата участ с неверните. **47** И онзи слуга, като е знаел волята на господаря си, но не е приготвил, нито постъпил по волята му, ще бъде от всеки, комуто много е дадено, много и ще се имам кръщение, с което трябва да се кръстя; и колко ще изискват. **48** А онзи, който не е знаел и е сторил какво повече да иска, ако се е вече запалил? **50** Но съм дошъл да дам мир на земята? Не, казвам ви, но съм дошъл да се извърши! **51** Мислите ли, че се утеснявам докле се извърши? **52** Защото отсега нататък петима по-скъпът на земята, в една къща ще бъдат разделени, трима против двама и двама против трима. **53** Ще се разделят баща против син и син против баща; майка против още на народа: Когато видите облак да се издига от запад, веднага казвате: Дъжд ще вали, и така се става. **55** И когато духа южен вътър казвате: Ще стане жега, и става. **56** Лицемери! Лицето на земята даде царството. **57** А защо и от само себе си не съдите що е право? **58** Защото, когато отиваш с противника си да се явиш пред управителя, постарај се по пътя да се отървеш от него, да не би запад, веднага казвате: Дъжд ще вали, и така се става. **59** Казвам ти, никак няма да излезеш от там, докле не изплатиш и най-последното петаче.

**13** В същото време присъствуваха някои, които известиха на Иисуса за галилеяните, чиято кръв Пилат смесил с жертвите им. **2** И Той в отговор им рече: Мислите ли, че тия галилеани са били най-грешни от всичките галилеани, понеже са пострадали така? **3** Казвам ви, не; но ако се не покаеете, всички така ще загинете. **4** Или мислите ли, че ония осемнадесет души, върху които падна Силоамската кула и ги уби, бяха престъпници повече от всички човеци, които живеят в Ерусалим? **5** Казвам ви, не; но ако не се покаеете, всички така ще загинете. **6** Каза и тая притча: Някой си имаше в лозето си посадена смоковница; и дойде да търси плод на нея, но не намери. **7** И рече на лозаря: Ето, три години как дохождам да търся плод на тая смоковница, но не намирам; отсечи я; защо да запразня земята? **8** А Той в отговор му рече: Господарю, остави я и това лято, докле разкопая около нея и насиля тор; **9** и ако подир това даде плод, добрите, но ако не, ще я отсечеш. **10** И една събота Той поучаваше в една от синагогите; **11** и ето една жена, която имаше дух, който - беше причинявал немощи за осемнадесет години; тя беше сърбена и не можеше никак да се

изправи. 12 А Иисус, като я видя, повика я и рече: крилете си, но не искахте! 35 Ето, оставя се вам Жено, освободена си от немощта си. 13 И положи дома ви пуст; и казвам ви, няма да Ме видите до ръце на нея; и на часа тя се изправи и славеше Бога.

когато кажете: Благословен, Който иде в Господното име.

14 А началникът на синагогата, като негодуваше за

дете Иисус в събота я изцели, проговарйки рече на народа: Има шест дни, в които трябва да се работи; в тях, прочее, доходдайте и целете се, а не в съботен ден. 15 Но Господ в отговор му рече: Лицемери! В събота не отвързва ли всеки един от вас вола или осеела си от яслите и го завежда да го напоява? 16 А тая, като е Авраамова дъщеря, която Сатана е държал цели осемнадесет години, не трябваше ли да бъде развързана от тая връзка в съботен ден? 17 И като каза това, всичките му противници се посрамиха, и целият народ се радваше за всичките славни дела, които се вършеха от Него. 18 Каза прочее: На какво прилича Божието царство? И на що да го уподобя? 19 Прилича на синапово зърно, което човек взе и пося в градината си; и то растеше и стана дърво, и небесните птици се подслоняваха по клончетата му. 20 И пак каза: На какво да уподобя Божието царство? 21 Прилича на квас, който една жена взе и замеси в три мери брашно, докле вкисна всичкото. 22 И по пътя Си за Ерусалим, минаваше през градовете и през селата и поучаваше. 23 И някой си му рече: Господи, малцина ли са, които се спасяват? А Той им каза: 24 Подвизавайте се да влезете през тесните врати; защото ви казвам, мнозина ще се стараят да влязат, и не ще могат, 25 след като стане домакинът и затвори вратата, и вие, като останете вън, почнете да хлопате на вратата и да казвате: Господи отвори; а Той в отговор ви каже: Не ви зная откъде сте. 26 Тогава ще почнете да казвате: Ядохме и пихме пред Тебе; и в нашите улици Си поучавал. 27 А Той рече: Казвам ви, не зная откъде сте; махнете се от Мене всички вие, които вършите неправда. 28 Там ще бъде плач и скърцане със зъби, когато видите Авраама, Исаака, Якова и всички пророци в Божието царство, а себе си, изпъдени вън. 29 И ще дойдат от изток и запад, от север и юг, и ще седнат в Божието царство. 30 И, ето, има последни, които ще бъдат първи, и има първи, които ще бъдат последни. 31 В същия час дойдоха някои фарисеи, които му казаха: Излез и иди Си оттук, защото Ирод иска да Те убие. 32 И рече им: Идете, кажете на тая лисица: Ето, изгонвам бесове, и изцелявам днес и утре, и в третия ден свършвам. 33 Обаче трябва днес и утре, и други ден да пътувам; защото не е възможно пророк да загине вън от Ерусалим. 34 Ерусалиме! Ерусалиме! Ти, който избиваш пророците, и с камъни убиваш пратените до тебе, колко пъти съм искал да събера твоите чада, както кокошка прибира пилците си, под

14 Една събота, когато влезе да яде хляб в къщата на един от фарисейските началници, те Го наблюдаваха. 2 О друг рече: Ожени се, и затова не мога да дойда. 3 И Иисус продума на законниците и фарисеите, и рече: Позволено ли е да лекува някой в събота, или не? 4 А те мълчаха. И Той като хвана човека, изцели го и го пусна. 5 И рече им: Ако паднеше оселът или волът на някого от вас в кладенец, не щеше ли той начаса да го извлече в съботен ден? 6 И не можаха да отговорят на това. 7 И като забелязваше как поканените избраха първите столове, каза им притча, думайки: 8 Когато те покани някой на сватба, не сядай на първия стол, да не би да е бил поканен от него по-почетен от тебе, 9 и дойде този, който е поканил и тебе и него, и ти рече: Отстъпли това място на този човек; и тогава ще почнеш със срам да заемаш последното място. 10 Но когато те поканят, иди и седни на последното място, и когато дойде този, който те е поканил, да ти рече: Приятелю, мини по-горе. Тогава ще имаш почит пред всички тия, които сядат с тебе на трапезата. 11 Защото всеки, който възвиши събъдни си, ще се смири, а който смирява събъдни си, ще се възвиси. 12 Каза и на този, който го беше поканил: Когато даваш обед или вечеря, недей кани приятелите си, ни братята си, ни роднините си, нито богати съседи, да не би и те да те поканят, и ти бъде отплатено. 13 Но когато даваш угощение, поканвай сиромаси, недъгави, куци, слепи; 14 и ще бъдеш блажен, защото, понеже те нямат с какво да ти отплатят, ще ти бъде отплатено във възкресението на праведните. 15 И като чу това един от седящите с Него, рече му: Блажен е онзи, който ще яде хляб в Божието царство. 16 А Той му рече: Някой си човек даде голяма вечеря и покани мнозина. 17 И в часа на вечерята изпрати слугата си да рече на поканените: Дойдете, понеже всичко е вече готово. 18 А те всички почнаха единодушно да се извиняват. Първият му рече: Купих си нива и трябва да изляза да я видя; моля ти се, извини ме. 19 Друг рече: Купих си пет чифта волове, и отивам да ги опитам; моля ти се извини ме. 20 А друг рече: Ожени се, и за това не мога да дойда. 21 И слугата дойде и каза това на господаря си. Тогава стопанинът, разгневен рече на слугата си: Излез скоро на градските улици и пътеки, и доведи тута сиромасите, недъгавите, слепите и куците. 22 И слугата рече: Господарю, каквото си заповядал стана, и още място има. 23 И господарят рече на слугата: Излез по пътищата

и по оградите, и колкото намериш, накарай ги да влязат, за да се напълни къщата ми; 24 защото ви казвам, че никой от поканените няма да вкуси от глад в онази страна; и той изпадна в лишение. 15 вечерята ми. 25 А големи множества вървяха заедно с Него; и Той се обърна и им рече: 26 Ако дойде онази страна, който го прати на полетата си да пасе някой при Мене, и не намрази баща си и майка си, свини. 16 И желаеше да се насети с рошковите, от жена си, чадата си, братята си, и сестрите си, а които ядяха свините; но никой не му даваше. 17 още и собствения си живот, не може да бъде Мой ученик. 27 Който не носи своя кръст и не върви след баптизма си, не може да бъде Мой ученик. 28 Защото кой глад! 18 Ще стана да ида при баща си и ще му река: от вас, когато иска да съгради кула, не сяда първо Тате, съгреших против небето и пред тебе; 19 не съм да пресметне разносните, дали ще има с какво да я вече достоен да се наричам твой син; направи ме доизкара? 29 Да не би, като положи основа, а не като един от наемниците си. 20 И стана и дойде при може да доизкара, всички които гледат, да почнат да баща си. А когато бе още далеч, видя го баща му, му се присмиват и да казват: 30 Този човек почна смили се, и като се завлече, хвърли се на врата му да гради, но не можа да доизкара. 31 Или кой цар, и го целуваше. 21 Рече му синът: Тате, съгреших като отива на война срещу друг цар, не ще седне против небето и пред тебе; не съм достоен да се първо да се съветва, може ли с десет хиляди да наричам твой син. 22 Но бащата рече на слугите си: стои против този, който иде срещу него с двадесет Скоро изнесете най-хубавата премяна и облечете го, хиляди? 32 Иначе, докато другият е още далеч, и турете пръстен на ръката му и обуща на нозете му; изпраща посланици да искат условия за мир. 33 23 докарайте угоеното тело и го заколете и нека ядем И тъй, ако някой от вас не се отрече от всичко що и се веселим; 24 защото този мой син бе мъртъв, има, не може да бъде Мой ученик. 34 Прочее, добро и оживя, изгубен бе, и се намери. И почнаха да се нещо е солта, но ако самата сол обезсолее, с какво веселят. 25 А по-старият му син беше на нивата; и ще се поправи? 35 Тя не струва нито за земята, нито като си идеше и се приближи до къщата, чу песни и за тор; изхвърлят я вън. Който има уши да слуша, игри. 26 И повика един от слугите и попита, що е нека слуша!

**15** А всичките бирници и грешници се приближаваха при Него да Го слушат. 2 А фарисеите и книжниците роптаеха, казвайки: Тоя приема грешниците и яде с тях. 3 И Той им изговори тая притча, като каза: 4 Кой от вас, ако има сто овце, и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесетте и девет в пустинята, и не отива след изгубената докле я намери? 5 И като я намери, вдига я на рамената си радостен. 6 И като си дойде у дома, свиква приятелите си и съседите си и им казва: Радвайте се с мене, че си намерих изгубената овца. 7 Казвам ви, че също така ще има повече радост на небето за един грешник, който се кае, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние. 8 Или коя жена, ако има десет драхми, и изгуби една драхма, не запаля светило, не помита къщата, и не търси грижливо докле я намери? 9 И като я намери, свиква приятелките и съседките си и казва: Радвайте се с мене, защото намерих драхмата, която бях изгубила. 10 Също така, казвам ви, има радост пред Божите ангели за един грешник, който се кае. 11 Каза още: Някой си човек имаше двама сина. 12 И по-младият от тях рече на баща си: Тате, дай ми дела, който ми се пада от имота.

13 И не след много дни

ти зачла угоеното тело, защото го прие здрав. 28 И той се разсыди и не искаше да влезе и баща му излезе и го молеше. 29 А той в отговор рече на баща си: Ето, толкова години ти работя, и никога не съм престъпил някоя твоя заповед; но пак на мене нито яре не си дал някога да се повеселя с приятелите си; 30 а щом си дойде този твой син, който изподе имота ти с блудниците, за него си заклал угоеното тело. 31 А той му каза: Синко ти си винаги с мене, и всичко мое твое е. 32 Но прилично беше да се развеселим и да се зарадваме; защото този твой брат бе мъртъв, и оживя, и изгубен бе, и се намери.

**16** О Верният в най-малкото и в многото е верен, а неверният в най-малкото и в многото е неверен. 2 И той го повика и му рече: Какво е това що слушам за тебе? Дай сметка за настойничеството си; защото не можеш вече да бъдеш настойник. 3 Тогава настойникът си рече: Що да сторя, тъй като господарят ми отнема от мене настойничеството? 4 Сетих си, че също така ще има повече радост пред Божите ангели за един грешник, който се кае, нежели за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние. 5 И тъй, като повика всеки от дължниците на господаря си, каза на първия: Колко дължиш на господаря ми? 6 А И той им раздели имота. 7 После каза

на друг: А ти колко дължиш? И той рече: Сто мери жито. Казва му: Вземи записа си и пиши осемдесет. **8** И господарят му похвали неверния настойник за гдето остроумно постъпил; защото човеците на тоя век са по-острумни спрямо своето поколение от просветените чрез виделината. (aiōnios g165) **9** И Аз ви казвам, спечелете си приятели посредством неправедното богатство, та, когато се привърши да ви приемат във вечните жилища. (aiōnios g166) **10** Верният в най-малкото и в многото е верен, а неверният в най-малкото и в многото е неверен. **11** И тъй, ако в неправедното богатство не бяхте верни, кой ще ви повери истинското богатство? **12** И ако в чуждото не бяхте верни, кой ще ви даде вашето? **13** Никой служител не може да служи на двама господари; защото или ще намрази единия и другия ще обикне, или ще се привърже към единия, а другия ще презира. Не можете да служите на Бога и на мамона. **14** Всичко това слушаха фарисеите, които бяха сребролюбци, и Му се присмистваха. **15** И рече им: Вие сте, които се показвате праведни пред човеците; но Бог знае сърцата ви; защото онова, което се ценят високо между човеците, е мерзост пред Бога. **16** Законът и пророците бяха до Йоана; оттогава Божието царство се благовествува, и всеки на сила влиза в него. **17** Но по-лесно е небето и земята да преминат, отколкото една точка от закона да падне. **18** Всеки, който напусне жена си, и се ожени за друга, прелюбодействува; и който се ожени за напуснатата от мъж, той прелюбодействува. **19** Имаше някой си богаташ, който се обличаше в мораво и висон, и всеки ден се веселеше бляскаво. **20** Имаше и един сиромах, на име Лазар, покрит със струпеи, когото туряха да лежи пред портата му, **21** като желаше да се нахрани от падналото от трапезата на богаташа; и кучетата дохождаха та лихеха раните му. **22** Умря сиромахът; и ангелите го занесоха в Авраамовото лоно. Умря и богаташа и бе погребан. **23** И в първата, като беше на мъки и подигна очи, видя отдалеч Авраама и Лазаря в неговите обятия. (hadēs g86) **24** И той извика, казвайки: Отче Аврааме, смили се за мене, и изпрати Лазара да натопи края на пръста си във вода и да разхлади езика ми; защото съм на мъки в тоя пламък. **25** Но Авраам рече: Синко, спомни си, че ти си получил своите блага приживе, така и Лазар злините; но сега той тук се утешава, а ти се мъчиш. **26** И освен всичко това, между нас и вас е утвърдена голяма бездна, така че ония, които биха искали да минат оттук към вас, да не могат, нито пък оттам да преминат към нас. **27** А той рече: Като е тъй, моля ти се, отче, да го пратиш в башния ми дом; **28** защото имам петима братя, за да им засвидетелствува, да не би да дойдат и те на това мъчително място. **29** Но Авраам каза: Имат Мойсей и пророците; нека слушат тях. **30** А той рече: Не, отче Аврааме, но ако отиде при тях някой от мъртвите, ще се покаят. **31** И той му каза: Ако не слушат Моисей и пророците, то и от мъртвите да възкръсне някой, пак няма да се убедят.

**17** И рече на учениците Си: Не е възможно да не дойдат съблазните; но горко на онзи, чрез когото дохаждат! **2** По-добре би било за него да се окачи един голям воденичен камък на врата му и да бъде хвърлен в морето, а не да съблазни един от тия малките. **3** Внимавайте на себе си. Ако прегрести брат ти, смърти го; и ако се покае прости му. **4** И седем пъти на ден ако ти сгреши, и седем пъти се обърне към тебе и каже: Покайвам се, прощавай му. **5** И apostolite рекоха на Господа: Придай ни вяра. **6** А Господ рече: Ако имате вяра колкото синалово зърно, казали бихте на тая черница: Изкорени се и насади се в морето, и тя би ви послушала. **7** А кой от вас, ако има слуга да му оре или да му пасе, ще му рече веднага, щом си дойде от нива: Влез да ядеш? **8** Напротив, не ще ли му рече: Пригответи нещо да вечерям, стегни се та ми пошттай, докато ям и пия, и подир това ти ще ядеш и пиеш? **9** Нима ще благодари на слугата за дето е извършил каквото е било заповядано? [Не вярвам]. **10** Също така и вие, когато извършите все що ви е заповядано, казвайте: Ние сме безполезни слуги; извършихме само това, което бяхме длъжни да извършим. **11** И в пътуването Си към Ерусалим Той минаваше границата между Самария и Галилея. **12** И като влизаше в едно село, срещнаха Го десетина прокажени, които, като се спряха отдалеч, **13** извикаха със силен глас, казвайки: Исусе наставниче, смили се за нас! **14** И като ги видя, рече им: Идете покажете се на свещениците. И като отиваха, очистиха се. **15** И един от тях, като видя, че изцеля, върна се и със силен глас славеше Бога, **16** и падна на лице при нозете на Исуса и му благодареше. И той бе самарянин. **17** А Исус в отговор му рече: Нали се очистиха десетимата? А где са деветимата? **18** Не намериха ли се други да се върнат и въздадат слава на Бога, освен тоя иноглеменни? **19** И рече му: Стани и си иди; твоята вяра те изцели. **20** А Исус, попитан от фарисеите, кога ще дойде Божието царство, в отговор им каза: Божието царство не иде така щото да се забелязва: **21** нито ще рекат: Ето тук е! Или: Там е! Защото, ето Божието царство е в сред вас. **22** И рече на учениците: Ще дойдат дни, когато ще пожелаете да видите поне един от дните на Човешкия Син, и няма да видите. **23** И като ви рекат: Ето, тук е! Да не отидете, нито да тичате подире им. **24** Защото,

както светкавицата, когато блесне от единия край на хоризонта, свети до другия край на хоризонта, така ще бъде и Човешкият Син в Своя ден. 25 Но първо Той трябва да пострада много и да бъде отхвърлен възвишава себе си, ще се смири, а който смирява от това поколение. 26 И както стана в Ноевите дни, така ще бъде и в дните на Човешкия Син; 27 ядяха, младенците си, за да се докосне до тях; а учениците, пияха, женеха се и се омъжваха до деня, когато Ное влезе в ковчега, и дойде потопът ги погуби всички. 28 Така също, както стана в Лотовите дни; ядяха, и не ги възпирайте; защото на такива е Божието царство. 29 Истина ви казвам: Който не приеме а в деня, когато Лот излезе от Содом, огън и сира на наваляха от небето и ги погубиха всички, 30 подобно на това ще бъде и в деня, когато Човешкият Син ще спечели живота (Или: Душата.) и рече: Оставете децацата да дойдат при Мене като детенце Божието царство, той никак няма да влезе в него. 31 В онъ ден, който се намери на къщния покрив, ако вещите му са в къщи, да не слиза да ги вземе; също и който е на нива, да не се връща назад. 32 Помните Лотовата жена! 33 Който иска да спечели живота (Или: Душата.) си, ще го изгуби; а който го изгуби, ще го опази. 34 Казвам ви, в онази нощ двама ще бъдат на едно легло; единият ще се вземе, а другият ще се остави. 35 Две жени ще мелят заедно; едната ще се вземе, а другата ще се остави. 36 Двама ще бъдат на нива; единият ще се вземе, а другият ще се остави]. 37 Отговарят му, казвайки: Къде, Господи? А Той им рече: Гдето е трупът, там ще се съберат и орлите.

**18** Каза им една притча за как трябва всяка да се молят, да не отслабват, думайки: 2 О Знаеш заповедите: "Не прелюбодействуй", "Не убивай"; "Не кради"; "Не лъжесвидетелствуй"; "Почитай баща си и майка си"; 3 В същия град имаше и една вдовица, която дохоядше при него и му казваше: Отдай ми правото спрямо противника ми. 4 Но той за известно време не искаше. А после си каза: При все, че от Бога не се боя и човеците не зачитат, 5 пак, понеже тая вдовица ми досажда, ще - отдам правото, да не би да ме измори с безкрайното си дохоядане. 6 И Господ рече: Слушайте що каза неправедният съдия! 7 А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях? 8 Казвам ви, че ще им отдаде правото скоро. Обаче, когато дойде Човешкият Син ще намери ли вяра на земята? 9 И на някои, които уповаваха на себе си, че са праведни, и презираха другите, каза и тая притча: 10 Двама души влязоха в храма да се помолят, единият фарисей, а другият бирник. 11 Фарисеят, като се изправи, молеше се в себе си така: Боже, благодаря Ти, че не съм като другите човеци, грабители, неправедни, прелюбодеци и особено не като този бирник. 12 Постя дважди в седмицата, давам десетък от всичко що придобия. 13 А бирникът като стоеше издалеч, не щеше нито очите си да подигне към небето, но

удряше се в гърди и казваше: Боже бъди милостив към мене грешника. 14 Казвам ви, че този слезе у Иисус ги повика влее в него. 15 Донесоха още при Него като видяха, съмъриха ги. 16 Но Иисус ги рече: Оставете децацата да дойдат при Мене и не ги възпирайте; защото на такива е Божието царство. 17 Истина ви казвам: Който не приеме като детенце Божието царство, той никак няма да влезе в него. 18 И някой си началник Го попита, казвайки: Благи Учителю, какво да сторя, за да наследя вечен живот? (αἰῶνιος g166) 19 А Иисус му рече: Защо Ме наричаш благ? Никой не е благ, освен един Бог. 20 Знаеш заповедите: "Не убивай"; "Не кради"; "Не лъжесвидетелствуй"; "Почитай баща си и майка си"; 21 а той каза: Всичко това съм опазил от младостта си. 22 Иисус, като го чу, рече му: Едно още ти не достига. Продай все що имаш и раздай на сиромасите и ще имаш съкровище на небето; дойди и Ме следвай! 23 Но той, като чу това, насърби се много, защото беше търде богат. 24 И Иисус като го видя, каза: Колко мъчно ще влязат в Божието царство ония, които имат богатство! 25 Защото по-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство. 26 А ония, които чуха това рекоха: Тогава кой може да се спаси? 27 А Той каза: Невъзможното за човеците за Бога е възможно. 28 А Петър рече: Ето, ние оставихме своето и Те последвахме. 29 А Той им рече: Истина ви казвам, няма никой, който да е оставил къща или жена, или братя, или родители, или чада, заради Божието царство, 30 който да не получи многократно повече в сегашно време, а в идещия свят вечен живот. (αἰῶνιος g165, αἰῶνιος g166) 31 И като взе дванадесетте при Себе Си, рече им: Ето, вълизаме в Ерусалим и ще се изпълни в Човешкия Син всичко, че е писано чрез пророците. 32 Защото ще бъде предаден на езичниците, които ще Му се поругаят и безсръмно ще Го осърбят, и ще Го заплюят, 33 и, когато Го бият, ще Го убият; и на третия ден ще възкръсне. 34 Но те не разбираха нищо от това; и тая дума беше скрита за тях, и не разбираха това, което се казваше. 35 А когато Той се приближаваше до Ерихон, един слепец седеше край пътя да проси. 36 И като чу, че минава народ, попита какво е това. 37 И казаха му, че Иисус назарянинът минава. 38 Тогава той извика, казвайки: Иисусе, сине Давидов, смили се за мене! 39 А тия, които вървяха отпред го съмъриха, за да мълкне; но той още повече викаше: Сине Давидов, смили се за мене! 40 И тъй, Иисус се спря и заповъда да Му го доведат. И като се приближи, попита го:

41 Какво искаш да ти сторя? А той каза: Господи, мнаси!) 26 Казвам ви, че на всеки който има, ще се да прогледам, 42 Иисус му рече: Прогледай; твоята даде; а от този, който няма, от него ще се отнеме и вяра те изцели. 43 И той веднага прогледа, и тръгна това, което има. 27 А ония мои неприятели, които след Него, като славеше Бога. И всичките люде, като не искаха да царуват над тях, доведете ги тука видях това, въздадоха хвала на Бога.

**19** След това Иисус влезе в Ерихон и минаваше през града. 2 И, ето, един човек, на име Закхей, който беше началник на бирниците, и богат, 3 искаше да види Иисуса Кой е, но не можеше поради народа, защото беше малък на ръст. 4 И завлече се напред и се покачи на една черница за да Го види; понеже през онън път щеше да мине. 5 Иисус, като дойде на това място, погледна нагоре и му рече: Закхее, слез скоро, защото днес трябва да престоя у дома ти. 6 И той побърза да слезе, и прие Го с радост. 7 И като видях това, всички роптаеха, казвайки: При грешен човек влезе да преседи. 8 А Закхей стана и рече на Господа: Господи, ето отсега давам половината от имота си на сиромасите; и ако някак съм ограбил някого, връщам му четверократно. 9 И Иисус му рече: Днес стана спасение на този дом; защото и този е Авраамов син. 10 Понеже Човешкият Син дойде да потърси и да спаси погиналото. 11 И като слушаха това, Той прибави и каза една притча, защото беше близо до Ерусалим, и те си мислеха, че Божието царство щеше веднага да се яви. 12 Затова каза: Някой си благородник отиде в далечна страна да получи за себе си царска власт, и да се върне. 13 И повика десетима от слугите си и даде им десет мнаси; и рече им: Търгувайте с това, докле дойда. 14 Но неговите граждани го мразеха, и изпратиха след него посланици да кажат: Не щем този да царува над нас. 15 А като получи царската власт и се върна, заповяда да му покажат ония слуги, на който бе дал парите, за да знае какво са припечелили чрез търгуване. 16 Дойде, прочее, първият и рече: Господарю, твоята мнаса спечели десет мнаси. 17 И рече му: Хубаво, добри слуго! Понеже на търде малкото се показа верен, имай власт над десет града. 18 Дойде и вторият, и рече: Господарю, твоята мнаса принесе пет мнаси. 19 А рече и на него: Бъди и ти над пет града. 20 Дойде и друг и рече: Господарю, ето твоята мнаса, която пазех скътаната в кърпа; 21 защото се боях от тебе, понеже си строг човек; задигаш това, което не си положил, и жънеш, което не си посял. 22 Господарят му казва: От устата ти ще съдя, зли слуго. Знаел си, че съм строг човек, който задигам това, което не съм положил, и жънна което не съм сял; 23 тогава защо не вложи парите ми в банката, и аз като си дойдех, щях да ги прибера с лихвата? 24 И рече на предстоящите: Вземете от него мнасата и дайте я на този, който има десет мнаси, 25 (Рекоха му: Господарю, той има вече десет

и посетете ги пред мене. 28 И като изрече това, Иисус вървеше напред, възлизайки за Ерусалим. 29 И когато се приближи до Витфагия н Витания, до хълма, наречен Елеонски, прати двама от учениците и рече им: 30 Идете в селото, което е насреща ви, в което като влизате ще намерите едно осле, вързано, което никой човек не е възсядал; отвържете го и го докарайте. 31 И ако някой ви попита: Защо го отвързвате? Кажете така: На Господа трябва. 32 И изпратените отидаха и намериха както им беше казал. 33 И като отвързаха ослето, рекоха стопаните му: Защо отвързвате ослето? 34 А те казаха: На Господа трябва. 35 И докараха го при Иисус; и като намятаха дрехите си на ослето, качиха Иисуса. 36 И като вървеше Той, людете постилаха дрехите си по пътя. 37 И когато вече се приближаваше до превалата на Елеонския хълм, цялото множество ученици почнаха да се радват и велегласно да славят Бога за всичките велики дела, които бяха видели, казвайки: 38 Благословен Царят, Който иде в Господното име; мир на небето, и слава във висините! 39 А някои от фарисеите между народа му рекоха: Учителю, смъмри учениците Си. 40 И Той в отговор рече: Казвам ви, че ако тия мълъкнат, то камъните ще извикат. 41 И като се приближи и видя града, плака за него и каза: 42 Да беше знаел ти, да! Ти, поне в този [твой] ден, това което служи за мира ти; но сега е скрито от очите ти. 43 Защото ще дойдат върху тебе дни, когато твоите неприятели, ще издигнат окопи около тебе, ще те обсадят, ще те стеснят отвред, 44 и ще те разорят и ще избият жителите ти в тебе и няма да оставят в тебе камък на камък; защото ти не позна времето, когато беше посетен. 45 И като влезе в храма, почна да изпъжджа ония, които продаваха; и казваше им: 46 Писано е: "И домът ми ще бъде молитвен дом", а вие го направихте "разбойнически вертеп". 47 И поучаваше всеки ден в храма. А главните свещеници, книжниците и народните първенци се стараеха да Го погубят; 48 но не намериха какво да сторят, понеже всичките люде бяха прилепнали при Него да Го слушат.

**20** О И във време на беритбата прати един слуга при земеделците, за да му дадат от плода на лозето; но земеделците го биха и отпратиха го празен. 2 Кажи ни с каква власт правиш това? Или, кой е онзи, който Ти е дал тази власт. 3 И в отговор им рече: Ще ви задам и Аз един въпрос, и отговорете Ми: 4 Иоановото кръщение от небето ли

беше, или от човеците? 5 А те разискваха помежду така също и седмината я взеха и умряха без да си, думайки: Ако речем: От небето, ще каже: Защо оставят деца. 32 А после умря и жената. 33 И тъй, го не повярвахте? 6 Но ако речем: От човеците, във възкресението, на кого от тях ще бъде жена? всичките люде ще ни убият с камъни, защото са Защото и седмината я имаха за жена. 34 А Иисус им убедени, че Иоан беше пророк. 7 И отговориха, рече: Човеците на този свят се женят и се омъжват; че не знаят от къде беше. 8 Тогава Иисус им рече: (аīōn g165) 35 а ония, които се удостоят да достигнат Нито Аз ви казвам с каква власт правя това. 9 И онзи свят и възкресението от мъртвите, нито се почна да говори на людете тая притча: Един човек женят, нито се омъжват. (аīōn g165) 36 И не могат насади лозе, даде го под наем на земеделци, и вече да умрат, понеже са равни на ангелите; и, като отиде в чужбина за дълго време. 10 И във време участници на възкресението, са чада на Бога. 37 А [на беритбата] прати един слуга при земеделците че мъртвите биват възкресени, това и Моисей показа за да му дадат от плода на лозето; но земеделците в мястото, дето писа за къпината, когато нарече го биха и отпратиха го празен. 11 И изпрати друг Господа "Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов". слуга; а те и него биха, срамно го осърбиха, и го 38 Но Той не е Бог на мъртвите, а на живите; защото отпратиха празен. 12 Изпрати и трети; но те и него за Него всички са живи. 39 А някои от книжниците в нараниха и изхвърлиха. 13 Тогава стопанинът на отговор рекоха: Учителю, Ти добре каза. 40 Защото лозето рече: Що да сторя? Ще изпратя любезния не смееха вече за нищо да Го попитат. 41 И рече им: си син; може него да почетат. 14 Но земеделците, Как казват, че Христос е Давидов син? 42 Защото като го видяха, разискваха по между си, като думаха: сам Давид казва в книгата на псалмите: - Рече Това е наследникът; нека го убием, за да стане Господ на моя Господ: Седи отдясно Ми. 43 докле наследството наше. 15 Изхвърлиха го вън от лозето положа враговете Ти за Тво подножие. 44 И тъй, и го убиха. И тъй, какво ще им стори стопанинът на Давид Го нарича Господ, тогава как е негов син? лозето? 16 Ще дойде и ще погуби тия земеделци, и 45 И когато слушаха всичките люде, Той рече на ще даде лозето на други. А като чуха това рекоха: учениците Си: 46 Пазете се от книжниците, които Дано не бъде! 17 А тоя ги погледна и рече: Тогава обичат да ходят пременени, и обичат поздрави по що значи това, което е писано: "Камъкът, който пазарите, първите столове в синагогите, и първите отхвърлиха зидарите, той стана глава на ъгъла"? места по угощенията; 47 които изпояждат домовете 18 Всеки, който падне върху този камък, ще се на вдовиците, и за показ принасят дълги молитви. Те смаже, а върху когото падне, ще го пръсне. 19 И ще получат по-голямо осъждане.

в същия час книжниците и главните свещеници се стараеха да турят ръце на Него, защото разбраха, че Той каза тая притча против тях, но се бояха от народа. 20 И като Го наблюдаваха, пратиха издебници, които се преструваха, че са праведни, за да уловят някоя Негова дума, тъй щото да Го предадат на началството и на властта на управителя. 21 И те Го попитаха, казвайки: Учителю, знаем, че право говориш и учиш, и у Тебе няма лицеприятие, но учиш Божия път според истината; 22 право ли е за нас да даваме данък на Кесаря, или не? 23 А Той разбра лукавството им, и рече им: 24 Покажете ми един динарий. Чий образ и надпис има? И [в отговор] казаха: Кесарев. 25 А Той рече: Тогава отдавайте Кесаревото на Кесаря, а Божието на Бога. 26 И не можаха да уловят нещо в думата пред народа; и, зачудени на отговора Му, мълкнаха. 27 Тогава се приближиха някои от садукеите, които твърдят, че няма възкресение, и Го попитаха, казвайки: 28 Учителю, Моисей ни е писал: "Ако умре на някого брат му, който е женен, но е бездетен, брат му да вземе жената и да въздигне потомък на брата си". 29 А имаше седмина братя; и първия взе жена и умря бездетен. 30 И вторият и третият я взеха; 31

**21** Като подигна очи, Иисус видя богатите, че пускат даровете си в съкровищницата. 2 А видя и една бедна вдовица, че пускаше там две лепти(Две лепти са равни на 2 1/2 стотинки.) 3 и рече: Истина ви казвам, че тая бедна вдовица пусна повече от всички; 4 защото всички тия пуснаха в даровете [за Бога] от излишъка си, а тя от немотията си пусна целия имот, що имаше. 5 И когато някои говореха за храма, че е украсен с хубави камъни и с посветени приноси, рече: 6 Ще дойдат дни, когато от това, което гледате, няма да остане тук камък, който да се не срине. 7 И попитаха Го, казвайки: Учителю, а кога ще бъде това? И какъв ще бъде белегът, когато предстои да стане това? 8 А Той каза: Внимавайте да не ви заблудят; защото мнозина ще дойдат в Мое име и ще казват: Аз съм Христос, и, че времето е наблизило. Да не отидете подир тях. 9 И когато чуете за войни и размирици, да не се уплашите; защото тия неща трябва първо да станат, но не е веднага свършекът. 10 Тогава им каза: Народ, ще се повдигне против народ, и царство против царство; 11 и ще има големи трусове, и в разни места глад и мор; ще има и ужаси и големи знамения от небето. 12 А преди

да стане всичко това ще турят ръце на вас и ще ви изгонят, като ви предадат на синагоги и в тъмници, и всичките люде подраняваха при Него в храма да Го слушат.

ще ви извеждат пред царе и пред управители поради Моето име. **13** Това ще ви служи за свидетелство. **14** И тъй, решете в сърцата си да не обмисляте предварително що да отговаряте; **15** защото Аз ще ви дам тъй мъдро да отговорите (Гръцки: Уста и мъдрост.), щото всичките ви противници ще бъдат безсилни да ви противостоят или противоречат. **16** И ще бъдете предадени и даже от родители и братя, от роднини и приятели; и ще умъртвят някои от вас. **17** И ще бъдете мразени от всички, поради Моето име. **18** Но и косъм от главата ви няма да загине. **19** Чрез твърдостта си ще придобиете душите си. **20** А когато видите Ерусалим, че е заобиколен от войски, това да знаете, че е наближило запустяването му. **21** Тогава ония, които са в Юдея, нека бягат в планините, а които са в сред града, нека излязат вън, а които са в околностите, да не влизат в него. **22** Защото това са дни на въздаяние, за да се изпълни всичко, което е писано. **23** Горко на непразните и на кърмачките, през ония дни! Защото, ще има голямо бедствие в страната, и гняв върху тия люде. **24** Те ще паднат под острието на ножа, и ще бъдат откарани в плен по всичките народи; и Ерусалим ще бъде тълкан от народите, докато се изпълнят времената на езичниците. **25** И ще станат знамения в слънцето, в луната и в звездите, а по земята бедствие на народите, като ще бъдат в недоумение, поради бучението на морето и вълните. **26** Човеците ще примирият от страх и от очакване онова, което ще постигне вселената, защото небесните сили ще са разклати. **27** И тогава ще видят Човешкия Син, идещ в облак със сила и голяма слава. **28** А когато почне да става това, изправете се и подигнете главите си, защото изкуплението ви наближава. **29** И каза им притча: Погледнете смоковницата и всичките дървета. **30** Когато вече покарат, вие, като видите това, сами знаете, че лятото е вече близо. **31** Също така и вие, когато видите, че става това, да знаете, че е близо Божието царство. **32** Истина ви казвам, че това поколение няма да премине докле не се събудне всичко това. **33** Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат. **34** Но внимавайте на себе си, да не би да натегнат сърцата ви от преяддане, пиянство и житетски грижи, и ви постигне он я ден внезапно като примка; **35** защото така ще дойде върху всички, които живеят по лицето на цялата земя. **36** Но бдете всяко, и молете се, за да сполучите да избегнете всичко, което предстои да стане, и да стоите пред Човешкия Син. **37** И всеки ден Той поучаваше в храма; а всяка нощ излизаше и нощуваше на хълма, наречен Елеонски. **38** И

22 О А Той им рече: Ето, като влезете в града, ще видите срещне човек, който носи стомна с вода; идете подир него в къщата, в която влезе, **2** И главните свещеници и книжниците обмисляха как да Го умъртвят; защото се бояха от людете. **3** Тогава влезе Сатаната в Юда, наречен Искариот, който беше от числото на дванадесетте; **4** и той отиде и се говори с главните свещеници и началниците на стражата, как да им Го предаде. **5** И те се зарадваха, и се обещаха да му дадат пари. **6** И той се съгласи, и търсеше сгоден случай да Го предаде, когато би отъстъпвало множеството. **7** И настана денят на безквасните хлябове, когато трябваше да жертвува пасхата. **8** И прати Иисус Петра и Иоана, и рече: Идете и ни пригответе, за да ядем пасхата. **9** А те Му казаха: Где искаш да пригответим? **10** А той им рече: Ето, като влезете в града, ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; идете подир него в къщата, в която влезе, **11** и речете на стопаница на къщата: Учителят ти казва: Где е приемната стая, в която ще ям пасхата с учениците Си? **12** И той ще ви посочи голяма горна стая, постлана; там пригответе. **13** И като отдоха, намериха както им беше казал; и пригответиха пасхата. **14** И като дойде часът, Той седна на трапезата, и апостолите с Него. **15** И рече им: Твърде много съм желал да ям тази пасха с вас преди да страдам; **16** защото ви казвам, че няма вече да ям докле се не изпълни в Божието царство. **17** И като прие чаша, благодари и рече: Вземете това и разделете го помежду си; **18** защото ви казвам, че няма вече да пия от плода на лозата, докато не дойде Божието царство. **19** И взе хляб, и, като благодари, разчути го, даде им, и рече: Това е Моето тяло, което за вас се дава; това правете за Мое възпоменание. **20** Така взе и чашата подир вечерята, и рече: Тази чаша е новият завет в Моята кръв, която за вас се пролива. **21** Но, ето, ръката на този, който Ме предава, е с Мене на трапезата. **22** Защото Човешкият Син наистина отива, според както е било определено; но горко на този човек, чрез когото се предава! **23** И те почнаха да се питат помежду си, кой ли от тях ще е този, който ще стори това. **24** Стана още и препирня помежду им, кой от тях се счита за по-голям. **25** А Той им рече: Царете на народите господаруват над тях, и тия, които ги владеят се наричат благодетели. **26** Но вие недейте така; а по-големият между вас нека стане като по-младият, и който началствува - като онзи, който служува. **27** Защото кой е по-голям, този, който седи на трапезата ли, или онзи, който служува? Не е ли този, който седи на трапезата? Но Аз съм

всред вас, като онзи, който слугува. **28** А вие сте първосвещеника. А Петър вървеше подире издалеч. ония, които устояхте с Мене в Моите изпитни. **29** **55** И когато бяха наклали огън насред двора и бяха Затова, както Моят Отец завещава царство на Мене, насядали около него, то и Петър седна между тях. а Аз завещавам на вас, **30** да ядете и да пияте **56** И една слугиня, като го видя седнал до пламъка, на трапезата Ми в Моето царство; и ще седнете вгледа се в него и рече: И тоя беше с Него. **57** А на престола да съдите дванадесетте Израилеви той се отрече, казвайки: Жено, не Го познавам. **58** племена. **31** [И Рече Господ]: Симоне, Симоне, ето, След малко друг го видя и рече: И ти си от тях. Сатана ви изиска всички, за да ви пресee като жито; Но Петър рече: Човече, не съм. **59** И като се мина **32** но Аз се молих за тебе, да не отслабне твоята около един час, друг някой настоятелно казваше: вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си. Наистина и той беше с Него, защото е галилеянин. **33** Петър **Му** рече: Господи, готов съм да отида с **60** А Петър рече: Човече, не зная що казваш. И Тебе и в тъмница и на смърт. **34** А Той рече: Казвам начаса, докато още говореше, един петел изпя. **61** ти, Петре, петель няма да пее днес, докато не си се И Господ се обърна та погледна Петра. И Петър отрекъл три пъти, че **Ме** не познаваш. **35** И рече им: си спомни думата на Господа, как му беше казал: Когато ви пратих без кесия, без торба и без обуща, Преди да пропее петела днес, ти три пъти ще се останахте ли лишени от нещо? А те казаха: От нищо. отречеш от Мене. **62** И излезе вън, та плака горко. **36** И рече им: Но сега, който има кесия, нека я вземе, **63** И мъжете, които държаха Исуса, ругаеха Го и Го така и торба; и който няма кесия нека продаде биеха, **64** и като Го закриваха [удряха Го по лицето и] дрехата си и нека си купи нож; **37** защото ви казвам, питаха Го, казвайки: Познай кой Те удари. **65** И много че трябва да се изпълни в Мене и това писание: "И други хули изговориха против Него. **66** И като се към беззаконници биде причислен", защото писаното разсымна, събраха се народните старейшини, главни за Мене наближава към своето изпълнение. **38** И свещеници и книжници, и Го заведоха в синедриона те рекоха: Господи, ето тук има два ножа. А Той им си и **Му** рекоха: **67** Ако си Ти Христос, кажи ни. А рече: Доволно е. **39** И излезе да отиде по обичая Си Той рече: Ако ви кажа, няма да повярвате; **68** и ако на Елеонския хълм; подир Него отидоха и учениците. ви задам въпрос, не ще отговорите. **69** Но отсега **40** И като се намери на мястото, рече им: Молете се нататък Човешкият Син ще седи отляво на Божията да не паднете в изкушение. **41** И Той се отдели от сила. **70** И те всички казаха: Тогава Божият Син ли тях колкото един хвърлей камък, и като коленичи, си Ти? А Той им рече: Вие право казвате, защото молеше се, думайки: **42** Отече, ако щеш, отмини Мe с Съм. **71** А те рекоха: Каква нужда имаме вече от тази чаша: обаче, не Моята воля, но Твоята да бъде. свидетелство? Защото сами ние чухме от устата **My**. **43** И яви **My** се ангел от небето и Го укрепяваше. **44** И като беше на мъка, молеше се по-усърдно; и потта **45** И като стана като големи капки кръв, които капеха на земята. **46** И като стана от молитвата, дойде при учениците и ги намери заспали от скръб; и рече им: Защо спите? Станете и молете се, за да не паднете в изкушение. **47** Докато още говореше, ето едно множество; и този, който се наречаше Юда, един от дванадесетте, вървеше пред тях; и приближи се до Исуса, за да Го целуне. **48** А Исус му рече: Юдо, с целувка ли предаваш Човешкия Син? **49** И тия, които бяха около Исуса, като видяха какво щеше да стане, рекоха: Господи, да ударим ли с нож? **50** И един от тях удари слугата на първосвещеника и му отсече дясното ухо, **51** а Исус проговори, казвайки: Оставете до тука; и допря се до ухото му и го изцели. **52** А на дошлите против Него главни свещеници, началници на храмовата стража и на старейшините Исус рече: Като срещу разбойник ли сте излезли с ножове и сопи? **53** когато бях всеки ден с вас в храма, не простирайте ръце против Мене. Но сега е вашият час и на властта на тъмнината. **54** И като Го хванаха, заведоха Го, и въведоха Го в къщата на

**23** Тогава цялото множество техни хора стана и Го заведе при Пилата. **2** О И Пилат пак им извика, като желаше да пусне Исуса. **3** А Пилат Го попита, думайки: Ти ли си Юдейският цар? А Той в отговор му каза: Ти право казваш. **4** И Пилат рече на главните свещеници и на народа: Аз не намирам никаква вина в Тоя човек. **5** А те понастойчиво казваха: Той вълнува людете, понеже поучава по цяла Юдея, като е почнал от Галилея и е следвал даже до тук. **6** А Пилат, като чу това, попита дали е галилеянин човекът. **7** И като узна, че е от Иродовата област, изпрати Го до Ирода, който и той беше през тия дни в Ерусалим. **8** А Ирод, като видя Исуса, много се зарадва, защото отдавна желаеше да Го види, понеже бе слушал за Него; и надяваше се да види някое знамение от Него. **9** И запитваше Го с много думи, но Той нищо не му отговори. **10** А главните свещеници и книжниците стояха и силно Го обвиняваха. **11** Но Ирод с войниците си, презирали Го, след като **My** се поруга, облече Го във великолепна дреха, и Го прати обратно на Пилата. **12** В същия ден Ирод и Пилат се сприятелиха помежду си, защото преди

това враждуваха един против друг. 13 Тогава Пилат под същото осъждение? 41 И ние справедливо свика главните свещеници, началници и народа, сме осъдени, защото получаваме заслуженото от и рече им: 14 Доведохте ми Тоя човек като един, това, което сме сторили; а Този не е сторил нищо който развръща людете; но, ето, аз Го разпитах лошо. 42 И каза: [Господи] Исусе, спомни си за пред вас, и не намерих в Тоя човек никаква вина мене, когато дойдеш в Царството Си. 43 А [Исус] му относно онова, за което Го обвинявате. 15 Нито пък рече: Истина ти казвам, днес ще бъдеш с Мене в Ирод е намерил; защото Го е изпратил обратно до рая. 44 А беше вече около шестият час, и тъмнина нас; и ето, Той не е сторил нищо, което заслужава покриваше цялата земя до деветия час, 45 като смъртно наказание. 16 И тъй, като Го накажа, ще потъмня слънцето; и завесата на храма се раздра Го пусна. 17 А той се задължаваше да им пушта на през средата. 46 И Исус извика със силен глас и рече: всеки празник по един затворник]. 18 Но те всички Отче, в Твоите ръце предавам духа Си. И това като едногласно изкрештяха, казвайки: Махни Този и пусни рече, издъхна. 47 И стотникът като видя станалото, ни Варава. 19 (който, за никаква размирица, станала прослави Бога, като каза: Наистина този човек бе в града, и за убийство, бе хвърлен в тъмница). 20 И праведен. 48 А всичките множества, надошли на Пилат пак им извика, като желаеше да пусне Исуса. това зрелище, като виждаха какво стана, връщаха се 21 А те крештяха, казвайки: Разпни Го! Разпни Го! 22 А биещи се в гърди. 49 А всичките негови познайници той трети път им каза: Че какво зло е сторил Той? и жените, които бяха дошли подир Него от Галилея, Аз не намирам в Него нищо, за което да заслужава стояха надалеч и гледаха това. 50 И ето, един смърт; и тъй, като Го накажа, ще Го пусна. 23 Но човек, на име Иосиф, който беше съветник, човек те настояваша със силни гласове, искайки да бъде добър и праведен, 51 който не беше се съгласил разпнат; и техните гласове надделяха. 24 И Пилат с намерението и делото им, - от юдейския град реши да изпълни искането им: 25 Пусна онзи, когото Ариматея, човек, който очидаше Божието царство, искаха, който за размирица и убийство бе хвърлен в 52 той отиде при Пилата и поиска Исусовото тяло. тъмница; а Исуса предаде на волята им. 26 И когато 53 И като го сне, обви го с плащаница, и положи Го поведоха, хванаха някого си Симона киринеец, го в гроб, изсечен в скала, където никой не бе още който се връщаше от нива, и сложиха на него кръста, полаган. 54 И беше пригответел ден, и съботата за да го носи подир Исуса. 27 И след Него вървяха настъпваше. 55 И жените, които бяха дошли с Него голямо множество от народ и от жени, които плачеха от Галилея, вървяха изподире и видяха гроба и как за Него. 28 А Исус се обърна към тях и рече: Дъщери беше положено тялото Му. 56 И като се върнаха, ерусалимски, недейте плака за Мене, но плачете пригответиха аромати и миро; и в съботата си почиваха за себе си и за чадата си; 29 защото, ето идат дни, според заповедта.

когато ще рекат: Блажени неплодните, и утробите, които не са раждали, и същите, които не са кърмили. 30 Тогава ще почнат да казват на планините: Паднете върху нас, и на хълмовете: Покрайте ни. 31 Защото, ако правят това с суртовото дърво, какво ще правят със сухото? 32 И с Него караха и други двама, които бяха злодейци, за да ги погубят. 33 И когато стигнаха на мястото, наречено Лобно, там разпнаха Него и злодейците, единият отдясно Му, а другият отляво. 34 А Исус каза: Отче, прости им, защото не знаят какво правят. И като разделиха дрехите Му, хвърлиха жребие за тях. 35 И людете стояха и гледаха. Още и началниците Го ругаеха, казвайки: Други е избавил; нека избави Себе Си, ако Този е Божият Христос, Неговият Избраник. 36 Тоже и войниците Му се подиграваха като се приближаваха и Му поднасяха оцет, и казваха: 37 Ако си Юдейският цар, избави Себе Си. 38 А над него имаше и надпис: Тоя е Юдейският Цар. 39 И един от обесените злодейци Го хулише, казвайки: Нали си Ти Христос? Избави Себе Си и нас! 40 А другият в отговор го смъмра, като каза: Ни от Бога ли се не боиш ти, който си

**24** А в първия ден на седмицата, сутринта рано, жените дойдоха на гроба, носещи ароматите, които бяха пригответи. 2 О и как нашите главни свещеници и началници Го предадоха да бъде осъден на смърт и Го разпнаха. 3 И като влязоха, не намериха тялото на Господа Исуса. 4 И когато бяха в недоумение за това, ето застанаха пред тях двама мъже с ослепително облекло. 5 И обзети от страх, те наведоха лицата си до земята; а мъжете им рекоха: Защо търсите живия между мъртвите? 6 Няма Го тук, но възкръсна. Спомнете си какво ви говореше, когато беше още в Галилея, 7 като казваше, че Човешкият Син трябва да бъде предаден в ръцете на грешни човеци, да бъде разпнат, и в третия ден да възкръсне. 8 И спомниха си думите му. 9 И като се върнаха от гроба, известиха всичко това на единадесетте и на всичките други. 10 А бяха Магдалина Мария, и Иоанна, и Мария Якововата майка и другите жени с тях, които казаха тия неща на апостолите. 11 А тия думи им се видяха като празни приказки, и не вярваха. 12 А Петър стана и изтича на гроба, и, като надникна, видя саваните,

сложени отделно; и отиде у дома си, чудейки се и нозете си. 41 Но понеже те от радост още не за станалото. 13 И, ето, в същия ден двама от вярвала и се чудеха, Той рече: Имате ли тук нещо за тях отиваха в едно село на име Емаус, шестдесет юдене? 42 И дадоха му част от печена риба [и меден стадии(Около 11 километра.) далеч от Ерусалим. 14 сок]. 43 И взе та яде пред тях. 44 И рече им: Тия И те се разговаряха помежду си за всичко онова, що са думите, които ви говорих, когато бях още с вас, бе станало. 15 И като се разговаряха и разискваха, че трябва да се изпълни всичко, което е писано за сам Иисус се приближи и вървеше с тях; 16 Но очите Мене в Моисеевия закон, в пророците и в псалмите. им се удържаха да Го не познаят. 17 И рече им: Какви 45 Тогава им отвори ума, за да разберат писанията. са тия думи, които разменявате помежду си, като 46 И рече им: Така е писано, че Христос трябва пътувате? И те се спряха натъжени. 18 И един от да пострада и да възкръсне от мъртвите в третия тях, на име Клеопа, в отговор Му рече: Само ти ли си ден, 47 и че трябва да се проповядва в Негово име пришелец в Ерусалим и не знаеш станалото там тия покаяние и прощение на греховете между всичките дни? 19 И рече им: Кое? А те му рекоха: Станалото с народи, като се започне от Ерусалим. 48 Вие сте Иисуса Назарянина, Който бе пророк, силен в дело и свидетели на това. 49 И, ето, Аз изпращам върху в слово пред Бога и пред всичките люде; 20 и как вас обещанието на Отца Ми; а вие стойте в града нашите главни свещеници и началници Го предадоха [Ерусалим], докато се облечете със сила от горе. да бъде осъден на смърт и Го разпнаха. 21 А ние се 50 И ги заведе до едно място срещу Витания; и надявахме, че Той е Онзи, Който ще избави Израиля. дигна ръцете Си да ги благослови. 51 И като ги И освен всичко това, вече е трети ден, откак стана благославяше, отдели се от тях, и се възнесе на това. 22 При туй и някои жени измежду нас ни небето. 52 И те Му се поклониха, и върнаха се в смяхах, които като отишли отзарана на гроба, 23 и не Ерусалим с голяма радост; 53 и бяха постоянно в намерили тялото Му, дойдоха и казаха, че видели и храма, [хвалещи и] благославящи Бога. [Амин].

видение на ангели, които казали, че Той бил жив. 24

И някои от ония, които бяха с нас, отидаха на гроба, и намериха тъй както рекоха жените; а Него не видели.

25 И Той им рече: О несмислени и мудни по сърце да вярвате всичко, което са говорили пророците!

26 Не трябваше ли Христос да пострада така и да влезе в славата Си? 27 И като почна от Моисея и от всичките пророци, тълкуваше им писаното за Него във всичките писания. 28 И приближиха селото, в което отиваха; Той се държеше, като че отива понадалеч. 29 Но те Го нудеха, казвайки: Остани с нас, защото е привечер, и денят вече е превалил. И Той влезе да остане с тях. 30 И като седна с тях на трапезата, взе хляба и благослови, разчути и даде им. 31 И очите им се отвориха и Го познаха; а Той стала невидим за тях. 32 И рекоха помежду си: Не гореше ли в нас сърцето, когато ни говореше по пътя и когато ни тълкуваше писанията? 33 И в същия час стана и се върнаха в Ерусалим, гдето намериха събрани единадесетте и тия, които бяха с тях, 34 които и казаха: Господ наистина възкръснал и се явил на Симона. 35 Те пък разправиха станалото по пътя, и как Го познаха, когато разчути хляба. 36 И когато говореха за това, сам Иисус застана посрещ тях и каза им: Мир вам! 37 А те се стреснаха и се уплашиха, като мислеха, че виждат дух. 38 И Той им рече: Защо се смущавате? И защо се пораждат такива мисли в сърцата ви? 39 Погледнете ръцете Ми и нозете Ми, че съм Аз същият; попипайте Мене и вижте, защото дух няма меса и кости, както виждате, че Аз имам. 40 И като рече това, показа им ръцете

# Йоан

**1** В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог. 2 То в началото беше у Бога. 3 Всичко това чрез Него стана; и без Него не е станало нищо от това, което е станало. 4 В Него бе животът и животът бе светлина на човеците. 5 И светлината свети в тъмнината; а тъмнината я не схвана. 6 Яви се човек изпратен от Бога, на име Иоан. 7 Той дойде за свидетелство, да свидетелствува за светлината, за да повярват всички чрез него. 8 Не беше той светлината, но дойде да свидетелствува мене беше пръв. 9 Истинската светлина, която осветлява всеки човек, идеше на света. 10 Той бе в света; и светът чрез Него стана; но светът Го не позна. 11 У Своите Си дойде, но Своите Му Го не приеха. 12 А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име; 13 които се родиха не от кръв, нито от плътска похот, нито от мъжка похот, но от Бога. 14 И словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина. 15 Иоан свидетелствува за Него, и викаше казвайки: Ето Онзи за Когото рекох, Който иде подир мене, достигна да бъде пред мене, понеже спрямо мене беше пръв. 16 Защото ние всички приемме от Неговата пълнота, и благодатът върху благодат; 17 понеже законът бе даден чрез Моисея, а благодатта и истината дойдоха чрез Иисуса Христа. 18 Никой, кога да е, не е видял Бога; Единородният Син, Който е в лоното на Отца, Той Го извия. 19 И ето, свидетелството, което Иоан даде, когато юдете пратиха до него свещеници и левити от Ерусалим да го попитат: Ти кой си? 20 Той изповядва, и не отрече, а изповядва: Не съм аз Христос. 21 И попитаха го: Тогава що? Илия ли си? И каза: Не съм. Пророк ли си? И отговори: Не съм. 22 На това му рекоха: Кой си? за да дадем отговор на ония, които са ни пратили. Що казваш за себе си? 23 Той рече: Аз съм глас на единого, който вика в пустинята; Прав правете пътя за Господа, както рече пророк Исаия. 24 А изпратените бяха от фарисеите. 25 И попитаха го, като му рекоха: А защо кръщаваш, ако не си Христос, нито Илия, нито пророкът? 26 В отговор Иоан им рече: Аз кръщавам с вода. Посред вас стои Един, Когото вие не познавате, 27 Онзи, Който иде подир мене, [Който преден ми биде]. Комуто аз не съм достоен да развържа ремика на обущата Му. 28 Това стана във Витавара, отвъд Йордан, дето Иоан кръщаваше. 29 На следния ден Иоан вижда Иисуса, че иде към него, и казва: Ето Божият Агнец, Който носи греха на света! 30 Той е за Когото рекох: Подир мене иде човек, Който достигна да

бъде пред мене, защото спрямо мене беше пръв. 31 И аз Го не познавах; но дойдох и кръщавам с вода затова, за да бъде Той изявен на Израил. 32 И Иоан свидетелствува, казвайки: Видях Духът да слизе като гъльб от небето и да почива върху Него. 33 И аз Го не познах; но Оня, Който ме прати да кръщавам с вода Той ми рече: Онзи, над Когото видиш да слизе Духът и да почива върху Него, Той е Който кръщава със Светия Дух. 34 И видях и свидетелствувах, че Тоя е Божият Син. 35 На следния ден Иоан пак стоеше с двама от учениците си. 36 И като съгледа Иисуса когато минаваше каза: Ето Божият Агнец! 37 И двамата ученика го чуха да говори така, и отидоха подир Иисуса. 38 И като се обърна Иисус и видя, че идат подире Му, каза им: Що търсите? А те Му рекоха: Равви, (което значи, Учителю), где живееш? 39 Казва им: Дойдете и ще видите. Дойдоха, прочее, и видяха где живее, и останаха при Него този ден. Беше около десетия час. 40 Единият от двамата, който чуха от Иоана за Него и Го последваха, беше Андрей, брат на Симона Петра. 41 Той първо намира своя брат Симона и му казва: Намерихме Месия (което значи Христос). 42 Като го заведе при Иисуса, Иисус се вгледа в него и рече: Ти си Симон, син Ионов; ти ще се наричаш Кифа, (което значи Петър Значи: Канара). 43 На другия ден Иисус възнамери да отиде в Галилея; и намира Филипа и му казва: Дойди след Мене. 44 А Филип беше от Витсаида, от града на Андрея и Петра. 45 Филип намира Натаанаил и му казва: Намерихме Онзи, за когото писа Моисей в закона и за Когото писаха пророците, Иисуса, Йосифовия син, Който е от Назарет, 46 Натаанаил му рече: От Назарет може ли да произлезе нещо добро? Филип му каза: Дойди и виж. 47 Иисус видя Натаанаил да дохожда към Него, и казва за него: Ето истински израилтянин, у когото няма лукавница. 48 Натаанаил му каза: От где ме познаваш? Иисус в отговор му рече: Преди да те повика Филип, видях те като беше под смоковницата. 49 Натаанаил му отговори: Учителю, Ти си Божи син, Ти си Израилев цар. 50 Иисус в отговор му каза: Понеже ти рекох видях те под смоковницата, вярваш ли? Повече от това ще видиш. 51 И рече му: Истина, истина ви казвам, [Отсега] ще видите небето отворено, и Божиите ангели да възлизат и слизат над Човешкия Син.

**2** На третия ден имаше сватба в Кана галилейска и Иисусовата майка беше там. 2 И Иисус и учениците му бяха поканени на сватбата. 3 И когато се свърши виното, майката на Иисуса Му казва: Вино нямат. 4 А Иисус - казва: Какво има между Мене и тебе жено? часът Ми още не е дошъл. 5 Майка Му казва на слугите: Каквото ви рече, сторете. 6 А там

имаше шест каменни делви, поставени по обичая на юдейското очищение, които побираха по две или три мери. **7** Иисус им казва: Напълнете делвите с вода. И напълниха ги до горе. **8** Тогава им казва: Налейте се та занесете на настойника на угощението. И сега та занесете на настойника на угощението родите отгоре. **9** И когато настойникът на угощението знаеше от къде беше, (но слугите, които бяха налили външната вода знаеха), настойникът на угощението повика отговор му рече: Как може да бъде това? **10** Иисус в младоженца и му каза: **10** Всеки човек слага първо отговор му каза: Ти си Израилев учител, и не знаеш доброто вино, и по-долното след като се понапият; ли това? **11** Истина, истина ти казвам, това, което ти си задържал доброто вино до сега. **11** Това знаем, говорим, и свидетелствува за това, което извърши Иисус в Кана галилейска като начало на знаменията Си, и яви славата Си; и учениците Му Ако за земните работи ви говорих и не вярвате, как повярвах в Него. **12** След това слезе в Капернаум, ще повярвате, ако ви говоря за небесните? **13** И Той и майка Му, братята Му, и учениците Му, и там никой не е възлязъл на небето, освен Тоя, Който преседяха не много дни. **13** И като наближаваше е слязъл от небето, сиреч, Човешкият Син, Който пасхата на юдите, Иисус възлезе в Ерусалим. **14** И както Моисей издигна змиета в И намери в храма продавачите наолове, овце и гълъби, и тия, които седяха и разменяха пари; **15** и направи бич от върви и изпъди всички тях от храма, както и овцете иоловете; изсила парите на среброменителите, и прекатури трапезите им; **16** и на тия, които продаваха гълъбите рече: Дигнете ги и оттук; не правете Башиния Ми дом, дом на търговия. **17** Учениците Му си спомниха, че еписано: Ревността юдите проговаряйки, Му рекоха: Какво знамение ѝ покажеш, тъй като правиш това? **18** По повод на това, Иисус им рече: Разрушете тия храм и за три дни ще го издигна. **19** Затова юдите рекоха: За четиридесет и шест години е бил граден тия храм, та Ти за три дни ще го издигнеш? **20** Но Той говореше за храма на тялото Си. **21** И тъй, когато биде възкресен от мъртвите, учениците Му си спомниха, че беше казал тия знамения, които Ти вършиш, ако Бог не е с него. **22** И когато беше в Ерусалим, на учениците Си в юдейската земя; и там се бавеше с пасхата през празника мнозина повярваха в Неговото име, като гледаха знаменията, които вършеше. **23** Иисус не им се доверяваше, защото познаваше всичките човеци, **24** Еон, близо до Салим, защото там имаше много Иоан още не беше хвърлен в тъмница. **25** И така да My свидетелствува някой за човека, понеже сам знаеше що има в човека.

влезе в утробата на майка си и да се роди? **5** Иисус отговори: Истина, истина ти казвам, ако се не роди дух, не може да влезе в Божието царство. **6** Роденото от пълтта е пълт, а роденото от сърдечната сила е дух. **7** Не се чуди, че ти рекох: трябва да се занесе на настойника на угощението. И духа е дух. **8** Вътърът духа гдето ще, и чуваш вкуси от водата, сега превърната на вино, и не шума му; но не знаеш от где иде и къде отива; така знаеше от къде беше, (но слугите, които бяха налили външната вода знаеха), настойникът на угощението повика отговор му рече: Как може да бъде това? **10** Иисус в младоженца и му каза: **10** Всеки човек слага първо отговор му каза: Ти си Израилев учител, и не знаеш доброто вино, и по-долното след като се понапият; ли това? **11** Истина, истина ти казвам, това, което извърши Иисус в Кана галилейска като начало на знаменията Си, и яви славата Си; и учениците Му Ако за земните работи ви говорих и не вярвате, как повярвах в Него. **12** След това слезе в Капернаум, ще повярвате, ако ви говоря за небесните? **13** И Той и майка Му, братята Му, и там никой не е възлязъл на небето, освен Тоя, Който преседяха не много дни. **13** И като наближаваше е слязъл от небето, сиреч, Човешкият Син, Който пасхата на юдите, Иисус възлезе в Ерусалим. **14** И както Моисей издигна змиета в И намери в храма продавачите наолове, овце и гълъби, и тия, които седяха и разменяха пари; **15** и направи бич от върви и изпъди всички тях от храма, както и овцете иоловете; изсила парите на среброменителите, и прекатури трапезите им; **16** и на тия, които продаваха гълъбите рече: Дигнете ги и оттук; не правете Башиния Ми дом, дом на търговия. **17** Учениците Му си спомниха, че еписано: Ревността юдите проговаряйки, Му рекоха: Какво знамение ѝ покажеш, тъй като правиш това? **18** По повод на това, Иисус им рече: Разрушете тия храм и за три дни ще го издигна. **19** Затова юдите рекоха: За четиридесет и шест години е бил граден тия храм, та Ти за три дни ще го издигнеш? **20** Но Той говореше за храма на тялото Си. **21** И тъй, когато биде възкресен от мъртвите, учениците Му си спомниха, че беше казал тия знамения, които Ти вършиш, ако Бог не е с него. **22** И когато беше в Ерусалим, на учениците Си в юдейската земя; и там се бавеше с пасхата през празника мнозина повярваха в Неговото име, като гледаха знаменията, които вършеше. **23** Иисус не им се доверяваше, защото познаваше всичките човеци, **24** Еон, близо до Салим, защото там имаше много Иоан още не беше хвърлен в тъмница. **25** И така да My свидетелствува някой за човека, понеже сам знаеше що има в човека.

влезе в утробата на майка си и да се роди? **5** Иисус отговори: Истина, истина ти казвам, ако се не роди дух, не може да влезе в Божието царство. **6** Роденото от пълтта е пълт, а роденото от сърдечната сила е дух. **7** Не се чуди, че ти рекох: трябва да се занесе на настойника на угощението. И духа е дух. **8** Вътърът духа гдето ще, и чуваш вкуси от водата, сега превърната на вино, и не шума му; но не знаеш от где иде и къде отива; така знаеше от къде беше, (но слугите, които бяха налили външната вода знаеха), настойникът на угощението повика отговор му рече: Как може да бъде това? **10** Иисус в младоженца и му каза: **10** Всеки човек слага първо отговор му каза: Ти си Израилев учител, и не знаеш доброто вино, и по-долното след като се понапият; ли това? **11** Истина, истина ти казвам, това, което извърши Иисус в Кана галилейска като начало на знаменията Си, и яви славата Си; и учениците Му Ако за земните работи ви говорих и не вярвате, как повярвах в Него. **12** След това слезе в Капернаум, ще повярвате, ако ви говоря за небесните? **13** И Той и майка Му, братята Му, и там никой не е възлязъл на небето, освен Тоя, Който преседяха не много дни. **13** И като наближаваше е слязъл от небето, сиреч, Човешкият Син, Който пасхата на юдите, Иисус възлезе в Ерусалим. **14** И както Моисей издигна змиета в И намери в храма продавачите наолове, овце и гълъби, и тия, които седяха и разменяха пари; **15** и направи бич от върви и изпъди всички тях от храма, както и овцете иоловете; изсила парите на среброменителите, и прекатури трапезите им; **16** и на тия, които продаваха гълъбите рече: Дигнете ги и оттук; не правете Башиния Ми дом, дом на търговия. **17** Учениците Му си спомниха, че еписано: Ревността юдите проговаряйки, Му рекоха: Какво знамение ѝ покажеш, тъй като правиш това? **18** По повод на това, Иисус им рече: Разрушете тия храм и за три дни ще го издигна. **19** Затова юдите рекоха: За четиридесет и шест години е бил граден тия храм, та Ти за три дни ще го издигнеш? **20** Но Той говореше за храма на тялото Си. **21** И тъй, когато биде възкресен от мъртвите, учениците Му си спомниха, че беше казал тия знамения, които Ти вършиш, ако Бог не е с него. **22** И когато беше в Ерусалим, на учениците Си в юдейската земя; и там се бавеше с пасхата през празника мнозина повярваха в Неговото име, като гледаха знаменията, които вършеше. **23** Иисус не им се доверяваше, защото познаваше всичките човеци, **24** Еон, близо до Салим, защото там имаше много Иоан още не беше хвърлен в тъмница. **25** И така да My свидетелствува някой за човека, понеже сам знаеше що има в човека.

**3** Между фарисеите имаше един човек на име Никодим, юдейски началник. **2** Той дойде при Иисуса нощем и му рече: Учителю, знам, че от Бога си дошъл учител; защото никой не може да върши тия знамения, които Ти вършиш, ако Бог не е с него. **3** Иисус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако се роди някой отгоре Или: Изново., не може да види Божието царство. **4** Никодим му казва: Как може стар човек да се роди? може ли втори път да

30 Той трябва да расте, а пък да се смалявам 31 час, когато нито само в този хълм, нито в Ерусалим Онзи, Който дохожда отгоре, е от всички по-горен; ще се покланяте на Отца. 22 Вие се покланяте на който е от земята, земен е, и земно говори. Който дохожда от небето е от всички по-горен. 32 Каквото е видял и чул, за Него свидетелствува; но никой не приема свидетелството Му. 33 Който е приемал Неговото свидетелство потвърдил е с печата си, че Бог е истинен. 34 Защото Тоя, Когото Бог е пратил, говори Божияте думи; понеже Той не Му дава Духа с мярка. 35 Отец люби Сина и е предал всичко в Неговата ръка. 36 Който вярва в Сина има вечен живот; а който не слуша Сина, няма да види живот, но Божият гняв остава върху него. (aiōnios g166)

**4** Прочее, Когато Господ узна, че фарисеите чули, какво Иисус придобивал и кръщавал повече ученици от Иоана, 2 (не че сам Иисус кръщаваше, а учениците Му), 3 напусна Юдея и отиде пак в Галилея. 4 И тряваше да мине през Самария. 5 И така, дойде в един самарийски град наречен Сихар, близо до землището, което Яков даде на сина си Иосифа. 6 Там беше Яковият кладенец FOOTNOTE (Гърци: Извор.). Иисус, прочее, уморен от пътуването, седеше така на кладенеца. Беше около шестият час. 7 Дохожда една самарянка да си начерпи вода. Казва - Иисус: Дай Ми да пия. 8 (Защото учениците Му бяха отишли в града да купят храна). 9 Впрочем, самарянката Му казва: Как Ти, Който си юдеин, искаш вода от мене, която съм самарянка? (Защото юдеите не се сношават със самаряните). 10 Иисус в отговор - каза: Ако би знаела Божия дар, и Кой е Онзи, Който ти казва: Дай Ми да пия, ти би поискала от Него и Той би ти дал жива вода? 11 Казва Му жената: Господине, нито почерпало имаш, и кладенецът е дълбок; тогава от где имаш живата вода? 12 Нима си по-голям от баща ни Якова, който ни е дал кладенеца, и сам той е пил от него, и чадата му, и добитькът му? 13 Иисус в отговор - каза: Всеки, който пие от тая вода, пак ще ожаднее; 14 а който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот. (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Казва Му жената: Господине, дай ми тая вода, за да не ожаднявам нито да извърявам толкова път до тук да изваждам. 16 Казва - Иисус: Иди, повикай мъжа си и дойди тук. 17 В отговор жената Му каза: Нямам мъж. Казва - Иисус: Право каза, че нямаш мъж; 18 защото петима мъже си водили, и този, който сега имаш не ти е мъж. Това си право казала. 19 Казва Му жената: Господине, виждам, че Ти си пророк. 20 Нашите бащи в този хълм са се покланяли; а вие казвате, че в Ерусалим е мястото где то трябва да се покланяме. 21 Казва - Иисус: Жено, вярвай Ми, че иде

нова, което не знаете; ние се покланяме не нова, дохожда от небето е от всички по-горен; защото спасението е от юдите. 23 Но иде час, и сега е, когато истинските поклонници не приема свидетелството Му. 24 Такива иска Отец да бъдат поклонниците Му. 25 Бог е дух; и ония, които Му се покланят, с дух и истина говори Божияте думи; понеже Той не Му дава Духа трябва да се покланят. 26 Казва му жената: Зная, че ще дойде Месия (който се нарича Христос); Той, когато дойде, ще ни яви всичко. 27 Казва - Иисус: Аз, Който се разговаря с тебе съм Месия. 28 В това време дойдоха учениците Му, и се почудиха, че се разговаря с жена; но никой не рече: Какво търсиш? или: Защо разговаряш с нея? 29 Тогава жената остави стомната си, отиде в града и каза на хората: 30 Дойдете да видите човек, който ми каза всичко, което съм сторила. Да не би Той да е Христос? 31 Между Тези излязоха от града и отиваха към Него. 32 Между това учениците молеха Иисуса, казвайки: Учителю, яж. 33 А Той им рече: Аз имам храна да ям, за която вие не знаете. 34 Каза им Иисус: Моята храна е да върша волята на Онзи, Който ме е пратил, и да върша Неговата работа. 35 Не казвате ли: Още четири месеца и жетвата ще дойде? Ето, казвам ви, подигнете очите си и вижте, че нивите са вече бели за жетва. 36 Който жъне получава заплата, и събира плод за вечен живот, за да се радвате заедно и който се и който жъне. (aiōnios g166) 37 Защото в това отношение истинна е думата, че един се, а друг жъне. 38 Аз ви пратих да жънете това, за кое то не сте се трудили; други се трудиха, а вие влязохте в наследството на техния труд. 39 И от тия град много самаряни повярваха в Него поради думите на жената, която свидетелствуваше: Той ми каза всичко, което съм сторила. 40 И тъй, когато дойдоха самаряните при Него, помолиха Го да остане при тях; и преседя там два дни. 41 И още мнозина повярваха поради неговото учение; 42 и на жената казаха: Ние вярваме, не вече поради твоето говорене, понеже сами чухме и знаем, че той е наистина [Христос] Спасителят на света. 43 След два дни Той излезе оттам и отиде в Галилея. 44 Защото сам Иисус заяви, че пророк няма почит в родината си. 45 И тъй, когато дойде в Галилея, галилеяните Го приеха, като бяха видели всичко що стори в Ерусалим на празника; защото и те бяха отишли на празника. 46 Прочее, Иисус пак дойде в Кана Галилейска, гдето беше превърнал водата на вино. И имаше един царски чиновник, чийто син бе болен в Капериаум. 47 Той, като чу, че Иисус дошъл от Юдея в Галилея отиде при него

и Го помоли да слезе и да изцели сина му, защото го върши. **20** Защото Отец люби Сина, и Му показва беше на умиране. **48** Тогава Иисус му рече: Ако не все що върши сам; ще Му показва и от тия повидите знамения и чудеса никак няма да повярвате. **49** Царският чиновник Му каза: Господине, слез докле и не е умряло детенцето ми. **50** Каза му Иисус: Иди си; Синът съживява, тия които иска. **22** Защото, нито син ти е жив. Човекът повярва думата, която му рече Иисус, и си отиде. **51** И когато той слизаше към дома си, слугите му го срещнаха и казаха, че син му е жив. **52** А той ги попита в кой час му стана по-леко. Те му казаха: В седмия час треската го остави. **53** И така башата разбра, че това е станало в същия час, когато Иисус му рече: Син ти е жив. И повярва той и целия му дом. **54** Това второ знамение извърши Иисус, като дойде пак из Юдея в Галилея.

**5** Подир това имаше юдейски празник, и Иисус влезе в Ерусалим. **2** А в Ерусалим, близо до овчата порта, се намира къпалия, наречена по еврейски Витесда, която има пет предверия. **3** В тях лежаха множество болни, слепи, куци и изсъхнали, [които чакаха да се раздвижи водата]. **4** Защото от време на време ангел слизаше в къпалията и размътваше водата; а който пръв влизаше след раздвижването на водата оздравяваше от каквато и болест да беше болен]. **5** И там имаше един човек болен от тридесет и осем години. **6** Иисус, като го видя да лежи, и узна, че от дълго време вече боледувал, каза му: Искаш ли да оздравееш? **7** Болният Му отговори: Господине, нямам човек да ме спусне в къпалията, когато се раздвижи водата, но докато дойда аз, друг слизи преди мене. **8** Иисус му казва: Стани, дигни постелката и си ходи. **9** И на часа човекът оздравя, дигна постелката си, и започна да ходи. А той ден беше събота. **10** Затова юдете казаха на изцеления: Събота е, и не ти е позволено да дигнеш постелката си. **11** Но той им отговори: Онзи, Който ме изцели, Той ми рече: Дигни постелката си и ходи? **12** Попитаха го: Кой човек ти рече: Дигни постелката си и ходи? **13** А изцеленият не знаеше Кой е; защото Иисус беше се изпълзнал оттам, тъй като имаше множество народ на това място. **14** Попосле Иисус го намери в храма и му рече: Ето, ти си здрав; не съгрешавай вече, за да те не сполети нещо по-лошо. **15** Човекът отиде и извести на юдете, че Иисус е, Който го изцели. **16** И затова юдете гонеха Иисуса, защото вършеше тия неща в събота. **17** А Иисус им отговори: Отец Ми работи до сега, и Аз работя. **18** Затова юдете искаха още повече да го убият; защото не само нарушаваше съботата, но и правеше Бога Свой Отец, и така правеше Себе Си равен на Бога. **19** Затова Иисус им рече: Истина, истина ви казвам, не може Синът да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец; понеже каквото върши Той, подобно и Синът

големи работи, за да се чудите вие. **21** Понеже, както Отец възкресява мъртвите и ги съживява, така и Отец не съди никого, но е дал на Сина да съди всички. **23** за да почитат всички Сина, както почитат Отца. Който не почита Сина, не почита Отца, Който Го е пратил. **24** Истина, истина ви казвам, който слуша Моето учение, и вярва в Този, Който Мe е пратил, има вечен живот, и няма да дойде на съд, но е преминал от смъртта в живота. (*aiōnios g166*) **25** Истина, истина ви казвам, иде час, и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син, и които го чуят ще живеят. **26** Защото, както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе Си; **27** и дал Му е власт да извършва съдба, защото е Човешкият Син. **28** Недейте се чуди на това; защото иде час, когато всички, които са в гробовете, ще чуят гласа Му, **29** и ще излязат; онния, които са вършили добро, ще възкръснат за живот, а които са вършили зло, ще възкръснат за съаждане. **30** Аз не мога да върша нищо от Себе Си; съдя както чуя; и съдбата Ми е справедлива, защото не искам Моята воля, но волята на Онзи, Който Мe е пратил. **31** Ако свидетелствувам Аз за Себе Си; свидетелството Мi не е истинно. **32** Друг има, Който свидетелствува за Мене; и зная, че свидетелството, което Той дава за Мене е истинно. **33** Вие пратихте до Иоана; и той засвидетелствува за истината. **34** (Обаче свидетелството, което Аз приемам, не е от човека; но казвам това за да се спасите вие). **35** Той беше светилото, което гореше и светеше; и вие похажахте да се радвате за малко време на неговото светене. **36** Но Аз имам свидетелство по-голямо от Иоановото; защото делата, които Отец Ми е дал да извърши, самите дела, които върша, свидетелствуват за Мене, че Отец Мe е пратил. **37** И Отец, Който Мe е пратил, Той свидетелствува за Мене. Нито гласа сте Му чули някога, нито образа сте Му видели. **38** И нямате Неговото слово постоянно в себе си, защото не вярвате Този, когото Той е пратил. **39** Вие изследвате писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелствуват за Мене, (*aiōnios g166*) **40** и пак не искате да дойдете при Мене, за да имате живот. **41** От човеци слава не приемам; **42** но зная, че вие нямате в себе си любов към Бога. **43** Аз дойдох в името на Отца Си, и не Мe приемате; ако дойде друг в свое име, него ще приемете. **44** Как можете да повярвате вие, които приемате слава един от друг, а не търсите славата, която е от единния Бог. **45** Не мислете, че аз ще ви обвиня пред Отца; има един, който ви обвинява -

Моисей, на когото вие се облягате. **46** Защото, ако вървяхте Моисея, повярвали бихте и Мене; понеже той за мене писа. **47** Но ако не вървате неговите писания, как ще повярвате Моите думи?

**6** След това Иисус отиде на отвъдната страна на галилейското, тоест, тивериадското езеро FOOTNOTE (Гръцки: Море;) и навсякъде другаде в това евангелие. **2** И подир Него вървеше едно голямо множество; защото гледая я **3** И Иисус се изкачи на хълма, и там седеше с учениците Си. **4** А наближаваше юдейският празник пасхата. **5** Иисус, като подигна очи и видя, че иде към Него народ, каза на Филип: Оттде да купим хляб да ядат тия? **6** (А това каза за да го изпита; защото Той си знаеше какво щеше да направи). **7** Филип му отговори: за двеста динари хляб не ще им стигне, за да вземе всеки по малко. **8** Един от учениците му, Андрей, брат на Симона Петра, му каза: **9** Тук има едно момченце, у когото се намират пет еченичени хляба и две риби; но какво са те за толкова хора. **10** Иисус рече: накарате човеците да насядат. А на това място имаше много трева; и тъй, насядаха около пет хиляди мъже на брой. **11** Иисус, прочее, взе хлябовете и, като благодари, раздаде ги на седналите; така и на рибите колкото искаха. **12** И като се наситиха, каза на учениците Си: Съберете останалите къщи, за да не се изгуби нищо. **13** И тъй, от петте еченичени хляба събраха, и напълниха дванадесет коша с къши, останали на тия, които бяха яли. **14** Тогава човеците, като видяха знамението, което Той извърши, казаха: Наистина, Тоя е пророкът, Който щеше да дойде на света. **15** И тъй, Иисус като разбра, че ще дойдат да Го вземат на сила, за да Го направят цар, пак се оттегли сам на хълма. **16** А когато се свечери, учениците му слязоха на езерото, **17** и влязоха в ладия и отиваха отвъд езерото в Капернаум. И беше се вече стъмнило а Иисус не бе дошъл още при тях; **18** и езерото се вълнуваше, понеже духаше силен вятър. **19** И като бяха гребали около двадесет и пет или тридесет стадии, видяха Иисуса, че ходи по езерото и се приближава към ладията; и уплашиха се. **20** Но той им каза: Аз съм; не бойте се! **21** Затова бяха готови да Го вземат в ладията; и веднага ладията се намери при сушата, към която отиваха. **22** На другия ден, народът, който стоеше отвъд езерото, като бе видял, че там няма друга ладийка, освен едната, и че Иисус не беше влязъл с учениците Си в ладийката, но че учениците му бяха тръгнали сами, **23** (обаче други ладийки бяха дошли от Тивериада близо до мястото где бяха яли хляба, след като Господ бе благодарил), **24** и тъй, народът, като видя че няма там Иисус, нито учениците му, те сами влязоха в ладийката и дойдоха в Капернаум и търсиха Иисуса.

**25** И като Го намериха отвъд езерото, рекоха му: Учителю, кога си дошъл тук? **26** В отговор Иисус им рече: Истина, истина ви казвам, търсите Мене, не защото видяхте знамения, а защото ядохте от хлябовете и се наситихте. **27** Работете, не за храна, която се разваля, а за храна която трае за вечен живот, която Човешкият Син ще ви даде; защото Отец, Бог, Него е потвърдил с печата Си. (aiōnios g166) **28** Затова те му рекоха: Какво да сторим, за да вършим Божиите дела? **29** Иисус в отговор им рече: Това е Божието дело, да повярвате в Този, Когото Той е изпратил. **30** Тогава му рекоха: Че Ти какво знамение правиш, за да видим и да Те повярваме? Какво вършиш? **31** Баштите ни са яли манната в пустинята, както еписано: Хляб от небето им даде да ядат. **32** На това Иисус им рече: Истина, истина ви казвам, не Моисей ви даде хляб от небето; а Отец Ми ви дава истинския хляб от небето. **33** Защото Божият хляб е хлябът, който слиза от небето и дава живот на света. **34** Те, прочее, му рекоха: Господи, давай ни винаги тия хляб. **35** Иисус им рече: Аз съм хлябът на живота; който дойде при Мене никак няма да огладнее, и който вярва в Мене никак няма да ожаднее. **36** Но казвам ви, че вие Мене видяхте, и пак не вървате. **37** Всичко, което Ми дава Отец, ще дойде при Мене, и който дойде при Мене никак няма да го изпъдя; **38** защото слязох от небето не Моята воля да върша, а волята на Този, Който Мене е изпратил. **39** И его волята на Този, Който Мене е пратил: от всичко, което Ми е дал, да не изгубя нищо, но да го възкреся в последния ден. **40** Защото това е волята на Отца Ми: всеки, който види Сина и повярва в Него, да има вечен живот, и Аз да го възкреся в последния ден. (aiōnios g166) **41** Тогава юдейите роптаеха против Него, защо рече: Аз съм хлябът, който е слязъл от небето. **42** И казаха: Не е ли този Иисус, Иосифовият син, Чийто баща и майка ние познаваме? Как казва Той сега: Аз съм слязъл от небето? **43** Иисус в отговор им рече: Не роптайте помежду си. **44** Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец, Който Мене е пратил и Аз ще го възкреся в последния ден. **45** Писано е в пророчите: Всички ще бъдат научени от Бога. Всеки, който е чул от Отца, и се е научил, дохожда при Мене. **46** Не, че е видял някой Отца, освен Онзи, Който е от Бога. Той е видял Отца. **47** Истина, истина ви казвам, Който вярва [в Мене] има вечен живот. (aiōnios g166) **48** Аз съм хлябът на живота. **49** Баштите ви ядоха манната в пустинята и все пак измряха. **50** Тоя е хлябът, който слиза от небето, за да яде някой от него и да не умре. **51** Аз съм живият хляб, който е слязъл от небето. Ако яде някой от този хляб, ще живее до века; да! и хлябът, който Аз ще дам, е Моята плът [която Аз

ще дам] за живота на света. (aiōn g165) 52 Тогава Възлесте вие на празника; Аз няма още да възляза юдите взеха да се препират помежду си, казвайки: на тоя празник, защото времето Ми още не се е Как може Този да ни даде да ядем от плътта My? 53 навършило. 9 И като им рече това, остана си в Затова Исус им рече: Истина, истина ви казвам, ако Галилея. 10 А когато братята My бяха възлезли на не ядете плътта на Човешкия Син, и не пиете кръвта празника, тогава и Той възлезе, не явно, а тайно My, нямайте живот в себе си. 54 Който се храни с някак си. 11 Юдите, прочее, Го търсеха на празника, плътта Mi и пие кръвта Mi, има вечен живот; и Аз и казваха: Къде е Онзи? 12 И имаше за Него много ще го възкреся в последния ден. (aiōnios g166) 55 гъльча между народа; едни казваха: Добър човек е; Защото моята плът е истинска храна, и Моята кръв други казваха: Не е, но заблуддава народа. 13 Обаче е истинско питие. 56 Който се храни с Моята плът и никой не говореше положително за Него поради пие Моята кръв, той преъбдва в Мене, и Аз в него. страха от юдите. 14 Но като се преполовяваше 57 Както живият Отец Me е пратил, и Аз живея през вече празникът, Исус възлезе на храма и почна да Отца, така и онзи, който се храни с Мене, ще живее поучава. 15 Затова юдите се чудеха и казваха: Как чрез мене. 58 Тоя е хлябът, който слезе от небето; знае Този книга, като не се е учит? 16 Исус, прочее, онзи който се храни с този хляб, ще живее до века, в отговор им каза: Моето учение не е Мое, а на Онзи, а не както бащите ви ядоха и измряха. (aiōn g165) 59 Това рече Исус в синагогата, като поучаваше в Капернаум. 60 И тъй, мнозина от учениците Mi, като или Аз от Себе Си говоря. 18 Който говори от себе чуха това, рекоха; Тежко е това учение; кой може си търси своята си слава; а който търси славата на да го слуша? 61 Но Исус като знаеше в Себе Си, Онзи, Който Go е пратил. 17 Ако иска някой да върши че учениците Mi за туй негодуват, рече им: Това няма неправда. 19 Не даде ли ви Моисей закона? но ли ви съблазнява? 62 Тогава, какво ще кажете, ако пак никой от вас не изпълнява закона. Защо искате видите Човешкия Син да възлиза там, где е бил да Me убие? 20 Народът отговори: Бяс имаш. Кой изпърво? 63 Духът е, който дава живот; плътта нищо иска да Te убие? 21 Исус в отговор им рече: Едно не ползува; думите, които съм ви говорил, дух са и дело извършил и всички се чудите на Мене поради живот са. 64 Но има някои от вас, които не вярват. него. 22 Моисей ви даде обрязването, (не че е от Защото Исус отначало знаеше кои са невярващите, Моисея, но от бащите); и в събота обрязвате човека. и кой е тоя, който щеше да Go предаде. 65 И каза: 23 Ако се обрязва човек в събота, за да се не наруши Затова ви рекох, че никой не може да дойде при Моисеевия закон, на Мене ли се гневите за гдето Мене ако не му е дадено от Отца. 66 Поради това изцяло оздравих човек в събота. 24 Не съдете по мнозина от учениците Mi отстъпиха, и не ходеха вече с Него. 67 За туй Исус рече на дванадесетте: ерусалимляните казаха: Не е ли Този човекът, Когото Да не искате и вие да си отидете? 68 Симон Петър искат да убият? 26 Ето Той явно говори, и нищо My отговори: Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот. (aiōnios g166) 69 и ние вярваме и не My казват. Да не би първенците положително знаем, че Ти си [Христос, Син на живия Бог] Светия една от тия, които Този е Христос? 27 Обаче Този знаем да отъкне е; а когато дойде Христос, никой няма да Божий. 70 Исус им отговори: Не Аз ли избрах вас знае от къде е. 28 Затова Исус, като поучаваше дванадесет, и един от вас е дявол? 71 Той говореше в храма извика казвайки: И Мене познавате, и от за Юда Симонов Искрионски; защото той, един от къде съм знаете; и Аз от само Себе Си не съм дванадесетте, щеше да Go предаде.

7 След това Исус ходеше по Галилея; защото не искаше да ходи по Юдея, понеже юдите искаха да Go убият. 2 А наблизаваше юдейският празник шатроразпъване. 3 Затова Неговите братя My рекоха: Замини от тука и иди в Юдея, така че и твоите ученици да видят делата, които вършиш; 4 защото никой, като иска сам да бъде известен, не върши нещо скришно. Щом вършиш тия дела, яви Себе Си на света. 5 (Защото нито братята My вярваха в Него). 6 А Исус им каза: Моето време още не е дошло; а вашето време винаги е готово. 7 Вас светът не може да мрази; а Мене мрази, защото Аз заявявам за него, че делата му са нечестиви. 8

помежду си: Къде ще отиде Тоя та няма да можем да си беше, наслед. 10 И когато се изправи, Иисус - Го намерим? Да не би да отиде при разпръснатите рече: Жено, къде са тези, [които те обвиняваха]? между гърците и да поучава гърците? 36 Какво значи Никой ли не те осъди? 11 И тя отговори: Никой тази дума, която рече: Ще Ме търсите, и няма да Ме Господи. Иисус рече: Нито Аз те осъждам; иди си, намерите; и, гдето към Аз вие не можете да дойдете? отсега не съгрешавай вече. 12 Тогава Иисус пак им 37 А в последния ден, великия ден на празника, Иисус говори, казвайки: Аз съм светлината на света; който застана и извика казвайки: Ако е някой жаден, нека Мене следва няма да ходи в тъмнината, но ще има дойде при Мене и да пие. 38 Ако някой вярва в светлината на живота. 13 Затова фарисеите Му Мене, реки от жива вода ще потекнат от утробата рекоха: Ти сам свидетелствуваш за Себе Си; Твоето му, както рече писанието. 39 А това каза за Духа, свидетелство не е истинно. 14 Иисус в отговор им който вярващите в Него щяха да приемат; защото рече: Ако и да свидетелствувам за Себе Си, пак [Светият] Дух още не бе даден, понеже Иисус още не свидетелството Ми е истинно; защото зная от къде бе се прославил. 40 За туй, някои от народа, които съм дошъл и на къде отивам; а вие не знаете от чуха тия думи казваха: Наистина Тоя е пророкът. 41 къде ида или на къде отивам. 15 Вие съдите по плът; Други казваха: Тоя е Христос. Някои пък казваха: Аз не съдя никого. 16 И даже ако съдя Моята съдба Нима от Галилея ще дойде Христос? 42 Не рече е истинна, защото не съм сам, но Аз съм, и Отец, ли писанието, че Христос ще дойде от Давидовото който Мене е изпратил. 17 И в закона, да, във вашия потомство, и от градецца Витлеем, гдето беше Давид? закон, е писано, че свидетелството на двама человека 43 И така възникна раздор между народа за Него. 44 е истинно. 18 Аз съм, Който свидетелствувам за И някои от тях искаха да Го хванат; но никой не тури Себе Си; и Отец, Който Мене е пратил, свидетелствува ръце на Него. 45 Тогава служителите си дойдоха при Мене. 19 Тогава Му казаха: Где е Твойят Отец? главните свещеници и фарисеите; и те им рекоха: Иисус отговори: Нито Мене познавате, нито Отца Ми; Защо Го не доведохте? 46 Служителите отговориха: ако познавахте Мене, бихте познавали и Отца Ми. Никога човек не е говорил така [както Тоя Човек]. 47 20 Тия думи Той изговори в съкровищницата, като А фарисеите им отговориха: И вие ли сте заблудени? поучаваше в храма; и никой не Го хвана, защото 48 Повярвал ли е в Него някои от първенците или от частът Мене не беше още дошъл. 21 И пак им рече фарисеите? 49 Но това простолюдие, което не знае Иисус: Аз си отивам; и ще Мене търсите, но в греха закона проклето е. 50 Никодим, който беше един от си ще умрете. Гдето отивам Аз, вие не можете да тях, (същият, който бе ходил при Него нощем по- дойдете. 22 Затова юдите казаха: Да не би да се рано), им казва: 51 Нашият закон осъжда ли човека, самоубие, че казва: Гдето отивам Аз, вие не можете да първо не го изслуша и не разбере що върши? 52 да дойдете? 23 И рече им: Вие сте от тия, които са Те в отговор ми рекоха: Да не си и ти от Галилея? долу; Аз съм от ония, които са горе. Вие сте от този Изследвай и виж, че от Галилея пророк не се издига. 53 И всеки отиде у дома си.

**8** А Иисус отиде на Елеонския хълм. 2 И рано сутринта пак дойде в храма; а всичките люде дохождаха при Него, и Той седна и ги поучаваше. 3 И книжниците и фарисеите доведоха [при Него] една жена уловена в прелюбодеяние и, като я поставиха наслед, казаха Му: 4 Учителю, тази жена биде уловена в самото дело на прелюбодеяние. 5 А Моисей ни е заповядал в закона да убиваме такива с камъни; Ти, прочее, що казваш за нея? 6 И това казаха да Го изпитват, за да имат за какво да Го обвиняват. А Иисус се наведе на долу и пише с пръст на земята. 7 Но като постоянствуваха да Го питат, Той се изправи и рече им: Който от вас е безгрешен Или: невинен. нека пръв хвърли камък на нея. 8 И пак се наведе на долу, и пише с пръст на земята. 9 А те, като чуха това разотидаха се един по един, като почнаха от по-старите и следваха до последните; и Иисус остана сам, и жената, където

появярвате, че съм това, което казвам, в греховете си ще умрете. 25 Те, прочее, Му рекоха: Ти кой си? Иисус им каза: Преди всичко, Аз съм именно това, което ви казвам. 26 Много нещо имам да говоря и да съдя за вас; но Този, Който Мене е пратил, е истинен; и каквото съм чул от Него, това говоря на света. 27 Те не разбраха, че им говореше за Отца. 28 Тогава рече Иисус: Когато издигнете Човешкия Син, тогава ще познаете, че съм това което казвам, и че от Себе Си нищо не върша, но каквото Мене е научил Отец, това говоря. 29 И Този, Който Мене е пратил, с Мене е; не Мене е оставил сам, Аз върша всякога нова, което е Нему угодно. 30 Когато говореше това, мнозина появярваха в Него. 31 Тогава Иисус каза на появярвалите в Него юдеи: Ако пребъдете в Моето учение, наистина сте Мои ученици; 32 и ще познаете истината и истината ще ви направи свободни. 33 Отговориха Му: Ние сме Авраамово потомство и никога никому не сме били слуги; как казваш Ти:

Ще станете свободни. 34 Иисус им отговори: Истина, хвърлят върху Му; но Иисус се скри и излезе от храма, истина ви казвам, всеки, който върши грях, слуга е [минавайки през сред; и така си отиде].

на греха. 35 А слугата не остава вечно в дома; синът остава вечно. (aiōn g165) 36 Прочее, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни. 37 Зная, че сте Авраамово потомство; но пак искате да Ме убияте, защото за Моето учение няма място във вас. 38 Аз говоря това, което съм видял у Моя Отец; също и вие вършите това, което сте чули от вашия баща. 39 Те в отговор My казаха: Наш баща е Авраам. Иисус им каза: Ако бяхте Авраамови чада, Авраамовите дела щахте да вършите. 40 А сега искате да убийете Мене, Човека, Който ви казах истината, която чух от Бога. Това Авраам не е сторил. 41 Вие вършите делата на баща си. Те My рекоха: Ние не сме родени от блудство; един Отец имаме, Бога. 42 Иисус им рече: Ако беше Бог вашият Отец, то вие щахте да Ме любите, защото Аз от Бога съм излязъл и дошъл; понеже Аз не съм дошъл от Себе Си, но Той Me прати. 43 Защо не разбирате Моето говорене? Защото не можете да слушате Моето учение. 44 Вие сте от баща дявола, и желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай човекоубиец, и не устоя в истината; защото в него няма истина. Когато изговаря лъжа, от своите си говори, защото е лъжец, и на лъжата баща. 45 А понеже Аз говоря истината, вие не Me вярвате. 46 Кой от вас Me обвинява в грех? Но ако говоря истина, защо не Me вярвате? 47 Който е от Бога, той слуша Божките думи; вие затова не слушате, защото не сте от Бога. 48 Юдеите в отговор My рекоха: Не казваме ли ние право, че си самарянин и имаш бяс? 49 Иисус отговори: Нямам бяс; но Аз почитам Отца Си, а вие Me позорите. 50 Но Аз не търся слава за Себе Си; има Един, Който търси и съди. 51 Истина, истина ви казвам, ако някой опази Моето учение, няма да види смърт до века. (aiōn g165) 52 Юдеите My рекоха: Сега знаем, че имаш бяс. Авраам умря, също и пророците; а Ти казваш: Ако някой опази Моето учение, няма да вкуси смърт до века. (aiōn g165) 53 Нима Ти си по-голям от баща ни Авраама, който умря? И пророците умряха. Ти на какъв се правиш? 54 Иисус отговори: Ако славя Аз Себе Си, славата Ми е нищо; Отец Ми е, Който Me слави, за Когото вие казвате, че е ваш Бог; 55 и пак не сте Го познали. Но Аз Го познавам; и ако река, че не Го познавам, ще бъда като вас лъжец; но Аз Го познавам и пазя словото My. 56 Баща ви Авраам се възхищаваше, че щеше да види Моя ден; и видя го и се зарадва. 57 Юдеите My рекоха: Петдесет години още нямаш, и Авраама ли си видял? 58 Иисус им рече: Истина, истина ви казвам, преди да се е родил Авраам, Аз съм. 59 Тогава взеха камъни да

9 И когато заминаваше, видя един сляпороден човек. 2 И учениците My Го попитаха казвайки: Учителю, поради чий грех, негов ли, или на родителите му, той се е родил сляп? 3 Иисус отговори: Нито поради негов грех, нито на родителите му, но за да се явят в него Божките дела. 4 Ние трябва до вършим делата на Този, Който Me е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи. 5 Когато съм в света, светлина съм на света. 6 Като рече това, плюна на земята, направи кал с плонката и намаза с калта очите му; 7 и рече му: Иди, омий се в къпалнята Силоам (което значи Пратен). И тъй, той отиде, оми се, и дойде прогледнал. 8 А съседите и онния, които бяха виждали по-преди, че беше просяк, казваха: Не е ли е този, който седеше и просеше? 9 Едни казваха: Той е; други казваха: Не, а прилича на него. Той каза: Аз съм. 10 Затова му рекоха: Тогава как ти се отвориха очите? 11 Той отговори: Човекът който се нарича Иисус, направи кал, намаза очите ми, и рече ми: Иди на Силоам и омий се. И тъй отидох, и като се омих прогледах. 12 Тогава му рекоха: Где е Той? Казва: Не знам. 13 Завеждат при фарисеите някогашния слепец. 14 А беше събота, когато Иисус направи калта и му отвори очите. 15 И тъй, пак го питаха и фарисеите как е прогледдал. И той им рече: Кал тури на очите ми, омих се и гледам. 16 Затова някои от фарисеите казваха: Този човек не е от Бога, защото не пази съботата. А други казваха: Как може грешен човек да върши такива знамения? И възникна раздор по между им. 17 Казват пак на слепеця: Ти що казваш за Него, като ти е отворил очите? И той рече: Пророк е. 18 Но юдеите не вярваха, че той е бил сляп и прогледдал, докато не повикаха родителите на прогледалия, 19 та ги попитаха казвайки: Тоя ли е вашият син, за когото казвате, че се е родил сляп? А сега как вижда? 20 Родителите в отговор казаха: Знаем, че този е нашият син, и че се роди сляп; 21 а как сега вижда, не знаем; или кой му е отворил очите, не знаем; него питайте, той е на възраст, сам нека говори за себе си. 22 Това казаха родителите му, защото се бояха от юдеите; понеже юдеите се бяха вече споразумели помежду си да отльчат от синагогата онзи, който би Го изповядал, че е Христос. 23 По тая причина родителите му, рекоха: Той е на възраст, него питайте. 24 И тъй, повикаха втори път човека, който беше сляп, и му рекоха: Въздай слава на Бога; ние знаем, че този човек е грешник. 25 А той отговори: Дали е грешник, не знам; едно знам, че бях сляп, а сега виждам. 26 Затова му казаха: Какво ти направи? Как ти отвори очите? 27 Отговори им: Казах ви ей сега, и не чухте; защо искате пак

да чуете? Да не би и вие да искате да Му станете ученици? 28 Тогава те го изругаха, казвайки: Ти си Негов ученик; а ние сме Моисееви ученици. 29 Ние знаем, че на Моисея Бог е говорил, а Този не знаем откъде е. 30 Човекът в отговор им каза: Това е чудно. 31 Знаем, че Бог не слуша грешници; но ако някой е благочестив и върши Божията воля, него слуша. 32 А тък от века не се е чуло да е отворил някой очи на сляпороден човек. (aiōn g165) 33 Ако не беше Този Човек от Бога, не би могъл нищо да стори. 34 Те в отговор му казаха: Ти цял в грехове си роден, и нас ли учиш? И go изпъдиха вън Или: отъчиха го. 35 Чу Иисус, че го изпъдиха вън, и, като го намери, рече: Ти вярваш ли в Божия Син? 36 Той в отговор рече: А си Ти Христос, какви ни ясно. 37 Иисус му рече: За съдба дойдох Аз на тоя свят, за да виждат невиждащите, а виждащите да ослепеят. 38 Ония от фарисеите, които бях с Него, като чуха това, рекоха Му: Да не сме и ние слепи? 39 Иисус им рече: Ако бяхте слепи, не бихте имали грях, но по езяя

трябва да доведа; и ще чут гласа Ми; и ще станат едно стадо с един пастир. 17 Затова Мe люби Отец, Никой не Ми го отнема, но Аз от Себе Си го давам. 18 Иам прав да го дам, и имам право пак да го взема. 19 Тая заповед получих от Отца Си. 20 Мнозина от пак възникна раздор между юдеите. 21 Мнозина от тях казаха: Бяс има, и луд е; защо Го слушате? 22 Други казаха: Тия думи не са на човек хванат от бяс. 23 Беше зима; 24 Между това юдите Го заобиколиха и 25 Иисус им отговори: Кой е Той, Господи, за да вярвам в Него? 26 Но вие А той рече: Вярвам Господи; и поклони Му се. 27 Моните овце слушат гласа Ми, и Аз ги познавам, и те Мене следват. 28 И Аз им давам вечен живот; и те никога няма да загинат, и никой няма да ги грабне от ръката Ми. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Отец Ми, Който Ми ги даде, е по-голям от всички; и никой не може да ги грабне от ръката на Отца. 30 Аз и Отец едно сме. 31 Юдите пак взеха камъни за да го убият. 32 Иисус им отговори: Много добри дела ви показват от Отца; за кое от тия дела искате да Мe убият с камъни? 33 Юдите Му отговориха: Не за добро дело искаме да Ти убием с камъни, а за богохулство, и защото Ти, бидейки човек, правиш Себе Си Бог. 34 Иисус им отговори: Не е ли писано във вашия закон: Аз рекох, богове сте вие? 35 Ако са наречени богове ония, към които дойде Божието слово, (и написаното не може да се наруши), 36 то на Този, Когото Бог освети и прати на света, казвате ли, богохулствуваш, защото рекох, Аз съм Божий Син? 37 Ако не върша делата на Отца Си, недейте Ми вярва; 38 но ако ги върша, то, макар да не вярват на Мене, вярвайте на делата, за да познавате и разберете, че Отец е в Мене, и Аз в Отца. 39 Пак искаха да Го хванат; но Той избяга от ръката им. 40 И отиде отвъд Йордан, на мястото где Иоан по-преди кръщаваше и остана там. 41 И мнозина дойдоха при Него; и казаха: Иоан не извърши никое знамение; но всичко, що каза Иоан за Този беше истинно. 42 И там мнозина повярваха в Него.

**10** Истина, истина ви казвам, който не влеза през вратата на кошарата на овцете, но прескача от другаде, той е крадец и разбойник. 2 А който влеза през вратата, овчар е на овцете. 3 Нему вратарят отваря; и овцете слушат гласа му; и вика своите овце по име и ги извежда. 4 Когато е изкаран всичките свои, върви пред тях; и овцете го следват, защото познават гласа му. 5 А подир чужд човек няма да следват, но ще побягнат от него; защото не познават гласа на чуждите. 6 Тази притча им каза Иисус; но те не разбраха какво им говореше. 7 Тогава Иисус пак рече: Истина, истина ви казвам, Аз съм вратата на овцете. 8 Всички, които са дошли преди Мене, са крадци и разбойници; но овцете не ги послушаха. 9 Аз съм вратата; през Мене ако влезе някой, ще бъде спасен, и ще влеза, и ще излиза, и паша ще намира. 10 Крадецът влеза само да открадне, да заколи и да погуби; Аз дойдох за да имат живот, и да го имат изобилно. 11 Аз съм добрият пастир; добрият пастир живота си дава за овцете. 12 Който е наемник, а не овчар, и не е стопанин на овцете, вижда вълка, че иде, и, като оставя овцете, бяга; и вълкът ги разграбва и разпръска. 13 Той бяга защото е наемник, и не го е грижа за овцете. 14 Аз съм добрият пастир, и познавам Моните, и Моните Мене познават, 15 също както Отец познава Мене, и Аз познавам Отца; и Аз давам живота Си за овцете. 16 И други овце имам, които не са от тая кошара, и тях

**11** Един човек на име Лазар, от Витания, от селото на Мария и на сестра - Марта, беше болен. 2 (А Мария, чийто брат Лазар беше болен, бе оная, която помаза Господа с миро и отри нозете Му с косата си). 3 И тъй, сестрите пратиха до Него да Му кажат: Господи, ето този, когото обичаш, е болен. 4 А Иисус, като чу това, рече: Тази болест не е смъртоносна, но

е за Божията слава, за да се прослави Божият Син можеше ли Този, Който отвори очите на слепеца, да чрез нея. 5 А Иисус обичаше Марта, и сестра ѝ, и направи така, че и този да не умре? 38 Иисус, прочее, Лазара. 6 Тогава откак чу, че бил болен, престоя като тъжеше пак в Себе Си, дохходжа на гроба. Беше два дни на мястото, където се намираше. 7 А подир пещера, и на нея бе привален камък. 39 Казва Иисус: това, казва на учениците: Да отидем пак в Юдея. 8 Отместете камъка. Марта, сестрата на умрелия, Му Казват Му учениците: Учителяю, сега юдите искаха казва: Господи, смърди вече, защото е от четири да те убият с камъни, и пак ли там отиваш? 9 Иисус дни в гроба. 40 Казва - Иисус: Не рекох ли ти, че ако отговори: Нали има дванадесет часа в деня? Ако повярваш ще видиш и Божията слава? 41 И тъй, ходи някой денем, не се препъва, защото вижда отместиха камъка. А Иисус подигна очи нагоре и рече: виделината на този свят. 10 Но ако ходи някой нощем, Отче, благодаря Ти, че Мe послуша. 42 Аз знаех, че препъва се, защото не е осветлен. 11 Това изговори, Ти винаги Мe слушаш; но това казах заради народа, и подир туй им каза: Нашият приятел Лазар заспа; който стои наоколо, за да повярват, че Ти си Мe но Аз отивам да го събудя. 12 Затова учениците Мu пратил. 43 Като каза това, извика със силен глас: рекоха: Господи, ако е заспал, ще оздравее. 13 Но Лазаре, излез вън! 44 Умрелият излезе, с ръце и Иисус бе говорил за смъртта му; а те мислеха, че нозе повити в саван, и лицето му забрадено с кърпа. говори за почиване в сън. 14 Тогава Иисус им рече Иисус им каза: Разповийте го и оставете го да си ясно: Лазар умря. 15 И заради вас, радвам се, че иде. 45 Тогава мнозина от юдите, които бяха дошли не бях там, за да повярвате; обаче, нека да отидем при Мария и видяха това що стори Иисус, повярваха при него. 16 Тогава Тома, наречен близнак, каза на в него. 46 А някои от тях отидоха при фарисеите съученици: Да отидем и ние, за да умрем с него. и казаха им какво бе извършил Иисус. 47 Затова 17 И тъй, като дойде Иисус, намери, че Лазар бил от главните свещеници и фарисеите събраха съвет и четири дни в гроба. 18 А Витания беше близо до казаха: Какво правим ние? Защото Този човек върши Ерусалим, колкото петнадесет стадии; 19 и мнозина много знамения. 48 Ако Го оставим така, всички от юдите бяха при Марта и Мария да ги утешават ще повярват в него; и римляните като дойдат ще за брата им. 20 Марта, прочее, като чу, че идел Иисус, отнемат и страната ни и народа ни. 49 А един от тях отиде да Го посрещне; а Мария още седеше в къщи. на име Каиафа, който беше първосвещеник през 21 Тогава Марта рече на Иисуса: Господи, да беше Ти тая година, им рече: Вие нищо не знаете, 50 нито туха, не щеше да умре брат ми. 22 Но и сега зная, вземате в съображение, че за вас е по-добре един че каквото и да поискаш от Бога. Богът Ти даде. 23 човек да умре за людете, а не да загине целият Казва - Иисус: Брат ти ще възкръсне. 24 Казва Му народ. 51 Това не каза от себе си, но бидейки Марта: Зная, че ще възкръсне възкресението на първосвещеник през оная година, предсказа, че Иисус последния ден. 25 Иисус - рече: Аз съм възкресението ще умре за народа, 52 и не само за народа, но и за и живота; който вярва в мене, ако и да умре, ще да събере в едно разпръснатите Божии чада. 53 И живее; 26 и никой, който е жив и вярва в мене, тъй, от онзи ден те се съветваха да Го умъртвят. 54 няма да умре до века. Вярваш ли това? (аїðп g165) Затова Иисус вече не ходеше явно между юдите, но 27 Казва му: Да Господи, вярвам, че Ти си Христос, оттам отиде в страната близо до пустинята, в един Божият Син, Който има да дойде на света. 28 И град наречен Ефраим, и там остана с учениците. като рече това, отиде да повика скришом сестра си 55 А наближаваше юдейската пасха; и мнозина от Мария, казвайки: Учителят е дошъл и те вика. 29 провинцията отидоха в Ерусалим преди пасхата, И тя, щом чу това, стана бързо и отиде при него. за да се очистят. 56 И така, те търсеха Иисуса, и, 30 Иисус още не беше дошъл в селото, а беше на стойки в храма, разговаряха се помежду си: Как мястото, където Го посрещна Марта. 31 А юдите, ви се вижда? няма ли да дойде на празника? 57 които бяха с нея в къщи и я утешаваха, като видяха, А главните свещеници и фарисеите бяха издали че Мария стана бързо и излезе, отидоха подире ѝ, заповед, щото, ако узнае някой къде е, да извести, като мислеха че отива на гроба да плаче там. 32 И за да Го уловят.

**12** А шест дни преди пасхата Иисус дойде във Витания, където беше Лазар, когото Той възкреси от мъртвите. 2 Там му направиха вечеря, и Марта прислужваше; а Лазар беше един от тия, който седяха с него на трапезата. 3 Тогава Мария, като взе един литьр миро от чист и скъпоценен нард, помаза нозете на Иисуса, и с косата си отри нозете Му; и къщата се изпълни с благоухание от мирото. 4

Но един от учениците Му, Юда Искариотски, който там, като чу гласа каза: Гръм е. Други пък казаха: щеше да Го предаде, рече: 5 Защо не се продаде Ангел Му проговори. 30 Иисус в отговор рече: Този това миро за триста динара, за да се раздадат глас не дойде заради Мене, но заради вас. 31 Сега на сиромасите? 6 А това рече не защото го беше е съдба на този свят; сега князът на този свят ще грижа за сиромасите, а защото бе крадец, и като бъде изхвърлен вън. 32 И когато бъда Аз издигнат държеше касата FOOTNOTE (Гръцки: Торбичката от земята, ще привлече всички при Себе Си. 33 А или, кутийката.) вземаше от това, което пускаха в като назваше това, Той означаваше от каква смърт нея. 7 Тогава Иисус рече: Оставете я; понеже го е щеше да умре. 34 Народът, прочее, Му отговори: Ние запазила за деня на погребението Ми. 8 Защото сме чули от закона, че Христос пребъдва до века: сиромасите всяко се намират между вас но Аз тогава как казваш Ти, че Човешкият Син трябва да не се намирам всяко. 9 А голямо множество от юденте узнаха, че е там; и дойдоха, не само поради Тогава Иисус им рече: Още малко време светлината е Иисуса, но за да видят и Лазара, когото възкресил от между вас. Ходете докле имате светлината, за да мъртвите. 10 А главните свещеници се наговориха ви не настигне тъмнината. Който ходи в тъмнината да убият и Лазара, 11 защото поради него мнозина не знае къде отива. 36 Докле имате светлината, от юденте отиваха към страната на Иисус и вярваха вярвайте в светлината, за да станете просветени в Него. 12 На следния ден едно голямо множество, чрез FOOTNOTE (Гръцки: Синове на.) светлината. което бе дошло на празника, като чуха, че Иисус идеше Това изговори Иисус, и отиде та се скри от тях. 37 в Ерусалим, 13 взеха палмови клони и излязоха да Но ако и да бе извършил толкова знамения пред Го посрещнат, викайки: Осана! благословен, Който тях, те пак не вярваха в Него; 38 за да се изпълни иде в Господното име, Израилевият Цар! 14 А Иисус казаното от пророка Исаия, който рече: "Господи, като намери едно осле, възседна го, според както кой от нас е повярвал на онова, което сме чули? еписано: 15 Защото ви дадох пример да правите И мищцата Господня на кого се е открила"? 39 Те и вие както Аз направих на вас. 16 Учениците Му за това не можаха да вярват, защото Исаия пак е изпърво не разбраха това: а когато се прослави рекъл: 40 Ослепил е очите им, и закоравил сърцата Иисус, тогава си спомниха, че това бе писано за Него, им, Да не би с очи да видят, и със сърца да разберат, и че Му сториха това. 17 Народът, прочее, който За да се обърнат и да ги изцеля. 41 Това каза беше с Него, когато повика Лазара от гроба и го Исаия защото видя славата Му и говори за Него. 42 възкреси от мъртвите, свидетелствуваше за това Но пак мнозина от първенците повярваха в Него; чудо. 18 По същата причина Го посрещна и народът, но поради фарисеите не Го изповядаха, за да не защото чуха, че извършил това знамение. 19 Затуй бъдат отълчени от синагогата; 43 защото обикнаха фарисеите рекоха помежду си: Вижте, че нищо не похвалата от човеците повече от похвалата от Бога. постигате! Ето, светът отиде след Него. 20 А между 44 А Иисус извика и рече: Който вярва в Мене, не ония, които дойдоха на поклонение по празника, в Мене вярва, но в Този, Който Мe е пратил. 45 И имаше и някои гърци. 21 Те, прочее, дойдоха при който гледа Мене, гледа Онзи, Който Мe е пратил. Филипа, който беше от Витсаида галилейска, и го 46 Аз дойдох като светлина на света, за да не остане помолиха, казвайки: Господине искахме да видиме в тъмнина никой, който вярва Мене. 47 И ако чуе Иисуса. 22 Филип дохожда и казва на Андрея; Андрей някой думите Ми и не ги пази, Аз не го съдя; защото дохожда, и Филип, и те казват на Иисуса. 23 А Иисус не дойдох да съдя света, но да спася света. 48 Който в отговор им казва: Дойде частът да се прослави Мe отхвърля, и не приема думите Ми, има кой да живитното зърно не падне в земята и не умре, то си остава самотно; но ако умре, дава много плод. 25 Който обича живота си, ще го изгуби; и който мрази живота си на този свят, ще го запази за вечен живот. (aiōnios g166) 26 Ако служи някой на Мене, Мене нека последва; и дето съм Аз, там ще бъде и служителят Ми. Който служи на Мене, него ще почете Отец Ми. 27 Сега душата ми е развълнувана; и какво да кажа? Отче, избави Мe от тоя час. Но за това дойдох на тоя час. 28 Отче, прослави името Си. Тогава дойде глас от небето: И Го прославих, и пак ще Го прославя. 29 На това, народът, който стоеше

**13** А преди празника на пасхата, Иисус, знаейки, че е настапал часът Му да премине от този свят към Отца, като беше възлюбил Своите, които бяха на света, до край ги възлюби. 2 И когато беше готова вечерята, (като вече дяволът беше внушил в сърцето на Юда Симонова Искариотски да Го

предаде), 3 като знаеше Иисус, че Отец, е предал всичко в ръцете Му, и че от Бога е излязъл и при каквото ни трябва за празника, или: Дай нещо на Бога отива, 4 стана от вечерята, сложи мантинията си на гърба и взе престилка и излезе; а беше нощ. 5 После наля вода в омивалника и почна да мие нозете на учениците и да ги изтрива с престилката, с която бе препасан. 6 И тъй дохожда при Симона Петра. Той Му казва: Господи, Ти ли ще ми омииш нозете? 7 Иисус в отговор му рече: Това, което Аз правя, ти сега не знаеш, но отпосле ще разбереш. 8 Петър Му каза: Ти няма да омииш моите нозе до века. Иисус му отговори: Ако не те омия нямаш дял с Мене. (ајон g165) 9 Симон Петър Му казва: Господи, не само нозете ми, но и ръцете и главата. 10 Иисус му казва: Който се е окъпал няма нужда да омие друго освен нозете си, но е цял чист и вие сте чисти, но не всички. 11 Защото Той знаеше онзи, който щеше да Го предаде; затова и рече: Не всички сте чисти. 12 А като оми нозете им и си взе мантинията седна пак и рече им: Знаете ли какво ви сторих? 13 Вие Ме наричате Учител и Господ; и добре казвате, защото съм такъв. 14 И тъй, ако Аз, Господ и Учител, ви омих нозете, то и вие сте длъжни един на друг да си миете нозете. 15 "Не бой се дъщерю Сионова. Ето твоят Цар иде, Възседнал на осле": 16 Истина, истина ви казвам, слугата не е по-горен от господаря си, нито пратеникът е по-горен от онзи, който го е изпратил. 17 Като знаете това, блажени сте, ако го изпълнявате. 18 Не говоря за всички вас; Аз зная кои съм изbral; но това стана, за да се създне писаното: Който яде хляба Ми, той дигна своята пета против Мене. 19 Отсега ви казвам това нещо преди да е станало, та когато стане да повървате, че съм Аз това, което рекох. 20 Истина, истина ви казвам, който приеме онзи, когото Аз прашах, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Мe е пратил. 21 Като рече това, Иисус се развърнува в духа Си, и заяви, казвайки: Истина, истина ви казвам, че един от вас ще Мe предаде. 22 Учениците се спогледаха помежду си, недоумявайки за кого говори. 23 А на трапезата един от учениците, когото обичаше Иисус, беше се облегнал на Иисусовото лоно. 24 Затова Симон Петър му кимва и му казва: Кажи ни за кого говори. 25 А той като се обърна така на гърдите на Иисуса, каза му: Господи, кой е? 26 Иисус отговори: Той е онзи, за когото ще затопя залъка и ще му го дам. И тъй, като затопи залъка, взема и го подаде на Юда Симонова Искариотски. 27 И тогава подир залъка, сатана влезе в него; и така, Иисус му каза: Каквото вършиш, върши го по-скоро. 28 А никой от седящите на трапезата не разбра защо му рече това; 29 защото някои мислеха, понеже Юда държеше касата (Гърци:

Торбичката или, кутийката.), че Иисус му казва: Купи си FOOTNOTE (Гърци: Дрехите си.)

30 И тъй, като взе залъка, веднага Си прослави Човешкият Син, и Бог се прослави в Него; 32 и Бог ще Го прослави. 33 Дечица, още малко съм с вас. Ще Мe търсите, и както рекох на юденте, така и вие ще Го прослави. 34 Нова заповед ви давам, да се любите един други; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един други. 35 По това ще познаят всички, че сте Мoи ученици, ако имате любов помежду си.

36 Симон Петър Му казва: Господи, къде отиваш? Иисус отговори: Където отивам не можеш сега да дойдеш след Мене, но после ще дойдеш. 37 Петър Му казва: Господи, защо да не мога да дойда след Тебе сега? Животът си ще дам за Тебе. 38 Иисус отговори: Животът си ли за Мене ще дадеш? Истина, истина ви казвам, петелът няма да е пропля преди да си се отрекъл три пъти от Мене.

**14** Да се не смущава сърцето ви; вие вярвате в Бога, вярвайте и Мене. 2 В дома на Отца Ми има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви пригответ място. 3 И като отида и ви пригответ място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, тъй щото гдето съм Аз да бъдете и вие. 4 И вие знаете за къде отивам и пътя [знаете]. 5 Тома Му казва: Господи, не знаем къде отиваш; а как знаем пътя? 6 Иисус му казва: Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене. 7 Ако бяхте познали Мене, бихте познали и Отца Ми; отсега Го познавате и сте Го видели. 8 Филип Му казва: Господи, покажи ни Отца, и достатъчно ни е. 9 Иисус му казва: Толкова време съм с вас и не познаваш ли Мe Филипе? Който е видял Мене, видял е Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца? 10 Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и че Отец е в Мене? Думите, които Аз ви казвам, не от Себе Си ги говоря; но пребъдващият в Мене Отец върши Своите дела. 11 Вярвайте Мe, че Аз съм в Отца и че Отец е в Мене; или пък вярвайте Мe поради самите дела. 12 Истина, истина ви казвам, който вярва в Мене, делата, които върша Аз, и той ще ги върши; защото Аз отивам при Отца. 13 И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в Сина. 14 Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя. 15 Ако Мe любите ще пазите Мoите заповеди. 16 И Аз ще поискам от Отца, и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века. (ајон g165) 17 Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва

във вас, и във вас ще бъде. 18 Няма да ви оставя ви възлюбих. 13 Никой няма по-голяма любов от сираци; ще дойда при вас. 19 Още малко, и светът това щото да даде живота си за приятелите си. 14 няма вече да Мене вижда, а вие Мене виждате; понеже Аз Вие сте Ми приятели, ако вършите онова, което ви живея и вие ще живеете. 20 В онъ ден ще познаете, заповядвам. 15 Не ви наричам вече слуги, защото че Аз съм в Отца Си, и вие в Мене, и Аз във вас. 21 слугата не знае що върши Господарят му; а вие Който има Моите заповеди и ги пази, той Мене люби; а наричам приятели, защото ви явявам всичко що съм който Мене люби ще бъде възлюбен от Отца Мене, и чул от Отца Си. 16 Вие не избрахте Мене, но Аз Аз ще го възлюбя, и ще яви Себе Си нему. 22 Юда избрах вас, и ви определих да излезете в света и (не Искариотски) му казва: Господи, по коя причина да принасяте плод и плодът ви да бъде траен; та ще явиш Себе Си на нас, а не на света? 23 Иисус каквото и да поискате от Отца в Мое име, да ви в отговор му рече: Ако Мене люби някой, ще пази даде. 17 Това ви заповядвам да се любите един учението Мене; и Отец Мене ще го възлюби, и Ние ще друг. 18 Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди дойдем при него и ще направим обиталище у него. вие е намразил. 19 Ако бяхте от света, светът щеше 24 Който Мене люби не пази думите Мене; и учението, да люби своето; а понеже не сте от света, но Аз ви което слушате, не е Мое, а на Отца, Който Мене е избрах от света, затова светът ви мрази. 20 Помните пратил. 25 Това ви изговорих докато още пребъдва думата, която ви казах, слугата не е по-горен от с вас. 26 А Утешителят, Светият Дух, когото Отец ще господаря си. Ако Мене гониха, и вие ще гонят; ако изпрати в Мое име, той ще ви научи на всичко, и ще са упазили Моето учение, и вашето ще пазят. 21 Но ви напомни всичко, което съм ви казал. 27 Мир ви всичко това ще ви сторят поради Моето име, защото оставям; Моя мир ви давам; Аз не ви давам както не познават Онзи, Който Мене е пратил. 22 Ако не бях светът дава. Да се не смущава сърцето ви, нито да дошъл и не бях им говорил, грех не биха имали; се бои. 28 Чухте как Аз ви рекох, отивам си, и пак ще сега, обаче, нямат извинение за греха си. 23 Който дойда при вас. Ако Мене любехте, бихте се зарадвали мрази Мене, мрази и Отца Мене. 24 Ако не бях сторил загдето отивам при Отца; защото Отец е по-голям от между тях делата, който никой друг не е сторил, Мене. 29 И сега ви казах това преди да е станало, та грех не биха имали; но сега видях и намразиха и когато стане, да повярвате. 30 Аз няма вече много да Мене и Отца Мене. 25 Но това става и да се изпълни говоря с вас, защото иде князът на [този] свят. Той писаното в закона им слово, Намразиха Мене без няма нищо в Мене; 31 но това става, за да познае причина. 26 А когато дойде Утешителят, когото Аз светът, че Аз любя Отца, и че както Мене е заповядал ще ви изпратя от Отца, Духът на истината, който изхожда от Отца, той ще свидетелствува за Мене. 27 Но и вие свидетелствувате, защото сте били с Мене отначало.

**15** Аз съм истинската лоза, и Отец ми е земеделецът. 2 Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва; и всяка що дава плод, очистя я, за да дава повече плод. 3 Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих. 4 Пребъдвате в Мене, и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от самосебе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдете в Мене. 5 тия неща, та, кога дойде часът им, да помните, че Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в съм ви ги казал. Отначало не ви ги казах, защото Мене, и Аз в эзия 6 Ако някой не пребъде в Мене, бях с вас; 5 а сега отивам при Онзи, Който Мене е той бива изхвърлен навън като пръчка, и изсъхва; пратил; и никой от вас не Мене питаш: Къде отиваш? 6 и събират ги та ги хвърлят в огъня, и те изгарят. 7 Но понеже ви казах това, скръб изпълни сърцата ви. Ако пребъдете в Мене и думите Мене пребъдват във 7 Обаче Аз ви казвам истината, за вас е по-добре да вас, искайте каквото и да желаете, и ще ви бъде. 8 отида Аз, защото, ако не отида, Утешителят няма в това се прославя Отец Мене, да принасяте много да дойде на вас; но ако отида, ще ви го изпратя. плод; и така ще бъдете Мои ученици. 9 Както Отец 8 И той, когато дойде, ще обвини света за грех, за възлюби Мене, така и Аз възлюбих вас; пребъдвате правда и за съдба; 9 за грех, защото не вярвате в Моята любов. 10 Ако пазите Моите заповеди, в Мене; 10 за правда, защото отивам при Отца, и ще пребъдвате в любовта Мене, както и Аз упазих няма вече да Мене виждате; 11 а за съдба, защото заповедите на Отца Си и пребъдват в Неговата князът на тоя свят е осъден. 12 Имам още много любов. 11 Това ви говорих, за да бъде Моята радост неща да ви кажа; но не можете да ги понесете сега. във вас, и вашата радост да стане пълна. 12 Това е 13 А когато дойде онзи, Духът на истината, ще ви Моята заповед, да се любите един друг, както Аз упътва на всяка истини; защото няма да говори от

себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви което Ти Ми даде да върша. 5 И сега прослави Мe, извести за идните неща. 14 Той Мене ще прослави, Отче, у Себе Си със славата, която имах у Тебе защото от Моето ще взема и ще ви известява. 15 преди създанието на света. 6 Извих името Ти на Всичко, що има Отец, е Мое; затова казах, че от човечите, които Ми даде от света. Те бяхи Твои, и Моето като взема, ще ви известява. 16 Още малко, и Ти ги даде на Мене, и те упазиха Твоето слово. 7 няма да Ме виждате; и пак малко, и ще Ме видите. Сега знаят, че всичко, което си Ми дал е от Тебе; 8 17 Затова някои от учениците Му продумаха помежду защото думите, които Ми даде Ти, Аз ги предадох си: Какво е това що ни казва: Още малко, и няма на тях, и те ги приеха; и наистина знаят че, от Тебе да Ме виждате; и пак малко, и ще Ме видите; и излязох, и върват, че Ти си Ме пратил. 9 Аз за тях това, защото отивам при Отца. 18 И рекоха: Какво се моля; не се моля за света, а за тия, които си Ми е това, което казва: Още малко? Не знаем какво дал, защото са Твои. 10 И всичко Мое е Твое, Твоето иска да каже. 19 Иисус, като разбра, че желаят да Мое, и Аз се прославям в тях. 11 Не съм вече на Го питат, рече им: Затова ли се запитвате помежду света, а тия са на света, и Аз ида при Тебе, Отче си дето рекох: Още малко, и няма да Ме виждате; свети, опази в името Си тия, които си Ми дал, за да и пак малко, и ще Мне видите? 20 Истина, истина бъдат едно, както сме и Ние. 12 Докато бях с тях, Аз ви казвам, че вие ще заплачете и ще заридаете, а пазех в Твоето име тия, които Ми даде; упазих ги, и светът ще се радва; вие ще скърбите, но скърбта нито един от тях не погина, освен сина на погибелта, ви ще се обърне в радост. 21 Жена, когато ражда, за да се изпълни писанието. 13 А сега ида при тебе; е в скърб, защото е дошъл часът й; а кога роди но додгето съм още на света казвам това, за да имат детенцето, не помни вече тъгата си поради радостта, Моята радост пълна в себе си. 14 Аз им предадох че се е родил човек на света. 22 И вие, прочее, сега Твоето слово; и светът ги намрази, защото те не са сте на скърб; но Аз пак ще ви видя, и сърцето ви ще от света, както и Аз не съм от него. 15 Не се моля се зарадва, и радостта ви никой няма да ви отнеме. да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия. 23 И в онзи ден няма да Ме питате за нищо. Истина, 16 Те не са от света както и Аз не съм от света. 17 истина ви казвам, ако поискате нещо от Отца, Той Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина. 18 ще ви го даде в Мое име. 24 До сега нищо не сте Както Ти прати Мене в света, така и Аз пратих тях в искали в Мое име; искайте и ще получите, за да света; 19 и заради тях Аз освещавам Себе Си, за да бъде радостта ви пълна. 25 Това съм ви говорил с бъдат и те осветени чрез истината. 20 И не само притчи. Настава час, когато няма вече да ви говоря за тях се моля, но и за ония, които биха повярвали с притчи, а ясно ще ви известя за Отца. 26 В оня в Мене чрез тяхното учение, 21 да бъдат всички ден ще искате в Мое име; и не ви казвам, че Аз едно; както Ти Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те ще поискам от Отца за вас; 27 защото сам Отец ви да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме люби, понеже вие възлюбихте Мене и повярвахте, пратил. 22 И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох че Аз от Отца излязох. 28 Излязах от Отца и дойдох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно; 23 на света; и пак напускам света и отивам при Отца. Аз в тях, и Ти в Мене, за да бъдат съвършени в 29 Казват учениците Му: Ето, сега ясно говориши, и единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил, никаква притча не казваш. 30 Сега сме уверени, че и си възлюбил тях както си възлюбил и Мене. 24 Ти всичко знаеш, и няма нужда да Те пита някой, за Отче, желаят где съм Аз, да бъдат с Мене и тия, да му отговаряш. По това върваме, че си излязъл от които FOOTNOTE (Гръцки: Каквото.) си Ми дал, за Бога. 31 Иисус им отговори: Сега ли вървате? 32 Ето, да гледат Моята слава, която си Ми дал; защото си настава час, даже дошъл е, да се разпръснете всеки Мене възлюбил преди създанието на света. 25 Отче при своите си, и Мене да оставите сам; обаче не праведни, светът не Те е познал, но Аз Те познах; съм сам, защото Отец е с Мене. 33 Това ви казах, и тия познаха, че Ти си Ме пратил. 26 И явих им за да имате в Мене мир. В света имате скърб; но Твоето име, и ще явя, та любовта, с която си Ме дерзайте Аз победих света.

**17** Това като изговори Иисус, дигна очите си към небето, и рече: Отче настана часът; прослави Сина Си, за да Те прослави и Сина Ти, 2 според както си Му дал власт над всяка твар да даде вечен живот на всички, които си Му дал. (αἰώνιος g166) 3 А това е вечен живот, да познайт Тебе, единия истинен Бог, и Иисуса Христа, Когото си изпратил. (αἰώνιος g166) 4 А те прославих на земята, като съвърших делото, и оръжия.

**18** Като изговори това, Иисус излезе с учениците Си отвъд потока Кедрон, гдето имаше градина, в която влезе Той и учениците Му. 2 А и Юда, който Го предаваше, знаеше това място; защото Иисус често се събираще там с учениците Си. 3 И тъй, Юда като взе една чета войници и служители от главните свещеници и фарисеите, дойде там с фенери, факли

да Го сполети, излезе и им рече: Кого търсите? 5 Вземете Го вие и Го съдете според вашия закон. Отговориха Му: Иисус Назарянин. Иисус им каза: Аз юдеите му рекоха: Нам не е позволено да умъртвим съм. С тях стоеше и Юда, който Го предаваше. 6 никого, 32 (за да се изпълни думата, която рече Иисус, И когато им каза: Аз съм, те се дръпнаха назад и като означаваше с каква смърт щеше да умре). 33 И паднаха на земята. 7 Пак ги попита: Кого търсите? А тъй, Пилат пак влезе в преторията, повика Иисуса и те рекоха: Иисус Назарянин. 8 Иисус отговори: Рекох му каза: Ти юдейски Цар ли си? 34 Иисус отговори: От ви, че съм Аз; прочее, ако Мене търсите, оставете себе си ли казваш това, или други са ти говорили тия да си отидат; 9 (за да се изпълни думата казана за Мене? 35 Пилат отговори: Че аз юдеин ли съм? от Него: От тия, които си Ми дал, ни един не изгубих). Твоят народ и главните свещеници Те предадоха 10 А Симон Петър, като имаше нож, измъкна го, удари на мене. Какво си сторил? 36 Иисус отговори: Моето слугата на първосвещеника, и му отсече дясното царство не е от този свят; ако беше царството Ми ухо; а името на слугата беше Малх. 11 Тогава Иисус от този свят, служителите Ми щяха да се борят да рече на Петра: Тури ножа в ножницата. Чашата, не бъда предаден на юдеите. А сега царството Ми която ми даде Отец, да я не пия ли? 12 И тъй, не е оттук. 37 Затова Пилат Му каза: Тогава, Ти четата, хилядникът и юдейските служители хванаха цар ли си? Иисус отговори: Ти право казваш, защото Иисуса и Го вързаха. 13 И заведоха Го първо при Аз съм цар. Аз за това се родих, и за това дойдох Анна; защото той беше тъст на Каиафа, който беше на света, да свидетелствувам за истината. Всеки, първосвещеник през тая година. 14 А Каиафа, беше който е от истината, слуша Моя глас. 38 Пилат Му онзи, който беше съветвал юдеите, че е по-добре каза: Що е истината? И като рече това, пак излезе при един човек да загине за людете. 15 И подир Иисус юдеите и каза им: Аз не намирам никаква вина във вървяха Симон Петър и един друг ученик; и този него. 39 А у вас има обичай да ви пушат по един на ученик, като беше познат на първосвещеника, влезе пасхата; желаете ли, прочее, да ви пусна юдейския цар? 40 Тогава те пак закрещяха, казвайки: Не Тоя, стоеше вън до вратата; и тъй другият ученик, който но Варава. А Варава беше разбойник.

**19** Тогава Пилат взе Иисуса и го би. 2 И войниците сплетоха венец от тръни, наложиха го на главата Му, и като Му облякоха морава дреха, 3 приближиха се при Него и казваха: Здравей, царю юдейски! и удряха Му пlesници. 4 Тогава Пилат пак излезе вън и каза им: Ето, извеждам ви Го вън за да познаете, че не намирам никаква вина в Него. 5 Иисус, прочее, излезе вън носещ трънния венец и моравата дреха. Пилат им каза: Ето човекът! 6 А като Го видяха главните свещеници и служители извикаха, казвайки: Разпни Го! разпни Го! Пилат им каза: Вземете Го вие и разпнете Го; защото аз не намирам вина в Него. 7 Юдеите му отговориха: Ние си имаме закон и по тоя закон Той трябва да умре, защото направи Себе Си Божий Син. 8 А Пилат, като чу тая дума още повече се уплаши. 9 И пак влезе в преторията и каза на Иисуса: Ти от къде си? А Иисус не му даде отговор. 10 Затова Пилат Му каза: На мене ли не говориш? Не знаеш ли че имам власт да Те пусна, и имам власт да Те разпна? 11 Иисус му отговори: Ти не би имал никаква власт над Мене, ако не бе ти дадено от горе; затова, по-голям грях има оня, който Мe предаде на тебе. 12 Поради това Пилат търсеше начин да Го пусне; юдеите, обаче, викаха, казвайки: Ако пуснеш Тогава, не си Кесарев приятел; всеки, който прави себе си цар, е противник на Кесаря. 13 А Пилат, като чу тия думи, изведе Иисуса вън и седна

на съдийския стол, на мястото наречено каменно настлание, а по еврейски, Гавата. **14** Беше денят на приготовление за пасхата, около шестия час; и той казва: Ето вашият цар! **15** А те извикаха: След това, Иосиф от Ариматея, който беше Исусов махни Го! махни! разпни Го! Пилат им казва: Вашия ученик, но таен, поради страха от юдеите, помоли цар ли да разпни? Главните свещеници отговориха: Пилата да му позволи да вземе Исусовото тяло; и Нямаме друг цар освен Кесаря. **16** Затова той им Го предаде да бъде разпнат. **17** И така, взеха Исуса; и Той сам носейки кръста Си излезе; и дойде на мястото наречено Лобно, което по еврейски се назова Голгота. **18** гдето Го разпнаха, и с Него други двама, от едната и от другата страна, а Исуса посред. **19** А Пилат написа и надпис, който постави над Него на кръста. А писаното бе: Исус Назарянин, юдейският цар. **20** Тоя надпис прочетоха мнозина от юдеите, защото мястото гдето разпнаха Исуса беше близо до града, и написаното бе на еврейски, на латински и на гръцки. **21** А юдейските главни свещеници казаха на Пилата: Недей писа: юдейски цар, но - Самозваният юдейски цар. **22** Пилат отговори: Каквото писах, писах. **23** А войниците като разпнаха Исуса, взеха дрехите му и ги разделиха на четири дяла, на всеки войник по един дял; взеха и дрехата. А дрехата не беше шита, а изтъкана цяла от горе до долу; **24** затова те рекоха помежду си: Да не я раздирате, а да хвърлим жребие за нея чия да бъде; за да се изпълни написаното, което казва: - "Разделиха си дрехите Ми, И за облеклото Ми хвърлиха жребие". Войниците, прочее, сториха това. **25** А при кръста на Исуса стояха майка му, и сестрата на майка му, Мария Клеопова и Мария Магдалина. **26** А Исус, като видя майка Си и ученика, когото обичаше, който стоеше близо, каза на майка Си: Жено, ето син ти! **27** После каза на ученика: Ето майка ти! И от онзи час ученикът я прибра у дома си. **28** След това, Исус, като знаеше, че всичко вече е съвршено, за да се събдне писанието рече: Жаден съм. **29** А като беше сложен там съд пълен с оцет, натъкнаха на исопова тръст една гъба натопена в оцет, и я поднесоха до устата му. **30** А Исус като прие оцета рече: Съврши се, и наведе глава, и предаде дух. **31** И понеже беше Приготителният ден, то, за да не останат телата на кръста в съботата, (защото онай събота беше голям ден), юдеите помолиха Пилата да им се пребият пищялите, и да ги дигнат оттам. **32** Затова дойдоха войниците и пребиха пищялите на единния и на другия, които бяха разпнати с Исуса. **33** Но когато дойдоха при Исуса и Го видяха вече умрял не му пребиха пищялите. **34** Обаче, един от войниците прободе с копие ребрата му; и веднага изтече кръв и вода. **35** И тия, който видя, свидетелствува за това, и неговото свидетелство е вярно; и той знае, че говори истината, за да повярвате и вие. **36** Защото това

станова, за да се изпълни написаното: Кост Негова настлание, а по еврейски, Гавата. **37** и пак на друго място писанието приговаря: Ще погледнат на него, Когото прободоха. **38** казва на юдеите: Ето вашият цар! **39** А те извикаха: След това, Иосиф от Ариматея, който беше Исусов махни Го! махни! разпни Го! Пилат им позволи. Той, прочее, дойде та вдигна тялото му. **40** Дойде и Никодим, който бе дохождал изпърво при него наощет, и донесе около сто литри смес от смина и алой. **41** А на мястото, гдето бе разпнат, имаше градина, и в градината нов гроб, обвиха в плащаница с ароматите, според юдейския обычай на погребване. **42** А на мястото, гдето бе разпнат, имаше градина, и в градината нов гроб, в който още никой не бе полаган. **43** Там, прочее, положиха Исуса поради юдейския Приготителен ден; защото гробът беше наблизо.

**20** В първия ден на седмицата Мария Магдалина дохожда на гроба сутринта, като беше още тъмно, и вижда, че камъкът е дигнат от гроба. **2** Затова се затича и дохожда при Симона Петра и при другия ученик, когото обичаше Исус, и им казва: Дигнали Господа от гроба, и не знаем где са Го положили. **3** И тъй, Петър и другият ученик излязоха и отиваха на гроба; **4** И двамата тичаха заедно, но другият ученик надвари Петра и стигна пръв на гроба. **5** И като надникна, видя плащаниците сложени, но не влезе вътре. **6** След него дойде Симон Петър и влезе в гроба; видя плащаниците сложени, **7** и кърпата, която беше на главата му, не сложена с плащаниците, а свита на отделно място. **8** Тогава влезе другият ученик, който пръв стигна на гроба; и видя и повярва. **9** Защото още не бяха разбрали писанието, че Той трябваше да възкръсне от мъртвите. **10** И тъй, учениците се върнаха пак у тях си. **11** А Мария стоеше до гроба отвън и плачеше; и така, като плачеше надникна в гроба, **12** и вижда два ангела в бели дрехи седнали там гдето бе лежало Исусовото тяло, един откъм главата, и един откъм нозете. **13** И те - казват: Жено, защо плачеш? Казва им: Защото дигнали Господа мой, и не знам где са Го положили. **14** Като рече това, тя се обърна назад и видя Исуса, че стои, но не позна, че беше Исус. **15** Казва - Исус: Жено защо плачеш? кого търсиш? Тя, като мислеше, че е градинарят, казва му: Господине, ако ти си го изнесьл, кажи ми где си Го положил, и аз ще Го дигна. **16** Казва - Исус: Марий! Тя се обърна и му рече на еврейски: Равуни! което значи, Учителю! **17** Казва - Исус: Не се допирай до мене, защото още не съм се възнесъл при Отца; но иди при братята ми и кажи им: Възнасям се при Моя Отец и вашия Отец, при Моя Бог и вашия Бог. **18** Мария Магдалина дохожда и известява на учениците, че видяла Господа, и

че Той - казал това. **19** А вечерта на същия ден, на сушата, пълна с едри риби на брой сто и петдесет първия на седмицата, когато вратата на стаята, гдето бяха учениците, беше заключена поради страха от съдра. **20** И като рече това, показва им ръцете и ребрата си? понеже знаеха че е Господ). **21** Иисус пак им рече: Мир вам! Както Отец изпрати духа върху тях и им каза: Приемете Светия Дух. **22** И като рече това, духа върху тях, когато дохваха се учениците като видяха Господа. **23** На които прости грешковете, простени им са, на които задържите задържани са. **24** А Тома, един от дванадесетте наречен Близнак, не беше с тях, когато Иисус пак им рече: Ако не видя на земята, и не туря ръката си Ми. **25** Затова другите ученици му казаха: **26** И подир осем дни учениците му пак бяха вътре, и Тома с тях. А и рече: Отивам да ловя риба. **27** Тогава каза на Тома: **28** Тома в отговор му рече: Господ мой и Бог мой! **29** Иисус му каза: Понеже Мене видя, [Томо], ти повярва, блажени ония, които, без да видят, са повярвали. **30** А Иисус извърши пред учениците още много други знамения, които не са вписани в тая книга. **31** А тия са написани за да повярвате, че Иисус е Христос, Божият Син, и, като вярвате, да имате живот в Неговото име.

**21** Подир това Иисус пак се яви на учениците на Тивериадското езеро; и ето как им се яви: **2** там бяха заедно Симон Петър, Тома наречен Близнак, Натанаил от Кана галилейска, Заведеевите синове, и други двама от учениците му. **3** Симон Петър им каза: Отивам да ловя риба. **4** Като се разсъмваше вече Иисус застана на брега; учениците, обаче, не познаха, че е Иисус. **5** Иисус им каза: Момчета, имате ли нещо за ядене? Отговориха му: Нямаме. **6** А Той им рече: Хвърлете мрежата отдясно на ладията и ще намерите. Те, прочее, хвърлиха; и вече не можаха да я извлекат поради многото риби. **7** Тогава ония ученик, когото обичаше Иисус, казва на Петра: Господ е. А Симон Петър, като чу, че бил Господ, препаса си връхната дреха (зашпото беше гол) и се хвърли в езерото. **8** А другите ученици дойдоха в ладията, (зашпото не бяха далеч от сушата, на около двеста лакти), и влязаха мрежата с рибата. **9** И като излязоха на сушата, видяха жарава положена, и риба турена на нея и хляб. **10** Иси эяя **11** Затова Симон Петър се качи на ладията та извлече мрежата

# Деяния

**1** Първата повест, написах, о Теофиле, за всичко що Иисус вършеше и учеше, откак почна 2 до деня, когато се възнесе, след като даде чрез Светия Дух заповеди на апостолите, които беше изbral; 3 на които и представи себе си жив след страданието си с много верни доказателства, като им се явяваше през четиридесет дена и им говореше за Божието царство. 4 И като се събираше с тях, заръча им да не напускат Ерусалим, но да чакат обещаното от Отца, за което, каза той, чухте от мене. 5 Защото Иоан е кръщавал с вода; а вие ще бъдете кръстени със Светия Дух не след много дни. 6 И тъй, веднъж, като се събраха, те го питаха, казвайки: Господи, сега ли, ще възвърнеш на Израиля царството? 7 А той рече: Не с за вас да знаете години или времена, които Отец е положил в собствената си власт. 8 Но ще приемете сила, когато дойде върху вас Светият Дух, и ще бъдете свидетели за мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята; 9 И като изрече това, и те го гледаха, той се възнесе, и облак го прие от погледа им. 10 И като се взираха към небето, когато възлизаше, ето, двама човека в бели дрехи застанаха при тях, 11 които и рекоха: Галилеяни, защо стояте та гледате към небето той събра; и смутиха се, защото всеки един ги слушаше: Иисус, който се възнесе от вас на небето, така ще да говорят на неговия език. 7 И всички, смяни и дойде както го видяхте да отива на небето. 12 зачудени, си думаха: Ето, всички тия, които говорят, Тогава те се върнаха в Ерусалим от хълма, наречен Елеонски, който е близо до Ерусалим, на разстояние един съботен ден път. 13 И когато влязоха в града, качиха се в Горната стая, дето живееха Петър и Йоан, Яков и Андрей: Филип и Тома, Вартоломей и Матей, Яков Алфеев и Симон Зилот, и Юда Яковов. 14 Всички тия единодушно бяха в постоянна молитва, [и моление], с някои жени и Мария, майката на Иисуса, и с братята му. 15 През тия дни Петър стана посред братята, (а имаше събрано множество около сто и двадесет души), и рече: 16 Брата, трябваше да се изъпъни написаното, което Светият Дух предсказа чрез Давидовите уста за Юда, който стана водител на тия, които хванаха Иисуса. 17 Защото той се числеше между нас, и получи дял в това служение. 18 Той, прочее, придоби нива от заплатата на своята неправда; и като падна стремглав, пукна се през сред, и всичките му черва изтекоха. 19 И това стана известно на всичките Ерусалимски жители, така щото тая нива се наименува по езика им Акелдама, сиреч, кръвната нива. 20 Защото е писано в книгата на Псалмите: - "Жилището му да запустее, И да няма кой да живее в него; "Друг нека вземе чина му". 21 И тъй, от човеците, които дружеха с нас през всичкото време, когато Господ Иисус влизаше и излизаше м

жду нас, 22 като почна от времето, когато Иоан кръщаваше и следва до деня, когато се възнесе от нас, един от тях трябва да стане свидетел с нас на възкресението му. 23 И така, поставиха сред двама, Йосифа наречен Варсава, чието презиме бе Юст, и Матия. 24 И помолиха се, казвайки: Ти, Господи, сърцеведче на всички, покажи оногова от тия двама, когото си изbral 25 да вземе мястото в това служение и апостолството, от което отстъпи Юда, за да отиде на своето място. 26 И хвърлиха жребие за тях, и жребието падна на Матия; и той се причисли към единадесетте апостоли.

**2** О Фригия и Памфилия, от Египет и ония страни от Ливия, които граничат с Киринея, и посетители от Рим 2 О Слънцето, ще се превърне в тъмнина, И луната в кръв, Преди да дойде великият И бележит ден Господен. 3 О И тъй, понеже беше пророк, и знаеше, че Бог с клетва му се обеща, че от плода на неговите чресла [по път ще въздигне Христа, да го] постави на престола му, 4 И те всички се изпълниха със Светия Дух, и почнаха да говорят чужди езици, според както Духът им даваше способност да говорят. 5 А тогава престояваха в Ерусалим юдеи, благочестиви човеки, от всеки народ под небето. 6 И като се чу този шум, една навалица се Галилеяни, защо стоят да гледат към небето той събра; и смутиха се, защото всеки един ги слушаше: Иисус, който се възнесе от вас на небето, така ще да говорят на неговия език. 7 И всички, смяни и дойде както го видяхте да отива на небето. 12 зачудени, си думаха: Ето, всички тия, които говорят, Тогава както ги слушаше да говорят всеки на собствения наш език, в който сме родени? 9 Партийни, Мидяни и Еламити и жители от Месопотамия, от Юдея и Кападокия Понт и Азия, 11 критяни и араби слушаме ги да говорят по нашите езици за великите Божии дела. 12 И те всички се смяха, и в недоумението си думаха един на друг: Какво значи това? 13 А други им се присмихаха, казвайки: Те са се напили със сладко вино. 14 А Петър, като се изправи с единадесетте, издигна гласа си и им проговори, казвайки: юдеи и всички вие, които живеете в Ерусалим, нека ви стане знайно това, и внимавайте в моите думи. 15 Защото тия не са пияни, както вие вие мислите, понеже е едван третия час на деня; 16 но това е казаното чрез пророк Йоила: 17 "И в последните дни, казва Бог, Ще излея от Духа си на всяка твар; И синовете ви и дъщерите ви ще пророкуват, Юношите ви ще виждат видения, И старците ви ще сънуват сънища; 18 Още и на слугите си и на служниците си ще изливам от Духа си в ония дни, и ще пророкуват. 19 И ще покажа чудеса на небето горе, И знамения на земята долу, Кръв, и огън, и пара от дим; 21 И всеки, който призове името Господне, ще се спаси". 22 Израеляни, послушайте тия думи: Иисус Назариня,

мъж засвидетелствуван между вас от Бога чрез всеки ден прибавяше на църквата ония, които се мощнни дела, чудеса, и знамения, които Бог извърши спасяваха.

чрез него посред вас, както сами вие знаете, 23 него, предаден според определената Божия воля и предузнание, вие разпнахте и убихте чрез ръката на беззаконници; 24 когото Бог възкреси, като раззвърза болките на смъртта, понеже не беше възможно да бъде държан той от нея. 25 Защото Давид казва за него: "Винаги гледах Господа пред себе си; Понеже той е отдясно ми, за да се не поклатя; 26 Затова се зарадва сърцето ми, и развесели се езикът ми, А още и пътът ми ще престоява в надежда; 27 Защото няма да оставиш душата ми в ада, нито, ще допуснеш твоя светия да види изтлечение. (Hadēs g86) 28 Извил си ми пътищата на живота; в присъствието си, ще ме изпълниш с веселба." 29 Брата, мога да ви кажа свободно за Патриарха Давида, че и умря и биде погребан, и гробът му е у нас до този ден. 31 той предвиждаше това, говори за възкресението на Христа, че нито той беше оставен в ада, нито пътът му видя изтлечение. (Hadēs g86) 32 Тогова Иисуса Бог възкреси, на което ние всичца сме свидетели. 33 И тъй, като се възвиси до Божията десница, и взе от Отца обещания Свети Дух, той изля това, което виждате и чуете. 34 Защото Давид не се е възнесъл на небесата; но сам той каза: "Рече Господ на моя Господ: Седи отдясно ми, 35 Докле положа враговете ти за твое подножение", 36 И тъй, нека знае добре целият Израилев дом, че тогова Иисуса, когото вие разпнахте, него Бог е направил и Господ и Помазаник. 37 Като чуха това, те, ужилени в сърцата си, рекоха на Петър и на другите апостоли: Какво да сторим братя? 38 А Петър им рече: Покайте се, и всеки от вас нека се кръсти в името Иисус Христово за прощение на греховете ви; и ще приемете този дар, Светия Дух. 39 Защото на вас е обещанието и на чадата ви, и на всички далечни, колкото Господ, нашият Бог, ще призове при себе си. 40 И с много други думи заявяваше и ги увещаваше, казвайки: Избавете се от това изпорочено поколение. 41 И тъй, тия, които приеха поучението му, се покръстиха; и в същия ден се прибавиха около три хиляди души. 42 И те постоянно съвсемаха в поучението на апостолите, в общението, в преломяването на хляба, и в молитвите. 43 И страх обзе всяка душа; и много чудеса и знамения ставаха чрез апостолите. 44 И всичките вярващи бяха заедно, и имаха всичко общо; 45 и продаваха стоката и имота си, и разподеляхаха парите на всички, според нуждата на всекиго. 46 И всеки ден прекарваша единодушно в храма, и разчупваша хляб по къщите си, и приемаха храна с радост и простосърдечие, 47 като хвалеха Бога, и печелеха благоволението на всичките люде. А Господ

3 О и познаха го, че беше същия, който седеше за милостния при Красната порта на храма; и изпълниха се с очудване и удивление за това, което бе станало с него. 2 О и той да ви изпрати определения за вас Христа Иисуса, з Той, като видя Петра и Йоана, когато щяха да влязат в храма, попроси да му се даде милостния. 4 А Петър, с Йоана, се взря в него и рече: Погледни ни. 5 И той внимаваше на тях, като очакваше да получи нещо от тях. 6 Но Петър рече: Сребро и злато аз нямам; но каквото имам това ти давам; в името на Иисуса Христа Назарянина, [стани и] ходи. 7 И като го хвана за дясната ръка, дигна го и начаса нозете и глезените му добиха сила. 8 И той, като скочи, изправи се и проходи; и влезе с тях в храма та ходеше и скачаше и славеше Бога. 9 И всичките люде го видяха да ходи и да слави Бога, 10 и познаха го, че беше същият, който седеше за милостния при Красната порта на храма; и изпълниха се с очудване и удивление за това, което беше станало с него. 11 И понеже [изцеленият кук] човек се държеше за Петра и Йоана, то всичките люде смяни се стекоха при тях в тъй наречения Соломонов Трем. 12 А Петър като видя това, проговори на людете: Израиляни, защо се чудите за този човек? или защо се взирате на нас като че от своя сила или благочестие сме го направили да ходи? 13 Бог Авраамов, Исааков, и Яковов, Бог на бащите ни, прослави служителя си Иисуса, когото вие предадохте, и от когото се отрекохте пред Пилата, когато той бе решил да го пусне. 14 Но вие се отрекохте от Светия и праведния, и, като поискахте да ви се пусне един убиец, 15 убихте Началника на живота. Но Бог го възкреси от мъртвите, за което ние сме свидетели. 16 И на основание на вяра в името му, неговото име укрепи тогова, когото гледате и познавате; да! тая вяра, която е чрез него, му даде пред всички вас това съвършено здраве. 17 И сега, братя, аз знам, че вие, както и началиците ви, сторихте това от незнание. 18 Но Бог по този начин изпълни това, което беше предизвестил чрез устата на всичките пророци, че неговият Христос ще пострада. 19 Затова, покайте се и обрнете се, за да се заличат греховете ви, та да дойдат освежителни времена от лицето на Господа, 20 и Той да ви изпрати определения за вас Христа Иисуса, 21 когото трябва да приемат небесата до времето когато ще се възстанови всичко, за което е говорил Бог от века чрез устата на светите си пророци. (aiōn 9165) 22 Защото Моисей е казал, "Господ Бог ще ви въздигне от братята ви пророк, както въздигна мене; него слушайте във всичко каквото би ви рекъл; 23 и

всяка душа, която не би послушала тия пророк, ще не Бог, разсъдете; 20 Защото ние не можем да не бъде изтребена от людете". 24 И всичките пророци говорим това що сме видели и чули. 21 А те, като от Самуила и насетне, колцината са говорили, и ги заплашиха изново, пуснаха ги, понеже не знаеха те са известили за тия дни. 25 Вие сте потомци как да ги накажат, поради людете; защото всички на пророците, и наследници на завета; който Бог славеха Бога за станалото. 22 Защото човекът, над направи с башите ви когато каза на Авраама, "В когото се извърши това чудо на изцеление, беше на твоето потомство ще се благословят всички земни повече от четиридесет години. 23 И когато ги пуснаха, племена". 26 Бог, като възкреси Служителя си, те дойдоха при своите си та известиха всичко им първом до вас го изпрати за да ви благослови, като рекоха първосвещениците и старейшините. 24 А те отвръща всеки от вас от нечестиято ви.

**4** И когато те още говореха на людете, свещениците и началникът на храмовата стража и Садукеите надойдоха върху тях, 2 възмутени задето те поучаваха людете и проповядваха, в лицето на Иисуса, възкресението на мъртвите. 3 И тъй, туриха ръце на тях и поставиха ги под стражата за утрешния ден, защото беше вече привечер. 4 А мнозина от тия, които чуха словото, повярваха; и числото на повярвалите мъже стигна до пет хиляди. 5 И на утрешния ден се събраха в Ерусалим началниците им, Старейшините, и книжниците; 6 и първосвещеникът Анна, и Каиафа, Йоан, Александър и всички които бяха от първосвещеническия род. 7 И като поставиха Петра и Йоана насред, питаха ги: С каква сила, или в кое име, извършихте това? 8 Тогава Петър, изпълнен със Светия Дух, им рече: Началници народни и Старейшини, 9 ако ни изпитвате днес за едно благодеяние сторено на немощен човек, чрез какво биде той изцелен, 10 да знаете всички вие и всичките Израилеви люде, че през името на Иисуса Христа Назарянина, когото вие разпнахте, когото Бог възкреси от мъртвите, чрез това име тия човек стои пред вас здрав. 11 Той е камъкът, който вие зидарите презряхте, който стана глава на ъгъла. 12 И чрез никой друг няма спасение; защото няма под небето друго име дадено между човеците, чрез което трябва да се спасим. 13 А те, като гледаха с дързост на Петра и Йоана и бяха вече забележили, че са неграмотни и неучени човеци, чудеха се; и познаха, че са били с Иисуса. 14 А като видяха изцеления човек стоящ с тях, нямаха какво да противоречат. 15 Затова, като им заповядаха да излязат вън от синедриона, съвещаваха се помежду си, казвайки: 16 Какво да сторим на тия човеци, защото на всичките Ерусалимски жители е известно, че бележито знамение стана чрез тях и не можем да го опровергаем. 17 Но, за да се не разнася повече между людете, нека ги заплашим, та да не говорят вече никому в това име. 18 прочее, те ги повикаха та им заръчаха да не говорят никак, нито да поучават в Исусовото име. 19 А Петър и Йоан в отговор им рекоха: Право ли е пред Бога да слушаме вас, а не Бог, разсъдете; 20 Защото ние не можем да не бъде изтребена от людете". 24 И всичките пророци говорим това що сме видели и чули. 21 А те, като от Самуила и насетне, колцината са говорили, и ги заплашиха изново, пуснаха ги, понеже не знаеха те са известили за тия дни. 25 Вие сте потомци как да ги накажат, поради людете; защото всички на пророците, и наследници на завета; който Бог славеха Бога за станалото. 22 Защото човекът, над направи с башите ви когато каза на Авраама, "В когото се извърши това чудо на изцеление, беше на твоето потомство ще се благословят всички земни повече от четиридесет години. 23 И когато ги пуснаха, те дойдоха при своите си та известиха всичко им първом до вас го изпрати за да ви благослови, като рекоха първосвещениците и старейшините. 24 А те като чуха, издигнаха единодушно глас към Бога и рекоха: Владико, ти си Бог, който си направил небето, земята, морето, и всичко що е в тях, 25 ти чрез Светия Дух, говорещ чрез устата на слугата ти, баща на Давида, си рекъл: "Защо се разряваха народите, и людете на миславаха суети? 26 Опълчаваха се земните царе, И управниците се събраха заедно, против Господа и против неговия Помазаник". 27 Защото наистина и Ирод и Понтийски Пилат, с езичниците на израилевите люде, се събраха в тия град против твоя свят Служител Иисуса, когото си помазал, 28 за да извършат всичко що твоята ръка и твоята воля са определили да стане. 29 И сега, Господи, погледни на техните заплашвания, и дай на своите слуги да говорят твоето слово с пълна дързост. 30 докато ти простираш ръката си за да изцеляваш и да стават знамения и чудеса чрез името на твоя свет служител Иисуса. 31 И като се помолиха, потресе се мястото дето бяха събрани, и всички се изпълниха със Светия Дух, и с дързост говореха Божието слово. 32 А множеството на повярвалите имаше едно сърце и душа; и ни един от тях не казваше, че нещо от имота му е негово, но всичко им беше общо. 33 И apostолите с голяма сила свидетелствуваха за възкресението на Господа Иисуса; и голяма благодат почиваше над всички тях. 34 Па и никой от тях не беше в лишение, защото всички, които бяха стопани на ниви или, на къщи, продаваха ги, и донасяха цената на продаденото, 35 и слагаха я при нозете на apostолите; и раздаваше се на всекиго според колкото имаше нужда. 36 Така Йосиф, наречен от apostолите Варава (което значи син на увещание), Левит, родом Кипрянин, 37 като имаше земя, продаде я, и донесе парите та ги сложи пред нозете на apostолите.

**5** А някой си човек на име Анания, с жена си Сапфира, продаде имот, 2 и задържа нещо от цената, със знанието и на жена си и донесе една част и я сложи пред нозете на apostолите. 3 А Петър, рече: Анание, защо изпълни Сатана сърцето ти, да изльежаш Светия Дух и да задържиш от цената на нивата? 4 Додето стоеше непродадена не беше ли твоя? И след като се не бяха ли патите в твоя власт? Защо си наимислил това нещо в сърцето си?

Не си излъгал човеци, но Бога. 5 И Анания, като това име; но ето, напълнили сте Ерусалим с учението слушаше тия думи, падна и издъхна; и голям страх си, и възнамерявате да докарате върху нас кръвта обзе всички, които чуха това. 6 И по-младите мъже на тоя човек. 29 А Петър и apostолите в отговор станаха, обвиха го, и го изнесоха па го погребаха. 7 рекоха: Подобава да се покоряваме на Бога, а не И като се минаха около три часа; влезе и жена му на човеците. 30 Бог на башите ни възкреси Исуса, без да знае за станалото. 8 И Петър я попита: Кажи когото вие убихте като го повесихте на дърво. 31 ми, за толкова ли продадохте нивата? И тя рече Него Бог, възвиси до десницата си за началник и за толкова. 9 А Петър и рече: защо се съгласихте спасител, да даде покаяние на Израил и прощение да изкусите Господния Дух? Ето нозете на тия, на греховете. 32 И ние сме свидетели [нему] за които погребаха мъжа ти, са на вратата, и ще тия неща, както е и Светия дух, когото Бог даде на изнесат и тебе. 10 И тя начаса падна до нозете ония, които му се покоряват. 33 А те, като чуха това, му и издъхна; а момците като влязоха, намериха я късаха се от яд, и възнамеряваха да ги убият. 34 мъртва и изнесоха я та я погребаха до мъжа й. 11 И Но един фарисей на име Гамалиил, законоучител, голям страх обзе цялата църква и всички, които чуха почитан от всичките люде, се изправи в синедриона това. 12 И чрез ръцете на apostолите ставаха много и заповяда да извадят вън apostолите за малко знамения и чудеса между людете, [и те всички бяха време; 35 и рече на събора: Израиляни, внимавайте единодушни в Соломоновия Трем; 13 а от другите добре какво ще направите на тия човеци. 36 Защото никой не смееше да се присъедини към тях; людете в предишни дни възстана Тевда и представяше себе обаче ги величава; 14 и още по-голямо множество си за голям човек, към когото се присъединиха около повярвали в Господа мъже и жени се прибавяха], 15 четиристотин мъже е на брой, който биде убит, така щото даже изнасяха болните по улиците и ги и всички, които му се покоряваха, се разпиляха и слагаха на постелки и на легла, та, като заминаваше изчезнаха. 37 След него възстана Галилеянинът Петър, поне сянката му да засегне някого от тях. Юда през времето на записването, и отвлече след 16 Събираще се още и множество от градовете себе си някои от людете; и той загина, и всички, около Ерусалим та носеха болни и измъчваните които му се покоряваха, се разпръснаха. 38 И сега от нечисти духове и всички се изцеляваха. 17 ви казвам, Оттеглете се от тия човеци и оставете Тогава станаха първосвещеникът и всички, които ги защото ако това намерение или това дело е от бяха с него, съставляващи Садукейската Секта, та човеци, ще се повали; 39 но ако е от Бога, не ще изпълни със завист, 18 туриха ръце на apostолите можете го повали. Пазете се да не би да се намерите и положиха ги в тъмница. 19 Но ангел от Господа и богоопротивници. 40 И те го послушаха; и, като през нощта отвори вратата на тъмницата та ги повикаха apostолите, биха ги, и заръчаха им да не изведе и рече. 20 Идете, застанете в храма та говорят в Исусово име, и ги пуснаха. 41 А те си говорете на людете всичките думи на тоя живот. 21 отдоха от присъствието на синедриона, възрадвани Те, като чуха това на съмване влязоха в храма и задето се удостоиха да претърпят опозоряване за поучаваха. А първосвещеникът дойде и ония, които Исусовото име. 42 И ни един ден не преставаха да бяха с него, и като свикаха синедриона и цялото поучават и да благовествуват и в храма и по къщите старейшинство на Израиляните, практика в тъмницата си, че Иисус е Христос.

да доведат apostолите. 22 Но служителите, като отдоха, не ги намериха в тъмницата; и върнаха се та известиха, казвайки: 23 Тъмницата намерихме заключена търде здраво, и стражарите да стоят при вратата; но като отворихме, не намерихме никого вътре. 24 А Началникът на храмовата стража и първосвещениците като чуха тия думи, бяха в недоумение поради тях, та се чудеха какво ще последва от това. 25 Но дойде някой си та им извести: Ето, човеците, които турихте в тъмницата, стоят в храма и поучават людете. 26 Тогава отиде началникът със служителите и ги доведе, обаче без насилие; защото се бояха от людете, да не би да ги замерват с камъни. 27 И като ги доведоха, поставиха ги пред синедриона; и първосвещеникът ги попита, казвайки: 28 Строго ви запретихме да не поучавате в

6 О Но не можаха да противостоят на мъдростта и Духа с който той говореше. 2 По това, дванадесетте свикаха всичките ученици и рекоха: Не е добре ние да оставим Божието слово и да прислужваме на трапези. 3 И тъй, братя, изберете измежду вас седем души с удобрен характер, изпълнени с Духа и с мъдрост, които да поставим на тая работа. 4 А ние ще постоянствуваме в молитвата и в служение на словото. 5 И това предложение се хареса на цялото множество; и избраха Стефана, мъж пълен с вяра и със Светия Дух, и Филипа, Прохора, Никанора, Тимона, Пармена и Николая, е и н прозелит от Антиохия, 6 Тях поставиха пред apostолите; и те, като се помолиха, положиха ръце на тях. 7 И Божието учение растеше, и числото на учениците в Ерусалим се умножаваше търде много;

и голямо множество от свещениците се подчиняваха се опозна на братята си, и Йосифовия род стана на врата. 8 А Стефан, пълен с благодат и сила, известен на Фараона. 14 Йосиф прати да повикат вършеше големи чудеса и знамения между людете. баща му Якова и целия му род, седемдесет и пет 9 Тогава някои от синагогата, наречена Синагога на души. 15 И тъй Яков слезе в Египет, дето умря, Либертингците, и от Киринейците и Александринците, той и башите ни; 16 и пренесоха ги в Сихем, та ги и от Киликия и Азия, подигнаха се и се препираха положиха в гроба в Сихем, който Авраам беше купил, със Стефана. 10 Но не можаха да противостоят на с цена в сребро от синовете на Емора. 17 А като мъдростта и Духа, с който той говореше. 11 Тогава наближаваше времето да се изпълни обещанието, подучиха човеци да казват: Чухме го да говори което Бог беше утвърдил на Авраама, людете бяха хулни думи против Мойсия и против Бога. 12 И нарасли и се умножили в Египет, 18 докле се издигна подбудиха людете със старейшините и книжниците, друг цар над Египет, който не познаваше Йосифа. и, като дойдоха върху него, уловиха го и го докараха 19 Той с коварно постъпване против нашия род в синедриона, 13 дето поставиха лъжесвидетели, дотолкова притесняваше башите ни, щото да хвърля които казаха: Т о я човек говори думи против това децата им за да не остават живи. 20 В това време се свето място и против закона; 14 защото го чухме роди Моисей, който беше прекрасно дете, и когото да казва, че тоя Иисус Назарянин ще разруши това храниха три месеца в бащиния му дом. 21 И когато го място, и ще измени обредите, които Моисей ни е хвърлиха, фараоновата дъщеря го взе и го отхрани предал. 15 И всички, които седяха в синедриона, за свой син. 22 И Моисей биде научен на всичката беше лице на ангел.

**7** О и го избави от всичките му беди, и му даде благоволение и мъдрост преди Египетския цар Фараона, който го постави управител над Египет и над целия си дом. 2 А той каза: Братя и баси, слушайте: Бог на славата се яви на отца ни Авраама когато беше в Месопотамия, преди да се засели в Харан, и му рече, 3 О И като се навършиха четиридесет години, яви му се ангел Господен в пустинята на Синайската планина, всред пламъка на една запалена къпина. 4 Тогава той излезе от Халдейската земя и се засели в Харан. И оттам, след смъртта на баптиста му, Бог го пресели в тая земя, в която вие сега живеете. 5 И не му даде наследство в нея ни колкото една стъпка от нога, а обеща се да я даде за притежание нему и на потомството му след него, докато той още нямаше чадо. 6 И Бог му говори в смисъл, че неговите потомци щяха да бъдат преселени в чужда земя, дето щяха да ги поробят и притесняват четиристотин години. 7 Но аз, рече Бог, ще съдя народа, на който ще робуват: и подир това ще излязат и ще ми служат на това място. 8 И му даде в завет обвязването; и така Авраам роди Исаака, и обряза го в осмия ден; Исаака роди Яков, а Яков дванадесетте патриарси. 9 А патриарсите завидяха на Йосифа та го продадоха в Египет; Бог обаче беше с него, 10 и го избави от всичките му беди, и му даде благоволение и мъдрост пред египетския цар Фараона, който го постави управител над Египет и над целия си дом. 11 И настана глад по цялата Египетска и Ханаанска земя и голямо бедствие; и башите ни не намираха прехрана. 12 А Яков, като чу, че имало жито в Египет, изпрати първи път башите ни; 13 и на втория път Йосиф

башата им за да не остават живи. 20 В това време се Египетска мъдрост; и бе силен в слово и в дело. 23 А като навършваше четиридесетата си година, дойде му на сърце да посети братята си Израиляните. 24 И бидейки, един от тях онеправдан, защити го, и отмъсти за притеснения като порази Египтянина. 25 мислейки, че братята му ще разберат какво Бог чрез негова ръка им дава избавление; но те не разбраха. 26 На утрешния ден той им се яви когато двама от тях се биеха, и като искаше да ги помири, каза, Човеци, вие сте братя; защо се онеправдавате един, друг? 27 А той, който онеправдаваше близния си, го отблъсна, и рече, Кой те е поставил началник и съдия над нас? 28 И мене ли искаш да унишов както уби вчера Египтянина? 29 Поради тая дума, Моисей побягна, и стана пришелец в Мадиамската земя, дето роди двама сина. 30 И като се навършиха четиридесет години, яви му се ангел [Господен] в пустинята на Синайската планина, всред пламъка на една запалена къпина. 31 А Моисей, като видя гледката, почуди се; но когато се приближаваше да прегледа, дойде глас от Господ, 32 "Аз съм Бог на башите ти, Бог Авраамов, Исааков, и Яковов". И Моисей се разтрепери и не смееше да погледне. 33 И Господ му рече, "изуй обущата от нозете си, защото мястото, на което стоиш, е свeta земя. 34 Видях, видях злостраданието на людете, които са в Египет, чух стенанието им, слязох за да ги избавя. Дойди, прочее, и ще те изпратя в Египет". 35 Този Моисей, когото бяха отказали да приемат като му рекоха, Кой те поставил началник и съдия? него Бог, чрез ръката на ангела, който му се яви в къпината, прати и за началник и за избавител. 36 Той ги изведе, като върши чудеса и знамения в Египет, в Червеното море, и в пустинята през четиридесет години. 37 Това е същия Моисей, който рече на израиляните:

"Бог ще ви въздигне от братята ви пророк, както който призоваваше Христа, казвайки: Господи Исусе, въздигна и мене". 38 Това е ония, който е бил в приеми духа ми. 60 И като коленичи, извика със църквата в пустинята заедно с ангела, който му силен глас: Господи, не им считай тоя грях. И като говореше на Синайската планина, както и с бащите рече това, заспа.

ни, който и при животворни думи, да ги предаде на нас; 39 когото нашите бащи не искаха да послушат, но го отхвърлиха, и се повърнаха със сърцата си в Египет, 40 казвайки на Аарона, "Направи ни богове, които да ходят пред нас; защото този Моисей, който ни изведе из Египетската земя, не знаем що му стана". 41 И през онния дни те си направиха телеса, и принесоха жертва на идола, и се веселяха в това, което техните ръце бяха направили. 42 Затова Бог се отвърна от тях, и ги предаде да служат на небесното войнство, както еписано в книгата на пророците: - "Доме Израилев, на Мене ли принасяхте заклани животни и жертви Четиридесет години в пустинята? 43 Напротив, носехте скринията на Молоха, И звездата на бога Рефана, Изображенията, които си направихте за да им се кланяте; Затова ще ви преселя оттък Вавилон". 44 Скринията на свидетелството беше с бащите ни в пустинята, според както заповяда ония, който каза на Мойсей да направи по образа който бе видял; 45 която нашите бащи по реда си приеха и внесоха с Исуса Навиева във владенията на народите, които Бог изгони пред нашите бащи: и така стоеше до дните на Давида, 46 който придоби Божието благоволение, и поискава да намери обиталище за Яковия Бог. 47 А Соломон му построи дом. 48 Но всевишния не обитава в ръкотворни храмове, както казва пророка: 49 "Небето ми е престол, А земята е мое подножие; Какъв дом ще построите за мене? Казва Господ, Или какво е мястото за моя покой?" 50 Не направи ли моята ръка всичко това? 51 Коравовратни и с необразано сърце и уши! вие всяка се противите на Светия Дух; както правеха бащите ви, така правете и вие. 52 Кого от пророците не гониха бащите ви? а още и избиха ония, които предизвестиха за дохаждането на тогова Праведника, на когото вие сега станахте предатели и убийци, 53 вие, които приехте закона чрез ангелско служение, и го не опазихте. 54 А като слушаха това, сърцата им се късаха от яд, и те скърцаха със зъби на него. 55 А Стефан, бидейки пълен със Светия Дух, погледна на небето, и видя Божията слава и Исуса стоящ отляво на Бога; 56 И Рече: Ето, виждам небесата отворени, и Човешкият Син стоящ отляво на Бога. 57 Но те, като изкрешяха със силен глас, запушиха си ушите и единодушно се спуснаха върху него. 58 И като го изтласкаха вън от града, хвърляха камъни върху него. И свидетелите сложиха дрехите си при нозете на един момък на име Савел. 59 И хвърлиха камъни върху Стефана,

**8** А Савел одобряваше убиването му. И на същия ден се подигна голямо гонение против църквата в Ерусалим; и те всички с изключение на апостолите, се разпръснаха по Юдейските и Самарийските окръзии. 2 И някои благочестиви човеки погребаха Стефана и ридаха за него търде много. 3 А Савел опустошаваше църквата, като влизаше във всяка къща и завличаше мъже и жени та ги предаваше във тъмница. 4 А тия, които бяха се разпръснали, обикаляха и разгласяваха благовестието. 5 Така Филип слезе в град Самария и им проповядваше Христа. 6 И народът единодушно внимаваше на това, което Филип им говореше, като слушаха всичко, И виждаха знаменията, които вършеше. 7 Защото нечистите духове, като викаха със силен глас, излизаха от мнозина, които ги имаха; и мнозина парализирани и куци бидоха изцелени; 8 тъй щото настана голяма радост в онът град. 9 А имаше от понапред в града един човек на име Симон, който, като представяше себе си за някаква велика личност, правеше магии и очудваше населението на Самария. 10 На него внимаваха всички, от малък до голям, казвайки: Тоя е така наречената Велика Божия Сила. 11 И внимаваха на него, понеже за доста време ги беше учудвал с магиите си. 12 Но когато повярваха на Филипа, който благовестяваше за Божието царство и за Исус Христовото име, кръщаваха се мъже и жени. 13 И самият Симон повярва и, като се кръсти, постоянно придржаваше Филипа, та, като гледаше, че стават знамения и велики дела, удивяваше се. 14 А апостолите, които бяха в Ерусалим, като чуха, че Самария приела Божието учение, пратиха им Петра и Йоана, 15 които, като слязоха, помолиха се за тях за да приемат Светия Дух; 16 Защото той не беше слязъл още ни на един от тях; а само бяха кръстени в Исус Христовото име. 17 Тогава апостолите полагаха ръце на тях, и те приемаха Светия Дух. 18 А Симон, като видя, че с полагането на апостолските ръце, се даваше Светия Дух, предложи им пари, казвайки: 19 Дайте и на мене тая сила щото на когото положа ръце, да приема Светия Дух. 20 А Петър му рече: Парите ти с тебе заедно де погинат, защото си помислил да придобиеш Божий дар с пари. 21 Ти нямаш нито участие, нито дял в тая работа, защото сърцето ти не е право пред Бога. 22 Затуй, покай се от това твоето нечестие, и моли се Господу дано ти се прости тая помисъл на сърцето ти; 23 понеже гледам, че си в горчива жълчка и си вързан в неправда. 24 А Симон в отговор рече: молете се вие на Господа

за мене, да ме не постигне нищо от онова що та го въведоха в Дамаск. **9** И прекара три дни без рекохте. **25** Те прочее, след като засвидетелствуваха да види, и не яде нито пи. **10** А в Дамаск имаше и разгласяваха Господното учение, върнаха се в един ученик на име Анания; и Господ му рече във Ерусалим, като по пътя проповядваха благовестието видение: Анание! А той рече: Ето ме, Господи. **11** И на много Самарийски села. **26** А ангел от Господа Господ му рече: Стани та иди на улицата, която се говори на Филипа, казвайки: Стани, иди към юг, нарича Права, и поплитай в къщата на Юда за един по пътя, който слиза от Ерусалим през пустинята Тарсиян на име Савел; защото, ето, той се моли; **12** за Газа. **27** И той стана да отиде. И, ето, човек от и е видял един човек на име Анания да влеза и да Етиопия, скопец, велможа на Етиопската царица полага ръце на него за да прогледа. **13** Но Анания Кандакия, който беше поставен над всичкото и отговори: Господи, чул съм от мнозина за този човек, съкровище, и беше дошъл в Ерусалим да се поклони, колко зло е сторил на твоите светии в Ерусалим. **28** на връщане седеше в колесницата си и четеше **14** И тук имал власт от първосвещениците да пророка Исаия. **29** А Духът рече на Филипа: приближи върже всички, които призовават твоето име. **15** А се и придружи тая колесница. **30** И Филип се завлече Господ му рече: Иди, защото той ми е съд избран да го чу като прочиташе пророка Исаия, и каза: Ами да разгласява моето име пред народите и царе разбиращ ли какво четеш? **31** А той рече: Как да и пред Израиляните; **16** защото аз ще му покажа разбера, ако ме не опъти някой? И помоли Филипа да колко много той трябва да пострада за името ми. се качи и да седне с него. **32** А мястото от писанието, **17** И тъй, Анания отиде и влезе в къщата; и като което четеше, беше това: "Като овца биде заведен положи ръце на него, рече: Брате Савле, Господ ме на клане: И както агне пред стригача си не издава изпрати, - същият Иисус Който ти се яви на пътя, по глас, Така не отваря устата си; **33** В унижение отмени който ти идеше, - за да прогледаш и да се изпълниш се съдбата му, А поколението му, Кой ще го изкаже? със Светия Дух. **18** И начаса паднаха от очите му Защото се взе живота Му от земята" **34** И скопецът като люспи, и той прогледа; и стана та се кръсти. продума та рече на Филипа: Кажи ми, моля ти се, **19** А като похапна, доби сила, и преседя няколко за кого казва това пророкът, - за себе си ли, или за дни с учениците в Дамаск. **20** И почна веднага да някой друг? **35** А Филип отвори уста, и като почна проповядва по синагогите, че Иисус е Божия Син. **21** от това писание, благовести му Иисуса. **36** И като И всички, които го слушаха, се удивляваха, и казваха: вървях по пътя, дойдоха до една вода; и скопецът Не е ли тоя, който в Ерусалим съспипал тия, които каза: Ето вода; какво ми пречи да се кръстя? **37** призовавали това име, и дошъл тук за да закара и Филип рече: Ако вярваш от все сърце можеш. А такива вързани при първосвещениците? **22** А Савел той в отговор каза: Вярвам, че Иисус Христос е Син се засилваше още повече, и преодоляваше юдите, Божий. **38** Тогава заповяда да се спре колесницата; и които живееха в Дамаск, като доказваше, че това е двамата слязоха във водата, и Филип и скопецът; и Христос. **23** И когато се минаха доста дни, юдите кръсти го. **39** А когато излязоха из водата, Господния се наговориха да го убият; **24** но техният заговор Дух гробна Филипа; и скопецът вече го не видя, стана известен на Савла. И те даже вардеха портите защото възрадван продължи пътя си. **40** А Филип се дения и ноща за да го убият, **25** но учениците му го намири в Азот; и, като преминаваше, проповядваше възеха през нощта и го свалиха през стената, като благовестието по всичките градове докле стигна в го спуснаха с кош. **26** И когато дойде в Ерусалим, Кесария.

**9** О А в Дамаск имаше един ученик на име Анания; и Господ му рече във видение: Анание! А той рече: Ето ме, Господи. **2** О И почна веднага да проповядва по синагогите, че Иисус е Божия Син. **3** О Но братята, като разбраха това, заведоха го в Кесария и изпратиха го в Тарс. **4** И като падна на земята, чу глас, който му каза: Савле, Савле, защо ме гониш? **5** А той рече: Кой си ти, Господи? И той отговори: Аз съм Иисус, когото ти гониш. **6** Но стани, влез в града, и ще ти се каже какво трябва да правиш. **7** А мъжете, които го придружаваха, стояха като вцепенени, понеже чуха гласа, а не видяха никого. **8** И Савел стана от земята, и когато отвори очите си, не виждаше нищо; и водеха го за ръка

които живееха в Лида. 33 И там намери един човек път глас; Което Бог е очистил, ти за мръсно го не на име Еней, който бе пазел легло осем години, считай. 16 И това стана три пъти, след което съда понеже беше парализиран. 34 И Петър му рече: се вдигна веднага на небето. 17 А докато Петър Енене, Исус Христос те изцелява; стани, направи беше в недоумение, какво значеше видението, което леглото си. И веднага той стана. 35 И всички, които беше видял, ето, изпратените от Корнилия човеци, живееха в Лида и в Саронското поле видяха, и се като бяха разпитали за Симоновата къща, застанаха обърнаха към Господа. 36 А в Иопия имаше една пред портата, 18 и повикаха та попитаха: Тука ли ученица на име Тавита (което значи Сърна). Тая гостува Симон, чието презиме е Петър? 19 И докато жена вървеше много добри дела и благодеяния. Петър още размишляваше за видението, духът му 37 И през тия дни тя се разболя и умря; и като я рече: Ето, трима човека те търсят. 20 Стани, слез, та окъпаха, положиха я в една горна стая. 38 И понеже иди с тях; и никак не се съмнявай, защото аз съм Лида беше близо до Иопия, учениците, като чуха, ги изпратили. 21 И тъй, Петър слезе при човеците и че Петър бил там, изпратиха до него двама човека рече: Ето, аз съм онъ, когото търсите. По коя причина да го помолят: Не се бави да дойдеш при нас. 39 И дойдохте? 22 А те рекоха: Стотникът Корнилий, човек Петър стана и отиде с тях. И като дойде, заведоха праведен и който се бои от Бога, и с добро име между го в горната стая; и всичките вдовици стояха около целия юдейски народ, биде уведомен от Бога чрез него та плачеши, и, му показваха многото ризи и един свет ангел да го повика у дома си и да чуе думи дрехи, които правеше Сърна когато бе с тях. 40 А от тебе. 23 Тогава той ги покани вътре та ги нагости. Петър изкара всички навън, коленичи та се помоли, И на сутринта той стана та излезе с тях; а някои от и се обърна към тялото и рече: Тавита, стани. И тя братята от Иопия го придружиха. 24 И на другия ден отвори очите си, и като видя Петра, седна. 41 И той влязоха в Кесария; а Корнилий ги чакаше, като беше и подаде ръка и я изправи; после повика светите и свикал роднините си и близките си приятели. 25 И вдовиците и представи им я жива. 42 И това стана известно по цяла Иопия; и мнозина повярваха в казвайки: Стани; и аз съм човек. 27 И разговаряйки Господа. 43 А Петър преседя дълго време в Иопия у с него той влезе и намери мнозина събрани. 28

И рече им: вие знаете колко незаконно е за юдеин да има сношение или да дружи с иноплеменник; Бог обаче ми показва, че не бива да наричам никого мръсен или нечист; 29 Затова, щом ме повикахте, дойдох без да възражавам; и тъй, питам аз, по коя причина сте ме повикали? 30 И Корнилий рече: Преди четири дена, в тоя час, прекарвах деветия час в молитва у дома; и ето, пред мене застана човек със светло облекло, който каза, 31 Корнилие, твоята молитва е послушана и твоите милостини се помнят пред Бога. 32 Прати, прочее, в Иопия да повикай Симона, чието презиме е Петър; той гостува у дома на един кожар Симон, край морето, (той като дойде, ще ти говори). 33 Начаса, прочее, пратих до тебе и ти си сторил добре да дойдеш. И тъй, ние всинца присъствуваме тук пред Бога за да чуем все що ти е заповядано от, Господа. 34 А Петър отвори уста и рече: Наистина виждам, че Бог не гледа на лице; 35 но във всеки народ онъ, който му се бои и върши правото, угоден му е. 36 Словото, което той прати на Израиляните та им благовестяващо мир чрез Исуса Христа, (които е господар на всички), 37 това слово вие знаете, което, след кръщението, проповядвано от Йоана, се разпространи по цяла Юдия, начиная от Галилея, 38 именно, Исус от Назарет, - как Бог Го помаза със Светия Дух и със сила; Който обикаляше да прави благодеяния и да

**10** Имаше в Кесария един човек на име Корнилий, стотник от така наречения Италийски Полк. 2 Той беше благочестив и боеше се от Бога с целия си дом, раздаваше много милостини на людете, и непрестанно се молеше на Бога. 3 Около деветия час през деня той видя ясно във видение един ангел от Бога, който слезе при него и му рече: Корнилие! 4 О Него Бог възкреси на третия ден, и даде му да се яви, 5 И сега изпрати човеци в Иопия да повикат едного Симона, чието презиме е Петър. 6 Той гостува у някой си кожар Симон, чиято къща е край морето, (той ще ти каже що трябва да правиш). 7 И като си отиде ангъльтър, който му говореше, той повика двама от слугите си и един благочестив войник от тия, които редовно му служеха; 8 и като им разказа всичко, прати ги в Иопия. 9 А на утрешния ден, когато те пътуваха и наближаваха до града, около шестия час Петър се качи на къщния покрив да се помоли. 10 И като огладня, поискав да яде; но докато пригответяха, той дойде в изстъпление, 11 И видя небето отворено и някакъв съд, като голяма плащаница, да слизга, спускан чрез четирите ъгъла към земята. 12 В него имаше всякакви земни четвероноги и гадини и небесни птици. 13 И дойде глас към него: Стани, Петре, заколи и яж. 14 А Петър рече: Никак, Господи; защото никога не съм ял нищо мръсно и нечисто. 15 И пак дойде към него втори

изцелява всички угнетявани от дявола; защото Бог бъдете кръстени със Светия Дух. 17 И тъй, ако Бог беше с Него. 39 И ние сме свидетели на всичко даде същия дар и на тях, когато повярваха в Господа що извърши той и в Юдейската земя и в Ерусалим; Иисуса Христа, както и на нас, кой бях аз та да можех когото и убиха, като го повесиха на дърво. 40 Него да възпрепятствувам на Бога? 18 Като чуха това, те Бог възкреси на третия ден, и даде му да се яви, престанаха да възражават, и славеха Бога, казвайки: 41 не на всичките люде, а на нас предизбраниите И на езичниците Бог даде покаяние за живот. 19 от Бога свидетели, които ядохме и пихме с него Между това, разпръснатите от гонението, което стана след като възкръсна от мъртвите. 42 И заръча ни да по убиването на Стефана, пътуваха дори до Финикия, проповядваме на людете, и да свидетелствуваме, Кипър, и Антиохия, като на никой друг не известяваха че тоя е определеният от Бога Съдия на живите словото, освен на юдеите. 20 Обаче между тях имаше и мъртвите. 43 За него свидетелствуват всичките някои Кипряни и Киринейци, които, като пристигнаха пророци, че всеки, който повярва в него, ще получи в Антиохия, говореха и на гърците, благовестявайки чрез неговото име прощение на греховете си. 44 Господа Иисуса. 21 Господната ръка беше с тях; Докато Петър още говореше тия думи, Светият та голямо число човеци повярваха и се обърнаха дух слезе на всички, които слушаха словото. 45 към Господа. 22 И стигна известие за тях в ушите И обрязаните вярващи, дошли с Петра се смяха на църквата в Ерусалим; и те изпратиха Варнава задето дарът на Светия Дух, се изля и на езичниците; в Антиохия; 23 който, като дойде и видя делото 46 защото ги чуеха да говорят чужди езици и да на Божията благодат, зарадва се, и увещаваше величат Бога. Тогава Петър проговори: 47 Може ли всички да пребъдват в Господа с непоколебимо някой да забрани водата, да се не кръстят тия, които сърце. 24 Понеже той беше добър човек пълен със приеха Светия Дух, както и ние? 48 И заповяда да Светия Дух и с вяра; и значително множество се бъдат кръстени в името на Иисуса Христа. Тогава му прибави към Господа. 25 Тогава той отиде в Тарс се примолиха да преседи няколко дни у тях.

## **11** И апостолите и братята, които бяха в Юдея, чуха, че и езичниците приели Божието слово.

2 И когато Петър възлезе в Ерусалим, ония, които бяха от обрязаните, се препираха с него, казвайки: 3 При обрязани човеци си влизал и си ял с тях. 4 А Петър захвания та им изложи наред станалото, като каза: 5 Аз бях на молитва в град Иопия, и в изстъпление видях видение: един съд като голяма плащаница слизаше, спускан чрез четирите ъгъла от небето, и дойде дори до мене. 6 В него като се взрях и разсъждавах, видях земните четвероноги, зверове, и гадини, и небесни птици. 7 Чух още и глас който ми каза: Стани, Петре, заколи и яж. 8 Но аз рекох, Никак Господи, защото не е влизало в устата ми нищо мръсно или нечисто. 9 Обаче, втори глас от небето продума, Което е Бог очистил, ти за мръсно го не считай. 10 Това стана три пъти, след което всичко се дръпна пак на небето. 11 И, ето, същия час трима човека, изпратени от Кесария до мене, пристигнаха пред къщата, в която бяхме. 12 И Духът ми каза да отида с тях, и никак да не правя разлика между човеците, а с мене дойдоха и шестимата тия братя, и влязохме в къщата на човека. 13 И той ни разказа как видял ангела да стои в къщата му и да казва, Прати човеци в Иопия да повикат Симона, чието презиме е Петър; 14 той ще ти каже думи чрез които ще се спасиш и целия ти дом. 15 И когато почнах да говоря, Светият Дух слезе на тях както и на нас изначало. 16 Тогава си спомних думата на Господа, как каза, Йоан е кръщавал с вода; а вие ще

бъдете кръстени със Светия Дух. 17 И тъй, ако Бог беше много разгневен на Тирците и Сидонците; и те дойдоха единодушно при него, и, като спечелиха поддръжката на царевия постелник Власта, просеха помирение; защото тяхната област се хранеше от царевата. 3 и, като видя, че беше угодно на юдеите, той при това улови и Петра, това беше през дните на безквасните хлябове, 4 И като го хвана, хвърли го в тъмница, и предаде го на четири четворки воинци да го вардят, с намерение да го изведе пред людете подир пасхата. 5 И така, те вардеха Петра в тъмницата; а църквата принасяше пред Бога усьедна молитва за него. 6 И през същата нощ когато Ирод щеше да го изведе, Петър спеше между двама войника, окован с две вериги; и стражарии пред вратата вардеха тъмницата. 7 И, ето, един ангел от Господа застана до него, и светлина осия

килията; и като побутна Петра по ребрата, разбуди слязоха в Селевкия, и оттам отплуваха за Кипър. 5 го и рече му: Ставай бърже. И веригите паднаха. И когато бяха в Саламин, проповядваха Божието от ръцете му. 8 И ангелът му рече: Опаши се и слово в юдейските синагоги; и имаха Йоана за свой обуй сандалите си. И той стори така. Тогава му прислужник. 6 И като преминаха целия остров до каза: Облечи дрехата си и дойди подир мене. 9 Пафа, намериха някой си магъсник, лъжепророк, И Петър излезе и вървеше изподире, без да знае, юдин, на име Варинус, 7 който беше с управителя че извършеното от ангела е действителност, но си Сергия Павла, един разумен човек. Тоя последния мислеше, че вижда видение. 10 А като преминаха повика Варнава и Савла и поиска да чуе Божието първата и втората стража, дойдоха до железната слово. 8 Но магъсникът Елима (зашто така се порта, която води в града, и тя им се отвори сама; превежда името му) им се противеше, и стараеше се и като излязоха през нея, изминаха една улица, и да отвърне управителя от вратата. 9 Но Савел, който ангелът веднага се оттегли от него. 11 И Петър, се наричаше и Павел, изпълnen със Светия Дух, се когато дойде на себе си, рече: Сега наистина знаят, вгледа в него и рече: 10 О, ти, пълен с всякакви че Господ изпрати ангела си и ме избави от ръката на лукавци и с всякакво коварство, сине дяволски, Ирода, и от всичко, което юдейските люде очакваха. враже на всичко що е право, няма ли да престанеш 12 И като поразмисли, дойде при къщата на Мария, да извращаваш правите пътища на Господа? 11 майката на Йоана, чието презиме бе Марко, дето И сега, ето, Господната ръка е върху тебе; ти ще бяха събрани мнозина да се молят. 13 И когато ослепееш, и няма да виждаш слънцето за известно похлопа на вратичката в портата, една слугиня на време. И начаса падна на него помрачаване и име Рода излезе да послуша кой е. 14 И щом позна тъмнина; и той се луташе, търсейки да го води някой Петровия глас, от радост не отвори портата, а се за ръка. 12 Тогава управителят, като видя станалото, завтече и извести, че Петър стои пред портата. 15 А повярва, смаян от Господното учение. 13 А Павел те ѝ рекоха: Ти си луда, но тя настояваше, че това и дружината му, като отплуваха от Пафа, дойдоха що им казва е вярно. Тогава те думаха: Тогава е в Перга Памфилийска; а Йоан се отдели от тях и неговият ангел. 16 А Петър продължаваше да хлопа; се върна в Ерусалим. 14 А те заминаха от Перга и като отвориха, видяха го и се смяхаха. 17 А той им и стигнаха в Антиохия Писидийска; и в съботния помаха с ръка да мълчат, и им разказа как го изведе ден влязоха в синагогата и седнаха. 15 И след Господ из тъмницата. И като им каза: Явете това прочитането на закона и пророците, началниците на на Якова и на братята, излезе та отиде на друго синагогата пратиха до тях да им кажат: Брата, ако място. 18 А като се съмна, стана не малко смущение имате някоя увещателна дума за людете, кажете. между войниците - какво стана Петър. 19 А Ирод, 16 Павел, прочее, стана та помаха с ръка, и рече: като го потърси и не го намери изпита стражарите и Израиляни, и вие, които се боите от Бога, слушайте. заповяда да ги побубят. И слезе от Юдея, в Кесария, 17 Бог на тоя израилски народ избра бащите ни, и и там живееше. 20 И като поразмисли, дойде при възвиси народа когато престояваха в Египетската къщата на Мария, майката на Йоана, чието презиме земя, и с издигната мишца ги изведе из нея. 18 бе Марко, дето бяха събрани мнозина да се молят. И за около четиридесет години ги води и храни 21 И в един определен ден Ирод, облечен в царска в пустинята. 19 И като изтреби седем народа в одежда, седна на престола и държа реч пред тях. 22 Ханаанската земя, раздели им тяхната земя да им А народът извика: Глас Божий, а не човешки! 23 И ще наследство за около четиристотин и петдесет понеже не въздаде слава на Бога, начаса един ангел години. 20 След това им дава съдии до пророка от Господа го порази, та биде изяден от червеи и Самуил. 21 После поискаха цар; и, Бог им даде умря. 24 Между това, Божието учение растеше и се Саула, Кисовия син, мъж от Вениаминовото племе, умножаваше. 25 А Варнава И Савел, като свършиха за четиридесет години. 22 И него като отмахна, службата си, върнаха се от Ерусалим в Антиохия и издигна им за цар Давида, за когото свидетелствува, взеха със себе си Йоана, чието презиме бе Марко.

**13** О, ти, пълен с всякакви лукавци и с всякакво коварство, сине дяволски, враже на всичко що е право, няма ли да престанеш да извращаваш правите пътища на Господа? 2 И като служеха на Господа и постеха, Светия Дух рече: Отделете ми Варнава и Савла за работата, на която съм ги призвал. 3 а да бъдеш за спасение до края на земята". 4 И така те, изпратени от Светия Дух

един, комуто не съм достоен да развържа обувката на нозете. 26 Братя, потомци от Авраамовия род, и които измежду вас се боят от Бога, нам се изпрати вестта на това спасение. 27 Защото Ерусалимските жители и техните началници, като не го познаха, а без да разберат пророческите думи, които се прочитат всяка събота, изпълниха ги като го осъдиха.

28 Без да намерят в него нещо достойно за смърт,

пак изискаха от Пилата да бъде убит. 29 И когато

изпълниха всичко, що бе писано за него, снега го от

дървото и положиха го в гроб. 30 Но Бог Го възкреси

от мъртвите. 31 И той в продължение на много дни

се явяваше на тия, които бяха възлезли с него от

Галилея в Ерусалим, които сега са свидетели за него

пред людете. 32 И ние ви донесохме блага вест

за обещанието, дадено на бащите ни, 33 че Бог го

изпълни на техните чада, като възкреси Иисуса; както

е писано и във втория псалом: - "Ти си Мой Син, Аз

днес Те родих". 34 А че го е възкресил от мъртвите,

никога вече да се не връща в изтлението, казва

така: "Ще ви дам Верните милости, [обещани] на

Давида". 35 Защото и в друг Псалом казва, "Няма да

оставиш Светеца си да види изтление". 36 Обаче,

Давид, след като в своето си поколение послужи

на Божието намерение, заспа и биде положен при

бащите си, и видя изтление. 37 А той, когото Бог

възкреси не видя изтление. 38 И така, братя, нека

ви бъде известно, че чрез него се проповядва на

вас прощение на греховете, 39 и че всеки, който

не сте могли да се оправдате чрез Мойсеевия

закон. 40 Затова внимавайте да не би да ви постигне

казаното от пророците: 41 "Погледнете, презиратeli,

очудете се, и се погубете; Защото аз ще извърша

едно дело във вашите дни, Дело, което никак няма да

поязвавате, ако и да ви го разкаже някой". 42 Когато

си излизаха (из юдейската синагога, езичниците) ги

молеха да им се проповядват тия думи и следващата

събота. 43 И когато се разиде синагогата, мнозина

от юдеите и от благочестивите прозелити тръгнаха

след Павла и Варнава; които, като се разговаряха

с тях увещаваха ги да постоянно възглавят в Божията

благодат. 44 На следващата събота се събра почти

целия град да чуят Божието слово. 45 А юдеите

като видяха множествата, изпълниха се със завист,

опровергаваха това, което говореше Павел, и хулиха.

46 Но Павел и Варнава говориха дързостно и рекоха:

Нужно беше да се възвести първом на вас Божието

учение; но понеже го отхвърляте и считате себе

си недостойни за вечния живот, ето обръщаме се

към езичниците. (āibnios g166) 47 Защото така ни

заповядва Господ, казвайки: "Поставих Теб за светлина

на народите, За да бъдеш за спасение до края на

земята" 48 И езичниците, като слушаха това, радваха се, и славеха Божието учение; и повярваха всички, които бяха отредени за вечния живот. (āibnios g166)

49 И Господното учение се разпространява по цялата тая страна. 50 А юдеите подбудиха набожните си, високопоставени жени и градските първенци, и, като повдигнаха гонение против Павла и Варнава, изпъдиха ги из пределите си. 51 А те оттърсиха против тях праха от нозете си, и дойдоха в Икония. 52 А учениците се изпълниха с радост и със Святия Дух.

## 14

О рече със силен глас: Стани прав на нозете си. И той скочи и ходеше. 2 О А когато учениците още стояха около него, той стана та влезе в града; и на утринта отиде с Варнава в Дервия. 3 Но пак, те преседяха там доста време и дързостно говореха в Господа, който свидетелствува за словото на своята благодат като даваше да стават знамения и чудеса чрез техните ръце. 4 И множество в града се раздвои; един бяха с юдеите, а други с апостолите. 5 И когато се породи стремеж у езичниците и юдеите с началниците им за да ги опозорят и да ги убият с камъни, 6 те се научиха и избягаха в Ликаонските градове, Листра и Дервия, и в околните им места, 7 и там проповядваха благовестието. 8 А в Листра седеше някой си човек немощен в нозете си, куц от рождението си, който никога не бе ходил. 9 Той слушаше Павла като говореше; а Павел като се взря в него и видя, че има вяра да бъде изцелен, 10 рече със силен глас: Стани на нозете си. И той скочи и ходеше. 11 А народът, като видя какво извърши Павел, извика със силен глас, казвайки по Ликаонски: Боговете, оприличени на човеци са слезли при нас. 12 И наречи го Варнава Юпитер, а Павла Меркурий, понеже той бе е главният говорител. 13 И жрецът при Юпитеровото капище, което беше пред града, приведе юнаци и донесе венци на портите, и заедно с народа се канеше да принесе жертва. 14 Като чуха това апостолите Варнава и Павел, раздраха дрехите си, скочиха в сред народа, та извикаха, казвайки: 15 О, мъже, защо правите това: и ние сме човеци със същото естество като вас, и благовествяваме ви да се обрънете от тия сути към живия Бог, който е направил небето, земята, морето, и всичко що има в тях; 16 който през миналите поколения е оставил всичките народи да ходят по своите пътища, 17 ако и да не е преставал да свидетелствува за себе си, като е правил добрини и давал ви е от небето дъждове родовити времена, и е пълнил сърцата ви с храна и веселба. 18 И като казваша това, те едвам възпроизвежда множествата да им не принасят жертва. 19 Между това, дойдоха юдеи от Антиохия и Икония, които убедиха народъта; и те биха Павла с камъни и го

извлякоха вън от града, като мислеха че е умрял. 20 говорят, Яков взе думата и каза: Брата, послушайте А когато учениците още стояха около него, той стана мене: 14 Симон обясни по кой начин Бог най-та влезе в града; и на утринта отиде с Варнава в напред посети езичниците, за да вземе измежду Дервия. 21 И след като проповядваха благовестието тях люде за своето име. 15 С това са съгласни и в този град и придобиха много ученици, върнаха се в пророческите думи, както е писано: 16 "След това Листра, Икония и Антиохия, 22 и утвърдяха душите ще се върна. И пак ще въздигна падналата Давидова скния, И пак ще издигна развалините й, И ще я във вратата, и ги учеха, че през много скърби трябва изправя; 17 За да потърсят Господа останалите да влезем в Божието царство. 23 И след като им ръкоположиха презвитери във всяка църква и се с името ми, 18 Казва Господ, който прави да е помолиха с пост, препоръчаха ги на Господа, в когото известно това от века". (αἰονὶ γε) 19 Затуй, аз съм на бяха повярвали. 24 И като минаха през Писидия, мнение да не отечаваме тия измежду езичниците, дойдоха в Памфилия; 25 И проповядваха учението които се обръщат към Бога; 20 но да им пишем да в Перга, и слязоха в Аталия. 26 Оттам отплуваха се въздържат от оскверненията чрез идоли, чрез за Антиохия, отдено бяха препоръчани на Божията благодат за делото, което сега бяха извършили. 27 И още от старо време по всичките градове е имало като пристигнаха и събраха църквата, те разказаха такива, които са проповядвали Мойсеевия закон, всичко, което беше извършил Бог чрез тях, и как беше отворил за езичниците врата за да повярват. 28 И там преседяха доста време с учениците.

**15** А някои слязоха от Юдея и учеха братята, казвайки: Ако се не обрежете според Мойсеевия обред, не можете се спаси. 2 И тъй, като стана не малко препирня и разискване между тях и Павла и Варнава, братята наредиха Павел и Варнава и някои други от тях да възлязат за тоя въпрос в Ерусалим до апостолите и презвитерите. 3 Те, прочее, изпратени от църквата, минаваха и през Финикия и през Самария, та разказваха за обръщането на езичниците, причиняваха голяма радост на всичките братя. 4 А като стигнаха в Ерусалим, бяха приети от църквата и от апостолите и презвитерите, и разказваха все що беше извършил Бог чрез тях. 5 Но, рекоха те, някои от повярвалите между фарисейската секта станаха та казаха. Нужно е да се обрязват езичниците, и да им се заръча да пазят Мойсеевия закон. 6 Тогава апостолите и презвитерите се събраха да разискат тия въпрос. 7 И след много разпитване Петър стана та им каза: Брата, вие знаете че в първите дни Бог избра между вас мене, щото езичниците чрез моите уста да чутят евангелското учение и да повярват. 8 И сърцеведец Бог им засвидетелствува като даде и на тях Светия Дух, както и на нас; 9 И не направи никаква разлика между нас и тях, като очисти сърцата им чрез вяра. 10 Сега, прочее, защо изпитвате Бога, та да налагате на шията на учениците хомот, който, нито бащите ни, нито ние можехме да носим? 11 Но вярваме, че ние ще се спасим чрез благодатта на Господа Иисуса, също както и те. 12 Тогава цялото множество мълчка и слушаше Варнава и Павла да разказват какви знамения и чудеса Бог беше извършил чрез тях между езичниците. 13 И след като свършиха те да

намериха за добре да изберат изпомежду си човеки, и да ги пратят в Антиохия с Павла и Варнава, - [а именно]: Юда, наречен Варсава, и Сила, водители между братята. 23 И писаха им по тях следното: От апостолите и по-старите братя, поздрав до братята, които са от езичниците в Антиохия, Сирия, и Киликия. 24 Понеже чухме, че някои, които са излезли от нас, ви смущили с думите си, и извратили душите ви, [като ви казват да се обрязвате и да пазите закона,] без да са приели заповед от нас, 25 то ние, като дойдохме до единодушие, намерихме за добре да изберем мъже и да ги пратим до вас заедно с любимите ни Варнава и Павла, 26 човеки, които изложиха живота си на опасност за името на нашия Господ Иисус Христос. 27 И така, изпращаме Юда и Сила, да ви съобщат и те устно същите неща. 28 Защото се видя за добре на Светия Дух и на нас да ви не налагаме никоя друга тегота, освен следните необходими неща: 29 да се въздържате от ядене идоложертвено, кръв, и удавено, тоже и от блудство; от които ако се пазите, добре ще ви бъде. Зравейте. 30 И така, изпратените слязоха в Антиохия, и като събраха всичките вярващи дадоха им посланието. 31 И те, като го прочетоха, зарадваха се за успокоението що им даваше. 32 А Юда и Сила, които бяха и сами пророци, увещаваха братята с много думи и ги утвърдиха. 33 И след като преседяха там няколко време, братята ги оставиха с мир да се върнат при ония, които ги бяха изпратили. 34 Но Сила видя за добре да поседи още там. 35 А Павел и Варнава останаха в Антиохия, и, заедно с мнозина други поучаваха и проповядваха Господното учение. 36 А след няколко дни Павел рече на Варнава: Да се върнем сега по всички градове дето сме

проповядвали Господнето учение, и да нагледаме братята, как са. 37 И Варнава беше на мнение да вземат със себе си Йоана, наречен Марко; 38 а Павел не намираше за добре да вземат със себе си тогова, който се бе отделил от тях още от Памфилия, на Иисуса Христа да излезеш от нея. И излезе в и не отиде с тях на делото. 39 И тъй, възникна разпра същия час. 19 А господарите и като видяха, че излезе (помежду им), така че те се отделиха един от друг; и и надеждата им за печалба, хванаха Павла и Сила та Варнава взе Марка та отплува за Кипър, 40 а Павел ги завлякоха на пазаря пред началниците. 20 И като си избра Сила, и тръгна, препоръчан от братята на Господната благодат. 41 И заминуваше през Сирия и Киликия та утвърждаваше църквите.

**16** О И като видя видението, веднага потърсихме случай да отидем в Македония, като дойдохме до заключение, че Бог ни призовава да проповядваме благовестието на тях. 2 О И като ги изведоха при градските съдии рекоха: Тия човеки са Юдеи и много смущават града ни, 3 Него Павел пожела да води със себе си, затова взе та го обряза поради юдейите, които бяха по онния места; понеже всички знаеха, че баща му беше, грък. 4 И като ходеха по градовете, предаваха им наредбите определени от апостолите и презвитерите в Ерусалим, за да ги пазят. 5 Така църквите се утвърждаваха във вратата, и от ден на ден се умножаваха числено. 6 И апостолите преминаха Фригийската и Галатийската земя, като им се забрани от Светия Дух да проповядват словото в Азия; 7 и като дойдоха срещу Мизия, опитаха се да отидат във Витиния, но Исусовия Дух не им допусна. 8 И тъй, като изминаха Мизия слязоха в Троада. 9 И яви се на Павла нощя видение: един македонец стоеше и се молеше, казвайки: Дойди в Македония и помогни ни. 10 И като видя видението, веднага потърсихме [случай] да отидем в Македония, като дойдохме до заключение, че Бог ни призовава да проповядваме благовестието на тях. 11 И тъй, като отплувахме от Троада, отправихме се право към Самотрак, на утрешния ден в Неапол, 12 и оттам във Филипи, който е главният град на оная Македония, и Римска колония. В този град преседяхме няколко дни. 13 А в събота излязохме вън от портата край една река, дето предполагахме, че става молитва; и седнахме та говорихме на събраниите там жени. 14 И някоя си богояздива жена на име Лидия, от град Тиатир, продавачка на морави платове, слушаше; и Господ отвори сърцето ѝ да внимава на това, което Павел говореше. 15 И като се кръсти тя и домът и, помоли ни, казвайки: Ако ме признавате за вярна Господу, влезте в къщата ми и седете. И принуди ни. 16 И един ден, като отивахме на молитвеното място, срещна ни една мома, която имаше предсказвателен дух и чрез прокобяването си докарваше голяма печалба на господарите си. 17 Тя вървеше подир Павла и нас та викаше, казвайки:

Тия човеки са слуги на всевишния Бог, които вземат със себе си Йоана, наречен Марко; 18 Това тя правеше той се обърна и рече на духа: Заповядвам ти в името на Иисуса Христа да излезеш от нея. И излезе и не отиде с тях на делото. 19 А господарите и като видяха, че излезе (помежду им), така че те се отделиха един от друг; и и надеждата им за печалба, хванаха Павла и Сила та Варнава взе Марка та отплува за Кипър, 20 И като ги изведоха при градските съдии, рекоха: Тия човеки са юдеи и смущават града ни, 21 като проповядват обичаи, които не е позволено на нас, като Римляни, да приемаме или да пазим. 22 На това, народът купно се подигна против тях, и градските съдии им разкъсаха дрехите и заповядаха да ги бият с тояги. 23 И като ги биха много, хвърлиха ги в тъмница, и заръчаха на тъмничния началник да ги варди здраво; 24 като получи такава заповед, хвърли ги във вътрешната тъмница, и стегна добре нозете им в клада. 25 Но по среднощ, когато Павел и Сила се молеха с химни на Бога, а затворниците ги слушаха, 26 внезапно стана голям трус, така че основите на тъмницата се поклатиха и веднага всички врати се отвориха, и оковите на всичките се развързаха. 27 И началникът, като се събуди и видя тъмничните врати отворени, измъкна ножа си и щеше да се убие, мислейки, че затворниците са избягали. 28 Но Павел извика със силен глас, думайки: Недей струва никакво зло на себе си, защото всички сме тук. 29 Тогава началникът поиска светила, скочи вътре, и разтреперан падна пред Павла и Сила; 30 и изведе ги вън и рече: Господа, що трябва да сторя за да се спася? 31 А тे казаха: повярвай в Господа Иисуса (Христа), и ще се спасиш, ти и домът ти. 32 И говориха Господнето учение на него и на всички, които бяха в дома му. 33 И той ги взе в същия час през нощта та им изми раните; и без забава се кръсти, той той и всичките негови. 34 И като ги заведе в къщата си, сложи им трапеза; и, повярвал в Бога, зарадва се с целия си дом. 35 А когато се разсъмна, градските съдии пратиха палачите да рекат: Пусни онния човеки. 36 И началникът съобщи думите на Павла, казвайки: Градските съдии са пратили да ви пуснем; сега, прочее, излезте и си идете с мир. 37 Но Павел им рече: Биха ни публично без да сме били осъдени, нас, които сме Римляни, и ни хвърлиха в тъмница; и сега тайно ли ни изваждат? То не става; но те нека дойдат и ни изведат. 38 И палачите съобщиха тия думи на градските съдии; а те като чуха, че били Римляни, уплашиха се; 39 и дойдоха ти помолиха да бъдат снизходителни, и като ги изведоха поканиха ги да си отидат от града. 40 А те, като излязоха от тъмницата, влязоха у Лидини, и, като видяха братята, увещаха ги, и си заминаха.

**17** И като минаха през Амфипол и Аполония, друго, освен да разказват или да слушат нещо по-пристигнаха в Солун, дето имаше юдейска ново). **22** И тъй, Павел застана в сред Ареопага и синагога. **2** О Защото внасяш нещо странно в ушите каза: Атиняни, по в с и ч к о гледам, че сте много ни; бихме обичали, прочее, да узнаем какво ще е набожни. **23** Защото, като минавах и разглеждах то. **3** та им поясняваше и доказваше, че Христос предметите, на които се кланяте, намерих един трябваше да пострада и да възкръсне от мъртвите, жертвеник, на който бе написано: На непознатия Бог. и че тоя Иисус, когото, каза той, аз ви проповядвам, е Онова, прочее, на което се кланяте, без да го знаете, Христос. **4** и някои от тях се убедиха и дружеха с това ви проповядвам. **24** Бог, който е направил света Павла и Сила, така и голямо множество от набожните и всичко що е в него, като е Господар на небето и на гърци и не малко от по-първите жени. **5** Но юдите, земята, не обитава в ръкотворни храмове, **25** нито подбудени от завист, взеха си неколцина лоши човеци му са потребни служения от човешки ръце, като да от мързеливците по пазаря, и като събраха тълпа, би имал нужда от нещо, понеже сам той дава на размирявала града; и нападнаха на Ясоновата къща всички и живот и дишане и всичко; **26** и направил та търсеха Павла и Сила за да ги изведат пред е от една кръв всички човешки народи да живеят народа. **6** Но като ги не намериха, завлякоха Ясона по цялото лице на земята, като им е определил и някои от братята пред градоначалниците и викаха: предназначени времена и пределите на заселищата Тия, които изопачиха света, дойдоха и тук; **7** и им; **27** за да търсят Бога, та дано биха го поне Ясон ги е приел; и те всички действуват против напипали и намерили, ако и да той не е далеч от Кесаревите укази, казвайки, че имало друг цар, Иисус. всеки един от нас; **28** защото в него живеем, движим **8** И народът и градоначалниците, като чуха това, се се, и съществуваме; както и някои от вашите поети смутиха. **9** Но като взеха поръчителство от Ясона са рекли, "Защото дори негов род сме". **29** И тъй, като и от другите пуснаха ги. **10** А братята незабавно сме Божий род, не бива да мислим, че Божеството изпратиха Павла и Сила през нощ в Берия; и те е подобно на злато, или на сребро, или на камък; като стигнаха там, отидоха в юдейската синагога. изработен с човешко изкуство и измишление. **30** **11** И Беряните бяха по-благородни от Солунците, Бог, прочее, без да държи бележка за времената защото приеха учението без всякакъв предразсъдък, на невежеството, сега заповядва на всички човеци и всеки ден изследваха писанията да видят дали навсякъде да се покаят, **31** тъй като е назначен ден, това е вярно. **12** И така мнозина от тях повярваха, и когато ще съди вселената справедливо чрез човека, от високопоставените ъркини и от мъжете не малко. когото е определил; за което и е дал уверение **13** Но Солунските юдеи, като разбраха, че и в Берия на всички, като го е възкresил от мъртвите. **32** А се проповядва от Павла Божието учение, дойдоха като чуха за възкресението на мъртвите, едни се и там та подбудиха и смутиха народа. **14** Тогава подиграваха, а други рекоха: За тоя предмет пак ще братята изведнъж изпратиха Павла да отиде към те слушаме. **33** И така Павел си излезе между тях. морето; а Сила и Тимотей останаха още там. **15** А **34** А някои мъже се прилепиха при него и повярваха, ония, които придржаваха Павла, заведоха го до между които беше и Дионисий Ареопагит, още една Атина; и като получиха от него заповед до Сила и жена на име Дамар, и други с тях.

Тимотея да дойдат колкото се може по-скоро при него, заминаха си. **16** А като ги чакаше Павел в Атина, духът му се възмущаваше дълбоко, като гледаше града пълен с идоли. **17** И тъй разискваше в синагогата с юдите и с набожните, и по пазаря всеки ден с ония, с които се случеше да среща. **18** Тоже и някои от Епикурейските и Стоическите философи се препираха с него; и едни рекоха: Какво иска да каже тоя празнословец? а други: види се, че е проповедник на чужди богове: защото проповядваше Иисуса и възкресението. **19** Прочее, взеха та го заведоха на Ареопага, като казваха: можем ли да знаем какво е това ново учение, което ти проповядваш? **20** Защото внасяш нещо странно в ушите ни; бихме обичали, прочее, да узнаем какво ще е то. **21** (А всичките Атиняни и чужденци, които престояваха там, не си прекарваха времето с нищо

**18** Подир това Павел тръгна от Атина и дойде в Коринт, **2** О когато го замолиха да поседи повечко време, той не склони; **3** И понеже имаше същото занятие, седеше у тях и работеха; защото занятието им беше да правят шатри. **4** И всяка събота той разискваше в синагогата с юдеи и гърци, и се стараеше да ги убеждава. **5** А когато Сила и Тимотей слязоха от Македония, Павел се притесняваше от своя дух да свидетелствува на юдите, че Иисус е Христос. **6** Но понеже те се противяха и хулеха, той отърси дрехите си и рече: Кръвта ви да бъде на главите ви; аз съм чист от нея; отсега ще отивам между езичниците. **7** И като се премести оттам, дойде в дома на някого си на име Тит Юст, който се кланяше на Бога, и чиято къща беше до синагогата. **8** А Крисп, началникът на синагогата, повярва в

Господа с целия си дом; и мнозина от Коринтяните, като слушаха, вярваха и се кръщаваха. 9 И Господ кръщавал с кръщението на покаяние, като е казвал каза на Павла ноща във видение: Не не бой се, но на людете да вярват в тогова, който щеше да дойде говори и не мълквай; 10 защото аз съм с тебе, и подир него, сиреч в Иисуса. 5 И като чуха това, никой няма да те нападне та да ти стори зло; защото кръстиха се в името на Господа Иисуса. 6 И като имам много люде в тия град. 11 И той преседя там положи Павел ръце на тях, Светия Дух дойде на година и шест месеца та ги поучаваше в Божието тях; и говореха други езици и пророкуваха. 7 И те слово. 12 А когато Галион беше управител в Ахая, всички бяха около дванадесет мъже. 8 И той влезе в юдите се подигнаха единодушно против Павла, синагогата, дето говореше дързостно; и в разстояние доведоха го пред съдилището, и казаха: 13 Тоя на три месеца разискваше с людете и ги увещаваше убеждава човечите да се кланят на Бога несъгласно за някои неща отнасящи се до Божието царство. 9 закона. 14 Но когато Павел щеше да отвори уста, А понеже някои се закоравяваха и не вярваха, но Галион рече на юдите: Ако беше ако беше въпрос злословеха учението пред народа, той се оттегли от за някоя неправда или гръзно злодеяние, о юдеи, тях и отдели учениците та разискваше всеки ден в разбира се би трябвало да ви търпя; 15 но ако училището на Тирана. 10 И това се продължава две въпросите са за учение, за имена и за вашия закон, години, така щото всички, които живееха в Азия, и гледайте си сами; а не ща да съм съдия на такива юдеи и гърци, чуха Господното учение. 11 При това, работи. 16 И изпъди ги от съдилището. 17 Тогава те Бог вършеше особено велики дела чрез ръцете на всички хванаха началника на Синагогата Состена, та Павла; 12 дотолку щото, когато носеха по болните го биха пред съдилището; но Галион, не искаше и да кърпи или престилики от неговото тяло, болестите се знае за това. 18 А Павел, след като поседя там още отмахваха от тях, и злите духове излизаха. 13 А някои доволно време, прости се с братята си, и отплува за от юдейските скитници заклинатели предприеха Сирия (и с него Прискила и Акила), като си отстрига да произнасят името на Господа Иисуса над тия, главата в Кенхрея, защото имаше обрек. 19 Като които имаха зли духове, казвайки: Заклевав ви в стигнаха Ефес, той ги оставил там, а сам влезе в Иисуса, когото Павел проповядва. 14 И между тия, Синагогата и разискваше с юдите. 20 но се прости които вършеха това, бяха седемте синове на някой с тях, казвайки; Ако ще Бог, пак ще се върна при си юдеин Скева, главен свещеник. 15 Но веднъж вас. И отплува от Ефес. 21 А когато го замолиха злият дух в отговор им рече: Иисуса признавам, и да поседи повечко време, той не склони; 22 И като Павла знае; но вие кои сте? 16 И човекът, в когото слезе в Кесария, възлезе в Ерусалим та поздрави беше злия дух, скочи върху тях, и, като надви на църквата и после слезе в Антиохия. 23 И като поседя двамата, превъзмогна над тях, така щото голи и там няколко време, излезе и обикаляше наред ранени избягаха от оная къща. 17 И това стана Галатийската и Фригийската страна та утвърждаваше известно на всички Ефески жители, и юдеи и гърци; всичките ученици. 24 И някой си юдеин на име и страх обзе всички тях, и името на Господа Иисуса Аполос, роден в Александрия, човек учен и силен в се възвеличаваше. 18 И мнозина от повярвалите писанията, дойде в Ефес. 25 Той беше наставен в дохождаха та се изповядваха и изказваха делата Господния път, и, бидейки по дух усърден, говореше си. 19 Мнозина още и от тия, които правеха магии, и поучаваше прилежно за Иисуса то а познаваше донасяха книгите си и ги изгаряха пред всичките; само Йоановото кръщение, 26 Той почна да говори и като пресметнаха цената им, намериха, че бе дързостно в синагогата; но Прискила и Акила, като го петдесет хиляди сребърници. 20 Така силно растеше чуха, прибраха го и му изложиха по-точно Божия път. и преодоляваше Господното учение. 21 И като 27 И когато се канеше да замине за Ахая, братята свърши това, Павел чрез Духа стори намерение да го настърчиха, и писаха до учениците да го приемат; отиде в Ерусалим след като обиколи Македония и и той като дойде помогна много на повярвалите чрез Ахая, казвайки: като постоя там, трябва да видя и благодатта; 28 защото сильно опровергаваше юдите, Рим. 22 И прати в Македония двама от тия, които и то публично, като доказваше от писанието, че Иисус му помагаха, Тимотея и Ераст; а той остана за е Христос.

**19** А когато Аполос беше в Коринт, Павел, след като беше минал през горните страни, дойде в Ефес, дето намери някои ученици. 2 И рече им: Прихехте ли Светия Дух като повярвахте? А те му отговориха: Даже не сме чули дали има Свети Дух. 3 И рече: А в що се кръстихте? А те рекоха:

иде нашето богатство. 26 И вие виждате и чуете, че напред, та ни чакаха в Троада; 6 и ние отплувахме не само в Ефес, но почти в цяла Азия, той Павел е от Филипи подир дните на безквасните хлябове, придумал и обърнал големи множества, казвайки, че и за пет дена дойдохме при тях в Троада, дето не са божове тия, които са с ръка направени. 27 И преседяхме седем дена. 7 И в първия ден на има опасност не само това наше занятия да изпадне седмицата, когато бяхме събрани за разчупването в презрение, но и калището на великата богиня на хляба, Павел беседваше с тях понеже щеше Диана да счита за нищо, и даже да се свали от да отпътува на сутринта; и продължи словото си величието си оная, на която цяла Азия и вселената до среднощ. 8 И имаше много светила в горната се кланя. 28 Като чуха това, те се изпълниха с гняв стая, дето бяхме събрани. 9 И едно момче, на име та викаха, казвайки: Велика, е Ефеската Диана! Ефтих, което седеше на прозореца, беше заспало 29 И смущението се разпростря по града; и като дълбоко, и когато Павел беседваше още по-надълго, уловиха македонците Гаия и Аристарх, Павловите бидейки обладано от сън, падна долу от третия спътници, единодушно се спуснаха в театъра. 30 етаж; и дигнаха го мъртво. 10 Но Павел слезе и, като А когато Павел искаше да влезе между народа, падна на него, прегърна го, и рече: Не се беспокойте, учениците не го пуснаха. 31 Така някой от Азийските защото животът му е в него. 11 След това той се началници, понеже му бяха приятели, пратиха до качи горе, разчули хляба та похална, и приказва него да го помолят да се не показва в театъра. пак надълго до зори, и така тръгна. 12 А момчето 32 И тъй, едни викаха едно, а други друго; защото доведоха живо, и не малко се утешиха. 13 А ние навалицата беше разбъркана и знаеше защо се бяха тръгнахме по-напред за кораба и отплувахме за стекли. 33 А някои се бяха стекли от народа изкараха Асон, дето щяхме да приберем Павла; понеже така Александра да говори, понеже юдите посочиха беше поръчал, като щеше да отиде пеш. 14 И когато него; и Александър помаха с ръка и щеше да даде се събра с нас в Асон, прибрахме го и дойдохме в обяснение пред народа. 34 Но като го познаха, че Митилин. 15 И оттам като отплувахме, на утрешния е юдин, всички едногласно викаха за около два ден дойдохме срещу Хиос, а на другия стигнахме в часа: Велика е Ефеската Диана! 35 Тогава градският Самос; и [като преседяхме в Тролилия] на следващия писар, като въдвори тишина между народа, каза: ден дойдохме в Милит. 16 Защото Павел бе решил Ефесиян, кой е оня човек, който не знае, че град да отмине Ефес, за да не се бави в Азия, понеже Ефес е пазач на калището на великата Диана и на бързаше, ако му беше възможно, да се намери в падналия от Юпитера идол? 36 И тъй, понеже това е Ерусалим за деня на Петдесетницата. 17 А от Милит неоспоримо, вие трябва да мирувате и да не правите прати в Ефес да повикат църковните презвитери. нищо несмислено. 37 Защото сте довели тук тия 18 И като дойдоха при него, рече им: Вие знаете човеци, които нито са светотатци, нито хулят нашата по какъв начин, още от първия ден когато стъпих богиня. 38 Прочее, ако Димитър и занаятчиите, които в Азия, прекарах всичкото време между вас 19 в са с него, имат спор с някого. съдилищата заседават, служене на Господа с пълно смиреномъдрие, със има и съдийски чиновници, нека се съдят едни други. съзли, и с напасти, които ме сполетяха от заговорите 39 Но ако търсите нещо друго, то ще се реши в на юдите; 20 как не се посвених да ви изява всичко редовното събрание. 40 Защото има опасност да ни что е било полезно, и да ви поучавам и публично и обвинят поради днешното размирье, понеже няма къщите, 21 като проповядвах и на юдеи и на гърци никаква причина за него; и колкото за това, ние не покаяние спрямо Бога и вяра спрямо нашия Господ ще можем да оправдаем това стичане. 41 И като Иисус Христос. 22 И сега, ето, аз заставен духом, рече това, разпусна събранието.

**20** След утихването на мълвата Павел повика учениците и, като ги увеща, прости се с тях и тръгна да отиде в Македония. 2 И като мина през ония места та увеща учениците с много думи, дойде в Гърция. 3 И като преседя там три месеца, понеже юдите направиха заговор против него във времето на тръгването му за Сирия, той реши да се върне през Македония, 4 И придружиха го до Азия Берянина Сосипатър Пиров, и от Солунците Аристарх и Секунд; още и Гай от Дервия и Тимотей, а от Азия Тихик и Трофим. 5 А тия бяха отишли по-

там, 23 освен че Светият Дух ми свидетелствува във всеки град, казвайки, че вързвания и скърби ме очакват. 24 Но не се скъпя за живота си, като че ми се свиди за него, в сравнение с това, да изкарам пътя си и служенето, което приех от Господа Иисуса, да проповядвам благовестието на Божията благодат. 25 И сега, ето, аз знам, че ни един от вас, между които минах та проповядвах Божието царство, няма вече да види лицето ми. 26 Затова, свидетелствувах ви в този ден, че аз съм чист от кръвта на всички; 27 защото не се посвених да ви изява всичката Божия воля. 28 Внимавайте на себе си и на цялото стадо,

в което Светият Дух ви е поставил епископи, да го молихме да не възлиза в Ерусалим. 13 Тогава пасете църквата на Бога, която той придоби със Павел отговори: Що правите вие, като плачете та ми собствената си кръв. 29 Аз зная, че подир моето съкрушавате сърцето? защото аз съм готов не само заминаване ще навлязат между вас свирепи вълци, да бъда вързан, но и да умра в Ерусалим, за името които няма да жаят стадото; 30 и от самите вас на Господа Иисуса. 14 И понеже той беше неумолим, ще се издигнат човеци, които ще говорят извратено, ние мълънхаме и рекохме: да бъде Господнята воля, та ще отвлечат учениците след себе си. 31 Затова, 15 И след тия дни приготвихме се за път и възлязохме бдете, и помнете, че за три години, дене и нощем, в Ерусалим. 16 С нас дойдоха и някои от учениците не престанаха да поучавам със сълзи всеки един от в Кесария, и ни водеха при някого си Мнасона, вас. 32 И сега препоръчвам ви на Бога и на словото Кипранин, отдавнашен ученик, у когото щяхме да на неговата благодат, което може да ви назидава и бъдем гости. 17 И като стигнахме в Ерусалим, да ви даде наследството между всичките осветени. братята ни приеха с радост. 18 И на утрешния ден 33 Никому среброто или златото или облеклото не Павел влезе с нас при Якова, дето присъствуваха съм пожелал. 34 Вие сами знаете, че тия мои ръце всичките презвитери. 19 И като ги поздрави, разказа послужиха за моите нужди и за нуждите на ония, им едно по едно всичко що Бог беше извършил които бяха с мене. 35 Във всичко ви показвах, че така между езичниците чрез неговото служение. 20 А те, трудещи се трябва да помагате на немощните, и да като чуха, прославиха Бога. Тогава му рекоха: Ти помните думите на Господа Иисуса, как той е казал, виждаш, брате, колко десетки хиляди повярвали По-блажено е да дава човек отколкото да приема. 36 юдеи има, и те всички ревностно поддържат закона. Като изговори това, коленичи и се помоли с всички 21 А за тебе са уведомени, че ти си бил учител всичките тях. 37 И всички плакаха много; и паднаха на шията юдеи, които са между езичниците, да отстъпят от на Павла и го целуваха. 38 наскърбени най-много за чадата си, нито да държат старите обреди. 22 И думата, която каза, че няма вече да видят лицето му. И го изпратиха до кораба.

**21** Като се разделихме от тях и отплувахме, дойдохме право на Кос, а на утрешния ден на Родос, и оттам на Патара. 2 И като намерихме кораб, който заминаваше за Финикия, качихме се на него и отплувахме. 3 И когато Кипър се показа, оставихме го отляво, плувахме към Сирия, и слязохме в Тир; защото там щеше кораба да се разтовари. 4 О И като му позволи, Павел застана на стъпалата и помаха с ръка на людете; а като се въдвори голяма тишина, почна да им говори на еврейски, казвайки: 5 И когато прекарахме тия дни, излязохме и отивахме си; и те всичките с жените и децата си, ни изпратиха до отвън града; и, коленичили на брега, помолихме се. 6 И като се простихме един с друг, ние се качихме на кораба, а те се върнаха у дома си. 7 И ние, като отплувахме от Тир, стигнахме в Птолемаид, дето поздравихме братята и преседяхме у тях един ден. 8 А на утрешния ден тръгнахме и стигнахме в Кесария; и влязохме в къщата на благовестителя Филипа, който бе един от Седмината дякони и останахме у него. 9 А той имаше четири дъщери девици, които пророкуваха. 10 И след като бяхме преседяли там много дни, един пророк на име Агав слезе от Юдея. 11 И като дойде при нас, взе Павловия пояс та си върза нозете и ръцете, и рече: Ето що казва Светия Дух, Така юдейте в Ерусалим ще вържат человека чийто е тоя пояс, и ще го предадат в ръцете на езичниците. 12 И като чухме това, и ние и тамошните

23 Затова направи каквото ти кажем. Между нас има четирима мъже, които имат обрек; 24 земи ги, извърши очищението си заедно с тях, и иждиви за тях за да обръснат главите си; и така всички ще знаят, че не е истинна това, което са чули за тебе, но че и ти постъпваш порядъчно и пазиш закона. 25 А колкото за повярвалите езичници, ние писахме решението си да се вардят от ядене идоложертвено, кръв, удавено, тоже и от блудство. 26 Тогава Павел взе мъжете; и на утрешния ден, като извърши очищението заедно с тях, влезе в храма и обяви кога щяха да свършат дните, определени за очищението, когато щеше да се принесе принос за всеки един от тях. 27 И когато седемте дена бяха на свършване, юдейте от Азия, като го видяха в храма, възбудиха целия народ, туриха ръце на него, и викаха: 28 О, Израилянин, помогай! Това е човекът, който на всякъде учи всичките против народа ни, против закона, и против това място; а освен това въведе и гърци в храма, и оскверни това свето място. 29 (Заштото преди това бяха видели с него в града Ефесянини Трофим и мислеха, че Павел го е въвел в храма.) 30 И целият град се развърнува и людете се стекоха; и като уловиха Павла, извлякоха го вън от храма; и веднага се затвориха вратите. 31 И когато щяха да го убият, стигна известие до хилядника на полка, че целият Ерусалим е размирен; 32 и той завчаш взе войници и стотици та се завлече долу върху тях. А те, като

видяха хилядника и войниците, престанаха да бият него пред всичките човеци за това, което си видял и Павла. 33 Тогава хилядникът се приближи та го хвани чул. 16 И сега, защо се бавиш? Стани, кръсти се и се заповядя да го оковат с две вериги, и разпитваше, омий от греховете си, и призови неговото име. 17 И кой е той и що е сторил. 34 А между навалицата един като се върнах в Ерусалим, когато се молех в храма, виках едно а други друго; и понеже не можеше да дойдох в изстъпление, 18 и видях го да ми казва: разбере същността на работата поради смущението, Побързай да излезеш скоро из Ерусалим; защото заповядя да го закарат в крепостта. 35 А като стигна няма да приемат твоето свидетелство за мене. 19 И до стъпалата, войниците го дигнаха и носеха поради аз рекох, Господи, те знаят, че аз затварях и биех по насилието на навалицата; 36 защото всичките люде синагогите ония, които вярваха в тебе; 20 и когато се вървях подире и виках: Махни го от света! 37 И проливаше кръвта на твоя мъченик Стефана, и аз когато щях да въведат Павла в крепостта, той каза бях там и одобрявах, като вардех дрехите на тия, на хилядника: Позволено ли ми е да ти кажа нещо? които го убиваха. 21 Но той ми рече, Иди, защото ще А той рече: Знаеш ли гръцки? 38 Не си ли тогава оня те пратя далеч между езичниците. 22 До тая дума го египтянин, който преди няколко време размири и слушаха; а тогаз извикаха със силен глас, казвайки: изведе в пустинята четирите хиляди мъже убийци? Да се махне такъв от земята! защото не е достоен 39 А Павел рече: Аз съм юдеин от Тарс Килийски, да живее. 23 И понеже те викаха, мятаха дрехите гражданин на тоя знаменит град; и ти се моля да ми си, и хвърляха прах по въздуха, 24 хилядникът позволиши да поговоря на людете.

**22** О И рекох, Какво да сторя Господи? И Господ ми реше, Стани, иди в Дамаск, и там ще ти се каже за всичко що ти е определено да сториш. 2 (И като чуха, че им говори на еврейски, те пазеха още по-голяма тишина; и той каза): 3 Аз съм юдеин, роден в Тарс Килийски, а възпитан в тия град при Гамалиловите нозе, изучен строго в предадения от бащите ни закон. И бях ревностен за Бога, както сте и всички вие днес, 4 и гонех съмът последователите на тия път, като връзвах и предавах на затвор и мъже и жени; 5 както свидетелствува за мене и първосвещеникът и цялото старейшинство, от които бях взел и писма до братята евреи в Дамаск, дето отивах да закарам вързани в Ерусалим и ония, които бяха там, за да ги накажат. 6 И когато вървях и приближих Дамаск, къде пладне, внезапно блесна от небето голяма светлина около мене. 7 И паднах на земята и чух глас, който ми каза: Савле, Савле, защо ме гониш? 8 А аз отговорих, Кой си ти, Господи? И рече ми, Аз съм Иисус Назарянин, когото ти гониш. 9 А другарите ми видяха светлината, но не чуха гласа на тогова, който ми говореше. 10 И рекох: Какво да сторя Господи? И Господ ми рече: Стани, иди в Дамаск, и там ще ти се каже за всичко що ти е определено да сториш. 11 И понеже от блясъка на оная светлина изгубих зрението си, другарите ми ме поведоха за ръка, и така влязох в Дамаск. 12 И някой си Анания, човек благочестив по закона, удобрен от всички там, живеещи юдеи, 13 дойде при мене, и като застана и се наведе над мене, рече ми, Брате Савле, прогледай. И аз начаса получих зрението си и прогледнах на него. 14 А той рече, Бог на бащите ни те е пред назначен да познаеш неговата воля, да видиш праведника, и да чуеш глас от неговите уста; 15 защото ще бъдеш свидетел за

така против него. 25 И когато го бяха разтегнали с ремъци, Павел рече на стотника, който стоеше там: Законно ли е вам да бичувате един римлянин, и то неосъден? 26 Като чу това, стотникът отиде да извести на хилядника, казвайки: Какво правиш? защото тия човек е римлянин. 27 Тогава хилядникът се приближи и му рече: Кажи ми, римлянин ли си ти? А той каза: римлянин. 28 Хилядникът отговори: С много пари съм добил това гражданство. А Павел рече: Но аз съм се и родил в него. 29 Тогава веднага се оттеглиха от него тия, които щях да го изпитват. А хилядникът се уплаши като разбра, че е римлянин, понеже го беше вързал. 30 На утринта, като искаше да разбере същинската причина, по която юдеите го обвиняваха, той го развърза, заповядва да се съберат първосвещениците и целият им синедрион, и доведе долу Павла та го постави пред тях.

**23** И Павел, като се вгледа в синедриона рече: Братя, до тоя ден съм живял пред Бога със съвършено чиста съвест. 2 О А той рече: юдеите се нагласиха да те замолят да заведеш Павла утре долу в Синедриона, като че ли искаш да разпиташ по-точно за него. 3 Тогава Павел му рече: Бог ще удари тебе, стено варосана; и ти си седнал да ме съдиш по закона, а против закона заповядваш да ме ударат! 4 А стоящите наоколо рекоха: Божия първосвещеник ли хулиш? 5 И Павел рече: Не знаех, братя, че той е първосвещеник, защото е писано: "Да не злословиш началника на рода си." 6 А когато Павел позна, че едната част са садукеи, а другите фарисеи, извика в синедриона: Братя, аз съм фарисей, син на фарисей; съдят ме поради надеждата и учението за възкресението на мъртвите. 7 И когато рече това,

възникна разпра между фарисеите и садукеите; щяха да го убият; но аз пристигнах с войниците та И събранието се раздели. 8 Защото садукеите го избавих, понеже се научих, че бил римлянин. 28 казват, че няма възкресение, нито ангел, нито дух; а И като поисках да разбера причината, по която го фарисеите признават и двете. 9 И така възникна обвиняваха, заведох го долу в синедриона им; 29 и голяма гълчка; и някои книжници от фарисейската намерих, че го обвиняват за въпроси от техния закон; страна станаха та се препираха казвайки: Никакво нямаше обаче никакво обвинение в нещо достойно зло не намираме у този човек; и какво да направим за смърт или окови. 30 И понеже ми се подсказа, ако му е говорил дух или ангел? 10 И понеже че щяло да има заговор против човека, веднага го разпрята стана голяма, хилядникът, бойки се да изпратих при тебе, като заръчах и на обвинителите не би да разъяснат Павла, заповядъ на войниците му да се изкажат пред тебе против него. [Остани със да слязат и да го грабнат изпомежду им, и да го заведат в крепостта. 11 И през следващата нощ заповед, взеха Павла и го заведоха през нощта в Господ застана до него и рече: Дерзай, защото както Антипатрида. 32 И на утринта оставиха конници си свидетелствувал за мене в Ерусалим, така трябва да отидат с него, а те се върнаха в крепостта. 33 да свидетелствуваш и в Рим. 12 И като се разсъмна, А конниците, като влязоха в Кесария и върчиха юдеите направиха заговор, влязоха под проклетия, писмото на управителя, представиха му и Павла. 34 и рекоха, че няма да ядат нито да пият додето не А като го прочете, попита го от коя област е; и като убилят Павла. 13 Тия, които направиха този заговор, разбра, че е от Киликия, рече: 35 Ще те изслушаме когато дойдат и обвинителите ти. И заповядва да го бяха повече от четиридесет души. 14 Те дойдоха вардят в Иродовата претория.

**24** О когато управителят кимна на Павла да вземе думата, той отговори: Понеже зная, че от много години ти си бил съдия на този народ, аз на ради сърце говоря в своя защита; 2 О Или тия сами нека кажат каква неправда са намерили в мене когато застанах пред синедриона, 3 то ние с пълна благодарност по всяка къв начин и всякъде посрещаме това. 4 Но за да те не отегчавам повече, моля те да имаш снизходжение и ни изслушащ накратко, 5 понеже намерихме, че този човек е заразител и размирник между всичките юдеи по вселената, още и водач на Назарейската ерес; 6 който се опита и храма да оскверни; но ние го уловихме, [и поискахме да го съдим по нашия закон; 7 но хилядникът Лисий дойде и с голямо насилиство го изтъръга от ръцете ни, и заповядъ на обвинителите му, да дойдат при тебе]. 8 А ти, като сам го изпитаха, ще можеш да узнаеш от него всичко това, за което го обвиняваме. 9 И юдеите потвърдиха, казвайки, че това е вярно. 10 А когато управителят кимна на Павла да вземе думата, той отговори: Понеже зная, че от много години ти си бил съдия на този народ, аз на драго сърце говоря в своя защита, 11 защото можеш да се научиш, че няма повече от дванадесет дена откак възлязох на поклонение в Ерусалим. 12 И не са ме намирали нито в храма, нито в синагогите, нито в града, да се препирам с някого или да размирявам народа. 13 И те не могат да докажат пред тебе това, за което ме обвиняват сега. 14 Но това ти изповядвам че, според учението което те наричат ерес, така служа на башния ни Бог, като вярвам всичко що е по закона и е писано в пророците, 15 и че се надявам на Бога, че ще

има възкресение на праведни и неправедни, което възлезеш в Ерусалим, и там да се съдиш за това и те сами приемат. 16 Затова и аз се старая да пред мене? 10 А Павел каза: Аз стоя пред Кесаревото имам всяко непорочна съвест и спрямо Бога и съдилище, дето трябва да бъда съден. На юдите спрямо човеците. 17 А след изтичането на много не съм сторил никаква вреда, както и ти твърде години, дойдох да донеса милостини, на народа си и добре знаеш. 11 Прочее, ако съм злодеец, и съм приноси. 18 А когато ги принасях те ме намериха в сторил нещо достойно за смърт, не бягам от смъртта; храма очищен, без да има навалица или размирие; но ако ни едно от нещата, за които ме обвиняват 19 но имаше някои юдеи от Азия, който трябаше да тия не е истинно, никой не може да ме предаде се представят пред тебе и да ме обвинят, ако имаха за да им угоди. Отнасям се до Кесаря. 12 Тогава нещо против мене. 20 Или тия сами нека кажат каква Фест, след като поразиска въпроса съсъвета, неправда са намерили [в мене], когато застанах пред отговори: Отнесь си се до Кесаря; при Кесаря ще синедриона, 21 освен ако е само в този вик, който отидеш. 13 А като изминаха няколко дни, цар Агрипа издадох като стоях между тях, Поради учението за и Вернику дойдоха в Кесария да поздравят Феста. възкресението на мъртвите ме съдите днес. 22 А 14 И като се бавиха там доста време, Фест доложи Феликс, като познаваше доста добре това учение, ги Павловото дело пред царя, казвайки: Има един отложи, казвайки: Когато слезе хилядникът Лисий човек оставен от Феликс в окови. 15 За него когато ще разреша делото ви. 23 И заповяда на стотника бях в Ерусалим, първосвещениците и юдейските да вардят Павла, но да му дават известна свобода, старейшини ми подадоха жалба и искаха да го съдят. и да не възпират никого от приятелите му да му 16 Но им отговорих, че римляните нямат обычай да прислужва. 24 След няколко дни Феликс дойде с жена предават някой човек [на смърт] преди обвиненият си Друсилия, която беше юдейка, и прати да повикат да е бил поставен лице с лице с обвинителите си, Павла, от когото слуша за вярата в Христа Иисуса. 25 и да му е дал случай да говори в своя защита И когато той говореше за правда, за себеобуздане, относно обвинението. 17 И тъй, когато дойдоха тук и за бъдещия съд, Феликс уплашен отговори: За сега заедно с мене, на следния ден незабавно седнах на си иди; и когато намеря време, ще те повикам. 26 съдийския стол и заповядах да доведат човека. 18 Между това, той се надяваше, че ще получи пари от Но когато обвинителите му застанаха, не го обвиниха Павла; затова и по-честично го викаше да приказваше в никое от лошите дела каквите аз предполагах; 19 с него. 27 Но като се навършиха две години, Феликс но имаха против него никакви разисквания за техните биде заместен от Порций Фест, а понеже искаше да си вярвания, и за някой си Иисус, който бил умрял, за спечели благоволението на юдите, Феликс оставил когото Павел твърдеше, че е жив. 20 И аз, понеже бях в недоумение как да изпитам за такива неща, попитах да ли би отишъл в Ерусалим, там да се съди за това. 21 Но понеже Павел се отнесе до решението на Августа, за да се опази за него, заповядах да го пазят докле го изпратя при Кесаря. 22 Тогава Априла рече на Феста: Искаше ми се и мене да чуя този човек. И той каза: Утре ще го чуеш. 23 На утрешния ден, когато Агрипа и Вернику дойдоха с голям блъск и влязоха в съдебната стая с хилядниците и по-видните граждани, Фест заповяда та доведоха Павла. 24 Тогава Фест каза: Царю Агрипо, и всички, които присъствувате с нас, ето човека, за когото целият юдейски народ ми представиха жалба, и в Ерусалим и тута, като крещяха, че той не трябва вече да живее. 25 Но аз намерих, че не е сторил нищо достойно за смърт; и понеже той сам се отнесе до Августа, реших да го изпратя. 26 А за него нямам нищо положително да пиша на господаря си; затова го изведох пред вас, и особено пред тебе, царю Агрипо, та, като стане разпитването му, да имам какво да пиша. 27 Защото ми се вижда неразумно, като изпращам човек вързан, да не изложа и обвиненията против него.

**25** А Фест, като зае областта си, подир три дни възлезе от Кесария в Ерусалим. 2 Тогава първосвещениците и юдейските първенци му подадоха жалба против Павла, 3 и молейки му се искаха да склони на това против него, - да изпрати да го доведат в Ерусалим; като [крайаха да] поставят засада и да го убият на пътя. 4 Фест обаче отговори, че Павел вече се пази под стража в Кесария, и че сам той скоро щеше да тръгне за там; 5 затова, рече той, влиятелните между вас нека слязат с мене; а ако има нещо криво в човека, нека го обвинят. 6 И като преседя между тях не повече от осем или десет дена, той слезе в Кесария, и на утрешния ден седна на съдийския стол и заповяда да доведат Павла. 7 И като дойде, юдите, които бяха слезли от Ерусалим, го обиколиха и обвиняваха го с много и тежки обвинения, които не можеха да докажат; 8 но Павел в защитата си казваше: Нито против юдейския закон, нито против храма, нито против Кесаря съм извършил никакво престъпление. 9 Но Фест, понеже искаше да спечели благоволението, на юдите, в отговор на Павла каза: Щеш ли да

**26** Тогава Агрипа рече на Павла: Позволява ли се да говориш за себе си. И така, Павел простира ръка и почна да говори в своя защита: 2 Честит се високопоставен, без да говоря нищо друго освен считам, царю Агрипо, задето пред тебе ще се защитя това, което пророчите и Моисей са говорили, че днес относно всичко, за което ме обвиняват юдеите, щеше да бъде, 23 сиреч, че Христос трябваше да з а най-вече защото си вещ във всичките обреди и пострада, и че той, като възкръсне пръв от мъртвите, разисквания между юдеите; затова ти се моля да ме изслушаш с търпение. 4 Какъв, прочее, беше Моя живот още от младини, това всичките юдеи Фест, извика със силен глас: Полудял си, Павле; знаят, понеже се прекара отначало между народа голямата ти ученост те докарва до лудост. 25 А ми в Ерусалим. 5 Защото ме познават от начало, Павел рече: Не съм полудял, честити Фесте, но от (ако искаха да засвидетелствват), че според най-строгото учение на нашето вероизповедание живях здрав ум изговарям истинни думи, 26 Защото царят, комуто и говоря дързостно, знае за това понеже съм фарисей, 6 И сега стоя пред съда понеже имам убеден, че нищо от това не е скрито от него, защото надежда на обещанието, което Бог е дал на бащите то не е станало в някой ъгъл. 27 Царю Агрипо, ни, 7 до изпълнението на, което нашите дванадесет вярва ли пророците? Зная, че ги вярваш. 28 А племена се надяват да достигнат, като служат на Агрипа рече на Павла: Без малко ме убеждаваш да Бога усърдно ноща и деня. За тая надежда, царю [Агрипо], ме обвиняват юдеите! 8 Защото да се мисли Богу щото било с малко, било с много, не само ти но между вас нещо не за вярване, че Бог възкресява и всички, които ме слушат днес, да станат такива, мъртвите? 9 И аз си мислех, че трябваше да върша какъвто съм аз, освен тия окови. 30 Тогава царят много неща против името на Иисус Назариния; 10 което и върших в Ерусалим, понеже затварях стана Християнин; 29 А Павел рече: Молил се бях вътъмница мнозина от светиите, като се снабдих 31 И като се оттеглиха на страна говореха помежду си, казвайки: Тоя човек не върши нищо достойно за с власт от първосвещениците, и за убиването им смърт или окови. 32 А Агрипа рече на Феста: Тоя давах глас против тях. 11 И като ги мърчех много пъти във всичките синагоги стараех се да ги накарам да хулят; и в чрезмерната си ярост против тях гонех ги даже и по чуждите градове. 12 По която работа когато пътувах за Дамаск с власт и поръка о т първосвещениците, 13 по пладне, царю, видях на пътя светлина от небето, която надминаваше слънчевия блъсък, и осия мене и тия, които пътуваха с мене, 14 И като паднахме всинца на земята, чух глас, който ми казваше на еврейски, Савле, Савле, защо ме гониш? Мъчно ти е да риташ срещу остан. 15 И аз рекох, Кой си ти, Господи? А Господ рече, Аз съм Иисус, когото ти гониш. 16 Но стани и се изправи на нозете си; понеже за туй ти се явих, да те назнача служител и свидетел на това, че си ме видял, и на онова, което ще ти открия, 17 като те избавям от юдейския народ и от езичниците, между които те пращам, 18 да им отвориш очите, та да се обърнат от тъмнината към светлината, и от властта на Сатана към Бога, и да приемат прощение на греховете си и наследство между осветените, чрез вяра в мене. 19 Затова, царю Агрипо, не бях непокорен на небесното видение. 20 но проповядвах първом на юдеите в Дамаск, в Ерусалим, и в цялата юдейска земя, а после и на езичниците, да се покайват и да се обръщат към Бога, като вършат дела съответствени на покаянието си, 21 По тая причина юдеите ме уловиха в храма и се опитаха да ме убият. 22 Но с помощта, която получих от Бога, стоя до тоя ден т а свидетелствувам и пред скромен и пред

**27** И като бе решено да отплуваме за Италия, предадоха Павла и някои други затворници на един стотник на име Юлий, от Августовия полк. 2 И като се качихме на един Адрамитски кораб, който щеше да отплува за местата покрай Азийския бряг, тръгнахме; и с нас беше Аристарх, македонец от Солун. 3 На другия ден стигнахме в Сидон; и Юлий се отнасяше човеколюбиво към Павла, и му позволи да отиде при приятелите си за да му пригодят. 4 и оттам като станахме, плувахме на завет под Кипър, понеже ветровете бяха противни. 5 И като преплувахме Киликийското и Памфилийското море, стигнахме в Ликийския град Мира. 6 Там стотникът намери един Александрийски кораб, който плуваше за Италия н тури ни в него. 7 И след като бяхме плували бавно за много дни, и едвам стигнахме Книд, понеже вятърът не ни позволяваше да влезем там, плувахме на завет под Крит срещу нос Салмон. 8 И като преминахме него с мъка, стигнахме на едно място, което се казва Добри Пристанища, близо при което бе град Ласей. 9 Но като беше се минало много време и плуването беше вече опасно, защото и постът беше вече минал, Павел ги съзветваши, казвайки им: 10 Господа, виждам, че плуването ще бъде придвижено с повреда и голяма пагуба, не само на товара и на кораба, но и на живота ни. 11

Но стотникът се доверява повече на кормчията Павел каквеше всички да похапнат, казвайки: Днес е и на стопанина на кораба отколкото на Павловите четиринацесетия ден как чакате и стоите гладни, без думи, **12** И понеже пристанището не беше сгодно да сте вкусили нещо. **13** Затуй ви моля да похапнете, за презимуване, повечето изказаха мнение да се защото това ще помогне за вашето избавление; дигнат оттам за да стигнат, ако било възможно, понеже никому от вас ни костъм от главата няма да до Феникс, Критско пристанище, което гледа към загине. **15** И като рече това, взе хляб, благодаря югозапад и северозапад, и там да презимуват. **16** И Богу пред всички та разчути, и почна да яде. **17** И когато подухна южен вятър, мислели, че сполучиха От това всички се ободриха, та ядоха и те. **18** И целта си, те дигнаха котва та плуваха близо покрай в кораба бяхме всичко двеста седемдесет и шест Крит. **19** Но след малко, спусна се от острова бурен души. **20** И като се нахраниха, облекчаваха кораба, вятър, наречен Евраквилон; **21** и когато корабът като изхвърляха житото в морето. **22** И когато се бе настигнат от вятъра и поради него не можеше разсъмна, те не познаваха земята; обаче забелязаха да устои, оставихме се на вълните да ни носят. един залив с песъчлив бряг, в който се решиха да **23** И като минахме на завет под едно островче тикнат кораба, ако бе възможно. **24** И като откачиха наречено Клавдий, сполучихме с мъка да запазим котвите, оставиха ги в морето, развързаха още и ладията; **25** и когато я издигнаха, употребяваха връзките на кормилата, развила малкото платно по всяка средства, и препасваха кораба изтодолу; посоката на вятъра, и се отправиха към, брега. **26** Но и боеки се да не бъдат тласнати върху Сиртис, изпаднаха на едно място, дето морето биеше от две свалиха платната и се носеха така. **27** И понеже страни, и там кораба заседна; предницата се заби и бяхме в голяма беда от бурята, на следния ден не мърдаше, а задницата взе да се разглобява от хванаха да изхвърлят товара. **28** И на третия ден те напора на вълните. **29** И войниците съветваха да със своите ръце изхвърляха вещите на кораба. **30** И понеже за много дни не се виждаше ни сълнце да избяга. **31** Но стотникът като искаше да избави ни звезди, и силната буря напираше, то изчезна Павла, възпря ги от това намерение, и заповяда да вече всяка надежда да бъдем спасени. **32** А подир скочат в морето първо ония, които знаеха да плават, дълго неядене Павел застана между тях и рече: и да излязат на сухо, **33** а останалите да се спасяват Господа, трябваше да ме слушате да се не дигаме от Крит, та да ни не постигнеше тая повреда и пагуба. **34** И така стана та всички излязоха безопасно на сушата.

**28** И когато се избавихме, познахме, че островът се наречаше Малта. **2** А туземците ни показаха необикновено човеколюбие; защото приеха всички нас, и, понеже валеше дъжд и беше студено накладоха огън. **3** И когато Павел натрупа един куп хрести и го тури на огъня, една ехидна излезе от топлината и се залепи за ръката му. **4** А туземците, като видяха змията, как висеше от ръката му, думаха помежду си: Без съмнение тоя човек ще е убиец, който, ако и да се е избавил от морето, пак правосъдието не го остави да живее. **5** Но той тръсна змията в огъня и не почувствува никакво зло. **6** А те очакваха, че ще отече, или внезапно ще падне мъртъв; но като чакаха много време и гледаха, че не му става никакво зло, промениха мнението си и думаха, че е бог. **7** А около това място се намираха именията на първенца в острова, чието име беше Поплий, който ни прие и гощава приятелски три дни. **8** И слути се Поплиевият баща да лежи болен от треска и дизентерия; а Павел влезе при него, и като се помоли, положи ръце на него и го изцели. **9** Като стана това, и другите от острова, които имаха болести, доходаха и се изцеляваха; **10** които и ни показваха много почести, и, когато тръгнахме, туриха в кораба потребното за нуждите

ни. **11** И тъй, подир три месеца отплувахме с един с пълно дръзновение поучаваше за Господа Иисуса александрийски кораб, който беше презумувал в Христа без да му забранява никой.  
острова, и който имаше за знак Близнаците. **12** И като стигнахме в Сиракуза, преседяхме там три дни. **13** И оттам, като лъкатушехме, стигнахме до Ригия; и след един ден, като повея южен вятър, на втория ден дойдохме в Потиоли, **14** гдето намерихме братя, които ни замолиха да преседим у тях седем дни. Така дойдохме в Рим. **15** отгдeto братята, като чули за нас, бяха дошли до Апиеvото тържище и до трите кръчми да ни посрещнат; и Павел като ги видя, благодари на Бога и се ободри. **16** А когато влязохме в Рим, стотникът предаде запряните на войводата; а на Павла се позволи да живее отделно с войника, който гоvardеше. **17** И подир три дни той свика по-първите от юдейте и, като се събраха каза им: Брата, без да съм сторил аз нещо против народа ни, или против бащините обичаи, пак от Ерусалим ме предадоха вързан в ръцете на римляните; **18** които, като ме изпитаха, щяха да ме пуснат, защото в мене нямаше нищо достойно за смърт. **19** Но понеже юдейте се възпротивиха на това, принудих се да се отнеса до Кесаря, а не че имах да обвиня в нещо народа си. **20** По тая причина, прочее, ви повиках, за да ви видя и да ви поговоря, защото заради това, за което Израил се надява, съм вързан с тая верига. **21** А те ми казаха: Нито сме получавали ние писма от Юдея за тебе, нито е дохождал някой от братята да ни извести, или да ни каже нещо лошо за тебе. **22** Но желаем да чуем от тебе какво мислиш, защото ни е известно, че навсякъде говорят против това учение. **23** И като му определиха ден, мнозина от тях дойдоха при него там гдето живееше; и от сутринта до вечерта той им излагаше с доказателства Божието царство и ги уверяваше за Иисуса и от Моисеевия закон и от пророците. **24** И едни повярваха това, което говореше, а други не вярваха. **25** И те, понеже бяха несъгласни помежду си, се разотиваха, като им рече Павел една дума: Добре е говорил Святият Дух чрез пророк Исаи на бащите ви, когато е рекъл: **26** "Иди, какви на тия люде: Със слушане ще чуете, но никак няма да схванете; И с очи ще видите, но никак няма да разберете. **27** Защото затъся сърцето на тия люде, И ушите им натегнаха, И очите си затвориха, Да не би да гледат с очите си, И да разберат със сърцето си, И да се обърнат та да ги изцеля" **28** Затуй, да знаете, че това Божие спасение се изпрати на езничниците; и те ще слушат. **29** И като рече това; юдейте си отидоха с голяма препирня помежду си **30** А Павел преседя цели две години в отделна под наем къща, гдето приемаше всички, които отиваха при него, **31** като проповядваше Божието царство, и

# Римляни

**1** Павел, слуга Иисус Христов, призван за апостол, отденен да проповядва благовестието от Бога, 2 (което по-напред Той беше обещал чрез пророците Си в светите писания), 3 за Сина Му нашия Господ Иисус Христос, Който по плът се роди от Давидовото потомство, 4 а по Дух на светост биде със сила обявен като Божий Син чрез възкресението от мъртвите; 5 чрез когото получихме благодат и апостолство, та в Неговото име да привеждаме в послушност към вярата човеци от всичките народи; 6 между които сте и вие призвани от Иисуса Христа: 7 до всички в Рим, които са възлюбени от Бога, призвани да бъдат светии: Благодат и мир да бъдат с вас от Бога, нашия Отец, и Господа Иисуса Христа. 8 Най-напред благодаря на мята Бог чрез Иисуса Христа за всички ви, дадо за вашата вяра се говори по целия свят. 9 Понеже Бог, Комуто служа с духа си в благоденствието на Сина Му, ми е свидетел, че непрестанно ви споменавам в молитвите си, 10 молящ се винаги, дано с Божията воля благоуспея най-после сега да дойда при вас. 11 Защото копнея да ви видя, за да ви предам някоя духовна дарба за вашето утвърждаване, 12 то ест, за да се утеша между вас взаимно с вас чрез общата вяра, която е и ваша и моя, 13 И желая, братя, да знаете, че много пъти се канех да дойда при вас, за да имам някой плод и между вас както между другите народи; но досега съм бил възпиран. 14 Имам длъжност към гърци и към варвари, към учени и към неучени; 15 и така, колкото зависи от мене, готов съм да проповядвам благовестието и на вас, които сте в Рим. 16 Защото не се срамувам от благовестието [Христово]; понеже е Божия сила за спасение на всекиго, който вярва, първо на юдеина, а после на езичника. 17 Защото в него се открива правдата, която е от Бога чрез вяра към вяра, както е писано: "Праведният чрез вяра ще живее". 18 Защото Божият гняв се открива от небето против всяко нечестие и неправда на човеците, които препятствуваат на истината чрез неправда. 19 Понеже, това, което е възможно да се знае за Бога, на тях е известно, защото Бог им го изяви. 20 Понеже от създанието на това, което е невидимо у Него, сиреч вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията; така щото, човеците остават без извинение. (aïdios g126) 21 Защото, като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха; но извратиха се чрез своите мъдрувания, и несмисленото им сърце се помрачи. 22 Като се представяха за мъдри, те глупееха, 23 и славата на нетленния Бог размениха срещу подобие на образ на смъртен човек, на птици; на четирионоги

и на гадини. 24 Затова, според страстите на сърцата им, Бог ги предаде на начистота, защото да се обезчестят телата им между сами тях, 25 те които замениха истинския Бог с лъжлив, и предпочетоха да се покланят и да служат на тварта, а не на Твореца, Който е благословен до века. Амин. (aïōn g165) 26 Затова Бог ги предаде на срамотни страсти, като и жените им измениха естественото употребление на тялото в противовестично. 27 Така и мъжете, като оставиха естественото употребление на женския пол, разхероха се в страстта си един към друг, струвайки безобразие мъже с мъже, и приемаха в себе си заслуженото въздейние на своето нечестие. 28 И понеже отказваха да познаят Бога, Бог ги предаде на развратен ум да вършат това, което не е прилично, 29 изпълнени с всякакъв вид неправда, нечестие, лакомство, омраза; пълни със завист, убийство, крамола, измама и злоба; 30 шепотници, клеветници, богоненавистници, нахални, горделиви, самохвалци, измислители на злини, непокорни на родителите си, 31 безразсъдни, вероломни, без семейна обич, немилостиви; 32 които, при все че знаят Божията справедлива присъда, че тия, които вършат такива работи, заслужават смърт, не само ги вършат, но и одобряват ония, които ги вършат.

**2** Затова и ти си без извинение, о човече, който и да си, когато съдиш другого; защото в каквото съдиш другия, себе си осъждаш; понеже ти, който съдиш, вършиш същото, 2 А знам, че Божията съдба против тия, които вършат такива работи, е според истината. 3 И ти, човече, който съдиш ония, които вършат такива работи, мислиш ли, че ще избегнеш съдбата на Бога, като вършиши и ти същото? 4 Или презираш Неговата богата благост, търпеливост и дълготърпение, без да знаеш, че Божията благост е назначена да те води към покаяние? 5 а с упорството си и непокаяното си сърце трупаш на себе си гняв за деня на гнева, когато ще се открие праведната съдба от Бога, 6 Който ще въздаде на всеки според делата му: 7 вечен живот на тия, които с постоянство в добри дела търсят слава, почест и безсмъртие; (aïdios g166) 8 а пък гняв и негодувание на ония, които са търдоглави и не се покоряват на истината, а се покоряват на неправдата; 9 скръб и неволя на всяка човешка душа, която прави зло, първо на юдеина, после и на гърка, 10 а слава и почест и мир на всеки, който прави добро, първо на юдеина, после и на гърка. 11 Понеже Бог не гледа на лице. 12 Защото тия, които са съгрешили без да имат закон, без закон ще и погинат; и които са съгрешили под закон, под закон ще бъдат съдени. 13 Защото не законослушателите са праведни пред Бога; но законоизпълнителите ще бъдат оправдани, 14 (понеже, когато езичниците,

които нямат закон, по природа вършат това, което се изиска от закона, то, и без да имат закон, те следва? Имаме ли ние никакво предимство над сами са закон за себе си, 15 по това, че те показват езичниците? Никак; защото вече обвинихме юдеи и действието на закона написано на сърцата им, на гърци, че те всички са под грях. 10 Както е писано: което свидетелствува и съвестта им, а помислите 11 Няма никой разумен, Няма кой да търси Бога. 12 им или ги осъждат помежду си, или ги оправдават). Всички се отклониха, заедно се развратиха; Няма 16 в деня, когато Бог чрез Иисуса Христа ще съди кой да прави добро, няма ни един". 13 "Гроб отворен тайните дела на човечите според моето благовестие. е гърлото им; С езиците си ласкайт". "Аспидова 17 Но ако ти се наричаш юдин, облягаш се на отрова има под устните им" 14 "Техните уста са закон, хвалиш се с Бога, 18 знаеш Неговата воля, и пълни с клевета и горест". 15 "Нозете им бързат да разсъждаваш между различни мнения, понеже се проливат кръв; 16 Опустощение и разорение има в учиш от закона: 19 ако при това си уверен в себе си, пътищата им; 17 И те не знаят пътя на мира", 18 че си водител на слепите, светлина на тия, които "Пред очите им няма страх от Бога". 19 А знам, че са в тъмнина, 20 наставник на простите, учител на каквото казва законът, казва го за онния, които са под младенците, понеже имаш в закона олицетворение закона; за да се затулят устата на всекиго, и цял на знанието и на истината, 21 тогава ти, който учиш свят да се доведе под съдбата на Бога. 20 Защото ни другите, учиш ли себе си? Ти, който проповядваш да една твар няма да се оправдае пред Него чрез дела не крадат, крадеш ли? 22 Ти, който казаш да не изисквани от закона, понеже чрез закона става само прелюбодействуват, прелоубодействуваш ли? Ти, познаването на греха, 21 А сега и независимо от закон който се гнуши от идолите, светотатствуваш ли? 23 се яви правдата от Бога, за която свидетелствуват Ти, който се хвалиш в закона, опозоряваш ли Бога законът и пророците, 22 сиреч правдата от Бога, като престъпваш закона? 24 Питам това, защото чрез вяра в Иисус Христа, за всички [и на всички], според както е писано, поради вас се хули Божието които вярват; защото няма разликат 23 Понеже име между езичниците. 25 Понеже обрязването всички съгрешиха и не заслужават да се прославят наистина ползува, ако изпълняваш закона; но ако от Бога, 24 а с Неговата благост се оправдават си престъпник на закона, тогава твоето обрязване даром чрез изкуплението, което е в Христа Иисуса, 25 става необрязване. 26 И тъй, ако необрязаният пази Когото Бог постави за умилостивение чрез кръвта наредбите на закона, не ще ли неговото необрязване Му посредством вяра. Това стори за да покаже да му се вмени за обрязване? 27 и оня, който правдата Си в прощаване на греховете извършени остане в природното си състояние необрязан, но по-напред, когато Бог дълготърпеше, 26 за да покаже пак изпълнява закона, не ще ли осъди тебе, който казвам правдата Си в настоящето време, та да се имаш писан закон и обрязване, но си престъпник познае, че Той е праведен и че оправдава този, на закона? 28 Защото не е юдин онъя, външно който вярва в Иисуса. 27 И тъй, где остава хвалбата? такъв, нито е обрязване онова, което е вънкашно в Изключена е. Чрез какъв закон? чрез закона на плътта; 29 но юдин е тоя, който е такъв вътрешно; делата ли? Не, но чрез закона на вярата. 28 И така, а обрязване е това, което е на сърцето, в дух, а не в ние заключаваме, че човек се оправдава чрез вяра, буквата; чията похвала не е от човечите, а от Бога.

**3** Тогава, какво предимство има юдинът? или каква полза има от обрязването? 2 Много във всяко отношение, а първо, защото на юдите се повериха Божествените писания. 3 Понеже, ако някои бяха без вяра, що от това? тяхното неверие ще унищожи ли Божията вярност? 4 Да не бъде! но Бог нека бъде признат за верен, а всеки човек лъжлив, според както е писано: 5 Но ако нашата неправда изтьква Божията правда, що има да кажем? Несправедлив ли е Бог, когато нанася гняв? (По човешки говоря). 6 Да не бъде! понеже тогава как Бог ще съди света? 7 4 А на този, който върши дела, наградата му се Обаче, казваш ти, ако с моята невярност Божията не счита като благодеяние, но като дълг; 5 а на вярност стане по-явна, за Неговата слава, то защо и този, който не върши дела, а вярва в Онзи, Който аз, въпреки това, да бъда осъждан като грешник? 8 оправдава нечестивия, неговата вяра му се вменява И защо да не вършим зло, за да дойде добро? (ако за правда. 6 Както и Давид говори за блаженството някои клеветнически твърдят, че ние така говорим).

На такива осъждането е справедливо. 9 Тогава що се изиска от закона, те следва? Имаме ли ние никакво предимство над езичниците? Никак; защото вече обвинихме юдеи и действието на закона написано на сърцата им, на гърци, че те всички са под грях. 10 Както е писано: което свидетелствува и съвестта им, а помислите 11 Няма никой разумен, Няма кой да търси Бога. 12 им или ги осъждат помежду си, или ги оправдават). Всички се отклониха, заедно се развратиха; Няма 16 в деня, когато Бог чрез Иисуса Христа ще съди кой да прави добро, няма ни един". 13 "Гроб отворен тайните дела на човечите според моето благовестие. е гърлото им; С езиците си ласкайт". "Аспидова 17 Но ако ти се наричаш юдин, облягаш се на отрова има под устните им" 14 "Техните уста са закон, хвалиш се с Бога, 18 знаеш Неговата воля, и пълни с клевета и горест". 15 "Нозете им бързат да разсъждаваш между различни мнения, понеже се проливат кръв; 16 Опустощение и разорение има в учиш от закона: 19 ако при това си уверен в себе си, пътищата им; 17 И те не знаят пътя на мира", 18 че си водител на слепите, светлина на тия, които "Пред очите им няма страх от Бога". 19 А знам, че са в тъмнина, 20 наставник на простите, учител на каквото казва законът, казва го за онния, които са под младенците, понеже имаш в закона олицетворение закона; за да се затулят устата на всекиго, и цял на знанието и на истината, 21 тогава ти, който учиш свят да се доведе под съдбата на Бога. 20 Защото ни другите, учиш ли себе си? Ти, който проповядваш да една твар няма да се оправдае пред Него чрез дела не крадат, крадеш ли? 22 Ти, който казаш да не изисквани от закона, понеже чрез закона става само прелюбодействуват, прелоубодействуваш ли? Ти, познаването на греха, 21 А сега и независимо от закон който се гнуши от идолите, светотатствуваш ли? 23 се яви правдата от Бога, за която свидетелствуват Ти, който се хвалиш в закона, опозоряваш ли Бога законът и пророците, 22 сиреч правдата от Бога, като престъпваш закона? 24 Питам това, защото чрез вяра в Иисус Христа, за всички [и на всички], според както е писано, поради вас се хули Божието които вярват; защото няма разликат 23 Понеже име между езичниците. 25 Понеже обрязването всички съгрешиха и не заслужават да се прославят наистина ползува, ако изпълняваш закона; но ако от Бога, 24 а с Неговата благост се оправдават си престъпник на закона, тогава твоето обрязване даром чрез изкуплението, което е в Христа Иисуса, 25 става необрязване. 26 И тъй, ако необрязаният пази Когото Бог постави за умилостивение чрез кръвта наредбите на закона, не ще ли неговото необрязване Му посредством вяра. Това стори за да покаже да му се вмени за обряване? 27 и оня, който правдата Си в прощаване на греховете извършени остане в природното си състояние необрязан, но по-напред, когато Бог дълготърпеше, 26 за да покаже пак изпълнява закона, не ще ли осъди тебе, който казвам правдата Си в настоящето време, та да се имаш писан закон и обряване, но си престъпник познае, че Той е праведен и че оправдава този, на закона? 28 Защото не е юдин онъя, външно който вярва в Иисуса. 27 И тъй, где остава хвалбата? такъв, нито е обрязване онова, което е вънкашно в Изключена е. Чрез какъв закон? чрез закона на плътта; 29 но юдин е тоя, който е такъв вътрешно; делата ли? Не, но чрез закона на вярата. 28 И така, а обрязване е това, което е на сърцето, в дух, а не в ние заключаваме, че човек се оправдава чрез вяра, буквата; чията похвала не е от човечите, а от Бога.

**4** И тъй, какво ще кажем, че нашият отец Авраам, е намерил по плът? 2 Защото ако Авраам се е оправдал от дела, има с какво да се хвали, само не пред Бога. 3 Понеже какво казва писанието: "Авраам повярва в Бога, и това му се вмени за правда". Да не бъде! понеже тогава как Бог ще съди света? 7 4 А на този, който върши дела, наградата му се Обаче, казваш ти, ако с моята невярност Божията не счита като благодеяние, но като дълг; 5 а на вярност стане по-явна, за Неговата слава, то защо и този, който не върши дела, а вярва в Онзи, Който аз, въпреки това, да бъда осъждан като грешник? 8 оправдава нечестивия, неговата вяра му се вменява И защо да не вършим зло, за да дойде добро? (ако за правда. 6 Както и Давид говори за блаженството някои клеветнически твърдят, че ние така говорим).

от дела: 7 "Блажени ония, чиито беззакония са изпитана правда; а изпитаната правда надежда. 5 А простени Чиито грехове са покрити; 8 Блажен е надеждата не посрамява, защото Божията любов оня човек, комуто Господ няма да вмени грях". 9 е изляна в сърцата ни чрез дадения нам Свети Проче, това блаженство само за обрязаните ли е, Дух. 6 Понеже, когато ние бяхме още немощни, на или за необрязните? Понеже казваме: "На Авраама надлежното време Христос умре за нечестивите. 7 вярата се вмени за правда". 10 то как му се вмени? Защото едва ли ще се намери някой да умре даже за Когато беше обрязан ли, или необрязан? Не когато праведен човек; (при все че е възможно да дръзне беше обрязан, но необрязан. 11 И той обрязването някой да умре за благия); 8 Но Бог препоръчва като знак и печат на правдата от вяра, която имаше, Своята към нас любов в това, че, когато бяхме още когато беше необрязан, за да бъде той отец на грешници, Христос умря за нас. 9 Много повече, всички, които вярват, ако и необрязани, за да се прочее, сега като се оправдахме чрез кръвта Му, ще вмени правдата на тях. 12 и отец на ония обрязани, се избавим от Божия гняв чрез Него. 10 Защото, ако които не само са обрязани, но и ходят в стъпките на бидохме примирени с Бога чрез смъртта на Сина Му, оная вяра, която нашият отец Авраам е имал, когато когато бяхме неприятели, колко повече сега, като бе необрязан, 13 Понеже обещанието към Авраама сме примирени, ще се избавим чрез Неговия живот! или към потомството му, че ще бъде наследник на 11 И не само това, но се и хвалим в Бога чрез Нашия света, не стана чрез закон, но чрез правдата от Господ Исус Христос, чрез Когото получихме сега вяра. 14 Защото, ако са наследници тия, които се това примирение. 12 Затова, както чрез един човек облягат на закона, то вярата, то вярата е празна, и грехът влезе в света, и чрез греха смъртта, и по тия обещанието осуетено; 15 понеже законът докарва, начин смъртта мина във всичките човеци, понеже не обещание, а гняв; но где няма закон, там няма всички съгрешиха 13 (защото и преди закона грехът нито престъпление. 16 Затова наследството е от беше в света, грях, обаче, не се вменива, когато вяра, за да бъде по благодат, така щото обещанието няма закон; 14 при все това от Адама до Моисея да е осигурено за цялото потомство, не само за смъртта царува и над ония, които не бяха съгрешили това, което се обляга на закона, но и за онова, което според престъплението на Адама, който е образ е от вярата на Авраама, който е отец на всички на бъдещия; 15 но дарбата не е такава каквото бе ни, 17 (акто е писано: "Направих те отец на много прегрешението; защото ако поради прегрешението народи"), пред Бога Когото повярва, Който съживява на единия измръжа мнозината, то Божията благодат и мъртвите, и повика в действително съществуване дарбата чрез благодатта на един човек, Исус Христос, онова, което не съществува. 18 Авраам, надявайки много повече се преумножи за мнозината; 16 нито е се без да има причина за надежда, повярва, за дарбата, каквато бе съдбата, чрез съгрешението на да стане отец на много народи, според реченото: един; защото съдбата беше от един грях за осъждане, "Толкова ще бъде твоето потомство". 19 Без да а дарбата от много прегрешения за оправдание; 17 ослабне във вяра, той вземаше предвид, че тялото защото, ако чрез прегрешението на единия смъртта му е вече замъртяло, като бе на около сто години, царува чрез тия един, то много повече тия, които вземаше предвид и мъртвостта на Сарината утроба, получават изобилието на благодатта и на дарбата, 20 обаче, относно Божието обещание не се усъмни сиреч, правдата, ще царуват в живот чрез единния, чрез неверие, но се закрепи във вяра, и даде Богу Исус Христос), 18 и тъй, както чрез едно прегрешение слава, 21 уверен, че това, което е обещал Бог, Той дойде осъждането на всичките човеци, така и чрез е силен да го изпълни. 22 Затова му се вмени за едно праведно дело дойде на всичките човеци правда. 23 Това пък, че му се вмени за правда, не се оправданието, което докарва живот. 19 Защото, написа само за него, 24 но и за нас, на които ще както чрез непослушанието на единия човек станаха се вменива за правда, като вярваме в Този, Който грешни мнозината, така и чрез послушанието на е възкресил от мъртвите Исус, нашия Господ, 25 единия мнозината ще станат праведни. 20 А отгоре на Който биде предаден за прегрешенията ни, и биде възкресен за оправданието ни.

**5** И тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Исус Христос; 2 посредством Когото ние чрез вяра придобихме и достъп до тая благодат, в която стоим, и се радваме поради надеждата за Божията слава. 3 И не само това, но нека се хвалим и в скръбта си, като знаем, че скръбта произвежда твърдост, 4 а твърдостта

**21** така щото, както грехът бе царувал и докара смъртта, така де царува благодатта чрез правдата и да докара вечен живот чрез Иисуса Христа нашия Господ. (aiōnios g166)

**6** Тогава какво? Да речем ли: Нека останем в греха, за да се умножи благодатта? 2 Да не бъде! Ние, които сме умрели към греха, как ще живеем вечно

в него? 3 Или не знаете, че ние всички, които се жив; но когато мъжът умре тя се освобождава от кръстихме да участвуваме в Иисуса Христос, кръстихме мъжовия закон. 3 И тъй, ако при живота на мъжа си се да участвуваме в смъртта Му? 4 Затова, чрез тя се омъжи за друг мъж, става блудница; но ако кръщението ние се погребахме с Него да участвуваме умре мъжът й, свободна е от този закон, и не става в смърт, тъй щото, както Христос биде възкресен от блудница, ако се омъжи за друг мъж. 4 И тъй, братя мъртвите чрез славата на Отца, така и ние да ходим мои, и вие умряхте спрямо закона чрез Христовото в нов живот. 5 Защото, ако сме се съединили с Него тяло, за да се свържите с друг, сиреч, с възкресения чрез смърт подобна на Неговата, ще се съединим от мъртвите, за да принасяме плод на Бога. 5 и чрез възкресение, подобно на Неговото; 6 като Защото, когато бяхме плътски, греховните страсти, знаем това, че нашето старо еество бе разпнато с които се възбудиха чрез закона, действуваха във Него за да се унищожи тялото на греха, та да не вашите телесни части, за да принасяме плод който робуваме вече не греха. 7 Защото, който е умрял, докарва смърт; 6 но сега, като умряхме към това, той е оправдан от греха. 8 Но ако сме умрели с което ни държеше, освободихме се от закона; тъй Христос, вярваме, че ще и живеем с Него, 9 знаеши, щото ние служим по нов дух, а не по старата буква. че Христос, като биде възкресен от мъртвите, не 7 Тогава що? Да речем ли, че законът е грях? Да не умира вече; смъртта няма вече власт над Него. 10 бъде! Но напротив, не бих познал греха освен чрез Защото, смъртта, с която умря, Той умря за греха закона, защото не бих познал, че пожеланието е грях, еднак за винаги; а животът, който живее, живее го за 8 Но ако законът не беше казвал: "Не пожелавай". 8 Но Бога. 11 Така и вие считайте себе си за мъртви към грехът понеже взе повод чрез заповедта, произведе греха, а живи към Бога в Христа Иисуса. 12 И тъй, да в мене всякакво пожелание; защото без закон грехът не царува грехът във вашето смъртно тяло, та да се е мъртъв. 9 И аз бях жив някога без закон, но когато покоряват на неговите страсти. 13 Нито представяйте дойде заповедта, грехът оживя, а пък аз умрях: 10 телесните си части като оръдия на неправдата; намерих, че самата заповед, която бе назначена да но представяйте себе си на Бога като оживели от докара живот, докара ми смърт. 11 Защото грехът, мъртвите, и телесните си части на Бога като оръдия като взе повод чрез заповедта, измами ме и ме на правдата. 14 Защото грехът няма да ви владее, умъртви чрез нея. 12 Тъй щото законът е свят, и понеже не сте под закон, а под благодат. 15 Тогава заповедта свята, праведна и добра 13 Тогава, това какво? Да грешим ли, защото не сме под закон, а под ли, което е добро, стана смърт за мене? Да не бъде! благодат? Да не бъде! 16 Не знаете ли, че комуто Но грехът ми причинява смърт чрез това добро предавате себе си като послушни слуги, слуги сте нещо, за да се показва, че е грях, тъй щото чрез на оня, комуто се покорявате, било на греха, който заповедта, грехът да стане много грешен. 14 Защото докарва смърт, или на послушанието, което докарва знаем, че законът е духовен; а пък аз съм от плът, правда? 17 Благодарение, обаче, Богу, че като бяхте продаден под греха. 15 Защото не знам какво правя: слуги на греха, вие се покорихте от сърце на оня понеже не върша това, което искам; но онова което образец на вероучението, в който бяхте обучени, 18 мразя, него върша. 16 Обаче, ако върша, това което и, освободени от греха, станахте слуги на правдата. не искам, съгласен съм със закона, че е добър. 19 (По човешки говоря поради немощта на вашето 17 Затова не аз сега върша това, но грехът, който еество). Прочее, както предавахте телесните си живее в мене. 18 Защото знам, че в мене, сиреч части като слуги на нечистотата и на беззаконието, в плътта ми, не живее доброто; понеже желание което докарва още беззаконие, така сега предайте за доброто имам; но злото, което не желая, него частите си като слуги на правдата, която докарва върша. 19 Защото не върща доброто, което желая; светост. 20 Защото, когато бяхте слуги на греха не но злото, което не желая, него върша. 20 Но ако бяхте обуздавани от правдата. 21 Какъв плод имахте върша това, което не желая, то вече не го върша аз, тогава от ония неща? 22 Но сега като се освободихте а грехът, който живее в мене. 21 И тъй, намирам тоя от греха, и станахте слуги на Бога, имате за плод това, че отивате към светост, на която истината е закон, че при мене, който желая да върша доброто, злото е близу. 22 Защото, колкото за вътрешното ми вечен живот. (aiōnios g166) 23 Защото заплатата на еество, аз се наслаждавам в Божия закон; 23 но в телесните си части виждам различен закон, който воюва против закона на ума ми, и ме заробва под греховния закон, който е в частите ми. 24 Окаян аз жена е вързана чрез закона за мъжа, докогато е човек! кой ще ме избави от тялото на тая смърт? 25 Благодарение Богу! има избавление чрез Иисуса

7 Или не знаете, братя, (защото говоря на човеци, които знаят що е закон), че законът владее над човека само, докогато той е жив? 2 Защото омъжена жена е вързана чрез закона за мъжа, докогато е

Христа, нашия Господ. И тъй, сам аз с ума слугувам на Божия закон, а с пътта

**8** Сега прочее, няма никакво осъждане на тия, които са в Христа Иисуса, [които ходят, не по път но по Дух]. **2** Защото законът на животворящия Дух ме освободи в Христа Иисуса от закона на греха и на смъртта. **3** Понеже това, което бе невъзможно за закона, поради туй, че бе отслабнал чрез пътта, Бог го извърши като изпрати Сина Си в път подобна на греховната път и в жертва за грях, и осъди греха в пътта, **4** за да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим, не по път, но по Дух. **5** Защото тия, които са пътски, копнеят за пътското; а тия, които са духовни, за духовното. **6** Понеже копнежът на пътта значи смърт; а копнежът на Духа значи живот и мир. **7** Защото копнежът на пътта е враждебен на Бога, понеже не са покорява на Божия закон, нито пък може; **8** и тия, които са пътски не могат да угодят на Бога. **9** Вие, обаче, не сте пътски, а духовни, ако живеете във вас Божият Дух. Но ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов. **10** Обаче, ако Христос е във вас, то при все, че тялото е мъртво поради греха, духът е жив поради правдата. **11** И ако живеете във вас Духът на Този, Който е възкресил Иисуса от мъртвите, то Същият, Който възкреси Христа Иисуса от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, който обитава във вас. **12** И тъй, братя, ние имаме длъжност, обаче, не към пътта, та да живеем пътски. **13** Защото, ако живеете пътски, ще умрете; но ако чрез Духа умъртвите телесните действия, ще живеете. **14** Понеже които се управляват от Божия Дух, те са Божии синове **15** Защото не сте приели дух на рабство, та да бъдете пак на страх, но приели сте дух на осиновение, чрез който и викаме: Авва Отче! **16** Така съмият Дух свидетелствува заедно с нашия дух, че сме Божии чада. **17** И ако сме чада то сме и наследници, наследници на Бога, и сънаследници с Христа, та, ако страдаме с Него, да се и прославяме заедно с Него. **18** Понеже смятам, че сегашните временни страдания не заслужават да се сравнят със славата, която има да се открие към нас. **19** Защото създанието с усърдно очакване очида откриването ни като Божии синове. **20** Понеже създанието беше подчинено на немощ (Гръцки: Суетност), не своееволно, но чрез Този, Който го подчини, **21** с надежда, че и самото създание ще се освободи от рабството на тленитето, и ще премине в славната свобода на Божиите чада. **22** Понеже знаем, че цялото създание съвокупно въздиша и се мъчи до сега. **23** И не то само, но и ние, които имаме Духа в начатък, и сами ние въздишаме в себе си и очидаме осиновението си,

сиреч, изкупването на нашето тяло. **24** Защото в тая надеждание ние се спасихме; а надежда, когато се вижда вече изпълнена, не е вече надежда; защото кой би се надявал за това, което вижда? **25** Но, ако се надяваме за онова, което не виждаме, тогава сърпление го чакаме. **26** Така също и Духът ни помага в нашата немощ: понеже не знаем да се молим както трябва; но самия Дух ходатайствува в нашите неизговорими стенания; **27** а той, който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото той ходатайствува за светите по Божията воля. **28** Но знаем, че всичко съдействува за добро на тия, които любят Бога, които са призовани според Неговото намерение. **29** Защото, който предузна, тях и предопредели да бъдат съобразни с образа на Сина Му, за да бъде Той първороден между много братя **30** а които предопредели, тях и призова; а които призова, тях и оправда, а които оправда, тях и прослави. **31** И тъй, какво да кажем за това? Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас? **32** Оня, Който не пожали Своя Син но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко? **33** Кой ще обвини Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправдава? **34** Кой е онъ, който ще ги осъжда? Христос Иисус ли, Който умря, а при това и биде възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога, и Който ходатайствува за нас? **35** Кой ще ни отльчи от Христовата любов? скръб ли, или утеснение, гонение или глад, голота, беда, или нож? **36** (защото, както е писано. "Убивани сме заради Тебе цял ден; Считани сме като овци за клане"). **37** Не; във всичко това отиваме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил. **38** Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито сили, **39** нито височина, нито дълбочина, нито кое да било друго създание ще може да ни отльчи от Божията любов, която е в Христа Иисуса, нашия Господ.

**9** Казвам истината в Христа, не лъжа, и съвестта ми свидетелствува с мене в Светия Дух, че имам голяма скръб и непрестанна мъка в сърцето си. **3** Защото бих желал сам аз да съм анатема (Сиреч: Отличен) от Христа, заради моите братя, моите по път роднини: **4** които са израилитяни, на които принадлежат осиновението на славата, заветите и даването на закона, богослужението и обещанията: **5** чито са и отците, и от които се роди по път Христос, Който е над всички Бог, благословен до века. Амин. (αὶον γιδεσ) **6** Обаче, не е пропаднало Божието слово; защото не всички ония са Израил, които са от Израия; **7** нито са всички чада, понеже са Авраамово потомство; но "в Исаака" каза Бог, "ще се наименува твоето потомство". **8** Значи, не чадата,

родени по плът, са Божии чада; но чадата, родени само че не е според пълното знание. 3 Понеже, според обещанието се считат за потомство. 9 Защото ако не знаят правдата, която е от Бога и искат да това беше нещо обещано, понеже каза: "Ще дойда поставя своята, те не се покориха на правдата от по това време, и Сара ще има син". 10 И не само Бога. 4 Понеже Христос изпълнява целта на закона, това, но и когато Ребека зачена от единого, сиреч от да се оправдае всеки, който върши правдата, която е чрез нашия отец Исаака. 11 макар че близнаките не бяха пише, че човек, който върши правдата, която е чрез още родени и не бяха още сторили нещо добро или пазенето на закона, ще живее чрез нея. 6 А правдата, зло, то, за да почива Божието по избор намерение, която е чрез вяра, говори така: "Да не речеш в не на дела, но на онзи, който призовава, 12 рече Й сърцето си: Кой ще се възкачи на небето, сиреч, да се: "По-големият ще слугува на по-малкия"; 13 както свали Христа? 7 или: Кой ще слезе в бездната, сиреч еписано: "Якова възлюбих, а Иисава намразих". 14 И да възведе Христа от мъртвите?" (Abyssos g12) 8 Но тъй, какво? Да речем ли, че има неправда у Бога? що казва тя? Казва, че "думата е близу при тебе, в Да не бъде! 15 Защото казва на Моисей: "Ще покажа устата ти и в сърцето ти", сиреч думата на вярата милост, към когото ще покажа, и ще покажа, когото която проповядваме. 9 Защото, ако изповядваш с ще покажа". 16 И тъй, не зависи от този, който иска, устата си, че Иисус е Господ, и повярваш със сърцето нито от този, който тича, но от Бога, Който показва си, че Бог Го е възкресил от мъртвите ще се спасиш; милост. 17 Защото писанието казва на Фараона: 10 Защото със сърце вярва човек и се оправдава, "Именно за това те издигнах, за да покажа в тебе и с устата прави изповед и се спасява. 11 Защото силата Си, и да се прочуе името Ми по целия свят" писанието казва: "Никой, който вярва в Него, не ще 18 И тъй, към когото ще, Той показва милост, и когото се посрани". 12 Понеже няма разлика между юдеин ще закоравява. 19 На това ти ще речеш: А защо и грък защото същият Господ е Господ на всички, още обвинява? Кой може да противостои на волята богат към всички, които Го призовават. 13 Защото My? 20 Но, о човече, ти кой си, що отговаряш против "всеки, който призове Господното име, ще се спаси". Бога? Направеното нещо ще рече ли на онзи, който 14 Как, прочее, ще призоват Този, в Когото не са го е направил: Защо си ме така направил? 21 Или повярвали? И как ще повярват в Този за Когото не са гърнчарят няма власт над глината, с част от същата чули? А как ще чутят без проповедник? 15 И как ще буца да направи съд за почит, а с друга част 22 проповядват, ако не бъдат пратени? Както еписано: А какво ще кажем, ако Бог, при все, че е искал да 16 Но не всички послушаха благовестието; Защото покаже гнева Си и да иззви силата Си, пак е търпял с Исаия казва: "Господи, кой от нас е повярвал на голямо дълготърпение съдовете, предмети на гнева онова, което сме чули"? 17 И тъй, вярването е от Си, пригответи за погибел, 23 и е търпял, за да иззви слушането 18 Но казвам: те не са ли богатството на Славата Си, над съдовете, предмети чули? Наистина чули са: 19 Но пак казвам: Израил на милостта Си, които е пригответ отнапред за слава 24 над нас, които призова, не само между юдеите, казва: 20 А Исаия се осмелява да каже: 21 а за но и между езичниците? 25 както и в Осия казва: Израиля казва:

26 И на същото място, где им се казва: "Не сте мои люде, Там ще се нарекат чада на живия Бог". 27 А Исаия вика на Израиля: 28 Защото Господ ще изпълни на земята казаното [по правда] от Него", Като го извърши и свърши скоро. 29 И както Исаия е казал в по-предишно място; "Ако Господ на Силите не бе ни оставил потомство, Като Содом бихме останали и на Гомер бихме се уприличили". 30 И тъй, какво да кажем? Това, че езичниците, които не търсеха правда, получиха правда, и то правда, която е чрез вярване; 31 а Израил, който търсеше закон за придобиване правда, не стигна до такъв закон. 32 Защо? затова, че не го търси чрез вярване, а някак си чрез дела. Те се спънаха о камъка, о който хората се спъват; 33 както еписано:

**10** Брата, моето сърдечно желание и молбата ми към Бога е за спасението на Израиля. 2 Защото свидетелствувам за тях, че те имат ревност за Бога,

11 И тъй, казвам: Отхвърлил ли е Бог Своите люде? Да не бъде! Защото и аз съм израилтянин, от Авраамовото потомство, от Вениаминовото племе. 2 Не е отхвърлил Бог людете Си, които е предузнал. Или не знаете що казва писанието за Илия? как вика към Бога против Израиля, казвайки: 3 "Господи, избиха пророците Ти, разкопаха олтарите Ти, и аз останах сам; но и моя живот искат да отнемат". 4 Но що му казва божественият отговор? 5 Така и в сегашно време има остатък, избран по благодат 6 Но, ако е по благодат, не е вече от дела, иначе благодатта не е вече благодат [а ако е от делата, не е вече благодат, иначе делото не е вече дело]. 7 Тогава какво? Онова, което Израил търсеше, това не получи, но избраниите го получиха, а останалите се закоравиха даже до днес: 8 както еписано: "Бог им даде дух на безчувствие, очи 9 И Давид казва: 10 Да се помрачат очите им, та да не виждат, И сгърби

гърба им за винаги". 11 Тогава казвам: Спънаха ли се, та да паднат? Да не бъде! Но чрез тяхното отклонение дойде спасението на езичниците, за да ги възбуди към ревност. 12 А, ако тяхното отклонение значи богатство за света и тяхното отпадане 13 но преобразявайте се чрез обновяване на ума си, Защото на вас, които бяхте езичници, казвам, че понеже съм апостол на езичниците, аз славя моята служба, 14 дано по някакъв начин възбудя към ревност тия, които са моя плът, и да спася накои 15 Защото, ако тяхното отхърляне значи да мисли, но да разсъждава така, щото да мисли примирение на света, какво ще бъде приемането им, скромно, според делата на вратата, които Бог е 16 Ако първото от 17 Но, ако същата служба, 5 така и ние мнозината сме едно някои клони са били отрязани, и ти, бидейки дива тяло в Христа, а сме части, всеки от нас, един на маслина, си бил присаден между тях, и си станал друг. 6 И като имаме дарби, които се различават съучастник с тях в тълстия корен на маслината, според дадената ни благодат, ако е пророчество, 18 не се хвали между клоните; но ако се хвалиш, нека пророкуваме съразмерно с вратата; 7 ако ли знай, че ти не държиш корена, а коренът тебе. 19 служене, нека прилежаваме в служенето, ако някой Но ще речеш: Отрязаха се клони, за да се присядат поучава, нека прилежава в поучаването: 8 ако аз. 20 Добре, поради неверие те се отрязаха, а ти увещава, в увещаването: който раздава, да раздава поради вяра стоиш. Не високоумствуй, но бой се щедро; който управлява, да управлява с усьрдие; 21 Защото, ако Бог не пощади естествените клони, който показва милост, да я показва доброволно. нито тебе ще пощади. 22 Виж, прочее, благостта 9 Любовта да бъде нелицемерна; отвращавайте и строгостта Божия; строгост към падналите, а се от злото, а прилепявайте се към доброто. 10 божествена благост към тебе, ако останеш в тая 23 Така и те, сродници; изпреварвайте да си отдавате един на друг ако не останат в неверие, ще се присядат; защото почит. 11 В усьрдието бивайте нелениви, пламенни Бог може пак да ги присади. 24 Понеже, ако ти си по дух, като служите на Господа. 12 Радвайте се бил отсечен от маслина, по естество дива, и, против в надеждата, в скръб бивайте твърди, в молитва естеството, си бил присаден на питомна маслина, то постоянни. 13 Помагайте на светите в нуждите им; колко повече ония, които са естествени клони, ще предавайте се на гостолюбие. 14 Благославявайте се присядат на своята маслина! 25 Защото, братя, ония, които ви гонят, благославяйте, и не кълнете 15 за да не се мислите за мъдри, искам да знаете тая 26 не давайте ума си на високи неща, но предавайте се И така целият Израил ще се спаси, както еписано: на скромни неща; не считайте себе си за мъдри. 17 27 И ето завета на Мене към тях: Когато отнема Никому не връщайте зло за зло; промишиявайте греховете им" 28 Колкото за благовестието, те са за това, което е добро пред всичките човеци; 18 неприятели, което е за наша полза, а колкото за 29 Защото в мир с всичките човеци. 19 Не си отмъстявайте, даровете и призванието от Бога са неотменими. 30 възлюбени, но дайте място на Божия гняв; защото е Защото както вие някога се непокорявахте (Или: писано: "На мене принадлежи отмъщението, Аз ще Неповярваше 31 също така и те сега се не покоряват. сторя въздаяние, казва Господ". 20 Но, "Ако е гладен 32 Защото Бог затвори всички в непокорство, та към неприятелят ти, нахрани го; Ако е жаден, напой го; всички да покаже милост. (eleēsē g1653) 33 О колко Защото, това като правиш, ще натрупаши жар на дълбоко е богатството на премъдростта и знанието главата му". 21 Не се оставай да те побеждава злото; на Бога! Колко са непостижими Неговите съдби, и но то побеждавай злото чрез доброто.

неизследими пътищата Му! 34 Защото, "Кой е познал ума на Господа, Или, кой Му е бил съветник?" 35 или, "Кой от по-напред Му е дал нещо, Та да му се отплати?" 36 Защото всичко е от Него, чрез Него и за Него, Нему да бъде слава до векове. Амин. (aiōn g165)

**13** Всеки човек да се покорява на властите, които са над него; защото няма власт, която да не е от Бога, и колкото власти има, те са отредени от Бога. 2 Затова, който се противи на властта,

противи се на Божията наретба; а които се противяват нас не живее за себе си, и никой не умира за себе ще навлекат осъждане на себе си. 3 Защото си. 8 Понеже, ако живеем, за Господа живеем, и владетелите не причиняват страх на добротвореца, ако умираме, за Господа умираме: и тъй живеем но на злостореца. Искаш ли, прочее, да се не боиш ли, умираме ли, Господни сме. 9 Защото Христос от властта? Върши добро, и ще бъдеш похвален от затова умря и оживя 10 И тъй, ти защо съдиш брата няя; 4 понеже владетелят е Божий служител за твоя си? а пък ти защо презираш брата си? Понеже ние полза. Но ако вършиш зло, да се боиш; защото той всички ще застанем пред Божието съдилище. 11 не носи напразно сабята, понеже е Божий служител, Защото еписано: "Заклевам се в живота Си, казва мъздовъздалет за докарване гняв, върху (Гръцки: за Господ, че всяко коляно ще се преклони пред Мене, гнева спрямо) този, който върши зло. 5 Затова нужно И всеки език ще словослови Бога" 12 И тъй, всеки е да се покорите не само поради страх от гнева, но от нас за себе си ще отговаря пред Бога. 13 Като и заради съвестта. 6 Понеже за тая причина и данък е тъй, да не съдим вече един друг; но по-добре е плащате. Защото владетелите са Божии служители, да бъде разсъждението ви това 14 Зная и уверен които постоянно се занимават с тая длъжност. 7 съм в Господа Иисуса, че нищо не е само по себе Отдавайте на всички длъжимото: комуто се дължи си нечисто; с това изключение, че за този, който данък, данъка; комуто мито, митото; комуто страх, счита нещо за нечисто, нему е нечисто. 15 Защото, страхът; комуто почит, почитта. 8 Не оставайте никому ако брат ти се осърби поради това, което ядеш, ти длъжни в нищо, освен един друг да се обичате, вече не ходиш по любов. С яденето си не погубвай защото, който обича другого, изпълнява закона. 9 онзи, за когото е умрял Христос. 16 Прочее, да се не Понеже [заповедите]: "Не прелюбодействуй"; "Не хули това, което вие считате за добро, 17 Защото убиваи"; "Не кради"; "Не пожелавай"; и коя да било Божието царство не е ядене и пиене, но правда, друга заповед се заключават в тия думи: "Да обичаш мир и радост в Светия Дух. 18 Понеже, който така близния си както себе си". 10 Любовта не върши служи на Христа, бива угоден на Бога и одобрен от зло на близния; следователно, любовта изпълнява човечите. 19 И тъй, нека търсим това, което служи за закона. 11 И това вършете като знаете времето, че мир и за взаимно назидание. 20 Заради ядене недей часът е вече настъпил да се събудите от сън; защото съсиства Божията работа. Всичко наистина е чисто; спасението е по-близу до нас сега, отколкото, когато но е зло за човека, който с яденето си причинява изпърво повървахме. 12 Нощта премина а денят съблазн. 21 Добре е да не ядеш месо, нито да пиеш наближи: и тъй нека отхърлим делата на тъмнината, вино, нито да сториш нещо, чрез което се спъва и да се облечем в оръжието на светлината. 13 Както брат ти, [или се съблазнява, или изнемощява]. 22 в бял ден нека ходим благопристойно, не по пироре Вярата, която имаш за тия неща, имай я за себе си и пиянства, не по блудство и страстолюбие, не по пред Бога. Блажен оня, който не осъжда себе си в крамоли и зависти. 14 Но облечете се с Господа това, което одобрява. 23 Но оня, който не съмнява, Иисуса Христа, и не промилявате за страстите на оържда се ако яде, защото не яде от убеждение; а всичко, което не става от убеждение е грях.

**14** Слабия във вярата приемайте, но не за да се 15 Прочее, ние силните сме длъжни да носим препирате за съмненията му, 2 Един вярва, нemoщите на слабите и да не угаждаме на че може всичко да яде; а който е slab във вярата себе си. 2 Всеки от нас да угождава на близния яде само зеленчук. 3 Който яде, да не презира този, си, с цел към това, което е добро за назиданието който не яде; и който не яде; да не осъжда този, му. 3 Понеже и Христос не угоди на Себе Си, но, който яде; защото Бог го е приел. Кой си ти, що както еписано: 4 Защото всичко, що е било от по-съдиш чужд слуга? Пред своя си господар той стои напред писано, писано е било за наша поука, та или пада. Но ще стои, защото Господ е силен да чрез твърдостта и утехата от писанията да имаме го направи да стои. 4 Кой си ти, що съдиш чужд надежда. 5 А Бог на твърдостта и на утехата да слуга? Пред своя си господар той стои или пада. ви даде единомислие помежду ви по примера на Но ще стои, защото Господ е силен да го направи Христа Иисуса. 6 щото единодушно и с едни уста да да стои. 5 Някой уважава един ден повече от друг славите Бога и Отца на нашия Господ Иисус Христос. ден; а друг човек уважава всеки ден еднакво. Всеки 7 Затова приемайте се един друг, както и Христос да бъде напълно уверен в своя ум. 6 Който пази ви прие, за Божията слава. 8 Защото казвам, че деня, за Господа го пази; [а който не пази деня, Христос, заради Божията вярност, стана служител за Господа не го пази]; който яде, за Господа яде, на обрязаните, за да утвърди обещанията дадени защото благодари на Бога; и който не яде, за Господа на бащите, 9 и за да прославят езичниците Бога за не яде, и благодари на Бога. 7 Защото никой от Неговата милост, както еписано: 10 И пак казва: 11

И пак: **12** И пак Исаия казва: "Ще се яви Иесаевият да и помогнете в каквото би имала нужда от вас; корен", и, "Който ще се надигне да владее над защото и тя е помагала на мнозина, както на самия народите; На Него ще се надяват народите". **13** А мене. з Поздравете моите съработници в Христа Бог на надеждата да ви изпълни с пълна радост и Иисуса, Прискила и Акила, **4** които за моя живот мир във вярването, тъй щото чрез силата на Светия си положиха вратовете под нож, на които не само Дух да се преумножава надеждата ви. **14** И сам благодаря, но и всички църкви между езичниците; аз съм уверен за вас, братя мои, че сами вие сте поздравете и домашната им църква. **5** Поздравете пълни с благост, изпълнени от всяко знание, и че любезната ми Епинета, който е първият плод на Азия можете да се наставлявате един друг. **15** Но, за да за Христа. **6** Поздравете Мария, която се е трудила ви напомня, пиша ви донякъде по-дързостно поради много за вас. **7** Поздравете Андроника и Юния, моите дадената ми от Бога благодат, **16** да бъда служител сродници и някога заедно с мене затворници, които Иисус Христов между езичниците, и да свещенослужа между апостолите се считат за бележити и които още в Божието благовестие, за да бъдат езичниците преди мене бяха в Христа. **8** Поздравете любезната ми благоприятен принос, осветен от Светия Дух. **17** в Господа Амплият. **9** Поздравете нашия съработник в И тъй, колкото за това, което се отнася до Бога, Христа Урвана и любезната ми Стахия. **10** Поздравете аз имам за какво да се похваля в Христа Иисуса. одобрения за верен в Христа Апелият. Поздравете **18** Защото не бих се осмелил да говоря за нещо ония, които са от Аристовуловото семейство. **11** освен онова, което Христос е извършил чрез мене Поздравете роднината ми Иродиона. Поздравете от за привеждане езичниците в покорност на вярата Наркисовото семейство тия, които са в Господа. **12** чрез моето слово и дело, **19** със силата на знамения Поздравете Трифена и Трифоса, които работят в и чудеса, със силата на Светия Дух [Божий], така Господа. Поздравете любезната Переоида, която е щото от Ерусалим и околностите му дори до Илирик работила много в Господа. **13** Поздравете избрания напълно съм проповядвал Христовото благовестие. от Господа Руфа, и неговата майка, която е и моя. **20** Обаче имах за цел да проповядвам благовестието **14** Поздравете Асинкрита, Флегоита, Ерма, Петрова, така, **21** но, както е писано: **22** Това ме е възпирало Ермия и братята, които са с тях. **15** Поздравете много пъти, та не съм дохождал при вас. **23** Но Филолога и Юлия, Нирея и сестра му, и Олимпана, сега, като няма вече място за моето работене по и всичките светии, които са с тях. **16** Поздравете тия страни, и понеже от много години съм желал да се един друг с света целувка. Поздравяват ви дойда при вас, **24** на отиването си в Испания ще всичките Христови църкви. **17** И моля ви се, братя, дойда, защото се надявам да ви видя като минавам, да забележите тия, които причиняват раздори и и вие да ме изпратите до там, след като се настиснат съблазни, противно на учението, което сте научили, и донякъде чрез общение с вас. **25** А сега отивам отстранявайте се от тях. **18** Защото такива човеци не в Ерусалим да послужа на светиите. **26** Защото служат на нашия Господ [Иисус] Христос, а на своите Македония и Ахая благоволиха да дадат известна си охоти (Гърци: на своя си търбух), и съблаги и помош за бедните между светиите в Ерусалим. **27** ласкави думи приличват сърцата на простодушните. Благоволиха наистина, но и дължни им са, защото, **19** Защото вашата послушност е известна на всички, ако езичниците участват с тях и в духовните неща, по които причинява аз се радвам за вас. Но желал дължни са да им послужат и в телесните. **28** Прочее, бих да бъдете мъдри относно доброто, а прости когато съврша това, като им осигура тоя плод, ще относно злото. **20** А Бог на мира, скоро ще смаже мина през вас в Испания. **29** И зная, че когато сатана под нозете ви. Благодатта на нашия Господ дойда при вас, ще дойда с изобилно благословение Иисус Христос да бъде с вас. **21** Поздравяват ви от [благовествуването на] Христа. **30** А моля ви съработникът ми Тимотей, и сродниците ми Лукий, се, братя, заради нашия Господ Иисус Христос, Ясон и Сосипатър. **22** Аз Тертий, който написах това и заради любовта, която е плод на Духа, да ме послание, ви поздравявам в Господа. **23** Поздравява приджуряват усърдна молитва към Бога за мене, **31** ви Гай, гостоприемникът на мене и на цялата та да се избави от противниците на вярата в Юдея, и църква. Поздравява ви градския ковчежник Ераст моята услуга за Ерусалим да бъде благоприятна на **24** Благодатта на нашия Господ Иисус светиите; **32** и с Божията воля да дойда радостен Христос да бъде всички вие. Амин. **25** А на Този, при Вас, и да си почина между вас. **33** А Бог на мира Който може да ви утвърди според моето благовестие и проповедта за Иисуса Христа, според откриването на тайната, която е била замълчана от вечни времена, **26** а сега се е явила, и чрез пророческите писания по заповедта на вечния Бог е станала

**16** Препоръчвам ви нашата сестра Фива, която е служителка на църквата в Кенхрея, **2** да приемете в Господа, както е прилично на светиите, и

позната на всичките народи за тяхно покоряване на върата, (aiōnios g166) 27 на единния премъдър Бог да бъде слава чрез Иисуса Христа до века. Амин. (aiōn g165)

# 1 Коринтяни

**1** Павел, с Божията воля призован да бъде апостол Иисус Христов, и брат Состен, 2 до Божията църква, която в Коринт, до осветените в Христа Иисуса, призовани да бъдат светии заедно с всички, които призовават на всяко място името на Иисуса Христа, нашия Господ. Който е и тихен и наш: з Благодат и мир да бъде на вас от Бога нашия Отец и от Господа Иисуса Христа. 4 Винаги въздавам благодарения на моя Бог за вас за Божията благодат, която ви е била дадена в Христа Иисуса 5 че обогатихте се чрез Него в всичко, в пълна сила да говорите за Него. 6 (по който начин се потвърди свидетелстването за Христа между вас), 7 така щото вие не оставате назад в никоя дарба, като чакате явленietо на нашия Господ Иисус Христос, 8 Който и докрай ще ви отвърждава, та да бъдете безупречни в деня на нашия Господ Иисус Христос. 9 Верен е Бог, чрез Когото сте били призовани в общението на Сина Му Иисуса Христа нашия Господ. 10 Моля ви се, братя, за името на нашия Господ Иисус Христос, всички да говорите в съгласие, и да няма раздори между вас, но да бъдете съвършено съединени в един ум и в една мисъл. 11 Защото някои от Хлоините домашни ми явиха за вас, братя мои, че между вас имало разпри. 12 С това искам да кажа, че всеки от вас дума: Аз съм Павлов; а аз Аполосов; а аз Кифов; а пък аз Христов. 13 Нима се е разделил Христос? Павел ли се раззна за вас? Или в Павловото име се кръстихте? 14 Благодаря Богу, че не съм кръстил никого от вас, освен Криспа и Ганя, 15 да не би да каже някой, че сте били кръстени в мое име. 16 Кръстих още и Стефаниновия дом; освен тия, не помня да съм кръстил никой друг. 17 Защото Христос не ме е пратил да кръщавам, но да проповядвам благовестието; не с мъдри думи, да не се лиши Христовия кръст от значението си. 18 Защото словото на кръста е безумие за тия, които погиват; а за нас, които се спасяваме, то е Божия сила. 19 Понеже еписано: "Ще унищожа мъдростта на мъдрите, И разума на разумните ще отхвърля". 20 Где е мъдрият? Где книжникът? Где е разисквачът на тоз век? Не обърна ли Бог в глупост светската мъдрост? (aiōn g165) 21 Защото, понеже в Божията мъдра наредба светът с мъдростта си не позна Бога, благоволи Бог чрез глупостта на това, което се проповядва, да спаси върващите. 22 Понеже юдите искат знания, а гърците търсят мъдрост; 23 а ние проповядваме разпнатия Христос, за юдите съблазън, и за езичниците глупост; 24 но за самите призвани, и юдеи и гърци, Христос е Божия Сила и Божия премъдрост. 25 Защото Божието глупаво е по-мъдро от човеците, и Божието немощно е по-

сильно от човеците. 26 Понеже, братя, вижте какви сте вие призваните, че между вас няма мнозина мъдри според човеците, нито мнозина силни, нито мнозина благородни. 27 Но Бог избра глупавите неща на света, за да посрами мъдрите; също избра Бог немощните неща на света, за да посрами силните; 28 още и долните и презрените неща на света избра Бог, да! и онния, които ги няма, за да унищожи тия които ги има, 29 за да не се похвали нито една твар пред Бога. 30 А от Него сте вие в Христа Иисуса, Който стана за нас мъдрост от Бога, и правда, и освещение, и изкупление; 31 тъй щото, както еписано, "които се хвали, с Господа да се хвали".

**2** И аз, братя, когато дойдох при вас, не дойдох с превъзходно говорене или мъдрост да ви известя Божията тайна; 2 защото бях решил да не зная между вас нещо друго, освен Иисуса Христа, и то Христа (Гърци: Него.) разпнат. 3 Аз бях немощен между вас, страхувах се и много треперех. 4 И говоренето ми, и проповядването ми не ставаха с убедителните думи на мъдростта, но с доказателство от Дух и от сила; 5 за да бъде вярването ви основано не на човешка мъдрост, а на Божията сила. 6 Обаче, ние поучаваме мъдрост между съвършените, ала не мъдрост от тия век, нито от властниците на тия век, които преминават; (aiōn g165) 7 но поучаваме Божията тайнствена премъдрост, която е била скрита, която е била предопределена от Бога преди вековете да ни докарва слава. (aiōn g165) 8 Никой от властниците на тия век не я е познал; защото, ако я бяха познали, не биха разпнали Господа на славата. (aiōn g165) 9 А, според както еписано: 10 А на нас Бог откри това чрез Духа; понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбоочини. 11 Защото кой човек знае що има у човека, освен духът на човека, който е в Него? Така и никой не знае що има у Бога, освен Божият Дух. 12 А ние получихме не духа на света, но Духа, който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари; 13 което и възвествяваме, не с думи научени от човешка мъдрост, но с думи научени от Духа, като поясняваме духовните неща на духовните човеци. 14 Но естествения човек не подбира това, което е от Божия Дух, защото за него е глупост; и не може да го разбере, понеже, то се изпитва духовно. 15 Но духовният човек изпитва всичко; а него никой не изпитва. 16 Защото, "Кой е познал ума на Господа, За да може да го научи?" А ние имаме ум Христов.

**3** И аз, братя, не можах да говоря на вас, като на духовни, но като на пътски, като на младенци в Христа. 2 С мляко ви храних, не с тъвърда храна; защото още не можете да го приемете, а и сега

още не можете. 3 Понеже и досега сте пътски; сърцата; и тогава всеки ще получи подобаващата защото, докато има между вас завист и разпра, не нему похвала от Бога. 6 И това, братя, преносно сте ли пътски, и не постъпвате ли по човешки? приспособих към себе си и към Аполоса заради 4 Защото, кога един казва: Аз съм Павлов, а друг: вас, за да се научите чрез нас да не престъпвате Аз съм Аполосов, не сте ли като човеци слаби? границата на писаното, да се не гордее някой от вас 5 Какво е, прочее, Аполос, и какво е Павел? Те с един против друг. 7 Защото, кой те прави да се са служители, чрез които повярвахте, и то както отличаваш от другого? И що имаш, което да не си Господ е дал на всеки от тях. 6 Аз насадих, Аполос получил? Но ако си го получил, защо се хвалиш, като напои, но Господ прави да расте. 7 И тий, нито който че не си го получил? 8 Сити сте вече, обогатихте се сади е нещо, нито който пои, а Господ, Който прави вече, царувате и то без нас. И дано царувате, та ние да расте. 8 Прочее, тоя, който сади, и тоя, който заедно с вас да царуваме; 9 защото струва ми се, пои, са равни, обаче всеки според своя труд ще че Бог изложи нас, апостолите, най-последни, като получи своята награда; 9 защото сме съработници човеци осъдени на смърт; защото станахме показ на на Бога, като вие сте Божия нива, Божие здание. 10 света, на ангели и на човеци; 10 ние безумни заради Според дадената ми Божия благодат, като изкусен Христа, а вие разумни в Христа, ние немощни, а строител аз положих основа; а друг гради на нея. вие силни, вие славни, а ние опозорени. 11 Ние 11 Защото никой не може да положи друга основа, до тоя час и гладуваме и жадуваме, и сме голи, освен положената, която е Иисус Христос. 12 И ако бити сме и се скитаме. 12 трудим се, работейки някой гради на основата злато, сребро, скъпоценни със своите ръце; като ни хулят, благославяме; като камъни, дърво, сено, слама, 13 всекиму работата ни гонят, постоянно възгордяваме; 13 като ни злепоставят, ще стане явна каква е; защото Господният ден ще умоляваме; станахме до днес като измет на света, я изяви, понеже тя чрез огън се открива; и самият измет на всичко. 14 Не пиша това, да ви посрдам, но огън ще изпита работата на всекиго каква е. 14 да ви увещая, като любезни мои чада. 15 Защото, Тоя, комуто работата, която е градил, устои, ще ако имахме десетки хиляди наставници в Христа, пак получи награда. 15 А тоя, комуто работата изгори, мнозина баци нямаете; понеже аз ви родих в Христа ще претърпи загуба; а сам той ще се избави, но Иисуса чрез благовестието. 16 Затова ви се моля, тъй като през огън. 16 Не знаете ли, че сте храм бъдете подражатели на мене. 17 По тая причина ви на Бога, и че Божият Дух живее във вас? 17 Ако пратих Тимотея, който ми е възлюбено и вярно чадо в някой развали Божия храм, него Бог ще развали; Господа; той ще ви напомни моите пътища в Христа, защото Божият храм е свет, който храм сте вие. 18 такива пътища, каквите получавам навсякъде във Никой да не се лъже. Ако някой между вас мисли, че всяка църква. 18 Но някои се възгордяха, като че е мъдър според тоя век, нека стане глупав за да нямаше да дойда при вас. 19 Но, ако ще Господ, аз бъде мъдър. (αἰσθ g165) 19 Защото мъдростта на тоя скоро ще дойда при вас, и ще изпитам, не думите, свят е глупост пред Бога, понеже е писано: "Улавя но силата на тия, които са се възгордели. 20 Защото мъртвите в лукавството им"; 20 и пак: "Господ знае, Божието царство не се състои в думи, а в сила. 21 разсъжденията на мъдрите са суетни". 21 Затова Що искате? С тояга ли да дойда при вас? Или с никой да се не хвали с човеците. Защото всичко е любов и кротък дух?

ваше; 22 било Павел, или Аполос, или Кифа, или светът, или животът, или смъртта, или сегашното, или бъдещето, всичко е ваше; 23 а вие сте Христови, а Христос Божий.

**5** Дори се чува, че между вас имало блудодеяние, и то такова блудодеяние, каквото нито между езичниците се намира, именно, че един от вас има башината си жена. 2 И вие сте се възгордели, вместо

**4** Така всеки човек да ни счита за Христови служители и настойници на Божиите тайни. 2 При туй, което тук се изисква от настойниците е, всеки да се намери верен. 3 А за мене е твърде малко нещо да бъда съден от вас или от човешки съд; даже аз не съдя сам себе си. 4 Защото, при все че съвестта ми в нищо не ме изобличава, пак с това не съм оправдан; защото Господ е, Който ще ме съди. 5 Затова недайте съди нищо прежевременно, докле не дойде Господ, Който ще изведи на видело скритото в тъмнината, и ще изяви намеренията на

да сте скърбили, за да се отльчи измежду вас той, който е сторил туй нещо. 3 Защото аз, ако и да не съм телесно при вас, но като съм при вас с духа си, като че ли съм при вас, 4 (като се събра моят дух с вас заедно с властта на нашия Господ Иисус), 5 да предадем такъв човек на сатана за погубване на пътта му, за да се спаси духа му в деня на Господа Иисуса. 6 Хвалбата ви не е добра. Не знаете ли, че малко квас заквасва цялото тесто? 7 Очистете стария квас, за да бъдете ново тесто, 8 Затова нека празнуваме, не със стар квас, нито с квас от злоба и безчестие, а с безквасни хлябове от искреност

и истина. 9 Писах ви в посланието си да се не сношавате с блудници, които блудствува, съгрешава против своето си тяло. 10 Не че съм искал да кажа, че вашето тяло е храм на Светия Дух, който е във вас, когото имате от Бога? И вие грабителите, или за идолопоклонниците, понеже не сте свои си, 20 защото сте били с цена купени; тогава би трябало да излезете от света. 11 Но затова прославяте Бога с телата си, [и с душите си, в действителност ви писах да се не сношавате с които са Божии].

някого, който се нарича брат, ако е блудник, или сребролюбец, или идолопоклонник, или грабител, с такъв нито да ядете заедно. 12 Защото, каква работа имам да съдя вънкашни човеци? Не съдите ли вие вътрешните. 13 докато вънкашните Бог съди? Отльчете нечестивия човек изпомежду си.

**6** Когато някой от вас има нещо против другого, смее ли да се съди пред неправедните, а не пред светите? 2 Или не знаете, че светите ще съдят света? Ако, прочее, вие ще съдите света, не сте ли достойни да съдите ни най малките работи? 3 Не знаете ли, че ние ще съдим ангели? а колко повече житетски работи; 4 Тогава, ако имате житетски тъжби, поставяте ли за съдии ония, които от църквата се считат за нищо? 5 Казвам това за да ви направя да се засрамите. Истина ли е, че няма между вас ни един мъдър човек, който би могъл да отсъди между братята си, 6 но брат с брата се съди, и то пред невярващите? 7 Даже, пред всичко, е голям недостатък у вас гдето имате тъжби помежду си. Защо по-добре не оставате онеправдани? защо по-добре не бъдете ограбени? 8 А напротив, вие сами онеправдавате и ограбвате, и то братя. 9 Или не знаете, че неправедните няма да наследят Божието царство? Недейте се лъга. Нито блудниците, нито идолопоклонниците, нито прелюбодеите, нито малакийците, нито мъжеложниците, 10 нито крадците, нито сребролюбците, нито пияниците, нито хулителите, нито грабителите няма да наследят Божието царство. 11 И такива бяха някои от вас; но вие измихте себе си от такива неща, но се осветихте, но се оправдахте в името на Господа Иисуса Христа и в Духа на нашия Бог. 12 Всичко ми е позволено, ала не всичко е полезно; всичко ми е позволено, но не ща да съм обладан от нищо. 13 Храната е за stomаха, и stomахът е за храната; но Бог ще унищожи и него и нея. А тялото не е за блудодействие, но за Господа, и Господ е за тялото, 14 а Бог, Който е възкресил Господа, ще възкреси и нас със силата Си. 15 Не знаете ли, че вашите тела са части на Христа? И тъй, да отнема ли от Христа частите Му и да ги направя части на блудница? Да не бъде? 16 Или не знаете, че който се съвъркупява с блудница е едно тяло с нея? защото "ще бъдат", казва, "двамата една плът". 17 Но, който се съединява с Господа е един дух с Него. 18 Бягайте от блудодействието. Всеки друг гръх, който би сторил човек, е вън от тялото; но

**7** А относно това, що ми писахте: Добре е човек да се не докосва до жена. 2 Но, за да се избегват блудодействията, нека всеки мъж има своя си жена, и всяка жена да има свой мъж. 3 Мъжът нека има с жената дължимото към нея сношение; подобно и жената с мъжа. 4 Жената не владее своето тяло, а мъжът; така и мъжът не владее своето тяло, а жената. 5 Не лишавайте един друг от съпружеско сношение, освен ако бъде по съгласие за малко време, за да се предавате на молитва, и пак бъдете заедно, да не би сатана да ви изкушава чрез вашата невъзможност да се въздържате. 6 Но, това казвам, като позволение, а не като заповед. 7 Обаче, бих желал всичките човеци да бъдат какъвто съм аз. Но всеки има своя особен дар от Бога, един така, а друг инак. 8 А на неженените и вдовците казвам: Добро е за тях, ако си останат такива, какъвто съм и аз. 9 Но, ако не могат да се въздържат, нека се женят, защото по-добре е да се женят, отколкото да се разжегват. 10 А на жените заръзвам, и то не аз, но Господ: Жена да не оставя мъжа си; 11 (но ако го остави, нека остане неомъжена, или нека се помира с мъжа си;) и мъж да не напушта жена си. 12 А на другите казвам аз, не Господ: Ако някой брат има невярваща жена, и тя е съгласна да живее с него, да не я напушта. 13 И жена, която има невярващ мъж, и той е съгласен да живее с нея, да не напушта мъжа си. 14 Защото невярващият мъж се освещава чрез жената, и невярващата жена се освещава чрез брата, своя мъж; инак чедата ви щяха да бъдат нечисти, а сега са свети. 15 Но, ако невярващият напусне, нека напусне; в такива случаи братът или сестрата не са поробени на брачния закон. Бог, обаче, ни е призовал към мир. 16 Защото отгде знаеш жено, дали не ще спасиш мъжа си? или отгде знаеш мъжо, дали не ще спасиш жена си? 17 Само нека всеки постъпва така, както Господ му е отделил сили, и всеки, както Бог го е призовал; и така заръзвам по всичките църкви. 18 Обрязан ли е бил призован някой във вратата, да не крие обрязването. Необрязан ли е бил някой призован, да се не обрязва. 19 Обрязването е нищо, и необрязването е нищо, но важното е пазенето на Божиите заповеди. 20 Всеки нека си остава в това звание, в което е бил призван във вратата. 21 В положение на роб ли си бил призован? да те не е грижа, (но ако можеш и свободен да станеш, по-добре използуй случаия); 22 защото, който е бил

призван в Господа като роб, е свободен човек на от идол, няма на света, и че няма друг Бог освен Господа; така и който е бил призван като свободен един. 5 Защото, ако и да има така наричани божества, човек, е роб на Христа. 23 С цена сте били купени; не било на небето или на земята, (ако има много ставайте роби на човеци. 24 Брата, всеки в каквото божество, и господари много), 6 но за нас има само е бил призван във вярата, в него нека си остане един Бог, Отец, от Когото е всичко, и ние за Него, и с Бога. 25 Относно девиците нямам заповед от един Господ, Иисус Христос, чрез Когото е всичко, и Господа; но давам мнение като един, който е получил ние чрез Него. 7 Но това знание го няма у всички; и милост от Господа да бъде верен. 26 И тъй, поради някои, както и до сега имат съзнание за идолите, настоящата неволя, ето какво мисля за доброто, че е ядат месото като жертва на идолите; и съвестта добре за человека така да остане както си е. 27 Вързан им като слаба, се осквернява. 8 А това що ядем, ли си в жена? не търси раззвързване. Отвързан ли си не ще ни препоръчва на Бога; нито ако не ядем, от жена? не търси жена. 28 Но, ако се и ожениш, не губим нещо; нито ако ядем, печелим нещо. 9 Но съгрешаваш; и девица, ако се омъжи, не съгрешава; внимавайте да не би по някакъв начин тая ваша но такива ще имат житетски скърби, а пък аз ви свобода да стане спънка на слабите. 10 Защото, жаля. 29 Това само казвам, братя, че останалото ако някой види, че ти, който имаш знание, седиш време е кратко; затова и тия, които имат жени, нека на тралеза в идолско капище, не ще ли съвестта бъдат, като че нямат; 30 и които плачат, като че не му да се одързости, ако е слаб, та и той да яде плачат; които се радват; като че не се радват; които идоложертвено? 11 И поради твоето знание слабият купуват, като че нищо не притежават; 31 и които си погива, братът, за когото е умрял Христос. 12 А служат със света, като че не са преданни на него: като съгрешавате така против братята, и наранявате защото сегашното състояние(Гръцки: Образът) на слабата им съвест, вие съгрешавате против Христа, тоя свят преминава. 32 А аз желая вие да бъдете 13 Затуй, ако това що ям съблазнява брата ми, аз безгрижни. Нежененият се грижи за това, което е Господно, как да угажда на Господа; 33 а жененият г165

се грижи за това, което е световно, как да угажда на жена си. 34 Тъй също има разлика между жена и девица. Неомъжената се грижи за това, което е Господно, за да бъде света и в тяло и в дух; а омъжената се грижи за това, което е световно, как да угажда на мъжа си. 35 И това казвам за вашата собствена полза, не да ви държа с оглавник, но заради благоприличието, и за да служите на Господа без отвлечане на ума. 36 Пак, ако някой мисли, че постъпва неприлично към дъщеря си девица, ако и е минала цветущата възраст, и ако трябва така да стане, нека прави каквото ще; не съгрешава, нека се женят. 37 Но който стои твърдо в сърцето си, и не бива принуден, но има власт да изпълни волята си, и е решил в сърцето си да държи дъщеря си девицата неомъжена, ще направи добре. 38 Така щото, който омъжи дъщеря си девицата добре прави; а който я не омъжи, ще направи по-добре 39 Жената е вързана до когато е жив мъжът ѝ; но ако мъжът умре, свободна е да се омъжи за когото ще, само в Господа. 40 Но, по моето мнение, по-щастлива е, ако си остане така; а мисля, че и аз имам Божия Дух.

8 А относно идоложертването: Знам, че ние всички уж имаме знание да разрешим въпроса! Но знанието възгордява, а любовта назидава. 2 Ако някой мисли, че знае нещо, той още не е познал както трябва да познава. 3 Но, ако някой люби Бога, той е познат от Него. 4 Прочее, относно яденето от идоложертвеното, знаем, че никакъв бог, изобразен

от идол, няма на света, и че няма друг Бог освен Господа; така и който е бил призван като свободен един. 5 Защото, ако и да има така наричани божества, човек, е роб на Христа. 23 С цена сте били купени; не било на небето или на земята, (ако има много ставайте роби на човеци. 24 Брата, всеки в каквото божество, и господари много), 6 но за нас има само е бил призван във вярата, в него нека си остане един Бог, Отец, от Когото е всичко, и ние за Него, и с Бога. 25 Относно девиците нямам заповед от един Господ, Иисус Христос, чрез Когото е всичко, и Господа; но давам мнение като един, който е получил ние чрез Него. 7 Но това знание го няма у всички; и милост от Господа да бъде верен. 26 И тъй, поради някои, както и до сега имат съзнание за идолите, настоящата неволя, ето какво мисля за доброто, че е ядат месото като жертва на идолите; и съвестта добре за человека така да остане както си е. 27 Вързан им като слаба, се осквернява. 8 А това що ядем, ли си в жена? не търси раззвързване. Отвързан ли си не ще ни препоръчва на Бога; нито ако не ядем, от жена? не търси жена. 28 Но, ако се и ожениш, не губим нещо; нито ако ядем, печелим нещо. 9 Но съгрешаваш; и девица, ако се омъжи, не съгрешава; внимавайте да не би по някакъв начин тая ваша но такива ще имат житетски скърби, а пък аз ви свобода да стане спънка на слабите. 10 Защото, жаля. 29 Това само казвам, братя, че останалото ако някой види, че ти, който имаш знание, седиш време е кратко; затова и тия, които имат жени, нека на тралеза в идолско капище, не ще ли съвестта бъдат, като че нямат; 30 и които плачат, като че не му да се одързости, ако е слаб, та и той да яде плачат; които се радват; като че не се радват; които идоложертвено? 11 И поради твоето знание слабият купуват, като че нищо не притежават; 31 и които си погива, братът, за когото е умрял Христос. 12 А служат със света, като че не са преданни на него: като съгрешавате така против братята, и наранявате защото сегашното състояние(Гръцки: Образът) на слабата им съвест, вие съгрешавате против Христа, тоя свят преминава. 13 Затуй, ако това що ям съблазнява брата ми, аз г165

9 Не съм ли свободен? Не съм ли апостол? Не видях ли Иисуса нашия Господ? Не сте ли вие моето дело в Господа? 2 На други, ако не съм апостол, то поне на вас съм; защото в Господа вие сте печата на моето апостолство. 3 Ето моето оправдание пред тия, които изпитват поведението ми; 4 Нямаме ли право да ядем и да прием за сметка на църквата? 5 Нямаме ли право и ние, както другите апостоли, и братята на Господа и Кифа, да водим жена от сестрите? 6 Или само аз и Варнава нямаме право да не работим за прехраната си? 7 Кой войник служи някога на свои разноски? Кой насаждда лозе и не яде плода му? Или кой пасе стадо и не яде от мялото на стадото? 8 По човешки ли говоря това? Или не казва същото и законът? 9 Защото в Моисеевия закон е писано: "Да не обвързваш устата на воля, когато вършее". За воловете ли тук се грижи Бог, 10 или го казва несъмнено заради нас? Да; заради нас е писано това; защото който оре, с надежда трябва да оре; и който вършее, трябва да вършее с надежда, че ще участва в плода. 11 Ако ние сме посяли у вас духовното, голямо нещо ли е, ако покъннем от вас телесното? 12 Ако други участват в това право над вас, не участваме ли ние повече? Обаче, ние не използувахме това право, но търпим всичко, за да не причиним някакво препятствие на Христовото благовестие. 13 Не знаете ли, че тия, които свещенодействуват, се хранят от

светилището? и че тия, които служат на олтара, двадесет и три хиляди души. 9 Нито да изпитваме вземат дял от олтара? 14 Така и Господ е наредил, Господа, както някои от тях Го изпитваха, и погинаха щото проповедниците на благовестието да живеят от змиите. 10 Нито роптайте, както възроптаха благовестието. 15 Но аз не съм използвал ни една някои от тях, и погинаха от изтребителя. 11 А от тия наредби, нито пиша това, за да се направи всичко това им се случи за примери, и се записа за мене така; защото за мене е по-добре да умра, за поука нам, върху които са стигнали последните отколкото да осути някой моята похвала. 16 Защото, времена. (αἰσθ g165) 12 Тако щото, който мисли, ако проповядвам благовестието, няма с какво да че стои, нека внимава да не падне. 13 Никакво се похвала; понеже нужда ми се налага; защото изпитание не ви е постигнало освен това, което горко ми ако не благовествувам. 17 Понеже, ако може да носи човек; обаче, Бог е верен, Който върша това доброволно, имам награда, но ако с няма да ви остави да бъдете изпитани повече, принуждение, то само изпълнявам повереното ми отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието настойничество: 18 И тъй, каква е моята награда? ще даде и изходен път, така щото да можете да Тая, че, като проповядвам евангелието, да мога да го изздържите. 14 Затова, вълюбени мои, бягайте напрявя благовестието безплатно, така щото да не от идолопоклонството. 15 Говоря като на разумни използвам напълно моето право в благовестието. човеци; сами вие съдете за това, което казвам. 19 Защото, при все че съм свободен от всичките 16 Чашата, която биде благословена, и която ние човеци, аз заробих себе си на всички, за да придобия благославяме, не е ли това да имаме обещание в мнозината. 20 На юдеите станах като юдеин, за да Христовата кръв? Хлябът, който пречупваме, не е придобия юдеи; на тия, които са под закон, станах ли да имаме общение в Христовото тяло? 17 тъй като под закон, (при все че сам аз не съм под като ние, ако и да сме мнозина, сме един хляб, едно закон), за да придобия тия, които са под закон. 21 тяло, понеже всички в единния хляб участвуваат всички станах всичко, та по всякакъв начин да езичниците, жертвуват го на бесовете, а не на Бога; спася неколцина. 23 Всичко това върша заради но аз не желая вие да имате общение с бесовете. 21 благовестието, за да участвуваат и аз в него. 24 Не можете да пиеме Господната чаша и бесовската знаете ли, че, които тичат на игрището, всички тичат, чаша; не можете да участвувате в Господната трапеза а само един получава наградата? Така тичайте, щото и в бесовската трапеза. 22 Или искаме да подбудим да я получите. 25 И всеки, който се подвизава, се Господа на ревност? Ние по-силни ли сме от Него? въздържа от всичко. Те вършат това за да получат 23 Всичко е позволено, но не всичко е полезно; тленен венец, а ние нетленен. 26 И тъй, аз така всичко е позволено, но не всичко е назидателно. 24 тичам, не към нещо неизвестно; така удрям, не Никой да не търси своята лична полза, но всеки като че бия въздуха; 27 но уморявам тялото си и ползата на другого. 25 Всичко, що се продава на го поробвам, да не би, като съм проповядвал на месарницата, яжте без да изпитвате за него заради другите, сам аз да стана неодобрен.

**10** Защото, братя, желая да знаете, че, макар да са били башите ни всички под облака, и всички да са минали през морето, 2 и в облака и в морето всички да са били кръстени от Моисея, 3 и всички да са яли от същата духовна храна, 4 и всички да са пили от същото духовно питие, (защото пиеха от една духовна канара, която ги придрожаваше; и тая канара бе Христос), 5 пак в повечето от тях Бог не благоволи; затова ги измори в пустинята. 6 А в тия неща те ни станаха примери, та да не похотствуваме за злото, както и те похотствуваха. 7 Нито бивайте идолопоклонници, както някои от тях според писаното: "Людете седнаха да ядат и да пият, и станаха да играят". 8 Нито да блудствуваме, както блудствуваха някои от тях, и паднаха в един ден

съвестта си; 26 защото "Господна е земята и всичко що има в нея". 27 Ако някой от невярващите ви покани на угощение, и вие желаете да отидете, яжте каквото сложат пред вас, без да изпитвате за него заради съвестта си. 28 Но, ако някой ви рече: Това е било принесено в жертва, не яжте, заради тогова, който ви е известил, и заради съвестта, 29 съвест, казвам, не твоята, но на другия; (понеже, защо да се съди моята свобода от друга съвест?) 30 Ако аз с благодарение Богу участвуваам в яденето, защо да ме злословят за онова, за което благодаря?) 31 И тъй, ядете ли, пиеме ли, нещо ли вършите, всичко вършете за Божията слава. 32 Не ставайте съблазъни на юдеи, ни на гърци, нито на Божията църква; 33 както и аз уождавам на всички във всичко, като

търся не своята си полза, но ползата на мнозина, за да се спасят.

**11** Бивайте подражатели на мене, както съм и аз на Христа. **2** А похвалявам ви, че ме помните за всичко, като държите преданията тъй, както ви ги предадох. **3** Но желая да знаете, че глава на вски мъж е Христос, а глава на жената е мъжът, глава пък на Христа е Бог. **4** Всеки мъж, който се моли или пророкува с покрита глава, засрамва главата си. **5** А всяка жена, която се моли или пророкува гологлава, засрамва главата си, защото това е едно и също, като да е с бърсната глава. **6** Защото, която жена се не покрива, нека остряже и косата си. Но ако е срамотно за жена да си стриге косата, или да си бърсне главата, то нека се покрива. **7** Защото мъжът не трябва да си покрива си покрива главата, понеже е образ и слава на Бога; а жената е слава на мъжа. **8** (Защото мъжът не е от жената, а жената е от мъжа; **9** понеже, мъжът не бе създаден за жената, а жената за мъжа). **10** Затова жената е длъжна да има на главата си белег на власт, заради ангелите. **11** (Обаче, нито жената е без мъжа, нито мъжът без жената, в Господа; **12** защото, както жената е от мъжа, така и мъжът е чрез жената; а всичко е от Бога). **13** Сами в себе си съдете: Прилично ли е, жената да се моли Богу гологлава? **14** Не учи ли и самото естество, че, ако мъж оставя косата си да расте, това е позор за него, **15** но, ако жена оставя косата си да расте, това е слава за нея, защото косата ѝ е дадена за покривало? **16** Но, ако някой мисли да се препира за това, **17** А като ви заръчвам следното, не ви похвалявам, защото се събирате, не за по-добро, но за по-лошо. **18** Защото, първо, слушам, че когато се събирате в църква, ставали разделения помежду ви; (и отчасти вярвам това); **19** защото е нужно да има и разцепление между вас, за да се яви, кои са улодрените помежду ви); **20** прочее, когато така се събирате заедно, не е възможно да ядете Господната вечеря; **21** защото на яденето вски бърза да вземе своята вечеря преди другого; и така един остава гладен, а друг се напива. **22** Що! къщи ли нямате, где то да ядете и пияте? Или презирате Божията църква и посрамяте тия, които нямат нищо? Що да ви кажа? Да ви похваля ли за това? Не ви похвалявам. **23** Защото аз от Господа приех това, което ви и предадох, че Господ Иисус през нощта, когато беше предаден, взе хляб, **24** и, като благодари, разчули и рече: Това е Моето Тяло, което е [разчулено] за вас; туй правете за Мое възпоменение. **25** Така взе и чашата след вечерята и рече: Тая чаша е новият завет в Моята кръв; това правете вски път, когато пияте, за Мое възпоменение. **26** Защото вски път, когато ядете

този хляб и пияте [тая] чаша, възвествявате смъртта на Господа, докле дойде Той. **27** Затова, който яде хляба или пие Господната чаша недостойно, ще бъде виновен за грех против тялото и кръвта на Господа. **28** Но да изпитва човек себе си, и така да от хляба и да пие от чашата; **29** защото, който яде и пие без да разпознава Господното тяло, той яде и пие осъждане на себе си. **30** По тая причина мнозина между вас са слаби и болnavи, а доста и са починали. **31** Но, ако разпознавахме сами себе си, не щяхме да бъдем съдени заедно със света. **32** А когато биваме съдени от Господа, с това се наказваме, за да не бъдем осъдени заедно със света. **33** Затова, братя мои, когато се събирате да ядете, чакайте се един друг. **34** Ако някой е гладен, нека яде у дома си, за да не бъде събирането ви за осъждане. А за останалите работи, ще ги наредя, когато дойда.

**12** При това, братя, желая да разбирате и за духовните дарби. **2** Вие знаете, че когато бяхте езичници, отвличахте се към няките идоли, както и да ви водеха. **3** Затова ви уведомявам, че никой, като говори с Божия Дух, не казва: Да бъде проклет Иисус! и никой не може да нарече Иисуса Господ, освен със Светия Дух. **4** Дарбите са различни; но Духът е същият. **5** Службите са различни; но Господа е същият. **6** Различни са и действията; но Бог е същият. Който върши всичко във всичките човеци. **7** А на вски се дава проявленето на Духа за обща полза. **8** Защото на един се дава чрез Духа да говори с мъдрост, а на друг да говори със знание, чрез същия Дух; **9** на друг вяра чрез същия Дух, а пък на друг изцелителни дарби чрез единния дух; **10** на друг да върши велики дела, а на друг да пророкува; на друг да разпознава духовете; на друг да говори разни езици; а пък на друг да тълкува езици. **11** А всичко това се върши от един и същи Дух, който разделя на вски по особено, както му е удобно. **12** Защото, както тялото е едно, а има много части, и всичките части на тялото, ако и да са много, пак са едно тяло, така е и Христос. **13** Защото ние всички, било юдеи или гърци, било роби или свободни, се кръстихме в един Дух да съставляваме едно тяло, и всички от един Дух се напоихме. **14** Защото тялото не се състои от една част, а от много. **15** Ако речеше ногата: Понеже не съм ръка, не съм от тялото, това не я прави да не е от тялото. **16** И ако рече ухото: Понеже не съм очо, не съм от тялото, това не го прави да не е от тялото. **17** Ако цялото тяло беше очо, где щеше да е слухът? Ако цялото тяло беше слух, где щеше да е обонянието? **18** Но сега Бог е поставил частите, всяка една от тях, в тялото, както му е било удобно. **19** Пак, ако те бяха всички

една част, где щеше да е тялото? 20 Но сега те са остават тия трите: вяра, надежда и любов; но най-много части, а едно тяло. 21 И окото не може да голяма от тях е любовта.

**14** Следвайте любовта; но копнайте и за духовните дарби, а особено за дарбата да пророкувате.

2 Защото, който говори на непознат език, той не говори на човеци, а на Бога, защото никой не му разбира, понеже с духа си говори тайни. 3 А който пророкува, той говори на човеци за назидание, за уважение и за утешение. 4 Който говори на непознат език, назидава себе си; а който пророкува, назидава църквата. 5 Желал бих всички вие да говорите езици, а повече да пророкувате; и който пророкува, е по-горен от този, който говори разни езици, освен ако тълкува, за да се назидава църквата. 6 Кажете сега, братя, ако дойда при вас и говоря непознати езици, какво ще ви ползувам, ако не ви съобщя или някое открование, или знание, или пророчество, или поука? 7 Даже и бездушните неща, като свирка и гъдулка, когато издават глас, ако не издават отличителни звукове, как ще се познае това, което свирят със свирката или с гъдулката? 8 Защото тръбата ако издаваше неопределен глас, кой би се приготвил за бой? 9 Също така, ако вие не изговаряте с гласа си думи с някакво значение, как ще се знае какво говорите? защото ще говорите на вяръца. 10 Има, може да се каже, толкова вида гласове на света; и ни един от тях не е без значение. 11 Ако, прочее, не разбера значението на гласа, ще бъда другоезичен за този, който говори; И тоя, който говори ще бъде другоезичен за мене. 12 Така и вие, понеже копнете за духовните дарби, старайте се да се преумножат те у вас за назидание на църквата. 13 Затова, който говори на непознат език, нека се моли за дарбата и да тълкува. 14 Защото, ако се моли на непознат език, духът ми се моли а умът ми не дава плод. 15 Тогава що? Ще се моля с духа си, но ще се моля и с ума си; ще пея с духа си, но ще пея и с ума си. 16 Иначе, ако славословиш с духа си как ще рече: Амин, на твоето благодарение оня, който е в положението на простите, като знае що говориш? 17 Защото ти наистина благодариш добре, но другият не се назидава. 18 Благодаря Богу, че аз говоря повече езици от всички ви; 19 обаче, в църквата предпочитам да изговоря пет думи с ума си, за да наставя и други, а не десет хиляди думи на непознат език. 20 Братя, не бивайте деца по ум, но, бидейки дечица по злобата, бивайте пълнолетни по ум. 21 В закона еписано: "Чрез другоезични човеци и чрез устните на чужденци ще говоря на тия люде; и нито така ще Мен послушат", казва Господ. 22 Прочее, езиците са белег не за вярващите, а за невярващите; а пророчеството е белег не за невярващите, а за вярващите. 23 И тъй, ако се събере цялата църква,

## **13** Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов

нямам, аз съм станал мед що зъвнти, или кимвал що дрънка. 2 И ако имам пророческа дарба, и зная всички тайни и всяко знание, и ако имам пълна вяра, тъй щото планини да преместват, а любов нямам, нищо не съм. 3 И ако раздам всички си имот за прехрана на сиромасите, и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, никак не ме ползува. 4 Любовта дълго търпи и е милостива; любовта не завижда; любовта не се превъзнося, не се гордее, 5 не безобразничи, не търси своето, не се раздразнява, не държи сметка за зло, 6 не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, 7 всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи. 8 Любовта никога не отпада; другите дарби, обаче, пророчества ли са, ще се прекратят; езици ли са, ще престанат; знание ли е, ще се прекрати. 9 Защото отчасти знаем и отчасти проракуваме; 10 но когато дойде съвършеното, това, което е частично, ще се прекрати. 11 Когато бях дете, като дете говорех, като дете чувствах, като дете разсъждавах; откак станах мъж, напуснал съм детското. 12 Защото сега виждаме нещата неясно, като в огледало, а тогава ще ги видим лицето; с лицето; сега познавам отчасти, а тогава ще познавам напълно, както и съм бил напълно познат. 13 И тъй,

и всички говорят на непознати езици, и влизат хора и дадената на мене Негова благодат не бе напразно, прости или невярващи, не ще ли кажат, че вие сте но трудих се повече от всички тях, 11 И тъй, било че полуредели? 24 Но ако всички пророкуват, и влезе аз се трудих повече, било че те, така проповядвахме някой невярващ или прост, той се обвинява от и те и аз, и вие така сте повярвали. 12 Ако се всички, и се осъжда от всички; 25 тайните на сърцето проповядва, че Христос е възкресен от мъртвите, му стават явни; и тъй, той ще падне на лицето си, как казват някои между вас, че няма възкресение на ще се поклони Богу и ще изповядва, че наистина мъртвите? 13 Ако няма възкресение на мъртвите, Бог е между вас. 26 Тогава, братя, що става между то нито Христос е бил възкресен; 14 и ако Христос възкресе вас? Когато се събирате, всеки има да предлага не е бил възкресен, то призна е нашата проповед, псалом, има поучение, има откровение, има да празна е нашата вяра. 15 При това, ние се намираме говори непознат език, има тълкуване. Всичко да лъжесвидетели Божии; защото свидетелствувахме за става за назидание. 27 Ако някой говори на непознат Бога, че е възкресил Христа, Когото не е възкресил, език, нека говорят по двама, или най-много по трима, ако е тъй, че мъртвите не възкресяват; 16 защото, и то по ред; а един да тълкува. 28 Но ако няма ако мъртвите не се възкресяват, то нито Христос е тълкувател, такъв нека мълчи в църква, и нека говори бил възкресен; 17 и ако Христос не е бил възкресен, на себе си и на Бога. 29 От пророците нека говорят суетна е вашата вяра, вие сте още в греховете си. само двама или трима, а другите да разсъждават. 30 18 Тогава и тия, които са починали в Христа, са Ако дойде откровение на някой друг от седящите, погинали. 19 Ако само в тоя живот се надяваме на първият нека млъкva. 31 Защото един след друг Христа, то от всичките човеци ние сме най-много всички можете да пророкувате, за да се поучават за съжаление. 20 Но сега Христос е бил възксен, всички и всички да се насырчават; 32 и духовете първият плод на починалите. 21 Понеже, както на пророците се покоряват на самите пророци. 33 чрез человека дойде смъртта, така чрез человека дойде Защото Бог не е Бог на безредие, а на мир, както и възкресението на мъртвите. 22 Защото, както в поучавам по всичките църкви на светите. 34 Жените Адама всички умират, така и в Христа всички ще нека мълчат в църквите, защото не им е позволено оживеят. 23 Но всеки на своя ред: Христос първия да говорят; а нека се подчиняват, както казва законът. плод, после, при пришествието на Христа, тия, 35 Ако искат да научат нещо, нека питат мъжете си у които са Негови; 24 Тогава ще бъде краят, когато дома; защото е срамотно жена да говори в църква. ще предаде царството на Бога и Отца, след като 36 Що? Божието слово от вас ли излезе? Или само унищожи всяко началство и всяка власт и сила. 25 до вас ли е достигнало? 37 Ако някой мисли, че е Защото Той трябва да царува, докато положи всички пророк или духовена, нека признае, че това, което врагове под нозете Си. 26 И смъртта, най-последен ви пиша е заповед от Господа. 38 Но ако някой враг, и тя ще бъде унищожена, 27 защото Бог "е не иска да признае, нека не признае. 39 Затова, покорил всичко под нозете My" А когато ще е казъл, братя мои, копнайте за дарбата да пророкувате, и че всичко е вече покорено, (с явно изключение на не забранявайте да се говорят и езици. 40 Обаче, Този, Който My е покорил всичко), 28 когато казвам, всичко нека става с приличие и ред.

**15** Още, братя, напомнявам ви благовестието, което ви проповядвах, което приехте, в което стоите, 2 чрез което се и спасявате, ако го държите според както съм ви го благовестил, 3 Защото първо ви предадох онова, което приех, че Христос умря за греховете ни според писанията; 4 че бе погребан; че биде възкресен на третия ден според писанията; 5 и че се яви на Кифа, после на дванадесетте, 6 че след това се яви на повече от петстотин братя наведнъж, от които повечето и досега са живи, а някои починаха; 7 че после се яви на Якова, тогава на всички апостоли; 8 а най-после от всички яви се на мене, като на някой изверг. 9 Защото аз съм най-нищожният от апостолите, който не съм достоен и апостол да се нарека защото гоних Божията църква, 10 Но с Божията благодат съм каквото съм;

и дадената на мене Негова благодат не бе напразно, но трудих се повече от всички тях, 11 И тъй, било че полуредели? 24 Но ако всички пророкуват, и влезе аз се трудих повече, било че те, така проповядвахме някой невярващ или прост, той се обвинява от и те и аз, и вие така сте повярвали. 12 Ако се всички, и се осъжда от всички; 25 тайните на сърцето проповядва, че Христос е възкресен от мъртвите, му стават явни; и тъй, той ще падне на лицето си, как казват някои между вас, че няма възкресение на ще се поклони Богу и ще изповядва, че наистина мъртвите? 13 Ако няма възкресение на мъртвите, Бог е между вас. 26 Тогава, братя, що става между то нито Христос е бил възкресен; 14 и ако Христос възкресе вас? Когато се събирате, всеки има да предлага не е бил възкресен, то призна е нашата проповед, псалом, има поучение, има откровение, има да празна е нашата вяра. 15 При това, ние се намираме говори непознат език, има тълкуване. Всичко да лъжесвидетели Божии; защото свидетелствувахме за става за назидание. 27 Ако някой говори на непознат Бога, че е възкресил Христа, Когото не е възкресил, език, нека говорят по двама, или най-много по трима, ако е тъй, че мъртвите не възкресяват; 16 защото, и то по ред; а един да тълкува. 28 Но ако няма ако мъртвите не се възкресяват, то нито Христос е тълкувател, такъв нека мълчи в църква, и нека говори бил възкресен; 17 и ако Христос не е бил възкресен, на себе си и на Бога. 29 От пророците нека говорят суетна е вашата вяра, вие сте още в греховете си. само двама или трима, а другите да разсъждават. 30 18 Тогава и тия, които са починали в Христа, са Ако дойде откровение на някой друг от седящите, погинали. 19 Ако само в тоя живот се надяваме на първият нека млъкva. 31 Защото един след друг Христа, то от всичките човеци ние сме най-много всички можете да пророкувате, за да се поучават за съжаление. 20 Но сега Христос е бил възксен, всички и всички да се насырчават; 32 и духовете първият плод на починалите. 21 Понеже, както на пророците се покоряват на самите пророци. 33 чрез человека дойде смъртта, така чрез человека дойде Защото Бог не е Бог на безредие, а на мир, както и възкресението на мъртвите. 22 Защото, както в поучавам по всичките църкви на светите. 34 Жените Адама всички умират, така и в Христа всички ще нека мълчат в църквите, защото не им е позволено оживеят. 23 Но всеки на своя ред: Христос първия да говорят; а нека се подчиняват, както казва законът. плод, после, при пришествието на Христа, тия, 35 Ако искат да научат нещо, нека питат мъжете си у които са Негови; 24 Тогава ще бъде краят, когато дома; защото е срамотно жена да говори в църква. ще предаде царството на Бога и Отца, след като 36 Що? Божието слово от вас ли излезе? Или само унищожи всяко началство и всяка власт и сила. 25 до вас ли е достигнало? 37 Ако някой мисли, че е Защото Той трябва да царува, докато положи всички пророк или духовена, нека признае, че това, което врагове под нозете Си. 26 И смъртта, най-последен ви пиша е заповед от Господа. 38 Но ако някой враг, и тя ще бъде унищожена, 27 защото Бог "е не иска да признае, нека не признае. 39 Затова, покорил всичко под нозете My" А когато ще е казъл, братя мои, копнайте за дарбата да пророкувате, и че всичко е вече покорено, (с явно изключение на не забранявайте да се говорят и езици. 40 Обаче, Този, Който My е покорил всичко), 28 когато казвам, всичко нека става с приличие и ред.

когато го сееш, не посяваш тялото, което ще изникне, като мина през Македония; (понеже през Македония а голо зърно, каквото се случи, пшенично или някое минавам); 6 а може би да поостана при вас, или друго; 38 но Бог му дава тяло, каквото му е угодно, даже и да презимувам, за да ме изпратите вие на и на всяко семе собственото му тяло. 39 Всяка където отида. 7 Защото не ми се иска да ви видя плът не е еднаква; но друга е плътта на човеците, а сега на заминаване; но надявам се да остана при друга на животните, друга пък на птиците и друга на вас известно време, ако позволи Господ. 8 А ще рибите. 40 Има и небесни тела и земни тела, друга се бавя в Ефес до Петдесетницата, 9 защото ми е, обаче, славата на небесните, друга на земните. се отвориха големи врати за работа, има и много 41 Друг е блъсъкът на слънцето, друг на луната и противници. 10 Ако дойде Тимотей, внимавайте да друг блъсъкът на звездите; па и звезда от звезда се бъде без страх между вас; защото и той работи различава по блъсъка. 42 Така е и възкресението Господното дело както и аз; 11 затова, никой да не го на мъртвите. Тялото се се в тление, възкръсва презира. Но изпратете го с мир да дойде при мен, в нетление; 43 се се в бездечие, възкръсва в защото го очаквам с братята. 12 А колкото за брат слава; се се в немощ, възкръсва в сила; 44 се се Апостола, много му се молих да дойде при вас с се одушевено тяло, възкръсва духовно тяло. Ако братята; но никак не му се искаше да дойде сега; има одушевено тяло, то има и духовно тяло. 45 ще дойде, обаче, когато намери случай. 13 Бдете, Така е и писано: Първият човек Адам "стана жива стойте твърдо във вратата си, бъдете мъжествени, душа", а последният Адам стана животворещ дух. 46 укрепявайте се. 14 Всичко у вас да става с любов. 15 Обаче, не е първо духовното, а одушевеното, и после Още ви моля, братя: вие знаете, че Стефаниновото духовното. 47 Първият човек е от земята, пръстен; семейство е първият плод на Ахая, и че те са вторият човек е от небето. 48 Каквото е пръстният, посветили себе си да служат на светите; 16 добре, такива са и пръстните; и каквото е небесният, такива на такива да се подчиняват и вие, и на всеки, са и небесните. 49 И както сме се облекли в образа който помага в делото и се труди. 17 Радвам се на пръстния, ще се облечем и в образа на небесния. за дохождането на Стефанина, на Фортуната и 50 А това казвам, братя, че плът и кръв не могат да на Ахаика, защото те запълниха лишението ми от наследят Божието царство, нито тленното наследява власт; 18 понеже успокоиха моя дух и вашия, затова нетлението. 51 Ето, една тайна ви казвам: Не всички признавайте такива човеци. 19 Поздравяват ви ще починем, но всички ще се изменим, 52 в една църкви, които са в Азия. Нарочно ви поздравяват в минута, в миг на око, при последната тръба; защото Господа Акила и Прискила с домашната си църква. тя ще затръби, и мъртвите ще възкръснат нетленни, 20 Поздравяват ви всички братя. Поздравете се един и ние ще се изменим. 53 Защото това тленното друг със света целувка. 21 Поздравът пиша аз, Павел, трябва да се облече в нетление, и това смъртното да със собствената си ръка. 22 Който не люби Господа се облече в бессмъртие. 54 А когато това тленното се да бъде проклет. Господ наш иде. 23 Благодатта на облече в бессмъртие, тогава ще се съдне писаното Господа Иисуса Христа да бъде с вас. 24 Любовта ми слово: "Погълната биде смъртта победоносно". 55 да бъде с всички вас в Христа Иисуса. Амин.

О смърте, где ти е победата? О смърте, где ти е  
жилото? (Hadēs g86) 56 Жилото на смъртта е грехът,  
и силата на греха е законът; 57 но благодарение  
Богу, Който ни дава победа чрез нашия Господ Иисус  
Христос. 58 Затова възлюбени мои братя, бъдете  
твърди, непоколебими, и преизобилвайте всякога в  
Господното дело, понеже знаете, че в Господа трудът  
ви не е празден.

**16** А колкото за събирането на милостинята  
за светите, правете и вие както наредих в  
галатийските църкви. 2 в първия ден на седмицата  
всеки от вас да отделя според успеха на работите си,  
и да го има при себе си, за да не стават събирания,  
когато дойда. 3 И когато дойда, ще изпратя с писма  
ония, които ще одобрите, да отнесат подаръка ви  
в Ерусалим; 4 и ако заслужавам да отида и аз, те  
ще отидат с мене. 5 Защото ще дойда при вас след

## 2 Коринтяни

**1** Павел, с Божията воля апостол Иисус Христос, и брат Тимотей, до Божията църква, която е в Коринт, и до всички светии, които са по цяла Ахая: **2** Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец и Господа Иисуса Христа. **3** Благословен Бог и Отец на нашия Господ Иисус Христос, Отец на милостивите и Бог на всяка утеша. **4** Който ни утешава във всяка наша скръб, за да можем и ние да утешаваме тия, които се намират в каквато и да била скръб, с утешата, с която и ние се утешаваме от Бога. **5** Защото, както изобилват в нас Христовите страдания, така и нашата утеша изобилва чрез Христа. **6** Но, ако ни наскърбяват, това е за ваша утеша и спасение, или ако ни утешават, това е за вашата утеша [и спасение], която действува да устоявате в същите страдания, които понасяме и ние. **7** И надеждата ни за вас е твърда; понеже знаем, че, както сте участници в страданията, така сте и в утешата. **8** Защото желаем да знаете, братя, за скръбта, която ни сполетя в Азия, че се отеготихме чрезмерно вън от силата си, така щото отчаяхме се дори за живота си: **9** даже ние сами счетохме, че бяхме приели смъртна присъда в себе си, **10** И Той ни избави от толкоз близка смърт, и още избавя, и надяваме се на Него, че пак ще ни избави, **11** като ни съдействувате вие чрез молитва, тъй щото, поради стореното на нас чрез мнозина добро, да благодарят мнозина за нас. **12** Защото нашата похвала е тая, свидетелството на нашата съвест, че ние живяхме на света, а най-много между вас, със светост и искреност пред Бога, не са плътска мъдрост, а са Божия благодат. **13** Защото не ви пишем друго освен това, което четете и даже признавате и което надявам се че и до край ще признавате, **14** (както и отчасти ни признахте), че сме похвала за вас, както и вие за нас, в деня на нашия Господ Иисус. **15** С тая увереност възнамерявам да дойда първо при вас, за да имате двояка полза, **16** като през вас мина за Македония; а от Македония да дойда пак при вас, и тогава вие да ме изпратите за Юдея. **17** Добрите, когато имаха това намерение, лекоумно ли съм постъпил? или намерението ми е било плътско намерение, та да казвам и: Да, да, и: Не, не? **18** Заради Божията вярност, проповядването ми към вас не е било Да и Не? **19** Защото Божият Син, Иисус Христос, Който биде проповядван помежду ви от нас, (от мене, Сила и Тимотея), не стана Да и Не но в него стана Да; **20** понеже в Него е Да за всичките Божи обещания, колкото и много да са; затова и чрез Него е Амин, за Божията слава чрез нас. **21** А тоя, който ни утвърждава заедно с вас в Христа, и Който ни е помазал, е Бог, **22**

Който ни е запечатил, и е дал в сърдцата ни Духа в залог. **23** Но аз призовавам Бог за свидетел на моята душа, че за да ви пощадя, въздържах се да дойда в Коринт; **24** защото не господаруваме над вярата ви, но сме помощници на радостта ви; понеже, колкото за вярата, вие стоите твърди.

**2** Обаче това реших, заради себе си, да не дохождам при вас със скръб. **2** Защото, ако аз ви наскърбявам, то кой ще развесели мене, ако не тоя, който е бил наскърбен от мене? **3** И това писах нарочно, да не би кога дойда да бъда наскърбен от ония, които би трябвало да ме зарадват, като имам уверение във всички ви, че моята радост е радост на всички ви. **4** Защото от голяма скръб и сърдечна тъга ви писах с много сълзи, не за да се наскърбите, а за да познаете любовта, която питая особено към вас. **5** Но ако някой ме е наскърбил, не е наскърбил само мене, но всички ви отчасти (да не кажа премного). **6** За такъв един доста е наказанието, което му е било наложено от повечето от вас; **7** така че сега вече (Гърци: Напротив.) вие трябва по-добре да му простите и да го утешите, да не би такъв да бъде погълнат от чрезмерна скръб. **8** Затова ви моля да го уверите в любовта си към него. **9** Понеже затова и писах, за да ви позная чрез опит, дали сте послушни във всичко. **10** А комуто вие прощавате нещо, прощавам и аз; защото, ако съм и простили нещо, простих го заради вас пред Христа, **11** да не би сатана да използува случая против нас; защото ние знаем неговите замисли. **12** А когато дойдох в Троада да проповядвам Христовото благовестие, и когато ми се отвори врата в Господното дело, **13** духът ми не се успокои, понеже не намерих брат си Тита, а, като се простих с тях, отпътувах за Македония. **14** Но благодарение Богу, Който винаги ни води в победително шествие в Христа, и на всяко място изявява чрез нас благоуханието на познанието на Него. **15** Защото пред Бог ние сме Христово благоухание за тия, които се спасяват, и за ония, които погибат. **16** На едните сме смъртоносно ухание, което докарва смърт, а на другите животворно ухание, което докарва живот. И за това дело кой е способен? **17** Ние сме, защото не сме като мнозина, които изопачават Божието слово, но говорим искрено в Христа, като от Бога, пред Бога.

**3** Пак ли започваме да се препоръчваме? Или имаме нужда, както някои, от препоръчителни писма до вас или от вас? **2** Вие сте нашето писмо, написано в сърдцата ни, узнавано и прочитано от всичките човеци; **3** и явявате се, че сте Христово писмо, произлязло чрез нашето служение, написано, не с мастило, но с Духа на живия Бог, не на плочи

от камък, но на плочи от път 4 Такава увереност но не сме утеснени; в недоумение сме, но не до имаме спрямо Бога чрез Христа. 5 Не че сме отчаяние; 9 гонени сме, но не оставени; повалени способни от само себе си да съдим за нещо като сме, но не погубени. 10 Всякога носим на тялото си от нас си; но нашата способност е от Бога, 6 Който убиването на [Господа] Иисуса, за да се яви на тялото ни направи способни като служители на един нов и живота на Иисуса. 11 Защото ние живите винаги завет, 7 Но, ако служението на онова, което докарва сме преддавани на смърт за Иисуса, за да се яви и смърт, написано с букви, издълбани на камък, стана живота на Иисуса в нашата смъртна път. 12 Така с такава слава, щото израиляните не можеха да щото смъртта действува в нас, а животът във вас. 13 гледат Моисея в лице, поради блясъка на лицето А като имаме същия дух на воля, според писаното: му, който впрочем преминаваше, 8 как не ще бъде "Появях, за това и говорих", то и ние, понеже служението на духа с по-голяма слава? 9 Защото, вярваме, затова и говорим; 14 понеже знаем, че Тоя, ако служението на онова, което докарва оъждане, Който е възкресил Господа Иисуса, ще възкреси и стана със слава, служението на онова, което докарва нас заедно с Иисуса, и ще ни представи заедно с правда, го надминава много повече в слава. 10 (И във вас. 15 Защото всичко това е заради вас, тъй щото наистина, онова, което е било прославено, изгуби благодатта, увеличена чрез мнозината, които са я славата си в това отношение, поради славата, получили, да умножи благодарението, за Божията която превъзхожда). 11 Защото, ако това, което слава. 16 Затова ние не се обезсърдчаваме: но ако и преминаваше, бе със слава, то много по-славно е трайното. 12 И тъй, като имаме такава надежда, говорим с голяма откровеност, 13 и не сме като Моисея, който туряше покривало на лицето си, за да не могат израиляните да гледат изчезването на това, което преминаваше. 14 Но техните умове бяха заслепени; защото и до днес, когато прочитат

Стария завет, същото покривало остава, като не им е открито, че тия завет преминава в Христа. 15 А и до днес, при прочитането на Моисея, покривало лежи на сърцето им, 16 но когато Израил се обърне към Господа, покривалото ще се снеме. 17 А Господ е Духът; и гдето е Господният Дух, там е свобода. 18 А ние всички, с открыто лице, като в огледало, гледайки Господната слава, се преобразяваме в същия образ, от слава в слава, както от Духа Господен.

**4** Затуй, като имаме това служение, както и придобихме милост, не се обезсърдчаваме; 2 но се отрекохме от тайни и срамотни дела, и не постъпваме лукаво, нито изопачаваме Божието слово, но, като изявяваме истината, препоръчваме себе си на съвестта на всеки човек пред Бога. 3 Но ако благовестието, което проповядваме, е покрито, то е покрито за тия, които погиват, 4 за тия, невярващи, чийто ум богът на този свят е заслепил, за да ги не озари светлината от славното благовестие на Христа, Който е образ на Бога. (aiōn g165) 5 (Защото ние не проповядваме себе си, но Христа Иисуса като Господ, а себе си като ваши слуги заради Иисуса). 6 Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърдцата ни, за да се просвети света с познаването на Божията слава в лицето Иисус Христово. 7 А ние имаме това съкровище в пръстни съдове, за да се види, че превъзходната сила е от Бога, а не от нас. 8 Угнетявани сме отвсякъде,

да тлеет външният наш човек, пак вътрешният всеки ден се подновява. 17 Защото нашата привременна лека скръб произвежда все повече и повече една вечна тежина на слава за нас, (aiōnios g166) 18 които не гледаме на видимите, но на невидимите; защото видимите са временни, а невидимите вечни. (aiōnios g166)

**5** Защото знаем, че ако се развали земният ни дом, телесната скиния, имаме от Бога здание на небесата, дом неръкотворен, вечен. (aiōnios g166) 2 Понеже в тия дом и стенем като очидаме да се облечем с нашето небесно жилище, 3 стига само, облечени с него, да не се намерим голи. 4 Защото ние, които сме в тая телесна скиния, като обременени, стенем; не че желаем да се съблечем, но да се облечем още повече, за да бъде смъртното погълнато от живота. 5 А Бог е, Който ни е образувал нарочно за това, и ни е дал Духа в залог на това. 6 И тъй, понеже винаги се одързостяваме, като знаем, че, докато сме у дома в тялото, ние сме отстранени от Господа, 7 (защото с вярване ходим, а не с виждане). 8 - понеже, казвам, се одързостяваме, то предпочитаме да сме отстранени от тялото и да бъдем у дома при Господа. 9 Затова и ревностно се стараем, било у дома или отстранени, да бъдем угодни на Него. 10 Защото всички трябва да застанем открити пред Христовото съдилище, за да получи всеки според каквото е правил в тялото, било добро или зло. 11 И тъй, като съзнаваме, че е страхът от Господа, убеждаваме човеците; а на Бога сме познати, 12 С това не препоръчваме себе си изново на вас, но ви даваме причини да се хвалите с нас, за да имате що да отговорите на ония, които се хвалят с това, което е на лице, а не с това, което е в сърдцето. 13 Защото, ако сме отишли до крайности, то е било за

Бога; или ако сега умерено мъдруваме, то е заради бъда Отец, И вие ще Ми бъдете синове и дъщери", вас. 14 Защото Христовата любов ни принуждава, казва всемогъщият Господ.

като разсъждаваме така, че, понеже един е умрял за всичките, то всички са умрели; 15 и че Той умря за всички, за да не живеят вече живите за себе си, но за Този, Който за тях е умрял и възкръснал. 16 Затова, отсега нататък ние не познаваме никого по плът; ако и да сме познали Христа по плът, пак сега вече така Го не познаваме. 17 За туй, ако е някой в Христа, той е ново създание; старото премина; его, [всичко] стана ново. 18 А всичко е от Бог, Който ни примири със Себе Си чрез [Иисуса] Христа, и даде на нас да служим за примириение; 19 сиреч, че Бог в Христа примирияше света със Себе Си, като не вменяваше на човеците прегрешенията им, и че повери на нас посланието на примириението. 20 И туй от Христова страна сме посланици, като че Бог чрез нас умолява; молим ви от Христова страна, примириете се с Бога, 21 Който за нас направи грешен (Гръцки: Грях) Онзи, Който не е знаел греха, за да станем ние чрез Него праведни (Гръцки: Правда) пред Бога.

**6** И ние, като съдействуваме с Бога, теже ви умоляваме да не приемате напразно Божията благодат. 2 (Защото казва: з Ние в нищо не даваме никаква причина за съблазън, да не би да се злослови нашето служение; 4 но във всичко биваме одобрени, като божии служители, с голяма тървост, в скърби, в нужди, в утеснения, 5 чрез бичувания, в затваряния, в смутове, в трудове, в неспане, в неядене, 6 с чистота, с благоразумие, с дълготърпение, с благост, със Светия Дух, с нелицемерна любов, 7 с говорене истината, с Божия сила, чрез оръжиета на правдата в всред укори и похвали; считани като измамници, но пак истини; 9 като непознати, а пък добре познати; като на умиране, а, ето, живеем; като наказани, а не умъртвявани; 10 като наскърбени, а винаги радостни, като сиромаси, но обогатяваме мнозина; като че нищо нямаме, но притежаваме всичко. 11 О коринянки, устата ни са отворени към вас, сърдцето ни се разшири. 12 Вам не е тясно в нас, но в сами вас е тясно нам. 13 И туй, във вид на еднакво възмездие, както на чада говоря, разширете и вие сърдцата си. 14 Не се впръгайте заедно с невярващите; защото какво общо имат правдата и беззаконието или какво общение има светлината с тъмнината? 15 и какво съучастие има вярващия с невярващия? 16 и какво споразумение има Божият храм с идолите? Защото ние сме храм на живия Бог, както рече Бог: "Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; ще им бъда Бог, и те ще Ми бъдат люде". 17 Затова 18 И ще ви

**7** И туй, възлюбени, като имаме тия обещания, нека очистим себе си от всяка плътска и духовна нечистота, като се усъвършенствуваме в светост със страх от Бога. 2 Сторете място в сърдцата си за нас; никого не сме онеправдали, никого не сме развратили, никого не сме изкористили. 3 Не казвам това за да ви осъдя; защото по-напред казах, че сте в сърдцата ни, така щото да бъдем заедно и като умрем и като живеем. 4 Голяма е моята увереност към вас, много се хваля с вас, напълно се утешавам; даже във всяка наша скръб радостта ми е преизобилна. 5 Защото откак дойдохме в Македония, плътта ни нямаше никакво спокойствие, но отвсякъде бяхме в утеснение: отвън борби, отвътре страхове. 6 Но Бог, Който утешава смирените, утеши ни с дохождането на Тита; 7 и не просто с дохождането му, но и поради утешата, с която вие го бяхте утешили, като ни извести колкото ви, плача ви, ревността ви за мене; така щото още повече се зарадвах. 8 Защото, при все че ви наскърбих с посланието си, не се разкажам; ако и да бях се поразкаял, когато видях, че онова писмо ви наскърби, макар за малко време. 9 Сега се радвам не за наскърбването ви, но защото наскърбването по Бога, какво усърдие породи във вас, какво себичночестване, какво негодуване, какъв страх, какво дясната ръка и в лявата; 8 всред слава и опозорение, не причинява разказание; но светската скръб докарва смърт. 11 Защото, ето, това гдето се наскърбихте по Бога, какво усърдие породи във вас, какво ожидане, каква ревност, какво мъздовъздаване! Във всичко вие показахте, че сте чисти в това нещо. 12 И туй, ако и да ви писах това, не го писах заради обидника, нито заради обидения, но за да ви се яви пред Бога до колко имате усърдие спрямо нас. 13 Затова се утешихме; и в тая наша утеша още повече вие всички сте успокоили духа му. 14 Защото, ако му съм се похвалил малко с вас, не се засрамих; но и похвалата ми с вас пред Тита излезе истинска. 15 И той още повече милее за вас, като си спомня послушността на всички ви, как сте го приели със страх и трепет. 16 Радвам се, че във всичко съм наскърден за вас.

**8** При това, братя, известявам ви Божията благодат, дадена на църквите в Македония, 2 че, макар и да търпят голямо утеснение, пак великаната им радост и дълбоката им беднотия дадоха повод да преизобилва богатството на тяхната щедрост. 3

Защото свидетелствувам, че те дадоха доброволно се хваля с вас пред македонците, че Ахая още от според силата си, и даже вън от силата си, 4 като ни лани е приготвена; и вашата ревност е подбудила умоляваха с голямо настояване, относно това даване по-голямата част от тях. 3 А пратих братята, да не (Гръцки: Относно благодатта), дано да участвуват би да излезе праздна моята похвала с вас в това и те в служенето на светите. 5 И те не само отношение, та да бъдете, както казвах, пригответи; дадоха, както се надявахме, но първо предадоха 4 да не би, ако дойдат с мене македонци, та ви себе си на Господа и, по Божията воля на нас; 6 намерят непригответи, да се посрим ние, да не така щото помолихме Тита да довърши между вас и кажа вие, в тая наша увереност. 5 И тъй, намерих това благодеяние, както го беше и започнал. 7 И за нуждно да помоля братята да идат по-напред тъй, както изобилвате във всяко нещо, 8 Не казвам при вас и да пригответи предварително вашата по-това като по заповед, но за да опитам искреността отрано обещана милостиня, за да бъде готова като на вашата любов чрез усърдието на другите. 9 милостиня, а не като изнудване. 6 А това казвам, че Защото знаете благодатта на нашия Господ Иисус който се осъдъно, осъдъно ще и да пожъне; а който Христос, че, богат като бе, за вас стана сиромах, за се щедро, щедро ще и да пожъне. 7 Всеки да дава да се обогатите вие чрез Неговата сиромашия. 10 според както е решил в сърдцето си, без да се скъпи, А относно това нещо аз давам тоя съвет, че така и не от принуждение; защото Бог обича онзи, който да го направите е полезно за вас, които лани бяхте дава на драго сърдце. 8 А Бог е силен да преумножи първи не само да го правите, но и да желаете да го на вас всякакво благо, така щото, като имате всякога направите. 11 А сега го свършете и на дело, така и във всичко това, което е достатъчно във всяко щото както сте били усърдни в желанието, така да отношение, да изобилвате във всяко добро дело; 9 бъдете и в доизкарването, според каквото имате. 12 както еписано: (aiōn g165) 10 А Тоя, Който дава семе Защото, ако има усърдие, то е прието според колкото на сеяча и хляб за храна, ще даде и ще умножи има човек, а не според колкото няма. 13 Понеже не вашето семе за сеене, и ще прави да изобилват искам други да бъдат облекчени, а вие утеснени; плодовете на вашата правда, 11 та да бъдете във 14 но да има равенство, така щото вашето сегашно във всяка във всяка щедрост, която изобилие да запълни тяхната осъдъност, та и тяхното чрез вашето служение произвежда благодарение на изобилие да послужи на вашата осъдъност; така Бога. 12 Защото извършването на това служение не щото да има равенство, 15 според както еписано: само запълва нуждите на светите, но и чрез многото "Който беше събрал много, нямаше излишък; и който благодарения се излива и пред Бога; 13 понеже беше събрал малко, не му беше осъдъно". 16 А те славят Бога поради доказателството, което това благодарение на Бога, Който туря в сърдцето на Тита служение дава за вашата послушност на Христовото същото усърдие за вас, което имаме и ние; 17 защото благовестие, което изповядвате, и за щедростта на наистина прие молбата ни, а при това, като беше вашето общение към тях и към всички. 14 А и те, с сам много усърден, тръгна към вас самоволно. 18 молитви за вас, копнеят за вас поради дадената вам Пратихме с него и брата, чиято похвала в делотона изобилна Божия благодат. 15 Благодарение Богу за благовестието е известна във всичките църкви; 19 и Неговия неизказан дар!

не само това, но още беше избран от църквите да пътува с нас за делото на това благодеяние, на което служим за славата на Господа, и за да се покаже нашето усърдие, 20 като изявгаме това, 21 понеже се грижим за това, което е честно, не само пред Господа, но и пред човечите. 22 Пратихме с тях и другия ни брат, чието усърдие много пъти и в много неща сме опитали, и който сега е много по усърден поради голямото му към вас доверие. 23 Колкото за Тита, той е мой другар и съработник между вас; а колкото за нашите братя, те са пратеници на църквите, те са слава на Христа. 24 Покажете им, прочее, пред църквите доказателство на вашата любов и на справедливостта на нашата похвала с външното.

**9** А за даване помощ на светите излишно е да ви пиша, 2 понеже знай вашето усърдие, за което

**10** И сам аз, Павел, ви моля поради Христовата кротост и нежност, аз, който съм смирен когато съм между вас, а когато отсъствуваам ставам смел към вас, 2 моля ви се, когато съм при вас да се не принудя да употребя смелост с онай увереност, с която мисля да се одързостя против някои, които разчитат, че ние пътски се обхождаме. 3 Защото, ако и да живеем в пътъ, по пътъ не воюваме. 4 Защото оръжиета, с които воюваме, не са пътски, но пред Бога са силни за събаряне на крепости. 5 Понеже събаряме помисли и всичко, което се издига високо против познанието на Бога, и пленяваме вски разум да се покорява на Христа. 6 И готови сме да накажем всяко непослушание, щом стане пълно вашето послушание. 7 Вие гледате на външното.

нека размисли още веднаж в себе си, че, както той **10** Заради Христовата истинност, която е и в мене, е Христов, така и ние сме Христови. **8** Защото, никой няма да ми отнеме тая похвала в ахайските ако бих се и нещо повечко похвалил с нашата места. **11** Защо? Защото ви не обичам ли? Знае Бог! власт, която Господ даде за назиданието ви, а не **12** А каквото правя, това и ще правя, за да отсека за разорението ви, не бих се засрамил. **9** Обаче причината на тия, които търсят причина против мене, нека се не покажа, че желая да ви заплашвам с та относно това, с което те се хвалят, да се намерят посланията си. **10** Понеже, казват някои, посланията също такива, каквите сме и ние. **13** Защото такива му са строги и силни, но личното му присъствие е човеци са лъжеапостоли, лукави работници, които слабо и говоренето нищожно. **11** Такъв нека има се преправят на Христови апостоли. **14** И не е чудно; предвид това, че, каквите сме на думи в посланията защото сам сатана се преправя на светъл ангел; **15** си, когато сме далеч от вас, такива сме и на дело, тъй че, не е голямо нещо, ако и неговите служители когато сме при вас. **12** Защото не смеем да считаме се преправят на служители на правдата. Но тяхната или сравняваме себе си с някои от ония, които се преправят на светъл ангел; **16** Такъв нека има се преправят на служители на правдата. Но тяхната препоръчват сами себе си; но те, като мерят себе си никой да не ме счита за безумен; иначе, приемете ме със себе си, и като сравняват себе си със себе си, не като безумен, та да се похваля и аз малко нещо. **17** постъпват разумно. **13** А ние няма да се похвалим с (Това, което казвам, не го казвам по Господа, но като това, което е вън от мярката ни, но според мярката в безумие, в тая моя увереност на хваленето. **18** Тъй на областта, която Бог ни е определил, като мярка, като мнозина се хвалят по плът, ще се похваля и която да достигне дори до вас. **14** Защото ние не се **аз**). **19** Защото вие, като сте разумни, с готовност простираме чрезмерно, като че ли не сме достигнали търпите безумните; **20** понеже търпите, ако някой до вас; защото ние първи достигнахме до вас с ви заробва, ако ви изложда, ако ви обира, ако Христовото благовестие. **15** И не се хвалим с това, се превъзнася, ако ви бие по лицето. **21** За свое което е вън от мярката ни, тоест, с чужди трудове, унижение го казвам, като че ли сме били слаби; но имаме надежда, че с растенето на вярата ви, но с каквото се осмелява някой да се хвали, (в ние ще имаме по-голяма област за работа между безумие говоря), осмелявам се и аз. **22** Евреи ли са? вас, и то премного, **16** така щото да проповядваме И аз съм; израилитяни ли са? И аз съм; Авраамово благовестието и от вас по-нататък, а не да се хвалим потомство ли са? И аз съм; **23** служители Христови с готовото в чужда област. **17** А който се хвали, с ли са? (в безумие говоря), аз повече: бил съм в Господа да се хвали. **18** Защото не е одобрен тоя, който сам себе си препоръчва, но тоя, когото Господ препоръчва.

**11** Дано бихте потърпели малко моето безумие; да! потърпете ме, **2** защото ревнувам за вас с божествена ревност, понеже ви сгодих с един мъж, да ви представя като чиста девица на Христа. **3** Но боя се да не би, както змията измами Ева с хитростта си, да се разврати умът ви и отпадне от простотата и чистотата, която дължите на Христа. **4** Защото, ако дойде някой и ви проповядва друг Иисус, когото ние не сме проповядвали, или ако получите друг дух, когото не сте получили, или друго благовестие, което не сте приели, вие лесно го търпите. **5** Обаче мисля, че аз не съм в нищо по-долен от тия превъзходни апостоли! **6** А пък, ако и да съм в говоренето прост, в знанието не съм; дори ние по всякакъв начин сме ви показали това във всичко. **7** Грях ли съм сторил, като смирявах себе си, за да се издигнете вие, понеже ви проповядвах Божието благовестие даром? **8** Други църкви обрах, като вземах заплата от тях, за да служа на вас; **9** а когато бях при вас и изпаднах в нужда, не отегчих никого, защото братята, които дойдоха от Македония, задоволиха нуждата ми. Така във всичко се пазих, и ще се пазя, да не ви отегча.

25 три пъти бях бил с тояги, веднъж ме биха с камъни, три пъти съм претърпял корабокрушение, една нощ и един ден съм бил по морските дълбочини. **26** Много пъти съм бил и в пътешествия; в опасност от реки, в опасност от разбойници, в опасност от сътърваници, в опасност от езичници, в опасност в град, в опасност в пустиня, в опасност по море, в опасност между лъжебратя; **27** в труд и в мъка, много пъти в неспане, в глад и жажда, много пъти в неядене, в студ и в голота; **28** и, освен другите неща, които не споменавам, има и това, което тежи върху мене всеки ден, грижата за всичките църкви. **29** Кой изнемощява, без да изнемощявам и аз? Кой се сблазнява без да се разпалям аз? **30** Ако трябва да се хваля, ще се похваля с това, което се отнася до немощта ми. **31** Бог и Отец на Господа Иисуса [Христа]. Който е благословен до века, знае, че не лъжа. (αἴσθι g165) **32** (В Дамаск областният управител на цар Арета тури стражата в град Дамаск за да ме улови; **33** и през прозорец по стената ме спуснаха с кош, та избягах от ръцете му).

**12** Принуден съм да се хваля, при все че не вас раздор, завист, гняв, партизанства, одумвания, е за полза; но сега ще дойда до видения и шушукания, големотувания, безредици; **21** Да не би, откровения от Господа. **2** Познавам един човек в когато дойда пак да ме смири моят Бог между вас, и Христа, който, преди четиридесет години, (в тялото да оплача мнозина, които отнапред са съгрешили, ли, не зная, вън от тялото ли, не зная, Бог знае), бе и са се покаяли за нечистотата, блудството и занесен до третото небе. **3** И такъ човек, познавам, сладострастието, на които са се предавали.

(в тялото ли, без тялото ли, не зная; Бог знае), **4** който бе занесен в рая, и чу неизразими думи, които на человека не е позволено да изговори. **5** С такъ човек ще се похвала; а със себе си няма да се похвала; освен с немощите си. **6** (Заштото, даже ако поискам да се похвала за други неща, не ще бъда безумен, понеже ще говоря истината; но въздържам се, да не би някой да помисли за мене повече от каквото вижда, че съм или каквото чува от мене). **7** А за да се не превъзнасям поради премногото откровения, даде ми се трън (Или: Мъченически кол.) в пътта, пратеник от сатана да ме мъчи, та да се не превъзнасям. **8** Затова три пъти се молих на Господа да се отмажне от мене; **9** и Той ми рече: Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немощ се показва съвършена. И тъй, с препрограма радост по-добре ще се похвала с немощите си, за да почива на мене Христовата сила. **10** Затова намирам удоволствие в немощи, в укори, в лишения, в гонения, в притеснения за Христа; защото, когато съм немощен, тогава съм силен. **11** Станах безумен. Вие ме принудихте, защото вие трябваше да ме препоръзвате, понеже не съм бил по-долен от тия превъзходни апостоли, ако и да не съм нищо. **12** Наистина, признаниците на апостолите се показаха между вас с пълно търпение, чрез знамения, чудеса и велики дела. **13** Заштото в какво бяхте поставени по-долу от другите църкви, освен в това, където сам аз не ви отегчих? Простете ми тая неправда! **14** Ето, готов съм да дойда при вас трети път и няма да ви отегча, защото не искам вашето, но вас; понеже чадата не са длъжни да събират имот за родителите, но родителите за чадата. **15** А пък аз с препрограма радост ще иждивя и цял ще се иждивя за душите ви. Ако аз ви обичам повече, вие по-малко ли ще ме обичате? **16** Но, нека е тъй, че аз не съм ви отегчил, обаче като хитър съм ви уловил с измама. **17** Изкорестили ви аз чрез някои от ония, които изпратих до вас? **18** Помолих Тита да отиде при вас, и с него пратих брата Тит ли припечели нещо от вас? Не със същия ли дух се обхождаме? Не в същите ли стъпки? **19** Още ли мислите, че ние се възхищаваме пред вас? Не, пред Бога говорим това в Христа, и то всичко, любезни мои, за ваше назидание. **20** Защото се боя да не би, като дойда, да ви намеря не каквото ви желая, и аз да се намеря за вас не какъвто ме желаете, и да не би да има между

**13** Ето, трети път ида при вас. "От устата на двама или трима свидетели ще се потвърди всяка работа". **2** Както, когато бях при вас втори път, ви предупредих така и сега, когато не съм при вас, предупреждавам тия, които отнапред са съгрешили, и всички други, че, ако дойда пак, няма да пощадя. **3** Тъй като търсите доказателство, че в мене говори Христос, Който спрямо вас не е немощен, но е силен между вас; **4** защото, при все че Той биде разпнат в немощ, но пак живее чрез Божията сила. И ние също сме немощни в Него, но ще сме живи с Него чрез Божията сила спрямо вас. **5** Изпитвайте себе си, дали сте във вярата; опитвайте себе си. Или за себе си не познавате ли че Христос е във вас, освен ако сте порицани; **6** А надявам се да познаете, че ние не сме порицани; **7** и моля Бога да не сторите никакво зло, **8** защото не можем да вършим нищо против истината но за истината можем. **9** Понеже се радваме, когато ние сме немощни, а вие сте силни; и за това се молим **10** Затуй, като отсъствува, пиша това, та когато съм при вас, да се не отнеса строго според властта, която ми е дал Господ за назидание, а не за събаряне. **11** Най-после, братя, здравейте. Усъвършенствайте се, утешавайте се, бъдете единномислени, живейте в мир; и Бог на любовта и на мира ще бъде с вас. **12** Поздравете се един друг с света целувка. **13** Поздравяват ви всичките светии. **14** Благодатта на Господа Иисуса Христа, и любовта на Бога и общението на Светия Дух да бъде с всички вас. (Амин)

# Галатяни

**1** Павел, апостол, не от човеци, нито чрез човек, но чрез Иисуса Христа и Бога Отца, Който Го е възкресил от мъртвите, **2** и всичките братя, които са с мене, към галатийските църкви: **3** Благодат и мир да бъде на вас от Бога Отца и от нашия Господ Иисус Христос, **4** Който даде себе си за нашите грехове, за да ни избави от настоящия нечист свят (Или Век) според волята на нашия Бог и Отец. (αἰῶν  
g165) **5** Комуто да бъде славата до вечни векове. Амин (αἰῶν  
g165) **6** Чудя се как вие оставяте Онзи, Който ви призова чрез Христовата благодат, и така скоро преминавате към друго благовестие; **7** което не е друго благовестие, но е дело на неколцината, които ви смущават и искат да изопачат Христовото благовестие. **8** Но ако и сами ние, или ангел от небето ви проповядва друго благовестие освен онова, което ви проповядвахме, нека бъде проклет. **9** Както ей сега казвахме, така пак го казвам: Ако някой ви проповядва друго благовестие освен онова, което приехте, нека бъде проклет. **10** Защото на човеци ли искам да угоднича сега, или на Бога? Или искам да угаждам на човеци? Ако бях още угаждал на човеци, не щях да съм Христов слуга. **11** Защото ви известявам, братя, че проповядваното от мене благовестие не е човешко; **12** понеже аз нито от човек съм го приел, нито съм го научил от човек, но чрез откровение от Иисуса Христа. **13** Защото сте чули за някогашната моя обхода в юдейската религия, как чрезмерно гонех Божията църква и я разорявах. **14** И напредвах в юдейската религия повече от мнозина мои връстници между съотечествениците ми, като бях по-голям ревнител за преданията от бащите ми. **15** А когато Бог, Който още от утробата на майка ми беше ме отделил и презовал чрез Своята благодат, **16** благоволи да ми открие Сина Си, за да Го проповядвам между езичниците, от същия час не се допитах до плът и кръв, **17** нито възлязох в Ерусалим при ония, които бяха апостоли преди мене, но заминах за Арабия, и пак се върнах в Дамаск. **18** Тогава, след три години, възлязох в Ерусалим за да се запозная с Кифа, и останах при него петнадесет дни; **19** а друг от апостолите не видях, освен Якова, брата Господен. **20** (А за това, което ви пиша, ето, пред Бог ви уверявам, че не лъжа). **21** После дойдох в сирийските и киликийските страни. **22** И лично не бях още познат на Христовите църкви в Юдея; **23** а само слушаха, че оня, който по едно време ги е гонел, сега проповядвал вярата, която никога разорявал. **24** И славеха Бога поради мене.

**2** Тогава след четиринадесет години, пак възлязох в Ерусалим с Варнава, като взех със себе си и Тита. **2** (А възлязох по откровение). И изложих пред братята благовестието, което проповядвам между езичниците, но частно пред по-именитите от тях, да не би напразно да тичам или да съм тичал. **3** Но даже Тит, който бе с мене, ако и да беше грък, не бе принужден да се обреже; **4** и то поради лъжебратята, които бяха се вмъкнали да съгледват свободата, която имаме в Христа Иисуса, за да ни поробят; **5** на които, ни за час не отстъпихме да им се покорим, за да пребъде с вас истината на благовестието. **6** А тия, които се считаха за нещо, (каквито и да са били, на мене е все едно; Бог не гледа на лицето на човека), **7** а напротив, когато видяха, че на мене беше поверено да проповядвам благовестието между необрязаните, както на Петра между обрязаните, **8** (защото, който подействува в Петра за апостолство между обрязаните, подействува и в мене за апостолство между езичниците), **9** и когато познаха дадената на мене благодат, то Яков, Кифа и Иоан, които се считаха за стълбове, дадоха десници на общение на мене и на Варнава, за да идем ние между езичниците, а те между обрязаните. **10** Искаха само да помним сиромасите, **11** А когато Кифа дойде в Антиохия, аз му се възпротивих в очи, защото беше се провинил. **12** Понеже, преди да дойдеха някои от Якова, той ядеше заедно с езичниците; а когато те дойдоха, оттегли се и странеше от тях, защото се боеше от образованите. **13** И заедно с него лицемерствуваха и другите юдеи, така щото и Варнава се увлече от лицемерието им. **14** Но, като видях, че не постъпват право по истината на благовестието, рекох на Кифа пред всичките: Ако ти, който си юдеин, живееш като езичниците, а не като юдеите, как принуждаваш езичниците да живеят като юдеите? **15** Ние, които сме по природа юдеи, а не грешници от езичниците **16** като знаем все пак, че човек не се оправдава чрез дела по закона, а само чрез вяра в Иисуса Христа, **17** Но, когато искахме да се оправдаем чрез Христа, ако и ние сме се намерили грешни, то Христос на греха ли е служител? Да не бъде! **18** Защото, ако градя отново онова, което съм развалил, показвам себе си престъпник. **19** Защото аз чрез закона умрях спрямо закона, за да живея за Бога. **20** Съразпнах се с Христа, и сега вече, не аз живея, но Христос живее в мене; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене. **21** Не осуетявам Божията благодат; обаче, ако правдата се придобива чрез закона, тогава Христос е умрял напразно.

**3** О, неомислени галатяни, кой ви омая, вас, пред затвори всичко под грях, та обещанието, изпълнявамо чито очи Иисус Христос е бил ясно очертан като чрез вяра в Иисуса Христа, да се даде на тия, които разпнат? **2** Това само желая да науча от вас: Чрез вярват. **23** А преди да дойде вярата ние бяхме под дела, изисквани от зокона ли получихти Духа, или стражата на закона, затворени до времето на вярата, чрез вяра в евангелското послание? **3** Толкоз ли която искаше да се открие. **24** Така, законът стана сте несмислени, че, като почнахте в Духа, сега се за нас детеводител, да ни доведе при Христа, за усъвършенствувате в плът? **4** Напусто ли толкоз да се оправдаем чрез вяра. **25** Но след идването страдахте? Ако наистина е напусто! **5** Прочее, Тоя, на вярата не сме вече под детеводител. **26** Защото Кийто ви дава Духа и върши велики дела между всички сте Божии чада чрез вяра в Иисуса Христа. **27** вас, чрез дела, изисквани от закона да върши това, Понеже всички вие, които сте се кръстили в Христа, или чрез вяра в посланието, **6** както с Авраама, с Христа сте се облекли. **28** Няма вече юдеин, нито кийто повярва в Бога и му се вмени за правда? **7** грък, няма роб, нито освободен, няма мъжки пол, ни Тогава познайте, че тия, които упражняват вяра, те женски; защото вие всички сте едно в Христа Иисуса. са Авраамови чада; **8** и писанието като предвиде, че **29** И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, Бог чрез вяра щеше да оправдае езичниците, изяви наследници по обещание.

предварително благовестието на Авраама, казвайки:

"В тебе ще се благословят всичките народи". **9** Така щото тия, които имат вяра се благословят с вървящия Авраам. **10** Защото всички, които се облягат на дела, изисквани от закона, са под клетва, понеже е писано: "Проклет е всеки, кийто не постоиствува да изпълнява всичко писано в книгата на закона". **11** А че никой не се оправдава пред Бога чрез закона, е явно от това, "че праведния чрез вяра ще живее"; **12** а законът не действува чрез вяра, но казва: "Кийто върши това, което заповядва законът, ще живее чрез него". **13** Христос ни изкупи от проклетията на закона, като стана проклет (Гръцки: Проклетия. Виж. 2 Кор. 5:21) за нас; защото е писано: "Проклет всеки, кийто виси на дърво"; **14** така щото благословението, дадено от Авраама, да дойде чрез Христа Иисуса на езичниците, за да приемем обещания Дух чрез вяра. **15** Братя, (по човешки говоря) едно завещание, даже ако е само човешко, еднаж потвърди ли се, не се разваля, нито на него се прибавя нещо, от никого. **16** А обещанията се изрекоха на Авраама и на неговия потомък. Не казва: "и на потомците", като на мнозина, но като за един: "и на твоя потомък", Кийто е Христос. **17** И това казвам, че завет, предварително потвърден, от Бога, не може да бъде развален от закона, станал на четиристотин и тридесет години по-после, така щото да се унищожи обещанието. **18** Защото, ако наследството е чрез закона, не е вече чрез обещание; но Бог го подари на Авраама с обещание. **19** Тогава, защо се даде закона? Прибави се с цел да се изявят престъпленията, докле да дойде Потомъкът, на Когото биде дадено обещанието; и беше прогласен от ангели чрез един ходатай. **20** Но ходатаят не ходатайства за един; а Бог, Кийто дава обещание, е един. **21** Тогава, законът противен ли е на Божиите обещания? Да не бъде! Защото, ако беше даден закон, кийто да може да оживотвори, то наистина правдата щеше да бъде от закона. **22** Но писанието

**4** Казвам още: До тогаз, докато наследникът е малолетен, той не се различава в нищо от роб, ако и да е господар на всичко, **2** но е под надзоратели и настойници до назначения от бащата срок. **3** Така и ние, когато бяхме малолетни, бяхме поробени под първоначалните учения на света; **4** а когато се изпълни времето, Бог изпрати Сина Си, Кийто се роди от жена, роди се и под закона, **5** за да изкупи онния, които бях под закона, та да получим осиновението. **6** И понеже сте синове, Бог изпрати в сърдцата ни Духа на Сина Си, Кийто вика: Аава, Отче! **7** Затова не си вече роб, но син; и ако си син, то си Божий наследник чрез Христа. **8** Но тогава, когато не познавахте Бога, вие робувахте на онния, които по естество не са божове; **9** а сега, когато познавате Бога, или по-добре, като станахте познати от Бога, как се връщате надире към слабите и сиромашки първоначални учения, на които наново желаете да робувате? **10** Вие пазите дните, месеците, времената и годините. **11** Боя се за вас, да не би напусто да съм се трудил помежду ви. **12** Моля ви се, братя, станете като мене, защото и аз станах като вас. Не сте ми сторили никаква неправда, **13** но сами знаете, че на първия път ви проповядвах благовестието, вследствие на телесна слабост; **14** но пак, това, което ви беше изпитня в мята снага, вие не го презряхте, нито се погнусихте от него, но ме приехте като Божий ангел, като Христа Иисуса. **15** Тогава, къде е онова ваше самочеститяване? Понеже свидетелствувам за вас, че, че ако беше възможно, очите си бихте извъртели и бихте ми ги дали. **16** Прочее, аз неприятел ли ви станах, понеже постъпвам вярно с вас? **17** Тия учители ви търсят ревностно не по добър начин; даже те желаят да ви отъчват от нас, за да търсите тях ревностно. **18** Но добре е да бъдете търсени ревностно за това, което е добро, и то на всяко време, а не само, когато се

намирам аз между вас. 19 Дечица мои, за които съм както себе си". 15 Но ако се хапете и се ядете пак в родилни болки докле се изобрази Христос във един друг, пазете се да не би един друг да се вас, 20 желал бих да съм сега при вас и да променя изтребите. 16 Прочее казвам: Ходете по Духа и гласа си, защото съм в недоумение за вас. 21 Кажете няма да угаждате на пътските страсти. 17 Защото ми вие, които желаете да бъдете под закона, не пътта силно желае противното на Духа, а Духът чувате ли що казва законът? 22 Защото е писано, че противното на пътта; понеже те се противяват едно на Авраам имаше два сина, един от слугинята и един друго, за да можете да правите това, което искате. от свободната; 23 но тоя, който бе от слугинята, 18 Но ако се водите от Духа, не сте под закон. се роди по път, а оня, който бе от свободната, по 19 А делата на пътта са явни; те са: блудство, обещание. 24 И това е иносказание, защото тия жени нечистота, сладострастие, 20 идолопоклонство, представляват два завета, единият от Синайската чародейство, вражди, разпри, ревнования, ярости, планина, който ражда чада за робство, и той е партизанства, раздори, разцепления, 21 зависти, Агар. 25 А тая Агар представлява планината Синай пиянства, пирувания и там подобни; за които ви в Арабия и съответствува на днешния Ерусалим, предупреждавам, че които вършат такива работи, защото тя е в робство с чадата си. 26 А горният няма да наследят Божието царство. 22 А плодът Ерусалим е свободен, който е [на всички] майка; на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, 27 защото е писано: "Весели се, неплодна, която благост, милост, милосърдие, вярност, 23 кротост, не раждаш; Възгласи и извикай, ти, която не си себебуздание; против такива неща няма закон. 24 А била в родилни болки, Защото повече са чедата на които са Исус Христови, разпнали са пътта заедно самотната, нежели чадата на отъжената". 28 А ние, със страстите и похотите й. 25 Ако по Дух живеем, братя, както Исаак, сме чада на обещание. 29 Но, по Дух и да ходим. 26 Да неставаме щеславни, един както тогава роденият по път гонеше родения по Дух, така е и сега. 30 Обаче, що казва писанието?

"Изпъди слугинята и сина й; защо, синът на слугинята няма да наследи със сина на свободната". 31 За туй, братя, ние не сме чада на слугиня, а на свободната.

**5** Стойте, прочее, твърдо в свободата, за която Христос ни освободи, и не се заплитайте отново в робско иго. 2 Ето, аз, Павел, ви казвам, че ако се обвязвате Христос никак няма да ви ползува. 3 Да! повторно заявявам на всеки човек, който се обвязва, че е длъжен да ивпълни целия закон. 4 Вие, които желаете да се оправдавате чрез закона сте се отъличили от Христа, отпаднали сте от благодатта. 5 Защото ние чрез Духа очидаме оправданието чрез вяра, за което се надяваме. 6 Понеже в Христа Иисуса нито обвязването има някаква сила, нито необвязването, но вяра, която действува чрез любов. 7 Вие вървяхте добре; кой ви попречи да не бъдете послушни на истината? 8 Това убеждение не беше от Онзи, Който ви е призовал. 9 Малко квас заквасва цялото тесто. 10 Аз съм уверен за вас в Господа, че няма да помислите другояче; а който ви смущава, той ще понесе своето наказание, който и да е бил той. 11 И аз братя, защо още да бъда гонен, ако продължавам да проповядвам обвязване? защото тогава съблазнът на кръста би се маxнala. 12 Дано се отсечеха ония, които ви разколебават. 13 Защото вие, братя, на свободата бяхте призовани; 14 употребявайте свободата си като повод за угаждане на пътта, но с любов служете си един на друг. 14 Защото целият закон се изпълнява в нашия Господ Иисус Христос, чрез който светът за една дума, сиреч в тая "Да обичаш близния си

6 Братя, даже ако падне човек в някое прегрешение, вие духовните поправяйте такъв с кротък дух; но всекиму казвам: Пази себе си, да не би ти да бъдеш изкушен. 2 Един другому тегобите си носете, и така изпълнявайте Христовия закон. 3 Защото, ако някой мисли себе си да е нещо, като не е нищо, той мами себе си. 4 Но всеки нека изпита своята работа, и тогава ще може да се хвали само със себе си, а не с другого; 5 защото всеки има да носи своя си товар. 6 А той, който се поучава в Божието слово, нека прави участник във всичките си блага този, който го учи. 7 Недейте се лъга; Бог не е за подиграване: понеже каквото посее човек, това ще и покънне. 8 Защото, който сее за пътта си, от пътта си ще покънне тление, а който сее за Духа, от Духа ще покънне вечен живот. (*aiōnios g166*) 9 Да не ни дотегнува да вършим добро; защото ако се не уморяваме, своевременно ще покъннем. 10 И тъй, доколкото имаме случай, нека струваме добро на всички, а най-вече на своите по вяра. 11 Вижте с колко едри букви ви писах със собствената си ръка! 12 Ония, които желаят да покажат добра представа в пътския живот, те ви заставят да се обвязвате; 13 Защото и сами тия, които се обвязват, не пазят закона, но желаят да се обвязвате вие, за да могат да се хвалят с вашия пътски живот 14 А далече от мене да се хваля освен с кръста на

Исуса нито обрязването е нещо, нито необрязването, а новото създание. **16** И на всички, които живеят по това правило, мир и милост да бъде на тях и на Божия Израил. **17** Отсега нататък никой да ми не досажда, защото аз нося на тялото си белезите на [Господа] Иисуса. **18** Брата, благодатта на нашия Господ Иисус Христос да бъде с вашия дух. Амин.

# Ефесяни

**1** Павел, с божията воля апостол Иисус Христов, до светиите и верните в Христа Иисуса, които са в Ефес: **2** Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец, и от Господа Иисуса Христа. **3** Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Иисус Христос, Който в Христа ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места; **4** като ни е изbral в Него преди създанието на света, за да бъдем свети и без недостатък пред Него в любов; **5** като ни е предопределил да *Му* бъдем осиновени чрез Иисуса Христа, по благоволението на Своята воля, **6** за похвала на славната *Си* благодат, с която ни е обдарил във Възлюбения *Си*, **7** в Когото имаме изкуплението си чрез кръвта *Му*, прощението на прегрешенията ни, според богатството на Неговата благодат, **8** която е направил да доставя нам изобълно всяка мъдрост и разумение, **9** като ни е открил тайната на волята *Си* според благото намерение, което е положил в Себе *Си*, **10** за да се приложи като се изпълнят времената, сиреч, да се събере в Христа всичко **11** в Него казвам, в Когото станахме и наследство, като бяхме предопределени на това според намерението на Бога, Който действува във всичко по решението на Своята воля, **12** тъй щото, да бъдем за похвала на неговата слава ние, които отнапред се надяехме на Христа, **13** в Когото и вие, като чухте словото на истината, сиреч благовестието на нашето спасение, **14** който е залог на нашето наследство, докде бъде изкупено притежанието на Бога, **15** Затова и аз като чух за вярата ви в Господа Иисуса и за любовта, която сте показали към всичките светии, **16** непрестанно благодаря Богу за вас и ви опомнявам в молитвите си, **17** дано Бог на нашия Господ Иисус Христос, славният Отец, ви даде дух на мъдрост и на откровение, за да го познаете, **18** и да просвети очите на сърцето ви, за да познаете, каква е надеждата, към която ви призовава, какво е богатството между светиите на славното от Него наследство, **19** и колко превъзходно велика е силата *Му* към нас вярващите **20** с която подействува в Христа, когато Го възкреси от мъртвите и Го тури да седне от дясната *Си* страна на небесата, **21** далече по-горе от всяко началство и власт, сила и господство, и всяко име, от което се именуват, не само в тоя свят, но и в бъдещия. (aiōn g165) **22** И всичко покори под нозете *Му*, и постави Го да бъде глава над всичко в црквата, **23** която е Негово тяло, изпълнено с пълнотата на Този, който изпълнява всичко във всички.

**2** И съживи вас, когато бяхте мъртви чрез вашите престъпления и грехове, **2** в които сте ходили никога според вървежа на тоя свят, по княза на въздушната власт, на духа, който сега действува в синовете на непокорството; (aiōn g165) **3** между които и ние всички сме живели никога в нашите пътски страсти, като сме изпълнявали волята на пътта и на помислите, и по естество сме били чада на гнева, както и другите. **4** Бог, обаче, Който е богат с милост, поради голямата любов, с която ни възлюби, **5** даже, когато бяхме мъртви чрез престъпленията си, съживи ни заедно с Христа (по благодат сте спасени), **6** и, като ни съвъзкреси, тури ни да седим с Него в небесни места, в Христа Иисус; **7** за да показва през идните векове премногото богатство на Своята благодат чрез добрината *Си* към нас в Христа Иисус. (aiōn g165) **8** Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами нас; това е дар от Бога; **9** не чрез дела, за да се не похвали никой. **10** Защото сме Негово творение създадени в Христа Иисус за добри дела, в които Бог отнапред е наредил да ходим. **11** Затова помнете, че вие, никога езичници по път, наричани необрязани от тия, които се наричат обрязани с обрязване на пътта, което се извършва с ръце, **12** в онова време бяхте отделени от Христа, страни на Израилевото гражданство и чужденци към заветите на обещанието, без да имате надежда и без Бог на света. **13** А сега в Христа Иисус вие, които никога сте били далеч, сте поставени близу чрез кръвта на Христа. **14** Защото Той е нашият мир, който направи двата отдала едно, и развали средната стена, която ги отделяше, **15** като в пътта *Си* унищожи враждата, сиреч, закона със заповедите му изразени в постановления, за да създаде в Себе *Си* двата в един нов човек, и тъй да направи мир, **16** и в едно тяло да примери и двата с Бога чрез кръста, като уби на него враждата. **17** И като дойде, благовествува мир на вас, които бяхте далеч, и мир на тия, които бяха близу; **18** защото чрез Него и едните и другите имаме своя достъп при Отца в един Дух. **19** Затова вие не сте вече страни и пришелци, но сте съграждани на светиите и членове на Божието семейство: **20** понеже бяхте съградени върху основата на апостолите и пророците, като с краеъглен камък сам Христос Иисус, **21** върху когото всяко здание, стройно слобено расте за храм свет на Господа; **22** в който и вие се вграждате заедно в Духа на Божие обиталище

**3** Затова аз, Павел, затворник на Иисуса Христа заради вас езичниците, **2** понеже сте чули за нареденото от Божията благодат, която ми е дадена заради вас, **3** че по откровение ми стана известна

тайната, (както и по-преди вкратце ви писах, 4 от е слязъл е същият, Който и възлезе по-горе от което, като прочитате, може да разберете моето всички небеса, за да изпълни всичко). 11 И Той проумяване в Христовата тайна) 5 която в други даде един да бъдат апостоли, други пророчци, други поколения не биде известна на човешкия род, както пък благовестители, а други пастири и учители, 12 за сега чрез Духа се откри на Неговите свети апостоли и делото на служението, за назиданието на Христовото пророчи, 6 а именно, че езичниците са сънаследници, тяло, с цел да се усъвършенствуват светите; 13 като съставляват едно тяло, и са съпричастници доколе всички достигнем в единството на вярата и на [Неговото] обещание в Христа. Иисуса чрез познаването на Божия Син в пълнолетно мъжество, благовестието, 7 на което станах служител според мярката на ръста на Христовата пълнота; 14 за Божията благодат, 8 На мене, най-нищожния от всички да не бъдем вече деца, бълскани и завлечени от светии, се даде тая благодат, да благовестя между всеки вятър на учение, чрез човешките заблуди, езичниците неизследимото Христово богатство; 9 в лукавство, по измамителни хитrostи; 15 но, и да осветявам всичките в наредбата относно действуващи истинно в любов, да порастнем по тайната, която от векове е била скрита у Бога, всичко в Него, Който е главата, Христос, 16 от Когото създателя на всичко, (aiōn g165) 10 тъй щото на цялото тяло, глобявано и свързано чрез доставяното небесните началства и власти да стане позната сега от всеки става, според съразмерното действие на чрез църквата многообразната премъдрост на Бога, всяка една част, изработка растенето на тялото за 11 според превечното намерение, което Той изработи своето назидание в любовта. 17 Прочее, това казвам в Христа Иисуса нашия Господ; (aiōn g165) 12 в Когото и заявявам в Господа, да не се обхождат вече, имаме своето дръзвновение и достъп с увереност както се обхождат и езичниците, по своя суетен чрез вяра в Него; 13 за която причина ви моля да се ум, 18 помрачени в разума, и странни на живота от не обезсырчавате от моите изпитни за вас, тъй като Бога поради невежеството, което е в тях, и поради те са за вас слава, 14 затова, прекланям коленете си закоравяването на сърцето им; 19 които, изгубили пред Отца [на нашия Господ Иисус Христос], 15 от чувство, са се предали на сладострастие, да вършат Когото носи името всеки род на небесата и на земята, ненаситно всяка вакава нечистота. 20 Но вие не сте 16 да ви даде според богатствата на славата Си, да се така познали Христа; 21 понеже сте чули, и сте утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния научили от Него, (както е истината в Иисуса), 22 човек, 17 чрез вяра да се всели Христос във вашите да съблечете, според предишното си поведение, сърца, тъй че закоренени и основани в любовта 18 стария човек, който тлее по измамителните страсти, да бъдете силни, да разберете заедно с всичките 23 да се обновите в духа на своя ум, 24 и да се светии, що е широчината и дължината, височината и облечете в новия човек, създаден по образа на Бога дълбочината, 19 и да повикате Христовата любов, в правда и светост на истината. 25 Затова, като която никое знание не може да обгръне, за да се отхвърлите лъжата, говорете всеки с близкия си изпълните в цялата Божия пълнота. 20 А на Този, истина; защото сме части един на друг. 26 Гневете Който, според действуващата в нас сила, може да се, но без да съгрешавате; сълънцето да не залезе в направи несравнено повече, отколкото искаме или разгневяването ви; 27 нито давайте място на дявола. мислим, 21 на Него да бъде слава в църквата и в 28 Който е крал, да не краде вече, а по-добре да Христа Иисуса във всичките родове от века до века. се труди, като върши с ръцете си нещо полезно, за Амин. (aiōn g165)

**4** И тъй, аз, затворник за Господа, моля ви да се обхождате достойно на званието, към което бяхте призовани, 2 със съвършено смирене и кротост, с дълготърпение, като си претърпявате един друг с любов, 3 и се старае в свръзката на мира да упазите единството в Духа. 4 Има едно тяло и един Дух, както и бяхте призовани към една надежда на званието ви: 5 един Господ, една вяра, едно кръщение 6 един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички. 7 А на всеки от нас се даде благодат според мярката на това, което Христос ни е дал 8 Затова казва: 9 (А това "възлезе" що друго значи, освен че бе и [по-напред] слязъл в местата по-долни от земята. 10 Тоя, Който

**5** И тъй, бивайте подражатели на Бога, като възлюбени чада; 2 и ходете в любов, както и Христос ви възлюби и предаде Себе Си за нас принос и жертва на Бога за благоуханна миризма. 3

А блудство и всякаква нечистота или сребролюбие тайна е голяма; но аз говоря това за Христа и за да не се даже споменават между вас, както прилича църквата; 33 Но и вие, всеки до един, да люби своята на светии; 4 нито срамотни или празни приказки, жена, както себе си; а жената да се бои от мъжа си. нито подигравки, които са неприлични неща, но по-добре благодарение. 5 Защото добре знаете това, че никой блудник, или нечист, или сребролюбец, (които е идолопоклонник), няма наследство в царството на Христа и Бога. 6 Никой да ви не мами с празни думи; понеже поради тия неща иде Божият гняв върху синовете на непокорството. 7 И тъй, не бивайте съучастници на тях. 8 Тъй като някога си бяхте тъмнина, а сега сте светлина в Господа, одхождайте се като чада на светлината; 9 (защото плодът на светлината се състои във всичко що е благо, право и истинно). 10 Опитвайте, що е благоугодно на Господа; 11 и не участвувайте в безплодни дела на тъмнината, а по-добре ги изобличавайте; 12 защото това, което скришом вършат непокорните, срамно е и да се говори. 13 А всичко, което се изобличава, става явно чрез светлината; понеже всяко нещо, което става явно е осветено. 14 Затова казва: Стани, ти, който спиш, И възкресни от мъртвите, И ще те осветли Христос. 15 И тъй, внимавайте добре как се обхождате, не като глупави, но като мъдри, 16 като изкупвате благовремето, защото дните са лоши. 17 Затова не бивайте неомислени, но проумявайте, що е Господната воля. 18 И не се опивайте с вино, следствието от което е разврат, но напълните се с Духа; 19 и разговаряйте се със псалми и химни и духовни песни, като пеете и възпявайте Господа в сърцето си, 20 и като винаги благодарите за всичко на Бога и Отца в името на нашия Господ Иисус Христос, 21 като се подчинявате един на друг в страх от Христа. 22 Жени, подчинявайте се на своите мъже, като длъжност към Господа; 23 защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата (като само Той е спасител на тялото). 24 Но както църквата се подчинява на Христа, така и жените нека се подчиняват във всичко на своите мъже. 25 Мъже, любете жените си както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея, 26 за да я освети, като я е очистил с водно омиване чрез словото, 27 за да й представи на Себе Си църква славна, без петно, или бръчка, или друго такова нещо, но да бъде света и непорочна. 28 Така са длъжни и мъжете да любят жените си, както своите тела. Който люби жена си, себе си люби. 29 Защото никой никога не е намразил своето тяло, но го храни и се грижи за него, както и Христос за църквата; 30 понеже сме части на Неговото тяло [от Неговата плът и от Неговите кости]. 31 "Затова ще остави човек баща си и майка си, и ще се привърже към жена си и двамата ще станат една плът". 32 Тая

**6** Деца, покорявайте се на родителите си в Господа; 2 "Почитай баща си и майка си", (което е първата заповед с обещание), 3 "за да ти бъде добре и да живееш много години на земята". 4 И вие, бащи, не дразнете децата си, но възпитавайте ги в учение и наставление Господне. 5 Слуги, покорявайте се на господарите си по плът със страх и трепет в простотата на сърцето си, като към Христа. 6 Не работете само пред очи като човекоугодници, но като Христови слуги изпълнявайте от душа Божията воля; 7 и слугувайте с добра воля като на Господа, а не на човеци; 8 понеже знаете, че всеки слуга или свободен, ще получи от Господа същото добро каквото върши. 9 И вие, господари, струвайте същото на тях, като се въздържате от заплашването; понеже знаете, че и на тях и на вас има Господар на небесата, у когото няма лицеприятие. 10 Най-после, заявявайте в Господа и в силата на Неговото могъщество. 11 Облечете се в Божието всеоръжение, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола. 12 Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестието в небесните места. (aiōn g165) 13 Затова вземете Божието всеоръжение, за да можете да противостоите в злия ден, и, като надвиете на всичко, да устоите. 14 Стойте, прочее, препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръден, 15 и с нозете си обути с готовност чрез благовестието на мира. 16 А освен всичко това, вземете вярата за щит, с който ще можете да уgasите всичките огнени стрели на нечестивия; 17 вземете тоже за шлем спасението и меча на Духа, който е Божието слово; 18 молещи се в Духа на всяко време с всякаква молитва и молба, бидейки бодри в това с неуморно постоянство и моление за всичките светии, 19 и за мене, да ми се даде израз да отворя устата си, за да оповестя дръзновенно тайната на благовестието, 20 за което съм посланик в окови, да говоря за него с дръзновение, както прилича да говоря. 21 Но, за да знайте и вие за моите работи, и как съм, всичко ще ви каже Тихик, любезният брат и верен в Господа служител; 22 когото пратих до вас нарочно за това, да узнаете нашето състояние, и той да утеши сърцата ви. 23 Мир на братята, и любов с вяра, от Бога Отца и Господа Иисуса Христа. 24 Благодат да бъде с всички, които искрено любят нашия Господ Иисус Христос. [Амин]

# ФИЛИПЯНИ

**1** Павел и Тимотей, слуги Иисус Христови, до всичките в Иисуса Христа светии, които са в Филипи, заедно с епископите и дяконите: **2** Благодат и мир да бъде на Вас от Бога, нашия Отец и от Господа Иисуса Христа. **3** Благодаря на мяр Бог всеки път, когато си спомням за вас, **4** винаги във всяка моя молитва, като се моля за всички вас с радост, **5** за вашето участие в делото на благовестието, от първия ден дори до сега; **6** като съм уверен именно в това, че она, който е почнал доброто дело във вас, ще го усъвършенствува до деня на Иисуса Христа. **7** И право е да мисля това за всички вас, понеже ви имам на сърце, тъй като вие всички сте съучастници с мене в благодатта, както в оковите ми, тъй и за защитата и в утвърждението на благовестието. **8** Защото Бог ми е свидетел как милея за всички ви с милосърдие Иисус Христово. **9** И затова се моля, щото любовта ви да бъде все повече и повече изобилно просветена и всячески проницателна, **10** за да изпитате нещата, които се различават, та да бъдете искрени и незлобни до деня на Христа, **11** изпълнени с плодовете на правдата, които са чрез Иисуса Христа, за слава и хвала на Бога. **12** А желая да знаете, братя, че това, което ме сполетя, спомогна повече за преуспяване на благовестието, **13** до толкоз, щото стана известно на цялата претория и на всички други, че съм в окови за Христа; **14** и повечето от братята на Господа, одързостени от успеха в оковите ми, станаха по-смели да говорят Божието слово без страх. **15** Някои наистина проповядват Христа дори от завист и от препирлив дух, а някои и от добра воля. **16** Едните правят това от любов, като знаят, че съм изпратен да защищавам благовестието; **17** а другите възвествяват Христа от партизанство, не искрено като мислят да ми турят тяга в оковите ми. **18** Тогава що? Само туй, че по всякакъв начин, било присторено или истинно, Христос се проповядва; и затова аз се радвам, и ще се радвам. **19** Защото знай, че това ще излезе за моето спасение чрез вашата молитва и даването на мене Духа Иисус Христов, **20** според усърдното ми очакване и надежда, че няма в нищо да се посрания, но, че, както всяко, така и сега ще възвелича Христа в тялото си с пълно дръзвенение, било чрез живот, или чрез смърт. **21** Защото за мене да живея е Христос, а да умра, придобивка. **22** Но ако живея в тялото, това значи плод от делото ми; и така що да избера не знай, **23** но съм на тясно между двете, понеже имам желание да отида и да бъда с Христа, защото, това би било много по-добре; **24** но да остана в тялото е по-нужно за вас. **25** И като имам тая увереност, знай,

че ще остана и ще пребъда с всички вас за вашето преуспяване и радост във вярата; **26** тъй щото, чрез моето завръщане между вас, да можете поради мене много да се хвалите в Иисуса Христа. **27** Само се обхождайте достойно на Христовото благовестие, тъй щото, било че дойда иви видя, или че не съм при вас, да чуя за вас, че стоите твърдо в един дух и се подвизавате единодушно във вярата на благовестието; **28** и че в нищо не се плашите от противниците; което е и доказателство за тяхната погибел, а на вас за спасение, и то от Бога; **29** защото, относно Христа, вам е дадено не само да вярвате в Него, но и да страдате за него; **30** като имате същата борба, каквато сте видели, че аз имам, и сега чувате, че съм имал.

**2** И тъй, ако има някоя утеша в Христа, или някоя разтуха от любов, или някое милосърдие и състрадание, **2** направете радостта ми пълна, като мислите все едно, като имате еднаква любов и бъдете единодушни и единомислени. **3** Не правете нищо от партизанство или от щеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си. **4** Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото. **5** Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Иисуса; **6** Който, както беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, **7** но се отказва всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човечите; **8** и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст. **9** Затова и Бог Го превъзвиши и му подари името, което е над всяко друго име; **10** така щото в Иисусовото име да се поклони всяко коляно от небесните и земните и подземните същества, **11** и всеки език да изповядва, че Иисус Христос е Господ, за слава на Бога Оца. **12** Затова, възлюбени мои, както сте били винаги послушни, не само както при мое присъствие, но сега много повече при моето отсъствие, изработвайте спасението си със страх и трепет; **13** Защото Бог е, Който според благоволението Си действува във вас и да желаете това и да го изработвате. **14** Вършете всичко без роптане и без препиране, **15** за да бъдете безуокни и незлобиви, непорочни Божии чада всред опако и извратено поколение, между които блестите като светила на света, **16** като явявате словото на живота; за да имам с какво да се хвала в деня на Христа, че не съм тичал напразно, нито съм се трудил напразно. **17** Но макар че се принасям аз като възлияние върху жертвата и служението на вашата вяра, радвам се и с всички вас се радвам. **18** Подобно се радвайте и вие и с мене заедно се радвайте. **19** А надявам се

на Господа Иисуса да ви изпратя скоро Тимотея, та и наградата на горното от Бога признание в Христа аз да се утеша, като узная вашето състояние. **20** Иисуса 15 И тъй, ние, които сме зрели, нека мислим Защото нямам никой друг на еднакъв дух с мене, така; и ако мислите вие нещо другояче, Бог ще ви който да се погрижи искрено за вас. **21** Понеже открие в него. **16** Само нека [имаме за правило всички търсят своето си, а не онова, което е Иисус да] живее според това, в което сме достигнали Христово. **22** А вие знаете неговата изпитана вярност, [същото да мъдруваме]. **17** Братя, бъдете всички че той е служител с мене в делото на благовестието, подражатели на мене и внимавайте на тия, които както чадо слугува на баща си. **23** Него, прочее, се се обхождат така, както имаме пример в нас. **18** надявам да изпратя, щом разбера, как ще стане с Защото мнозина, за които много пъти съм ви казвал, мене; **24** а уверен съм в Господа, че и сам скоро а сега и с плач ви казвам се обхождат като врагове ще дойда. **25** Счетох, обаче за нужно да ви изпратя на Христовия кръст; **19** чиято сетнина е погибел, брата Епафродита, мой съработник и сподвижник, чито бог е коремът, и чието хвалене е в това, което изпратен от вас да ми послужи в нуждите; **26** понеже е срамотно, които дават ума си на земните неща. **20** милееше за всички ви, и тъжеше, защото бяхте Защото нашето гражданство е на небесата, отгдето и чули че бил болен. **27** И наистина той боледува очакваме Спасител, Господа Иисуса Христа, **21** Който близу до смърт; но Бог му показа милост, и не само ще преобрази нашето унищожено тяло, за да стане на него, но и на мене, за да нямам скръб върху съобразно с Неговото славно тяло, по упражнение липсата на вашите услуги към мене.

**3** Впрочем, братя мои, радвайте се в Господа. За мене не е досадно да ви пиша все същото, а за вас е безопасно. **2** Пазете се от злите работници, пазете се от поборниците на обрязването (Гръцки: От връзването: презрителен израз); **3** защото ние сме обрязаните, които с Божия Дух се кланяме, и се хвалим с Христа Иисуса, и не уповаваме на плътта. **4** При все че аз мога и на плътта да уповавам. Ако някой друг мисли, че може да уповава на плътта, то аз повече, **5** бидейки обрязан в осмия ден, от Израиловия род, от Вениамииновото племе, евреин от евреин, досежно закона фарисей, **6** по ревност гонител на църквата, по правдата, която е от закона, непорочен. **7** Но това, което беше за мене придобивка, като загуба го счетох за Христа. **8** А още всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо **9** и да се намеря в Него, без да имам за своя правда оная, която е от закона, но оная, която е чрез вяра в Христа, то ест, правдата, която е от Бога въз основа на вяра, **10** за да позная Него, силата на Неговото възкресение, и обещанието в Неговите страдания, ставайки съобразуван със смъртта My, **11** дано всякак достигна възкресението на мъртвите **12** Не че съм сполучил вече, или че съм станал вече съвършен; но гоня изподир, дано уловя, понеже и аз бидох уловен от Христа Иисуса. **13** Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя, **14** пускам се към прицелната точка за

**4** Затова, възлюбени и многожелани мои братя, моя радост и мой венец, стойте така твърдо в Господа, възлюбени мои. **2** Моля Еводия, моля и Синтихия, да бъдат единомислени в Господа. **3** Да! и тебе умолявам, искрени ми сътрудници, помагай на тия жени, защото се трудеха за делото на благовестието заедно с мене, и с Климентта, и от другите ми съработници, чито имена са в книгата на живота. **4** Радвайте се всяко в Господа; пак ще кажа: Радвайте се. **5** Вашата кротост да бъде позната на всичките човеци; Господ е близу. **6** Не се беспокойте за нищо; но във всяко нещо, с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение; **7** и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христа Иисуса. **8** Най-после, братя, всичко, що е истина, що е честно, що е праведно, що е любезно, що е благодатно, **9** Това, което сте и научили, и приели, и чули, и видели в мене, него вършете; и Бога на мира ще бъде с вас. **10** Аз много се радвам в Господа, че сега най-после направихте да процърти наново вашата грижа за мене; за което наистина сте се грижили, ала не сте имали благовремие. **11** Не казвам това поради осъдност; защото се научих да съм доволен в каквото състояние и да се намеря. **12** Зная и в осъдност да живея, зная и в изобилие да живея; във всяко нещо и във всички обстоятелства съм научил тайната и да съм сит, и да съм гладен, и да съм в изобилие, и да съм в осъдност. **13** За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява. **14** Но сторихте добро, като заехте участие в скръбтта ми. **15** А и вие, филипяни, знаете, че когато излязох от Македония и почнах делото на благовестието, ни една църква, освен едини вие, не влезе във връзка с мене за даване и

вземане; 16 защото и в Солун един два пъти ми пращаха за нуждата ми. 17 Не че искам подаръка, но искам плода, който се умножава за ваша сметка. 18 Но получих всичко, и имам изобилино; наситих се като получих от Епафродита изпратеното от вас, благоуханна миризма, жертва приятна, благогодна на Бога. 19 А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своето богатство в слава на Христа Иисуса. 20 А на нашия Бог и Отец да бъде слава во вечни векове. Амин. (αὶνις γε) 21 Поздравете всеки светия в Христа Иисуса. Поздравяват ви братята, които са с мене. 22 Поздравяват ви всичките светии, а особено тия, които са от Кесаровия дом. 23 Благодатта на Господа Иисуса Христа да бъде с духа ви. [Амин].

# Колосяни

**1** Павел, с Божията воля апостол Иисус Христов, и брат Тимотей, 2 до светите и верни братя в Христа, които са в Колоса: Благодат и мир на вас от Бога, нашия Отец, [и Господа Иисуса Христа], 3 Благодарим на Бога, Отец на нашия Господ Иисус Христос, (като се молим винаги за вас, 4 понеже чухме за вашата вяра в Христа Иисуса и за любовта ви към всички светии), 5 по причина на онова, за което се надяваме, което се пази за вас на небесата, за което сте чули от по-напред в истинското слово на благовестието, 6 което дойде до вас; както се принася плод и расте и в целия свят, тъй и между вас, от деня, когато чухте и наистина познахте Божията благодат, 7 както сте я научили от нашия възлюбен съработник Епафраса, който е за нас верен Христов служител; 8 който ни и извести за вашата любов в Духа. 9 Затуй и ние, от деня, когато чухме за това, не преставаме да се молим за вас и да искаем от Бога да се изпълни познанието на Неговата воля чрез пълна духовна мъдрост и проумяване, 10 за да се обхождате достойно за Господа, да Му угаждате във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело и като растете в познаването на Бога; 11 подкрепяни от пълна сила, според Неговото славно могъщество, за да издържите и дълготръпите всичко с радост; 12 като благодарите на Отца, Който ни удостои да участвува в наследството на светите в светлината; 13 Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син. 14 В Него имаме изкуплението си, прощението на греховете; 15 в Него, Който е образ на невидимия Бог, първороден пред всяко създание; 16 понеже чрез Него бе създадено всичко, което е на небесата и на земята, видимото и невидимото, било престоли или господства, било началства или власти, всичко чрез Него бе създадено; 17 и Той е преди всичко, и всичко чрез Него се сплотява. 18 И глава на тялото, то ест, на църквата, е Той, Който е началникът първороден от мъртвите, за да има първенство във всичко. 19 Защото Отец благоволи да всели в Него съвършенната пълнота, 20 и чрез Него да примири всичко със Себе Си, и земните и небесните, като въдвори мир чрез Него с кръвта, пролия на Неговия кръст. 21 И вас, които бяхте някога отстранени и по разположение врагове в злите си дела, 22 примири сега чрез Неговата смърт в пълтското Му тяло, да ви представи пред Себе Си свети, непорочни и безупречни, 23 ако останете основани и твърди във вратата, и без да се помръднете от надеждата, открита вам в благовестието, което сте чули, и което е било проповядвано на всяка твар под небесата, на

което аз Павел станах служител. 24 Сега се радвам в страданията си за вас, като от моя страна допълням недостатъка на скърбите на Христа в моето тяло заради Неговото тяло, което е църквата; 25 на която аз станах служител, по Божия наредба, която ми бе възложена заради вас, да проповядвам напълно словото на Бога, 26 сиреч, тайната, която е била скрита за векове и поколения, а сега се откри на неговите Светии; (αἰῶνις <sup>g165</sup>) 27 на която Божията воля беше да яви, какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна, сиреч, Христос между вас, надеждата на славата. 28 Него ние възгласяваме, като съветваме вски човек, и поучаваме вски човек с пълна мъдрост, за да предоставим вски човек съвършен в Христа. 29 Затова се и трудя, като се подвизавам според Неговата сила, която действува в мене мощно.

**2** Защото желая да знаете, какъв голям подвиг имам за вас и за ония, които са в Лаодикия, и за ония, които не са ме виждали лично, 2 за да се утешат сърцата им, та, свързани заедно в любов за всяко обогатяване със съвършено проумяване, да познаят тайната Божия, сиреч, Христа. 3 в Когото [са скрити] всички съкровища на премъдростта и на знанието. 4 Това ви казвам, за да не ви измами някой с убедителни думи. 5 Защото, ако и да не съм с вас тялом, пак духом съм с вас, и се радвам като гледам вашата уредба и постоянство на вашата вяра спрямо Христа. 6 И тъй, както сте приели Христа, Иисуса Господа, така се обхождайте в Него, 7 вкоренени и назидавани в Него, утвърждавани във вярата си, както бяхте научени, и изобилстващи [в нея с] благодарение. 8 Внимавайте да не ви заплени някой с философията си и с празната си измама, по човешко предание, по първоначалните учения на света, а не по Христа. 9 Защото в Него обитава телесно всичката пълнота на Божеството; 10 и вие имате пълнота в Него, Който е глава на всяко началство и власт. 11 В него бяхте и обрязани с обрязване не от ръка извършено, но с обрязването, което е от Христа, като съблъкохте пълтското тяло; 12 погребани с Него в кръщението, в което бидохте и възкресени с Него чрез вяра в действието на Бога. Който Го възкреси от мъртвите. 13 И вас, които бяхте мъртви чрез прегрешенията си и необрязаното си пълтско естество, вас съживи с Него, като прости всичките ви престъпления; 14 и като изличи противния нам в постановленията Му закон, който беше враждебен нам, махна го от сред и го прикова на кръста; 15 и като ограби всички началства и власти, изведе ги на показ явно, възтържествуващи над тях явно чрез Него. 16 И тъй, никой да не ви осъжда за това, което

ядете, или което пиете, или за нещо относно някой на мъжете си, както прилича в Господа. **19** Мъже, празник, или новомесечие, или събота; **20** които са любете жените си и не се огорчавайте против тях. **21** сянка на онова, което ще дойде, в тялото Христово. Деца, покорявайте се на родителите си във всичко, **22** Никой да ви не отнема наградата с измама, чрез защото това е угодно на Господа. **23** Бащи, не самоволно смиреномъдрие и ангелослужение, като дразнете децата си, за да не се обезсърчат. **24** наднича в къща, който не е видял и напразно се Слуги, покорявайте се във всичко на господарите си надува с плътския си ум, **25** а не държи главата по плът, като работите не за очи като човекоугодници, Христа, от когото цялото тяло, снабдявано и сплотено но със сърдечна простота, бойки се от Господа. **26** через ставите и жилите си, расте с израстване, Каквото и да вършите работете от сърце, като на дадено от Бога. **27** Ако сте умряли с Христа относно Господа, а не като на човеци; **28** понеже знаете, че първоначалните учения на света, то защо, като че за награда от Господа ще получите наследството. живеете на света, се подчинявате на постановления, Слугувайте на Господа Христа. **29** Защото, който като, **30** "Не похващай", "Не вкусвай", "Не пипай", **31** струва неправда, ще получи обратно неправдата си, (които всички се развалят от употреба), по човешки и то без лицеприятие.

заповеди и учения? **32** Тия неща наистина имат вид на мъдрост в произволно богослужение и смирене и в нещадене на тялото, но не струват за нищо в борбата против угождаването на тялото.

**33** И тъй, ако сте били възкресени заедно с Христа, търсете това, което е горе, където седи Христос отдясно на Бога. **34** Мислете за горното, а не за земното; **35** защото умряхте, и животът ви е скрит с Христа в Бога. **36** Когато Христос, нашият живот, се яви, тогава и вие ще се явите с Него в слава. **37** Затова умъртвете природните си части, които действуват за да бъде винаги с благодат подправено със сол, за да земята: блудство, нечистота, страст, зла пощъвка и знаете как трябва да отговаряте на всекиго. **38** Що сребролюбие, което е идолопоклонство; **39** поради се касае до мене, всичко ще ви каже любезните които иде Божия гняв върху рода на непокорните; **40** брат и верен служител и съработник в Господа, в които и вие някога сте ходили, когато живеехте Тихик, **41** когото пратих до вас нарочно за това, да в тях. **42** Но сега отхвърлете и вие всичко това: гняв, ярост, злоба, хулене, срамотно говорене от устата си. **43** Не се лъжете един друг, понеже сте съблакли стария човек с делата му, **44** и сте се облякли в новия, които се подновява в познание по образа на Този, Който го е създал; **45** где то не може да има грях и юдеин, обрязани и необрязани, варварин, скит, роб, свободен; но Христос е всичко и в всичко. **46** И тъй, като Божии избрани, свети и царство, които са ми били утеша. **47** Поздравява ви възлюбленi, облечете се с милосърдие, благост, сърдечно, които всяка усьрдно се моли за вас, да стоят си един друг, и един на друг си прощавайте, ако някой има оплакване против някого; както и Господ е съвършенни и напълно уверени в всичко че е Божия воля. **48** Защото свидетелствувам за него, че се простили вам, така прощавайте и вие. **49** А над всичко труди много за вас и за тия, които са в Лаодикия и в Иерапол. **50** Поздравяват ви възлюбленият лекар Лука Димас. **51** Поздравете братята, които са в Лаодикия и Нимфана с домашната й църква. **52** И като прочетете това послание помежду си, наредете се вселява във вас богато; с пълна мъдрост учете се да се прочете и в лаодикийската църква; и онова, и увещавайте се с псалми и химни и духовни песни, което е от Лаодикия, да го прочетете и вие. **53** И като пеете на Бога с благодат в сърцата си. **54** и каквото и да вършите, словом или делом, вършете си приел от Господа, да я изпълниш. **55** Поздрава всичко в името на Господа Иисуса, благодарещи пиша аз, Павел, със собствената си ръка. Помнете чрез Него на Бога Отца. **56** Жени подчинявайте се оковите ми. Благодат да бъде с вас. [Амин].

# 1 Солунци

**1** Павел, Сила и Тимотей до солунската църква в Бога Отца и Господа Иисуса Христа: Благодат и мир да бъде на вас. 2 Всякото благодарим на Бога за всички ви и ви споменаваме в молитвите си, з като си спомняме непрестанно пред нашия Бог и Отец вашата работа с вяра и труд, с любов и твърда надежда в нашия Господ Иисус Христос. 4 Понеже знаем, възлюбени от Бога, братя, че Той ви е изbral; 5 защото нашето благовествуване между вас не беше само с думи, но и със сила, със Светия Дух и с голяма увереност; както и знаете, какви се показахме помежду си заради вас. 6 И вие станахте подражатели на нас и на Господа, като, зарад много скърби, приехте словото с радост, която е от Светия Дух; 7 така щото станахте пример на всички вървящи в Македония и в Ахания. 8 Защото не само се прогласи Господното слово от вас в Македония и Ахания, но се разчу навсякъде и вашата вяра в Бога, така щото ние нямаме нужда да казваме нещо за нея. 9 Защото сами те оповестяват за нас какъв достъп имахме при вас, и как сте се обрнали от идоли към Бога, за да служите на жив и истинен Бог. 10 и да очаквате Неговия Син от небесата, същия Иисус, Когото въскреси от мъртвите, Който ни избавя от идеация гняв.

**2** Защото сами вие знаете, братя, че нашия достъп при вас не беше напразно; 2 но както бяхме от по напред пострадали и бяхме опозорени във Филипи, както знаете, одързостихме се в нашия Бог да ви проповядваме Божието Благовестие в среда голяма борба. 3 Защото в нашето увещание не е имало самоизмама, нито нечисто подбуждение, нито е било с лукавщина; 4 но както сме били одобрени, от Бога да ни повери делото на благовестието, така говорим, не като да угождаваме на човечите, а на Бога, Който изпитва сърцата ни 5 Защото, както знаете, никога не сме употребявали ласкателни думи, или прикрито сребролюбие, (Бог е свидетел); 6 нито сме търсили слава от човеки, било от вас или от други, (ако и да сме могли да притежаваме власт като Христови апостоли), 7 но сме били нежни поради вас, както доилка, когато се грижи за чадата си. 8 Така, като имахме гореща любов към вас, беше ни драго да ви предадем не само Божието благовестие, но и своите души, защото ни бяхте станали мили. 9 Затова Вие, братя, помните нашия труд и усилие, как работещи денем и нощем, за да не отеготим ни един от вас, проповядваме ви Божието благовестие. 10 Вие сте свидетели, и Бог, как свето, праведно и неукорно се обхождахме към

vas, вървящите, 11 като знаете как увещавахме и утешавахме всеки един от вас, като баща чедата си, 12 и ви заръчахме да се обхождате достойно за Бога, Който ви призовава в Своето царство и слава. 13 И за туй и ние непрестанно благодарим на Бога загдето, като приехте чрез нас словото на Божието послание, приехте го, не като човешко слово, а като Божие слово, каквото е наистина, което и действува между вас, вървящите. 14 Защото вие, братя, станахте подражатели на Божиите в Христа Иисуса църкви, които са в Юдея, понеже вие пострадахте същото от своите сънародници, както и от юдеите; 15 които и Господа Иисус и пророците убиха, и нас прогониха, на Бога не угождават и на всичките човеци са противни, 16 като ни забраняват да говорим на езничниците, за да се спасят. Така те допълнят мярката на греховете си; но безграничният гняв ги постигна. 17 А ние, братя, като осиротяхме от вас за малко време, (колкото за телесно присъствие, а не по сърце), постараахме се още повече, с голямо желание, дано видим лицето ви. 18 Защото поискахте да дойдем при вас (поне аз Павел) един два пъти, но сатана ни попречи. 19 Понеже коя е нашата надежда, или радост, или венец, с който се хвалим? Не сте ли вие, пред нашия Господ Иисус при неговото присъствие? 20 Защото вие сте нашата слава и радост.

**3** Затова когато не можахме вече да търпим намерихме за добре да останем сами в Атина; 2 и изпратихме Тимотея нашия брат и Божий служител в Христовото благовестие, да ви, да ви утвърди и да ви утеши във вратата ви, 3 та да се не колебае никой от тия скърби; защото вие знаете, че на това сме определени. 4 Защото, когато бяхме при вас, казахме ви предварително, че има да претърпим беди; което и стана, както знаете. 5 И по тая причина, когато не можах да търпя, пратих да узнаят за вратата ви, да не би да ви е изкусил изкусителят, и трудът ни да бъде напразно. 6 А когато Тимотей дойде още сега при нас, та ни донесе добри вести за вратата и любовта ви, и че имате всяка добри спомени за нас и желаете да ни видите, както и ние вас, 7 тогава, братя, при всичката наша нужда и скръб, утешихме се за вас поради вратата ви; 8 понеже ние сега живеем, ако вие стоите твърдо в Господа. 9 Защото как можем достатъчно да благодарим на Бога за вас поради всичката радост, с която се радваме за вас пред нашия Бог? 10 Нощем и денем се молим преусърдно да видим лицето ви и да допълним това, което не достига на вратата ви. 11 А сам нашият Бог и Отец и нашият Господ Иисус дано оправи пътя към вас. 12 И Господ да ви направи да растете и да преизобилвате в любов един към друг и

към всичките, както и ние преизобилваме към вас, от тъмнината. **6** И тъй, да не спим, както другите, но **13** за да утвърди сърцата ви непорочни в светост да бъдем будни и трезвени. **7** Защото, които спят, пред нашия Бог и Отец при пришествието на нашия нощем спят, и които се опиват, нощем се опиват; **8** а Господ Исус с всичките Негови светии.

#### **4** Впрочем, братя, молим и увещаваме ви в Господа

Исуса, щото, както сте научили от нас, как трябва да се обхождате и да угождавате на Бога, (акто и се обхождате), така да преуспявате повече и повече, **2** Защото знаете, какви поръчки ви дадохме от името на Господа Исуса. **3** Понеже това е Божията воля **4** Да знае всеки от вас, как да държи своя съсед със светост и почест. **5** не в страстна похот, както и езничините, които не знайт Бога; **6** и да не престъпва никой, та да поврежда брата си в това нещо; защото за всичко това Бог е мъздовъздал, както ви от по напред явихме и уговорихме. **7** Защото Бог не ни е призовал на нечистотата, а на светост. **8** Затуй, които отхвърля това, не отхвърля человека, но Бога. Който ви дава Светият Си Дух. **9** А за братолюбието няма нужда да ви пиша; защото сами вие ще сте научени от Бога да се любите един друг; **10** понеже и правите това на всички братя по цяла Македония. Но молим ви се братя, да преуспеете в това повече и повече **11** и усърдно да се стараеете да живеете тихо, да вършите своите работи и да работите с ръцете си, както ви заръчахме; **12** за да се обхождате благоприлично пред външните и да нямаете нужда от нищо. **13** А не желаем, братя, да останете в неизвестност за ония, които умират, за да не скърбите както другите, които нямат надежда. **14** Защото, ако вярваме, че Исус умря и възкръсна, така и починалиите в Исуса Бог ще приведе заедно със Него. **15** Защото това ви казваме чрез Господното слово, че ние, които останем живи до Господното пришествие, няма да предварим починалиите. **16** Понеже сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, при глас на арахангел и при Божия тръба; и мъртвите в Христа ще въскръснат по-напред; **17** после ние, които сме останали живи, ще бъдем гробнати заедно с тях в облациите да посрещнем Господа във въздуха; и така ще бъдем всяка с Господа. **18** И тъй, настърчавайте се един друг с тия думи.

#### **5** А за годините и времената братя, няма нужда да се пише; **2** защото вие добре знаете, че Господният ден ще дойде като крадец нощем. **3** Когато казват: Мир и безопасност! тогава ще ги постигне внезапно погубление, като болките на непразна жена, и никак няма да избегнат. **4** Но вие, братя, не сте в тъмнина, та да ви постигне онзи ден като крадец. **5** Защото вие всички сте синове на светлината, синове на деня: не сме от нощта, нито

облечем за бронен нагръден вяра и любов и да турим за шлем надежда и спасение. **9** Защото Бог ни е определил не на гняв, но да получим спасение чрез нашия Господ Исус Христос, **10** Който умря за нас, тъй щото, било че сме живи, или че сме починали, да живеем заедно с Него. **11** Затова настърчавайте се един друг, както и правите. **12** И молим ви, братя, да признавате тия, които се трудят между вас, като ваши настойници в Господа, и ваши увещатели, **13** и да ги почитате твърде много с любов заради делото им. Живейте мирно помежду си. **14** Молим ви още, братя, уствчавайте безчинните, настърчавайте малодушните, поддържайте слабите, бъдете търпеливи към всички. **15** Внимавайте, никой да не връща никому зло за зло; но всяка търсете добро един на друг и на всичките. **16** Винаги се радвайте. **17** Непрестанно се молете. **18** За всичко благодарете, защото това е Божията воля за вас в Христа Исуса. **19** Духа не угасвайте. **20** Пророчества не презирайте. **21** Всичко изпитвайте, дръжте доброто. **22** Въздръжайте се от всякакво зло. **23** А сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати духа, душата и тялото ви без порок, до пришествието на нашия Господ Исус Христос. **24** Верен е Оня, Който ви призовава, и ще извърши това. **25** Братя, молете се за нас. **26** Поздравете всички братя със света целувка. **27** Заклевам ви в Господа да се прочете това послание на всичките (свети) братя. **28** Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вас. [Амин].

## 2 Солунци

**1** Павел, Сила и Тимотей до солунската църква в Бога, нашия Отец, и Господа Иисуса Христа: **2** Благодат и мир да бъде на вас от Бога Отца и Господа Иисуса Христа: **3** Дължни сме, братя, всяко да благодарим на Бога за вас, както е прилично, защето вярата ви расте премного, и любовта на всеки един от всички вас се умножава един към друг; **4** така щото и сами ние се хвалим между Божиите църкви за вашата твърдост и вяра във всичките ви гонения и в неволите, които понасят: **5** което е доказателство на Божия справедлив съд, за да се удостоите за Божието царство, за което страдате. **6** Понеже е справедливо пред Бога да въздаде скръб на ония, които ви осъкъряват, **7** а на вас, осъкърените, да даде утеша (ако и на нас), когато се яви Господ Иисус от небето със Своите силни ангели, **8** в пламенен огън да даде възмездие на ония, които не познават Бога, и на ония, които не се покоряват на благовестието на нашия Господ Иисус. **9** Такива ще приемат за наказание вечна погибел от присъствието на Господа и от славното явление на Неговата сила, (*aiōnios g166*) **10** когато дойде в оня ден да се прослави в Своите светии и да се покаже чуден между всичките повярвали, (следователно и между вас, защето вие повярвахте нашето свидетелство). **11** Затова и винаги се молим за вас, дано нашият Бог ви има за достойни за призванието ви и усъвършенства мощно в вас всяко добро желание и всяко дело на вярата; **12** за да се прослави във вас името на нашия Господ Иисус, и вие в Него, според благодатта на нашия Бог и Господ Иисус Христос.

**2** А колкото до присъствието на нашия Господ Иисус Христос и нашето събиране при Него молим ви, братя, **2** да не се поклащате лесно от здравия разсъдък, нито да се смущавате било от дух, било от слово, или послание, уж от нас изпратено, като че ли вече е настъпил денят на Господа **3** Никой да не ви измами по никой начин; защето това няма да бъде, докато първо не дойде отстъплението, и не се яви човекът на греха, синът на погибелта, я **4** който така се противи и се превъзнася над всеки, който се нарича Бог, или когато се отдава поклонение, щото той седи [ако Бог] в Божия храм и представя себе си за Бог. **5** Не помните ли, че когато бях още при вас аз ви казах това? **6** И сега знаете, какво Го възпира, да не се открие в своето си време. **7** Защето онай тайна, сиреч, беззаконието, вече действува, но само догдето се отмажне отсред ония, който сега я възпира; **8** и тогава

ще се яви беззаконият, когото Господ Иисус ще убие с дъха на устата Си и ще изтреби с явлението на присъствието Си, **9** тогава, чието идване се дължи на действието на сатаната, съпроводено от всяка сила, знамения, лъжливи чудеса **10** и с всичката измама на неправдата, между ония, които погиват, защето не приеха да обичат истината, за да се спасят. **11** И затова Бог праща заблуда да действува между тях, за да повярват лъжа, **12** та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали истината. **13** А ние сме длъжни да благодарим на Бога за вас, възлюбленi от Господа братя, защето Бог отначало ви е изbral за спасение чрез освещение на Духа и вярването в истината; **14** за което спасение ви призовава чрез нашето благовестие, за да получите славата на нашия Господ Иисус Христос. **15** И тъй, братя, стойте твърдо и дръжте преданията, които сте научили било чрез наше слово или чрез наше послание. **16** А сам нашият Господ Иисус Христос и нашият Бог и Отец, Който ни възлюби и по благодат ни даде вечна утеша и добра надежда, (*aiōnios g166*) **17** да утеши сърцата ви и да ги утвърди във всяко добро дело и слово.

**3** Най-после, братя, молете се за нас, да напредва бърже Господното слово, и да се прославя както у вас, **2** и да се избавим от неразбранието и нечестиви човеци; защето не във всички има вяра. **3** Но верен е Господ, Който ще ви утвърди и ще ви опази от лукавия. **4** И уверени сме в Господа за вас, че вършите това, и ще вършите това, което заповядваме. **5** А Господ да управи сърцата ви в Божията любов и в Христовото търпение. **6** Заръзваме ви още, братя, в името на нашия Господ Иисус Христос, да страните от всеки брат, който се обхожда безчинно, а не по преданието, което сте приели от нас. **7** Понеже сами вие знаете, как трябва да ни подражавате, защето ние не се обходихме безчинно между вас; **8** нито даром ядохме хляб у някого, но с труд и усилие работихме нощем и денем, за да не оттеглим никого от вас; **9** не че нямаме правото, а за да ви представим себе си пример; за да ни подражавате. **10** Защето и когато бяхме при вас заръчахме ви това: Ако не иска някой да работи, той нито да яде. **11** Понеже слушаме, какво някои постъпвали безчинно между вас, като не работели нищо, а се месели в чужди работи. **12** На такива вярваме и ги увещаваме в името на Господа Иисуса Христа да работят тихо и да ядат своя хляб. **13** А на вас, братя да не ви дотегва да вършите добро. **14** И ако някой не се покорява на нашето слово чрез това послание, забележете го, за да не се събирате с него, с цел да се засрами. **15** Обаче недействите го счита за неприятел, а го наставлявайте като брат. **16** А сам

Господ на мира да ви дава мир всякога и всякак.  
Господ да бъде с всички ви. 17 Поздравът с моята  
собствена ръка, който е белег на всяко послание, аз,  
Павел, пиша така: 18 Благодатта на нашия Господ  
Исус Христос да бъде с всички вас. [Амин].

# 1 Тимотей

**1** Павел апостол Иисус Христов, по заповед на Бога, нашия Спасител, и на Христа Иисуса, нашата надежда, 2 до Тимотея, истинското ми чадо във вярата; Благодат, милост, мир от Бога Отца и от Христа Иисуса, нашия Господ. 3 Както те молих, когато отивах в Македония да останеш в Ефес, за да заръчаш на някои да не предават друго учение, 4 нито да внимават на басни и безконечни родословия, които спомагат повече за препирни, а не за Божията спасителна наредба чрез вяра, така правя и сега. 5 А целта на това поръчване е чистосърдечна любов от добра съвест и нелицемерна вяра; 6 от които неща някои, като не случиха целта, отклониха се в празнословие, 7 и искат да бъдат законоучители, без да разбират нито що говорят, нито що търсят. 8 А ние знаем, че законът е добър, ако го употребява някой законно, 9 като знае това, че законът се налага за праведния, а за беззаконните и непокорните, за нечестивите и грешните, за неблаговейните и скверните, за убийците на бащи и убийците на майки, за човекубийците, 10 за блудниците, мъжеложниците, търгуващите с роби, лъжците, кълнещите се на лъжа, и за всичко друго, че е противно на здравото учение, 11 според славното благовестие на блажения Бог, което ми биде повериено. 12 Благодаря на Христа Иисуса нашия Господ, Който ми даде сила, че ме счете за верен и ме настани на службата, 13 при все, че бях изпърво хулител, гонител и пакостник. Но придобих милост, понеже, като невеж, сторих това в неверие; 14 и благодатта на нашия Господ се преумножи към мене с вяра и любов в Христа Иисуса. 15 Вярно е това слово и заслужава пълно приемане, че Христос Иисус дойде на света да спаси грешните, от които главният съм аз. 16 Но придобих милост по тая причина, за да покаже Иисус Христос в мене, главния грешник, цялото Си дълготърпение, за пример на ония, които щяха да появяват в Него за вечен живот. (aiōnios g166) 17 А на вечния Цар, на безсмъртния, невидимия, единствения Бог, да бъде чест и слава до вечни векове. Амин. (aiōn g165) 18 Това заръчване ти предавам, чадо Тимоте, според пророчествата, които първо те посочиха, за да воюваш съобразно с тях доброто воинствуване, 19 имайки вяра и чиста съвест, която някои, като отхвърлиха отпаднаха от вярата; 20 от които са Именей и Александър, които предадох на сатаната, за да се научат да не богохулстват.

**2** И тъй, увещавам, преди всичко, да отправяте молби, молитви, прошения, благодарения на

всички човеци, 2 за царе и за всички, които са високопоставени, за да поминем тих и спокоен живот в пълно благочестие и сериозност. 3 Това е добро и благоприятно пред Бога, нашия Спасител, 4 Който иска да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината. 5 Защото има само един Бог и един ходатай между Бога и човеците, човекът Христос Иисус, 6 Който, като своевременно свидетелство за това, даде Себе Си откуп за всички; 7 за което аз бях поставен проповедник и апостол, (истина казвам не лъжа), учител на езичници във вярата и истината. 8 И тъй, искам мъжете да се молят на всяко място, като издигат ръце свети, а не гневни и препирливи, 9 Така и жените да украсят със скромна премяна, с срамежливост и целомъдрие, не с плетена коса и злато или бисери или скъпи дрехи, 10 а с добри дела, както прилича на жени, които са се посветили на благочестието. 11 Жената да се учи мъчаливо с пълно подчинение. 12 А на жената не позволявам да поучава, нито да владее над мъжа, но нека бъде мъчалива. 13 Защото първо Адам бе създаден, а после Ева. 14 И Адам не се изльга; но жената се изльга, та падна в престъпление. 15 Но пак тя ще се спаси чрез чадородието, ако пребъдат във вяра, в любов и в святост с целомъдрие.

**3** Вярно е това слово: Ако се ревне някому епископство, добро дело желае. 2 Проче, епископът трябва да бъде непорочен, мъж на една жена, самообладан, разбран, порядъчен, честолюбив, способен да поучава, 3 не навикнал на пияни разправии, не побойник, а кротък, не крамолник, не сребролюбец; 4 който управлява добре своя си дом и държи чадата си в послушание с пълна сериозност; 5 (защото човек ако не знае да управлява своя си дом, как ще се грижи за Божията църква?) 6 да не е нов във вярата, за да се не възгордее и падне под същото осъждане с дявола. 7 При това, той трябва да се ползува с добри отзиви и от външните, за да не падне в укор и в примката на дявола. 8 Така и дяконите трябва да бъдат сериозни, не двоезични, да не обичат много вино, да не бъдат лакоми за гнусна печалба, 9 да държат с чиста съвест тайната на вярата. 10 Също и те първо да се изпитват и после да стават дякони, ако са непорочни. 11 Тъй и жените им (Или: дякониците) трябва да бъдат сериозни, не клеветници, самообладани, вярни във всичко. 12 Дяконите да бъдат мъже всеки на една жена, да управляват добре чадата си и домовете си. 13 Защото, тия които са служили добре като дякони, придобиват за себе си добро положение и голямо дръзвновение във вярата на Христа Иисуса. 14 Надявам се скоро да дойда при тебе; но това пиша, 15 в случай, че закъснея, за да знаеш,

как трябва да се обхождат хората в Божия дом, записва само такава вдовица, която не е по-долу от който е църква на живия Бог, стълб и подпорка на шестдесет години, която е била на един мъж жена, истината. 16 И без противоречие, велика е тайната на благочестието:

**4** А Духът изрично казва, че в послешните времена някои ще отстъпят от вярата, и ще слушат измамителни духове и бясовски учения, 2 чрез лицемерието на човеци, които лъжат, чиято съвест е пригоряла, 3 които запрещават жененето и заповядват въздържание от ястия, които Бог създаде, за да се употребяват с благодарение от ония, които вярват и разбират истината. 4 Защото всяко нещо, създадено от Бога, е добро, и нищо не е за отхвърляне, ако се приема с благодарение; 5 Понеже се освещава чрез Божието слово и молитва. 6 В това като съветваш братята, ще бъдеш добър служител Иисус Христос, хранен с думите на вярата и доброто учение, което си следвал до сега. 7 А отхвърляй скверните и бабешките басни и обучавай себе си в благочестие. 8 Защото телесното обучение е за малко полезно; а благочестието е за всичко полезно, понеже има обещанието и за сегашния и за бъдещия живот. 9 Това слово е вярно и заслужава приемане; 10 понеже за това се трудим и подвизаваме, защото се надяваме на живия Бог, Който е Спасител на всички човеци, а най-вече на вярващите. 11 Това заръчвай и учи. 12 Никой да не презира твоята младост; но бъди пример на вярващите в слово, в поведение, в любов, във вяра, в чистота. 13 Докато дойда, внимавай на прочитането, на увещанието на проучването. 14 Не пренебрегвай, дарбата която имаш, която ти се даде, съгласно с пророчеството, чрез ръкополагането от презвитерите. 15 В това прилежавай, на това се предавай, за да стане явен на всички твоят напредък. 16 Внимавай на себе си и на поучението си, постоянноствува в това; защото, като правиш това, ще спасиш и себе си и слушателите си.

**5** Стар човек не изобличавай, а увещавай го като баща, по-младите като братя, 2 старите жени като майки, по-младите като сестри 3 Почитай вдовиците, които наистина са вдовици. 4 Но ако някоя вдовица има чада и внуци, те нека се учат да показват благочестие към домашните си и да отдават дължимото на родителите си; защото това е угодно пред Бога. 5 А която е истинска вдовица и е останала сама, тя се надява на Бога и постоянноства в молби и в молитви нощем и денем; 6 но оная, която живее сладострастно, жива е умряла. 7 Заръчвай и това, за да бъдат и непорочни. 8 Но ако някой не промишилява за своите, а най-вече за домашните си, той се е отрекъл от вярата, и от безверник е по-лош. 9 Да се

записва само такава вдовица, която не е по-долу от чеда, ако е приемала странки, ако е омивала нозете на светии, ако е помагала на страдащи, ако се е предавала на всякакво добро дело. 10 Известна по добрите си дела: ако е отхранила вдовици не приемай, защото, когато страстите им ги отвърнат от Христа, искат да се омъжват, 12 та падат под осъждане, защото са се пометнали от първото си убеждение. 13 А при това, те навикват да стоят празни, да ходят от къща на къща, и не само да бъдат празни, но и бъбриви, като се месят в чужди работи и говорят това, което не трябва да се говори. 14 По тая причина, искам по-младите вдовици да се омъжват, да раждат деца, да управляват дом, да не дават никаква причина на противника да хули; 15 защото някои вече са се отклонили и отишли подир сатана. 16 Ако някой вярващ, мъж или жена, има сродници вдовици, нека ги пригледват, та църквата да се не обременява, за да може да пригледва истинските вдовици. 17 Презвитер който управлява добре, нека се удостояват с двойна почит, особено ония, които се трудят в словото и поучението, 18 защото писанието казва: "Да не обърнеш устата на воля, когато вършее", и: "Работникът заслужава заплатата си". 19 Против презвитер не приемай обвинение, освен ако е нанесено от двама или трима свидетели. 20 Ония, които съгрешават, изобличавай пред всички, та другите да имат страх. 21 Пред Бога, пред Христа Иисуса и пред избраните ангели ти заръчвам да пазиш тия заповеди без предразсъдък и нищо да не вършиш с пристрастие. 22 Не прибръзвай да ръкополагаш никого, нито участвай в чужди грехове. Пази себе си чист. 23 Не пий вече само вода, но употребявай малко вино за стомаха си и за честите си боледувания. 24 Греховете на някои човеци са явни и предварят ги на съда; а на някои идат отпосле. 25 Така и добрите дела на някои са явни; а ония, които не са, не могат да се укрият за винаги.

**6** Които са слуги под игото на робството, нека считат господарите си достойни за всяка почит, та да не се хули Божието име и учението. 2 И ония, които имат вярващи господари, да не ги презират, защото са братя; но толкова повече нека им работят, защото ония, които се ползват от усърдието им, са вярващи и възлюбени. Това поучавай и увещавай; 3 и ако някой предава друго учение, и не се съобразява с думите на нашия Господ Иисус Христос и учението, което е съгласно с благочетието, 4 той се е възгордял и не знае нищо, а има болничава охота за разисквания и препирни за нищожности, от които произлизат завист, разпри, хули, лукави подозрения,

5 крамоли между човеци с развратен ум и лишени от истина, които мислят, че благочестието е средство за печалба; 6 А благочестието с задоволство е голяма печалба; 7 защото нищо не сме внесли в света, нито можем да изнесем нищо; 8 а, като имаме прехрана и облекло, те ще ни бъдат доволно. 9 А които ламтят за обогатяване, падат в изкушение, в примка и в много глупави и вредни страсти, които потопяват човеците в разорение и погибел. 10 Защото сребролюбието е корен на всякакви злини, към което се стремиха някои от вярата, и пронизваха себе си с много скърби, 11 Но ти, човече Божий, от тия къща; и следвай правдата, благочестието, вярата, любовта, търпението, кротостта. 12 Подвизавай се в доброто воинствуване на вярата; хвани се за вечния живот, на който си бил призван, като си направил добрата изповед мнозина свидетели. (aiōnios g166)  
13 Заръчвам ти пред Бога, Който оживява всичко и пред Христа Иисуса, Който пред Понтийския Пилат засвидетелствува с добрата изповед, 14 да пазиш тая заповед чисто и безукорно до явлението на нашия Господ Иисус Христос, 15 което своевременно ще бъде открито от блажения и единствен Властител; Цар на царствуващите и господ на господствуващите, 16 Който сам притежава безсъмъртие; обитавайки в непристъпна светлина; Когото никой човек не е видял, нито може да види; Комуто да бъде чест и вечна сила. Амин. (aiōnios g166) 17 На ония, които имат богатство на тоя свят, заръчай да не високоумствуват, нито да се надяват на непостоянното богатство, а на Бога, Който ни дава всичко изобилно да се наслаждаваме; (aiōn g165) 18 да суруват добро, да богатеят с добри дела, да бъдат щедри, съчувствителни, 19 да събират за себе си имот, който ще бъде добра основа за бъдеще, за да се хванат за истинският живот. 20 О, Тимоте, пази това, което ти е поверено, като се отклоняваш от скверните празнословия и противоречия на криво нареченото знание, 21 на което, като се предадоха някои, отстраниха се от вярата. Благодат да бъде с вас. [Амин].

## 2 Тимотей

**1** Павел, с Божията воля апостол Иисус Христов, за прогласяване обещания живот, който е в Христа Иисуса. 2 до Тимотея, възлюбленото ми чадо: Благодат, милост, мир да бъде с тебе от Бога Отца и от Христа Иисуса, нашия Господ. 3 Благодаря Богу, Комуто още от прародителите си служа с чиста съвест, като непрестанно те споменавам в молитвите си, 4 и, като си спомням сълзите ти, копнея нощем и денем да те видя, за да се изпълни с радост. 5 Понеже ми е напомнено за твоята нелицемерна вяра, която първо се намираше в баба ти Лоида и в майка ти Евникия, а както съм уверен, и в тебе. 6 По тая причина ти напомням да разпалваш дарбата от Бога, която имаш от Бога, която имаш чрез полагането на моите ръце. 7 Защото Бог ни е дал дух не от страх, а на сила, любов и себевладение. 8 И тъй, не се срамувай да свидетелствуваш за нашия Господ, нито се срамувай от мене. 9 Който ни е спасил и призвал със своето призвание, не според нашите дела, а според Своето намерение и според благодатта, дадена нам в Христа Иисуса преди вечните времена, (aiōnios g166) 10 а, която сега откри чрез явлението на нашия Спасител Христос Иисус, Който унищожи съмъртта и осия живот и безсъмъртие чрез благовестието, 11 на което аз бях поставен проповедник, апостол и учител; 12 за която причина и страдам това. Но не се срамувам; защото зная в кого съм повярвал, и съм уверен, че Той е силен да упази онъден онова, което съм му поверил. 13 Дръж образеца на здравите думи, които си чул от мене, във вяра и любов, която е в Христа Иисуса. 14 Онова добро нещо, което ти е поверено, упази чрез светия Дух, който живее в нас. 15 Ти знаеш това, че всички, които са в Азия, се отвърнаха от мене, от които са Фигел и Ермоген. 16 Господ да покаже милост към дома на Онисифора, защото тъй много пъти ме освежаваше, и не се засрами от оковите ми, 17 но когато беше в Рим, потърси ме старательно и ме намери. 18 Господ да му даде да намери милост пред Господа в онъден ден; а колко служеше в Ефес, ти знаеш твърде добре.

**2** Ти, чадо мое заяквай в благодатта, която е в Христа Иисуса. 2 И каквото си чул от мене при много свидетели, това предай на верни човеци, които да са способни и други да научат. 3 Съучаствай в страданията като добър войник Иисус Христов. 4 Никой, служещ като войник, не се заплита в житейски работи, за да угоди на този, който го е записал за войник. 5 И ако се подвизава някой в игрите, не се увенчава, ако не се подвизава законно. 6

Само трудящият се земевладелец трябва пръв да вкуси от плодовете. 7 Размишлявай върху това, което ти казвам; и Господ ще ти даде да разбереш всичко. 8 Помни Иисуса Христа, от Давидовото потомство, Който възкръсна от мъртвите според моето благовестие; 9 За което страдам до окови, като злодеец. Но Божието слово не се връзва. 10 Затова аз всичко издържам заради избраните, за да получат и те спасението, което е в Христа Иисуса, заедно с вечна слава. (aiōnios g166) 11 Вярно е това слово: "Защото ако сме умрели с Него; то ще и живеем с Него; 12 Ако устоим, то ще и да царуваме с Него; ако се отричаме от Него, и той ще се отрече от нас; 13 ако сме неверни, Той верен остава; защото не може да се отрече от Себе Си". 14 Това им напомняй и заръчай им пред Господа да не влизат за препирни и за дребнавости, което никак не ползува, а е за развращаване на слушателите. 15 Старай се да се представиш одобрен пред Бога работник, който няма от що да се срамува, като излагаш право словото на истината. 16 А отдалечавай се от скверните празнословия, защото те ще отиват още по-далеч в нечестие, 17 и учението на такива ще разряжда като живеници; от които са Именей и Филет, 18 които се отстраниха от истината, като казват, че възкресението е вече станало, та събарят вратата на някои. 19 Но твърдата основа, положена от Бога, стои, имайки печат: Господ познава Свойте Си, и: Всеки, който изповядва Господното име, да отстъпи от неправдата. 20 А в един голям дом съдовете не са само златни и сребърни, но и дървени и пръстни; и едни са за почтена употреба, а други за непочтена. 21 Проче, ако някой очисти себе си от тия заблуждения, той ще бъде съд за почтена употреба, осветен, полезен на стопанина, пригответен за всяко добро дело. 22 Но отбяграй младежките страсти; и заедно с тия, които призовават Господа от чисто сърце, следвай правдата, вратата, любовта, мира. 23 А отричай се от глупавите и простишки разисквания, като знаеш, че пораждат крамоли. 24 А Господният слуга не бива да е крамолник, но трябва да бъде кротък към всичките, способен да поучава, търпелив; 25 с кротост да увещава противниците, та дано би им дал Бог покаяние, за да познаят истината, 26 и да изтрезнят, като се избавят от примката на дявола, (от когото са уловени живи), за да вършат Божията воля.

**3** А това да знаеш, че в последните времена ще настанат усилини времена. 2 Защото човеците ще бъдат себелюбиви, сребрелюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви, 3 без семействна обич, непримирими, клеветници, невъздържани, свирепи,

неприятели на доброто, 4 предатели, буйни, надути, Само Лука е при мене. Вземи Марка и го доведи повече сластолюбиви, а не боголюбиви, 5 имащи със себе си, защото ми е полезен в службата. 12 вид на благочестие, но отречени от силата му; тоже А Тихика прати в Ефес. 13 Когато дойдеш, донеси от такива страни. 6 Защото от тях са ония, които япунджака, който съм оставил в Троада при Карпа, и се въмъват в домовете и подмамват обременени книгите, а особено пергаментите. 14 Медникарят с грехове женища, водени от различни страсти, 7 Александър ми стори много зло; Господ ще му върне които всяко се учат, а никога не могат да дойдат по делата му; 15 от когото и ти се пази, защото той в познание на истината. 8 И както Яний и Ямврий много се противи на нашите думи. 16 При първата се възпротивиха на Моисея, така и те се противят ми защита никой не взе моя страна, но всичките на истината, човеци с покварен ум, извратени във ме оставиха; дано не им се счете това за грях. 17 вярата. 9 Но те няма да успеят повече; защото Но Господ беше с мене и това ме укрепи, за да се безумието им ще стане известно на всичките, както прогласи напълно посланието чрез мене, и да чуят се откри безумието на тия двама. 10 А ти си всички езичници; и аз бях избавен от лъзови уста. 18 последвал моето учение, поведение, прицелна точка, Господ ще ме избави от всяко дело на лукавия и ще вярата ми, дълготърпението, любовта, търдостта, ме спаси и въведе в небесното Си царство; Комуто 11 гоненията, страданията; какви неща ме сполетяха да бъде славата във вечни векове. Амин. (aiōn g165) в Антиохия, в Икония, в Листра; какви гонения 19 Поздрави Прискила и Акила и Онисифоровия дом. издържах; и от всички тях ме избави Господ. 12 Но и 20 Ераст остана в Коринт, а Трофима оставиха болен всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Милит. 21 Постарай се да дойдеш преди зимата. Исуса, ще бъдат гонени. 13 А нечестиви човеци и Поздравяват те Евул, Пуд, Лик, Клавдия и всички измамници ще се влошават повече и повече, като братя. 22 Господ да бъде с твоя дух. Благодат да мамят и бъдат мамени. 14 А ти постоянно във бъде с вас. [Амин].

това, което си научил и за което си бил убеден, като знаеш от какви лица си се научил, 15 и от детинство знаеш свещенните писания, които могат да те направят мъдър за спасение чрез вяра в Христа Иисуса. 16 Всичкото писание е богоиздължено и полезно за поука, за изобличение, за поправление, за наставление в правдата; 17 за да бъде Божият човек усъвършенствуван, съвършенно приготвен за всяко добро дело.

**4** Заръчвам ти пред Бога и пред Христа Иисуса, Който ще съди живите и мъртвите, и пред вид на явленietо Mu и царуването му: 2 проповядвай словото, настоявай на време и без време, изобличавай, порицавай, увещавай с голямо търпение и непрестанно поучаване. 3 Защото ще дойде време, когато няма да търпят здравото учение; но, понеже ги сърбят ушите, ще си насъберат учители по своите страсти, 4 и, като отвърнат ушите си от истината, ще се обърнат към басните. 5 Но бъди разбран във всичко, понеси страдание, извърши делото на благовестител, изпълнявай службата си. 6 Защото аз вече ставам принос, и времето за отиването ми настапа. 7 Аз се подвизах в доброто воинствуване, попрището свърших, вярата упазих; 8 отсега нататък се пази за мене венецът (правдата), който Господ, праведния Съдия, ще ми въздаде в он ден; и не само на мене, но и на всички, които са обикнали Неговотоявление. 9 Постарай се да дойдеш скоро при мене; 10 Защото Димас ме оставил, като обикна сегашния свят; той отиде в Солун, Крискент в Галатия, а Тит в Далмация. (aiōn g165) 11

# Тит

**1** Павел, слуга Божий и апостол Иисус Христов за подпомагане вярата на Божияте избрани и познаване на истината, която е благочестието, **2** в надежда за вечен живот, който преди вечни времена е обещал Бог, Който не лъже, (αἰώνιος g166) **3** а в своите времена яви словото Си чрез посланието, поверено на мене по заповед на Бога, нашия Спасител, **4** до Тита, истинното ми чадо по общата ни вяра: Благодат и мир да бъде с тебе от Бога Отца и Христа Иисуса, нашия спасител. **5** Оставил те в Крит по тая причина, да туриши ред в недовършеното и да поставиш презвитери във всеки град, както аз ти поръчах; **6** ако е някой непорочен, на една жена мъж, и има вярващи чада, които не са обвинени в разпуснат живот или в непокорство. **7** Защото епископът трябва да бъде непорочен, като Божий настойник, не своеvolен, нито гневлив, нито навикнал на пияни разправии, нито побойник нито да е лаком за гнусна печалба; **8** а гостолюбив, да обича доброто, разбрану праведен, благочестив, самообладан; **9** който да държи вярното слово според както е било научено, за да може и да увещава със здравото учение, и да опровергава онния, които противоречат. **10** Защото има мнозина непокорни човеци, празнословци и измамници, а особено от обрязаните, **11** чито уста трябва да се затулят, човеци, които извръщават цели домове, като учат за гнусна печалба това, което не трябва да учат. **12** Един от тях някой си тихен пророк е казъл: "Критяните са винаги лъжци, Зли зверове, лениви търбуси". **13** Това свидетелство е вярно. По тая причина изобличавай ги строго, за да бъдат здрави във вярата. **14** и да не дадът внимание на юдейски басни и на заповеди от човеци, които се отвръщат от истината. **15** За чистите всичко е чисто; а за осквернените и невярващите нищо няма чисто, но умът им съвестта им са осквернени. **16** Твърдят, че познават Бога, но с делата си се отричат от Него, като са мръсни и непокорни, неспособни за каквото и да било добро дело.

**2** Но ти говори това, което приляга на здравото учение именно: **2** Старците да бъдат самообладани, сериозни, разбрани, здрави във вярата, в любовта, в търпението; **3** също и старите жени да имат благоговейно поведение, да не са клеветници, нито предадени много на винопийство, да поучават това, което е добро; **4** за да учат младите жени да обичат мъжете си и децата си, **5** да са разбрани, целомъдри, да работят у домовете си, да са благи, подчинени на мъжете си, за да не се хули Божието учение. **6** Така и потомците увещавай

да бъдат разбрани. **7** Във всичко показвай себе си пример за добри дела; в поучението показвай искреност, сериозност, **8** здраво неукорно говорене, за да се засрами противникът, като няма какво лошо да каже за нас. **9** Увещавай слугите да се покоряват на господарите си, да им угаждат във всичко, да им не противоречат, **10** да не присъюват чуждо, а да показват винаги съвършена вярност; за да украсят във всичко учението на Бога, нашия Спасител. **11** Защото се яви Божията благодат, спасителна за всичките човеци, **12** и ни учи да се отречем от нечестието и от световните страсти и да живеем разбрано, праведно и благочестиво в настоящия свет (Или: век.), (αἰών g165) **13** ожидайки блаженната надежда, славното явление на нашия велик Бог и Спасител Иисус Христос, **14** който даде Себе Си за нас, за да ни изкупи от всяко беззаконие и очисти за Себе Си люде за Свое притежание, ревностни за добри дела. **15** Така говори, увещавай с пълна власт. Никой да не те презира.

**3** Напомняй им да се покоряват на началствата и властите, да ги слушат и да бъдат готови за всяко добро дело, **2** да не злословят никого, да не бъдат крамолници, да бъдат нежни и да показват съвършена кротост към всички човеци. **3** Защото и ние някога бяхме несмислени, непокорни, измамвани и поробени на разни страсти и удоволстия, и като живеехме в злоба и завист, бяхме омразни, и се мразехме един друг. **4** Но когато се яви благостта на Бога, нашия Спасител, и Неговата любов към човеците, **5** Той ни спаси не чрез праведни дела, които ние сме сторили, но по Своята милост чрез окъпването, сиреч, новорождението и обновяването на Светия Дух, **6** когото изля изobilno върху нас чрез Иисуса Христа, нашия спасител, **7** та, оправдани чрез Неговата благодат, да станем, според надеждата, наследници на вечния живот. (αἰώνιos g166) **8** Вярно е това слово. И желая да настояваш върху това, с цел онния които са повярвали в Бога, да се упражняват старательно в добри дела. Това е добро и полезно за човеците. **9** А отбяграй глупавите разисквания, родословия, препирни и карания върху закона, защото те са безполезни и суетни. **10** След като съветваш един два пъти човек, който е раздорник, остави го, **11** като знаеш, че такъв се е извратил и съгрешава, та от само себе си е осъден. **12** Когато изпратя до тебе Артема или Тихика, постараи се да дойдеш при мене в Никопол, защото съм решил там да презумувам. **13** Погрижи се да изпратиш на път законника Зина и Аполоса, тъй щото да не им липсва нищо. **14** Нека се учат и нашите се упражняват старательно в такива добри дела, за да не бъдат безплодни, в посрещане на необходимите нужди. **15**

Поздравяват те всички които са с мене. Поздрави  
ония, които ни любят във вярата. Благодат да бъде с  
всички ви. [Амин].

# ФИЛИМОН

**1** Павел, затворик за Христа Иисуса и брат Тимотей,  
до нашия любезен съработник Филимон **2** и до  
сестра Апфния и до нашия сподвижник Архип и  
до твоята домашна църква: **3** Благодат и мир да  
бъде на вас от Бога, нашия Отец и Господа Иисуса  
Христа. **4** Винаги благодаря на мяа Бог, когато те  
споменавам в молитвите си, **5** като слушам за твоята  
любов и за вярата, която имаш към Господа Иисуса, и  
която показваш към всички светии. **6** Молитствуващ  
щото това общение в твоята вяра да действува така,  
та да познаят те всичкото добро, което е в нас, за  
слава на Христа. **7** Защото съм имал голяма радост  
и утеша поради твоята любов, понеже сърцата на  
светиите се освежаваха чрез тебе, брате. **8** Затова  
ако имам право с голямо дръзвновение в Христа да  
ти заповядвам това, което подобава, **9** пак, заради  
любовта, предпочитам да те моля. Аз прочее, който  
сам Павел старец, а сега и затворник за Христа  
Иисуса, **10** ти се моля за моето чадо Онисима (Значи:  
Полезен.), когото родих в оковите си, **11** който беше  
някога безполезен на тебе, а сега полезен и на тебе  
и на мене; **12** когото ти пращам назад лично, сиреч,  
самото ми сърце, **13** Аз бих обичал да го задържа  
при себе си, да ми слугува вместо тебе, като съм в  
окови за благовестието; **14** но без да знам твоето  
мнение не искам да сторя нищо, за да не бъде  
твоята добрина като от принуждение, но самоволна.  
**15** Защото може-би той да се е отлъчил от тебе  
за малко време, за да го имаш за винаги, (*aiōnios*  
g166) **16** не вече като слуга, но повече от слуга, като  
брат, особено възлюблен на мене, а колкото повече  
на тебе, и по плът и в Господа! **17** И тъй, ако ме  
считаш за съдружник, приеми него като мене. **18** И  
ако те е в нещо неоправдал, или ти дължи нещо,  
мини това на моя сметка; **19** аз, Павел, пиша това  
с ръката си: Аз ще платя, **20** Да! брате, нека имам  
тая печалба от тебе в Господа; освежавай сърцето  
ми в Христа. **21** Уверен в твоята послушност; аз ти  
пиша и знам, че ще сториш повече, отколкото ти  
казвам. **22** А между това пригответи ми стая, понеже се  
надавам, че ще ви бъда подарен чрез молитвите ви.  
**23** Поздравява те Елафрас, който е затворен с мен  
заради Христа Иисуса, **24** също и моите съработници  
Марко, Аристах, Димас и Лука. **25** Благодатта на  
нашия Господ Иисус Христос да бъде с духа на всички  
ви. Амин.

# Евреи

**1** Бог, Който при разни частични съобщения, и по много начини, е говорил в старо време на баштите чрез пророчите, **2** в края на тия дни говори нам чрез Сина, Когото постави наследник на всичко, чрез Когото направи световете, (αιῶν g165) **3** Кийто, бидейки сияние на Неговата слава, и отпечатък на Неговото същество и държейки всичко чрез Своето могъщо слово, след като извърши [чрез Себе Си] очищение на греховете, седна отдясно на Величието на високо, **4** и стана толкова по-горен от ангелите, колкото името, което е наследил, е по-горно от тяхното. **5** Защото, кому от ангелите е рекъл Бог някога: **6** А когато въвежда Първородния във вселената, казва: **7** И за ангелите казва: **8** А за Сина казва: (αἰῶν g165) **9** Възлюбил си правда, и нарамзил си беззаконие; За това, Боже, Твоят Бог Те е помазал с миро на радост повече от Твоите събрата". **10** И пак: "В началото Ти, Господи си основал земята, И делото на твоите ръце е небето; **11** Те ще изчезнат, а Ти пребъдваш; Да! те всички ще овехтяват като дреха, **12** И като одежда ще ги свиеш, И те ще бъдат изменени; Но Ти си същият, И Твоите години няма да се свършат. **13** А кому от ангелите е рекъл някога: **14** Не са ли те всички служебни духове, изпрацани да слугуват на ония, които ще наследят спасение?

**2** Затова ние сме длъжни да внимаваме повече на туй, което сме чули, да не би да го изгубим някога. **2** Защото словото изговорено чрез ангели стана твърдо и всяко престъпление и непокорство получи справедлива отплата, **3** то как ще избегнем ние, ако пренебрегваме едно толкова велико спасение, което отначало прогласено он Господа, се потвърди между нас от тия, които бяха чули: **4** като му свидетелствуващ и Бог чрез знамения и чудеса, чрез разни, велики дела и чрез раздаване Светия Дух по волята Си? **5** Защото не на ангели подчини бъдещия свят, за кийто говорим; **6** но някой е засвидетелстввал нейде, като е казал: "Що е човек, та да го помниш, Или човешки син, та да го посещаваш? **7** Ти си го направил само малко подолен от ангелите, Със слава и чест си го увенчал, И поставил си го над делата на ръцете Си; **8** Всичко си подчинил под нозете му". И като му е подчинил всичко, не е оставил нищо неподчинено нему, обаче сега не виждаме още да му е всичко подчинено. **9** Но виждаме Иисуса, Кийто е бил направен малко подолен от ангелите, че е увенчан със слава и чест поради претърпяната смърт, за да вкуси смърт с Божията благодат, за всеки човек. **10** Защото беше уместно, щото Онзи, заради Когото е всичко, и чрез

Когото е всичко, като привежда много синове в слава, да усъвършенствува чрез страдания начинателя на тяхното спасение. **11** Понеже и Оня, Кийто освещава, и ония, които се освещават, всички са от Едного; за кийто причина Той не се срамува да ги нарече братя. **12** Казвайки: "Ще възвестявам името Ти на братята Си; Ще Те хваля в сред събранието"; **13** и пак: **14** И тъй, понеже децата са същества от общата плът и кръв то и Той, подобно на тях, взе участие в същото, за да унищожи чрез смъртта този, кийто има властта, сиреч, дявола, **15** и да избави всички ония, които, поради страха от смъртта, през целия си живот са били подчинени на робство. **16** (Защото, наистина, Той не помогна на ангелите, но помогна на Авраамовото потомство). **17** Затова трябваше да се оприличи във всичко на братята Си, за да бъде милостив и верен първосвещеник в отношение към Бога, за да извърши умилостивение за греховете на людете. **18** Понеже в това дето и сам Той пострада като изкушен, може и на изкушаваните да помога.

**3** Затова, свети братя, участници на небесното звание, размислете за апостола и първосвещеника, Когото ние изповядваме, Иисус; **2** Кийто бе верен на Този, Кийто Го постави, както беше и Моисей в целия негов дом. **3** Понеже Той се удостои със слава толкоз по-голяма от Моисеевата, колкото е по-голяма почитта що има оня, кийто е строил къщата, от почитта що има къщата. **4** Защото всяка къща се строи от някого; а Тоя, Кийто е устроил всичко, е Бог. **5** И Моисей беше верен в целия Божий дом, като слуга, за да засвидетелствува за онова, което щеше да се говори по-после; **6** а Христос, като Син, беше верен над Неговия дом. Неговият дом сме ние, ако удържим до край дръзвонението и похвалата на надеждата си. **7** Затова, както казва Светия Дух: **8** Не закоравявайте сърдцата си както в преогорчението, Както в деня на изкушението в пустинята, **9** Гдето баштите ви Ме изкусиха, изпитаха Мене. И видяха делата Ми четиридесет години. **10** Затова, възнегодувах против това поколение. И рекох: Всякога се заблуждават със сърдцата си, Те не са познали Моите пътища; **11** Така се заклех в гнева Си: Те няма да влязат в Моята почивка". **12** Внимавайте братя, да не би да има в някого от вас нечестиво, невярващо сърдце, което да отстъпи от живия Бог; **13** но увещавайте се един друг всеки ден, доколе още е "днес", да не би някой от вас да се закорави чрез измамата на греха. **14** Защото ние участвува в Христа, ако удържим твърдо до край първоначалната си увереност: **15** докато се казва: **16** Защото кои, като чуха, Го преогорчиха? Не всички ли ония, които излязоха от Египет чрез Моисея? **17** А против кои негодува четиридесет години? Не

против ония ли, които съгрешиха, и чиито трупове жертва за греховете, както за людете, така и за паднаха в пустинята? 18 На кои още се закле, че себе си. 4 А както никой не взема на себе си тая няма да влязат в Неговата почивка? Не на ония ли, които бяха непокорни? 19 И тъй виждаме, че поради неверието си те не можаха да влязат.

#### 4 И тъй, понеже ни остава обещание да влезем

в Неговата почивка, нека се боим да не би да се открие, че някой от вас не е достигнал до нея. 2 Защото на нас се донесе едно благовестие, както и на тях; но словото, което те чуха, не ги ползува, понеже не се съедини чрез вяра в ония, които го чуха. 3 Затова ние, повярвалите, влизаме в тая почивка; както рече Бог: 4 Защото нейде си е говорил за самия ден така: "И почина си Бог на седмия ден от всичките Си дела"; 5 а пък на това място: "Няма да влязат в Моята почивка". 6 И тъй, понеже остава да влязат някои в нея, а ония, на които по-напред се благовести, не са влезли поради неверието (Или: Непокорството) си, 7 затова Той пак определя един ден, "днес", като казва толкоз време по-после чрез Давида, както вече рекохме: "Днес, ако чуете Неговия глас, Не закорявайте сърдцата си". 8 Защото, ако Иисус Навиев беше им дал почивка, Бог не би говорил след това за друг ден. 9 Следователно, за Божите люде остава една съботна почивка. (Виж. ст. 4.) 10 Защото оня, които е влязъл в Неговата почивка, той си е починал от своите дела, както и Бог от Своите Си. 11 Затова нека се постараем да влезем в тая почивка, за да не падне някой в това, да дава същия пример на неверие. 12 Защото Божието слово е живо, деятелно, по-остро от всеки меч остьр и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и намеренията на сърдцето. 13 И няма създание, което да не е явно пред Бога; но всичко е голо и разкрито пред очите на Този, на Когото има да отговаряме. 14 И тъй, като имаме велик Първосвещеник Иисус, Божия Син, Който е преминал до най-високите небеса, нека държим това, което сме изповядали. 15 Защото нямаме такъв първосвещеник, Който да не може да състрадава с нас в нашите немощи, а имаме Един, Който е бил във всичко изкушен като нас, но пак без грях. 16 Затова, нека пристъпваме с дръзвновение към престола на благодатта, за да придобием милост, и да намерим благодат, която да помага благовременно.

#### 5 Защото всеки първосвещеник, като е взет измежду човеците, се поставя да принася дарове и жертви на Бога за греховете на човеците, 2 такъв първосвещеник, който може да състрадава с невежите и заблудилите, защото и сам той е обиколен с немощ, 3 и за това е длъжен да принася

жертва за греховете, както за людете, така и за паднаха в пустинята? 18 На кои още се закле, че себе си. 4 А както никой не взема на себе си тая няма да влязат в Неговата почивка? Не на ония ли, които бяха непокорни? 19 И тъй виждаме, че поради неверието си те не можаха да влязат. Си славата да стане първосвещеник, а Му я даде Оня, Който Му е казал: "Ти си Мой Син. Аз днес Те родих"; 6 както и на друго място казва: "Ти си свещеник до века. Според чина Мелхиседеков". (aiōn g165) 7 Той Христос в дните и в плътта Си, като принесе в силен вик и със сълзи молитви и молби на Този, Който можеше да го избави от смърт, и като биде послушан поради благоговението Си, 8 ако и да беше Син, пак се научи на послушание от това, което пострада, 9 и като се усъвършенствува, стана причина за вечно спасение за всички, които Му са послушни, (aiōnios g166) 10 наречен от Бога първосвещеник според Мелхиседековия чин. 11 Върху това имаме да кажем много неща и мъчни за поясняване, защото сте станали тъпци в слушане. 12 Понеже докато вие трябваши до сега, според изтеклото време, и учители да станете, имате нужда да ви унижите и достигнахте да имате нужда от мяко, а не от твърда храна. 13 Защото всеки, който се храни с мяко, е неопитен в учението за правдата, понеже е младенец; 14 а твърдата храна е за пълнолетните, които чрез упражнение са обучили чувствата си да разпознават доброто и злото.

6 Поради това, нека оставим първоначалното учение за Христа и нека се стремим към съвършенство, без да полагаме изново за основа покаяние от мъртви дела, вяра в Бога, 2 учение за кръщенятия, за ръкополагане, за възкресяване на мъртви и за вечен съд. (aiōnios g166) 3 И това ще строим, ако Бог позволи. 4 Защото за тия, които еднак са били просветени, и са вкусили от небесния дар, и са станали причастници на Светия Дух 5 и са вкусили, колко е добро Божието слово, още са вкусили и от великия дела, които въвеждат бъдещия век, (aiōn g165) 6 а са отпаднали, невъзможно е да се обновят пак и доведат до покаяние, докато разпъват втори път в себе си Божия Син и Го опозоряват. 7 Защото земята, която се е поила от дъждъ, що пада често на нея, и която ражда трева полезна на тия, за които се и обработва, получава благословение от Бога; 8 но ако ражда тръни и репеи, отхвърля се; тя скоро ще се прокълне, и сетнината ѝ е да се изгори.

9 Обаче, ако и да говорим така, надяваме се от вас, възлюбени, за нещо по-добро, нещо, което води към спасението. 10 Защото Бог не е неправеден, та да забрави това, което извършихте и любовта, която показахте към Неговото име, като послужихте и още служите на светиите. 11 И желаем всеки от

вас да показва същото усърдие за пълна увереност на закона. 13 Понеже тоя, за когото се казва това, в надеждата до край; 12 да не бъдете лениви, но принадлежи на друго племе, от което никой не е да подражавате ония, които чрез вяра и устояване служил на олтара. 14 Защото е известно, че нашият наследяват обещаните благословения. 13 Защото, Господ произлезе от Юдовото племе, относно което когато Бог даваше обещание на Авраама, понеже племе Моисей не каза нищо за свещеници. 15 нямаше никого по-голям, в когото да се закълне, Това, що казваме, става още по-явно, тъй като по закле се в Себе Си, казвайки: 14 "Наистина ще те благословя премного и ще те умножа и преумножа". 16 Който се установи не по закон, изразен в пътска заповед, но по силата на един безконечен живот; 17 защото за Него свидетелствува: "Ти си свещеник до вeka Според чина Мелхиседеков"; (aiōn g165) 18 И така, Авраам, като устоя, получи обещаното. 17 защото по тия начин се унищожава по-предишната така и Бог, като искаше да покаже по-пълно на заповед, поради нейната слабост и безполезност, на думата, туря край на всеки спор между тях, 18 така щото чрез 19 (понеже законът не е усъвършенствувал нищо), неизменимо, си послужи с клетва, 19 която имаме за душата като здрава и се приближаваме при Бога. 20 И колкото е важно наимерилието Му е 20 гдето Исус като предтеча това, че Той не е станал свещеник без заклеване, 21 наследниците на обещанието, че намерението Му е (зашото те ставаха свещеници без заклеване, а Той със заклеване от страна на Този, Който Му казва: "Господ се закле (и не ще се разкае), като каза: Ти сме прилягнали да се държим за поставената пред нас надежда; 21 която имаме за душата като здрава и непоколебима котва, която прониква в това, което е отвътре завесата; 20 гдето Исус като предтеча влезе за нас, и стана първосвещеник до вeka според Мелхиседековия чин. (aiōn g165)

**7** Защото тоя Мелхиседек, салимски цар, свещеник на Всевишния Бог, Който срещна Авраама, когато се връщаше от поражението на царете и го благослови, 2 комуто Авраам отдели и десетък от всичката плячка - той, който е първо, по значението на името му, цар на правда, а после и салимски цар, цар на мир, 3 - без баща, без майка, без родословие, без да има или начало на дни, или край на живот, но оприличен на Божия Син, остава за винаги свещеник. 4 А помислете, колко велик беше този човек, комуто патриарх Авраам даде и десетък от най-добрата плячка. 5 Защото, докато ония от Левиевите потомци, които приемат свещенството, имат заповед по закона да вземат десетък от людете, сиреч, от братята си, ако и тия да са произлезли от чреслата на Авраама, 6 той, обаче, който не е произлязъл от техния род, взе десетък от Авраама и благослови този, комуто бяха дадени обещанията. 7 А безспорно по-долният се благославя от по-горния. 8 И в един случай смъртните човеци вземат десетък, а в другия 9 И, тъй да кажа, сам Левий, който взема десетък, даде десетък чрез Авраама; 10 защото беше още в чреслата на баща си, когато Мелхиседек срещна Авраама. 11 Прочее, ако би имало съвършенство чрез левитското свещенство (зашото под него людете получиха закона), каква нужда е имало вече да се издигне друг свещеник, според Мелхиседековия чин, и да се не счита според Аароновия чин? 12 Защото, ако се промени Бог, "да направиш всичко по образец, който ти бе свещенството, по необходимост става промяна и показан на планината"), 6 но на дело Христос е

поставените свещеници са били мнозина, защото смъртта им пречеше да продължават в чина си, 24 но Той, понеже пребъдва вечно, има свещенство, което не преминава на другого. (aiōn g165) 25 Затова и може съвършено да спасява тия, които дохождат при Бога чрез Него, понеже всяка живее да ходатайствува за тях. 26 Защото такъв първосвещеник ни трябваше: свет, невинен, непорочен, отделен от грешните и възвисен по-горе от небесата; 27 Който няма нужда всеки ден, като ония първосвещеници, да принася жертви първо за своите грехове, после за греховете на людете; защото стори това еднак завинаги, като принесе Себе Си. 28 Защото законът поставя за първосвещеници немощни човеци; а думите на клетвата, която беше подир закона, поставят Сина, Който е усъвършенствуван за винаги. (aiōn g165)

**8** А от това, което казваме, ето що е смъртът: Ние имаме такъв първосвещеник, Който седна отдясно на престола на Величието в небесата, 2 служител на величието и на истинската скиния, която Господ е поставил, а не човек. 3 Защото всеки първосвещеник се поставя да принася и дарове и жертви; затова, нуждно е и Тоя първосвещеник да има нещо да принася. 4 А ако беше на земята, Той не щеше нито да бъде свещеник, защото има такива, които принасят даровете според закона; 5 (които служат на онова, което е само образ и сянка на небесните неща, както бе заповядано на Моисея, когато щеше да направи скинията; защото: "Внимавай", му каза Бог, "да направиш всичко по образца, който ти бе показан на планината"), 6 но на дело Христос е

получил служение толкоз по-превъзходно, колкото и скиния, не с ръка направена, сиреч, не от настоящето завета, на който Той е ходатай, е по-превъзходен, творение, 12 единаж завинаги в светилището, и то не като узаконен върху по-превъзходни обещания. 7 с кръв от козли и от телци, но със Собствената Си Защото, ако оня първи завет е бил без недостатък, кръв, и придоби за нас вечно изкупление. (aiōnios g166) Бог не би търсил място за втори. 8 А напротив, 13 Защото, ако кръвта от козли и от юнци и пепелта когато порицава израиляните, казва: "Ето, идат от юница, с които се поръсваха осквернените, дни, казва Господ, Когато ще сключа с Израилевия освещава за очистването на тялото, 14 то колко дом и с Юдовия дом нов завет; 9 Не такъв завет, повече кръвта на Христа, Който чрез вечния Дух каквото направих с башите им В деня, когато ги принесе Себе Си без недостатък на Бога, ще очисти хванах за ръка, за да ги изведа из Египетската съвестта ви от мъртвите дела, за да служите на земя; Защото те не устояха в завета Ми, И Аз ги живия Бог! (aiōnios g166) 15 Той е посредник на нов оставил, казва Господ. 10 Защото, ето заветът, който завет по тая причина, щото призваните да получават ще направя с Израилевия дом. След ония дни, обещаното вечно наследство чрез смъртта, станала казва Господ: Ще положа законите Си в ума им И за изкупване престъпленията, извършени при първия ще ги напиша в сърдцата им; Аз ще бъда тяхен завет. (aiōnios g166) 16 Защото гдето има завещание, Бог, И те ще бъдат мои люде; 11 И няма вече да учат всеки съгражданина си И всеки брата си, като трябва, за изпълнението му, да се докаже и смъртта му назовават: Познай Господа; Защото всички ще Мене познават, От малък до голям между тях. 12 Защото ще покажа милост към неправдите им И греховете им (и беззаконията им) няма да помня вече". 13 Защото ще покажа милост към неправдите им И греховете им (и беззаконията им) няма да помня вече". 13 А като каза "нов завет", Той обявява първия за А като каза "нов завет", Той обявява първия за оstarял. А онова, което овехтява и оstarява, е близу оstarял. А онова, което овехтява и оstarява, е близу до изчезване.

**9** А даже при първия завет имаше постановления за богослужение, имаше и земно светилище. 2

Защото беше пригответа скиния, в първата част на която бяха светилникът, трапезата и присъствените хлябове; която част се казва светото място; 3 а зад втората завеса беше оная част от скинията, която се казваше пресветото място, 4 где то бяха златната кандилница и ковчегът на завета, отвсякъде обкован със злато, в който бяха златната стомна, съдържаща манната, Аароновият жезъл, който процъфтя, и плочите на завета; 5 и над него бяха херувимите на Божията слава, които осеняваха умилистивището; за които не е сега време да говорим подробно. 6 И когато тия неща бяха така пригответи, в първата част на скинията свещениците влизаха постоянно да извършват богослужението; 7 А във втората единажди в годината влизаше само първосвещеникът, и то не без кръв, която принасяше за себе си и за греховете на людете, сторени от незнание. 8 С това Светият Дух показваше, че пътят за в светилището не е бил открит, докато е стояла още първата част на скинията, 9 която е образ на сегашното време, съгласно с което се принасят дарове и жертви, които не могат да направят поклонника, колкото за съвестта му, съвършено чист, 10 понеже съсътоят само в ядене, пиене и разни омивания, 11 А понеже Христос дойде като първосвещеник на бъдещите добри, Той влезе през по-голямата и по-съвършена

скиния, не с ръка направена, сиреч, не от настоящето завета, на който Той е ходатай, е по-превъзходен, творение, 12 единаж завинаги в светилището, и то не като узаконен върху по-превъзходни обещания. 7 с кръв от козли и от телци, но със Собствената Си Защото, ако оня първи завет е бил без недостатък, кръв, и придоби за нас вечно изкупление. (aiōnios g166) Бог не би търсил място за втори. 8 А напротив, 13 Защото, ако кръвта от козли и от юнци и пепелта когато порицава израиляните, казва: "Ето, идат от юница, с които се поръсваха осквернените, дни, казва Господ, Когато ще сключа с Израилевия освещава за очистването на тялото, 14 то колко дом и с Юдовия дом нов завет; 9 Не такъв завет, повече кръвта на Христа, Който чрез вечния Дух каквото направих с башите им В деня, когато ги ги изведа из Египетската съвестта ви от мъртвите дела, за да служите на живия Бог! (aiōnios g166) 15 Той е посредник на нов завет по тая причина, щото призваните да получават обещаното вечно наследство чрез смъртта, станала за изкупване престъпленията, извършени при първия завет. (aiōnios g166) 16 Защото гдето има завещание, трябва, за изпълнението му, да се докаже и смъртта на завещателя. 17 Защото завещанието влеза в сила, само гдето се е случила смърт, понеже никога няма сила, докле е жив завещателя. 18 Затова нито първият завет бе утвърден без кръв; 19 Защото, след като Моисей изговори всяка заповед от закона пред всичките люде, взе кръвта на телците и на козлите, с вода и с червена вълна и исоп, та поръси и самата книга и всичките люде, и казваше: 20 "Това е кръвта, проляна при завета, който Бог е заръчал спрямо вас".

21 При това, Той по същия начин поръси с кръвта и скинията и всичките служебни съдове. 22 И почти мога да кажа, че по закона всичко с кръв се очистя; и без проливането на кръв няма прощение. 23 И тъй, необходимо беше образите на небесните неща да се очистват с тия жертви, а самите небесни 24 Защото Христос влезе не в ръкотворено светилище, образ на истинското, но в самите небеса, да се яви вече пред Божието лице за нас; 25 и не за да принася Себе Си много пъти, както първосвещеникът влеза в светилището всяка година с чужда кръв, 26 (иначе Той трябва да е страдал много пъти от създанието на света); а на дело в края на вековете се яви единаж да отмажне греха, като принесе Себе Си в жертва. (aiōn g165) 27 И тъй като е определено на човеците единажди да умрат, а след това настава съд, 28 така и Христос, като биде принесен единаж, за да понесе греховете на мнозина, ще се яви втори път, без да има работа с грях, за спасението на ония, които Го очакват.

**10** Защото законът, като съдържа в себе си само сянка на бъдещите добри, а не самата същност на нещата, то свещениците, които непрестанно принасят всяка година същите жертви, никога не могат с тях да направят съвършени в чистота ония, които пристъпват да жертвуват. 2 Другояче те биха престанали да ги принасят; защото жертвоприносителите, единаж очистени, не биха

имали вече никакво изобличение на съвестта за кръв, с която е осветен, и е осърбил Духа на грехове. 3 Но в тия жертви всяка година става благодатта? 30 Защото познаваме Този, Който е спомен за греховете. 4 Защото не е възможно кръв рекъл: "На Мене принадлежи възмездието, Аз ще от юнци и от козли да отмахне грехове. 5 Затова сторя въздаяние"; и пак: "Господ ще съди людете Христос, като влиза в света, казва: 6 Всеизголяния Си". 31 Страшно е да падне човек в ръцете на и приноси за грях не Ти са угодни. 7 Тогава рекох: живия Бог. 32 Припомняйте си още за първите дни, Ето, дойдох, (В свитъка на книгата е писано за когато, откак се просветихте, претърпяхте голяма Мене), Да изпълни Твоята воля, о Боже". 8 Като борба от страдания, 33 кога опозорявани с хули и казва първо: "Жертви и приноси и всеизголяния и осърблението, кога пък като съучастници с тия, които приноси за грях не си поискал, нито Ти са угодни", страдаха така. 34 Защото вие не само състрадавахте (които впрочем се принасят според закона), 9 после с ония, които бяха в окови, но и радостно посрещахте казва: "Ето, дойдох да изпълни волята Ти". Ще каже: разграбването на имота си, като знаете, че вие си Той отмахва първото, за да постанови второто. 10 имате по-добър и траен имот. 35 И тъй, не напушайте С тая воля ние сме осветени чрез принасянето на дръзвновението си, за което имате голяма награда. Иисус Христовото тяло еднак за винаги. 11 И всеки 36 Защото ви е нужно търпение, та, като извършите свещеник, като стои та служи всеки ден, принася Божията воля, да получите обещаното. 37 "Защото много пъти същите жертви, които никога не могат още търде малко време И ще дойде Тоя, Който има да отмахнат грехове; 12 но Той, като принесе една да дойде, и не ще се забави. 38 А който е праведен жертва за греховете, седна за винаги отдясно на пред Мене (Гръцки: Моя праведник), ще живее чрез Бога. 13 та оттогава нататък чака, докле се положат вяра; Но ако се дръпне назад, няма да благоволи враговете Му за Негово подножие. 14 Защото с един в него душата Ми". 39 Ние, обаче, не сме от ония, принос Той е усъвършенствувал за винаги ония, които които се дърпат назад, та се погубват, а от тия, които се освещават. 15 А и Светия Дух ни свидетелствува вярват та се спасява душата им.

за това; защото след като е казал: 16 "Ето заветът, който ще направя с тях След ония дни, казва Господ: Ще положа законите Си в сърдцата им, И ще ги напиша в умовете им", прибавя: 17 "И греховете им и беззаконията им няма да помня вече". 18 А гдето има прощение за тия неща, там вече няма принос за грях. 19 И тъй, братя, като имаме чрез кръвта на Иисуса дръзвновение да влезем в светилището, 20 през новия и живия път, който Той е открил за нас през завесата, сиреч, плътта Си, 21 и като имаме велик Свещеник над Божия дом, 22 нека пристъпваме с искрено сърдце в пълна вяра, със сърдца очистени от лукава съвест (Или: Поръсена от нечиста съвест) и с тяло измито в чиста вода; 23 нека държим непоколебимо надеждата, която изповядваме, защото е верен Оня, Който се е обещал; 24 и нека се грижим един за друг, тъй щото да се поощряваме към любов и добри дела, 25 като не преставаме да се събираме заедно, както някои имат обычай да престават, а да увещаваме един друг, и толкова повече, колкото виждате, че денят наближава. 26 Защото, ако съгрешаваме самоволно, след като сме познали истината, не остава вече жертва за грехове, 27 но едно страшно очакване на съд и едно огнено негодуване, което ще изпояде противниците. 28 Някой, който е престъпил Моисеевия закон, умира безпощадно при думата на двама или трима свидетели; 29 тогава колко по-тежко наказание, мислите, ще заслужи оня, който е потъпкал Божия Син, и е счел за просто нещо проляната при завета

**11** А вярата е даване твърда увереност в ония неща, за които се надяваме, 2 Защото поради няя за ставоременните добре се свидетелствуше. 3 С вяра разбирааме, че световете са били създадени с Божието слово, тъй щото видимото не стана от видими неща. (αἰσθ g165) 4 С вяра Авел принесе Богу жертва по-добра от Каиновата, чрез която за него се засвидетелствува, че е праведен, понеже Бог свидетелствува за даровете му; и чрез тая вяра той и след смъртта си още говори. 5 С вяра Енох бе преселен, за да не види смърт, и не се намираше, защото Бог го пресели; понеже преди неговото преселване беше засвидетелствувано за него, че е бил угоден на Бога. 6 А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който дохожда при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнаграждава тия, които го търсят. 7 С вяра Ноe, предупреден от Бога за неща, които още не се виждаха, подбуден от страхопочитание, направи ковчег за спасение на дома си; чрез която вяра той осъди света и стана наследник на правдата, която е чрез вяра. 8 С вяра Авраам послуша, когато бе повикан да излезе и да отиде на едно място, което щеше да получи в наследство, и излезе без да знае къде отива. 9 С вяра се засели в обещаната земя като в чужда, и живееше в шатри, както и Исаак и Яков, наследниците заедно с него на същото обещание. 10 Защото очакваше града, който има вечни основи, на който архитект и строител е Бог. 11 С вяра и сама Сара доби сила да зачене в преминала възраст,

понеже счете за верен Този, Който се бе обещал. Жени приемаха мъртвите си възкресени; а други бяха 12 Затова само от един човек, и той замъртвял, мъчени, защото, за да получат по-добро възкресение, се народи множество, колкото небесните звезди те не приемаха да бъдат избавени. 13 Други пък и като крайморския пясък, който не може да се изпитва присмехи и бичувания, а още и окови изброя. 14 Всички тия умряха във вяра, тъй като не е тъмници; 15 с камъни биваха убити, с трион бяха получили изпълнението на обещанията; но ги претрепти, с мъкни мъчени; умираха закланни с нож, видяхи и поздравиха отдалеч, като изповядаха, че са скитаха се в овчи и кози кожи и търпяха лишение, чужденци и пришелци на земята. 16 А ония, които бедствия и страдания; 17 тия, како светът не говорят така, явно показват, че търсят свое отечество; 18 и ако наистина, така говорейки, са имали в ума си онова отечество, от което бяха излезли, намерили биха случай да се върнат. 19 Но на дело желаят 19 като разсъди, че Бог може да възкресява и от мъртвите, 20 С вяра Исаак благослови, Якова и Исава даже за бъдещите неща. 21 С вяра Яков, на умиране, благослови всеки от Йосифовите синове и поклони се Богу подпирали се върху края на тоягата си. 22 С вяра Йосиф, на умиране, спомена за излизането на израиляните и даде поръчка за костите си. 23 С вяра, когато се роди Моисей, родителите му го криха три месеца, защото видяха, че бе красиво дете; и не се боеха от царската заповед, 24 С вяра Моисей, като стана на възраст, се отказа да се нарича син на фараоновата дъщеря 25 и предпочете да страда с Божиите люде, а не да се наслаждава за кратко време на греха, 26 като разсъди, че укорът за Христа е по-голямо богатство от египетските съкровища; защото гледаше на бъдещата награда. 27 С вяра напусна Египет, без да се бои от царския гняв; защото издържа, като един, който вижда Невидимия. 28 С вяра установи пасхата и поръсването с кръвта, за да се не допре до тях този, които погубваше първородните. 29 С вяра израиляните минаха през Червеното море като по сухо, на което като се опитаха и египтяните, издавиха се. 30 Чрез вяра ерионските стени паднаха след седмодневно обикаляне около тях. 31 С вяра Раав блудницата не погина заедно с непокорните, като прие съгледателите с мир. 32 И какво повече да кажа? Защото не ще ми стигне време да приказвам за Гедеона, Варака, Самсона и Иефтае, за Давида още и Самуила и пророчите; 33 които с вяра побеждаваха царства, раздаваха правда, получаваха обещания, затуляха устата на лъзове, 34 угасваха силата на огъня, избягваха острото на ножа, оздравяха от болести, ставаха силни във война, обръщаха в бяг чужди войски. 35

**12** Следователно и ние, като сме обиколени от такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим всяка тегота и греха, който лесно ни сплита, и с търпение нека тичаме на предлежашето пред нас поприще, 2 като гледаме на Иисуса начинателя и усъвършителя на вярата ни, Който, заради предстоящата Нему радост, издържа кръст, като презръз срама и седна отдясно на Божия престол. 3 Защото размислете за Този, Който издържа от грешните такова противоречие против Себе Си, та да ви не дотегва и да не ставате малодушни, 4 Не сте се още съпротивили до кръв в борбата си против греха. 5 И сте забравили увещанието, което ви съветва като синове: "Сине мой, не презирай наказанието на Господа, Нито да ослабваш, когато те изобличава Той; 6 Защото Господ наказва този, когото люби, И бие вски син, когото приема", 7 Ако търпите наказание, Бог се обхожда с вас като със синове; защото кой е тоя син, когото баща му не наказва? 8 Но ако сте без наказание, на което всички са били определени да участвуват, тогава сте незаконно родени, а не синове. 9 Освен това, имали сме бащи по плът, които са ни наказвали, и сме ги почитали; не щем ли повече да се покоряваме на Отца на духовете ни и да живеем? 10 Защото те за малко време са ни наказвали, според както им е било угодно, а Той 11 Никое наказание не се вижда на времето да е за радост, а е тежко; но после принася правда като мирен плод за тия, които са се обучавали чрез него. 12 Затова "укрепете немощните ръце и отслабналите колена", 13 и направете за нозете си прави пътища, за да не се изкълчи куцото, но напротив, да изцелее. 14 Търсете мир с всички и онова освещение, без което никой няма да види Господа. 15 И внимавайте, да не би някой да не достигне до Божията благодат; да не би да поникне някой горчив корен, та да ви смущава, и мнозинството да се зарази от него; 16 да не би някой да е блудник или нечестив, както Иисав, който за едно ястие продаде първородството си; 17

понеже знаете, че даже когато искаше по-после да с благодат, а не с наредби за ястия, от които не наследи благословението, той бе отхвърлен, при са се ползвали ония, които не са се водили по все че го потърси със сълзи, защото не намери (Гръцки: Са ходили в) тях. **10** Ние имаме олтар, от място за промяна на ума у баща си. **18** Защото който нямат право да ядат служащите в скинията. **11** вие не сте пристъпили до планина осезаема и Защото се изгарят вън от стана телата на животните, пламнала в огън, нито до тъмнина и буря, **19** нито чиято кръв, първосвещеникът внася в светилището до тръбен звук и глас на думи; такъв, щото ония, като жертва за греховете. **12** Затова и Иисус, за да които го чуха, се примолиха да им се не говори вече освети людете чрез собствената си кръв, пострада дума; **20** (защото не можаха да изтърпят онова, що вън от градската порта. **13** Прочее, нека излизаме и им се заповядваше: "Даже животно, ако се допре ние към Него вън от стана, понасяйки позор за него. до планината, ще се убие с камъни"; **21** и толкоз **14** Защото тук нямаме постоянен град, но търсим страшна беше гледката, щото Моисей рече: "Много бъдещия. **15** Прочее, чрез него нека принасяме съм уплашен и разтреперан"); **22** но пристъпихме на Бога непрестанно хвалебна жертва, сиреч, плод до хълма Сион, до града на живия Бог, небесния от устни, които изповядват Неговото име. **16** А не Ерусалим, и при десетки хиляди тържествуващи забравяйте да правите благодеяния и да споделяте с ангели, **23** при събора на първоздните, които са другите благата си; защото такива жертви са угодни записани на небесата, при Бога, Съдията на всички, на Бога, **17** бъдете послушни на вашите наставници при духовете на усъвършенствуваните праведници, и покорявайте им се, (защото те бдят за душите **24** при Иисуса, Посредника на новия завет, и при ви, като отговорни за тях), за да изпълнят това поръчената кръв, която говори по-добри неща от бдение с радост, а не с въздишане; защото да бдят с Авеловата. **25** Внимавайте, да не презрете този, Който въздишане не би било полезно за вас. **18** Молете се говори; защото, ако ония не избегнаха наказанието, за нас, защото сме уверени, че имаме чиста съвест като презряха този, който ги предупреждаваше на земята, то колко повече не щем избегна ние, ако се искаме да се обхождаме във всичко честно. **19** отървем от Този, Който предупреждава от небесата! **26** Чийто глас разтърси тогава земята; а сега Той се А особено ви се моля да правите това, за да ви бъда по-скоро повърнат. **20** А Бог на мира, Който обеща, казвайки: "Още веднъж Аз ще разтърся не само земята, но и небето". **27** А това "още еднажд" означава премахването на ония неща, които се клатят, като направени неща, за да останат тия, които не се клатят. **28** Затова, понеже приемаме царство, което не се клати, нека бъдем благодарни, и така да служим благоугодно Богу с благоговение и страхопочитание; **29** защото нашият Бог е огън, който пожада.

**13** Постоянствайте в братолюбието. **2** Не забравяйте гостолюбието; понеже чрез него някои, без да знаят, са приели на гости ангели. **3** Помните затворените, като че сте с тях заедно затворени, **4** Женитбата нека бъде на почит у всички, и леглото неосквернено; защото Бог ще съди блудниците и прелюбодейците. **5** Не се впримчвайте в сребролюбието; задоволявайте се с това, що имате, защото сам Бог е рекъл: "Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя"; **6** така щото дръзновено казваме: "Господ ми е помощник; няма да се убоя; Какво ще ми стори човек?" **7** Помните ония, които са ви били наставници, които са ви говорили Божието слово; и като се взирате в сетнината на техния начин на живееене, подражавайте вярата им. **8** Иисус Христос е същият вчера днес и до века. (aiōn g165) **9** Не се завличайте от разни и странни учения; защото е добре сърдцето да се укрепява

с благодат, а не с наредби за ястия, от които не наследи благословението, той бе отхвърлен, при са се ползвали ония, които не са се водили по все че го потърси със сълзи, защото не намери (Гръцки: Са ходили в) тях. **10** Ние имаме олтар, от място за промяна на ума у баща си. **18** Защото който нямат право да ядат служащите в скинията. **11** вие не сте пристъпили до планина осезаема и Защото се изгарят вън от стана телата на животните, пламнала в огън, нито до тъмнина и буря, **19** нито чиято кръв, първосвещеникът внася в светилището до тръбен звук и глас на думи; такъв, щото ония, като жертва за греховете. **12** Затова и Иисус, за да които го чуха, се примолиха да им се не говори вече освети людете чрез собствената си кръв, пострада дума; **20** (защото не можаха да изтърпят онова, що вън от градската порта. **13** Прочее, нека излизаме и им се заповядваше: "Даже животно, ако се допре ние към Него вън от стана, понасяйки позор за него. до планината, ще се убие с камъни"; **21** и толкоз **14** Защото тук нямаме постоянен град, но търсим страшна беше гледката, щото Моисей рече: "Много бъдещия. **15** Прочее, чрез него нека принасяме съм уплашен и разтреперан"); **22** но пристъпихме на Бога непрестанно хвалебна жертва, сиреч, плод до хълма Сион, до града на живия Бог, небесния от устни, които изповядват Неговото име. **16** А не Ерусалим, и при десетки хиляди тържествуващи забравяйте да правите благодеяния и да споделяте с ангели, **23** при събора на първоздните, които са другите благата си; защото такива жертви са угодни записани на небесата, при Бога, Съдията на всички, на Бога, **17** бъдете послушни на вашите наставници при духовете на усъвършенствуваните праведници, и покорявайте им се, (защото те бдят за душите **24** при Иисуса, Посредника на новия завет, и при ви, като отговорни за тях), за да изпълнят това поръчената кръв, която говори по-добри неща от бдение с радост, а не с въздишане; защото да бдят с Авеловата. **25** Внимавайте, да не презрете този, Който въздишане не би било полезно за вас. **18** Молете се говори; защото, ако ония не избегнаха наказанието, за нас, защото сме уверени, че имаме чиста съвест като презряха този, който ги предупреждаваше на земята, то колко повече не щем избегна ние, ако се искаме да се обхождаме във всичко честно. **19** отървем от Този, Който предупреждава от небесата! **26** Чийто глас разтърси тогава земята; а сега Той се А особено ви се моля да правите това, за да ви бъда по-скоро повърнат. **20** А Бог на мира, Който обеща, казвайки: "Още веднъж Аз ще разтърся не само земята, но и небето". **27** А това "още еднажд" означава премахването на ония неща, които се клатят, като направени неща, за да останат тия, които не се клатят. **28** Затова, понеже приемаме царство, което не се клати, нека бъдем благодарни, и така да служим благоугодно Богу с благоговение и страхопочитание; **29** защото нашият Бог е огън, който пожада.

чрез кръвта на единния вечен завет е въздигнал от мъртвите великия Пастир на овцете, нашия Господ Иисус, (aiōnios g166) **21** дано ви усъвършенствува във всяко добро нещо, за да вършите Неговата воля, като действува във вас това, което е угодно пред него чрез Иисуса Христа, Комуто да бъде слава във вечни векове. Амин. (aiōn g165) **22** Но моля ви се, братя, да ви не бъде тежко това увещателно слово, защото накъсък ви писах. **23** Знайте, че нашият брат Тимотей е пуснат, с когото ако дойде скоро, ще видя. **24** Поздравете всичките наставници и всичките светии. Поздравяват ви тия, които са от Италия. **25** Благодат да бъде с всички вас. Амин.



само чрез вяра. 25 Така също блудницата Раав не оправда ли се чрез дела, когато приеме пратеници и ги изпрати бърже през друг път? 26 Защото, както тялото отделено от духа е мъртво, така и вярата отделена от дела е мъртва.

**3** Брата мои, не ставайте мнозина учители, като знаете, че ще приемем по-тежко осъждане. 2 Защото всички ние в много неща грешим; а който не греши в говорене, той е съвършен мъж, способен да обуздае и цялото тяло. 3 Ето, ние туряме юздите в устата на конете, за да ни се покоряват, и обръщаме цялото им тяло. 4 Ето, и корабите, ако да са толкова големи, и се тласкат от силни ветрове, пак с търде малко кормило се обръщат на където желае кормчията. 5 Така и езикът е малка част от тялото, но много се хвали. Ето, съвсем малко огън, колко много вещество запалва! 6 И езикът, той цял свят от нечестие, е огън. Между нашите телесни части езикът е, който заразява цялото тяло и запалва колелото на живота, ни, а сам той се запалва от пъкъла. (Geenna g1067) 7 Защото всякаъв вид зверове, птици, гадини, и морски животин се укротяват и укротени са били от човечеството; 8 но езикът никой човек не може да укроти; буйно зло е, пълен е със съмъртоносна отрова. 9 С него благославяме Господа и Отца, и с него кълнем човеците създадени по Божие подобие! 10 От същите уста излизат благословения и проклятия! Брата мои, не трябва това така да бъде. 11 Изворът пуща ли от същото отверстие сладка и горчива вода? 12 Възможно ли е, братя мои смоковницата да роди маслини, или лозата смокини? Така също не може солената вода да дава сладка. 13 Кой от вас е мъдър и разумен? Нека показва своите дела чрез добрия си живот, с кротостта на мъдростта. 14 Но ако в сърцето си имате горчива завист и крамолничество, не се хвалете и не лъжете против истината. 15 Това не е мъдрост, която слиза отгоре, но е земна, животинска, бесовска; 16 защото, където има завист и крамолничество, там има бъркотия и всякаъв лошо нещо. 17 Но мъдростта, която е отгоре, е преди всичко чиста, после миролюбива, кротко умолима, пълна с милост и добри плодове, примирителна, неплицемерна. 18 А плодът на правдата се се с мир от миртворците.

**4** Отгде произлизат боеве, и отгде крамоли, между вас? Не от там ли, от вашите сласти, които воюват в телесните ви части? 2 Пожелавате, но нямаете; ревнувате и завидите, но не можете да получите; караате се и се бият; но нямаете, защо не просите? 3 Просите и не получавате, защото зле просите, за да иждивявате в сластите си. 4 Прелюбодейци!

не знаете ли, че приятелството със света е вражда против Бога? И тъй който иска да бъде приятел на света, става враг на Бога. 5 Или мислите, че без нужда казва писанието, че Бог и до завист ревнува за духа, който е турил да живее в нас? 6 Но Той дава една голяма благодат; затова казва: "Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат". 7 И тъй, покорявай се на Бога, но противете се на дявола, и той ще бяга от вас. 8 Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той до вас. Измивайте си ръцете, вие грешни, очиствайте сърцата си, вие колебливи. 9 Тъжете, ридайте и плачете; смехът ви нека се обрне на плач, и радостта ви в тъга. 10 Смирявайте се, пред Господа, и Той ще ви възвиши, 11 Не се одумвайте един друг, братя; който одумва брата или съди брата си, одумва закона и съди закона; а ако съдиш закона, не си изпълнител на закона, но съдия. 12 Само един е законодател и съдия, Който може да спаси и да погуби; а ти кой си та съдиш близния си? 13 Слушайте сега вие, които казвате: днес или утре ще отидем в еди-кой-си град, ще преседим там една година, и ще търгуваме и ще спечелим, 14 когато вие не знаете какво ще бъде утре. Що е животът ви? Защото вие сте пара, която се явява, и после изчезва. 15 Вместо това, вие тепърва да казвате: Ако ще Господ, ние ще живеем и ще направим това или онова. 16 Но сега славно ви е да се хвалите. Всяка такава хвалба е зло. 17 Прочее, ако някой знае да прави добро и не го прави, грех е нему.

**5** Дойдете сега, вие богатите, плачете и ридайте поради бедствията, които идат върху вас. 2 Богатството ви изгни, и дрехите са изядени от молци 3 Златото ви и среброто ви ръждясаха, и ръждат им ще свидетелствува против вас, и ще пойде месата ви като огън. Вие сте събирали съкровища в последните дни. 4 Ето, заплатата за работниците, които са жънали нивите ви, от която ги лишихте, вика; и виковете на жетварите влязоха в ушите на Господа на Силите. 5 Вие живяхте на земята разкошно и разпуснато, угоихте сърцата си като в ден на клане. 6 Осъдихте, убихте Праведния; и Той не ви се противи. 7 И тъй, братя, останете търъди, до Господното пришествие. Ето земеделецът очаква скъпоценния плод от земята и търпи за него докле получи и ранния и късния дъжд. 8 Останете и вие търъди, и укрепете сърцата си, защото Господното пришествие наближи. 9 Не роптайте един против друг, братя, за да не бъдете осъдени, ето, Съдията стои пред вратите. 10 Брата, вземайте за пример на злострадание и на търъдост пророците, които говореха за Господното име. 11 Ето, ублажаваме ония, които са останали търъди. Чули сте за търпението на Йоана, и видели

сте сетнината въздадена нему от Господа, че Господ е много жалостив и милостив. **12** А преди всичко, братя мои, не се кълнете нито в небето, нито в земята, нито в друга някоя клетва, но нека бъде вашето говорене: Да, да, и: Не, не, за да не паднете под осъждане. **13** Зле ли страда някой от вас? нека се моли. Весел ли е някой? нека пее хваления. **14** Болен ли е някой от вас? нека повика църковните презвитери, и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното име. **15** И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца. Господ ще го приведе, и, ако е извършил грехове, ще му се простят. **16** И тъй, изповядайте един на друг греховете си, и молете се един за друг, за да оздравеете. Голяма сила има усърдната молитва на праведния. **17** Илия беше човек със същото естество като нас; и помоли се усърдно да не вали дъжд, и не вали дъжд на земята три години и шест месеца; **18** и пак се помоли и небето даде дъжд, и земята произведе плода си. **19** Братя мои, ако някой от вас заблуди от истината, и един го обрне, **20** нека знае, че който е обрнал грешния от заблудения му път ще спаси душа от смърт и ще покрие много грехове.

# 1 Петрово

**1** Петър, апостол Иисус Христов, до избраните пришелци, пръснати поPont, Галатия, Кападокия, Азия, Витиния, 2 избрани по предузнанието на Бога Отца, чрез освещението на Духа, за да сте послушни и да бъдете поръсени с кръвта на Иисус Христос; благодат и мир да ви се умножи. 3 Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Иисус Христос, Който според голямата Си милост ни възроди за жива надежда чрез въскресението на Иисуса Христа от мъртвите. 4 За наследство нетленно, неоскверняемо, и което не повяхва, запазено на небесата за вас, 5 които с божията сила сте вардени чрез вяра за спасение, готово да се открие в последно време. 6 В което блаженство се радвате, ако и за малко време да скърбите сега, (ако е потребно), в разни изпитни, 7 С цел: изпитването на вашата вяра, като е по-скъпоценно от златото, което гине, но пак се изпитва чрез огън, да излезе за хвала и слава и почест, когато се яви Иисус Христос; 8 Когото любите без да сте Го видели, в Когото вярвате, без сега да го виждате, радвате се с неизказана и преславна радост, 9 като получавате следствието на вярата си, спасението душите си. 10 За това спасение претърсаха и изследваха пророците, които пророкуваха за благодатта, която бе назначена за вас; 11 като издирваха, кое или какво време посочваха Христовият Дух, който беше в тях, когато предизвестяваше Христовите страдания, и след тях славите. 12 И откри им се, че не за себе си, а за вас, служеха те в това, което сега ви извести чрез ония, които ви проповядваха благовестието чрез Светия Дух изпратен от небесата, в което и самите ангели желаят да надникнат. 13 Затова препашаете се през чреслата на вашите помисли, бъдете въздържани и имайте пълна надежда за благодатта, която ще ви се даде, когато се яви Иисус Христос. 14 Като послушни чада, не се съобразявайте с първите страсти, които имахте по време на незнанието си; 15 но, както е свят Тоя, Който ви е призовал, така бивайте свети и вие с цялото си държание; 16 Защото е писано: Бъдете свети, понеже Аз съм свят. 17 И ако призовавате като Отец Този, Който без лицеприятие съди, според делото на всекиго, то прекарайте със страх времето на вашето престояvanе, 18 като знаете, че не са тленни къща - сребро или злато - сте изкупени от суетния живот, предаден вам от бащите ви, 19 на невежите и глупави човеци; 20 Който наистина беше без недостатък и пречист, 21 които чрез Него предопределен преди създанието на света, но се яви в окончанието на времената за вас, 22 които чрез Него повярвахте в Бога, Който го възкresи от мъртвите и

Му е дал слава, така щото вярата и надеждата ви да бъдат в Бога. 22 Понеже сте очистили душите си, като сте се покорили на истината, която докарва до нелицемерно братолюбие, обичайте се един друг горещо, от сърце, 23 тъй като се възродихте, не от тленно семе, а от не тленно чрез Божието слово, което живее и трае [до века]. (aiōn g165) 24 Защото "Всяка твар е като трева, и всичката - слава като цвет от трева; Тревата изсъхва, и цветът - окапва, Но Словото божие трае до века"; и това е словото, което ви е благовестено. (aiōn g165)

**2** И тъй, като отхвърлите всяка злоба, всяка лукавщина, лицемерие, завист и всяко одумване, 2 пожелавайте като новородени младенци чистото духовно мяко, за да пораснете чрез него към спасение, 3 ако сте опитали, че Господ е благ; 4 При Когото идвайки като при жив камък, от човеците отхвърлен, а от Бога избран и скъпоценен, 5 и вие, като живи камъни се съграждате в духовен дом, за да станете свето свещенство, да принасяте духовни жертви, благоприятни на Бога чрез Иисуса Христа. 6 Защото е писано в писанието: - "Ето, полагам в Сион крайъгълен камък, избран, скъпоценен; И който вярва в Него, не ще се посрани". 7 За вас, прочее, които вярвате, Той е скъпоценност, а на тия които не съпътва и канара, в която да се съблазняват"; защото съпътва от словото и са непокорни, - за което бяха и определени. 8 Вие, обаче, сте избран род, царско свещенство, свят народ, люде, които Бог придоби, за да възвествява превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна светлина. 10 вие, които някога си не бяхте народ, а сега сте Божи народ, не бяхте придобили милост, а сега сте придобили. 11 Възлюбени, умоляваме ви, като пришелци и чужденци на света, да се въздържате от плътски страсти, които воюват против душата; 12 да живеете благоприлично между езичниците, тъй щото относно това, за което ви одумват като злодейци, да прославят Бога в времето, когато ще ги посети, понеже виждат добрите ви дела. 13 Покорявайте се заради Господа на всяка човешка власт, било на царя, като върховен владетел, 14 било на управителите, като пратеници от него, за да наказват злодейците и за похвала на добротворците. 15 Защото това е Божията воля, като правите добро, да затуляте устата от невежите и глупави човеци; 16 като свободни, но със скъпоценната кръв на Христа, като агнец обаче, не употребяващи свободата за покривало без недостатък и пречист, 17 Почитайте на злото, но като Божии слуги. 18 Почитайте. 19 Слуги, покорявайте се на господарите си с пълен страх, не само на добрите и кротките, но и

на опърничавите; **19** защото това е благоугодно, ако като Господ, като бъдете винаги готови да отговаряте, някой от съзнанието за Бога претърпява осърблението, (но с кратост и страхопочитание), на всекиго, който като страда несправедливо. **20** Защото, каква ви пита за вашата надежда. **16** Имайте чиста съвест, похвала, ако понасяте търпеливо, когато ви бият така щото във всичко, в което ви одумват да се за престъплението ви? Но когато вършите добро и посроят ония, които клеветят добрата ви в Христа страдате, ако понасяте търпеливо, това е угодно пред обхода. **17** Защото е по-добре да страдате, като Бога. **21** Защото и на това сте призовани; понеже вършите добро, ако е такава Божията воля, а не като и Христос пострада за вас, и ви остави пример да вършите зло. **18** Защото и Христос един път пострада последвате по Неговите стъпки; **22** Който грях не е за греховете, Праведните за неправедните, за да сторил, нито се е намерила лукавица в устата Mu; ни приведе при Бога, бидейки умъртвен по плът, а **23** Който бидейки охулван, хула не отвръща; като оживотворен по дух; **19** с който отиде да проповядва страдаше, не заплашаше; но предаваше делото на духовете в тъмницата, **20** които едно време бяха Си на Този, Който съди справедливо; **24** Който сам непокорни, когато Божието дълготърпение ги чакаше понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, тъй в Ноевите дни, докато се правеше ковчега, в който щото, като сме умрели за греховете, да живеем за малцина, тоест, осем души, се избавиха чрез вода. правдата; с Чиято рана вие оздравяхте. **25** Защото **21** Която в образа на кръщението и сега ви спасява, като овца блуждахте, но сега се върнахте при (не измиването на плътската нечистота, но позива Пастира и Епископа на душите ви.

**3** Подобно и вие, жени, покорявайте се на мъжете си, така щото, даже ако някои от тях не се покоряват на словото, да се придобият без словото, чрез обходата на жените си, **2** като видят, че вие се обхождате със страх и чистота. **3** Вашето укражение да не е вънкашно, сиреч, плетене косата, кичене със злато, или обличане със скъпи дрехи, **4** но скришом в сърцето живот FOOTNOTE (Гръцки: Човек.), с нетленното укражение на крътък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога. **5** Защото така някои и светите жени, които се надяваха на Бога, украсяваха себе си, като се покоряваха на мъжете си. **6** както Сара се покоряваше на Авраама и го наречаше господар. И вие сте нейни дъщери, ако правите добро и не се боите от никакво заплашване. **7** Също и вие мъжете, живейте благоразумно с жените си, като с по-слаб съсъд, и отдавайте почит на тях като на сънаследници на дадения чрез благодат живот, за да не става препятствие на молитвите ви. **8** А най-после, бъдете всички единомислени, съчувствителни, братолюбиви, милостиви, смиреномъдри. **9** Не разумно и трезвено, за да се предавате на молитва. въздавайте зло за зло или хула за хула, а напротив благославяйте; понеже на това бяхте призовани, за да наследите благословение. **10** Защото, "Който желае да общава живота И да види добри дни, Нека пази езика си от зло И устните си от лъжливо говорене; **11** Нека се отклонява от зло, и да върши добро; Нека търси мир и да се стреми към него. **12** Защото очите на Господа са върху праведните, И ушите Mu към тяхната молитва; Но лицето на Господа е против ония, които вършат зло". **13** И кой ще ви стори зло, ако сте ревностни за доброто? **14** Но даже, ако пострадате за правдата, блажени сте, а "от тяхното застрашаване не се бойте, нито се ще смущавайте". **15** Но почитайте със сърцата си Христа

**4** И тъй понеже Христос пострада по плът, въоръжете се и вие със същата мисъл, защото пострадалият по плът се е оставил от греха, **2** за да живеете през останалото в тялото време, не вече по човешки страсти, а по Божията воля. **3** Защото доволно е миналото време, когато сте живеели така, както желаят да живеят езничите, като сте прекарвали в нечистоти, в страсти, във винопийства, в пирорания, в опивания, и в омразните идолослужения. **4** Относно това те се и чудят и ви хулят за гдето не тичате с тях в същата крайност на разврата; **5** но те ще отговарят пред Онзи, Който скоро ще FOOTNOTE (Гръцки: Е готов да.) съди живите и мъртвите, **6** понеже затова се проповядва благовестието и на мъртвите, тъй щото, като бъдат съдени по човешки в плът, да живеят по Бога в дух. **7** А краят на всичко е наблизил; и тъй, живейте благовестието и на мъртвите, тъй щото, като бъдат съдени по човешки в плът, да живеят по Бога в дух. **8** Преди всичко имайте усърдна любов помежду си, защото любовта покрива множество грехове **9** Бъдете гостолюбиви един към други без роптане. **10** Според дарбата, която всеки е приел, служат с нея един на друг като добри настойници на многозначната Божия благодат. **11** Ако говори някой, нека говори като такъв, който прогласява Божии словеса; ако служи някой, нека служи като такъв, който действува със силата, която му дава Бог; за да се слави във всичко Бог чрез Иисуса Христа, Комуто е славата и господството до вечни векове. Амин. (αὶν g165) **12** Възлюбени, не се чудете на огнената изпитня, и която дохожда върху вас, за да ви опита, като че ви се случва нещо чудно; **13** но радвайте се за

гдете с това вие имате обещание в страданията на Христа, за да се зарадвате премного и когато се яви Неговата слава. 14 Блажени сте, ако ви опозоряват за Христовото име; защото Духът на славата и на Бога почива на вас [откъм тях се хули, а откъм вас се прославя]. 15 Никой от вас да не страда като убиец, или крадец, или злодеец, или като такъв, който се бърка в чужди работи. 16 Но, ако страда някой като християнин, да не се срамува, а нека слави Бога с това име. 17 Защото дойде времето да се започне съдът от Божието домочадие; и ако почне първо от нас, каква ще бъде сетнината на тия, които не се покоряват на Божието благовестие? 18 И ако праведният едва се спасява, то нечистият и грешният где ще се явят? 19 Затова и тия, които страдат по Божията воля, нека предават душите си на верния Създалел, като вършат добро.

**5** Прочее, презвитерите, които са между вас, уверявам аз който тоже съм презвитер и свидетел на Христовите страдания и участник на славата, която има да се яви: 2 Пазете Божието стадо, което е между вас; надзиравайте го, не с принуждение, а драговолно, като за Бога; нито за гнусна печалба, но с усърдие; 3 нито като че господарувате над паството, което ви се повъроява, а като показвате пример на стадото. 4 И когато се яви Пастиреначалникът, ще получите венеца на славата, който не повяхва. 5 Така и вие, по-млади, покорявайте се на по-старите, да! всички един на друг. Облечете смиренето; защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат. 6 И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно; 7 и всяка ваша грижа възложете на Него, защото Той се грижи за вас. 8 Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне. 9 Съпротивете се нему, стоещи твърдо във вратата, като знаете, че същите страдания се понасят от братята ви в света. 10 А Бог на всяка слава чрез Христа [Иисуса], ще ви усъвършенствува, утвърди, укрепи [и направи непоколебими], след като пострадате малко. (αιῶνιος §166) 11 Нему да бъде господството до вечни векове. Амин. (αιῶν §165) 12 Чрез Сила, верния брат, както го мисля, писах ви наистъпко, да ви уверявам и заяявям, че това е истинската Божия благодат. Стойте твърдо в нея. 13 Поздравява ви с избраната с вас църква във Вавилон, и син мой Марко. 14 Поздравете се един друг с любезна целувка. Мир на всички вие, които сте в Христа [Иисуса].

# 2 Петрово

**1** Симон Петър, слуга и апостол Иисус Христов,  
на вас, които чрез правдата на нашия Бог и  
Спасител Иисус Христос сте получили еднаква с  
нас скъпоцenna вяра: **2** Благодат и мир да ви  
се умножи чрез познаването на Бога и на Иисуса,  
нашия Господ. **3** Понеже Неговата божествена  
сила ни е подарила всичко що е потребно за  
живота и за благочестietо, чрез познаването на  
Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и  
сила: **4** чрез които се подариха скъпоценните нам  
и твърде големи обещания, за да станете чрез  
тях участници на божественото еество, като сте  
избягали от произлязлото от страстите разтление в  
света; **5** то по самата тая причина положете всяко  
старание и прибавете на вярата си добродетел, на  
добродетелта си благоразумие, **6** на благоразумието  
си себеобузданie, на себеобуздането си твърдост,  
на твърдостта си благочестие, **7** на благочестietо  
си братолюбие, и на братолюбието си любов. **8**  
Зашто ако тия добродетели се намират у вас и  
изобилват, те ви правят да не сте безделни нито  
бездодни в познаването на нашия Господ Иисус  
Христос. **9** Но оня, у когото те не се намират, е  
слеп, късоглед, и е забравил, че е бил очистен от  
старите си грехове. **10** Затова, братя, постарарайте се  
още повече да затвърдявате вашето призвание и  
избиране; защто като вършите тия добродетели,  
никога няма да изпаднете. **11** Понеже така ще ви се  
даде голям достъп във вечното царство на нашия  
Господ и Спасител Иисус Христос. (*aiōnios g166*) **12**  
Затова всяка ще бъда готова да ви напомням за  
тия работи, ако и да ги знаете и да сте утвърдени в  
истината, която сега държите. **13** И мисля, че е право,  
докато съм в тая телесна хижа, да ви подтиквам чрез  
напомняне; **14** понеже зная, че скоро ще напусна  
хижата си, както ми извести нашият Господ Иисус  
Христос. **15** Даже ще се постара щото вие и след  
смъртта ми, да можете всяка да помните тия  
работи. **16** Защто, когато ви обявихме силата и  
пришествието на нашия Господ Иисус Христос, ние не  
следяхме хитроизмисленi басни, а бяхме очевидци  
на Неговото величие. **17** Защто Той прие от Бога  
Отца почест и слава, когато от великолепната слава  
дойде от Него такъв глас: Този е Моят възлюбен Син,  
в Когото е Моето благоволение. **18** Тоя глас чухме  
сами ние, че дойде от небето, когато бяхме с Него  
на светата планина. **19** И така, пророческото слово  
повече се потвърждава за нас; и вие добре правите,  
че внимавате на него, като на светило, което свети в  
тъмно място, додре се зазори, и зорницацата изгрее  
в сърцата ви. **20** И това да знаете преди всичко,

че никое пророчество в писанието не е частно на пророка обяснение на Божията воля: **21** защото никога не е идвало пророчество от човешка воля, но [светите] човеци са говорили от Бога; движими от Святия Дух.

**2** Но имало е лъжливи пророци между людете, както и между вас ще има лъжливи учители, които ще въведат тайно гибелни ереси, като се отричат даже от Господаря, Който ги е купил, та ще навлекат на себе си бърза погибел. **2** И мнозина ще последват техните похотливи дела, поради които човеци пътят на истината ще се похули. **3** От лакомство те ще ви мамят с присторени думи; но тяхната присъда, отдавна пригответна, не се забавя, и тяхното погубление не дреме. **4** Защото, ако Бог не пощади и ангели, когато съгрешиха, но ги хвърли в мрака на най-дълбоките ровове, и ги предаде да бъдат вардени за съд; (*Tartaroō g5020*) **5** и ако не пощади стария свят, но опази с още седем души Ноя, проповедника на правдата, когато нанесе потоп върху нечестивия свят; **6** тъй също, ако Той осъди на разорение содомските и гоморските градове и ги обръна на пепел, и ги постави за пример на ония, които щяха да вършат нечестие, **7** но избави праведния Лот, комуто бе досадил раззвратния живот на нечестивите; **8** (защото той праведен човек, като живееше между тях измъчваше от ден на ден праведната си душа, като гледаше и слушаше беззаконните им дела); **9** то знае Господ как да избави благочестивите от напаст, а неправедните да държи под наказание за съдния ден, **10** а особено тия, които с нечисто пожелание следват плътските страсти и презират властта. Смели и упорити, те не се страхуват да хулят славните същества; **11** докато ангелите, ако и да са по-големи в мощ и сила, не представят против тях хулителна присъда пред Господа. **12** Тия, обаче, като животни без разум, естествено родени, за да бъдат ловени и изтребвани, хулят за неща, които не знаят, и ще погинат в своя разврат, **13** наближаващи да получат заплатата на неправдата - [люде], които считат за удоволствие да разкошествуват денем. Те са петна и позор; наслаждават се с примамките си, когато са на угощение при вас; **14** очите им са пълни с блудство и с непрестанен грех; подмамват неутвърдени души; сърцето им е научено на лакомство; те са предадени на проклетия; **15** оставиха правия път и се заблудиха, като последваха пътя на Валаама Веоров, който обикна заплатата на неправдата, **16** но биде изобличен за своето беззаконие, когато ням осел проговори с човешки глас и възпря лудостта на пророка. **17** Те са безводни кладенци, мъгли тласкани от буря, за които е запазена мрачна тъмнина [до

века]. (questioned) 18 Защото, като говорят с надуто чисти и непорочни пред Него, с мир в сърцата си. празнсловие, те с разтленността подмамват в 15 И считайте дълготърпението на нашия Господ пътските страсти ония, които едвам избягват от като средство за спасение; както любезният ни брат живеещите в заблуда. 19 Обещават им свобода, а Павел ви е писал, според дадената му мъдрост. те сами са роби на раззврата; защото от каквото е 16 както пише и във всичките си послания, когато победен някой, на това и роб става. 20 Понеже, ако, говори в тях за тия работи; в които послания има след като са избягали от светските мърсотии чрез някои неща мъчни за разбиране, които неучените и познаването на Господа и Спасителя Исус Христ, неутвърдените изопачават, както правят и с другите те пак са се сплели в тях и остават победени, то писания, за своята погибел. 17 И тъй, вие, възлюбени, последното им състояние е станало по-лошо от като сте предизвестени за това, пазете се да не би първото. 21 Понеже по-добре би било за тях да да се завлечете от заблуждението на беззаконните и не бяха познали пътя на правдата, отколкото след да отпаднете от утвърждението си. 18 Но растете като са го познали, да се отвърнат от предадената в благодатта и познаването на нашия Господ и на тях свeta заповед. 22 С тях се е случило това, Спасител Исус Христос. Нему да бъде слава и сега което казва истинската пословица: Псето се върна и до вечния ден. Амин. (αἰών γ165)

на бълвача си, и Окъпаната свиня се върна да се  
валя в тинята.

**3** Ето възлюбени, пиша ви това второ послание;  
и в двете събуждам чрез напомняне вашия чист  
разум, 2 за да помните думите, изговорени по-  
напред от светите пророци и заповедта на Господа  
Спасителя, дадена чрез изпратените вам апостоли.  
3 Преди всичко знайте това, че в последните дни  
ще дойдат подиграватели, които с подигравките си  
ще ходят по своите страсти и ще казват: 4 Где е  
обещаното Му пришествие? защото, откак са се  
поминали башите ни всичко си стои така, както от  
началото на създанието. 5 Защото те своеvolно не  
признават това, че чрез Божието слово от начало  
е имало небе и земя сплотена от водата, и всред  
водата, 6 но пак посредством тях тогавашния свят,  
потопен от водата загина. 7 Така със същото слово,  
и днешните небе и земя са натрупани за огън,  
пазени до деня на страшния съд и погибелта на  
нечестивите човеци 8 Още и това нещо да не  
забравяте, възлюбени, че за Господ един ден е като  
хиляда години, и хиляда години като един ден. 9  
Господ не забравя това, което е обещал, според  
както някои смятат бавенето, но заради вас търпи за  
дълго време; понеже не иска да погинат някои, но  
всички да дойдат на покаяние. 10 А Господният ден  
ще дойде като крадец, когато небето ще премине  
с бучение, а стихиите наежени ще се стопят, и  
земята и каквото се е вършило по нея ще изчезнат.  
11 Прочее, понеже всичкото това ще се стопи, какви  
трябва да сте вие в своето живеене и в благочестие,  
12 като очаквате и очидате дохождането на Божия  
ден, поради който небето възпламенено ще се стопи,  
и стихиите наежени ще се разложат! 13 А според  
обещанието Му очакваме ново небе и нова земя,  
в която да живее правда. 14 Затова, възлюбленi,  
като очаквате тия неща, старайте се да се намерите

# 1 Йоаново

**1** Това, което беше отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което изгледахме и ръцете ни попипаха, за Словото на Живота, **2** (зашто животът се яви, и ние видяхме, и свидетелствуваме, и ви възвестяваме вечния живот, който беше у Отца и се яви нам), (aiōnios g166) **3** това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас, за да имате и вие общение с нас; а пък нашето общение е с Отца и Неговия Син Иисус Христос. **4** И това ви пишем, за да бъде пълна вашата радост. **5** И известието, което чухме от Него и възвестяваме на вас, е това, че Бог е светлина, и в Него няма никаква тъмнина. **6** Ако речем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнината, лъжем и не действуваме според истината. **7** Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг, и кръвта на Сина Му Иисуса [Христа] ни очиства от всеки грех. **8** Ако речем, че нямаме грех, лъжем себе си, и истината не е в нас. **9** Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда. **10** Ако речем, че не сме съгрешили, правим Бог лъжец, и Неговото слово не е в нас.

**2** Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако съгреши някой, имаме ходатай (Или утешител Вж. Йоан 14:16) при Отца, Иисуса Христа праведния. **2** Ако знаете, че Той е праведен, знайте, че и всеки, който върши правда, е от Него роден. **3** И по това сме уверени, че Го познаваме, ако пазим заповедите Му **4** Който казва: Познавам Го, а заповедите Му не пази, лъжец е, и истината не е в него. **5** Но ако някой пази словото Му, неговата любов към

Бога е наистина съвършена. По това знаем, че сме в Него. **6** Който казва, че пребъдва в Него, сам е длъжен да ходи, както е ходил Христос. **7** Възлюбени, не е нова заповедта, която ви пиша, но е стара заповед, която сте имали отначало; старата заповед е словото, което сте чули. **8** Но пак е нова заповедта, която ви пиша, което нещо е истинско и в Него и във вас; защото тъмнината преминава, и истинската светлина вече свети. **9** Който казва, че е в светлината, а мрази брата си, той и до сега е в тъмнината. **10** Който люби брата си, той пребъдва в светлината; и в него няма съблазън. **11** А който мрази брата си той и в тъмнината ходи, и не знае къде отива, защото тъмнината е заслепила очите му. **12** Пиша вам, дечица, защото ви се простиха греховете заради Неговото име. **13** Пиша вам, бащи, защото познавате Този, Който е отначало. Пиша вам, младежи, защото сте силни, и Божието слово

пребъдва във вас, и победихте лукавия. Пиша вам, дечица, защото познавате Отца. **14** Пиша вам, бащи, защото познавате Този, Който е отначало. Пиша вам, младежи, защото сте силни, и Божието слово пребъдва във вас; и победихте лукавия. **15** Не любете света, нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към Отца. **16** Защото всичко ще е в света, похотта на плътта, пожеланието на очите, и тщеславието на живота, не е от Отца, но е от света; **17** и светът преминава, и неговите похоти; а който върши Божията воля, пребъдва до века. (aiōn g165) **18** Дечица, последно време е; защото както сте чули, че иде Антихрист, и понеже сега има много антихристи, от това знаем, че е последно време. **19** От нас излязоха, но не бяха от нас; защото ако бяха били от нас, щяха да си останат с нас, но излязоха, за да стане явно, че те всички не са от нас. **20** А вие сте помазани от Светия и знаете всичко. **21** Пиша ви, не защото не знаете истината, но защото я знаете и разбирате, че никаква лъжа не е от истината. **22** Кой е лъжец, освен оня, който отрича, че Иисус е Христос? той е антихрист, който се отрича от Отца и от Сина. **23** Никой, който се отрича от Сина, няма нито Отца; а който изповядва Сина, има и Отца. **24** А колкото за вас, онова, което сте чули отначало, нека остане у вас. Ако остане у вас това, което сте чули отначало, то и вие ще пребъдете в Сина и Отца. **25** И обещанието, което Той ни даде е това - вечен живот. (aiōnios g166) **26** Пиша ви това поради тия, които желаят да ви заблудят; **27** а колкото за вас, помазанието, което приехте от Него, остава във вас, и нямате нужда да ви учи някой; затова, както Неговото помазание ви учи за всичко, и е истинско, а не лъжливо, пребъдвате в Него, както ви е научило да правите.

**3** Вижте каква любов е дал нам Отец, да се наречем Божии чада; а такива сме. Затова светът не познава нас, защото Него не позна. **2** Възлюбени, сега сме Божии чада, и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни Нему, защото ще го видим както е. **3** И всеки, който има тая надежда на Него, очиства себе си, както Той е чист. **4** Всеки, който върши грех, върши и беззаконие, защото грехът е и беззаконие; **5** и знаете, че Той се яви да носи греховете. В Него няма грех. **6** Никой, който пребъдва в Него, не съгрешава; никой, който съгрешава, не Го е видял, нито Го е познал. **7** Дечица, никой не ви заблуждава; който върши правда, праведен е, както и Христос е праведен. **8** Който върши грех, от дявола е; защото дяволът отначало съгрешава. Затова се яви Божият Син, да съсипе делата на дявола, **9** Никой, който е роден от Бога, не върши грех, защото неговият

зародиш пребъдва в Него; и не може да съгрешава, Божията любов към нас, че Бог изпрати на света защото е роден от Бога. 10 По това се разпознават Своя еднороден Син, за да живеем чрез Него. 10 В Божиите чада и дяволските чада; никой, който не това се състои любовта, не че ние сме възлюбили върши правда, не е от Бога, нито оня, който не Бога, но че Той възлюби нас и прати Сина Си като люби брата си. 11 Защото поръчката, която чухте омилостивение на греховете ни. 11 Възлюбени, от начало, е това: да любим един другого; 12 а да понеже така ни е възлюбил Бог, то и ние сме длъжни да любим един другого. 12 Никой никога не е видял брата си. И защо го уби? Защото неговите дела бяха Бога; но ако любим един другого, Бог пребъдва в нечестиви, а братовите му правдиви. 13 Недайте нас, и любовта към него е съвършена в нас. 13 се чуди братя, ако светът ви мрази. 14 Ние знаем, По това познаваме, че пребъдвате в Него и Той че сме преминали от смърт в живот, защото любим да любим един другого. 14 И видяхме и братята. Който не люби, остава в смърт. 15 Всеки, Свидетелствуваме, че Отец прати Сина Си да бъде който мрази брата си е човекобиец; и вие знаете, Спасител на Света. 15 Ако някой изповядя, че Иисус че в никой човекобиец не пребъдва вечен живот. е Божият Син, Бог пребъдва в него, и той е от Бога. (alōnios g166) 16 От това познаваме любовта, че Той 16 И ние познаваме и сме повярвали любовта, която даде живота Си за нас. Така и ние сме длъжни да Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва в дадем живота си за братята, 17 Но ако някой, който любовта, пребъдва в Бога, и Бог пребъдва в него. 17 има световните блага, вижда брата си в нужда, а В това се усъвършенствува любовта в нас, когато заключи сърцето си от него, как ще пребъдва в него имаме дръзвенение в съдния ден, защото, както любовта към Бога? 18 Дечица, да не любим с думи е Той, така сме и ние в тоя свят. 18 В любовта нито с език, но и с дело и в действителност. 19 От няма страх, но съвършената любов изпължа страхът; това ще познаем, че сме от истината, и ще уверим защото страхът има в себе си наказание, и който сърцето си пред Него 20 относно всичко, в което се страхува, не е усъвършенстван в любовта. 19 нашето сърце ни осъжда; защото Бог е по-голям от Ние любим [Hero], защото първо Той залюби нас. 20 сърцето ни и знае всичко. 21 Възлюбени, ако нашето Ако рече някой: Люби Бога, а мрази брата си, той сърце не ни осъжда, имаме дръзвенение спрямо е лъжец; защото, който не люби брата си, когото е Бога; 22 и каквото и да поискаме, получаваме от видял, не може да люби Бога, Когото не е видял. 21 Него, защото пазим заповедите Му и вършим това И тая заповед имаме от Него: Който люби Бога, да по Духа, който ни е дал. 23 И Неговата заповед е люби и брата си.

**4** Възлюбени, не вярвайте на всеки дух, но изпитвайте духовете дали са от Бога; защото много лъжепророци излязоха по света. 2 По това познавайте Божия Дух: всеки дух, който изповядя, че Иисус Христос дойде в плът, е от Бога; 3 а никой, който не е изповядва Спасителя FOOTNOTE (Гръцки: Син? 6 Това е Иисус Христос, Който е дошъл чрез Иисуса), не е от Бога; и това е духът на Антихриста, за когото сте чули, че иде и сега е вече в света. 4 и чрез кръвта; 7 и Духът е, който свидетелствува, Вие сте от Бога, дечица, и победили сте ги; защото за когото не е от Бога, не ни слуша. 5 Те са от света, за това светски говорят и три са съгласни. 9 Ако приемаме свидетелството светът тях слуша 6 Ние сме от Бога; който познава Бога, на човечите, свидетелството на Бога е по-важно: Бога, нас слуша; който не е от Бога, не ни слуша. 7 Възлюбени, да любим един другого, защото това, което Бог заявява, е туй, че Той е По това разпознаваме духа на истината и духа на заблудата. 7 Възлюбени, да любим един другого, Син, има това свидетелство в себе си; който не вярва защото любовта е от Бога; и всеки, който люби, Бога, направил Го е лъжец, защото не е повярвал роден е от Бога и познава Бога. 8 Който не люби, не свидетелството, което Бог е свидетелствувал за Сина е познал Бога; защото Бог е любов 9 В това се яви Си. 11 И свидетелството е това, че Бог ни е дал

вечен живот, и че тоя живот е в Сина **Му** (aiōnios g166)  
12 Който има Сина, има тоя живот; който няма Божия  
Син, няма тоя живот. 13 Това писах на вас, които  
вярват в името на Божия Син, за да знаете, че имате  
вечен живот [и да вярвате в името на Божия Син].  
(aiōnios g166) 14 И увереността, която имаме спрямо  
Него е това, че, ако просим нещо по Неговата воля,  
Той ни слуша; 15 и ако знаем, че ни слуша, за каквото  
и да Му попросим, знаем че получаваме това, което  
сме просили от Него. 16 Ако някой види брата си, че  
извърши несмъртен грях, нека се моли, и Бог ще  
му даде живот, сиреч, на ония, които съгрешават  
несмъртно. Има смъртен грех; не казвам за него да  
се помоли. 17 Всяка неправда е грех; и има грех,  
който не е смъртен. 18 Знаем, че всеки роден от  
Бога не съгрешава; но оня, който се е родил от Бога,  
пази себе си, и лукавият не се докосва до него. 19  
Знаем, че ние сме от Бога; и целият свят лежи в  
лукавия. 20 Знаем още, че Божият Син е дошъл и ни  
е дал разум да познаваме истинния Бог; и ние сме в  
истинния, сиреч в Сина **Му** Иисуса Христа. Това е  
истинския Бог и вечен живот. (aiōnios g166) 21 Дечица,  
пазете себе си от идоли.

## 2 Йоаново

**1** От Презвитера до избраната госпожа и до чадата й, които аз наистина любя, (и не само аз, но и всички, които са познали истината). **2** заради истината, която пребъдва в нас, и ще бъде с нас до века, (aiōn g165) **3** благодат, милост, мир да бъдат с нас от Бога Отца и от [Господа] Иисуса Христа, Сина на Отца, в истина и любов. **4** Много се зарадвах, че намерих някои от чадата ти да ходят в истината, както приехме заповедта от Отца. **5** И сега, умолявам те, не като че ти пиша нова заповед, но тая, която имахме отначало; Да любим един другого. **6** И любовта е това: да ходим по Неговите заповеди. Тая е заповедта, в която трябва да ходите, както сте чули отначало. **7** Защото много измамници излязоха в света, които не изповядват дохождането на Иисуса Христа в плът. Такъв човек е измамник и антихрист. **8** Внимавайте на себе си, да не изгубите, което сте изработили, но да получите пълна награда. **9** Никой, който върви напред, и не пребъдва в Христовото учение, няма Бога; тоя, който пребъдва в учението, той има и Отца и Сина. **10** Ако някой дойде при вас, и не носи това учение, недейте го приема в къщи, и не го поздравявайте, **11** защото, който го поздравява, става участник в неговите зли дела. **12** Имам много да ви пиша, но не искам да пиша с книга и мастило, обаче надявам се да дойда при вас, и уста с уста да се разговорим, за да бъде радостта ви пълна. **13** Поздравяват те чадата на твоята избрана сестра.

### 3 Йоаново

**1** От Презвитера до любезния Гай, когото любя:  
2 Възлюбений, молитствувам да благоуспеш и  
да си здрав във всичко, както благоуспява душата  
ти. 3 Защото много се зарадвах, когато дойдоха  
някои братя и засвидетелствуваха за твоята вярност,  
според както ти ходиш в истината. 4 По-голяма  
радост няма за мене от това, да слушам, че моите  
чада ходят в истината. 5 Възлюбений, ти вършиш  
вярна работа в каквото правиш за братята, и то за  
чужденци; 6 които свидетелствуваха пред църквата  
за твоята любов. Добре ще сториш да ги изпратиш  
както подобава пред Бога; 7 защото за Христовото  
име излязоха, без да вземат нищо от езичниците.  
8 Ние, прочее, сме длъжни да посрещаме такива  
радостно, за да бъдем съработници с истината. 9  
Писах няколко думи до църквата; но Диотреф, който  
обича да първенствува между тях, не ни приема. 10  
Затова, ако дойда, ще му напомня за делата, които  
върши, като бръщолеви против нас лоши думи. И  
като не се задоволява с това, той не просто че сам  
не приема братята, но възпира и тия, които искат да  
ги приемат, и ги пъди от църквата. 11 Възлюбений, не  
подражавай злото, но доброто. Който върши добро,  
от Бога е; който върши зло, не е видял Бога. 12 За  
Димитрия се свидетелствува добро от всички, и от  
самата истина; а още и ние свидетелствуваме и ти  
знаеш, че нашето свидетелство е истинско. 13 Имах  
много да ти пиша, но не ми се ще да ти пиша с  
мастило и перо; 14 а надявам се скоро да те видя, и  
ще разговорим уста с уста. Мир на тебе. Поздравяват  
те приятелите. Поздрави приятелите по име.

# Юда

**1** Юда, слуга Иисус Христов, и брат Яковов, до призваните, възлюбени от Бога Отца и пазени в Иисус Христа: **2** Милост, мир и любов да ви се умножат. **3** Възлюбени, като показвах всяко усърдие да ви пиша за нашето общо спасение, счетох за нужно да ви пиша и да ви овещая да се подвизаете за вярата, която еднаж за винаги бе предадена на светиите. **4** Защото са се въмъкнали някои човеци, които отдавна са били посочени, че подлежат на това осъждане, нечестивци, които обръщат благодатта на нашия Бог в похотливост и се отричат от единствения Владетел и Господ наш Иисус Христос. **5** А искам да ви напомня, (тъй като сте узнали вече всичко това), че Господ, като избави веднаж Своя народ от египетската земя, после погуби ония, които не повярваха, **6** и че ангели, които не упазиха своето достойнство, но напуснаха собственото си жилище, - Той ги държи под мрак във вечни връзки за съда на великия ден; (*aiōnios g126*) **7** както и Содом, Гомор и околните им градове, които, подобно на тях, се предадоха на блудство и изпаднаха в противоестествени пороци (Гръцки: И следваха след чужда плът. Бит. 19:5), са поставени за пример, като носят наказанието на вечния огън. (*aiōnios g166*) **8** При все това, по същия начин и тия с бълнуванията си оскверняват плътта, презират властта и хулят славните същества. **9** Но архангел Михаил, когото в борба с дявола се препираше за Моисеевото тяло, не смея да произнесе против него хулителна присъда, но рече: Господ да те съмъри. **10** Тия, обаче, хулят всичко, което не знаят; а което знаят естествено, както животните без разум, в това развращават себе си. **11** Горко им! защото ходят по Каиновия път, заради печалба се впускат във Валаамовата заблуда, и погиват в Кореевото упорство. **12** Тия са подводни скали, когато пируват с вас в дружелюбните ви гощавки, и без страх напасват себе си; безводни облаци, носени от ветровете; есенни дървета, безплодни, дваж умрели, изкоренени; **13** свирепи морски вълни; които изпушват като пяна своите безсръмни дела; скитащи звезди, за които се пази мрачна тъмнина до века. (*aiōn g165*) **14** За тях пророкува и Еnoch, седмият от Адама, като рече: Ето Господ иде с десетки хиляди Свои светии, **15** да извърши съдба на всички, и да обяви за виновни всичките нечестиви дела, които в нечестие са сторили, и за всичките жестоки думи, които нечестивите грешници са говорили против Него. **16** Тия са ропатели, оплаквачи, които ходят по страстите си, (и устата им говорят надуто), и заради печалба ласкаят човеците. **17** Но, вие, възлюбени,

помнете думите изговорени по-напред от апостолите на нашия Господ Иисус Христос, как ви казваха: **18** В последно време ще има присмивачи, които ще ходят по своите нечестиви страсти. **19** Тия са, които правят разцепления, плътски, които нямат Духа. **20** А вие възлюбени, като назидавате себе си в нашата пресвята вяра и се молите на Святия Дух, **21** пазете себе си в Божията любов, очаквайки милостта на нашия Господ Иисус Христос за вечен живот. (*aiōnios g166*) **22** И към едини, които са в съмнение, бивайте милостиви; **23** други спасявайте, като ги изтръгвате от огъня; а към други показвайте милост, със страх, като се гнусите даже и от осквернената от плътта дреха. **24** А на Онзи, Който може да ви предпази от пръпване, и да ви постави непорочни в радост пред Своята слава, **25** на единствения Бог наш Спасител, чрез Иисуса Христа нашия Господ, да бъде слава и величие, и преди всичките векове, и сега, и до всичките векове. Амин. (*aiōn g165*)

# Откровение

**1** Откровението от Иисуса Христа, което Му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което има да стане скоро; а Христос прати та го яви чрез ангела Си на Своя слуга Иоан, 2 който възвести Божието слово и свидетелството Иисус Христово 3 Блажен, който прочита, и ония, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близу. 4 Иоан до седемте църкви, които са в Азия: Благодат и мир да бъде на вас от Онзи, Който е, и Който е бил, и Който иде, и от седемте духове, които са пред неговия престол, 5 и от Иисуса Христа, който е верният свидетел, първороденият от мъртвите и началникът на земните царе. На Този, Който ни люби, и ни е развързal от греховете ни чрез кръвта Си, 6 и Който ни е направил Царство от свещеници на своя Бог и Отец, на Него да бъде слава и господство във вечни векове. Амин. (aiōn g165) 7 Ето, иде с облаците; и ще Го види всяко око, и ония, които го пребохода; и всички земни племена ще възридят за Него. Така е. Амин. 8 Аз съм Алфа и Омега, казва Господ Бог, Който е, и Който е бил, и Който иде, Всемогъщият. 9 Аз Иоан, ваш брат и съучастник в неволите и в царството и в търпението, които са чрез Иисуса [Христа], бях на острова, наречен Патмос, за Божието слово и свидетелството за Иисуса [Христа]. 10 В Господния ден бях в изъпление чрез Духа; и чух зад себе си силен глас като от тръба, който казваше: 11 Каквото виждаш напиши на книга, и прати го до седемте църкви: до Ефес, до Смирна, до Пергам, до Тиатир, до Сардис, до Филаделфия и до Лаодикия. 12 И обърнах се да видя Този (Гръцки: Гласът), Който ми проговори; и като се обърнах, видях седем златни светилника; 13 и сред светилниците видях Един, Който приличаше на Човешкия Син, облечен в дълга дреха и препасан около гърдите си със златен пояс; 14 а главата и косата Му бяха бели като бяла вълна, като сняг, и очите Му, като огнен пламък; 15 и нозете Му приличаха на лъскава мед, като в пещ пречистена: а гласът Му беше като на много води; 16 и имаше в десницата Си седем звезди; и от устата му излизаше меч остръ и от двете страни; и лицето Му светеше, както свети слънцето в силата си. 17 И когато Го видях, паднах при нозете Му като мъртъв; а Той тури десницата Си върху мене и каза: Не бой се, Аз съм първият и последният и живият; 18 бях мъртъв, и, ето, живея до вечни векове; и имам ключовете на смъртта и на ада. (aiōn g165, Hades g86) 19 Напиши, прочее, това, което си видял, и що значи, и това, което има да стане подире, 20 тайната на седемте звезди, които видя в десницата

Ми, и седемте златни светилника. Седемте звезди са ангелите на седемте църкви; и седемте светилника са седемте църкви.

**2** До ангела на ефеската църква пиши: Това казва Оня, Който държи седемте звезди в десницата Си, Който ходи сред седемте златни светилника; 2 Зная твоите дела, труда и търпението ти, и че не можеш да търпиш злите човеци, и си изпитал ония, които наричат себе си апостоли, (а не са), и си ги намерил лъжливи; 3 и имаш търпение, и за Моето име си издържал, и не си се уморил. 4 Но имам това против тебе, че си оставил първата си любов. 5 И тъй, спомни си откъде си изпаднал, и покай се, и върши първите си дела; и ако не, ще дойда при тебе [скоро] и ще дигна светилника ти от мястото му, ако се не покаеш. 6 Но имаш това, че мразиш делата на николаитите, които и Аз мразя, 7 Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите: На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е [срещу] Божия рай. 8 До ангела на смиренската църква пиши: Това казва първият и последният, Който стана мъртъв и оживя. 9 Зная [твоите дела], твоята скръб и сиромашия, (но пак си богат), и как те клеветят ония които наричат себе си юдеи, а не са, но са сатанинската синагога. 10 Не бой се от това, което скоро ще пострадаш. Ето, дяволът скоро ще тури някои от вас в тъмницата, за да бъдете под изпитание, и ще имате скръб 10 дни. Бъди верен до смърт, и Аз ще ти дам венеца на живота. 11 Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите: Който победи, няма да бъде повреден от втората смърт. 12 До ангела на пергамската църква пиши: Това казва Тоя, Който има двуострия меч: 13 Зная, где живееш, там где е престолът на сатаната; и държиш здраво името Ми, и не си се отрекъл от вярата в Мене, даже в дните на Моя верен свидетел Антила, когото убиха между вас, где живее сатана. 14 Но имам малко нещо против тебе, защото имаш там някои, които държат учението на Валаама, които учеше Валаака да постави съблазн пред израилтяните, та да ядат идоложертвено и да блудствуват. 15 Така също имаш и ти някои, които държат, подобно на ония, учението на николаитите. 16 Затова покай се; и ако не, ще дойда при тебе скоро и ще воювам против тях с меча, който излиза от устата Ми. 17 Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите: На тогова, който победи, ще дам от скритата манна; ще му дам и бяло камъче, и на камъчето ново име написано, което никой не познава, освен ония, който го получава. 18 До ангела на тиатирската църква пиши: Това казва Божият Син, Който има очи като огнен пламък, и

Чийто нозе приличат на лъскава мед: 19 Зная твоите дела и любовта, в рата, служението и търпението ти, по земята. 20 Но имам против тебе това, че търпиш жената Езавел, която нарича себе си пророчица и която учи и прильга Моите слуги да блудстват и да ядат идоложертвено. 21 И дадох й време да се покae, но не иска да се покae от блудството си. 22 Ето, Аз скоро ще я тръшна на болно легло: и ще туря в Духът към църквите. 23 И чадата голяма скрб ония, които прелюбодействуват с нея, ако се не покаят от нейните с тях дела. 24 А и ще убия с мор. И всичките църкви ще познаят, че Аз съм Който изпитвам вътрешности и сърда; и 25 но дръжте онова, което имате, докле дойда. 26 И на този, който победи, и който се пази до край, за да върши дела чисти като Моите, ще дам власт над народите, 27 (и той "Ще ги управлява с желязна тога; Те ще се строшат като грънчарски съдове", 28 И ще му дам зорница. 29 Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите.

**3** До ангела на сардикийската църква пиши: Това казва Оня, Който има седемте Божии духове и седемте звезди: Зная твоите дела, че на име си жив но си мъртвъ. 2 Бодърствува и закрепи останалото, което е било близу до умиране; защото не намерих някои от твоите съвършени пред Моя Бог. 3 Помни, прочее, как си приел и си чул, и пази го и покай се. И тъй, ако не бодърствуваш, ще дойда като крадец; и няма да знаеш в кой час ще дойда върху тебе. 4 Но имаш няколко души в Сардис, които не са осквернили дрехите си и ще ходят с Мене в бели дрехи защото са достойни. 5 Който победи ще се облече така в бели дрехи; и Аз никога няма да излича името му от книгата на живота, но ще изповядам името му пред Отца Си и пред Неговите ангели. 6 Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите. 7 До ангела на филаделфийската църква пиши: Това казва Светият, истинският, у Когото е Давидовият ключ; който отваря, и никой няма да затвори; и затваря, и никой не отваря. 8 Зная твоите дела. Ето, поставих пред тебе отворени врата, които никой не може да затвори, понеже, имайки само малко сила, пак си упазил Моето слово, и не си се отрекъл от името Ми. 9 Ето, давам ти някои от ония, които са от сатанинската синагога, които наричат себе си юдеи, а не са, но лъжат, 10 Понеже си упазил Моята заповед да търпиш, то Аз ще упазя тебе от времето на изпитанието, което ще дойде

върху цялата вселена да изпита ония, които живеят което имаш, за да ти не отнеме някой венец. 11 [Ето] ида скоро; дръж здраво това, Който победи, ще го направя стълб в храма на Моя Езавел, която нарича себе си пророчица и която учи Бог; отгдето няма вече да излезе вън; и ще напиша на него името на Моя Бог, новия Ерусалим, който идоложертвено. 12 Който има ухо, нека слуша що говори Аз скоро ще я тръшна на болно легло: и ще туря в Духът към църквите. 13 Който има ухо, нека слуша що говори Аз скоро ще я тръшна на болно легло: и ще туря в Духът към църквите. 14 До ангела на лаодикийската свидетел, начинателят на всичко, което Бог е създад. 15 Зная делата ти, че не си студен нито топъл. Дано да беше ти студен, или топъл. 16 Така, понеже си ще въздам на всеки от вас според делата му. 17 Понеже казваш: Богат съм, забогатях и на вас, останалите в Тиатир, които не държат това устата Си. 18 то съветвам те да наложа на вас друг товар; 20 Ето стоя на вратата и Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите.

**4** След това видях, и ето врата отворени на небето; и предишният глас, който бях чул да говори с мене като тръба, казваше: Възлез тук, и ще ти покажа това, което трябва да стане подире. 2 Начаса се намерих в изъстъпление чрез Духа, и, ето, престол беше поставен на небето, и на престола седеше Един. 3 И седналият приличаше на камък яспис и сардис; имаше около престола и дъга, наглед като смаргад. 4 И около престола имаше двадесет и четири престола, и видях, че на престолите седяха двадесет и четири старци, облечени в бели дрехи, и на главите им златни корони. 5 И от престола излизаха светкивици и гласове и гърмежи. И пред престола горяха седем отгени светила, които са седемте Божии духове. 6 И пред престола имаше като стъклено море, подобно на кристал, а в сред престола и около него четири живи същества, пълни с очи и отпред и отзад. 7 Първото живо същество приличаше на лъв, второто приличаше на теле, третото имаше като човешко лице, и четвъртото живо същество приличаше на летящ орел. 8 И четирите живи същества, имащи по шест крила, бяха пълни с очи изоколо и извътре; и те не престават денем

и нощем да казват: Свят, свят, свят е Господ Бог Всемогъзий, Който бе и Който е, и Който ще бъде. 9

И когато живите същества принасят слава, почит и благодарение на Този, Който седи на престола и живее до вечни векове, (aiōn g165) 10 двадесетте и четири старци падат пред седеция на престола, и се кланят на Онзи, Който живее до вечни векове, и полагат короните си пред престола, казвайки: (aiōn g165) 11 Достоен си, Господи наш и Боже наш, да приемеш, слава, почит и сила; защото Ти си създадъл всичко, и поради твоята воля всичко е съществувало и е било създадено.

**5** И видях в десницата на седеция на престола

книга, написана отвътре и отвън запечатана със седем печата. 2 И видях, че един силен ангел прогласяващ с висок глас: Кой е достоен да разгъне книгата и разпечата печатите й? 3 И никой, нито на небето, нито на земята, не можеше да разгъне книгата нито да я гледа. 4 И аз плаках много, защото никой не се намери достоен да разгъне книгата нито да я гледа. 5 Но един от старците ми каза: "Недей плака: ето лъвът, който е от Юдовото племе, който е Давидовият корен, превъзмогна, за да разгъне книгата и да разпечата нейните седем печата". 6 И видях между престола и четирите живи същества между тях и старците, че стоеше Агне като заклано, което имаше седем рога и седем очи, които са седемте Божии духове, разпратени по цялата земя.

7 И то дойде та взе книгата из десницата на седеция на престола. 8 И когато взе книгата, четирите живи същества и двадесетте и четири старци паднаха пред Агнето, като всеки държеше арфа и златни чаши пълни с темян, които са молитвите на светиите. 9 И пеят нова песен, думайки: Достоен си да вземеш книгата и да разпечаташ печатите й: защото си бил заклан, и със Своята кръв си изкупил за Бога човеци от всяко племе, език, люде и народ. 10 и направил си ги на нашия Бог царство и свещеници: и те царуват на земята. 11 И видях и чух глас от много ангели около престола и живите същества и старците; (и числото им беше десетки хиляди по десетки хиляди и хиляди по хиляди): 12 и казваха с висок глас: Достойно е Агнето, което е било заклано, да приеме сила и богатство, премъдрост и могъщество, почит, слава и благословение. 13 И всяко създание, което е на небето, на земята и под земята и по морето и всичко що има в тях, чух да казват: На Този, Който седи на престола, и на Агнето да бъде благословение и почит, слава и господство, до вечни векове. (aiōn g165) 14 И четирите живи същества казаха: Амин! И старците паднаха, та се поклониха.

**6** И видях, когато Агнето отвори един от седемте печата, и чух едно от четирите живи същества да казва като с глас от гръм: Дойди [и виж]! 2 И видях, и то бял кон; и яздещият на него имаше лик; и даде му се корона и той излезе побеждаващ и да победи. 3 И когато отвори втория печат, чух второто живо същество да казва: Дойди [и виж]! 4 и излезе друг кон, червен; и на яздещия на него се даде да вдигне мира от земята, тъй щото човеците да се избият един друг; и даде му се голяма сабя. 5 И когато отвори третия печат, чух третото живо същество да казва: Дойди [и виж]! И видях, и то черен кон, и яздещият на него имаше везни в ръката си. 6 И чух нещо като глас от сред четирите живи същества, който казваше: Един хиниск пшеница за динар, и три хиниска ечемик за динар; а дървеното масло и виното не повреждай. 7 И когато отвори четвъртия печат, чух гласа на четвъртото живо същество, което казваше: Дойди [и виж]! 8 И видях, и то блед кон и името на яздещия на него беше смърт, и адът вървеше подире му; и даде им се власт над четвъртата част от земята да умъртвят с меч, с глад, с мор и със земните зверове. (Hadēs g86) 9 И когато отвори петия печат, видях под олтара душите на ония, които са били заклани за Божието слово, което опазиха. 10 И те викаха с висок глас, казвайки: До кога, Господарю свети и истинни, не ще съдиши и въззадеш на живеещите по земята за нашата кръв?

11 И на всеки от тях се даде по една бяла дреха; и рече им се да си почиват още малко време, докле се допълни числото и на съслужителите им и братята им, които щяха да бъдат убити като тях. 12 И видях, когато отвори шестия печат, че стана голям тръс: сълънцето почерня като козиняво вретище, и цялата луна стана като кръв; 13 небесните звезди паднаха на земята, като когато смоковница, разклаща се силен вятър, мята неуредилите си смокини; 14 небето биде преместено като свърък, когато се свива; и всички планини и острови се вдигнаха от местата си. 15 И земните царе, големците и хилядиците, богатите и силните, всеки роб и всеки свободен се скриха в пещерите и между скалите на планините; 16 и казват на планините и на скалите: Паднете върху нас и скрийте ни от лицето на седеция на престола и от гнева на Агнето; 17 Защото е дошел великият ден на Неговия гняв; и кой може да устои?

**7** След това видях четири ангела, стоящи на четирите ъгъла на земята и държащи четирите земни ветрове, за да не духа никакъв вятър по земята, нито по морето, нито върху някое дърво. 2 И видях друг ангел да се издига от изток, у когото беше печата на живия Бог; и той извика с висок глас към четирите ангела, на които бе дадено да повредят

земята и морето и каза: 3 Не повреждайте земята, гласове, светкавици и тръс. 6 И седемте ангела, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печат които държеха седемте тръби, се приготвиха да върху челата на слугите на нашия Бог. 4 И чух числото затръбът. 7 Като затръбъти първият ангел, настана град на подпечатаните, сто и четиридесет и четири хиляди и огън, размесени с кръв, които бидоха хвърлени подпечатани от всичките племена на израилтяните: 5 на земята; и третата част на земята изгоря, също от Юдовото племе, дванадесет хиляди подпечатани; и третата част от дърветата изгоря, изгоря и всяка от Рувимовото племе, дванадесет хиляди; от зелена трева. 8 И като затръбъти вторият ангел, нещо Гадовото племе, дванадесет хиляди; 6 от Асировото като голяма планина, пламнала в огън, се хвърли племе, дванадесет хиляди; от Нефталимовото в морето; и третата част от морето стана кръв, 9 племе, дванадесет хиляди; от Манасиевото племе, та измря третата част от одушевените същества, дванадесет хиляди; 7 от Симеоновото племе, които бяха в морето; и третата част от корабите биде дванадесет хиляди; от Левиевото племе, дванадесет унищожена. 10 И като затръбъти третият ангел, падна хиляди; от Исахаровото племе, дванадесет от небето голяма звезда, която гореше като светило, хиляди; 8 от Завулоновото племе, дванадесет и падна върху третата част от реките и върху водните хиляди; от Йосифовото племе, дванадесет хиляди; извори. 11 А името на звездата е Пелин, и третата от Вениаминовото племе, дванадесет хиляди част от водите стана пелин, и много човеци измряха подпечатани. 9 След това видях, и ето голямо от водите, защото се вгорчиха. 12 И като затръбъти множество, което никой не можеше да изброя, от четвъртият ангел, третата част от сълънцето, и третата вски народ, и от всичките племена, люде и езици, част от луната, и третата част от звездите биде стоящи пред престола и пред Агнето, облечени в поразена, тъй щото да потъмнее третата част от бели дрехи, с палмови клони в ръцете си, 10 и викаха тях, и третата част от деня да не свети, тъй щото с висок глас, казвайки: Спасение на нашия Бог, и третата част от нощта. 13 И видях, и чух един Който седи на престола и на Агнето! 11 И всичките ангели стоеха около престола и около старците и четирите живи същества; и паднаха на лицето си пред престола, та се поклониха Богу, казвайки: 12 Амин!

благословение, слава и премъдрост, благодарение и почит, сила и могъщество на нашия Бог до вечни векове. Амин! (ајп g165) 13 Тогава един от старците проговори, като ми каза: Тия, облечени в бели дрехи, кои са? и от къде са дошли? 14 И рекох му: Господине мой, ти знаеш. А той ми каза: Това са ония, които идат от голямата скръб; и са опрали дрехите си, и са ги избелили в кръвта на Агнето. 15 Затова са пред престола на Бога и Му служат денем и нощем в Неговия храм; и седещият на престола ще разпростира скринията Си върху тях. 16 Няма да огладнеят вече, нито да ожаднеят вече, нито ще ги удари сълънцето, нито някой пек; 17 защото Агнето, Което е пред средата на престола, ще им бъде пастир и ще ги заведе при извори с текущи води; и Бог ще обърше всяка съзла от очите им.

8 И когато отвори седмия печат, настана мълчание на небето около за половин час. 2 И видях, че на седемте ангела, които стоеха пред Бога, се дадоха седем тръби. 3 И друг ангел дойде, та застана пред олтара, държейки златна кадилница; и нему се даде много темян, за да го прибави при молитвите на всичките светии над златния олтар, който бе пред престола. 4 И кадилният дим се издигна пред Бога от ръката на ангела заедно с молитвите на светите. 5 И ангелът взе кадилницата, напълни я с огън от олтара и хвърли огъня на земята; и настанаха гръмове и

9 И като затръбъти петият ангел, видях една звезда паднала на земята от небето, на която се даде ключа от бездънната пропаст. (Abyssos g12) 2 И тя отвори бездънната пропаст; и дим се издигна от пропастта като дим от голяма пещ; и сълънцето и въздуха потъмняха от дима на пропастта. (Abyssos g12) 3 И от дима излязоха скакалци по земята; и даде им сила, както е силата, що имат земните скорпии. 4 Но им се заръча да не повредят тревата по земята, нито някое зеленище, нито някое дърво, а само такива човеци, които нямат Божия печат на челата си. 5 И позволи им се, не да убиват тия, но да ги мъчат пет месеца; и мъката беше като мъка от скорпия, когато ожили човека. 6 През ония дни човеците ще потърсят смъртта, но никак няма да я намерят; и ще пожелаят да умрат, но смъртта ще побегне от тях. 7 И скакалците приличат на коне, пригответни за война; и на главите им имаше като корони подобни на злато, и лицата им бяха като човешки лица. 8 А те имаха коса като косата на жените, и зъбите им бяха като на лъв. 9 При това, имаха нагръдници като железни нагръдници; и шумът от крилата им беше като шум от колесници с много коне, когато тичат на бой. 10 Имаха и опашки подобни на скорпии, и жила; а в опашките си имаха сила да повреждат човеците пет месеца. 11 Имаха над себе си за цар ангела на бездната,

които по еврейски се нарича Авадон, а на гръцки се именува Аполион (Т. е.: Погубител). (*Abyssos g12*) **12** Едното горко мина, ето, още две горки идат подир това. **13** И като затръби шестият ангел, чух един глас от роговете на златния олтар, който беше пред

мед. **10** И тъй, взех книжката от ръката на ангела, та я изядох, и в устата ми беше сладка като мед; но като я изядох, коремът ми се вгорчи. **11** Тогава ми се каза: Трябва пак да пророкуваш за много люде и народи, езици и царе.

Бога, **14** че някой казваше на шестия ангел, у когото беше тръбата: Развържи четирите ангела, които са вързани при голямата река Ефрат. **15** И развързаха се четирите ангела, които бяха пригответи за този час и ден и месец и година, за да убият третата част от човечите. **16** И числото на воюващите конници беше двесте милиона; аз чух числото им. **17** И конете във видението и яздещите на тях ми се видяха такива: те носеха като огнени, язвитви и жупелни нагръдици; и главите на конете бяха като глави на лъвове, и от устата им излизаше огън, дим и жупел. **18** От тия три язви, **19** Защото силата на конете бе в устата им и в опашките им; понеже опашките им приличаха на змии и имаха глави, и с тях повреждаха. **20** И останалите човеки, които не бяха избити от тия язви, не се покаяха от делата на ръцете си, та да се не кланят вече на бесовете и на златните, сребърните, медните, каменните и дървените идоли, които не могат нито да виждат, нито да чуват, нито да ходят; **21** също не се покаяха нито от убийствата си, нито от чародеянятията си, нито от боледуванията си, нито от кражбите си.

**10** И видях друг силен ангел, които слизаше от небето, облечен в облак, на главата му имаше дъга, лицето му беше като слънцето, и краката му като огнени стълпове. **2** И държеше в ръката си разгъната книжка; и като положи дясната си нога на морето, а лявата на земята, **3** извика с висок глас, като когато рикае лъв; и когато извика, седемте гръмове издадоха своите гласове. **4** И след като седемте гръмове издадоха своите гласове, аз щях да пиша, но чух глас от небето, които каза: Запечатай това, което изговориха седемте гръмове, и недей го писа. **5** А ангелът, когото видях да стои на морето и на земята, издигна десницата си към небето, **6** и се закле в живеещия до вечни векове, Който е създал небето и каквото има в него, земята и каквото има по нея, и морето и каквото има в него, че не щеше да има вече бавене, (*αἰῶν g165*) **7** но че в дните на гласа на седмия ангел, когато се пригответи да затръби, тогава щеше да се изпълни тайната на Бога, както Той е благовестил на Своите слуги, пророците. **8** И гласът, който чух от небето, проговори пак на мене, като рече: Иди, вземи разгъннатата книга, що е в ръката на ангела, който стои на морето и на земята. **9** Отидох, прочее, при ангела, та му рекох да ми даде книжката. И каза ми: Вземи и я изяж; и в корема ти ще бъде горчива, но в устата ти ще бъде сладка като

11 И даде ми се тръстика като тояга; и един каза: Стани та измери Божия храм и олтара и ония които се кланят в него; **2** но двора, който е извън храма, остави, и недей го измерваш, защото той е даден на народите, които ще тъпчат светия град четиридесет и два месеца. **3** А на двамата си свидетели ще дам да пророкуват хиляда и двесте и шестдесет, дни облечени във вретища. **4** Те са двете маслини и двата светилника, които стоят пред Господаря на земята. **5** И ако някой поискан да ги повреди, огън излиза от устата им, та изядва неприятелите им; и ако поискан някой да ги повреди, така трябва той да бъде убит. **6** Те имат власт да заключат небето, та да не вали дъжд през времето, за което те пророкуваха; и имат власт над водите да ги превръщат в кръв и да поразяват земята с всяка язва, колкото пъти биха поискали. **7** И когато свършат свидетелствуването си, звярът, който възлиза от бездната, ще воюва против тях, ще ги победи и ще ги убие. (*Abyssos g12*) **8** И труповете им ще лежат по улиците на големия град, който духовно се нарича Содом и Египет, где и техният Господ биде разпнат.

**9** И мнозина измежду людете, племената, езиците и народите ще гледат труповете им три дни и половина и не ще позволяват да бъдат положени труповете им в гроб. **10** И земните жители ще се зарадват за тях, ще се развеселят, и един на друг ще си правят подаръци, защото тия два пророка са мъчили жителите на земята. **11** А след трите и половина дни влезе в тях жизнено дишане от Бога, и те се изправиха на нозете си; и голям страх обзе ония, които ги гледаха. **12** А те чуха силен глас от небето, който им казваше: Възлезте тука. И възлязоха на небето в облак; и неприятелите им ги видяха. **13** И на часа стана голям тръс, и десетата част от града падна, та измряха в тръса седем хиляди човека; и останалите се уплашиха, та отпадоха слава на небесния Бог. **14** Второто горко премина; ето, иде скоро третото горко. **15** И като затръби седмият ангел, станаха силни гласове на небесата, които казваха: Световното царство стана царство на нашия Господ и на Неговия Христос; и Той ще царува до вечни векове. (*αἰῶν g165*) **16** И двадесетте и четири старци, седещи пред Бога на престолите си, паднаха на лицата си и се поклониха Богу, казвайки: **17** Благодарим Ти, Господи Всемогъщи, Който си, и Който си бил, загдето си взел голямата Си сила и царуваш. **18** Народите се разгневиха; но дойде Твоят

гняв и времето да се съдят мъртвите, и да дадеш та отиде да воюва против останалите от нейното наградата на слугите Си пророците и на светите потомство, които пазят Божията заповеди и държат и на ония, които се боят от Твоето име, малки и свидетелството за Иисуса; и змеят застана на морския големи, и да погубиш губителите на земята. **19** И пъськ.

отвори се Божият храм, който е на небето, и видя се в храма ковчега на Божия завет; и настанаха светкавици и гласове, гръмотевици и тръс и силен град.

**12** И голямо знамение се яви на небето, **2** Тя бе непраздна и викаше от родилни болки, като се мъчеше да роди. **3** И яви се друго знамение на небето, и ето голям червен змей, който имаше седем глави и десет рога, и на главите му седем корони. **4** И опашката му, като завлече третата част от небесните звезди, хвърли ги на земята; и змеят застана пред жената, която щеше да роди, за да изяде чадото й щом роди. **5** И тя роди мъжко дете, което има да управлява всичките народи с желязна тояга; и нейното чадо бе грабнато и занесено при Бога, дори при Неговия престол. **6** И жената побягна в пустинята, където имаше място, пригответо от Бога, за да я хранят там хиляда двесте и шестдесет дни. **7** И стана война на небесата: излязоха Михаил и неговите ангели да воюват против змия; и змеят воюва заедно със своите ангели; **8** обаче, те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето. **9** И свален биде големият змей, онай старовременна змия която се нарича дявол и сатана, който мами цялата вселена; свален биде на земята, свалени би доха и ангелите му заедно с него. **10** И чух силен глас на небесата, който казваше: Сера дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на Неговия Христос; защото се свали клеветникът на нашите братя, който ги клевети денем и нощем пред нашия Бог. **11** А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелствуване; защото не обичаха живота си до толкоз, щото да бъдат от смърт. **12** Затова, веселете се небеса и вие, които живеете в тях. Но горко на вас, земьо и море, защото дяволът слезе у вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време. **13** И като видя змеят, че биде свален на земята, той почна да преследва жената, която бе родила мъжкото дете. **14** И дадоха се на жената двете крила на голям орел, за да отлети на мястото си в пустинята, там где то хранят за време и времена и половин време, скрита от лицето на змия (Гръцки: Змията). **15** И змеят изпусна след жената из устата си вода като река, за да направи да я завлече реката. **16** Но земята помогна на жената, защото земята отвори устата си та погълна реката, която змеят беше изпуснал из устата си. **17** Тогава змеят се разяри против жената,

та отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божията заповеди и държат свидетелството за Иисуса; и змеят застана на морския големи, и да погубиш губителите на земята. **13** И видях звяр, който излизаше от морето и имаше десет рога и седем глави; и на роговете му десет корони, и на главите му богохули имена. **2** И звярът, който видях приличаше на леопард, и краката му бяха като крака на мечка, устата му като уста на лъв; и змеят даде нему силата си, престола си и голяма власт. **3** И видях една от главите му като че-ли смъртно ранена; но смъртоносната му рана оздравя; и цялата земя очудена отиде след звяра и поклониха се на змия по причина, че даде властта си на звяра; **4** поклониха се и на звяра, казвайки: Кой е тоя звяр? и кой може да воюва против него? **5** И даде му се да говори и с устата си горделиво и богохулино; даде му се още власт да действува четиридесет и два месеца. **6** И отвори устата си да изрече хули против Бога, да хули името Му и скинията Му, па и ония, които живеят на небесата. **7** И позволи му се да воюва против светите и да ги победи; и даде му се власт над всяко племе и люде, език и народ. **8** И ще му се поклонят всички, които живеят на земята, всеки, чието име не е било записано от създанието на света в книгата на живота на закланото Агне. **9** Ако има човек ухо нека слуша. **10** Ако някой завежда в плен, и той в плен ще отиде; ако някой убива със сабя, и той трябва от сабя да бъде убит. Тука е нужно търпението и вярата на светите. **11** И видях друг звяр, който възлизаше от земята; и имаше два рога прилични на агнешки; а говореше като змей. **12** Той упражняваше всичката власт на първия звяр в неговото присъствие, и принуди земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр, чиято смъртоносна рана бе оздравяла. **13** И вършеше големи знамения, до там щото да направи и огън да излиза от небето на земята пред човечите. **14** И мамеше живеещите на земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши пред звяра, като казваше на живеещите на земята да направят образ на звяра, който беше ранен от сабята и оздравя. **15** И позволи му да се даде дишане на звяровия образ, така щото звяровия образ да продума: също и да направи да бъдат избити ония, които не се покланят на звяровия образ. **16** И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се тури белег на десницата или на челата им; **17** за да не може никой да купува или да продава, освен оня, който носи за белег името на звяра или числото на неговото име. **18** Тук е нужно мъдрост; който е разумен, нека

сметне числото на звяра, защото е число на човек; а числото му е шестстотин шестдесет и шест.

**14** И видях, и, ето, Агнето стоеше на хълма Сион, и с Него сто и четиридесет и четири хиляди, които носеха Неговото име и името на Неговия Отец, написано на челата им. **2** И чух глас от небето като глас от много води и като глас от гръм: и гласът който чух, беше като глас на свирачи, които свиреха с арфите си. **3** И пееха като-чели нова песен пред престола и пред четирите живи същества и старците; и никой не можеше да научи песента освен сто и четиридесет и четири хиляди, които са били изкупени от земята. **4** Те са ония, които не са се осквернили с жени, защото са девственици; те са които следват Агнето, където и да отива; те са били изкупени измежду човеците за първи плодове на Бога и на Агнето. **5** И в устата им не се намери лъжа; те са непорочни. **6** И видях друг ангел че летеше посред небето, който имаше вечно благовестие, за да прогласява на обитаващите по земята и на вски народ и племе, език и люде. (*aiōnios g166*) **7** И каза със силен глас: Бойте се от Бога, и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори. **8** И един друг ангел, втори, следваше изподире и казваше: Падна, падна великия Вавилон, който напои всичките народи от виното на своето разпалено блудствуване. **9** И друг, трети, ангел вървеше подир тях и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, **10** той ще и да пие от виното на Божия гняв, което е пригответо чисто в чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и жупел пред светите ангели и пред Агнето. **11** И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и ония, които се покланят на звяра и на образа му, не ще имат отдих ни денем, ни нощем, нито кой да е, който приема белега на името му. (*aiōn g165*) **12** Тук е нужно търпението на светите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Иисуса. **13** И чух глас от небето, който казваше: Напиши: Блажени отсега нататък мъртвите, които умират в Господа; да! казва Духът, за да си починат от трудовете си; защото делата им следват подир тях. **14** И видях, и ето бял облак, и на облака седеше един, който приличаше на Човешкия Син, имайки на главата си златна корона и в ръката си остьр сърп. **15** И друг ангел излезе от храма и викаше със силен глас на този, който седеше на облака: Простри сърпа си и жъни защото е настнал часът да жънеш, понеже земната жътва е презряла. **16** Оня, прочее, който седеше на облака, хвърли сърпа си на земята; и земята биде пожъната. **17** И друг ангел излезе

от храма, който е на небето, като държеше и той остьр сърп. **18** Още и друг ангел, който имаше власт над огъня, излезе из олтара и извика със силен глас на този който държеше остряя сърп; и рече: Простри остряя си сърп и обери гроздовете на земното лозе, защото гроздето му е вече узрало. **19** И ангелът хвърли сърпа си на земята, обра земното лозе, и хвърли набраното в големия лин на Божия гняв. **20** И линът бе изтъкан вън от града, и кръв потече от лина дори до юздите на конете върху едно разстояние от хиляда и шестстотин стадии.

**15** И видях на небето друго знамение голямо и чудно: седем ангела, които държаха седем язви, които са последните, защото с тях се изчерпва Божият гняв. **2** И видях нещо като стъклено море, размесено с огън, и че тия, които бяха победили звяра и образа му и числото на името му, стоеха при стъкленото море, държейки Божии арфи. **3** И пееха песента на Божия слуга Моисея и песента на Агнето, казвайки: Велики и чудесни са Твоите дела, Господи Боже Всемогъщи; праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на вековете. **4** Кой няма да се бои от името Ти, Господи, и да го прослави? Защото само Ти си свет; понеже всички народи ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, защото се явиха Твоите праведни съдби. **5** И след това видях, че на небето се отвори храма на скинията на свидетелството; **6** и седемте ангела, които държаха седемте язви, излязоха от храма, облечени в чисти и светли ленени дрехи и препасани през гърдите със златни пояси. **7** И едно от четирите живи същества даде на седемте ангела седем златни чаши, пълни с гнева на Бога, Който живее до вечни векове. (*aiōn g165*) **8** И храмът се изпъни с дим от славата на Бога и от Неговата сила; и никой не можеше да влезе в храма, преди да се съвршат седемте язви на седемте ангела.

**16** И чух из храма силен глас, който казваше на седемте ангела: Идете та излейте на земята седемте чаши на Божия гняв. **2** И първият отиде та изля чашата си на земята; и появи се лоша и лютя рана на ония човеци, които носеха белега на звяра и които се покланяха на неговия образ. **3** Втория ангел изля чашата си в морето; и стана кръв като на мъртвец, и всяка жива твар в морето умря. **4** Третият ангел изля чашата си в реките и във водните извори; и водата им стана кръв. **5** И чух ангела на водите да казва: Праведен си Ти, Пресвети, Който си, и Който си бил, загдете си отсъдил така; **6** понеже те проляха кръв на светии и на пророци, то и Ти си им дал да пият кръв. Те заслужават това. **7** И чух [друг от] олтара да казва: Така Господи Боже Всемогъщи, истинни и праведни са Твоите съдби. **8** Четвъртият

ангел изля чашата си върху слънцето, на което се позволи да гори човеците с огън. **9** А като се опекоха човеците от голямата жега, похулиха името на Бога, Който има власт над тия язви, и не се покаяха да My отдадат слава. **10** Петият ангел изля чашата си върху престола на зяра; и царството му потъмня, и човеците хапеха езиците си от болки, **11** и похулиха небесния Бог поради болките си и раните си, и не се покаяха за делата си. **12** Шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат; и пресъхна водата й, за да се приготви пътя на царете, които идат от изток. **13** И видях да излизат от устата на змея и от устата на зяра и от устата на лъжепророка три нечисти духове, прилични на жаби; **14** защото те са бесовски духове, които, като вършат знамения, отиват при царете на цялата вселена, да ги събират за войната във великия ден на всемогущия Бог. **15** (Ето, ида като крадец. Блажен оня, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол, та да не гледат силен глас от престола и каза: Събраха ги на мястото, което по силен тръс, небивал откак съществуват човеците на земята, такъв тръс, толкоз силен. **16** И великия град и земята, тъкъм за великия Вавилон, да поради язвата от града, защото язвата от него беше твърде голяма.

Защо се зачуди? Аз ще ти кажа тайната на жената и на зяра, който я носи, който има седем глави и десет рога. **8** Зярът, който си видял, беше, но го отиде в погибел. И земните жители, всеки, чието име е написано в книгата на живота от създанието на света, ще се зачудят, когато видят, че зярът беше и го няма, но пак ще дойде. (*Abyssos g12*) **9** Ето разумното значение на това: Седемте глави със седем хълма, на които седи жена; **10** те са и седмина царе, от които петима паднаха, и единият сега е, а другият още не е дошел, и когато дойде, трябва само малко да постои **11** и зярът, който беше и го заедно съзря; **12** и десетте рога, който си видял, са предават на пази дрехите си, за да не ходи гол, та да не гледат зяра своята сила и власт; **14** те ще воюват против срамотата му). **16** И събраха ги на мястото, което по Агнето, но Агнето ще ги победи, защото е Господ на еврейски се нарича Армагедон (Т. е. Хълмът на господарите и Цар на царете; теже и ония, които Магедон или на поражението). **17** И седмият ангел изля чашата си върху въздуха; и из храма излезе със зяра; **18** И седенте рога, който си видял, те и зяра са с Него, ще победят, които са звани, избрани и верни. **15** Каза ми още: Водите, които си видял, где то силен глас от престола и каза: Събраха се. **18** И седи блудницата, са люде и множества, народи и произлязоха светкавици и гласове и гърмове, и стана езици. **16** И десетте рога, който си видял, те и зяра силен тръс, небивал откак съществуват човеците на земята, такъв тръс, толкоз силен. **19** И великия град и земята, тъкъм за великия Вавилон, да поради язвата от града, защото язвата от него беше твърде голяма.

**17** И дойде един от седемте ангела, които държаха седемте чаши та поговори с мене, казвайки: Дойди, ще ти покажа съдбата на голямата блудница, която седи на много води; **2** с която блудствуваха земните царе, и земните жители се опиха от виното и на нейното блудствување. **3** И тъй, той ме заведе духом на една пустиня, гдето видях жена, седяща на червен зяр, пълен с богохулни имена, който имаше си златна чаша, пълна с мърсотии и с нечистотии написано това име: Тайна; великий Вавилон, майка на блудниците и на гнусотите на земята. **6** И видях, и на чашата съпътстваше: Излесте от нея, люде седем глави и десет рога. **4** Жената бе облечена в багреница и червено и украсена със злато, със скъпоценни камъни и бисери, и държеше в ръката си златна чаша, пълна с мърсотии и с нечистотии от нейното блудствување. **5** И на челото й имаше написано това име: Тайна; великий Вавилон, майка на блудниците и на гнусотите на земята. **6** И видях, и е живяла разкошно, толкоз мъка и печал й дайте; че жената се беше опила от кръвта на светилите и зачудих се твърде много. **7** Но ангелът ми рече: Затова в един ден ще дойдат язвите й, мор, печал и

**18** След това видях друг ангел, който слизаше от небето, имайки голяма власт; и земята се просвети от неговата слава. **2** Той извика със силен глас, казвайки: Падна, падна великия Вавилон и стана жилище на бесовете, свърталище на всякахъв нечист дух и свърталище на всякахъв нечиста и омразна птица; **3** защото всички народи пиха от виното на нейното разпалено блудствување, и земните царе блудствуваха с нея, земните търговци се обогатиха от безмерния разкош. **4** И чух друг глас от небето, който казваше: Излесте от нея, люде Мои, за да не участвувате в греховете й и да не споделяте язвите й; **5** защото греховете й стигнаха дори до небето, и Бог си спомни нейните неправди. **6** Въздайте й, както и тя е въздала, да! платете й двойно според делата й; с чашата, с която е черпила, почерпете я двойно. **7** Колкото е прославила себе си и е живяла разкошно, толкоз мъка и печал й дайте; защото казва в сърцето си: Седя като царица, от кръвта на Исусовите мъченици; и като я видях, не съм вдовица, и печал никак няма да видя. **8** Затова в един ден ще дойдат язвите й, мор, печал и

глад, и тя ще изгори на огън; защото могъществен е Спасение, слава и сила принадлежат на нашия Господ Бог, Който я съди. 9 И земните царе, които са Бог; 2 защото са истинни и праведни Неговите блудствали и живели разкошно с нея ще заплачат съди; понеже Той осъди великата блудница, която е и заридая за нея, когато видят дима от изгарянето разтляла земята с блудството си, и даде върху нея й. 10 Отдалеч ще стоят поради страх от мъките възмездие за кръвта на Своите слуги. 3 И втори път и ще казват: Горко, горко на тебе, велики граде рекоха: Алилуя! И димът й се издига до вечни векове. Вавилоне, крепки граде, понеже в един час дойде (aiōn g165) 4 И двадесетте и четири старци и четирите съдбата ти! 11 И земните търговци плачат и жалеят живи същества паднаха, та се поклониха на Бога, за нея, защото никой вече не купува стоките им, Който седи на престола, и казаха: Амин! Алилуя! 5 12 стоки от злато и сребро, скъпоценни камъни и От престола излезе глас, който казваше: Хвалете бисери, от висон и багреница, коприна и червено; нашия Бог, всички Негови слуги, вие, които Му се и всякаакво благоуханно дърво и всякаакви изделия бойте, малки и големи. 6 И чух като глас от силни от слонова кост и всякаакви изделия от скъпоценно гърмежи, които казваха: Алилуя! Защото Господ, дърво и от мед: от желязо и от мрамор; 13 и канела, нашият Бог, Всемогъщият, царува. 7 Нека се радваме аромати, темян, мир и ливан; вино и дървено масло; и се веселим и нека отдадем Нему слава: защото чисто брашно и пшеница; добитък и овце; коне, дойде сватбата на Агнето, и Неговата жена се е колесници и роби; и човешки души. 14 Овощията, приготвила. 8 И на нея се позволи да се облече в за които душата ти копнееше, изчезнаха от тебе, и светъл и чист висон; защото висонът; е праведните всичко изящно и разкошно загина от тебе, и няма дела на светиите. 9 И каза ви: Напиши: Блажени тия, вече да се намерят. 15 Търгувашите са тия неща, които са призвани на сватбената вечеря на Агнето. И които се обогатиха от нея, ще застанат отдалеч казва ми: Тия думи са истинни божи думи. 10 Тогава поради страх от мъките й, ще плачат и ще жалеят, аз паднах пред нозете му да му се поклоня; но той казвайки: 16 Горко, горко, граде велики, облечен във ми рече: Недей; аз съм съслужител на тебе и на висон, багреница и червено и украсен със злато, със братята ти, които държат свидетелството за Иисуса; скъпоценни камъни и с бисери; 17 защото в един час поклони се Богу; защото духът на пророчеството запустя толкова богатство! И всеки корабоначалник, е да свидетелствуваме за Иисуса. 11 След това всеки пътник по море, моряците и всички, които се видях небето отворено, и ето бял кон, и Оня, Който препиват от морето, застанаха отдалеч, 18 и викаха яздене на него, се наречаше Верен и Истинен, и като гледаха дима от неговото изгаряне, казвайки: съди и воюва праведно. 12 Очите Му бяха огнен Кой град приличаше на великия град? 19 И поиспаха пламък, на главата Му бяха много корони и носеше пръст на главите си и викаха с плач и жалене, написано име, което никой не знаеше, а само Той; 13 като думаха: Горко, горко на великия град, в който и беше облечен в дреха, попръскана с кръв; и името всички, които имаха кораби по морето, се обогатиха Му беше Божието слово. 14 И небесните войски, от скъпоценностите му; защото в един час запустя! облечени в бял и чист висон, следваха подир Него 20 Веселете се за него, небеса и вие светии, вие на бели коне. 15 Из устата Му излизаше остръ меч, апостоли и пророци, защото съда, с който вие бяхте за да порази с него народите; и Той ще ги управлява осъдени, Бог отсъди над него. 21 И един силен ангел с желязна тояга и ще стъпче лина на лютия гняв взе един камък голям като воденичен, та го хвърли в на Бога Всемогъщия. 16 И на дрехата и на бедрото морето и рече: Така стремително ще бъде тръшнат Му имаше написано име: Цар на царете, и Господ Вавилон, великият град, и няма вече да се намери. на господарите. 17 После видях един ангел, стоящ 22 Глас от ония, които свирят на арфи, и от певци, от в слънцето; и, извиквайки със силен глас, каза на свирачи и от тръбачи няма вече да се чува в тебе; и всички птици, които летят посред небето: Дойдете, никакъв художник от каквото и да било художество събирайте за великата Божия вечеря, 18 за да ядете няма вече да се намери в тебе; и шум от воденица месата на царе и месата на хилядници, месата на няма вече да се чува в тебе; 23 светлина от светило юнаци и месата на коне и на ония, които яздят на няма вече да свети в тебе; и глас от младоженец и от тях, дори месата на всичките човеци, свободни роби, невеста няма вече да се чува в тебе; защото твоите малки и големи. 19 И видях звяра и земните царе и търговци станаха големците на земята, понеже чрез войските им събрани да воюват против язденция на твоето чародеяние бяха измамени всичките народи. коня и против Неговото воинство. 20 И звярът биде 24 И в него се намериха кърви от пророци и от светии уловен, и с него лъжепророка, който бе извършил пред него знаменията, с които измами ония, които бяха приели белега на звяра, и които се покланяха на неговия образ; та двамата бидоха хвърлени живи и от всичките заклани на земята.

**19** След това чух като-че-ли силен глас от голямо множество на небето, който казваше: Алилуя!

в огненото езеро, което гори с жупел. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **21** А останалите бидоха набити с меча на язденция на коня, с меча, който излизаше от устата Му. И всичките птици се наситиха от месата им.

**20** И видях, че слизаше от небето един ангел, който държеше в ръката си ключа на бездната и една голяма верига. (*Abyssos g12*) **2** Той улови змея, старовременната змия, която е дявол и сатана, и го върза за хиляда години, **3** и, като го хвърли в бездната, заключи и я запечата над него, за да не мами вече народите, преди да се свършат хилядата години, след което той трябва да бъде пуснат за малко време. (*Abyssos g12*) **4** И видях престоли; и на тия, които бяха насядали на тях, бе дадено да съдят; видях и душите на ония, които бяха обезглавени поради свидетелствуването си за Иисуса, и поради Божието слово, и на ония, които не се поклониха на звяра, нито на образа му, и не приеха белега на челото си и на ръката си; и те оживяха и царуваха с Христа хиляда години. **5** Другите мъртви не оживяха докле не се свършиха хилядата години. Това е първото възкресение. **6** Блажен и свет е оня, който участва в първото възкресение; над такива втората смърт не ще има сила; а те ще бъдат свещеници Богу и на Христа и ще царуват с Него хиляда години. **7** И когато се свършат хилядата години, сатана ще бъде пуснат от тъмницата си, **8** и ще излезе да мами народите в четирите краища на земята, Гога и Магога, да ги събере за войната, **9** и те се разпростряха по цялата широчина на земята и обиколиха стана на светиите и обычния град; но огън падна от [Бога из] небето, та ги изпойде. **10** И дяволът, който ги мамеше, биде хвърлен в огненото жупелно езеро, където са и звярът и лъжепророкът; и ще бъдат мъчени денем и нощем до вечни векове. (*aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442*) **11** След това видях един голям бял престол и Онзи, Който седеше на него, от Чието лице побягнаха земята и небето, че не се намери място за тях. **12** Видях и мъртвите големи и малки, стоящи пред престола; и едини книги се разгънаха; разгъна се и друга книга, която е книгата на живота; и мъртвите бидоха съдени според делата си по написаното в книгите. **13** И морето предаде мъртвите, които бяха в него; и смъртта и адът предадоха мъртвите, които бяха в тях; и те бидоха съдени всеки според делата си. (*Hadēs g86*) **14** И смъртта и адът бидоха хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт. (*Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442*) **15** И ако някой не се намери записан в книгата на живота, той биде хвърлен в огненото езеро. (*Limnē Pyr g3041 g4442*)

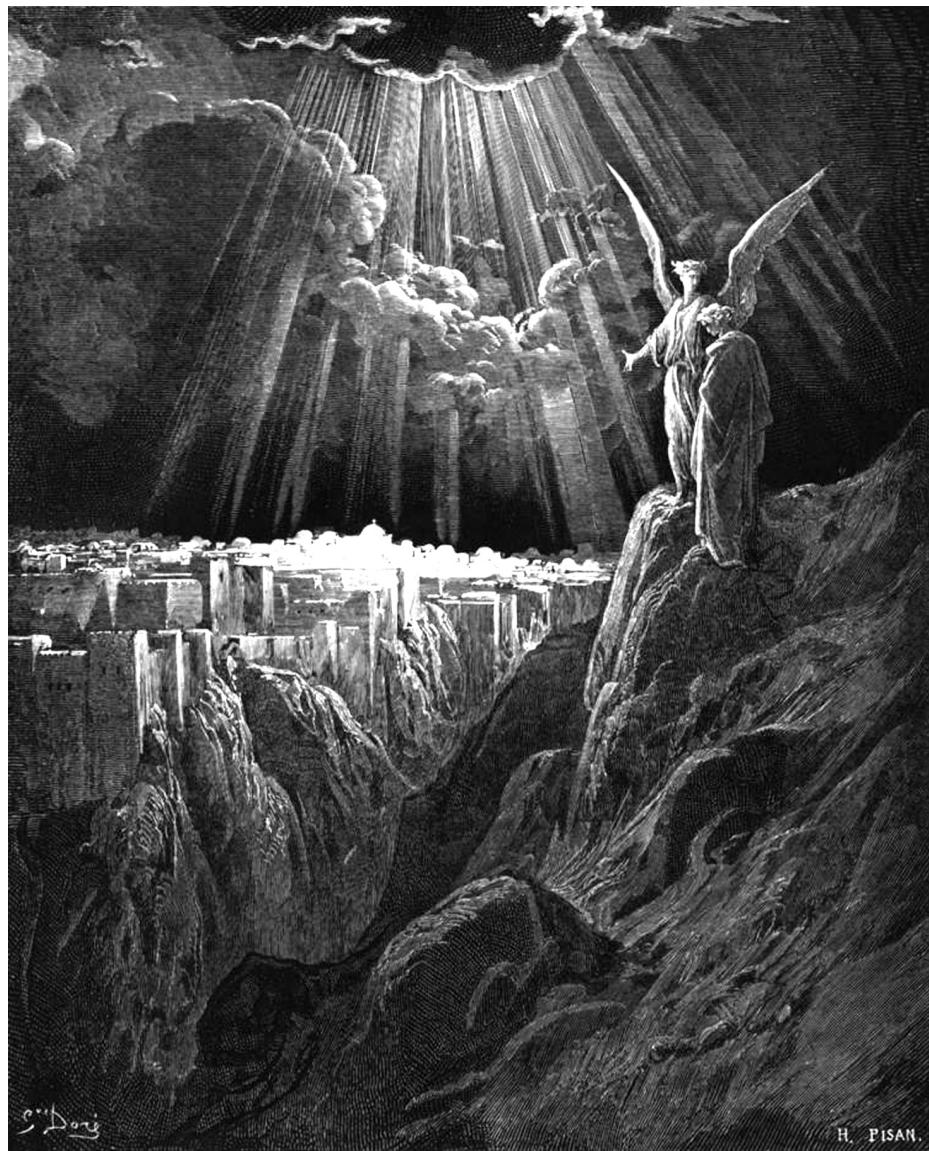
**21** И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя преминаха; и море нямаше вече. **2** Видях и светия град, новия Ерусалим, да слизаше из небето от Бога, пригответ като невеста украсена за мъжа си. **3** И чух силен глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негови люде; и сам Бог, тежен Бог, ще бъде с тях. **4** Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалене, ни плач, ни болка; първото премина. **5** И Седещият на престола рече: Ето, подновявам всичко. И каза: Напиши, защото тия думи са верни и истинни. **6** И рече ми: Събрах се. Аз съм Алфа и Омега, началото и краят. На жадния ще дам даром от извора на водата на живота. **7** Който побеждава, ще наследи тия неща; Аз ще му бъда Бог, и той ще Ми бъде син. **8** А колкото за страхливите, невярващите, маръните, убийците, блудните, чародейците, идолопоклонниците и всички лъжци, тяхната участ ще бъде в езерото, което гори с огън и жупел. Това е втората смърт. (*Limnē Pyr g3041 g4442*) **9** Тогава дойде един от седемте ангела, които бяха натоварени със седемте последни язви и държаха седемте чаши и ми проговори, казвайки: Дойди, ще ти покажа невестата, жената на Агнето. **10** И отведе ме чрез Духа на една голяма и висока планина, и показа ми светия град, Ерусалим, който слизаше от небето от Бога, **11** и имаше божествена слава като светеше, както свети някой много скъпоценен камък, като яспис, прозрачен като кристал. **12** Градът имаше голяма и висока стена, с дванадесет порти, и на портите дванадесет ангела, и надписани над портите имена, които са имената на дванадесетте племена на израиляните: **13** откъм изток три порти, откъм север три порти, откъм юг три порти и откъм запад три порти. **14** И градската стена имаше дванадесет основни камъка с дванадесет имена на тях, имената на дванадесетте апостоли на Агнето. **15** И тоя, който говореше с мене, имаше за мярка златна тръст, за да измери града, портите и стената му. **16** Градът беше четвъртий, с дължина равна на широчината му; и като измери града с тръстта, излезе дванадесет хиляди стадии. Дължината, широчината и височината му са еднакви. **17** Измери и стената му, която излезе сто и четиридесет и четири лакти; а това беше човешка мярка, употребена от ангела. **18** Стената му беше оградена от яспис, а самият град от чисто злато, подобно на чисто стъкло. **19** Основните камъни на градските стени бяха украсени със всякакви скъпоценни камъни: първият основен камък беше яспис, вторият сапфир, третият халкидон, четвъртият смарагд, 20 петият сардоникс, шестият сард, седмият

христолит, осмият вирил, деветият топаз, десетият живота, и да влязат през портите на града. 15 А отвън хрисопрас, единадесетият яцнт, дванадесетият са псетата, чародейците, блудниците, убийците, аметист. 21 И дванадесетте порти бяха дванадесет идолопоклонници и всеки, който обича лъжата бисера; всяка порта бе от един бисер; и улицата на и лъже. 16 Аз, Исус, изпратих ангела Си, да ви града беше от чисто злато, прозрачно като стъкло. засвидетелствува това за църквите. Аз съм коренът 22 И храм не видях в него, защото неговият храм и потомъкът Давидов, светлата утринна звезда. 17 И е Господ Бог Всемогъщият и Агнето. 23 И градът Духът и невестата казват: Дойди. И който чуе, нека нямаше нужда от слънце, нито от луна да го осветява, рече: Дойди. И който е жаден нека дойде. Който защото Божията слава го осветяваше, и неговото иска, нека вземе даром водата на живота. 18 Аз светилио е Агнето. 24 И народите ще ходят по неговата свидетелствува на всекиго, който слуша думите светлина: земните царе ще донасят в него своите на пророчеството в тая книга: Ако някой притури на славни неща. 25 Портите му не ще се затварят тях, Бог ще притури върху него язвите, написани в денем, (а нош не ще има там); (Гръцки: Защото) 26 тая книга, 19 и, ако някой отнеме от думите на тая па и народите ще донасят в него славните си и ценни пророческа книга, Бог ще му отнеме дела от дървото неща. 27 И в него никак няма да влезе нещо нечисто, на живота и от светия град, които са описани в тая нито оня, който върши мерзост и който лъже, а само книга. 20 Оня, Който свидетелствува за това, казва: записаните в книгата на живота на Агнето.

Наистина ида скоро. Амин! Дойди, Господи Исусе! 21  
Благодатта на Господа Иисуса Христа да бъде със светите. Амин.

**22** След това, ангелът ми показа река с вода на живот, бистра като кристал, която извираше от престола на Бога и на Агнето и течеше (Или: Която беше.) сред улицата му. 2 И от двете страни на реката имаше дърво на живот, което раждаше плод дванадесет пъти, като даваше плод всеки месец; и листата на дърветата бяха за изцеление на народите. 3 Нищо проклето не ще има вече; и престолът на Бога и на Агнето ще бъде в него, и Неговите слуги ще Му служат. 4 Те ще гледат лицето Му; и Неговото име ще бъде на челата им. 5 Нош не ще има вече; и не ще имат нужда от светене на светило или от слънчева светлина, защото Господ Бог ги осветява. И те ще царуват до вечни векове. (аиб g165) 6 И рече ми: Тия думи са верни и истинни; и Господ Бог на пророческите духове, прати ангела Си да покаже на Неговите слуги това, което трябва скоро да стане. 7 И, ето, ида скоро. Блажен, който пази думите на написаното в тая книга пророчество. 8 Аз, Иоан, съм, който чух и видях, паднах да се поклоня пред нозете на ангела, който ми, беше показал това. 9 Но той ми рече: Недей! Аз съм служител на тебе и на братята ти пророчи и на тия, които пазят думите на тая книга. Поклони се Богу. 10 Още ми каза: Не запечатвай думите на написаното в тая книга пророчество; защото времето за изпълнението му е близу. 11 Който върши неправда, нека върши и за напред неправда; и който е нечист, нека бъде и за напред нечист; и праведният нека върши и за напред правда, и светият нека бъде и за напред свет. 12 Ето, ида скоро; и у Мене е наградата, която давам, да отплатя на всекиго, според каквите са делата му. 13 Аз съм Алфа и Омега, първият и последният, началото и краят. 14 Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при дървото на





Видях и светия град, новия Ерусалим, да слиза из небето от Бога, приготвен като невеста украсена за мъжа си. И чух силен глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негови люде; и сам Бог, тихен Бог, ще бъде с тях.

Откровение 21:2-3

# РЪКОВОДСТВО ЗА ЧИТАТЕЛ

Българска at [AionianBible.org/Readers-Guide](http://AionianBible.org/Readers-Guide)

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

# Терминологичен речник

Българска at [AionianBible.org/Glossary](http://AionianBible.org/Glossary)

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

## **Abyssos** g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

## **aīdios** g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

## **aiōn** g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

## **aiōnios** g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

## **eleēsē** g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See [ntgreek.org](http://ntgreek.org).

**Geenna** g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

**Hades** g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

**Limnē Pyr** g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

**Sheol** h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

**Tartaroō** g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

# Терминологичен речник +

[AionianBible.org/Bibles/Bulgarian---Bulgarian-Bible/Noted](http://AionianBible.org/Bibles/Bulgarian---Bulgarian-Bible/Noted)

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. \* The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

## **Abyssos**

Лука 8:31  
Римляни 10:7  
Откровение 9:1  
Откровение 9:2  
Откровение 9:11  
Откровение 11:7  
Откровение 17:8  
Откровение 20:1  
Откровение 20:3

Деяния 3:21  
Деяния 15:18  
Римляни 1:25  
Римляни 9:5  
Римляни 11:36  
Римляни 12:2  
Римляни 16:27  
1 Коринтяни 1:20  
1 Коринтяни 2:6  
1 Коринтяни 2:7  
1 Коринтяни 2:8  
1 Коринтяни 3:18  
1 Коринтяни 8:13  
1 Коринтяни 10:11  
2 Коринтяни 4:4  
2 Коринтяни 9:9  
2 Коринтяни 11:31  
Галатяни 1:4  
Галатяни 1:5  
Ефесяни 1:21  
Ефесяни 2:2  
Ефесяни 2:7  
Ефесяни 3:9  
Ефесяни 3:11  
Ефесяни 3:21  
Ефесяни 6:12  
Филиппяни 4:20  
Колосяни 1:26  
1 Тимотей 1:17  
1 Тимотей 6:17  
2 Тимотей 4:10  
2 Тимотей 4:18  
Тит 2:12  
Евреи 1:2  
Евреи 1:8  
Евреи 5:6  
Евреи 6:5  
Евреи 6:20  
Евреи 7:17  
Евреи 7:21  
Евреи 7:24  
Евреи 7:28  
Евреи 9:26  
Евреи 11:3  
Евреи 13:8  
Евреи 13:21  
1 Петрово 1:23

1 Петрово 1:25  
1 Петрово 4:11  
1 Петрово 5:11  
2 Петрово 3:18  
1 Йоаново 2:17  
2 Йоаново 1:2  
Юда 1:13  
Юда 1:25  
Откровение 1:6  
Откровение 1:18  
Откровение 4:9  
Откровение 4:10  
Откровение 5:13  
Откровение 7:12  
Откровение 10:6  
Откровение 11:15  
Откровение 14:11  
Откровение 15:7  
Откровение 19:3  
Откровение 20:10  
Откровение 22:5

## **aïdos**

Римляни 1:20  
Юда 1:6

1 Коринтяни 3:18  
1 Коринтяни 8:13  
1 Коринтяни 10:11  
2 Коринтяни 4:4  
2 Коринтяни 9:9  
2 Коринтяни 11:31  
Галатяни 1:4  
Галатяни 1:5  
Ефесяни 1:21  
Ефесяни 2:2  
Ефесяни 2:7  
Ефесяни 3:9  
Ефесяни 3:11  
Ефесяни 3:21  
Ефесяни 6:12  
Филиппяни 4:20  
Колосяни 1:26  
1 Тимотей 1:17  
1 Тимотей 6:17  
2 Тимотей 4:10  
2 Тимотей 4:18  
Тит 2:12  
Евреи 1:2  
Евреи 1:8  
Евреи 5:6  
Евреи 6:5  
Евреи 6:20  
Евреи 7:17  
Евреи 7:21  
Евреи 7:24  
Евреи 7:28  
Евреи 9:26  
Евреи 11:3  
Евреи 13:8  
Евреи 13:21  
1 Петрово 1:23

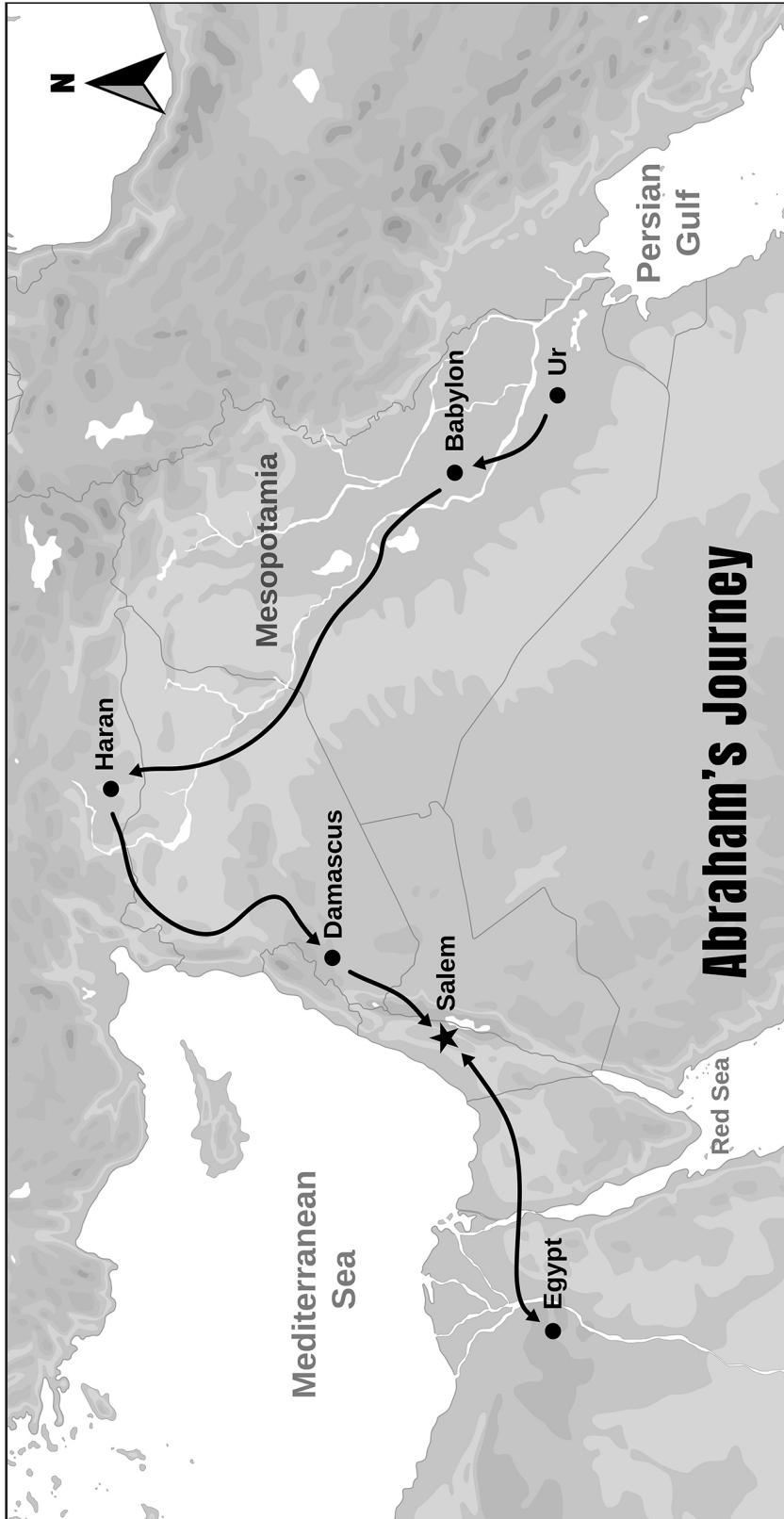
## **aiōn**

Матей 12:32  
Матей 13:22  
Матей 13:39  
Матей 13:40  
Матей 13:49  
Матей 21:19  
Матей 24:3  
Матей 28:20  
Марко 3:29  
Марко 4:19  
Марко 10:30  
Марко 11:14  
Лука 1:33  
Лука 1:55  
Лука 1:70  
Лука 16:8  
Лука 18:30  
Лука 20:34  
Лука 20:35  
Йоан 4:14  
Йоан 6:51  
Йоан 6:58  
Йоан 8:35  
Йоан 8:51  
Йоан 8:52  
Йоан 9:32  
Йоан 10:28  
Йоан 11:26  
Йоан 12:34  
Йоан 13:8  
Йоан 14:16

## **aiōnios**

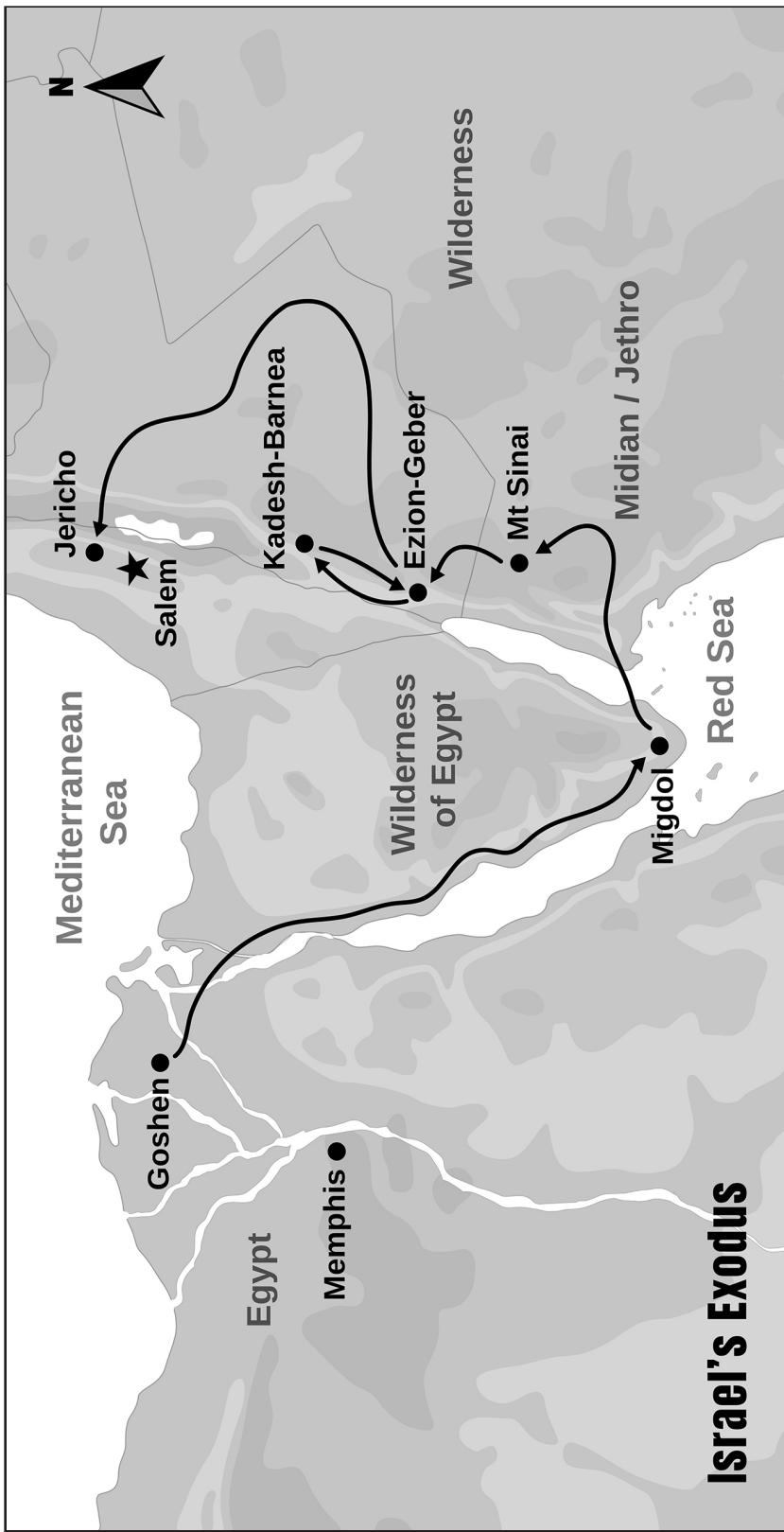
Матей 18:8  
Матей 19:16  
Матей 19:29  
Матей 25:41  
Матей 25:46  
Марко 3:29  
Марко 10:17  
Марко 10:30  
Лука 10:25  
Лука 16:9  
Лука 18:18  
Лука 18:30  
Йоан 3:15  
Йоан 3:16  
Йоан 3:36  
Йоан 4:14  
Йоан 4:36  
Йоан 5:24  
Йоан 5:39  
Йоан 6:27  
Йоан 6:40  
Йоан 6:47  
Йоан 6:54  
Йоан 6:68

Йоан 10:28	Марко 9:45	Псалми 116:3
Йоан 12:25	Марко 9:47	Псалми 139:8
Йоан 12:50	Лука 12:5	Псалми 141:7
Йоан 17:2	Яков 3:6	Притчи 1:12
Йоан 17:3		Притчи 5:5
Деяния 13:46	<b><i>Hadēs</i></b>	Притчи 7:27
Деяния 13:48	Матей 11:23	Притчи 9:18
Римляни 2:7	Матей 16:18	Притчи 15:11
Римляни 5:21	Лука 10:15	Притчи 15:24
Римляни 6:22	Лука 16:23	Притчи 23:14
Римляни 6:23	Деяния 2:27	Притчи 27:20
Римляни 16:25	Деяния 2:31	Притчи 30:16
Римляни 16:26	1 Коринтияни 15:55	Еклесиаст 9:10
2 Коринтияни 4:17	Откровение 1:18	Песен на песните 8:6
2 Коринтияни 4:18	Откровение 6:8	Исая 5:14
2 Коринтияни 5:1	Откровение 20:13	Исая 7:11
Галатии 6:8	Откровение 20:14	Исая 14:9
2 Солунци 1:9		Исая 14:11
2 Солунци 2:16	<b><i>Limnē Pyr</i></b>	Исая 14:15
1 Тимотей 1:16	Откровение 19:20	Исая 28:15
1 Тимотей 6:12	Откровение 20:10	Исая 28:18
1 Тимотей 6:16	Откровение 20:14	Исая 38:10
2 Тимотей 1:9	Откровение 20:15	Исая 38:18
2 Тимотей 2:10	Откровение 21:8	Исая 57:9
Тит 1:2		Езекил 31:15
Тит 3:7	<b><i>Sheol</i></b>	Езекил 31:16
Филимон 1:15	Битие 37:35	Езекил 31:17
Евреи 5:9	Битие 42:38	Езекил 32:21
Евреи 6:2	Битие 44:29	Езекил 32:27
Евреи 9:12	Битие 44:31	Осия 13:14
Евреи 9:14	Числа 16:30	Амос 9:2
Евреи 9:15	Числа 16:33	Йон 2:2
Евреи 13:20	Второзаконие 32:22	Авакум 2:5
1 Петрово 5:10	1 Царе 2:6	
2 Петрово 1:11	2 Царе 22:6	<b><i>Tartaroō</i></b>
1 Йоаново 1:2	3 Царе 2:6	2 Петрово 2:4
1 Йоаново 2:25	3 Царе 2:9	
1 Йоаново 3:15	Йов 7:9	<b><i>Questioned</i></b>
1 Йоаново 5:11	Йов 11:8	2 Петрово 2:17
1 Йоаново 5:13	Йов 14:13	
1 Йоаново 5:20	Йов 17:13	
Юда 1:7	Йов 17:16	
Юда 1:21	Йов 21:13	
Откровение 14:6	Йов 24:19	
	Йов 26:6	
<b><i>eleēsē</i></b>	Псалми 6:5	
Римляни 11:32	Псалми 9:17	
<b><i>Geenna</i></b>	Псалми 16:10	
Матей 5:22	Псалми 18:5	
Матей 5:29	Псалми 30:3	
Матей 5:30	Псалми 31:17	
Матей 10:28	Псалми 49:14	
Матей 18:9	Псалми 49:15	
Матей 23:15	Псалми 55:15	
Матей 23:33	Псалми 86:13	
Марко 9:43	Псалми 88:3	
	Псалми 89:48	

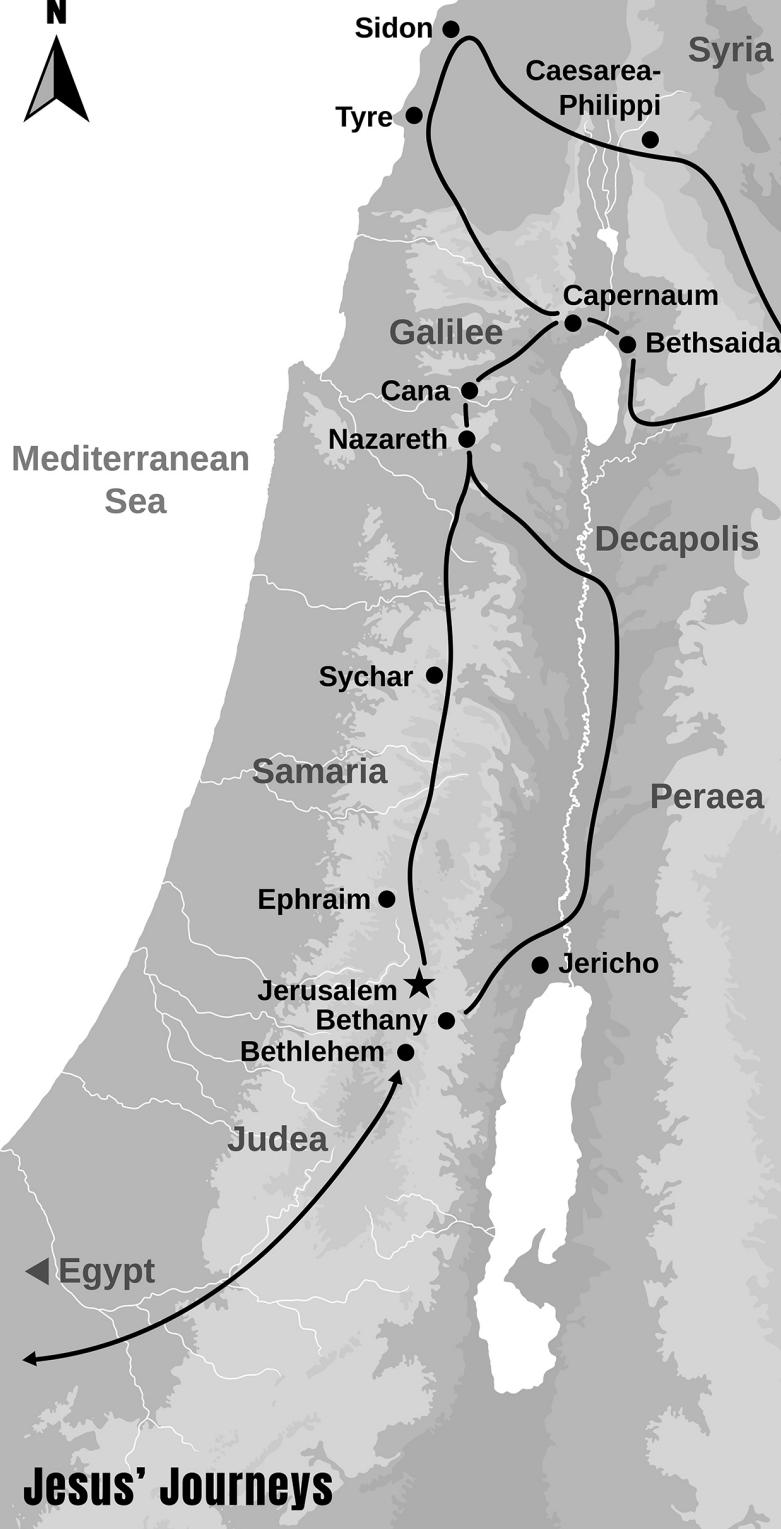


## Abraham's Journey

С въра Авраам послуша, когато бе повикан да излезе и да отиде на едно място, което щеше да получи в наследство, и излезе без да знае къде отива. - Евреи 11:8

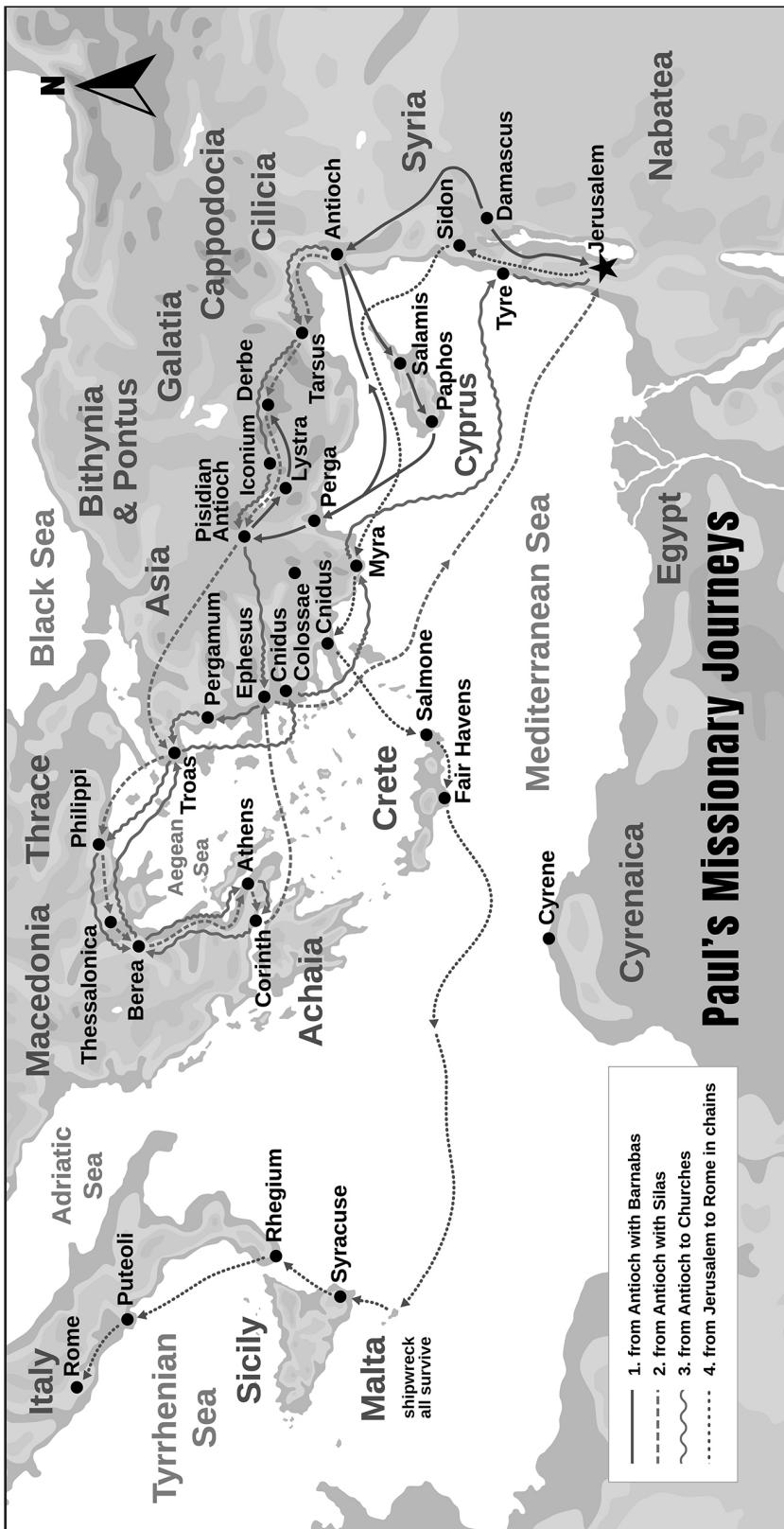


А когато Фараон пусна людете, Бог не ги преведе през пътя за филистимската земя, при все че това беше близкият път; защото Бог рече:  
Да не би да се разкажат людете, като видят война и да се върнат в Египет. - Изход 13:17



Задължено наистина Човешкият Син не добиде да МУ служат, но да служи, и да даде живота Си откуп за мнозина. - Марко 10:45

# Paul's Missionary Journeys



Павел, слуга Иисус Христосъ, призванъ за апостолъ, отведенъ да проповядва благовестието от Бога, - Римълъни 1:1

# **Creation 4004 B.C.**

<b>Adam and Eve created</b>	<b>4004</b>
<b>Tubal-cain forges metal</b>	<b>3300</b>
<b>Enoch walks with God</b>	<b>3017</b>
<b>Methuselah dies at age 969</b>	<b>2349</b>
<b>God floods the Earth</b>	<b>2349</b>
<b>Tower of Babel thwarted</b>	<b>2247</b>
<b>Abraham sojourns to Canaan</b>	<b>1922</b>
<b>Jacob moves to Egypt</b>	<b>1706</b>
<b>Moses leads Exodus from Egypt</b>	<b>1491</b>
<b>Gideon judges Israel</b>	<b>1245</b>
<b>Ruth embraces the God of Israel</b>	<b>1168</b>
<b>David installed as King</b>	<b>1055</b>
<b>King Solomon builds the Temple</b>	<b>1018</b>
<b>Elijah defeats Baal's prophets</b>	<b>896</b>
<b>Jonah preaches to Nineveh</b>	<b>800</b>
<b>Assyrians conquer Israelites</b>	<b>721</b>
<b>King Josiah reforms Judah</b>	<b>630</b>
<b>Babylonians capture Judah</b>	<b>605</b>
<b>Persians conquer Babylonians</b>	<b>539</b>
<b>Cyrus frees Jews, rebuilds Temple</b>	<b>537</b>
<b>Nehemiah rebuilds the wall</b>	<b>454</b>
<b>Malachi prophesies the Messiah</b>	<b>416</b>
<b>Greeks conquer Persians</b>	<b>331</b>
<b>Seleucids conquer Greeks</b>	<b>312</b>
<b>Hebrew Bible translated to Greek</b>	<b>250</b>
<b>Maccabees defeat Seleucids</b>	<b>165</b>
<b>Romans subject Judea</b>	<b>63</b>
<b>Herod the Great rules Judea</b>	<b>37</b>

(The Annals of the World, James Usher)



# **Jesus Christ born 4 B.C.**

# New Heavens and Earth



- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

## Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30  God's perfect fellowship	Genesis 1:31  God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1  No Creation No people	Genesis 1:31  No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

## When are we?



Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

# предвидение

Българска at [AionianBible.org/Destiny](http://AionianBible.org/Destiny)

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

# Disciple All Nations

Идете, прече, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отеца и Сина и Светия Дух, - Матей 28:19



